N371

P. C. S. 12 pagini 5 lei Număr special de Anul Nou ANUL VI, No. 615 Vineri 1 Ianuarie

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

Porunca Vremii

TRIBUNA ZILNICĂ DE LUPTA NAŢIONALĂ ŞI CREŞTINĂ

Existenţa noastră naţională stă în cultul ideii de Patrie şi în legăturile indisolubile ale naţiunii cu Monarhia şi cu Biserica.

„Dumnezeu, Rege şi Naţiune" *este lozinca de luptă şi de mântuire a Neamului Românesc. Iar scutul de oţel al acestei lozinci este:* **scumpa şi nebiruita noastră Armată,** *spiritualitatea eroică a generaţiei războiului de acum 20 de ani, care ne-a dat Întregirea României, împlinirea visului de aur al Românismului:* **Unirea.**

Dr. ILIE RADULESCU
(In conferinţa de Duminică dela Bârlad)

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituţii şi sprijinitori. Lei 800 pentru oraşe. Lei 600 pentru sate. Se primesc şi abonamente pe 6 şi 3 luni.

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de Economie şi Cecuri poştale (CEC) astfel: ABONAŢII PENTRU CONTUL 1224 DEPOZITARI „ „ 10405

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI 1, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcţie, redacţie 4.1853 Ad-ţie, publicitate 4.1852

Poveste tristă

de Dr. ILIE RADULESCU

Nu ştiu de ce, dar mai mult decât la o urare de Anul Nou, inima îmi dă ghies să depăn firul unei poveşti triste, cu atât mai tristă, cu cât, din nenorocire, nu e fantezie de romancier, ci crudă, dureroasă realitate.

Trăim, de douăzeci de ani aproape, în România Mare. Metropola României Intregite nu mai e Bucureştiul monoton, modest, patriarhal de odinioară, cu uliţele lui turceşti, cu străzile lui desfundate, fără apă, fără canal şi fără lumină. Un oraş nou, modern, grandios.

Atât doar însă: adică înfăţişare exterioară impresionantă, arhitectonică grandioasă în ziduri, în cupole sau în zgârie nouri. Fiindcă dacă vrem să pătrundem şi dincolo de pereţii marilor edificii, în viaţa interioară, în sufletul viu care trăieşte în această metropolă constatările sunt mai mult decât dureroase şi penibile.

Intr'o mare măsură fenomenul este explicabil. Bucureştiul este azi mai mult oraş jidovesc, decât românesc. Viaţa lui economică, pulsaţiile lui spirituale, bogăţia, veniturile, în fine tot ce vedeţi în Bucureşti, dela blochousurile imense, până la limuzinele cari te calcă pe stradă, tot, absolut tot, este în proporţie de 80—90 la sută în mâna celor 200.000 de jidani.... bucureşteni, un sfert din populaţia totală a Capitalei noastre.

„Ei şi — mă veţi întreba poate: ce-are a face sufletul cu mizeria dela mahala". Are, şi încă foarte mult. Ingăduiţi-mi să vă pun sub ochi câteva rânduri, cari mi-au sosit azi dimineaţă:

„La noi — îmi scrie o bătrână învăţătoare — în str. Serei, în com. suburbană Lupeasca, la periferia acestei Capitale, trăia până acum vreo trei ani o familie de oameni muncitori şi cumsecade. Tatăl, şoferul Ionică Ciolac, câştiga puţin, dar îşi hrănea casa grea: femeia şi 5 copii, voinici, sănătoşi şi frumoşi ca nişte brazi. Până într'o zi când pe Ciolac l-a lovit o mare nenorocire. Bolnav, vânzându-şi casa şi nemai putând să muncească, el a căzut curând în braţele mizeriei. Nici pâinea n'o mai putea aduce copiilor. —„Mamă, mi-e foame, scâncea Ionel sau Petrache". —„Bagă, puiul mamei, două degete, aşa, în gură, şi suge-le. Vine tăicuţul diseară cu pâine". *Şi copilul adormea cu degetele în gură.* Pâinea nu venea mai niciodată. Iar degetele copiilor, de atâta supt, ajunseseră piele şi os. Aşa cum li se subţiaseră şi trupul. O mizerie fiziologică de nemai pomenit.

„Până ce, într'o bună zi, biata femeie, mama, n'a mai putut. S'a sculat de dimineaţă. A pus o oală de apă pe foc. A scos alvia, i-a luat pe fiecare din copii, i-a îmbăiat, i-a primenit cu câteva zdrenţe curate, i-a pus să se închine şi după ce i-a sărutat cu patimă, şi-a făcut seama. Avea în pântece o nouă viaţă. Se gândea sărmana, la ce s'o mai adauge şi pe asta la mizeria celorlalţi cinci.

„După moartea nefericitei mame, de casă s'a ales deabinelea praful. Un om de inimă, avocatul Aurel Bolintineanu, a luat să crească o fetiţă, o splendidă făptură, cu ochii de tăciune, de 5 ani: Anişoara. O altă fetişcană: Maria, a fost dusă la ţară, la o bunică bătrână, prăpădită de sărăcie lucie. Unul din băieţi: Petre, a fost luat de suflet de un plăpumar. Ceilalţi doi copii, unul de 6, altul de 8 ani, umblă însă pe maidane, în zdrenţe, plini de jeg şi de păduchi. Mănâncă din ce le aruncă mahalagii, şi ei săraci; sunt viitori candidaţi la ftizie sau la tâlhărie. Toate apelurile pe cari le-am făcut, fie pe la primărie fie pe la ministere, sau pela oamenii de suflet au rămas fără răspuns".

Astfel se încheie scrisoarea pe care o primesc, povestea aceasta tristă care nu va putea să nu zguduie inimile, în cari a mai rămas o urmă de simţire şi de milostenie. Am dreptate sau nu să spun că betonul armat al blockhouse-urilor Capitalei noastre a împietrit sufletul românesc şi creştinesc al acestei Capitale? Vor fi 200.000 de jidani în Bucureşti, cari ne privesc cu ochi de fiară, dar mai sunt alte 600.000 de Români; dintre cari 100.000, sau măcar 10.000 sunt oameni cu stare. Unde le este sufletul, unde le este creştinătatea? Ce-au făcut de sărbătorile sfinte ale Naşterii Domnului pentru sărăcimea din mahalalele româneşti ale oraşului? Inainte vreme, acum vreo 40—50 de ani, Bucureştiul acesta al nostru, cu toată modestia lui, nu cunoştea sărac fără pâine şi fără cămaşă de Crăciun. Pe lângă curţile boerilor noştri se aciuiau otdeauna 4-5-10 oameni săraci. Azi, oamenii noştri cu dare de mână, nu au copii, dar au câini şi pisici cu nemiluita. Pentru o pisică de Angora, doamna X. sau madame Y. cheltueşte 30-40.000 lei pe an. Un strănut al căţelului aduce în casă o armată întreagă de doctori. Carnea cea mai fragedă şi mai costisitoare, măcelarul o pune deoparte pentru foxterierul d-nei Z. In schimb, aceeaş doamnă Z. n'a trimis o pâine sau o haină unor orfani ca ai Mariei Ciolac.

Unde e e sufletul acestei Capitale româneşti şi creştineşti? Nefericită mamă! N'ai prea reuşit până acum. Ei Bine, „Porunca Vremii" ia sub scutul ei să-l crească, să-l dea la învăţătură şi să facă din el fiu bun al acestei ţări pe unul dintre copiii tăi, Marie Ciolac. Intreb: cine îşi leapădă pisica sau căţelul spre a scăpa dela moarte pe ceilalţi orfani!

1 Ianuarie 1937: La mulţi ani!

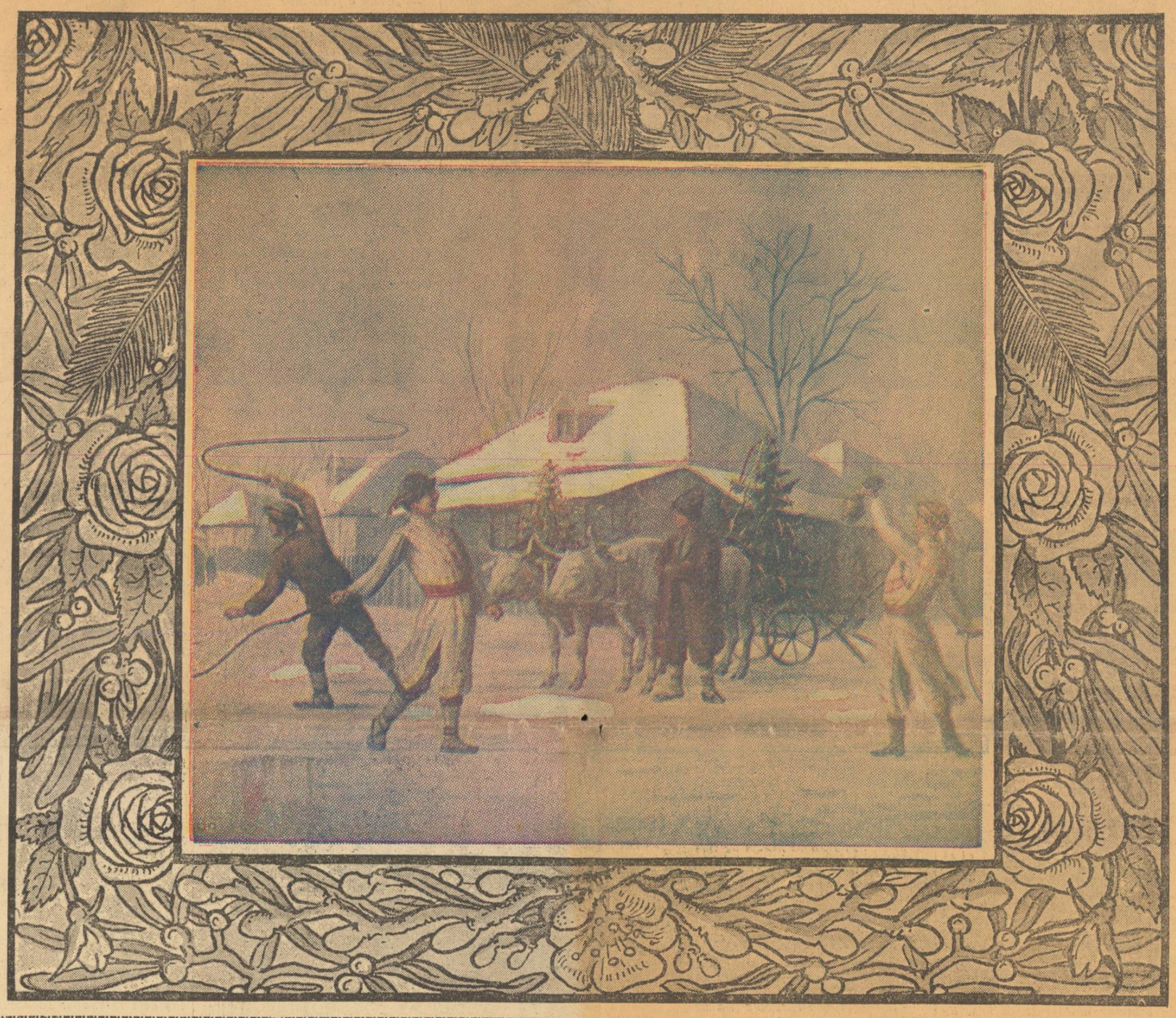

Plugușorul

de VASILE MILITARU

Sculaţi, fraţi Români, sculaţi
Lângă noi v'alăturaţi,
Să mânăm de aur plug,
Numai nouă spre belşug!
Lăsaţi somnul, lăsaţi patul,
Ca să 'ncepem toţi aratul,
Că, somnind atâta somn,
S'a făcut JIDANUL „Domn",
Iar Românul, de sărac,
N'are 'n vatra-i nici colac
Si de foame plânge ai săi.
Sculaţi măăăi!...

Scoală-te din somn odată,
Românie 'nfometată,
Că ne cotropeşte IUDA
Toată glia, toată truda!...
Azi e 'ntregul MARAMAREŞ
Sub al JIDOVILOR iureş;
Toată mândra BUCOVINĂ,
De urgia lor e plină;
Pe-al MOLDOVII dulce plai,
Numai JIDOVII au grai!

BASARABIA, cu jale,
Geme 'n ghiara lui GHIDALE!
Prin oraşe, pe la sate,
Numai feţe PISTRUIATE,
Numai haite de HALDAI!...
Sculaţi măăăi!...

Toţi Românii să se-adune
De prin sate şi cătune,
Să arăm cu plug de pară
Mărăcinii toţi din ţară,
Că pecinginea se 'ntinde:
Ţara toată ne-o cuprinde
Şi-atunci, vai, nici ţara toată
Din pământ n'o să mai poată
Rădăcina să le-o scoată!...
Şi-ale lor vrăjmaşe ţepe
Tălpile o să ne 'nţepe
Şi 'nţepându-ne, vom plânge,
Iar din tălpi ne-o curge sânge,
Robi în veci, pe deal şi văi!...
Sculaţi măăăi!...

„PORUNCA VREMII", adânc recunoscătoare tuturor prietenilor şi sprijinitorilor ei, face o caldă urare de sănătate, prosperitate şi izbândă în toate acţiunile lor, tuturor bunilor Români şi inimoaselor noastre Românce, cari cu vorba şi mai ales cu fapta au sprijinit triumful imperativelor României de mâine, României Românilor.

Urarea vibrantă pe care o adresăm însă Neamului Românesc este ca să se *mântuie cât mai curând de jidani. Plaga* cea mai sinistră de care suferim, *catastrofa* care ne ameninţă cu desfiinţarea ca stat naţional şi cu îngenuncherea ca naţiune liberă, sunt *jidanii,* cu toate anexele lor scelerate: *comunismul şi francmasoneria.*

Un lucru trebuie să se ştie însă: *mântuirea stă numai în noi*, în voinţa şi în intransigenţa noastră. Zadarnic o vom aştepta din altă parte, dacă noi înşine nu ne vom pregăti şi sufleteşte şi trupeşte pentru ea.

„CREDE ŞI TE VEI MANTUI" — a spus Domnul nostru Iisus Hristos. *„Crede în tine, popor Român, şi vei birui"* — parafrazăm noi lozinca Mântuitorului lumii, spre a concretiza sbuciumul mişcării noastre naţionaliste, care trebuie să ne ducă la izbăvirea României.

1 Ianuarie 1937. **— La mulţi ani, scumpă Românie întregită, pe veci unită! Dar Anul acesta Nou, care vine — 1937 — să dea Dumnezeu să însemne în istorie, anul dela care începe o eră nouă, eroică în viaţa poporului Român, anul în care un guvern naţionalist, intransigent, ieşit din adâncul durerilor Româneşti şi din văpaia dorurilor şi idealurilor noastre milenare, începe să îndrepte ordonat, dar mai ales viguros, naţiunea, pe calea destinelor ei de totdeauna: *România Românilor,* CU DUMNEZEU INAINTE IN 1937!**

Cronică de Anul Nou

de N. CREVEDIA

E foarte grea sarcina gazetarului şi a scriitorului în preajma Sărbătorilor.

Paginile pe care d-voastră le răsfoiţi cu voluptate, numerele acelea de Crăciun şi de Paşti care-şi dau silinţa să fie cât mai variate şi mai atrăgătoare, nici nu vă închipuiţi cu câta casna se fac şi cu cât naduf. Imi aduc aminte de faimoasele noastre numere festive din cursul acestui an. Cititorii e bine să ştie numai ca astfel de numere se pregătesc cu săptămâni şi cu luni înainte, că tot acest material care e totuşi la zi, e albinărit pe îndelete cu socoteală şi chibzuinţă; apariţia unui ziar este aşa ca un fel de... facerea lumii. Zeul acestui univers efemer de hârtie, este, se înţelege, directorul, împresurat de alţi zei mai mărunţi — secretarii de redacţie — cari după fiecare dintre aceste numere festive, cad la pat pur şi simplu!

Dar nu numai ziariştii cad în febră de Sărbători. Blestemul se lasă şi asupra mesei scriitorilor, acei scriitori propriu zişi, făcători de poesii şi de romane. Există o duzină de scriitori, maeştri toţi bineînţeles, fără numele cărora nu poate să apară nicio revistă şi niciun ziar de Sărbători. Dintre aceştia, ca să dau un nume, Gala Galaction este cel mai chinuit. La fiecare Crăciun, la fiecare Anu Nou şi de fiecare Paşti, marele prozator se preface în câte cel puţin zece articole, care toate mussai, trebuie să fie în legătură cu sărbătoarea respectivă. Părintele Gala se achită conştiincios. Pe grăunţele paginilor sale, coboară atunci porumbeii slăvilor cereşti, cărora nimeni nu le cântă mai frumos decât el. Gala Galaction vorbeşte despre filele vechi ale Sfintei Scripturi, deschide lada bogată a amintirilor şi izbuteşte în fiecare rând să fie nou şi original.

E foarte greu să scrii de Sărbători. Cum articolul ţi se cere cu mult înainte şi cum el trebuie mussai să conţină colindeţe, brad sau ouă roşii, trebuie tu scriitorul, să te transpui într'o psihologie specială: să te închipui cu traista de gât, cu steaua prin hârtoape, ori în noaptea Invierii, undeva departe, de regulă la o biserică de sat, cu un preot bătrân....

Noi vai, n'avem zile de tihnă, nici în rarul şi atât de preţiosul răstimp al Sărbătorilor! Ai chef ori n'ai, ai o idee ori nu, trebuie mussai să scrii ceva. Ceva de Sărbători.

Eu mănânc de câtiva ani de zile pâinea neagră a gazetăriei şi vă mărturisesc că, oricât de mult mă pasionează meseria, am ajuns în ultimul timp să am repulsie de ulciorul cu cerneală din care beau în fiecare zi. Când pun mâna pe condeiu, îmi vine să urlu! Mă mai întorc eu, mă mai sucesc, mă mai învârtesc, dar în cele din urmă bag capul în jugul scrisului, supus ca Plăvan. „Ah, ziaristica, gloria dar şi nefericirea noastră"! (notre plaie) — cum spunea Sainte-Beuve.

Deunăzi, după două zile de odihnă, cu sarmalele încă în bereguş, a trebuit să pun din nou mâna pe gătej — pe stilou. S'o iau d'a capo. Am avut, zău, atunci, o poftă extraordinară să scriu cu piciorul!

Eu am convingerea fermă că numerele de Sărbători nu se citesc. Se pregătesc, se cumpără, dar nu se citesc. Aş fi chiar curios ca dintre cititorii mei să se găsească doi-trei binevoitori cari să-mi confirme acest lucru. Nu se citesc, fiindcă sunt toate numere pe calapod. (Aceeaşi convingere adâncă o am, însă, că toate numerele speciale ale „Poruncii" au fost absolut originale şi, deci lisibile). Nu se mai citesc, apoi, şi dintr'un motiv binecuvântat: în zilele Sărbătorilor, omul se odihneşte, Domnule! Eu, iertaţi-mi indiscreţia, şi sunt sigur ca mulţi au făcut la fel, toate zilele Crăciunului, am stat ca un paşă în pat, fără să mă mişc, fără să vorbesc, fără să visez. Simţeam cum iese din mine milităria aceasta a scrisului cotidian, cum renasc şi cum mă copilăresc. Ce bine e să fii hamal la gară! — gândeam.

Blestemul, însă, tot blestem! După trei zile, îmi turnam iarăşi cu cana cerneală în stylou, mi se făcuse dor de redacţie şi de Rusul ei, de lumea depe sală, de mirosul specific al tipografiei şi de colţul acela de masă din camera de corectură, pe care ne-am inspirat toţi de atâtea ori şi pe care însăilez această cronică de Anul Nou.

Dar aceasta n'ar fi o cronică adevărată dacă nu dau şi o anecdotă.

Anecdota mea este, vă asigur, adevărată.

Intrebam odată pe un scriitor:

— Maestre, cum se face că scrii în fiecare an de Sărbători, la atâtea gazete şi reviste?

— Hei, dragul meu — mi-a răspuns dânsul, confidenţial. Păi nu e un secret prea mare...

— ???

— Acum 25 de ani, înainte de războiu, scriam şi eu tot aşa ca d-ta, numai lucruri noui, la toate Crăciunurile, la toţi Paştii, la 24 Ianuarie şi la toţi Zece Mai.

— Şi?

— Dela războiu încoace, republic în fiecare an, aceleaşi articole! Nu schimb nicio virgulă.

74208

STAN IONESCU

— „Oi, vei, bini c'ai scăpat, bini c'ai scăpat"... zise Ion Negreanu către Coifman Mendel, abia pus în libertate dela Văcărești.

Casa lui Coifman Mendel de pe Dudești se umpluse de prieteni. Madam Mendel dăduse svon că la ora unsprezece, sau cel mult unu după masă, vine cu bărbată-său acasă", și venise la trei. Pricina: „o încurcătură mică la parchet", că nu iscălise judecătorul de instrucție ordinul de liberare, fiindcă nu-l scrisese... grefierul. Dar însfârșit: „trecuse și asta", și iată-l pe Coifman Mendel acasă.

— „Și-i rău acolo?

— „Nu ie rău dacă ai bani, di ci să fie rău?...

— „Dar ci poți faci cu banii în temniță?

— Prost ești moi Ițic...

— „Puduchi irau?

— „Se mai găsea câte unul, di ci nu s'ar fi găsit?

— „Pleoșniți?

— „Astea nu le-am simțit, că de ce le-ași fi simțit?

— „Adică așa e, pielea învățată... Di ci-ai di gând să ti apuci?

— „Di ci vrai să m'apuc?

— „Di negustorie... sigur", adaugă altul.

— „Mai întâi cu numele de Coifman Mendel nu mai merge"... sfătui unul mai bătrân.

— „Sigur, nu mai merge, și d'aia zic să-l schimbi...

— „Să-ți zici Mendelescu!

— „Ori Mendeleanu!

— „Mai bine Mendelcof, ori Mendelcovici...

— „Sunteți fără minte toți — se răsti Ionescu, fost odată Ițic.

— „Di ci mă rog? întrebă cineva.

— „Pentru că Mendelcovici e nume de domn!... Și-apoi Mendelcov, e dija rus, iar Mendeleanu ori Mendelescu e... jidan rumân! Nu-i trebue deci nici un nume d'astea... Trebue nume rumânesc de tot... Brăilolul! Costescu... Arbore, îs nume buerești. Delivrance, îi di scriitore... Cuză, dacă vrii, e nume de domn!... Și-apoi... un Cuză... ghișeftar!

— „Și dacă munjește și așa un nume cu vr'un nou faliment, sau o escrocherie dubedită, ci si faci?

— „Ci si faci, încă vorbă!... Schimbă iar numele! Numele este o haină, care se murdărește, care se rupe, care trebue lepădată! Ci interesează numele, când numai faptele au valoare?... Și-apoi, ce-i dacă murdărești nume de rumâni?... Ni facem noi di râs? Se fac ei di râs, rumânii... Lor li iese nume rău, lor li ies ochii!... Am luat iu ouă și le-am exportat, după ci se clociseră. Am avut iu, Ițic Șloim, pagub?... A ișit la iveală că Ițic Șloim vinde ouă clocite în loc de ouă proaspete? Nu. Di undi? Stan Ionescu a fost escrocul, și marfa rumânească a fost descreditată. Ci-mi pasă mie de Stan Ionescu?... Vini cineva să mă caute la puntuloni pe mini Stan Ionescu și să vadă că nu sunt decât Ițic Șloim?

Am cumpărat grâu cu dublu decalitru dila țărani, și am băgat în el un vagon di nisip; l-am vândut, apoi la niști chefți di greci dela Brăila... cu vagonul... L-au trimes și ei la Egipet, dar acolo grâu cu piatră!... Marfă rumunească necinstită, vândută di un pungaș Stan Ionescu. Stric iu civa... Ițic Șloim?...

Nici de cum... au păgubit ei, rumunii, comerțul lor, a pierdul mușterii, ei sărăcesc și se sting în mizerie. Vărul meu Geurgescu, adică Ghidale, cumpără vaci și bagă în ele ofticoase, și nu e escroc Ghidale, este necinstit Geurgescu...

Prietenul meu Niculcea adică Feldstein, viță din... cronicarul Niculcea, scoborît dinspre Galiția, și cu Andreianu, adică Grobman, fac negustorie de vinuri... Să aibă dușmanii mei atâta bine câte boabe de struguri și-au lăsat mustul în vinul lor!... Cine se descreditează Feldstein, Grobman, Meer?... Nu!... Sunt înjurați Niculcea, Andreianu, Brăiloiu, Costescu, Olănescu, Oprescu!... Se descreditează goimii! Așa dar, tu să ceri prin Monitorul Oficial schimbarea numelui din Coifman Mendel, în Constantin Marinescu!...

— „Ura! trăiască Constantin Marinescu!... strigă unul, apoi toți ceilalți.

— „Vă mulțumesc fraților. Numele îl găsirăm... Afacerea unde-o găsim?

— „Afacire!... Iacă și afacire... faci o fabrică!

— „Iu fabrică? Ești nibun?

— „Nibun ești tu!

— „Da puntru di ce?

— „Puntru că nu vrei să faci fabrică!...

— „Nu'nțeleg!

— „Puntru că te-ai prustit dija!...

— „Ci fabrică pot iu să fac? Parcă n'ași face!... Fabrică de pălării!... di... fesuri turcești...

— „Și di pălării faci... și di fesuri turcești faci, și di galenți...

— „Da trebuie lână...

— „Parcă tu le faci di lână...

— „Da trebuie mașină... meșteri, oameni, se vaită Mendel.

— „Nu trebuie mașină... trebuie îndrăsneală!

— „Tot nu ti'nțileg... Spuni mață.

— „Moi Marinescule, faci o fabrică de spălătorie chimică!...

— „Aaaa!...

— „Aaaa!... vezi? Sunt multe gâște care nu știu cum să curețe o haină cu benzină, cu săpun... Tu iei clorură de carbon, sulfură di plumb, iei pe dracu să te ia... o chimie și 'ncepi... Dacă le arzi stofe, nu le arzi p'ali tali!... Să ție până li dai înapoi și li iai banii!... Bagi di seamă: ti cheamă Marinescu, nu Coifman Mendel!... Dai anunț la gazete... „Chimist rumun, Custică Marinescu, face mare fabrică de curățătorie chimică... Se caută agenți cu garanție de zeci mii di lei și cu salar lunar di opt mii di lei... Adresă la Otel... cutare, cameră No. cutare... Grăbiți-vă că slujbele sunt limitate și afacerile nu sufăr întârzieri"...

— „Aaaaa!

— „Ai înțeles?...

— „Frate Ițic ești un om di aur!

— „Di pietre scumpe, măă!... Apoi Custică Marinescu ia garanții, dă chitanțe cu antet: „Marile fabrici C Marinescu — direcția generală" că ai primit garanție, iscălești: cassier secund Ion Iliescu, și... în două săptămâni speli putina cu un milion!...

— „Asta e escrocherie!

— „Moi da prost ești, moi! Ci escrocherie?... Cine nu faci azi, escrocherie e un prost. Să faci, da să nu te prinză!... Scrii la mașină certificate, faci ștampile de cauciuc; iscălești când cu verde, când cu roșu... Pui muna p'un milion și-apoi faci birou de Import și Export!... Asta-i afacere, asta-i ghișeft!...

— „Și-apoi?... întrebă altul vesel.

— „Dacă prinde pe Custică Marinescu, încă un rumân escroc, încă un necinstit!

— „Am înțeles... dragă Ițic, stai să ti pup! — zise Coifman Mendel.

— „Lasă-mă în paci cu pupatul...

— „Rifcă.. adu prăjituri, adu pastramă di ghiscă, adu vin... adu mâncare...

— „Bravo moi, te-ai făcut goim curat!...

— „Cum, nu luați?

— „Da pentruce să nu luom?...

— „Atunci tot ți-a rămas ceva ție... ascuns?...

— „Cum moi, îl credeați voi așa di tâmpit pe Coifman Mendel?

Moi Mendel, iu zic dija să iei un nume rumânesc de tot... Unu mulduvinesc...

— „Ba, nu, nu! Ni pare bine dacă-i tâmpit numai pe jumătate.

Micul Strul, copilul lui Coifman, fu adus în brațe de o servitoare. Copilul cam scâncea.

— „Ci vrea milionarul? întrebă unul.

— O prăjitură — îi răspunse mă-sa, care aducea cele poruncite de bărbată-său.

— „Nu vrea un faliment gras? întrebă altul.

— „E prea mic".

— „Vleau plăjitură, nu faliment... spuse copilul.

— „Lasă, lasă, când ăi fi mare să vezi cum ai să vrei... Dă-i o prăjitură.

Paharele se umplură cu vin. Ciocniră cu toți, urându-și numai bine. Cheful începu cum încep chefurile. „Stan Ionescu" se așeză să povestească.

— „Cu bani tot faci... Când am tras cu clapa întâi și întâi la ceriale, am făcut încărcare la Giurgiu, în șlep. Unde sunt silozuri este mai al dracului. Un păcătos de rumun, era omul di încredere al grecului, la care iu vândusem marfă. Omul ăsta di încredere, vrea să fie de încredere, dar era un prost. A doua zi trebuia să'ncep descărcarea din vagoane în șlep. Se trăgea vagonul pe cântar, se cântărea, și apoi se'ncepea descărcatul... Eu aveam în zece vagoane grâu, cam două vagoane nisip. Mă gândii: „ghiscă ăst o să vadă, și poate dă tiligramă grecului la București".

Fac cunoștință seara cu el și-l invit la restaurant.

— „Domnule Giurgescu... hai la șantan! — Zic eu.

— „Mulțumesc, mă duc să mă culc... mâine avem treabă, — răspunde el.

— Vai domnu Giurgescu — spun iu — ce cupilărie!... Da cât ai să trăești, o mie de ani?... Când ai să trăești, mu rog? Slujba-i slujbă, dar viața-i viață. Trebue gustată, dacă nu trăită din plin... Hai cu mine, că n'am tovarăș!... Eu sunt ca liliacu, nu mi-e somn noaptea... Plătesc iu". Și'nfig mâna în el și să lasă el și-l duc... Prostul când a auzit că plătesc iu, a mers, el nu putea să priceapă că plătește stăpânu-său.

Și mergem și chefuim, și-l duc unde vreau, și plătesc iu și-i dau și de buzunar cinci sute di lei... Ne culcăm în zori în două camere la otel... Camera lui, luată de el, a stat goală, că iu l-am dus la alt otel...

Și ne sculăm la opt... Și fugim la port. Acolo gălăgie pe impiegat...

— „Mă rog dumitale, domnule șef — zic iu făcându-l șef, — nu te supăra... E pagubă? plătesc pagubă... De te prind diseară în oraș, mâncare, băutură... plătesc iu. Cu mine omul mănâncă puine, domnule!..."

Și l-am putulit, că i-am stricurat o sută de lei în palmă. Incepem operația...

Al dracului nisip, rămânea la fund, ca șapte-opt duble... Intru'năuntru... doi lei la unul, doi lei la altul... „luați și praful băeți". Băeții pricep, zâmbesc... „Ne mai dai?". „Și câte un rachiu, firește! Cu mine se mănâncă puine!..." Și merge treaba strună... La vagonul din urmă vede Giurgescu.

— „Domnu Ionescu... prea mult... praf... parcă e nisip — zice el.

— „Vai, domnu Giurgescu, da eu stric? — zic iu — a fost grâul mărunt și la secere, țăranii l-au jumulit, nu l-au tăiat cu secerea...

— „Domnu Ionescu, să nu dau de belea... pierd slujba și am copii zice mie Giurgescu.

— „Parcă iu n'am!... — zic iu — Dar... taci din gură... Merge chiar la Palestina grâul ăsta... Inșelăm niște puchinoși de jidani!"

Se gândește el și se albește.

— „Bre, prost este!

— „In celelalte n'a fost... praf... Și-apoi te gândește... cheltuială... hamali... otel... cine dracu le plătește?... O să zică grecul dumitale că nu ți-ai făcut datoria, că n'ai fost cu ochii în patru și... ti poate concedia... Dar mă rog, d'ași lucra și iu ca oamenii, te-aș primi iu în slujbă... Da nu vezi, sunt un stricat!... Până diseară, parcă e un an, când trebue să mergem iar la Mița și la Vița..."

Uftă prostul și fugi de lângă vagon.

— „Du-te, ducite-ai în fundul Dunării... pentru ce îți scoți ochii aci!.. Și descarc tot, mătur tot—și-mi iau actele. Scot trei sute de lei și dau la hamali bacșiș.

— „Ura, trăească domnul Ionescu — strigă ei.

— „Bravo băeți, zic și iu.

— „Numai ovreii sunt așa de galantoni, zise unul, care al dracului parcă mirosise... Dar zic iu:

— „Ce vă prinde mirare?... Cum noi românii nu putem să fim cinstiți și galantoni ca jidanii?

— „Ba da, dar...

— „Haide, beți sănătoși și să ne cunoaștem, că am să viu peste câteva zile să descărcăm treizeci de vagoane".

Am luat pi Giurgescu, l-am mângâiat, și i-am dat încă 500 de lei, șoptindu-i: „așa e afacerea... cumerțul... N'ai ci-i face... Boeru hoț... îmi arată o probă, și apoi vâră în marfă, prafu magazilor...".

L-am ars și am venit la București, de am încasat prețul, iar pe Giurgescu l-am mințit că plecăm a doua zi pe seară. Grecul a mai încărcat grâu și dela alții în șlep așa că s'a amesticat putlugăria... Mi-a spus Giurescu, că el a fost trimis la Cernavodă și că altul a mai încărcat după el...

— „Vezi, vezi?... când ai nuroc!... Și umblai să plângi!..." și l-am tratat c'o țigare. „Cu mine să mănânci puine, domnule".

— „Când mă chema pe mine Nicu Golășeanu — începu altul să povestească — era s'o păț cu niște scânduri de brad trimise în Algeria. Se cerea marfă de brad, calitatea întâia, adică scânduri fără noduri, fără fibre sucite și nu putrede. Eu încarc șlepul cu scânduri jumătate bune, jumătate făcute din brazi zăcuți în apă, intrați în putreziciune. Un frate gradul 28 îmi pretinsese să fac așa, ca să descreditam chiristeaua românească...

— „E contract precis... i-am spus eu.

— „N'ai grijă, că di ti dă în judecată, fugi, schimbi numele și ai scăpat...".

Am ascultat porunca. S'a ivit scandalul. Am fugit. Ministrul Comerțului căuta să mă dibue și să'nfigă ghiara în mini. M'am dus la Pașcani. Am găsit patru inși d'ai noștri și i-am dus la poliție de-au declarat că sunt Nuhăm Moriț, băeatul lui Moriț, tinichigiul, ce stătuse odată pe strada Ștefan cel Mare la No. 39... D'aci am mers la judecătorie... Am făcut acte... M'am dus apoi la Ministerul Justiției și am schimbat și pe Nuhăm Moriț, în Nedelcu Marian... Cine dracu mai putea să găsească pe Ghidale Feldstein, în Nicu Golășeanu, Nuhăm Moriț și Nedelcu Marian... Nici mama n'ar fi putut să mă găsească!...

— „Am văzut iu una frumoasă într'o zi — începu altul. Erau aduși la poliție niște țigani pletoși. Se făcuse niște furturi, spargeri pi la periferie iar poliția dăduse de ei, și haide că ei sunt hoții... Se cerceta actele... Ion Troipan, Marin Guturan... niște nume tot pocite. La unul găsește două bilete de identitate, cu aceleași semnalimente.

— „Cum te cheamă țigane?

— „Ion, sărut mâna.

— „Și mai cum?

— „Cum scrie acolo.

— „Tiriplic! sări Bulibașa.

— „Voi nu vedeți mă că v'ați schimbat numele? Cine știe ce osânde or fi date asupra voastră... Nu te cheamă Ion Tiriplic, ci Marin Dogan...

— „Ala e frati-meu.

— „Unde e frati-tău?

— „Păi a murit.

— „Minți!... De ce mai ții biletul lui de identitate?

— „Da ce era să-l îngrop cu el?... P'acolo nu i se mai cere bilet.

— „Nu vezi mă că aceleași semne sunt?... Neg în nas lui Ion Tiriplic, narea dreaptă; neg în nas la Marin Dogan, în narea dreaptă...

— „Păi dacă era frati-meu.

— „Și cum sămăna frati-său așa bine?

— „Păi dacă erau gemeni, întări Bulibașa.

Polițistul rămase prostit. Bulibașa începu să facă semne e mituială și actele fură găsite bune... Pe seară toată laia o luase spre Ploești. Și la ăștia numai dracu ar fi putut să le ghicească adevăratele nume. Oamenii înțeleseseră că viața e un furt, și și-o furau, care cum se pricepeau!...

— „Noi suntem vânători de câștiguri. Și după cum sălbaticul se'n-

bracă în pielea zebrii, ca s'o vâneze, tot așa trebue să ne înbrăcăm și noi în numele celor cari trebuesc înșelați și distruși. Trebue să'nșelăm în numele lor, să facem pe stricații stricaților tot în numele lor. Literatura lor trebue s'o falsificăm. Cele mai stupide concepții, nu nume românești să le iscălim. Cântecele lor să le degradăm. Arta lor să o distrugem. Sufletul lor să-l conrupem până o ajunge să-l scuipe și Dumnezeu de scârbă! Și când desbinarea lor i-o încăera și s'or ucide mai haini, atunci să ne ridicăm d'asupra lor ca regi atotputernici, ori ca președinți de republice. Noi suntem

— Ura. Ura!... să trăești Negrene... Mâine am să dau vederile tale în „Cuvântul Liber"!

— „Să ne trăiască noul nostru Custică Marinescu!"

Garibaldy

Români!

Dacă vrea cineva să te ademenească sau să te cumpere: scuipă-l în ochi.

Românii nu sunt nici proști, nici de vânzare!

IȚIC ȘTRUL... NIGHISTOR

— „Ascultă Ițic, vrii să ti faci nighistor?

— „Di ci să nu vriau, tată?... Acum când sunt dijă mic mă fac și nighistor, dar puntru când oi fi mari, vriau alt civa mai mare...

— „Când ăi fi mare?!?... Cini știe!? Di ci să vurbim cupilării!... Ascultă, și bagă di seamă ce zic iu... Ai sfârșit clasa, ai intrat în vacanță... In loc să dai cu praștia la vrăbii, mai bini mergi cu mini la pruvulie și faci și tu ceva acolo. Ci-i faci tu când ăi fi mare, aia ie altă ghiscă.

— „Merg tată, di ci să nu merg.

— „Să mergi. D'acum pună mâine dimineață, iaca iu zic: să te ghindești ci tribue să faci tu ca băiat al patronului, în pruvulie.

— „Știu dija ci să fac... Am vurbit noi la liceu și d'astea... Parcă-i mare lucru să zic: „puftiți domnule, puftiți... Avem pardesiuri bune, di salon și de drum;; avem custume bune, stofe englezești cu prețuri di reclamă". Și când vine clientul și alege, și iar alege, că vânzătorul îl sondează să-l vadă cât îi di ghiscă, dându-i custume din ce în ce mai ordinare, iu am grijă, să pui alt custum, ceva mai ordinar decât cel ales di el, acolo lângă hârtie de împachetat... Măsura custumului e dela el, culoare este care a plucut la el, numai stofă este alta. Și dacă el ține ochii căscați la custumul ales, iu zic: „puftiți la casă, domnule, di faceți plată". Și'nclipa aia, când el aruncă ochii la mine, vânzătorul ia custumul ales de mine și-l împachetează în locul celui ales de el... Rămâne și d'aci trei-patru sute de lei ghișeft.

— „Bravo, bravo Ițic, cine ți-a zis ție astea?

— „Cini să zică! Noi!... Ghidale spune cum înșală Leibu dela ei la stambă. Când pune capul metrului la capul stofii, el zice unu, și când a întins stofă până la capul celălalt

zice doi, la capu celălalt zice trii, și ei sunt numai doi — și merge așa, și vinde patru metri în loc de cinci, luând prețul pentru cinci!...

— „Bravo Ițic, bravo!... Nighistorie este meșteșugul de-a 'nșela pe cineva fără să știe vrudată cu cât l-ai înșelat. Inșelătoria capitalizată se face avere: bugăția; iar cu bugăția, stăpânești pumântul, cu oameni, cu tot ce e pe el și sub el!

— „Am vurbit noi, eu, Segălică, Șmil, Șloim și Ghidale, ci o să facim noi când om fi mari. Segălică s'a hotărît să fie gazetar... Când a scris întâi pe placă, „calu fugi" și-a pus punct, mă-sa dela el, a strigat lu tată-său: „Sai Zali di vezi, Segălică ese gazetar, a scris „calu fugi" și-a pus punct!". El vrea ziar mare și scrie d'acum puezii, sub numili de „Șoimu Carpaților". Șmil s'a hotărît să fie bancher, să facă bancă mare, să tragă un faliment, ca să-i rămâe ghișeft un miliard! Șloim vrea să fie ministru, ca să facă cumenzi de furnituri și să primească 40 la sută cumision. Ghidale vrea...

— „Ho, că dija mi se pare că ești prost... Zici di toți ci vriau să facă, și di tini nu zici di loc.

— „Cum să nu zic, când iu am dijă rolul meu!?... Iu vreau să fiu fabricant de arme di război; dija vând d'acum pistoale di alarmă...

— „Armi di război, zici?

— „Da di tunurile, pușchile, mitralierele, munițiile...

— „Nu. Nu-i bine... poate să facă dija expluzie!

— „Parcă dacă faci, stau iu lângă ele! Iu stau departe, la birou și

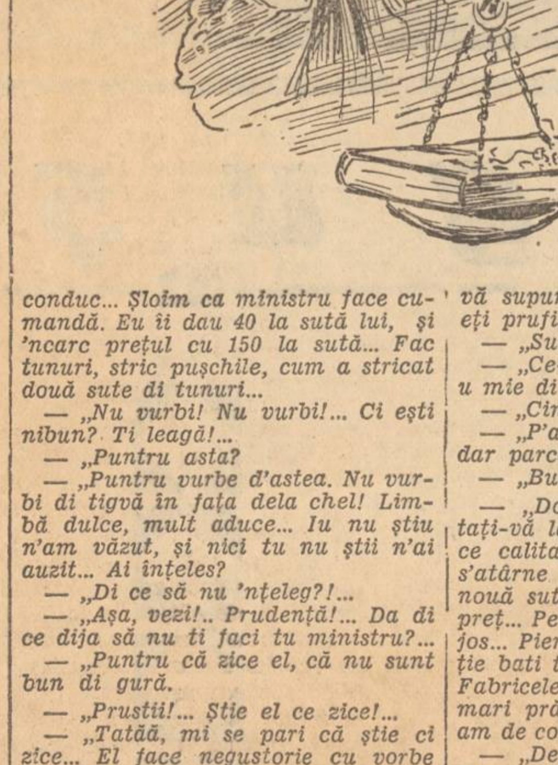

conduc... Șloim ca ministru face cumandă. Eu îi dau 40 la sută lui, și 'ncarc prețul cu 150 la sută... Fac tunuri, stric pușchile, cum a stricat două sute di tunuri...

— „Nu vurbi! Nu vurbi!... Ci ești nibun? Ti leagă!...

— „Puntru asta?

— „Puntru vurbe d'astea. Nu vurbi di tigvă în fața dela chel! Limbă dulce, mult aduce... Iu nu știu n'am văzut, și nici tu nu știi n'ai auzit... Ai înțeles?

— „Di ce să nu 'nțeleg?!...

— „Așa, vezi!.. Prudență!... Da di ce dija să nu ti faci tu ministru?...

— „Puntru că zice el, că nu sunt bun di gură.

— „Prustii!... Știe el ce zice!...

— „Tatăă, mi se pari că știe ci zice... El face negustorie cu vorbe de pe acum... Minte cu 'ndrăzneală; înșală fără rușine... Spune, și spune, și zice și zice, di zicem și noi ca el, ca să videm la urmă, că nu e di loc cum a zis el!... Asta nu 'nseamnă că are dijă talent?...

— „Da, ai driptate, ereditatea rasii!

Un zgomot de glasuri multe cari suiau scara la al doilea etaj, îi opriră din vorbă. Madam Rifca, soția lui Strul, aduse 'năuntru pe madam Leibu, madam Sami, domnișoara Sara și domnișorul Isi...

Discuțiunile alnecară pe planuri culinare: știuca umplută și pastrama de gâscă cușăr.

A doua zi la „pruvulie" efebul Ițic începu să facă pe negustorul. Un învățător de sat intră să-și ia un trench-choat. Alege el și nu se prea hotărăște. Unul e prea scurt, altul e prea lung; altul are căptușeala așa, celălalt i se pare prea scump. O mulțime de haine d'astea sunt întinse pe masa lungă. Insfârșit s'a „decis" pentru una și se 'ncepe bătălia tocmelii pe preț.

— „Fără o mie două sute di lei, nu se poati... Nu videți ce stofăă!... Asta-i pardisiu curat... Dar când îl pui pi mună? Mătasea dela căptușală lucește în soare ca aurul. Și când al îmbraci și plouă atunci cauciucul i di nepătruns... Poate și furtunile dela pompieri să trimeată apa pe el, și nu-l străbate...

— „Cinci sute de lei...

— „Vaai!... Râdeți di mini!... Fără o mie o sută cinzeci nu se poati.

— „Bună ziua.

— „Domnu, domnu, mă rog, nu vă supurați. Ați spus dija că sunteți prufisor... Imi pari bine...

— „Sunt învățător, nu profesor.

— „Ce-are afaci, e tot una... Dați u mie di lei...

— „Cinci sute cinzeci...

— „P'așa marfă?! Imi pari rău!... dar parcă nu cunoașteți di loc...

— „Bună ziua.

— „Domnuli prufisor, stai... uitați-vă la marfă întâi... Uite stofă, ce calitate!... U mie de kilograme s'atârne d'aici și nu si rupi... Dați nouă sute cincizeci... Asta-i ultimul preț... Pe crucea mea, că nu pot mai jos... Pierz!... I criză mare... Percepție bati tobă. Proprietar cere chirie. Fabricele au scumpit marfa. Este mari prăpăd, vând sub cost, ca să am de coșniță... Știi ce taxi plătim?..

— „De, așa e viața acum grea... Dau numai șase sue...

— „Vai di mini... Mi-ați intrat de dimineață în pruvulie... Dacă nu vânz la primul muștiriu, sunt topit... Iacă nouă sute.

— „Nu pot. Bună ziua.

— „Domnili, stai domnili prufisor... Sunteți om cult... Uitați-vă la stofă... V'am dat marfă de primă calitate... Eu am clienți deputați și am vundut la doi deputați, tocmai trench-choot-uri d'astea.

— „Și cât au dat?

— „Ei de, au diurne. Am vundut cu u mie patru suti de lei bucată. Pe crucea mea dacă mint!

— „Ai dumneata cruce?!

— „Vai de mine, ai crezut că sunt jidan?...

— „Nu, evreu.

— „Și poate să aduci la noi asemenia ocară, domnili prufisor — sări efebul Ițic — iu sunt licían și sunt rumun curat. Tată e mulduvean — și ni pare rău că ne bănuești sângele moldovenesc.

Invățătorul privi cam mirat pe acest tânăr în uniforma kaki, de liceu.

— „Domnule, șapte sute de lei — nici un leu mai mult. Iți convine, împachetează-l; nu-ți convine, pune-l la loc. Hotărăște...

— „Domnile prufisor...

— „Tată... Ei, și dumneata. Tot trăindu-ți ucinicia în magazine ovrețești, ai dobândit și accentul și obiceiurile lor. Scoate domnule banii... Băete, împachetează...

— „Hai să-l purtați sănătos. Asta fiinde'a zis băiatul. Ie dijă în clasă VI-a. A tricut acum... Aveți cupii?

— „Da.

— „Să vă triască!

Trench-choatul fu împachetat. Invățătorul plăti la casă, șapte sute de lei.

Când rămaseră singuri:

— „Tribuia lua pe coardă dela naționalism, tată. Invățătorii sunt naționaliști, fiindcă sunt țărani... Tribue să cunoști și meserie și localitate dela client. Muncitorului vurbește-i di cumunism și de împărțeala averilor... Zi la el: „tuvarășe", și arde-l; iar la popă, dascăl și fruntaș dela sate, zi-i: „domnili" și ține-i în strună, dar tot arde-i!...

— „Sunt trei sute câșlig?

— „Cinci sute douăzeci.

— „Ce mai vrii?...

— „Bravo Ițic, fă-te fabricant di puschile!

Pe seară clientul de dimineață, învățătorul, intră furios în prăvălie.

— „Bine domnule, se face asta? Tocmesc un trench-choat nou și mi-ați împachetat unul purtat de d-v.?

— „Noi, domnili? întrebă Strul.

— „Da. Uite-l, ie și mai scurt. E soios la gât. E plin de noroi la poale, e cu căptușara și ruptă la subțiori... E trench-choot purtat până aproape să s'a rupt.

— „Trench-choot ăsta domnili?... Dar noi nici n'avem farmă d'asta. Vedeți, că poati ați târguit d'alături. Noi azi n'am vundut nici un trenșcot...

— „Cum domnule, p'acolo mă iei? N'ai dumneata băiatul de liceu care a trecut într'a șasea?

— „Iu?!... Iu am numai feti... Domnile, vu rog, ieșiți și uitați-vă la firmă,„ n'ați cumpărat dela noi...

— „Cum domnule, dar ești chiar dumneata... Nu m'am tocmit cu d-ta un ceas?...

— „Cu mini?!... Și cât ați dat pe haina asta?

— „Șapte sute de lei.

— „Videți?... Atâta se vinde la vechituri... Luați seama dela stradă, di număr, noi nu ținem haine vechi.

Pe învățător îl trecură nădușelile. Strul urmă:

— „Noi avem firmă noastră aurită, cusută la buzunar din nuntru... Este firmă noastră?

Invățătorul se uită și nu văzu nimic.

— „Dacă v'au înșela alții, ci suntem noi di vină?"

— „Cum dom'le, nu ești d-ta ăla care te jurai azi dimineață pe cruce, spunând că ești român?

— „Iu. O, Jehova, să poati să aduci d-ta la noi, astfel di insultă?...

— „Ah, ticăloși ce sunteți. Din sufletul vostru pervers și din mintea voastră criminală ies toate nenorocirile lumii. Numerus clausus. Numerus clausus trebuie introdus fără întârziere. Altfel pierim ca neam și ne prăpădim ca oameni.

Și învățătorul eși trântind ușa.

— „Iii nibun — se adresă Strul lui Ițic, care eși de după tejghea. „Auzi ci zici el: numerus clausus". Parcă-i după iel? Parcă n'o să ajungem noi și prufisori la sate și parcă n'o să fim noi și popă la bisericile lor. O să videți voi atunci, slugi proaste ci sunteți...

— „Mă Ghidale — zise apoi Strul către băiatul dela împachetat — nu

tribuiă să pui în pachet trench-choat dela tine, că tu eși mai mărunt... Să fi pus p'al meu. Tribuie totd'auna să înșeli pi cineva fără să știe dija că l'ai înșelat. Asta-i nighistorie adivurată"!

C. V.

BLĂNĂRIA VIENEZĂ
ANDREI FARCAȘ
BLĂNURI FINE

BUCUREȘTI, PIAȚA ACADEMIEI, 1 (STATUIA MIHAI-VITEAZUL)

Depozitul cu Mașini de Cusut și Pielărie
George Alimănescu
București — Strada Decebal No. 3 bis — telefon 4.17.80
Oferă cele mai bune și eftine MAȘINI de cusut pentru:
familie, croitorie, cismărie,
MAȘINI speciale cu motor pentru fabrici
Renumitele mărci
KEPICH și JONES

Ace și accesorii pen'ru toate sistemele de mașini
Depozit de engros pentru revânzători cu prețuri speciale
Expediție în toată țara

Cu ultima intransigență împotriva primejdiei jidovești!

O nouă lovitură a lui Izrael: dărâmarea Bisericii creștine. După monopolul intolerant judaic în viața materială, anarhizarea vieții spirituale. Biserica noastră e prea slabă, pentru a supraviețui calului troian al Iudei.

— Singura salvare: ofensiva vehementă și intolerantă a ideii naționale —

de Dr. ILIE RĂDULESCU

„Pleirea ta, prin tine, Izraele"! — *iată ce ar trebui să repetăm pentru a nu știu câta oară, în fața odioasei lovituri judaice, de a trece în massă la ortodoxism. Tentativă care demască ultimele manevre ale judaismului împotriva temeliilor de viață ale Românismului.*

M'am ocupat ieri, în revista „Porunci", *de această nouă ofensivă pe care Izrael o pregătește în contra existenței noastre naționale, prin dinamitarea celui mai viguros bastion al solidarității noastre naționale:* Biserica. *N'am expus însă ieri decât o parte din argumentele, din marea noastră îngrijorare, care alimentează adânca noastră indignare, nezăgăzuita noastră revoltă împotriva zguduitoarei asasinări a creștinătății noastre. Asasinat care se pune la cale prin trecerea în massă a jidanilor la ortodoxie.*

Vom reveni azi, trăgând toate semnalele de alarmă și arătând de ce socotim o crimă, de ce întreaga Românie naționalistă și creștină trebuie să se ridice vehement și ca un singur om, spre a se opune unei acțiuni subterane care nu urmărește de cât: prăbușirea Bisericii noastre. Prăbușire creștină, care trebuie să ducă fatal la desființarea noastră ca nație.

CU SMERENIE PROFANĂ, DAR ȘI CU BUN SIMȚ

Nu sunt teolog. Nu am avut până azi binecuvântarea Dumnezeiască să pătrund toate tainele Sfintei noastre învățături creștine. Am de gând însă, de azi înainte să adâncesc doctrina noastră religioasă, sfintele noastre canoane, fiindcă am impresia că aci persistă un punct nevralgic, unde se urmărește a ni se da lovituri de moarte și de unde pot rezulta consecințe nefericite pentru naționalitatea noastră.

Dar dacă n'am îndoctrinarea necesară, dacă vorbesc ca un profan, fac apel la dv. cari mă citiți, să mă urmăriți pentru bunul simț pe care vreau să-l aduc în această discuție lămuritoare și mai ales pentru dragostea mea de țară și de Biserică, pe care eu cred că suntem datori s'o așezăm la temelia ori cărui cuvânt sau gest, care vrea să mărturisească o idee sau o credință.

Vor să treacă jidanii în massă la ortodoxism! Prima întrebare este: care poate să fie atitudinea Bisericii noastre? Desigur una, din două: *să respingă sau să primească oferta.*

A doua întrebare: *poate să respingă Biserica ortodoxă cererea de convertire a jidanilor la creștinism?* Aud spunându-mi-se: *„Nu se poate"*. A respinge oferta, ar însemna ca Biserica noastră să abdice de plano dela morala creștină, dela însiși rosturile ei naturale de a exista. Ce-ar mai rămâne atunci din *misionarismul* Bisericii creștine, din finalitățile ei, cari, servindu-se de un fervent prozelitism, trebuie să ajungă a transforma întreaga lume de pe glob într'o colectivitate creștină?

Turci, hinduși, mahomedani, jidani, ori care ar fi în sfârșit, factura interioară, sufletească, a individului care cere convertirea, nici o ofertă nu poate fi respinsă, fără a slăbi însiși temeiurile moralei creștine.

Prin urmare, jidanii trebuiesc acceptați la creștinare. Rămâne să examinăm și să statuăm numai modalitățile de formă. In definitiv de ce nu i-am primi: fiindcă sunt jidani? Dar oare nu avem exemple luminoase în istorie? Prima colectivitate creștină, cine a format-o? Oare, nu evreii? Discipolii lui Hristos n'au fost recrutați dintre evrei? Și cu toate acestea, cari au fost creștinii mai fervenți, cine, cu mai multă exaltare, decât ucenicii lui Hristos, și-au jertfit viața pentru învățăturile Mântuitorului?

De ce evreii de astăzi n'ar putea deveni atunci buni creștini, de vreme ce strămoșii lor sunt aceia cari au împrăștiat sămânța, lumina creștinismului în lume? Iată raționamentul care mi se opune la articolul pe care l-am scris ieri!

JIDOVUL, FIINDCA NU CREDE IN RENAȘTEREA BOTEZULUI, IESE CU MULT MAI ...SATANIZAT

E îndreptățit sau nu acest punct de vedere? Am spus: nu cutez să fac o discuție doctrinară. Să-mi fie îngăduit însă să răspund ca un profan. E vorba de misionarism? Foarte bine. Ce presupune însă un misionarism activ, o forță vie de propulsie? Tărie, vigoare, în organismul propriu, de unde pornește propulsia. Are această tărie Biserica noastră? Există în sânul Bisericii creștine o flacără arzătoare a credințelor? Mă îndoiesc. De ce? Pentru simpla constatare că Biserica nu poate să-și administreze, să-și înflăcăreze creștinii pe care îi are acum. Mă rog: câți dintre creștinii noștri de azi se împărtășesc din adevărurile lui Hristos? Câți vin la Biserică, chiar din Crăciun în Paște? Câți țin seama de morala creștină? N'avem noi în Biserica noastră destui „nedrept credincioși", chiar dintre creștinii noștri? Trebuie să le mai sporim numărul cu alții noui? N'ar fi oare datoria Bisericii, mai înainte de a aduce un nou cal troian— al neofiților jidani—în sânul ei, să-i îndrepte pe drumul drept, pe acei pe care îi are?

Al doilea: Noi, în Biserica ortodoxă Română, ne chinuim cu sectanții și cu stiliștii. Cu adică creștinii rupți din colectivitatea sfintei și strămoșeștei noastre Biserici. Intreb: de vreme ce n'am reușit, până acum, să ne readucem la matcă fii smulși din trupul nației, de vreme ce avem peste 2½ milioane de sectanți și de stiliști — biete victime, în mare măsură, ale acelеiași francmasonerii scelerate iudaice, care azi, în plin, vrea să ne dea lovitura de grație, cu creștinarea jidanilor — e tactic ca să mai mărim anarhia din Biserica noastră cu alți intruși? Chiar dacă, hai să zicem, jidanii s'ar creștina cu gând bun!!!

CE ESTE ÎNSĂ CU... CREDINȚA TARE

Vorbeam însă de credința tare, interioară, a Bisericii noastre. Și relevam mai sus afirmația care vrea să ne spună că jidanii pot fi buni creștini, pentrucă discipolii lui Hristos, — jidani și ei— au fost cei mai fervenți propagandiști ai învățăturii lui Iisus.

Iară fără competență prea mare, întreb totuși: este Biserica noastră una și aceiaș, ca forță a credinței, cu aceea ce era înainte de împăratul Constantin? Dar bine, eu am convingerea că viața creștinătății noastre se desparte fundamental în două, din punct de vedere al tăriei ei. Anume: adevăratul misionarism, creștinismul eroic, evoca de propulsiune vie, scăldată în jertfe, a adevărurilor lui Hristos, era aceia de fanatism creștin în care a fi fost discipol al învățăturii lui Christ, însemna a fi martir, epoca aceea în care creștinismul strălucește și se propagă prin tăria credinței și a jertfei, se încheie cu împăratul Constantin. Dela Constantin încoace, Biserica creștină începe să trăiască o a doua epocă. Mare, fără îndoială, dar plină mai mult de strălucire exterioară, de fast, decât de forță interioară a credinței. Aceasta este era privilegiilor creștinătății. Calitatea de creștin conferă avantagii. Creștinitatea atrage, în consecință, mulți nobili, și pe cei NECHEMAȚI, nu numai pe cei CHEMAȚI ca înainte, adică în vremea când a fi creștin însemna a accepta moartea fizică. Numărul subminează însă mai totdeauna coeziunea unei credințe; dar de vreme ce noui adepți, vin mai mult pentru onorurile pe cari le conferă Biserica, decât pentru înțelegerea adevărurilor intrinsece ale învățăturii lui Hristos, vă puteți ușor închipui ce rămâne din fanatismul, din tăria interioară a credințelor Bisericii. Și fărămițarea aceasta, a coeziunei interioare, merge crescând, pe măsură ce creștinismul cuprinde tot mai mare parte din omenire. Dovadă: numeroasele shisme cari se porduc.

Nu insist mai mult. Intreb însă: unde se mai întâlnește azi fanatismul din primele secole ale creștinătății, capabil să dizolve orice impuritate, incapabil totuși să convertească pe jidani? Avem poate oare azi mai multă fervență creștină ca să ne închipuim că ce n'au reușit să facă primii creștini, din jidani, vom reuși noi? Răspundeți dvs!

Misionarism creștin? E posibil azi?

Cum rămâne însă cu Talmudul?!

Se pretinde însă că primii discipoli ai lui Hristos au fost jidani. Nu știu cine mi-ar putea dovedi autenticitatea acestei afirmații. Dar sunt și voci cari ne spun c'ar fi fost Galileeni; ceiace, fără îndoială, de vreme ce galileenii cu jidanii, cari L-au răstignit pe Hristos, nu sunt tot una, schimbă complet termenii problemei.

Dar să convenim că și ucenicii lui Hristos, s'au recrutat tot din sângele acelora cari L-au crucificat. Este însă jidanul de azi, același ca acum două mii de ani? Să răspundă creștinii, cari, din pasiune pentru creștinism, au aprofundat și tainele Talmudului! Când s'a ajuns, în ce an s'a dat Talmudului, forma definitivă de azi, care constitue armatura de foc, de nebiruit, a urii jidanului împotriva goimului creștin? A existat, în vremea lui Hristos, „învățătura" *talmudică, în forma intoleranță, scelerată de azi! Sigur că nu de vreme ce nu exista creștinism! Ori este poate mai curând adevărat că, pe măsură ce creștinismul s'a întins și a dobândit forță și prestigiu, a crescut — și în progresie geometrică — criminalitatea talmudică, ajungând să facă din jidan, individual sau colectiv, fiară împotriva lumii creștine? Judecați liber, fiecare dintre dv.!*

Și neamul acesta, al lui Izrael, care nu trăește decât din ură împotriva creștinilor, care nu se hrănește decât cu idealul satanic de-a îngenunchia națiunile creștine, pentruca, pe ruinile lui Hristos, să înalțe imperiul lui Iuda, este oare cu putință să fie convertit, pe o simplă declarație, la credința pe care a urît-o de moarte din față și împotriva căreia i s'a pus din copilărie pumnalul în mână?

Talmudul îl învață pe jidan să nu creadă decât în această viață pământească. Nu există, pentru evreu, viață dincolo de mormânt, viață cerească, de apoi. Pentru el sufletul nu este duh supranatural, ci o simplă înlănțuire de funcțiuni organice trupești. Raiul sau iadul, viața plină de mizerie sau de plăcere, aci trebuie căutată; pe pământ. „Iubește viața, ține la ea, jertfește orice pentru a ți-o prelungi aci, pe pământ. Dincolo de ea, nu există decât liniște, moarte veșnică!", — **comandă Talmudul.**

Și într'adevăr Talmudul face din jidan un element cu totul deosebit de creștin. El iubește viața cu nesaț, o trăește din plin, calcă pentru plăcerile vieții peste orice, peste morală, peste onoare, peste milă (l-ați văzut pe jidan! Chiar după ce a falimentat, el continuă să se hrănească la cel mai bun restaurant și să trăiască în luxul plin de sfidare la adresa creditorilor, trași pe sfoară); viața lui e în continuă mișcare, în permanentă ciocnire, fomentează orice anarhie revoluționară, împinge la război — bine înțeles pe alții, în vreme ce el își pune viața la adăpost — face în sfârșit orice pentru a asigura existenții lui maximum de plăcere sau de satisfacție. Ați văzut vreodată un jidan, cât de bătrân, să se odihnească? Un paralitic jidan, care de pe pat, în care l-a imobilizat boala, să nu pună la cale cel puțin o speculație? Nu, hotărît nu.

Luați mai departe și analizați toate creațiunile politice de esență iudaică. Cercetați doctrina comunistă, aprofundați realitățile francmasonice, disecați, în istorie, revoluția franceză, sau depănați firul amintirilor voastre în legătură cu cataclismul bolșevic! Pretutindeni veți găsi amprenta aceleiaș mentalități, aceleiaș finalități talmudice: VIAȚA PAMANTEASCA. Nimic, nici urmă de viață de apoi. Din contră: oroare pentru pacea și liniștea creștină, pentru viața austeră sufletească, ostilă bucuriilor trupești, pe care o impune morala creștină.

Imperiul lui Izrael

Vă închipuiți poate, că Talmudul înțelege un imperiu al lui Izrael, după factura și spiritualitatea cari au prezidat la creiarea și funcționarea Imperiului Roman? Ați face o enormă greșeală. Nu, nu! Imperiul lui Izrael, în fața căruia va avea să îngenunche lumea — dacă nu s'a și prosternat de pe acum — nu este deloc conceput de Talmud ca o entitate teritorială. Și chiar dacă jidanii aleargă acum în căutarea unei... Patrii, aceasta nu reprezintă decât o formulă transitorie, un moment tactic. Imperiul lui Izrael trebuie să fie vast, nemărginit, dela un capăt la altul al pământului. Nesfârșit ca însăși tendințele de mișcare continuă ale lui Izrael. Înțelepții Talmudului exprimă, de altfel, în acest comandament, un mare, un enorm adevăr. O asezare teritorială implică totdeauna o perioadă de liniște, de încetare provizorie, dacă nu definitivă, a unui sbucium. Și, în mare măsură, un fel de moarte a configurației spirituale inițiale. Aduceți-vă aminte de barbarii cari au pustiit Europa răsăriteană și centrală! Ce-a mai rămas din strălucirea revărsări de trăznet cu care au pornit din Asia, din clipa în care și-au găsit în șesurile Europei o așezare teritorială? Dar mai luminos încă: reamintiți-vă bine prăbușirea Imperiului Roman! Când a încetat să existe imperiul Cetății eterne? In clipa în care armatele Romii, punând capăt involburării lor războinice, au asigurat popoarelor cucerite pacea, liniștea și prosperitatea între granițele marelui imperiu. — „Pacea, liniștea, înseamnă moarte sigură pentru un popor. Mișcarea perpetuă „războiul veșnic, înlănțuirea noastră continuă cu creștinătatea dușmană a Dumnezeului nostru, este singura condiție de viață a poporului nostru, ales de Dumnezeu pentru a stăpâni pământul — spune Rabinul Dan dela Constantinopol, în edictul pe care îl trimete evreilor din Franța. „Nu cruțați nici un mijloc de luptă. Intrați între creștini și deveniți prinți ai Bisericii catolice. Voi veți fi acolo tot fiii poporului nostru, propulsorii Imperiului lui Izrael, care trebuie să existe pretutindeni, care nu trebuie să se localizeze chiar într'un adevărat Canaan, pentru că atunci ar însemna că ne-am pregătit de moarte, în această singură viață, care este pe pământ".

„Noi nu trebuie — spune mai departe Rabinul Dan — să ne așezăm nici măcar într'o țară sfântă a noastră. A avea o asemenea țară ar însemna să trecem la viață tihnită, să dezarmăm în interior, să scăpăm din ochi adversarul creștin, și, fiind numai noi între noi, să pierdem ritmul mișcării continue, fermentul anarhiei. Apoi, trebuind să ne apărăm țara și să avem o armată, noi am fi nevoiți să vărsăm sângele nostru în războaie, așa cum nu suntem obligați azi, câtă vreme suntem răspândiți în toate țările și câtă vreme războaiele, pe cari le provocăm noi, le fac exclusiv creștinii.

„Cu toate forțele noastre, pe întreg globul; cu toată intensitatea vieții acesteia pământești, dincolo de care nu există alta, luptați pentru imperiul lui Izarel, care trebuie să existe pretutindeni, ori unde se găsește un evreu, în fața căruia trebuie să îngenunche toți Regii și Impărații statelor creștine" — își încheie Rabinul Dan edictul său.

Și cuvintele Rabinului Dan sunt puse de mai bine de două sute de ani în practică de Alianța Universală Izraelită, ale cărei ramificații anarhiste și teroriste, ale cărei valuri de venin sunt răspândite, după planurile scelerate ale unei adevărate pânze de păianjen, în intreaga lume.

Și-atunci întreb: de vreme ce jidanul are, net, o superioritate masivă, în viața pământească, asupra creștinului, ce l-ar putea îndruma s'o părăsească, pentru a adopta inferioritatea creștinului? Superioritatea vieții spirituale a creștinului? Dar pentru a o putea pătrunde este nevoie de-o lungă și adâncă inițiere, care nu se dobândește printr'o simplă și colectivă petiție. Unde s'au catehizat cei 200 de jidani sau ceilalți 600 și 900 cari se anunță să-i urmeze? Cine poate lua în serios această schimbare la față și ce interes are Biserica noastră să își sporească indigestia? Ori poate Duhul Sfânt nu s'a coborît și nu vrea să se mai coboare acolo unde se simte nevoia, pentru a deschide unii ochi și a-i face să vadă că de astădată Francmasoneria judaică, înțelege să dea lovituri directe Sfintei noastre Biserici?

Români, rupeți masca Iudei!

Așa, însă, cum spuneam tot ieri, convertirea în massă a jidanilor, nu urmărește decât paralizarea mișcării naționaliste și antisemite, care pune, din ce în ce mai mult, stăpânire pe sufletul românesc și care pretinde o neîntârziată înfăptuire a Românieі Românilor, printr'o deparazitare a vieții economice ca și pirntr'o desasfixiere a libertății noastre de manifestare spirituală.

Jidanii își dau seamă că nu pot să nu se rupă nourii. Prea s'a încărcat atmosfera cu atâtea nerușinate provocări.

In viața economică noi am ajuns o mână de iloți: agricultura dă țăranului un venit de 1200—1300 lei pe an; în comerț, din 35 de miliarde venit pe an, Românii n'au decât 2 jum. miliarde; industria așa zisă „națională", din 16 miliarde beneficii anuale, jidanii încasează 14 jum.; în comerțul de bancă, veniturile Românilor nu reprezintă decât 12%; în profesiunile libere noi nu trecem de 30 la sută; în literatură galițienii, cu nume camuflate, sunt 80%; în presă jidanii trec de 85% —; încordarea a atins maximum de tensiune, „echilibrul" acesta umilitor nu poate să nu se rupă. Și încă groaznic de catastrofal pentru jidani.

Și-atunci, cui poate să nu-i apară în adevărata ei lumină sumbră tentativa odioasă, mizerabilă, pe care o pregătește Izrael, de a realiza, prin creștinarea de formă a jidanilor, o dublă lovitură: punerea la adăpost a tălharilor de răsturnările pe cari le va dezlănțui ideia națională în viața economică a țării și în acelaș timp dinamitarea singurului focar de Român'sm în care iudaismul n'a putut pătrunde și acționa pe față: BISERICA? (căci din umbră a manevrat și aci, cum a vrut, prin francmasonerie).

Problema este: se va lăsa cineva, interesat sau de bună credință, naivă însă, înșelat? Un răspuns nu se poate da. Ingrijorările trebuie totuși să fie prezente. Și în aceiaș măsură toate avertismentele trebuiesc dezlănțuite.

Mai mult decât oricând altădată în trecut, am ajuns la convingerea fermă, de nesdruncinat, că ne găsim la un singur pas de prăpastie. Și că împotriva neamului nostru se încearc ăacum, cea mai formidabilă și mai necruțătoare ofensivă de exterminare, pe care iudaismul a imaginat-o vreodată în România.

Nereușindu-i să deslănțuie anarhia întunerecului roșu: comunismul, Izrael adaugă acțiunii bolșevice un nou aliat: dinamitarea directă a Bisericii.

Măsurile noastre de apărare — căci de apărare este vorba! — trebue să meargă, cel puțin, în ritmul ofensivei care vrea să ne desființeze. Iar apărarea noastră nu stă decât în înarmarea la extrem a intransigenții noastre naționale. Jidanii, ei singuri, ne fac să înțelegem că vremea jumătăților de măsură nu-și mai are nici o justificare; mai mult, chiar că a continua să divagăm în compromisuri, înseamnă a ne sinucide.

Este o datorie a ceasului de față, Români și Românce: nu numai să rupem definitiv masca lui Izrael, dar să ieșim din pasivitatea nefastă în care ne-a paralizat de moarte politicanismul!

Nu, nu. Jidanii nu vor putea să ne profaneze Biserica

Și mai mult decât în trecut, cu o vehemență pe care n'am cunoscut-o până acum și pe care ne-o impune această ultimă impertinență iudaică, vom milita de pe această baricadă cu o singură lozincă de azi înainte: NICI UN JIDAN IN ROMANIA!

Un an de sport românesc

Anul sportiv nu se potrivește cu anul calendaristic. Ziua de 1 Ianuarie găsește sporturile de vară într'o binemeritată pauză de ajustare, iar pe cele de iarnă în plină desfășurare.

Dintre toate sporturile majore, numai rugby-ul și natația se prezintă de Anul Nou cu un ciclu terminat de manifestații, deoarece primul își începe campionatul primăvara și și-l termină toamna, iar al doilea nu se poate manifesta la noi decât vara, în piscine deschise.

In rubrica noastră rugby-ul s'a bucurat de prea puțină atenție, fiindcă noi atingem numai domeniile în care românii sunt periclitați de invazia străinismului. La rugby, fiindcă jocul este destul de dur, românii n'au avut niciodată concurenți dintre jidani sau unguri și de aceea terenurile dela șosea nu ne-au trimis nici când svonul vreunei insolențe iudeo-maghiare.

Ne era egal dacă obținem campionatul din acest an Tennis-Club, Stadiul Român, Sportul studențesc *sau altă echipă fiindcă oricare ar fi fost tot atât de românească. In formă impecabilă și la mare distanță față de celelalte echipe, a luat campionatul național de rugby pe anul 1936, decana echipă a* Tennis-Clubului. *Este o performanță frumoasă, pentru care merită toate laudele. Aceleași laude le merită și celelalte cluburi, cari practică un sport de curaj și fără spectatori, într'o perfectă atmosferă de amatorism.*

Dacă la rugby stăm așa de bine din punct de vedere românesc, nu este acelaș lucru cu natația. Acest sport este aproape înăbușit de jidani și de unguri, ale căror societăți posedă basinuri și stranduri.

Anul acesta ne-a adus câteva satisfacții doar la disputele de juniori, unde au început să se ridice și câțiva copii de români. Este un semn bun.

In domeniul atletismului trebuie să menționăm admirabilele sforțări pe care le fac grupările bucureștene STADIUL ROMAN și VIFORUL-DACIA pentru a menține pe primul plan elementele românești. Și trebuie să recunoaștem cu bucurie că și-au ajuns scopul, deoarece pe lista campionilor la atletism găsim astăzi nume aproape exclusiv românești.

Sporturile mici ca volley, baskett și kand-ball n'au reușit încă să iasă din atmosfera intimă a câtorva admiratori. Singura ispravă mai răsărită a fost făcută de echipa femenină JURES-CLUB, care, în matchurile sale cu Start-Club a adunat pe terenurile de pe bulevard aproape 3000 spectatori.

In sporturile de iarnă domnește o lâncezeală completă din cauza vremii, care n'a vrut încă să ne dăruiască pe tot cuprinsul țării nici ghiață nici zăpadă. De remarcat doar cele câteva matchuri internaționale de hockey pe ghiață și ele destul de slabe ca rezultat sportiv.

Ca totdeauna, centrul preocupărilor l-a constituit și anul acesta foot-ballul. Acest sport care a prins atât de mult în masele de spectatori, a reușit să rupă lanțurile străinismului, care-l înăbușeau până mai ieri și să impună tuturor, dar mai ales oficialilor, o mentalitate românească. Tot meritul revine echipelor românești în frunte cu VENUS, care a cucerit și campionatul de toamnă. Deasemenea trebuie să aducem laude și celorlalte echipe românești, VICTORIA, UNIVERSITATEA, GLORIA, CRIȘANA și UNIREA-TRICOLORUL, care, chiar dacă n'au intrat la iernat, unele, cu o situație prea bună, au reușit totuș să mențină trează conștiința sportivă românească.

In domeniul internațional, foot-ballul românese s'a relevat frumos cu ocazia cupei Balcanice, pe care am cucerit-o din nou. Sperăm însă că anul acesta oficialii noștri vor deschide alte perspective foot-ballului nostru.

In box, AUREL TOMA a reușit cea mai frumoasă ispravă, cucerind un titlu continental, titlu pe care l-a pierdut, nu se știe, din vina lui sau a altora, la masa verde.

Apoi menționăm slaba figură pe care am făcut-o la Olimpiada dela Berlin, unde onoarea ne-a fost salvată de locotenentul RANG.

Nu putem termina aceste rânduri fără să amintim isprăvile marelui nostru sburător, admirabilul PAPANĂ, care a dus tocmai peste Ocean, svonul virtuților românești.

In general anul 1936 ne-a adus multe satisfacții sportive românești și a marcat o deșteptare majoră a conștiinței neamului nostru.

Credem că anul care începe ne va aduce o victorie desăvârșită a ideii de românism în sport, punând capăt luptei acerbe pe care o ducem de vreo cinci ani.

Virgil Popescu

D. GH. CIOCAN
reporter: ministerul Cultelor și Artelor

D. ȘT. ANGHELESCU
Reporter pe lângă Camera de Comerț și Industrie din Capitală

Viața e aici, nu dincolo!

Dar am impresia că se uită, ori în mod perfid, ori inconștient se uită o mare și dureroasă realitate pentru noi creștinii. O stare de fapte gravă, care lucrează cu desemnări nete de inferioritate pentru noi creștinii și cu tendințe de superioritate pentru jidani asupra noastră, în această viață pământească. Ori, de vreme ce jidanul are, prin Talmudul lui, o armătură sufletească superioară, ce l-ar îndemna, în libera lui judecată și conștiință, să treacă la una inferioară, la creștinism adică.

Să ne explicăm.

Talmudul îl învață pe jidan să nu creadă decât în această viață pământească. Nu există, pentru evreu, viață dincolo de mormânt, viață cerească, de apoi. Pentru el sufletul nu este duh supranatural, ci o simplă înlănțuire de funcțiuni organice trupești. Raiul sau iadul, viața plină de mizerie sau de plăcere, aci trebuie căutată; pe pământ. „Iubește viața, ține la ea, jertfește orice pentru a ți-o prelungi aci, pe pământ. Dincolo de ea, nu există decât liniște, moarte veșnică!", — **comandă Talmudul.**

Și într'adevăr Talmudul face din jidan un element cu totul deosebit de creștin. El iubește viața cu nesaț, o trăește din plin, calcă pentru plăcerile vie-

74208

ANUL FINANCIAR

— Executarea bugetului pe 1936-37. Reevaluarea stocului metalic. Lucrările pentru refacerea creditului —

Dintr'o restrospecție fugară asupra finanțelor publice în decurs de un an se pot desprinde învățăminte interesante atât pentru conducătorii cât și pentru contribuabilii statului.

Față de politica bugetară de sacrificiu din ultimii ani, în primul rând trebuie să remarcăm cumințenia contribuabililor și în deosebi a celor mici, ținând în seamă nenumăratele păsuiri și contravenții ale unei anumite categorii de contribuabili, în rândul cărora dețin primul rang societățile anonime.

In al doilea rând, trebuie să se aibă în vedere prosperitatea ultimilor trei ani în economia națională și conjunctura economică internațională, care a îngăduit o oarecare redresare economică și financiară aiurea și la noi.

In cele din urmă apoi, avem datoria să constatăm și meritele conducătorilor finanțelor publice și ale întregului aparat fiscal, cari — cu toate lipsurile sale de organizare și în afară de toate neajunsurile acestei categorii de salariați, — au contribuit laolaltă printr'o maximă îndeplinire a datoriei la o bună percepere și gospodărire a banului public. Cu ocazia acestei retrospecțiuni de asemeni trebuie să subliniem că prudența și bunul simț sunt mai de preț de cât toate ifosele economiștilor teoreticieni și tehnicieni, pentru un conducător al finanțelor publice, chiar și atunci când în politica lor financiară se găsesc unele lacune sau nu sunt respectate ultimele principii ale doctrinei, invocate de opozanții cu orice preț.

Cu aceste considerațiuni generale, trebuie să facem o constatare de fapt; ultimii doi ani financiari sunt un fericit început de însănătoșire pentru viața economică și financiară a țării.

Realizarea echilibrului bugetar

Intr'adevăr exercițiul bugetar 1935-1936 s'a încheiat cu un excedent de 188 milioane lei. De sigur această cifră se datorește și artificiului de calcul folosit prin bugetul de lichidare și bugetul apărării naționale, care au avut în schimb deficitele lor. Făcând totuș o distincție între trecut și prezent, avându-se apoi în vedere acoperirea, ce s'a făcut la finele exercițiului din alte fonduri pentru apărarea națională, rezultatele executării bugetului pe exercițiul 1935-1936 sunt îmbucurătoare.

Nu trebuie să se uite în acelaș timp, că anul 1934-1935 pornește cu o evaluare de 20 miliarde 453 milioane lei, pentru a se ajunge în anul bugetar 1936-1937 la o evaluare totală de 26 miliarde 91 milioane lei, cifră care probabil va fi depășită și pentru viitorul buget.

Așa dar, cu toate că sarcinele se măresc din an în an, concomitent se poate constata și instaurarea unei ordine financiare, în curs de perfectare.

Totalul încasărilor statului în primele 8 luni ale exercițiului 1936-1937, adică pe intervalul dela 1 Aprilie la 30 Noembrie 1936 se ridică la bugetul ordinar, la 15 miliarde, 701 milioane lei din care 15 miliarde 3 milioane lei reprezintă încasări în numerar și 698 milioane lei compensări, față de 15 miliarde 127 milioane lei încasați în perioada corespunzătoare a exercițiului 1935-1936. Pentru fondul Apărării naționale s'au încasat în aceiași perioadă 1 miliard 670 milioane lei, față de 1 miliard 214 milioane lei.

Rezultă deci că încasările din primele 8 luni ale exercițiului curent, au fost cu 574 milioane lei mai mari decât încasările din primele 8 luni ale exercițiului bugetar trecut și că încasările pentru fondul Apărării naționale pe primele 8 luni ale exercițiului 1936-1937, au fost cu 456 milioane lei mai mari decât încasările aceleeaș perioade a anului trecut.

Dacă se compară încasările statului pe seama bugetului general ordinar din primele 8 luni ale exercițiului 1936-1937, cu evaluările bugetare respective, rezultă că încasările au trecut cu 2,5 la sută evaluările. Față de încasările din perioada corespunzătoare a exercițiului bugetar trecut, încasările au fost în acest an cu 3,7 la sută mai mari.

Pentru fondul Apărării naționale, încasările au fost cu 3,7 la sută mai mici decât evaluările bugetare respective, dar cu 37,5 la sută mai mari decât încasările din perioada corespunzătoare a anului trecut.

LICHIDAREA EXERCIȚIILOR INCHISE

Pentru lichidarea exercițiilor închise, s'au încasat pe intervalul dela 1 Aprilie la 30 Noembrie 1936, restanțe din toate exercițiile în sumă de 1 miliard 247 milioane lei, față de 1 miliard 879 milioane lei cât s'a încasat în perioada corespunzătoare a anului precedent.

De asemeni s'au achitat în numerar diferite creanțe de ale statului din veniturile bugetare 1934-1935 și 1935-1936 în sumă de 96 milioane 100 mii lei și s'a mai făcut compensarea unor asemenea creanțe cu diferitele drepturi cuvenite statului în sumă de 76 milioane 300 mii lei.

CREDITELE BUGETARE PE 8 LUNI

Cota creditelor bugetare definitive pe primele 8 luni ale exercițiului 1936—37 pentru diferitele departamente se cifrează la 12 miliarde 253 milioane lei, iar acelea pentru datoria publică la 2 miliarde 337 milioane lei.

Creditele acordate prin decrete lunare, pentru nevoile diferitelor departamente au fost de 12 miliarde 251 milioane lei, iar acelea pentru datoria publică au fost de 2 miliarde 784 milioane lei (creditele pentru datoria publică reprezintă creditele necesare scadențelor datoriei publice până la 30 Noembrie 1936).

Angajările bugetare în primele 8 luni pentru nevoile diferitelor ministere au fost de 12 miliarde 126 milioane lei, iar acelea pentru datoria publică de 2 miliarde 784 milioane lei.

Ordonanțările sumelor angajate pe primele 8 luni pentru nevoile diferitelor departamente au fost de 11 miliarde 970 milioane lei, iar acelea pentru datoria publică de 1 miliard 339 milioane lei.

Plățile statului pentru diferitele necesități ale tuturor departamentelor, au fost de 11 miliarde 306 milioane lei, iar acelea pentru datoria

D. M. CANCICOV, minstrul finanțelor

publică de 1 miliard 302 milioane lei.

Totalul plăților statului, inclusiv acelea ale datoriei publice efectuate pe intervalul dela 1 Aprilie la 30 Noembrie 1936, s'au cifrat la suma de 12 miliarde 608 milioane lei.

PLĂȚI BUGETARE NEORDONANȚATE

Pe lângă plățile de mai sus care au fost complect lichidate mai sunt și o serie de plăți bugetare încă neordonanțate până la 30 Noembrie 1936, astfel: plăți dela portofoliu prin administrațiile financiare, în sumă de 288 milioane lei; cupoane interne, datoria publică în sumă de 447 milioane lei; anuități externe, datoria publică în sumă de 769 milioane lei; avans Casei școalelor în sumă de 25 milioane lei și bilete de bancă preschimbate în sumă de 4 milioane lei.

Totalul plăților bugetare neordonanțate pe intervalul dela 1 Aprilie la 30 Noembrie 1936, au fost de 1 miliard 533 milioane lei, iar totalul plăților bugetare ordonanțate sau nu la suma de 14 miliarde 236 milioane lei. In această sumă se cuprind și diferitele plăți ale statului făcute în primele 8 luni ale exercițiului bugetar în curs și anume: 65 milioane lei pentru lichidarea creanțelor din exercițiul bugetar din 1935-36; 108 milioane lei pentru lichidarea creanțelor din exercițiul 1934-35 și externe mai vechi.

Ultimele patru luni bugetare, după toate aparențele, vor fi executate în aceleași condițiuni ca și cele de până acum, așa că, este probabil ca exercițiul bugetar în curs să se încheie chiar și cu un excedent bugetar real.

Reevaluarea stocului metalic

Am pierdut ocazia înaintea sărbătorilor de a auzi cuvântul opoziției în legătură cu reevaluarea stocului metalic, înfăptuită de actualul guvern.

Această delectare doctrinară o vom avea însă, probabil chiar în una din primele ședințe după redeschiderea parlamentului.

Față de alinierea monetară mondială și de nevoile imediate bugetare, dincolo de orice critică teoretică posibilă, credem totuș, că măsura luată de guvern a fost oportună și eficace, în cadrul unei politici monetare generale, prin care s'au depus unele eforturi, ce au realizat începuturi frumoase pentru situația monetei noastre naționale.

MOTIVELE REEVALUARII

Prin legiferarea stabilizări din 1929, prețul aurului a fost fixat la 111.111 lei kgr. Prețul acesta forțat a putut fi menținut cu mare greutate până în 1935. Intre timp, cursul aurului a înregistrat urcări importante pe piața mondială, ajungând până la lei 200.000 kgr.

In fața unei atari realități care alimenta evaziunea aurului peste granițe unde realiza o diferență de preț de 75-85 mii lei la kgr. și concomitent așternea o serioasă primă de descurajare în activitatea producătorilor de aur, de sigur că statul — paralel cu Banca Națională — trebuia să intervină.

Astfel în 1936, la 27 Iunie s'a luat de către stat măsura ca la prețul oficial al aurului să se plătească un suprapreț de 38%, ceiace făcea ca prețul aurului per kgr. să fie de 153.333 lei. Prin urmare, de aci înainte, la prețul fixat prin legea de stabilizare, Banca Națională va plăti în plus în contul statului o primă de 38% pentru fiecare kgr. aur.

Din această măsură a reieșit o anomalie contabilă și anume: Banca Națională nefiind autorizată să contabilizeze stocul său de aur, la prețul lui actual de cumpărare, aurul pe care ea îl deținea sau achiziționa a rămas contabilizat la prețul de lei 111.111 kgr., ceeace avea ca efect o îngrădire suplimentară și nejustificată a posibilităților ei de acțiune. Deci, prima de 38% adăusă prețului aurului, nu apărea sub nici o formă în cifra stocului metalic.

Cum e și natural, stocul de aur al Băncii Naționale a crescut din momentul când s'a luat măsura plății suprapretului. Insă una era valoarea reală a stocului aur, și alta era valoarea lui scriptică, adică valoarea așa cum figura în situațiile Băncii Naționale. Astfel, valoarea reală a stocului aur se ridica la 15 miliarde, iar valoarea scriptică la 11 miliarde.

Pentru a curma această anomalie, din care rezultă o diferențiere între prețul aurului ce se cumpără și prețul lui de contabilizare, diferențiere care răpia vieții economice a statului o parte din puterea de cumpărare de care a fost deposedată prin urcarea prețurilor și a cursului devizelor, statul a hotărît la 6 Noembrie 1936 și a autorizat Banca Națională să evalueze aurul de care dispune, la prețul de lei 153.333 de fiecare kgr. aur fin.

Plus valuta rezultată în urma acestei operațiuni contabile a revenit în mod automat statului.

CONSECINȚELE REEVALUARII

Această operațiune n'a constituit sub nicio formă o devalorizare legală sau de fapt a leului, întrucât n'a adus nicio atingere și nicio modificare situației actuale a cursului devizelor și a monetei naționale.

Prima valutară s'a menținut la aceeaș cotă de 38% ca și până acum, iar valoarea de schimb a leului a continuat să fie determinată după aceleași norme introduse prin regimul valutar din Decembrie 1935.

Menținerea valorii actuale a leului, a înlăturat orice motive de neliniște sau turburare în desfășurarea vieții economice.

Prețurile au aceeaș bază de calcul, întrucât toate elementele care intră în determinarea lor, au rămas neschimbate: devizele și-au menținut cursul, iar salariile și sarcinile fiscale au rămas în afară de influența măsurilor guvernului.

Evenimentele s'au însărcinat să confirme rezultatele așteptate de ministrul finanțelor.

Atât în bursă, cât și la instituțiunile de depuneri, cari oglindesc prin situația lor de casă, încrederea opiniei publice, s'a produs o normalizare semnificativă, ca efect al dispariținnei oricărei îngrijorări cu privire la monetă.

Dar sentimentul de siguranță și de încredere în moneta națională se dovedește nu numai cu privire la cursurile din bursă și la depunerile cari au crescut mult la Cassa de economii și cekuri poștale și la Cassa de depuneri, ci și prin raport la cursul monetelor străine, cari au revenit la valorile lor anterioare, după ce spre sfârșitul lunei Octombrie crt., încercaseră o urcare nejustificată.

Deci, reevaluarea constituie legalizarea și normalizarea unei situațiuni existente.

Problema reorganizării creditului

Cu ocazia vizitei protocolare făcută la Banca Națională, imediat după venirea d-sale în fruntea departamentului finanțelor, d. ministru MIRCEA CANCICOV și-a precizat în patru puncte politica financiară:

1) O politică nesovăelnică pentru menținerea echilibrului bugetar, atât prin executarea bugetului în curs, cât și prin concepția ce trebuie să stea la baza alcătuirii bugetului ce va urma.

2) O politică fiscală de menținerea echilibrului între caracitatea contributivă a cetățeanului și necesitățile generale ale statului.

3) O politică fiscală de stimularea forțelor productive ale națiunii și de redresare a economiei naționale.

4) O politică de consolidare monetară apărând moneta înlăuntru și afară cu luarea măsurilor necesare pentru a exprima o sinceră politică monetară.

Cu această ocazie însă, trebuie să ne referim la unul din cele mai importante puncte din programul d-lui ministru CANCICOV, trebuie să reamintim problema de actualitate în curs de rezolvare, care se leagă mai mult decât oricare altă realizare de numele d-sale, reorganizarea creditului.

Comisiunile constituite de d. ministru al finanțelor pe lângă departamentul d-sale pentru elaborarea proectelor de legi, care să încadreze problema refacerii creditului sub toate aspectele, și-au terminat lucrările, așa că au putut fi depuse pe biroul Corpurilor legiuitoare: proiectul de lege pentru înființarea unui institut național de credit agricol; proectul de lege pentru modificarea unor texte de lege pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă; și s'a adus pe cale de decret-lege proiectul pentru înființarea unei case de împrumut pe amanet. De asemeni mai este întocmit proiectul de lege pentru înființarea unui institut de credit meșteșugăresc și se mai află încă în studiu problema creditului funcționăresc.

Cu aceste legi, ultima etapă a legislaturii actualului Parlament realizează o importantă operă, piatra unghiulară a vieții economice și financiare de mâine.

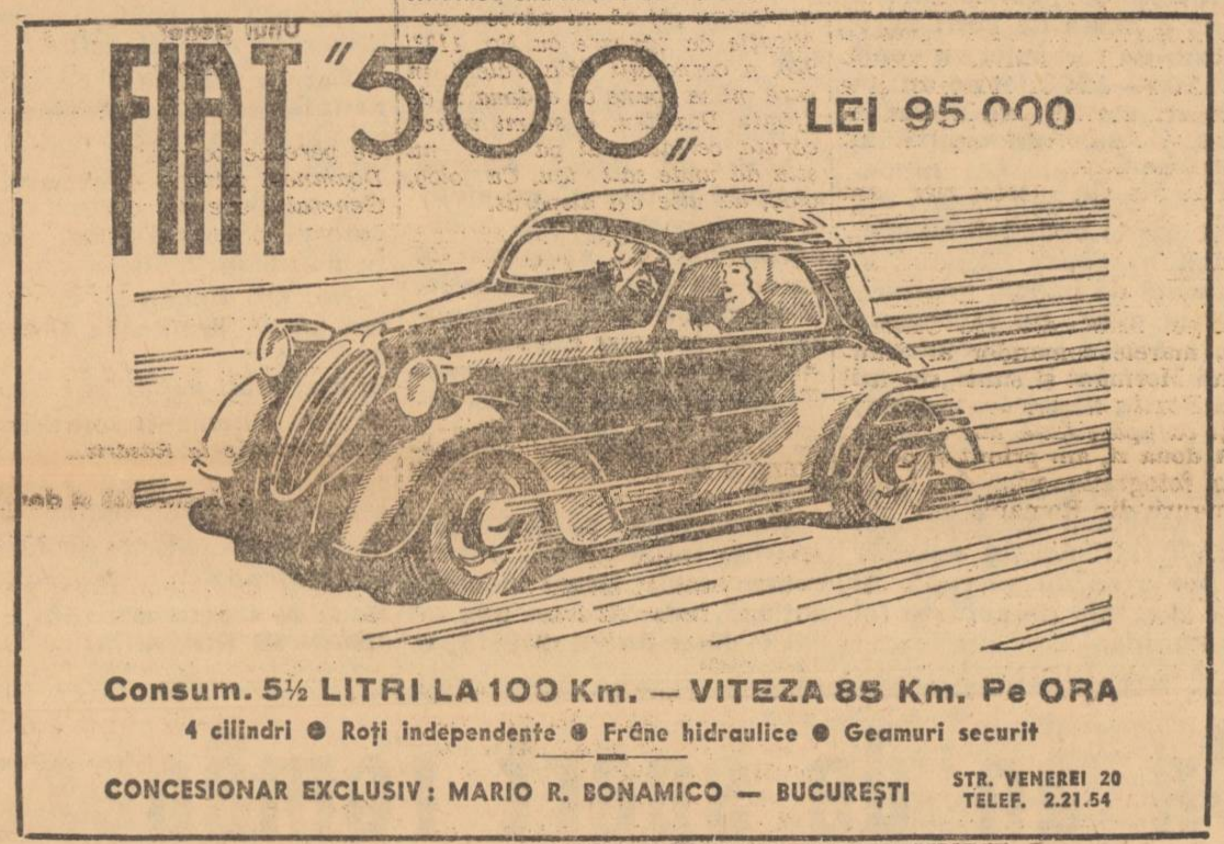

FORUM și OMNIA | Antonio Adverso și Valetul domnișoarei / Eu sunt vinovat și revistă

De sărbători au plecat din București

peste 131.000 călători și s'au expediat 21.000 colete

In anul acesta măsurile luate de administrația c. f. r. pentru transporturile de călători de sărbători au dat bune rezultate.

Astfel, s'au sporit garniturile la maximum de tonaj pentru a se oferi locuri suficiente, punându-se în circulație trenuri suplimentare cu vagoane bine luminate și încălzite.

Numai din Gara de Nord s'au expediat în afară de trenurile normale — în număr de 114 — încă 27 trenuri suplimentare.

Numărul călătorilor a atins cea mai mare cifră înregistrată vreodată. In total, au fost 131.000 călători plecați din București.

In urma reparațiunilor făcute în Gara de Nord au funcționat 20 de case de bilete, eliberarea biletelor făcându-se în cea mai desăvârșită ordine.

Toate trenurile au circulat cu exactitate și cu toată intensitatea traficului.

Deasemenea, s'a înregistrat cantități imense de colete.

S'au expediat peste 21.000 colete și au sosit peste 43.000 colete.

Jidanii români adună fonduri

pentru comuniștii spanioli

Asupra scandalului care a determinat ministerul de interne de a interzice pe viitor colectele organizațiilor sioniste, s'a așternut o discreție mai mult decât suspectă.

Ziarele jidănești publică notițe, cu cea mai mică literă de tipografie, prin care arată că interzicerea acestor colecte nu constituie o măsură inedită, ci numai repetarea unui ordin vechi, după care colectele neautorizate de minister sunt interzise prin însuși efectul legii.

Ori adevărul este altul, cu totul altul.

El desvăluie o racilă teribilă a situației interne a țării, copleșită de două milioane de cuie străine, cari abia așteaptă prilejul să ne dinamiteze.

Organizațiile sioniste nu adunau fonduri pentru refacerea căminului evreesc din Palestina, ci PENTRU FRONTUL POPULAR SPANIOL.

Acesta e adevărul, în toată grozăvia lui și jidanii vor să-l mușamalizeze, pentruca țara să nu poată cunoaște din timp semnele nenorocirii care o paște.

Iar ca să-i înțelegem și mai bine semnificația, vom da curs informațiilor noastre, din care reese neîndoios că aceste colecte sioniste nu sunt acte izolate și sporadice, ci o operă bine chibzuită și bine organizată, dirijată de Kahalul suprem al jidanilor români, de U. E. R.

Ordinul de oprirea colectelor sioniste s'a dat în urma rapoartelor alarmante, primite de organele ordinei publice, cari arătau o strălucită reușită a listelor de subscripție, D-RUL FILDERMANN însuși, președintele U. E. R., adunând pe lista lui peste 2 milioane de lei.

La toate acestea se adaugă propaganda făcută cu ostentație, în sensul precizat de noi, de către organizația „HISTADRUTH GORDONIA".

Că nu e vorba acum de interzicerea unor colecte neautorizate — dar în fond „nevinovate" — reese foarte limpede din faptul că „Porunca Vremii" a publicat doi ani de zile la rând rezultatul a zeci de liste de subscripție de ale organizațiilor sioniste din Ardeal, Bucovina și Basarabia, fără ca ministerul de interne să se fi sesizat și să fi trecut la vreo măsură de prohibiție.

Gestul recent al ministerului de interne a fost așa dar provocat de scopul subversiv al subscripțiilor din ultimul timp: ADUNARI DE FONDURI PENTRU FRONTUL POPULAR SPANIOL.

Dar atunci nu se poate întinde tăcerea peste acest scandal și mai ales el nu poate rămâne nesancționat drastic.

„PORUNCA VREMII" e datoare să discute amplu acest fapt și să tragă toate concluziile cerute de împrejurare.

I. D.

DE VORBA CU CITITORII

— Românul e născut poet, ziarist, epigramist, etc. Marele comandor al Sfântului Mormânt. Un articol pentru sătence. Ne scrie un țigan. Maria Bucată —

de N. CREVEDIA

Asemuiam altădată pe ziarist cu un magistrat. El este chemat să împartă tuturora justiția faptelor, să lămurească în cumpăna iscăliturii sale publicul cititor asupra tuturor problemelor la ordinea zilei.

Un gazetar este însă, în felul lui, și un preot. Lui i se încredințează o mulțime de secrete și de fapte, lumea vine la el să se spovedească și să-i ceară avizul.

Și nu numai atât. Un ziarist este, prin definiție, un om puternic, el este omul zilei, cuvântul lui, când vrea, este literă de Evanghelie și de Casație!

Dăm la iveală, în coloanele ce urmează, câteva corespondențe primite de noi —TOATE STRICT AUTENTICE — și rog pe cei în drept să mă ierte că am întârziat atâta timp cu răspunsul.

Cu prilejul Anului Nou, urez tuturor acestora : La mulți ani!

In cursul zilei, redacția unei gazete e ca un minister. Scările noastre sunt urcate zilnic de zeci și sute de nevoiași, zeci și sute de oameni vin să ni se plângă, să ne felicite, ori să ne cunoască pur și simplu.

Unii vin cu tot felul de propuneri. Care de care mai năzdrăvane. Știindu-ne antisemiți crânceni, ei vin să ne dea soluții pentru rezolvarea problemei. Unii sunt de părere să nu încetăm lupta noastră până nu vom căuea pe baricade, alții să dăm foc întregului Sărindar; unii propun îmbarcarea gratuită a tuturor jidanilor pe vapoarele românești, la Constanța, și trimiterea lor în Palestina. Câțiva au fost de părere să fie botezați în massă. Insfârșit, se află și dintre aceia cari ne sugerează o noapte a Sfântului Bartolomeu!

Intr'o bună seară, ne-am pomenit la redacție cu trei inși. Trei tineri. Păreau niște calfe sau cam așa ceva.

— Ce doriți D-voastră? — i-am întrebat eu.

Credeam că sunt o delegație și că grosul nevoiașilor așteaptă, ca de obiceiu, pe sală.

— V'am adus o poesie.

— O poesie? Bravo, băieți! Ia s'o vedem.

Cel mai mare dintre dânșii, scoase din portofel o hârtie și mi-o întinse.

— Bine, flăcăi. Lăsați-o aci.

— Am vrea să știm dacă se publică.

— Urmăriți „Poșta Redacției".

— Noi am vrea să știm acum!

— Iertați-mă. N'am timp. U te chiar acum trebuie să merg *in conferință.*

Mi-au lăsat-o. Și cum n'am găsit răgazul necesar ca s'o cercetez, am pus-o undeva bine și iată le-o public tocmai acum, întocmai:

Foaie verde de alun
Tot ce strâte căi Român
Și-are suflet de creștin
Și credință strămoșească
Cu studenții să se unească
Țara s'o descătușească,
De satana jidovească,
Cu planul lor afurisit
Că, pe toți ne-a sărăcit
Foaie verde matostat
Cuza, Goga s'au luptat
Studenții i-au ajutat
De este aproape un veac
Jidanii s'au spăimântat
Dar bagaju n'au luat
Foaie verde măr roșcat
Dar acum li sa'nfundat
Cuza, Goga mâna au dat
Să gonească jidovimea
Să se ducă în Palestina
Noi Români din Vasilați
Ca și Românii ceilalți
I-am făcut pe toți atenți
Ca să fie toți deștepți
Cuza, Goga să trăiască
Și poporul să-i iubească
Ca țara s'o guvernească.
TRAIASCA REGELE,
DEȘTEAPTA-TE ROMANE.
A noastră e izbânda
Dumnezeu ne va ajuta
Și noi vom câștiga.

Scrisă de noi: GH. P. RADU, TUDOR I. VASILE, C-TIN N. ANTON

Altă dată, poșta mi-a adus următoarea poesie, scrisă cu o caligrafie impecabilă și pe care, deasemenea, o reproduc fără niciun fel de modificare.

Poesia este intitulată „ROMANIA NAȚIONALA".

România țară sfântă
Numa'n podoabe țesută
Cu munți și lanuri de aur
Căci a pus Dumnezeu harul
E prădată de străini
Iar Românul stă ca'n spini
Dragul Banat aurit
De Unguri c'ngunoit
Prin Ardeal și mai în țară
Este tot lifta maghiară
In Dobrogea cea romană
Este lifta musulmană
Combinată cu bulgară
Și te trec neică fiori
Iți vine leșin să mori
Că'n Moldova lui Ștefan
Este jidovul țăran
Sa'mpământenit aci
Iar Românu-i sluga lui
Chiar și dulcea Bucovină
Frumoasă ca o grădină
Este tot de străini plină
Țara-i plină de nevoi
Și de spurcați jidovoi
Ce-au pironit pe Hristos
S'acum vor pe ăst neam frumos
Frați creștini cu dor de țară
Voi trăiți viață amară
Căci din glia cea străbună
Nu aveți nici sare'n tiugă
Hai pe ei s'a dat comanda
Căci a noastră e isbânda
Vrem o Românie nouă
O Românie conștincioasă
'n care cu drag să trăiască
Națiunea românească

Marin M. Lupu
plugar
comuna Beciu, jud. Olt

...Dar Romînul e născut și ziarist!

Intre cei cari ne visitează, sunt mulți tineri cari vor să intre în gazetărie. Li se pare lor că meseria aceasta e cea mai plăcută dintre toate meseriile, că prin ea răzbești pretutindeni, îți aduce toate satisfacțiile, te pricopsește!

Și tinerii vin cu manuscrise. Articole pe care te roagă să le publici în cel mai apropiat număr. Să le publici ca articole de fond, ori măcar în foileton.

Incerci să le explici că nu se poate. Că pagina I-a — numai aici vor ei să debuteze — e scrisă de redactori stabili, plătiți special pentru aceasta. Ei, nu și nu — că trebuie! Dacă vreți D-voastră...

— Omule, foiletonul pentru mâine trebuie să-l scriu EU, că doar pentru asta sunt salariat.

— Publicându-l pe-al meu, D-voastră mai răsuflați o zi, vă mai odihniți...

— Nu admite direcția.

— Merg eu să-i vorbesc d-lui Doctor. Am și-o scrisoare de recomandație în sensul acesta.

Mulți dintre ei, oameni în toată firea, oameni în vârstă, cu ocupații serioase, ne întreabă cât i-ar costa, în bani, publicarea unui articol. Vor să plătească pe loc. Alții spun că înțeleg să nu primească onorariu. Să publice pe gratis. Alții, însfârșit, pretind bani.

Intr'o zi, s'a prezentat la mine un tânăr. Modest îmbrăcat, modest la vorbă. Foarte distins. Mi-a spus că e student, e sărac și dorește să intre în gazetărie. Mă ajutați?

— Cu plăcere, dar în ce formă.

— Să publ c articole.

— Vreau să văd unul de probă. Ai la D-ta?

— Am.

Tânărul meu visitator depuse ghiozdanul pe birou și scoase din el un teanc de articole. Alese vreo trei patru. Mi le întinse. Citii titlurile: *„Despre inconformismul epocii actuale", „Transformarea radicală a României Mari", „Există Dumnezeu sau nu există?"*

Mă înfioraiu. Oprii pe al patrulea. Acesta trata o problemă mai aproape de mintea mea modestă. Trata despre „Caracterul mercantilist al vieții".

— Iată, dragă amice, lasă-mi-l pe acesta. Voi vedea ce-ai scris și ți-l voi publica.

— Mâine?

— Poimâine.

— Sigur?

— Dacă e bun, poimâine — sigur!

A plecat fericit. M'am uitat să vedem ce-a scris. Era ceva groaznic de adânc și de filosofic. Citeam și eu odată filosofie dar cugetarea tânărului acesta care semna Const. Mosneagu *n'am fost în stare s'o pricep! Aveam chiar la un moment dat impresia că m'am prostit. Trebuie să-mi reiau lecturile filosofice.*

Nu l-am publicat.

Poimâine seară, m'am pomenit cu băiatul, din nou. Uitasem despre ce e vorba. Figura îmi părea cunoscută.

— Domnu?

— Nu mi-ați publicat articolul.

— Care articol?

— Acela pe care l-ați oprit.

— ? ? ?

— Eu sunt Constantin Mosneagu.

— A, da. Imi pare bine.

— „Caracterul mercantilist al vieții".

— Care viață?

Imi adusei fulgerător aminte. Scosetu articolul din sertar.

— Dragă amice, am citit articolul d-tale.

— Și?

— Și... mărturisesc că nu merită să-l publici la noi.

— ? ? ?

— E prea profund pentru „Porunca noastră"...

— ? ? ?

— Noi, vezi dumneata... Scriem așa mai profan... mai pe'nțelesul tuturor.

— Dar unde să-l public?

— Undeva. La „Revista de filosofie". Adresează-te d-lui profesor Rădulescu-Motru.

L-a luat, a salutat politicos și n'a mai spus nimic.

A doua zi, mă pomenesc cu el din nou. Mosneagul îmi întinde articolul. Acelaș articol:

— L-am transformat. Vedeți... cugetarea filosofică nu se pretează. Termenii sunt consacrați...

— L-ai făcut mai clar, nu?

— Mai clar. Apare mâine?

— Poimâine.

— Salut.

— Salut.

Poimâine, iarăși Unchiașul peste mine. Dârdâia de indignare:

— N'a apărut.

— Ce s'apară?

— „Caracterul materialist al vieții".

— Dragă Mosneagu, să vezi. Vite, l-am citit, l-am tălmăcit, l-am arătat și colegilor. N'am înțeles încă nimic...

— Să-l mai transform.

— Te rog... Mai clar... Mai pe'nțelesul cititorilor noștri.

A doua zi, Mosneagu, radios.

— E ultima formă. Alta nu mai accept. Vedeți... cugetarea filosofică... Termenii consacrați...

I-am oprit manuscrisul cu ultima formă și i-am făgăduit să i-l public.

— Poimâine?

Iată, însă, că abia astăzi, de Anul Nou, îi vine rândul. Il public cu termenii exacți, termenii filosofici consacrați.

CARACTERUL MERCANTILIST AL VIEȚII

„Civilizația a imprimat vieții un sens infinit de posibilități, prin intermediul cărora se accentuiază caracterul său comercialist. Din această cauză, fiecare acțiune omenească s'a transformat într'o uzină de producție, cu scopul de a realiza un câștig sigur, fără să intereseze modalitatea, mai mult decât cantitatea. Ori, tocmai din cauza absenteismului sentimentului moral, scopurile ei se intretae paralel cu perversiunea care colcăe în spiritul epocii contimporane. Pornind dela această constatare, putem spune că civilizația evoluiază în raporturi armonice cu manifestările ascunse și foarte diferite ale societății.

Intre civilizație, ca efect direct al contactului său cu societatea, se interpune sforăria meschină a minciunei, care este de fapt seva vitală a mercantilismului de astăzi. Fiindcă, reclama cotidiană, forma exterioară a lăcomiei excesive după valoarea relativă a banului, exaltează sinceritatea și-i falșifică sensurile. De aceea, idealul moral se află așeziat în însăși cetatea sa de imaculată realitate, de sistemul progresiv al macheavelismului ideologic, anulând puterea de analiză a conștiinței, cuprinsă de permanentă desamăgire. Datorită acestui fapt, balanța dintre formele specifice ale vieții și cristalizările spirituale, angajate într'o alarmantă instabilitate, a produs bizareria nesiguranței integrale, în reliefări de triste conduite. Incât, putem spune, că omul actual nu are o normativă precisă în desfășurarea din afară a scopurilor sale. Se află integrat într'o platformă de succesive descompuneri a rostului său pe pământ, cultivând în toate direcțiile falimentul, surpând încrederea în sine, cu ajutorul căreia să ajungă la Cultul eroismului vital.

Fiindcă, acest eroism s'a stins treptat în vinele robustimii, etc., etc.

Preotul Hagiu Gr. D. Cruceanu și Petrache Lupu

...Și Romînca se naște ziaristă!

Am dat odată la „Porunca satelor" un anunț prin care rugam pe doamnele care poartă interes femeii dela țară, să ne trimită spre publicare articole în legătură cu gospodăria sătencelor.

Peste câteva zile, am primit, într'adevăr, câteva articole. Intre acestea, și pe al unei oarecare doamne din București, care-mi spunea în scrisoarea care însoțea articolul că s'a născut la țară, că dânsa cunoaște viața pe care o duce biata noastră săteancă și mă ruga să accept să-i vină într'ajutor printr'o serie de articole sfătuitcare.

Public aci articolul Doamnei X El este intitulat:

„Pentru a fi frumoasă"

Dragi sătence,

„Astăzi când știința a ajuns așa de departe, titlul acesta nu mai poate surprinde. Frumusețea, ce-i drept, este un dar dela natură. Totuși nu-i mai puțin adevărat că timpurile de față au ajuns să desmintă ireversibilitatea unor stari de lucruri, dacă nu integral cel puțin în parte. Nimeni nu trebue să se mai îndoiască de eficacitatea mediciniii în această problemă vitală pentru orice feme conștientă de menirea ei: mai întâi femee. Frumusețea, dragi sătence, nu-i un apanaj al naturii; un dar congenital. Câteva minute pe zi consacrate îngrijirii corpului dv. și mai cu seamă tenului, sunt suficiente pentru a vă reda frumoase, sau după împrejurări: mai frumoase. Deasemenea, nu este suficient să voiți a fi frumoase. Este necesar, când aveți această frumusețe s'o conservați cu cât mai multă minuțiozitate. Frumusețea este un ce volatil. Ignorată, nici nu-ți dai seama când a dispărut. Scopul prezentei rubrici este de a vă veni în ajutor pe cât posibil. Căci in majoritatea cazurilor, utilizarea fardurilor, cât și a cosmeticelor, pe care o reclamă ingenioasă le prezintă într'o lumină vie, se dovedește dăunătoare pentru epiderma dv. și producțiunile ei. Am numit părul și unghiile. O pomadă nu poate fi folosită în aceiaș măsură de o **blondă ca și de o brună. Dacă în** primul caz rezultatele vor fi excelente, în al doilea pot fi dezastruoase; și vice-versa. Un organism nu poate fi aidoma altuia. Problema a fost de altfel complet elucidată. Iată așa dar avantagiile pe care le prezintă prepararea accesoriilor de toaletă, după indicații juste, la farmacistul dv. (Dar la țară, nu sunt, vai, nici farmacii!). Aveți garanția inlocuirii drogurilor vătămătoare prin elemente folositoare pielii și totodată veți realiza o economie oarecum impresionantă.

Totuși, pentru a fi frumoasă, se recomandă până la extremis o viață cât mai normală. André Maurois, dragi sătence, povestește un caz concludent, care deși pare bizar pentru originalitatea sa, este un punct de foc pentru dv. Un „mane, tekel, phares". E vorba de un ofițer de marină, desigur puțin feminizat, care pentru a se menține bine, se culca în fiecare seară la orele zece și se spune că dădea pe ușă afară pe cea mai frumoasă femee, dacă suna ceasul. Dar ce sunt minunatele statui ale maeștrilor eleni, decât imortalizarea femeei admirabile, pe care o aveau subt ochi? Și astăzi se recunoaște în unanimitate că nu clima și rasa erau atù-ul acestei frumuseți exasperante, ci viață cumpătată, îngrădită de o legislație rigidă. Știu că **este prea mult. Nu vă voi cere deci** o renunțare completă la felul dv. de a vedea lucrurile; o abandonare a felului d-voastră de a trăi campestru. Numai o temperare, o înfrângere a abuzului; cât mai puține nopți albe.

Asta... pentru dv. dragi sătence și pentru binele țărișoarei noastre mari.

Marele Comandor!

Printre corespondenții mei, sunt și foarte mulți preoți.

Dintre aceștia, la intervale destul de dese îmi scrie și Prea-Cucernicul Părinte Preot Hagiu Gr. D. Cruceanu, mare comandor al Sfântului Mormânt și paroh al Bisericii Cernica.

Părintele Cruceanu îmi trimite articole spre a i le publica. Articolele Sfinției Sale, pline de creștinească învățătură și de umilință, sunt însoțite întotdeauna și de câte o fotografie. Fotografia Prea-Cuerniciei-Sale Preot Hagiu, mare comandor al Sfântului Mormânt. Prea Cucernicul Părinte comandor este, după fotografie, un om în puterea vârstei, are o chelie cât o șosea lunară și, luat în general, pare un om cumsecade.

Nu i-am publicat primul articol. Nici pe al doilea. Nici pe al treilea, nici pe al IV-lea, cu toate că de fiecare dată îmi trimetea o nouă fotografie, dedesubtul căreia prea Cuviosul Paroh al bisericei Cernica își însiră în românește și în elinește toate titlurile și toate rangurile bericești pe care le avea.

Am scos „Porunca satelor" și Marele Comandor mi-a trimis câteva articole și altă fotografie, din profil. Din profil, Părintele Sfântului Mormânt pare tot așa de cumsecade și de umilit.

La un moment dat, cu ocazia botezului pruncului Mihai, fiul lui Petrache Lupu, aflu dintr'un ziar de prânz că Prea-umilitul Părintele Cruceanu a jucat un rol însemnat în toată povestea asta duioasă și sfântă. Cucernicia Sa s'a dus la Maglavit și a dus apă sfântă din Iordan, în care să fie botezat copilul lui Petrache Lupu.

Dar tot din acelaș ziar am văzut apărută poza a doi copii, frumoși într'adevăr ca două minuni. Copiii — am citit dedesubtul fotografiei — sunt ai Sfinției Sale Părintele Cruceanu, marele comandor al Sfântului Mormânt și sunt „singurii din România cari au fost botezați cu apă sfântă din Iordan".

A doua zi, am primit și noi la ziar fotografia celor doi îngeri „singurii din România cari etc., etc." și încă o carte poștală ilustrată — trasă probabil de popa în mii de exemplare — și care-l reprezintă pe Marele Comandor al Sfântului Mormânt, alături de ciobanul Petrache Lupu. Dedesubtul acestei fotografii, pe care o reproducem aci, scrie cu litere imprimate:

„Ciobanul Petre Lupu, văzătorul de Dumnezeu și Preotul Hagiu Gr. D. Cruceanu, doctorand în teologie, publicist, decorat cu „Crucea și Steaua Sf. Mormânt", (mare comandor), parohul Bisericei Cernica-Ilfov, directorul bibl. „Mormântul Domnului" și al ziarului „Știri din Țara Sfântă".

România Cernica-Ilfov
Adresa: Căsuța poștală nr. 90, București (după o fotografie la minut)".

Titlurile de mai sus ale Părintelui le cunoșteam de altfel mai dinainte, depe cărțile sale de vizita. Căci ne trimetea nu numai articole și fotografii, prevăzute cu ștampila sfintei parohii pe care o slujește, dar și sumedenie de cărți de vizită.

N'am avut răgazul să publicăm până acum nimic din maldărul de material pe care ni l-a trimis Cucernicia Sa, preotul Hagiu Gr. D. Cruceanu, doctorand în teologie, publicist, director, mare comandor, etc.

Ne învrednicim abia acum să dăm la iveală ceva și-l rugăm ca și pe viitor să ne mai trimită de-ald'astea. Iată, de pildă, am fi curioși de-o fotografie în care să vedem cum arată Marele Comandor, ca ginere...

UN POCAIT

Astă-vară, poșta mi-a adus următoarea scrisoare:

București Luni 17 Aug. 1936

Domnule Crevedia,

E greu să-mi urlu clocotul din mine în cerneală. Sunt un ratat. Sau poate la început.

Te-am huiduit mereu. Pe când eram elev mi-era scârbă de scrierile dumitale. Deși eram premiant, nu știam decât lecțiile și rugăciuni multe!... Gemeam lângă icoane seara, noaptea aveam vise urâte și evitam contactul cu lumea și cu literatura.

Acum sunt student. Mi-au trecut prin creer toate operile frământaților umani. Acum mi-e sufletul ciopârțit. Prăbușit în desfrâu, banii și energia îi consumam în chefuri cu femeile.

Insensibil, mă târăe anevoios. Citesc presă ca informație nu ca să part cip la iureșul ce-l dați. Eșind dela chef, scârbit de femei și viață, pornii să mă sinucid. Cumpăr „Porunca Vremii" și citesc: „Un calorifer elocvent".

Sărut articolul și plec să trimit ultimii bani pentru Smaranda Brăescu.

Pentru ea: Sfântă femee. Te-ai ridicat în slăvile văzduhului, nu te-ai tolănit în mocirla conrupției. Am auzit că tușești. „Ai răcit pe sus". Și eu tușesc. Am răcit pe jos. Prin lupanare.

Voi trăi ca să lucrez și eu. Voi fi legionar, dacă se primesc sub aripi de Arhanghel și păcătoși ce vor să-și părăsească vânătul cadavru al trecutului.

Iar dumneata d-le Crevedia, primește-mă ca pe o vită și mă renaște. Sunt teolog. Stau în București. M'am spovedit de atâtea ori, și...

Scrie-mi un cuvânt în „Porunca"... mâine, și voi veni imediat să-ți sărut obrazul. M'ai oprit de a muri. Invață-mă să trăesc. Fă-mă viu. Nu-ți cer nimic materialicește. Am belșug de arginți.

Sărut din nou art colul.

N'am curajul să iscălesc. Sunt timid. Scrie-mi și voi veni.

*

Nădăjduesc că timidul teolog nu a scris epistola aceasta, la chef. Dacă rândurile sale sunt sincere, îl rog să mă ierte că am întârziat atâta timp răspunsul și să caute să mă vadă seara la redacție între 8—9 și anume după 10 Ianuarie.

In atenția d-lui Ministru al Muncii

In cursul acestei toamne, am primit următoarea petiție cu timbre în regulă. O scrisoare alăturată mă ruga să mă interesez de mersul acestei cereri. Iată cuprinsul petiției:

DOMNULE MINISTER,

Subsemnatul Lixandru Bălan, meșter fierar din comuna Isvoarele din județul Pracova, vă rog, a-mi asculta următoarea plângere și rugăminte.

Am lucrat și din când, în când lucrez fierăria. Boerii dăla corporație, m'a pus la taxă. Eu n'am putut plăti. M'a datără în judicată. Au venit la mine unde aveam a drege căruța unui cerșetor olog și mi-a pus sefestrul pă căruță. Cerșătorul și-a luat căruța nedreasă și s'a dus în lume, după căpătat rana vieții.

Mai alaltă'eri, m'am pomenit cu domnu șăf că-mi aduce o poblicație de vânzare cu No. 1123/936, a corporații dăla Văleni, în care mi se spune că a doua zi de Sfântu Dumitru, o să-mi vânză căruța cerșătorului pă care nu știu dă unde să-l iau. Că olog, olog, da uite c'a dispărut.

Săracul dă viața mea, să trăiți domnule minister, sunt un biet țigan, sărac, șchiop și necăjit. N'am casă, n'am pământ, n'am legume, n'am sare și n'am măl ai. Am sărăcie din gros. Nevasta mi-este bolnavă dă oftică și e gata să-și dea sufletul. Eu țiu și pe mama o țigancă văduvă și bătrână și pă soru-mea cu doi copii fugită dăla bărbat.

Să spui drept, eu mai ciocănesc câte ceva, pă legume și pă măl ai. Bani nu-mi dă nimeni că eu nu-s fierar dă lux. Lucrez ca să nu stau și săm subțiu și eu rana vieții.

Dă la corporație n'a venit nimeni să-mi zică: „Na mă ț'gane și ție un pol dă parale dă-ți caută nevasta sau dă-ți fă vreo nevoe. Și nevoe am dăstulă!

Oleo! Domnule minister general! Să întrebați pă părintele Gheorghiță și pă domnu N'cu, învățătoru, în ce foc arde Lixandru Bălan, fierar din com Isvoare!!!!??

Vă rog faceți-vă pomană și dați ordin să fiu iertat de amendă, să fiu scutit de taxe, să nu-mi mai ceară căruța cotonog'oluia dă milog și să mă lase'n pace să nu-i mai văz la ușa mea și să-mi văz de sărăcie și dă hrana vieții. Mă bălăbănesc și eu cum poci.

Dacă nici Inălțimea voastră, nu-mi faceți dreptate, vă spui drept că mă duc până la Rege.

M'am săturat d'atâta hârțuială!

Domnu șăf mi-a spus că dacă n'oi da bani sau dacă n'oi scoate căruța mă bagă și mă duce la pușcărie.

Numai dacă vă convine d-stră, statu, că eu la pușcărie mă duc, dar iau cu mine și nevasta și pă mama și pă soru-mea cu copii, să ne țineți pă toți pă mâncare și dormit.

Să trăiți domnule minister și aveți milă și dă mine.

Lixandru Bălan
Com. Isvoarele, jud. Pracova
10 Octombrie 1936.

SUNTEM LATINI!

D. Pion Anton, din Galați, îmi trimite un volumaș de epigrame, cu rugămintea să-l înserez, la o viitoare ediție, în „Antologia epigramei românești".

Până va apare ediția III-a a Antologiei noastre, îi public aci catrenele care ni se par mai reușite.

Unei dudui

Ești atâta de suavă,
Că la vieață de n'ași ține,
N'ași mai cumpăra otravă,
Ci te-ași săruta pe tine.

Unui general care s'a căsătorit cu o tânără domnișoară

Ce pereche potrivită!...
Doamna-i plină de speranțe...
Generalul are dreptul
La mai multe ordonanțe.

Lui Ermin Agop Socor, directorul foii „Zorile"

Discuții nu-și mai află rost
Mereu la datorie-ai fost:
Și ieri, și azi!... Ai dovedit
Că „Zorile"-s la Răsărit...

Coincidență și destin, bietul Ionescu...

De Paști, tot neamul și-a'mbrăcat
La fel ca'n multe rânduri...
Chiar soacrei el i-a cumpărat
Un pardesiu... de scânduri.

Domnului Geer Patrick dela „Curentul"

Citesc „Baloanele" matale
Că sunt — ce-i drept — sp'rituale,
Dar cât săpun le pui, bădie,
Cam seamănă, a frizerie.

Domnului I. Minulescu, autorul volumului de poezii: „Nu sunt ce par a fi"

„Nu sunt ce par a fi!"
Ciudat,
Că-așa târziu ai constatat,
Când toți, de mult, după portret,
Au regretat că pari poet!...

Natalița Pavelescu joacă: „Nu-mi înșel bărbatul"

— Nu-mi înșel bărbatul!
— Bine!
Cum să-ți-l înșeli, că cine
Mai se'nșeală azi cu tine?

D-lui N. Iorga

In fraza marelui savant,
Vă dau o cheie, cetățeni:
Căutați subiectu'n București,
Iar predicatul... la Văleni.

Epistola unui ostaș!

Cititorii noștri își amintesc poate, de un articol al nostru, apărut pe vară și intitulat: „SA PLECE TAMPITULESCU ACELA DIN FRUNTEA POȘTEI".

Era vorba acolo de niște scrisori care ajung cu mare întârziere la destinație.

Din aceste scrisori, publicăm în facsimil pe următoarea, trimisă d-nei Maria Bucată, din str. Iarmarocului nr. 84, Vaslui, de către soțul ei, Mitică, soldat în reg. X. din Chișinău.

Nouă ne-a fost trimisă de d. locot. Y., din acelaș reg ment și căruia îi mulțumim călduros.

Redăm facsimilul întocmai:

Ziua 5/II Febrioare ct. 1932

„Scumpa mea Doritoare care te doresc în primul rând îți pot comunica că sunt sănătos. foi Verde Iarbă grasă Dute carte sănătoasă ca să duci veste frumoasă chear la mândrulița mea acasă ca să se bucure și ea de Bunătatea mea care o știea foae Verde și un pelin știi mândră că sunt străin.

Dacă mo ajuta dumnezeu să mai scăp și eu să vin eră lângă tine să dormi cu fața la mine că atunci e foarte Bini pe măsuța mea de Brad stau cu capul răzămat și la tine mă gândesc cum să fac să te întâlnesc ca cu tine să mai Vorbesc. foi verde foi de nuc fămă doamne un pui de cuc la mândra să mă duc.

Dragă marie și te rog spune și mie Bădica Vasile ce mai face și țața Zoiță și copii lor și să spui de frate Ghiță ce face și pe unde stă și Ilie frate, și te rog trimete dacă poți mai răpide Bani că eu aștept că așa mei scris că îmi trimeți când am Vrut să scriu frumos am scăpat condeiu jos și penița sărut ochii și gurița și să știi că te Iubesc eu de gânduri înebunesc toată noaptea mă gândesc.

Aștept răspuns urgent.

la revedere Dragă soție și te sărut Dulce ți cu Drag și să fii cuminte și să te gândești la dumnezeu că am să termin și eu și Voi Veni acasă".

Te sărută Mitică eu sunt al tău

Adresa:

D-na Maria Bucată, str. Iarmarocului nr. 84 Vaslui
La Vaslui
Vaslui

Precum scriam atunci, în acel articol și precum se poate constata după ștampilele poștei, scrisoarea aceasta a ajuns la destinație... după 4 (patru) ani!

N. Crevedia

„PORUNCA VREMII" IN REVISTA...

— Un stejar falnic: dr. Ilie Rădulescu. Din tărășeniile lui Crevedia. Șoferul, articolul și „Zorile". Chestia cu banditul Coroiu. Falanga vredniciei. Albine mai tinere. Omagii modeste celor ce muncesc pe ogorul naționalismului —

de VICTOR MOCANU

Să scriem despre noi?

Iată o situație penibilă!... Și nițel cam prea delicată!...

Dece?

Dece, adică, se vor întreba cei cari ne sunt prieteni, susținători și cititori?

Dece?

Odată la un an, la capătul a douăsprezece luni, nu aveți dreptul să vă spuneți satisfacțiile sufletești ori învolburările spirituale?

Dece?

Pentrucă, implicit, înseamnă, răspundem deschis, să lunecăm pe panta destăinuirilor, să ne așezăm la răspântia drumului bătătorit cu sacrificiile necunoscute multora și să ne spovedim așa cum facem în săptămâna patimilor lui Iisus Hristos, când de subt sfântul patrafir ne desfacem inima și mărturisim duhovnicului toate păcatele săvârșite cu voie sau fără voie...

D. N. CREVEDIA

Să vorbim despre noi?

Da, să spunem câteva cuvinte acum când înscriem pe răbojul vremii alte 365 de zile doldora de muncă și să ne lăsăm luați de apele pornite din izvoarele desmierdate de mâinile cari au pus, ceas de ceas, așa cum alții nu au făcut, piatră curată la temelia României Noui...

...In clipita aceasta, în ciuda tuturor mascalzonilor, cari s'au străduit să ne obstaculeze calea și spre necazul piraților ucigători de suflete, cari și-au închipuit că pot să sfarme o voință și un om călit de viață, suntem mândri— subliniem fără reticențe — că ziarul „PORUNCA VREMII" a ajuns unul din cele mai puternice organe de luptă cotidiană românească.

De totdeauna am știut să frângem zăgazurile, am avut răbdare să învingem opreliștele, nu ne-a descurajat câmpul înăbușit de bălării otrăvitoare pe care trebuia să-l străbatem, nu ne-am înfricoșat de manoperele pornite din oficinele subvenționate de matadorii comunismului. Nu ne-am intimidat de amenințările hilare, nu ne-am sinchisit de ploaia de insulte debitate sistematic de simbriașii nebuniei răsăritene, ci am făcut zid în jurul directorului nostru, împărtășindu-ne necazurile trecătoare și razele unor bucurii strălucitoare, ne-am înfrățit, am mușcat durerile, am pus umăr de umăr, am dat țării slove de foc în timp ce alții împrăștiau valuri de venin. Am oblojit rănile neamului scrijelat de criminalii în goană după aur, am scris cu sânge tragedia poporului, am lovit cu neîndurare în asasini, am pălmuit impostorii, am țintuit la zidul infamiei și disprețului general pe nemernici, am fost, mereu, un fidel post de observație și azi, cu ajutorul lui Dumnezeu și al înțelepciunei cititorilor creștini ,pășim pe meleagurile unui alt an.

...Fi-va mai bun, oare, anul 1937? Va însemna mai multă izbândă pentru mișcarea naționalistă?...

Un stejar falnic: dr. Ilie Rădulescu

Dar să revenim la „PORUNCA VREMII"...

Pe întreg cuprinsul țării, numele doctorului *Ilie Rădulescu*, directorul acestui ziar de intransigență românească și de afirmare a virtuților strămoșești, e mai popular ca al unui ministru și e evlavios ca al unui mucenic.

Omul acesta, mic de statură, plămădit din brazda Olteniei scumpe, e un adevărat cablu electric. Neastâmpărat ca un șuvoiu, care coboară vertiginos din creasta muntelui, ager ca o veveriță, de o putere de muncă impresionantă — lucrează câte 18-20 de ore — doctorul *Ilie Rădulescu* ar fi în stare să scrie o gazetă compactă, dela articol de fond până la știrile politice de pe pagina a șasea. Nu se simte niciodată obosit, citește, redactează, corectează, răspunde sutelor de telefoane din provincie și din Capitală, primește audiențe numeroase, e amabil cu toți cei cari vin să-i semnaleze un abuz, să-i ceară un sfat, să-i solicite spațiu pentru vre-o informație ori să se plângă de vre-o nepreptate.

D. EMIL STĂNCESCU

De multe ori, ne-am întrebat cum de nu obosește, cum de nu-l toropește extenuarea.

Știți ce a răspuns unui coleg, care s'a minunat că risipește atâta energie fără să simtă cea mai mică moleșeală fizică?

Ascultați:

— *„Dacă te-ai hotărât să slujești țara și credința, trebue să-ți concentrezi toate forțele și să nu dai înapoi nici în fața morții".*

Această sentință clară și lapidară ne-a cutremurat pe toți, dar ne-a și oțelit. Și cu ajutorul ei se poate descifra fanatismul și tenacitatea celor dela „PORUNCA VREMII".

E adevărat, că în această muncă migăloasă, mecanică și multiplă, directorul nostru este secondat de d. avocat *V. Christodorescu*, care ne tratează în fiecare seară cu... bomboane acre.

— „Să vă mai treacă setea, domnilor, pe care nu vă sfătuesc să v'o potoliți cu vin, pentru că produce arsuri, ori cu bere aducătoare de căldură", spune ironic, când ne întinde pachețelul frumos ambalat.

Emil Stăncescu, *secretarul general de redacție, cel mai devotat colaborator al directorului, căruia îi seamănă de minune prin aceea că robotește tot 18 ore pe zi, e de părere, însă, că zeul Bachus trebue slăvit din vreme în vreme.*

— *„Un pahar de vin mai spală cel venin, iar un pahar de bere mai spală cea durere..."*

D. ION DIACONESCU

Și poate, că ar avea dreptate dacă s'ar ține de ceeace spune. Și poate, că s'ar ține dacă i-ar îngădui timpul.

Dar îl cunoașteți pe Emil Stăncescu?

Să vi-l prezentăm!

Are vre-o treizeci și două de primăveri, e nalt, blond ca un soare, cu ochi albaștri, îmbrăcat sobru.

Prietenos când îți faci datoria, crâncen dacă încerci să tragi chiulul, admirabil coleg, Emil Stăncescu e de o sensibilitate feminină și de un sentimentalism profund. Calități cari, adeseori, constituesc un defect pentru atribuțiunile sale de șef de stat major al ziarului.

Și să vedeți dece:

Intr'o Duminică seara, pe la orele zece, ne aflam în redacție trei inși. Emil Stăncescu privia moracănos la ceasul, în care își trece materialul paginilor. Privia încruntat pentru că, deși târziu, nu avea articole și reportagii suficiente. Noi încercam glume, spuneam anecdote, însă el era absent.

La un moment dat, răbufnește:

— „Nu mai aveți casă? Nu mai aveți masă? Lăsați-mă singur! Lăsați-mă, că fac scandal. Sunteți de o indolență crasă. Eu nu știu cum să completez gazeta și vouă vă sburdă a șotii. Am să reclam directorului. Am să cer să vă amendeze!.. Trebue să fac ordine, că altfel nu mai merge!"

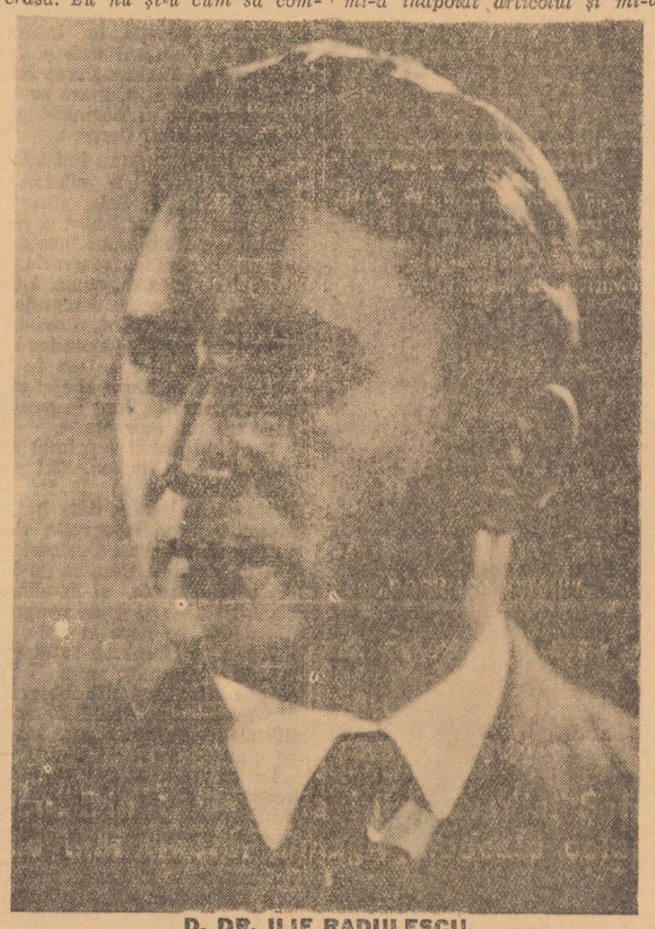

D. DR. ILIE RADULESCU, directorul ziarului „Porunca Vremii"

Aproape de miezul nopții, ca un fluture rătăcit, își face apariția talentatul ziarist și originalul scriitor Nicolae Crevedia, șeful nostru redactor, purtând subt braț servieta-i micuță, căptușită cu reviste, cu broșuri, cu volume și alte buruieni profesionale. Stăncescu îl execută:

— „Acum vii, dragă? La ora aceasta se aduce manuscrisul? Prea abuzați de bunătatea mea. Nu mai primesc un rând..."

Luat pe neașteptate, Crevedia începu să-și șteargă ochelarii aburiți, își trecu mâna prin păr, învârti de câteva ori stiloul și întrebă mieros:

— „Păi... dragă, eu am de scris pe mâine mijlocul și, uite, l-am adus".

— „Nu-mi trebue! Am să te înlocuesc cu telegrame „Rador", ca să te înveți să fii punctual și să predai manuscrisul la ora șase, așa cum scrie programul".

D. PETRU TIPARESCU

— „Dragă, ascultă, să vezi ce am pățit. Of, lua-i-ar dracul de șoferi și prăbuși-s'ar „Zorile"

— „Ce este? Ce ai cu „Zorile"?

— „Am dat la ora cinci manuscrisul unui șoferul, am plătit 60 de lei taxiul și i-am spus să-l aducă aici. Eram convins, că m'a servit. Dar acum o jumătate de ceas tembelul de șoferul mi-a înapoiat articolul și mi-a cerut încă două sute de lei, spunându-mi că a cheltuit o sumedenie de benzină să găsească „Porunca Vremii", dar a nemerit la „Zorile" și după ce jidanii mi-au citit scrisul, i-au spus că „Porunca Vremii" nu mai apare. După cum vezi am cheltuit 260 de lei și acum am și ponoase".

Afectat de năstrușnica poveste brodată de Crevedia, îndulșoșat de această pățanie care, desigur, era fantezistă, Stăncescu cedă și primi manuscrisul.

D. VASILE MILITARU

O, și de câte ori nu repetă Crevedia tărășenii de acestea!... Și totdeauna cu succes!... Are un dar de a te convinge, că nu-i poți refuza manuscrisul chiar dacă ți-l trimite în zorii zilei!... Totdeauna, însă, vine cu argumente implacabile, cu amănunte hazlii încât treci cu vederea nejunsurile ce ți le cauzează. Un romancier și un poet ca dânsul, e fatal să nu se țină de un program fix. Totuși, niciodată n'a încurcat buna apariție a gazetei.

Chestia cu banditul Coroiu

Ne reamintim, de pildă, cum pe vremea procesului banditului Coroiu a venit cu reportagiul la ora zece dimineața.

— „Ce vrei să fac cu el?", întrebă, furios, Stăncescu.

— „Să-i dai drumul azi, la pagina III-a".

— „Dar ce crezi, că aici e tipografia mea și am lucrători la dispoziție ca să-ți culeagă 32 pagini de manuscris?".

— „Dragă, lua-l'ar ielele pe Georges Coroiu! Nu am nici o vină. Acum am sosit dela Bacău. Am scris în tren. Trebue să avem și noi reportaj, că toate ziarele jidovești publică pagini întregi, iar băcăuanii vor cumpăra „Porunca Vremii".

Stăncescu, deși știa precis că Nicolae Crevedia venise dela Bacău de cu seară, dar nu avusese timp să se repeadă pe la redacție pentrucă lucra de zor la un roman care trebuia să apară numaidecât, citi manuscrisul. Era un adevărat juvaier. Era de o frumusețe rară, presărat cu florile de stil specifice scrisului său.

Rezultatul?

La ora trei după amiază, reportagiul cu Gheorghe Coroiu se întindea pe cinci coloane, cu subtitluri, cu clișeie. Lumea l-a savurat, iar Crevedia a primit numeroase scrisori de felicitare așa cum primește zilnic zeci de cărți poștale și plicuri pentru articolele de o captivantă frumusețe. Dealtfel, Crevedia e sigurul dela ziar care primește, în medie, 20 de epistole pe zi.

FALANGA VREDNICIEI

Cu totul altfel, însă, e PETRU BANESCU, șeful reportagiului politic. El nu se aseamănă cu nici unul din noi. E sobru, e punctual, meticulos, respectă programul cu severitatea școlarului crescut în disciplina aspră a internatului și nu-i în stare să jignească pe nici un camarad, pentrucă ne iubește așa cum numai directorul știe să ne iubească, să ne stimuleze, să ne încurajeze și să ne ajute.

D. I. STOENESCU

Articolele lui BANESCU, fără să fie torente înspăimântătoare ca ale doctorului Ilie Rădulescu, sunt așternute domol și captivează prin felul cum sunt analizate diferitele probleme, mai ales cele de politică externă.

Ce contrast între delicatețea lui Bănescu și scrisul ucigător al „bătrânului legionar" ION DIACONESCU! Acesta are o plăcere sadică să lovească în oameni. In oamenii putrezi de incorectitudini, cari se retranșează în hlamida probității. O, câte măști a sfâșiat D'aconescu și câte pungării a zădărnicit.

Să facem o recapitulare?

Nu ne-ar ajunge paginile și s'ar supăra VICTOR MEDREA—care și-a găsit, în sfârșit, casa unde poate respira în voie — pentrucă și acesta se pricepe să bombardeze cu artileria grea a cuvintelor sale palatele subminate de turpitudini, asociațiile clădite pe hoții și instituțiile macerate de ticăloșiile oamenilor politici. Urmăriți ancheta vastă, întreprinsă în Maramureș și vă veți cruci de dibăcia acestui detectiv îndrăzneț, care pătrunde în cele mai neînsemnate cotloane, leagăn de suferință al românilor, desvăluind situațiuni revoltătoare, necunoscute conducătorilor țării.

Victor Medrea are ceva dn impulsivitatea lui NICOLAE BOGDAN, cel mai temerar redactor al „Poruncii Vremii".

Temerar, pentrucă și NICOLAE

D. NICOLAE BOGDAN

BOGDAN loveș**te mortal adversarii. Nu-i cru**ț**ă** ș**i nu în**ț**elege să dea îndărăt când a purces o ac**ț**iune, pe care o socoate folositoare românismului. Mânuie**ș**te condeiul cu arta spadasimului** ș**i înfige adânc stiletul în piepturile celor ce încearcă să batjocorească neamul. Dacă nu ar fi doctorul Ilie Rădulescu — dela care Bogdan a împrumutat incandescen**ț**a stilului** ș**i jarul pamfletului — ș**i dacă nu ar veghia Emil Stăncescu, taurul acesta dornic să se războiască mereu, Nicolae Bogdan s'ar încumeta, la fel ca**

D. VICTOR MEDREA

directorul nostru, să scrie ș**ase pagini compacte de ziar.**

Or, nu se poate!... Mai sunt ș**i alții, cari trebuie să-** ș**i dea contribu**ț**ia...**

De exemplu Ovid Densușianu-fiul, *un element foarte pregătit, cunoscător bun al stărilor din Italia, căreea i-a aprofundat până și vinurile cele mai suculente.*

Cel mai mare dușman al lui Ovid Densușianu-fiul e, fără îndoială, poetul Radu Bardă, *care i-a trimis astă-vară, versurile acestea:*

„Dece te-au botezat Ovid,
Când ești atâta de avid
De vin?
Dece nu te-au numit O-vin?

Evident, Radu Bardă, așa cum e și fabulistul Vasile Militaru, e mult prea răutăcios. Și e răutăcios, pentru că s'a găsit cineva care să-i facă o concurență așa de neloială. Dar malițiozitatea acestui făuritor de admirabile stihuri, nu a supărat pe Densușianu. Și nu va supăra pe nimeni, pentru că și Radu Bardă *și* Vasile Militaru *sunt doi idoli ai „Poruncii Vremii". Poeziile lor, adevărate pilule de otravă împotriva șobolanilor palistinieni, au pătruns până în cele mai depărtate colțuri ale României. Pretutindeni sunt citite și învățate ca slovele Evangheliei și constituesc un balsam binefăcător pentru sufletele creștinilor sfârtecați de impertinența iudaică.*

A, de nu i-ar necăji cenzura, Radu Bardă și Vasile Militaru ar răscoli, așa cum alții nu sunt în stare, neamul și l-ar pune pe urmele tuturor cutropitorilor românismului...

BRIGADA MOBILA

Un amănunt interesant: redacția ziarului „PORUNCA VREMII" e alcătuită, în marea ei majoritate, din elemente tinere. Flăcăi porniți din mijlocul ogoarelor, care le-au desmierdat coapte albe la poliție și dimineața vine la gazetă să ne anunțe, trist ca o toamnă, că a pierdut, zadarnic bunătate de somn.

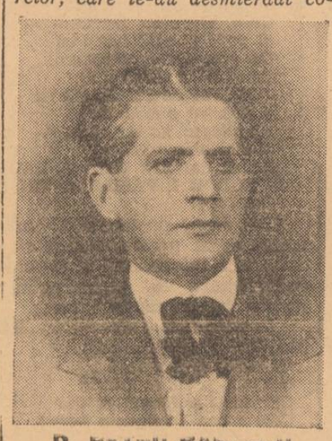

D. PETRU BANESCU

pilăria, aleargă aidoma albinelor, din floare în floare, să adune nectarul împărțit zilnic, așa cum credem că e mai bine, țării cititoare, țării împărtășită din scrisul cădelnițat cu mare curățenie și adâncă neprihănire. Stimulați de director, care coordonează munca, flăcăii se privează de bucuriile tinereții și se consideră mobilizați pe frontul luptei naționaliste.

Să vi-i recomandăm:

Al. Bertea, *specialist în chestiunile dela aviația pe care a slujit-o cu abnegație mulți ani, e și un demn cronicar teatral,*

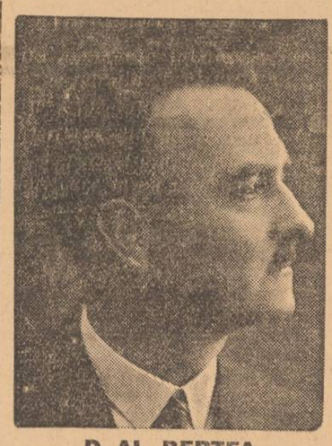

D. AL. BERTEA

nesfiindu-se să lovească în plin pe artiștii ajunși, fără nici o justificare, pe scenă.

Ștefan Ionescu, *prețios colaborator al directorului, ziarist încercat.*

Petru Tipărescu, *spaima briganzilor dela ministerul de finanțe, veghiază — și reușește totdeauna — să nu se abată corbii asupra visteriei statului.*

Ion Stoenescu, *cu brațe de boxeur, urmărește desfășurarea vieții politice și trage cu ochiul pe la ministerul de interne, de unde ne aduce veștile pe cari gazetele jidovești le cocoloșesc.*

Ion Muche, *căruia îi spunem... „mutul" pentru că vorbește foarte puțin, ne ține în curent cu tot ce se petrece la ministerul de comunicații și anexele sale.*

ALBINE MAI TINERE

Vasile Dova, *macedonean îndârjit, aruncă cu praștia în domeniul agriculturii și domeniilor, venind în fiecare seară cu material senzațional dela departamentele d-lor Sassu și Negură.*

I. D. Boroianu, *avocat, lucrează alături de noi pentru triumful ideiei naționale.*

D. GH. DUMITRACHE

Vasile Almășianu, *conștiincios reporter de fapte diverse, face nopți albe la poliție și dimineața vine la gazetă să ne anunțe, trist ca o toamnă, că a pierdut, zadarnic bunătate de somn.*

Mihail Danes, *acreditat la instrucția publică, e invidiat de unii dintre noi, pentru că în fiecare seară îl caută învățătoare, profesoare, studente, cari vin să-și spună câte o nedreptate ce trebue înfierată în ziar.*

Gh. Ciocan, *teolog, un copil cât o nicovală, dar bătrân la minte, își îndeplinește cu multă râvnă îndatoririle ce le are la ministerul cultelor și al artelor, de unde vine mereu indignat, că întâlnește rabini hidoși de prin Maramureș.*

Ștefan Angelescu, *licențiat al Academiei comerciale, profesor universitar la un liceu comercial și răsfățatul secretarului general de redacție, robotește la adunarea știrilor dela Camera de comerț și industrie.*

Gh. Dumitrache, *redactorul responsabil al gazetei, e un tânăr distins, dat prin ciur și prin dârmon de toți judecătorii de instrucție și de toți procurorii. Cunoaște tribunalul așa de bine, de par'că ar fi avocat. Avocat fără clientelă. Gh. Dumitrache e și secretar de redacție al „Poruncii Oltenilor", cum îi spunem noi „Poruncii Satelor" și nu știe nimeni când doarme.*

D. I. D. BOROIANU

C. Tomescu, *autorul „insignelor" din pagina a doua, vânează proza de calitate inferioară și, deși nu se intitulează critic, năucește pe scriitorul de care se ocupă.*

Petrică Lazăr, *desenator, caricaturist, e un fedeleș de băiat îndesat, copilul drag al tuturor, zugrăvește ghettourile și taie în linii originale pe descendenții lui Israel și pe slugile lor. Ne gândim cât năduf a pus la inimă, acest Petrică, internaționalțărăniștilor...*

Cât năduf, știe doctorul Lupu!...

Era să uităm pe profesorul Virgil Popescu *și* Anastase Eftimiu, *redactorii paginei sportive. Și era să-i uităm, pentrucă în momentul când treceam redacția în revistă, ei erau la un match de... foot-ball sau de hockey pe ghiață, ni se pare.*

N. Filipescu, Bulhac, Munteanu *și* Pârjolea, *corectori conștiincioși, cari veghiază să nu se strecoare greșeli în materialul cules.*

LAUDE MERITATE

Nu putem încheia această trecere în revistă fără să aducem laude neobositei administrații,

D. RELU DUMITRESCU

omagii neobositei administrații, pentru conștiinciositatea pusă în difuzarea „PORUNCII VREMII": RELU DUMITRESCU, prieten apropiat al tuturor redactorilor și reporterilor, a căror neajunsuri pecuniare le înțelege; GICA IONESCU, casierul nostru drag, blond ca un principe gal; Popescu, Redea, Rădulescu, Drăgănescu, d-na Panaiodor, d-ra Albu, o legionară mică așa cât o iconiță, Sfârlogeanu, Meșter, Bâlgăr, Cozma, un gânditor nefericit, Năsărâmbă, Bâzdoacă, Medeleanu, Damian, Sidor, Vasile (adică RUSUL și subsecretarul său de stat (degeaba) — și alți câini devotați cari stau de pază, în jurul acestei crâncene „Porunci"...

Maramureşul legendei şi al desnădejdilor

58 de sinagogi şi nici o biserică a dreptei credinţe. Poezia suferinţei celor ce au prins viaţă din ghioaga lui Dragoş-Vodă. Vine şi nu se mai isprăveşte puhoiul galitian. Os domnesc, slugă la venetici. Peste blestem înmuguresc avânturile.

de VICTOR MEDREA

Maramureş, leagăn de ctitori de ţară, ce rezonanţă ar trebui să trezească pomenirea acestui nume la o naţiune cu simţământul momentelor patetice, la o naţiune care nu-şi trivializează evocările, care nu flecăreşte în jurul acelor clipe de vehementă depăşire a istoriei.

Maramureşul acesta, care a prins în mintea copilăriei mele îngropate într'un coclaur oltenesc, contur de vast simbol, nu este azi decât o biată paraginâ, deasupra căreia se rotesc cu gând prădalnic, înegurând un cer văduvit de azurul nădejdilor ce se vor pline de rod, stolurile de corbi cari şi-au găsit aici în pământul acesta furat de orice bucurie, cea de a doua întrupare.

Vestitorii aceştia mohorâţi ai popasului celui din urmă, preced năvala în rânduri tot mai îngroşate ale neamului blestemat să nu-şi găsească odihnă, pentru că n'a crezut în Fiul Omului care aducând mântuirea, propovăduia, iubirea de aproape, cerea căinţă şi nu cămătărie, tămăduia fără arginţi şi ne vrea prin jertfelnicul său mai buni, iar nu nesăţioşi în lumeasca agoniseală aşa precum a fost Iuda Vânzătorul, acel în numele căruia Maramureşul este stors de vlagă şi însângerat de spinii batjocorei celei fără de seamăn.

DE AICI PORNI DRAGOŞ VODA

Cu sfială, cu dragostea de frate dintr'o vatră românească ce s'a împotrivit cerbicos la răspântie de istorie, încerc să ridic lespedea sub care zac deavalma oseminte sfinte, datini, străfulgerări de paloş, isbituri de ghioagă şi chiot voinicesc, înmănuchiate toate în legenda, ce făcea să-mi scânteie ochii şi să se crâşte pumnii, a lui Dragoş Voevodul, care pierdut la socoteală pe răbojul veacurilor, trecu totuşi dincolo de uitare, însoţit peste timp de povestea cea mare a descălecării lui la apa Moldovii şi a bourului, care străjuie Stema ţării în veci nebiruite a lui Ştefan, atletul lui Cristos, pângărită şi ea astăzi de lifta cea haină.

Ciopliţi de fire în criţă, cu creştetul bătut de furtuni, cu poalele spărcuite de toporul jidovului, ce n'a fost niciodată tovarăş bun cu codrul, munţii Maramureşului prind parcă glas şi stau mărturie vremurilor glorioase de mult apuse, dar pentru a căror reînviere n'au pletoşii copii ai Carpaţilor păduroşi, se ivesc nu purtătorii de sarică şi baltag, ci negustorii de devize prohibite, cu tâmplele împodobite de păr răsucit în formă de tirbuşon, cu caftane soioase, cu zâmbet slugarnic pe buze şi cu pumnal pitit la spate.

Acolo unde, ascunse azi de

La umbra Crucii, soarele Maramureşului nu vrea să apună.

getat să se pună temeinici chezaşi.

Aici în marele leagăn al văilor ce păstrează svon de hartă, s'a plămădit fiinţa naţiei care, precum a stihuit-o cu amărăciune poetul celei mai autentice sensibilităţi româneşti, Eminescu, a fost cândva :

„Diamant din stema lui Ştefan
Ajunsă roabă şi cadână.
Pe mâini murdare de jidan".

Unde altădată coborau la sfat greaua perdea a trecutului, tulnicele buciumau chemarea la apărat ogorul, răcnetul care sfredelea inima şi învârtoşa braţul, a devenit plâpând vers de doină de jale, acompaniată de psalmodierile din ce în ce mai răstite ale sinagogilor, dintre ale căror ziduri va porni nu peste mult porunca de prăvală a Crucii, ce ne-a corotit împotriva tuturor isbeliştilor.

In judeţul Maramureş, centre cu populaţiune compactă jidănească, sunt:

Borşa are 8756 români şi 9636 jidani.
Vişeul de sus:
5512 români.
3618 ţipţeri (germani colonizaţi).
876 ruteni.
9168 jidani.
Trebuie să reţinem deasemenea procentajul la următoarele comune:
Bocicoiul mare 56% jidani.
Crăciuneşti 52% jidani.
Bistra 48% jidani.
Ruscova 49% jidani.
Iapa 31% jidani.
Dragomireşti 35% jidani.
Glod 31% jidani.
Rozavlea 32% jidani.
Râmeţi 35% jidani.
Berleşti 34% jidani.
Vişeul de jos 57% jidani.
Vişeul de mijloc 43% jidani.

Elocvenţa cifrelor de mai sus, a căror lectură îţi lasă un gust amar de cenuşă, ne dispenseazâ de orice reflexii pe marginea acestor concludenţe statistice.

N'am vrea să se creadă însă că în restul celor 43 de unităţi administrative, din totalul de 58 din câte are judeţul Maramureşul, n'a pătruns elementul jidovesc care duce aici o existenţă eminamente parazitară, care detestă prin hereditate munca grea şi care are drept singură îndeletnicire şi scop de esenţă talmudică slăbirea potenţialului biologic românesc.

In comunele pe care nu le citâm nominal procentul de caftane se menţine între 10% şi 30%. O cifră suficient de impresionantă pentru toţi acei cari privesc cu necalculată îngrijorare, gata de acţiune cât mai neîntârziată, drama de sgudubtor verism, pe care o trăiesc în toată amplitudinea ei, cei din a căror coapsă aleasă istoria, altoiul ei cel mai mândru.

INTR'O SEARĂ DE „ŞABĂS"

Era o seară păcloasă. Cădeau grele negurile şi parcă niciodată nu m'am simţit mai străin şi mai neajutorat în pământul a cărui tainică chemare mi-a fost până azi credincioasă călăuză.

Sighetul se pregătea de „şabăş". De drămuitul prăzii de peste săptămână şi nu de rugăciune. Ziua reculegerii pentru jidanii din Maramureş, este zi de Sabat.

Din ruine, din desnădejde, din lacrimi şi sudoare creştinească, aduc ei ofrandă celui ce „le-a dat să stăpânească" popoare.

Desgustător omagiu, dar pare că la reîmprospătarea lui are o parte de vină şi istoria, care pe noi ne supuse tuturor încercărilor ei nemilostive.

In seara aceea când umbrele se cerneau şi sufletul îmi era golit, am vrut să trăiesc retrospectiv.

Am regretat că n'am fost contimporan cu temătorul de Dumnezeu şi apărătorul de moşie Ştefan cel Mare şi Drept.

Dacă am admite existenţa metempsihozei, trebuie să fi fost pe vremurile acelea de bejenie dar şi de vitejească apoteoză, vreun biet pisarnic, purtător de călimări şi peană de gâscă şi nu oştean cu spadă la brâu, deoarece după biruinţa dela Codrii-Cosminului a-şi fi grăit astfel Domnului şi Stăpânului meu :

„Mărite Doamne, biruita-S pe Leşi pentru direptate şi trufia lor o ai strivit punându-le jug peste grumaz şi cu şleatha ai arat câmpia, pe care semănând-o cu ghindă i-ai zis „Dumbrava Roşie" pentru multul sânge care au curs aici, unde atâţia din poftitorii moşiei şi-au lăsat oasele.

Repezi-te Măria Ta, până în Pocuţia şi trece-o prin foc şi sabie. Nu lăsa sământă de jidov acolo, căci Prea Cuviosului Arhimandrit Amfilohie Şendrea, ctitor al stelelor, i s'a arătat că din Pocuţia va porni urgie mare în viitorime, pe capul urmaşilor tăi".

Ştefan cel Mare şi Drept, doarme somn fără deşteptare la Putna.

Bucovina, ţara fagilor, scumpă inimei Sale, ca şi Maramureşul din al cărui văgăuni porniră înaintaşii săi domneşti, a ajuns roaba celor ce s'au înmulţit în Pocuţia, ca nisipul nemărginitei mări.

După cinci veacuri sărite, urmaşii oştenilor lui, nu-şi mai pot

„Năpârcuţele" sorindu-se la poalele codrului pe care îl vor exploata mâine.

trage sufletul de lifta care, se îmbuibă din truda lor.

Pocuţia de eri, Galiţia de azi, năpasta căzută din senin pe capul bieţilor maramureşeni, îşi

Pângăritorii de azi.

înfige în fiecare zi tot mai adânc ventuzele în trupul secătuit de foame şi mizerie al celor ce poartă în ochii lor frânturi de azur, înlăcrămate, iar în fapta lor, toată noblefea obârşiei ce dela Dragoş Vodă, purcede.

N'am să uit nici odată seara aceia dela Sighet cu tăceri de plumb.

Mi s'ar părea că port în creştet un blestem, dacă a-şi cruţa pe oricare din acei, ce punându-se în slujba jidovimei, care plăteşte din ce rupe dela gura maramureşanului, ajută la înghenunchierea unor fraţi dragi, cari prin slova mea vă cer disperat : ajutor!

In ţinutul acesta al „legendei şi al desnădejdilor" corupţia, contrabanda şi asasinatul, pregătesc asaltul cel din urmă.

Surprins încă în faza pregătirii lui, îl vom denunţa fără menajamente celor ce-şi mai iubesc glia şi nu şi-a extirpat protestul conştiinţei.

Sprijiniţi de ei, dar mai ales de acei în spre care se înalţă suprema lor nădejde, maramureşenii, se roagă fierbinte ca Mihail, Arhanghelul oştilor cereşti să-i aibă în paza sa, aşteptând ca durerea lor să ia trup, aici în zăpul rece al „Poruncii Vremii" care se face şi de data aceasta crainicul, ce la început de an le vesteşte că sărbătoarea cea mare a sufletului românesc, se apropie aevea.

N'avem unde ne închina

Sighetul Maramureşului, ce minte năstruşnică ţi-a păstrat acest nume ?

Dece nu te-ai chemat aşa precum eşti cu adevărat Sionul pripăşiturii galiţiene ?

Căci din tine jidovimea ta fără patrie şi mântuire, a isonit şi coada de topor i-a stat la îndemână, tot ce mai reaminteşti a'ci semn din bătrâni, de viaţă şi faptă românească.

Să încerc a prinde în imagine

Stăpânitorii de ieri.

gazetărească Sighetul, simt că nu-mi stă în putinţă.

O palidă copie a ceiace este sguduitoare realitate, iată ce ar putea fi schiţarea în linie fugară a acestui imens ghettou, în care cele 58 de sinagogi întreţin cultul urii şi scurmă asemenea viermelui celui neadormit la temelia credinţei, care a dat pentru profunda ei iubire de oameni mii de mucenici, cari n'au aşteptat răsplata aici în mijlocul nimicniciei omeneşti.

O Sâmbătă la Sighet, înseamnă mai mult decât o întreagă bibliotecă cu literatură antisemită.

Ai prilejul să iei contact direct cu primejdia, avantposturile dovedindu-şi inutilitatea.

Un oraş peste care s'a abătut pare-se un cataclism. Oblonit şi înfiorător de pustiu. Nici o birje în piaţă, care în celelalte zile este o imensă bursă neagră.

Nici ţipenie de om pe stradă. Havra freamătă însă şi în amiază îşi deschide zăgazurile.

Un fior rece, asemenea unui sloiu de ghiaţă ţi se prelinge dealungul spinării.

Stai şi te întrebi dacă nu eşti pradă halucinaţiei sau dacă nu cumva ai fost aruncat într'o planetă, pe care nici ochii minţii n'o bănuiau.

Căci prin fata ta, biet român osândit să plăteşti numai biruri şi să stai încovoiat pe cormana plugului, trec în pas săltat cei ce îţi jurară rostind în barbă „cherem"-ul, pieirea, şi cari nu pregetă aici unde sunt necontestaţi stăpâni, să te atace în haită atunci când tumultul sufletului tău, pretinde descătuşarea.

Roiesc aici la ceasul al doisprezecelea al zilei, mii de caftane.

Pe cap „iamurca" cu coadă de vulpe. In ochii tiviţi de conjunctivită, licărul fiarei.

La colţul buzei dispreţul pentru „goim" şi înflorat acel al conştiintei că sunt fiii „poporului ales".

Nici unul n'are palma crăpată. Bătăturile nu i-au cinstit nici odată mâna, care are apucături de erete răpace.

Nu ştiu jidanii ce este munca, dar se îmbogăţesc.

Fug de desfătare, dar îndeamnă pe creştin la desfrâu.

Calcă legea poporului blând şi ospitalier care i-a încălzit la sânul său, dar unde se întrezăreşte răspunderea, împing pe bietul maramureşean, ajuns slugă nevoinică, el boerul cu picioarele înfipte în negura veacurilor.

In cele 58 de sinagogi ale Sighetului, cari cad palmă grea şi răsunătoare pe nesimţirea noastră, Sâmbăta nu e zi de reculegere pioasă, ci oră de curs de strategie.

Viclenia rasei, cu o tradiţie negustorească şi de corupţie de două ori milenară, caută să construiască mereu înoita capcană, în al cărei laţ cumintele şi cinstitul maramureşean, cade prea uşor victimă.

Noi, n'avem însă, noi mărturisitorii soborniceştii şi apostoleşti bisericii, lăcaşul în care îngenunchiaţi, rupţi din năvala gândului lumesc, să putem găsi alinarea pentru pojarul bietului nostru suflet românesc, batjocorit la Sighet în cea mai sfântă dintre comorile lui de simţire.

Dar despre povestea cea de necrezut prin răutatea ei a ridicării unei biserici spre slava lui Dumnezeu şi fala neamului, ne vom spune la timpul cuvenit, cuvântul şi osânda.

UN MARAMUREŞ STATISTIC

In ancheta ce am întreprins în acest ţinut al „legendei şi al desnădejdilor", socotim că n'a rămas nestudiat nici un aspect dintre cele atât de variate şi totodată caracteristice, pe cari le prezintă Maramureşul.

Procedăm însă pentru o sistematizare a materialului documentar, după o metodă care înlesneşte o mai apropiată cunoaştere a stărilor de fapt din acest „Canaan" al jidovimei parazitare pe trupul unui neam, care începe să-şi sfarme cătuşele şi a cărui verde primăvară se iveşte înviorătoare din genunea visurilor lui dragi.

Vom înfăţişa în lumina datelor statistice, perspectivele sumbre ale Maramureşului.

Incepem cu Sighetul, acest loc de pripas dar şi canal al scursorilor galiţiene, fabrică de certificate de cetăţenie, trust de contrabandişti cu ramificaţii în toată ţara şi centru de legătură între diferitele organizaţii „sioniste" în realitate însă puternic înjghebate nuclee comuniste.

Sighetul în lumina rece a cifrelor are următoarea înfăţişare demografică :

Români 8.712 (cari locuesc *numai* la periferie).
Unguri 5.400.
Alte naţii 1.530.
Jidani 11.300 mărturisiţi oficial, iar după aprecierea noastră

Poartă cu isvod străvechi, din Fereştii-Maramureşului

cât mai obiectivă peste 20.000, deoarece statistica a uitat să-i înregistreze şi pe cei cari sunt „încetăţeniţi" de către rabini, cari în Maramureş de confundă cu comisiile de naturalizare.

Când va începe revizuirea listelor de naţionalitate

— Intre circulara ministerului de interne şi proectul d-lui Pamfil Şeicaru —

Ziarul nostru a anunţat acum câteva zile, că ministerul de interne sesizat de modul neregulat în cari s'au făcut înscrierile străinilor în registrele de naţionalitate, a ordonat printr'o circulară revizuirea tuturor acestor registre şi întocmirea unor tablouri de toţi cei găsiţi neregulat înscrişi, fie prin fraudă fie printr'o eroare a autorităţilor locale.

Intr'adevăr, organele de control ale ministerului de interne, odată cu cercetarea dreptului de cetăţenie ale jidanului Marton Hertz, a constatat o serie întreagă de înscrieri în registrele de naţionalitate, făcute în baza unor certificate false, emise de unele primării din Basarabia şi Bucovina, jidanilor veniţi din Galiţia şi de peste Nistru.

Ţinem cu această ocazie să atragem atenţiunea d-lui ministru de interne, că ziarul nostru de doi ani de zile luptă pentru demascarea acestor „cetăţeni", al căror număr este de câteva zeci de mii şi pe care comunitatea israelită din România, i-a făcut proprietari rurali în Basarabia, Bucovina şi Transilvania, cumpărându-le terenuri dela români, în urma defectuozităţii legii de circulaţie a bunurilor ţărăneşti votată sub ministeriatul d-lui Ion Mihalache.

Iată dece, noi cerem d-lui ministru Iuca avizarea unor cât mai severe măsuri de control, în exercitarea acestor operaţiuni de revizuire a registrelor de naţionalitate, fiind vorba de ştergerea din liste ca înscrişi frauduloşi, nu numai a pripăşiţilor fără ocupaţiune certă, ci chiar a multora dintre proprietarii rurali jidani, cari se găsesc în aceiaşi frauduloasă situaţie de cetăţenie română.

CINE VA FACE CONTROLUL?

După ordinul circular al ministerului de interne, controlul acestor operaţiuni revine prefectului, care va supraveghea amănunţita cercetare, caz cu caz, a tuturor registrelor de naţionalitate din comunele judeţului său, raportând săptămânal rezultatele provizorii ministerului.

D. Pamfil Şeicaru, directorul ziarului „Curentul" a depus însă un proect de lege din iniţiativă parlamentară prin care cere ca această revizuire să fie făcută de magistraţi, delegaţi special cu această operaţiune.

Proectul d-lui Pamfil Şeicaru, intră în spiritul vederilor noastre, care încă dela început am stăruit, ca această operă să fie încredinţată magistraturii, nu din neîncredere faţă de organele administrative cari şi-au făcut întotdeauna conştiincios datoria, dar pentrucă aceasta comportă o deosebită grije şi timp mai ales, ar da mai multă garanţie de înfăptuire dacă ar fi dată magistraturii, decât organelor administrative locale, cari de obiceiu se schimbă odată cu guvernul.

Ori tocmai pentru siguranţa realizării acestei mari opere de curăţire a străinilor cari au dobândit cetăţenia fraudulos, noi credem că ea ar trebui încredinţată magistraturii.

CINE MAI TREBUIESC CERCETAŢI

Controlul registrelor de naţionalitate trebuie însă extins şi la oraşe, mai ales în oraşele din Ardeal, cari au diplomat cu cetăţenia română o serie de exeroci de talia lui Eugen Grosz-Cagero şi alţii.

Trebuiesc cercetaţi şi aceşti mari afacerişti apăruţi la orizontul comerţului românesc de şapte, opt ani de zile şi cari se găsesc azi în fruntea unor mari societăţi de operaţiuni dubioase.

In primul rând cu aceştia ar trebui să înceapă controlul şi suntem siguri că după Marton Hertz, foarte mulţi vor fi obligaţi să-şi facă bagajele în grabă.

Avem convingerea că această mare operă naţională va începe imediat după sărbători, aşa cum a declarat d. Dumitru Iuca ministrul de interne, căruia avem datoria de a-i mulţumi pentru curajul ce a avut, de a ridica această mare problemă naţională.

Ne întrebăm însă, ce o fi zicând colegul d-sale din guvern, d. Victor Iamandi ?

I. St.

Ce-aduce omenirii Strul

In faţa unor prunci cu guri sugace,
Li s'au fost pus de Nurse, să-i împace :
O creangă de măslin — simboi-tezaur
Şi-un măr strălucitor, întreg de aur.

Cel mai viol, s'a repezit, senin,
Şi-a prins în mână creanga de măslin,
Iar celălalt, — un roşcovan la păr —
A tras la el al învrăjbirii măr...

Cu vremea, — cel dintâi, de azi pe mâine,
Arând, aduce omenirii PÂINE,
Iar ŞTRUL, — furând, — de aur dornic foarte, —
Aduce omenirii numai MOARTE !..

RADU BARDĂ

Cântecul anului *)

Ninge. Ninge liniştit şi rar...
Inscămoşat, cerul sfarmă bulgări de tăcere:
Nu e nimeni în casă, dar prin unghere
Fluieră, totuşi, un drumeţ legendar.

Il aud cum calcă, cum mă strigă; —
Mă uit în juru-mi să-l zăresc. Zadarnic!..
Neînfricat şi harnic,
El chiuie mereu şi sună o verigă.

Cu daltă de argint îşi sapă cuvântul
Pe frunte-mi, în suflet şi'n gând,
Şi nu vrea să audă că plângând
Un snop de cer sărută pământul.

Simt cum m'apasă pe umeri să mă 'ndoaie,
Să-mi smulgă cel din urmă dor.
Pietroaiele lui mă dor...
Beteala visului e un salcâm în ploaie.

Mă uit pe geam să aflu undeva
Vre-un cunoscut sau vre-un strein, o floare,
Să le spun că această linişte mă doare,
Să-i rog să m'amăgească cu ceva.

Nimeni...

Şi-afară ninge. Ninge ca 'ntr'un ţinut polar...
Cerul sfărâmă bulgări de tăcere;
Sunt singur, şi totuşi prin mucede unghere
Fluieră şi chi uie cineva, amar...

Teodor Munteanu

**) Din volumul „VIORI DE LUT" ce va apare în curând.*

Activitatea Casei centrale a asigurărilor sociale

— Infăptuiri de mare însemnătate şi un bogat plan pentru viitor —

Casa centrală a asigurărilor sociale, mulţumită râvnei depusă de d-nii N. D. CHIRCULESCU, fost ministru, preşedinte al consiliului de administraţie şi d. MIHAIL ENESCU, director general, a realizat opere de mare insemnătate pentru meseriaşi. Pentruca lumea să cunoască situaţia reală, publicăm rapoartele direcţiunii generale prezentate adunării generale dela 20 Decmbrie 1936:

RAPORTUL DIRECŢIUNII GENERALE

„Avem onoare a supune Adunării Generale bilanţele fondurilor administrate de Casa Centrală, însoţite de conturile de rezultate, pe exerciţiul 1 Aprilie 1934—31 Martie 1935.

Aceste bilanţe sunt primele cari oglindesc rezultatul noului sistem financiar, inaugurat de legea de unificare, pe un exerciţiu financiar complet de 12 luni, deoarece bilanţele de la 31 Martie 1934 — încheiate sub regimul legii de unificare — s'au referit la un exerciţiu scurt de 4 luni: 1 Decembrie 1933—31 Martie 1934.

In cele ce urmează, dăm în linii generale rezultatele operaţiunilor exerciţiului: 1 Aprilie 1934—31 Martie 1935, pentru fiecare fond în parte, după o analizare prealabilă a veniturilor comune.

VENITURI COMUNE

Prevederea bugetară a fost de lei 752.270.000; Veniturile realizate au fost de lei 789.705.507 cu un spor total de lei 37.435.507.

Veniturile realizate au fost repartizate pe fonduri, potrivit art. 53 din lege, astfel:

a) Asigurarea de boală, maternitate şi deces 40% lei 315.882.205; *b)* Asigurarea de pensii (inv. accid. bătrâneţe 40% lei 315.882.205; *c)* Sarcinele de adţie ale Casei Centrale 7% lei 55.279.385; *d)* Fondul de reasigurare şi ajutorare 7% lei 55.279.385; *e)* Fondul comun de rezervă 6% lei 47.382.327. Total lei 789.705.507.

ASIGURAREA DE PENSII

A. CONTUL DE REZULTATE

Venituri realizate lei 373.914.953; Cheltueli efectuate lei 287.024.809. Total lei 86.890.144, trecut asupra Fondului Comun de Rezervă, potrivit art. 53 din lege.

B. BILANŢUL

Gestiunea Casei Centrale, nu comportă un bilanţ, întrucât aci cheltuelile sunt limitate la o cotă preluată din veniturile comune ale exerciţiului, cu obligaţiunea de a se trece Fondului Comun de Rezervă, eventualul excedent.

SARCINELE DE ADMINISTRAŢIE ALE CASEI CENTRALE

A. CONTUL DE REZULTATE

Venituri realizate lei 55.332.314; Cheltueli efectuate lei 48.654.343; Cu un excedent de lei 6.678.001, trecut asupra Fondului Comun de Rezervă, potrivit art. 53 din lege.

B. BILANŢUL

Bilanţul cuprinde un singur post în pasiv şi anume:

Fondul pentru crearea de Institute de Mecanoterapie şi reeducare profesională, constituit pe baza art. 79 din lege şi cifrându-se la suma de lei 3.916.400 acest post are corespunzător în activ: Contul curent al Casei Centrale, în păstrarea căreia se află fondul.

Fondul de reasigurare şi ajutorare

Fondul realizat din cota 7% asupra veniturilor comune a fost de lei 55.279.385.

După cum se vede din bilanţele Caselor de Asigurare, rezultatul operaţiunilor a fost următorul:

4 Case au fost excedentare, în total cu lei 4.915.864; 28 Case au fost deficitare, în total cu lei 87 milioane 292.572.

Excedentele de lei 4.915.864—, au fost trecute la Fondurile de Rezervă ale Vaselor respective, iar deficitele de lei 87.292.572—, au fost acoperite din fondul de 7% realizat şi din excedentul exerciţiului 1934/935, al Fondului Comun de Rezervă, astfel:

Din fondul de 7% realizat lei 55.279.385; din excedentul exerciţiului 1934/935 al Fondului Comun de Rezervă lei 32.013.187. Lei 87 milioane 292.572.

Rezultă deci, că deficitul total trecând de limita Fondului de 7% Reasigurare şi Ajutorare realizat, diferenţa a fost acoperită, potrivit hotărîrei Adunărei Generale din 29 Martie 1935 (Jurnal No. 38.239/935), din Fondul Comun de Rezervă.

Amintim că deficitele privesc numai cheltuelile de asigurare propriu zise şi că dacă contribuţia Statului la asigurările sociale, s'ar fi realizat, nu ar mai fi fost nevoie să se apeleze sub nici o formă la alte fonduri, pentru acoperirea deficitelor Asigurării de boală, maternitate şi deces.

FONDUL COMUN DE REZERVA

A. CONTUL DE REZULTATE

Venituri realizate lei 211.635.295; Cheltueli efectuate lei 21.552.261; Cu un excedent de lei 190.083.034, din care scăzând cota afectată drept ajutor pentru acoperirea unei părţi din deficitele Caselor de Asigurare (aprobarea Adunării Generale din şedinţa dela 29 Martie 1935) lei 32.013.187, rămâne un excedent nett de lei 158.069.847, trecut la fondul total de rezervă al asigurărilor sociale.

In legătură cu Contul de rezultate, se poate observa că veniturile şi cheltuelile nu includ şi rezultatul posturilor din buget privind investiţii şi plasamente în sumă de lei 56.500.000, deoarece investiţiile prin natura lor nu sunt posturi de cheltueli ci posturi de activ, iar inscrierea lor în buget s'a făcut pe deoparte pentru precizarea limitelor de investit pe exerciţiul respectiv, cât şi pentru nevoile ordonanţării. Ca atare suma ce s'a ordonanţat pe seama prevederilor bugetare şi care potrivit ordonanţării se ridică la suma de lei 33 milioane 813,153, s'a inclus în posturile respective din activul bilanţului.

B. BILANŢUL

Bilanţul cuprinde în activ şi pasiv, o sumă totală de lei 959.070.385 din care Fondul de Rezervă al asigurărilor se cifrează la suma de lei 815.430.026. Asemenea bilanţul mai cuprinde şi o grupă de conturi de evidenţă şi ordine de lei 211.382.419.

BILANŢUL GENERAL AL CASEI CENTRALE

Bilanţul general al Casei Centrale cuprinde la pasiv:

a) Soldurile creditoare rezultate din contabilitatea specială a fondurilor administrate la Casa Centrală (Fonduri de Asigurare, Fondul Căminelor şi Fondul Casei Ziariştilor).

b) Soldurile creditoare ale altor fonduri administrate parţial sau total de Casa Centrală, fără contabilitate specială (Fond Şomaj, Fond „Din Poenaru Căplescu", Venituri pe seama Statului, etc.).

c) Alte conturi (diverşi creditori, conturi şi garanţii, remiza agenţilor, etc.).

La Activ bilanţul cuprinde valorile în care se găsesc plasate soldurile creditoare din Pasiv, astfel:

a) Posturi de numerar; *b)* Depozite la bănci; *c)* Soldurile debitoare ale conturilor curente cu organizaţiile; *d)* Diverse conturi.

Totalul activului şi pasivului, se cifrează la suma de lei 395.169.011.

După cum se poate observa din proectul Bilanţului General al Casei Centrale, în totalul pasivului în sumă de lei 393.169.011, se cuprinde şi un post sub denumirea de: „Fond pentru acoperirea deficitului 1934-935 la Case de Asigurări", în sumă de 87.292.572, despre care am referit cu ocazia expunerii situaţiei Fondului de Reasigurare şi Ajutorare şi a Fondului Comun de Rezervă. In cazul când Adunarea Generală aprobă acoperirea deficitului Asigurării de boală, maternitate şi deces, în forma propusă, acest post se va lichida prin repartizare asupra Caselor deficitare menţionate în raportul nostru ce însoţeşte bilanţele Caselor de Asigurare.

Bilanţul mai cuprinde:

1. O grupă de conturi referitoare la valorile pentru percepere de venituri (timbre, carnete de asigurare, livrete, cărţi de capacitate, etc.) cu un total în activ şi pasiv de lei 623.995.857.

2. O grupă de conturi de ordine, cu un total în activ şi pasiv de lei 11.007.276.

Rugăm Onorata Adunare Generală ca luând cunoştinţă de bilanţul şi conturile de rezultate ce prezentăm, aprobate de Consiliul de administraţie al Casei Centrale şi însoţite de raportul Comisiunei superioare de control, să binevoiască a da cuvenita aprobare şi descărcare de gestiune ,în conformitate cu art. 84 al. g. din lege şi art. 169 al. g. din Regulamentul general.

Situaţia financiară a asigurărilor sociale

pe semestrul 1 Aprilie — 30 Septembrie 1936

Avem onoarea a supune Adunării Generale, alăturata situaţie a execută bugetelor 1936/937 ale Asigurărilor Sociale, pe semestrul 1 Aprilie—30 Septembrie 1936, prezentată de către direcţiunea contabi-

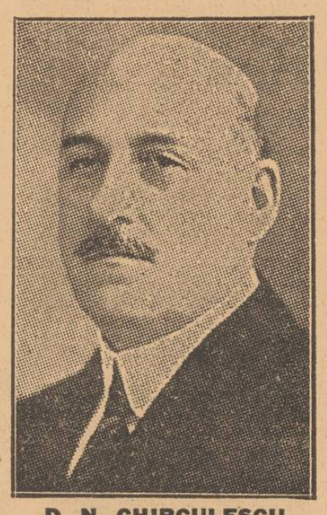

D. N. CHIRCULESCU

lităţii a Casei Centrale, prin referatul jurnaliat sub No. 26.712/936.

Situaţia executării bugetelor în primele 6 luni ale exerciţiului curent, ne poate da indicaţiuni utile asupra rezultatelor probabile cu care se va încheia anul bugetar, cât şi asupra limitelor în care se pot fixa cifrele bugetelor viitoare.

Din situaţia prezentată de direcţia contabilităţii, rezultă că în prima jumătate a anului bugetar, totalul realizărilor cari formează massa Veniturilor Comune sunt de lei 490 milioane 983.793, cari faţă de prevederea bugetară de lei 469.408.500, reprezintă un spor de lei 21.575.293, ceeace corespunde unei cote procentuale de 4,60% peste prevederi.

Sporul realizărilor poate fi atribuit, în parte, măsurilor propuse de noi şi aprobate de Adunarea Generală din 22 Decembrie 1935, cu privire la o reincadrare a asiguraţilor, în urma constatării că cei mai mulţi erau în clasa I-a şi a II-a, iar când era vorba de revendicarea ajutoarelor de boală sau lehuzie, majoritatea acestor ajutoare apăreau în clasa IV-a sau a V-a; o altă semnificaţie a sporului, este în directă legătură cu începuturile de înviorare semnalate în unele ramuri ale activităţii economice şi cari implicit determină o creştere a numărului asiguraţilor.

Pe de altă parte relevăm că şi eforturile demne de apreciere depuse de direcţia contabilităţii în opera de reorganizare a serviciilor de contabilitate dela Casele de Asigurare, eforturi cari împlinite de activitatea direcţiunei de Venituri şi control, cum şi a celorlalte direcţii îşi au partea lor de contribuţie la împlinirea excedentară a veniturilor.

Examinând cifrele şi rezultatele executării bugetelor în ceeace priveşte posibilitatea de acoperire a sarcinelor legale, ajungem la confirmarea constatării făcută şi în trecut, că mijloacele actuale sunt insuficiente pentru asigurarea echilibrului financiar al asigurărilor sociale.

Deficitul asigurării de boală, maternitate şi deces, în primul semestru al exerciţiului curent, reprezintă lei 30.105.725. Până la finele anului financiar este de prevăzut cel puţin aceiaşi sumă, dacă nu crescută căci este ştiut că în lunile de iarnă, frequenţa maladiilor este mai mare şi în aceiaşi măsură şi revendicarea drepturilor.

In legătură cu cheltuelile legale ale asigurării de boală, sperăm că prin străduinţele ce se fac pentru realizarea unei raţionale oranizări medicale cae, pe lângă o asistenţă medicală optimă, să împlinească şi o mai strictă observare şi răspundere în distribuirea prescripţiilor, se va ajunge la o nomalizare şi a acestor cheltueli.

Astfel în exerciţiul 1934/935 asigurarea de boală s'a soldat cu un deficit de lei 87.292.572, care depăşind fondul de ajutorare de 7% realizat (lei 55.279.385), restul de lei 32.013.187, a fost acoperit din excedentul exerciţiului 1934/935 al Fondului Comun de Rezervă, în care scop Adunarea Generală prin rezoluţia dela Jn. No. 38239/935, a aprobat deschiderea unui credit de lei 39.920.981.

In exerciţiul 1935/936, asigurarea de boală s'a soldat cu un deficit total de circa lei 73.000.000, care urmează a se acoperi din Fondul de ajutorare de 7% realizat al exerciţiului respectiv (lei 61.589.372), iar numai restul de circa lei 12.000.000 se va acoperi din excedentul Fondului Comun de Rezervă. Aci este de observat că din creditul aprobat de lei 49.000.000, de Adunarea Generală dela 22 Decembrie 1935 şi 31 Martie 1936, în vederea acoperirii cheltuelilor de asigurare pe exerciţiul 1635/936. faţă de rezultatul real al deficitului care nu a putut fi acoperit în intregime din Fondul de ajutorare de 7% realizat, rămânând neacoperit circa a lei 12 milioane, nu va mai fi nevoie de a se consuma întreg creditul aprobat, ci numai până la concurenţa deficitului adică lei 12.000.000 în loc de lei 49.000.000.

Situaţia financiară a asigurări de boală în exerciţiul 1935/1936, comparată cu exerciţiul 1934/1935, înveredează o tendinţă spre normalizare.

Faţă de rezultatele financiare ale asigurării de boală la finele primului semestru al exerciţiului curent şi pentru ca drepturile legale ale asiguraţilor să poată fi satisfăcute, propunem şi anul acesta ca şi în anii trecuţi, deschidrea unui credit de circa lei 20-25.000.000 de la Fond. Comun de Rezervă, credit care se va acoperi atât din plusul de venituri realizat la asigurarea de boală, maternitate şi deces, cât şi din plusul ce revine fondului de reasigurare şi ajutorare de 7% şi numai eventuala diferenţă s'ar prelua din plusul de încasări ce revine Fondului Comun de rezervă, operaţiune de altfel confirmată şi de rezultatele exerciţiilor precedente. Dacă în semestrul următor realizările vor fi împlinite în aceeaşi măsură, după cum se prevede situaţia la finele exerciţiului, în acest caz va arăta desigur ca şi în exerciţiul precedent, că fondul de 7% va acoperi aproape în intregime deficitul exerciţiului. Aşa dar cererea aprobărei creditului de mai sus se face mai mult pentru a împlini o formalitate de ordin bugetar, întrucât Legea nu permite deschideri de credite în cursul exerciţiului din plusul de venituri realizat, decât pentru anumite cazuri şi numai prin rectificarea bugetului, operaţiune destul de anevoioasă, care ar pune în suferinţă plata la timp a drepturilor asiguraţilor.

In ceeace priveşte Asigurarea de Pensii, deşi rezultatul contabil ne indică un excedent apreciabil, totuşi situaţia reală a asigurării se prezintă deficitară dacă se ţine seamă de calculele actuariale ce s'au făcut. Această situaţie, este în legătură cu fluctuaţiunile valutare şi cu întregul complex de imprejurări ce au urmat războiului mondial şi cari au sdruncinat echilibrul financiar al acestei asigurări.

Comisiunii ce onorata adunare generală o va desemna, pentru sediul anteproectului de lege modificator al legii de unificare urmează să studieze şi să facă în primul rând propunerile necesare pentru rezolvarea problemei echilibrării sarcinelor asigurărilor sociale".

Programul de construcţii în campania de lucru 1937

„In vederea întocmirii bugetului pe anul 1937—1938, socotim cu mult mai folositor ca programul de construcţii şi investiţii pentru institutia Asigurărilor Sociale să fie stabilite de Adunarea Generală cu cel

D. M. ENESCU

puţin trei luni înainte de începerea exerciţiului bugetar.

Sistemul practicat până în prezent s'a dovedit foarte anevoios în ceeace priveşte realizarea construcţiilor noui, căci numai după 1 Aprilie, se puteau începe formalităţile şi pregătirea tuturor actelor necesare cerute de legea contabilităţii publice pentru ţinerea licitaţiilor. Aceste lucrări pregătitoare durează 2—3 luni până la aprobarea şi adjucecarea definitivă a lucrărilor şi începerea lor pe teren, care nu se putea face decât abia în lunile Iulie şi August.

Iată dece socotim necesar a supune din vreme spre examinare şi aprobare proeoctul de investiţii pentru exerciţiul viitor 1937—1938.

In bugetul anului în curs Adunarea Generală a aprobat şi prevăzut următoarele sume:

Pentru terminarea construcţiilor din oraşele: Braşov, C. Lung, Câmpina, Cernăuţi, Cluj, Roman, Depozitul farmaceutic Bucureşti, Timişoara, Craiova, lei 68.00.000.

Idem, pentru lucrările dela Casele: Arad, Bacău, Bucureşti, Craiova, Dej, Galaţi, Iaşi, (spital), Lugoj, Oradea-Mare, Reşiţa, Dispensar Lăpuşnicul Mare, Satu Mare, Sibiu, Sighişoara, Tg.-Mureş, Timişoara, Spitalul din Cernăuţi, Spitalul din Baia Mare, şi Spitalul Chirurgical din Bucureşti, Sanatoriul Techirghiol, lei 64.000.000.

Partea din lucrările enumărate mai sus s'au terminat complect şi au fost recepţionate, iar parte urmează a fi tearminate până la 1 Aprilie 1937.

Rămân însă o serie de lucrări cari incepute prea târziu în campania anului curent, datorită cauzelor arătate mai sus, urmează a fi complect terminate după 1 Aprilie 1937 şi deci valoarea lor trebuie trecută în noul buget pentru lichidare.

In această categorie intră construcţiile din tabelul de mai jos:

Bucureşti Dispensarul M. Ghica lei 2.500.000; Bucureşeti Dispensarul Bucur, lei 10.000.000; Cluj, lei 4 milioane; Craiova, lei 2.500.000; Timişoara, lei 6.000.000; Baia-Mare, lei 2.000.000â Azuga, lei 2.000.000; Bacău, lei 1.000.000; Brăila, lei 5 milioane. Total lei 35.000.000.

Ţinem a lămuri că sumele prevăzute în tabloul de mai sus sunt stabilite cu aproximaţie, ele variind după modul cum se vor executa lucrările până la data de 1 Aprilie 1937 datorită timpului favorabil.

Pentru anul viitor propunem să se continue lucrările începute şi în acest scop Adunarea Generală va binevoi a aproba ca în limita prevederilor bugetare, Consiliul de Adminisraţie şi Direcţiunea Generală să poată da curs următoarelor lucrări:

Lucrări începute şi cari urmează a fi angajate pentru complecta terminare:

Dispensarul M. Ghica, lei 20 milicane; Dispensarul Bucur, lei 20 milioane; Craiova, lei 7.000.000; Bacău, lei 8.000.000; Baia-Mare, lei 5.000.000; Azuga, lei 5.000.000. Total lei 65.000.000.

Lucrări noui cari ar urma să fie începute în primăvara anului 1937: Tg. Mureş, lei 6.000.000; Dej, lei 4.000.000; Lugoj, lei 4.000.000; Oradea-Mare, lei 6.000.000; Sibiu, lei 3.000.000; Sighişoara complect, lei 8.000.000; Local Arad, lei 8.000.000; Laboranorul farmaceutic (Bonaparte), lei 5.000.000; Satu-Mare, lei 3.000.000; Reşiţa (complectări), lei 4.000.000; Galaţi, lei 5.000.000; Spitalul din Iaşi din roşu şi acoperit, lei 10.000.000; Spitalul din Lahovary roşu şi acoperit, lei 10.000.000; Spitalul din Braşov roşu şi acoperit, lei 10.000000. Total lei 86.000.000.

Prin urmare totalul prevederilor pentru bugetul viitor, 1937—1938, ar reprezenta suma de lei 151.000.000 iar la capitolul de rămăşiţe se va inscrie valoarea lucrărilor angajate în exerciţiul în cursul şi neterminate până la 1/IV/1937, adică suma de lei 35.000.000.

Iată în linii generale cum se propune din partea Direcţiunei Generale programul de investiţii pentru anul viitor.

Vă rugăm a binevoi a da cuvenita aprobare după ce acest program se va corecta potrivit propunerilor domniei-voastre.

Din documentele şi datele oficiale, rezultă că activitatea desfăşurată a fost de mare insemnătate pentru meseriaşi şi programul de viitor e o nădejde, că se va pune tenelie cât mai multor aşezăminte pentru uzul meseriaşilor.

Doleanţele personalului administrativ şcolar

— S'a format o comisiune, care va întocmi un proect de lege şi un regulament —

Inainte de sărbătorile Crăciunului s'au întrunit la Ploeşti, în adunare generală, subt preşedinţia d-lui CONST. A. MIHOC, membrii asociaţiei generale a personalului administrativ dela şcolile secundare din ţară.

In cadrul unei înălţătoare manifestaţii de afirmare românească, s'a hotărît ca pentru o mai justă soluţionare a doleanţelor acestor slujbaşi harnici să se întocmiască un proiect de lege, cuprinzând 12 articole şi un regulament, cari să fie însuşite, apoi de ministerul educaţiei naţionale.

Pentru desăvârşirea acestor lucrări s'a alcătuit următoarea co-

D. CONST. A. MIHOC

misiune: Const. A. Mihoc, preşedinte, I. Vasilescu-Buzău, vice preşedinte, d-ra Laura Goiu-Cluj Octav I. Diaconescu-Ploeşti, D. G. Petrache-Buzău, Virgil Teodorescu-Galaţi, P. Georgescu-Cluj, Corneliu Albu-Cluj, Ştefan Sinder-Soroca.

Comisiunea aceasta îşi va aduna materialul necesar şi în prima jumătate a lunii Ianuarie se va întruni în Bucureşti, când va redacta şi proiectul de lege şi cel de regulament.

După adunarea generală dela Ploeşti s'a alcătuit o moţiune ce va fi prezentată d-lui ministru al educaţiei naţionale.

Moţiunea, pe texte de lege, cere: să fie abrogată legea din 13 Aprilie 1933, prin care personalul administrativ şcolar era lăsat la discreţia comitetelor şcolare; aşa după cum s'a început încă din cursul lunii Decembrie 1936, să se continuie cu definitivarea întregului personal administrativ şcolar; posturile administrative vacante dela şcolile secundare să fie ocupate exclusiv de licenţiaţi, în urma unui examen; personalul administrativ şcolar să se bucure, în mod gratuit, de locuinţă, lumină şi încălzit, iar acolo unde sunt şi internate să se dea şi hrană gratuită; reducere de 50 la sută pe C. F. R.; fiii personalului administrativ şcolar să fie scutiţi de taxele şcolare; orele suplimentare să fie plătite separat; să se acorde în caz de boală, un ajutor băneşc să se limiteze la şapte ore pe zi lucrul de biurou şi profesorii să nu poată ocupa posturi cuvenite numai personalului administrativ şcolar.

Desigur, că ministerul va căuta să satisfacă aceste doleanţe îndreptăţite, pentrucă personalul administrativ şcolar a avut parte până acum de un tratament nemeritat.

Pentru inimile caritabile

Mihai Joiţa, de 70 ani, fiind bolnav de 2 ani de zile, din care în ultimul timp a damblagit de o mână şi un picior, şi neavând nici un ajutor de nicăeri, roagă pe bunii creştini să-i ajute cu ce o crede de cuviinţă.

Fundătura Băcănău nr. 9, prin Ferentari, Bucureşti.

RADIO TELEFUNKEN 1937

predomină

ca în totdeauna

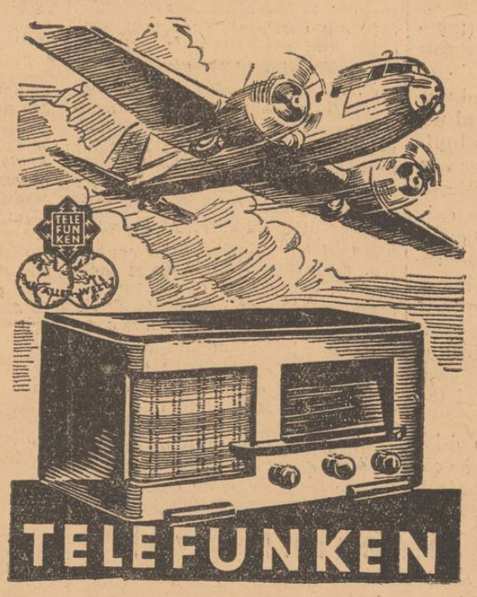

Se găsesc:

în BUCUREŞTI

la inginer H. BINDER, str. C. A. Rossetti, 5

O. P. HERGES, Calea Victoriei, 128

IN PROVINCIE, la toate magazinele principale de specialitate

Primul magazin român creştin de jucării „VISUL COPIILOR", Virgil Matei, Smârdan 18, mulţumeşte onoratei sale clientele, pentru concursul dat de sfintele sărbători ale Crăciunului şi urează an nou fericit tuturor.

Bilanţul politic al anului ce a trecut

O activitate politică internă ce a răsturnat orientările din trecut. Mişcarea naţionalistă în plină desfăşurare. Situaţia partidelor politice. Surprizele anului ce vine. In politica externă o nouă orientare. Către o izolare a Rusiei Sovietice. Semnele unei mai practice asigurări a păcii

In politica internă

Anul 1936 a început în politica internă sub egida unor transformări şi unor orientări noui.

Trecuse faimosul 15 Noembrie care trebuia să marcheze cea mai formidabilă — după spusa celor interesaţi — manifestaţie de masse a partidului naţional-ţărănesc, fără să se întâmple nimic din pricină că pentru aceiaşi dată partidul naţional-creştin îşi mobilizase şi el forţele în vederea unei contra demonstraţii de proporţii cel puţin egale. Guvernul a interzis amândouă manifestaţiile şi astfel furia naţional-ţărănistă s'a mutat în parlament unde a avut însă de furcă şi de îndurat multe înfrângeri cu blocul naţionalist parlamentar.

Anul începe astfel cu o pronunţată înclinare a balanţei în favoarea forţelor naţionaliste.

Lupta se dădea între forţele de opoziţie, între partidul naţional-ţărănesc şi cel naţional-creştin mai cu deosebire. Guvernul profita de această situaţie şi ocupat cu opera de guvernare, lăsa câmp liber acestor lupte cari schimbau obiectivul obicinuit al acţiunii opoziţiei pe un teren pur ideologic la care el nu voia să ia parte.

ALEGERILE PARŢIALE

Lupta aceasta dintre partidul naţional-creştin şi cel naţional-ţărănesc a culminat în alegerile parţiale dela Suceava şi Mehedinţi. Victoria a fost netăgăduit de partea partidului naţional-creştin. La Suceava a eşit candidatul naţional-creştin cu o majoritatea sdrobitoare în ciuda tuturor sforţărilor naţional-ţărăniştilor cari mobilizaseră toate forţele şi cadrele partidului în acest judeţ şi n'au cruţat mijloacele materiale şi chiar risipa de bani în această campanie.

Înfrângerea dureroasă dela Suceava a făcut ca naţional-ţărăniştii să-şi dubleze sforţările în alegerea dela Mehedinţi, unde a organizat bande de bătăuşi cu cari terorizau populaţia şi propagandiştii naţional-creştini, menţinând timp de o lună cât a durat campania electorală o atmosferă de adevărat război civil în judeţ. Fondurile partidului au lucrat din plin şi n'au fost cruţate nici mijloacele de terorizare prin asasinat. Un naţional-creştin a fost omorît de bandele naţional-ţărăniste, în timpul campaniei electorale.

Rezultatul a fost alegerea candidatului naţional-ţărănist cu o diferenţă de 2000 de voturi faţă de cel naţional-creştin. Victoria a fost considerată de toată lumea, chiar de adversari, de partea naţional-creştinilor cu toate că rezultatul a fost favorabil adversarilor. Dar cele 18 mii de voturi naţional-creştine faţă de cele 20 de mii naţional-ţărăniste, erau în adevăr o victorie faţă de mijloacele de propagandă şi de felul în care a fost dusă această propaganda ale celor două partide în luptă.

Deoparte chemarea în jurul steagului naţionalist, pe temeiul revendicărilor româneşti, de cealaltă cea mai deşănţată demagogie şi alianţă cu toate forţele de stânga până şi cu comuniştii şi cea mai destrăbălata corupţie prin milioane aruncate pentru cumpărarea conştiinţelor.

Rezultatul acestei cârdăşii s'a văzut apoi la Hunedoara, unde n'a candidat decât guvernul şi partidul naţional-ţărănesc şi unde candidatul acestui partid s'a ales cu voturile comuniştilor pentru cari a lansat sub semnătură manifeste incendiare şi injurioase pentru ţară.

După lupta electorală dela Mehedinţi

Dela Mehedinţi lupta s'a mutat în incinta Camerei, unde partidul naţional-creştin a repurtat o mare victorie printr'un magistral discurs al d-lui Octavian Goga, care a executat cu cea mai mare cruzime atitudinea partidului naţional-ţărănesc ce se plasase pe o poziţie ce venea în contrazicere cu interesele vitale ale ţării.

Rechizitoriul d-lui Octavian Goga împotriva cârdăşiei cu comuniştii şi cu jidanii, a naţional-ţăraniştilor a fost un strălucit succes al mişcării naţionaliste şi o definitivă înfrângere a naţional ţărăniştilor.

Şedinţele parlamentului au fost multă vreme pline de lupte furtunoase şi violente din cari n'au lipsit nici unele încăerări între deputaţii celor două partide în luptă.

Dar din această luptă naţional-ţărăniştii au ieşit complet înfrânţi. Violenţa preconizată de conducerea partidului s'a irosit în câteva întruniri izolate şi marea demonstraţie de mase a tot fost amânată până după închiderea parlamentului.

D. OCTAVIAN GOGA

QUVERNAMENTALII ŞI-AU CONSOLIDAT SITUAŢIA

Nu mai puţin încurcată era situaţia pentru partidul dela guvern la începutul anului ce s'a încheiat azi.

Lupta surdă dintre şeful partidului şi şeful guvernului ameninţa să izbucnească într'un scandal public şi pericilita la un moment dat însăşi unitatea partidului. Au fost momente în cari toate socotelile erau făcute, fiecare din cei doi adversari ştiind cu ce pleacă sau cu ce rămâne din partid. Norocul partidului liberal a fost însă că nici d. Dinu Brătianu nici d. Gh. Tătărăscu n'a voit să-şi ia răspunderea unei atât de grave hotăriri, fiecare aşteptând ca gestul hotărîtor să fie schiţat de celălalt. Această îndelung eziţare a fost spre binele partidului liberal fiindcă încetul cu încetul asperităţile s'au nivelat şi s'a putut ajunge la o înţelegere care a dus la recunoaşterea şi ratificarea şefiei d-lui Dinu Brătianu şi la indicarea d-lui Gh. Tătărăscu pentru locul de viitor preşedinte al partidului liberal. Şi odată cu aceasta s'a pus capăt frământărilor primejdioase din partid rămânând numai frecături fără de proporţii între diferitele lui ramuri sau grupuleţe. Incât din acest punct de vedere partidul liberal şi-a consolidat încă la guvern situaţia lui interioară reuşind să înlăture definitiv primejdia unei noui rupturi.

Şi anul care începe se anunţă cu o şi mai fermă atitudine a conducerii în ce priveşte restabilirea echilibrului şi disciplinei în partid pe temeiul ierarhizării valorilor.

Demonstraţia Naţional-ţărănistă, din Mai

In sfârşit, în luna Mai a avut loc mult trâmbiţata demonstraţie de masse a partidului naţional-ţărănesc.

In piaţa Romană au defilat circa cincisprezece de mii de oameni, săteni în majoritate, prin faţa d-lui Ion Mihalache şi a celorlalţi conducători ai partidului.

Demonstraţia aceasta ar fi fost frumoasă şi destul de impresionantă dacă n'ar fi fost pătată de tovărăşia cu comuniştii cari au defilat cu pumnul strâns şi cu pancarte acoperite cu lozinci comuniste. Şi ceva mai mult, aceste bande comuniste s'au împrăştiat în oraş dedându-se la manifestaţii în favoarea regimului comunist şi atacând căminul studenţilor români creştini.

Această situaţie nu era întâmplătoare. Era rezultatul tovărăşiei electorale cu comuniştii cari nu înţeleseseră dr. Lupu ce o luase la un moment dat către comunism în toată forma, lipsit de pregătirea necesară şi complet dezorientat în labirintul de ideologie pe care l-a creat singur, odată cu venirea la şefia partidului, d. Ion Mihalache care schiţase în primăvară un gest de energie demisionând dela conducerea partidului naţional-ţărănesc, a revenit apoi şi făcând o lamentabilă echilibristică a scos partidul din perspectiva oricărei posibilităţi de venire la guvern.

Incât pentru partidul naţional-ţărănesc bilanţul anului 1936 rămâne înlăturarea lui definitivă dela succesiunea actualului regim şi o înfrângere totală pe teren ideologic şi politic.

D IULIU MANIU

Activitatea guvernului

In tot acest timp s'au dat dese şi multe scadenţe guvernării d-lui Gh. Tătărăscu. Toate interesate şi tot atât de neintemeiate. Trebuie să constatăm că guvernul nu şi-a pierdut acest timp zadarnic. Activitatea lui a fost din cele mai bune pe tărâmul administraţiei generale a ţării şi al înzestrării armatei, ceiace constitue pentru timpurile de faţă un titlu demn de laudă.

Incă dela începutul anului în ceiace priveşte politica externă s'au manifestat unele divergenţe între conducerea guvernului şi conducătorul politicii noastre externe, d. N. Titulescu. Divergenţele acestea nu-şi aveau originea atât în punctele de veder diferite dintre ministrul nostru de externe şi guvern asupra problemelor de politică externă în sine cât în obicinuinţa d-lui N. Titulescu de a tutela cu personalitatea d-sale prea proeminentă şi politica internă a României. Şi se pare că d. Gh. Tătărăscu şi partidul liberal începuseră să se satură dela o vreme de a suporta această tutelă ce se manifesta uneori violent şi de aci o răceală a intervenit în raporturile dintre primul ministru şi ministrul de externe.

D. Gh. Tătărăscu nu este omul ezitărilor şi nici un şef de guvern lipsit de abilitatea şi pregătirea necesară pentru a judeca situaţiile. Versiunea pe care primul ministru o dă şi azi cu privire la înlăturarea din guvern a d-lui N. Titulescu nu este lipsită de temei. Necesitatea unui guvern omogen, de partid, a spus d-sa. Aceasta vrea să spună mai pe românește, necesitatea ca şeful guvernului să nu mai fie tutelat de unul din miniştri săi. Şi din acest punct de vedere d. Gh. Tătărăscu a avut dreptate.

Dar să revenim la fapte. In Iunie o încordare extremă de raporturi între guvern şi d. N. Titulescu a frământat din nou viaţa politică a ţării. S'a vorbit de demisia d-lui Titulescu şi de retragerea guvernului. Nu s'a produs nici una nici cealaltă. D. Gh. Tătărăscu e un om prea abil pentru a se lăsa condus de impulsuri de moment. Situaţia era de aşa natură în acel moment încât demisia d-lui N. Titulescu ar fi pus într'o gravă dificultate guvernul. Iar despre demisia guvernului, primul ministru nici nu vroia să audă. Problema cerea oarecare timp pentru a fi rezolvată în favoarea guvernului şi d. Gh. Tătărăscu a găsit mijlocul să-şi ofere acest timp necesar. D-sa a înghiţit odată mai mult acţiunea tutelară a ministrului său de externe şi a căzut de acord cu acesta prin admiterea fără de discuţie a tuturor condiţiunilor ce i s'au pus. Insă în chiar momentul împăcării hotărîrea d-sale era luată. Ii trebuia un guvern „omogen". Şi de a doua zi a început să lucreze în vederea aceasta. Când lucrurile au fost puse la punct, în plină vacanţă politică şi diplomatică, d. Gh. Tătărăscu şi-a remaniat guvernul punând în locul d-lui N. Titulescu un om de partid.

Stupoare generală. Atacuri prin presă la noi şi în străinătate, ameninţări, învinuiri.

D. GH. TATARASCU

D. Gh. Tătărăscu nu s'a impresionat. Imediat a început prin intermediul noului titular al departamentului afacerilor străine o intensă activitate diplomatică şi a ajuns să poată spune în comisiile de afaceri străine ale parlamentului că dela venirea d-lui Victor Antonescu la ministerul de externe, toate aliaţele şi legăturile de prietenie ale Românîei cu celelalte state, au fost adâncite. Ceiace este un adevăr.

Cu acest bilanţ, activitatea guvernului actual s'ar putea considera destul de satisfăcătoare. Totuşi acest guvern are marele cusur de a nu fi dat nimic pe tărîm politic. El are aerul unui consiliu de administraţie al ţării, care nu face altceva decât administrează. D. Gh. Tătărăscu este astfel un fel de administrator delegat al ţării. Şi rostul unui guvern este ca în afară de o bună administrare să realizeze şi din punct de vedere politic ceva. Aceasta cu atât mai vârtos, cu cât ne găsim la răscrucea unor mari drumuri pe tărâmul ideologiilor politice. Se pare însă că d. Tătărăscu n'a voit să se riste pe asemenea teren care e uneori foarte primejdios. D-sa s'a mulţumit să-şi facă un titlu de glorie din buna administrare a ţării şi din abilitatea cu care a ştiut să se menţină la guvern atât cât a voit am putea spune. Şi din acest punct de vedere a reuşit deplin.

Mişcarea naţionalistă

Nu tot astfel au văzut lucrurile ceilalţi oameni politici. Pe planul întâi în această lucrare a maselor electorale în sensul unei schimbări de vederi în câmpul politic, a fost partidul naţional-creştin.

Lupta dusă zi de zi prin organizaţiile din ţară, în parlament şi prin întruniri publice, de acest partid, cuvântările d-lor A. C. Cuza şi Octavian Goga la marile întruniri publice şi în parlament, au reuşit să adâncească şi mai mult curentul naţionalist din ţară şi să creeze partidului naţional-creştin o formidabilă popularitate. Incât la 8 Noembrie, când acest partid a făcut în Capitală o demonstraţie de masse, a uimit şi a impresionat adânc cercurile politice atât prin numărul enorm al participanţilor, cât şi prin calitatea lor. Au defilat peste 150 de mii de oameni într'o ordine şi însufleţire cum nu s'a mai văzut în asemenea ocazii.

Aceste rezultate au fost de natură să plaseze partidul naţional-creştin pe primul plan al politicii noastre şi drept consecinţă, conducătorii acestui partid au ajuns la concluzia că nu mai pot abdica dela nici unul din punctele lor de program şi că în cazul unei eventuale guvernări, nu pot primi nici o colaborare decât pe baza programului partidului.

Tot pe plan politic, dar mai puţin ferm şi mai puţin intransigent în aceeace priveşte programul de revendicări naţionaliste, a activat şi Frontul Românesc. Din pricină însă că partidul naţional-creştin s'a menţinut hotărît în cadrul unui program bine precizat şi a reuşit să canalizeze curentul naţionalist în favoarea lui, Frontul Românesc din pricina prea multor oscilări între o linie de centru şi una de dreapta a pierdut în anul ce a trecut şi din vigoarea mişcării lui şi din popularitatea ce-şi crease la început.

A fost un moment când s'a crezut serios într'o fuziune a Frontului Românesc cu partidul naţional-creştin. Din pricina însă a unor calcule de partid şi personale, Frontul Românesc a refuzat mâna ce i se întindea. Când mai târziu fruntaşii frontişti ar fi dorit o colaborare, partidul naţional-creştin a refuzat-o din motive programatice. Cerea anume ca această colaborare să se facă în baza programului său: Şi orice posibilitate de colaborare între cele două partide a căzut.

D. ALEX. VAIDA VOEVOD

Este Frontul Românesc mai aproape de putere decât partidul naţional-creştin? Poate. Dar un guvern al Frontului Românesc singur, nu este posibil. Şi într'un guvern de colaborare Frontul Românesc va dispare odată cu terminarea guvernării.

Poziţia partidului naţional-creştin este însă mult mai puternică şi dacă succesiunea nu-i va reveni de astădată, este cert că în viitor nu se va mai putea trece peste acest partid.

Celelalte partide

Cât priveşte restul partidelor s'au menţinut cu toate pe linia lor politică şi programatică.

De remarcat a fost atitudinea partidului liberal georgist care a dus tot timpul prin şeful său o viguroasă campanie în ceiace priveşte politica noastră externă şi a avut satisfacţia să înregistreze un succes deplin, din acest punct de vedere.

In ceiace priveşte atitudinea lui în politica internă, el a rămas la vechile sale principii liberale şi fără să fi încercat într'un fel sau altul să forţeze lucrurile către o reintregire cu partidul dela guvern, se pare că se găseşte la acest început de an, mai aproape ca oricând de realizarea acestui deziderat.

In aceiaşi măsură partidul d-lui mareşal Averescu a reuşit să se menţină prin autoritatea necontestată a şefului său pe linia unei continui atenţii din partea cercurilor politice deşi nu s'a manifestat decât foarte puţin pe teren electoral.

D. GH. BRATIANU

Anul cel nou, anul surprizelor

Acesta fiind bilanţul anului ce a trecut, anul cel nou începe cu un tempo de nervozitate. Şeful guvernului a anunţat retragerea regimului pentru la primăvară şi se fac tot felul de presupuneri şi se încearcă tot felul de combinaţii în vederea viitorului guvern.

Şansele cele mai multe pare a le avea d. N. Iorga pentru prezidarea unui guvern de tranziţie. Dar mai există o mulţime de alte posibilităţi.

Ceiace putem afirma, este că în politica internă anul acesta va fi anul surprizelor. Vom avea adică evenimente şi soluţiuni politice cari vor fi o surpriză pentru toţi cei ce cred că au aflat cum se vor desfăşura lucrurile.

Şi seria acestor surprize va începe mai curând decât s'ar crede.

In politica externă

Pe terenul politicii internaţionale, anul ce a trecut a fost foarte bogat în evenimente de o gravitate excepţională, atingând uneori limita ce putea duce la izbucnirea unui război.

Inceput sub tensiunea pricinuită de războiul din Abisinia, el a fost câmpul de desfăşurare a unor laborioase tratative diplomatice contrazise prompt de evenimente şi realităţi.

Politica engleză condusă de d. Antony Eden se încăpăţâna în a refuza Italiei dreptul de a purta războiul din Abisinia, în convingerea că acest război va dura foarte mult sleind puterile Italiei. Tocmai în momentul în care ostilitatea britanică se exercita mai cu putere şi aviza la măsuri de constrângere a Italiei, s'a produs actul dela 7 Martie al Germaniei care fără de nici o formă intra cu armata în zona neutră de pe malul german al Rhinului violând astfel ultima clauză neteritorială a tratatului dela Versailles şi tratatul liber consimţit dela Locarno.

Emoţie enormă în Europa şi laborioase tratative diplomatice spre a se ajunge la un compromis prin care să se salveze principiile dela Geneva. Toate eforturile s'au dovedit însă zadarnice pentru bunul motiv că Italia sabotată de politica anglo-franceză nu înţelegea ca la rândul ei să se poarte altfel faţă de interesele acestor două state.

Toate notele de protest şi toate ameninţările s'au dovedit fără de nici un efect. Germania s'a emoţionat foarte puţin şi a continuat lucrările de fortificare în zona neutră ocupată.

Intre timp Italia a terminat războiul din Abisinia prin cucerirea acestui stat şi Europa s'a găsit din nou în faţa unei probleme insolubile în concordanţă cu principiile Societăţii Naţiunilor.

Şi ca culme a intervenit războiul civil din Spania.

In esenţă toate aceste evenimente grave ce s'au produs în cursul anului ce a trecut, au fost provocate de primejdia tot mai mare pe care Rusia Sovietică la adăpostul cărela lucrează manevrele Kominternului, o prezenta pentru unele state europene.

In adevăr, pactul franco-sovietic a fost considerat de Germania — şi nu fără oarecare dreptate ca o alianţă îndreptată împotriva ei. In aceste condiţiuni Reichul care desigur nici altcum n'ar fi renunţat la ideea de a-şi integra suveranitatea în întreg teritoriul german, n'a mai înţeles să urmeze o cale legală şi pe cale diplomatică pentru atingerea acestui scop ci, socotindu-se ameninţat, a procedat printr'un gest de mână forte. Natural că faptul i-a fost înlesnit şi de situaţia complicată din Europa în raport cu atitudinea Italiei.

In felul acesta, politica guvernului francez a suferit un egal eşec cu acela a guvernului englez şi cu toată gravitatea loviturii germane, s'a văzut în imposibilitate de a aviza la vreo nouă practică.

O SCHIMBARE DE ATITUDINE A POLITICII ANGLO-FRANCEZE

Faţă cu această situaţie şi cum odată cu trecerea timpului evenimentele luau în desfăşurarea lor o întorsătură favorabilă politicii germane pe care Italia începuse să o sprijine, Foreign Office şi Quai d'Orsay au avizat la o nouă atitudine faţă de Italia.

Cum însă politica engleză nu voia cu nici un chip să recunoască faţiş înfrângerea suferită, s'a temporizat inutil reluarea unor mai strânse raporturi cu Italia şi asigurarea în acest fel a păcii în Europa.

In acest timp războiul civil din Spania susţinut tot mai faţiş prin înarmarea şi aprovizionarea comuniştilor de către Rusia Sovietică, a denaturat într'o întrecere de forţe între statele ce susţineau pe naţionalişti şi cele ce susţineau pe comunişti. De aci până la izbucnirea unui război între acestea nu mai era decât un pas.

Cum interesate la cele ce se petrec în Spania sunt în egală măsură şi Anglia şi Franţa şi cum o garanţie puternică pentru asigurarea păcii în Mediterană şi a unei normale desfăşurări a evenimentelor din Spania nu poate fi aflată fără sprijinul Italiei, s'a ajuns în sfârşit şi la Londra şi la Paris, la concluzia că trebuie găsită formula unei înţelegeri cu acest stat pentru încheerea unui acord franco-anglo-italian fără de care o politică de echilibru nu poate fi restabilită în Europa. Aci ne găsim în ceiace priveşte această faţetă a politicii europene în momentul de faţă.

CATRE O IZOLARE A RUSIEI SOVIETICE

Rezultatul unui asemenea acord va fi o detaşare a Franţei de Rusia Sovietică şi o apropiere de Germania ceiace va însemna izolarea definitivă a politicii comuniste în Europa.

Natural că dată fiind situaţia internă din Franţa, lucrul nu va fi prea uşor, însă în momentul când angrenarea politicii europene se va stabili pe o axă, Roma-Londra, Parisul va fi nevoit să se fixeze ca punct mediu fiindcă altcum rămâne el izolat faţă de eventualitatea creerii unui triunghi Londra-Roma-Berlin.

Imbucurător e că — şi o subliniem — că la acest început de an se remarcă tot mai mult o tendinţă de izolare a manevrelor comuniste şi prin aceasta războiul poate fi considerat ca înlăturat pentru încă un timp.

POLITICA DIN EUROPA CENTRALA

In ceiace priveşte Europa Centrală care este de la o vreme punctul nevralgic în eventualitatea unui război, trebuie să remarcăm că în cursul anului trecut toate încercările de a stabili o zonă de influenţă italiană sau germană s'au izbit de intransigenta solidaritate a Micii Înţelegeri pe care n'au putut-o disloca nici ameninţările, nici ofertele Berlinului.

S'a dovedit astfel odată mai mult că o politică în Europa Centrală nu se poate

CANCELARUL HITLER

determina fără participarea Micii Înţelegeri, atâta vreme cât ea va rămâne la aceiaşi solidaritate ferm manifestată cu toate prilejurile. Şi din acest punct de vedere este de subliniat că în cursul anului ce s'a încheiat această solidaritate s'a afirmat şi mai puternic atât cu prilejul vizitei celor doi şefi de state în Capitala României, cât şi cu acela al vizitei Suveranului nostru la Praga.

Rezultatul acestei perfecte solidarităţi este că în ultimul timp se manifestă atât la Roma cât şi la Berlin o atitudine de renunţare la orice încercare de a rupe acest bloc avizându-se la o politică prn care s'ar putea asigura raporturi amicale cu cele trei state ca unitate politică europeană.

CUM INCEPE NOUL AN

Cu aceste consideraţii şi faţă de felul în care se orientează evenimentele europene, putem spune că noul an are toate şansele să aducă auspicii mai bune desfăşurării politice din Europa, asigurând ceva mai practic pacea.

Natural că noi am tras concluzii din mersul evenimentelor cari sunt încă în curs de desfăşurare. Şi cum politica în general şi cea internaţională în special, nu este niciodată prea sigură, fiind expusă surprizelor, ar fi suficient ca un singur eveniment să contrazică mersul normal al acestor evenimente pentru a răsturna în bună parte concluziile noastre. Dar cum ele sunt întemeiate pe realităţi, va fi usor fiecărula dintre cititorii noştri să vadă de unde şi cum a venit neprevăzutul.

Petru Bănescu

D. TEODOR MUNTEANU

Corector

D. VASILE DOVA

Reporter Ministerul Domeniilor şi Agriculturii

N. FILIPESCU

Corector

D. PETRICA LAZAR

Caricaturistul ziarului

ECONOMIE-ŞI-MUNCĂ NAŢIONALĂ

Piaţa abisiniană se va deschide petrolului şi lemnelor româneşti

— România va recunoaşte cucerirea Abisiniei —

Politica sancţiunilor geneveze împotriva Italiei, prin represaliile adoptate de această ţară cu privire la schimburile economice cu România, a redus într'un an de zile exportul nostru în Italia dela aproape 3 miliarde lei, la mai puţin de un miliard.

Nu vom stărui în a face procesul trecutului, ci ne vom mulţumi cu satisfacţia că guvernul a început să vadă limpede.

Ziarele au anunţat că Romănia va avea în curând un consulat comercial la ADDIS ABEBA.

Putem adăuga că în curând se va produce şi recunoaşterea de către guvernul român a cuceririi Abisiniei de către Italia, fapt care va influenţa considerabil raporturile economice italo-române.

Şi nu riscăm nimic, complectând această informaţie cu pronosticul că Imperiul italian va fi înainte de a trece un an de zile, cel mai mare debuşeu al produselor româneşti.

Pe deoparte, Abisinia va deveni un vast şantier de construcţie, care va absorbi enorme cantităţi de lemne româneşti.

Iar pe de altă parte, petrolul furnizat până azi Etiopiei de englezi şi americani, va fi înlocuit cu furnituri de petrol românesc.

Convenţia economică ce se tratează actualmente la Roma între delegaţia română şi guvernul italian va avea ca prim obiect valorificarea posibilităţilor arătate mai sus: plasarea în mari cantităţi, pe piaţa Etiopiei, a lemnului şi petrolului românesc.

După încheerea acestei convenţii şi după normalizarea şi desvoltarea schimburilor italo-române, visul rău al sancţiunilor geneveze împotriva Italiei va apare în adevărata lui lumină, ca cea mai mare absurditate a politicii Titulescu.

Capitol şi Roxy: Stan şi Bran gemeni

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Miercuri: Cavalerul rozelor; Joi: Boema; Vineri: Faust.
TEATRUL NAŢIONAL: Miercuri: Omul şi masca; Joi: Muşcata din fereastră; Serenada din trecut; Vineri: Institutorii; Stele călătoare.
TEATRUL ALHAMBRA: Marea ducesă de Alhambra
VOX (Eforie): Vox populi... Vox Tănase.
TEATRUL REGINA MARIA: De ziua nevesti-mi.
TEATRUL VESEL: Călugărul din vechiu schit.
TEATRUL MAJESTIC: Misterele din Majestic.
TEATRUL COMOEDIA: Absenţe nemotivate.
LIGA CULTURALA: Şi ei au dreptul la viaţă.
TEATRUL MODERN: 9.000 franci recompensă.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CREŞTINI

CAPITOL: Stan şi Bran gemeni şi jurnal.
ARO: A doua tinereţe şi completare.
TRIANON: Circul (cor, balet, muzică).
REGAL: Maria Stuart şi jurnal Paramount.
ROXY: Stan şi Bran gemeni jurnal
FEMINA: Grădina lui Alah şi completare.
A.R.P.A.: Diavolul alb, jurnal şi completare.
FORUM: Oraşul păcatelor cu Clark Gable şi Janette Macdonald şi două completări colorate.
MANON (Doamnei 11): Romanţa iubirii şi Bozambo.
OMNIA: Oraşul păcatelor şi trupa Titi Mihăilescu.
CITTY (B-dul Carol 7): Sub două drapele şi Tânărul conte.
DARLY: Eu şi împărăteasa şi Simfonia IX.
FRANKLIN (Ateneul Român): Micul lord, Stan şi Bran şi Silli Simfoni.
MARCONI: Moscova - Shanghai, jurnal, completări şi trupa Titi Mihăilescu.
MODEL: Insula Groazei şi Mesajul către Garcia.
AMERICAN: Oraşul Păcatelor, jurnal şi completare colorată.
BARCELONA: Trădarea şi Iadul Verde.
CENTRAL (calea 13 Septembrie): Demonul de argint, Traficanţii de opiu şi revistă.
COTROCENI: Armele veghează şi Un strigăt în jungă.
DICHIU: Insula plutitoare şi Timpuri noi.
FLORIDA (B-dul Ferdinand 113): Fantoma de vânzare şi Malec toreador.
ILEANA (str. Avrig 1): In slujba datoriei şi Omul cu 2 feţe.
ORFEU (Bulev. Ghica 193): Sub două drapele şi Banda veselă.
PACHE: Michail Strogoff şi Amiral fără voie.
SANTA LUCIA (cal. Griviţei 166 bis): Fetiţa se mărită şi Dubla existenţă a comandantului Derek.
TRIUMF (calea Griviţei 335): Picolino cu Ginger Roger şi Lordul cel mititel cu Fredie Bartholomeu.
UNIC (Piaţa Filantropia): Grănicerii şi Ingerul alb.
VOLGA (La Roata lumii, Dorobanţi): Răzbunarea lui Tarzan, Stan şi Bran, Luna de miere.
DORY: La bataille, Tinereţe şi trupa Alfonso.
LIZEANU: Mireasa lui Franckenstein, două comedii şi revistă.

ARO: A doua tinereţe

Radio

Miercuri 30 Decembrie 1936

18.00. Concert de muzică engleză (discuri).
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualităţi.
19.10. Muzică franceză modernă: Explicaţiuni de Em. Ciomac. Orchestra simfonică Radio, dir. de Const. Nottara: Preludiu la după amiaza unui Faun de Debussy. Const. Stroescu-canto; Ion Filionescu-pian; Discuri: Fragmente din „Pelleas şi Mélisande", de Debussy.
21.00. Higiena noilor născuţi şi a copiilor mici iarna de prof. dr. A. Manicatide.
21.20. Concert de pian. D-ra Madeleine Cocorăscu.
21.50. Darurile de sărbători din lumea antică de Const. Gerota.
22.10. D-ra Maria Marinescu-Moreanu (canto).
22.30. Radio jurnal. Sport.
22.45. Concert nocturn al orchestrei de salon Radio, dirij. de Ion Ghiga.
23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză şi germană.
23.55. Ultimele ştiri.

JOI 31 DECEMBRIE 1936

6.30. Deschiderea emisiunii; Gimnastică ritmică; Radio jurnal; Concert de dimineaţă (discuri); Sfaturi gospodăreşti şi medicale.
7,30. Inchiderea emisiunii.
13.00. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13,10. Concert de prânz. Muzică variată (discuri).
14,10. Radio jurnal: Ora. Mersul vremii. Ştiri interne şi externe.
14.20. Muzica distractică (discuri)
15.00. Ultimele ştiri.
18.00. Concert de după amiază. Orchestra Gici Ionescu-Găină.
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualităţi.
19,10. Continuarea concertului.
20.00. Glume, cântece şi anecdote de Nello Manzatti.
20.20. Melodii din reviste, canto: Dna Jeana Mihăilescu.
20.45. Muzică din filme, Theodor Sibiceanu pian.
21,20. De ajunul Anului Nou! Concert de seară al orchestrei Radio cu concursul d-nelor: Viorica Anghel, Emilia Guţianu, Maria Marinescu-Moreanu şi al d-lor: Sandu Albu, Aurel Alexandrescu, Ion Filionescu, Gh. Folescu, A. Goffmann, Const. Stroescu.
23,30. Taraful Fănică Luca: Romanţe, cântece populare şi arii naţionale.
24.00. Urarea tradiţională.
0,10. Program de petrecere, orchestra de salon Radio dir. de D. Teodoru.
1,00. Succesele muzicale ale anului (discuri).
2,00. Ora dimineţii (program cu surprize).

VINERI 1 IANUARIE 1937

13,00. Ora. — Culturale. — cota Dunării.
13,10. Concert de prânz — Muzică românească — Orchestra Vasile Julea, (canto): Mia Braia şi Petre Alexandru).
14,40. Ora. — Mersul vremii.
14,15. Continuarea concertului.
18,00. Concert de muzică distractivă — Orchestra Iancu Constantinescu.
19,00. Ora. — Mersul vremii.
20,00. Ora veselă: „Anul Nou", schetch umoristico-muzical de Stroe şi Vasilache.
20,20. Muzică veselă — Ansamblul „Mihail Daia": (D-ra Maria Marino-canto; (Quartetul vocal: Chirilă Ispas-tenor; Mihail Ştirbei tenor; Alex. Bojenescu-bariton; Petre Dumitriu-bas; Pian: Alex. Fred; Vino, tango de Bojenescu; Stan şi Bran, fantezie comică de Daia şi Fred; Poveste rusească, baladă de Mihail Daia; Bea vere înainte!, cântec de Mihail Daia; Când gurita ta, foxtrot de Warren.
CONCERT DE SEARA
Retransmisiune dela Restaurante
21,00. Concertul Orchestrei Petrică Moţoi, dela restaurantul Mircea.
24,00: Concertul Jazzului James Kck, dela Terasa Cercului Militar.
23.00—24.00. Concertul Orchestrei Ionel Cristea, dela restaurantul Bulevard.

Exportul de animale şi derivate

Situaţia comparativă pe ultimii 4 ani. Am pierdut debuşeul italian din cauza politicei Titulescu, iar debuşeul grecesc din lipsa de înţelegere a B. N. R.

Exportul României de animale şi derivate se prezintă pe 11 luni — Ianuarie-Noembrie inclusiv — din 1936, în comparaţie cu aceeaşi perioadă din anii 1933-34 şi 5, astfel:

	Cornute	porci	cai	carne kgr.	oi	bacou kgr.	grăsime kgr.
1933	14.782	110.947	50	427.898	1.000	—	—
1934	40.063	67 653	867	143.800	80 284	945.820	—
1935	64.903	121.759	3.653	660.941	76.111	939.990	—
1936	37.526	191.972	2.504	2.077.507	18.930	511.006	562.000

Cu excepţia porcilor, cărnii de porc şi a grăsimii, exportul a dat înapoi în 1936 faţă de 1935, la toate celelalte articole. Vitele şi baconul (carnea afumată) au scăzut la aproape jumătate, iar oile la mi puţin de un sfert.

Exportul de porci tinde a se dubla, iar împreună cu carnea de porc şi untura, acest articol va depăşi în 1936 cu 100% exportul din 1935.

DEBUŞEUL ORIENTAL ŞI CEL OCCIDENTAL

Pentru animale şi produse animale, România are două grupe de pieţe de desfacere.

Grupa occidentală cuprinde: Austria, Cehoslovacia, Italia, Germania, Franţa, Anglia şi alte ţări de importanţă mai mică sub acest raport.

Grupa orientală cuprinde, Grecia, Palestina, Egipt, etc.

Distincţiunea aceasta pe grupe este foarte importantă din punctul de vedere al schimburilor noastre, prima grupă cuprinzând ţări de unde facem şi un import intens, pe când cu a doua grupă nu putem avea decât balanţe excedentare ,importând din aceste ţări mai puţin.

SE IMPUNE REVIZUIREA POLITICEI DE EXPORT

Trecând în revistă cele două grupuri de debuşee, vedem că, România a pierdut cele mai importante pieţe ale sale. A pierdut Italia din motive de forţă majoră, în urma sancţiunilor, şi a pierdut Grecia din lipsă de înţelegere a Băncii Naţionale.

S'a desvoltat în proporţii foarte îmbucurătoare exportul nostru de porci în cele două debuşee principale, Cehoslovacia şi Austria, la care s'a mai adăugat şi o piaţă nouă, aceea a Germaniei.

Ni s'a lărgit şi piaţa Palestinei pentru vitele noastre cornute, aceasta devenind în momentul de faţă cel mai mare debuşeu al României. Palestina este singura piaţă unde exportul României de vite cornute nu a dat înapoi, ci a sporit chiar faţă de anul 1935 Aceasta se datoreşte faptului că, în această ţară exportul de vite cornute a mers în compensaţie, avantagiu pe care alte pieţe nu l'a avut.

In Grecia a cărei piaţă am cucerit-o în anii anteriori printr'o primă economică de cca. 25-30%, în anul 1936 am pierdut-o fiindcă, începând cu sfârşitul anului 1936, Banca Naţională a României trecând drahma în rândul valutelor slabe nu a acordat o primă valutară decât pentru cota de 35% plătită în fraci francezi, ceace echivalează cu un avantaj de abia de 10-11% asupra valorii întregi a exportului.

Pierzând, pe deoparte, 20% din prima de încurajare şi accentuându-se concurenţa poloneză, susţinută de o primă de 6-7 lei de kgr. greutate vie, cât şi de aceia jugoslavă, începând cu luna Mai 1936, exportul nostru de vite cornute şi oi în Grecia a fost oprit aproape cu desăvârşire.

Peste tot, regimul instituit de Banca Naţională, cu împărţirea ţărilor importatoare în acelea cu valută forte şi valută slabă, a suprimat sistemul primelor de export pentru animale. Aceasta din motivul, că în ţările cu valută forte, România nu avea contingent de animale, iar pentru ţările cu valută slabă, dar cu un regim de import liber, Banca Naţională nu acorda şi nu acordă primă valutară decât pentru ceace i se plăteşte în valută forte. Aceasta este cauza principală că exportul de animale al României a dat înapoi şi va scădea şi mai mult, până când acest neajuns nu va fi înlăturat.

In Austria, am exportat porci în clearing particular, cu o cedare de devize Băncii Naţionale în proporţie de 15%. Deci acest export poate fi considerat ca unul făcut în compensaţie.

In Cehoslovacia s'a aplicat un sistem combinat, cuprinzând trei rânduri de avantaje: primă valutară, compensaţie şi primă de export de 4 lei de kgr. greutate vie.

In Germania, cei cca. 20 mii porci şi toate vitele cornute au mers tot pe cale de compensaţie.

De aci tragem prima concluzie generală, că în cursul anului 1936 exportul de animale al României numai în acele ţări a putut să se menţină, respectiv să se lărgească, unde a funcţionat clearingul particular şi compensaţia, căci, cu excepţia Cehoslovaciei prima de export economică fusese suprimată deodată cu trecerea regimului primelor valutare.

PIERDEREA PIEŢEI ITALIENE

In cursul anului 1936, s'a mai făcut dovada că, odată pierdut un debuşeu oarecare, foarte greu mai poate fi recucerit. Astfel, în cazul Italiei, deşi sancţiunile au fost ridicate cu mai bine de două luni în urmă, deşi s'a încheiat o convenţie provizorie, nici un cap de vită nu am putut trimite în Italia.

Mai departe, organele noastre diriguitoare nu ţin seama de mijloacele de luptă ale altor ţări, de pildă de faptul, că Banca ungară plăteşte exportatorilor ei o primă valutară de 47%, ceace constituie un avantaj insurmontabil pentru noi. Insfârşit, autorităţile italiene au concentrat şi târgurile de desfacere după alte norme şi nu ştim în ce fel ne-am putea încadra în acestea.

In balanţa comercială a României nu se face distincţie între petrol şi produsele animale. Ba unele organe preferă petrolul fiindcă acesta aduce devize masive în ţară, ca şi cum aceasta ar fi singura raţiune de existenţă a statului român. Animalele sunt tratate cu mult mai vitreg, fiindcă ele nu reprezintă decât cel mult 20% din valoarea întregului export, în anii cei mai buni, deşi aceşti 20% se repercutează asupra a milioane de agricultori, iar nu asupra câtorva sute de mari capitalişti ca la petrol.

De aci tragem concluzia că problema exportului de animale este în funcţie de o politică agrară cât mai conştientă şi aplicată cu cea mai mare rigurozitate.

Rep.

DIVERSE

D. TIBERIU MOŞOIU, subsecretar de stat la ministerul agriculturii şi domeniilor, se întoarce în Capitală Lunea viitoare.

*

Am anunţat la timp că organele de resort au luat hotărârea să sancţioneze în modul cel mai drastic pe toţi contravenienţii la fabricarea oţetului din vin.

Din informaţiile ce le deţinem, putem anunţa că majoritatea acestor contravenienţi o formează până în prezent fabricanţii jidani.

Era şi normal!...

*

Incepând din Ianuarie 1937, pe lista A a articolelor exportabile în compensaţie va figura, pe pe lângă bacon (carnea afumată) şi CARNEA TĂIATĂ.

Este foarte probabil ca şi vitele şi păsările vii să fie trecute printre articolele de compensaţie.

La direcţia învăţământului agricol din ministerul agriculturii şi domeniilor se lucrează la redactarea unui memoriu cu privire la activitatea din ultimii ani ai şcolilor agricole din ţară.

Acest memoriu va fi înaintat d-lui ministru V. P. Sassu.

*

Incepând cu primul trimestru al anului 1937, supracotele de import vor fi atribuite în mod automat, chiar la începutul trimestrului, importatorilor trecuţi pe tabloul de cote.

Procedând astfel, d. VALERIU POP, ministrul industriei şi comerţului, îşi va lega numele de o mare morală: epurarea atmosferii de suspiciune meritată, cuibărită după războiu la industrie şi comerţ.

Dar semnalând proectele d-lui VALERIU POP, pe cari le dorim realizate cât mai grabnic şi mai integral, reamintim campania dusă de noi în acelaş sens, în cursul căreia nu am ezitat să lovim rău cu toată vigoarea.

Dispariţia samsarilor dela contingentare şi dela industrie, va constitui astfel încă un succes a Iscrisului nostru, închinat intereselor morale ale românismului.

Cine ar putea să strecoare aerul

ce-l respiră? Din cauza asta nu putem opri ca bacilii şi microbi să pătrundă în cantităţi de miliarde în organismul nostru.

Totuşi se poate paraliza orice atac al microbilor dacă luăm zilnic pastile

FOGYL

Pastilele Fogyl zădărnicesc orice infecţiune a organelor de respiraţie.

LA FARMACII ŞI DROGUERII

Carnetele c. f. r. ale decoraţilor de război trebuesc vizate pentru 1937

In urma dispoziţiunilor Direcţiei generale C. F. R. trebuie vizate pe 1937, carnetele decoraţilor cu „Steaua şi Coroana României" cu spade şi panglică, Virtutea Militară, precum şi ale medaliaţilor cu „Bărbăţie şi Credinţă" cu spade.

De asemenea, pentru ca să se poată călători va trebui să se alipească la fiecare carnet alte cupoane, adică acelea valabile pentru 1937.

Pentru a se putea INDEPLINI IN MOD RAPID ACESTE FORMALITAŢI IMPORTANTE, U. N. A. L., „Uniunea Naţională a Foştilor Luptători" face cunoscut decoraţilor de război să-i trimtiă de urgenţă: 1) cererea p. C. F. R.; 2) Carnetul pe C. F. R. în original; 3) Recipisa administraţiei financiare pentru drumuri, adică lei 110 pentru cl. I-a, sau lei 75 pentru cl. II-a sau lei 15 pentru cl. III-a pe tot anul 1937.

In posesiunea acestora, BIROUL DE CONTENCIOS va indeplini formalităţile şi în câteva zile dela primire va expedia prin poştă fiecărui petiţionar carnetul pe 1937, precum şi cupoanele şi permisele legale.

Se atrage atenţiunea camarazilor că fără viză şi cupoanele pe 1937 nu au dreptul a călători în 1937 şi în cazul că vor fi găsiţi în tren de organele de control se expun nu numai la confiscarea carnetului, dar şi la serioase pedepst judecătoreşti.

Actele arătate mai sus se vor trimite recomandat pe adresa U. N. A. L. Str. C. A. Roseti, 40.

In ceeace priveşte permisele şi cupoanele rămase neutilizate din 1936, demersurile U. N. A. L. continuă şi se speră într'un rezultat favorabil, ca să fie valabile şi în 1937.

Deosebit de aceste formalităţi, U. N. A. L. continuă acţiunea de solidarizare a medaliaţilor de război cu „Crucea Comemorativă", Victoria şi Ferdinand, întocmind tablouri de cererile lor de a li se acorda şi lor carnete pe C. F. R. In acest scop ei îşi vor trimite la U. N. A. L. în Str. C. A. Rossetti 40, cererea şi brevetul în original; la orice cerere vor adăuga o marcă de 10 lei pentru imprimatul răspunsului şi francarea lui.

De la Consiliul superior al Penitenciarelor

Consiliul superior al Penitenciarelor a ţinut aseară, şedinţă sub preşedinţia d-lui I. GR. PERIEŢEANU.

Au luat parte la şedinţă d-nii I. Cămărăşescu, I. Cuţănică, Octav Gorescu. D. Mociornţa, profesor dr. Paulian şi profesor Jean Rădulescu, membri ai Consiliului.

Consiliul superior a aprobat două viramente de fonduri, unul în bugetul direcţiunei Penitenciarelor şi celălalt în bugetul Regiei exploatării muncii şi a rezolvit lucrările curente.

Apoi a aprobat două eliberări condiţionale, despre care vorbim în altă parte.

D. M hail Danes

Reporter la Ministerul Educaţiei Naţionale

D. V. Almăşeanu

Reporter al ziarului nostru pentru fapte diverse

Români şi Romance!

Dacă vreţi să scăpăm ţara de jidani;

Dacă nu vreţi să lăsaţi copiilor voştri o Românie în care să fie robi;

Atunci:

Nu vă otrăviţi cu PAINEA gangsterilor jidani HERDAN şi GEISLER;

Nu călcaţi pragul GALERIILOR LAFAYETTE, taraba jidovilor foşti vânzători de cărţi poştale, SCHWARTZ-SCHARAGA;

Nu consumaţi conservele fabricilor STELA şi FLORA;

Nu vă otrăviţi cu vinurile laboratoarelor de acid sulfuric ale jidanilor HERŞCOVICI, IOSIF şi LUPU, din calea Griviţei 173; ZAPOROSCENKO din str. Negustori; HERTAN şi ARONOVICI din str. Vasile Lupu.

TESATORIA MECANICA

Stan Rizescu

Societate Anonimă

Produce ţesături din bumbac, in şi cânepă. Albitorie, Vopsitorie, Mercerizare, Apreture şi Impermeabilizare

Americi
Americi colorate
Americi albite
Pânză naturală
Chifoane
Indianuri
Gradel
Zephir pentru cămăşi
Oxford
Pepit
Fineturi
Uniforme şcolare
Olandină
Pânză pentru cearceafuri
Feţe pentru mese
Servete
Pânză pentru cismari
Pânză pentru croitori
Poloage de in
Housses pentru automobile
Molton
Picheturi
Muşamale impermeabile
Pânză pentru hangare
Pânză pentru perdele de soare
Pânză pentru saltele
Prosoape piuşate
Olrepe de in
Drilluri pentru haine de vară
Pantalonicuri
Pânză p. halate bae
Pânză Rucksak
Pânză Windjacke, etc. etc.

Sucursale:

Brăneşti, judeţul Dâmboviţa
Buzău, str. Cuza Vodă, 67
Brăila, Bd. Carol, 152
Chişinău, str. Mihai Viteazul, 55
Constanţa, str. Ştefan cel Mare, 80
Craiova, str. M. Kogălniceanu, 22
Galaţi, str. Braşoveni, 14 bis
Ploeşti, str. I. G. Duca. 8
Târgovişte, Piata Obor, 2
Turnu-Severin, str. Traian, 128

Fabrica:

BRĂNEŞTI, jud. DAMBOVIŢA

Depozite:

Braşov, Textil-Comission S. A., str. Voevodul Mihai, 13
Cernăuţi, d-l S. Poregger, str. 11 Noembrie, 13
Cluj, Tex il-Comission S. A. R., str. Mihai Viteazul, 37
Iaşi, d-l N. Anghelescu & Co., str. Ştefan cel Mare, 4
Piteşti, d-l V. Voiculescu, str. Şerban Vodă, 12
Roman, d-l Octavian Petrov, str. Ştefan cel Mare
Timişoara, E. Winkler S. A., str. I. G. Duca, 6

Birourile:

BUCUREŞTI, str. Ing. A. Saligny No. 6
str. Domniţa Anastasia, 18

Fostul chestor Călătorescu
a fost eliberat condiţionat

— Şi un agent al Internaţionalei comuniste a beneficiat de aceiaşi favoare —

După eliberarea condiţionată a banditului internaţional Seletzky şi fixarea domiciliului forţat, peste graniţele ţării, la Viena (lucru ne mai uzitat în afacerile penale şi în convenţiunile de colaborare juridică dintre state), consiliul superior al penitenciarelor a făcut, pe ziua de ieri, una tot aşa de boacănă.

Şi anume, cu o uşurinţă care merge până la inconştienţă, a aprobat eliberarea condiţionată a fostului chestor CALATORESCU, implicat în faimoasa afacere a devizeloir împreună cu VASILESCU-CANTALUP, NACHT, LINZMAYER şi condamnat la doui ani închisoare corecţională pentru complicitate la excrocherie.

Acelaş consiliu a mai aprobat eliberarea condiţionată a jidanului comunist MOISE ŞUR, condamnat de consiliul de război al corp. III armată, din Chişinău, la trei ani închisoare pentru propagandă comunistă.

Inginerul jidan Şur, de fel din Chişinău — după cum precizează ordonanţa definitivă a corpului III armată — încă de pe când frecventa cursurile unei academii technice dela Toulouse, făcea parte dintr'o organizaţie comunistă.

Intors în ţară, la Chişinău, a înjghebat un nucleu comunist la Chişinău, angajând la firma pe care o conducea în localitate numai lucrători jidani, cu toţii agenţi comunişti. In repetate rânduri, a ajutat cu sume de bani organizaţia.

La percheziţia domiciliară ce i s'a făcut de organele parchetului militar s'a găsit, în afară de un vast material de propagandă, circulări ale comitetului executiv al Internaţionalei comuniste, numere din „Steagul roşu“ şi din faimosul „Manifest antifascist“.

Judecat, potrivit legei liniştei publice, de Consiliul de Război din Chişinău este condamnat la trei ani închisoare corecţională.

Sentinţa tribunalului militar a fost cu acest agent al Internaţionalei comuniste, care a căutat să răstoarne, prin teroare şi violenţă, ordinea de stat burgheză şi monarhică, destul de indulgentă.

Iată, însă, că consiliul penitenciarelor — acest for suprem însărcinat cu supravegherea aplicării pedepselor privative de libertate, acordă un act de mare indulgenţă şi favoare comunistului inveterat Şur, hotărît să dărâme ordinea de stat şi să incendieze ţara, prefăcându-o în „rai roşu“. Iată pe cei puşi şi plătiţi să vegheze menţinerea liniştei şi ordinei burgheze în slujba incendiatorilor cu staul roşu.

Să fie numai inconştienţă? Nu credem.

In tot cazul, ultimele hotărîri ale consiliului penitenciarelor echivalează cu trădarea intereselor permanente ale statului român.

Nu?

I. Muche

Uzinele Reşiţa la discreţia jidanilor
— Fapta criminală a unui medic jidan plătit de statul român. Chiar după ce se botează, evreul rămâne tot bestie —

Scrim aceste rânduri cu ochii înlăcrămaţi de revolta ce ne sgudue, întrucât cele ce vom relata mai jos constituiesc nu numai un act de batjocură şi ură mârşavă, dar şi o palmă grea aplicată pe obrazul neamului nostru. Obrăsnicia iudeo-galiţiană devine din ce în ce mai insuportabilă. Acestе vipere ale ţării noastre vor, par'că, — şi cât mai urgent posibil — să ne sugrume cu orice preţ. Nu e zi lăsată de Dumnezeu în care să nu înregistrăm fapte de o extraordinară gravitate, fapte cari ar trebui să alarmeze mai întâi pe conducătorii acestei ţări ca unii ce sunt direct responsabili de prăbuşirea ce ne pândeşte. Pentrucă cine stă să judece puţin toate manoperele judaice, va constata imediat că ţinta lor este distrugerea neamului românesc. Dar ceia ce ne revoltă mai mult, este faptul că toţi aceşti banditi sunt plătiţi de stat, cu banii noştri. Şi în vreme ce atâtea mii de titraţi mor literalmente de foame, spurcaţii galiţieni ne sfidează, incasându-şi salariile pentru nici un fel de muncă decât aceia de a ne suprima.

UN MEDIC JIDAN BOTEZAT, INSA TOT BESTIE

Acum câteva zile, d. Emanuel D. Popescu, *funcţionar la U. D. R. din Reşiţa, fără rude şi fără prieteni, s'a îmbolnăvit subit, suferind de hemoragie pulmonară.* Decarece tânărul funcţionar făcea parte din Casa Asigurărilor, — pentru care posedă carnetul No. 1.548.663, — şi ca atare avea dreptul la ajutorul gratuit al tuturor medicilor Casei Cercuale, şi cum nu exista prin apropiere vreun alt medic particular care să-i dea primul ajutor, d. Dam, gazda bolnavului a alergat la doctorul Zorbeanu pe numele lui adevărat Natansohn, medicul uzinei, rugându-l să vină imediat. Ei bine, acest jidan plătit de statul român a refuzat categoric asistenţa medicală, pretextând cu o obrăsnicie de neiertat că „nu poate veni, deoarece ştie că funcţionarul Popescu are leafă mică şi nu-l poate plăti“. *Dându-şi seama că refuzul său prezintă o indiscutabilă gravitate, jidanul Natansohn caută să se desvinovăţiască într'un articol „o punere la punct“ — din gazeta săptămânală „Reşiţa“ No. 49 din 6 Decembrie, 1936, motivând că în acea vreme era... bolnav.*

Eterna scuză a jidanilor. Eterna şi mârşava lor violenie.

OFIŢERUL DE REZERVĂ AMENINŢĂ

Dar doctorul Natansohn-Zorleanu este şi ofiţer de rezervă.

Părându-i-se că acest nemeritat titlu va intimida, a început să terorizeze cu ameninţări pe maestrul cismar Dam, că „dacă va fi întrebat asupra celor întâmplate, să spună aşa cum îl va sfătui el, dr. Zorleanu. In caz contrar, va avea de suferit multe, căci, EU DR. ZORLEANU SUNT OFIŢER DE REZERVA ŞI-ŢI POT FACE MARE RAU“. D. Dam, însă, nu s'a lăsat intimidat, şi a declarat faptele aşa cum le-am expus mai sus.

D. MINISTRU AL MUNCII ARE CUVÂNTUL

In urma acestei fapte criminale, rugăm pe d. ministru al muncii să ordone imediat facerea unei anchete şi să fie pedepsit jidanul Natansohn-Zorleanu, cu maximum de pedeapsă.

Deasemenea înaltele foruri militare ar trebui să se sesizeze că un jidan se foloseşte de titlul de ofiţer de rezervă, în acte de teroare şi banditism.

Işi poate închipui oricine de ce este capabil acest nemernic într'un eventual război, când singurul ordin pentru îndeplinirea datoriei este... conştiinţa.

Teodor Munteanu

Viza carnetelor c.f.r.

Direcţiunea generală a căilor ferate a dispus ca viza anuală a carnetelor de călătorie cu reduceri şi gratuităţi pe c. f. r., care urma să se facă până la 1 Ianuarie 1937, să se facă până la 1 Februarie 1937.

Frumoasa faptă cercetăşească
a puilor de şoim din Centuria XII-a, Cohorta I Galben

Răspunzând apelului lansat de „Uniunea Mamelor“ pentru ajutorarea orbilor, puii de şoim din Centuria XII-a a Cohortei I Galben au organizat Duminică 27 Decembrie a. c. o frumoasă serbare a Pomului de Crăciun în localul Sediului Centuriei XII.

Serbarea a început cu colindul „BUNA DIMINEAŢA“ după care au urmat devizele : Legea Puiului de Şoim şi a Cercetaşului.

Programul a fost compus din : coruri şi colinde sub conducerea d-lui comand. V. CAIZERLIU şi scenete şi poezii pregătite sub conducerea d-nei comandante EL. CHIRHERT.

In timp ce se cânta „Moş Crăciun“ d. V. CAIZERLIU, răspunzând chemării a apărut şi, graţie sufletului bun al cercetaşilor, a putut să împartă haine, ghete, jucării, cărţi şi diverse alimente la un număr de 12 copii de orbi. Deasemeni a împărţit câte un mic dar şi asistenţii.

Comandantul Centuriei XII d. OVIDIU CHRHERT, a mulţumit apoi în numele celor ajutaţi, tuturor părinţilor şi cercetaşilor care au realizat această frumoasă faptă bună dând, din prinosul lor diverse obiecte pentru ca astfel să se poată alina durerile celor ce trăesc într'o mare sărăcie.

In programul artistic s'au remarcat următorii : SOCEANU HORIA din cl. I sec. liceul Cantemir cu poezia „De Crăciun ; Vizanti cu „Moşulică“ (creaţie proprie); Pecuraru, Mathias A. F., Gheorghiu, Amza, Lega Dan, Gh. Bădescu, Codreanu, Ionescu Val, Comănescu, Constantin Ion, Eşanu, Florescu, Bărbulescu, etc.

Serbarea a luat sfârşit cu intonarea „Marşului Cercetaşilor“ după care fiecare a plecat mulţumit că a putut face, cu ocazia Sfj. sărbători, una dintre cele mai frumoase fapte bune cercetăşeşti: ajutoare celor lipsiţi de mijloacve.

Situaţia tragică a fochiştilor pensionari dela c. f. r.
După o muncă de sclavi, primesc o pensie de mizerie şi aceia nesigură.

Un grup de fochişti pensionari ceferişti ne-au adresat un memoriu cu privire la situaţia lor materială, rugându-ne să ne facem exponenţii doleanţelor lor faţă de direcţiunea generală c. f. r.

După cum artă memoriul, fochiştii de eri ai administraţiunii feroviare, încă din anul 1889, când s'a înfiinţat Casa de ajutor c. f. r. şi până în 1923, când s'a transformat în Casa Muncii c. f. r. au plătit în mod obligator o cotă de 5 la sută din salariu către Casa de ajutor c. f. r., iar din anul 1923 şi până la scoaterea la pensie li s'a reţinut cinci la sută, potrivit art. 22 şi până la 59 inclusiv din statutele Casei Muncii c. f. r.

In momentul când au fost scoşi la pensie, quantumul de pensie a fost socotit pe 25 de zile pe lună în loc de 30 de zile.

SITUAŢIA FOCHIŞTILOR IN ANUL 1935

In cursul anului 1935, li s'a făcut o reţinere socotindu-i pe fiecare în parte câţi ani au servit în administraţia c. f. r. şi li s'a făcut socotelile pentru a mai plăti o diferenţă de încă 5 la sută, adică i-a pus pe picior de egalitate cu cei dela Casa generală de pensiuni, promiţându-le că în modul acesta nu li se va mai face nici-o reţinere decât atunci când se va face reţineri şi la Casa generală de pensiuni.

Dar după puţin timp şi la intervale repetate li se scade mereu pensiile pe motiv că nu aveau orele cerute de regulament.

Dar, după cum toată lumea ştie şi în primul rând organele tutelare ale admnistraţiei ceferiste că fochiştii nu au lucrat tot timpul cu ora şi că munca lor, în foarte multe cazuri, a fost socotită lunar.

Ar fi fost imposibil altfel, căci dacă s'ar fi luat ca element de apreciere ora, în loc de 30 zile lunar ar fi trebuit să li se socotească cu cel puţin 40 de zile pe lună sau 400 ore pe lună — atât cât muncesc aceşti harnici ameloiaţi.

REŢINERILE SUFERITE

In concluzie, pensiile foştilor fochişti au suferit următoarele reţineri:

In anul 1932 li se reţin 1500, dar după lungi şi repetate intervenţii, li s'au reţinut 700 lei pe lună.

In anul 1934 li s'au reţinut 528 lei, iar în 1935 li s'au reţinut 414 lei.

Această ultimă reţinere s'a făcut pentru a complecta 10 la sută ca la Casa generală de pensie.

O SITUAŢIE INTOLERABILA

Au trecut aproape 13 ani de când funcţionează Casa muncii c. f. r. şi situaţia de pensionare a fochiştilor nu a fost încă fixată.

Reţinerile ce se operează asupra bietelor lor pensii variază mereu şi fără nici un criteriu temeinic.

Fochiştii pensionari, după o viaţă de muncă neprecupeţită în slujba drumului de fier, ziua şi noaptea, fără a avea sărbători şi zile de repaus, se văd, astăzi, deposedaţi de drepturile lor sfinte.

Căci, în urma unui simplu ucaz al Casei muncii c. f. r., drepturile lor scad în fiecare lună.

Pe motivul formal, dar, care nu corespunde deloc cu realitatea, că nu ar avea orele complecte cerute de regulament, li se fac reţineri tot mai mari, tot mai grele.

Situaţia aceasta a devenit, pe drept cuvânt, intolerabilă.

Deaceia şi bieţii fochişti pensionari au pierdut speranţa în spiritul de dreptate şi echitate al conductăorilor Casei muncii c. f. r. şi au început să se agite cu fermitate.

Au îndreptat memorii — din care reese că dreptatea lor este strigătoare la cer — către conducătorii Casei muncii c. f. r., către direcţiunea generală c. f. r. cu speranţa că vor fi auziţi măcar, acum, în al 11-lea ceas.

Dar pentrucă până acum nu au fost auziţi, au venit la noi să ne solicite sprijinul.

Şi de aci, din aceste pagini de foc ale „PORUNCII VREMII“ le făgăduim întreg sprijinul până la izbânda finală.

Deocamdată, atragem atenţia asupra situaţiei nedrepte la care sunt supuşi fochiştii pensionari, proveniţi din administraţia drumului de fier, d-lui director general *Ion Macovei*, cu speranţa că lucrurile se vor îndrepta.

Şi sperăm că tot în acest interval de timp amicii noştri fochişti ne vor ţine la curent cu stadiul în care se află cauza lor.

Ion Muche

O minciună neruşinată

Pe afişul de ieri al Gazetei Sporturilor, *infecta tarabă a jidanului* Munteanu-Goldenberg, *s'a putut citi cu litere de o şchioapă următorul titlu : „VENUS a cumpărat pe cel mai bun jucător român“. Iar în corpul gazetei, cu articol editorial, se răsfăţa ştirea „senzaţională“ că VENUS a „cumpărat“ pe* Bodola, *centrul înaintaş al echipei maghiare iredentiste C. A. O.*

In lupta disperată pentru menţinerea tirajului, care îi scade catastrofal, jidanii şi-au pierdut şi capul şi calmul.

Ne-am interesat la VENUS dacă ştirea lansată de Gazeta Sporturilor *şi difuzată de toate foiţele jidăneşti este adevărată ; ni s'a spus de către conducătorii autorizaţi ai clubului că totul este o născocire ; că* Venus *nu s'a gândit niciodată să introducă în echipă jucători minoritari şi cu atât mai puţin unguri. Singurul lucru adevărat este că* Bodola *şi-a oferit serviciile sale clubului negrilor, dar că VENUS l-a refuzat categoric.*

Atragem atenţia cititorilor că lansarea de ştiri false face parte din sistemul de defăimare a tot ce este creştin şi naţional, sistem practicat de jidani în toate domeniile în care autohtonii reuşesc să se impună.

In cazul de faţă noi aşteptăm o desminţire oficială din partea ambelor cluburi interesate.

Informaţiuni

SERVICIUL pentru protecţia plantelor din ministerul agriculturii şi domeniilor a dat o serie de dispoziţiuni cu privire la combaterea rozătoarelor.

Intre altele se precizează începerea unei campanii energice în această direcţie.

*

D. deputat EM. LOBONŢIU, preşedintele Uniunii exportatorilor de vite, pleacă la 2 Ianuarie în străinătate. D-sa va vizita Berlinul, Viena şi Praga unde va soluţiona, împreună cu importatorii din aceste ţări dificultăţile ivite în legătură cu decontarea valorii vitelor româneşti exportate.

D. Lobonţiu se va înapoia în ţară către 10 Ianuarie.

*

Sunt declarate vacante următoarele staţiuni c. f. r.: Valea Florilor, Domaşnea 'Cornea, Butoeşti, Cănita, Bolata şi Dalga, de categoria X-a şi Nădejde şi Balaci de categoria XI-a.

*

UN GRUP de intelectuali din Basarabia au înaintat ministerului agriculturii şi domeniilor un lung memoriu în care se arată pericolul ce-l prezintă firmele jidoveşti cari se ocupă cu exploatarea pădurilor.

Memoriul este însoţit de o serie de documente extrem de interesante.

*

Cu începere dela 1 Ianuarie 1937 apare în Bucureşti un ziar nou, de o factură şi cu un conţinut cu totul original.

Formatul ziarului este 32 din coală, deci extrem de mic. El are numai 2 pagini, având în întregime un conţinut religios.

Ziarul e scris şi condus de păr. TOMA CHIRICUŢA dela biserica Zlătari, având promisiunea colaborării mai multor scriitori de seamă.

El se poate găsi gratuit la biserica Zlătari în fiecare zi şi oricine vrea să-l împartă în cercul său de prieteni şi cunoscuţi este binecuvântat.

Numele ziarului este: „IN FIE CARE ZI“.

DE INCHIRIAT prăvălie pentru Coloniale, cu edecuri, preţ convenabil, vad vechi, pusă la poziţie.

A se adresa în str. Dumitru Ruse Nr. 23.

Teatrul Naţional: Serenada din trecut,
comedie istorică în versuri de d. Mircea D. Rădulescu

Prima noastră scenă a avut inspirata idee să reia merituoasa lucrare dramatică a poetului Mircea Rădulescu, care a mai fost jucată înainte de război, înregistrând răsunător succes.

„Serenada din trecut“ este un episod vibrant din trecutul istoric al neamului nostru, unde se evocă viaţa dela curtea domnească îmbinată cu cea patriarhală a boerilor, unde viziuni de conacuri cu ceardacuri primitoare alternează cu somptuoase săli bizantine dela curte, în care frământările sfetnicilor se isbesc de cerbicia tânărului voevod, unde iubirile tainice se îmbină cu conflicte hotărîtoare pentru tron.

Autorul în frumoasa comedie ce se desfăşoară în cele 4 acte a exploatat aventuroasa urcare pe tron a lui Petru Cercel, prin ajutorul lui Henric al III al Franţei. Cercel după ce cutreeră mai toate curţile europene, vine la tron înconjurat de o ceată de artişti, prietenii lui din exil. Om cu idei noui, instruit, realizează multe reforme, dar lăcomia sa de bani displace boerilor dela curte. In plus, Vodă Petru se îndrăgosteşte de jupâniţa Marga, fiica spătarului Mirişte. Aventurile nocturne, serenadele cu acorduri de chitară ale înamoratului displac curtenilor. Conflictul acesta se naşte şi datorită intrigilor şi ocultei aduse de Mihnea Turcitul, predecesorul său, Petru Cercel părăseşte tronul întorcându-se la Constantinopol, unde moare înecat în Bosfor.

O pagină de istorie a Munteniei, măestrit ţesută şi redată, într'o limbă minunat românească şi în versuri cristaline ce numai în „Vlaicu Vodă“ mai pot fi întâlnite.

Rolul principal al lui Cercel a fost încredinţat d-lui Critico. Greu rol, pretenţios, de care interpretul s'a achitat insuficient.

Pe cât de judicioasă a fost distribuţia în general, pe atât găsim că a fost de riscată la primul personaj al comediei.

Un voevod mai dinamic, mai conturat, cu gesturi mai studiate, cu atitudini mai impunătoare, cu glas mai vibrant, am fi vrut dela personajul subtilului Cercel, aşa cum ni-l grăeşte istoria şi cum l-a încadrat autorul. D. Critico a muncit cât a putut, dar mai presus de însuşirile d-sale naturale nu i se poate pretinde. Inţelegem necesitatea promovării la roluri protagoniste a vechilor actori, dar dacă rolul nu le intră în posibilităţi e o greşală să se insiste.

In schimb, d. G. Ciprian în rolul spătarului Miriste, cel care înfruntă cu curaj avânturile tinereşti şi nu întotdeauna salutare pentru ţară ale domnitorului ; pusese în glas, în expresie, în interpretare toată dragostea de glie a sfetnicilor tronurilor de odinioară. Vibrau sufletele spectatorilor auzindu-l. Această comunicativitate stabilită între actor şi sală, acesta-i succesul, aceasta-i arta !

La fel putem spune că d. Polizu în rolul vistiernicului Dan, cel care cu accente emoţionante arăta sărăcia în care ajunsese ţara. D. V. Creţoiu a redat un sfătos şi plin de blândeţe postelnic, cât se poate de sugestiv.

D. Manu, cunoscutul mânuitor al comicului irezistibil a schiţat pe chelarul Boloboc. In actul al III-lea, scena finală a despărţirii pentru totdeauna de voevod, d-sa n'a sesizat totuş clipa extrem de dificilă unde comicul trebuia abandonat pentru susţinerea tragicului. Publicul începuse — zicem începuse — să zâmbească, atunci când era momentul să intre în joc numai emotivitatea.

D-ra Aglae Metaxa în rolul tinerei jupâniţe Marga, fiica implacabilului spătar Miriste, a fost plină de candoare, nuanţând un joc gradat şi adecuat minunat situaţiilor.

Vădit, d-ra Metaxa este o artistă de talent pe care rampa o va consacra dacă va merge pe scara ascendentă a sinceităţii şi pătrunderii rolurilor ce i se vor încredinţa.

Comedia d-lui Mircea Rădulescu este susţinută însă de vreo treizeci de persoane cari toate s'au achitat mai mult decât satisfăcător de rolurile avute. Din lipsa de spaţiu le arătăm admiraţia noastră în ansamblu.

Teatrul Naţional a înregistrat un frumos succes, prin montarea „Serenadei din trecut“. Salutăm ideia cu atât mai mult cu cât în vremurile ce le parcurgem evocarea trecutului nostru istoric, în decoruri bogate şi sugestive, nu poate cădea decât ca un balsam binefăcător pe sufletele românilor cu dor de glia strămoşească.

Am fi nedrepţi dacă am scăpa să relevăm că la contribuirea succesului a venit şi mâna regizorală a d-lui Şahighian, tânărul dar valorosul director de scenă.

Credem că lucrarea dramatică a poetului Mircea Rădulescu va menţine afişul. Sfătuim pe prietenii ziarului nostru să asiste la un spectacol superior, care le va înălţa sufletul transpunându-i o clipă în vremurile măreţe de odinioară ale voevozilor noştri.

Al. Bertea

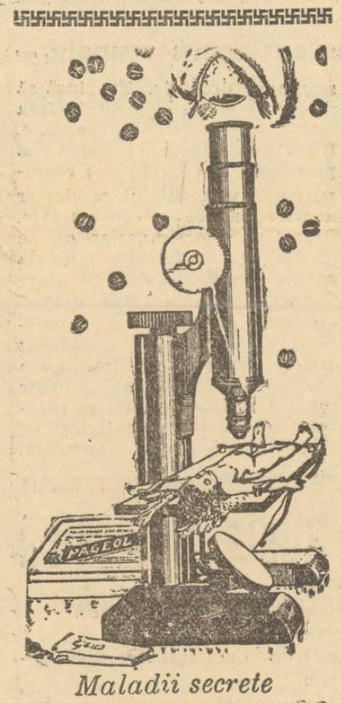

Maladii secrete

O prejudecată pe care nu avem destule cuvinte pentru a o combate este aceia de a considera ca „secrete“ maladiile oragnelor genito-urinare, a vezicei şi a anexelor sale.

Consecinţele funeste a acestei false pudori pentru individ cât şi pentru rasă, sunt incalculabile.

Cu toate acestea este nevoie de a actiona repede PAGEOL cel mai puternic dintre antisepticele urinare, linişteşte suferinţele, opreşte scurgerile, calmează prostata.

PAGEOL procură o uşurare imediată şi constitue un tratament pe cât de energic pe atât de definitiv.

La farmacii şi Droguerii

PAGEOL

CROITORIA RĂDULESCU

STR. COLTEI 25 (fostă Sfinţilor) — Telefon 4.71.75 —

EXECUTA IN RATE DIN STOFE BUNE

Costume, Paltoane, Pardesiuri, Smochinguri, şi Fracuri

Având şi un raion special de Croitorie de Dame după cele mai noui jurnale.

atunci când ploaia a început să cadă regulat şi vântul ne biciueşte necontenit, când zilele s'au scurtat, însfârşit când începe toamna, organismul nostru are nevoe de o mare protecţiune. Insă nu numai hainele reprezintă un mijloc de ocrotire, ci şi mijloacele care combat diferitele primejdii de boală. Ce uşor răcim ori căpătăm o gripă, din cauza unei neatenţii ! Şi ce uşor ne sunt primejduite, din această cauză, sănătatea, ba chiar viaţa. De aceea, prima poruncă din catalogul nostru trebue să fie să ne vindecăm cât mai iute. Şi aceasta o putem obţine prin

QUADRONAL

QUADRONAL este remediul ideal în toate cazurile de răceală, sciatică şi reumatism, nevralgii şi dureri menstruale.

LA FARMACII ŞI DROGUERII

ULTIMA ORĂ

Naţional-ţărăniştii se agită din nou

Nemulţumiri împotriva d-lui Mihalache. Situaţ'a partidului faţă de acţiunea d-lui Iuliu Maniu

Partidul naţional-ţărănesc fără să-şi fi revenit încă din lovitura primită la Cameră prin comunicarea d-lui Ghiţă Pop, a reuşit însă încăodată să calmeze spiritele din partid şi să-l convingă pe d. Iuliu Maniu să rămână în rezervă.

D. Ion Mihalache n'a îndrăznit nici de astădată să ridice mănuşa aruncată de fostul preşedinte al partidului şi cu toate presiunile făcute de unii fruntaşi pentru a lua o atitudine faţă de repetatele atacuri ale ardelenilor şi de continua sabotare a şefiei d-sale de către d. Iuliu Maniu, D-sa a preferat să tragă consecinţele politice ale atacului indirect dat de d. Maniu numai să nu ajungă la o lămurire a situaţiei, fiindcă ştie că aceasta ar însemna sau sacrificarea şefiei d-sale sau ruperea partidului. ..

In acest timp însă şeful partidului naţional-ţărănesc a căutat să-şi asigure .din .partea d-lui Maniu o atitudine de neutralitate şi a trimes în acest scop câţiva emisari la d-sa. Fostul preşedinte al Consiliului Dirigent care din capul locului lăsase să se înţeleagă că n'ar avea nici un amestec în comunicarea d-lui Ghiţă Pop, s'a arătat foarte mirat de alarma d-lui Mihalache şi i-a dat toate asigurările că nu înţelege să iasă din rezerva d-sale atâta vreme cât conducerea centrală nu întreprinde nimic împotriva d-sale.

SITUAŢIA D-LUI MIHALACHE

Această nouă slăbiciune a d-lui Ion Mihalache a avut darul să mărească cercul nemulţumiţilor din jurul d-sale şi să creeze în partid o atmosferă favorabilă grupului centrist care vede în această nouă atitudine a partidului o definitivă scoatere a lui din ordinea partidelor de guvernământ.

Pe de altă parte sunt o serie de fruntaşi cari socotesc că decât menţinerea în acest echivoc dăunător intereselor partidului, ar fi preferabil să se adopte tactica d-lui Maniu, ba chiar să se renunţe la şefia d-lui Ion Mihalache, care nu înţelege să ia o atitudine fermă şi să ducă partidul pe calea cea

D. ION MIHALACHE

mai proprie pentru venirea la guvern.

Lovit astfel din trei părţi, deşi până în prezent aceste critici se fac numai în surdină, d. Mihalache este decis să încerce ultima soluţie ce i-ar rămâne pentru curmarea echivocului Maniu. Anume, d-sa aşteaptă plecarea fostului preşedinte de consiliu în străinătate pentru ca în lipsa d-sale să procedeze la afirmarea hotărîtă a conducerii partidului de a se plasa pe o linie de centru şi conformă cu toate uzanţele politice şi constituţionale.

Se pare însă că şi în această privinţă d. Mihalache îşi face greşit socotelile. Prietenii d-lui Maniu sunt mai hotărâţi ca oricând să exercite un riguros control asupra acţiunii .conducerii centrale, pe tot timpul lipsei acestuia şi să ia atitudine împotriva d-lui Mihalache de îndată ce ar încerca o lovitură contra fostului preşedinte al Consiliului Dirigent.

In aceste condiţiuni situaţia din partidul naţional-ţărănesc, departe de a intra pe o cale de normalizare, anunţă o nouă perioadă de mari frământări.

P. B.

S'a semnat tratatul de comerţ italo-turc

Roma, 30 (Rador). — *Contele Ciano ministrul Afacerilor Străine, şi ambasadorul Turciei au semnat tratatul de comerţ şi navigaţie italo-turc, precum şi mai multe acorduri cu caracter economic.*

Comuniştii spanioli se retrag în debandadă

Sevilla, 30 (Rador). — **Agenţia Havas transmite:**

Postul de radio Sevilla a anunţat aseară că în urma victoriei de Luni, din sectorul Terruel, guvernamentalii se retrag în debandadă, părăsind importante cantităţi de material de război.

Naţionaliştii continuă să înainteze în Andaluzia.

Preşedintele Roosevelt, partizanul unei legi a neutralităţii

Washington 30 (Rador).—*Preşedintele Roosevelt a declarat ziariştilor că este partizanul unei legi a neutralităţii, care să-i acorde puterea de a interzice li-*

Preşedintele Roosevelt

vrarea de avioane americane pentru Spania.

In ce priveşte licenţele acordate în timpul din urmă pentru avioane cu destinaţia Spania, d. Roosevelt a declarat că exportatorii acestor avioane au fost preveniţi că exportul pe care-l efectuiază înfrânge „spiritul legii".

Rostul alegerilor comunale

— Ce urmăreşte guvernul prin efectuarea acestor alegeri acum la sfârşit de regim —

Hotărârea guvernului de a efectua până la 1 Aprilie toate alegerile comunale şi judeţene a produs o surpriză şi oarecare enervare în cercurile noastre politice. Aceasta fiindcă se consideră pe deoparte că guvernul are intenţia să-şi asigure pentru opoziţie un număr de partizani în consiliile comunale ceeace acum, la sfârşit de guvernare, are darul să constituie un act de sabotare a viitorului guvern iar pe de altă parte fiindcă sunt mulţi cari cred că în această hotărâre guvernul ascunde unele intenţiuni cu privire la viitorul regim.

Informaţia dată eri de unele ziare şi desminţită apoi de oficiosul guvernului, că d. Gh. Tătărăscu ar fi declarat la o consfătuire cu prietenii săi politici dela Timişoara, că guvernul mai are încă mult de stat, a avut darul să producă şi mai mare fierbere în cercurile politice, mai ales că venea odată cu hotărârea efectuării alegerilor comunale.

In fond însă guvernul ştie foarte bine că se va retrage în primă vară şi nu face altceva prin efectuarea alegerilor comunale decât să-şi asigure aşa cum au făcut-o şi alte guverne, câteva locuri la senat, la reprezentanţa consiliilor comunale şi judeţene.

Incât nu în această hotărâre a guvernului s'ar putea vedea unele intenţii în legătură cu formula de succesiune.

Mareşalul Ciang Kai Shek

a fost numit şef al naţiunii chineze

— Guvernul a rechemat corpul expediţionar trimis să pedepsească pe răsculaţii din provincia Chensi —

Londra, 30 (Radio Oriente). — Agenţiile „Reuter" şi „Central News" telegrafiază din Nanking: Mareşalul Ciang-Khai-Shek a prezentat azi comitetului central efectiv al partidului la putere demisiei mareşalului Chiang-Khai-Shek, numindu-l din nou în toate posturile conducătoare militare şi civile pe cari le-a ocupat până acum în calitatea sa de şef al naţiunei chineze. In consecinţă cu dorinţele exprimate de mareşalul Ciang-Khai-Shek, guvernul a însărcinat consiliul superior militar de a opri imediat toate ostilităţile contra armatei mareşalului Ciang-Sueh-Liang, rechemând corpul expediţionar de pedepsire din provincia Chensi. Tot odată s'a hotărît ca mareşalul Ciang-Sueh-Liang să fie absolvit de orice responsabilitate pentru acţiunile nechibzuite, de cari acesta se pocăeşte şi de a convoca pentru ziua de 15 Februarie sesiunea plenară a comitetului central executiv al partidului Kuomintag pentru ratificarea tuturor hotărîrilor de mai sus. O comisie militară va examina cazul mareşalului Ciang-Shue-Liang. In acelaş timp consiliul a decis să înceteze operaţiile militare îndreptate contra oraşului Sianfu.

MAREŞALUL CIAN KAI SHEK

„Kuomintag" demisia sa, după care a plecat din Nanking, în legătură cu moartea fratelui său.

Biroul comitetului central executiv a declinat demisia mareşalului, arătând că el nu poartă vina celor întâmplate la Sianfu, şi deci nu poate răspunde de rebeliunea mareşalului Ciang-Sueh-Liang, astfel că a transmis cererea mareşalului Ciang-Khai-Shek biroului politic al partidului.

Biroul politic al quomintangului în şedinţă extraordinară a decis în unanimitate respingerea

Cum s'a produs confiscarea vaporului german „Palos"

Bordeaux, 30 (Rador). — Agenţia „Havas" transmite:

In portul Saint Jean de Luz, unde se află ancorate mai multe vase de război britanice, se dau următoarele amănunte asupra opririi şi confiscării cargobotului german „Palos" de către un vapor al roşilor spanioli:

In momentul acostării acestui cargobot, care s'a produs în afara apelor teritoriale spaniole, un torpilor britanic, afiător în apropiere, a întrebat pe comandantul vasului german dacă are nevoie de ajutor pentru a se libera. Comandantul lui „Palos" ar fi refuzat, cerând numai să se înştiinţeze guvernul german.

Un proect de lege american

pentru împiedicarea trimiterii de arme beligeranţilor din Spania

Washington, 30 (Rador). — *D. Pittman, preşedintele comisiunii de politică externă a Senatului, a anunţat pe ziarişti că pregăteşte un proect de lege pentru împiedecarea trimiterii de arme beligeranţilor din Spania.*

Proectul va fi depus pe biroul Parlamentului la 5 Ianuarie.

D. Pittman şi-a exprimat speranţa că legea va putea fi promulgată destul de repede, spre a se putea împiedeca expedierea avioanelor pentru care s'a dat aprobare Luni.

Surpriza pactului bulgaro-jugoslav

Incheerea pactului de amiciţie perpetuă între Jugoslavia şi Bulgaria, constituie o surpriză politică. mai ales prin consecinţele ce le va avea asupra Înţelegerii Balcanice.

Condiţia surpriză a acestui pact, constă în faptul că Bulgaria s'a pus pe terenul net revizionist, nerecunoscând statusquo-ul teritorial, rezultat din tratatele de pace şi declarând că nu se va ralia Înţelegerii Balcanice.

Acceptând această condiţie bulgară, pentru a asigura măcar frontiera răsăriteană a ţării sale, d. Stoiadinovici, primul ministru jugoslav, a anulat şi în fond şi în formă pactul pe temeiul căruia există Înţelegerea Balcanică, această asociaţie de state care complecta Mica Antantă.

Intrevederile dela Reşiţa, de zilele trecute, au avut ca obiect ca d. Stoiadinovici să pună în curent guvernul român cu această situaţie.

Iar azi, adică la două zile după aceste întrevederi, semnarea pactului de amiciţie perpetuă bulgaro-jugoslav, a şi fost anunţată oficial în presa internaţională.

Mica Înţelegere se află astfel în faţa unei situaţii noui, pe care va trebui s'o examineze în curând cu toată seriozitatea.

Egiptul va intra în Soc. Naţiunilor în Aprilie

Londra, 30 (Rador). — *In cercurile diplomatice engleze se declară că intrarea Egiptului în Societatea Naţiunilor, prevăzută pentru luna Ianuarie, va fi probabil amânată până în Aprilie, deoarece Nahas Paşa, primul ministru egiptean ţine să asiste personal la solemnitatea admiterii. Cum în Aprilie se întruneşte şi conferinţa dela Montreux, privitoare la capitulaţiile Egiptului, şi cum delegaţia egipteană va fi prezidată chiar de Nahas Paşa, este probabil că nu se vor face două convocări pentru două date deosebite, ci şedinţa pentru admiterea Egiptului la Geneva va fi ţinută la aceiaşi epocă cu conferinţa dela Montreux.*

ŞTIRI ŞI POLEMICI

MAJESTATEA SA Regele Carol al II-lea va adresa, în noaptea Anului Nou, la ora 24, în faţa microfonului posturilor româneşti de radio un cuvânt pentru ţară.

După cuvântul Majestăţii Sale Regelui, Radio România şi Radio Bucureşti vor difuza, până la ora 2 după miezul nopţii, un bogat şi variat program muzical şi de petrecere. Se vor cânta, între altele, succesele muzicale ale anului.

La ora 2 noaptea se va transmite Ora dimineţii cu un program de surprize.

*

ASTAZI are loc la Sinaia, în prezenţa M. S. REGELUI CAROL II, serbarea aniversării a 20 ani de existenţă a regimului de gardă din localitate.

La această serbare va participa şi d. gen. adj. Paul Angelescu ministrul apărării naţionale.

*

MAINE, Joi, se va sfinţi, cu deosebită solemnitate, biserica adusă de M. S. Regele din com. Maioreşti (jud. Mureş) şi reconstruită lângă castelul Foişor de la Sinaia.

Biserica va fi sfinţită de I. P. S. Patriarh dr. Miron Cristea, care va pleca astăzi la Sinaia în acest scop.

La solemnitate va asista şi d. Gh. Tătărăscu, preşedintele consiliului de miniştri.

Noua biserică, în frumosul stil ardelenesc, va sluji drept capelă a castelului regal.

*

IN VEDEREA programului oficial care se va desfăşura în ziua de Anul Nou, reprezentanţii ordinei publice s'au întrunit azi dimineaţă la ministerul de interne.

A prezidat d. ministru D. Iuca, care a indicat o serie de măsuri.

Mâine va avea loc o nouă consfătuire cu şefii organelor forţei publice.

*

D. TATARASCU a sosit aseară în Capitală, venind dela Sinaia. Primul ministru va rămâne la Bucureşti până în ziua de 1 Ianuarie, când va asista la ceremonia serbării noului an.

*

UN ZIAR DE DIMINEAŢA, anunţă că în jud. Bacău înspre com. Gloduri a fost atacată cu focuri de armă o maşină în care se afla d. deputat Urziceanu, şeful organizaţiei naţional-creştine din acel judeţ. Gloanţele au străpuns capota, dar n'au atins pe d. Urziceanu.

Autorităţile au deschis o anchetă.

*

BANCA NAŢIONALA a României îşi va relua activitatea la 4 Ianuarie 1937. Până la această dată, serviciile băncii vor fi suspendate.

*

IN ZIUA de 10 Ianuarie expiră cele 30 zile câte au fost acordate lui Sykowschi la venirea sa în ţară. Aprobarea pentru aceste 30 zile i-a fost dată de către consulatul nostru din Polonia.

Sykowschi a făcut cerere pentru prelungirea şederei sale în ţară pe încă 30 zile.

Până acum ea nu a fost soluţionată, dar e mai mult ca probabil că va fi respinsă, neîntrunind motive serioase pentru a fi aprobată.

*

CU PRILEJUL Anului Nou, d. ministru al Belgiei la Bucureşti va primi pe membrii coloniei belgiene, Vineri 1 Ianuarie, între orele 10,30—12,30 dim.

*

D. VICTOR ANTONESCU, ministrul afacerilor străine, a comunicat la 25 Decembrie d-lui Ugo Sola, ministrul Italiei la Bucureşti, că guvernul român a hotărât instituirea la Addis-Abeba a unui Consulat şi că cere agrementul guvernului italian în această privinţă.

Printr'o notă cu data de 28 Decembrie, ministrul Italiei a făcut cunoscut că guvernul italian este bucuros de a-şi da agrementul.

Infiinţarea acestui consulat este consecinţa logică a dorinţei României de a întreţine relaţiuni cât mai bune cu Italia.

*

D. ING. CARANFIL, ministrul aerului şi marinei, care a petrecut sărbătorile în Ardeal, s'a înapoiat în Capitală.

D-sa a avut o întrevedere imediat după aceea cu d. Gh. Tătărescu, preşedintele consiliului.

D. prim ministru s'a întreţinut cu d. ing. N. Caranfil ministrul aerului asupra problemelor pentru înzestrarea aviaţiei şi marinei noastre.

*

REGIA autonomă c. f. r. a dispus ştergerea de pe tabloul furnizorilor şi antreprenorilor a tuturor acelora ofertanţi cari la aprovizionarea cu material, adjudecări de lucrări, arendări, închirieri sau concesionări de bunuri aparţinând drumului de fier nu şi-au îndeplinit îndatoririle faţă de c. f. r., conform angajamentelor luate.

*

LEGEA pentru înzestrarea Institutului de cercetări ştiinţifice „Regele Carol II" din Cluj, cu terenurile necesare construcţiilor Institutului şi cercetărilor ştiinţifice a fost promulgată Marţi.

*

SAMBATA, 2 IANUARIE, MINISTERELE ŞI REGIILE AUTONOME VOR FACE PUNTE.

SERVICIILE AUTORITAŢILOR PUBLICE IŞI VOR RELUA ACTIVITATEA LUNI 4 IANUARIE, DUPA AMIAZA, IAR REGIILE AUTONOME DIMINEATA.

*

D. DIMITRIE AVRAM, inspector general adminstartiv, a fost delegat prefect al judeţului Trei-Scaune, cu începere dela 24 Decembrie, pe timpul absenţei dela post a d-lui prefect titular aflat în concediu.

*

Duminică, 3 Ianuarie 1937, orele 9 seara, va avea loc la Ateneul Român un mare concert coral dat de corul bisericii române din Sofia, dirijat de pr. I. Popescu-Runcu

Corul este compus din 28 de persoane şi se bucură nu numai de faima celei mai bune formaţii corale din Bulgaria, dar este recunoscut ca unul — dacă nu cel dintâi — dintre renumitele coruri din Balcani.

Avem un prilej rar de a asculta cântecele duioase şi îmbibate de nostalgii ale fraţilor noştri din dreapta Dunării. Programul va cuprinde bucăţi din autori celebri: Beethowen, Popescu-Runcu, Schubert, Brăiloiu, Jarow, Bobcewski, Hristoff, etc.

*

D. DR. C. ANGELESCU, ministrul educaţiei naţionale va pleca Sâmbătă, 2 Ianuarie la Paris.

D-sa va lipsi din ţară 15 zile. In acest timp interimatul ministerului educaţiei naţionale va fi ţinut probabil de către d. Ion Inculeţ, vice-preşedintele consiliului de miniştri.

*

DIRECŢIUNEA Casei Muncii c. f. r. face cunoscut că, întrucât comisia de angajări dela ministerul de finanţe, refuză viza pentru plata ajutoarelor şcolare acordate funcţionarilor mai mari de şef de birou, cereri pentru asemenea ajutoare nu pot fi rezolvate satisfăcător.

Din cercurile ministerului de finanţe, se precizează că pentru moment nu se continuă de nimeni negocierile dela Paris pentru plata cuponului, acestea fiind deocamdată suspendate, prin întoarcerea delegaţiei guvernului român la Bucureşti.

D. Mircea Durma, secretar general, se află la Paris, pentru chestiuni cu totul în afară de problema reglementării plaţii cuponului extern.

Externe

Paris, 30 (Rador). — In cursul manifestaţiilor de astăseară de pe piaţa din faţa Primăriei, un sergent din garda republicană, care căuta să rispească pe manifestanţi, s'a prăbuşit la un moment dat de pe cal, fiind lovit de o embolie. El a încetat din viaţă.

In cursul operaţiilor de risipire a manifestanţilor şase persoane au fost rănite uşor.

S'au operat zece arestări.

*

Salamanca, 30 (Rador). — **Agenţia „Havas" transmite:**

Un comunicat oficial arată că guvernamentalii au încercat să atace în regiunea Malenzuela, în sectorul de Sud, dar au fost respinşi, lăsând pe teren 52 morţi şi un bogat material de război.

*

Salamanca, 30 (Rador). — *Agenţia D. N. B. transmite:*

Postul de radio emisiune din Salamanca anunţă că organizaţiile anarcho-sindicaliste au protestat ca Cartagena şi la Ciudad Real contra „sovietizării" minelor de plumb.

Un mare număr de manifestanţi au fost arestaţi.

Postul comunist „Union Radio" adresează un apel către reprezentanţii organizaţiilor marxiste din Andaluzia, cerându-le să se întrunească pentru a lua în discuţie situaţia nouă creiată de ultimele victorii ale naţionaliştilor.

Pierderile considerabile de teren, suferite de miliţienii roşii pe frontul Cordoba pare să-i preocupe îndeosebi, dat fiindcă, astfel cum subliniază şi ziarele din Madrid, rezervele de uleiu şi mare parte din recolta de măsline se află acum în mâinile naţionaliştilor.

Comuniştii din Paris au manifestat sgomotos în faţa Primăriei Centrale

— S'a cântat „Internaţionala" şi s'a strigat „Jos Consiliul Comunal" —

Paris, 30 (Rador). — *Personalul serviciilor publice din Paris a decis să facă astăseară o manifestaţie în faţa primăriei centrale, protestând împotriva întârzierei ce se pune în examinarea revendicărilor sale, printre cari sunt şi mărirea salariilor personalului inferior, şi reajustarea celorlalte salarii în proporţie cu costul vieţei.*

La ora 17,30, delegaţii sindicatelor au sosit în faţa primăriei centrale în mare număr. Poliţia a intervenit încercând să-i împrăştie. S'au produs mici încăerări pe străzile din jurul Primăriei.

La ora 18.15, o coloană de manifestanţi a ajuns până la grilajul curţii Primăriei, voind să pătrundă înăuntru. Porţile au fost însă imediat închise şi poliţia intervenind din nou a risipit pe manifestanţi.

După câtva timp o delgaţie a manifestanţilor a fost primită în primăriei.

Garda călare a reuşit apoi să evacueze pe manifestanţi din piaţa din faţa primăriei, fără a se produce vreun incident.

La ora 19 d. Dormoy, ministrul Internelor a sosit la Primărie fiind salutat cu vii aclamaţii de manifestanţi.

D-sa a primit în audienţă delegaţia manifestanţilor asigurând-o că revendicările ei vor fi examinate chiar astăseară cu multă bunăvoinţă.

In urma asigurărilor primite, manifestanţii s'au risipit în linişte.

*

Paris, 30 (Rador). — In timp ce se produceau manifestaţiile din faţa primăriei centrale, consiliul comunal s'a întrunit sub preşedinţia d-lui Raymond Laurent, la ordinea zilei fiind discuţia asupra bugetului comunal.

La începutul şedinţei, înainte de a se trece la ordinea de zi, d. Raymond Laurent a protestat energic contra ocupării pieţei din faţa primăriei de către manifestanţi, cari strigau: „Jos consiliul comunal" şi cântau „Internaţionala".

Preşedintele consiliului a adăogat: „Refuzăm să deliberăm sub ameninţarea străzii. Consiliul comunal s'a arătat în totdeauna drept faţă de personalul său şi va păstra mereu aceleaşi sentimente de dreptate. Ţin însă să declar că el nu va ceda în faţa niciunei încercări de intimidare. Biroul consiliului a hotărît să primească la ora 18,30 pe reprezentanţii personalului serviciilor noastre publice şi concesionate. Regret că chiar la aceiaşi oră se produce o manifestaţie care mă pune în imposibilitate de a acorda acum audienţa solicitată".

Ceând ca şedinţa să fie suspendată, d. Laurent a încheiat astfel: „Nu este de demnitatea noastră să deliberăm în aceste condiţiuni. Când calmul va fi revenit, vom relua desbaterile".

Şedinţa a fost apoi suspendată.

„Stampa" acuză Rusia Sovietică

că este vinovată de incendiul din Spania

Roma, 30 (Rador). — Agenţia Havas transmite:

„Stampa" publică un articol semnat de Signoretti, care constituie o aspră critică adusă notei franco-britanice.

Autorul articolului arată că nota va fi studiată „cu voinţa sinceră de a se evita tulburări mai grave", dar adaogă că aceia cari nu au vrut să ia măsuri la momentul oportun nu pot acum pretinde ca răspunsul italian să fie imediat.

Signoretti susţine că trimiterea de voluntari în Spania nu poate decât folosi celor din Valencia, cari au fost întăriţi cu mii de comunişti din toate ţările.

Articolul acuză Rusia Sovietică, susţinând că ea este vinovată de incendiul care a cuprins Spania, atacând totodată şi guvernul francez, ca fiind părtaş la răspunderea Sovietelor. Atitudinea Angliei este considerată echivocă. In ce priveşte „acordul între gentlemeni", articolul arată că „formarea unor state bolşevice în occidentul Europei violează statul quo şi de aceea trebuie să fie împiedicată cu orice preţ".

Tipografia ziarului „Universul" str. Brezoianu 23-25 Bucureşti

Girant responsabil Gh. Dumitrache

P. C. 5. 6 pagini 3 lei

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

ANUL VI, No. 616 Duminică 3 Ianuarie 193[illegible]

BIBLIOTECA „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Porunca Vremii

TRIBUNĂ ZILNICĂ DE LUPTĂ NAȚIONALĂ ȘI CREȘTINĂ

Cu tot dragul ca în toți anii, Mă voiu strădui ca Țara Noastră, cu ajutorul oamenilor de bine și sprijinit pe dragostea și credința tuturor, s'o pot duce înainte pe calea progresului, pe calea propășirei și a binelui.

M. S. REGELE CAROL al II-lea

în Mesajul adresat Țării prin radio în noaptea Anului Nou 1937

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituții și sprijinitori; Lei 800 pentru orașe; Lei 600 pentru sate. Se primesc și abonamente pe 6 și 3 luni.

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii și Cecuri poștale (CEC) astfel: ABONAȚII PENTRU CONTUL 1224, DEPOZITARE „ „ 10405

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI I, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcție, redacție 4.1853; Ad-ție, publicitate 4.1852

Români și Romance, încurajați presa naționalistă

Pretutindeni Sinagoga!!!

Am vorbit săptămânile trecute despre obrăznicia judeo-maghiară dela Opera Română din Cluj. Un sentiment de imparțialitate ne obligă să ne oprim puțin și asupra ghettoului, ceva mai autentic — judeo-galițian — dela Opera Română din București.

Dacă din înșiruirea de nume izraelite pe care o vom sublinia mai jos — nume cari au pus stăpânire pe destinele forului suprem de muzică românească din București — veți constata că lipsesc tocmai numele cu mai multă rezonanță străină, să știți că omisiunea nu se săvârșește din ticăloșia noastră. Nu suntem nici plătiții nici prizonierii vreunei vinovate simpatii pentru Iți'a Napolitanul sau pentru Dora-Rachela galițiană. Nu. Iți'c și Dora sunt însă mai puternici, decât imperativele oricărui elementar Românism. Asupra lor și asupra batjocorii cu care ne pălmuesc, se întinde mantia ocrotitoare a tabù-atului nostru politicianist.

Oricum însă — chiar și fără Iți'c și fără Dora-Rachela — Opera Română din București — pentru care statul Român face mai multe jertfe decât pentru mizera viață a invalizilor care ne-au întregit România — este cea mai ofensătoare colecție de jidani. Izrael este stăpân la Operă; ba încă dictator obraznic, intolerant, brutal și batjocoritor cu tot ce este Românesc.

După paginile lui Isaac Blümchen, pe cari le-am publicat în Nr. de Crăciun al „Poruncii", fără îndoială că pentru nimeni, pălmuirea oricât de vehementă, a mândriei naționaliste a popoarelor creștine, în orice domeniu, de către jidani, nu mai este o surpriză. Batjocura, pretenția lui Izrael de a ne modela și prin teatru, conștiința și mentalitatea creștină, după planurile perverse, scelerate, ale Iudei, o întâlnim pe mai toate scenele europene. Până la venirea lui Hitler, teatrul și opera germană erau un fel de paradis al jidanilor: aproape 90% din directorii, personalul artistic și muzical, al tuturor scenelor germane, era circumcis. Acelaș lucru se petrece azi la Comedia Franceză. Pe malurile Senei ca și pe ale Tamisei — de ale Vistulei să nu mai vorbim! — se aude mai mult vocea cantorului de sinagogă. De ce ne-am mai mira, în definitiv, că și pe cheiurile dulcei noastre Dâmbovițe, lucrurile nu se petrec altfel?

Dar să revenim la... olle, mai bine zis la șacalii noștri muzicali. La acei, bine înțeles, al căror nume îl putem pronunța. Ce se'ntâmplă, într'adevăr la „Opera Română" din Capitala dulcei și blagoslovitei noastre Românii, Operă pe care contribuabilul Român o întreține cu imense jertfe? Scurt: Opera noastră din București, este cel mai obraznic și mai pălmuitor ghetto galițian. Iată, fără alte comentarii, să vă înșirui perciunii cari apar pe scena primului așezământ muzical al țării, în frunte cu soprana DORA RACHELA: ROSENSTECK, dirijor, SCHILTON și ALGAZI, baritoni, STEINER, bas, LIDIA BABICI, soprană, MANOLESCU (dijă), ALGER (alt dijă) și LUCIAN NANU (!!) fiul — nici mai mult nici mai puțin! — cântorului dela Pergola!? Director de scenă la Opera Română!? Poftiți: JOSE ARATY! (Bieții Carpați din fața Araratului!). Corul Operei Române, baletul și orchestra? 65% jidani! Vreți o dovadă ceva mai suggestivă? Iată să v'o dau! Opera Română are și un cor de zece copii. Zece îngerași — veți fi crezând, probabil. Aș! Zece fețe... angelice cu perciuni, apar pe scenă. Toate zece, absolut toate cu marca de fabrică judaică. Nici un creștin. O unanimitate pe care n'o veți întâlni nici în Palestina!

Ei bine, am sau nu dreptate să ridic protestul meu fulminant — „Patria" d-lui Maniu dela Cluj, spune că stilul meu este de mahala — împotriva acestei Opere, care s'a retranșat în fortificațiile celui mai nerușinat rasism judaic? Zeci de elemente tinere, talentate, bat în fiecare an la porțile Operei. Zadarnic însă. Sunt... români și creștini. Cum o să poată pătrunde un goim în Cetatea lui Iți'c și-a Rachelii?

Eu n'am nimic de împărțit cu Iți'c și Rașela. Poate să-și facă — dacă pământul acesta a fost sortit să fie atât de îngăduitor — nu una, ci zece opere. Dar NU... Române.. Și în orice caz NU cu milioanele statului Român. Asta nu!

Batjocura, pălmuirea demnității românești la așa zisa... Operă Română, dar mai mult Rumună, trebuie, prin urmare, să înceteze. Este acesta un prim avertisment. Dacă nu sunt înțeles, dacă adică nu se pune ordine ROMANEASCA la Operă, se pot găsi și alte mijloace de persuasiune. D. Ionică (te pomenești c'o fi și asta Sloimică, de!, prea îi plac Rifcele!) Perlea, directorul Operei să nu-și închipue c'am terminat așa de ușor!

DR. ILIE RĂDULESCU

ROMÂNI ȘI ROMÂNCE,

Faceți o crimă față de neamul vostru și puneți în primejdie existența copiilor voștri, încurajând cu banul vostru exploatarea și nerușinarea jidaică. Vedeți unde am ajuns. Nu putem respira în țara noastră de atâta infecție jidaică; tinerele vlăstare cu toate diplomele pe care le au în buzunar, mor de foame în țara pentru care s'a vărsat atâta sârge românesc.

Întrebarea care stărue pe buzele tuturor este: Unde mergem? Totuși se găsesc ROMÂNI și ROMÂNCE care își la să banul lor în dugheana speculantului jidan și își otrăvesc sufletul cu maculatura ziarelor jidovești.

JIDANUL, către dr. Lupu: De băut ai băut în toți anii, dragă Lupică, dar anul ăsta am avut grijă s'o iei cu vinul din prima zi.

Atitudini provocatoare

Am frunzărit în zilele acestea de sărbători presa noastră și m'am oprit mai cu deosebire asupra oficioaselor mișcării judeo-comuniste din România, care-și spun ziare „independente" și „democratice".

Ziarele jidănești, scrise în românește de redactori jidani cu nume românizate și de câteva coade de topor, toate sunt pline de insinuări perfide la adresa mișcării naționaliste românești.

Sărbătorile noastre cele mari, intrate și în tradiția națională odată cu cea bisericească printr'o serie de datini transmise generație de generație, sunt exploatate cu perfidie pentru a face din ele o armă împotriva revendicărilor românești, iar mișcarea națională taxată ca o doctrină a urii și a crimei, în contrazicere cu preceptele învățăturii creștine și arătată ca o simplă formulă goală de orice conținut și exploatată în beneficiu personal de capiii mișcării noastre naționaliste.

Ziarele naționaliste sunt pentru ei niște „fițuici huliganice" pline de injurii și venin cari n'au altă îndeletnicire decât aceia de atâtare la ură și asasinat și de învrăjbire a țării. În schimb toți jidovii transformați într'o noapte din vânzători de șireturi sau de nasturi în „gazetari români", toți foștii samsari de cafenele dubioase în cari pentru câțiva lei puneau la cale afaceri cu proxeneții sau vânzări de „ponturi" comerciale, ajunși prin nu știu ce mister patroni de ziare „românești", toți clienții pușcăriilor condamnați pentru trădare sau dezertare și ajunși conducători de opinie publică românească, sunt niște adevărați eroi și mucenici ai cauzei românești, ce se sacrifică zilnic pe altarele credințelor naționale și chiar ale credinței noastre strămoșești.

Citind această nerușinată proză a jidovilor ce nu se sfiesc să vorbească de sărbătorile noastre creștinești cu tupeul de a ne învăța propria noastră credință așa cum pretind să ne învețe a fi buni români, ei dezertorii și trădătorii abia scăpați de gratiile pușcăriilor, stai și te miri cum este posibilă atâta îndrăzneală și cum atâta toleranță din partea bunilor români.

În ajun de Crăciun „Lupta" jidanilor Emil Fagure (Honigman) și Albert Honigman, a apărut aniversând 15 ani de semănare de otravă comunistă și de uneltire împotriva intereselor noastre naționale, 15 ani de șantagii ce au îmbogățit pe cei doi jidovi [illegible] proprietari de blocuri cu zeci de apartamente, 15 ani de jefuire a bugetului țării și de batjocorire a altarelor noastre naționale, 15 ani de tâlhărire din umbra rotativelor criminale. Ei bine, știți ce scriau acești tâlhari ce au caziere pe la toate parchetele și o serie întreagă de procese penale pentru excrocherii și șantagii, în acest număr? Nici mai mult nici mai puțin, decât că la tot ceiace s'a realizat în această România pe tărâm politic, social, sanitar, tehnic și național, au contribuit ei, acești jidani exploatatori ai naivității românești, având chiar aerul să spună că fără lupta lor poate nu s'ar fi realizat atâta bine în această țară.

Mă întreb ce vor fi zis românii cari vor fi cetit această nerușinată proză a jidovilor? Fiindcă să știți că mai sunt români cari citesc presa jidovească. Și nu numai o citesc, dar o și încurajează.

Vreți o probă: Iat-o: d. I. Gr. Perițeanu, MARELE NAȚIONALIST, unul din cei 11 foști miniștri plecați cu d. Vaida dela național-țărăniști pentru a milita pe baricada unei intransigențe naționaliste în Frontul Românesc, scrie în numărul acesta aniversar al jidovilor, textual: „Voi amicii mei dela „Lupta" v'ați făcut datoria, stăruiți mereu: unire, unire și iar unire — iată comandamentul Românieі Mari".

Așa dară Emil și Albert Honigman cei cu galoșii, cu Scharf spânzurat în closet, cu asigurările pentru incendiu, etc., etc. sunt amicii MAREȚLUI NAȚIONALIST I. GR. PERIEȚEANU, fruntaș al Frontului Românesc și d-sa își îndeamnă AMICII să lupte pentru unire... De ce o fi plecat dela național-țărăniști, dacă îi e atât de dragă unirea cu jidanii și chiar cu comuniștii?

Și când un astfel de naționalist dă un asemenea certificat jidanilor, cum vreți să nu se obrăznicească patronii și simbriașii tarabelor de hârtie tipărită?

PETRU BANESCU

Agricultorii..

Cu spinarea lac de apă
Cine seceră și sapă?i.
Cine ară un pogon
Până'n prânzul mic?.. ION!

Printre lanuri verzi de grâu,
Pe cal alb, cu galben frâu,
Cine merge'ncet la vale,
Fluerând un vals?.. GHIDALE!

Cine stă, bătut de gând,
Lângă plugul lui, flămând?..
Cine bea, ca fiartă, apă,
După ce-a mâncat o ceapă?..
De amaruri cine-i plin
Și oftează greu?.. MARIN!

Cine stă la umbră deasă
Și fumează, după masă,
De pui fripți și vin sătul?..
Și-apoi, cine doarme?.. ȘTRUL!..

RADU BARDĂ

Două turme

— Fabulă —

de VASILE MILITARU

Într'o zi de toamnă tristă: ceață, ploae și noroi, —
Pe-un drum lung mergea o turmă de viței, de vaci și boi,
După care veneau, silnic, niște bivoli mari, greoi,
Iar pe drum, întreaga turmă
O mânau câțiva din urmă...

Ce-avea de'mpărțit sub soare
Turma necuvântătoare,
Greu de spus, dar știm că ura cuprinsese'n iadul ei
Pe toți boii, toți viței și pe bivolii cei grei, —
Dar puțini stau cu-a lor ură pe-al dreptății greu temei...

Și'n mânia lui nebună, ca turbat, mugea un taur
Către-o vacă bogătașă, cu voinic vițel de aur:

— Pântecul am să ți-l spintec, să'nțeleagă și-alte vaci,
Că, fiind voi vaci bogate, au rămas mulți boi săraci;
Și noi vrem ca: bivoli, tauri, vaci și boi, și miei, și iezi
De-o potrivă s'avem drepturi prin ceaire și livezi!..

Un alt bou din turmă însă a sbierat la el prelung:
— Taci, nemernicule taur, că'ntr'o clipă te stăpung!
Cum adică? Cel ce'ntr'una a robit cu ceafa 'n jug,
N'are dreptul la belșug
Și-i dator să'mpartă fânul cu jupâni ca de-alde voi
Care stați doar de prăsilă, pe spinarea altor boi?!

— Dacă mai grăești o vorbă, — ca pe-o vită te răstorn
Cu năpraznicul meu corn!, —
A tunat un bivol negru ca funinginea din horn...

Și-astfel, fulgere de ură s'aprindeau în ochii lor,
Fiecare, fără milă, fiind gata de omor...
Dar de-odată 'n fața turmii
S'a deschis, la urma urmii,
Poarta unui abator...
Și'n aceiași dimineață
Tristă, udă și cu ceață,
Nici o vită din cea turmă n'a mai fost rămasă în viață!..
Iar apoi, cei care turma o mânase dinapoi
Inspre moarte, cum se mână numai turmele de boi, —
Arătându-și fericirea prin cuvinte din Talmud,
Împărțit-au între dânșii aur greu, de sânge ud, —
Prețul vitelor tăiate,
Căror, dup'a lor dorință, li-s'a fost făcut dreptate...

. . . . . .

Și-astăzi, tot așa o turmă de viței, de boi și tauri
A umplut cu bălți de sânge țara falnicilor Mauri,
Iar noroadele din preajmă toate caută năuce
La cei care mână turma și sfărâmă sfânta Cruce.

Crăciunul lui Maurras
și al lui Blumenfeld

Nu vreau să polemizez cu magistratura din respectul ce-l port instituției. Nu vreau nici să acuz nici să pun la îndoială buna credință a slujitorilor zeiței Thémis

Sunt abateri cari deșteaptă bănueli, sunt slăbiciuni cari arată inconsecvențe și deșteaptă nedumeriri.

Proapătă este în mintea opiniei publice înspăimântătoarea nenorocire din câmpul Cotrocenilor unde neglijența criminală a administrației municipale a aruncat pe unii în brațele morții, rănind până la sluțire pe alții. Oameni veniți să privească cu admirație la o sărbătoare națională se întorc acasă cu mâinile frânte, cu picioarele schilodite, în spaima și revolta țării.

S'au încercat sancțiuni. Principalii vinovați au scăpat. Dintre ei cel care purta crima din plin pe umerii lui, ca urmare a etichetei de incapacitate și rea credință, este eliberat înaintea sărbătorilor de Crăciun.

În ciuda nemernicilor mutilați, eroul Ioil Blumenfeld se plimbă liber. Ne închipuim cum a fost primul Crăciun al părinților cari privesc înlăcrămați la copilul lor drag cu mâna scoasă din umăr sau la mândreța de față care-și duce anevoe piciorul de lemn. Cei ce au liberat pe Ioil Blumenfeld n'au avut nici un copil în șandramaua dela 8 Iunie.

Jalea lor nu le-a încreștit fruntea, nu le-a mișcat sufletul!...

Trecem dela Ioil Blumenfeld la alt coreligionar Elias Blumenfeld. Seria nu se termină. Două cazuri dintr'o mie. Blumenfeld al doilea, zis Eliade, împreună cu Düssman, fac o fabrică ingenioasă de încetățenire. Toate bestiile comuniste și indezirabilii ovrei din cele patru vânturi își căpătau cetățenia română într'o zi prin acest individ. Este prins și după o leacă de cercetare i se dă drumul de sărbătorile Crăciunului, deși interveniseră circulări drastice pentru revizuirea încetățenirilor. Nu numai nevoia instrucției, nu numai gravitatea faptelor dar și lipsa de satisfacție a oricărui sentiment public, batjocorit ne face să ne întrebăm dece atâta indulgență și până când atâta indulgență?...

Dacă înaintea celor mai mari potlogării și crime suntem atât de slabi, ce exemplu servim viitorului? Nu cumva eliberarea lor va fi îndemn pentru noui excrocherii si crime?

Dar nu!... Ioil și Elias au fost eliberați de altceva. Ei se bucură de grația divină prin mărinimia sufletului creștin al celor ce i-au eliberat. Ioil și Elias vor merge la sinagogă și vor cânta Nașterea Domnului... Își vor vedea copii și-i va învăța cum se fură fără a fi prins și cum se poate înșela buna credință atunci când din greșală au fost prinși.

În țara unde au ajuns miniștri, creștinii sunt umili. Acolo oamenii de elită zac în pușcării. Oamenii cari și-au salvat țara, caracterele de granit cari au pregătit generațiile de apărare și sacrificiu amorțesc în beciurile pline de igrasie a temnițelor, fără ca stăpânirea iudaizantă să se gândească la Crăciunul care se apropia.

Și în timp ce criminalul Ioil Blumenfeld și escrocul Elias Blumenfeld se plimbă liberi de sărbătorile Crăciunului, marele Maurras, idolul acțiunei franceze, creștin din convingere și catolic de rasă stă de cea mai mare sărbătoare a creștinătății, și a sufletului nației sale, în întunericul de ocnă a unei închisori oarecare.

Maurras n'a auzit Nașterea Domnului Nostru Iisus Hristos dar a simțit-o în singurătatea aceea de mormânt cu sufletul stors de durere și totuși îngrozit că peste gândurile lui încă domnește întunericul și fărădelegile Satanei.

Ioil-Elias fluieră; Maurras plânge...

Ion D. Boroianu

Cămașa de forță

Batista literară a „Dimineții"

Citim în ziarul „Dimineața", la rubrica Corespondențe, următoarele:

„Păpușoiule. Dacă la întâlnirea noastră vei duce batista la nas, voi înțelege că acea scânteie încă nu s'a stins. Aștept scrisoarea ei. La mulți ani cu sănătate, scri, scri, scri sau numai scri? Îți sărut mânuțele, ochișorii și gurița dulce. Puiu".

„DIMINEAȚA" are o mulțime de revigi și grămătici, are de acum ca director un mare scriitor, pe Mihail Sadoveanu.

Ce dracu înseamnă toate aceste idioții, fie ele chiar plătite?

Dar, uitasem. Mihail Sadoveanu este director... politic.

Lume mare

Zilele acestea, mai multe doamne din așa zisa lume bună discutau despre una, despre alta. Adică despre Jorj Coroiu, despre moartea lui Găetan, despre Arabela Armășescu și, bineînțeles, despre d-na Simpson.

Din vorbă în vorbă, una dintre matroane — să-i zicem d-na Karaboully — vorbind despre tablourile pe care le are în casă, spune:

— Eu am casa plină de Luchieni.

— Vaaai, mașer — se vaetă madam Karafassully — dar dece nu cumperi un insecticid?

(Madam Karafassully crezuse că ploșnițelor, li se spune pe radical... Luchieni!

Cum a publicat contesa Sofia Andreievna Tolstoi operele soțului său

În anul 1883, Leo Tolstoi a trecut asupra soției sale dreptul de a publica operele sale. Și aci însă s'au ivit conflicte între marele scriitor și soția sa. Tolstoi credea că cedând familiei sale acest drept, va realiza în felul acest un compromis al conștiinței sale. Sofia Tolstoi a văzut însă în acest gest indiferența marelui scriitor față de chestiunile materiale. Cea dintâi sfătuitoare a acesteia a fost o altă soție care a editat lucrările soțului său: A. G. Dostoievska. În 1885, Sofia sosind la Petrograd a vizitat pe Dostoievska. După aceia a scris soțului său: „Am fost la dânsa fiindcă și ea singură editează cărțile soțului său, pentru care a încasat 67.000, bani curați. Mi-a dat câteva sfaturi și am rămas surprinsă când am aflat că editorilor le-a dat numai 5%".

Contesa Tolstoi a publicat opt serii de opere alese, ca și unele publicate separat. Față de opera bărbatului său, Sofia Andreievna ca și A. G. Dostoievska, a fondat o adevărată disciplină științifică. Nu numai că a copiat și a îndreptat manuscrisele lui Tolstoi, însă multe din ultimele tipărituri au fost date la iveală potrivit originalului. Numai grijei Sofiei au putut fi date publicității și operile interzise la vremea lor de cenzură. Tolstoi n'a făcut nimic în această privință, lăsând Sofiei toată latitudinea în hotărîrile sale.

Editarea acestor opere a cerut mult timp. Sofia a rupt din timpul educării copiilor și gospodăriei sale. După fiecare publicație informa pe bărbatul său: „Astăzi am dat la tipar „Abecedarul" și „Cărțile pentru copii". Mâine pornesc la alte publicații. Foarte mult de muncă, din care cauză sunt nervoasă și nesănătoasă. Nu pot să mănânc și să dorm. E interesant că Sytin mi-a comunicat că cenzura a permis apariția „Celor doi bătrâni". „Ivan Ilici" se apropie de sfârșit. Mă grăbesc să termin articolele și apoi să plec la Petrograd. Sper că vei veni acasă în vremea aceasta, pentru ca copiii și casa să nu fie singură. În timpul acesta au fost la mine niște fabricanți de hârtie care mi-au propus o serie de oferte. Și acum o greutate: pe care din cele două oferte trebue să o aleg".

Altădată scria: „Astăzi toată dimineața am vândut cărți și am încasat 500 ruble, am plătit 200 datorii, iar restul îl aduc acasă. Salajev a terminat cărțile. Însă sunt lucruri pe cari nu le pot face fără tine".

Sofia Andrievna citea singură corecturile, deasupra cărora stătea aplecată toată noaptea. Eforturile acestea au dus-o până pe marginea unei boale cu aspect histeric.

Despre munca aceasta scria Sofia Andreievna: „Cât timp lucrez, uit de toată familia. Unde să pleci din fața acestor lucruri?" Altădată scria: „Tocmai acum m'am întors din birou unde am lucrat dela orele șase dimineața până la orele nouă și jumătate seara. E nevoie de o muncă intensă pentru a termina lucrul. Două zile am făcut numai socoteli în legătură cu acei cari au rămas în urmă cu plata. Sunt datorii în sumă de 3500 ruble. Am scris 13 scrisori, ceeace e foarte obositor. De asemenea am scris și m'am informat încă din alte 120 scrisori... Am găsit corecturile și am lucrat pentru trei tipografii. Dacă reușește cineva să muncească fără încetare, apoi eu sunt acela. Pentru asta nu sunt nici tristă, nici veselă. Găsesc o anumită ușurare în acest fel de muncă. O adevărată beție, fiecare se îmbată în felul lui".

Cetitul corecturilor era pentru Sofia Andreievna un fel de apropiere de bărbatul său, de ființa acestuia. Uneori lectura aceasta îi frământa amintiri din trecut. Astfel scrie lui Tolstoi la 14 Martie 1885: „Am terminat corectura „Copilăriei" și n'am simțit niciodată în viața mea un semntiment mai asemănător cu cel avut cândva la vârsta de 14 ani. În loc să continui lucrul, am început să plâng. Nu știu dacă nervii îmi sunt slabi, știu numai că ce am iubit în tine când aveam 13-14 ani, iubesc și astăzi".

După zece ani, în urma noilor corecturi, Sofia Andreievna scria bărbatului său: „Viața mea se scurge mereu în aceiași lume din „Războiu și pace" în care aflu necontenit o alinare. Numai ochii mă dor din cauza acestor corecturi. Cât am fost de proastă când ai scris „Războiu și Pace" și cât de înțelept ai fost tu. Corectând „Copilăria" am plâns, în timpul când corectam „Fericirea Familiei" simțeam că mi se aprind obrajii, la corectura „Războiului și Păcii" admiram și mă bucuram fără să plâng; vom vedea ce-o să fie cu Ana Karenina".

SOLIA BISERICII

Tâlcul Evangheliei

Nu există priveliște mai măreață în domeniul spiritului și pentru oamenii cari trăesc în spirit, decât această desfășurare prin veacuri a nădejdilor mesianice, pe care ne-o dau profeții, călăuziți de Duhul Sfânt. Acești oameni, aspri în moravuri, în port și'n cuvinte, deslipiți de ispitele și de patimile acestei lumi pământești, aproape topindu-se în absolutul Dumnezeirii, fără să înceteze totuși de a fi aceleași uriașe personalități, unice în Istoria omenirii.

Ințelegând că valoarea vieții omenești crește în măsura în care se desfășoară după normele Dumnezeirii, izvorul unic al tuturor existențelor și unicul senz al lumilor, acești oameni au meritat alegerea lor ca unelte conștiente, pentru îndrumarea oamenilor în cadrul economiei dumnezeești de supremă mântuire.

Istoria omenirii, cu marile ei frământări contradictorii, cu afirmațiile și negațiile ei, nu se poate explica numai prin acea simplistă concepție a materialismului istoric, care reduce totul la stomac și la instinctele fizice. Aceasta este numai o latură a chestiunii și'n măsura accentuării sale până la exclusivism, constitue polul negativ al unei frământări dramatice, care-și are începutul în păcatul primordial și care, în totdeauna și-a văzut deslegarea în afirmarea eternă a vieții spiritului. In această luptă istorică și supraistorică dintre teze și antiteze, tinzând la realizarea supremei sinteze în sânul Dumnezeirii, profeții au fost stegarii și crainicii nebiruiți, alpiniștii vieții spirituale, în fața cărora nu înseamnă nimic marii cuceritori de popoare, cu legiunile, cu chiverele, cu circurile și cu pâinile lor.

Căci, Istoria omenirii, este mai înainte de toate, manifestarea în timp și în spațiu a spiritului, în năzuința lui dramatică de a se smulge din robia păcatului și a se uni cu Dumnezeirea.

Aceasta este și trebue să fie adevărata concepție despre Istorie și aceasta va și rămâne, căci modele trecătoare pe cari le aduc diferiții istorici raționaliști sau deadreptul materialiști, nu pot înăbuși năzuințele suprapământești ale oamenilor și nu pot falșifica senzul permanent al existenții lor.

Iată așa dar, cum se îndreaptă mersul istoric al omenirii, sub unanima așteptare a Marelui Mântuitor, cu atâta claritate și cu atâta precizie, prevestit de către profeții Vechiului Așezământ. Simultan sau pe rând, la diferite distanțe de timp și de loc, acești soli ai Providenții dumnezeești, poartă cu neînfrântă credință, torța nădejdilor mesianice, luminând cu ea veacurile dinaintea lor.

„Iată. Eu trimit pe îngerul meu înaintea feței Tale, care va găti calea Ta, înaintea Ta. Glasul Celui se strigă în pustie: Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările Lui! — zice unul dintre marii înaintași, văzând la „plinirea vremii“ pe marele Ioan Botezătorul.

Toți profeții au pregătit calea Domnului prin chemarea lor, dealungul atâtor veacuri, Ioan Botezătorul, cu frământarea sufletului care se simte în imediată apropiere de obiectul dorințelor sale, adună toată această așteptare de secole, comprimând-o în cele câteva luni de activitate publică și strigând din pustiul Iudeei: pocăiți-vă că s'a apropiat Impărăția Cerurilor. Conștient de alegerea sa mai dinainte profetizată, va spune el însuși despre sine că e „glasul celui ce strigă în pustie“ și va vesti lumii: „Iată mielul lui Dumnezeu carele ridică păcatele lumii“, cu sfânta bucurie de a-și fi îndeplinit misiunea cu care Dumnezeu l-a trimis încheind astfel șirul profeților mesianici.

Vechea profeție apune măreață, în vreme ce „Soarele dreptății“ Iisus Hristos, răsare pe bolta nesfârșită și atotcuprinzătoare a economiei dumnezeești, acum când vremile s'au plinit.

Gânduri creștinești de Anul nou

Ziua de 1 Ianuarie, o avem moștenire dela strămoșii noștri Romani. Era sărbătoarea zeului Janus, care avea două fețe, cu una privind în trecut, cu cealaltă privind în viitor. Protectorul poporului și Statului roman, zeul Janus inaugura noul an printr'o foarte îmbelșugată manifestare de serbări, petreceri, jocuri, mese și chefuri, vizite între cetățeni și urări de bine și de prosperitate, întocmai așa cum facem și noi astăzi, noi strănepoții lor. Ca și astăzi, era o revărsare fără sfârșit de veselie și de bun traiu material, cu dorința intimă ca întreg anul nou să fie rodnic și bogat în daruri și în pace.

Ceea ce se făcea în această zi, pe vremea păgânismului roman și ceeace se face astăzi, ca o îndărătnică prelungire a vechiului păgânism pe sub mantia Creștinismului, când se fac serbări și ospețe în noaptea Anului Nou, cu dese ciocniri de pahare și hiritisiri de bine, cu așteptarea solemnă și ceremonioasă a miezului nopții, apoi umbatul cu plugușorul, cu sorcova, cu sămănatul, nu sunt numai fapte întâmplătoare sau moșteniri cari se mențin pe baza inerției istorice, ci au la temelia lor, cea mai adâncă și mai firească năzuință a sufletului omenesc, năzuința către fericire. Această năzuință pentru care adeseori se varsă lacrimi și sânge și pentru care se petrec războae și catastrofe, intr'atât de mult rătăcește spiritul omului și'n așa de mare măsură confundă binele cu răul. Nu mai departe decât felul în care petrecem noi ziua Anului Nou și ideea pe care ne-o facem noi despre fericire. Oare a mânca și a bea pe întrecere, cu alegerea celor mai fine și mai gustoase bucate și băuturi, înseamnă a păși măcar pe prima treaptă a fericirii? Se știe doar că îmbuibarea aduce cu sine atâtea întârziere și atâta impedecare pentru avânturile nobile ale sufletului. A-ți încerca norocul în cărți de joc, a-ți cerceta viitorul prin diferite mijloace vrăjitorești îndărătul cărora râd prostia și minciuna, înseamnă a pune stăpânire sigură pe o soartă mai bună? Firește că nu Și în sfârșit, a chefui o noapte întreagă, pentru ca să te vezi mahmur la ivirea zorilor, înseamnă chipul cel mai demn și cel mai inteligent de a întâmpina noul an care vine?

Ei bine, dacă la temelia acestor petreceri și urări, stă o legitimă dorință omenească după fericire, este lucru foarte vădit, că în faptă, această nobilă dorință se împotmolește în smârcul atâtor vicii, și patimi, cari, învăluind simțurile trupului, ne înșală pentru moment și ne dă iluzia fericirii visate. O simplă și săracă iluzie, care dispare curând în păreri de rău, amărăciuni și dureri. Căci adevărata fericire este mai presus de simțurile trupului și adevărata fericire nu se cerșește din fundul democratic al unei damigene cu vin, precum nici din cleștarul sclipitor al unui pahar de șampanie, nici din bielșugul ospățului, nici din norocul cărților de joc, nici din privirea unei frumuseți oarecare, nici din orice alt lucru material, căci toate acestea sunt schimbătoare și trecătoare, ca fumul și ca umbra.

Anii noștri, pe cari-i așteptăm și-i sărbătorim, nu mai sunt anii zeului Janus. Ci sunt anii Domnului Iisus Hristos, anii mântuirii noastre, anii îndurării Domnului. Așa dar, acelaș spirit al Domnului trebue să umbrească peste noi, peste petercerile noastre și peste dorințele noastre.

Ce suntem noi oare? Niște ființi atât de mici în lumea aceasta, nesfârșită a lui Dumnezeu. Niște pitici cari facem totuși atea planuri, pentru ca să le vedem ruinate la sfârșitul anului. Pentru că viața și planurile noastre sunt în mâna Domnului. El știe ce ne trebue și ce nu și poartă grijă de noi mai mult ca de paserile cerului și de crinii câmpului.

Cu o singură condițiune: să ne încredințăm Lui să cerem de la El binele și fericirea noastră.

In loc să deschidem cărțile norocului, să deschidem mai bine Sfânta Evanghelie. Iată, de pildă, ce citim la Ev. Luca, IV 16—19: „Ci a venit în Nazaret, unde fusese crescut și după obiceiul lui, a intrat în ziua Sâmbetei în sinagogă și s'a sculat să citească. Și i-au dat cartea profetului Isaia și desfășurând el sulul, a găsit locul unde era scris: Duhul Domnului peste mine, pentru care m'a uns să binevestesc săracilor, m'a trimis să tămăduesc pe cei sdrobiți cu inima. Să propovăduesc celor robiți desrobirea și celor orbi, dobândirea vederii, să slobozesc pe cei apăsați și să vestesc anul îndurării Domnului“.

Iată, gânduri și fapte de mângâere și de întărire sufletească, ce trebue să umple și să încunune anul care vine și care este și el anul îndurării Domnului.

Este un adevăr creștin, pe care trebue să ni-l întipărim adânc în suflet, anume că noi nu suntem pe acest pământ decât niște călători, cari avem de străbătut un drum către o țintă mai înaltă decât marginile pământului. In lumina acestui adevăr se înșiră și anii noștri. Un an trecut, este o cale străbătută. Un an care vine, este încă un pas către sfârșitul călătoriei noastre. Nu e oare paradoxal să ne înveselim atât de mult în fața acestui pas către mormânt? Să fim deci ceva mai adânci în cugetările noastre și ca buni creștini cari încredințăm Domnului viața și viitorul nostru, să ne rugăm dimpreună cu Biserica: „Binecuvintează Doamne cununa anului Tău!“.

Gh. V. Butnariu

Gânduri Creștine

Creștinism oriental și creștinism occidental

In revista de sinteză teologică Oecumenica [1]), *anul I, nr. 2, Iunie 1934, profesorul Nicolae Zernov dela Institutul ortodox rus din Paris își conturează ideile fundamentale dintr'o conferință pe care a ținut-o la Londra. Conferința i-a fost cerută de Societatea religioasă anglo-rusă „Sfinții Alban și Sergiu“ și alcătuitorul ei a urmărit să concentreze atenția auditorului—studenți teologi englezi — în jurul câtorva gânduri de cea mai năvalnică actualitate. Intrevăzând pentru timpurile ce stau să vină posibilitatea UNIRII tuturor bisericilor creștine, d. Zernov analizează fugar diferențele conceptuale, ideologice, prin urmare* neorganice, *dintre creștinismul răsăritean și cel occidental, și face ca accentul grav al cugetării sale să cadă pe înțelegerea deosebită care există în aceste două emisfere spirituale ale lumii în ceeace privește fap[tu]l mântuirii sau al răscumpărăr[ii]* noastre.

Da. Nu n[e cos]tă nimic împotrivă ca să recuno[aște]m împreună cu d. Zernov că nimeni nu știe unde începe Răsăritul și unde sfârșește Apusul și că nimeni nu poate trage o linie severă de demarcație între caracteristicele lor mutuale.

Recunoaștem de asemeni că terminologia religioasă folosită permanent în cadrele doctrinare ale acestor două modus-*uri* cogitandi *nu se află încă surprinsă suficient în sensurile ei autentice. De aci, firește, judecățile superficiale și denaturate de astăzi, care în loc să apropie, depărtează. De pildă termenii: ortodoxie, catolicitate, sobornicitate (de la rusescul „sobornosti“), pravoslavnicie. Ei conțin și afirmă categoric o anumită esență creștină pen tru orientali și alta pentru occidentali, deși în primele veacuri creștine s'au aflat împreună pe acelaș plan conceptual. Iar atunci când d. Zernov spune cu patetică desinvoltură că „este timpul să ne cunoaștem serios unii pe alții și să ne verificăm punctele de vedere deosebitoare,* nu așa cum le găsim în cărți, ci cum le avem în viața și în cultul celorlalți frați creștini ai noștri“, *ar putea cineva să nege că are dreptate? Nu. Cu atât mai mult cu cât „Biserica stă mai presus le teologia ei și darurile Sfântului Duh sunt mult mai minunate decât orice efort omenesc făcut întru luminarea lor“.*

Dar ceeace ne obligă la oarecare reticențe și corijări în conferința d-lui Zernov este exegeza temerară pe care o săvârșește tinerețea sa impetuoasă în „calculul diferențial“ (dacă îl pot denumi astfel) din dogma faptică a mântuirii sau răscumpărării noastre prin Iisus Hristos. Aci se pare, după d-sa, că deosebirea de înțelegere a dogmei acesteia este fundamentală în doctrina celor două tipuri de creștinism: oriental și occidental. Astfel, Biserica răsăriteană preferă să afirme că Mântuitorul Hristos a înviat pentru noi ca să ne putem bucura de-o viață nouă, sfântă și nemuritoare, în timp ce Biserica apuseană preferă să întrebuințeze formula atât de familiară ei că Hristos a murit *pentru noi ca să ne fie spălate, iertate, păcatele. Interpretarea aceasta vine să confirme adevărul că răsăritenii socotesc Biserica mai mult ca pe un curent, ca pe un flux de viață nouă în Sfântul Duh, decât ca pe o instituție, așa cum fac occidentalii. Această înțelegere implică dela sine o seamă de rezultate practice, absolut diferite, în aproape toate domeniile creștinismului... antagonist. Și aci i se pare d-lui Zernov că a pus degetul drept pe rană. Oprindu-se atent asupra distincțiunii pe care o face profesorul suedez* Aulén *în cartea sa* Christus Victor [2]) *cu privire la faptul* mântuirii, *care este în acelaș timp și actul central în toate confesiunile religiei creștine, d. Zernov îl depășește prin aparenta adâncire a problemei și statuarea factice a unei distincțiuni primordiale întemeiată pe cult:* răsăritenii dau o importanță determinantă Invierii, iar occidentalii Nașterii Domnului.

Iată, de multă vreme mă preocupă intens elementele constitutive ale unei „Introduceri în teologia creștină estetică“, lucrare pornită din sugestiile profesorului Edouard Krakowsky, surprinse în lucrarea sa: „L'estetique de Plotin et son influence“.

In ea tind să am și două capitole consacrate — unul sensului teologic al colindelor și datinelor noastre de **Crăciun și altul** sensului psihologic al blasfemelor noastre. (Se **înțelege ușor că aci este vorba, în primul** rând, de non-estetica teologică **a acestei armături științifice deci, să pun acum față în față teoria d-lui Zernov cu realitățile constrângătoare din viața și din cultul religios ale unui popor ortodox, altul decât cel căruia îi aparține d-sa, deși nu se poate susține sub niciun fel că poporul rus sau cel sârb, unde și-a obținut d-sa licența în teologie, au** o viață și un cult religios, fie chiar **și extra-bisericesc, diferit esențial de cel al românilor.**

E notoriu pentru toată lumea că în bisericile ortodoxe nu s'a făcut **niciodată teatru. Orice tendință sporadică de acest soiu a fost imediat anihilată, nu atât de autoritatea eclesiastică, ci de reacțiunea viguroasă și de instinctul conservator al credincioșilor. Altfel, firește, stau** astăzi lucrurile în bisericile creștinismului occidental. **E suficient să intri în oricare din bisericile acestui rit ca să vezi, începând cu noaptea din ajunul Nașterii Domnului, însemnătatea ultra-cultică** (ca să nu-i spun scenică, teatrală) **ce se dă acestui fapt hotăritor în istoria omenirii. Fenomenul acesta învederează perfect deci, până la un anumit punct, teoria d-lui Zernov. Ce simplu ,ce sobru, în aparență, se sărbătorește** acelaș **eveniment în bisericile răsăritene.**

Și nu-i pentru nimeni astăzi o taină faptul că icoanele din biserici, ca și cele din case. au fost și sunt Biblia celor mulți, buni și simpli. In afară de aceasta — și altfel decât la creștinii occidentali — credincioșii răsăriteni știau dela preoți și dascăli că în partea stângă a altarelor noastre bisericești se află o scorbură, o „peșteră“ în miniatură, care închipuie locul Nașterii Mântuitorului lumii, — loc sfânt și ferit pe bună dreptate vederilor nevrednice ale credincioșilor. In locul acesta „taica-popa“ începe sfânta „leturghie“ și tot aici o sfârșește. Dar nu numai atât: creștinismul oriental excelează în aceeași amploare sărbătorească dată Nașterii Domnului prin neîntrecuta poezie a imnelor bisericești de factură bizantină. (Nu le-a pus oare în deplină evidență K. Krumbacher prin Geschichte der byzantinischen Literatur, **München, C. H. Beck 1897 și J.** B. Pitra **prin** L'Hymnographie de l'Eglise grecque, **Roma 1867?).**

Iată, de exemplu, splendidul Condacal Nașterii: „Astăzi Fecioara pre cel mai presus de fire naște. Și pământul peșteră celui neapropiat aduce. Ingerii cu păstorii slavoslovesc și magii cu steaua călătoare. Că pentru noi s'a născut prunc tânăr: Dumnezeu cel mai înnainte de veci“. Iată și prima dintre Catavasiile Nașterii: „Hristos se naște: slăviți-L! Hristos din ceruri (coboară): întâmpinați-L! Hristos (e) pe pământ: înnălțați-vă! Cântați Domnului tot pământul și cu veselie lăudați-L, popoare, că s'a preaslăvit!“. Sau stihira: Și acum și pururea dela Laudările nașterii: „Astăzi Hristos în Vitleem se naște din Fecioara. Astăzi cel fără început se începe și Cuvântul se întrupează. Puterile ceasurilor se bucură și pământul și oamenii împreună se veselesc. Magii daruri aduc, păstorii minunea vestesc, iar noi neîncetat strigăm: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bună învoire“! Iată acum și sublimul tropar al Nașterii, care la poporul rus, căruia îi aparținea odată și d. profesor Zernov, anglicanizatorul de astăzi, era singura cântare, singurul imn bisericesc și popular-național intonat pretutindeni și de toți credincioșii — până la revoluția bolșevică — cu prilejul anual al sărbătorilor Nașterii Mântuitorului: în case, pe stradă, în bordee, în palate, de bogați și de săraci, de bătrâni și de tineri, de bărbați și de femei. Troparul acesta devenise un fel de colind obștesc, un fel de Imn național al bisericii ortodoxe ruse, cu mult mai multă rezonanță asupra „misticului colas de suflet dela Nord“ decât chiar Imnul național propriu zis: Boje Taria hrani (=Doamne, ocrotește pe Țar). Conținutul troparului — comun tuturor bisericilor orientale — este acesta: „Nașterea ta, Hristoase, Dumnezeul nostru, a răsărit lumii lumina cunoașterii. Că intru dânsa cel ce slujeau stelelor, dela stea au învățat să se închine Ție, Soarele dreptății și să te cunoască pe Tine Răsăritul cel de sus, Doamne, slavă Ție“!

Dar ce să mai spunem de minunatele melodii *pe care se intonează mereu toate aceste imne cultice?... Nimic altceva decât că ele covârșesc în frumusețe și înrâurire toată polifonia filarmonică a cultului bisericesc occidental, tocmai din prilejul Nașterii Domnului. Se. înțelege ușor deci, că ne aflăm în fața unei altfel de amploare liturgică; dar de aci și până la tăgăduirea totală a existenței amploarei cultice răsăritene în jurul sărbătoririi Nașterii lui Hristos este o distanță considerabilă, care se limitează cu neseriozitatea, cu invectiva și cu neadevărul. Dar nu numai atât. D. Zernov nu ține nici o seamă de fiorii, de efluviile de credința vie și transfiguratoare pe care le încearcă intens toți credincioșii ortodocși în timpul sărbătorilor întrupării și înomenirii lui Dumnezeu-Fiul. Aceștia trăesc faptul Nașterii tot atât de profund, de tainic și de reverențios ca și pe acela al Invierii. Sub nici un motiv n'ar putea să accepte gesturi, atitudini sau înscenări teatrale, dramatice, în bisericile lor. Dar nici la creștinii din Occident lucrurile n'au stat altfel mai demult. Aceasta se poate constata ușor din orice studiu asupra cultului lor (cf. HENRI BREMOND :* Rugăciune și poezie ; Istoria literară a sentimentului religios în Franța — *texte franceze) și din orice tratat desvoltat de istorie literară (cf. GUSTAV LANSON:* Istoria literaturii franceze — text *francez, după cum se mai poate constata și din cartea:* „L'Eglise et le théatre“ (BOSSUET).

Și cu toate acestea, un anumit fel de teatru există și la creștinii ortodocși, în deosebi la noi Românii. Dar firea mistică a ortodoxului, a pravoslavnicului *mai zine zis, (de oarece ne aflăm intr'un alt domeniu teologic decât cel al* Dogmaticei : *este domeniul propriu zis al* Misticei *creștine), contopită total în* duhul *și* duhovnicia *credinții lui nealterate respectându-și în acelaș timp cu sfințenie desăvârșită lăcașurile Dumnezeirii lui, nu -a îngăduit nici odată prezența teatrului în biserici, ci întotdeauna* extra muros, *adică în afara lor. Aici, ca să nu ne mărgnim numai la cazul nostru, românul pravoslavnic s'a simțit în largul și în plinul său. Avem mărturii nunumeroase și de nesdruncinat în* vicleimele *(dela Vitleim-Vitleem-Betleem, locul Nașterii Mântuitorului), în cântecele de stea și în toată acea floră scumpă și bogată de colinde ale lui, cele mai multe și mai frumoase în legătură directă cu actul Nașterii Domnului. (In toate culegerile noastre de* colinde *nu s'a găsit până acum de cât un singur* colind de Paști, *prin urmare în legătură cu actul* Invierii, *și acesta cules de neuitatul* Gh. Cucu *în comuna Cornetul din Vale, județul Ilfov. Colindul are refrenul :* Domnului Domn din cer *și sună astfel :*

„Pe Hristos nu l'a'ngropat
In piatră mi l-a 'ncuiat
Lacatul s'a descuiat.
Hristos în cer a sburat
Pe scaun s'a așezat
Toegel în mân'a luat
Să'nvețe lumea cu drag“.

In eseul acesta, mă gândesc la fondul, la conținutul, la substratul adânc religios al poeziei lor și mai puțin la muzica și la linia lor melodică. Le-am cercetat, le cercetez încă și din cunoașterea lor se desprinde determinantă pentru mine însemnătatea capitală și ortodox-răsăritean ăa actului Nașterii lui Mesia reflectată sublim în acest fel de creații ale întregului popor român. Dacă teoria d-lui Zernov poate fi oarecum valabilă pentru neamurile slavice, ea nu poate avea nicio valabilitate pentru noi românii. Poporul acesta, obligat secole la rând să audă în biserici liturghia și toate celelalte slujbe bisericești în limba slavonă sau chiar în cea grecească, — limbi pe care n'a putut să le înțeleagă niciodată și care nu-i spuneau nimic în legătură cu trebuințele lui sufletești, religioase, a trebuit să-și reverse bucuria și sensul nașterii lui Hristos în colinde, în cântece de stea și în vicleimele gândite, cugetate, formulate simplu și rostite „zise“ pe limba lui „de-acasă“. Și ceeace nu putea să îndeplinească biserica oficială, cu slavoneasca sau greceasca ei, suplineau în mod fericit creațiunile autohtone ale sufletului și inteligenții lui românești. Deaceea, toată această poezie lirică, epică și dramatică, prin care se proslăvește „Nașterea lui Hristos, Mesia chip luminos“, (după cum o vedem zugrăvită nu în cărțile pe care nu le avea, ci pe zidurile și pe tâmpla bisericii din satul său) alcătuește nu numai un tezaur neprețuit din punct de vedere filologic, semantic, folkloristic ori muzical, ci în primul rând un auxiliar extern, pompos, fastuos, al misticismului bisericii răsăritene. Nu acelaș lucru s'a petrecut însă și cu actul invierii *lui Hristos. Aci, fenomenul sărbătoririi se săvârșește cu totul altfel. Avem dintru început o anumită pregătire și un anumit* scenariu cultic *tocmai pentru faptul că actul Invierii este mai minunat decât cel al nașterii. Biserica trebuia să-l reprezinte faptic în fața credincioșilor. Dar și de data aceasta d. Zernov se înșală accentuând, așa cum accentuiază,* pe cultul Invierii. *In adevăr, ceeace se „dramatizează“ nu este actul propriu zis al Invierii, ci procesul, Patimile, condamnarea, Răstignirea și înmormântarea lui Iisus. In această privință nu ne aflăm prea departe de occidentali. Prin urmare, de unde distingerea teoretică în legătură cu* mântuirea *sau* răscumpărarea *noastră ? Da, există o deosebire, dar aceasta își are izvorul la creștinii occidentali în* juridismul *lor formal, rece, calculat, dogmatic, nu în adorarea profundă, în iubirea transfiguratoare și senină a creștinilor orientali, atitudini categorice prin care ei își tâlcuesc — trăind din plinul ei — dogma mântuirii oamenilor. Iubire, ardoare și sacrificiu de sus în jos ; iubire, adorare și sacrificiu de jos în sus...*

Tot în acelaș scop aș fi vrut să evidențiez și sensul non-estetic al blasfemelor din tradiția *poporului român, care înjură de cele sfinte așa cum înjură :* Vascrisu' *(vine de slavonescul „voscresenie“, care înseamnă „înviere“),* grijania *(împărtășirea),* Iordanu', Vangheaua *(Evanghelia) și multe încă altele (lipsește însă din lexiconul acestor înjurături cuvântul „Rojdenie“, care înseamnă „nașterea“ lui Iisus), dar nu este locul să mă opresc amănunțit acum asupra lor. Fapt incontestabil este că românul, „la necaz“, înjură mai mult* cuvântul, *cu stridență slavonă și insesisabilă pentru el, decât accepțiunea sau realitatea pe care o conține...*

Două lucruri trebuiesc neapărat reținute, drept încheiere, din prilejul succintei verificări pe care ne-a oferit-o articolul menționat al d-lui N. Zernov.

A) Dogma întrupării și a înomenirii lui Dumnezeu-Fiul are o însemnătate și se bucură de-o sărbătorire tot atât de elocventă la creștinii orientali ca și la cei apuseni. Numai mijloacele de expresivitate, de manifestare în afară, diferă.

B) Dacă în adevăr este timpul și trebuie să ne cunoaștem serios unii pe alții și să ne controlăm punctele de vedere deosebitoare, pe care, evident, nu se cuvine să le luăm din cărțile de teologie, ci din viața și din cultul celorlalți frați creștini ai noștri, atunci este de neînțeles cum s'ar putea ajunge la aceasta fără ca să se țină în deaproape seamă de tradițiile, de predaniile, de obiceiurile și de toate celelalte zăcăminte spirituale ale unui neam NĂSCUT DIN INCEPUT CREȘTIN, NU FĂCUT SAU CONTRAFĂCUT ULTERIOR...

Pusă în fața realităților constrângătoare, teoria anglicanizată, occidentalizată, a emigrantului rus Zernov se dovedește pură teorie.

Pr. Paraschiv Angelescu

1) Apare la Londra în edtura Society For Promoting Christian Knowledge în redacțiune franceză și cu colaborarea celor mai proeminente figuri de teologi occidentali și orientali.

2) Tradusă în englezește sub acest titlu și publicată tot în editura S. P. C. K. — Londra.

Conservatorul de muzică, coreografie și artă dramatică „Pro-Arte“

Una din marile instituții de artă din țara noastră este desigur Conservatorul de muzică, coreografie, și artă dramatică „Pro-Arte“.

Fondat de d. George Cocea, Conservatorul „Pro-Arte“ se bucură de Inaltul patronaj și sprijin al M. S. Regina Maria.

Cei mai de seamă artiști ai țărei fac parte din corpul profesoral: Pian: Cella Delavrancea, Madeleine Cocorăscu, Sylvia Serbescu, pian curs preparator Miron Șoarec; Vioară: Sandu Albu, Alex. Theodorescu, Nina Alexandrescu; Violă: Sandu Albu; Violoncel: George Cocea; Harpă: Sabina Nicolaescu; Canto: Florica Cristoforeanu, Maria Snejina, George Niculescu Basu, Const. Stroescu. Teorie-Solfegii: Th. Rogalschi, Armonie, Contrapunct, Fugă: Alfred Alessandrescu și Nicolae Agârbiceanu; Muzică de cameră: Alfred Alessandrescu, Alex. Theodorescu, Istoria și Estetica Muzicei, Em. Ciomac. Clasa de operă: Ionel Perlea. Dicțiune, grimă, regie, pentru clasa de operă: George Niculescu Basu. Orchestră și dirijat: George Georgescu Coregrafie: Anton Romanowsky. Dramă și comedie: V. Maximilian. Istoria Universală a dramei și teatrului: Ion Marin Sadoveanu. Estetică: Tudor Vianu, Paul Prodan.

Conservatorul „Pro-Arte“ este o școală a timpurilor de azi, o școală menită să creeze o epocă de înflorire artistică nouă, să găsească și să cultive talente, dându-le hrana cea mai substanțială și mai aleasă, să ofere toată pregătirea tehnică și spirituală pentru a-i forma și desăvârși. Conservatorul „Pro-Arte“ este școala din care vom căuta cu toții să facem un nou și activ stimulent al organizmului muzical românesc.

Inscrierile continuă tot timpul anului, elevii putând să se înscrie la ori ce dată.

Campionatul inter-școlar de ping-pong

S'a scris în această rubrică mai acum vreo două săptămâni că mult trâmbițatul campionat de ping-pong inter-școlar, organizat de „Gazeta Sporturilor“ nu este decât o afacere jidănească cu dublu efect: pe de o parte să mențină interesul cititorilor cari nu mai binevoiesc să cumpere foaia imundă a lui Munteanu-Goldenberg, iar pe de altă parte să dea ocazia câtorva jidănași să se releve în jocul de ping-pong, joc care cere o șmecherie speculativă caracteristică jidanilor.

Nu știm dacă acest campionat a determinat o ameliorare a tirajului „Gazetei Sporturilor“. Știm însă că prevederile noastre în legătură cu rezultatul, s'au îndeplinit întocmai.

Ca să nu mai lungim vorba, dăm rezultatele în întregime:

La categoria I, a ieșit primul tânărul MANDI MOSCOVICI (L.M.B.), al doilea NAUMESCU (?) (L.G.L.), al treilea NICOLACOGLU (liceul elen, al patrulea MARIAN MOSCOVICI (L.M.B.).

La categoria II: 1. Bebe Ornstein (L. Sp. H.); 2. ZOSMER (Libros); 3. Suceanu (Prof. Asociați).

Pe echipe, s'a plasat primul cuplul dela liceul Matei Basarab, MANDI și MARIAN MOSCVICI.

Credem că orice comentariu este inutil.

Capitol și Roxy: Stan și Bran gemeni

Spectacole

TEATRE

OPERA: Trubadurul.
NAȚIONAL: Matineu: Apus de Soare, seara: Serenada din trecut.
REGINA MARIA: Matineu Fiu meu d. Ministru; seara: De ziua nevesti-mi.
COMEDIA: Matineu și seara: Absențe nemotivate.
MODERN: Matineu și seara: 9000 fr. recompensă.
VESEL: Matineu și seara: Călugărul din vechiul schit.
LIGA CULTURALA: Matineu și seara: Și eu am dreptul la viață.
ALHAMBRA: Matineu și seara: Marea ducesă de Alhambra.
VOX: Matineu și seara: Vox populi, Vox Tănase.
MAJESTIC: Matineu și seara: Misterele din Majestic.
Soc. stud. Medicină: Duminică, matineu dansant.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CREȘTINI

CAPITOL: Stan și Bran gemeni și complectare.
ARO: A doua tinerețe.
REGAL: Maria Stuart cu Katherine Hepburn și Frederich March.
ROXY: Stan și Bran gemeni și complectare.
FEMINA: Grădina lui Alah cu Marlene Dietrich și Charles Boyer și complectare.
A. R. P. A.: Diavolul alb cu Ivan Mosjoukin și complectare muzicală.
FORUM: Orașul păcatelor și Sily simfonie.
MANON: Nu sunt vinovat și Florăreasa cu Jenny Iugo.
OMNIA: Orașul păcatelor și Sily simfonie.
TRIANON: Circul.
CITY: Sub două drapele și Tânărul conte.
DARLY: Eu și Impărăteasa și Simfonia a IX-a.
FRANKLIN: Micul Lord, Stan și Bran și Silly Simfonie.
MARCONI: Moscova-Shangay, jurnal și Trupa Titi Mihăilescu.
MODEL: Trădare cu Dick Foran și Mandalay cu Kay Francis.
AMERICAN: Orașul Păcatelor, jurnal și completare colorată.
BARCELONA: Stan și Bran țigani și Ultimul păgân.
CENTRAL: Raza roșie, Răpitorul de copii și revista „Cu sorcoveala“.
DIANA: Copilul durerii și Extraordinarul Joe.
COTROCENI: Nu sunt vinovat și Cascada dragostei.
DICHIU: Insula plutitoare cu Charles Boyer și Timpuri noui cu Charlie Chaplin.
MILANO: „Flacăra Vieței“ (She) și „Ave Maria“.
FLORIDA: „Comoara blestemată“ și „D-ra Mozart“.
ILEANA (str. Avrig 1): In slujba datoriei și Omul cu 2 fețe.
ORFEU: Dansa Palace și Tarzan, Complecături colorate.
PACHE: „Michel Strogoff“ și „Amiral fără voe“ cu Szöke Sackal.
SANTA LUCIA (cal. Griviței 166 bis): Fetița se mărită și Dubla existență a comandantului Derek.
TRIUMF (calea Griviței 335): Picolino cu Ginger Roger și Lordul cel mititel cu Fredie Bartholomeu.
UNIC (Piața Filantropia): Grănicerii și Ingerul alb.
VOLGA (La Roata lumii, Dorobanți): Răzbunarea lui Tarzan, Stan și Bran, Luna de miere.
DORY: „Măsluitorul“ cu Charles Boyer, și trupe Alfonso.
LIZEANU: Mireasa lui Franckenstein, două comedii și revistă.

ARO: A doua tinerețe

Radio

15.00. Ultimele știri.
16.45. Ora străjerilor.
18.00. Alex. Bădăuță: Drum prin zăpezi.
18.15. Concert de muzică militară. Fanfara Reg. 1 Vânători de Gardă, cond. de sublt. Silvian Cristescu.
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.10. Muzică variată (discuri).
20.00. O cafenea literară italienească de Mircea Eliade.
20.20. Arturo Gofmann, canto.
20.55. Poșta Radio.
21.10. Să dansăm în noul an, ne cântă Orchestra de salon Radio, dirij. de D. Teodoru.
22.30. Radio jurnal, Sport.
22.45. Concert nocturn al orchestrei Jean Sibiceanu, transmis dela restaurantul Răcaru.
23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.
23.55. Ultimele știri.

DUMINICA, 3 IANUARIE 1937

7.30. Deschiderea emisiunii. Gimnastică ritmică. Radio jurnal. Concert de dimineață (discuri). Sfaturi gospodărești și medicale.
8.30. Inchiderea emisiunii.
11.30. Clopote.
11.35. Predică de pr. C. Dron.
11.50. Muzică religioasă (disc).
11.55. Cronica vieții religioase de prof. Ion Savin.
12.10. Concert religios. Corul bisericii Sf. Dumitru, cond. de Gh. Niculescu.
12.40. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
12.50. Concert de prânz. Orchestra Grigoraș Diniucu.
14.10. Radio jurnal. Ora. Mersul vremii. Știri interne și externe.
14.25. Continuarea concertului.
15.00. Cunoștințe folositoare de Alex. Cazaban.
15.15. Muzică românească. Taraful Fănică Luca, Nic. Ionescu, muzicuță și Th. Avcenicov, ghitară.
Nic. Ionescu și Th. Avcenicov: Potpuriu de hore și sârbe.
Fănică Luca: Arii naționale.
15.30. Pr. Gh. Niculea: De vorbă cu sătenii.
16.00. Continuarea concertului. Muzică populară și distractivă. Taraful Fănică Luca.
Nic. Ionescu și Th. Avcencov: Potpuriu de valsuri.
Taraful Fănică Luca (solo nai: Fănică Luca).
16.45. Gospodărie agricolă.
19.00. Un an nou bun și fericit lumii întregi. (Transmisiune din Berlin): Emisiune internațională de discuri: Țări participante: Elveția, Austria, Belgia, Danemarca, Estonia, Finlanda, Franța, Anglia, Ungaria, Irlanda, Islanda, Italia, Letonia, Lituania, Norvegia, Olanda, Polonia, Portugalia, România, Suedia, Cehoslovacia, Iugoslavia și Germania.
19.35. Muzică distractivă și de dans (discuri).
20.00. TEATRU: „Excursie în munți“, piesă radiofonică de M. Iorda.
20.50. Concert coral al corului P. T. T. cond. de Gh. Niculescu. (solo: N. Vintilescu).
21.25. Ora națiunii de prof. S. Mehedinți.
21.45. Arii din opere (discuri).
22.10. D-na Cella Delavrancea, pian, acomp. de orchestra Radio, dirij. de Alfred Alessandrescu: Variațiuni simfonice de César Franck.
22.30. Radio jurnal.
22.40. Rezultatele sportive de Virgil Economu.
22.55. Concert de seară. Orchestra Radio, dirij. de Th. Rogalski: „Din operetele de eri și de azi“.
24.00. Ultimele știri.

Sărbătorirea zilei de Anul Nou

Solemnitatea dela Palatul Regal. Discursul M. S. Regelui Carol II, I. P. S. S. Patriarh şi al d-lui Gh. Tătărăscu

Solemnitatea sărbătoririi zilei de Anul nou, s'a săvârşit ieri în Capitală, cu un fast deosebit.

In curtea Patriahiei a fost instalată, pentru a da onorurile, o companie cu muzică şi drapel din regimentul de gardă *„Mihai Viteazu"*.

La ora 11 dimineaţa a început desfăşurarea sărbătoririi.

SOSIREA M. S. REGELUI

La această oră a sosit în curtea Patriarhiei automobilul regal din care a descins M. S. Regele.

La descinderea Suveranului, trupa a dat onorul, garda a închinat drapelul, iar muzica a intonat „Imnul Regal".

In pridvorul bisericii M. S. Regele a fost întâmpinat de membrii guvernului, adjutanţii regali şi ofiţerii generali.

ASISTENŢA

Au luat parte d-nii: Gh. Tătărescu, preşedintele consiliului de miniştri, Inculeţ, vice-preşedinte al consiliului de miniştri, Lapedatu preşedintele Senatului, V. Antonescu, ministru de externe, Cancicov, ministru de finanţe, dr. Angelescu, ministrul instrucţiunii, general Paul Angelescu, ministrul apărării Naţionale, Iamandi, ministrul cultelor, Iuca, ministru de interne, Sassu, ministrul domeniilor. Nistor, ministrul muncii, Negură, ministrul cooperaţiei, Bârcă şi Bentoiu, subsecretari de stat la interne, Goangă subsecretar de stat la instrucţie, Bădulescu, subsecretar de stat la externe, Bejan, subsecretar de stat la ministerul armamentului, Berceanu, subsecretar de stat la domenii, Mitiţă Constantinescu, guvernatorul Băncii Naţionale, Al. Donescu, primarul general al Capitalei, Vasilescu-Karpen, N. Budurăscu, I. Gr. Perieţeanu şi Armand Călinescu, foşti miniştri, Vlahide, secretar general la preşedinţia consiliului de miniştri, preotul Partenie, secretar general la culte, Alexandrescu-Roman, secretar general la muncă, Viforeanu, procuror general şi Iuca şi Lupu, preşedinţi de secţie la Inalta Curte de casaţie; Istrate Micescu, decanul baroului de Ilfov, Stârcea, prim preşedinte al Curţii de apel, Alesianu, prim preşedinte al Curţii de conturi, general Gabriel Marinescu, prefectul Palatului, Codin Ştefănescu, procuror general, ing. Pitulescu, directorul general al poştelor, Cernat, directorul general al Siguranţei Statului, Stancu Brădişteanu, prof. Rădulescu-Motru, chestor Gh. Stănescu, şeful Siguranţei Capitalei; generalii: Samsonovici, şeful marelui stat major, Partenie Manu, Todicescu, Ilasievici, Ştefan Ionescu, Pârâianu, Popovici, Petala, Turbatu, Grigorescu, dr. Ilieşcu, Coroamă, Oprescu, amirali Bălănescu şi Bărbuneanu; colonei: Goescu, Dombrowsky, Râmniceanu Munte, Bolintineanu, Niculescu şi Praporgescu.

SERVICIUL DIVIN

Serviciul divin a fost oficiat de către I. P. S. S. Patriarhul dr. Miron Cristea, asistat de arhiereul Veniamin Pocitan Ploeşteanu, Vicarul Patriarhiei, protosingheli Nicodem şi Teofil Ionescu, diaconii Lavru Florea şi Firmilan.

Răspunsurile religioase au fost date de corul Patriarhiei.

DEFILAREA

După terminarea serviciului religios M. S. Regele însoţit de d-nii: Gh. Tătărăscu, preşedintele consiliului de miniştri, generalii Paul Angelescu, ministrul apărării naţionale, Filimon, prim adjutant regal şi Ilasievici, comandantul corpului II armată a trecut în revistă, în uralele soldaţilor. Compania de onoare a defilat apoi în faţa Suveranului şi a asistenţei. Apoi M. S. Regele s'a îmbarcat cu automobilul la Palat.

RECEPŢIA DELA PALAT

După te-deum-ul dela Patriarhie, cortegiul regal s'a îmbarcat, în aceiaşi ordine la Palatul Regal.

La ora 12 a. m. în Sala Tronului, M. S. Regele a primit pe membrii guvernului, în frunte cu d. Gh. Tătărescu, pe membrii Inaltului Cler şi pe înalţii demnitari ai statului.

CUVANTAREA D-LUI GH. TATARESCU, PREŞEDINTELE CONSILIULUI DE MINIŞTRI

Sire,

Zorile anului nou se ridică sub apăsarea aceloraşi grele îngrijorări obşteşti, sub care a început şi anul apus.

Un simţimânt de nelinişte născut din dificultăţi interne crescânde şi din ameninţări externe sporite, a pus stăpânire, în toate colţurile lumii, pe sufletul mulţimei şi stăpâneşte şi azi viaţa popoarelor, stânjenindu-le sforţările de propăşire.

Dar după cum în anul ce a trecut au biruit bunul simţ şi instinctul de conservare al mulţimilor şi prudenţa şi înţelepciunea conducătorilor, va trebui să biruiască şi în anul ce vine spiritul de înţelegere şi dorul de pace care luminează fără întrerupere conştiinţa lumii.

Oricare vor fi hotărîrile viitorului, în cuprinsul ţării noastre nu vor fi împlinite decât numai poruncile solidarităţii şi ale concordiei.

Tot mai mult se întăreşte în sufletul credinţa că deslegarea nevoilor obşteşti nu se poate face prin deslănţuirea urilor şi exacerbarea patimilor şi tot mai luminos apare adevărul că buna stare generală nu se poate dobândi decât numai prin muncă continuă, desfăşurată în cadrul ordinei şi al disciplinei naţionale.

Crainicul neobosit şi însufleţit al acestei credinţe a fost însăşi Majestatea Voastră, care şi în anul închis a propovăduit necontenit în tot întinsul ţării, religia acţiunei creatoare, stimulând sforţările, îndrumând iniţiativele, dechizând zăgazurile tuturor energiilor şi purtând pretutindeni, în mijlocul cărturarilor ca şi în mijlocul sătenilor, ca şi în mijlocul muncitorilor şi al soldaţilor, sufletul răscolitor al înfăptuirii şi cultul datoriile împlinite.

In dâra de îmbărbătare trasă de acţiunea pilduitoare a Majestăţii Voastre, s'a creiat un climat prielnic în care s'a redeşteptat simţul tuturor răspunderilor. De aceia cuvântul Majestăţii Voastre, rostit către sfârşitul anului acestuia, a răsunat în toate inimile româneşti. Apelul la unire a fost auzit, şi a fost şi ascultat, şi niciodată ţara nu a fost mai strâns unită în jurul Tronului, decât în acest început de an de grijă şi de reculegere.

Sire,

Cu aceste simţiminte, cu aceste nădejdi, ţara aduce azi urările ei Majestăţii Voastre rugând împreună cu noi pe Dumnezeul ocrotitor al Neamului nostru ca să-i lumineze toate drumurile şi să-i isbăvească toate gândurile!

Să trăiţi Sire!

Să trăiască Măria Sa Mihai Mare Voevod al Alba-Iuliei!

Să trăiască Augusta Voastră Dinastie!

CUVANTAREA I. P. S. S. PATRIARHUL ROMANIEI, DR. MIRON CRISTEA

Majestate,

In numele meu şi al Bisericei noastre, — al cărei prim credincios eşti Majestatea Ta — Iţi doresc un an nou cu bine şi cu sănătate. Şi rog pe Dumnezeu ca să-Ţi păstreze energia tinerească, voia de muncă şi zilnicile preocupaţiuni — precum pentru progresul Bisericei — aşa şi pentru tot ce este de interes obştesc; în deosebi, să puteţi şi în viitor da puternicul sprijin moral şi îndemn tuturor factorilor de conducere a ţări şi a instituţiunilor — fie publice, fie particulare —, ca să continue bunele începuturi întru a desvolta, întări şi spori şi toate acele aşezăminte, mijloace şi posibilităţi de lucru, ca mai ales cei fără nici o avere — decât munca braţelor lor — să-şi poată câştiga o bucată de pâine zilnică, o locuinţă higienică pentru ei şi familia lor, şi să poate da o bună îngrijire copiilor lor, contribuind astfel la alimentarea şi menţinerea armoniei dintre clasele noastre sociale, atât de dorită de toţi bunii patrioţi şi atât de necesară pentru mulţumirea sufletească a celor mai lipsiţi şi nevoiaşi, celace îi va îndemna să între cu drag şi să persiste în ritmul vieţii noastre naţionale-româneşti şi creştineşti, asigurând astfel pe toată linia o atmosferă de paşnică şi rodnică muncă pentru propăşirea ţării şi a cetăţenilor săi. Aceiaşi poruncă ne-o dă şi Sf. Evanghelist Luca în Evanghelia de azi, când se cere: „să dăm celor zdrobiţi — uşurare".

Să trăiţi Majestate dimpreună cu Marele Voevod Mihai şi întreaga Familie Regală!

I. P. S. S. PATRIARH

CUVANTAREA MAJESTAŢII SALE REGELUI, ROSTITA CU OCAZIUNEA SARBATORIRII ANULUI NOU 1937

D-le preşedinte al Consiliului,
Inalt Prea Sfinte Patriarh,
Ţin să vă mulţumesc pentru cuvintele ce Mi le-aţi rostit, în numele Ţării şi al Bisericii, în această primă zi a noului an.

Este o zi în care avem datoria de a gândi la anul care a trecut şi mai ales să ne pregătim pentru anul ce vine.

Anul care a trecut, cu toate că a fost plin de griji, cu voia lui Dumnezeu şi cumînţenia oamenilor, a trecut în pace şi a dat anumite semne de reînviorare şi de prosperitate.

Fie, ca aceiaşi voinţă supremă şi

M. S. REGELE CAROL II

aceiaşi cumînţenie să ne păstreze şi anul ce vine ca un an de pace şi un an de belşug!

Acum doi ani, tot cu un asemenea prilej, am dat o indicaţiune de program de guvernare, program care se rezuma într'un singur cuvânt: gospodărie.

Văd cu plăcere că, în anumite ramuri ale activităţii noastre publice s'a ţinut oarecum seamă de acest sfat şi că acest simţământ — că prima grijă a acelora cari sunt chemaţi să cârmuiască ţara, este de a apăsa din ce în ce mai mult pe acest sentiment de gospodărie — îşi face din ce în ce mai mult drum în spiritul conducătorilor şi hotărît devine o cerinţă tot mai acută a tuturor locuitorilor acestei ţări.

Cari vor putea fi realizările anului 1937, nu este locul s'o spunem aci. Ştiu totuşi că sunt trei comandamente superioare, cari vor cere pentru ţară orice sacrificii: este ostirea, sunt drumurile şi este sănătatea publică.

Acestea, cu toate mijloacele restrânse pe care le avem la îndemână, se vor putea înfăptui în parte, dacă la chiverniseala lor va sta acel spirit de strânsă şi cuminte gospodărie.

Atât guvernanţilor de astăzi, cât şi celor cari, în decursul vremurilor, vor fi chemaţi să conducă această ţară, le dau un sfat: dacă vor să păstreze un renume, dacă vor să fie iubiţi de această ţară şi dacă vor, ca Eu, ca Suveran, să le dau tot sprijinul pe care trebue să-l dau guvernelor Mele, aceasta va depinde înainte de toate, de astăzi înainte, numai şi numai de sentimentul absolut de gospodărie şi de utilitate publică.

Ţara aceasta şi întreg poporul Meu, să fie convinşi că din acest loc, unde Mă găsesc prin voinţa Celui Atot Puternic şi prin voinţa poporului Meu, Eu sunt acela care voi sta strajă neclintită, pentru ca acest dezideratul al Meu şi al Ţării, să se îndeplinească cu sfinţenie.

Sunt sigur că toţi aceia, cari au, cari vor avea, sau vor să aibă, o răspundere în această ţară, Mă vor pricepe.

Ca pretutindeni, sunt şi la noi unii mai optimişti, iar alţii mai pesimişti. Astăzi voi face apel la cei pesimişti, — căci cu cât crezi că lucrurile merg mai rău, cu atât trebue să-ţi dai silinţa ca ele să meargă mai bine; de aceia apelul Meu la unire, apelul Meu la colaborare sufletească, pe care rând pe rând şi zi de zi l'am făcut conducătorilor acestei ţări, se îndreaptă astăzi către aceia care văd mai mult rău decât bine şi care trebue să priceapă că orişicare patimă personală trebue lăsată la o parte şi că numai satisfacerea intereselor ţării poate să îndepărteze răul, pe care-l văd ei.

Urând Ţării şi poporului Meu un an nou fericit, plin de prosperitate şi de linişte. Imi reînoiesc făgăduinţa, că voi fi Acela care, fără prihană şi fără odihnă, voi sta de veghe, ca această linişte să se păstreze şi această prosperitate să se întărească.

Aşa să ne ajute Dumnezeu!

Activitatea organizaţiei partidului Naţional-Creştin din Argeş

PITEŞTI, 1. — In ultimele consfătuiri care au avut loc la sediul organizaţiei partidului naţional-creştin din jud. Argeş s'a hotărît intensificarea mijloacelor de propagandă în judeţ pe anul 1937.

D. PION-CONSTANTINESCU preşedintele organizaţiei a decis ca în cursul primelor luni să se trimită tuturor organizaţiilor comunale instrucţiuni în vederea unei activităţi noui disciplinate şi rodnice, mulţumind tuturor membrilor şi prietenilor care au dat concurs şi au pus suflet la mărirerea cadrelor organizaţiei.

Imediat după întoarcerea în ţară a d-lui ŞT. GRIGORE, vice-preşedintele organizaţiei care acum se află în Italia participând la excursia organizată de ziarul PORUNCA VREMII, se va desfăşura o vie activitate în sensul celor arătate mai sus.

Politice

UN NUMAR important de candidaţi la examenul de capacitate pentru profesorii secundari, roagă pe d. ministru al educaţiei naţionale să dispună ca sesiunea anunţată pentru luna Februarie din acest an, să se ţină la Bucureşti.

Deşi legea prevede că examenul se va ţine prin rotaţie, în principalele centre universitare din ţară, urmând ca anul acesta băeţii să se prezinte la Iaşi, iar fetele la Cluj, totuşi, ţinerea lui la Bucureşti, pentru toţi candidaţii, fără deosebire de sex, ar uşura celor mai mulţi dintre ei cheltuelile de deplasare şi întreţinere pe tot timpul cât vor dura probele, întrucât Capitala ţării oferă posibilităţi de întreţinere suficiente şi eftine, evitându-se astfel specula la care ar fi supuşi în orice alt oraş din ţară, neîncăpător pentru numărul mare al candidaţilor.

*

DUPA TERMINAREA festivităţilor dela Palat, membrii guvernului s'au dus la locuinţa d-lui DINU BRATIANU, şeful partidului liberal.

In lipsa d-lui GH. TATARESCU — reţinut de solemnitatea prezentării Corpului diplomatic— a luat cuvântul d. Ion Inculeţ, vice-preşedintele consiliului, care a făcut urări de viaţă lungă şi sănătate şefului partidului.

D. Dinu Brătianu, răspunzând acestor urări, a închinat pentru solidaritatea partidului şi pentru prelungirea guvernării în cadrul programului şi ideilor liberale.

*

IN URMA articolelor ziarului nostru prin care arătam starea în care se găsesc unele cămine şi internate studenţeşti şi localuri şcolare d. prof. dr. POENARU-CAPLESCU a fost autorizat de ministerul Educaţiei Naţionale să viziteze şcoalele publice şi particulare de toate gradele precum şi căminele şi cantinele universitare, spre a constata dacă sunt aplicate măsurile de higienă generală şi dacă starea sanitară a elevilor şi studenţilor este satisfăcătoare.

*

DUMINICA 3 Ianuarie, la orele 9 seara va fi, în sala Ateneului, un mare concert al corului bisericii române din Sofia.

Concertul de Duminică dela Ateneu constituie o frumoasă manifestare naţională a unor români de peste hotare şi ea trebue încurajată.

Biletele s'au pus în vanzare la „Cartea Românească" iar în seara concertului, la cassa „Ateneului".

Agapa Frontului Românesc din Tutova

In sala restaurantului „Carpaţi" a avut loc o agapă a Frontului Românesc din Tutova, pentru strângerea relaţiilor de prietenie, între membrii grupării.

S'a hotărât ca această agapă să aibă loc din 2 în 2 săptămâni.

Au ţinut cuvântări d-nii: prof. Gh. V. Gălcă, Eduard Şion, av., C. Geneţi, comerciant, prof. N. Gaiu, C. Cucoş, meseriaş, Petru V. Petrini, contabil cooperatist, av. Paul Nicola, Batăr, meseriaş, Grigore Nanu, comerciant, Chiper Vasile, industriaş, av. N. Vornicu.

D. V. Georgescu-Bârlad, comandantul legiunii Frontului Românesc din judeţul Tutova, mulţumeşte tuturor celor de faţă. Să nu uite o clipă — spune d-sa — pericolul comunist ce ne urmăreşte. Comuniştii se adăpostesc în partidele politice dela noi.

Lupta noastră trebue să aibă un caracter de energie, fiindcă acţiunea de înfăptuire e precedată totdeauna de voinţa energică a conducătorilor şi cadrelor.

Pentru „Casa Verde"

Suma din urmă: 271.248

D. M Vapor, Loco, 20; Subit. Duţescu Gh.-Orşova, 50; S. O. D. 500; I. Săndulescu, Loco, 100; G. C. S., Loco, 500; Aroneţ C.-Muşeniţa Rădăuţi, 40; Alina Pudiş-Câmpina, 200; I. Vătăşianu-Sibiu, 100; Neculai Eremia-Brăila, 100; I. Cârlig-Odobeşti, 140; prof. dr. Făcăoaru-Haţeg 100; d-na P. Iacovescu, 100; Gh. Iacovescu, 100; Leonida St. Fulgeanu, 100; N. I., 100; C. Dumitrescu 50; D. I., 50; A. I., 50; N. M. 40; N. G. Iacovescu, 20; Gh. G. Iacovescu 20; Păuna Creangă, 10; Paul I., 10; Costin Ionescu Sima, 100; T. S.-Cluj 200; I. Petrescu-Loco, 60; familia Georgescu-Loco, 100; Ion Mărculescu Loco, 50; C. St. Emil Rebreanu-Ghimeş, 100; Ioan Vrâncianu-Galaţi, 255; Alex. Săndulescu, Loco, 100; George Georgescu, director, 200; Valerian Alexandru, 100; subit. Săndulescu-Craiova, 100; colecta Gh. N. Crţitoru-Suraia-Putna, 320; garnizoana legionară Slimnic-Sibiu, 300; Ioan Popovici-Cluj, 100; colecta cuibului „Avram Iancu"-Craiova 300; colecta prof. Claudiu Ursatiuc, Cernăuţi, 320; Claudiu Ursatiuc, profesor secundar, 250; A. Cilievici, preot 50; inspector H. Predie, 50; dr. M. Cilievici, 100; Art. Găina-inginer, 100; prof. dr. O. Topa 50; prof. Z. Criţan, 20; preot E. Hostiuc, 50; profesor C. Loghin, 100; prof. I. Petruc, 50 lei.

Total general, Lei 277.323

„Patria" şi Sfânta Patriarhie

„Patria", oficiosul de Sâmbătă din Cluj al partidului naţional şi ţărănesc (dacă e naţional şi ţărănesc, ar trebui să fie fără îndoială, şi CREŞTIN), protestează împotriva Sfintei Patriarhii [illegible] ordin preoţimii să citească „Porunca Vremii".

N'am auzit până acum de un asemenea ordin, pe care, fără îndoială, l-am salutà cu nespusă satisfacţie. Ce-ar fi, în definitiv mai normal decât îndemnul către preoţi să citească „Porunca Vremii", tribuna care militează cu mai multă căldură pentru ţăria şi strălucirea Sfintei noastre Biserici? Din contră, dacă am avut şi avem o mare amărăciune, este tocmai că lipseşte acest indemn. Dacă nu ne putem, într'adevăr răspândi între slujitorii Bisericii, cine să ne citească: detractorii, ofensatorii ei, indivizii fără lege şi fără credinţă, cuibăriţi în Redacţia „Patriei"? Căci, iată, să vedeţi, cum scrie ziarul care înjurează cuvântul sfânt de „Patrie":

„Ca nişte ciuperci veninoase, cari răsar din pământ numai în anumite anotimpuri ale anului, aşa au răzbit în ţara noastră, în ultimii ani, mişcările extremiste de dreapta"...

Prin urmare mişcările politice naţionaliste, cari militează pentru naţionalitatea şi creştinătatea noastră, sunt ciuperci veninoase pentru patrioţii d-lui Maniu dela Cluj.

Mai departe, scrie „Patria":

„ori deşi învăţătura creştină se cristalizează aşa de luminos în cuvintele: „iubeşte pe aproapele tău, ca pe tine însuţi", am văzut cu propriii noştri ochi un ordin confidenţial prin care SFANTA PATRIARHIE ORTODOXA A REGATULUI ROMAN, obligă pe slujitorii altarului din cel mai modest şi îndepărtat cătun să se aboneze la „Spelunca Vremii".

„Denunţăm aci alianţa între Biserica ort. rom. şi foile tipărite cu banii GESTAPOULUI"...

Găsiţi vreo deosebire între stilul şi ţinuta, injurioase, ale Românilor-creştini" dela „Patria" şi obrăznicia judeo-comuniştilor din Sărindar? In primul rând aceiaş „leitmotiv" al cuşărilor cu perciuni: „iubeşte pe aproapele tău, ca pe tine însuţi". Nu-şi iubeşte Biserica fiii! Ori e mai curând vorba de fiii lui Izrael, pe care Biserica TREBUE SA-I IUBEASCA, DEŞI O SAPA LA TEMELIE, aşa cum sapă dealtfel şi la fundamentul naţionalităţii noastre.

Dar iată vine impertinenţa, nerusinata cutezanţă: „denunţăm aci alianţa între Biserica ortodoxă Română şi foile tipărite CU BANII GESTAPOULUI".

In primul rând redactorul „Patriei" cu perciuni care scrie aceste rânduri este cam dobitoc, dându-i zor cu un Gestapou al mărcilor nemţeşti, hitleriste, când ar putea să vorbească mai curând despre un Gestapou al rublelor ruseşti. Despre un Gestapou al Moscovei şi nu al Berlinului.

In al doilea rând cum îşi îngăduie un scrib oarecare să scrie: „denunţăm aci alianţa între Biserica ortodoxă Română"...?

Ce-a ajuns Biserica noastră, ca să i se arunce astfel de somaţii? Un fel de partid internaţional-ţărănesc care este denunţat pentru alianţa lui cu comuniştii?

Este o impertinenţă fără precedent, care dovedeşte elocvent halul de decrepitudine la care au ajuns unii agenţi electorali. Nerusinare în faţa căreia sperăm că Sfânta noastră Biserică nu va mai rămâne, pentru prestigiul ei, cu braţele încrucişate.

„Porunca Vremii"

Care ne este origina şi trecutul

Origina poporului nostru se trage din Traci, numiţi Geto-Daci, cari au fost biruiţi şi cuceriţi de Romani. O avem şi din Slavi, pe cari i-am absorbit în fiinţa noastră foarte curând. Dela Tracii din ţara noastră de azi, noi am luat sângele eroic al lor, cum şi sufletul crezut fără moarte de ei, şi prins ca credinţă de zeul Zamolcsis, pe care l-a înlocuit Dumnezeu-Tatăl al sfintei noastre biserici. Dela Romani, împreună cu sângele şi sufletul lor, trecute în noi prin căsătorii mai ales militare, noi am luat şi graiul sonor şi armonic din vremea de atunci şi de azi; cum şi bogata cultură pentru construirea de drumuri şi de clădiri de oraşe înzestrate cu băi. Dela Slavi am luat frumosul costumelor din satele noastre şi cântările de doine şi hore păstrate şi astăzi; cum şi basmele, baladele şi poeziile populare, isvorâte din sentimentele pline de farmec ale poporului nostru de atunci.

Deşi lipsit nu numai de armata romană, dar chiar şi de statul acestui imperiu, pe care ni le-a sustras Aurelian după o sută şi şaizeci de ani, întregul trecut însă al poporului nostru e plin de victorii; prin sfărâmarea în sute de ani, de popoare barbare, pe care în „Dacia" sa, domnul I. Nistor ni le arată că au fost ca număr 16. Aceiaşi viguroasă şi eroică biruinţă ne-o arată şi anul 898 al erei creştine, când asiaticul popor unguresc a năvălit în ţinutul Tisei de atunci şi de azi; de unde el a pătruns în Ardealul nostru de atunci în anul 1037 al erei creştine. In ţinutul acesta, locuit de români, maghiarii au găsit voivodate cu cârmuiri prelungite întrecut, unele din ele fiind înarmate şi în stare să lupte cu hoardele sălbatice ale acestui popor, şi chiar să le învingă. In Banatul Oltean cu prelungire şi peste munţii Carpaţi, a apărut în 1200 Litovoi ca Voivod al Ţării Severinului, căruia i-a fost contimporan Stanislau din ţinutul Muntean, având ca urmaş pe Tugomir, care a fost din neam Basarab trecut şi în Ardeal. In al paisprezecilea veac apărură în mod liber Principatele noastre Moldovean şi Muntean, care s'au unit, au întemeiat Regatul cu Dinastia noastră de azi şi au unificat pentru deapururi şi România de azi şi poporul nostru de mâine.

† Vartolomei al R. N.S.

Iaşul creştinesc detestă pe francmasonul Mihail Sadoveanu, unealta jidovilor

La acţiunea pe care ziarul „PORUNCA VREMII" o duce contra presei jidoveşti, purtătoare de cuvânt a unor interese străine de neamul nostru, un număr însemnat de avocaţi creştini din Iaşi au înţeles să facă un act de solidaritate precis şi hotărât. Ei au redactat următorul:

Primejdii mari pândesc Ţara românească, Prin abuzuri, nedreptăţi, fiscalitate, risipă în frivolităţi şi exploatare, Tara noastră a fost şi este aruncată în sărăcie, dezordine, desnădejde şi revoltă.

Alături, străinismul solidar şi organizat a acaparat şi acaparează ultimele resurse de existentă ale naţiei noastre, ameninţând spiritualitatea românească şi urmărind să ia frânele conducerii politice a acestei Ţări.

La orizonturi, nu îndepărtate, mişeşte spectrul comunismului barbar, pe care iudaismul îl utilizează, ca ultim mijloc. de dărâmare a civilizaţiei naţionale şi creştine şi se pregăteşte şi primejdia unui război.

In faţa unui atare spectacol, poporul românesc se găseşte deocamdată desbinat şi lipsit de dinamismul necesar.

Toate demonstraţiile teoretice şi sentimentale sunt bune, dar nu sunt suficiente. De aceia, inamicul nu se impresionează şi-şi continuă opera de dezagregare, cucerire şi stăpânire.

Este nevoie de exemple?

E deajuns unul singur.

Presa evreiască dă asaltul, în vederea orientării politicei româneşti spre alte idealuri şi interese decât cele româneşti.

Ea vrea să ne împingă în braţele comunismului.

Faţă de această tentativă criminală reacţionează ziarele românesti „UNIVERSUL", „PORUNCA VREMII", „CURENTUL", „ŢARA NOASTRĂ", etc.

Românii reacţionează pentru un moment.

Panica cuprinde Sărindarul.

Dar... entuziasmul trece.

Presa din str. Sărindar încearcă să se redreseze şi, culmea ironiei şi cinismului, un român... scriitorul Mihai Sadoveanu, se oferă pentru aurul lui Iuda, să reabiliteze ziarele „Adevărul" şi „Dimineaţa".

Unii români nu înţeleg această vicienie specific iudaică, cu toată alarma presei româneşti, şi nu reacţionează. Mulţi, inconştienţi, continuă să citească ziarele „Adevărul" şi „Dimineaţa" şi celelalte ziare evreieşti.

Faţă cu această situaţie, subsemnaţii avocaţi Români-Creştini din Iaşi, încrezători în forţele noastre sufleteşti şi în destinul Neamului Nostru, denunţăm tuturor adevăraţilor Români, rolul s'nistru ce şi-a asumat Mihai Sadoveanu şi, trecând peste meritele sale de scriitor român, de care ne vom ocupa altădată, îl demascăm opinei publice româneşti ca instrument al iudaismului în România şi deci ca duşman al Naţiei româneşti, pe care o bravează pentru o sută de mii lei pe lună, pe care i primeşte dela Kahalul evreesc, oplosit în Sărindar.

Şi Iuda l-a vândut pe Cristos pentru treizeci arginţi.

Atragem atenţiunea tuturor Românilor asupra rolului nefast, pe care îl are francmasoneria, — al cărei membru marcant este Mihai Sadoveanu, — de care iudaismul se serveşte, în cazuri grele pentru el, ca instrument al scoaterilor şi intereselor sale.

Jurăm că nu vom cumpăra şi nu vom citi niciodată presa evreiască si, cu durere... pentru viitor. nici scrierile d-lui Mihai Sadoveanu, până nu va părăsi directia ziarelor „Adevărul" şi „Dimineata".

Conjurăm pe toţi bunii Români să ne urmeze.

Vom sprijini, cu toată hotărârea noastră, presa românească, care înţelege să se pună în serviciul cauzei si intereselor româneşti şi ne declarăm solidari cu ziarul „Universul" şi directorul său. d. Stelian Ponescu si cu celelalte ziare româneşti si naţionaliste, în lupta întreprinsă pentru deparazitarea presei româneşti de imixtiunea iudeo-masonico-comunistă.

Apelăm la toate asociatiile româneşti şi creştine: studenţi. avocaţi, medici, ingineri, profesori, preoţi, comercianţi .meseriasi şi la toţi Românii, să se solidarizeze cu apelul nostru şi să ne urmeze pe drumul ce-l desemnăm.

Hrubele iudeo-masonice-comuniste din Sărindar, trebuiesc dărâmate prin puterea solidarităţii şi a spiritului naţionalist creştin.

Iaşul... jalnicul Iasi creştinesc, din care n'a mai rămas decât o tragică amintire, în luptă cu invazia jidovească, sprijinită efectiv pe loziile francmasonice ale lui Mihai Sadoveanu, îl reneagă pe acest sinistru personaj şi-l detestă.

Ilie Gârneaţă, Nicolae Beuran, Ion Dimitriu, Titus Franculea, Dumitru Luca, Andrei Velciu, Dumitru Iliescu, Ion Tasca, Vasile Calistru, Gheorghe Munteanu, Nicolae Ioanid, Petre Andarache, Constantin Mitrican, Iuolit Iuschievici, Vasile Drăcan, Ionel Popovici, Teodor Puiu, Pohontiu, Mihai Gr. Constantinescu, Şiraev.

Mari manifestaţiunii populare ale Frontului Românesc din Muscel

In vacanţa aceasta fruntaşii Frontului Românesc din judeţul Muşcel n'au pregetat în a colinda sat cu sat meleagurile muscelene.

D. prof. şi deputat Ion A. Modreanu peşedintele organizaţiei judeţene, însoţit de d. căpitan N. Tainâ, d. Gh. Modreanu institutor, şi d. Dumitru Modreanu avocat, preşedintele tineretului vaidist muscelean, au vizitat sectorul *„Valea Râului Doamnei de sus"*, condus cu multă râvnă de d. dr. Georgescu-Domneşti. In comunele: Nucşoara, Domneşti, Corbişori şi Retevoeşti s'au ţinut populate manifestaţiuni, ce-au impresionat prin caracterul lor demonstrativ, pentru realizarea imediată a României Românilor şi isgonirea peste hotare a tuturor străinilor şi în special a jidanilor. A treia zi de Crăciun, ziua Sfântului Ştefan întreaga echipă a vizitat sectorul *„Valea Râului Doamnei de jos"* şi comuna Leicesti-Păcioiu a trăit momente solemne, unde întreaga comună a ascultat cu multă atenţie cuvântul celor care cheamă la luptă contra străinilor, — întreg neamul.

Intruniea s'a deschis printr'un cuvânt de bun sosit, rostit de studentul Filipescu, care în cuvinte simţite a relevat personalitatea d-lui deputat Modreanu, ca fiu al acestor coline, care în erarhia treptelor sociale pe cale cinstită, a ajuns până la profesorat şi deputaţie.

D. deputat şi profesor I. Modreanu a explicat pe înţelesul tuturor întreaga situaţie politică externă şi internă, a ţării noastre, în actuala conjunctură politică europeană. D-sa a spus că este necesară pregătirea sufletească, că să rezistăm vremurilor grele pe care le străbatem.

Tineretul spune d-sa trebue să fie cultivat pe linia marilor virtuţii naţionale, fiindcă soarta lor oni părinţii, trebue să le-o asigurăm — cel puţin la nivelul traiului nostru de până azi.

Propuneri de modificare

în proectul de lege pentru organizarea agriculturii

Societatea inginerilor agronomi a redactat un memoriu cu privire la îndrumarea creșterii vitelor și rolul inginerilor agronomi.

Acest memoriu este însoțit de următoarele propuneri de modificare în proectul de lege pentru organizarea agriculturii, proect admis de comisiunea agricolă a Senatului:

Art. 87. al. 5. să fie redactat:

„Lucrările încheiate de comisia de expertiză vor fi centralizate la Camera de agricultură".

Art. 92. al. 1. să fie redactat:

„Sindicatele de creșterea animalelor se vor înființa și vor funcționa pe baza unui Statut aprobat de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, cu avizul Uniunii Camerelor de agricultură".

Art. 93. al. 2, să fie redactat:

„Personalul de conducere al instituțiunilor zootehnice de Stat va fi recrutat pe bază de concurs dintre medicii veterinari și inginerii agronomi.

Comisiunea de examinare va fi compusă din: doi profesori de zootehnie, dela Academiile de înalte studii agronomice, profesorul de zootehnie dela Facultatea de medicină veterinară, directorul zootehniei din Ministerul de Agricultură și președintele Uniunei Camerelor de agricultură, care va fi și președintele comisiunii".

La sfârșitul art. 161, să se introducă următoarele dispoziții noui:

„Actuala direcțiune zootehnică și sanitară veterinară se împarte în două direcțiuni: Direcțiunea zootehniei, însărcinată cu aplicarea măsurilor de îndrumare a creșterii vitelor și Direcțiunea sanitară veterinară însărcinată cu aplicarea măsurilor de poliție sanitară veterinară și combaterea boalelor la animale. Organizarea acestor direcțiuni se va stabili prin regulamentul legii de față.

Actualul consiliu zootehnic și sanitar veterinar capătă denumirea de consiliu sanitar veterinar și va lucra în compunerea pervăzută prin Decretul Lege Nr. 1986/936 și având numai atribuțiuni de ordin sanitar veterinar.

Atribuțiunile de ordin zootehnic, ce figurau în acel Decret Lege pe seama consiliului zootehnic și veterinar, trec asupra consiliului technic agronomic.

Art. 163, devenit art. 166 al. 1, să fie redactat:

„Cade în atribuțiunea serviciilor agricole județene aplicarea dispozițiunilor cuprinse sub titlul I, a celor cuprinse în părțile I. II, III, IV, V, VI, VII, X, XI, XIII, de sub titlul al II-lea al legii de față, precum și aplicarea dispozițiunilor cuprinse în partea VIII-a de sub titlul II al legii de față, în tot celace privește îndrumarea creșterii vitelor din județ, așa cum aceste atribuțiuni vor fi cârduite prin regulamentul de aplicare al legii și prin deciziunile Ministerului Agriculturii".

Art. 173, devenit art. 179 al. 6, să fie redactat:

„Cele referitoare la dispozițiunile de ordin sanitar veterinar cuprinse în partea VIII-a de sub titlul II de către medicii veterinari; iar cele referitoare la dispozițiunile în legătură cu îndrumarea creșterii vitelor de către directorii și subdirectorii serviciilor agricole, șefii de circ. agricole sau de alți agenți oficiali, autorizați de Ministerul Agriculturii prin Deciziuni publicate în Monitorul Oficial".

Mișcarea grevistă

din industria Automobilă din America e în creștere

— Sunt temeri că această mișcare va cuprinde un milion de lucrători —

New-York, 2 (Rador).— *Acum câtva timp un fruntaș al mișcării muncitorești din Statele Unite d. John Lewis, a întreprins o campanie pentru organizarea lucrătorilor din industria automobilului după principiile „comitetului de industrii", care este opus sistemului sindicalizării pe corporații susținut de „Federația Americană a muncii".*

In urma acestei campanii au isbcnit greve serioase la uzinele societății „General Motors" din statul Michigan, și în special la uzinele pentru caroseriile „Fisher" din Flint și la uzinele „Chevrolet".

In cursul zilei de eri 8.200 de lucrători de la aceste uzini au declarat greva brațelor încrucișate, ocupând atelierele.

Deoarece aceste greve s'au produs la uzine cari furnizează material la numeroase firme, printre cari „BUICK", „CADILLAC" și „PONTIAC", aceste fabrici de automobile au dat dispoziții pentru reducerea producției. Fabricile „BUICK", cari folosesc peste 16.000 lucrători, au fost complet imobilizate în cursul zilei de azi deoarece au lipsit caroseriile necesare pentru terminarea automobilelor.

*

New-York, 2 (Rador). — **Mișcarea grevistă care se desfășoară în industria automobilă din Detroit și împrejurimi, este în creștere.**

Lucrul a fost întrerupt la șapte uzini aparținând societății „GENERAL MOTORS". Numărul greviștilor trece de 15.000.

Alte cinci uzini sunt indirect atinse, deoarece le lipsește materialul necesar pentru montaj, astfel că numărul lucrătorilor imobilizați este de 34.000.

Conducătorii societății „GENERAL MOTORS" refuză să înceapă negocieri cu reprezentanții greviștilor atâta timp cât uzinele nu vor fi evacuate.

In cercurile bine informate din Washington se exprimă temeri că mișcarea ar putea lua un caracter mult mai grav, cuprinzând un milion de lucrători din industria automobilă.

DIRECȚIUNEA GENERALA C. F. R.

Publicație

Se aduce la cunoștința celor interesați că:

Miercuri, 20 Ianuarie 1937, ora 9 a. m. se va ține licitație publică pentru *Vânzare de cioburi de cărămidă refractară (cca. 33 vagoane).*

Licitația se va ține în sala de licitații C. F. R., str. Edgard Quinet nr. 8, etaj. 4.

Informații în Foaia Licitațiilor C. F. R.

No. 172617 R.A. Dir. E (E. III).

Un triumf asupra unei boli sociale

Cucerirea cea mai însemnată a medicinei actuale

Blenoragia, cu simptomele și complicațiunile ei neplăcute, a adus tineretul de multe ori până la disperare. Lunga durată a tratamentului nu i-a costat pe bolnavi numai o îndelungă răbdare și însemnate jertfe bănești, ci i-a îndemnat pe o parte din ei să se sustragă, resemnați, continuării tratamentului, — sporind rândurile mulțimii imense a bolnavilor cronici.

Astăzi nu mai există nici un temei pentru care să vă expuneți urmărilor fizice și sufletești. Medicina modernă a creat prin „Gonorex" un nou remediu, care vă scoate, numai după puține zile, din această situație, lăsându-vă să respirați din nou ușurat. Alt avantaj neprețuit al „Gonorex"-ului este, că-l puteți lua pe cale bucală, tihna Dv. ne mai fiind supusă vre-unei restricții. Literatură la Departamentul „Gonorex", Str. Știrbey Vodă 108, București.

La toate farmaciile și drogheriile.

Corespondența redacției

A. A., Loco. — In legătură cu pretinsul ziarist dela ministerul finanțelor, vom cerceta și în acelaș timp vom verifica datele dv., apoi vom scrie.

M. V., Cernăuți. — Semnalați-ne cazuri precise de funcționari ilegal avansați din personalul vămilor.

A., Constanța. — Mulțumim pentru informații. In primul reportaj cu „Administrație financiară" vom folosi și datele dv.

UN GRUP DE INTELECTUALI.— Cernăuți. — Denunțul dv. este foarte interesant. Nici până astăzi însă nu am avut posibilitatea să verificăm datele dv. Vă rugăm deci, reveniți cu preciziuni. De asemeni, vrem să cunoaștem numele dv.

I. D., Loco. — Vom cerceta. Comunicați-ne adresa.

CROITORIA RĂDULESCU

STR. COLȚEI 25 (fostă Sfinților)
— Telefon 4.71.75 —

EXECUTA IN RATE
DIN STOFE BUNE
Costume, Paltoane, Pardesiuri, Smochinguri, și Fracuri

Având și un raion special de Croitorie de Dame după cele mai noui jurnale.

Rezultatele devalorizării francului francez

— Guvernul Blum a emis trate asupra lui însuși, în speranța unui miracol care nu vine.— Un nou deficit bugetar de aproape 60 miliarde lei —

„JE SOUIS PARTOUT" consacră editorialul ultimului său număr, sub semnătura d-lui PIERRE GAXOTTE, rezultatelor devalorizării francului francez, cari confirmă întru totul pronosticul făcut de noi la data acestei operații.

Reproducem în rezumat constatările d-lui GAXOTTE.

ȘOMAJUL

Pentru a măsura mersul afacerilor, spune distinsul gazetar francez, dispunem de câteva cifre periodice. Se știe că șomajul variază după anotimpuri. Anumite activități se încetinesc, sau se opresc în cursul iernii. Dar ele pot fi comparate cu cele din perioada anului trecut.

Anul acesta, șomajul e ceva mai mic decât cel din anul trecut și anume, în săptămâna corespunzătoare din 1935 a înregistrat ceva peste 410.000, iar acum cu 20 de mii mai puțin, adică o diminuare de numai 5%.

Totuși cifra aceasta, deși derizorie, ar fi îmbucurătoare, dacă nu i s'ar adăuga unele corective.

Intr'o țară, în care se numără în permanență între 50 și 100.000 de greviști, numărul șomerilor declarați nu mai are sens, căci greviștii nu sunt înmatriculați la șomaj și oprirea cutărei uzini, ca efect al grevei, poate procura altei fabrici un aflux de comenzi și deci un motiv de a angaja elemente dintre șomerii înmatriculați.

Dar mai trebuesc ținute în socoteală legile adoptate odată cu devalorizarea și anume: introducerea servicîului militar pe doi ani, sporirea numărului funcționarilor, reducerea săptămânii de lucru la 40 de ore, în fine intensificarea muncii în uzinele de armament și munițiuni.

E foarte greu atunci, să calculezi cu ajutorul acestor factori, cât îl costă pe stat cei 20.000 de șomeuri retrași din circulație.

Dar, ca efect al grevelor și al dimnuării săptămânii de lucru, rezultatul e paradoxal: muncă mai puțină și lucrători întrebuințați mai mulți.

ALTE REZULTATE DESCURAJATOARE

Celelalte cifre sunt mediocre, rele, sau foarte rele: exportul a scăzut, indicele producției de asemenea, emisiunile de acțiuni pentru crearea de noui întreprinderi productive s'a oprit cu desăvârșire.

Plus valuta la cifra de afaceri a fost în Noembrie 1936 cu 10% mai mare ca în Noembrie 1935, dar în acest timp preturile de en gros au crescut cu 40%, iar cele de detaliu cu 15%.

Prin urmare, în realitate e vorba de o scădere a încasărilor, dacă considerăm lucrurile din punctul de vedere al necesităților bugetului, sporite cu mai mult de 10%.

Pe scurt, guvernul Frontului popular a făcut ca repriza mondială a afacerilor, să se oprească la granițele Franței.

SITUAȚIA ȚARANIMII

In 1934, agricultura franceză a intrat într'o zonă de deficit real, care a început să se atenueze abia la mijlocul lui 1935. La sfârșitul guvernului Laval, puterea de cumpărare a clasei agricole—socotind baza 1929=100 — care scăzuse până la 63, se urcase la 76.

Dar din Septembrie 1936 — data devalorizării francului — aceastâ putere de cumpărare a început din nou să scadă din cauză că prețul produselor fabricate, al îngășămintelor pentru ogoare și al țesăturilor, etc. — articole necesare țărănimii — s'a urcat rapid.

Supunerea guvernului, în fața celor mai demagogice pretențiuni ale sindicatelor muncitorești, conduce rapid și sigur la sdroparea țărănimii și a claselor de mijloc și la agravarea brutală a crizei prețurilor, astfel încât trei sferturi din populația țării se va găsi în scurt timp în imposibilitatea de a putea cumpăra ceva.

BUGETUL

La cele de mai sus, noi adăugăm:

Necesitățile statului rezultate din devalorizare, din sporirea mijloacelor apărării naționale și din legile sociale votate de guvernul Blum, au impus alcătuirea bugetului pe 1937-38, la numai trei luni dela data devalorizării, cu un deficit de 5 miliarde și jumătate de franci, adică de 60 miliarde lei.

Dar aceasta fără a se ține socoteala de mișcările muncitorești din ultimul timp, cari vor antrena o sporire generală a salariilor de stat.

Pe marginea acestui deficit se întrezărește de pe acum probabilitatea unei noui devalorizări.

„THE TIMES", cunoscutul ziar londonez, se exprimă în această privință astfel:

„Viitorul bugetului francez este îndoelnic și, în aceste condițiuni temerea că detentorii particulari de aur vor prefera să-și păstreze metalul, ca o protecție împotriva unui nou risc (o nouă devalorizare, N. R.) este îndreptățită.

„Soluția problemei e în echilibrul bugetar, încheie TIMES.

Adică în anularea demagogiei sociale înscrisă în cifrele bugetului.

Dar aceasta ar însemna sau moartea Frontului popular, sau revoluția socială...

Iar d. GASTON JEZE, financiar de stânga, se exprimă asupra programului economic a Frontului popular, concretizat prin devalorizarea franculul, astfel:

„Politica financiară a guvernului socialist, consistă în a emite trate asupra lui însuși, în credința că se va ivi un miracol".

Ori, miracolul nu numai că se lasă așteptat, dar în locul lui apare dezastrul.

I. D.

Improprietărirea cu loturi de casă

a membrilor asociației „Virtutea Militară de Răsboiu" din București

Din partea Asoc. „Vurtutea militară de războiu" primim următoarele:

In ședința Consiliului General al Municipiului București din ziua de 20 Decembrie 1936, s'a perfectat dreptul de improprietărire cu loturi de casă a celor decorați cu înalta distincțiune militară „VIRTUTEA MILITARA DE RASBOIU" și „VIRTUTEA AERONAUTICA DE RASBOIU".

Aceste improprietăriri se vor efectua imediat după trecerea Sfintelor sărbători.

Suntem informați, că un grup de 2 sau 3 decorați nemulțumiți, caută să vâre zânzanie între membrii Asociației.

Facem cunoscut pe această cale tuturor îndreptățiților, ca să nu dea ascultare sub nici o formă celor cari caută să lucreze contra intereselor comune.

Asociația generală a celor decorați cu înalta distincțiune militară „VIRTUTEA MILITARA" de RAZBOIU", aduce viile lor mulțumiri conducătorilor municipiului București cari au înfăptuit această mare operă, dând votul Domniilor lor.

Președintele Asoc. „Virtutea Militară de Rsăboiu",
GHEORGHE P. ȘTEFANESCU

Noua organizare comunistă în România

— Federația balcanică dela Istambul.—8 partide comuniste regionale, fără legătură între ele.—Schema organizației —

Din punctul de vedere al posibilităților revoluției comuniste mondiale, Europa oferă perspective favorabile. Astfel este apreciată situația la Moscova, încă dela începutul anului 1936.

Instalarea la putere a fronturilor populare în Spania și Franța, apoi declanșarea războiului civil din Spania, au contribuit la cristalizarea pe plan spiritual a celor două concepții cari își disputau până acum în mod latent arena politică a Europei: ORDINEA ȘI ANARHIA.

RAZBOI CIVIL INTERNAȚIONAL

Dovada cea mai elocventă a acestei susțineri ne-o oferă tragedia spaniolă.

Francezii și irlandezii de dreapta luptă în armatele generalului Franco. Deasemenea rușii albi, adunați în Spania din toate colțurile lumii, precum și germanii și italienii patrioți.

Dimpotrivă, alături de guvernele comuniste din Valencia și Barcelona, luptă bolșevicii ruși, francezii comuniști, scoțienii de stânga, foștii social-comuniști italieni, refugiați din patria lor la instaurarea fascismului în Italia, în fine jidanii și comuniștii germani alungați din Reich de regimul hitlerist.

Dar cristalizarea de care vorbim nu se desăvârșește numai pe planul forțelor de șoc, ci și pe cel al sprijinului indirect: ideologic, bănesc, sau de furnituri de război.

In țările democratice, majoritatea presei — și nu vorbim aici de presa comunistă sau comunizantă — dacă nu susține chiar fățiș acțiunea comunistă, în tot cazul COMBATE „FASCISMELE DICTATORIALE".

Această presă dă cel mai prețios concurs așa ziselor partide democratice, cari sunt dispuse la orice compromisuri de stânga, dar cari combat cu îndârjire pavezele ordinii: „fascismul", „hitlerismul", „antisemitismul".

E inutil să stăruim asupra rolului francmasoneriei în această înclestare. Ca liber cugetătoare umanitaristă și internațională, francmasoneria nu poate ajuta „naționalismele despotice", fascismul și hitlerismul, dar închide ochii în fața celei mai cumplite tiranii: TIRANIA SOVIETICA, aceasta fiind internațională și atee.

Francmasoneria prepară, în țările democratice, guverne cari să nu fie ostile comunismului, dar bun înțeles numai în cazul când nu are posibilitatea de a pregăti guverne pronunțat comuniste.

Cât despre rolul iudaismului e destul să-l dăm ca pildă pe cel dela noi: NU EXISTA IN ROMANIA UN SINGUR JIDAN CARE SA SE FI RIDICAT IMPOTRIVA BARBARIEI COMUNISTE.

Dar mai mult: jidanii noștri fac colecte — din sărăcia și sudoarea românească — pentru armatele roșii din Spania.

Prinzând de veste cu destulă întârziere, guvernul român a interzis și a confiscat rezultatul acestor colecte.

Ca dovadă indiscutabilă a pactizării iudaismului cu comunismul, este faptul că însuși președintele U. E. R. — Kahalul central din România — D-RUL FILDERMANN, a colectat milioane de lei sub masca sionismului, dar în fond pentru destinații pe care le cunoaște foarte bine siguranța generală...

Fabricile de armament și muniții sunt și ele împărțite.

ȘI LIGA NAȚIUNILOR

Generalul Franco a declarat la Anul nou că majoritatea armamentului trupelor marxiste din Spania — cari nu mai înglobează spanioli decât în număr simbolic — e de proveniență franceză, engleză și belgiană.

Mărturisirea aceasta e extrem de prețioasă. Intr'adevăr, pe vremea războiului italo-abisinian, Liga Națiunilor a decretat oprirea oricărui export de armamente pentru Italia și chiar a exporturilor de materii prime întrebuințabile la fabricarea armamentului.

Ori, în cazul Spaniei, țările cu o puternică industrie de armament și cari anul trecut au provocat la Geneva votul ostil Italiei, de care vorbim mai sus, aprovizionează acum trupele lui Largo Cabalero.

Prin urmare, cristalizarea de atitudini pro sau contra ordinei, a cuprins întreaga Europă, până la forul ei cel mai înalt, Liga Națiunilor.

PIEDICILE DIN CALEA COMUNISMULUI

Totuși, în calea triumfului revoluției comuniste internaționale, există piedici serioase.

In primul rând vin ITALIA și GERMANIA, cele două mari state cu regimuri naționale autoritare.

Impotriva acestor două țări, Kominternul nu are altceva de făcut decât să declanșeze revoluția la frontierele lor, pentru a le mobiliza într'o acțiune de apărare contra ciumei roșii.

Franța e vizată ca piesă principală de șoc, în jocul de șah plănuit de Soviete împotriva Italiei și Germaniei.

Dacă aceste două state nu ar avea regimurile pe cari le cunoaștem, Europa ar fi azi un imens incendiu, cu perspectiva ca viitoarea ei capitală să fie Moscova.

In al doilea rând, impotriva planurilor Kominternului, stau țările cari se apără vitejește de bolșevism.

Portugalia, Polonia, Grecia, Bulgaria, Iugoslavia și la urmă de tot România.

S'a văzut că Sovietele au provocat numeroase răscoale comuniste în ultimul an, în Portugalia, Grecia și Bulgaria, cari din fericire nu au izbutit.

Cauza a fost că în aceste țări, partidele comuniste ilegale erau organizate unitar, pe întreaga țară.

TACTICA RECENTA A KOMINTERNULUI

Dacă serviciile de siguranță descopereau câțiva membri ai acestor partide, se prindea întregul fir al conspirației, iar partidul, în întregimea lui, era judecat și întemnițat.

Complotul comunist era astfel zădărnicit, iar Kominternul se vedea nevoit s'o ia d'a capo.

De aci nevoia pentru Soviete de a schimba radical tactica de organizare și acțiune, în țările vizate să-i cadă prada.

NOUA ORGANIZARE A CONSPIRAȚIEI SOVIETICE IN ROMANIA

La acest post avansat al luptei— încă fără arme — pentru apărarea țării de invazia anarhiei roșii, noi nu trebue să ne ascundem după degete.

Dar pentru toți naționaliștii a trecut vremea jumătăților de măsură și a poltroneriei voalată sub pseudonime și mascată sub scrupule de conștiință...

Suntem datori să pășim fățiș în arenă și să ne luăm toate răspunderile, cu orice risc, pentru a determina o mobilizare a tuturor acelora cari nu înțeleg să facă din naționalism o trambulină de parvenire și mai ales pentru a deschide ochii oficialității.

România se află din nou în fața unui atentat bolșevic, disimulat după cele mai rafinate metode.

Dar să dăm curs informațiilor noastre, cari s'au dovedit totdeauna temeinice și utile apărării naționale.

TARA IMPARȚITA IN 8 REGIUNI COMUNISTE

După noua tactică a Kominternului, pentru toate partidele comuniste din Balcani s'a organizat la Istanbul o „FEDERAȚIE A PARTIDELOR COMUNISTE DIN BALCANI".

In această federație, România e reprezentată prin 8 partide regionale, independente între ele, sau mai bine zis legate numai prin centrala dela Istanbul.

Iată schema acestei organizații.

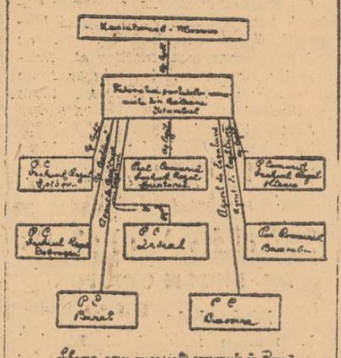

Schema unei organizații comuniste în România

In felul acesta, dacă organele de siguranță descopăr organizația comunistă dintr'o provincie, celelalte 7 partide comuniste nu pot suferi nimic, întrucât ele nu au legături reciproce.

Angrenarea celor 8 organizații e rezervată pentru momentul tactic cel mai favorabil.

Aceasta este cea mai nouă metodă a CONSPIRAȚIEI ILEGALE ORGANIZATE, pusă pe șantier de Kominternul din Moscova, în urma experiențelor făcute în ultimii ani, în țările în cari comunismul este interzis.

ACȚIUNEA REVOLUȚIONARA

Scopul acestor fragmente de partide e caracterizat de următoarele acțiuni: Turburări economice, politice, greve, agitații „antifasciste", manifeste clandestine.

Astfel, trebue să se dea impresia că statul respectiv se află în fazа minelor subterane.

Rezultă de aci panica socială și paralizarea spirituală și morală a țării respective, care astfel nu-și mai poate pregăti serios apărarea națională, pentru a face față eventualității războiului.

In felul acesta, trebue să se generalizeze părerea că NU SE POATE PUNE ARMA IN MANA MASSELOR RADICALIZATE, CARI AR INTOARCE-O IMPOTRIVA STATULUI.

Paralel cu această acțiune subterană, apare la suprafață pacifismul de presă, bine întreținut de bancherii clandestini ai Kominternului. România se află astăzi, din punctul de vedere al recentei conspirații comuniste, la începutul acestei faze, primele ei semne putând fi descifrate în atitudinea presei jidănești și cu deosebire a celei din Sărindar.

INSTRUMENTE LATERALE

Această nouă organizație conspirativă, permite Kominternului „SĂ SE ADAPTEZE LA TEREN". Astfel, se poate ține seama că anumite regiuni au mai mulți muncitori, sunt deci mai ușor de radicalizat. Deasemenea, se pot folosi acțiunile distructive pentru statul respectiv, cari merg paralel cu comunismul. In Transilvania se utilizează centrifugalismul unguresc și acțiunile partidelor burgheze românești de nuanță radicală.

Sistemul de conspirație descris mai sus mai are și alt avantaj: prin agitații vii într'o provincie, se atrag acolo toate forțele de supraveghere și combatere ale statului, rămânând astfel libere celelalte provincii, cari pot să-și sporească activitatea conspirativă.

ORGANIZAREA REGIONALELOR

Regionalele, din punct de vedere al reorganizării tehnice, sunt prevăzute cu: un agent de legătură cu Federația balcanică, în regulă generală străin; un agent M. O. P. R. (ajutorul roșu); un șef al T. C. R. (tineretul comunist român); un șef al tineretului studențesc revoluționar; un șef al suborganizației de simpatizanți activi „PUNCTE DE LAPTE"; un șef al simpatizanților.

Urmează contribuția inconștientă a intelectualilor radicali, care e foarte bine cultivată și exploatată.

Dar vom reveni.

I. Diaconescu

In atenția d-lui ministru Luca

Din partea locuitorilor din com. I. G. Duca și Greceanca jud. Buzău primim următoarele:

Comunele I. G. DUCA și GRECEANCA din jud. Buzău au râmas fără islaz, din care cauză locuitorii sunt în mare fierbere; până acum o lună de zile se credea că este o glumă să se vorbească despre vinderea islazului, dar acum când cumpărătorilor li s'au făcut acte în regulă toți constatăm cu profundă durere cum gluma s'a transformat în realitate.

Domnii, ministru Angelescu și deputat Nestor spun că n'au nici o cunoștință și nici un amestec în această operație.

Lumea e foarte nemulțumită și odată cu venirea primăverii simțindu-se și mai mult lipsa islazului, se pot întâmpla lucruri grave; mai ales că s'a făcut cu acest prilej și o mare nedreptate: s'a vândut islazul numai partizanilor politici, când ar fi fost foarte cinstit să se vândă acelora cari, la improprietărirea de acum 15 ani, din lipsă de loturi n'au luat nimic deși aveau dreptul.

Dacă nu i-am cunoaște pe domnii dr. Angelescu și Nestor, cine sunt, i-am întreba dacă s'a făcut bine cu s'a făcut cu islazul din I. G. Duca și Breaza.

Intrebăm însă pe această cale organele în drept:

1. Este legală deposedarea comunelor de islazul lor?

2. Dacă este legală dece nu s'a făcut operația cinstit la lumina zilei?

3. Dece s'a aaoptat acest procedeu mizerabil împărțindu-se islazul numai partizanilor politici?

Nu ne facem nici o iluzie; facem însă publică chestia pentru a ilustra cu încă un caz moravurile regimului care ne guvernează.

Intâmp.ări din Capitală

Trenul personal Nr. 9006 care a plecat eri dimineață din Constanța în drum spre gara de Nord a făcut două victime omenești.

După plecarea din gara Obor a tăiat pe femeia Angela Adabaglan domiciliată în București str. Radu-Afumați 65, care a sărit în sens invers alergându-se cu amândouă picioarele retezate din tren, în timpul mersului.

Victima a fost transportată la spitalul de urgență. Starea ei inspiră serioase îngrijorări.

Acelaș tren în drum spre gara de Nord a surprins pe linie în dreptul semnalului de distanță dela gara Mogoșoaia, pe caporalul jandarm Ioniță Grigore din legiunea de jandarmi București, care își patrula sectorul.

Caporalul fiind buimăcit de oboseală și probabil din cauza cetei n'a observat trenul și a fost lovit de pistonul locomotivei apucându-i un picior.

Roțile trenului i-au retezat piciorul stâng.

In stare gravă nefericitul jandarm a fost transportat la spitalul Militar „Regina Elisabeta".

INCENDIU

Aseară pe la ora 8 a isbucnit un incendiu la acoperișul imobilului din str. Halelor Nr. 7.

Focul a luat naștere dela o sobă de la mansardă.

Fiind chemat în pripă postul de pompieri Central, incendiul a fost localizat după aproape o oră de muncă.

Pagubele se cifrează la circa 20.000 lei.

Imobilul a fost asigurat.

Autoritățile au deschis o anchetă.

Teatrul Ligii Culturale

Azi și în fiecare seară Teatrul Ligii Culturale reprezintă admirabila comedie „ȘI EI AU DREPTUL LA VIAȚA" care la premieră a obținut un mare succes. Noua direcție a d-lui Ion Manolescu a reușit să dea dela început un spectacol de superior nivel artistic.

In rolurile principale d-nu Niky Atanasiu și Ion Anastasiad dela Teatrul Național, Gh. Damian, Cezar Theodoru, Ilie Cernea, Titu Dragu, Toma Dimitriu, Nae Făgădău, C. Sineu, Gh. Franga, S. Gabor, Gh. Florea și d-nele Suzeta Iupcenu, Anca Balaban, Em. Cozacievicz, un omogen ansamblu minunat pus la punct de d. Ion Sahighian, valorosul director de scenă al Teatrului Național.

„ȘI EI AU DREPTUL LA VIAȚA" se joacă în fiecare seară cu casa închisă. Biletele se pot reține în fiecare zi între orele 10—1 dim. și 4-10 seara.

Români Creștini!

In Str. Dumitru Ruse Nr. 23, se află o bătrână anume RADA GHIȚA, în vârstă de 72 ani, lipsită de ori ce mijloace și trăind în cea mai neagră mizerie. Ea roagă pe Românii și Românele cu inimă s'o ajute de sf. Sărbători.

Doamna Alexandrina Cantacuzino și Adevărul

De câtăva vreme unele ziare, cari, de altfel, s'au ridicat cu atât de justificată energie împotriva spiritului iudeo-masonic, se ocupă lăudând activitatea ortodoxă a d-nei ALEXANDRINA CANTACUZINO. Pentru noi, însă această activitate continuă, cu toate laudele, să fie negativă, dăunătoare ortodoxiei întrucât, este în deobște cunoscut că d-na Cantacuzino face parte din organizația masonică, deci, dușmană spiritului ortodox, al cărui înalt exponent d-sa este încă în mod oficial și inexplicabil. De altfel cu toată apărarea care i se ia, d-nei Cantacuzino, nu trebuie uitată manifestația ostilă pe care i-a făcut tineretul la Arenele romane, atunci când voind a lua cuvântul, cu ocazia manifestației antirevizioniste, i s'a strigat: „Jos trancmasoana"! Este drept, că s'a strigat și altora care însă, au considerat acest strigăt ca o insultă făcând dovadă în urmă de netemeinicia acestor afirmațiuni. Nu știu ca d-na Cantacuzino, să fie dat vreo desmințire în același sens, dovedind că nu este inscrisă în nicio lojă francmasonă.

Cum am hotărît să ne facem o datorie patriotică din a demasca, punând în adevărata ei lumină, pe această doamnă care se menține prin neadevăr în capul unei societăți, a cărei bază este spiritul creștin, nu ne vom abate dela această îndatorire nici de astă dată, de vreme ce d-sa, la adunarea generală a Consiliului Național al Femeilor Române din 15 Decembrie a. c., denaturează din nou adevărul.

Astfel, d-sa afirmă: „Candidatura mea a fost pusă de un număr de țări.

„De acord cu forurile superioare ale țării mele, am decis că nu-mi voi putea exercita cu folos mandatul și am retras candidatura mea trecând voturile mele, asupra d-nei Heselgrave cunoscuta colegă din Suedia".

Care este însă realitatea?

Conform broșurei publicate de consiliul internațional asupra adunării de la Dubrovnic, *reese în mod evident că d-sa n'a fost propusă de nicio altă țară, ci numai de consiliul național român pe care d-sa îl prezidează, căci iacă ce spune în broșură:*

„Pentru locul de prezidentă generală al consiliului internațional: „D-NA CANTACUZINO PROPUSA DE ROMANIA". *In consecință, nu d-sa s'a retras,* ci nu i s'a propus de a fi prezidentă generală. *Și nu i s'a propus, fiindcă reprezentantele celorlalte țări, s'au convins de incompatibilitatea caracterului d-nei Cantacuzino cu înalta însărcinare de prezidentă generală, unde numai spiritul de loialitate și de obiectivitate poate crea dreptul de a interveni în raporturile internaționale.*

D-sa nu rămâne nici vice-prezidentă și cu modestia-i cunoscută primește prezidența comisiei artelor. Ce ironie și pentru d-sa și pentru artă!

Dacă ne-am referit la activitatea internațională a d-nei Cantacuzino, este pentrucă d-sa vrea să profite de naivitatea publicului punându-se în ipostasa că și-a sacrificat situația internațională ce o avea în sânul consiliului internațional spre a se devota ca prezidenta Societății Ortodoxe, pe care a compromis-o prin ambițiile personale.

O mai întrebăm încă odată: Națională creștină sau franc-masonă?

O creștină ortodoxă

O întreagă instituție publică în mâini jidovești

— Mobilizarea întregului Kahal din Tighina la Camera de industrie și comerț —

Tighina. — **Jidănimea din orașul și județul Tighina, trăește zile de adevărată sărbătoare. In petreceri și în rugăciuni sărbătoresc succesul dela Camera de comerț, unde, în ciuda vremilor prin care trecem, a tuturor adversităților ce le întâlnesc și a întregului sistem de luminare cetățenească — de înfrângere a iudei — la care constitue cele mai proeminente figuri politice ale țării și întreaga masă românească conștientă, s'a instalat un consiliu de conducere și administrație jidovească, înscăunat cu concursul și sub directa supraveghere a politicienilor veroși și lipsiți complect de simț și demnitate românească.**

Faptul este de prea mare importanță pentru a fi trecut ușor cu vederea; palma care ni s'a administrat este prea usturătoare pentruca sensibilitatea noastră să nu o înregistreze și bucuria spurcăciunii iudaice este de prea mari proporții pentru a ne complace în pasivitatea ce caută să ne-o impună venalii conducători ai județului nostru, politicieni ale căror simțăminte naționale complet atrofiate le-am trecut de mult subt lespedea mormântală a tăcerei și disprețului nostru...

Aureolată de prezența marilor demnitari „români și creștini" ai județului, de cuvântări impresionante în care declarațiile de frăție nu lipseau și de banchetul la care vinul a curs gârlă pe gâtlejele înecate de setea produsă de emoțiile și bucuriile numirei, instalarea noului consiliu al camerei, s'a făcut după cum urmează:

DOIVID CHIȘINEOVSCHI-jidan-*perședinte*, *OCEACOVSCHI IANKILA*-jidan, *vice-președinte*, *ȘTRULICA OHMAN*, jidan, *vice*, *RADION GANCEV*, bulgar, *secretar*; *iar ca membrii*: *MANDEL LEONICA*, jidan, *DAVID CUIBUC*, jidan, *BIMINMIN ETRICHI*, jidan, *GH. CAICA*, bulgar, *IANCU BLINDERMAN*, jidan, *IANKEL GHERȘCOVICI*, jidan, *GHEȚ CRASNOV*, jidan, Gheorghe Butnaru, român, *CARL IVANOVICI ETINGHER*, neamț jidănit, *MOISE LEVENȘTEIN*, jidan, *NAFTULEA ZISU BRAN*, jidan, *MOȘCA ZIPȘTEIN*, jidan, *SAUL TORGAN*, jidan, *VOIVALA GALPERIN*, jidan, *SAUL IOSAN*, jidan, *ȘPIVAC MOISE*, jidan, *GUTMAN BERCU*, jidan, *GHERȘ ZEILICHIMAN*, jidan, *DAVID MERENES*, jidan, *IUDA PASCAR* jidan, *DAVID CALCIC*, jidan, *AVRUM IAVORSCHI*, jidan, *ȘEINZEL DAVID* jidan, *LEON FERDAM*, jidan, *GHIDALE TUHIT ȘMALȘ*, jidan, și *IANCU LEVIN*.

Noulor aleși li s'a luat jurământul de credință, natural toți depunându-l cu pălăriile în cap și pe tablele lui Moise. Singurul român creștin care se afla acolo, întrucât jurământul se lua în colectivitate, a fost și el nevoit să ridice două degete în sus și să repete: „JUR PE TABLELE LUI MOISE ȘI IN FRICA LUI IEHOVA CA... și a. m. d.

Aspectul de havră ce a domnit tot timpul „festivității", promiscuitatea și degradanta situație în care s'au complăcut „conducătorii" noștri, bucuria jidanilor perciunați pe de o parte și nenorocirea noastră pe de alta, ne-a făcut serios să ne gândim cât de departe suntem de a corespunde necesităților de luptă și afirmare națională.

Gheșeftul și putoarea ce s'au înscăunat la Camera de comerț, dovedesc în județul Tighina inexistența noastră ca factor conductor și determinant.

Ceeace este însă și mai curios și mai surprinzător în acest caz, — din nenorocire popularizat, — este faptul că jidanul Moșca Zipștein, stârpitura odioasă, unealtă bolșevică, pretins politician țărănist, fără să exercite absolut vreun comerț, a fost introdus în mijlocul acestei șleahte dornice se vede treaba de a-i inhala istericele pițigăituri și lecții de doctrină „proletară" cu scopul de a bolșeviza complect o instituție a cărei existență viitoare credem noi că va fi hotărâtă. Concludent și edificator se desprinde faptul că jidanii, peste capetele deșerte ale politicianilor noștri, atunci când este vorba de interes comun și de torpilarea patriei, își întind mâinile, se unesc și indiferent de culoare politică, de meserie ori situație socială, sunt gata pregătiți.

In fața acestui nou act de obrăznicie și cutezanță jidovească pe de o parte, a unei noui încurajări acordată fățiș de politicieni „iudelor", pe de alta, noi, ne socotim în gardă, gata să ripostăm la o nouă cutezanță de acest soiu.

Fără nici un comentariu.

Romulus Boteanu

Legionarii la Pașcani.....

— Activitate intensă. Serbarea legionară. Conferința d-lui av. Victor-Vojen. Populația e cucerită de noua credință —

Crearea taberei de muncă din Fântânele (Pașcani) a coincis cu începutul unei ere noui de luptă și viață românească pe aceste sărmane meleaguri ajunse astăzi adevărate colonii jidovești...

Dar duhul legionar regenerează pretutindeni tot ceeace este și ceeace trebue să fie românesc — și deaceea Pașcanii nu mai oferă astăzi aspectul sinistru de acum câțiva ani când nu știai dacă trebue să te îngrozești mai mult de crasa impertinență semită sau de savoarea unei atmosfere pestilențiale pe care o întreagă jumătate din târg — aceea a ghettourilor — o degaja pretutindeni...

Dar lucrurile au început să se schimbe. Se vor schimba cu totul. Au sosit în târg, pe la noi, cămășile verzi...

O SERBARE FRUMOASA ȘI O CONFERINȚA

In ziua doua de Crăciun, studenții legionari din județ, sub conducerea comandantului-ajutor Teodor Stalin, șeful taberii de muncă din Fântânele, s'au prezentat pentru prima oară în fața publicului păscănean într'o manifestație artistică reputând cel mai frumos succes material și moral pe care aceștia l-ar fi putut spera într'un târg în care obrăznicia jidovească, mișcuna politicianistă și prostia comunistă — admirabil terțet! — dănțuesc de-atâta timp împreună, nestingherite de nimeni...

Serbarea a fost deschisă prin marșul „Ștefan Vodă al Moldovei". A urmat cuvântul introductiv, — spus clar și răspicat — al camaradului Stalin care arătat sensul non politicianist și înalta valoare morală a luptei legionare.

Conferința distinsului gazetar și publicist bucureștean d. av. VICTOR VOJEN a fost o revelație.

Programul a mai conținut o serie întreagă de cântece și recitări legionare — toate venite ca niște frumoase ecouri din munții cutreerați deatâtea ori dealungul istoriei de către marii noștri Căpitani...

Ultima parte a serbării a fost piesa de teatru „Vremuri de restriște" de d. Corneliu Georgescu, interpretată tot de studenții legionari.

Conferențiarul a început prin a arăta imensa greșeală care s'a comis prin importarea democrației în Franța și aplicarea ei „ad litteram" la niște realități care nu i se potriveau căutași de puțin... Superficialitatea conducătorilor noștri de atunci ne-a adus la dezastrul de astăzi. Beneficiarii direcți ai acestei stări de lucruri au fost și sunt — firește — acei cari regisează din umbră prăbușirea lumei și civilizației creștine: jidanii, prin organele lor de luptă: francmasoneria și comunismul.

Pe planul intern comunismul lucrează la distrugerea tuturor valorilor noastre spirituale românești, iar pe planul extern, francmasoneria ne aruncă în brațele Rusiei Sovietice.

Impotriva acestor două forțe iudaice — francmasonerie și comunism — popoarele creștine care cred în destinul și misiunea lor istorică luptă și izbândesc.

Exemplul Italiei, Portugaliei și Germaniei stă mărturie. Spania creștină învinge astăzi. Mâine, poate, Franța.

Dar România?

România creștină va trebui să triumfe și dânsa, prin tineretul ei eroic și generos. Pentrucă România a fost dăruită de Dumnezeu și de Istorie cu un mare Căpitan, un mare creator de oameni și de caracter, un mare reeducator.

Alături de Dumnezeu și de Cruce, acest mare conducător va trebui să sfârșească prin a învinge oastea Satanei întruchipată în politicianismul iudaizat, antiroman și anticreștin care ne conduce astăzi.

Sunt două lumi: una care se înalță și alta care se prăbușește.

Cine ar mai putea împiedica putregaiul vechi să se dărâme și zidirea nouă, sănătoasă, să se ridice spre cer?...

Publicul a primit cu multă căldură conferința d-lui Victor Vajen și manifestația artistică a tineretului verde.

Seara, la balul organizat de studenții legionari s'a înregistrat o afluență nemaicunoscută până acum în localitate.

Pașcănenii au început să înțeleagă pe legionari. Și deci — să-i iubească...

CINE SUNT ȘI CE VOR LEGIONARII

Tineretul legionar anunță zorile unor zile mai bune, mai frumoase mai demne și mai pline de mândrie românească.

Acest tineret face operă constructivă — morală și materială. El luptă pentru neam și pentru Cruce. El crede în Dumnezeu și în Căpitan. El crede în Rege. El crede în România. De aceea el va învinge.

Anastase Iftimie

Țara și „Porunca Vremii"

Continuăm a publica numele bunilor români, cari au răspuns apelului nostru pentru 10.000 de abonamente și cărora le mulțumim călduros.

Sold precedent lei 1.931.440

Preot Ioan Iliescu, Dolj	100
Ioan Baisan, Olt	300
Vasile Mihalaș, Bălți	75
Fluieraș Petru, Arad, „P. V.", p. sate	100
Petrache N. Oancea, învățător, Brăila, „P. V." p. sate	25
Oancea Emilia, învăț., Cet.-Albă, „P. V." p. sate	25
Otel Tudor C., Timiș Torontal	200
George Botezatu, dir. școlar, Rădăuți	100
Simion I. Morcov, dir. școlar, Soroca	100
General Mehedinți, Cluj	300
Subit. Dutescu, Orșova dă 2 abonamente pentru:	
C. T. Dutescu, Gorj	200
C. Petrică „P. V." p. sate, Gorj	50
Ioan T. Petcu, Cet.-Albă	150
Ioan T. Petcu, Cet.-Albă, „P. V." pt. sate	50
Nicolae M. Niță, Dolj	90
Niță M. Dumitru, Turda	95
Bungărzeanu Șerban, Loco	400
Gh. C. Șerban, Loco	400
Preot Const. Ionescu, Argeș	150
Marin Stanciu, Loco	200
Ionel Z. Marcu, proprietar, Târnava Mică	150
Cărăbuș Damaschin, Severin	150
Stela I. Ionescu, învățătoare, Romanați	150
Cornel Cruțu, Târnava-Mare	150
Ignătescu Haralambie Gh., Suceava	100
Neculai M. Mocanu, Vaslui	100
Gheorghe Tabuncic, Soroca, „P. V." pt. sate	25
Nicolai Moisa, crottor, Hotin „P. V." pt. sate	50
Gheorghe Vasiliu, Covurlui	200
Vătășeanu Elena, Loco	400
Popa Teodor al lui Toader, Alba, „P. V." pt. sate	50
Gh. Simion, Tulcea, „P. V." pt. sate	25
X, Vâlcea	2000
Ing. N. Opran, Loco	800
Dumitru Brânzan, învățător, Hotin	150
Const. Ceaușescu, Covurlui	200

Total general lei 1.939.250

Teatrul Modern: 9.000 franci recompensă

Noul Teatru Modern — *într'adevăr și „nou" și „modern", cum cu drept cuvânt a remarcat un confrate — a înregistrat un mare succes cu comedia 9.000 FRANCI RECOMPENSA. Există în piesa aceluiaș de succes LASZLO, un hoț care acordă câteva ore din viață cinstei, care are câteva clipe de duioasă și pregnantă dragoste, renunțând — pentru un moment — la „meserie"; există o contesă bogată, care se îndrăgostește de acest hoț, ca până la urmă să nu reușească să-i schimbe năravul; se mișcă între replicile amuzante și duioase, personagii pline de un uman și greu pitoresc. Toate anumând o frântură de viață trepidantă, trecută între marile hoteluri și existența uniformă, dar îmbelșugată, a castelului Roder.*

Iancovescu, *își destinde armonia marelui său talent;* Maria Mohor, Tota Yann, Cella Marion, Iancu Theodoru, I. Niculescu-Brună, G. Carussy, Ion Pella, *a-*Ionel Țăranu, *creionează cu bo-duc contribuția lor prețioasă, iar* nomie și vervă, rolul unui sincer și săritor prieten.

D-na MARIA MOHOR

Alcătuirea fișei technice a întreprinderilor

Ministerul de finanțe a admis ca fișa technică pentru fiecare întreprindere impozabilă la cifra de afaceri să se întocmească semestrial: la 31 Decembrie și la 30 Iunie.

Fișa tehnică pentru situația întreprinderii la 31 Decembrie 1936, se va depune de fiecare întreprindere în două exemplare la administrația de constatare până la 20 Ianuarie 1937, cel mai târziu și va cuprinde:

1) Numărul mașinelor și forța motrice în cai putere, specificate pe următoarele două categorii: *a)* cari pregătesc materia primă și *b)* cari fabrică produsul finit.

2) Felul fabricatelor; 3) Producția pe oră a întregei întreprinderi pe kgr.; 4) Numărul orelor efectiv lucrate în decursul anului 1936, (1 Ianuarie—31 Decembrie); 5) Salariile plătite lucrătorilor pe bază de state regulat semnate pe 1936; 6) Combustibil consumat pe 1936; 7) Procentul de pierderi la materia primă în cursul fabricației; 8) Procentul de diverse accesorii cari se adaugă pentru obținerea produsului fabricat exemplu: apretul la textile, etc.

Un exemplar din această fișă tehnică se va înainta Ministerului până la finele lunii Ianuarie 1937.

Activitatea Cercului Sub-ofițerilor din R. Vâlcea

Râmnicu-Vâlcii, 1. — Cercul subofițerilor din acest oraș desfășoară o vie și disciplinată activitate ostășească.

Instalat în unul din frumoasele imobile de pe bulevardul Tudor Vladimirescu sub-ofițerii din garnizoana Râmnicu-Vâlcii, sub președinția d-lui maior IOSIF POPESCU, au reușit să-și amenajeze aci birourile și o sală frumoasă de festivități.

Zilele trecute a avut loc serbarea Pomului de Crăciun, cu care ocazie s'au împărțit numeroase daruri copiilor subofițerilor. Serbarea a fost patronată de d. general PETRE DUCICA comandantul garnizoanei, care și-a arătat satisfacția d-sale pentru cele realizate de către acest corp ostășesc.

A mulțumit în cuvinte foarte simțite d. maior POPESCU IOSIF după care serbarea s'a încheiat într'un entuziasm general.

Informațiuni

● **Ieri dimineață s'a produs la Târgoviște un incendiu de mari proporții în următoarele împrejurări:**

Din cauze necunoscute reziduurile de țiței provenite dela exploatările petrolifere și scurse în râul Ialomița au luat foc. Flacările s'au întins cu repeziciune pe apa râului amenințând să cuprindă toate morile și întregul cartier Tabaci.

Datorită intervenției energice a pompierilor și grație faptului că o parte din apă era înghețată s'a putut evita un adevărat dezastru.

Autoritățile anchetează.

● *Un accident grav de autobuz s'a produs lângă comuna Hălchiu din județul Brașov.*

Din cauza ruperii barei de direcție autobuzul 475 Bv. s'a răsturnat în șanțul șoselei, prinzând sub sfărâmături pe pasagerii aflați înduntru.

Au fost grav răniți 6 pasageri cari au fost transportati la spitalul Mărzescu și la sanatoriul Depner.

Ceilalți pasageri au fost lăsați liberi.

❖ D. Băzu Cantacuzino a suferit ieri dimineață un accident de automobil pe șoseaua Predeal București.

In timp ce călătorea cu un automobil către București, șoferul, obosit, a adormit la volan. Mașina intrând în șanț, s'a răsturnat.

A fost grav rănit șoferul și mai ușor secretarul particular al aviatorului român.

❖ **In trenul accelerat București-Galați, s'a comis eri un furt îndrăzneț.**

D. inginer Neculai Albulet, din București, strada Plevnei 205, pe când călătorea într'un compartiment al trenului București-Galați, a fost narcotizat de un tânăr brunet a cărui identitate nu s'a stabilit — și jefuit de o importantă sumă de bani ce o avea asupra sa.

Cazul a fost reclamat poliției gării Galați, care a întreprins cercetări pentru prinderea hoțului.

Arestarea excrocilor Kranz din Cernăuți

Autoritățile polițienești, precum și ministerul public din Cernăuți, sunt în cercetarea excrocheriilor săvârșite de frații Kranz împreună cu brutarul Șchrulovici. Speculând naivitatea unui negustor, avid de venituri ilicite, excrocii au reușit să încaseze suma de lei 300.000 pentru o tinctură miraculoasă cu ajutorul căreia, spuneau frații Kranz, se poate multiplica exact și la infinit orice bancnotă.

Escrocii au fost arestați și se află acum în arestul preventiv.

Acum câțiva ani ei fuseseră implicați într'o chestiune asemănătoare de falsificare de bancnote.

Valabilitatea permiselor libere pe C. F. R.

Permisele de liberă circulație pe C. F. R. de culoare neagră introduse cu Foaia Oficială nr. 703 model 158, 158-a și 158-b emise foștilor miniștri de comunicație și foștilor directori generali C. F. R., decoraților cu Mihai Viteazu, Ferdinand I, Virtutea militară, Veteranilor 1877-1878, invalizilor orbi cu însoțitori— cărți prevăzute cu viza „verificat în anul 1936" sunt valabile fără nici o altă viză pe anul 1937.

In ce privește taxa pentru modernizarea drumurilor, se va da ordine separate la vreme.

Permisele de liberă circulație emise persoanelor decorate cu Steaua și Coroana României cu spade și panglici de virtute militară în anul 1936 și care poartă la locul emiterii numai cifra 193 în loc de 1936, își pierd valabilitatea cu începere dela 1 Ianuarie 1937.

Dela această dată se pun în circulație noulle permise cari poartă anul emiterii imprimat complect 1937.

Vechile permise cari poartă mențiunea emis la 193 își mențin valabilitatea de 10 zile dela data emiterii, astfel încât cu un permis emis la 31 Decembrie 1936, se poate călători până maximum 9 Ianuarie 1937 inclusiv.

DE INCHIRIAT prăvălie pentru Coloniale, cu edecuri, preț convenabil, vad vechi, pusă la poziție.

A se adresa în str. Dumitru Ruse Nr. 23.

FORUM și OMNIA | **Antonio Adverso** și **Valetul domn'șoarei** | **Nu sunt vinovat și revista**

FABRICILE

D. MOCIORNIȚA

arează onoratei clientele, prietenilor și cunoscuților
ANUL NOU
cu SĂNĂTATE, BUCURIE și PROSPERITATE

1803

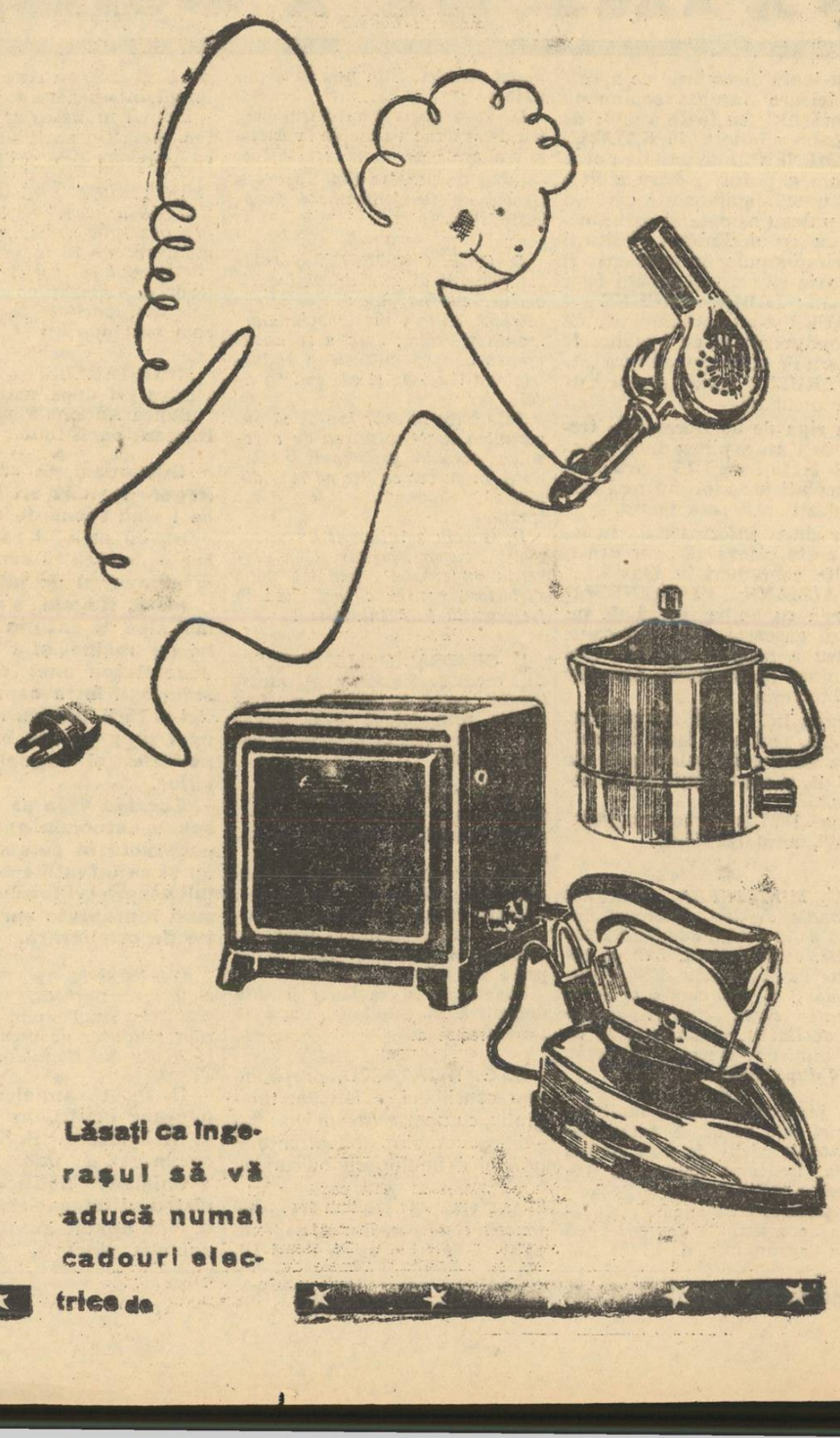

Lăsați ca ingeraşul să vă aducă numai cadouri electrice de

ULTIMA ORĂ

Manevre pentru debarcarea d-lui Mihalache
dela şefia partidului naţional-ţărănesc

— Nemulţumirile împotriva şefului partidului, cresc. Manevrele şi ambiţiile d-lui dr. N. Lupu —

In sfârşit se pare că şi cei mai optimişti dintre fruntaşii naţional-ţărănişti, s'au convins că nici vorbă nu mai poate fi de o eventuală venire la guvern a d-lui Mihalache după retragerea actualului regim. Şi faţă cu această situaţie au început o serie întreagă de manevre pentru a determina o acţiune într'un sens sau altul, după vederile celor ce cred că metoda lor e cea mai bună de urmat.

Astfel sunt o serie de fruntaşi cari cer schimbarea d-lui Mihalache dela conducerea partidului şi înlocuirea sa cu d. Iuliu Maniu. Aceştia spun că succesiunea fiind definitiv pierdută, o poziţie ceva mai bună a partidului, pe o linie de intransigenţă constituţională ar fi de natură să-i atragă oarecari şanse pentru viitor şi să-i menţină popularitatea în masele electorale.

Acestora însă le răspunde o altă patre care socoteste că nu este încă totul pierdut. Că s'ar putea ca guvernul să dureze ceva mai mult şi că astfel s'ar câştiga un timp în care partidul să se plaseze pe o pozitie de centru, excluzând şi izolând orice acţiune ce ar veni în contrazicere cu hotărîrea conducerii centrale. Şi astfel, raţionează aceştia, succesiunea ar putea reveni tot naţional-ţărăniştilor.

MANEVRELE D-LUI DR. N. LUPU

Fiindcă venirea d-lui Maniu la şefia partidului e socotită de majoritatea fruntaşilor ca imposibilă în momentul de faţă şi cum şefia d-lui Mihalache este şi ea destul de compromisă, d. dr. N. Lupu a revenit la vechea d-sale obsesie de a se vedea preşedinte al partidului naţional-ţărănesc. Şi în acest scop d-sa manevrează cu cei câţiva amici ai d-sale ca pe deoparte să determine debarcarea d-lui Mihalache şi pe de alta să facă imposibilă revenirea d-lui Maniu la şefie. Şi astfel, d. dr. N. Lupu speră că va lua d-sa locul d-lui Mihalache. Şi lucrul nu pare imposibil în momentul de faţă.

In adevăr sunt foarte mulţi fruntaşi naţional-ţărănişti cari — indiferent de nuanţă — socotesc că acţiunea partidului lasă foarte mult de dorit prin aceia că este lipsită de energie. Aceştia cred că indiferent ce atitudine se adoptă principial, acţiunea partidului trebue menţinută totuşi pe o linie de ener-

D. I. MIHALACHE

gie care să-i asigure atenţia continuă a maselor electorale.

Or d. dr. N. Lupu care fără să fie partizan al tacticei Maniu are totuşi prietenia maniştilor dar în acelaş timp are şi o seamă de amici în rândul oamenilor d-lui Mihalache, se crede singurul îndreptăţit să ia şefia partidului naţional-ţărănesc cu cele mai multe şanse de a-l duce la putere. Fiindcă, spune d-sa, e singurul care prezintă garanţii de neutralitate faţă de cele două tabere şi în plus este un democrat necontestat.

Dar sunt unii cari îi impută tocmai această „democraţie" pe care a afişat-o întotdeauna prea exagerată.

In orice caz şansele d-lui dr. Lupu pentru şefia partidului sunt destul de reduse. Totuşi un curent pentru debarcarea d-lui Mihalache există şi el se face din ce în ce mai simţit.

Rămâne de văzut cum va reacţiona d. Ion Mihalache faţă de această ostilitate ce se ridică în partid împotriva d-sale.

P. B.

Intreaga industrie automobilistică
din Detroit este paralizată

New-York, 2 (Rador). — Cu excepţia uzinelor „Ford", intreaga industrie automobilistică din Detroit este paralizată de grevele care au izbucnit în uzinele pentru accesorii. Uzinele „Ford" nu suferă, deoarece ele îşi fabrică singure toate accesoriile de care au nevoie pentru automobilele lor.

Această stare de lucruri atinge 40.000 lucrători.

Directorii uzinelor închise refuză să înceapă tratative cu greviştii ,atâta timp cât aceştia nu vor evacua fabricele şi nu vor reîncepe lucrul.

A murit Miguel Unamuno

— Ilustrul filozof spaniol a murit în noaptea de Anul nou în etate de 72 ani —

Avia, 2 (Rador). — Miguel de Unamuno, rectorul Universităţii din Salamanca, a încetat din viaţă subit Joi seara.

Ilustrul filosof, care moare în vârstă de 72 ani, a fost răpus de o embolie.

Inmormântarea lui Miguel de Unamuno s'a făcut eri după amiază, cu un fast deosebit.

*

Salamanca,. 2 (Rador). — *Ilustrul filosof Miguel de Unamuno, care a încetat din viaţă în noaptea Anului nou, s'a născut la Bilbao, la 1864. El şi-a făcut studiile la Universitatea din Salamanca.*

Activitatea lui a fost uriaşă. Ca poet şi romancier, i se datoreşte în special romanul „Marchizul de Lumbria". Ca filosof, este cunoscut pentru două cărţi: „Sentimentul tragic al vieţii" şi „Agonia creştinismului". Acestea, ca şi „Christ al lui Velasquez", „Viaţa lui Don Quijotte" şi „Sancho", se caracterizează prin entuziasm generos şi printr'un înalt simţ al poeziei.

Spirit liberal, Unamuno a fost atras de viaţa politică şi a acordat acestei activităţi o mare parte din viaţa sa. Din cauza pamfletelor .pe care .le-a scris contra dictaturii, a fost deportat în 1924 în insulele Canare. Inainte de a fi deportat, a fost destituit din postul de rector al Universităţii din Salamanca, pe care îl ocupa de zece ani.

Unamuno a emigrat apoi în Franţa, unde şi-a continuat activitatea politică şi literară. Aici a scris faimosul său „Romancero de Exil". El a luat parte activă la doborîrea regimului lui Primo de Rivera şi a fost unul din făuritorii republicii.

După proclamarea republicii s'a înapoiat la Salamanca şi s'a consacrat exclusiv lucrărilor sale filosofice, până în momentul când a isbucnit războiul civil.

Faţă de ororile catastrofei care pustieşte azi Spania, Miguel de Unamuno nu putea rămâne nepăsător. El şi-a spus părerea în mai multe interviewuri, deplângând psichoza Spaniei contimporane, pe care o pune pe seama unor tare ereditare ale poporului spaniol.

Rectorul Universităţii din Salamanca moare cu nădejdea, exprimată nu de mult, că Spania îşi va regăsi liniştea, prin victoria spiritului de ordine al naţionaliştilor.

Atentatul împotriva Episcopului Vartolomeiu

R. Vâlcea, 2. — In noaptea Anului Nou, la ora 2.30, au explodat două bombe cu dinamită, în balconul din curte al palatului episcopal din R.-Vâlcea.

Balconul e situat în apropierea dormitorului I. P. S. S. Vartolomeiu, Episcopul Râmnicului Noului Severin.

Bombele au fost de o fabricaţie inferioară. Explozia a produs mari stricăciuni la uşi, ferestre şi ziduri.

Nu a fost atinsă nici o persoană, dar a lipsit puţin ca să nu cadă victimă un preot dela Episcopie, care se afla în apropiere.

Inspectorul de siguranţă Zguriadescu, de pe lângă Siguranţa din Craiova, procurorul şi poliţaiul din R. Vâlcea şi un alt inspector dela Siguranţa centrală, au întreprins imediat cercetări, rezultatul fiind raportat confidenţial la Centru.

Nu s'a dat de urma atentatorilor şi credem a şti că ei nu vor fi descoperiţi.

Vestea atentatului a produs o emoţie extraordinară în toată Oltenia şi se face legătură între atentat şi uneltirile al căror obiect a fost în ultimele luni I. P. S. S. VARTOLOMEIU, această fală a Bisericii Ortodoxe române.

In cercurile din Capitală, atentatul e calificat ca o manifestaţie specifică a spiritului masonic, care de câtva timp dă lovituri în serie Bisericii naţionale, atacând-o în conducătorii ei spirituali.

Atunci când nu-i poate compromite în autoritatea lor spirituală şi morală, spiritul masonic nu se dă în lături de a-i

I. P. S. S. VARTOLOMEIU

desfiinţa pe chiriarhi în persoana lor fizică.

Oricum ar fi considerat acest atentat, el e menit a produce o adâncă consternare şi demoralizare în lumea credincioşilor, cari văd că încă nu am ajuns în halul Spaniei şi totuşi Biserica e ţinta unei acţiuni făţişe de distrugere.

Ultimele evenimente din Spania
sunt viu comentate de ziarele franceze

Paris, 2 (Rador). — *Agenţia Havas transmite:*

Ziarele franceze de azi dimineaţă comentează cu interes evenimentele din Spania şi răspunsurile aşteptate din partea Italiei şi a Reichului.

Le PETIT PARISIEN scrie în această privinţă: „Nota pe care a primit-o lordul Plymouth din partea guvernului italian conţine indicaţia că acest guvern acceptă o formulă de compromis, în ce priveşte voluntarii din Spania. In acelaş timp, el propune să se dispoziţiuni pentru a face astfel ca aurul, depus în străinătate de guvernul din Valencia, pe numele unor persoane particulare, să nu poată fi utilizat pentru războiul din Spania".

Corespondentul din Roma al lui LE MATIN socoteşte că nota guvernului fascist va comporta următoarele observaţiuni: acceptarea unui eventual control, acceptarea interdicţiei unor noi plecări de voluntari, acceptarea rechemării voluntarilor cari luptă în momentul de faţă, enunţarea unor anumite condiţiuni, din care cele mai principale au şi fost indicate în nota remisă ieri comitetului dela Londra.

„ECHO DE PARIS", subt semnătura lui Pertinax, spune: „Germania nu va accepta ca un regim comunist să se stabilească în Spania şi angajamentele pe care şi le va lua în această privinţă vor fi subordonate acestei rezerve fundamentale. Asigurat că va putea interveni, la nevoie, contra unui regim spaniol pe care l-ar considera comunist, guvernul din Berlin va merge probabil până acolo încât să recomande stabilirea unui blocul. Confiscarea de către „Koenigsberg" a vaporului spaniol „Aragon", ca măsură de represalii pentru dreptul de vizită exercitat asupra cargobotului „Palos", dovedeşte că Germania nu se va da la oparte cu înlesnire de pe drumul pe care l-a luat în Spania. Foreign Office încearcă să liniştească Reichul prin intermediul Italiei.

D. ministru Caranfil a demisionat

— Demisia a fost primită —

De câteva zile, raporturile dintre d-nii: GENERAL PAUL ANGELESCU, ministrul apărării naţionale şi N. CARANFIL, ministrul aerului, nu sunt dintre cele mai bune.

E vorba de anumite neînţelegeri în legătură cu misiunile celor doi miniştri în actualul stadiu al operii de înzestrare a oştirii.

Se pare că primul ministru a ezitat să ia o atitudine în favoarea punctului de vedere al unuia sau altuia din cei doi miniştri.

In consecinţă, d. N. G. CARANFIL şi-a prezentat demisia d-lui Gh. Tătărăscu.

Demisia d-lui N. S. Caranfil a fost primită, iar până la numirea unui nou titular la departamentul marinei şi aviaţiei, d. Gh. Tătărăscu a preluat interimatul.

In unele cercuri se spune însă că acest eveniment ar putea complica situaţia guvernului.

Sechestrarea vaporului
comunist spaniol este o primă manevră de represalii din partea Germaniei

Berlin, 2 (Rador). — Numele vaporului guvernamental spaniol sechestrat de vasele de război germane, în apele Spaniei, se numeşte „Aragon".

Se ştie că această sechestrare este o măsură de represalii pe care o ia Reichul contra opririi, percheziţionării şi confiscării de către un vas guvernamental spaniol, a cargobotului german „Palos", în afara apelor teritoriale spaniole, pe care germanii le consideră drept acte de piraterie.

ŞTIRI ŞI POLEMICI

Cu toate încercările de a ţine pe picioare taraba comunistă „Adevărul"; cu toate cele 21 de milioane adunate de KALMAN BLUMENFELD de unde a putut şi cum a putut, pentru a face faţă unor angajamente cari nu mai puteau aştepta şi cari ameninţau cu declararea editurii sovieto-masonice în faliment; şi cu toate că cei trei jupâni foşti patroni: LABIN, PAUKER şi GRAUER şi-au luat tălpăşiţa de la conducerea ei cu buzunarele doldora de milioane, editura „ADEVARUL" e totuşi compromisă iremediabil.

In ziua de 30 Decembrie trecut, deşi nu expirase încă preavizul la toţi cei 15 redactori concediaţi anterior, au mai fost licenţiaţi încă zece jidani.

Iar după informaţiile noastre, peste câteva zile vor urma, şi alte concedieri în massă.

KALMANN BLUMENFELD aleargă cu limba scoasă de un cot să găsească alte milioane, pentru a acoperi găurile cari ameninţă să scufunde definitiv corabia roşie.

Truda lui e însă tot mai zadarnică, mai ales după interzicerea listelor de subscripţie ale U. E. R. şi ale organizaţiilor sioniste.

Anul 1937 va fi pentru „Adevărul", anul lichidării.

*

LA MINISTERUL Educaţiei Naţionale s'a luat Miercuri vacanţă până astăzi, Sâmbătă 2 Ianuarie, după amiază. Luni 4 Ianuarie va fi serviciu după amiază. Marţi 5, Miercuri 6 şi Joi 7 Ianuarie serviciul va fi suspendat, acvitatea reluându-se în acest minister Vineri 8 Ianuarie, ora 4 după masă.

*

In jumătatea doua a lunii Ianuarie, este vorba să avem importantele vizite de cari ne-am ocupat la timp: venirea la Bucureşti a d-lor Delbos şi Beck.

După aceste vizite cari vor ocaziona conciliabule de cea mai mare însemnătate, d. Victor Antonescu va pleca din nou în străinătate.

De data aceasta ministrul nostru de externe va merge la Atena şi Ankara.

Legaţiile noastre din Turcia şi Grecia au fost informate de aceste vizite

*

D. CICERO GORCIU, secretarul general al ministerului agriculturii s'a înapoiat din călătoria întreprinsă în Cehoslovacia, Germania şi Italia, spre a se documenta asupra culturii şi industrializării inului şi cânepii în acele ţări.

Este îmbucurător faptul că guvernul a luat hotărîrea de a rezolva această problemă însemnată, întru cât se ştie că 70% din totalul importului îl constitue textilele.

D. Gorciu a întocmit un documentat raport, pe care-l va prezenta guvernului imediat după sărbători, pentru ca acţiunea să fie pornită fără întârziere.

*

D. GENERAL GELLU PETRESCU, secretarul general al ministerului, eşind la pensie, a fost numit, prin decret regal, secretar general titular al acestui departament.

*

După festivitatea dela Palat, Suveranul a părăsit eri după amiază Capitala, plecând la Sinaia.

Regele va rămâne la Sinaia până la începutul săptămânii viitoare, urmând a reveni în Capitală în dimineaţa zilei de Miercuri 6 Ianuarie spre a lua parte la serbarea Bobotezii.

Suveranul îşi va lua reşedinţa definitivă în Capitală, după 17 Ianuarie.

*

D. G. TATARASCU, preşedintele consiliului, a felicitat telegrafic, cu ocazia Anului Nou, pe şefii guvernelor Micei Înţelegeri şi a Înţelegerii balcanice.

*

ASEARA, d. Gh. Tătărăscu, preşedintele consiliului de miniştri a făcut o vizită d-lui Dinu Brătianu, cu care a avut o lungă întrevedere.

Primul ministru a pus la curent pe şeful partidului liberal cu problemele la ordinea zilei.

*

MINISTERUL EDUCAŢIEI NAŢIONALE a intervenit la direcţiunea generală c. f. r. „să acorde o reducere de 75 la sută pentru transportul la Iaşi şi Cluj a tuturor participanţilor la examenele de capacitate pentru profesorii secundari.

*

MINISTERELE îşi reiau activitatea azi după amiază.

Banca Naţională şi Bursa nu lucrează până Luni.

*

Răspunsul pe care M. S. Regele l-a dat eri la urările ce i s'au făcut de către guvern, cu prilejul anului nou, are o deosebită semnificaţie în momentul de faţă.

M. S. Regele s'a ocupat mai ales de datoria guvernului de mâine şi a subliniat necesitatea unei colaborări sufleteşti între oamenii politici ai ţării, pentru realizarea unui program de bună gospodărie şi organizare pe viitor.

Aceasta vrea să spună că soarta actualului guvern este pecetluită în cursul acestui an şi că intenţiile Suveranului asupra viitorului guvern sunt îndreptate spre o soluţie de colaborare.

*

AZI NOAPTE a încetat din viaţă maiorul N. COSTESCU preşedintele Sindicatului Proprietarilor şi ajutor de primar al sect. II Negru din Capitală.

*

D. Dr. C. Angelescu îşi anunţase pentru azi plecarea în străinătate. Faţă însă de perspectiva unor iminente evenimente politice, d. ministru al educaţiei naţionale a fost nevoit să renunţe la această plecare.

Eri, la Cluj, în cadrul unei restrânse consfătuiri politice, d. Al. Vaida Voevod a făcut foarte interesante declaraţii cu privire la situaţia politică şi la atitudinea Frontului Românesc.

*

Ministerul de interne a dispus suspendarea ziarelor „TURDA" şi „GLASUL ROMANESC", — ambele din Ardeal, pentru acţiune ostilă siguranţei Statului.

*

Roma, 2 (Rador). — Vreo 50 baloane de cauciuc, umplute cu gaz de iluminat, au făcut explozie în noaptea de revelion, la Grand Hotel. Opt persoane au fost rănite.

*

Paris, 2 (Rador). — Parlamentul se va redeschide la 12 Ianuarie.

*

Londra, 2 (Rador). — *Se anunţă din Ierusalim că membrii orchestrei lui Toscanini au fost primiţi cu pietre de către arabii din Nablus, în momentul când străbăteau oraşul. N'a fost niciun rănit mai grav, dar toate vitrinele automobilelor în care se aflau muzicanţii au fost sparte. Toscanini nu era printre cei atacaţi.*

*

Mexico, 2 (Rador). — Agenţia „Havas" anunţă:

Un al doilea avion „Curtiss Condor", putând transporta 17 pasageri, a plecat spre seară la Veracruz. Pilotul american al avionului a declarat că a adus de curând dela New-York şase avioane de acelaş tip. Patru au fost duse la Tampico, unde au fost demontate, pentru a fi îmbarcate la Veracruz pe bordul vaporului spaniol „Motomar" şi transportate în Spania roşie.

Se pare că cele şase avioane sunt vechi de doi ani.

Numai în Madrid

Comuniştii au executat 50.000 de naţionalişti

Armata generalului Franco înaintează la Sud. Pierderile comuniştilor sunt extrem de mari —

Salamanca, 2 (Rador). — Agenţia „Havas" transmite:

Comunicatul oficial al marelui cartier general naţionalist anunţă că armata de sud a continuat să înainteze în provincia Jaen, ocupând oraşul Porcuna, punct strategic de cea mai mare importanţă.

Pierderile inamicului sunt foarte ridicate. Au căzut mai ales numeroşi morţi din coloana internaţională a armatei roşii. In livezile de măslini au fost ridicate numeroase cadavre de francezi, ruşi şi cehi.

*

Londra, 2 (Rador). — După o informaţie publicată de „Morning Post", sosită din Madrid, numărul persoanelor „executate" până la începutul lui Decembrie se ridica în capitala Spaniei la 50.000.

PE FRONTUL DE NORD DOMNEŞTE LINIŞTE

Sevilla, 2 (Rador). — Agenţia „Havas" transmite:

In discursul ţinut aseară la postul de radio Sevilla, generalul Queipo de Llano a spus între altele:

Linişte completă domneşte în diferitele puncte ale fronturilor armatei de nord, afară de sectorul Guadalajarra, unde trupele guvernamentale au deslănţuit un violent atac, sprijinit de numeroase tancuri. Miliţienii roşii au fost însă respinşi fără să poată atinge vreunul din obiectivele prepuse.

Pe frontul de Sud, uşoară canonadă în regiunea Antequera, unde bateriile naţionaliste au răspuns cu efect, reducând la tăcere pe adversar.

In sectorul Ronda, înaintarea satelor, marxiştii obligă pe ţărani să-i urmeze.

In sectorul Cordoba, după trei zile de lupte contra întăririlor ce soseau marxiştilor, coloanele naţionaliste au înregistrat mari succese, Spre seară, ele au ocupat Fortum. Inamicul fuge în dezordine. Pe străzile oraşului mai sunt încă unele schimburi de focuri de armă. Dat fiind că în acest moment operaţiile continuă, amănunte nu vor sosi decât mâine. In orice caz, ştim că inamicul a părăsit importante cantităţi de material de război.

Comuniştii mexicani
s'au declarat contra teroristului Trotzki

Mexico, 2 (Rador). — Partidul comunist mexican a adoptat o rezoluţie în care declară că intrarea în ţară a lui Trotzki trebue să fie combătută de toţi aderenţii.

Trotzski este aşteptat să sosească la Tampico între 10 şi 12 Ianuarie.

Intr'o tranşee pe străzile Madridului

UN SOLDAT COMUNIST SE PREDA IN FAŢA BAIONETELOR NAŢIONALIŞTILOR

Tipografia ziarului „Universul" str. Brezoianu

Girant responsabil Gh. Dumitrache

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNII SIBIIU

ANUL V No. 617 — 8 pagini 2 lei — 3 Ianuarie 1937

Porunca Vremii

Abonamente { Pe un an: 100 lei; Pe 6 luni: 50 lei; Pe trei luni: 25 lei. Orice sumă ni se poate trimete prin cecurile poștale astfel; { Depozitari 10.405 / Abonați 1.224

APARE DUMINECA
închinată țărănimii

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
București I, Str. Sărindar 18
Telefon : 4.18.53

O bucurie'n Sărindar

„Porunca Vremii pentru sate" nu mai apare. Acesta este ultimul număr, într'o existență scurtă, de abia șase luni, a acestei foi, pe care o creiasem cu dorința de a răspândi o rază de lumină, în bezna țărănimii noastre.

Cu colaborarea, mai bine zis cu sufletul plin de elan al prietenului meu NICOLAE CREVEDIA, *„Porunca Vremii pentru sate"* reușise să fie cea mai bună gazetă care s'a scris vreodată pe înțelesul satelor noastre. Admirabilă ca ținută națională, complectă ca informație și ca sfat, ca îndreptar necesar țărănimii în viața și în gospodăria ei de toate zilele, *„Porunca Vremii pentru sate"* trebuia să desțeleneasca sufletul românesc acolo unde se simte mai multă nevoie : *la țară.*

N'am reușit. Inregistrăm o înfrângere. De ce n'am mărturisi-o!? Se va bucura Sărindarul iudeo-comunist ? O știm ! De ce însă ne-am acoperi păcatele, tembelismul, focul de paie ?

„Porunca Vremii pentru sate" nu mai apare. Și nu din cauza pagubelor materiale, pe care ea le-a putut înregistra : vreo 40—50 mii lei pe lună. Nu. Pentru marea satisfacție de a răspândi flacăra națională și antisemită la sate, m'aș fi făcut luntre și punte și aș fi acoperit această pagubă. Cu o condiție însă : să știu că jertfa are o justificare. Că, adică, într'adevăr *„Porunca Vremii pentru sate"* își îndeplinește menirea pentru care a fost creiată : *taie dâră de lumină și de conștiință în întunerecul satelor.*

Ori, ce s'a întâmplat !? Deși tipărită în 20.000 de exemplare, *„Porunca Vremii pentru sate"* s'a citit la... orașe. La sate abia dacă au putut ajunge vreo 2000 de exemplare (1000 de abonamente și 1000 de foi luate ocazional de săteni în drumul lor pela târguri). 2000 de foi la o populație de câteva milioane ! Adevărată glumă.

Lucrul este explicabil. Țăranul nostru nu citește. Și în nici un caz — cu foarte mici excepții — el nu dă 1 leu pentru o gazetă. *„Porunca Vremii pentru sate"* a trecut indiferentă pentru el. Poate nici n'a știut de apariția ei. Noi cunoșteam, când am creiat-o, această stare de lucruri. Ce-am crezult însă ? Ne-am închipuit că șefii de organizații județene, naționaliste, conștienți de interesele propriilor lor grupări, vor vedea în *„Porunca Vremii pentru sate"* un aliat admirabil al propagandei lor. Și că o vor duce ei la sate, pentru ca țăranul, dobândind gustul de a citi, de a se lumina, să simtă în curând nevoia de a și-o cumpăra și a și-o plăti singur.

Ne-am înșelat.

Păcat. E mare bucurie 'n Sărindar azi. Jidanii pot să fie fericiți. Acolo unde era nevoie de mai multă lumină, flacăra noastră nu poate ajunge. Așa e, se vede, scris. Politica noastră naționalistă se preocupă mai mult de prefecturi și de primării, de cât de creiarea unei conștiințe naționaliste la țară, singura pe care, de altfel, se poate sprijini temeinic o victorie definitivă.

Așteptând clipe mai prielnice *„Porunca Vremii pentru sate"* își încetează pentru un timp apariția. Abonații noștri la această *„Poruncă"* sunt încunoștiințați că vor primi, până la epuizarea abonamentului lor, numărul de Duminică al *„Poruncii Vremii zilnice"*.

Dr. Ilie Rădulescu

Ca la „Plugușor": trosc, pleosc!!

„Porunca Satelor" nu mai apare...

— x o x —

de N. CREVEDIA

In ceasul acesta, sunt foarte trist, oameni buni.

Sunt trist, fiindcă de Anul acesta Nou, trebuie să vă aduc o veste tristă: „PORUNCA VREMII" închinată d-voastră, ȚĂRĂNIMII, nu va mai apare. Aceasta e cel din urmă număr pe care-l mai scoatem, până la noui dispoziții.

Dece i-am suspendat apariția? D. dr. Ilie Rădulescu, directorul „Poruncii Vremii" zilnice, de felul lui tot dela țară, din Oltenia, și care iubește foarte mult pe țărani — vă explică în alt articol pricina pentru care trebuie să ne închidem astăzi sufletul deschis către sate.

Intr'adevăr.

Și d-sa trebuie să fie tot așa de mâhnit ca și mine.

Acum șase luni, când a luat hotărîrea să scoată o foaie naționalistă pentru plugari, făcea acest lucru, rugat fiind de atâți oameni dela țară, preoți și învățători mai ales, cari îi spuneau că trebuiesc trezite la conștiința naționalistă și oamenii plugului și grosul natiunii. D dr. Ilie Rădulescu se gândise mai de mult la acest lucru, se gândea și la greutătile care se leagă de toată această actiune. In cele din urmă, a luat hotărîrea cea mare: PORUNCA VREMII, închinată țărănimii, a apărut.

Oameni buni. aparitia unui ziar, și mai ales un ziar pentru săteni, este un lucru foarte greu. Mai întâi, o gazetă costă foarte mulți bani. Noi nu avem nici tipografie ,nu avem nimic din toate sculele trebuitoare.

Avem, însă, suflet. Cu acest suflet și cu tiparnițele marelui ziar „Universul", unde tipăr „Porunca" zilnică, și unde p tim, bineînțeles, am scos timp de șase luni gazeta. Și am scos-o sânge din sângele nostru. Mi-aduc aminte astăvară, pe zăduful acela nemaipomenit. Orice om avea răgazul lui de odihnă. Noi nu am avut acest petec de umbră. Noi ,câteva zile din săptămână, eram nevoiți să stăm în tipografie ,în aerul acela închis, aer încărcat de unsori și de miros de plumb, să budușim lângă ziar. Orice articol, o notiță, un titlu ,o virgulă, trebuie să stai napristan, lângă ea, să știi s'o pui acolo unde trebuie, la locul ei. Noi nu am avut o singură zi de vacanță. Mărturisesc că atunci când veneau zilele de Marți și de Miercuri, când terbuia să dau de-a'n câtele, ca să pornească Joi gazeta spre sate — îmi venea să fug din București, să mă las definitiv de ziaristică. Noi n'am avut tihnă, nici sărbători...

Am căutat să fac o foaie cât mai interesantă și mai plăcută. Cum în fiecare rând pe care-l scriu, eu rup o bucată din inima mea, și aci în „Porunca satelor", mi-am cheltuit cu drag sufletul și bruma darului de a scrie pe care mi l-a dat Dumnezeu. Eu sunt fecior de plug, cunosc adânc satul și pe țărani, știam deci ce trebuie să le dau și să nu le dau, știam în ce graiu să le vorbesc ca să mă înțeleagă. Timpul pe care l-am omorît în paginile închinate satelor. puteam să-l întrebuințez altfel. puteam să scriu o nouă carte, un roman de pildă, care să-mi aducă și renume și bani. Am continuat însă, să mă sfărîm mai departe în articole, în căruțe cu mere, în paginație și în corecturi, știind că jaful acesta pe care-l fac în creerul și în sănătatea mea, e de folos celor mulți și nenorociți, plugarilor noștri pe cari întotdeauna i-am socotit cei mai nenorociți din Europa.

Am mândria s'o spun și îmi pare bine că și directorul și distinsul meu prieten, d. dr. Ilie Rădulescu a spus-o de atâtea ori în scris — că izbutisem să fac din „Porunca satelor" o gazetă bună, unică în felul ei. Sute de scrisori primite dela cititorii ei, pot întări spusele mele.

Gazeta a prins. A mers foarte bine la început și nădăjduiam că lumina din lumina noastră, atâta câtă avem, va ajunge în foarte puțin timp să aprindă întru naționalism toate satele noastre.

Dar n'a fost așa. „Porunca satelor" se citea foarte mult... la orașe! Cele câteva mii de foi care răsbăteau la țară însemnau nimic sau aproape nimic, față de cele peste zece milioane de plugari al căror suflet, otrăvit de politica democratică de până acum, bâjbâie în întuneric.

Cine este de vină că nu mai putem apare? Sunt multe cauze. In România, toate gazetele pentru săteni au dat faliment. Au falimentat, fiindcă nu s'au putut susține. O foaie pentru popor nu poate trăi decât cu o conditie: să fie oficială, adică să primească subventii dela stat, dela autorități. Sau să fie o foaie politică, să servească interesele cuiva.

Noi n'am primit bani de nicăieri. Dacă a putut cineva să ne facă rău, ne-a făcut. Politica noastră a fost cea naționalistă.

Țăranii, nu știu dacă au vreo vină că „Porunca" lor nu și-a atins scopul și că ea intră de-a-

(Urmare în pag. 8-a)

Puterea stă în tineret

In ultimul nostru articol, scris înainte de sărbătorile Crăciunului, arătam cum satele țării își recapătă liniștea și pacea, prin reîntoarcerea tineretului la vetrele părintești.

Promiteam tot atunci, că vom reveni asupra acestui articol arătând cum puterea stă în tineret. Că tinerețea înseamnă forță, putere, toată lumea o știe.

Săteanul român când se duce la târg sau la bâlci ca să-și cumpere vite de muncă și le alege dintre cele tinere și cu dinți buni.

Vita tânără și cu gura întreagă și sănătoasă este sprijinul cel mai bun în muncile săteanului nostru.

In viața țărilor lucrurile se petrec la fel.

Țările cele mai înfloritoare sunt acelea care și-au pus întreaga nădejde și încredere în forța și puterea tineretului.

Dacă ar fi să amintim numai Germania și Italia și tot ar fi deajuns pentru a ne da seama, că cele spuse de noi mai sus, nu sunt vorbe în vânt.

In aceste țări tineretul este roata care mișcă tot mecanismul statului.

Italia, prin tineret, a cucerit Abisinia, iar Germania, tot prin tineret, face să tremure azi toată Europa.

La noi lucrurile se petrec deandoaselea. Carul statului, în țara noastră, merge scărțăind.

De ce ?

Din cauză că la el sunt înhămați toți unchiești, toți neputincioșii.

Tineretul e ținut deoparte în țara noastră.

Posturile de conducere în viața politică, economică, financiară și alte câmpuri de activitate, sunt deținute toate de către bărânet sau străini.

Ce au făcut aceștia — bătrânetul și străinii — am văzut cu toții.

Furtișagurile și pricopsirea neamurilor celor de mai sus. a celor ce ne-au condus adică, s'a făcut fără rușine în văzul nostru al tuturora.

Drumurile țării, podurile și spitalele au fost lăsate în plata Domnului.

Prin satele țării românești vântul șuieră numai a sărăcie. In Basarabia este prăpăd. Toate necazurile de cari suferă țara noastră, ar putea fi tămăduite prin brațele și priceperea tineretului nostru, dacă bătrânii politiciani ar lăsa drum liber tineretului în treburile statului. Tineretul țării românești nu este nici prost, nici hoț și nici incapabil.

Italia are cei mai tineri ofițeri din Europa.

Puterea Germaniei stă în tineret.

Singură România a dat cu piciorul tineretului său care stă astfel cu brațele neîntrebuințate.

Dacă guvernanții noștri vor ca țara aceasta, făurită cu atâtea jertfe, să nu rămână în coada altor state, atunci ei trebue să se dea la o parte din calea tineretului.

Dacă însă nu vor pricepe acest lucru ei vor trebui totuși să-l facă, și știm noi cum, pentru că țara românească trebue să ajungă acolo unde au ajuns Italia și Germania, datorită forței tineretului.

M. Daneș

Credința noastră strămoșească

„Către Preoți"

In gazeta naționalistă „DEȘTEPTAREA ROMANIEI" care apare la Ploești, d. *Radu Cosmin* publică articolul pe care pentru frumcasele lui indemne il publicăm aci.

Prea cinstiți și cuviosi slujitori ai bisericii, către voi îmi îndrept azi glasul inimei, căci vă voi spune tot ce am pe inimă, fără măguliri și fără cruțare.

V'ați întrebat, ca în ceasul marei judecăți, în fața lui Dumnezeu, de ce, sub ochii noștri, sub ochii voștri s'au prăbușit în praf și sânge casa Domnului, catedrale, mânăstiri, icoane, cruci, preoți, călugări, mucenici și sfinte moaște ferite de veacuri în racle de argint și de aur, pentru iertarea păcatelor noastre?

Pentru ce în două țări mari, una la Răsărit și alta la Apus, amândouă creștine, una pravoslovnică ortodoxă, alta papistașă catolică, deopotrivă de fanatice în credința lor, totuși, ca din pământ, duhul rău le-a cutremurat într'o noapte și nimicit toată pompa și strălucirea marei lor puteri?

Puteri? Care putere? V'ați întrebat dacă ceeace se vedea la suprafață era adevărata putere pe care o propovăduise divinul Fiu al dulgherului din Nazareth și învățăceii Lui?

El venise pe pământ într'o lume putregăită de păcate și de eresuri, ca să întoarcă, pe calea binelui, oile rătăcite, și cu toiagul păstoriei celei adevărate nu s'a îndepărtat nici ziua nici noaptea de lângă bolnavii Lui, căci bolnavii erau oamenii învechiți în rele. Și marele Doctor și Lecuitor de suflete nu chema mulțimele în bogate catedrale sau în palate fastuoase episcopale ci, se cobora El în sânul gloatelor, pe întreg cuprinsul populat de iudei, și stăpânit de romani. Și pe atunci erau Caesari, dar „Isus a putut birui și cuceri lumea nu cu sabia ci, cu puterea cuvântuui și s'a dovedit cel mai mare cuceritor al tuturor timpurilor", spune împăratul Napoleon.

Cuvântul Lui, însă, venea de la Dumnezeu. Și El și apostolii Lui — spune Tolstoi — umblau încinși cu tei,, cu picioarele goale în sandale de lemn, se hrăneau cu rădăcini, și propăvăduiau pe marginea lacurilor, de-alungul mărilor, pe străzile orașelor, în mijlocul leproșilor, intrând și în casa bogatului și în coliba săracului, ca să predice cuvântul adevăratei credințe.

Ca să poată fi pururea în slujba lui Dumnezeu ei își părăsiau pe ai lor, își împărțiau propriul avut, se purificau mereu în post și rugăciuni, trăiau fără plăceri lumești, adevărata viață spirituală. Si vis me flere, primum tibi dolendum est. *Dacă vrei ca eu să plâng și să mă îndrept, mai întâiu să te văd pe tine curat la faptă și la vorbă, trăind ca un adevărat apostol..*

Longum iter per praecepta, brevis per exempla. *Calea învățăturei prin simple teorii sau cuvinte e lungă și anevoioasă; prin pilde, e foarte scurtă și folositoare.*

Dar ce vedea Tolstoi în chiar Rusia lui de pe atunci? Preoți și arherei mujați în aur și pietre scumpe, îmbuibați de huzur, grași ca rămătorii înaintea Ignatului, precupețind apostolatul Crucii prin arginții lui Iuda, nababi cu sipetele pline, satrapi mânăstirești cu mii de moșii și venituri, sultani cu haremuri de „călugărițe", Rasputini oficiali, viermi auriți trăind în palate și desgustând pe drept credincioșii cari, automat făceau o sută de cruci și mătănii la toate răspântiile!

Biserica minciunii, biserica lui Satan! Ce vedeau Luther, Calvin, Huss, sau Wiclef în Catedralele de marmoră ale catolicismului? Papi călare pe cai cu sabia în mână conducând măcele între frați! Ruguri pe cari ardeau „eretici" în numele lui Cristos! Chinuri de iad în care se sfârcoleau creștini adevărați din porunca Marelui Inchizitor. Iertarea criminalilor de bani grei, după numărul „indulgențelor" cumpărate! Averi de Cresus strânse din biruri eclesiastice sau din captarea minții șubrede a fetelor bogate trecute la catolicism!

Războaie religioase cari au pustiit țări și au năruit civilizații!

Nu aceasta era biserica pe care o râvnise Fiul Domnului și o propovăduise apostolii Lui străbătând pământul goi și nemâncați, îndurând streangul, temnița și biciul sau pierind de suliți, spânzurați pe cruce cu capul în jos ca Sfântul Petru, ori tăiat ca Sfântul Pavel!

Așa au pierit toți marii martiri și apostoli creștini pentru credința cea adevărată a lui Christos!

Doamne! aș păcătui dacă n'aș pomeni, cu adâncă smerenie, de toți marii păzitori ai legii și înfăptuitori de bine în cele două mari credințe creștine dela Răsărit și dela Apus!" Lor li se cuvine biruința luminei asupra întunericului. Propășirea civilizației până în cele mai îndepărtate meleaguri de pe glob, până în cele mai sălbatice ținuturi.

Crucea, ținută de mâini neînfrânte a oprit și pe Atila la porțile Parisului și pe Alaric la porțile Romei.

Căci, mare a fost, odată, puterea împărăției creștine când sceptrul ei era ținut de mâini neîntinate!

Așa a fost și pe vremea Voevozilor și părinților, noștri!

Dela zămislirea neamului nostru și creșterea lui în lume, biserica noastră a fost cel dintâiu scut al sufletului nostru și flacăra de biruință asupra dușmanilor noștri.

Voevod și ostași, boeri și plugari, trăiau în frica Domnului și se băteau pentru moșie și lege. Legea strămoșească, credința ortodoxă, sub crucea căreia s'au bătut contra păgânilor și Ștefan cel Mare și Sfânt și Mihai Viteazul întregitor de neam, și luminatul Constantin Brâncoveanu care și-a lăsat capul sub securea călăului decât să-și lase legea!

Creștinii noștri mari, mitropoliți, vlădici, preoți, cărturari și pravolslavnici donatori, împânzesc istoria neamului nostru cu strălucitele lor nume, pe toate ținuturile noastre românești.

Preoții noștri martiri au murit cu crucea în mână în fruntea regimentelor, în marele nostru război de desrobire și de întregire națională.

Azi, vai! cea mai mare parte, ispitiți de cântecul Satanei de pe taraba politicianilor, au părăsit casa Domnului. La sate și orașe fluieră pustiul în biserici. Cârciumile otrăvitorilor de trupuri și suflete sunt pline.

Sătenii rupți în tabere dușmane, sunt asmuțiți unii asupra altora, de înșiși preoții satelor, deveniți agenti electorali sau „cortași" cum li se zice în Ardeal.

Nu mai contenesc ziafeturile tot timpul anului în așa zisele propagande electorale.

Mintea amețită de basamac, ușor poate fi rătăcită de lupii în piei de oaie ai Antichriștilor neamului nostru.

Mișună la sate și orașe propagandiștii sectelor străine veniți în slujba Ungariei răzbunătoare, sau a Rusiei sovietice.

Se întinde tot mai înfiorătoare, nebunia roșie peste cuprinsul lumei creștine.

Fiii lui Satan ca să poată mai ușor cuceri biruința cea mare, atacă întâiu sufletul celor multi și nevolnici. Și Sufletul e atacat la temelie, în credința lui. Lozinca incendiatorilor roșii e: Jos biserica! Jos Dumnezeu!

Preoți ai țării mele, soldați ai lui Christos, ascultați trâmbița de argint a heruvimilor cerului cari sună mobilizarea voastră. Casa Domnului, casa țării, casa neamului, sunt în pericol!

Antichrist a venit pe pământ Inoată gonitoru în sânge și fiii, frații și părinții voștri, și înșiși voi veți pieri ca niște hoituri netrebnice dacă nu veți asculta, cutremurați până în străfundul sufletului vostru, porunca Tatălu nostru ceresc!

Ziua și noaptea chemați pe credincioși de pe căile rătăcite, în casa Domnului. De nu vin ei, mergeți voi la ei, și cu glas de tunet ori cu mierea cuvântului cuceriți din nou sufletele, înainte de a vi le pierde.

Puhoaiele otrăvite vin tot mai năvalnice și bat temelia bisericii noastre străbune.

Zidurile noului Ierichon se clatină. Nu lăsați pe copiii voștri sufletești să cunoască, într'o zi, un nou zid al Plângerii.

Mântuirea stă în mâinile voastre!

Și munca va fi ușoară. Lângă voi stau ucenicii voștri tineri, cohortele verzi de azi, care au înțeles porunca vremei și luptă din răsputeri, sub semnul crucei să mântuie sufletul neamului de înec în Marea Roșie a iudeo-comunismului.

Epistolă către covurluienii mei

Pășim în anul 1937. Cu ajutorul lui Dumnezeu am încheiat anul ce a trecut, am prăznuit așa cum am putut sfintele sărbători ale Nașterii Domnului, bucurându-ne de venirea copiilor de pe la școli și a flăcăilor din cătănie.

Mă gândesc, când scriu aceste rânduri, ce urare mai caldă și mai frumoasă v'ar putea face un fecior de țăran ridicat din mijlocul d-voastră, unul care cunoaște îndeaproape toate bucuriile si necazurile cu care vă împletiți viața zi de zi, un fiu de-al Covurluiului care după ce și-a tocit coatele prin cele școli, a fost nevoit să se despartă de plug și coasă. Și cât de rău îi pare pentru aceasta, nu veți putea înțelege d-v niciodată.

Am auzit pe mulți țărani cari nu doreau altceva pentru copiii lor decât să-i vadă „domni de oraș". Nu numai odată mi-a ajuns la urechi cuvintele: „feciorul cutăruia s'a aranjat. A căpătat un serviciu în Galați. Ferice de el!". Greșită părere. Și știți pentru ce? Pentru că orașul, iubiții mei, este un fel de adunătură de oameni cari nu mai țin seamă nici de rușine, nici de biserică și nici de obiceiuri.

La oraș sărbătorile trec întocmai ca celelalte zile. Prilej de petreceri și beneheiuială. N'auzi de cât ici și colo cântându-se „Sculați, sculați boeri mari" sau „Oho-ho copii și frați..." Obiceiurile bătrânești n'au rămas decât la sate. Acolo se mai găsesc, doar, acele frumoase tradiții lăsate de strămunicii noștri. Și ele, trebue să știți, sunt ceia ce avem noi mai bun și mai sfânt.

Uite, drept să vă spun, oridecâteori m'au prins sărbătorile la oraș, m'am simțit furat de gânduri, am plâns chiar, așa cum o surprindeam pe mama ștergându-și ochii dcatâteaori când veneam și plecam la școală în toate vacanțele. Și sunt sigur că dacă aș trăi o sută de ani și aș colinda sute de țări, nu voiu putea înăbuși niciodată dorul după obiceiurile și lanurile Covurluiului cari mi-au desmierdat cei mai frumoși ani ai mei: copilăria.

Spuneam că la orașe sărbătorile nu înseamnă nimic. Ei bine, știți dv. care este cauza? Credeți că pe aici sunt numai oameni stricați, lepădați de Dumnezeu? Nuuu!... Sunt și aici creștini cu adevărat, oameni cari știu să respecte sărbătorile. Insă foarte puțini. Ceilalți s'au lăsat amăgiți de streini și în special de JIDANI cari le-au strecurat în suflet otrava luării în decădere a tot ce este românesc și creștin.

Jidanii — acești trimiși ai Satanei — caută pe orice cale să ne îndepărteze de credința noastră ca apoi să poată face cu noi ceiace vor ei. Lucrează cu o drăcească dibăcie pentru a ne distruge cel din urmă reazim al neamului: biserica. *Vor să facă din țara noastră ceia ce au făcut din Rusia: DARAMAREA BISERICII, UCIDEREA PREOȚILOR și CONFISCAREA AVERII. Nu vedeți că sectele religioase s'au înmulțit înspăimântător? Cine credeți că sunt cei mai înfocați sectanți? Toți stricații, toate lepădăturile cari s'au lăsat plătite și influențate de jidani.*

Vă amintesc acestea, deoarece județul Covurlui este tixit de jidani. Unde te întorci dai de perciuniați. S'au pripășit și la sate. In Drăgușeni, Bujoru (I. Gh. Duca) și Berești, forfotesc ca niște raci. De Galați nici nu mai vorbim.

In Drăgușeni este și o doctoriță jidoaică. Câte perechi de rațe, câte gavanoase de grăsime n'a înghițit această slăbătură. De câte ori bieții smulțeni sau crăiești nu și-au dus cel mai frumos puiu de găină pentru a căpăta un sfat când erau bolnavi. Și în locul acestuia au fost priviți peste umăr, amăgiți sau dați pur și simplu afară dacă mai încercau să mai întrebe ceva.

Căutați și nu mai cumpărați nimic dela jidani. Lăsați-i să aștepte mult și bine în dughenile lor. In Drăgușeni sau la Bujoru nu aveți destui negustori români? Duceți-vă de cumpărați dela ei. Cum vreți să reușim noi ăștia de aici să facem o Românie a Românilor, dacă d-voastră îi îmbogățiți? Eu m'am certat de multe ori cu tata pentru că oridecâteori plecam la școală toamna, fiindcă nu aveam banii completi pentru taxă, în dimineața plecării mergea la Bujoru și cu o căruță de orz. Și o vindea la jidani. Avea el ce avea cu batoza aceia de Herman. Ii împrumutase niște saci, sau cam așa ceva.

„Hei, măi băiete, — îmi spunea el — cu jidanul faci treabă mai deha decât cu românul".

N'am reușit niciodată să-l desbar de Moritzil și Hermanii din Bujor.

Dar peste puțin timp am să mă întâlnesc cu el. Am să-i explic așa cum nu puteam face la vârsta de 15 ani.

Și cred că o să pot să-l conving.

Deocamdată urez covurluienilor mei mulți ani și convingere deplină că jidanii vor prăbușirea țării noastre.

Acesta este ultimul cuvânt trimis prin iubita noastră „Porunca" închinată țărănimii, deoarece din motive independente de voința noastră suntem siliți să încetăm apariția.

Nu vă veți putea închipui niciodată câtă părere de rău a cuprins sufletul directorului acestei „poruncuțe" în clipa când a trebuit să renunțe — pentru o vreme poate — la visul pe care și-l făurise, cum să ce voia să facă pentru sate.

Fiți, însă, cu grijă, nu vă lăsați amăgiți de spurcații Galiției.

Și aveți puțină răbdare.

Curân', curând de tot, vom fi fiii unei ROMANII A ROMANILOR.

Rămas bun.

Teodor Munteanu

Ce putem face împotriva franc-masoneriei

Libera (smintita) cugetare

Răspândită, de franc-masoni, prin ajutorul comuniștilor Herbert, Danton și Robespierre (care au deslănțuit revoluția franceză) și, mai târziu, prin al jidanilor Karl Marx și Max Nordau — rătăcirea care se numește: „libera cugetare" și-a găsit apostoli mincinoși pe tot pământul. In toate țările (cum a fost în România: G. Dobrogeanu-Gherea și în Anglia: Darwin) s'au găsit ticăloși cari să răstălmăcească religia creștină și să cate — prin mincinoase dovezi —a spulbera toate cele propăvăduite de sfânta Evanghelie. Ce este această „liberă cugetare"? Nimic altceva de cât îndemnul și năzuința de a face tot ce gândești, tot ce ți-se năzărește și tot ce te 'ndeamnă simțurile, fără teamă de Dumnezeu sau altă pedeapsă — adică: să furi, să ucizi, să înjuri, să te dedai desfrâului, și să crezi că, stăpân al cerului și al pământului, ești tu: omul. Dar nu numai atât! Prin cărțile ce le-au răspândit și, mai ales, prin ale franc-masonului Darwin, acești „liberi cugetători" vor să întărească, omenirea, în credința că omul nu se trage — așa cum ne spune Evanghelia— din Adam și Eva, ci din maimuță.

Libera cugetare, ne împinge a crede că Dumnezeu și Raiul sunt născociri mincinoase, că sfintele biserici și luminatele școli sunt fără rost, că preoții sumt niște trântori ce trebuiesc trimiși la muncă și că, fie care, trebue să se poarte și să creadă așa precum îl tae capul și-l îndeamnă simțurile — crezând și închinându-se la ce-ar vroi. Credințele acestea dăinuesc acum în Rusia; pe acestea au vrut și vor să-le înscăuneze comuniștii în Spania și Franța; acestea le propovăduesc, la noi, comuniștii, franc-masonii și jidanii care s'au lepădat, aproape, și de credința lor; și acestea, ca și toate sectele păcătoase, sunt oștile lui Anti-Christ, care vor să spulbere credința, să sfărâme bisericile și să gonească pe Dumnezeu din suflete.

Ce putem face împotriva „liberei cugetări" și-a credințelor ei? ! Oameni buni, știți că, întotdeauna, răul trebue stârpit din rădăcină. Și cum rădăcina, acestei mincinoase credințe, stă în cărțile prin care ei vor s'o răspândească 'n lume — pe ele să vă repeziți și să le dați pradă peirii! Cum ați dat peste o carte, ce vă 'ndeamnă la una din relele de mai sus, făceți-o fărâme și dați-o pradă focului, ca să ardă așa cum vor arde, în focul ghenei, sufletele acelor ce le-au zămislit coprinsul.

Lepădați-vă, de otrava politică ce vă târăște prin cârciume înnăcridu-vă sufletul și credința și așteptați „ceasul cel mare" al desrobirii de cătușele jugului jidovesc și franc-masonic — ceas care de mulți ani își așteaptă ziua și care e gata să bată.

D. MISSIR

Ne-au cutropit străinii...

Galați, primul port la Dunăre al țării, complect înstrăinat

— Comerțul industria și profesiuuile libere nu mai sunt în mâinile românești —

Dacă în 1927 la Galați existau peste 160 întreprinderi industriale clasându-l astfel ca al 2-lea oraș industrial al țării, astăzi situația s'a schimbat. Rând pe rând întreprinderile românești și-au închis porțile concediind lucrătorul și funcționarul român și făcând loc altor întreprinderi proprietatea pașaportarilor sau jidanilor ruși proaspăt pripășiți.

Au dispărut astfel de exemplu vestitul șantier Fernic. Fabrica de bere Petrina etc.

In prezent sunt în Galați circa 114 stabilimente industriale cari repartizate pe categorii și proprietarii lor pe naționalități dau următorul tabel:

INDUSTRIA

4 FABRICI METALURGII. Conduse toate de jidani adică (100%).

5 ATELIERE MECANICE. Români 3 adică 60%, străini 2 adică 40%, dintre cari un jidan.

4 FABRICI DE AMBALAJE METALICE. Români 0 adică 0%, străini 3 adică 75%, dintre cari 2 jidani.

7 FABRICI DE CUE, CAELE SI SARMA. Români 0 adică 0%, străini 7 adică 100% dintre cari 6 jidani.

6 FABRICI MOBILE DE FER. Români 0 adică 0%, străini 6 adică 100%, dintre cari 2 jidani.

18 FABRICI TEXTILE. Români 0 adică 0%, străini 18 adică 100% dintre cari 10 jidani.

5 FABRICI TABACARIE ȘI INCALȚAMINTE. Români 1 adică 20%, străini 4 adică 80% dintre cari 2 jidani.

5. MORI. Români 1 adică 20%, străini 4 adică 80% dintre cari 1 jidan.

1 FABRICA DE PASTE FAINOASE. Români 0 adică 0%, străini 1 adică 100%.

9 FABRICI RAHAT, HALVA ȘI TAHAN. Români 0 adică 0%, străini 9 adică 100% dintre cari 5 jidani.

11 FABRICI DE APE GAZOASE. Români 5 adică 45, 45%, străini 6 adică 54, 55 dintre cari 6 jidani.

3 FABRICI MEZELURI. Români 0 adică 0%, străini 3 adică 100%.

1 FABRICA CONSERVE. Români 0 adică 0%, jidănești 1 adică 100%.

1 FABRICA DE CHIAG ȘI DERIVATE. Românești 0 adică 0%, străini 1 adică 100% tot jidan.

4 DISTILARII DE BAUTURI SPIRTOASE. Români 1 adică 25%, străine 3 adică 75% dintre cari 2 jidani.

4 FABRICI TAMPLARIE. Români 0 adică 0%, străine 4 adică 100% dintre cari 2 jidani.

1 FABRICA DE CIORAPI. Români 0 adică 0%, străini 1 adică 100%.

6 FABRICI DE SAPUN ȘI LUMANARI. Români 1 adică 16, 66%, străini 5 adică 83, 34% dintre cari 2 jidani.

6 FABRICI CARAMIDA ȘI CERAMICA. Români 2 adică 33, 33%, străini 4 adică 66, 67% dintre care 2 jidani.

1 FABRICA DE BATERII ELECTRICE. Români 0 adică 0%, jidani 1 adică 100%.

1 FABRICA DE CHERESTEA. Români 0 adică 0%, străini 1 adică 100%.

3 FABRICI FRANGHII. Români 0 adică 0%, străni 3 adică 100% dintre care 2 jidani.

3 FABRICI FILIATURA. Români 0 adică 0%, străini 3 adică 100% dintre cari 2 jidani.

Funcționează încă 2 uzine, una de gaz cu capital românesc și cealaltă de electricitate și apă exploatată în regie mixtă de comună cu capitalul unei Soc. Belgiene „Brown Browery" al cărei conducători sunt toți specialiști străini.

Industriile Gălățene întrebuințează personal în proporția următoare: conducători și proprietari 100% străini funcționari de specialitate 80% străini și 20% români; muncitori și oameni de serviciu 100% români.

COMERȚUL

IN COMERȚ, procentajul e mai inferior. Avem astăzi un total de circa 1892 comercianți dintre cari numai 628 români, restul străini.

Socotiți la sută avem : români 33, 18%, străini 66,91% dintre cari circa 90% jidani.

PE CATEGORII :

41 AGENTURA ȘI COMISION. Români 2 adică 4, 87 % străini 39 adică 93, 13% dintre cari 36 jidani.

20 AGENȚII DE VAPOARE. Românești 3 adică 15%, străini 9 adică 85% dintre aceștia 8 jidani.

3 AGENȚII TEATRALE. Toate 3 adică 100% jidănești.

14 MAGAZINE DE RADIO ȘI ARTICOLE TEHNICE ELECTRICE. Români 2 adică 14, 20%, 12 străini adică 85, 80% dintre aceștia 9 jidani.

5 MAGAZINE ARTICOLE FOTOGRAFICE. Toate 5 adică 100% jidani.

3 MAGAZINE ARMURARIE. Români 0 adică 0%, 2 străine adică 100%, dintre cari 1 jidan.

3 MAGAZINE CU ARTICOLE PESCARESTI. Români 1 adică 33, 3%, 2 jidani adică 66, 6%.

4 MAGAZINE AUTOMOBILE ȘI ACCESORII. Români 1 adică 25%, 3 jidani, adică 75%.

5 MAGAZIN ARTICOLE DE VOIAJ. Români 2 adică 40%, 3 străini adică 60%.

4 MAGAZINE ARTICOLE DE CEASORNICARIE. Români 2 adică 50%, 2 străini adică 50%.

3 ATELIER CARUȚARIE. Români 3-100%. La munci grele românii sunt bine reprezentați.

14 SOC. ASIGURARE. Din care afară de 2 străini și 2 curat românești 10 sunt sucursale ale div., Soc. și toate conduse de jidani.

2 MAGAZINE ARTICOLE DENTARE. Ambele jidovești. (100%).

10 BOIANGERII. Români 1 adică 10%, restul de 9 adică 90% jidani.

9 BODEGI. Toate conduse de străini de origină adică 100% străini.

5 MAGAZINE BICICLETE. Români 0 adică 0%, străini 5 adică 100%, dintre aceștia 2 jidani.

11 MAGAZINE PALARII ȘI BLANARII. Toate 11 adică 100% jidănești.

19 BIJUTIERI ȘI CEASORNICARI. Români 1 adică 5,20%, și 18 jidani adică 94, 80%.

13 ANGROSIȘTI DE BAUTURI SPIRTOASE toți străini adică 100% dintre aceștia 10 jidani.

29 BRUTARII. Din care Români 2 adică 6,89%, restul adică 93,11% străini (greci și jdani).

43 BRANZARII ȘI MEZELARII. Români 24 adică 55,82 la sută, străini 19 adică 44, 18% dintre aceștia 12 jidani.

459 CARCIUMARI DETAILIȘTI. Români 263 adică 57, 29%, restul de 196 adică 42, 71% străini dintre aceștia 138 jidani.

Aci o paranteză : românii deși mai numeroși sunt plasați la periferiile orașului, centrul după cum vom vedea, fiind complect înstrăinat.

7 COMISIONARI EXPORTATORI, Toți străini (100%).

66 CHERESTEGII (exportatori, importatori sau manipulanți), români 4 adică 6,06%, străini 62 adică 83,94 la sută dintre aceștia 37 jidani.

2 ZARAFI. Ambii jidani (100%).

20 CROITORI. Din cari 2 sau 10% Români și 18 sau 90% jidani.

12 MAGAZINE CONFECȚIUNI DE DAMA. Toate jidănești (100%).

8 CEAPRAZARII ȘI FURNIZORI DE VEȘMINTE PREOȚEȘTI. Toți jidani (100%). La Galați vesmintele sfinte le fac jidanii.

7 COLECTURI ALE LOTERIEI DE STAT. Toate reprezentanțele în mâinii jidănești (100%).

4 ANTREPOZITE toate jidănești. (100%).

6 DEPOZITE BUMBAC. Toate jidănești 100%.

2 DEPOZITE CHIMICALE. Ambele jidănești 100%.

5 DEPOZITE DROGURI. Toate jidănești 100%.

3 DEPOZITE HARTIE. Toate jidănești 100%.

3 DEPOZITE SPIRT toate jidănești. 100%.

5 DEPOZITE SACI. Români 1 adică 20%, jidani 4 adică 80%.

3 DEPOZITE ZIARE. Români 1 adică 33,33%, jidani 2 adică 66,67%.

28 DROGUERII ȘI PARFUMERII. Români 3 adică 10, 71% și 25 jidani adică 89,29%.

28 BIUROURI EXPEDIȚII VAMUIRI, TRANSPORTURI. Români 4 adică 14,28%, străini 24 adică 85,72% dintre aceștia 21 jidani.

22 MAGAZINE FERARIE, EN DETAIL. Români 2 adică 9,09%, jidani 20 adică 90.91 la sută.

10 MAGAZINE FERARIE EN-GROS. Români 2 adică 20%, și 8 jidani adică 80%.

9 FOTOGRAFI. Români 1 adică 22,22%, străini 8 adică 87.78%.

64 FRIZERI. Români 23 adică 35,93% străini 41 adică 64,07%.

Dintre aceștia 23 jidani.

11 HAINARII. Toate jidănești 100%.

50 CEREALIȘTI EXPORTATORI. Români 1 adică 2 la sută, străini 49 adică 98% dintre aceștia 40 jidani.

22 DEPOZITE CEREALE ȘI FAINARII. Români 1 adică 4.54%, străini 21 adică 95.46 la sută. Dintre aceștia 20 jidani.

60 IMPORTATORI DE COLONIALE, Români 4 adică 6, 66%, străini 66 adică 93,34%. Dintre aceștia 28 jidani.

251 MAG. COLONIALE EN DETAIL. LA CENTRU : Români 37 (33,04%), străini 115 (66,96%) din care 70 jidani.

LA PERIFERIE : Români 66 străini 23.

Crește deci procentul românilor la periferie.

32 MAGAZINE GALANTERIE. Români 2 adică 6,25% jidani 30 adică 93,75%.

30 MAGAZINE INCALȚAMINTE. Români 7 (23,33%), jidani 23 sau 76,67%.

5 DARACITORI DE LANA. Români 2 sau 40%, jidani 3 adică 60%.

3 ATELIERE DE LINGERIE. 2 jidani și un grec, deci 100% străini.

18 LIBRARII. Români 8 adică 44,44%, jidani 10 adică 55,56%.

41 DEPOZITE DE LEMNE. Români 8 adică 19,51%, străini 33 adică 80,49% dintre aceștia 31 jidani.

30 MAGAZINE MANUFACTURA EN GROS, se împart astfel :

Români 0%, străini 100% dintre cari 20 jidani.

83 MAGAZINE MANUFACTURA EN DETAIL. Români 4 adică 4,45%,străini 79 adică 95,55%. Dintre aceștia 73 jidani.

14 MAGAZINE MODE, din cari 13 jidănești și 1 românesc.

La o sută avem : români 7,14%, jidani 92,86%.

12 MAGAZINE MOBILE, din cari 3 creștini (25%) și 9 jidani (75%).

3 MAGAZINE MUZICA toate jidovești. 100%.

62 MACELARI din cari 16 români (25,30%) și 46 străini (74,70%). Dintre cari 24 jidani.

24 MAGAZINE POSTAVARII ȘI IMBRACAMINTE toate jidănești (100%).

3 PICTORI DE FIRME toți jidani (100%).

8 PIELARII din cari 7 jidănești (87,23%) și 1 românească (12,77%).

10 DEPOZITE PETROL toate în mâinile jidanilor 100 la sută.

22 RESTAURANTE din cari 3 românești (13,63%) și 19 adică 86,37% în mâinile iudeilor și pașaportarilor.

2 ANGROSIȘTI DE PORCELANURI ambii jidani 100%.

10 DETAILIȘTI DE PORȚELANURI. Români 2 sau 20 la sută și 8 jidani adică 80 la sută.

7 ANGROSIȘTI DE DROGURI ȘI VOPSELE toți jidani adică 100% iar din 22 DETAILIȘTI sunt 2 români adică 9,09% și 20 străini adică 9091%, dintre cari 17 jidani.

PROFESIILE LIBERE

In profesiile libere statistica noastră arată procentaje înfiorătoare dovedind că *și viața intelectuală tinde să devină monopolul străinilor.*

La avocați de pildă, găseam 50% jidani printre cei definitivi ca să ajungă la 70% stagiari, 60% medici, 80% stomatologi, 97% la dentiști autorizați și 100% la tehnicieni.

Corpul contabililor nu e scutit nici el de supremația sdrobitoare a elementului jidovesc.

Potrivit listelor oficiale sunt astăzi:

51 contabili experți dintre cari 27 români și 22 străini.

247 contabili autorizați și stagiari dintre cari români numai 69, adică 27,5% și 178 sau 72,5% străini dintre cari 159 jidani.

Dacă am socoti și cei peste 1000 contabili neautorizați — toți jidani — atunci am avea adevărata situație și am găsi pentru un contabil român 20 de jidani. Deci 2000%!

Din 10 antreprenori și arhitecți 3 sau 30% sunt români și 7 adică 70% străini.

Moașe sunt: 28 romînce, 8 de altă naționalitate și 8 jidoafce.

In asemenea condițiuni putem afirma că „viața românească" nu există la Galați.

Nu poate exista în orașul negustorilor jidani în care a sfida tot ce neamul nostru are mai scump e permis și nesancționat.

Până când vom mai îndura însă această batjocură? Toți cei cari își dau seama de pericolul jidovesc trebuie să se unească înlăturând pe străini căci altfel ne vom pierde ca neam.

I. P.

Cum ne batjocoresc ungurii

Primim din partea unui bun român din Timișoara, o scrisoare plină de revoltă față de felul cum ungurii caută în toate chipurile să ne batjocorească la noi în țară.

Iată despre ce este vorba. Inainte de Crăciun, Opera Română din Cluj, anunțase un spectacol cu opera Tosca la Timișoara. După ce se vânduseră toate biletele, cei dornici de muzică s'au dus la spectacol. Când colo însă ce să vezi, în loc de ce se anunțase că se va cânta adică „Tosca", s'a jucat teatru maghiar.

Va să zică, iată în ce hal am ajuns.

După ce că ne batjocoresc și ungurii peste graniță, ungurii ne sfidează și la noi acasă.

Cine oare conduce această instituție din Cluj, vrem să știm, ca să putem înfiera pe acei ce-și bat joc de sentimentele noastre patriotice.

Așteptăm un răspuns.

Până atunci, indignarea noastră se unește cu aceia a bunului român, care s'a scandalizat de îndrăsneala ungurilor ce-și fac de cap ca într'o țară fără căpătâi.

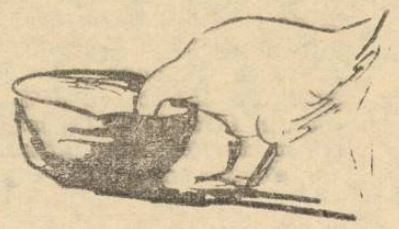

Anul agricol 1936

xox

In general, pentru ţara noastră, anul care a trecut, a fost un an bun, atât din punctul de vedere al producţiei, cât şi din al preţului care s'a obţinut pe aceste produse. Este adevărat că nu a fost un an din cale afară de bun, dar dacă ne gândim la ceiace a fost în alte ţări, unde recolta de cereale a fost slabă, avem motive să fim mulţumiţi. In America, a bântuit o secetă cruntă care a uscat tot câmpul pe unele locuri, lăsând mii de oameni pe drumuri. In alte ţări, s'au întâmplat iarăşi diferite nenorociri cari au făcut neîndestulătoare recolta.

La noi, producţia a fost mai bună ca în anul trecut şi ceilalţi ani din urmă, când grâul a fost distrus de rugină şi mălură sau a fost lipsit de ploae la timp. Deşi suntem departe de a produce cât ar fi normal să producem pe această minune de pământ pe care-l avem, trebueşte să fim totuşi mulţumiţi că mergem în progres şi că încet, încet— aşa e românul se mişcă greu — vom ajunge şi noi în rândul altor ţări care pe un pământ mult mai prost, produc mult mai mult decât noi.

In anul 1936, s'a produs în mijlociu 500 kg. la pogon, adică cam o kilă. (35 băniciori). Mijlocia celorlalte ţări este de 650—700 kg. la pogon.

Am cultivat deasemenea şi suprafeţe mai întinse şi de aceia am ajuns ca în anul acesta să fim a doua sau a treia ţară din lume în ce priveşte producţia de grâu, după Canada şi Australia. Puteam să fim şi prima dacă ne dădeam mai multă osteneală. Acest progres faţă de alţi ani, e datorit în parte, unei sămânţe mai bune şi deasemenea faptului că această sămânţă a fost mai în toate locurile saramurată scăpând astfel de mălură.

După datele Ministerului de Agricultură şi Domenii, am produs anul acesta, 350.000 de vagoane grâu. Din acestea, pentru nevoile interne, nevoi mărite şi de dezastrul din Basarabia, ne-au trebuit 270.000 vagoane, restul de 80.000, rămânând disponibil pentru export. Din cele 80.000 vagoane, am exportat deja 50.000, rămânând încă a fi exportate şi restul de 30.000.

In ce priveşte porumbul, producţia lui s'a ridicat la 470.000 vagoane, din care numai 40.000 prisosesc, restul de 430.000, fiind întrebuinţate în hrana populaţiei şi deasemenea în fabrici pentru fabricarea spirtului în special. Exportul porumbului, a fost cam slab, din cauză că Argentina, ţara cu cea mai mare producţie din lume, a cucerit mai toate pieţele străine, oferind marfă bună şi ieftină.

Totuşi noi vom putea exporta şi acest prisos de porumb, fiindcă încă mai sunt ţări cari ni-l cer.

In general, producţia totală de cereale — între acestea intră şi porumbul—se ridică la 1.140.000 vagoane. Această cantitate, întrece cu 45% pe cea din 1935 şi cu 11% mijlociu producţiei din ultimii 5 ani. Deasemenea, din cauza calităţii superioare produsă, valoarea totală a recoltei de cereale din 1936 este mai mare cu 25% de cât aceiaşi valoare din 1935.

Ţările în care am exportat cele mai mari cantităţi au fost în ordine: Germania, Italia, Grecia şi Franţa, unde recoltele au fost cam slabe, acest lucru, fiind în folosul nostru, care am putut să le plasăm pe ale noastre cu preţuri mai bune. Dealtfel aceste ţări, totdeauna vor importa cereale dela noi, fiindcă niciodată nu vor putea să producă o cantitate suficientă pentru nevoile lor deşi fac o agricultură mult mai bună şi mai ales, nu vor putea să aibă aceiaşi calitate ca cea a grânelor noastre.

Preţurile, au fost şi ele mai ridicate decât în 1935, fără a ajunge pe cele de acum câţiva ani în urmă, când aceste preţuri au fost neobişnuit de mari. Şi ca probă că au fost neobişnuite, este faptul că ele n'au mai venit şi nici nu e posibil să mai revină.

Diferenţa aceasta de preţuri, se observă mai ales pe pieţele străine. Astfel la Rotterdam. în 1935 vagonul de grâu a costat în Ianuarie deabia 20.000 lei, pentru a nu ajunge în Decembrie acelaşi an, decât la 30.000 lei. In 1936 preţul a fost dublu, variind dela 49.000 lei vagonul, la 58.000 lei. Această diferenţă de preţuri e datorită faptului că în anul acesta, s'a produs mai puţin atât în Europa cât şi în celelalte continente, trebuind încă 320.000 vagoane pentru satisfacerea consumului.

In România, se va observa deasemenea o diferenţă între 1935 şi 1936, dar nu aşa de simţitoare ca în străinătate. Deşi producţia anului 1936 a fost mai mare, din cauza cererii la export preţurile au fost mai urcate. La menţinerea preţului ridicat s'au adăogat şi primele de export, care în treacăt fie zis, au profitat mai mult jidanii.

Iată preţurile din 1935 pe piaţa Brăila: Ianuarie 45—46.000 lei vagonul; Iulie, când vine noua recoltă, 35—36.000 lei. iar Decembrie 47—48.000 lei vagonul.

Anul 1936: Ianuarie, 55.000 lei vagonul; Iulie 42—43.000 lei, iar Decembrie 47—48.000 lei, caşi în 1935. Diferenţa este deci mai mare la începutul anilor.

Pentru perioada Ianuarie—Iulie 1937, se prevede iarăşi o urcare, fiindcă ţările importatoare mai au încă nevoe de grâu, iar stocul internaţional este mic.

La porumb, deasemenea se observă o mărire de preţuri în 1936 faţă de 1935. In străinătate diferenţa merge între 5—10.000 ei la vagon. In ţară, la Brăila, în mijlociu diferenţa este de 1—5000 lei la vagon. Este de observat că preţul porumbului anul acesta, a avut mai puţine variaţiuni, contând aproape tot timpul 25—27.000 lei vagonul.

O mărire a preţurilor se observă deasemenea la leguminoase — fasole, mazăre, linte — precum şi la plantele uleioase cum este rapiţa.

In general deci, anul agricol 1936, dacă ne gândim numai la cereale; căci recolta viilor şi pomilor roditori a fost slabă, a fost un an destul de bun. Datorită acestui fapt, viaţa econmică a ţării care este în directă legătură cu agricultura s'a înviorat, iar budgetul statului, a fost mai bogat anul acesta.

Pentru 1937, să rugăm pe Dumnezeu să ne dea ploi la timp să ne fereasca de rugină şi atâtea alte molime ale agriculturii, iar noi să încordăm iarăşi umerii, poate chiar mai mult şi să muncim cu drag si tragere de inimă la ridicarea agriculturii, căci prin ea, ridicăm statul şi ne ridicăm pe noi.

Ing. agr. **A. Stănculescu**

Extractul de tutun

Se ştie că tutunul are în el o otravă puternică numită *nicotina*. In ultimul timp, oamenii învăţaţi au isbutit să scoată nicotina din frunzele de tutun şi să o folosească pentru combaterea insectelor vătămătoare agriculturii.

Se mai foloseşte şi pentru lecuirea râiei la oi. In comerţ poartă numele de *extract de tutun* şi are 10% nicotină.

Este un leac bun contra purecilor de frunză, a purecilor de varză şi contra purecelui lânos.

Impotriva acestuia din urmă, în afră de tartamentul de vară, despre care vom vorbi la timp, trebue ca şi în timpul iernii să răspândim praf de tutun pe rădăcinile groase ale pomului atacat .

Contra râiei la oi, extractul de tutun se foloseşte în modul următor: oaia bolnavă se tunde peste tot şi se spală cu apă căldicică.

Se amestecă o parte din leşia de tutun cu 15 părţi apă. Se va spăla oaia pe tot corpul, astfel ca să pătrundă bine udătura la piele. Când boala rezistă, se va repeta spălătura de mai multe ori.

Cei ce doresc să-şi procure extract de tutun se vor adresa debitanţilor de produse C. A. M. din localitate.

Indemnuri pentru 1937

In ultimii ani şi mai ales în 1936, agricultura ţării a mers în continuu progres, exportul fiind din an în an mai activ. In anul care a trecut, exportul de cereale este aproape tot aşa de mare ca şi cel de petrol. Iar dacă ne gândim că în petrol, cea mai mare parte din capital este străin, putem spune că agricultura ocupă în economia noastră naţională, locul de frunte.

In aceiaşi măsură cu mărirea cantităţii, calitatea, s'a îmbunătăţit şi ea simţitor. Acest lucru, este datorit în mare parte Institutului de Cercetări Agronomice şi Camerilor de Agricultură, cari au răspândit agricultorilor o sămânţă mai bună, din care s'a obţinut şi o recoltă mai superioară. S'au întrebuinţat apoi îngrăşăminte pe o scară mai întinsă, mărindu-se astfel producţia. S'au introdus în cultură plante noi, iar cele puţin obişnuite dar valoroase, s'au cultivat pe suprafeţe mai mari.

Sămânţele de trifoi, lucernă sfeclă, pe cari până acum le conduceam din afară până acum câţiva ani, acum le producem noi în cantităţi suficiente pentru a trimite şi la export S'a luptat contra boalelor la plante şi contra diferitelor gângănii păgubitoare, s'au făcut întinse culturi de pomi roditori, şi s'a exportat numai în 1936, 3000 vagoane fructe. Viticultura este şi ea în plin progres.

Toate ramurile cari depind de agricultură, s'au desvoltat mult în ultimii ani. Aceste ştiri îmbucurătoare, trebue să ne dea şi de aci înainte, mai multă putere de muncă, mai multă dragoste pentru agricultură, pentru munca sfântă a pământului. Am progresat, dar suntem încă departe de a fi ajuns acolo unde ar trebui să fim, având la dispoziţie pământul şi clima noastră, atât de prielnice agriculturii. Am mers înainte e adevărat, dar am mers cam încet fiindcă tot către coadă suntem.

Noi producem şi exportăm mult, fiindcă avem suprafeţe întinse pentru culturi, dar reducând producţia comparativ ,adică la pogon, producem foarte puţin.

Aşa în ce priveşte porumbul suntem ţara care produce cel mai puţin la pogon. Şi nici cu grâul nu stăm mai pricopsit fiindcă în urma noastră nu avem de cât două sau trei ţări, celelalte fiind cu mult înaintea noastră. Să vă dau un exemplu: în anul 1936, an bun pentru noi, am produs în mijlociu la hectar, 1000 kg. grâu, în timp ce mijlocia celorlalte ţări europene, unde a fost o producţie slabă, este de 1310 kg. de hectar, în ceilalţi ani fiind de 1510 kg. Vedeţi dar cât de departe suntem noi de ceiace am putea scoate din această minune de pământ pe care-l avem, dar pe care nu-l preţuim şi nu-l muncim cum trebue.

Inaintea războiului, eram „Grânarul Europei", pentruca imediat după război, când am trimis peste graniţă produse de cea mai proastă calitate, să începem a nu mai conta ca ţară exportatoare de cereale, fiindcă avusesem grijă să ne facem de râs Ne-am pierdut de atunci încrederea şi cu greu am început s'o câştigăm iarăşi. Acum, că am apucat pe calea cea bună, trebueşte să mergem înainte, dar să mergem cu pas mai voinicesc pentru a călca pe urma celorlalte ţări, sau chiar a le întrece, fiindcă avem această posibilitate. In vederea acestui lucru, trebue să punem toţi umăr la umăr şi să pornim cu nădejde la muncă. Fiecare agricultor reprezintă în lanţul economiei naţionale o verigă preţioasă. El este strâns legat în acest lanţ.

Nu este deloc indiferent, în ce fel îşi munceşte fiecare pământul şi cu ce fel de sămânţă îl seamănă, după cum nu este indiferent dacă unul îşi curăţă sau nu livada de pomi de omizi. Dacă vei lăsa pe locul tău pălămidă, ea se va întinde şi pe locul vecinului; dacă vei lăsa pe marginea drumului tufele de dracilă în care se cuibăreşte iarna rugina neagră, oare această pacoste a cerealelor, va distruge toată regiunea; dacă vei semăna pe lotul tău un porumb românesc, iar altul dinte de cal, producţia nu va fi bună nici la unul şi nici în toată regiunea; dacă tu îţi vei curăţa grădina de omizi, iar vecinul nu ,este de prisos fiindcă omizile dela el, vor trece şi la tine.

Şi acestea sunt numai câteva exmple răzleţe din multe şi multe cari se pot da. Ceiace trebueşte înţeles, este următorul lucru: pământul pe care-l muncim, este şi al ţării nu numai al nostru şi dacă la război se numesc trădători acei cari fug din linia frontului, apoi tot trădători dela datorie, se numesc şi aceia cari îşi muncesc prost pământul sau nu vor să asculte de sfaturile care-i învaţă numai bine. Sărăcia acestora, dacă sunt mulţi, nu va fi numai a lor ci a ţării întregi care va suferi din cauza lor.

De muncă, atâta timp cât e sănătos, nu trebue să se vaete nimeni. Munca însăşi e sănătate. Şi apoi, plugarul nostru din 360 zile câte are anul, dacă munceşte 100. Celelalte, mai mult stă. Dar în afară de muncă, pentru ridicarea agriculturii, sunt şi multe lucruri cari trebuesc ştiute. In alte ţări, nu există agricultori care să nu primească săptămânal o revistă de specialitate, care-l învaţă multe din ce trebue să ştie. In această privinţă, sfaturile pe cari le dau inginerii agronomi sau medicii veterinari, nu trebuesc dispreţuite, căci ele sunt totdeauna bune de aplicat. Noi, am dat în această pagină, multe lucruri de folos şi vom continua să dăm. Ascultaţi-le cu încredere, fiindcă toate au la bază o experienţă, care ne îndreptăţeşte să vi le dăm.

Dar oare numai agricultorul este acela vinovat de a nu produce mult prea mult? Desigur că nu. O mare parte de vină o poartă şi statul care a venit cu prea puţin în ajutorul agricultorului mare sau mic. Pentru anul 1937, budgetul ministerului de agricultură este mult mai mare şi dacă el va fi lăsat aşa, să sperăm că-şi va da roadele dorite pentru ridicarea agriculturii.

Ea este azi pe primul plan de producţie naţională. Prin ridicarea ei, ne ridicăm statul şi pe noi, atât înlăuntrul ţării, cât şi în afara ei, de unde ne vin vesnic ameninţări.

Deci, cu toţi, umăr la umăr, încrezători în Dumnezeu şi forţele noastre, să pornim mai puternic la ridicarea agriculturii.

ALEXANDRU MANEA
Inginer agronom

xxxX●Xxxx

Doine

Frunză verde de mohor,
Doină-i zic la jale, dor;
Doină-i zic şi doină-i cânt
Şi prin curte şi prin câmp,
Şi pe plaiul muntelui
Şi pe brazda plugului.

Mi-a făcut maica gura,
De cum-va m'oi streina,
Să mă stâmpăr cu dânsa;
De-oi cădea 'n vre-o casă grea,
Să-mi stâmpăr irma cu ea;
De-oi cădea în vre-un loc rău,
Să-mi stâmpăr sufletul meu.

Horile mele nu-s bune,
Că mă trag a merge 'n lume.
Horile mele nu-mi plac,
Că mă trag să fiu sărac.
Horire-aşi — horile-mi vin —,
Dar nu pot, că sânt strein;
Şi-aşi hori — horile-mi plac —,
Dar nu pot, că sânt sărac.

Cine m'aude cântând
Zice că n'am nici un gând.
Gândul care-l gândesc eu
Nu i-l dee Dumnezeu:
Că nu cânt că ştiu cânta,
Da'-mi mai stâmpăr inima.

DUREA ȘI GOSPODARIA

Boalele cari se iau dela animale la om

Boalele transmisibile dela animale la om le putem așeza în două grupe: boale infecțioase și boale parazitare.

BOALE INFECȚIOASE

TUBERCULOZA. Omul se poate molipsi de tuberculoză dela om, sau animale: bovine, oi, capre, câini, pisici, etc. cât și dela păsări: găini, fazani, porumbei, papagali.

Pericolul este cu atât mai mare, cu cât la animalele cornute boala rămâne multă vreme scunsă încât animalul deși are înfățișarea de a fi perfect sănătos totuși el răspândește molima pe ori unde trece.

Molima (microbul) boalei este dată afară din corp prin lapte, prin urină și prin aerul expirat.

Molipsirea se poate face prin diferite feluri :

1) Câte odată grădinarii și mulgătorii iau tuberculoza dormind în grajdurile locuite de animale bolnave de tuberculoză deschisă.

Aerul din aceste grajduri conține microbi proveniți fie din praful de bălegar fie, prin mucozitățile eșite odată cu aerul expirat.

2) Adesea ori molipsirea se face dela câini, pisici, papagali etc., care trăesc în apropierea omului.

3) Majoritatea molipsirilor se face însă prin lapte, smântână, unt, brânză și zer sau alte produse de acest fel provenite fie dela animale bolnave, fie dela animale sănătoase, dar care au fost infectate în grajd de animalele bolnave, ori au fost infectate chiar de mulgătorii bolnavi care au obiceiul de a scuipa în mână, pentru a uda apoi țâțele.

4) Foarte rar molipsirea se poate face prin carne, care obișnuit nu conține microbi.

Măsuri. Pentru a ne feri de molipsire vom lua următoarele măsuri :

1) Controlarea vacilor producătoare de lapte prin tuberculinizare.

2) Mulgerea vacilor să se facă cât mai curat spălând ugerul și mâinile, legând, coada, ferind laptele de a se murdări cu murdării sau praf din așternut.

3) Laptele să fie totdeauna fiert cel puțin 15 minute.

4) Confiscarea cărnurilor provenite dela animalele atinse de tuberculoză.

5) Văcarii și mulgătorii să nu fie bolnavi; altfel riscă ca vitele sănătoase să se molipsească dela ei, cu atât mai mult, cu cât microbul tuberculozei este foarte rezistent, putându-și conserva virulența chiar un an de zile la întuneric.

6) Furajele vitelor să nu fie murdărite cu dejecțiuni dela câini, păsări sau alte animale bolnave.

MORVA sau răpciuga este boala infecțioasă pe care omul o ia dela cal ,măgar și catâr.

La aceste animale boala se arată prin scurgere de muci pe nas, prin răni în nări și buboae pe corp.

Cei mai expuși a se molipsi de morvă sunt îngrijitorii de cai, vizitii, geambașii, infirmierii de cai, personalul de laborator, studenții veterinari și doctorii veterinari.

Infecțiunea se face prin orice sgârietură proaspătă a pielei, mai ales când se face autopsia cadavrelor morvoase, sau când ne murdărim cu muci, sau puroi, ori umblăm cu paie dela animalele morvoase pline de puroiu.

Uneori infecțiunea se face prin mâncare de carne, provenită dela animale morvoase, sau respirând aer încărcat cu praf amestecat cu mucii, sau puroiul uscat.

Morva la om se poate prezenta sub două forme :

Morvă acută și morvă cronică sau farcin.

In morva acută, după 2 săptămâni până la 8 zile dela infecție, locul infectat (mâinile sau picioarele) se umflă și ganglionii se prind (adenită). In acelaș timp bolnavul are friguri, vărsături, tremurături, dureri de cap, dureri muschiulare și la încheeturi.

După 2-3 zile apare pe față și în jurul încheeturilor niște pete vinete care se transformă în băsici, ce se sparg, lăsând pe locul lor un ulcer (buboi).

După 12 zile de boală pe tot corpul se ivesc o mulțime de bubulițe (erupție pustuluoasă). Inainte de erupție sau în acelaș timp cu ea, în cavitățile nazale se produc răni (ulcere) și din nări începe să curgă muci verzui lipicioși cu miros urât; iar după 12 până la 20 zile bolnavul moare.

Nu există nici un mijloc de scăpare. Câte odată boala începe prin buboae a se desvolta în mușchi și piele (farcin avut) și apoi survin semnele generale.

Morva cronică sau farcinul se arată, prin umflături și ulcere, ce apar la mâini și picioare, sau prin abcese în mușchi, putându-se confunda cu tuberculoza.

Pe măsură ce microbul intră în corp, starea generală se înrăutățește, bolnavul are febră, diaree, slăbește și moare.

Morva cronică are de obicei un mers mai încet, putând dura uneori ani de zile.

Tratament. **Morva acută e totdeauna mortală, încât cel mai bun lucru de făcut este de a ne feri de infecțiuni, umblând cu multă băgare de seamă cu animalele bolnave, cu carnea lor, cu pielea lor și așternutul lor.**

In ceeace privește ulcerele produse de morva cronică se va încerca stârpirea lor, iar intern se recomandă a se face injecțiuni intravenoase sau intra-mușchiulare cu câte 5 centigrame cu esență de terebentin 40% — bine înțeles de un specialist.

ANTRAXUL, dălacul, sau cărbunele. Omul ia dălacul dela cal, bou, oae și porc.

Molipsirea se face în diferite moduri :

Ciobanii, păzitorii, îngrijitorii și proprietari de animale bolnave sau la jupuirea lor după moarte.

Măcelarii contractă boala tăind aminale bolnave.

Tăbăcarii, curelarii, țesătorii, plăpumarii se molipsesc lucrând pielea, lâna sau părul în care se găsesc spori de bacilul cărbunelui, care sunt foarte rezistenți atât la temperatură, cât și la uscăciune și antiseptice. Pentru ca molipsirea să se poată face este însă absolută nevoe ca sporii de atrax să găsească în pielea omului o cât de mică sgârietură proaspătă pe unde să poată intra, căci s'a dovedit că pielea este partea sensibilă din organism față de microbul antraxului.

Câte odată infecția se face și prin muște, care odată cu înțepătura introduc și microbul dălacului.

Infecția se poate face și dacă se mănâncă carnea stătută la aer, provenită dela animale tăiate sau moarte de dălac.

Semne : *după câteva ore până la 6 zile apare la locul de infecție, întâi o roșeață a pielei și o mâncărime, apoi o mică băsică, care se transformă într'o pustulă, care se rupe, lăsând în urma ei un ulcer cu fundul negru, acoperit de obicei cu o escoră neagră.*

Atât baza escarei, cât și țesutul din jur e tare și umflat, iar pielea ce le acopere e roșie și prezintă ici colea mici bubulițe.

Atât edemul cât și pastula nu sunt nici dureroase și nici nu supurează. Ele se ivesc pe față, gât și mâini. Câte odată se formează numai un edem malign, fără pastulă. După apariția pastulei, bolnavul are greață, vărsături, transpiră, puls mic și neregulat, se simte slăbit, fără puteri, respiră des, se asfixiază, se învinețește și moare.

Dacă infecția s'a făcut prin intestin, atunci, semnele boalei se confundă cu acelea ale holerei; greață, crampe, corpul se învinețește, 95% mor.

Dacă infecțiunea s'a produs prin căile respiratorii, prin aerul respirat, cum se întâmplă cu curățitorii care manipulează lâna și părul, boala se arată prin pneomonie urmată de septicemie totdeauna mortală.

Măsuri preventive. *Omul molipsindu-se dela animale, pentru a se feri de dălac, trebue a feri întâi animalele să nu se molipsească aplicând următoarele măsuri :*

1) Distrugerea cadavrelor dela animalele moarte de antrax, îngropându-se între două straturi de var nestins sau de bălegar.

2) Vaccinarea animalelor.

3) Oamenii care au răni sau sgârieturi la mâini și picioare, se vor feri de a fi murdăriți cu urină și nu vor tăia animale bolnave de dălac.

4) Carnea provenită dela animalele tăiate clandestin, care nu au fost inspectate de serviciul veterinar, va fi bine fiartă și sub nici un motiv nu se va consuma ca friptură, mititei cârnați, sau pateuri de ficat.

5) Imediat ce bănuim că infecția s'a produs se va face injecțiuni cu ser anticarbonos, de către un medic.

6) Locul infectat se va arde cu fierul roșu, iar de jur împrejur se vor face injecții cu soluție de acid fenic de 1 la 50 sau cu iod 1%.

Piot. vet. Gh. Covăseală

Despre Lăcomie

de SF. VASILE CEL MARE

Dacă îți plac banii pentru importanța ce-ți dau, gândește-te cu cât este mai mare cinstea a fi numit părinte a nenumărați copii. E mai cinstit aceasta, de cât, dacă ai mulți bani în pungă. Banii îi vei lăsa aici, fără să vrei iar faptele bune le vei lua cu tine. Și în fața Judecătorului cel Mare va fi un întreg popor, care te va numi hrănitorul și binefăcătorul lor, arătând marea ta iubire de oameni. Uită-te la cei de la teatru: la atleți, la comedianți, la luptătorii cu fiarele, pe care tu îi disprețuești, și vezi cum cheltuesc bogăția pentru o mică cinste, pentru sgomotul și aplauzele poporului! Și tu te sgârcești la cheltueli, când e vorba să ajungi la o slavă așa de mare. Dumnezeu va fi cel ce te laudă, oamenii dela facerea lumii cei cari te fericesc. Slava veșnică, cununa dreptății, împărăția cerurilor îți va fi răsplata chivernisirii acestor bunuri trecătoare. De acelea nu te îngrijești, le treci cu vederea, îngrijindu-te numai de cele de aici.

Haide dar! Intrebuințează bine bogăția! Fii darnic cu cei lipsiți! Fă să se zică și de tine: „A risipit, a dat săracilor, dreptatea lui rămâne în veac". (Ps. CXI, v. 9). Nu fii nesocotit. Nu-ți înmulți trebuințele! Nu aștepta foametea, lipsa de grâu, ca să deschizi hambarele! „Cel ce scumpește grâul, este blestemat de popor". (Prov. XI, 26). Nu aștepta foamea, ca să aduni aur, nici lipsa obștească pentruca să te îmbogățești mai mult. Nu fii speculantul nevoilor omenești. Nu face mânia lui Dumnezeu prilej să câștigi bani mulți! Nu sgândări rănile celor bătuți cu biciul! Tu vezi numai aurul, iar la fratele tău nu te gândești. Cunoști bine moneda. Poți deosebi pe cea bună de cea falșă. Pe fratele tău cel în nevoe nu-l cunoști deloc.

Strălucirea aurului te bucură, dar nu auzi și suspinele săracului, care te urmăresc peste tot. Cum să-ți pun sub ochi suferințele lui ? Privind săracul împrejuru-i, vede că nu are nimic, care să-i aducă aur, dar nici nu poate avea vr'odată. Mobilele și hainele, ce le are el, valorează numai câțiva lei. Ce să facă atunci la nevoe? Își oprește ochii asupra copiilor. Vrea mai bine să-i ducă la piață, decât să moară de foame. Înțelegeți lupta, ce se dă, între frica morții și între iubirea părintească. Cea dintâi îl amenință cu cea mai grea moarte, iar inima se opune, sfătuindu-l să moară odată cu toții copii lui. De multe ori a pornit și de multe ori s'a oprit. A fost în cele din urmă, forțat de lipsă mare și neînduplecată.

Ce socotește acum tatăl? Pe care să-l vând întâiu? Pe care îl va primi mai cu plăcere vânzătorul de grâu? Să dau pe cel mai mare? Dar vârsta lui mă rușinează. Pe cel mai mic? Dar mi-e milă de nevinovăția lui. El nu știe de nenorocire. Aceasta seamănă mai mult cu părinții. Celălalt are înclinări la învățătură. Vai ce nedumenire! O! Ce voi face? Pe care din ei să-l apuc? Dacă îi țin pe toți îi voi vedea murind de foame. Dacă vând pe unul dintre ei, cu ce ochi voiu mai privi pe ceilalți. Voiu fi bănuit, că n'am inimă de tată! Cum voiu mai sta în casă, după ce mi-am lăsat o eu însumi fără copii ? Cum mă voiu așeza la masă, când ce e pus pe ea vine dintr'o astfel de faptă.

Și cu mii de lacrimi vine totuși să vândă pe cel mai iubit dintre copii. Dar pe tine suferința lui nu te mișcă. Nu te gândești la firea omenească. Când foamea îi strânge pe cel lipsit, ție puțin îți pasă. Iei în râs pe nenorocit. Îi lungești suferința. El îți dă inima lui ca preț al hranei, iar ție nu numai că nu-ți amorțește mâna, care primește prețul în asemenea nenorociri, dar te mai și tocmești, încercând să iei mai mult și să dai mai puțin, mărind în tot chipul amarul celui nenorocit. Nici lacrima nu te mișcă, nici suspinul nu-ți moale inima, ci rămâi îndurerat și neînduplecat. Toate le vezi în aur. Numai la aur te gândești. Il visezi, când dormi. Îți este în minte, cât ești treaz. Cum maniacii nu văd realitatea, ci cele ce-și închipuesc în nebunia lor, așa și sufletul tău, cel robit de iubirea banilor, vede numai aur și argint. Mai bucuros vezi aurul decât soarele. Dorești, ca totul să se prefacă în aur și născocești totul ca să-ți împlinești dorința.

xxxXQXxxx

Strigături

Cine nu-i mâncat de rele
La ce — foc — cântă de jele,
C' a lui hore nu mai mere!
Să mă lese să cânt eu,
Că eu-s mâncat de mult rău,
Și de jele tot mereu.

Cine-a stârnit horile
Aibă ochi ca florile
Și fața ca zorile,
Că horile-s stâmpărare
La omul cu necaz mare.

Boii mei când aud doina
Ară țarina și moina.
Boii mei, când le doinesc,
Ară de se prăpădesc.

Să râdem şi să plângem...

Procesul

— XXI —

de N. CREVEDIA

Judecătoria Ocolului rural Răspândiții-din-Vale. Sala de ședință.

Sus, pe estradă, la masă: judecătorul, bărbat între două vârste, mustață stacojie, ajustată sever; ajutorul: ochelari cu rama aurită, proaspăt licențiat în Drept, autorul unui volum de versuri slabe — aspiră prin fumul unei țigări „Carpați" la mâna fetei moșierului Voican; „dom" Marinică grafierul" — cum îl spune întreg ocolul: ochelari obosiți cu giurgiuvele de sârmă, cravată ieftită de soare, absolvent și el a două clase de normală. Jos, lângă bara de ulucă, vopsită acum 20 de ani: cei doi avocați locali, unul gras și îndesat ca un butoi cu bere, altul subțiratic și lung cât o pledoarie — și-aprind țigara unul de la altul și se dau dracului, deși c'un sfert de ceas înainte erau să se ia la trântă într'un proces. Spre ușă, șeful de post, tot local: capela pe-o geană, carabina între spete ca pândarii, plin de curele, de pudră și de toate boalele lumești. A venit să mai asiste la „desbateri". Și, lângă ușă, Stănică aprodul, plugar neîmproprietărit, tuns cu cărare, flanelă albă de casă, opinci, strâns până la gât în năd rag i, ca o turcoaică.

Impricinații: femei și bărbați tineri, mătuși și flăcăi, moșnegi și fete mari — țărani în majoritate — așteaptă pe sală rebegiți de frig, care jos pe vine, care'n picioare. Înăuntru, deși după lege ședințele's publice, nu sunt îngăduiți: fac gălăgie, praf, joi de porumb pe jos și fum de țigări pe care le ascund în pumni ori în căciuli; fumul iese așa din mussă, ca aburii, dimineața, din bolovani.

Ședința se redeschide. Grefierul își scuipă vârful degetelor, desface dosarul și citește rar: Constantin Manea Neagu Chitituuu...

Aprodul crapă ușa și cu mâna pâlnie la buze, repetă: — Constantin Manea Neagu Chitituuu...

— Zent! tresare ca la Armată cel strigat și-și face loc cu coatele prin ceilalți.

Grefierul:

— Mihai Badea Gheorghe Smintitu.

— Miai Badea Gheorghe Smintituuuu...

— Zeeent! La o parte, frați-lor!

— Ilinca Constantin Manea N. Chititu.

— Ilinca Constantin Manea Chitituuuu....

— Aici! Stăi, mă, lasă-mă să trec!

— Alecsandru Marin Dosculeț!

— Licsandru Marin Dasculeț!

— Zent! La o parte, fă!

— Dumitra Alecsandru Marin Dosculeț!

— Dumitra Licsandru Dosculeț!

— Aici! Păzea, mă, că m'a chemat judicătoru!

Dumtira calcă peste consăteni ca pe dovleci și intră iș ea'năuntru după ceilalți.

Cerberul în năzdrăvănii încuie ușa. Invrăjbiții introduși se 'nghesuie unu'ntraltul. Sunt speriați, par'c'ar fi făptuit o crimă. Grefierul își scuipă iarăși degetele, apoi tare și rar, de par'că'ar citi din Evanghelie: „Constantin Manea Neagu Chititu, domiciliat în comuna Corbii-de-Sus, cătunul Zgaia, chiamă în judecată pe Mihaiu Badea Gheorghe Smintitu, prin faptul de a-l fi insultat și lovit pe el și pe soția sa Ilinca Constantin Manea Neagu Chititu, cu domiciliul în aceiași comună și cătun. Martori: Dumitra Alexandru Marin Dosculeț și Alecsandru Marin Dosculeț, ambii din aceiași comună. Dosarul numărul cutare, din data cutare, procedura numărul atât pe atât, din atât".

Judele (judecător): Martorii, să iasă martorii!

Martorii se desprinseră din grup și înaintară spre bară.

Judecătorul, încruntat, către martora Dumitra care d'abia s'apropie:

— Vezi tu crucea asta?

— O văz, să trăiți domnule judicător.

— Este-a Domnului nostru Iisus Christos, Mântuitorul lumii.

—O fi, pupa-I-aș tălpile Lui...

— Pune mâna pe ea!

— Puiu, cum să nu puiu — c'am văzut.

— Așa! Zi după mine: Jur!

— Jur!

— In numele lui Dumnezeu,

— In numele lu' Dumnizeu,

— Că voi spune adevărul,

— C'o să spui adăvărul.

— Bagă de seamă,

— Bagă de seamă.

— Nu, fă femee. Zic: bagă de seamă, dacă nu spui adevărul, Dumnezeu te va pedepsi. Tu ai copii?

—Am, să trăiți, opt: unu'nsurat, alta măritată, unu'n miliție, trei la școală, doi mai mici — mi-au mai murit doi... Au curs copiii din mine, ca dintr'o epuroaică...

—Bine, destul! Ia spune, cum s'a întâmplat?

— Spui, cum să nu spui. Să vedeți...

(Epuroaica își drege glasul și-și acoperă cu scurteica sarcina care-o dă pe spate).

— Da.

—... Eram cu bărbati-mio și cu giner-mio 'n cârciumă la domnu Tase. La domnu Tase Marin în colț, unde beați Duminică bere cu domnu avucat Dumitrică. Știți, când să făcu măsurătoarea aia dă pământ, dă era să se bată oameni 'ntre ei— fi-r-ar ai naibii de oameni proști....

— Lasă-i, spune!

— Da. Și cum spusei, zic, stam în cârciumă cu bărbati-mio și cu gineri-mio. A treia zi de Crăciun. Ba ca să zic a doua. Nu, nu, a treia. Ai Lisandre, nu era a treia zi?

— Lasă, când era. Spune odată! — bătu judele cu pumnu 'n masă, așa de tare, încât crucea Mântuitorului și martorii se cutremurară.

— Spui. Și cum zic, stam și beam niște vin. Incă gineri-mio bea singur vin-pelin, c'a fost sergent în Armată și cam face pă scorțosu. Și cum stam liniștiți, ca oamenii, numai ce vine la masa noastră Miai al lu' Badea-al'lu Gheorghe al'lu Smintitu. Uite, ăsta d'aici (către Mihaiu): Jură, mă, tu, că n'ai venit peste noi.

— Spune, fă zăpăcito, și lasă-l pe Mihai! — se 'ncruntă bărbatu-său la ea, gata să-i ardă o palmă.

— Ce, mă, ce — nu-i așa? Ia vezi ca'cu te spui la domnu judicător că mă bați de câte ori ți se urcă năbădăile la cap.

— Spune, dacă vrei să te iau cu pătura d'aici...

Judecătorul, obișnuit cu astfel de dialoguri, râse. Râseră toți, numai jandarmul care făcuse pân'atunci țigară și râie pe inimă — zâmbi.

— 'Ei, și cum s'a mai întâmplat?

— Uite cum: ăl Miai vine, zic, la masa noastră și-așa d'odată, tam-nesam, îl înjură pă Costandin dă muiere. După asta, toc-toropoc, lici-plici, îi dă trei palme. Să-i saie ochii, dacă n'a fost așa, Domnule judicător.

Judele (grav, către grefierul care 'nmuiase pân'atunci tocul în cerneală de zece ori): „Stam la masă în cârciuma lui Tase Marin, punct. Deodată, vine asupra noastră Mihaiu Badea Ghe Smintitu care, virgulă, fără nicio introducere, virgulă, înjură pe Const Me Ne Chititu și-i dă trei palme — punct. (Către martoră): — Numai atât?

— Ba să vedeți, c'a sărit s'asupra Ilinchii, nevasta lu Costandin s'a lovit-o și pă ea peste gură. (Către Ilinca): Juri tu, fa, că nu te-a lovit peste gură?

— Jur, cum să nu jur, domnule judicător că m'a lovit peste gură — răspunse prompt Ilinca.

— Atât?

— Atât.

Judele (către condeiul grefierului): Deasemenea Mihai Be Ghe Smintitu s'a repezit și asupra Ilinchii, virgulă, soția lui Const. Me Ne Chititu și i-a dat o palmă — punct și virgulă.

Judele, după ce dictează până la punct, cheamă și pe celălalt martor. Al doilea depunător înaintă și el sfios către cruce.

Judele (ignorând că e soțul Dumitrei); — Tu ai copii, mă?

— Am să trăiți, domnule judecător: cu a dintâi trei, cu țepuroaic'asta d'aici opt...

— Bine, zi după mine!

Și martorul rosti jurământul, declară același lucru ca și femeea, iar grefierul consemnă în dosar.

Judele (către inculpat): — Recunoști Mihai Badea Smintitu, c'ai înjurat și lovit pe Constantin Chititu și pe soția lui?

Inculpatul (franc): — Recunosc, să trăiți, domnule judecător.

— Dar ce-aveai cu el, de l-ai înjurat și lovit?

— Nimic, domnule judecător; muerea mea îmi spusese niște minciuni c'ar fi zis Constandin niște minciuni de ea — eu cam luasem apă la cap și...

— Dar cu nevastă-sa ce-ai avut?

— Nici cu ea n'am avut nimic; nu știu cine-mi spusese că și ea s'ar fi isprimat urît despre mine.

Judele (judecător de pace, către reclamant);

— Constantin Chititu, pretinzi ceva că te-a insultat și lovit pe tine și pe soția ta? Eu zic să vă 'mpăcați. Așa-i place lui Dumnezeu...

Reclamantul răsgândit și băiat de treabă): Nu pretind nimc, domnule judecător. E băiat sărac — o fi fost beat.

— Cum să poate, mă să nu pretinzi? — sări 'n sus Ilinca. Să mă fi bătut tu, nu'mi părea rău — dar el... (cu lacrimi în ochi): Că mi-a rupt un dinte, domnule judicător...

— Ți-a rupt un dinte?

— Da, să trăiți. Rupea-i-ar Dumnezeu... (îi arătă dantura).

— Eu văd că-i ai complecți...

—Ii am, da' ia uite-l cum se mișcă (și-i arătă judecătorului și lui Iisus depe cruce cum i se hâțână un dinte din față).

— Ți l-o fi rupt bărbatu-tău...

— Nu, că el când mă bate, n'are obiceiu să-mi dea peste gură.

— Atunci, tot el ți l-a rupt...

Ilinca (izbucnind în lacrimi).

— Nu, domnule judicător, să n'am parte d'ăi șase copii și d'ăsta d'aici, na, (arată pântecul mare cât un test) — dacă nu mi l-a rupt Miai. Uite, pociu să jur! (se repede la cruce).

— Stai, femee. De mâncat poți să mănânci cu el așa?

— Pociu — cu ăilalți.

— Iartă-l, totuși. Impăcați-vă..

Ea (către bărbatu-său, după o pauză groasă de răsgândire:

— Ce zici, mă, să-l iert sau să-l bag la puscărie? Ție nu ți-e milă de mine?

culul... — aprobă soțul.

— Iartă-l, fă Ilinco, dă-l dra-

— Imi juri c'o să te'mbeți s'o să-l bați si tu pă el?

— Mă 'mbăt.

— Și-o s'o bați și pă nevastă-sa, nu?

— Și-pă.

— Carevasăzică l-ai iertat — precipită judele sfârșitul desbaterilor.

— L'am iertat, domnule judicător...

— De bătut, îl mai bați?

— (gândindu-se) Dè, dacă...

—Dacă?

— Păi... să-l condemnați pă Miai să meargă cu mine la București.

— Dar pentruce fă, să te duci cu Miai la București. Ai?—sări soțul, vânăt ca Othello.

— Să meargă cu mine la doftor...

— Pentruce?

— Să-mi scoată dintele și să îmi puie 'n loc unul de aur...

Plugușorul național-ist (1937)

D. Dumitru Neniță, din com. Galbeni (Tecuci) ne trimite următorul prea frumos plugușor național-ist, *căruia îi facem loc cu plăcere și-l recomandăm tuturor Românilor să-l învețe pe dinafară și să-l cânte în anii aceștia de sfânta redeșteptare națională.*

Aho, aho, români plugari
Cinstiți și harnici gospodari,
Am venit să vă urăm
Și moșia s'o arăm.
Și să deșteptăm românii
Că ne-au năpădit străinii
Dând în țară iute veste
Că nu-i glumă sau poveste
Susținându-ne în lume
Dreptul nostru cu renume
Moștenire din străbuni
Țineți brazda, frați români
Hăi... hăi... hăi.

Am venit cu plug cu boi
Să vă fie drag de noi
Și cu vorba românească
Românii să se iubească
La țară să se gândească
Vrășmașii să se topească
Iar vândutul la străini
Viața lui să fie chin.

La plugari, cană cu vin
Fetelor, floare de crin
Boilor, pale de fân —
Ca să fie anul bun
Moștenire din străbuni
Țineți brazda, frați români
Hăi... hăi... hăi...

Plugul nostru-i plin de vrajă
Prin el are țara strajă
El din an în an ne spune
Să-l băgăm adânc că-i bine
Și mai spune să s'audă
De acei ce duc destinul
Că se prăvălește țara
De când a venit străinul.

La plugari, cană cu vin
Fetelor, floare de crin
Boilor, pale de fân —
Ca să fie anul bun
Moștenire din străbuni
Țineți brazda, frați români
Hăi... hăi... hăi...

Plugul e din fier bătut
Cum nu s'a mai pomenit,
Căci pe urma lui răsare
Grâu frumos din belșugare
Și cu care se hrănește
Streinul ce pizmuește
Viața și norocul sfânt
Ce-l avem noi pe pământ.

La plugari, cană cu vin
Fetelor, floare de crin
Boilor, pale de fân —
Ca să fie anul bun
Moștenire din străbuni
Țineți brazda, frați români
Hăi... hăi... hăi...

Plugul când se odihnește,
De trecut ne povestește
De plaga streinului
Și eroii neamului,
Căci credința în Dumnezeu
Ne-a scăpat de-atâta rău
De-am rămas aici stăpâni
Cu bun nume de români.

La plugari, cană cu vin
Fetelor, floare de crin
Boilor, pale de fân —
Ca să fie anul bun
Moștenire din străbuni
Țineți brazda, frați români
Hăi... hăi... hăi...

(Urmare în pagina 7-a)

Din ţară şi din străinătate

„Cum merge politica în Europa"

ANGLIA

Trebue spus de la început că politica tuturor ţărilor din Europa şi chiar din lumea întreagă ţine seamă, cu voe sau fără voe, de politica Angliei.

Ori dacă Anglia a început să grăbească înarmarea ţării cu vapoare de război şi avioane, iar în ce priveşte armata de uscat, vrea să introducă serviciul militar obligator (până acum Englezii nu fac armată) — înseamnă că în anul 1937 e mare primejdie de război.

De asemeni, din cauza alianţei militare dintre Italia şi Germania, precum şi cea dintre Germania şi Japonia, — Anglia este în mare primejdie să-şi piardă coloniile din Africa, şi mai cu seamă cele din Asia: Indiа şi comerţul din China. Şi iată de ce.

Ziarele englezeşti spun că Germanii au adus în Spania vre-o 20.000 de soldaţi care luptă în rândurile naţionaliştilor contra comuniştilor şi au de gând să mai aducă acolo încă 50.000, ca să cucerească nordul Spaniei. Ei ar pune mâna nu numai pe Marocul spaniol, dar stăpâni şi pe Gibraltar, n'ar mai putea trece vasele engleze prin marea Mediterană, deci legătura cea mai scurtă dintre Anglia şi coloniile ei ar fi ruptă, iar coloniile, în primejdie să fie ocupate de Germani, Italieni şi Japonezi. Pe de altă parte, Francezii ar fi siliti să ţină la graniţa dinspre Spania o armată de vre-o 300.000 de oameni. În acest timp, ar intra grosul armatei germane în Cehoslovacia şi Rusia, iar dacă Franţa s'ar împotrivi, ar fi şi ea atacată din două părţi: de la Miazăzi şi de la Răsărit.

Adevărul este că s'ar putea ca să fie primejdie de război. Dar că Anglia să fie doborâtă cu una cu două, ne îndoim. Mai de grabă credem că-şi va înghiţi duşmanii, aşa cum a mai făcut-o şi în trecut. Puterea Angliei nu numai că este foarte mare dar chiar, este de temut.

FRANŢA

In Franţa clocoteşte comunismul, care stă la pândă şi vrea să cuprindă toată ţara. Acolo a început iarăşi o grevă uriaşă, cu scopul ca să descurajeze pe oamenii paşnici şi să zică apoi că e mai de dorit comunismul, de cât starea aceasta nenorocită din ţară.

A început guvernul să se îngrijească mai îndeaproape de înarmarea ţării. Dacă Anglia este tare îngrijorată de izbucnirea unui război, apoi Franţa se află în mare primejdie, din cauză că Germania s'ar putea încăera cu Rusia. Ori, dacă Rusii ar fi atacaţi, Franţa este obligată (îndatorată) să intre şi ea în război. Şi apoi, un astfel de lucru ştii când îl începi, dar nu ştii cum se termină. Ferească Dumnezeu!

SPANIA

Pare că focul şi pârjolul din Spania este în primejdie să se întindă peste toată Europa.

Se spune că mare parte din trupele comuniste sunt formate de Rusi sadea, care luptă din toate puterile contra naţionaliştilor spanioli. Din cauza că trupele comuniste sunt în primejdie să fie înfrânte de naţionalişti, Franţa şi Anglia au trimis la Berlin d-lui Hitler o notă (scrisoare) ca să nu mai trimită voluntari germani în Spania. Până acum, nu se prea vede că se va pune capăt măcelului din Spania. Şi cel puţin dacă focul ar rămâne încercuit acolo!

De aceia, să ferească Dumnezeu de un nou război, pe toate ţările Europei!

P. Ganea

Puguşorul naţionalist 1937

(Continuare din pag. 6-a)

Plugul nostru să ne are
In veci România-Mare
Nistru, Tisa să rămână
In veci graniţă română
Pe câmpie şi pe deal
Cântec, port naţional
Iar în suflet, numai pace
Cum lui Dumnezeu îi place.

De aici, dragi gospodari,
Trecem văi şi dealuri mari,
Trecem munţi, trecem coline,
Trecem ape iuţi şi line,
Urând ţării numai bine
Trecem codri cu zăvoi
Tot cu plugul după noi
Si cu gândul tot la voi,
Că ne-aţi dat nutreţ la boi
Ospătându-ne pe noi
Cu vin dulce din butoi.
Moştenire din străbuni
Ţineţi brazda, fraţi români
Hăi... hăi... hăi...

La anul să vă găsim frumoşi
Ca cireşele, la Moşi
In grădină, pomi cu fructe
In curte, frumoase vite
In pătule, mulţi curcani
Gă ni, gâşte şi gâscani
Pivniţe cu vin de soi
Stupi cu miere şi cu roi
Făcând ce vă spunem noi
N'o să mai aveţi nevoi
„Şi uniţi pe veci, urare
„Trăiască România-Mare"
Aho... aho... aho...

DUMITRU NENIŢA

Ştiri ţelurite

Dela 1 Ianuarie se aplică noua condică de pedepse

De alaltăeri, din ziua de sf. Vasile, s'a pus în aplicare noul cod penal care înăspreşte pedepsele pentru furt, crime, beţii, înjurături şi altele.

Noul cod se ocupă şi de cei cărora le place să umble prea mult în crailâc. De acum încolo când un flăcău vrea să sară pârleazul pe la vecin s'a şi învârtit. Haţ, l-a şi înşfăcat jandarmul şi face omul puşcărie mai abitir decât pentru furt.

De Sfintele Sărbători au primit şi puşcăriaşii daruri

De sărbătorile Crăciunului şi de Anul nou direcţia generală a închisorilor a făcut un apel pentru ajutorarea celor întemniţaţi. S'au găsit suflete miloase care au răspuns la acest apel, trimiţând alimente celor pe care soarta şi răutatea i-au făcut să înfunde puşcăria.

Mulţi dintre cei din închisori nu meritau aceste daruri.

Este însă o faptă creştinească care îşi are locul odată pe an.

Şi jidanii din Constanţa vor să se creştineze

Vreo două sute de jidani din Bucureşti au răspândit zilele trecute svonul că vor să se creştineze.

Iată acum că mai mulţi jidani din Constanţa au fost apucaţi de aceeaş dragoste de a se boteza. Ei au trimes o cerere la Sf. Patriarhie şi în aşteptarea răspunsului continuă să jupoaie jidăneşte orice român care le cade în mână.

S'au ciocnit două vapoare la Constanţa

Zilele trecute vaporul bulgăresc „Rodina" aflat în portul Constanţa, în timp ce făcea manevre, a intrat în plin în vaporul românesc „Bucureşti" care se găsea la cheiu. Vasul românesc s'a ales cu spărturi mari.

Făcându-se cercetări la căpitănia portului, s'a stabilit că pagubele se ridică la suma de două sute de mii de lei, care va fi plătită de societatea proprietară a vasului „Rodina".

Bulgari şi marinari, cine-a mai văzut?

Nu vedeţi? Umblă cu vapoarele de par'c'ar fi pătlăgele roşii!

14 miliarde lei pentru înarmarea ţării

D. Cancicov, ministrul finanţelor, vorbind de curând la Bacău, a spus între altele:

„Statul şi ministerul de finanţe au făcut anul acesta noui sacrificii pentru înarmarea ţării, dând în acest scop suma de 14 miliarde lei.

„Astăzi putem spune că suntem un popor înarmat, care poate lupta alături de marile puteri".

Cum s'au întrebuinţat aceşti bani o să spună d. G. Tătărescu, după deschiderea parlamentului.

Să vedem cum au lucrat liberalii pentru înarmare, că ţăraniştii am văzut cum au plesnit-o cu Skoda lor: şi-au înarmat buzunarele cu gologani de par'că băgaseră tunurile în ele.

Jidanii nu se suie în avion

Ne vine vestea din Ierusalim că un avion cu şase călători s'a prăbuşit în apropiere de oraşul Afulen (Palestina).

Doi călători, un mare petrolist şi un inginer au fost omoraţi pe loc.

Ceilalţi trei pasageri, toţi englezi, şi pilotul au fost grav răniţi.

Să nu vă mire că în avionul care a căzut în Palestina nu era nici-un jidan. Le e o frică jidanilor de avioane, că ameţesc şi când le privesc de jos!

Din sfaturile rabinilor

Adevăruri din ziua de azi
VII

Urmând mai departe cu sfaturile rabinilor — sfaturi cari, cred că până n'aţi citit această gazetă, n'aţi avut de unde le afla şi înţelege pe deplin rostul lor, — în Duminica aceasta vă voiu arăta ceeace a spus un levit (preot sau ministru al cultului tărtănesc).

Din ceace veţi citi acum, vă va fi uşor tuturor să înţelegeţi — ba să vă convingeţi — că jidovii nu urmăresc altceva decât ceeace le poruncesc rabinii lor prin Talmud — după cum aţi văzut în articolele din numerele trecute — şi că cele mai bănoase funcţiuni ale ţării sunt ocupate de jidani, pentru că — după cum vă veţi convinge de sfatul lor — se ajută unul pe altul, acaparând totul, dar numai pentru ei, înlăturând pe creştini!

Veţi vedea că, dacă un jidan a făcut zece ani de puşcărie, totuşi, poate să devie un om bogat, în faţa căruia să se închine principii şi conţii creştini.

De acest adevăr să nu ne îndoim, fraţi creştini! Lucruri de acestea s'au întâmplat şi văzut multe... şi chiar şi în zilele noastre...

Cunosc un inginer jidan care, după ce a înşelat o societate petroliferă cu vre-o douăzeci de milioane, şi după ce a făcut un an de zile puşcărie, şi-a cumpărat vre-o două palate, automobil şi se plimbă vara şi iarna în străinătate; iar unii dintre foştii miniştri şi actualii deputaţi — de sigur democraţi — îi sărută mâna iudei...

Ascultaţi deci.

Reşa-Bath-Abotba, celor doisprezece şelentini, au pronunţat viitor, când fiii noştri şi le vor fi stâlpii sprijinitori ai timpului viitor, când fiii noştri şi le vor însemna în minte şi sământa lor o va împrăştia în sânul poporului lui Izarel, ca să răsară dela Răsărit până la Apus şi dela Apus până la Miază-Noapte, ca un arbore uriaş. *Aceste cuvinte înţelepte să fie sabia (chereb) cu care Izrael loveşte de moarte pe duşmanii ei.*

Ori unde ar pune un fiu al lui Izrael piciorul său, trebuie imediat ajutat ca să puie şi pe celălalt, adică: să târască după sine şi pe frate-său. De va fi avut vre-unul vre-o nenorocire, ceilalţi trebuie să-l ajute a se ridica!

Dacă vreunul a ajuns în conflict cu legea lumească, fraţii lui trebuie să-l ajute, dacă trăieşte în pace cu legea poporului nostru.

De va fi şezut careva zece ani în puşcărie, totuş poate să devie un om bogat, înaintea căruia trebuie să se închine principii şi conţii goimilor, numai de nu-l părăsesc oamenii noştri.

Când fiecare individ este contra noastră, laolaltă vor fi toţi pentru noi. (?) Mânia Domnului ne-a condus după 40 de ani din pustii la stăpânirea Chanaanului şi ea ne va conduce după 45 de ori câte 40 de ani (1800) de pribegie, *la stăpânirea ţărilor (?)*, cari sunt de 45 de ori mai mari decât Chanaanul, dacă Izrael va urma sfatul pe care l-a hotărît şanhed rimul (şeful cel mai înalt al tuturor comandanţilor izraeliţi).

Kahalei, nepoţii noştri, cari vor veni la o sută de ani pe acest loc, la mormântul întemeietorului alianţei noastre, îi vor putea vesti că, ei sunt adevăraţii principi (domnitori) pe lume şi că s'a împlinit poporului Izrael făgăduinţa promisă *de a domni peste toate popoarele (??) ca peste SLUGILE LUI".*

Rândurile levitului de mai sus, puteţi să le asemănaţi c'o oglindă în care se poate privi, limpede, adevărul, — deci oglinda năzuinţelor şi faptelor jidoveşti!

Aceste toate trebuesc neapărat să ne fie de învăţătură pentruca să ne ştim apăra de iude! Căci, va fi vai de noi atunci când vom avea judecători jidovi! Nu mai zic de miniştri

Deci, fraţi creştini, feriţi-vă cât puteţi din calea iudelor atunci când năzuiesc să vă facă rău.

Ba mai mult: stăviliţi drumul pe care înaintează spre sărăcia Neamului şi spre comunizarea Ţării!.. Căci, dacă jidovii nu ne vor binele — nici noi nu trebuie să le vrem binele!

Ca dovadă, ascultaţi ce spune talmudistul Abarbanel, după ce zice că jidovii sunt opriţi de-a ajutora pe vre-un creştin:

„Dacă ereticul (creştinul) cade în groapă, nu-l scoate. Dacă în groapă este scară, scoate-o. Dacă lângă groapă este piatră, aruncă-o acolo". *)

Prin urmare: luaţi aminte!!

Em. C. Măiereanu

*) Morala Talmudului, după Alexie, Episcop de Sarazof

xoxoxox

Puricică a fost arestat

In cursul zilei de Miercuri 30 Decembrie, 1936, jandarmii com. I C. Brătianu (jud. Constanţa) au arestat pe vestitul tâlhar şi cap de bandă Nicolae Puricică, care de câtiva ani a luat locul banditului Cocoş, îngrozind întreaga Dobroue şi judeţele Ialomiţa şi Brăila. A făptuit sute de tâlhării la drumul mare, spargeri şi omoruri.

Scăpând, pentru a doua oară, din închisoarea Doftana, a venit la Constanta, unde împreună cu mai multi fraţi a alcătuit vestita bandă Puricică.

Marti seara fusese adusă la postul de jandarmi din com. Brătianu o stire în care se spunea că banditul Nicolae Puricică se găseste ascuns într'o casă din mahalaua Tăbăcăria a oraşului Constanta.

S'a format o poteră, care a înconjurat casa unde se afla ascuns banditul.

Câtiva jandarmi au pătruns înăuntru. Banditul făcea pe mortul, lungit într'un pat. A fost ridicat şi dus la postul de jandarmi unde şi-a mărturisit toate nelegiuirile.

Puricică avea asupra lui niste acte false pe numele de Ion Sassu.

Să ştiţi că banditul s'a lăsat prins din cauza traiului rău. N'o mai fi avut unde să dea loviturî şi vrea să petreacă iarna la închisoare cu ciorbă de fasole. Nu ca Terente, cu peste sărat în baltă.

La primăvară, cum i-o veni bine o şterge printre gratii şi începe iar.

Până i s'o înfunda odată definitiv. Adică până l'o chema moartea.

Căruța cu mere...

Dela Curtea Regală

M. S. Regele se află le Sinaia.

Măria Sa Voevodul Mihai, însoțit de d-nii general Con-

M. S. REGELE CAROL II

deescu și comandar Fundățeanu, au plecat pentru o lună, în străinătate.

Crunta răsbunare a unui părinte îndurerat

Un colonist japonez din localitatea Monte Apprazivel (statul Sao Paolo) (America), a prins pe un copil furând o portocală din grădina sa. Drept pedeapsă japonezul a tăiat copilului mâna dreaptă.

Copilul a murit de durere. Tatăl său, un agricultor brazilian, pentru a răzbuna moartea copilului s'a postat la drumul mare cu o carabină și a împușcat pe toți japonezii carî i-au ieșit în cale. In felul acesta a omorît 16 japonezi.

O familie întreagă asfixiată

O groaznică nenorocire s'a produs în județul Botoșani. O familie întreagă a fost asfixiată.

Gheorghe Resmeriță și soția sa Saveta, amândoi vânzători la cooperativa din Dangeni-Iacobeni, au băut aseară o cantitate însemnată de alcool, apoi au venit acasă și s'au culcat, împreună cu un copil al lor, într'o odaie după ce aprinseseră focul în sobă.

In timpul nopții, un cărbune aprins a căzut pe salteaua veche, ale cărei pae erau ude. Salteaua s'a aprins totuși și a ars mocnit.

Răsmeriță și soția sa fiind beți, n'au simțit fumul și au continuat să doarmă.

Fumul i-a asfixiat pe câte-și trei și dimineața au fost găsiți morți de o lăptăreasă.

Parchetul a ordonat înmormântarea.

Această nenorocire a stârnit o profundă impresie.

Crima unor săteni

O fioroasă crimă s'a întâmplat în com. Bordei din jud. Cernăuți.

Sătenii Vasile Calinec și Cazimir Simionovici din com. Vilaucea, se întorceau cu trăsura, Duminică seara, din oraș acasă. Pe șosea, în dreptul com. Bordei, trăsura cu cei doi călători au fost oprită de săteni Vasile Ungureanu și Iacob Pridie, din com. Cotul Vânători. Călătorii au fost somați să se dea jos din trăsură.

Cum ei n'au vrut să se dea jos din trăsură au fost luați la bătaie. Vasile Ungureanu a scos un cuțit și a lovit de mai multe ori pe Cazimir Simionovici. După această ispravă, criminalii au dispărut în pădure din apropierea comunei Bordei.

După câteva minute, Cazmir Simionovici si-a dat sfârștiul în trăsură. Tovarășul său de călătorie l-a predat familiei și a anunțat jandarmii.

500.000 măști pe săptămână fabricate de o singură întreprindere

In Londra se va inaugura o fabrică de măști împotriva gazelor.

Fabrica aceasta va putea produce 500.000 măști pe săptămână, iar întreaga producție va fi rezervată numai pentru folosința populației civile.

Un unchiaș gelos își omoară soția

Intr'un acces de furie din cauza geloziei, un agent de poliție din America a săvârșit o împătrită crimă.

Aflând că soția sa, în vârstă de 20 ani, care îl părăsise, s'a adăpostit în casa tatălui ei, s'a dus înarmat la locuința acestuia. După o scurtă gâlceavă, agentul a scos revolverul, împușcându-și soția, care a căzut moartă pe loc.

Cu același revolver, polițistul a mai ucis apoi două femei și un tânăr cari se găsceau în casă.

Polițistul asasin este în vârstă de 70 ani.

Sângeroasa răsbunare a unor săteni

Caracal, 1 Ianuarie. — Călin Cârjan, Ion Cârjan, D-tru și Ilie M. Cârstea din com. Reșca, au plecat să se cinstească la cârciuma din sat, proprietatea d-lui Al. Niculescu. Aci, au găsit bând la o masă, pe Petre M. Chița și un cumnat al său, anume Marin I. Gongea, pe care Călin Cârjan, a început să-l înjure. Acesta s'a sculat depe scaun și i-a dat câteva palme bețivului.

Amețiți de băutură, frații Cârjan au hotărît să se răzbune și, în acest scop, ei au plecat din cârciumă, ducându-se acasă, unde s'au înarmat cu securi și ciomege și apoi s'au postat lângă o casă părăsită pândind trecerea celorlalți, lucru ce s'a întâmplat după puțin timp. Ion Cârjan, s'a repezit cu securea asupra lui Petre Chițu, doborându-l la pământ, cu capul despicat, dintr'o lovitură.

Văzându-și isprava, bețivii au fugit.

In stare destul de gravă victima a fost internată la spitalul din localitate.

Hoți de avioane

Un îndrăzneț furt de avioane s'a săvârșit zilele trecute la aerodromul Millau Lacavalerie din Franța în următoarele împrejurări:

Pe la orele 9 dimineața, șase indivizi s'au prezentat la aerodromul Millau Lacavalerie, pretinzând că au însărcinarea de a face verificarea a trei avioane, aparținând Aero-Clubului Aveyron. Paznicul aerodromului le-a permis să viziteze hangarele.

Pe motiv că vor să încerce aparatele, cei șase indivizi s'au suit pe bordul celor trei avioane, luându-și sborul cu ele.

Cele trei avioane astfel furate erau în bună stare de funcționare.

Femeia cu barbă

Timp de șapte ani domnișoara Mary Laura Kyle o englezoaică, a dus viața unei sihastre. Cauza i-a fost o barbă mare, care îi creștea pe obraz și bărbie și care n'a putut fi înlăturată cu nici un tratament. Domnișoara Kyle era atât de nenorocită de acest fapt, încât a hotărît să nu mai iasă din casă. I se puneau în fața ușei alimente de care avea nevoie și timp de șapte ani miss Kyle n'a mai pus piciorul în stradă.

In ultimul timp însă, vecinii au observat că laptele și pâinea rămâneau neatinse în prag. Au înștiințat poliția care a pătruns cu forța în locuința sihastrei. Ea a fost găsită moartă. Murise de o sătămână. Felul ei de viață făcuse ca nimeni să nu se mai ocupe de ea. Astfel s'a prăpădit în urma unei răceli ușoare, din lipsă de îngrijire.

Au vrut să răpească mireasa

Ilie Stoica, din com. Moțăței, s'a însurat cu fata Lucreția Ene din aceeași comună. Duminică, ginerele cu obicinuitul alai, a pornit în căruțe și călări dela casa miresei spre noua locuință a tinerilor.

In timp ce convoiul trecea pe una din ulițele comunei, o ceată alcătuită din frații D-tru și Constantin Giubelan și Gh. Grigore a atacat pe nuntași încercând să fure mireasa. Dinu D-tru Giubelan voia să se căsătorească el cu Lucreția Ene.

S'a iscat o încăerare între ceata atacatoare și nuntași, aceștia din urmă au eșit biruitori. Gheorghe Grigore a rămas pe teren în nesimțire, iar ceilalți au fost puși pe goană.

Isprava unui bătrân îndrăgostit

Marin Baltariga, în vârstă de 55 de ani din Tuzla (jud. Constanța, s'a îndrăgositit de o cântăreață pe care a cunoscut-o la Constanța, deși era însurat și avea doi copii. Baltariga și-a alungat soția de acasă. Isgonita s'a dus la vecinii lor, anume Gh. și Nocolae Fotti, să le ceară adăpost.

Frații Fotti revoltați de purtarea lui Baltariga, s'au dus împreună cu nevasta și copiii acestuia la casa lui.

Frații Fotti, soția și copiii lui Baltariga au fost atât de crunt bătuți de acesta, încât a fost nevoe să fie internați la spital. Jandarmii au arestat pe Baltariga trimițând la urmă pe concubina (ibovnica) lui.

Un tată își împușcă, din greșală, un copil

O mare nenorocire s'a întâmla vânătoare, în apropierea comunei Botna (Chișinău).

Săteanul Nicolae Crasnicov, ducându-se la vânătoare împreună cu băiatul său Gavril, de 15 ani care s'a depărtat la un moment de tatăl său, a descărcat arma asupra vânatului. Neobservându-și fiul, l-a nimerit în cap.

Nefericțul băiat a fost dus pe moarte la spitalul central din localitate și a murit în camera de gardă. Tatăl, văzându-și copilul mort, a fost cuprins de un acces de nebunie furioasă și a trebuit să fie pus în cămașa de forță.

O carte bună

D. N. CREVEDIA a scos de curând o carte frumoasă. Se chiamă „BURUIENI DE DRAGOSTE", și poate fi citită și de țărani și de cărturarii dela sate. Acuma în sărbători ea e un dar frumos.

La mulți ani!

„PORUNCA VREMII", închinată țărănimii, urează cititorilor săi Sărbători fericite — iar Anul Nou 1937 să le aducă sănătate și belșug.

„Porunca Satelor" nu mai apare...

(Urmare din pag. I-a)

cum în mormânt. Țăranul român a fost deprins de către politicieni, cu pomana. El nu înțelege ca o gazetă pe care o primește, să o plătească.

Eu nu arunc vina deloc pe dânșii. Nici pe cei cari ar fi putut să ne sprijinească, dar n'au făcut-o.

Oameni buni, cu „Porunca" zilnică, am creat în țară un curent naționalist, ca un viscol. Tot sub gloanțele noastre, câteva gazete jidovești au murit. Numai într'un an și jumătate noi am făcut ce n'au putut face alții în 20 de ani. Bătălia noastră trebuia dată însă la sate. Plugarii sunt 80 la sută din suma locuitorilor țării. Puterea politică ei o dețin. Și nenorocirea este că această mare, extraordinară politică, o exploatează toți demagogii, toți pungașii, toți banditii democrației românești.

Am făcut câteva apeluri repetate către toți intelectualii satelor, către toți cei ieșiți din popor, către toți șefii de organizații naționaliste, să o răspândească, s'o aboneze.

Știam că fiecare număr din „Porunca satelor" căzut sub ochii unui plugar, reprezintă un vot câștigat pentru naționalism, adică pentru mai binele țării acesteia.

In zadar. Nimeni nu ne-a auzit.

Acum trebuie să facem din numărul acesta steagul nostru alb Să ne predăm...

Gazeta noastră n'ar mai putea apare din nou, decât cu o condiție: cei cari ne-au citit și ne-au apreciat — fără îndoială că nu făcusem un lucru perfect — să se ridice toți ca unul și să-i garanteze prin abonamentele lor, o apariție regulată.

Trebuie să scrim ultima frază, ultima frază pentru sătenii mei dragi — și simt cum mi se umple inima de jale.

Mulțumesc d-lui dr. Ilie Rădulescu, pentru cinstea ce mi-a făcut încredințându-mi conducerea acestei gazete pe care, cum recunoaște și dânsul, nu din vina mea închide acum ochii.

Mulțumesc tuturor colaboratorilor mei cari, desinteresați cu totul, fără cinci parale plată, au scris la această foaie curată, ca înșeși sufletele cărora se adresa.

Mulțumesc tuturor acelora cari s'au străduit să facă abonamente și să o răspândească. Dintre aceștia, sunt câțiva cari m'au impresionat adânc prin devotamentul arătat strădaniilor noastre tot așa de desinteresate.

Mulțumesc tuturor cititorilor ei, că ne-au urmărit.

Mulțumesc mai ales secretarului de redacție al „Poruncii satelor", d-lui Gheorghe Dumitrache, care și-a ucis atâtea nopți lungi și grele pe paginile ei.

„Porunca Vremii" închinată țărănimii, nu mai apare oameni buni.

Să dea Dumnezeu timpuri mai fericite și s'auzim de bine.

N. Crevedia

La Bălți, jidanii ne sugrumă

Comerțul monopolurilor statului, au devenit monopolul jidanilor

Arătăm astăzi situația elementului românesc în comerțul de revânzare a monopolurilor statului. Comerțul produselor statului — în care statul românesc are — trebuie să aibă — un cuvânt de spus.

Ei bine din 647 de comercianți cari revând produsele monopolizate, abia 140 sunt români băștinași. Deci mai puțin de un sfert.

Agenții regionali și subagenții sunt toți străini.

In sectorul Sculeni este agent un anume Heris ; la Ungheni, Waldman ; la Răscani, Sterutal ; la Zăbriceni : Wolf Scurnic ; la Sinești, Cerneak; la Drăgănești, Ichil Zelter.

In comunele rurale aparținând acestor sectoare — și fatal ca o consecință că agenții și subagenții sunt străini — negustorii monopolurilor Statului sunt și ei străini. Cum ar putea fi altfel !?

Iată de exemplu negustorii monopolurilor Statului, din câteva comune și regretăm că nu-i putem menționa pe toți :

SCULENI: Samenschi Aziriel, Zilbersmit Ester, Telicher Boruh, Starcher Tauba, Medelinschi Aron, Medelinschi David, Bartic Heiva, Creimer Zeiling, Friedman Itic, Bubis Motel, Munteanu.

UNGHENI: Valdman Moise, Culis Sura, Svartman Leib, Zilberman Strul, Sneider Iancu, Caval Vasile, Ghitiș Favel, Pahomov Filip, Rosenthal Ovsie, Friedman, Nistorovici Sonia, Rotstein, Grunberg Ioil, Presere Leib, Starcher Haim, Hangi Ioiel.

RAȘCANI: Axenfeld Abram Gutman Haim, Fein Motel, Sterthal Froim, Ghelman Aron, Dachis Itic, Finkelstein Sloim, Feldmna Haia, Sver Azril, Ulanovschi Medel, Gurvici Meyer, Fihman Mordco, Decherman, Ackerman.

PARCOVA: Schenter Sonia, Reidderman Tauba, Rothstein Itic, Smitcovschi Alter, Smitcovschi Ruhel, Gheorghiu Teodor, Schehter Feifa, Ghiperman Leibs.

IABLONA NOUA: Weinstein Strul, Grumberg Gherș, Greicicovscki Alexandru, Samavalov I., Later Iankel.

CUBANI: Droghilov Vasile, Schior Noe, Ackerman Beno, Schor H., Nișman Meyer, Meckeler Meer, Weisman Meer, Luhovscki Strul.

CAMENCA: Birbragher Nichita, Tunsu Gh., Birbragher Haia, Birbragher Aron, Rothstein Aron.

HAJDIENI: Sneider Meer, Hleap Abram, Sveitzer Aron, Roitman Moise, Cuperslag Liuba, Rosenfeld Mihel.

SLOBOZIA BALȚI: Koifman Moise, Weinberg Leib, Bunescu Ion, Litvinov Elisei, Zlisciker Haver, Goldman Miriam, Scwartzfeld Boruh, Hiperman Mihel, Werber.

CUBOLTA: Sprintz Gers, Sprintz Elia, Weisman Bercu, Sprintz Iancu, Ghistruga Ion, Treisman Ghitel, Perlweise..

HASNASENI: Schehter Sabse, Akerman Aron, Niesman Boruch.

CORNEȘTI: Brahman Donia, Cohn Heim, Roithman Ester, Redel Hava, Schwartzman Rafaiel Cohn Idel.

ALEXANDRENI: Goldenberg Rercu, Pisterman Leizer, Olstein Boruch, Bercovici Zise, Solomon Strul, Aurovscki David.

DRAGANEȘTI: Zeltzer Ihil, Memis Iancu, Codner Simon, Axenfeld Haia, Griner David.

PEPENI: Cogen Ofșie, Klinger Haim, Zilberman Velver, Ghirschner Haia, Cokel Haim.

FALEȘTI: Dorfman Iankel, Grimblat Ihil, Sascovscki Matei Barac Itic, Rachman Haim, Etelis Sloim, Iasel, Schor Reizer, Climovscki Mihai, Gutman Udlea, Ciur Ion, Bugai Ion, Govolnicov Ion, Carnos Faviș, Trif Noe, Zonis Abram, Cremer A., Schwartzman Ovsie, Weinstein Malek, Cudicevski Haim, Roitman Peisac, Balaban Abram. Cuzmiscki Motel, Rabinovici Motel, Niselman Moise, Malamud Abram, Pocitar Iancu, Moliver Moise, Pincevski Moise, Zulberg Frida, Sascovscki Favel, Cacil Calman.

c. s. 6 pagini 3 lei ANUL VI. No. 618 Marți 5 Ianuarie 1937

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

Porunca Vremii

TRIBUNA ZILNICA DE LUPTA NAȚIONALĂ ȘI CREȘTINĂ

Ideea național-creștină e astăzi temelia gândului românesc. Crescută din suferință de veacuri și pregătind drumul mărilor viitoare ea a ajuns în pragul biruinței.

Cine nu înțelege acest adevăr este în afară de patrimoniul sufletesc al neamului.

OCTAVIAN GOGA

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituții și sprijinitori, Lei 800 pentru orașe, Lei 600 pentru sate. Se primesc și abonamente pe 6 și 3 luni

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii și Cecuri poștale (CEC) astfel: ABONAȚII PENTRU CONTUL 1224, DEPOZITARE „ „ 10405

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI I, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcție, redacție 4.1853, Ad-ție, publicitate 4.1852

Români, nu dați banul vostru negustorilor jidani!

Cine instigă pe minoritari

Sunt încă foarte mulți naivi pe la noi — și din nefericire ei ocupă cele mai importante ranguri din ierarhia socială și politică — dispuși din ce în ce mai mult să admită că jidanii pot să manifeste oarecari înclinări către escrocheria simplă și complicată, către pirateria în formele ei cele mai variate și chiar către propaganda comunistă. Ei nu vor să creadă însă nici în ruptul capului că acești jidani grupați și disciplinați de KAHAL, reprezintă în adevăr acea putere infernală destructivă de state, acea demiurgică forță dizolvantă și asasină de națiuni pe care-o denunțăm noi aci necontenit.

Acestor sărmane rumegătoare politice, destinate să cadă cele dintâi sub securea călăilor roșii, le oferim spre meditare o serie de fapte foarte elocvente în această privință:

Înainte de război, apărea în Basarabia un singur ziar în limba rusă și acela săptămânal. Lucru foarte firesc, de oarece în această provincie ruși adevărați, nu erau decât cinci-șase la sută din totalul populației. Astăzi, sub regim românesc apar zece COTIDIANE în limba rusă în Basarabia. Ba unul dintre acestea a ajuns să se tipărească chiar la București.

In Transilvania, lucrurile au luat o întorsătură și mai simptomatică. Înainte de 1914 se tipăreau acolo 98 de periodice în limba maghiară, la o populație de un milion și șase sute de mii de unguri și de secui, cari dispunând și de organizația de stat a dublei monarhii, puteau să-și îngăduie luxul de a imprima un număr și mai mare. Netipărind însă, asta înseamnă că cele 98 de periodice satisfăceau în întregime nevoile de informații și de propagandă ale maghiarilor ardeleni. Dar, lucru mai mult decât paradoxal: Astăzi, adică într'un moment când numărul ungurilor politicește militanți a scăzut simțitor în provinciile de peste munți, când cei rămași nu mai dispun de organizația de stat și după ce moșiile grofilor au fost radicalmente expropriate, în Transilvania apare un total de 274 de periodice, ADICA O DATA ȘI JUMATATE MAI MULT DECAT ACELEA CARE APAR IN UNGARIA INSAȘI.

Prin urmare, atât în Basarabia, cât și în Ardeal, numărul publicațiilor minoritare a sporit n chip alarmant, artificial și suspect. Alarmant, fiindcă toate aceste ziare și toate aceste tipărituri, practică foarte intensive campanii de atâtare anti-națională și anti-românească. Artificial, pentru că acest spor de tipărituri nu corespunde nici unui spor de conștiință politică și de putere de sacrificiu la minoritățile rusă și maghiară și nu corespunde nici măcar posibilităților lor economice. Pentru că un ziar presupune întotdeauna cheltuială — și cheltuială mare — și nici odată câștig. Și ar trebui să fim foarte naivi dacă am crede că aceste greutăți enorme le pot suporta esclusiv bieții țărani ruși, ucrainieni sau maghiari, în permanentă luptă cu nevoile și aproape mereu dispuși să se supună statului național român și să colaboreze în pace și în liniște cu poporul majoritar.

In sfârșit, sporul acesta de publicații atâtătoare la vrajbă și la nemulțumire, e cu atât mai suspect, cu cât nici directorii și nici redactorii lor nu sunt ruși sau unguri, ci curat jidani. După cum tot jidani sunt și marii industriași, bancheri și escroci internaționali cari finanțează și întrețin aceste vaste mijloace de prostituție intelectuală și politică.

Vă veți întreba de sigur: Pentru ce ovreii din Ardeal își tipăresc în ungurește literatura lor scelerată, iar cei din Basarabia în rusește și nu în românește? Cu atât mai mult, cu cât ei — jidanii — se pretind buni cetățeni, adesea nevoind chiar să se lase a fi înglobați printre minoritari?

Explicația acestei tactici criminale e foarte clară. Minoritatea jidovească din țara noastră, spre a-și spori într'un ritm galopant, fantastic, morbida sa prosperitate materială și spre a putea să-și îndeplinească în mijlocul nostru rosturile sale infernale și bolșevizante, se vede obligată să sporească la maximum vrăjmășiile demente dintre creștini. Cum jidanii au observat că în România luptele de clase nu prind, s'au apucat să atâțe elementele minoritare împotriva majoritarilor, pe unguri, pe secui, pe ucrainieni și pe ruși împotriva românilor.

Astfel că statul major ocult, comandamentul francmasonic al ofensivei minoritarilor din această țară împotriva Statului național și creștin, este alcătuit esclusiv din jidani. Iar ce semnificație gravă, ce consecințe catastrofice poate să aibă această realitate atât de neglijată astăzi, se va vedea abia într'un caz de război sau de mari frământări populare, când statul masonic de astăzi va dispare ca o vedenie.

Iată pentru ce, stupidele rumegătoare politice trebuiesc trimise la păscut cât mai e vreme și înlocuite cu oameni în stare să-i pue la locul lor pe jidani IMEDIAT.

NICOLAE BOGDAN

Corpul diplomatic francez, la recepția de Anul Nou dela președintele Republicii franceze.

Cine-o fi prefectul de Ilfov?

de N. CREVEDIA

Sunt nevoit să revin cu indignare asupra unui subiect pe care l-am mai desbătut aici, în jurul căruia am mai răgușit strigându-l.

Am fost ieri, de Anul Nou, la țară. Ce am văzut e îngrozitor. Nu mi-aș fi putut niciodată închipui că această țară poate ajunge în halul în care a ajuns acum!

Noi, despre țara noastră ne facem unele idei sumare, fiindcă aceste idei ne vin în wagon-lit, ne vin la plajă, ori în automobil, pe șoseaua București-Sinaia.

Dar nici Balcicul, nici Snagovul, nici chiar Valea Prahovei nu sunt această țară. Ca să-ți dai seama de adevăratele realități românești, trebuie să-i străbați drumurile și potecile, trebuie mai ales să-i trăiești toate nevoile și să-i asculți toate suspinele. Iată decе credem noi că dintre partidele politice, numai naționalismul tânăr a fost în stare să se pună la curent cu toate aceste realități care toate sunt niște dureri. Tinerii aceștia străbat desculți această țară în lung și'n lat, toată vara; se întâmplă adesea că sunt chiar, fără să vrea, puși în situația să o cunoască, în toate umbrele și adâncimile ei. Imi amintesc de câteva pagini impresionante din cartea „Pentru Legionari", în care d. Corneliu Codreanu povestește cum de atâtea ori a călcat, ca un câine urmărit, potecile și cheile munților, în nenumăratele sale peregrinări naționaliste. Numai din această trăire a realităților românești a putut să crească acel monument de fapte și gândire politică, din cartea sa recent apărută.

Străbaterea a 38 kilometri de la București până în Vlașca mea natală e un lung prilej pentru durere și din el înveți cât dintr'o odissee.

Nu știu, vă dau cuvântul meu de onoare, nu știu cine este prefect de Ilfov.

Doamne, în ce hal au ajuns drumurile țării!

Doamne, câtă nelegiuită nepăsare din partea unor guvernanți cu limuzină și cu Predeal la scară!

Venise vorba aseară, în jurul unor foi de plăcintă, despre guvernul Tătărăscu: dacă e bine să mai stea ori să plece. Și cineva care nu face de loc politică liberală, spunea: în definitiv, guvernul Tătărăscu n'a făcut nici rău nici bine; putem continua fără grijă cu el.

Este adevărat că în timpul celor aproape patru ani de guvernare, liberalii nu ne-au ținut nici cald nici rece. Guvernare, ca a lor, însă, face parte dintr'un întreg sistem de guvernare nenorocită și acest sistem este cel democratic! Nici nu găsim cuvintele cele mai grele cu care să

(Continuare în pagina II-a)

Pactul bulgaro-jugosla

Jugoslavia a încheiat un pact de amiciție cu Bulgaria. Faptul a fost și a putut fi comentat în variate chipuri, dată fiind complexitatea problemelor de cari se leagă acest eveniment.

Intrucât ne privește, faptul ne interesează prin aceia că Bulgaria este vecina noastră dela sud, cu care n'am stabilit încă raporturi de sinceră prietenie — fără ca vina să fie a noastră — și statul balcanic care n'a vrut să intre în Înțelegerea Balcanică.

Din această pricină multora le-a părut stranie atitudinea aceasta a Jugoslaviei de a încheia un pact de amiciție cu Bulgaria, atâta vreme cât ea este aliata noastră din Mica Înțelegere și Înțelegerea Balcanică. Și n'au lipsit nici comentarille pe această temă.

Ei bine, după noi, pactul acesta de amiciție între Bulgaria și Jugoslavia, cade cum nu se poate mai bine. Intâi fiindcă el este încheiat după ce guvernele statelor din Înțelegerea Balcanică și Mica Înțelegere au fost consultate în conformitate cu angajamentele respective și apoi fiindcă socotim că în condițiile acestea, pactul bulgaro-jugoslav departe de a constitui vre-o nouă primejdie, este dimpotrivă menit să ducă la o deplină asigurare a păcii în Balcani.

Ar fi stupid să ne emoționăm. Bulgarii cari se poartă atât de rău cu elementul minoritar român din Bulgaria, nu vor să ne arate prin aceasta o specială ostilitate nouă. Românilor. Cu aceiași ochi privesc și către Jugoslavia și către Grecia. Să nu vă închipuiți că fac vre-o deosebire. Pactul Bulgariei cu Jugoslavia nu este dictat de o anume înclinare de ordin sufletesc nici impus de o atmosferă specială de prietenie între poporul bulgar și cel jugoslav. Nu. Aci este vorba, ca de altfel în orice legătură internațională, de interese. Și cel puțin în ceeace privește această vecină comună Jugoslaviei și României trebuie să fim siguri că interesele acestor două state nu pot fi diferite.

In ceeace privește politica față de minorități, nu trebuie să ne emoționăm. Suntem singurul stat care aplicăm minorităților noastre conventiile în vigoare și care facem din ele mijloace de a favoriza pe minoritari în dauna majoritarilor. In toate celelalte țări conventiile se aplica așa, ca în Bulgaria. Nu uitați protestele ce s'au ridicat ani de-arândul după război, față de tratamentul la care erau supuși minoritarii români din Jugoslavia. Și să nu credeți că și azi sunt favorizați! A împiedicat acest fapt alianța noastră cu Jugoslavia? In nici un fel.

Aliantele și pactele internaționale sunt întotdeauna determinate de interese. Bulgaria, cu toată politica ei șovină, s'a arătat în ultimii ani mai strânse cu vecinii săi. Și aceasta pentru simplul motiv că izolată economicește și politiceste, fără a avea nici o perspectivă de viitor, a inceput să-și dea seama că trebuie să se orienteze către o politică de normalizare a vieții ei economice dacă vrea în adevăr să realizeze vre-un progres. Această înclinare către o politică de înțelegere cu vecinii săi, s'a manifestat încă de acum câțiva ani când am avut chiar vizita Suveranului Bulgariei și a Regelui Alexandru al Jugoslaviei, la București. Această vizită trebuia să fie începutul unor raporturi normale între cele trei state și preambulul unei înțelegeri viitoare pe tărîm economic și politic.

Evenimente ulterioare au dus la întreruperea cursului acestor tratative, iar asasinarea Regelui Alexandru a amânat-o sine die.

Pactul de azi dintre Bulgaria și Jugoslavia este reluarea firului întrerupt odinioară. El va fi într'un viitor mai apropiat sau mai îndepărtat puntea pe care se va face intrarea Bulgariei în Înțelegerea Balcanică. Și din acest punct de vedere pacea și Europa nu are decât de câștigat. Și tot astfel Bulgaria și vecinii săi.

Acesta e sensul care se degajе din pactul bulgaro-iugoslav și urmările lui nu pot fi pentru nimeni dăunătoare. Nu e deci prilej de emoții nici de comentarii deplasate. S'a adăogat o nouă verigă la lanțul păcii în Balcani. Atât.

Petru Bănescu

„L'an prochain a Parisalem"

de I. BOROIANU

Sânt cumplit de caraghioase eforturile pe care foarte mulți francezi le fac să se mențină în elasticul corset al democrației.

Convinși de falimentul către care se îndreaptă un regim de histerizare a maselor, având necontenit sub ochi, în zilele acestea de sbucium — ca să nu ne mai referim la paginile Istoriei — trista realitate de a se vedea deposedați în propria lor casă de bandele de metici, totuși îi mai vezi încercând scrupule de conștiință sau justificări epuisate la aceiași sursă a democrației, care îi face inapți oricărei acțiuni de izbăvire.

Îi veți vedea pe oamenii aceștia în zilele de mare jale, care vor fi tot atât de înfiorătoare ca și iadul după întinsul Spaniei, îi veți vedea lăsându-se căsăpiți de hailele revoluționare deslănțuite în numele „nemuritoarelor" principii, pentrucă așa li s'a bătut pe creer de mici copii să sufere pentru o libertate care nu există, pentru o egalitate tot atât de iluzorie ca și libertatea.

Dar, când în rândul acestor oameni întâlnești inteligențe și talente de prim ordin, agățate cu disperare de un tipic care poate numai în cele dintâiu zile ale nebuniei lui 79 își mai găsia scuze, atunci nota aceasta de caraghioslâc îți pricinuește o totală scârbă.

Iată unul din splendidele talente de polemist, Henri Béraud, scriitor al cărui cuvânt inspirat a strivit nenumărate lichele, încercând o timidă evadare din această comună lege a bravului democrat.

Spun timidă pentrucă H. Béraud, ca și Andrè Tardieu. mai crede încă în virtuțile democrației republicane și are oroare să fie bănuit de antisemitism.

Iudeocrația a avut abilitatea să așeze acest cuvânt la polul opus democrației. Poți fi în realitate cel mai desăvârșit democrat, dar dacă ești antisemit pierzi prin definiție această calitate și devii „reacționar" sau „fascist". Insă aceiași iudeocrație îți îngăduie privilegiul să fii în acelaș timp democrat și anti-englez, anti-german ș. a. m. d. Aceasta se poate.

De aceia d. Henri Béraud cu multe ocoliri, într'un articol din „Gringoire", spune că nu este antisemit, că n'a fost niciodată...

Dar, ceva mai jos, vigurosul polemist afirmă:

„Ei! aceasta încă s'ar putea întâmpla contrar voinței mele. Este ceiace pare că mă așteaptă ca pe mulți din semenii mei, și fără întârziere dacă nu se pune rânduială — sau altfel spus, dacă treburile în Franța nu se vor îndrepta".

Béraud se arată indignat de năvala jidovilor în rouage-ul principal al mașinei guvernamentale, citând o listă întreagă de actuali directori și șefi de cabinet (miniștrii lipsind din numărătoare):

PREȘEDINȚIA CONSILIULUI: A. Blumel, jidov; Jules Moch, jidov; Heilbronner, jidov; Grünebaum-Balin, jidov; R. Hug,jidov; Picard-Moch, jidoafcă; Madeleine Osmin, jidoafcă. SUBSECRETARIATUL DE STAT: Mumber, jidov. MINISTERUL DE STAT: J. Schuler, jidov. MINISTERUL JUSTIȚIEI: Weil, jidov; Pierre Rodrigues, jidov; MINISTERUL DE INTERNE: Bechoff, jidov; Salamon, jidov; Cahen-Salvador, jidov. MINISTERUL DE FINANȚE: Weil-Reynal, jidov. MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE: Marcel Abraham, jidov; J. J. Moerer, jidov; E. Wellhof, jidov; Adrienne Weil, jidoafcă; S. Chaskin, jidoafcă. MINISTERUL ECONOMIEI NAȚIONALE: J. Cahen-Salvador, jidov. MINISTERUL MARINEI COMERCIALE: Gregh, jidov. MINISTERUL AGRICULTURII: R. Lyon, jidov; R. Kieje, jidov; R. Veil, jidov. MINISTERUL MUNCII: J. F. Dreyfus, jidov. MINISTERUL POSTELOR: Didkowsky, jidov; H. Grimm, jidov. MINISTERUL SANATAȚII: Hazemann, jidov; A. Rozier, jidov; M. Wusler, jidov. MINISTERUL EDUCAȚIEI FIZICE: Endlitz, jidov.

(Urmare în pagina 2-a)

Planul lui Iuca

„D. ministru Iuca a dat ordin să se verifice toate încetățenirile dobândite prin eroare și fraudă"
(Ziarele).

I-auzi măi bade GHIDALE,
Ce te-așteaptă pe matale:
O adevărată jale:

Căci un „huligan"-Ministru
Va verifica registru
De „RUMUNI" di pisti Nistru!

Și va scoate din „chimerj"
Pe cei ce, ca MARTHON HERTZ,
S'au făcut „RUMUNI" prin sperj!..

Și-acest IUCA, — val ce fiară! —
Ci-că vrea să dea afară
Pe toți „NEAOȘII" din țară!..
Eu, prietenește'ți spun:
Față de-așa plan nebun,
Ia-ți frânghie și săpun!..

RaduBarda

Cămașa de forță

Răvașe de Anul Nou

D-lui MIHAIL SADOVEANU
directorul politic dela „Adivorul"

Cel ce-a scris 80 volume
Incă unul a mai scos.
Nu mă mir — știe-o lume
Că-i un om voluminos!

ACELUIAȘ

M. Sadoveanu, fost băsnar
Și mare cântăreț pe luncă
Visa ieri noapte omul cum că
Venea o moară pe Siret
Iară pe strada Sărindar
Curgea o gârlă de bănet.

LUI EM. SOCOR

Em. Socor, tare amărît,
Livid la față cum e luna,
A adormit și doarme într'una
Căci Zorile n'au mai apărut!

D-lui CATON THEODORIAN

autorul piesei „Jucării sfărîmate"

Caton Teodor Stamatiad,
Cel cu monoclu și metrese,
Visa c'ar fi căzut din pat —
Și, când colo 'i căzuse piesa!

D-nei ARABELA ARMAȘESCU

Duduia Arabela Ar-
Mășescu s'a culcat tot fată,
Dar pe la 1 fu sculată
Din somn, de pocnete de bici!
— Fugiți, măgarilor, de-aici!
Răcni la dânșii ea, deodată.

— Fugiți mai repede, vă cer
C'acu pocnesc din... livorvel!

D-lui Dr. RĂULESCU

In noaptea de-Anul Nou, Ilie
Visa așa o prăvălie,
Un jidov, niște câini și-o coasă
Și o Porunca mai frumoasă...

Un interview al lui Degrelle, șeful naționaliștilor belgieni

Trec peste obișnuitele introduceri, cu atât mai mult cu cât acțiunea lui Degrelle a sfârșit prin a fi cunoscută și la noi, și vin la miezul interview-ului pe care Degrelle l-a acordat ziarului „STAMPA".

— Cât timp credeți că vă va trebui pentru a cuceri puterea?

— Dacă partidele vor înmulți mai departe greșelile și nesocotirile lor, izbânda Rexului e apropiată. O izbândă totală și definitivă.

— Pentruce ați ales numele de „Rex" pentru mișcarea dumneavoastră?

— Acțiunea catolică belgiană era slujită de o societate editorială numită „Christus Rex". Ne-am însușit această societate pentru acțiunea noastră păstrându-i al doilea cuvânt dela denumirea ei.

— Pe insigna dv., lângă cuvântul „Rex" se află o coroană și o cruce: să fie o legătură cu acțiunea catolică?

— Nu.

— Câți aderenți are „Rexul"?

— Opt sute de mii.

— Care e clasa socială care a dat mai mulți aderenți?

— Primii rexiști au fost recrutați din clasele mijlocii din Bruxelles și Walona. Azi, avem printre noi o mare mulțime de lucrători din toată Belgia, flamandă și valonă.

— Cărui lucru atribuiți fulgerătorul avânt al Rexului?

—Ne-am aruncat în luptă cu un program de renovare politică, economică și socială care răspundea aspirațiilor poporului. Dar un program nu era suficient. Trebuia trezit entuziasmul popular, ceiace am făcut grație dinamismului ideilor noastre și rapidității mijloacelor de acțiune.

— Pentruce, deși șef al Rexului, n'ați vrut să fiți ales în Parlament?

— Fiindcă aceasta ar fi însemnat oarecum, din partea mea, o consacrare a parlamentarismului. Ori, „Rex" e împotriva acestuia, astfel cum funcționează azi. Poporul e obosit de palavragii și de discursuri.

— Care va fi organizația politico-economico-socială?

— Nu vom desființa Parlamentul dar vom mărgini activitatea lui la cele dictate de constituție. Adică: votarea bilanțului și a legilor militare, și controlul gestiunii financiare a Statului.

Sistemul nostru corporativ va rezolva probleme ce n'au fost rezolvate de Parlament. Astfel, nu se va mai întâmpla ca oameni ce n'au nicio pregătire prealabilă să voteze sau nu, după placul lor, o lege privitoare la un domeniu de specialitate.

Cât privește organizarea economică, principiile noastre sunt:

Controlul băncilor și al fabricilor de arme. Nici un monopol de Stat. Renovare totală a sistemului nostru comercial, mai ales în privința schimbului cu străinătatea. Creare de noi industrii. Valorificare maximă a resurselor noastre coloniale.

Al treilea. Organizație socială: sindicatele vor fi păstrate, dar fără caracterul politic pe care l-au căpătat. Și artă a muncii și magistratură a muncii. Incurajarea și sprijinirea familiilor nevoiașe. Ingrădirea mâinii de lucru străină.

— E un program hotărât totalitar. Câți ani vă vor trebui spre a-l înfăptui?

— In douăzeci de ani, Statul belgian își va fi stabilit, până la cele mai mici amănunte, funcția lui. Aceasta înseamnă că Rexismul înțelege să păstreze puterea, odată ajuns la putere, timp de douăzeci de ani. Va fi un guvern tare ce va ști ce trebue să facă și nu va îngădui curse ori compromisuri în drumul său.

— Excludeți, văd, recurgerea la forță pentru cucerirea puterii. Dar dacă veți fi atacați cu forța?

— Contăm pe justiția care trebue să ocrotească pe toți cetățenii... Totuși, e posibil ca rexiștii să fie nevoiți, într'o zi, să se sprijine numai pe forțele lor. N'avem miliție și nici depozite de arme. Dar putem conta, la nevoe, pe numeroase elemente puternic pregătite și chiar pe elemente din armată.

— Care va fi politica externă a Rexului?

— Două preocupări principale, avem în direcția externă. Să ferim țara noastră de un conflict ce s'ar ivi în Europa. Al doilea, stimularea expansiunii noastre comerciale. Semnare de tratate de neagresiune cu vecinii noștri și colaborare prietenească cu toți. Perfectă independență politică, deci fără amestec de influențe străine, și cu atât mai puțin marxiste.

In această clipă, Degrelle se întrerupe pentru a răspunde cuiva la telefon.

— Mi se telefonează — spune apoi — pentru a mă înștiința că 20 de agenți au pătruns în clădire. Au ordin să ancheteze, percheziționeze, să aresteze chiar fiindcă am publicat în ziarul nostru documente privitoare la sprijinul sovietic în Președinția nostru de consiliu, Van Zeeland, s'a supărat, precum vedeți... E nevoe să vă mai spun ce cred despre dânsul?

O. Densușianu-fiul

SPORT

Exhibiții prin Orient

Nu este cazul să declarăm încă odată că legăturile sportive cu streinătatea, pe lângă că nu fac o bună propagandă, determină o îmbunătățire a standardului nostru intern; fiindcă, oricât de slabă ar fi, spre exemplu, echipa turcească de foot-ball *Fener Bakce*, ea va excita în eventualii săi adversari români anumite coarde sufletești, care stau mute în întâlnirile de campionat, de multe ori anoste și prea profesionist obligatorii. Și această emulație se mărește însutit și înmiit, dacă jucătorul, încadrat într'o echipă națională, se vede onorat cu frumoasa și plina de cinste sarcină de a apăra sau duce la glorie culorile patriei sale. Cum aceste ocazii sunt atât de rare aici la București, suntem încântați ca echipa noastră națională să se deplaseze în Metropolele altor țări, de unde să ne vină prin undele herziene, transmis chiar de jidanul bâlbâit ERLICH ECONOMU, svonul victoriilor românești.

Și cum deștepții din fruntea federației de foot-ball n'au fost încă în stare să deschidă footballului nostru nici măcar perspectivele pe care vecinii noștri jugoslavi le-au deschis foot ballului lor, care, departe de a fi mai bun decât al nostru, este cel mult egal, n'avem nici pretenția unor turnee în Occident, unde echipa noastră națională ar putea dispune oricând de atât de neegala echipă a *Franței* sau de echipele naționale ale *Belgiei, Olandei*, etc. Nu, n'avem această pretenție.

Mai întâi nu pretindem acest lucru, fiindcă ne este teamă ca nu cumva maniacii noștri federali, emoționați de noile perspective de ghește, să nu bage în echipa noastră decât saltimbaci din Pustă sau galițieni. Fiindcă, vedeți dumneavoastră, Schwartz, Covacs, Bodola sună ceva mai internațional decât Vasile, Ghiță sau Nae.

Și într'al doilea rând nu pretindem să mergem în Occident, fiindcă n'avem oficiali care să ne reprezinte acolo. Ce-ar zice francezii când ar vedea în fruntea expediției românești pe bâlbâitul turco-bulgar BUCUR BARSU, cu cele 200 kg. ale sale flancate în dreapta de Niculae Urzică, prostul dela federație, și în stânga de Costel Rădulescu, individul dubios, cu atâtea triste dosare rămase nedeschise?

Veți spune dumneavoastră că s'ar găsi altă tripletă pentru această sarcină. S'ar duce, veți spune dumneavoastră, Luchide, Davila, etc. Păi? Ce mi-e Tanda, ce mi-e Manda? Fiindcă ăștia se duc.

Iată, deci, decе nu ținem să mergem în Occident și preferăm Orientul, care este și mai comod pentru jucătorii noștrii și mai potrivit pentru moravurile federalilor.

Și cu atât mai mult aprobăm actualul turneu, când știm că F.R.F.A. ajută clubul românesc Unirea-Tricolor *să-și onoreze anumitele angajamente, pe care situația sa în clasament nu-i mai permitea să și le țină.*

Dar cum în acest turneu nu este perfectat nici un match cu vreo echipă națională, credem că bine s'a hotărît atunci când s'a trimes în Orient echipa noastră națională B.

Dar după ce criterii s'a selecționat această echipă B? Ce caută în echipă Sepi *și* Bodola? *Dăm cazul acestor doi jucători, fiindcă este reprezentativ și poate înglobа aproape pe toți titularii cari au plecat la* Istambul.

Sepi *a jucat de peste 30 ori în echipa națională A.* Bodola *la fel și în plus este ungur, care ne-a trădat în matchul cu Ungaria.* (Bodola *este și rănit, fiindcă F.R.F.A. i-a dat nu știu câte zeci de mii să se caute). Și cum spusei, aproape toți cei plecați în Orient sunt la fel cu* Sepi *și* Bodola, *în timp ce echipa națională B trebuie să fie formată din oameni tineri, speranța pentru mai târziu.*

Nu ne mai lungim asupra acestei chestiuni. Credem că s'a înțeles.

Am vrut doar să arătăm, cum o nouă intenție bună se înnecă în noianul de necinste, care stăpânește încă la F.R.F.A.

Virgil Popescu

14 echipe în Divizia A.

In ficcare an s'a discutat dacă este bine sau nu să se mărească numărul echipelor din Divizia națională A.

Discuția o determina mai ales situația echipelor din coada clasamentului, amenințate cu retrogradarea. Până acum nu s'a ajuns la mărirea numărului echipelor participante, fiindcă există barajul, acea piedică de netrecut pentru echipele din Divizia B.

Cum astăzi barajul nu mai există și cum echipa amenințată cu retrogradarea este UNIREA-TRICOLOR, această citadelă de românism intransigent, noi cerem ca F. R. F. A. să discute în plin chestiunea măririi numărului echipelor din Divizia A. și să facă tot ce este cu putință ca UNIREA să nu treacă în Divizia B.

Credem că toată lumea ar avea de câștigat dacă în loc de 12, ar fi 14 echipe în Divizia Națională A.

Venus, Bodola și jidanii

In numărul nostru de Anul Nou am pus la punct șantajul pe care jidanii din presă în încearcă asupra clubului VENUS pe chestia BODOLA. N'am mai fi crezut necesar să revenim asupra acestei nerușinate afaceri, dacă nu s'ar fi produs un fapt nou, care încheie ciclul acestei înscenări iudaice: indignat de tot ce s'a scris și bârfit în presa pistruiată, d. ELADESCU a silit pe geambașii dela „GAZETA SPORTURILOR să-i publice niște declarații prin care pune chestiunea la punct, biciuindu-i pe harhări în propria lor gazetă. Se vede de aici că toată chestia „BODOLA" n'a fost decât o „bombă" perciunată și de prost gust, prin care târtanii au căutat să discrediteze un club și o muncă românească și în acelaș timp să-și mai mărească tirajul catastrofal (1800 foi pe zi).

Trebuie să mai remarcăm că șantajul a fost foarte bine pus în scenă: fițuicile jidănești de seară au „lansat bomba". Gazeta Sporturilor i-a împrumutat prestigiul „de specialitate", pentru ca, la urmă, cretini de teapa lui BERARIU JACK să-și permită câteva obrăznicii de om prost crescut.

Atragem atenția cititorilor că jidanii mai pun la cale câteva „bombe '. Toți trebuie să fie atenți, ca să nu mai cadă în cursă.

ZI DE ZI

— IN SFARȘIT, au venit primele știri dela F. C. RAPID, plecat pe furiș într'un turneu în Orient. Este adevărat că nu se comunică niciun rezultat obținut pe teren.

In schimb conducătorul expediției, jidanul unguresc KALMAN KONRAD, cere bani și jucători, fiindcă cei pe care i-a luat cu el s'au îmbolnăvit. Credem și noi că bieții băeți nu puteau ajunge altfel cu hrana și hotelurile oferite de KALMAN.

Pe cale particulară ne-a sosit însă un rezultat destul de... nostim. F. C. RAPID a sucombat în fața lui F. C. RENNAISSANCE din Beiruth *(un fel de* Industria Iutei *sau* Adesgo) *cu 4-1.*

— A APARUT primul număr din SKIUL ROMANESC, o foarte frumoasă revistă de specialitate și de propagandă. Fotografii impecabile, studii serioase, informații abundente, nume strălucite: general adjutant IACOBICI, col. adj. PALAUGEANU etc.

— ATRAGEM atenția Federației de atletism asupra studiului d-lui CAMIL MORȚUN în legătură cu organizarea Balcaniadei de Atletism pe anul 1937. Sunt acolo sugestii atât de bune, încât domnii oficiali nu mai au altceva de făcut, decât să pună în practică ceeace li se dă mură în gură.

— RAȘINARU și Rafinski *vor pleca la* Istanbul *ca să cârpească echipa infometată a* F. C. Rapidului.

— LA GALAȚI se va disputa matchul MIELU DOCULESCU—JIM CALINESCU pentru campionatul României la categoria mijlocie.

„L'an prochain a Parisalem"

(Urmare din pag. I-a)

D. H. Béraud — antisemit în spe-remarcă, fără să-și piardă cumpătul, că acest lucru se chiamă: „enjuiver une nation" — „a jidaiza o națiune".

Numai că pomelnicul de mai sus a fost publicat acum câteva luni, ceva mai complect, în „l'Action française". Autorul lui „Ce que j'ai vu à Moscou" *și* „Faut-il réduire l'Angleterre en esclavage"? *după atâta amar de vreme, în sfârșit, l-a reactualizat cu o reverență în fața democrației că, dacă merg lucrurile tot în ritmul acesta, devine „antisemit".*

D. Béraud, ca toți cei ce n'au ascultat de pildele unui mare și înțelept cărturar, asistă astăzi neputincios la prefațarea pe teren a celace a demonstrat și prevăzut un alt înțelept, Edmond Drumont, în a sa „France Juive".

Pentrucă primul înțelept la care mă refer, Ch. Maurras, pentru „culpa" de a fi demostrat și strigat de 30—40 ani un pericol devenit astăzi foarte palpabil, a fost întemnițat de jidovi, ajutat de socotelile voastre de tarabe democratice. D-lui Béraud i s'a părut o umilire să recunoască un adevăr pe care acum, tot din aceiaș încăpățânare, caută să-l drapeze în faldurile peroraților republicane, nu mai ca să nu apară învins.

Iată de ce văicărelile d-lui Béraud nu impresionează așa cum ar trebui.

Iar parafrazarea atât de sugestivă a d-sale, „l'an prochain à Parisalem", va-fi cuvântul cu care se vor întâlni și despărți, fiii lui Jehova, cuvânt tot atât plin de promisiuni ca Jerusalemul.

I. Boroianu

Cine-o fi prefectul de Ilfov?

(Urmare din pagina I-a)

blestemăm acest sistem. Pentru compromiterea și mărirea acestui sistem, nu trebuie să cruțăm nimic din tinerețea și din disponibilitățile noastre.

Pe vremuri, îmi aduc aminte cum, în pădurea Căscioarele, pe care copilăria mea a străbătut-o de atâtea ori și care desparte Ilvoful de Vlașca — ceeace mă izbea era faptul că decum păseam în județul Ilfov, șoseaua era mai îngrijită, era întotdeauna ca o betelie de oțel. Șosea de pietriș, șosea cum am avut atâta timp, adevărate minuni. Aceeași șosea, decum trecea în Vlașca, se destrăbăla! Era o șosea, o șosea mizeră.

Ce înesmna aceasta? Insemna că județul Ilfov era mai bine administrat. (Vlașca a fost întotdeauna o vlăsie, iar despre șoselele lui nici că mai vorbesc!).

Acum, și județul acesta e o paragină. Frumoasele șosele ilfovene de altădată, sunt astăzi niște grozăvii pe care nici nu încerc să le descriu. Inchipuiți-vă niște drumuri largi care continuă și pe de lături, prin semănături. Acum, pământul a înghețat și mormanele de pământ se înalță ca niște valuri împietrite. Urmele căsuțelor formează niște șaștini adânci și multiple, pe care nu este chip să strecori o mașină. (Eu am mers zece kilometri pe jos, ieri). Ce au fost aceste noroaie pe timpul când nu înghețase pământul, nici nu-mi pot imagina. Noi, gazetarii, avem obiceiul să exagerăm. Nu știu ce fraze aș putea utiliza aici, ca să pot arăta înfiorătorul aspect al acestor șosele!

D. Gh. Tătărăscu care întruneste din când în când câte un consiliu ministerial în câte-o provincie, cred că ar fi și el odată în viața lui genial, când și-ar lua pe colaboratorii săi și s'ar duce să țină un consiliu, să zicem la Bolintinul-din-Vale. Ce de grozăvii ar vedea oamenii aceștia fudui, chiar aci, în preajma Capitalei acesteea atât de pretențioase!

Am văzut, ieri, însă la țară câteva fapte care ridică în țara noastră o problemă aproape revoluționară. Vom încera în articolul viitor să punem această problemă.

E tot prbolema drumurilor.

N. Crevedia

La moartea generalului Von Seeckt

Puțin timp după ce cancelarul Hitler a adus la cunoștința lumii că nu se simte în nici un fel legat de tratatele de pace, generalul von Seeckt s'a întors din China, unde stătuse câțiva ani. In chip natural generalul german a ocupat un loc de frunte în armata noului Reich. Timp de șase ani a fost șeful armatei germane și contra hotărîrilor lui nu se împotrivea nici chiar ministrul de război. In realitate von Seeckt a fost conducătorul armatei germane cu puteri nelimitate. In tot acest timp de mai multe ori a amenințat cu plecarea și de fiecare dată cei direct interesați au fost nevoiți să cedeze în fața pretențiilor acestui general.

S'a întâmplat însă ceva comic ca generalul Von Seeckt să naufragieze într'un caz cu totul simplu; a permis unui prinț de Hohenzollern să participe la niște exerciții militare din sudul Germaniei.

De atunci von Seeckt s'a ocupat cu literatura militară până ce a fost invitat de China să organizeze armata chineză.

Când în 1920 a luat postul în primire a crezut de datoria sa să lichideze cu resturile armatei imperiale și să înfăptuiască o nouă armată, care să corespundă tradiției militare a armatei germane. In locul militarilor care în Martie, 1920, participaseră la complot, au fost chemați alții, cărora li s'a pus obligația să servească în armată 12 ani. Ceva mai târziu von Seeckt a facut cunoscut sistemul său ca pe un sistem cu adevărat modern, de care s'a ocupat în scrierile sale.

Alături de această activitate publică von Seeckt a mai îndeplinit încă o alta secretă, despre care cercurile largi ale poporului habar n'aveau. Sutele de mii de ostași au fost educate după planurile acestui general și, desigur, în forma principiilor înscrise în tratatul de la Versailles. Insă numărul cel mic al soldaților nu era suficient pentru cadrele ofițerimei germane. Astfel în chip tainic au mai luat ființă cadrele unei alte armate dintre rezerviști și voluntarii tineri, care au fost supuși la o serie de exerciții cu termen scurt

OPERA LUI VON SEECKT: PLANURILE DE INARMARE ALE GERMANIEI

Pe de altă parte, întreprinderile Krupp și alte fabrici și-au început activitatea, ale căror produse de armament au întrecut stipulațiile tratatelor de pace. In 1936, când cancelarul Hitler a călcat ultimele paragrafe ale tratatului privitor la Germania, erau gata toate planurile de înarmare. Toate acestea au fost opera lui von Seeckt, care se întorsese din China exact în momentul când în locul vechei armate republicane urma să fie repusă noua armată germană.

Von Seeckt nu era republican, însă în concepția armatei se apropia de principiile republicane. Cu toate că aștepta și el o schimbare în forma de stat a Germaniei în care credea, dictatura cancelarului de azi i-a procurat mari neplăceri.

Teoriile generalului au fost înlăturate, ca și armata realizată de acesta conform tratatelor de pace; în locul acestora s'au introdus măsurile de rigoare care readucea obligativitatea serviciului militar. Cu o singură trăsătură de condeiu a fost îndepărtată toată munca lui von Seeckt.

Cu aceasta se explică de ce von Seeckt n'a fost însărcinat cu comanda supremă a armatei germane, așa după cum aștepta toată lumea. A fost totuși angajat să lucreze pentru armată, însă numai în culise.

Von Seeckt a fost unul din ultimii ofițeri ai vechei armate germane, care în vremea războiului au ocupat demnități cu răspundere, iar după război au lucrat la formarea armatei republicane. Nimeni însă n'a cerut dela dânsul să recunoască republica, pe care o servise. Se aștepta ca armata aceasta să aibă caracter nepolitic. A fost și astfel, însă cu un alt sens decât cel pe care îl doreau republicanii. Față de republică s'a menținut neutrală, însă în structura sa interioară armata nutrea simpatie față de mișcarea naționalistă. Numai astfel se explică faptul că von Papen și Schleicher au putut în 1932 să aresteze guvernul prusian numai cu un ofițer și câțiva soldați. A început contra-revoluția germană, iar contra cancelariatului lui Hitler nu s'a putut ridica nici o forță reală, chiar atunci când acest lucru s'a încercat mai târziu.

In ultimul timp al vieții sale von Seeckt a văzut cu ochii, noua ordine din Germania, însă nu tocmai așa după cum și-o închipuise.

Kaunas în cleștele Moscovei și Berlinului

KAUNAS. — Politica externă a Lituaniei poate fi definită cu termenul de „balansare". Suspendarea Lituaniei între două mari puteri: Germania și Sovietele, precum și raporturile anormale cu Polonia, i-au impus o astfel de politică. Grație raporturilor bune, Lituania a putut să-și îndrepte spre Germania cea mai mare parte a exportului de produse alimentare, iar drept recompensă pentru atitudinea-i devotată față de Moscova, tranzitul sovietic a putut fi îndreptat prin Lituania, ajutând în acelaș timp Lituaniei să se înarmeze

Această fază a politicei lituaniene a luat sfârșit din clipa alegerilor pentru dietina din Klaipeda, în 1935. Lituania a pierdut alegerile în două privințe. Nu numai că Lituanienii n'au putut obține la Klaipeda decât un număr infim de mandate, dar în acelaș timp, sub influența amenințărilor germane, Kaunas s'a decis să reglementeze raporturile cu Reichul pe alte baze și în condițiuni puțin favorabile. Lituania și-a făcut iluzii crezând că prin semnarea convenției comerciale cu Germania va putea din nou exporta mărfuri în Germania, în măsura de dinaintea războiului vamal, iar în acelaș timp va putea menține drepturile ei de până acum la Klaipeda.

Viața însă a luat alt curs. De pe urma convenției comerciale a tras foloase în primul rând Berlinul, iar nu Lituania, așa cum își făcusera iluzii la Kaunas în clipa semnării. Exportul mărfurilor lituane atinge astăzi deabia 30% din cantitățile anterioare, adăugându-se la aceasta și dificultățile întâmpinate cu incasarea creanțelor pentru mărfurile exportate. In clipa de față aproape 3 și jumătate milioane de liți — sumă foarte mare pentru Lituania — sunt blocați în Germania. La început s'a prevăzut că în contul sumelor blocate, Germania va procura material de război și mașini. Chestiunea a luat însă altă turnură și Germania a oferit produse chimice și medicamente. Datorită convenției comerciale, Germania a obținut și libertate totală de actiune în ceiace privește populațiunea germană dela Klaipeda. Ultimul directoriat din Klaipeda a luat unele măsuri cari tind în mod vădit la consolidarea drepturilor Germanilor. Lituania n'a fost în stare să răspundă prin nici o măsură. Dimpotrivă. Cu prilejul sărbătorilor Crăciunului, ea a amnestiat opt Germani, condamnați în urma faimosului proces dela Klaipeda.

Raporturile lituano-sovietice, cari au suferit în ultimul timp o oarecare răceală, se pare a fi pe cale de îmbunătățire. Aceasta rezultă din două împrejurări. Ministrul sovietic de până acum la Kaunas, care din cauza influenței sale era incomod și periculos pentru mulți oameni politici, s'a retras din postul său. In afară din aceasta, Sovietele au promis să-și transporte în tranzit exportul lor de lemne prin portul Klaipeda. Pe drum, lemnul va fi prelucrat în material de construcție, în Lituania.

Imbunătățirea raporturilor cu Sovietele creiază pentru Lituania o grea servitute, deoarece face imposibilă lupta eficace și hotărîtă împotriva comunismului, care devine din ce în ce mai primejdios. Lituania, cași Finlanda, a devenit terenul unei expansiuni comuniste foarte importante, care amenință în mod serios securitatea și ordinea internă a țării. Acțiunea comunistă este folosită de fruntașii partidelor de opoziție, înfrânți în trecut, și cari acum montează în mod subversiv un „Front Popular" comun.

Se poate afirma în mod categoric că Lituania se află astăzi în cleștele Moscovei și Berlinului. Este greu de prevăzut în ce direcție se va îndrepta Kaunas, voind să iasă din această situație foarte dificilă și incomodă.

Cum este organizată apărarea Cehoslovaciei în timp de război

Ce s'a realizat pentru armata cehoslovacă în anul 1936

Praga, 3 (Ceps). — In timp ce problemele internaționale s'au complicat, încordându-se situația de peste hotare, armata cehoslovacă a fost înzestrată cu toate cele de trebuință pentru cazul unei primejdii. Astfel s'au înfăptuit foarte multe lucruri care nu pot fi văzute de oricine. Cel mai mare merit în această privință îl are șeful suprem al armatei, președintele Eduard Beneș, care a făcut sforțări extraordinare pentru întărirea prestigiului armatei cehoslovace. Populația țării a putut constata acest lucru la diferite prilejuri, când ostașii cehoslovaci au apărut la exerciții, defilări și manevre anuale. Pe de altă parte din discursurile și declarațiile președintelui actual, cetățenii au putut vedea grija acestuia pentru înflorirea armatei.

Cu prilejul vizitei M. S. Regelui Carol al României, armata cehoslovacă s'a dovedit la înălțimea așteptărilor. Defilarea trupelor pe o vreme complet nefavorabilă, ca și la exercițiile de la Milovice, soldații cehoslovaci au arătat destoinicie și bună pregătire.

Populația țării a dovedit la rândul său încrederea dorită în armată și conducătorii acesteia.

Când a fost lansat împrumutul pentru înzestrarea oștirei, din anul 1936, în loc de 2 jum. miliarde coroane, s'au subscris trei miliarde și jumătate coroane. Deși criza economică încă nesfârșită, cetățenii au înțeles datoria lor față de apărarea țării.

LEGEA PENTRU APARAREA STATULUI

A urmat apoi legea pentru apărarea statului, care a fost acceptată de toate partidele politice fără deosebire de concepții. Ea a pregătit terenul pentru organizarea economică și strângerea laolaltă a tuturor energiilor naționale. Prin această lege se pun în valoare toate posibilitățile de ajutoarare ale industriei și populației în timp de război. Existența unei astfel de legi evită sistemul improvizării, care e utilizat în grabă atunci când dușmanul a apărut deja la frontieră.

Apărarea frontierelor a fost întărită prin înmulțirea formațiunilor militare, prin înființarea stațiunilor telefonice și telegrafice și organizarea poliției de frontieră.

Pe de altă parte populația cehoslovacă a avut prilejul să constate organizarea armatei atunci când dealungul Slovaciei s'au desfășurat manevrele din acest an. Nici odată un teritoriu așa de mic n'a văzut desfășurându-se atâtea mișcări de trupe ca în cursul anului 1936. S'a văzut că mecanizarea și motorizarea armatei cehoslovace continuă într'un ritm viu și eficare.

In ceea ce privește organizarea armatei cehoslovace se pot spune următoarele: S'au înființat șapte corpuri de armată pentru a se corespunde spiritului descentralizator al statului administrativ. In urma acestui fapt comandamentul regional a rămas cu un rol de supraveghere. In cazul unei mobilizări descentralizarea facilitează realizarea acesteia. Cu puțin înainte de Crăciun s'au limitat atribuțiile șefului statului major al armatei și ale inspectoratului general. S'a anunțat înființarea unor inspectorate ale înarmării: unul al infanteriei, al cavaleriei, al aviației, artileriei și unul al trupelor motorizate.

In fine mai putem aminti, că anul acesta s'au înfăptuit foarte multe lucruri în materie de apărare antiaeriană. Un exercițiu public făcut asupra capitlei s'a dovedit folositor și eficace.

Aspecte, Insigne, Comentarii

„România aeriană" *— a apărut de curând într'un frumos număr aniversar. A împlinit luna aceasta zece ani de apariție. Pentru o gazetă de specialitate este un frumos succes de care sburătorii noștri cari obțin și alte succese pot fi mândri.*

„Cuget clar"

Numărul de săptămâna aceasta al revistei „CUGET CLAR" (Noul Sămănător), de sub conducerea d-lui profesor N. Iorga, continuă cu aceiași râvnă lupta de purificare literară.

Citâm din bogatul cuprins al acestui număr:

N. Iorga: Despre Eminescu — III. Eminescu cel fără rânduială; Paul I. Papadopol: Despre obscen; Elisabeta Hențiu: Două inimi; N. Iorga: Problema literaturii (conferință, urmare și sfârșit).

Cronica, de N. Iorga și alții: Lăudătorii de meserie; Trebue să fie arta morală?, Rătăciri ale criticei culte; Despre Eminescu și cei cari scriu despre el.

Muzică germană la „Pro-Arte"

Sâmbătă 9 Ianuarie 1937, ora 5 d.a. va avea loc în sala Dalles a 6-a conferință experimentală organizată de „Pro-Arte" și consacrată muzicei germane.

Va conferenția d. Em. Ciomac. Programul muzical va fi interpretat de d-na Aurelia Cionca, d-na Emilia Cuțianu-Alessandrescu și d. George Cocea.

Ziarul „Românizarea"

A apărut ziarul „Românizarea" de sub direcția d-lui Al. Bertea, număr de Anul nou, cu formatul mărit, cu următorul cuprins: „Studenții Români din America și ziarul nostru", editorial semnat de director în care arată aprecierile studenților din New-York pentru „Românizarea". Inapoi la „A. B. C.-ul educației" de *Prof. univ. I. Ștefanovici*. Portretul Mareșalului Averescu, de *Petru Bănescu*. Orientarea spre dreapta de *Niculae Bogdan*. Pentru formarea omului întreg de *P. S. S. Episcop Vartolomeu*. Inainte, de poetul *Mircea Dem. Rădulescu*. Aspecte triste din nordul Bucovinei de *M. Dogaru*. Bilanț judiciar, de avocat *Aurel Crețu* o șarjă drastică la procesele scandaloase ale anului trecut. Bilanț Politic pe 1936 de *P. Bănescu*. Semne bune de *C. Nicolau Stroești*, Creștinarea evreilor, de *Teodor Munteanu*. Spania sau Geneva de dr. *V. Cotigă*. Puțină Doctrină de avocat *Vasiliu I. Botoșani*. Cartea cea bună de *C. Parlea*. Reviste reușite de dr. *P. Cristescu*. Reflexii în jurul noului an de *Mihail Danes*. Ucrainienii în învățământ, Lupta între comunism și naționalism. Cronica Politică. Cerem un buget naționalist. Războiul european în miniatură. Trusturile și Mucumpetea, completează acest număr bun al Românizării.

Un mare succes: 9.000 franci recompensă

Noul TEATRU MODERN înregistrează mare succes cu comedia 9.000 FRANCI RECOMPENSA.

Piesa aceluiaș inepuzabil și de succes Saszlo, *oscilează între viața plină de surpriză și senzațional a excrocilor din marile hoteluri și existența uniformă, dar îmbelșugată, a castelului Rover.*

IANCOVESCU este magnific; MARIA MOHOR, interpretează cu căldură și duioșie rolul unei contese bogate, iar IONEL ȚARANU, aduce nota veselă a hazoaselor sale apariții.

Capitol și Roxy: Stan și Bran gemeni

Spectacole

TEATRE

OPERA: Händel și Goethe; Noaptea Valpurgiei.
NAȚIONAL: Serenada din trecut.
REGINA MARIA: De ziua nevesti-mi.
COMEDIA: Matineu și seara: Absențe nemotivate.
MODERN: Matineu și seara: 9000 fr. recompensă.
VESEL: Matineu și seara: Călugărul din vechiul schit.
LIGA CULTURALA: Matineu și seara: Și eu am dreptul la viață.
ALHAMBRA: Matineu și seara: Marea ducesă de Alhambra.
VOX: Matineu și seara: Vox populi, Vox Tănase.
MAJESTIC: Matineu și seara: Misterele din Majestic.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CREȘTINI

CAPITOL: Stan și Bran gemeni și complectare.
ARO: A doua tinerețe.
REGAL: Maria Stuart cu Katherine Hepburn și Frederich March.
ROXY: Stan și Bran gemeni și complectare.
FEMINA: Grădina lui Alah cu Marlene Dietrich și Charles Boyer și complectare.
A. R. P. A.: Diavolul alb cu Ivan Mosjoukin și complectare muzicală.
FORUM: Orașul păcatelor și Sily simfonie.
MANON: Nu sunt vinovat și Floăreasa cu Jenny Iugo.
OMNIA: Orașul păcatelor și Sily simfonie.
TRIANON: Circul.
CITY: Sub două drapele și Tânărul conte.
DARLY: Eu și Impărăteasa și Simfonia a IX-a.
FRANKLIN: Micul Lord, Stan și Bran și Silly Simfonie.
MARCONI: Moscova-Shangay, jurnal și Trupa Titi Mihăilescu.
MODEL: Trădare cu Dick Foran și Mandalay cu Kay Francis.
AMERICAN: Orașul Păcatelor, jurnal și completare colorată.
BARCELONA: Stan și Bran țigani și Ultimul păgân.
CENTRAL: Raza roșie, Răpitorul de copii și revista „Cu sorcoveala".
DIANA: Copilul durerii și Extraordinarul Joe.
COTROCENI: Nu sunt vinovat și Cascada dragostei.
DICHIU: Insula plutitoare cu Charles Boyer și Timpuri noui cu Charlie Chaplin.
MILANO: „Flacăra Vieței" (She) și „Ave Maria".
FLORIDA: „Comoara blestemată" și „D-ra Mozart".
ILEANA (str. Avrig 1): In slujba datoriei și Omul cu 2 fețe.
ORFEU: Dansa Palace și Tarzan, Complecături colorate.
PACHE: „Michel Strogoff" și „Amiral fără voe" cu Szöke Sackal.
SANTA LUCIA (cal. Griviței 166 bis): Fetița se mărită și Dubla existență a comandantului Derek.
TRIUMF (cal. Griviței335): Picolino și Departe de civilizație.
UNIC (Piața Filantropia): Grănicerii și Ingerul alb.
VOLGA (La Roata lumii, Dorobanți): Răzbunarea lui Tarzan, Stan și Bran, Luna de miere.
DORY: „Măsluitorul" cu Charles Boyer, și trupe Alfonso.
LIZEANU: Mireasa lui Franckenstein, două comedii și revistă.

ARO: A doua tinerețe

Radio

LUNI, 4 IANUARIE 1937

13.00. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz. Muzică distractivă (discuri).
14.10. Radio jurnal.
15.00. Ultimele știri.
18.00. Lectură din volumul „Cleștar" de Cicerone Teodorescu.
18.15. Orientalism și exotic în opere (discuri).
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.10. Concert de după amiază. Orchestra Radio, dirij. de Const. Nottara. Muzică de iarnă.
20.00. I. Gr. Periețeanu: Impresii din Polonia.
20.20. Continuarea concertului: Marșuri și valsuri din operete.
21.10. Drumuri de ski în munte de prof. Valeriu Pușcariu.
21.25. Muzică de cameră. D-na Grete Miletineanu (pian) și Iosef Thaler (violoncel).
22.05. Cărți și Reviste.
22.10. Gh. Niculescu-Basu (canto).
22.30. Radio jurnal. Sport.
22.45. Concert nocturn al orchestrei Sandu Marcu, transmis dela restaurantul Cina.
23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.
23.55. Ultimele știri.

MARȚI, 5 IANUARIE 1937

6.30. Deschiderea emisiunii. Gimnastică ritmică. Radio jurnal. Concert de dimineață (discuri).
7.30. Inchiderea emisiunii.
13.00. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz (disc).
14.10. Radio jurnal. Ora. Mersul vremii. Bursa. Știri interne și externe.
14.30. Continuarea concertului.
15.00. Ultimele știri. Bursa cerealelor.
18.00. Amintiri de Tatiana Nottara.
18.15. Muzică variată (discuri).
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.10. Orchestra Filarmonică din New-York, dirij. de Arturo Toscanini (discuri).
19.50. Un cuvânt pentru studenți de prof. V. Vâlcovici.
20.10. Muzică religioasă (disc).
20.40. Poezia iernii de Pan. M. Vizirescu.
21.00. Concert de orgă. Johannes Stadelmann (transmisie dela Biserica Evanghelică).
21.50. Concert Simfonic al Orchestrei Radio, dirij. de Alfred Alessandrescu: Muzică wagneriană.
22.30. Radio Jurnal. Sport.
22.45. Continuarea concertului simfonic.
23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.
23.55. Ultimele știri.

D. Al. Vaida și situația politică

— Expozeul șefului Frontului Românesc, făcut la Cluj. Politica internă și cea externă —

In ziua de Anul Nou, a avut loc la clubul Frontului Românesc dela Cluj o reuniune a fruntașilor și partizanilor d-lui Al. Vaida.

Cu acest prilej șeful Frontului Românesc a făcut un amplu expozeu.

Oratorul după ce arată că este legat de mișcarea națională încă din vremea studenției, a vorbit despre partidul național-țărănesc.

APEL PENTRU UNIREA FORȚELOR POLITICE

Azi, partidul național-țărănesc și-a însușit toate principiile Frontului, spune d. Al. Vaida, luptând atât împotriva trusturilor cât și pentru proporționalitate și pentru formarea unei elite intelectuale naționale din copii de țărani. Adversarii noștri văd că trebuie să adopte pentru o eventuală guvernare baza programatică a Frontului Românesc. De ce nu vor însă, să recunoască că au greșit și că Vaida a văzut mai bine decât ei că numai în felul propus de el se va putea realiza adevăratul „STAT ȚARANESC", nu din banii lui Auschnit, ci din propria putere a țărănimii.

De ce nu vor să zică că a sosit momentul de a reface partidul vechi în cadrele „FRONTULUI ROMANESC", oferind M. S. Regelui un instrument puternic pentru salvarea țării?

Să vină și d. Tătărăscu să-și dea contribuția la această operă. Formula „prin noi înși-ne", atâta vreme cât ea reprezintă în cifre 95 la sută capital industrial străin, din care jumătate este provenit din surse iudeo budapestane și abia câteva procente sunt capital liberal, este masca sub care se ascunde scurgerea din țară a banilor storși prin sudoarea românului.

Domnilor Mihalache, Tătărăscu, Averescu, Cuza, Goga, Gheorghe Brătianu: Fiți vrednici de situația pe care o aveți și solidarizați-vă într'un unic organism de construcție și refacere căruia să-i zicem altfel, dacă nu vă place denumirea de Front Românesc, pentru ca astfel, mână în mână, să lucrăm cu puteri sporite pentru realizarea unui program unic în frontul viitorului guvern.

Ei bine, altceva văd eu că se face. La sfârșit de regim, toate măsurile guvernului sunt menite reclamei pentru viitor.

PRESA JIDANEASCA

Cu privire la presa iudeo-comunistă, d. Al. Vaida a spus:

Dacă guvernul vrea să românizeze numele gazetelor, ar fi firesc, ca întâi să impună ziarelor „ADEVARUL", „DIMINEAȚA", „LUPTA" și celorlalte ziare evreești — să scrie sub numirea românească și titlul scris în evreește. La fel să procedeze cu „BRASSOI LAPOK" și cu alte ziare evreești din Ardeal, că toți ungurii vor să fie evrei și nu toți evreii vor să fie unguri.

In concluzie, trebuie să mă declar totuși satisfăcut că dela onoratul guvern și până la ultimul flecușteț care se agită în câmpul politic găsesc pretutindeni idei imprumutate dela Frontul românesc, rezumându-mi amărăciunea doar în a constata lașitatea și lipsa de curaj care îi împiedică să se întrunească într'un nou organism de guvernământ.

POLITICA EXTERNA

Eu am cerut totdeauna că în materie externă să avem o politică reală, conformă cu interesele țării.

In timp ce prin politica sancționistă noi ne-am compromis debușeurile din Italia, Iugoslavia a încheiat o serie de convenții comerciale bune, pe urma cărora a profitat.

Patriotismul nostru anti-german palpită, când marfa eftină nemțească ar putea să concureze și să distrugă trusturile minoritare din țară.

Iugoslavia are totdeauna mai mult simț practic. Călătorind la Roma regentul Ungariei, Horthy, a răspuns Banului din Zagreb, eșit la gară să-l salute, în limba croată.

In „Universul" apare zilnic rubrica „Cine sunt", cu numele condamnaților în procesul Anei Pauker, dar cine sunt acela al căror nume nu apare în ziare?

Franța, pentru care noi avem toată venerațiunea, toată admirația și o infinită recunoștință, este aceea a lui Clemenceau, a lui Foch și Poincaré, Franța creștină de totdeauna, regatul spiritual al omenirei.

Iugoslavii cumpără arme bune dela Germani, noi însă îi șicanăm mereu pe germani cu toate că neamțul anticomunist, ne poate oferi marfa ieftină pentru țărănimea noastră.

Ei bine, eu nu pot trece cu grandilocvența peste existența acestui popor, dela care mai avem încă de învățat.

Ne trebuiesc prin urmare pacte cu state cari au interese identice cu noi așa cum a formulat-o Mussolini.

Să fim prudenți ca să nu ne o ia alții din nou înainte, împreună cu toate Statele Balcanice, cu Polonia și cu Mica Antantă, plus Ungaria, care are aceleași interese.

Sub acest raport trebue să ne unim într'un angrenaj de mare putere pentru apărarea împotriva pericolului dela răsărit.

SITUAȚIA INTERNA

Revenind la chestiile noastre interne, îmi exprim, în pragul acestui nou an, speranța că poate va lumina Dumnezeu, Neamul românesc și va face ca toți corifeii lui să abdice dela politicianismul care ne distruge.

Dacă „Frontul Românesc" va prelua guvernarea, a spus în continuare d. Vaida, oamenii pe cari îi va pune el în posturi de răspundere, trebuie să fie curați de spuza demagogiei și politicianismului.

Partidul național-țărănesc, organism puternic încă, nu poate avea șanse de succesiune umbrit cum

D. ALEX. VAIDA VOEVOD

este de comunismul d-rului Lupu, de moralismul d-lui Maniu și de șiretenia d-lui Mihalache, care crede că trimițându-l pe d. Maniu în străinătate va putea aranja în lipsa cenzorului suprem succesiunea.

D. Cuza nu lasă nimic din programul d-sale. Ar mai urma de a fi analizată situația Frontului românesc.

Aici vă rog să mă credeți, mă aflu într'o situație hamletică. (Aplauze).

M'am întâlnit la București cu d. Cuza. D-sa a început să-mi facă obiecțiuni în privința proporționalității. D. Cuza mi-a replicat că e mai bine dacă rămâne în opoziție un partid mai extremist, care să stimuleze mereu guvernul.

Cu d. Iorga, căruia îi păstrez o stimă, pe care o prețuiesc mult, nu am vorbit despre viitorul guvern.

Dacă ar fi vorba numai de crearea unor majorități am putea începe guvernarea, în orice moment, chiar lipsiți de popularitatea „Frontului românesc", căci în atmosfera politicianistă de acum, zestrea electorală a celor lași, nehotărîți și slabi de minte, ar asigura oricui cele 40 la sută.

Să știți, domnilor, a încheiat oratorul, că pentru a face ceva, ne trebuiesc legi sincere, reforme radicale, ne trebuie spirit de jertfă și de disciplină să înfăptuim dacă vom fi chemați, aceste lucruri, fără a ține seamă de atacuri și critici. Să salvăm țara de pacostea politicianismului. Aceasta este calea, pe parcursul căreia urmărim lozinca de foc: „Națiune și Rege pentru patrie și lege".

Declarațiile d-lui Vaida - Voevod

Problemele interne. Politica externă. Impotriva jidanilor

D. Alexandru Vaida-Voevod a făcut în ziua de Anul Nou la clubul Frontului Românesc din Cluj, foarte interesante declarații politice.

Președintele Frontului Românesc s'a ocupat de situația politică internă ajungând la concluzia că numai o unire a tuturor oamenilor politici pentru o guvernare de bine obștesc, ar putea duce la o reală îmbunătățire a gospodăriei statului nostru. Și curios, d. Vaida Voevod a adresat apelul d-sale deopotrivă d-lui Mihalache și d-lui A. C. Cuza, d-lui Gh. Tătărăscu și d-lui Gh. Brătianu, d-lui mareșal Averescu și d-lui Octavian Goga...

Totuși când a vorbit despre fiecare d. Vaida a criticat aspru pe d. Mihalache și partidul național-țărănesc, a contestat d-lui Gh. Tătărăscu și partidului liberal orice calități naționaliste și a spus că are admirație pentru d. Cuza dar că partidul d-sale nu oferă ca realizare un program de guvernământ.

In rezumat d. Al. Vaida a arătat că în cazul unei schimbări de regim, foarte greu s'ar putea afla o formulă de succesiune. Fără să ceră guvernul pentru Frontul Românesc, d. Vaida a subliniat că este gata să ia guvernarea dar numai în condiții cari să poată asigura despoliticianizarea țării și satisfacerea tuturor punctelor din programul valahist.

IN POLITICA EXTERNA

In ceiace privește politica externă președintele Frontului Românesc s'a declarat pentru o politică de asigurare a intereselor noastre naționale și pentru noui legături internaționale cu state ce ne-ar putea asigura o prosperitate economică mai mare.

CONTRA JIDANILOR

Și d. Vaida Voevod s'a ridicat împotriva jidanilor și presei jidănești cerând ca pentru românizarea ziarelor guvernu să ia măsuri pentru ca „Adevărul", „Dimineața" și „Lupta" să apară scrise în evreește.

Nu știm ce concluzii va trage d. I. Gr. Periețeanu, amicul cel bun al lui Albert și Emil Honigman dela „Lupta" cum își spune singur în nr. de Crăciun al jidanilor, față cu declarația aceasta a șefului d-sale din Frontul Românesc, dar tare am dori să se lămurească într'un fel.

Pretindem ca Moise Șur să fie menținut întemnițat!!

Decizia consiliului penitenciarelor să fie anulată!

Am relatat că, înainte de Anul Nou, consiliul superior al penitenciarelor întrunit în ultimă ședință, a hotărît — printre altele — și câteva eliberări condiționate.

Printre aceste eliberări, am menționat și pe aceia a fostului inginer Moise Șur, din Chișinău, condamnat de tribunalul militar local la trei ani închisoare corecțională pentru agitațiuni comuniste.

Ne-a uimit grozav actul de clemență al consiliului superior al penitenciarelor față de Moise Șur.

Aceasta cu atât mai mult cu cât Șur a fost un vechi și periculos agent al Internaționalei roșii.

După cum arată însuși actul de acuzare emis de consiliul de război din Chișinău, fostul inginer Șur a făcut parte din organizațiile comuniste încă de pe când își făcea studiile de specialitate în Franța, la Toulouse. Intors în țară și deschizându-și o firmă la Chișinău și-a continuat, cu o și mai mare râvnă, vechile ocupații de comunist militant. Dovadă că a angajat în întreprinderea sa cele mai suspecte elemente comuniste din Chișinău și că a sprijinit cu bani organizațiile clandestine ce activau în slujba Internaționalei roșii.

Ne uimește și faptul că — dat fiind gravitatea cazului, așa cum bine reeșea din ordonanța definitivă a consiliului de război din Chișinău — consiliul a admis, cu o suspectă ușurință, cererea unuia dintre cei mai periculoși agenți ai Moscovei. Singurul care a formulat o vie opoziție a fost d. Octav Gorescu, directorul general al penitenciarelor.

Ceilalți membri ai consiliului nu au formulat — se pare — nici cea mai mică obiecțiune.

Noi, însă, pioneri neobosiți și incoruptibili ai ordinei burgheze și monarhice, pretindem răspicat: să se anuleze, fără șovăire, decizia consiliului penitenciarelor în cazul Moise Șur!

Pretindem acest act d-lui Mircea Cancicov, interimar la ministerul de justiției și d-lui George Sescioreanu, secretarul general al departamentului, investit cu dreptul de a soluționa toate hârtiile în legătură cu administrația penitenciară.

Dacă d. Cancicov sau d. Sescioreanu vor fi înclinați să anuleze decizia consiliului și lucru acesta vor trebui neapărat să o facă, tot noi le vom arăta calea de urmat.

Fraudatorul BARBU NICULESCU, întemnițat la Doftana pentru a-și ispăși pedeapsa, obținuse și el eliberare condiționată.

In urma campaniei violente duse de confratele „Universul", ministrul justiției de pe atunci a anulat decizia consiliului penitenciarelor pe motivul că la ședința în care s'a dat hotărîrea fusese absent reprezentantul ministrului.

Iată un precedent și în cazul de față!

Intr'adevăr, delegatul ministerului a lipsit la ședința în care s'a decis aliberarea comunistului Șur.

Ministerul nu are decât să uzeze de acelaș precedent.

Nu vedem dece Barbu Niculescu să-și ispășească pedeapsa la Doftana, iar Moise Șur să-și reia activitatea incendiară la Chișinău.

Este, oare, Barbu Niculescu mai periculos pentru ordinea publică decât Moise Șur?

Nu credem. Și de opiniunea noastră credem că este și d. George Sescioreanu, secretarul general al ministerului de justiție.

Atunci d-sa știe ce are de făcut.

Nu?

I. Muche

Politice

DUMINICA 10 Ianuarie 1937, sunt convocați la clubul central din Câmpulung-Muscel, toți șefii de sectoare și președinții organizațiilor comunale ai FRONTULUI ROMANESC.

Adunarea va fi prezidată de comandantul legiunei valahe muscelene, d. prof. și deputat ION A. MODREANU.

*

Cu ocazia Anului nou întregul corp diplomatic a fost primit la Palatul regal de M. S. Regele Carol II. D. Collas, ministru Greciei, prodecanul reprezentanților străini în România, a ținut următoarea cuvântare:

SIRE,

Corpul Diplomatic este foarte fericit să prezinte Majestății Voastre, în numele Suveranilor și Șefilor de Stat, pe care are onoarea a-i reprezenta, sentimentele de profund respect, cum și urările cele mai sincere pe care le formează în pragul Noului An pentru Augusta Voastră Persoană, care prezidează cu atâta înțelepciune și clarvedere destinele poporului român.

Anul care se încheie lasă în urma lui nesiguranța îngrijorătoare în care, când și când, se credea că se poate întrevede Destinul îndreptându-se către Templul Războiului. Dar omenirea condusă de un instinct sigur n'a îngăduit ca acest an să fie marcat în Istorie drept un an fatal.

Avem astăzi bucuria de a constata că Noul An se anunță sub auspicii mai bune și de a nădăjdui să vedem realizându-se speranța popoarelor într'un viitor de concordie care să îndepărteze de preocuparea lor, aprehenziunea unei sguduiri.

Comemorăm azi, odată cu noul An, această Mare Nădejde și certitudinea că sforțările oamenilor de bună voință sunt îmbrățișate de căldura Recunoștinței Umanității întregi.

In această operă, Sire, Majestatea Voastră și guvernul Său au un loc de onoare.

Cu aceste sentimente, expresiune sinceră a inimilor noastre, rugăm pe Majestatea Voastră să agreeze urările noastre respectuoase și dorința noastră arzătoare ca Domniei glorioase a Majestăței Voastre noul an să n'aducă decât Prosperitate și Fericire, pentru Augusta Sa Persoană, pentru A. S. R. Marele Voevod, pentru Familia Regală și pentru Poporul Român.

*

In urma întâmpinărilor primite la ministerul educației din partea mai multor candidați, respinși la proba II, d. ministru dr. Angelescu a dat următoarea decizie:

ART. 1. Candidații reușiți la proba scrisă, vor continua oralul în zilele fixate de comisiile respective.

ART. II. Lucrările scrie ale candidaților respinși la proba scrisă de gr. II se vor cerceta din nou de o comisiune compusă din plenul tuturor președinților comisiunilor examinatoare.

ART. III. Candidații cari vor obține media cerută de lege, în urma cercetării de către comisiunea instituită la art. II, vor continua celelalte probe, înaintea comisiunilor de la centrele de examinare, cărora aparțin, după examinarea candidaților indicați la art. I.

*

AZI DIMINEAȚA la ora 10 a avut loc în str. Sărindar, adunarea generală a Uniunii Camerelor de comerț și industrie.

Cu această ocazie s'a instalat noul comitet de conducere al Uniunii, în prezența d-lui VALERIU POP, ministrul industriei și comerțului.

PITEȘTII, CARI S'AU REGASIT INTRU ROMANISM

— O manifestație creștină și naționalistă care sguduie conștiințe. Directorul nostru, d. dr. Ilie Rădulescu, purtătorul cuvântului ce premerge biruința. Sărbătorirea crezului, dar și a omului care întruchipează adevărul pururea viu —

Aspecte

In ultimul pătrar de veac, al vertiginoasei circulațiuni a lozincilor falacioase, al ritmicei trepidante în îmbogățirea fără justă cauză, al negării ierarhiei rezultantă a muncii fără preget și a jertfelor ce-și trag seva dintr'o etică națională, Piteștii păreau o oază în care te întâlnești obosit de peregrinări, cu patriarhalul.

Ultima pagină a prea de vreme uitatei „Viața la țară" a lui Duiliu Zamfirescu, pare fotocopia ambianței piteștene, cu atât de rarele ei efluvii sentimentale.

Urbea al cărei blazon începuse să fie opulența formelor și a mânosului dever al lui Netty Michelstein, orașul al cărui mentor intelectual a fost cândva un Niculescu — lung mai ales de mână — și scârnăvia morală Theo Simionescu, a febricitat ieri intens, în clipa în care primea transfuzia de prospețime a idealurilor salutare și a credințelor cărora le repugnă minima tranzacție.

Miracolul acesta al împletirii într'un tot armonic a năzuințelor obștești și-a găsit desăvârșirea prin graiul celui, care reprezintă sinteza viețuindă a postulatelor ce frământă până la frenezie un neam, prin verbul înaripat, cu rezonanța chemărilor de dincolo de lumea deșărtăciunilor și a compromisurilor, a directorului nostru, d. Ilie Rădulescu forța de incontestabil dinamism, care a făcut din „Porunca Vremii", biciul de foc care stigmatizează pe toți traficanții cu destinele neamului acestuia.

La Pitești și în tot cuprinsul Argeșului, a vibrat ieri în unison acea colectivitate de simțire, pe care nu odată a încercat s'o prostitueze, pigmeul intelectual, tirteul monoclat al „democrației", castelanul dela Ciupa, Armand Călinescu.

Vor fi tresărit, semn că anatema a luat sfârșit, în cripta voevodală dela Curtea de Argeș, osemintele evlaviosului Neagoe și ale cuvioasei Despina, care nu se hlizea nici în răsfăț altuia decât legiuitului soț, așa precum nu se sfiește s'o facă o oarecare Adelă ce se îmbie impudic lui Oskar Kauffman.

Dacă am admite prin absurd că Armand Călinescu, ar purta cea mai măritoare dintre dioptrii și și-ar colora în roz monoclul, o constatare nu-i poate scăpa. Aceia că „democrația" la Argeș, agonizează și că toate baloanele de oxigen pe care i-le administrează Oskar Kauffmann și castrații substanței cenușii dela „Talpa Țării" nu pot împiedica fatalul desnodământ, pe care l-a precipitat magistratul rechizitor al directorului nostru d. Ilie Rădulescu, care a depus „jerba" disprețului său pe un mormânt ce s'a deschis prea târziu.

Conferința directorului nostru? Citiți tumultuoasa sa proză, atât de darnic risipită în coloanele ziarului, care stă neclintită strajă în slujba unui romanism tăiat în cristalul inimei generații transeelor.

Finalul conferinței cu pateticul lui, grefat pe o de nesdruncinată documentare?

Nu-și găsește corespondentul în floarea de stil, dar își află reazimul de netăgăduit în sufletul aspriilor flăcăi din Moșoia și Gălășești, ținte din buzduganul de oțel al răzbunării ce va să vie, purtată pe aripi de furtună.

De pe buzele lor arse de setea

D. Dr. ILIE RADULESCU

dreptății ce întârzie, isbucneau cuvintele de jar din „Pământul Țării noastre geme" și anticipată apoteză, profilat pe cerul nădejdilor românești, strigătul brazdei pângărite era întregit de cântecul victoriei totalitare, al biruinței verzi: „Ștefan Vodă al Moldovei".

Accentele lui de robustă resurecțiune au trecut dincolo de ziduri, prelungit ecou peste sufletele împărtășite din taina botezului în duhul nou, duhul regăsirilor într'u eternitatea spiritualității și vrerei cu adevărat românești.

Acesta a fost prinosul pe care Argeșul muntenesc l-a adus olteanului plin de inimă și dragote de frate, lui Ilie Rădulescu, directorul acestei intransigente „Porunci a Vremei".

Victor Medrea

Primirea în gara Pitești

Un cer limpede de toamnă întârziată, dă impresia că și firea își dă larg obol la primirea sărbătorească a directorului nostru d. dr. Ilie Rădulescu, în capitala Argeșului, și ea cutropită pe zi ce trece de urmașii lui Ahasverus.

Un peron înțesat. O stare de efervescență explicabilă prin emoția ce te cuprinde atunci când aștepți pe cineva drag.

Clipele se scurg cu o exasperantă încetineală. Piteștii au azi puls accelerat. Primesc un oaspe care le va risipi cu îmbelșugare scântei, din flacăra ce purifică a sufletului său, care s'a juruit pe deantregul neamului ale cărui daruri le simte în toate fibrele inimei sale.

Asistență neobișnuită din punct de vedere al calității, pentru Pitești.

Rețin pe d-nii Petre Petrescu, președintele „Frontului Românesc", ing. Voicu Popescu, comandant legionar al jud. Argeș, Leon Popescu, directorul semețului și netemătorului „Cuvân al Argeșului", av. N. Gorovei, av. Barbu Petrescu, av. Ionel Rădulescu, restabila d-nă Bobancu, Udrescu, av. Ghiță Georgescu, av. Petre Ștefănescu, Ovidiu Tomescu, Crăciunoiu, Andronache etc., etc. precum și un impozant număr de cetățeni și studenți, deși consemnul pentru a se evita atrupamente și a nu se contraveni ordonanțelor în vigoare, fusese ca la gară d. dr. Ilie Rădulescu, să nu fie primit de cât de către un grup restrâns de fruntași ai organizațiilor naționaliste.

SALA ȘI ASISTENȚA

O sală care freamătă. Neastâmpărul pe care ți-l dă bucuria certă pentru sufletul, avid de a sorbi din comandamentele timpului, care reclamă hotărîre și nu pasivitate.

Lojile împodobite cu chilimuri, peste cari cad faldurile tricolorului.

Tixită până la refuz, nerăbdătoarea asistență permite totuși identificări. Sunt de remarcat:

D-na și d. Petre Petrescu, președintele „Frontului Românesc", d-na și d. Bobancu, d. colonel Alexandru Ioan cu doamna și domnișoara, d-na și d. colonel Oncica, primarul orașului, R. Teodorescu, păr. Preoțescu senator, cucernicii preoți Popescu-Broșteni, V. Ionescu, Vișinescu, ing. Voicu Popescu, d-na El. Ionică Simion, d-na și d. dr. Mocanu, d-na și farmacistul Stavăr, av. Barbu Petrescu, ing. Dumitrescu și d-ra, dr. M. Georgescu profesorii Papastatopol, Albu, Nuțu și Oncica, institutor Dinescu, d-na și d. av. N. Gorovei, ing. Gorăscu, av. Stoenescu, d-na și d. av. Ionel Rădulescu, d-na și d. Ionel Udrescu, av. Ghiță Georgescu, d-șoarele Abeg și Bălea, d. căpitan Stănescu, d. căpitan Bubulică, d-na și d. Marian, d. Tudor Popescu-Moșoaia, d-na și d. Alex. Stoicescu, d-na și d. Stanciu, Ion Sandu, Iliescu Traian, Aurel Bădescu, Ciobotea, dr. Pompi Robescu, I. Iotta, ing. Angiulescu, George Nicola, I. Crăciun, I. Stoica, Ovidiu Tomescu, ing. Baltă, C. Ionescu, av. Andronache, Pompiliu Ștefănescu, Petre Ștefănescu, Crăciunoiu etc., etc.

Cerem iertare acelor dintre d-nii ofițeri și magistrați cari au scăpat perspicacității noastre reporterricești, greșală atât de scuzabilă pentru zelul nostru, pus eri la grea încercare din cauza entuziasmului ce ne-a integrat colectiv. Nu pot însă să nu subliniez prezența grupurilor sudate prin ideal comun, din Moșoia și Gălășești, cari de sus filtrau peste sală verdele nădejdilor pe care ei atât de ferm îl reprezintă.

Ora 4,30. — *Un tunet de aplauze despică liniștea unei săli, care cu suflet de lilială puritate se pregătește să îmbrace haina înnoirii în credința românismului acestuia, îngemănat de Pronia Cerească cu veșnicia.*

Prezența directorului nostru declanșează tot ce până aici fusese comprimat.

O rafală de urale, salută pe acel ce a făcut din „Porunca Vremii" tribuna aceasta care difuzează toate nevoințele, care cere reparații integrale pentru toți obijduiții nației acesteia.

O pădure de brațe, ce vor învârti mâine năprasnic arma, se îndreaptă dela inimă spre cer.

In salutul acesta poți întrezări un legământ sacru și prin el actul de justiție care ne va repune în drepturi ce nu se prescriu.

Ovațiile nu mai contenesc. Cu greu poate lua cuvântul d. Petre Dinescu, președintele cercului studențesc argeșan, care rostește următoarele:

„Reprezentați pentru noi, d-le director, legătura indisolubilă dintre sacrificiul tinereții noastre și adevărata generație a războiului întregitor de hotare.

Noi ne găsim în plină continuare. Trăim spiritul eroic al vieții. Ne-am înfrânt pe noi și ne interesează prea puțin dacă vom înfunda temnițele, dar nu vom închide pleoapele fiindcă nu este vorba de viața noastră în sens fizic, ci de însăși continuitatea poporului românesc.

Tineretul și-a dedicat viața unui om, al cărui nume nu este nevoie a-l pronunța. Trăim prin el. Vom suferi cu el, fiindcă alături de el este adevărata academie a simțimintelor românești.

Pe drumul acesta spinos pe care dv. domnule director pășiți ca un neînfricat deschizător, vom merge, pentru a găsi adevărata esență a vieții românești".

Un alt tunet de aplauze salută primul cuvânt al d-lui dr. Ilie Rădulescu.

D-sa, începe prin a exprima nețărmurit devotament aceluia care veghează ca destinele Patriei să nu fie abătute din calea lor firească, M. S. Regelui Carol II-lea, căci ideia monarhică a fost în decursul istoriei noastre una cu ideia de națiune și de credință strămoșească, toate concretizate în îndreptarul: Dumnezeu, Rege și Națiune.

Scumpei noastre oștiri, îi adresează un vibrant omagiu, armatei scut de oțel, care a făcut crâncene sacrificii pentru a apăra și întregi o țară în hotarele ei firești.

Un gând plin de dragoste pentru invalizii de război, aceste glorioase victime ale luptelor în care vitejia românească a intrat în legendă.

Intrând în miezul conferinței sale, d. dr. Ilie Rădulescu a ținut să accentueze că nu face politică de partid deoarece dincolo de realizarea în faptă a ideii naționale nu are de urmărit nimic.

N'au trecut 20 de ani dela împlinirea actului de istorică dreptate al Unirii și idealurile noastre pentru care au sângerat sute de mii de osteni și atâția și-au dat tribut viața, încep să fie pângărite.

Mai mult chiar, dintr'o criză materială, ne sbatem azi într'o criză morală.

N'am fost în stare să realizăm o unitate sufletească, noi cari avem atâtea dușmănii în afară și atâtea pericole înlăuntru.

La toată această stare de lucruri se adaogă venalitatea unor politiciani, cari nu s'au întrebat din ce se ridică palatele lui Auschnitt și Kauffman, noi cari avem invalizii cari cerșesc la colț de stradă.

Datorită acestor politiciani corupți pericolul jidovesc a crescut, ajungând să ia proporțiile unei catastrofale primejdii pentru însăși viața poporului nostru.

Dacă barbarii au trecut prin meleagurile noastre cu focul și cu sabia în mâini, noi barbari, jidanii, s'au oploșit aici insinuant și perfid.

Ospitalieri, noi le-am oferit un adăpost cald pentru ca ulterior să-și arate nerecunoștința speculând până la sânge, bunătatea proverbială a poporului nostru.

Așa se explică că spița unui Max Auschnitt, coborâtă din ghettoul Galiției ca hamali în portul Galaților, a ajuns după două generații piratul industriei românești, care câștigă anual sute de milioane, atât cât câștigă o sută de mii de țărani într'un an de trudă.

Au trecut pe aici și alți străini, dar aceștia se asimilează după câteva generații, în timp ce jidanii, cari au o ferventă conștiință națională de esență talmudică, care exclude asimilarea, rămân refractari oricărei încercări de apropiere cu poporul care le-a oferit cu înțelegere creștinească adăpost.

După ce face o luminoasă distincțiune între conceptul de viață — dacă se poate chema spirituală — iudaică și sistemeul lui de aplicare în viața popoarelor, cari nu sunt din cele „chemate", d. dr. Ilie Rădulescu, trece la prezentarea sistematică a vastului material documentar, care fixează în cea mai crudă lumină primejdia jidovească.

Apelul la Unirea forțelor naționaliste a ridicat sala ca un singur om și multe pleoape au fost perlate de lacrimi bucuriei care se vrea cât mai curând trăită.

Colectivitatea de simțire creștină și naționalistă, asigură biruința nației acestei în slujba căreia stă fără retirante „Porunca Vremii".

Ultimele cuvinte ale directorului nostru, în timp ce accentele robuste ale lui „Ștefan Vodă" acopăr trăirea prea plinului sufletesc, au căzut ca sămânța de aur pe ogorul inimilor argejene.

O agapă în localul Ghiță Iordănescu, unde au cuvântat d-nii av. Gorovei și ing. Gorăscu, a încheiat ziua în care Piteștii melancoliei autumnale și ai acceptărilor resemnate, **s'au regăsit** *într'u românism.*

Ce face ministerul finanțelor cu Galeriile Lafayette?

In ultimul reportaj pe anul 1936 am scris despre *nepoții cu perciuni de aur dela Galeriile Lafayette.*

In continuare, iată ce spune denunțătorul fraudelor fiscale ale jidanilor dela Lafayette, despre fiecare în parte din persoanele omise până acum de organele de control ale fiscului, de a li se dresa acte de contravenție, deși aceștia pot fi găsiți cu sumele respective în registrele firmei.

LEON WOGEL, avocat al societății a încasat, în 1932—36, pe lângă salariul lunar de pe stat, încă 20 mii lei lunar, drept spor de salariu, chirie, gratificații, etc., sumă ce a fost trecută la cheltuelile generale sub formă de onorariu de avocat, spese de procese, timbre, bacșiș, etc. sumă extrem de exagerată, deoarece ar înseamna, că jidanii dela LAFAYETTE au sute de procese cu personalul concediat din serviciu. Intr'adevăr au multe procese, mai ales cu personalul românesc, dar sumele arătate mai sus nu sunt justificate cu actele cerute de lege.

IOSEF CHE, avocat. Aceiaș situație.

COLONEL CEZAR IONESCU a încasat suma de lei 160.000 pentru servicii făcute firmei, sumă ce i-a fost bonificată prin mărfuri. A se vedea partida din cartea mare.

AD. ROLLER, comisionar, periculos agitator comunist și intim al grăjdarului perciunat Schwartz, a încasat sume importante, trecute în registre sub formă de mărfuri, chirie, salariu, comision, gratificații, etc.

ACHIL ȘARAGA, vărul patronului IȚIG SCHRAGER zis Șaraga, a încasat, în 1925—1936, peste 4 milioane lei, ca director al biuroului de editură a cărților școlare depuse de autori și ca director al sucursalei din Oradea-Mare, peste salariul trecut lunar pe state, sume la care nu a plătit nici un fel de impozit.

PARASCHIVESCU, avocat, pensionar, fost director al Contribuțiilor directe din ministerul finanțelor, a încasat, în 1925—1936, lei 6.000 lunar ca salariu, fără a plăti vreun impozit.

MANOLE MARCOVICI, a încasat, în 1932—1935, circa 400 mii lei, salariu, gratificații, etc., pentru reorganizarea contabilității, fără a plăti vreun impozit. A se vedea partida în cartea mare.

CERNEA, actualul șef al contabilității, a încasat, dela 1 Septembrie 1935, lunar suma de 40 mii lei, fără să fie trecut pe statele de plată și fără a plăti sub o altă formă vreun fel de impozit.

CE A CONSTATAT MINISTERUL FINANȚELOR PANA ACUM?

Am arătat la timp, că din Iunie 1934 și până astăzi, când mai există o anchetă în curs, o armată întreagă de funcționari ai fiscului s'a perindat prin fața registrelor, adevărate fortărețe camuflate, ale jidanilor dela galeriile Lafayette. Este interesant de notat, că întotdeauna ultima anchetă a mai constatat ceva în plus decât predecesorii anchetatori, nici un reprezentant al fiscului însă nu a pus capăt pungășiilor.

Această parodie, care dăinue.te de doi ani jumătate, ne reamintește o anecdotă în legătură cu elasticitatea legilor (localizată).

Un jidan este pârât de alt jidan. Iudecutorul lor jidovit, cercetează talmudul și îl găsește pe pârât vinovat. Avocatul acestuia însă intervine și-i dă judecătorului un talmud, în care după flecare filă era câte o bancnotă de hârtie, întrebându-l : — Dar după legea aceasta, care este mai nouă, este vinovat?— Desigur greșeam, spune judecătorul jidovit, nu este vinovat.

Deducem de aci, că și reprezentanții fiscului până acum i-au judecat, de fiecare dată, pe jidanii dela LAFAYETTE, după cel mai nou talmud. Deaceea, după fiecare anchetă, abia s'a dresat câte o mică contravenție, un fleac față de colosul fraudelor acestei firme jidovești.

Iată bunăoară ce s'a constatat în Septembrie 1934:

a) Nu s'au reținut impozitele la salarii pe luna Iulie 1930, pentru biurourile soc. Socec.

b) In ceeace privește vărsarea impozitelor, s'au arătat unele chitante, iar pentru rest s'a prezentat în copie fotografică adresa M. F. 118694 de eșalonarea rest[illegible] datorate din impozitele p[illegible] salarii.

c) Pe anii 1933 ș[illegible] 193[illegible] au au prezentat statele lunare de salarii, vizate de fisc pentru plata impozitelor.

d) S'a constatat, că există un dosar de contravenții pentru salarii, cu nr. 278/932, dresat firmei Socec.

e) S'a constatat din cercetarea conturilor personale ale funcționarilor superiori, că pe lângă salarii unii mai primesc dividende, gratificații, chirii și bonificații de mărfuri, fără a se plăti impozitele respective.

f) Pentru valoarea mobilierului, renovărilor și investițiilor făcute la GRAND HOTEL, nu au fost prezentate facturile respective, sub motivul, că se găsesc în vechea arhivă, ce se află la GEAGOGA.

g) Nu s'a făcut dovada plății impozitului mobiliar la dividendele distribuite anual.

h) Pentru anul 1933 nu s'a făcut dovada plății impozitului supra cotă.

i) Din cercetarea contului Dobânzi și comisioane din registrele soc. SOCEC, s'a constatat, că s'a plătit d-lui col. Irinici, o dobândă de 13 mii lei lunar în anii 1928-29, fără să se achite sub nici o formă vre-un impozit.

CE FACE MINISTERUL FINANȚELOR?

Cele arătate mai sus s'au constatat în Septembrie 1936.

Poate răspunde ministerul finanțelor, cât s'a încasat din aceste contravenții? Și, ce alte contravenții s'au mai constatat și s'au mai încasat de atunci și până astăzi?

Se știe, că după ce au găsit în d. MITIȚĂ CONSTANTINESCU un protector, jidanii au fost călare pe situație, mai ales în anul 1935. Se repetă oare și astăzi, același sistem?

Deocamdată, constatăm numai, că ancheta condusă de d. CRISTEA, șeful corpului inspectorilor speciali, deși începută de câteva luni, se prelungește la infinit?

D. MIRCEA CANCICOV, ministrul finanțelor, dacă ar revedea amănuntele din seria articolelor publicate în coloanele acestui ziar, cu buna credință, pe care a dovedit-o în alte ocazii de atâtea ori, ar putea constata personal, mai ales că locuește la GRAND-HOTEL, exactitatea celor denunțate de noi în amănunțime.

Trebuie găsită deci forma, sub care să vadă și d. inspector CRISTEA, că toate cele ce se petrec la GRAND-HOTEL, LAFAYETTE, SOCEC și ALCALAY, sunt hoții jidovești, după urma cărora statul păgubește milioane.

P. T.

Popas muncitoresc

Legea meseriilor. Protecția muncii naționale. Stimularea energiilor tinere. Creditul meșteșugăresc. Asigurările sociale

Ministerul muncii și al ocrotirilor sociale, pe care îl criticăm oricând lunecă pe panta indeletnicirilor streine, așa cum a fost reorganizat spre sfârșitul anului expirat, a devenit unul din cele mai dinamice, cu o activitate multilaterală.

In rândurile de față, respectând un obiceiu bun, vom sublinia realizările de mare importanță ale acestui departament, pentrucă despre celelalte înfăptuiri am vorbit în numărul festiv dela Crăciun și vom învedera că au un colorit, — palid, ce e drept, — românesc, în spiritul vremii.

O LEGE BUNA

Răspunzând unor necesități vitale, d-nii prof. I. Nistor și secretar general Petre Alexandrescu-Roman au întocmit o nouă lege a meseriilor, prin care se acordă o sumedenie de avantagii meșteșugărimii. Dacă se va aplica în întregime și mai cu seamă dacă se va aplica, este de așteptat să se strecoare raze de lumină în viața muncitorii: și să se pună stavilă curentelor anarhice cari speculau anumite lipsuri, repetăm, împlinite prin această lege.

Lege bună, pe care meseriașii o vor operantă. Și va fi așa, numai întruc;t conducătorii departamentului se vor interesa în de aproape și vor ține subt supraveghere strictă organele în subordine însărcinate să-și dea osteneala la aplicarea prevederilor și dispozițiunilor legale.

PROTECȚIA MUNCII NAȚIONALE

In ultimele luni ale anului 1936 au fost luate o serie de măsuri pentru protegurea muncii naționale, pe care ziarul acesta o strigă mereu de ani de zile. Mulțumită acestor măsuri energice elementele românești au început să se miște pe un drum nou, bucurându-se de rodul străduaniilor, iar veneticii nu mai au cale liberă în țara unde veniau să îngenuncheze pe autohtoni, să adune aurul și să-l transporte peste graniță.

UNIUNEA CAMERELOR DE MUNCA

O altă realizare însemnată este, desigur, constituirea UNIUNEI CAMERILOR DE MUNCA. Acest parlament meșteșugăresc va fi un îndreptăr pentru Camerele de muncă din țară și dela el se așteaptă propuneri sănătoase, sugestii pornite dintr'o cunoaștere a lucrurilor, pentruca să se ajungă la îndeplinirea tuturor deziderateloe muncitorilor, cari lucrează subt semnul sfintei cruci.

TABERELE DE MUNCA OBȘTIASCA

Stimularea tineretului pare-se, că va fi înscrisă în legea taberelor de muncă obștească. Ministerul a socotit, că atâtea energii nu pot fi lăsate în părăsire. S'a întocmit pn proiect, a fost depus pe biroul parlamentului și va fi tradus în fapt, probabil, în cursul acestei luni.

D. P. ALEXANDRESCU-ROMAN

Am vrea, însă, — nu cunoaștem textul complet al proiectului — ca această muncă obștească să poarte pecetea întreagă a românismului și să fie așa fel organizată, încât să nu se ajungă la diminuarea forțelor unui tineret care e scârbit de turpitudinile și nimicniciile de azi și vrea să însemne punctul adevăratei cărări, punând jaloanele impuse de comandamentele naționale.

CREDITUL MEȘTEȘUGARESC

O operă îmbucurătoare, pentru care s'au depus, în decursul anilor, străduanii incalculabile fără să se ajungă la vre-un rezultat pozitiv, este înființarea INSTITUTULUI NATIONAL DE CREDIT MEȘTEȘUGARESC. Muncitorii calificați vor găsi, în sfârșit, unde să solicite împrumuturi pe procente minime. Nu vor mai fi la cheremul cămătarilor și nu vom mai asista la tristul spectacol de azi, când meseriași încercați, oameni îmbătrâniți în breaslă, au ajuns la sapă de lemn, fără nici un căpătâiu, din cauza vitregiei timpurilor.

ASIGURARILE SOCIALE

Succintul nostru bilanț nu-l putem încheia fără să arătăm, că ministerul muncii a veghiat și la buna propășire a asigurărilor sociale.

Astfel, pentru ca această instituție să dea rezultate cât mai frumoase, a fost numit director al Casei București d. Hasnaș, iar la direcția personalului din Casa centrală a fost trecut d. Stelorian.

Celelalte măsuri, luate pe cale de dispozițiuni ministeriale, au avut darul de a face din asigurările sociale pivotul armatei de meseriași.

„Am vrea ca la finele acestui an să avem de înregistrat opere tot așa de folositoare.

Victor Mocanu

Cifra viitorului buget va fi sporită

Lucrările pentru întocmirea viitorului buget vor fi reluate săptămâna aceasta. Comisia tehnică bugetară se va întruni în a doua jumătate a lunii Ianuarie.

S'a hotărt deocamdată ca bugetele ministerelor lucrărilor publice și sănătății să fie sporite. In consecință, și volumul bugetului general al statului va depăși cifra celui în curs de executare, știindu-se că nu este posibilă vreo reducere în bugetele celorlalte departamente.

Indrumarea agriculturii românești dar fără jidani!

Ministerul agriculturii și domeniilor nu vrea să se informeze

Jidani agricultori, în adevăratul înțeles al cuvântului, este foarte greu să găsești... Fiii lui Israel blestemați să cutreere lumea întreagă nu pot să înțeleagă ce înseamnă pasiunea țăranului de a se îngriji de pământul țării lui.

Jidanii se pricep, în schimb, să valorifice munca agricultorilor, realizând câștiguri personale foarte mari. Și nu este mai puțin adevărat că tot jidanii sunt acei care fac să dispară tot ce are mai de preț o țară eminamente agricolă.

România, de pildă, suferă îngrozitor din cauza amestecului jidanilor în viața ei agricolă. Aceștia și numai aceștia au făcut ca agricultorul român să se găsească azi într'o stare de plâns, fiind incapabil să-și mai muncească pământul strămoșilor săi.

Să începem din capul locului, să explicăm în ce constă amestecul jidanilor în primele manifestări ale vieței agricole din România.

Am spus altădată că organele în sarcina cărora cade supravegherea procedeelor de valorificare a agriculturii românești, nu s'au sesizat de pericolul „turneelor" întreprinse de spurcatele canalii pe la sate, „turnee" ce au de scop cumpărarea recoltelor pe un preț derizoriu. Pentruce nu s'au sesizat cei în drept — nu știm. Se prea poate ca ministerul agriculturii și domeniilor să nu-și cunoască pe deplin menirea. Și la asta ne așteptăm!

Ar fi însă de dorit ca în viitor să se acorde o atenție deosebită „turneelor" amintite și să se facă o ancheta serioasă, pentru a se constata câți țărani se sbat în ghiarele mizeriei, tocmai pentru faptul că au trecut prin satul lor, înainte de terminarea recoltelor, cârdurile de jidani „agricultori".

Asupra celor de mai sus, insistăm din nou acum pentru două motive. In primul rând vrem să se știe încă odată că ceiace nu interesează organele de resort, știe foarte bine opinia publică. Și apoi credem că ne facem o datorie sfântă atunci când la începutul unui nou an atragem atentia ministerului agriculturii și domeniilor că printre punctele principale privitoare la îndrumarea agriculturii românești, puncte cari constitue esența noului program de activitate, să fie trecut și acela referitor la oprirea jidanilor de a mai cumpăra hoțește produsul muncii țăranului român.

SE RESIMTE O STRANSA COLABORARE INTRE MINISTERUL AGRICULTURII SI MINISTERUL DE INTERNE

Iar în ceiace privește măsurile ce se pot lua pentru a da rezultate frumoase o astfel de acțiune, credem că e cazul ca ministerul agriculturii și domeniilor să colaboreze în această direcție cu ministerul de interne.

Și suntem convinși că astfel procedându-se ministerul agriculturii și domeniilor va primi foarte multe rapoarte înaintate prin ministerul de interne de către organele polițienești, în care se va arăta cum trimișii marilor cerealiști jidani au fost prinși tocmai în momentul când cu bani puțini și murdari zăpăceau mintea țăranului, pentru ca acesta să-și vândă recolta înainte de a o culege.

— v. d. —

Incadrarea impiegaților poștali o nedreptate monstruoasă

Desconsiderați și umiliți impiegații petetiști vor să li se facă dreptate

Dintre toate categoriile de funcționari telegrafo-poștali cei cari au suferit mai mult de pe urma încadrării au fost impiegații.

Suferințele lor, morale și materiale, au început din 1927, când legiuitorul, având în vedere selecționarea personalului bărbătesc, a împărțit acest corp în două mari categorii: oficianții și impiegații.

Dar această selecționare s'a făcut cu totul arbitral și în dauna impiegaților .

Intr'adevăr, au fost trecuți în categoria oficianților în afară de funcționarii licențiați și bacalaurați în număr foarte redus pe acea vreme și acei impiegați care în 1927 se găseau în corp și aveau minimum cinci ani vechime.

CRITERII DE SELCȚIONARE

De pe urma acestui criteriu, arbitrar, de selecționare a corpului superior petetist, primii cari au avut de suferit au fost impiegații cari în acel an își satisfăceau serviciul militar. Deși primiți, după satisfacerea datoriei către țară, în vechile posturi, ei au fost omiși dela încadrare. Legiuitorul, printr'un articol final, obrogase orice dispoziții ale legilor anterioare, fără să se gândească că în modul acesta nedreptățiă pe acei funcționari petetiști cari slujeau în armată.

In al doilea rând, au fost nedreptățiți impiegații cari la promulgarea legii nu împliniseră cinci ani de serviciu.

Cei cari aveau 4 ani și șase luni și chiar patru ani și nouă luni, cu toată capacitatea lor profesională, ori cari ar fi fost meritele lor individuale, au fost omiși dela încadrare.

Nenorocul acestor funcționari a fost datorat, așadar, faptului că s'au născut cu câte-va luni mai târziu.

ÎNDEPARTAȚI DELA POSTURILE DE CONDUCERE

Prin selecționarea pe care o face legea îndepărtează dela conducerea posturilor de control și direcției pe impiegați, oricare ar fi gradul de pregătire profesională și vechime.

De unde până la promulgarea legii în vigoare, organele de control și conducere se recrutau dintre cei mai vechi și destoinici funcționari ai instituției, indiferent dacă aveau la spate numa patru clase de liceu sau vreo diplomă de bacalaureat sau licență, odată cu punerea în aplicare a legei nu mai aveau acces în aceste posturi decât oficianții.

Impiegații au fost excluși de la posturile de conducere și control.

Și așa se face că găsim în aceste posturi de înaltă răspundere oficianți deveniți din impiegați cari la promulgarea legii au beneficiat de încadrare și nici un funcționar cu titlul de impiegat, oricare ar fi pregătirea lui profesională sau vechimea.

Distincțiunea făcută și din acest punct de vedere înlăuntrul corpului impiegaților este cu adevărat monstruoasă.

Intr'adevăr, ce este mai nedrept și mai umilitor pentru impiegatul care execută toate serviciile de poștă și telegraf, conduce efectiv oficiile mici din țară, dar nu poate trece în categoria oficianților, cu aceleași studii și pregătire profesională ca și impiegații, mulți din ei cu mai puțin de patru clase secundare, dar cari au avut norocul să se nască cu câțiva ani mai înainte, beneficiind astfel de încadrare?

Dar asupra acestei chestiuni vom reveni.

Ion Muche

Cum sunt pălmuiți funcționarii români...

Cazul dela Camera de muncă din Cluj. Să intervină de urgență ministerul

Am mai scris despre Camera de muncă din Cluj. Și NU lucruri frumoase. Ministerul nu a avut vreme, probabil să se sesizeze și să cerceteze. Dar nădăjduim, că barem de rândul acesta vor fi luate o serie de măsuri impuse de realitatea unor fapte grave, pe cari le relatăm în cele de mai jos:

La 30 Decembrie 1936 a avut loc o ședință a Camerei de muncă, din Cluj, la care au participat d-nii I. Chirilă, inspector general al muncii, V. Chirilă, președintele consiliului de administrație și d. P. Bucoveanu, delegatul guvernului.

Printre altele, s'a luat în discuție cazul funcționarului Iorgu Vâlcu, concediat dela Camera de muncă pentru nu știm ce motive... fanteziste.

Consilierul Iovânel — instrument al comunismului iudeomaghiar — își permite obrăznicia să insulte pe funcționarii români cu acest prilej și cere reprimirea în slujbă a minoritarului Lorenczi, pus în disponibilitate pentru fals și escrocherie. Consiliul — culmea rușinii!... — aprobă această cerere și acordă lui Lorenczi, drept despăgubire, suma de 25.000 lei.

Scandalizat de cele petrecute, d. deputat Bucoveanu a părăsit sala de ședință, spunând că nu înțelege să mai participe la un consiliu în care funcționarii români sunt înjurați, iar celor minoritari li se creiază privilegii.

Iată ce întrece orice închipuire!...

Ministerul muncii e dator să instituie o anchetă și să stabilească:

1) De ce se țin în limba maghiară ședințele Camerei de muncă din Cluj?

2) Dece a fost scos din serviciu doctorul Iorgu Vâlcea?

3) De ce a fost dată afară slujbașa Olteanu și înlocuită cu jidoafca Rovesz?

4) De ce s'a acordat o despăgubire de 25.000 lei lui Lorenczi?

Vrem să credem, că ancheta se va produce cât de curând.

Familia escrocului Grosz petrece...

Cum s'a plătit cauțiunea de 800.000 lei pentru liberarea lui Grosz. Caravana în drum spre Viena. Incidentul dela Curtici. Sandu Elias imploră grație.

Bunul nostru Moș Crăciun a început și el — până și el, bucuria creștinilor umili — să ne trădeze.

Anul acesta Moș Crăciun s'a dat cu IMRE EUGEN GROSZ, ministrul exportului românesc de acum doi ani, căruia i-a obținut eliberarea din temniță, pentru a-i putea prepara achitarea, sub pulpana libertății de mișcare și intervenție.

Un puternic al zilei ne-a declarat înainte de Crăciun că EUGEN GROSZ va fi, probabil, achitat, întărindu-și spusele pe impresia făcută din felul de interogatoriu luat acestui tâlhar, care în orice țară de ordine ar fi fost decapitat în 24 de ore după înapoierea din refugiul la Viena.

GROSZ, ne-a declarat omul zilei, e interogat alături de subiect...

GROSZ a fost liberat pe o cauțiune de 800 mii lei, sumă pe care avocatul lui o cunoștea dinainte de a se rosti hotărirea ceeace rezultă din amănuntul puțin cunoscut că această cauțiune a fost consemnată la depuneri cu o zi înainte de judecarea cațiunii de liberare pe garanție...

Etc., etc...

FAMILIA GROSZ PETRECE CRACIUNUL LA VIENA

Și astfel, siguri pe rezultatul procesului, membrii familiei Grosz au pornit să sărbătorească Crăciunul la Viena.

O întreagă bandă, cu cățel, cu purcel și cu automobil...

Adică: DAVIDOVICI (ginerele lui Grosz), BALABUSTĂ DELA DAVIDOVICI (fiica lui Grosz), D-RA GROSZ. D-NA ZELINGER (sora lui Davidovici) și iudela SANDU ELIAS, ziarist la „ZORILE" lui Sacov și în acelaș timp cenzor la „BAZALTINUL" lui ZELINGER.

La Prefectura poliției Capitalei, li s'a pus călătorilor diavolului viza de eșire pe niște pașapoarte vechi, liberându-li-se și permis de automobil.

Lui ELIAS, care nu avea și el un pașaport vechi, i s'a liberat unul nou pe numele SANDU ELIAD, care nu este decât un pseudonim.

Nu i s'au cerut acte cu cari să-și probeze numele cel adevărat, căci la Dumnezeu și la Grosz nimic nu este imposibil.

CARAVANA PIERDE UN CALATOR

Dar la Curtici, la eșirea din țară, s'a întâmplat ceva ciudat.

Pașaportul lui ELIAS nu a fost socotit valabil.

DAVIDOVICI a deschis atunci telefonul cu ZELINGER, acesta rămas la București, cerând să se facă intervențiile necesare pentruca întreaga caravană să poată părăsi țara fără dificultăți.

ZELINGER a refuzat și astfel ELIASUL lui SOCOR s'a înapoiat în Capitală cu coada între picioare, restul familiei Grosz continuându-și drumul la Viena, pentru a petrece sărbătorile în apropierea safesurilor doldora de milioane românești ale babacului Grosz.

Moș Crăciun i-a plimbat pe acești pui de năpârcă în cele mai atractioase colțuri ale raiului Dunării albastre, timp de 10 zile...

LA BUCUREȘTI

Inapoiat la București, SANDU ELIAS, care fusese dat afară de câteva zile dela „BAZALTIN" și care s'a dedat apoi la sabotări la adresa acestei societăți, s'a repezit într'o goană la d. CHIRCULESCU președintele „BAZALTINULUI" prin vota bancherului iudeo-focșănean IOSIF KLEPPER, să-l roage de îndulgență.

Se pare că el va obține ceeace dorește, iar după restaurarea în drepturile cuvenite va lua primul ARLBERG pentru a-și întâlni Groszii la Viena și pentru a-și petrece și el micul lui Crăciun de cetățean al îngăduitoarei Patrii românești, ca toți jidanii cumsecade.

Morala: pentru a-ți petrece vacanța în străinătate cu pașaport în neregulă, trebuie să stai bine cel puțin cu un membru al familiei Grosz.

Și astfel, de ce să ne mai mirăm de achitarea sigură a ministrului exportului românesc?

Praga va avea în curând un milion de locuitori

Praga. — *Capitala Cehoslovaciei crește în fiecare an iar numărul populației sporește în așa măsură încât în 1940 sau 1941 Praga va avea un milion locuitori.*

După datele publicate de biroul statistic se vede că în 1936 populația orașului Praga a sporit cu 17.000 locuitori. Datele precise nu sunt încă terminate pe ultimele două luni. Cu acest spor la începutul anului 1937 capitala Cehoslovaciei va avea 945.000 locuitori, astfel că după trei se poate conta pe un milion de suflete.

La fel sporește și numărul locuințelor din Praga. In 1936 s'au înmulțit foarte mult locuințele din oraș; mai mult decât în anii precedenți.

Timp de nouă luni, din 1936, de la Ianuarie până la sfârșitul Septembrie autoritățile comunale au aprobat 747 noui construcții. In aceiași perioadă de timp din anul trecut s'au dat 508 autorizații de construcții. Numărul construcțiilor provizorii a fost de 47, anul trecut: 30, transformări: 505, în 1935 numai 441.

In 1936 au apărut în Praga 800 case noui cu 7000 apartamente. Construcțiile au fost mai mari decât în anul trecut, fiindcă volumul tuturor încăperilor atinge trei milioane metri cubi, pe când în 1935 volumul acesta a fost de două milioane și jumătate m. c. Nouile construcții conțin apartamente mici. Astfel, apartamente dintr'o singură cameră 1400, cameră și bucătărie 2000, din două camere 900, trei camere 350, din 4 camere 65, iar din 5 camere numai 29. (Ceps.)

Comerțul German cu China

Berlin. — *O mare parte din agitațiile național-socialiste au fost îndreptate până la 1933 contra marelui industriaș O. WOLFF. După aceea ministerul propagandei a ordonat redacțiilor să nu se scrie nimic despre pedeapsa aplicată acestui industriaș, fiindcă Wolff se afla în streinătate în interesul Germaniei. Taina acestor măsuri se lămurește abia acum. Se știe că era vorba de satisfacerea unor comenzi chineze, despre care opinia publică e azi bine informată.*

Se așteaptă ca să nu se dea nimic publicității în legătură cu aceste comenzi de arme. Partea doua a acestor comenzi se compune din material în valoare de 40 milioane dolari. La aceste comenzi participă firmele: OTTO WOLFF, KRUPP și concernul BUNA SPERANȚA. Materialul urmează să fie livrat în timp de 6—10 ani, pe credit cu o dobândă de 6 la sută. Despre alte condiții de plată nu se spune nimic, se știe însă că o parte din material va fi plătit cu materii prime.

FORUM și OMNIA | Antonio Adverso și Valetul domnișoarei Ku sunt vinovat și revistă

CROITORIA RĂDULESCU
STR. COLȚEI 25 (fostă Sfinților)
— Telefon 4.71.75 —
EXECUTA IN RATE DIN STOFE BUNE
Costume, Paltoane, Pardesiuri, Smochinguri
Având și un raion special de Croitorie de Dame după cele mai noui jurnale.

MINISTERUL JUSTIȚIEI
Direcțiunea Judiciară

Publicație

D. Ion S. Ene zis Enache, născut la 9 Iulie 1907 în com. Mălăești, jud. Prahova, domiciliat în Ploești, str. I. Caragiale No. 12, a făcut cerere acestui Minister de a fi autorizat să schimbe numele său patronimic de „Ene", în acela de Georgescu-Arvatu, spre a se numi Ion Gecrgescu-Arvatu.

Ministerul publică aceasta, conform art. 9 din legea asupra numelui spre știința acelora cari ar voi să facă opoziținne în termenul prevăzut de aliniatul II al zisului articol.

Pentru inimile caritabile

Mihai Joița, de 70 ani, fiind bolnav de 2 ani de zile, din care în ultimul timp a da mblagit de o mână și un picior, și neavând nici un ajutor de nicăeri, roagă pe bunii creștini să-l ajute cu ce o crede de cuviință.

Fundatura Băcăoanu nr. 9, prin Ferentari, București.

Un om normal caută să scape cât mai repede de suferințe lui.

LINYCOL

aplicat pe locul sensil îl face să dispară orice fel de durere, fie că e vorba de reumatism, gută, sciatică ori migrenă. Linycol reface imediat forțele noastre.

Sechestrarea fondurilor colectate pentru Palestina la Cernăuți

Cernăuți, 2. — *In urma unui ordin al autorităților de la București, sesizate asupra colecționării ilegale de fonduri de către organizația israelită național-sionistă din Bucovina cu destinația Palestina, organele ordinei publice din localitate, în frunte cu d-nii comisari Bolocan și Grosarni, au procedat la sechestrarea tuturor fondurilor acestei organizațiuni, aflate în depozit pe la diferite instituții bancare cernăutene.*

Astfel, numai la banca Comercială a fost sechestrată suma de un milion cinci sute de mii lei, având aceiași destinație: Palestina.

Organizația sionistă a colectat în ultimii doi ani pe răspunderea proprie aceste fonduri, fără o prealabilă aprobare din partea minsterului de interne și finanțe ca și în anii precedenți.

Suntem informați, că se vor lua măsuri în contra acelor cari au emigrat în Palestina, ducând fonduri importante cu ei, ca apoi să se reintoarcă în țară pe motiv că nu pot suporta condițiile de viață de acolo.

Măsura aceasta lăudabilă venită atât de târziu ar trebui însă urgentată și extinsă în tot cuprinsul țării până ce harhării nu vor reuși să ascundă aceste sume furate din munca și sudoarea țăranului român.

Un legionar bătut de trei jidani

SLATINA. — In ziua de 28 Decembrie a. c. s'a petrecut în orașul nostru, un fapt care a revoltat toată lumea naționalistă din acest oraș.

Legionarul Georgescu, a fost bătut până la sânge de frații Eskenasi — trei la număr — pripășiți din mila lui Dumnezeu pe aici.

Domnul Gerogescu plimbându-se pe strada PRINCIPALA a acestui oraș, lichelele jidovești, l-au pândit la întuneric, și la un moment dat când nimeni nu era prin dreptul acela au tăbărît asupra lui, trântindu-l jos și lovindu-l până a început să-i curgă sânge. Și tot mai dădeau în el dacă un ofițer, cu toată amenințarea jidanilor, nu sărea să-l scape.

Unde a fost în acel moment gardianul public, plătit de stat, pentru a păstra liniștea unui oraș?

AM AJUNS SA NE BATA JIDANII LA NOI IN ȚARA!

ROMANI!
De pe ochii voștri rupeți
Pânza'ntinsă de dușmani,
Nici un ac dela jidani!
Voi cu inima creștină:

Țara și „Porunca Vremii"

Continuăm a publica numele bunilor români, cari au răspuns apelului nostru pentru 10.000 de abonamente și cărora le mulțumim călduros.

Sold precedent Lei: 1.939.250

Dănilă Blidariu, T.miș-Torontal „P. V." pt. sate	25
Stan Severin, Sibiu	150
Grimalschi Olga, Soroca	150
Casina Română, Severin	200
Pavel Purec dă 4 abonamente la „P.V." pt. sate următorilor: Toma Ivan, Caraș	50
Ilia Avram, Caraș	50
Sofornie Jema, Caraș	50
Pavel P., legionar	50
Teodor Cercega, Timiș-Torontal	150
Mihai Crețu, Dorohoi, „P. V." pt. sate	25
Gh. Florescu, învățător, Argeș	150
Ion Săvescu, meseriaș, Argeș	150
Ilie Schipor, Storojineț, „P. V.", p.t sate	50
Blagu Ilie și T. Nicoară, învățător Alba	150
Căpitan Marcel Al. Vlădescu, Dolj	200
Vasile & Arteni Berculean, Rădăuți, „P. V." pt. sate	25
Petrovici Eduard, Caraș	150
Ioaniche Oprean, preot, Huniedoara	100
Vasile Munțian, T. Torontal „P. V." pt. sate	50
N. I. Stănciulescu, Mehedinți	150
Const. Fotin, învăț., Putna	150
Dragomirescu Pitropu, Dolj	150
V. Manolescu, Olt.	300
Vasile Simion Bandu, Lăpușna	50
Cristian P. Dărlău, Bacău	50
Gohib Vasile, Soroca „P. V." pt. sate	50
Prof. dr. G. Făcăoanu, Huniedoara	600
Isidor Stârciuc, Cahul	150
Iosif Nistor, notar, Satu Mare	150
Davidescu Achile, Covurlui	150
Petrică Brăileanu, învățător, Buzău	150
Petr că Brăileanu, învățător Buzău „P. V." pt. sate	50
Ioan Bălan, Timiș-Torontal „P. V." pt. sate	25
Petre Bulgaru, învățător, Tulcea	200
Radu Gh. Brânduș, Caraș	150
Gheorghe Ponta, Arad „P. V." pt. sate	100
Econom E. Gobjilă, Lăpușna	150
Ionel Alexandru, mecanic c.f.r. Cernăuți	100
Ing. St. Georgescu-Gaspar, Huniedoara	600
Gh. Amancei, învățător, Turda	150
Iancu Negulescu, Teolorman	150
Eleonora Mihcea, învățătoare, Durostor	200
Alexie Galețchi, Soroca „P. V." pt. sate	50
Ioan Hagiu, Dorohoi	100
Ioan Hagiu, Dorohoi „P. V." pt. sate	25
Dr. dentist P. H., loco	200
Ioan Gh. Buluc, Covurlui	150
Codreanu A. Alexandru, Soroca	100
Ioan Gh. Badin, croitor, Tutova „P. V." pt. sate	50
Marin Ioan Mardale, Teleorman	150
Preot Valeriu Gr. Sima, Sălaj	100
Alexandru Lăbăduș, Mureș „P. V." pt. sate	25
Eug. sub.-lt. Beldie, Maramureș	150
Lct. P.L. Sighet dă pt. Carp. Calcatingi-Lăpușna „P. V." pt. sate	25
Lct. I. N., Sighet dă pt. Nistor Chietnisca - Lăpușna „P. V." pt. sate	25
Lct. V. E., Sighet dă pt. pr. paroh Mihail-Lăpușna „P. V." pt. sate	25
Lct. L. G., Sighet dă pt. Alexi Chetrușca-Lăpușna „P. V.", pt. sate	25
Lct. I. I., Sighet d. pt. Pavel Cheturca-Lăpușna „P. V." pt. sate	25
Lct. I. C., Sighet, d. pt. Petrea Cuciurcu - Lăpușna „P. V." pt. sate	25
Lct. A. I., Sighet dă pt. Gheorghe Caprș-Lăpușna „P. V." pt. sate	25
Lct. B. N., Sighet dă pt. Sterian Beldie, Tecuci „P.V." pt. sate	25
Lct. E. I., Sighet dă pt. Vania Bacioci-Lăpușna, „P. V." pt. sate	25
Lct. S. I., Sighet dă pt. Chirila Zaftonie-Lăpușna „P. V." pt. sate	25
Gheorghe Istrate Mocănașu Covurlui „P. V." pt. sate	25
I. Băzgan, Satu-Mare	150
Ioan Hațeg, Timiș-Torontal „P. V." sate	100
Lct. L. G., Sighet d. pt. Vl. D. Sandu, Dorohoi „P. V." pt. sate	25
I. Vătășianu, Sibiu	100
Margareta Zamfirescu, Ialomița „P. V." pt. sate	100
Ioan Snop, loco	800
Ioan Snop ,loco, „P. V." pt. sate	100
Istrati Petre, loco	200
Colonel V. S., loco	200
Procuror C. G., loco	200
Teodor Calinovici, loco	200
Marin D. Nicola, Tătulești-Olt „P. V." pt. sate	25
Radu Tătulescu Jdrelea, Tătulești-Olt „P.V."pt. sate	25
Preot Ilie Mihele, Bihor	100
Secășeanu Nicolae Târnava-Mică	150
Ioan D. Băcescu, inv. pensionar Mehedinți	300
Gh. Brehoiu, Orhei	100
Anghel Popescu, ing., loco	430
C. Rădulescu, crotorie, loco	350
Rațiu V., loco	400
Nicu Cristescu, loco	150
Giurcoi Iacob, loco	200
Bădău N., inginer, loco	340
Iliescu Spiriu, loco	60
Prof. univ. T. I. loco	800
G. D., loco	1000
Nicolau I. N., loco	265
N. N., loco	800
Alexandrescu Nestor, loco	50
Maria Toteanu, loco	800
Bădescu Esmaralda, directoare, loco	430
Alex. Panaitescu, loco	430
B. B., loco	400
Dr. Dentist P. H., loco	200
G. E. C., inginer, loco	300
S. S., profesor, loco	600
Coralia Poenaru, loco	200
Penescu Ioan, loco	200
Zarof Ioan, loco	330
Constantinescu T., loco	680
Dumitrescu Ioan, loco	200
Moldoveanu Vicențiu, loco	465
Const. Sărățeanu, loco	430
Codinescu Ioan, loco	400
Rusu Moftei, Ardeal	400

Total general Lei: 1.960.510

Jidanii Marcu Raufman și Abraham Zuckman reprezintă presa cușer la Bârlad

Bârlad, 3.— *A patra putere din stat — presa — este reprezentată și în orașul nostru de 2 galițieni, pușcăriași, excroci și șantagiști, care și-au făcut din gazetărie o meserie.*

Să trecem și să scuturăm de perciuni pe acești 2 jidani și să vedem ce au la activul lor.

CINE ESTE MARCU RAUFMAN?

Acest galițian, cu nasul încovoiat, specific rasei iudaice, a fost condamnat la una lună închisoare cu sentința 4563/934 pentru calomnie prin presă; a scăpat acum 2 ani ca prin minune dela moarte când a încercat să se sinucidă în arestul poliției locale, unde se găsea închis pentru fals în acte publice, dar a avut noroc căci un funcționar polițienesc i-a scos la timp lațul dela gât.

A sustras sigiliul biroului de presă a prefecturii, pe care l-a aplicat pe o adresă către Liceul de fete, iscălind în față pe șeful acestui birou și prin care cerea bani pentru servicii de presă.

A înșelat ziarul „VIITORUL" din București pe care-l reprezenta la Bârlad, după care sus numitul ziar l-a calificat în coloanele sale ca excroc.

Acest cazier bogat în delicte penale îl putem lungi până la infinit, însă ne oprim.

CINE ESTE ABRAHAM ZUCKMAN?

Acest jidan scurt și gras e prototipul excrocului în presă. A fost condamnat la 6 luni închisoare de Consiliul de război, pentru dezertare din armată, a fost condamnat la 15 zile închisoare de Trib. Tutova pentru fals și abuz de încredere în dauna d-lui prof. D. Ghimuș, a fost condamnat la o lună închisoare pentru calomnie prin presă a unui medic ofițer de rezervă; și acesta are un cazier bogat.

Jidanul MARCU RAUFMAN e corespondentul Kahalului din Sărindar, care injură, calomniază și batjocorește prin foile iuedo-comuniste tot ce bătrânul și sfântul nostru oraș, are mai românesc, iar celălalt, ABRAHAM ZUCKMAN scoate o foaie de șantaj „SARJA" unde prin coloanele ei fără nicio frică șantajează sau calomniază pe fruntașii intelectuali bârlădeni.

Iată cine reprezintă la Bârlad gazetăria, doi excroci fără nici o pregătire intelectuală ambii abia au câte o clasă sau două de liceu, dezertori din armată, șantagiști, fără nici o ocupație temeinică, trăind totuși bine, numai din excrocherii sau subvenții dela autorități.

Politicianii, cozile de topor ale jidanilor îi ajută pe acești doi excroci și pușcăriași.

Scribi ca acești doi indivizi, de care presa este năpădită, trebuie scoși din presă, căci ne compromite pe noi breslașii cinstiți ai presei românești.

Iar susținerea acestor scribi ai presei de către cozile de topor ne dovedește inconștiența criminală a politicianismului român. In bugetele instituțiilor noastre nu se găsește un ban pentru ajutorarea unui student sărac; în schimb pentru scribii presei jidovești, care lucrează contra intereselor statului, se găsesc destui.

Am relatat trecutul atât de pătat al acestor doi indivizi, ca să vadă că și provincia este năpădită de scribi galițieni, iar opinia bârlădeană este avertizată ca să se ferească de acești periculoși gangsteri.

Corespondent

Tratativele economice Austro-Germane

VIENS. — Importanța reală a tratativelor economice care au loc actualmente între Berlin și Viena, depășesc obișnuit al preparativelor din ajunul unei încheieri de convenție comercială. Este în joc prima punere la încercare mai serioasă a valoarei acordului politic încheiat la 11 Iulie a. c. între Austria și Reich. Apropierea mai strânsă între cele două State germane, cel mic și cel mare, depinde în primul rând de raporturile economice dintre cele două țări. Pentru Austria este important faptul că aceste raporturi să atingă cel puțin proporțiile din trecut. Aceasta se referă și la mișcarea turistică germană, atât de importantă pentru Austria. Până în prezent, turistul german, împiedecat de posibilitatea de a-și putea procura valută austriacă, a fost o apariție sporadică.

Agricultura și industria turistică au contat cel mai mult pe rezultatul tratativelor cu Germania, în afară de factorii politici cari au tins la încheierea acestui acord, este de constatat că aceste două ramuri economice sunt și au fost întotdeauna partizanii cei mai mari ai unei politici amicale față de Berlin. Producătorii de lapte și lemn din Austria caută debușeuri în Germania: deasemenea și industria turistică și a hotelurilor este interesată la repartizarea devizelor penrtu călătorii din Germania.

Postulatele austriace întâmpină următoarele condițiuni puse de Germania. Lista prezentată la Viena conține patru puncte principale; 1) un contingent important pentru importul de cărbuni în Austria, mai ales din bazinul Saarei, care, după anexarea la Germania, întâmpină mari dificultăți în ceiace privește debușeurile. 2) contingent și reducerea taxelor vamale pentru produsele speciale chimice și farmaceutice; 3) înlesnirea importului de instalațiuni technice și de produse ale industriei electrice și de mașini; 4) cumpărarea de materiale de război pentru armata austriacă.

Impotriva punctului doi și trei se ridică industriașii austriaci. Rezistența lor nu este principală, ci tinde numai la limitarea furniturilor germane într'o colaborare fixată cu industria austriacă. In afară de aceasta, la Viena se mai fac și rezerve de natură politică împotriva comenzilor de materiale de război; se afirmă că împreună cu acest material vor veni și instructori germani. Argumentul acesta nu este se pare, convingător pentru factorii competenți austriaci.

Impotriva Germaniei — așa gândește Viena, deși nu declară aceasta în mod oficial — nu poate fi întrebuințată în niciun caz armata austriacă; în acelaș timp, însuși faptul cumpărărei de arme nu poate sili Austria să pună la dispoziția Berlinului forțele ei militare. Dificultățile cele mai mari pentru guvernul vienez sunt determinate de cererea privitoare la importul de cărbuni. Exportul austriac în alte țări, cum sunt de exemplu Polonia și Cehoslovacia, depinde de contingentele permanente de cărbuni acordate acestor țări. Posibilitatea concesiunilor germane depinde deasemenea și de considerațiunea următoare. Importul produselor agricole și silvice în Austria este în strânsă legătură cu importul german și mai ales cu acela din Statele din Europa răsăriteană și nordică.

D-rul Schmidt, secretarul de Stat austriac, a declarat că este „optimist" în privința tratativelor, deoarece voește să tragă din ele foloase „optime". Tratativele acestea dificile nu vor fi terminate înainte de sfârșitul lui Ianuarie. Desigur că ele se vor termina printr'un compromis, care nu va înșela dar nici nu va implini în totul speranțele celor doi parteneri. (Transconti).

O bandă de tâlhari terorizează mai multe comuni

Mai mulți cititori din sudul județului Vâlcea ne aduc la cunoștință că, dela o vreme, o bandă de tâlhari terorizează pe locuitorii din această regiune.

Organele polițienești au datoria să ia grabnice măsuri, pentru a evita viitoarele lovituri ale bandei amintite, deoarece pare curios ca locuitorii câtorva comune să fie lăsați sub imperiul groazei, fără ca cei în drept să le vină în ajutor.

Patru milioane au costat formularele pentru aplicarea noilor coduri!

După cum era de prevăzut, punerea în aplicare a celor două coduri (penal și de procedură penală) a necesitat confecționarea de noui formulare de citații, mandate de aducere, de arestare, jurnale de ședință etc., etc.

Aceste formulare și registre a costat, deocamdată, ministerul de justiție frumoasa sumă de patru milioane lei.

Biata țară! Ce de mai cheltueli pentru forme întortochiate și adeseori fără nici o noimă, când spitalele n'are vată și spirt, școalele n'au lemne și lumină, cetățeanul nu are o pâine pe masă.

Unde ne-a adus „sfânta democrație", Doamne?

Mai rău, nici că se poate!

Sfințirea unei biserici dela Podul-Turcului

TECUCI. — Duminica trecută, într'o atmosferă de înaltă religiozitate, s'a săvârșit sfințirea bisericei din târgul Podul Turcului, în prezența unei mari asistențe de peste trei mii de creștini.

Prin stăruința unui comitet, în frunte cu d. Teodor Nacu și cu concursul d-lui prefect N. Teodorescu, s'a renovat complect acest sfânt locaș, azi o podoabă a târgului și comunei noastre.

Costul reparațiunilor s'a ridicat la suma de 139.000 lei.

Un sobor de preoți, din comunele limitrofe, în frunte cu protoereul județului de Nord, preot Cârlan, delegatul episcopiei Romanului, a săvârșit slujba de târnosire. Prezenți la această înălțătoare festivitate creștină, au fost d-nii: N. Teodorescu prefectul județului, Ioan Popescu inspector școlar, revizorii școlari, toți preoții, învățătorii, primarii comunelor din nordul județului, etc.

După slujba religioasă, pr. Cârlan a vorbit despre importanța bisericii creștine în stat, și rolul avut în timpurile cele mai îndepărtate și grele prin care a trecut neamul românesc.

D. N. Teodorescu, prefectul județului, aduce elogii creștinilor din Podul Turcului, pentru gestul lor înălțător.

D. revizor școlar N. Pruteanu, arată că vremurile grele de azi găsesc uniți pe preoți cu învățătorii și sunt gata la orice sacrificiu în apărarea credinței și a culturii poporului.

Pr. paroh Gh. Lazăr face o expunere asupra modului cum s'a adunat fondul și mulțumește bunilor creștini enoriași care l-au ajutat la această faptă.

Informațiuni

❖ **M. S. REGELE a conferit d-lui TRAYAN CONSTANTINESCU, directorul Rezistei Fiscale și Financiare, Meritul Sanitar clasa I.**

● *Locuitorul Tudor Grigorov din com. Pisc, jud. Brăila a reclamat autorităților că, fiul său Ion Grigorov, care era în serviciul pescarului Trisile Timofte, din satul Pisc, a dispărut fără urme.*

Se bănuește că tânărul Grigorov a picat pradă valurilor Dunării în momentul când se afla la pescuit.

Autoritățile au întreprins cercetări, pentru găsirea celui dispărut.

● La locuința săteanului Chirică Drăgeanu, din comuna Scorțaru vechi, jud. Brăila a luat naștere un incendiu provenit din neglijență.

Pagubele nu sunt mari.

● *Parchetul de Fălciu a luat în cercetare oribila crimă de pe șoseaua Huși-Stănilești, comisă de minorii Ilie Mihai Romila și Anton A. Croitoru.*

Din cercetările făcute până acum rezultă că victima, podgoreanul Iosub Boșoi a fost omorît pentru a fi jefuit, după un plan mai înainte stabilit de cei doi criminali.

Autopsia a constatat că moartea a provenit dela fractura bazei craniului, provocată de o lovitură cu un corp contondent. Din cercetări rezultă că acesta ar fi fost o furcă de fier.

Instrucțiu caută să stabilească gradul de vinovăție al minorilor criminali. Ei au fost înaintați cabinetului de instrucție cu concluzii de arestare.

❖ **Autoritățile polițienești locale ajutate de o echipă volantă a siguranței din București, au reușit să captureze și să aresteze la Chișinău pe autorii recentului furt de aur dela magazinul de bijuterii Tistz din Brașov.**

Hoții au fost găsiți dormind într'o casă din str. Romano 4. Ei sunt renumiții spărgători A. Saingold și L. Blofer.

Impreună cu ei au fost arestați și bijutierii jidani Velnstein și Nostieder, acuzați de complicitate.

❖ **A APARUT „REVISTA FISCALA ȘI FINANCIARA" anul IV No. 47-48 Decembrie 1936 de sub direcțiunea d-lui TRAYAN CONSTANTINESCU, cu următorul sumar:**

M. S. Regele acordă ajutoare săracilor, articole semnate de d-nii Virgil C. Petrescu, Jean Moruzi, I. I. Tatoș, Const. G. Cantacuzino, Ioan Alex. Rocevic, Trayan Constantinescu, etc.

Deasemenea revista mai conține Deciziunile Comisiei Centrale a Timbrului, Deciziunile Comisiei Centrale Fiscale, mare mișcare în diplomație (transferări, rechemări, avansări), mare mișcare în personalul vamal exterior (avansări), decorații acordate funcționarilor dela finanțe, Deciziuni, circulări, informațiuni ale Minist. Finanțe.

Apare în condițiuni tehnice excepționale.

DIVERSE

La 15 Ianuarie 1937 se deschide al 6-lea curs la școala practică de mulgători și îngrijitori de vaci dela ferma zootehnică Gherghița, jud. Prahova.

Inscrierile se primesc până la 10 Ianuarie 1937 la Institutul Național Zootehnic, str. Dr. Staicovici 63, București VI, care dă și orice informațiuni în legătură cu această școală.

*

ROMANIA a plătit la Londra cupoanele la împrumutul de consolidare 1922, scadente la 1 Octombrie 1936.

Aceste cupoane au fost achitate în conformitate cu acordul din Iunie 1934 dela Paris, în proporție de 42% din valoarea lor nominală, minus 1/4% comision de clearing.

*

Eri dimineață s'a deschis în sala de ședințe a Camerei de comerț și industrie din Capitala congresul asociației bijutierilor din țară, au luat cuvântul reprezentanții bijutierilor și d. Temistocle Alexandrescu, reprezentantul Camerei de Comerț din Capitală care și-a exprimat regretul că B. N. R. ca și alte instituții, nu consultă la întocmirea legilor pe reprezentanții Camerei de comerț.

In încheere a promis sprijinul Camerei de comerț și a îndemnat la solidaritate.

După desbateri s'a votat următoarea moțiune:

Congresul asociației bijutierilor, ceasornicarilor și meseriașilor asimilați din România, în urma desbaterilor relative la legea pentru controlul comerțului și circulației metalelor prețioase, cere:

Scutirea de depunerea chestionarului cerut de B. N. R.; scutirea pentru întreaga breaslă a obligativității ținerii registrului cerut de B. N. R.".

Români Creștini!

In Str. Dumitru Ruse Nr. 23, se află o bătrână anume RADA GHIȚA, în vârstă de 72 ani, lipsită de ori ce mijloace și trăind în cea mai neagră mizerie. Ea roagă pe Românii și Româncele cu inimă s'o ajute de sf. Sărbători.

DE INCHIRIAT prăvălie pentru Coloniale, cu edecuri, proj convenabil, vad vechi, pusă la poziție.

A se adresa în str. Dumitru Ruse Nr. 23.

ULTIMA ORA

Când sfârşeşte etapa ultimă de guvernare

— Evenimentele neprevăzute din ultimele zile. Posibilitatea retragerii guvernului înainte de votarea bugetului —

Discursul M. S. Regelui ca răspuns la urarea guvernului de Anul Nou, demisia d-lui Caranfil dela departamentul aviaţiei şi marinei şi oarecare enervare ce se observa eri şi alaltăeri în cercurile apropiate primului ministru, sunt tot atâtea dovezi că guvenul d-lui Gh. Tătărescu îşi trăeşte în adevăr ultimele luni. Şi când spunem ultimele luni, nu ne gândim la şapte cum spunea d. prim ministru ci chiar la mai puţin de cinci...

In adevăr chiar după ce d. Gh. Tătărăscu anunţase ultima etapă de guvernare, s'a afirmat de unii miniştrii — şi nu dintre cei fără de greutate şi însemnătate — că guvernul stă totuşi până în Septembrie. Or discursul Suveranului care s'a ocupat mai ales de opera viitorului guvern, de necesitatea unirii sufleteşti a oamenilor noştri politici în vederea viitoarei guvernări şi n'a vorbit nimic despre ce ar mai fi de aşteptat dela actualii sfetnici cari au satisfăcut numai în oarecare măsură unele din dezideratele guvernării, arată clar că odată cu votarea bugetului dacă nu chiar mai înainte, misiunea guvernului Tătărăscu e terminată.

CE VREA D. GH. TATARASCU

Natural că nu d. Gh. Tătărăscu e omul care să se emoţioneze de atâta lucru. Asta nu înseamnă că n'ar da importanţa cuvenită evenimentului ci numai că d-sa e gata să prevină toate surprizele şi se pricepe să o facă.

Primul ministru îşi avea în ultimul moment combinaţiile sale. D-sa ar fi vrut ca actuala guvernare să-i dea toate satisfacţiile. Şi una din satisfacţiile la cari ţinea d. Gh. Tătărăscu era ca odată cu încheerea guvernării sale să fi dat ultima lovitură de teatru: o succesiune care să-l promoveze mare maestru al regizoratului politic.

Cu două zile înainte de 1 Ianuarie, combinaţiile acestea cari mergeau ca pe roate, s'au stricat. Dintr'o nimica toată dar s'au stricat. Şi azi d. Gh. Tătărăscu face ultimele încercări spre a-şi refac situaţia pierdută brusc. Pentru d-sa nu mai sunt decât două soluţii: ori şi atunci dă lovitura de teatru, ori nu şi atunci, pentru a nu încheia banal guvernarea va demisiona înainte chiar de votarea bugetului. Bugetul gata pregătit, ar rămâne să fie trecut de viitorul guvern cu modificările pe cari ar crede de cuviinţă să i le facă. Incât nu este exclus să avem schimbare de regim chiar în luna Februarie sau mai înainte. Aceasta mai depinde însă şi de atitudinea Factorului Constituţional. D. Tătărăscu ştie că un om politic nu trebue să urmărească numai combinaţiile sale şi este gata să le pună de acord şi cu împrejurările neprevăzute... şi atunci guvernarea d-sale s'ar termina tot odată cu votarea bugetului viitor.

D. GH. TATARASCU

reuşeşte să-şi refacă autoritatea şi încrederea pierdută

P. B.

Azi dimineaţă s'a deslănţuit o mare ofensivă a trupelor naţionaliste, din faţa Madridului

Generalul Franco a cerut capitularea absolută şi fără condiţii a capitalei spaniole

Avila, 4 (Rador). — *Agenţia Havas anunţă :*

Ofensiva naţionalistă a fost deslănţuită din nou în zorii zilei de azi. Baza de plecare a ofensivei este sectorul Brunete şi împrejurimile.

Ofensiva a fost precedată de un intens bombardament de artilerie.

Aproape de amiază, naţionaliştii ajunseseră la o mică distanţă de Majadahonda, înaintând cu 3 kilometri.

Lupta continuă cu înverşunare.

*

Se anunţă din sursă absolut vrednică de încredere că situaţia la Madrid devine imposibilă din zi în zi. Autorităţile nu mai sunt în stare să stăpânească massele.

Ziarul „El Sindicalista" din Madrid spune că străzile Madridului au fost ieri teatrul unor ciocniri sângeroase între anarchişti şi comunişti. De o parte şi de alta au căzut morţi şi răniţi.

Desnădejdea populaţiei este pricinuită de lipsa alimentelor şi îmbrăcămintei şi de desordinea cea mai înfiorătoare.

O mulţime fără număr stă zi şi noapte în staţiile metropolitanului.

*

Toledo, 4 (Rador). — **Agenţia D. N. B. transmite:**

Se anunţă că generalul roşu Mangada, din Madrid, a început negocieri pentru predarea oraşului.

Generalul Franco a cerut capitularea absolută şi fără condiţii.

*

Toledo, 4 (Rador). — *Agenţia D. N. B. comunică :*

O violentă canonadă pe aripa stângă a frontului din Madrid dinspre Escurial a reînceput, dovedind că naţionaliştii au reluat ofensiva.

Poziţia guvernamentalilor în acest sector devine tot mai critică, liniile lor de retragere fiind ameninţate prin mişcarea de învăluire a naţionaliştilor.

In celelalte sectoare ale frontului din Madrid, ceaţa deasă împiedecă operaţii mai însemnate.

Exploratorul Wilkins

vrea să treacă pe la Polul Nord în submarin

Londra, 4 (Rador). — **Exploratorul polar Sir Herbert Wilkins a sosit la Southampton, venind dela New York.**

El îşi propune ca în Iulie 1937 sau 1938 să încerce a străbate în submarin distanţe dintre Spitzberg şi marea de Behring trecând pe la polul nord.

Naţionaliştii spanioli

au capturat numeros material de război

Salamanca, 4 (Rador). — Agenţia Havas transmite :

Comunicatul oficial al marelui cartier general naţionalist anunţă între altele că în urma ultimelor lupte ce s'au dat în provincia Jaen, naţionaliştii au ridicat de pe terenul cucerit 207 morţi, peste 200 puşti şi 40.000 cartuşe.

In satul Porcuna, naţionaliştii au capturat vreo 40 mitraliere.

Se va declara grevă generală la „General Motors" ?

New York, 4 (Rador). — Conducătorii sindicatelor muncitoreşti din industria automobilului, întruniţi într'o consfătuire la Flint (Michigan), au hotărît să adreseze un ultimatum direcţiunii uzinelor „General Motors", invitând-o să înceapă tratative cu sindicatele. In caz contrariu, greva generală va fi declarată la toate uzinele acestei companii.

Conducerea firmei „General Motors" continuă să refuze orice negocieri, atâta timp cât greviştii nu vor fi evacuat atelierele.

In cazul când isbucneşte greva generală, ea va cuprinde 275.000 lucrători.

In toate bisericile din Germania

s'a citit o pastorală împotriva bolşevismului

— Documentul precizează că: „bolşevismul a venit din Rusia şi s'a pus în marş spre ţările europene" —

Berlin, 4. (Rador). — **Agenţia Havas anunţă:**

In toate bisericile şi capelele din Germania s'a cetit ieri o scrisoare pastorală colectivă, împotriva bolşevismului, semnată de toţi cardinalii, archiepiscopii şi episcopii din Germania.

Documentul cetit spune între altele : „Bolşevismul, venit din Rusia, s'a pus în marş spre ţările europene şi îşi îndreaptă privirile mai ales spre patria noastră".

După ce compară bolşevismul cu flagelul Apocalipsului, capii bisericii catolice protestează împotriva acuzaţiior formulate în Germania, de către unii cari asimilau pe catolici cu aliaţii boşevicilor. şi înşiră îngrijorările pe care li le pricinuieşte situaţia religioasă din Germania: propaganda neo-păgână, instrucţia şi educaţia tineretului făcute într'un spirit laic, propaganda sistematică pentru părăsirea Bisericii. După aceste rezerve formulate, scrisoarea pastorală declară între altele:

„Cu toată neîncrederea ce unii nutresc faţă de noi, catolicii vor fi gata să dea statului ceiace i se cuvine şi să susţină pe Fuehrer în lupta contra bolşevismului şi în celelalte opere pe care le-a întreprins. Totodată însă trebuie să cerem să nu se mai spună tineretului şi poporului că după bolşevism, care este inamicul public No. 1, va veni rândul Bisericii catolice, inamicul public No. 2".

Schimbul de note

dintre Anglia şi Italia în urma semnării acordului

Londra, 4 (Rador). — Semnarea acordului anglo-italian a fost însoţită de un schimb de note între Sir Eric Drumond, ambasadorul britanic la Roma, şi contele Ciano, ministrul afacerilor străine italian.

Iată textul notei adresată de Sir Eric Drummond, contelui Ciano :

„Guvernul regal italian nu ştie poate că secretarul de stat al afacerilor străine a fost rugat în Camera Comunelor, la 16 Decembrie, să spună dacă este dispus să comunice Adunării termenii precişi ai garanţiilor date guvernului Majestăţii Sale, de către guvernul italian, cu privire la ocuparea insulelor Baleare de supuşi italieni.

„La această întrebare, d. Eden a răspuns că asigurările menţionate au fost date verbal. El a adăogat că însărcinatul cu afaceri britanic, procedând potrivit instrucţiunilor guvernului său, a informat pe ministrul de afaceri străine italian, la 12 Septembrie, că „orice alterare a statului quo în Mediterana occidentală ar fi cauză pentru îngrijorări din cele mai imediate pentru guvernul Majestăţii Sale".

„D. Eden a adăogat că, luând notă de această comunicare, ministrul italian de afaceri străine a dat asigurări d-lui Ingram că guvernul italian nu a fost angajat, nici înainte nici după începutul revoluţiei din Spania, în negocieri cu generalul Franco, de natură să altereze statul quo în Mediterana occidentală şi că nici pe viitor nu va întreprinde negocieri de această natură.

„Această asigurare — a adăogat secretarul de stat — a fost mai apoi dată din nou în mod spontan, ataşatului naval britanic la Roma, de ministrul italian al Marinei, iar ambasadorul Italiei la Londra a dat în mai multe rânduri secretarului de stat asigurări verbale asemănătoare.

„Date fiind aceste asigurări, guvernul Majestăţii Sale consideră că, întrucât o priveşte pe Italia, integritatea teritoriilor din prezent ale Spaniei va rămâne în toate împrejurările intactă şi nu va fi modificată. El ar fi totuşi recunoscător Excelenţei Voastre, dacă aţi arăta mijlocul prin care s'ar putea confirma în mod bine fondat şi în chip formal această presupunere şi în consecinţă am onoarea de a întreba pe Excelenţa Voastră dacă poate să-mi dea o asemenea confirmare".

CONTELE CIANO A REMIS URMATORUL RASPUNS:

„Am onoarea a vă confirma primirea notei Excelenţei Voastre, cu data de azi, în care îmi atrageţi atenţia asupra întrebării puse în Camera Comunelor la 16 Decembrie şi a răspunsului dat de d. Eden, cu privire la asigurările date verbal de guvernul regal italian, privitoare la statul quo în Mediterana occidentală.

„Imi aminţiţi că luând notă de comunicarea făcută de însărcinatul cu afaceri al Majestăţii Sale, la 12 Septembrie, am asigurat pe d. Ingram că guvernul italian nu a fost angajat cu generalul Franco, nici înainte, nici după începutul revoluţiei spaniole, în negocieri de natură să altereze statul quo în Mediterana occidentală şi că nu va întreprinde în viitor nicio negociere de această natură".

Cinci aviatori francezi

înrolaţi în armata marxistă spaniolă au fost omoriţi din ordinul guvernului comunist

— Aviatorii ceruseră să se reîntoarcă în patrie —

Salamanca, 4. (Rador). — Agenţia D. N. B. transmite:

Ştirile sosite aici arată că printre aviatorii şi trupele marxiste recrutate în străinătate, aflătoare la Barcelona, domneşte mare nemulţumire.

Astfel, după o grea luptă aeriană, şapte aviatori francezi aflaţi în serviciul armatei guvernamentale, s'au prezentat la aeroportul dela Prat de Llobregat şi au declarat comandantului că vreau să fie eliberaţi şi să se înapoieze în Franţa. După ce a referit „comitetului de apărare a Cataloniei", comandantul a respins cererea aviatorilor francezi. Cum aceştia protestau cu vehemenţă, comandantul a chemat pe mai mulţi monteuri şi le-a ordonat să aresteze pe aviatori. Aviatorii au încercat să se urce în avioane, pentru a fugi şi au reuşit chiar, dar nu au putut lua destulă înălţime pentru a scăpa de focul mitralierelor.

Cinci aviatori au fost omoriţi, iar ceilalţi doi răniţi, dintre care, unul se află în stare gravă.

„Comitetul de apărare al Cataloniei" a confirmat aceste fapte.

Se va porni o cruciadă antistilistă

Acţiunea antistilistă pe care noi am anunţat-o din timp, arătând şi bine meritatele-i roade, va lua după Bobotează un caracter de adevărată cruciadă.

Se ştie că cu organizarea acestui serviciu a fost însărcinat Pr. Neculea, consilier tehnic al ministerului cultelor, care a prezentat d-lui Victor Iamandi, încă înainte de Crăciun un plan de combatere a stilismului.

ŞTIRI ŞI POLEMICI

MINISTERELE îşi vor relua activitatea azi la ora 16. Direcţiile Regiilor Autonome au lucrat şi în cursul zilei de azi dimineaţă.

*

MAINE fiind ajun de Bobotează, spectacolele vor fi suspendate. In restaurante şi localurile publice nu vor cânta orchestrele.

*

ASTAZI se înapoiază în Capitală d. Dinu Brătianu, care a luat parte eri la o vânătoare în Argeş.

*

MAINE dimineaţă are loc la ministerul educaţiei naţionale o consfătuire a inspectorilor şcolari din toată ţara.

Consfătuirea va fi prezidată de d. dr. C. Angelescu.

*

Centrul studenţesc Bucureşti va organiza şi anul acesta ca şi în cei precedenţi, un ciclu de conferinţe religioase, la biserica studenţească „Sf. Anton-Curtea Veche", din str. Carol — Piaţa de flori.

Conferinţele, organizate şi în acest an de d. Ştefan Anastasescu, membru protector al Uniunii naţionale a studenţilor creştini, se vor ţinea în fiecare Duminică (şi sărbătoarea), la orele 11 jum. dimineaţa, după terminarea slujbei sfintei liturghii, în cadrul ciclului : „Ortodoxia noastră naţională".

Studenţii creştini sunt rugaţi să participe în număr cât mai mare şi să fie prezenţi la biserică în fiecare Duminică şi sărbătoare la ora 10 jum. dimineaţa.

Duminică, 10 Ianuarie, ciclul va fi deschis prin conferinţa d-lui profesor universitar NAE IONESCU.

*

D. RADU IRIMESCU, fost subsecretar de stat al aviaţiei, a avut eri după amiază o lungă întrevedere cu d. G. Tătărescu, preşedintele consiliului.

D. Tătărescu a propus d-lui Irimescu să ia conducerea noului minister al aerului şi marinei.

D. Irimescu şi-a rezervat răspunsul pentru astăzi.

In legătură cu succesiunea de la acest departament s'a pus în circulaţie şi numele d-lui comandor Andrei Popovici.

CUNOSCUTUL pilot român lt.-aviator AL. PAPANA, care se află în Statele Unite, continuă asiduu antrenamentul în vederea zborului transatlantic.

Papană se află în momentul de faţă în Havana, unde a sosit după un nou raid reuşit pe distanţa Miami Havana.

*

Ziua Bobotezei se va sărbători şi anul acesta în Capitală cu tradiţionalul ceremonial.

La ora 11 dimineaţa se va face sfinţirea apelor la biserica Zlătari de către I.P.S.S. Patriarhul Miron, în prezenţa M. S. Regelui, înconjurat de Curtea Regală.

Vor participa membrii guvernului în frunte cu d. Gh. Tătărăscu, preşedintele Corpurilor legiuitoare, înalţii demnitari ai statului, inspectorii generali de armată, şefii instituţiilor de cultură, înalţii magistraţi, directorii regiilor autonome, etc.

Se va proceda apoi la aruncarea sfintei Cruci în Dâmboviţa. Tunurile de pe dealul Spirei vor da obişnuitele salve.

După săvârşirea rugăciunilor, M. S. Regele va primi defilarea trupelor.

*

LA MINISTERUL Cultelor şi Artelor se studiază un anteproect de lege prin care se va extinde legea contabilităţii publice, la administrarea tuturor fondurilor bisericeşti şi religioase.

Proectul acesta ar urma să fie votat, îndată după reluarea activităţii parlamentare.

*

D. prof. GH. BRATIANU va face declaraţii politice în ziua de 17 Ianuarie, la Brăila, în cadrul unei întruniri convocată de organizaţia din acea localitate.

*

D. C. ARGETOIANU, şeful partidului agrar, va pleca peste câteva zile la Londra unde va avea o serie de importante întrevederi politice.

*

IN ZIUA de Anul Nou a avut loc logodna d-rei MARIA COVACEANU cu confratele nostru, d. CONSTANTIN FUNDO, secretarul de redacţie al ziarului „TARA NOASTRA".

Camarazii dela „PORUNCA VREMII" le urează noroc şi fericire în căsnicie!

Problema creştinării celor 200 de evrei continuă să preocupe toate forurile competente ale Bisericii creştine, în cel mai înalt grad. Se dă ca sigură ştirea că I. P. S. S. PATRIARHUL MIRON intenţionează să convoace o conferinţă specială care va studia în cadrul sf. canoane, posibilitatea rezolvării acestei chestiuni.

Se crede că această conferinţă va avea loc după 10 Ianuarie, până atunci rămânând ca forurile competente să studieze toate laturile acestei probleme.

*

PENTRU ZIUA de 10 Ianuarie cor., rectorii tuturor universităţilor din ţară au fost convocaţi la o conferinţă generală, care va avea loc la Bucureşti.

Se vor discuta, cu acest prilej, probleme de interes general în legătură cu bunul mers al universităţilor şi cu noulle instrucţiuni primite dela Ministerul educaţiei naţionale.

*

DECRETUL prin care se primeşte demisia d-lui ing. N. Caranfil din demnitatea de ministru al aviaţiei şi marinei a apărut în „Monitorul Oficial" de astăzi.

In acelaş număr al Monitorului, a apărut decretul prin care d. G. Tătărescu, preşedintele consiliului, e numit interimar la ministerul aviaţiei şi marinei. In cursul zilei, d. prim-ministru va lua în primire noul departament.

Externe

Berlin, 4 (Rador). — Intreaga presă germană se ridică cu violenţă contra asasinării la Bilbao a supusului german Luthar Guedde.

VOELKISCHER BEOBACHTER scrie că această crimă este o nouă verigă în seria de incidente care au obligat Germania să rupă relaţiile cu guvernul din Valencia. Reichul a trebuit să dovedească în ultimul timp de mai multe ori, adaogă ziarul, că nu este dispus să sufere fără să spună nimic, atingerile aduse securităţii vieţilor şi proprietăţilor germanilor.

Consiliul de miniştri de azi dimineaţă

— Discuţia bugetelor ministerelor —

Azi la orele 12 dimineaţa s'a întrunit la prezidenţie un consiliu de miniştri, sub preşedinţia d-lui Gheorghe Tătărăscu.

La acest consiliu au participat toţi şefii departamentelor, cari au prezentat bugetele ministerelor respective.

D. ministru de finanţe după ce a făcut unele observaţiuni la anumite capitole, a procedat, de comun acord cu titularii, la o serie de amputaţiuni, pentru ajungerea la un buget general aproape de cifra celui de anul precedent. Bugetele au fost înapoiate apoi pentru modificările cerute, şefilor de departamente.

In urmă, consiliul a luat în discuţiune o serie de proecte cari urmează a intra în discuţia parlamentului la redeschidere.

COMUNICATUL CONSILIULUI

După terminarea consiliului de miniştri s'a dat următorul comunicat :

Consiliul de miniştri s'a întrunit azi 4 Ianuarie orele 12 sub preşedinţia d-lui prim ministru Tătărăscu, la preşedinţia consiliului.

Consiliul a examinat bugetele diferitelor ministere şi a hotărît programul de discuţie a legilor la redeschiderea parlamentului.

La orele 16, consiliul a luat sfârşit.

I. St.

Manifestaţia naţional-creştină dela Botoşani

— Cuvântarea d-lui prof. Gh. A. Cuza —

Ieri a avut loc la Botoşani consfătuirea şefilor de organizaţii naţional-creştine din Moldova. Au participat d-nii prof. Gh. A. Cuza, prof. Ion Sân Georgu, deputat Urziceanu, deputat Adam, deputat Cârlan, deputat Robu.

După ce au vorbit d-nii dr. Vasiliu, Ion Sân Georgiu şi deputat Gh. Urziceanu, în faţa a o mie de săteni, d. prof. GH. A. CUZA a rostit următoarea cuvântare:

De câte ori am venit în mijlocul

D. Prof. GH. A. CUZA

dvs. de atâtea ori am plecat de aci cu puteri înoite de luptă.

Până azi n'am stăpânit frânele guvernului, dar suntem factorul esenţial către care merge opinia ţării. Nu înţelegem să ne combinăm cu niciunul din vechii reprezentanţi ai guvernărilor trecute, oricâte formule ar avea aceştia.

A merge cu d. Vadia ar însemna să abdicăm dela personalitatea energiei noastre trecând responsabilitatea pe mâini streine din care nu ştim ce poate eşi. Am îndritui zicala: „Dăţi popo pintenii, şi bate iapa cu călcâele".

D. Vaida zice că e pentru România a Românilor. Dar în congres, răspunzând acuzei că nu e în nici un consiliu de administraţie în în care s'ar găsi streini, a răspuns că regretă a nu fi în 20 de astfel de consilii, ca să fie ocupate locurile ce se cuvin Românilor.

D. Vaida a fost logic cu formula: „numerus valahicus", care e în contrazicere cu formula „numerus nullus" şi care nu admite nici o proporţionalitate, ce-ar pune pe aceeaş linie pe românii băştinaşi cu streinii cotropitori.

Vom milui pe vagabonzii cerşetoriei streine la pragul nostru, cu ce ne va mai rămâne din firimitura mesei ce va îndestula pe fii de baştnă ai acestei ţări.

Suntem destul de tari pe propriile noastre picioare, ca să nu avem nevoe de cârja nimănui, pentru realizarea programului nostru de guvernare".

In continuare, d. prof. Gh. A. Cuza atacă pe naţional-ţărăniştl, spunând:

„Azi degeaba trimite d. Maniu pe proconsulii presiunei sale politice în Parlamentul ţării. Ei nu mai înspăimântă pe nimeni. Cel mult ei primesc drastice sancţiuni ca acelea ce-au fost aplicate deputatului Gh. Popp în Cameră de camarazii noştri".

D. Virgil Potârcă insinuiază perfid

— De ce nu mai reprezintă ţărănimea partidul d-lor Mihalache, Maniu şi Lupu —

La Craiova, cu prilejul consfătuirii şefilor de organizaţii naţional-ţărăniste din Oltenia, d. Virgil Potârcă încercând să arate dece e atacat partidul d-lui Ion Mihalache, a spus:

„Singurul organism politic, care are o bază reală şi prin urmare constitue un adversar puternic şi de sine stătător, este partidul naţional ţărănesc. Din această cauză tot felul de combinaţiuni contra partidului naţional ţărănesc, tot felul de neadevăruri, colportate pe seama partidului naţional ţărănesc.

„Dar sdrobindu-ne pe noi ar trebui să sdrobească însăşi clasa ţărănească".

D. Potârcă denaturează, cu bună ştiinţă, realitatea şi afirmă neadevăruri sfruntate, pentrucă :

1) Partidul naţional-ţărănesc NU are o bază reală, ci un pu-tregaiu. Dovadă : certurile interminabile dintre d-nii Maniu şi Mihalache.

2) Dacă în lupta începută de toţi oamenii de bine partidul naţional-ţărănesc va fi sdrobit, înseamnă că se va pune capăt, cu un ceas mai de vreme, unor tentative odioase comuniste şi nici decum că va fi sdrobită clasa ţărănească. Incă dela 1928 partidul internaţional-ţărănesc NU mai reprezintă ţărănimea, care e naţionalistă, monarhică şi cuminte şi NU are aderenţe cu bolşevicii.

Aşa, că insinuările perfide ale d-lui Virgil Potârcă nu pot prinde şi declaraţiile d-sale sunt desmintite, categoric, de faptele pe cari naţional-ţărăniştii le ocolesc cu dibăcie, în credinţa că vor izbuti să-şi creeze o popularitate în rândurile celor a căror interese le-au trădat.

Tipografia ziarului „Universul" str. Brezoianu

Girant responsabil Gh. Dumitrache

C. S. 6 pagini 3 lei ANUL VI, No. 619 Miercuri 6 Ianuarie 1937

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

Porunca Vremii

TRIBUNĂ ZILNICĂ DE LUPTĂ NAȚIONALĂ ȘI CREȘTINĂ

Cea dintâiu îngrădire a unei națiuni o face înrudirea sângelui, adică substratul fiziologic, precum și o sumă de caractere externe. Unii indivizi au mai mult alții mai puțin „fierul neamului" după cum se exprimă atât de plastic poporul. Și e lesne de înțeles să trupește nu poate fi tip reprezentativ, decât acela care se trage dintr'o familie unde ereditatea naturală a fost cât mai puțin știrbită prin corcire.

SIMION MEHEDINȚI

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituții și sprijinitori; Lei 800 pentru orașe; Lei 600 pentru sate. Se primesc și abonamente pe 6 și 3 luni.

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii și Cecuri postale (CEC) astfel: ABONAȚII PENTRU CONTUL 1224; DEPOZITARII „ „ 10405

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI 1, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcție, redacție 4.1853; Ad-ție, publicitate 4.1852

Sancta semplicitas!

de Dr. ILIE RADULESCU

Nu știu dacă vă mai aduceți aminte de un incident, pe cât de democratic, pe atât de hilar, petrecut acum câtva ani în Camera noastră țărănistă. Să vi-l reamintesc! Vorbea, la tribună, un deputat opoziționist. O întrerupere, ne la locul ei, venită dintr'o bancă țărănistă, determină pe orator să exclame: „O, sancta semplicitas"! Un vecin de bancă, desigur ca să-și bată joc, se adresează întrerupătorului: — „N'auzi, dom'le, cum te 'njură!? Nu răspunzi nimic"? — „Dom'le, nu'ți permit să mă 'njuri", sare ca ars țărănistul. Dar oratorul opoziționist, stăpânindu-și râsul, repetă: o, sancta semplicitas! *Furios...* „înjuratul" *se adresează vehement președintelui:* — „D-le președinte, unde suntem aci? La piață? Cum tolerați dv. să fie insultat un reprezentant al națiunii? Să'și retragă injurătura"!

S'a râs mult. Camera s'a transformat într'o cascadă de hohote, mai ales că „insultatul" ne mai înțelegând nimic, a început să-și facă cruce și să-și scuipe 'n sân: „Dracu să vă ia pe toți! Ați înebunit deabinelea"! *Râs, râs, dar și foarte multă amărăciune până la urmă. Fiindcă în definitiv ce rezultă din acest incident nu numai comic, dar și tragic? Nivelul intelectual foarte scăzut al acelora pe cari națiunea... și-i alesese ca să-i pună în tipare legislative, aspirațiile și destinele!!! Ei, dar ce nu se iartă democrației noastre, făcătoare de minuni!*

Incidentul acesta mi-a apărut aidoma, dinaintea ochilor, citind, în zilele acestea, un articol în „Patria" internațional-țărănistă dela Cluj. Lectorii „Poruncii" să mă ierte, dacă n'o mai termin cu „Patria" judeo-comunistă a lui Ghiță Pop. Dar oficiosul d-lui Maniu a devenit dela o vreme o sursă inepuizabilă de excitare fie pentru humor, fie pentru revolta cea mai nezăgăzuită.

Ce se spune în articolul cu pricina (intitulat foarte suggestiv: „Între crucea încârligată și hrana țăranului")? *Iată să vă citez, din „Patria", câteva pasagii:* „Nu este nici o țară din lume în care democrația să fi fost hulită mai mult decât la noi. Toate relele din lume sunt aruncate în cârca blestematei democrații. Democrația este vinovată de tot ce este rău în țara românească. Ea este vinovată de regimul fanariot și de ocupația nemțească.

„Vitalitatea rasei scade în urma condițiilor de viață în care este silit să trăiască țăranul. Acest adevăr grozanic nu preocupă însă pe oamenii noștri de dreapta, fiindcă a te ocupa de țăran, înseamnă a face... democrație. Dreapta românească a nutrit până acum Societății Națiunilor o ură înverșunată. Iată însă că dintr'un raport al comitetului grâului de pe lângă Societatea Națiunilor, se constată faptul că în Romînia se trece treptat dela consumul de grâu, la consumul de porumb, arătându-se consecința de neînlăturat: creșterea mortalității (datorită pelagrei).

„Suntem siguri — *adaugă „Patria" mai departe* — că vor fi așa zișii „buni Români", cari vor protesta împotriva faptului că Societatea Națiunilor se amestecă... în treburile noastre, dar nu vor simți un pic de rușine, că streinii ne cunosc mai bine decât... noi înșine".

„Dreapta însă, care se piaptănă patriotic când bunurile cele mai esențiale ale nației sunt în pericol, nu-și face decât datoria închizând ochii în fața realităților și certându-se pe sistemul de salut, pe mistice și coarne de cruce încârligată".

O, sancta semplicitas! Să plâng sau să râd de atâta prostie? Poftim, dacă țăranul nostru se sbate în cea mai groaznică mizerie fiziologică, dictatura și „crucea încârligată", crucea Dracului, cum îi spune d-rul Lupu, sunt de vină. Nu democrația! Fiindcă de douăzeci de ani încoace, țara aceasta a guvernat-o d. A. C. Cuza, nu d. Iuliu Maniu.

Că un redactor al „Patriei" poate să sufere de orbul găinilor, nu mă surprinde. Dar ca un oficios de partid să-și pălmuiască atât de inconștient propriul său partid, iată ce începe să ne îngrijoreze, cu toată adversitatea pe care „Porunca Vremii" o nutrește internațional-țărăniștilor.

Să ne înțelegem! Din însăși statistica Ligii Națiunilor la care se referă „Patria" se desprinde luminos toată ostilitatea, tot disprețul și toată reprobarea pe care țara trebuie să le poarte democrației. Ce spune această statistică? Iată să reproducem datele Genevei:

La 1888—89 se consuma în următoarele țări, cantitățile de grâu mai jos indicate (în busheli) pe an și pe cap de locuitor:

Ungaria bush. 4,04 (cca. 143 kgr.).
Bulgaria bush. 2,80 (cca. 99 kgr.).
ROMANIA bush. 4,22 (cca. 149 kgr.).

pentru ca în 1934—35 (aproape deci o jumătate de secol mai târziu) aceleași țări să consume, tot anual și pe cap de locuitor (în busheli):

Ungaria 5,29 (circa 187 kgr.).
Bulgaria 5,87 (circa 205 kgr.).
ROMANIA 3,26 (circa 115 kgr.).

Remarcați dezastrul! După 50 de ani de civilizație Românească și la 16 ani de Românie întregită, consumul de grâu în România scade cu 30 la sută față de ceiace era înainte. România din țară forte

(Urmare în pag. III-a)

Botezul Domnului

MIHAIL SADOVEANU

de PETRU BĂNESCU

Nu aș fi vrut să analizez gestul de mârșavă înșelăciune pe care l-a făcut față de românime, marele prozator Mihail Sadoveanu așezându-se paravan celor ce lovesc în interesele și sufletul acestui neam. Și n'aș fi vrut să o fac fiindcă sunt unele sentimente ce se statornicesc atât de temeinic în sufletul omenesc încât la trezirea trădării lor, preferi să le scuipi dintr'odată afară din suflet și să închei cu asta orice încercare de explicație.

Pe Mihail Sadoveanu l-am cunoscut în ziua când, copil încă, setea mea de înălțare spirituală și sufletească, începea să facă deosebire între un autor bun sau numai plăcut și altul mediocru sau neplăcut, între un volum ce-mi încălzia sufletul și-mi umezia ochii și altul care nu reușea să-mi atâțe cu nimic nici căldura inimii, nici interesul spiritului. L-am cunoscut prin scrierile lui. Și de atunci nici n'am avut prilejul să-l cunosc altcum. Și vă rog să credeți că mă bucur.

Intre copilul de atunci și scriitorul atâtor frumoase întâmplări scoase din trecutul eroic al neamului românesc sau din sbuciumata viață de toate zilele a omului legat cu suflet și trup de pământul patriei lui, s'a născut o corespondență sufletească prin care s'a statornicit în sufletul copilului o dragoste mare pentru acest duios povestitor de fapte, impresii și locuri scăldate în lumina unor simțiri de înaltă morală omenească și virtute românească. Mihail Sadoveanu a fost scriitorul cel mai reprezentativ al elementului etnic în literatura românească. Și prin scrierile lui, copilăria și adolescența noastră, a generației războiului, a trăit sufletește eroismul înaintașilor și a înțeles virtuțile neamului. Prin el și prin Slavici, celălalt trădător, iarte-l Dumnezeu, că noi l-am iertat odată cu pumnul de țărână ce i-a acoperit corpul ce nu se putuse înfrăți cu înălțimile sufletului, așternute în scrierile lui.

Din această frământare a sufletului meu de copil și de adolescent cu misterul cald din scrierile lui Mihail Sadoveanu, a născut și a crescut în mine o mare admirație și dragoste românească pentru prozatorul de la Iași. Și multă vreme aceste sentimente ale mele n'au putut fi clătinate nici de neînțeleasa pentru mine încăpățânare a d-lui Mihail Sadoveanu, de a rămâne francmason și a apăra această instituție judaică, nici de unele svonuri ce circulau pe ici pe colo asupra prea marei d-sale dragoste de arginți. Dar unele umbre începuseră să se strecoare în sufletul meu. Și a venit marea lovitură: Mihail Sadoveanu cort de oploșire a otravei judaice, paravan frumos lustruit laboratorului de preparare a otravei judeo-comuniste din Sărindar. Mihail Sadoveanu, marele nostru scriitor, aliat al uneltelor de destrămare a sufletului românesc, al unelticitorilor împotriva existenței statului românesc.

Am scuipat afară din suflet tot ce adunasem din risipa de lumină și căldură a scrierilor lui, pentru acest autor și n'am simțit nici cel puțin nevoia să-i trag o înjurătură, să mă răcoresc.

Și aș fi vrut să limitez aci acest caz de conștiință. Nu pot să răscolesc cu plăcere în mocirla respingătoare în care se tăvălește un ins în care am crezut. Dar iată că trebue să o fac. Pentru cititorii mei.

Am fost de atâtea ori asaltat de prieteni și cunoscuți, cu întrebări asupra acestui caz și am primit chiar scrisori dela necunoscuți cari nu știu de ce mă întreabă tocmai pe mine, cum se explică atitudinea lui Mihail Sadoveanu și mi s'a spus de atâtea ori și verbal și în scris:

— De ce nu scrii despre cazul acesta?, încât iată, o fac.

Astăzi chiar am primit o scrisoare dela o domnișoară profesoară dintr'un oraș din Ardeal, care tot cerându-și iertare că mi se adresează fără să mă cunoască, mi se mărturisește astfel:

„Nu știu, domnule redactor, ce să cred despre gestul acesta al unuia din cei mai mari scriitori români. Am făcut liceul după Unire, în București și acolo am învățat să-l prețuesc pe d. Sadoveanu. Și acum, profesoară de limba română, mă învățasem să vorbesc elevelor mele despre OPERA ROMANEASCA și despre CARACTERUL ROMANESC al scrierilor d-lui Mihail Sadoveanu pe care nu mă sfiiam să-l numesc cel mai mare prozator român contimporan. Mai pot spune azi acelaș lucru fără să greșesc față de neamul românesc? Și cum pot eu, profesoară de limba română, să trec cu buretele peste opera lui atât de frumoasă? Învață-mă te rog ce ce fac și iartă-mă de îndrăzneală. Și de ce nu scrii nimic despre asta? Poate e numai o rătăcire, poate se îndreaptă, se trezește la sentimentele cele bune"....

Iată, scriu. **Nedumerirea d-tale e perfect justificată și fiindcă îmi ceri sfatul, ți-l dau aci răspicat. Nu trebue să mai vor-**

(Continuare în pagina II-a)

„In zilele acelea a venit Ioan Botezătorul și propovăduia în deșertul Iudeei, spunând: **pocăiți-vă că s'a apropiat Impărăția cerurilor.**

„Ci văzând Ioan pe mulți din Farisei și Saduchei, viind la botez le zise: **pui de năpârcă, cine v'a arătat că veți scăpa de mânia ce va să fie? Faceți deci roade vrednice de pocăință!**

In acest timp a venit Iisus din Galileia, la Iordan, către Ioan, ca să se boteze de la el.

„Ioan însă îl oprea, zicând: **eu am trebuință să fiu botezat de tine și tu vii la mine?**

„Și răspunzând Iisus a zis către el: **lasă acum, căci așa se cuvine nouă să împlinim toată dreptatea.** Atunci l-a lăsat.

„Iar după ce s'a botezat Iisus, îndată a ieșit din apă și iată cerurile i s'au deschis și a văzut Duhul lui Dumnezeu, pogorându-se ca un porumbel și viind peste el.

„Și iată glas din ceruri care a zis: **Acesta este Fiul meu cel iubit întru carele am binevoit".**

Sf. Evanghelist MATEI III (1—2, 6—17)

Sancționarea crimelor colective

de N. BOGDAN

Societățile omenești cari se dovedesc incapabile de a sancționa crimele săvârșite împotriva membrilor lor, se pot considera în agonie. Și se poate afirma astfel, că decadența spiritului de justiție este cel mai elocvent indiciu de ticăloșire morală și de desagregare socială a unui urias organism colectiv. După cum apariția acestui spirit de dreptate, este semn de regenerare, de reînviere.

Societatea creștină se află astăzi în prezența unor criminali sadici, a unor monștri apocaliptici pe care nu poate să-i sancționeze. Deși aceștia au creiat un tip inedit de crimă, ASASINATUL COLECTIV, deși ei au ucis zeci de milioane de ființe creștine nevinovate, au vărsat literalmente fluvii de sânge, au utilizat mijloace de tortură și de ucidere pur și simplu înfiorătoare prin vastitatea și prin cruzimea lor, au distrus împărății, orașe, popoare întregi, au batjocorit, au violat, au robit.

Criminalii în chestiune sunt iudeii francmasoni și bolșevici.

Neputința în care ne găsim de a pedepsi pe acești monștri feroci și însetați de sânge, este în adevăr groaznică și sfâșietoare pentru conștiința fiecărui european sănătos sufletește. ȘI VA VENI DESIGUR O VREME, CÂND ANIMALICA INDIFERENȚA A ASA ZISILOR OAMENI CIVILIZAȚI FAȚA DE SUFERINȚELE ATROCE ALE POPOARELOR RUS ȘI SPANIOL DE EXEMPLU, VA APARE DREPT CEA MAI ORIBILA RUSINE DIN ISTORIA ACESTUI AGITAT COLȚ DE LUME.

Ca să vă dați seama numai cât de hidoasă, cât de paradoxală și de neverosimilă este această situație, vă rog să vă gândiți că astăzi când nu poți biciui un cal sau nu poți să dai cu piciorul unui câine râios fără să fii cu promptitudine sancționat de nu importă ce societate pentru protecția animalelor, în colaborare cu instanțele judecătorești constituite; când cel mai stupid hotentot, papuaș ori malaez nu poate fi constrâns la muncă forțată, închis și admonestat fără o sentință judecătorească în regulă; când nici un răufăcător jidan nu poate fi atins nici măcar cu o floare, fără ca Geneva, Parisul, Londra și New-Yorkul să fie scuturate de un epileptic acces de indignare ipocrită, familia imperială rusă, aliata noastră, a Franței și a Angliei, poate să fie masacrată în chip mârșav fără ca de nicăeri să nu se ridice nici un protest. Iar asasinii n'au fost nici măcar vestejiți în chip public și solemn până astăzi, necum să fie pedepsiți.

Pravoslavnica biserică ortodoxă rusă, cea mai viguroasă și mai impozantă biserică creștină ortodoxă din lume, a fost ștearsă dintr'o trăsătură de condei de pe fața pământului, ierarhii ei masacrați sau întemnițați, iar credincioșii risipiți și persecutați de către hoardele infernale și perciunate ale Anti-Hristului masonic și comunist, fără ca șeful niciunei biserici din lume să se deranjeze spre a protesta cu sgomot, cu vehemență, cu sfântă și justificată indignare împotriva acestei crime nemaipomenite pe care nici însuși NERONE n'ar fi avut îndrăzneala s'o comită.

In sfârșit, peste douăzeci de milioane de ființe umane, de creștini, de suflete curate, printre cari se prenumărau oameni din absolut toate clasele sociale și mai cu osebire din oștire, muncitorime și țărănime, au fost masacrate cu o cruzime sadică, feroce, dementă, de aceiași criminali halucinați.

Iar ceeace e și mai de necrezut și mai înflorător, e că toate națiunile europene au plătit un greu tribut de sânge acestui Moloh infernal, începând cu națiunea rusă, cea mai greu încercată din toate și sfârșind cu națiunea spaniolă, care stropește astăzi solul înghețat al peninsulei iberice cu sângele a sute de mii de răni. Cu toate acestea, capetele încoronate nu s'au alarmat; conducătorii de popoare, papii și președinții de republică nu s'au adunat într'un mare sobor internațional spre a se consfătui asupra măsurilor energice și imediate, ce trebuesc luate pentru rapida și radicala curmare a răului. Judecătorii popoarelor civilizate nu s'au concertat pentru a sancționa pe asasini, ostașii și păzitorii ordinei publice nu s'au mișcat pentru a executa cu strășnicie pedeapsa. Ceeace înseamnă că soarta celor douăzeci de milioane de creștini uciși — pe care ușor o putem îndura și noi mâine, dacă ne vom arăta tot așa de indiferenți — emoționează mai puțin pe oamenii de stat umanariști și democratici, decât soarta calului biciuit de un beției, sau decât aceea a unui câțel călcat de automobil. Că jefuirea de orice drept, de orice libertate, de orice bun personal, că transformarea în sclavi docili și în pușcăriași lamentabili a o sută șaizeci de milioane de creștini, a unui întreg popor tânăr și viguros care-a dat omenirii conducători, poeți, profeți, cugetători și artiști de geniu, poate fi mai indiferentă pentru europenii degenerați, decât aceea a hotentoților, a cafrilor, a papuașilor cu verigi în nas și a canacilor din insulele Pacificului, cari sunt protejați de Liga Națiunilor și apărați de legile, de cuirasatele și de

(Urmare în pagina 2-a)

SPORT

Kalalul sportiv

Cu mult regret trebuie să constatăm că în timp ce în alte țări sezonul sportiv este în toi, la noi în țară nu se poate vorbi despre nici o manifestație sportivă mai răsărită.

Din această cauză presa *„de specialitate"*, în marea ei majoritate jidănească, se ocupă cu fel de fel de invențiuni impertinente, pentru a-și umple coloanele pustii și pentru a-și atrage în cursă bruma de cititori.

Cazul cel mai tipic îl prezintă nerușinatul șantaj încercat de tărtani contra clubului românesc VENUS. O gazetă de seară, oarecum românească, dar a cărei pagină sportivă este scrisă de doi jidani, a lansat „bomba" că VENUS va angaja pe ungurul BODOLA. A doua seară, cealaltă gazetă de seară reia știrea, dându-i mai mulți pistrui.

A treia zi, GAZETA SPORTURILOR dă știrea ca nedesmințibilă, pentru ca a patra zi să apară în taraba lui *Meahală Roșu* un articol impertinent, în care conducerea *Venusului* era insultată în mod nerușinat de stârpitura JACK BERARIU.

Se vede de aici că jidanii au avut un întreg plan de luptă, o întreagă ordine de bătae. Desmințirile care au venit instantaneu din partea interesaților au fost publicate de jidovi cu tot aparatul necesar unei bune reclame, determinând astfel o „săltre" a comerțului lor imund.

Sistemul nu este izolat GAZETA SPORTURILOR și toți acoliții ei întrebuințează aceeaș metodă cu toate manifestațiile românești mai răsărite.

Iată, de exemplu, oficina lui MUNTEANU-GOLDEMBERG a dus o campanie furibundă contra excelentului sportiv Sandy Botez *unul dintre puținii români cari activează în rândurile echipei de hockey pe ghiață a* Telefon-Clubului.

Motivul? In calitate de căpitan și manager al echipei sale, Sandy Botez **n'a dat nici treizeci de bilete gratuite, cum pretindeau jidanii, și nici șperțul pe care** Goldenberg **se obișnuise să-l ia. Și atunci pistruiații s'au repezit asupra lui, asupra acestui excelent sportiv, fost de două ori campion național de tennis și unul dintre cei mai buni jucători actuali de hockey pe ghiață.**

Fiind consecvenți cu ei înșiși, purătții lui AL. M. GOLDENBERG nu amintesc nici un succes al Telefon-Clubului, nici nu scriu așa cum se cuvine despre turneul admirabil al STADIULUI ROMAN.

In schimb arată o simpatie dubioasă turneului fantomă al F. C. RAPIDULUI, nepublicând decât știri false sau cel mult inofensive.

In acelaș timp, la toate fituicile pistruiate, se face o reclamă deșanțată turneului pornit sub rău augur al clubului de hockey BRAGADIRU, unde activează purătii JULES RABINOVICI, CONCISTER, FLEMINGER, etc.

Tot odată se face o nemaipomenită reclamă campionilor de ping-pong și tennis, în absoluta lor totalitate jidani sau unguri, organizându-se de către jidani tot felul de manifestații din care ies eroi cu perciuni și pistrui.

Nu facem pentru prima oară această demascare. De când există gazeta noastră, am arătat în fiecare zi manoperile nerușinate ale acestor lupi în piei de oaie.

Dar niciodată Kahalul nu și-a arătat atât de impertinent colții, ca astăzi.

Ne găsim în plină ofensivă jidănească, ofensivă organizată pe un plan diabolic, de un cap director.

Incă un fapt: In momentul în care citadela jidovească, GAZETA lui MEAHALA ROȘU și a lui CEACĂRU-EULENBERG, a rămas fără redactor sportiv, cealaltă havră jidovească, GAZETA SPORTURILOR, i-a detașat automat un redactor de specialitate, pe JEAK BERARIU, care continuă să scrie la ambele tarabe.

Noi ne facem datoria dând astăzi o alarmă de ultimă oră și atragem atenția atât autorităților cât și cititorilor.

Virgil Popescu

F. R. F. A. a ajutat pe C. A. O.

Se cunoaște excrocheria pe care C. A. O. și Bodola *au încercat-o pentruca ultimul să obțină deslegarea pentru străinătate. Auzind că BODOLA este rănit, oficialii s'au grăbit să-l ajute cu 20.000 lei. Indată ce s'a aflat că BODOLA este sănătos tun și că totul n'a fost decât o manevră ordinară, F. R. F. A., ca să nu se facă de râs și fiindcă banii erau păpați, a dat un comunicat că cei 20.000 lei au fost dați ca ajutor clubului C. A. O. Ajutor? Ce fel de ajutor? Când a mai făcut F. R. F. A. acest gest cu un club divizionar? A ajutat vreodată pe* Victoria, *pe* Gloria, *pe* Crișana, *pe* Universitatea, *pe* Unirea-Tricolor, *cluburi românești care o duc destul de prost bănește?*

Cum s'a gândit F. R. F. A. tocmai la clubul iredentist al ludeomaghiarilor?

Cehoslovacii sancționează pe jidani

Se știe că nicium înnotător jidan din Cehoslovacia n'a vrut să reprezinte culorile statului vecin la Olimpiada de anul trecut din Germania. Aceasta, ziceau jidanii, ca un protest contra regimului „de teroare" antisemită care domnește în Germania.

Cazul a fost larg desbătut în presa cehoslovacă și a determinat și câteva manifestații de stradă.

Pentru a nu da impresia că lucrează sub presiunea evenimentelor și pentru a nu da loc la bănueli de niciun fel, Federația cehoslovacă de natație a amânat luarea vreunei hotărîri în această chestiune.

Săptămâna trecută însă, oficialii vecini au luat o hotărâre dreaptă și demnă: „sportivii" jidani, cari au sabotat interesele cehoslovace au fost suspendați pe câte un an, deasemeni și cluburile lor, iar fiecare în parte a fost amendat cu câte 1000 coroane.

Cine face gazetărie sportivă...

VERGILIU CAROLA ERLICH-Economu (reporter sportiv la „Radio"), jidan.

JACK BERARU (Gazeta), jidan.

MORITZ BEILIS-lis (Gazeta Sporturilor), jidan.

AL. MUNTEANU (directorul Gazetei Sporturilor), jidan.

WILLY FIROIU - Feinștein (Lupta) jidan.

AD. LERRY (Ordinea) jidan.

FRAȚII VOGEL (Dimineața), jidani.

SILVIU HERESCU-Herșcovici (Gazeta), jidan.

RICI și BARBU BERCEANU (Rampa), jidani.

I. AVRAMESCU (Zorile) jidan.

MASSLER-MASS (Ordinea), jidan.

Seria e aproape interminabilă, dar i-am publicat numai pe cei mai „importanți"...

ZI DE ZI

— SE SPUNE că AUER s'a deplasat în turneul F. C. RAPIDULUI, însă cu un nume schimbat. Cerem Federației de football să cercteze dacă svonul este adevărat. Faptul acesta ar explica și cealaltă neregularitate pe care o prezintă turneul F. C. RAPIDULUI: lipsa unui delegat oficial, care ar fi observat pezevenghiâcul.

— H. C. BRAGADIRU a plecat în turneu după ce a făcut două mathuri nule la Cernăuți cu JAHN și DRAGOȘ-VODĂ, două echipe nu prea strălucite. Credem și noi că H. C. BRAGADIRU nu va face mare scofală cu echipieri ca JULICĂ RABINOVICI—RADIAN, CONCISTER etc.

— TELEFON-CLUB se găsește în turneu prin Cehoslovacia, unde a obținut un match nul și trei victorii, dintre care una cu scorul astronomic de 12—0.

— VOLODEA VÂLCOV s'a însănătoșit și s'a stabilit la București, unde este funcționar la noul ministru al Aerului și al Marinei. Îi dorim o cât mai grabnică reintrare în viața sportivă.

— TOMA AUREL a ajuns la NEW-YORK și este foarte mulțumit. Intre timp se antrenează pentru eventualele sale matchuri.

— LA F. R. F. A. și la District porțile sunt încuiate. Oficialilor le este greu să se pună pe picioare după sarabandele de Crăciun.

— D. GEORGE PLAGINO, Președintele Uniunii Federațiilor sportive a avut durerea să piardă pe venerabilul său tată. Transmitem distinsului sportiv condoleanțele noastre.

— MULȚUMIM cluburilor VENUS și JUVENTUS, care ne-au felicitat de Anul Nou, și le dorim prosperitate și multe succese sportive.

— STADIUL ROMAN, excelenta formație de rugby, ne face o propagandă strălucită în FRANȚA, prin felul cavaleresc, demn și sportiv în care joacă.

— SE SPUNE că o echipă de rugby studențească, reprezentând Universitatea din București, va participa la campionatele inter-universitare dela Paris.

Mihail Sadoveanu

(Urmare din pag. I-a)

bești de loc elevelor d-tale de Mihail Sadoveanu ca mare scriitor român, fiindcă prin aceasta ai face un mare rău neamului românesc. Jidanii dela „ADEVARUL" și „DIMINEAȚA" când l-au închiriat ca fațadă pentru laboratoarele lor de difuzare a otravei judeo-comuniste, au făcut-o tocmai în scopul acesta de a crea confuzie în spiritul publicului românesc și în acela al tineretului mai cu deosebire. Dacă d-ta, profesoară de limba română și animată de acest mare spirit național care îți face cinste, vei recomanda elevelor d-tale pe Mihail Sadoveanu drept unul din cei mai mari prozatori români, atunci ca o consecință logică, ziarele jidănești „ADEVARUL" și „DIMINEAȚA" oficine de destrămare a unității noastre naționale, conduse azi de Mihail Sadoveanu, vor apare în ochii elevelor d-tale drept ziare românești, de susținere a cauzelor românești. Și aceasta o voesc și jidanii și aceasta nu trebue să se întâmple cu nici un preț. Cât privește despre rătăcire, e greu de admis. Nu se rătăcește un om la 60 de ani pe căile conștiinței. Mai ales un om de talia lui Mihail Sadoveanu. Nu! Nu e nici o rătăcire. E pur și simplu o vânzare.

Mihail Sadoveanu e un vânzător al intereselor românești, un trădător al cauzei naționale.

Trecând pentru câteva grămezi de arginți, în tabăra dușmanilor românismului și-a renegat toată munca și toată risipa de suflet ce o închinase altarului literaturii române. Și cel puțin atâta vreme cât va trăi, el trebue trecut sub această etichetă dezonorantă a trădării lui, pentruca jidanii să nu poată profita de pe urma arginților ce risipesc, spre a satisface lăcomia acestui vânzător de credințe naționale. Și după moarte, generațiile de atunci vor judeca de trebue iertat sau nu.

Un om care nu crede el însuși în risipa de suflet ce a dăruit-o în scrierile lui nu mai poate fi un mare scriitor, adică un artist, un făuritor al frumosului, un creator. Fiindcă adevăratul creator trebue să aibă în el flacăra divină a cinstei sufletești. Și Mihail Sadoveanu a făcut dovada că nu o are.

Petru Bănescu

Sancționarea crimelor colective

(Urmare din pag. I-a)

baionetele marilor puteri civilizate. Nu e oare îngrozitoare, terifiantă, pălmuitoare, această singură idee?

Și vă rog să notați că această animalică indiferență poate să ne coste mult. Poate să ne coste și pe noi toți europenii câți am mai rămas liberi, nevătămați și nedespuiați, onoarea, libertatea, viața și averea. Pentrucă asasinii, încurajați nu atât de primele succese, cât de această apatie inexplicabilă, de această vrajă îngrozitoare în care ne aflăm scufundați, se pregătesc să dea asaltul decisiv împotriva întregii lumi. Asalt care va avea drept consecință inevitabilă masacrarea fără milă a altor zeci de milioane de creștini; transformarea în sclavi și în pușcăriași a altor sute de milioane de europeni; distrugerea a altor zeci de state naționale, de case domnitoare, de orașe, de culturi în germen și de civilizații în floare.

Toate acestea mă îndreptățesc să firm aci, în concluzie, că noi toți europenii la un loc, vom avea în chip ineluctabil soarta Rusiei și Spaniei, dacă nu ne vom grăbi să creiem cât mai e vreme un TRIBUNAL MONDIAL CREȘTIN, menit să judece și să sancționeze în chip exemplar și eficace, monstruoasele crime colective săvârșite de asasinii francmasoni și comuniști de douăzeci de ani încoace.

Nicolae Bogdan

Capitol și Roxy: Marșul în noapte

Lectură pentru copii și tineret

O lectură din cele mai plăcute pentru copii și tineret este CIU-CIU, carte de povești, scrisă de Aprilliana Medianu.

Ciu-Ciu este numele și povestea unei drăguțe vrăbiuțe, ajunsă domniță peste păsări sburătoare. Urmează apoi încă nouă povești, ca, de pildă, aceia a mieluțului, — nepot d'adevărat al Mioriței — care a plecat singur să cunoască lumea, și, puțin i-a trebuit să nu ajungă pe mâna călăilor de măcelari; povestea prieteniei între un măr și un copil, sau, viața nebunatecului cățel Puk, și altele.

Volumul de povești CIU-CIU este împodobit cu artistice ilustrațiuni și se găsește de vânzare la toate librăriile.

ROMANI!

Voi cu inimă creștină:
De pe ochii voștri rupeți
Pânza'ntinsă de dușmani,
Nici un ac dela jidani!

De revellion în București

In centru și la periferie. Orgii comuniste. Pe Colentina 'n sus, a fost un bal mascat...

S'a sfârșit un an. S'a dus în negura trecutului.

Fiă proaspătă, în castastivul cosmic al existenței.

In virtutea unui determinism ancestral, emotivitatea sufletului uman, trăește în tensiunea cea mai virilă, exuberantă, odată cu acest proces funerar.

Toată lumea e fericită. Toată lumea trepidează viața ultimei clipite a anului ce moare, cu o bucurie feroce.

Fiecare își botează cu aburii veseli ai plăcerii hedonice, propria lui moarte.

De ce oare ne bucurăm cu atâta frenetică răutate de trecerea anilor?? Nu știu...

Dar, peste umăr, uitându-mă la anul ce s'a scurs ca o filă trăită din propria-mi viață, văd cum îmbătrânim, văd cum ne coborîm pe calea fără de întoarcere...

Și sunt mâhnit... Mâhnit de nimicnicia vieții.

PE CALEA LACTEE A BLAZAȚILOR

In conștiința mea nu pot admite absurditatea obiceiului. Prefer sentimentului, rațiunea.

Ce-mi trebuie „revellion"?

Sunt sub presiunea romantică a filosofiei kantiene și poate că mă aflu la nivelul celui de al cincilea pahar cu vin... Viața întreagă este o deșertăciune și o perpetuă minciună. Dar e frumoasă.

E frumoasă mai ales astăzi, când pe islazul infinit al cerului, înfloresc atât de lucitor, florile lui Dumnezeu.

Sunt la restaurantul „Modern". Vinul e „bun" și mediul plin de huzur... Oamenii bogați în haine scumpe, cu ibovnice ori cu neveste frumoase și luxoase. Veselia îi târăște spre orgie.. Stăpâniți de pasiuni sardonice, se svârcolesc înlețiți sub draperea convențională a unei morale stupide. Negustori îmbogățiți peste noapte, industriași burtoși, samsari pistruiați cu atitudini de gangsteri, liber profesioniști botezați cu bisturiul și cu priviri de șacali, stau tolăniți la mese în compania unor cocote blonde.

Pe la aceste mese se pot distinge din loc în loc și câte un funcționar superior. Toți niște bestii, niște sclavi oribili ai zeului Bachus, aruncă aurul pe vanitatea de-o clipă, a unui obiceiu steril, deșuet.

In gâlgâirile spumoase ale șampaniei dela mesele vecine, văd cum se încarcă sufletul fără de simțire, al omului, devenit animal.

Aceștia toți sunt fericiții profitori ai muncii, care nu o gustă niciodată. Sunt în majoritate jidani. Sunt beneficiarii geniali ai speculei... Mi-e scârbă de ei... Mi-e silă... Mă sufoc și ies repede afară...

In stradă, trotuarul e barat de limuzinele lor... E prelungirea sfidării... E trista intuiție a stăpânirii lor.

Buimac, plec în sus pe Cale. Ritmul exotic și vexatoriu al muzicilor ce străpung luminile „ a giorno" din vitrine, mă înebunește...

Fug în noapte, în singurătate. In atmosferă e svon tainic de veselie colectivă. Strada e săgetată de motoare. In piața Victoriei, lumina felinarelor se îngână idilic cu stelele cerești... Ce simbol divin de înțelegere și iubire!!

De ce oare în lumea divină cei mari și puternici iubesc pe cei mici și slabi ??

Cu câtă căldură mângâie stelele dela zenit, felinarele acestea pământești... Ce dulce și supliă îmbinare !!...

Și pe pământ câtă ură, câtă sfidare, câtă patimă !!

Pașii mei aleargă în neștire pe străzi dosnice, liniștite. Pe aici nu-i veselie. Nu-i revellion. Pe aici e lumea săracă și muncitoare a vieței de suferință.

Ea doarme și visează, la nevoile grele ale anului ce vine.

IN GRIVIȚA „LA 2 LEI": ORGIE COMUNISTA

Răsar de odată în calea Griviței. In artera aceasta a Capitalei pulsează sângele „roșu". In preajma atelierelor „Griviței" e o gălăgie infernală.

Cârciumile și tavernele funcționează febril, sub o temperatură puternică.

Nu pot înțelege decе în jurul marilor întreprinderi industriale se nasc sumedenie de cârciumi și localuri de perdiție, în loc de biblioteci.

Toată calea Griviței, dela str. Ploeșteanu, până la Bucureștii-Noui, este un lung șir de podgorii cu cramele lor.

Ce afinitate biologică există oare între comuniști și alcool??

Noaptea aceasta de „anul nou" m'a luminat.

Aleg o cârciumă și intru, la întâmplare.

Mă aflu „La 2 lei", local de băut și de mâncat. Cum deschid ușa, dau într'o întinsă sală de consumație. Un aer închis și infectat de toate miasmele infernului.

Lume multă la mese... Lume multă în picioare. Lume multă trântită pe jos... Calci pe oameni beți, ca pe buturugi, iar din sticlele pline ce clipotesc în aer, se pot privi stive întregi.

Oamenii sunt căzuți în delirul alcoolului. Zbiară, se înjură și pornesc în corpore. Femeile sunt jumulite și întinse în toate felurile printre mese și pe sub mese.

E Sodoma muncitorilor dela C. F. R.

Bestial! Oribil! Scandalos!

Își aruncă leafa pe vin și pe orgii, ca și ceilalți dela „Modern"...

Și când te gândești că banii aceștia aruncați pe băutură și orgie, pot fi întrebuințați altfel, cu mai mult folos.

Dar muncitorul salariat dela C. F. R. vrea vin, rachiu și „muzică".

Bestial, se ridică printre cadavrele vii ale alcoolului, imnul sughițit și acru al „Internaționalei"...

Fug îngrozit, călcând în picioare chipuri ordinare de beți.

Petrecerea revelionului e groaznică aci.

Plec departe, zăpăcit, derutat de sălbatica decădere în care am găsit pe acești oameni.

LA BAL IN COLENTINA

O mașină mică și curată mă duce dârdâind spre Colentina... Mă adresez „șoferului":

— „Dar ce, dumneata nu faci revellion??

— „E o prostie coane! Eu nu cheltuiesc banii pe fleacuri. Am cinci copii acasă... Banii se câștigă greu"..

— „Păi ăștia, cum petrec?"

— „Aceștia sunt dela C. F. R. Așa s'au învățat. Au conturi la negustori. Vai de mama lor. Toată leafa le-o mănâncă neleguiții ăștia de cârciumari!"

— „Prost lucru.. Dar cât e ceasul?"

— „E trei, cucoane!"...

Cerul se făcuse de cleștar albastru închis. Stelele deveniseră mai sticloase. Tremurând ca varga, rădeau nebunește de atâta vanitate pământească.

Am ajuns pe Colentina, la o cârciumă luminată. Până în stradă, năvălea grohăitul morocănos al contrabasului, iar o trompetă spinteca văzduhul cu sabia tăioasă a sunetelor stridente.

Intrai...

Era un bal. Un bal mascat de crisparea diabolică a vinului și a țuicii.

In mijlocul hanului se învârtea o horă, nu sub ritmul scandat al bietului trompet țigănesc și indemnul grohăit al basului, ci în virtutea unei inerții grotești...

Prin celelalte odăi erau mese la care cheflii consumau rachiu verde.

Femei vopsite cu roșu, ca niște paiațe, țineau bărbații de gât și țipau cântece barbare printre suluri de fum de țigară.

După fiecare oftat patetic, înghițeau câte o dușcă din rachiul de pe masă...

Aici era revelionul căruțașilor și precupeților.

In timp ce se juca hora, un bețivan a mușcat o nevastă.

— „Aoleo! Marine! Săi că m'a luat dracu! Uite mă nemernicule, m'a mușcat Nae Bocârnatu!"

— „Care-i ăla fă?"...

— „Pe el neică"...

Și așa s'a încins o bătaie, ca în Spania.

Zburau sifoanele în tavan și săltau scaunele pe umerii zdrobiți ai beților.

Toată suflarea aceia țipa, urla și se bătea în neștire... Era un spectacol drăcesc.

Sângele gâlgâia și cuțitele fulgerau sfârtecând trupuri înfierbântate de patima rachiului.

Trompeta și contrabasul au amuțit de mult. Un conviv lovia de zor în scâfârlii cu gâtul instrumentului porcesc.

S'au spart rafturi, s'au dărâmat tejghele, s'au scos ușile din țâțâni, până când bătăușii au obosit, fugărindu-se pe străzile întunecoase...

Intr'un târziu a sosit și domnul comisar în uniformă, mustăcios și rubicond, clătinându-se pe picioare.

— „Dar ce f-u-s-e-r-ă nenișorule? Ptiu, la dracu!!

Uite ce de sânge! Uite ce devastare!

„Unde-i mortu? Ai prins domnule pă delicvent?"... se adresează cârciumarului sughițând.

Aurora de purpură răsărea la orizont din negura nopții. Cocoșii sunau deșteptarea... Iar mahalaua se ștergea la ochi.

Carabinierul lui Offenbach, dresa un proces-verbal la o masă șchioapă și consemna acolo, cum că: „pe Colentina'n sus a fost un bal mascat".

— „Drăcia dacului nen'șorule, hâc! Să vii la s-s-e-ț-i-e, hâc! Don'le! A-u-z-i că-i g-g-g-oasă, hâc!"

...Și-și lăsă capul pe masă, căzând într'un somn greu.

V. Almășianu

FORUM și OMNIA | **Antonio Adverso și Valetul domnișoarei** | **Nu sunt vinovat și revistă**

Spectacole

Astăzi fiind ajunul Bobotezei, toate spectacolele sunt suspendate.

Nu facem decât reclama cinematografelor conduse de creștini. Cititorii noștri cari identifică între cinematografele mai jos menționate, cinematografe conduse de jidani, să ne atragă atenția, spre a le scoate din listă.

Mai mult. Pentru cinematografele conduse de jidani să ni se aducă la cunoștință, tot ce batjocorește demnitatea românească, spre a pune fierul roșu pe orice nerușinare.

TEATRE
MIERCURI, 6 IANUARIE 1936

OPERA: Rigoleto; seara: Boema.
NAȚIONAL: Institutorii; seara: Stele călătoare.
REGINA MARIA: Fiu-meu d. ministru; seara: De ziua nevesti-mi.
COMEDIA: Matineu și seara: Absențe nemotivate.
MODERN: Matineu și seara: 9000 fr. recompensă.
VESEL: Matineu și seara: Călugărul din vechiul schit.
LIGA CULTURALA: Matineu și seara: Și eu am dreptul la viață.
ALHAMBRA: Matineu și seara: Marea ducesă de Alhambra.
VOX: Matineu și seara: Vox populi, Vox Tănase.
MAJESTIC: Matineu și seara: Misterele din Majestic.

CINEMATOGRAFE CON DUSE DE CREȘTINI

CAPITOL: Marșul de noapte și jurnal Eclaire.
ARO: A doua tinerețe.
ROXY: Marșul de noapte și jurnal Eclaire.
FEMINA: Grădina lui Alah cu Marlene Dietrich și Charles Boyer și complectare.
A. R. P. A.: Moartea se răzbună cu Boris Karloff și completare.
FORUM: Orașul păcatelor și Silly Simphonie.
MANON: Macul roșu și Simona
OMNIA: Orașul păcatelor și Silly Simphonie.
TRIANON: Circul.
CITY: Michel Strogoff și Micul rebel.
DARLY: Eu și Impărăteasa și Simfonia a IX-a.
FRANKLIN: Micul Lord, Stan și Bran și Silly Simphonie.
MARCONI: Moscova-Shangay, jurnal și Trupa Titi Mihăilescu.
MODEL: Trădare cu Dick Foran și Mandalay cu Kay Francis.
BARCELONA: Stan și Bran țigani și Ultimul păgân.
CENTRAL: Raza roșie, Răpitorul de copii și revista „Cu sorcoveala".
DIANA: Copilul durerii și Extraordinarul Joe.
COTROCENI: Ingerul întunericului și Manevrele de toamnă.
DICHIU: Insula plutitoare cu Charles Boyer și Timpuri noui cu Charlie Chaplin.
MILANO: „Flacăra Vieței" (She) și „Ave Maria".
FLORIDA: „Comoara blestemată" și „D-ra Mozart".
ILEANA (str. Avrig 1): In slujba datoriei și Omul cu 2 fețe.
ORFEU: Dans Palace și Tarzan, Complecături colorate.
PACHE: „Michel Strogoff" și „Amiral fără voe" cu Szöke Sackal.
TRIUMF (Calea Griviței 335): Micul Lord cu Fredie Bartholomeu, Tase și Năstase, doctori fără voie și matchul de box Joe Louis—Jim Scharkey.
VOLGA (La Roata lumii, Dorobanți): Răzbunarea lui Tarzan, Stan și Bran, Luna de miere.
DORY: „Măsluitorul" cu Charles Boyer, și trupe Alfonso.
LIZEANU: Trandafirii negri, două completări și revistă.

ARO: A doua tinerețe

Radio

MARȚI, 5 IANUARIE 1937

13.00. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz (disc).
14.10. Radio jurnal. Ora. Mersul vremii. Bursa. Știri interne și externe.
14.30. Continuarea concertului.
15.00. Ultimele știri. Bursa cerealelor.
18.00. Amintiri de Tatiana Nottara.
18.15. Muzică variată (discuri).
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.10. Orchestra Filarmonică din New-York, dirij. de Arturo Toscanini (discuri).
19.50. Un cuvânt pentru studenți de prof. V. Vâlcovici.
20.10. Muzică religioasă (disc).
20.40. Poezia iernii de Pan. M. Vizirescu.
21.00. Concert de orgă. Johannes Stadelmann (transmisie dela Biserica Evanghelică).
21.50. Concert Simfonic al Orchestrei Radio, dirij. de Alfred Alessandrescu: Muzică wagneriană.
22.30. Radio Jurnal. Sport.
22.45. Continuarea concertului simfonic.
23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.
23.55. Ultimele știri.

MIERCURI 6 IANUARIE 1937

7.30. Deschiderea emisiunii: Gimnastică ritmică; Radio jurnal; Concert de dimineață (discuri); Sfaturi gospodărești și agricole.
8.30. Inchiderea emisiunii.
13.00. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz. Muzică variată (discuri).
14.10. Radio jurnal: Ora. Mersul vremii. Știri interne și externe.
14.20. Muzică distractivă (disc.):
18.00. Concert de muzică distractivă. Orchestra Gică Ștefănescu, (canto: Nicolae Georgescu).
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.10. Continuarea concertului.
19.35. Prof. dr. P. Tomescu: Anul medical 1936.
19.55. Muzică jugoslavă. D-na Ludmila Slatin, canto și prof. Wladimir Slatin, vioară și Alexis Boutakoff, pian.
21.00. Actualități franceze de Ion Cantacuzino.
21.20. Nunta Jeanetei, operă comică într'un act de Victor Massé.
ORCHESTRA RADIO
Cond. muzicală: Const. Bobescu
22.30. Radio jurnal. Sport.
22.40. Concert nocturn al orchestrei de salon Radio, dirij. de D. Teodoru.
23.55. Ultimele știri.

JOI, 7 IANUARIE 1937

7.30. Deschiderea emisiunii. Gimnastică ritmică. Radio jurnal. Concert de dimineață (discuri). Sfaturi gospodărești și medicale.
8.30. Inchiderea emisiunii.
13.00. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz. Orchestra Petrică Moțoi, (canto: Ion Luican).
14.10. Radio jurnal. Ora. Mersul vremii. Știri interne și externe.
14.20. Continuarea concertului.
15.00. Ultimile știri.
18.00. Concert de după amiază. Orchestra Jean Marcu.
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.10. Continuarea concertului.
19.50. Teatrul sătesc și șezătorile în munca Echipelor Studențești de Victor Ion Popa.
20.05. Muzică distractivă. Ansamblul Mihail Daia. Quartet vocal: Chirilă Ispas, tenor; Mihail Știrbei, tenor; Alex. Bojenescu, bariton; Petre Dumitriu, bas; Eug. Walton, pian; M. Al. Fred; conducerea muzicală: Mihail Daia.
20.55. Cuvânt introductiv la Concertul simfonic de Emanoil Ciomac.
21.15. Concert Simfonic al orchestrei Filarmonica, dirij. de George Georgescu (transmisie dela Ateneul Român).

Aspecte, Insigne, Comentarii

D. Emilian Vasilescu „Pentru legionari"

— cartea ca o lumină a Căpitanului, este obiectul unei lucrări de exegeză la care ostenește d. N. Roșu, autorul *Dialecticei Naționalismului.*

doctor în teologie și-a tipărit lucrarea de doctorat: Interpretarea sociologică a religiei și moralei.

Acest amplu studiu critic, care depășește obișnuitele teze de doctorat, este prefațat de Gaston Richard, profesor la Universitatea din Bordeaux și președinte de onoare al Institutului internațional de sociologie.

In acest studiu sociologic, este analizată școala sociologică franceză dela începuturile ei până în momentul de față. Sociologia lui Auguste Comte a lui Emile Durkheim ca și a discipolilor acestuia, este discutată cu temeinicia științifică a unui adânc cunoscător al problemei.

In partea a doua a studiului d-lui Emilian Vasilescu ni se vorbește despre interpretarea sociologică a moralei.

Numai această extrem de sumară prezentare a cuprinsului operei d-lui Emilian Vasilescu ne poate îndreptăți și afirmăm că ne găsim în fața unei bine gândite opere științifice.

Când lectura ei ne va fi epuizată vom putea să discutăm pe larg această operă, a cărei valoare științifică este indiscutabilă.

D. Paul I. Pătrașcu

— de versurile căruia am luat cunoștință din „Iconar" are gata de tipar manuscrisul volumului său de poeme „INFIORARI DE STRUNE".

Poezitle poetului Pătrașcu, *deși mărturisesc încă influențe argheziene, indică, totuși, o repede de evoluție către un destin care să fie numai al lor.*

Poetul Mircea Streinul

— a făcut să apară de curând un volum de „Comentarii lirice la poema într'un vers de Ion Pillat". *Cartea are, în plus, 12 gravuri de Rudolf Rybiczka.*

Știrea aceasta o luăm din „Iconar".

Volumul nu l-am văzut. Și ne-ar plăcea să-l avem. Măcar pentru a-l răsfoi. Se poate?

A apărut

„GAZETA FARMACIILOR", anul II No. 20 sub direcția d-lui Aurel Scurtu cu următorul sumar: Cultura farmaceutică: Cultul pentru profesoorul Ștefan Minovici; Pilde dela farmaciștii belgieni; Considerente științifice asupra visurilor; Tot asupra chestiunei: Farmaciștii și plantele medicinale; O pagină din istoria culturală a farmaciei române; Documente istorice: Fragmente din desbaterile parlamentare în chestiunea farmaciilor (1885); Farmaciștii cari au fost: Victor Thüringer; Un omagiu octogenarului Gustav Breinstörfer farmacist din Sibiu; Gândirea oamenilor de știință; Poezie: Slova; Miliardul asigurărilor sociale; O lămurire pentru farmaciștii furnizori dela Fabricele de tutun; Auton. univ. și facul. de farmacie; Actualități științifice și profesionale; De vorbă cu colegii; Farmacia practică; Moartea farmacistului I. Faltis; Cărți și reviste farmaceutice (dare de seamă); Lădița cu scrisori (Răspunsuri).

Tot pentru „Patria" și pentru voluntarii ei anonimi

Răspuns unei puneri la punct și unor constatări usturătoare

„Patria", *oficiosul partidului național-țărănesc dela Cluj, răspunde, în sfârșit, somațiilor noastre, provocate de insinuările nedemne, aruncate voluntarilor din Vechiul Regat de către un grup — rămas încă anonim — de voluntari ardeleni. Ce pretindeau domnii dela Cluj? Iată să vă reamintim:* anume că la București au fost decorați, de către voluntarii din Vechiul Regat, mai mulți jidani, în schimbul unor sume considerabile de bani.

Nu vom reveni asupra celor două palme cu cari voluntarii din Vechiul Regat au pus la punct calomnia internațional-țărănistă, din subsolurile „Patriei". Constatăm numai lașitatea discipolilor d-lui Maniu, cari după ce afirmă că: „le repugnă să se scoboare la stilul d-lui Ilie Rădulescu, ale cărui articole sunt scrise mai curând cu fiere, decât cu cerneală", *dau birul cu fugiții și adoptă tactica jidanului:* „nu știu, n'am vuzut"! *Sau în speță — spune „PATRIA":* „n'am scris niciodată împotriva voluntarilor din Vechiul Regat. D. Ilie Rădulescu se războiește cu propria d-sale fantezie".

JIDANII DIN MARAMUREȘ, VOLUNTARI?

Foarte bine. In lipsă de combatanți sau în fața steagului alb, iată am fi gata să închidem coloanele noastre acestei penibile chestii, în care calomniatorii au dispărut. Dar „Patria" revine asupra unei alte laturi a somațiilor noastre, adresate voluntarilor d-lui Maniu. Anume asupra întrebării pe care am făcut-o: „cum se face că între propușii spre a fi decorați cu „MEDALIA FERDINAND I, CU SPADE", ca fiind foști membrii ai Gărzilor Naționale din Ardeal, figurează și o mulțime de jidani din Maramureș?". Oare au făcut și jidanii parte din Gărzile Naționale ardelene, cari au menținut ordinea în Transilvania, până la sosirea trupelor române din Vechiul Regat?

Intrebării noastre, „Patria" *îi răspunde potrivit temperamentului d-lui Maniu. Se servește de aceiaș metodă iezuitică. Spune, într'adevăr,* „Patria": „UNIUNEA FOȘTILOR VOLUNTARI ROMANI" a adresat M. Sale Regelui, în ziua de 16 Decembrie 1936 *(în ziua adică în care apărea somația noastră. N. R.)* un memoriu semnat de d. dr. V. Deleu, ca președinte și M. Gulu ca secretar, memoriu în care se arată că M. Sa a dispus ca numai foștilor voluntari să li se acorde în mod special „Medalia Ferdinand I", cu spade pe panglică. Memoriul Uniunii Foștilor Voluntari, își arată surprinderea că Ministerul Apărării Naționale a cerut foștilor voluntari să verifice tablourile membrilor gărzilor naționale din Transilvania pentru ca și aceștia să fie distinși cu „Medalia Ferdinand I cu spade pe panglică".

Și mai departe: „E clar deci că NU Uniunea Foștilor Voluntari a făcut aceste propuneri împotriva cărora se protestează".

INTRE O SUPARARE ȘI UN STIL DE MAHALA

„Vreți să știți însă de ce e supărat d. Ilie Rădulescu și de ce a luat poziție în contra voluntarilor ardeleni? — **se întreabă „Patria".** „N'o spunem cu nici o intenție de a polemiza cu d. Ilie Rădulescu sau cu stilul d-sale de mahala". Supărarea d-lui Ilie Rădulescu vine însă— după propria d-sale mărturisire, pe care ne-o spune sub semnătură, în articolul: **„STRAINISMUL IN OFENSIVA"** — din faptul că dela conferința d-sale, pe care a ținut-o la Cluj, a lipsit toată elita românească a Clujului. Iată restabilirea faptelor răstălmăcite de condeiul inveninat al directorului „Poruncii" — încheie „Patria" internațional-țărănistă.

La această nouă insinuare a „Patriei", n'avem de dat decât un singur răspuns. Anume că: dacă polemica este foarte agreabilă cu oamenii deștepți, ea devine o povară când trebuie făcută cu lumea care socotește inteligența drept un atribut... al mahalalei. Poate și deaceea îi taxează domnii dela „Patria" pe Regățeni, drept țigani. Oricum însă, oricât ar vrea „Patria" să ne atragă pe alte drumuri, decât pe acelea cari au determinat această polemică, nu vom conveni să abandonăm justificarea inițială a acestei discuții. Anume: cine i-a decorat pe jidani? Voluntarii din Vechiul Regat sau voluntarii ardeleni? Iată întreaga preocupare a acestei polemici!

CINE I-A DECORAT PE JIDANI!

Și atunci judecând după atitudinea pe care, în numele voluntarilor d-lui Deleu, o ia „Patria", atitudine care vrea să spună că „Patria" nu numai că n'a simțit niciodată gustul usturoiului, dar din contră în rândurile conducătorilor voluntarilor ardeleni există chiar o aversiune împotriva jidanilor, ai crede că tot antisemitismul României s'a concentrat în tabăra d-lui Maniu. Ba chiar că în curând d-nii Cuza și Goga vor fi integralmente expropriați, dacă n'au și fost, prin fapta, nu numai prin vorba d-lui Deleu.

Așa să fie oare? Am fi bucuroși s'o constatăm! Iată însă ce ni se întâmplă? Un cititor — probabil prieten al „Patriei" — ne trimete dela Cluj un exemplar din „Monitorul Oficial". Este No. 132 din 8 Iunie 1932. In acest nr. sunt publicate numele voluntarilor ardeleni decorați cu „MEDALIA FERDINAND I CU SPADE", medalie instituită de Majestatea Sa Regele Carol al II-lea, în memoria Marelui Intregitor de țară, Ferdinand I și cu dorința de a răsplăti eroismul Românesc care a întregit România.

Cine a făcut propunerile pentru decorarea acestor voluntari ardeleni? Uniunea Voluntarilor Români Ardeleni dela Cluj. Ei bine, ce citim la pag. 3675 a acestui Monitor? Iată vă reproducem facsimilul unei crâmpei din această pagină:

Voluntari români după frontul Salonic

Sergenți

Ghica Gheorghe, Nicea Nicolae, Micătă Constantin, Duli Sterie, Petre C. Panu, Henry Löbel, Rosnacoff Mișu, Sava Radu.

Capo

Ciumeti Nicolae, Sterie Canacheu, Gheorghe Oboroceanu, Stoiu Stoin, Constantin Maimuca, Dafin Miu, Fridman Henry, Nicolae Papadeodosie.

Soldați

Papagheorghe Cristea, Zanfir Angheliache, Trifon Grozea, Ion Bradalexi, Nicolae Diaconescu, Nicolae Lala, Emil Papaianache, Dumitru Maria Angheloaia, Costa Nicolae, Ștrul Margulis, Huhne Sioon Isidor, Grunberg Ștrul, Samuil Șapira, Adolf Wagner, David Weintraub, Dimitrie Constantinide, Linardatos Gherasim, Teodor Capidan, Giogea Cristea, Nicolae Saru, Abramescu Samuel, Economu Tache, Trajan Duma, Casap Hristu.

Ce citiți în clișeul care înfățișează această pagină? Iată să vă reproducem în slovă:

VOLUNTARI ROMANI DUPA FRONTUL SALONIC

Sergenți

Ghica Gheorghe, Nicea Nicolae, Micătă Constantin, Duli Sterie, Petre C. Păun, HENRY LOEBEL, ROSNACOFF MIȘU, Sava Radu.

Caporali

Ciumeti Nicolae, Sterie Canacheu, Gheorghe Oboroceanu, Stoiu Stoiu, Const. Maimuca, Dafin Miu, FRIEDMANN HENRY, Nicolae Papadeodosie.

Soldați

Papagheorghe Cristea... STRUL MARGULIS, HUHNE SIOON ISIDOR, GRUNBERG STRUL, SAMUIL ȘAPIRA, ADOLF WAGNER, DAVID WEINTRAUB, ...

Voluntari Români pe frontul dela Salonic, pentru întregirea României! Tot unul și unul... cu perciuni! Ți-ai văzut biată țară eroii pe care ți i-ai decorat?

Intrebăm încă odată: cine i-a propus spre decorare pe acești jidani... voluntari pe frontul de la... Salonic? Și pentru cari... „argumente"... considerabile)?

Așteptăm de astă dată un răspuns nejezuitic al „Patriei". Și o declarație francă, românească din partea voluntarilor ardeleni, dacă într'adevăr ne găsim în fața unor adevărați camarazi voluntari, cari pe deasupra tuturor odioaselor intrigi politicianiste, țin la înaltul prestigiu moral al voluntarilor. Anume: declarația fermă că voluntarii se leagă să nu mai atârne de pieptul lor brav această decorație PANA CE TOȚI JIDANII NU VOR FI SCOȘI DIN RANDURILE DECORAȚILOR.

Iată ce vrem să citim, negru pe alb, în „Patria". Așteptăm!

Sancta semplicitas!

(Urmare din pagina I-a)

consumatoare de grâu, de unde deținea odinioară un primat, față de Ungaria și Bulgaria, în ce privește consumul grâului (ceiace indică, desigur, o stare de prosperitate) ajunge în coada statisticii, după Ungaria și după Bulgaria. Românul, deși mare producător de grâu, consumă azi abia jumătate din cantitatea de grâu, cu care se hrănește bulgarul, pe care noi continuăm totuși să-l zeflemisim pentru viața lui... primitivă.

Și cifrele acestea sunt prea puțin edificatoare. Noi putem să le servim cercetătorilor dela Liga Națiunilor, date mult mai suggestive. Astfel, foarte pe scurt: Venitul nostru agricol este de 9 miliarde anual în 1934. Dacă la aceste 9 miliarde adăugăm și venitul provenit din vii, din creșterea vitelor și, în general, din întreaga mică industrie agricolă, adică alte 7 miliarde, obținem pentru întreaga noastră agricultură și pentru anexele ei, un total de 16 miliarde. Impărțiți (fără să mai ținem seama de marea și mijlocia agricultură) aceste 16 miliarde la populația țărănească de aproape 13 milioane de suflete. Revine pe cap de locuitor (lei 16.000.000.000 : 13 milioane locuitori) abia 1.200 lei. Da, da: 1.200 lei venit anual pe cap de țăran! Poate să ducă un țăran o viață omenească, oricât de restrânsă, cu 1.200 lei pe an? Poate să-și țină o gospodărie? Poate să-și îngrijească elementar sănătatea, să-și dea un copil la școală? Exclus. Satele noastre se sbat în cea mai cruntă mizerie. Bântuite de sifilis, de tuberculoză și de alcoolism, suntem azi singura țară din Europa cu tifos exantematic, boala murdăriei, boala lipsei de săpun, pe care satele noastre nu-l cunosc.

Acesta este adevărul. Trist, dureros, dramatic. Țăranul nostru, în țara grâului, moare de foame, nu cunoaște pâinea, mănâncă mămăligă și este destrămat de pelagră. Dar, domnilor deștepți dela „Patria", *cine este vinovat? Cine poartă răspunderea ticăloșiei criminale care asasinează satele noastre? Dictatura sau democrația care ne guvernează, ea, numai ea, de 20 de ani?*

Pentru orice minte cât de superficială, dar care să nu se învârte într'un cap de dobitoc, simplul examen comparativ al cifrelor pe cari le dă Liga Națiunilor și la cari se referă „Patria", *este mai mult decât concludent. Intr'adevăr, la 1888—89, atunci când țăranul nostru, deși iobag, consuma cu 30 la sută mai mult grâu decât azi, România era stăpânită de regimuri de mână forte, de ideia de autoritate. Fie că erau conservatori, fie că erau liberali, majoritatea oamenilor de guvern era boerească. Boerii cari cheltuiau, cari își ruinau averile, moștenite dela părinți, în politică. Lozinca era:* nimeni nu poate face politică dacă n'are cel puțin un venit de 5.000 lei aur *(300.000 lei azi) pe an. Nu guverna pe atunci democrația gunoaielor; existau latifundiari de pământ, da, dar nu de voturi și de demagogie electorală; nu se pomenea pe atunci ca orice pârlit să intre coate goale într'o guvernare și să iasă milionar. Așa cum s'a întâmplat cu fruntașii dv. politici, domnilor dela „Patria", sub regimul blagoslovitei democrații!*

Se sbate de moarte țărănimea? Cine este vinovat? Nu ne dați voie, domnilor dela „Patria" să-l credem pe d. Ion Mihalache, atunci când spune: „mizeria țărănimii se datorește disproporției, lipsei de echilibru între prețul produselor agricole (preț jos de tot) *și prețul produselor industriale* (sus de tot)". *Cine sunt producătorii agricoli cu prețurile jos? ȚARANII (Românii adică)! Cine sunt, din contră, producătorii industriali, cu prețurile sus? JIDANII!*

A, dar proștii (ori ăi care fac pe proștii la Cluj) sunt și CANALII. „Patria" *nu pomenește un singur cuvânt de jidani. Vinovată de mizeria țărănească e dreapta naționalistă. De ce? Pentru că se îmbracă în cămăși verzi sau albastre! Și mai ales fiindcă se războiește cu jidanii, cu patronii trusturilor și cartelurilor. (D. Vaida care le-a băgat în cap valahilor istoria asta cu trusturile, ar trebui spânzurat!). Și a te războI cu jidanii, înseamnează a da lovitură de moarte democrației. Nu trăește oare democrația prin consiliile de administrație jidănești? Nu sunt toți democrații țărăniști răsfățații consiliilor lui Oskar Kaufmann, ăl cu prețurile (sus, sus de tot) ale produselor industriale?*

Mă întrebați poate: dece mai pierzi, dom'le, vremea, rostind adevăruri, cari au devenit crasă banalitate? Nu, nu-i așà, domnilor naționaliști! Din nefericire se mai găsesc țărani pe cari îi duc de nas lupii, îmbrăcați în surtucul de oaie al d-lui Ion Mihalache. Se mai întâlnesc nefericiți cari să spere în statul țărănist al bandiților jidani. Ori datoria acelora cari iubesc această țară și se înduioșează cu adevărat de mizeria țărănimii, este să-i ia de guler și să-i scuture zdravăn pe acești mizerabili, cari după ce sunt bandiți, mai sunt și nerușinați.

Auziți: Vinovată de dezastrul țărănimii e dreapta naționalistă, care se războiește cu asasinii satelor noastre: jidanii! Ei bine, dacă acestor canalii nu le crapă obrazul de rușine, dv. ce faceți domnilor naționaliști? Stați cu palmele în sân?

DR. ILIE RADULESCU

Politice

Cu ocazia Anului Nou, directorul general al căilor ferate române a trimis M. S. Regelui, următoarea telegramă:

— „In numele întregului personal c. f. r., rog respectuos să binevoiți, a îngădui, Sire, ca de Anul Nou 1937, să reînoim și să depunem la picioarele Tronului Aceluia ce întruchipează în modul cel mai strălucit Patria, cu toate năzuințele și idealurile ei, cele mai respectuoase și devotate omagii și cea mai călduroasă urare de viață lungă și fericită pentru binele și progresul Patriei.

Să trăiți Majestate!"

Ing. Ion Macovei

La care M. S. Regele a răspuns următoarele:

„Mulțumesc întregului personal c. f. r. pentru omagialele urări ce mi le-ați trimis în numele lui, la mulți ani tuturora".

Carol

*

Membrii organizației politice, a secției femenine și a tineretului lăncier din circ. 36 sect. IV Verde a partidului național-creștin, sunt convocați a lua parte la ședința săptămânală ce are loc Marți 5 Ianuarie a. c., ora 8 seara, la sediul din str. Hagi Ghiță 39 bis.

*

D. MIRCEA CANCICOV, ministrul finanțelor, a ținut eri o conferință cu secretarii generali ai ministerului și cu directorul general al bugetului și contabilității statului. S'au discutat condițiile în care va putea fi trecut la ministerul finanțelor, ca și bugetul F. A. N., fondul național de aviație.

*

La telegrama de felicitare adresată cu prilejul Anului Nou Majestății Sale Regelui, de către d. general adjutant Paul Angelescu, ministrul Apărării Naționale, s'a primit următorul răspuns:

„Mulțumesc din toată inima pentru frumoasele urări ale iubitei Mele armate.

La Mulți ani!

CAROL"

*

PARTIDUL „Național - Creștin", suburbana „Principele Nicolae", sectorul II Negru, aduce la cunoștința membrilor partidului și totdeodată invită pe toți bunii români, să binevoiască a lua parte la slujba religioasă, ce se va face pentru sfințirea drapelului organizației, mâine 6 Ianuarie, la ora 11 jum., în biserica Mărcuța din șoseaua Pantelimon 279.

*

Domnii Membrii ai Ordinului „Ferdinand I" (nu acei cari posedă Medalia), sunt rugați să comunice Mareșalatului Curții Regale (Palatul Regal Calea Victoriei București) adresele exacte și complecte spre a li se putea trimite invitațiunile la recepția care va avea loc în ziua de 24 Ianuarie 1937.

*

RECTORII tuturor universităților din țară se vor întruni în ziua de 10 Ianuarie în Capitală. Se vor discuta măsuri în legătură cu bunul mers al învățământului superior și al disciplinei tineretului studențesc.

*

D. dr. C. ANGELESCU, ministrul educației naționale, care a renunțat în ultimul timp la călătoria sa în străinătate, a dispus convocarea pentru ziua de Vineri 15 Ianuarie a tuturor inspectorilor generali din învățământul primar.

Tot în cursul lunei Ianuarie, se vor întruni, sub președinția d-lui profesor dr. Angelescu, consiliul inspectorilor generali din învățământul secundar.

*

In noaptea de 31 Decembrie spre 1 Ianuarie a avut loc la sediul național-creștin al circ. 36 sect. IV Verde, din str. Hagi Ghiță No. 39 bis, într'o atmosferă de caldă prietenie naționalistă cu un pronunțat caracter antisemit serbarea revelionului de către tineretul acestei circ.

Discuțiile melancolice ale rataților politici

Francmasonii înfrânți și „democrații" jidoviți înlăturați ca niște toxine din organismele naționale regenerate, aruncă răspunderea tuturor catastrofelor provocate de ei ieri, asupra naționaliștilor de astăzi

Ultimele lecțiuni naționaliste le-au folosit foarte mult ovreilor din România. Dovadă faptul, că unii încearcă să se boteze, iar alții, cari scriu pe la ziarele deochiate, au cam rărit-o cu provocările.

Iată de exemplu DIMINEAȚA. Ziarul acesta perciunat, atât de agresiv și de sentențios odinioară în frumoasele zile ale Aranjuezului democratic și politicianist, a devenit astăzi mai incolor ca o emisiune de gaze animale și mai inodor ca apa chioară.

Jidanii cari îl scriu nu mai au, par'că nici o opinie personală. Ascunși cu o prudență comică fiecare după propriul lui deget, ei se mărginesc să reproducă numai părerile puținilor amici ideolgici cari le-au mai rămas pe ici pe colo. Păreri din cari — vai! — nu mai transpiră decât tragica melancolie a învinșilor.

FRANCESCO ȘI GRIGUȚA DESPRE CATACLISMELE CE AMENINȚA PLANETA

In penultimul număr, al târtănescului ziar, ni se reproduce astfel o discuție pe care d. GRIGORE FILIPESCU, preafericitul pensionar al „americanilor" dela palatul telefoanelor, americani operați nu numai la perciuni și FRANCESCO NITTI, binecunoscutul mason și democrat italian, actualmente pensionar al MARELUI ORIENT francez, după ce victoria lui MUSSOLINI l-a izgonit în chip definitiv din Italia.

Decorul discuției, îl formează tristul peisagiu iernatic al Parisului, aproape ireal în serile brumate ale lunii Decembrie.

— Cred în războiu, a început d. FRANCESCO, monoton sa spovedanie, cu TOATE CA ȘTIU că ar însemna un nou incendiu al Europei.

Iar ceva mai departe, d-sa accentuiază încă odată:

„M'am născut într'un colț de pământ bântuit de cutremur.. Din cea mai fragedă copilărie am avut prilej să văd cu ochii întinderea catastrofelor provocate de zguduiri puternice. Imi dau seamă de consecințele unui nou război și TOTUȘI cred că nu vom putea înlătura această crimă împotriva civilizației".

ETERNA OBSESIE: DICTATORII NAȚIONALIȘTI SUNT RESPONSABILI

CC. Griguță a întrerupt apoi pe d. Francesco, (NITTI) întrebându-l: Au oare cine determina acest război îngrozitor? Și pentru ce e de neînlăturat războiul? *La care d. NITTI* (Francesco) *a răspuns prin obișnuita și obsedanta sa balivernă cu dictatura și dictatorii naționaliști, singurii cari ar fi responsabili de tragicele greutăți cari apasă asupra lumii de astăzi.*

D. FRANCESCO NITTI minte însă ca un porc, ca un birjar napoletan și ca un francmason mizerabil ce este.

*

In 1914, d-nii MUSSOLINI și HITLER erau simpli particulari obscuri. Lumea era integralmente dominată pe atunci de democrație și de francmasonerie, adică de frații întru Satana ai d-lui NITTI și GRIGUȚA ETIOPIANUL. Și totuși războiul mondial a izbucnit. Infricoșetorul măcel a fost pus la cale de către francmasoneriile din Londra, New-York, Paris și Viena, la spatele cărora se ascundea scorpia mondială jidovească.

Care scorpie a și tras toate foloasele de altmintreli, deoarece după năruirea monarhiilor și după distrugerea străvechilor împărății creștine cari n'au avut prudența să ia din vreme toate măsurile energice de reprimare a invaziunii semite, ȘAPTE OPTIMI DIN SUPRAFAȚA TERITORIULUI EUROPEI AU INTRAT PE MAINI SPURCATE DE JIDAN.

TOTUȘI DICTATORII AU SALVAT ȘI VOR SALVA PACEA ȘI ORDINEA LUMII

Dacă peste sufletul mucegăit al bătrânului mason italian ar trece măcar o umbră de onestitate, el ar recunoaște că și jidanii și masonii și mai ales ovreii bolșevici au un rol mai mult decât important în criminala acțiune de provocare a războiului pe care cu toții îl simțim că bate la ușe.

După cum ar recunoaște de asemeni, că dacă astăzi mai subsistă un rudiment de pace și de ordine arică și europeană în lume, apoi aceasta se datorește în chip exclusiv regimurilor de mână forte instaurate în Italia, în Germania, în Portugalia, în Turcia, în Grecia și în Polonia. Dar la urma urmii ce importanță are opinia unui sărman ratat în astfel de materii? Cel mult, dacă prețuește ceva în calitate de indiciu simptomatic.

Observați, în adevăr, cu câtă preciziune proorocește d. NITTI deslănțuirea unui nou cataclism istoric și cu câtă siguranță îi denunță el pe naționaliști ca singurii autori ai acestei catastrofe în devenire.

Dacă Nitti ar fi un simplu gură-cască de pe stradă, cuvintele sale n'ar avea nici o rezonanță. Dar el e unul din conducătorii masoneriei și prin urmare el e în secretele lamentabile ale zeilor cu pistrui. El știe prin urmare că războiul îl pregătesc de pe acum cu febrilitate jidanii și bolșevicii și că țapii ispășitori trebue să fie naționaliștii. Adică tot așa ca și în 1916, când răspunderea marelui cataclism a fost aruncată în spinarea Țarului și a Kaizerului, victime predestinate.

Insă e bine să se știe că în această delicată materie, urciorul nu merge de două ori la apă. Și că protagoniștii naționaliști de astăzi nu vor avea aceeași soartă. Dimpotrivă.

ADRIAN BALTAG

Comuniștii, traficanți de sânge francez

Reproducem, din marea publicație franceză, GRIGOIRE:

Evenimentele arată, odată mai mult, că bolșevismul e sinonim de trădare. Doctrina lui a fost elaborată, fixată de Komintern. Acesta e un super-guvernământ internațional dispunând, ca agenți de propagandă și de execuție, de toate partidele comuniste din toate țările. Partidele comuniste sunt legate de Komintern prin doctrină. Acesta sfârșește prin a le stăpâni prin bani.

ORDINUL DE MOBILIZARE

La 15 Septembrie 1936, la conferința Secretariatuului politic al Kominternului, ținută la Moscova și consacrată afacerilor spaniole, au fost stabilite liniile principale ale planului de mobilizare a francezilor pentru cauza Kominternului.

Sub influența lu iAndré Marty, înalt comisar al Kominternului pentru Spania care fusese de mai multe ori cu ordinul la Moscova, Secretariatul politic luă următoarele hotărîri:

1) A porunci partidului comunist francez de a se manifesta activ în furnizarea de arme Frontului popular spaniol și de a proceda la o înrolare masivă de voluntari.

2) A porunci partidelor comuniste francez și spaniol de a încheia, sub controlul biuroului parizian al Kominternului, un acord tehnic care să reguleze modalitățile colaborării lor.

AURUL SPANIOL

Acest acord tehnic a fost pus la punct în a treia decadă din Septembrie, imediat după reîntoarcerea lui Thorez dela Moscova. Pentru semnătura pactului care a fost semnat cu ocazia asta, partidul comunist spaniol a delegat pe trei reprezentanți: Hemandez, Carlos Ottero, Miguel Valdez. Primul este trezorier al fondurilor puse la dispoziția partidului comunist spaniol de guvernul Frontului popular spaniol pentru a plăti „cheltuelile militare" ale partidului. Două zile de negocieri au fost necesare pentru a izbuti.

TARG TRADATOR

Iată clauzele acordului:

1) Partidul comunist francez ia angajamentul de a creia un număr suficient de uzine de necrutare pentru a furniza 20.000 de luptători necesari corpului internațional.

2) Se angajează, pe deasupra, să creieze o organizație specială pentru cumpărarea și trimiterea de arme și muniții în Spania, după indicațiile care vor fi furnizate de o comisie tehnică având sediu la Malaga și compusă din: Tracos, Martinez, Nunros și Gabriel Miklas.

3) Aceleași angajamente sunt luate în ce privește alimentarea milițiilor roșii, în haine și echipamente diverse, în mâncare, etc...

4) Un credit renovat oricând în chip automat, de 7 milioane de pesetas e deschis de Hernandez în favoarea persoanelor desemnate de partidul comunist francez.

CELE TREIZECI DE MONEDE

In fine, o clauză prevede că, „ca rambursare a cheltuelilor lui", partidul comunist francez va primi pentru fiecare voluntar recrutat, suma de 500 de franci.

In vederea unei acțiuni simultane a milițiilor muncitorești spaniole, a brigăzilor internaționale și a organizațiilor paramilitare comuniste din Sud, partidul comunist francez e autorizat să ia din toate trimiterile de arme făcute cu colaborarea lui:

15% din valoarea facturilor.

30% în arme și muniții care vor fi acumulate în Franța în cele 8 depozite clandestine mai însemnate din Sud.

Acestea sunt repartizate precum urmează: două la Perpignan, două la Bordeaux, unul la Avignon, unul la Lyon, unul la Toulouse și unul la Marseille.

Asupra cumpărăturilor, în afară de arme și muniții, un comision de 22% asupra valorii facturii.

Rezultatul acțiunii desfășurată în Sud în vederea unei acțiuni revoluționare, satisface, pare-se, pe deplin, pe agenții Moscovei. Astfel, confirmând revelațiile lui Gringoire din 28 August a. c., Vaillant-Couturier, în articolul său din Humanité din 17 Decembrie, amenința deschis cu o răscoală armată în Sudul Franței.

RECRUTARE

Executând angajamentul de a înrola recruți, comuniștii au deschis pe teritoriul francez 46 uzine de recrutare.

Planul de lucru nu e lăsat la bunul plac al inițiativelor particulare. O circulară secretă a fost trimisă de comitetul central al partidului ordonând un recensământ imediat al tuturor anchetelor la care s'au supus militanții, pentru a se stabili lista acelora care au suportat deja o pregătire militară.

Secretarii de raion primiră ordine de a convoca personal pe cei vizați. In convorbirile intime, ei trebue să-i sfătuiască pe militanți care răspund condițiilor prevăzute de a îndeplini „datoira lor revoluționară". Nu li se spune că plecarea lor va raporta 500 de franci de cap.

ACTIVITATEA OFICINELOR DE RECRUTARE

Din cele 46 de oficine de recrutare, cele mai însemnate se află la Paris, strada Alesia, Saint-Maur, Doudeauville, Hoche à Bagnolet; strada Cristallerie la Pantin, Nicolas-Largier la Toulon, și bullevard de la Méditerranée, la Marsilia.

In afară de angajamentele individuale culese de organizațiile Frontului popular, oficinile comuniste recrutaseră, la 1 Decembrie trecut, 12.000 de voluntari.

O. D.

Plugușorul studenților lăncieri

Lăncierii sect. I. Galben căpitănia „OCTAVIAN GOGA" de sub comanda d-lui avocat LUCA SINDILE a organizat de Anul Nou, un „PLUGUȘOR" cum nu au cunoscut Bucureștii. Două-

Tradiționalul plugușor

zeci de lăncieri îmbrăcați în splendide costume naționale, un plug tras de șase boi împodobiți cu cetină și fanioane tricolore cu svastici, harapnice, buhai, flueraș, etc. constituiau un impunător cortegiu, care a stârnit admirația tutulor românilor din această Capitală.

Pocnetele de bice, sunetele de talange, cântecul duios din fluer și feeria albului nevinovat al costumelor naționale, dau cortegiului ce a parcurs calea Victoriei la lumina serii, o măreție infinită. Era așa de frumos, ca 'n vis! Imensul șir de colindători s'a oprit câteva minute și la noi.

Glasul studentului moldovan Bârzu Petre, avea un timbru care-ți răscolea ultima fibră de simțire românească. Da, Bucureștii s'au înduioșat și ei, și-a recunoscut în momentul acesta, toată ticăloșia, toată nemernicia nemernicilor parveniți care au uitat de datina străbună.

Acest moment sublim de reînviere înseamnează un moment hotărîtor pentru destinul neamului, care nu poate fi decât destinul pe care-l crează acest tineret cultivator de tradiție.

Rotativele guvernului comunist catalan continuă să tipărească zeci de milioane pesetas fără acoperire metalică, deci fără nici o valoare.

In baza acestei monede depreciate comuniștii spanioli cumpără materiale de război dela guvernele frontului popular din țările judeo-democratice.

Discuţii în jurul creditului meşteşugăresc

Conflict între ministerul muncii şi cel al educaţiei naţionale

Între ministerul muncii şi cel al educaţiei naţionale a isbucnit un conflict pe chestia creditului meşteşugăresc.

Iată cum se prezintă faptele:

La ministerul educaţiei naţionale, direcţia învăţământului industrial, există, după noua lege, o Casă a fondului industrial, alimentată din cotele ce se percep asupra diferitelor lucrări ale statului date în antrepriză. Fondul ar urma să slujească la întreţinerea fostelor şcoli de meserii şi profesionale de fete, precum şi la ajutorarea absolvenţilor cari şi-ar deschide ateliere în mijlocul satelor.

Ministerul muncii şi ocrotirilor sociale, care a creat şi el o Casă a creditului meşteşugăresc, susţine că fondul industrial trebuie înglobat în cel meşteşugăresc, luându-şi obligaţiunea să ajute pe toţi absolvenţii cari şi-ar deschide ateliere la ţară.

De aici a pornit conflictul.

Într'un reportagiu documentat, vom discuta mâine problema pe toate laturile şi vom căuta să înfăţişăm cât mai obiectiv lucrurile, pentruca să se vadă de partea cui este dreptatea.

Reduceri pe c. f. r. pentru târgul de seminţe dela Cluj

Pentru călătoria vizitatorilor la expoziţia târg de seminţe şi semănat ce va avea loc la Cluj, între 21-27 Februarie, s'a aprobat o reducere de 50% din taxele tarifului tren de persoane la înapoiere.

Plecarea din staţiile de origină va avea loc între 21-27 Februarie inclusiv, iar înapoerea între 21-27 Februarie 1937 inclusiv.

La ducere, se va călători cu bilete cu preţul întreg. La înapoiere, staţia Cluj va elibera bilete cu 50% reducere pentru trenul, clasa şi distanţa prevăzută pe biletul ce a servit la ducere.

Valabilitatea biletului întreg ce a servit la ducere se limitează pentru înapoiere la maximum 5 zile socotite dela data sosirii în timpul duratei expoziţiei târg.

Odată cu eliberarea biletelor cu 50% la înapoiere, se va viza şi biletul întreg ce a servit la ducere.

Nu se admite întreruperea călătoriei nici la ducere nici a înapoiere.

Costul suplimentului de tren accelerat sau al tichetului pentru tren rapid, se va plăti integral atât la ducere, cât şi la înapoiere.

Transportul coletelor în vagoanele poştale

Constatându-se că unele staţiuni opresc prin abuz unele expediţiuni de colete cu vagoanele poştale sub motivul că depăşesc greutatea de 10 kgr., direcţiunea comercialului c.f.r. aduce la cunoştinţă că greutatea maximă admisă este de 20 kgr., excepţându-se trimiterile regiei P.T.T.

In consecinţă, se va avea în vedere următoarele dispoziţiuni:

1) Dacă transporturile se fac în vagoane proprii P.T.T. sau puse la dispoziţia P.T.T. şi pentru care plătesc taxele pe osii şi km. In acest caz P.T.T. este în drept, a face transporturile după tariful ce şi l-au fixat.

2) Dacă însă transporturile se fac în vagoane c.f.r., în acest caz pentru transportul materialelor P.T.T. se va plăti taxele de regie c.f.r.

DIVERSE

D. VALERIU POP, ministrul industriei şi comerţului, a primit astăzi în audienţă pe d. ministru plenipotenţiar al Austriei la Bucureşti.

*

Cu privire la prelungirea valabilităţii autorizaţiilor de import pentru Italia, ministerul finanţelor face cunoscut, că în conformitate cu dispoziţiunile luate de comisia superioară de contingentare, aceste autorizaţii de import se mai prelungesc cu încă trei luni dela data expirării.

*

„INDUSTRIE ŞI COMERŢ". — A apărut excelenta revistă economică: „Industrie şi Comerţ", Nr. 271, din 1 Ianuarie cor., cu un material bogat şi extrem de interesant, atât prin actualitatea problemelor discutate, cât şi prin modul de tratare, documentat şi serios.

*

Articolele şi cronicele sunt semnate de d-nii: I. Tedescul, ing. D. Cristea, ing. P. Mihăilescu, Gr. Melidoneanu, ing. Radu Ţărăşanu, dr. ing. N. Arcadian ş. a.

O informaţie economică extrem de variată şi bogată, completează cele 50 de pagini ale revistei.

*

LA 1 IANUARIE a. c., va avea loc examenul pentru deţinerea gradului de inginer agronam inspector.

La acest examen se pot înscrie toţi inginerii agronomi şefi cl. I, cu o vechime de 3 ani, împliniţi la data de 1 Februarie 1937.

Inscrierile se primesc până la data de 1 Februarie 1937.

*

ASOCIAŢIA „Valea Oltului" a ales ca preşedinte pe d. C. Sescioreanu, preşedintele Uniunii Camerilor de agricultură.

*

In *cursul lunei* acesteia va sosi în Capitală reprezentantul ministerului agriculturii şi domeniilor din Cehoslovacia, care, după cum am anunţat la timp, urmează să viziteze centrele vinciale din ţară, în vederea începerii exportului de vin românesc în Cehoslovacia.

*

D. C. GORCIU, secretar general la ministerul agriculturii şi domeniilor, a întocmit un interesant raport asupra constatărilor făcute de d-sa cu ocazia recentei călătorii întreprinsă în străinătate.

*

D. VALERIU POP, care în lipsa d-lui Richard Franasovici din ţară, deţine şi interimatul comunicaţiilor, a lucrat ieri după amiază cu d. Traian Pârvu, secretarul general al Ministerului comunicaţiilor.

*

D. GH. BACIU a preluat direcţia generală a comptabilităţii, din ministerul muncii şi ocrotiirlor sociale, urmând ca d-lui TEODOR MATEESCU să i se încredinţeze postul de director general la Casa de credit a aceluiaş departament.

*

D. PETRE ALEXANDRESCU-ROMAN, secretar general al ministerului muncii şi ocrotirilor sociale, pleacă în seara aceasta la Roman, unde va inspecta Casa de asigurări sociale şi Camera de muncă.

*

Ieri după amiază d. ILIE P. CALCIU, preşedintele Camerei de muncă, a inspectat mai multe întreprinderi muncitoreşti.

CROITORIA RĂDULESCU
Str. COLŢEI 25 (fostă Sfinţilor)
TELEFON 4.71.75
Execută în rate
din stofe bune
Costume, Paltoane, Pardesiuri, Smochinguri
Având şi un raion special de Croitorie de Dame după cele mai noui jurnale

MINISTERUL JUSTIŢIEI
Direcţiunea Judiciară

PUBLICAŢIE

D. Petre P. Dinu, născut la 18 Februarie 1902 în comuna Bordeni, judeţul Prahova, domiciliat în comuna Bordeni, judeţul Prahova, a făcut cerere acestui Minister de a fi autorizat să schimbe numele său patronimic de „Dinu", în acela de „Ionescu" spre a se numi Petre P. Ionescu.

Ministerul publică aceasta, conform art. 9 din legea asupra numelui spre ştiinţa acelora cari ar voi să facă opoziţiune în termenul prevăzut de aliniatul II al zisului articol.

Pentru inimile caritabile

Mihai Joiţa, de 70 ani, fiind bolnav de 2 ani de zile, din care în ultimul timp a dat mblagit de o mână şi un picior, şi neavând nici un ajutor de nicăeri, roagă pe bunii creştini să-l ajute cu ce o crede de cuviinţă.

Fundătura Băcănău nr. 9, prin Ferentari, Bucureşti.

Societatea Generală de Gaz şi de Electricitate

INŞTIINŢARE

Societatea Generală de Gaz şi de Electricitate din Bucureşti aduce la cunoştinţa abonaţilor săi că plata consumaţiei de energie electrică şi a taxelor de folosinţă a firmelor luminoase să nu se facă decât în mâinile funcţionarilor cari se vor legitima cu carnetul de identitate prevăzut cu fotografie şi purtând viza Societăţii pe luna în curs.

Orice abateri dela aceste prescripţiuni abonatul le face pe riscul şi răspunderea sa personală, Societatea de Gaz şi Electricitate ne recunoscând plăţile făcute persoanelor străine şi neînvestite cu calitatea de încasatori al săi.

Bazele modificării regimului de import

Dispariţia samsarilor de pe lângă contingentare şi sprijinirea importatorilor români. Suprimarea supracotelor de import.

Am arătat într'un număr trecut al ziarului nostru că normele după cari se distribuiau până azi cotele de import de către direcţia comerţului exterior, vor fi modificate radical, în sensul stabilirii unui regim care să funcţioneze automat, pentru a se ajunge la realizarea postulatului atât de sănătos al desfiinţării intervenţiilor, cu inevitabilii samsari cari au creat după războiu în jurul ministerului de industrie şi al contingentării, o atmosferă de mezat.

Desigur, problema aceasta nu e prea uşor de soluţionat, dat fiind... obiceiul pământului, atât de înrădăcinat.

Dar odată cu aceste preocupări, de ordin atât moral cât şi technic, un nou postulat s'a impus atenţiei forurilor competente: sprijinirea, pe calea cotelor de import, a importatorilor români şi a întreprinderilor cari înţeleg să se conformeze fără reticenţe legii utilizării personalului românesc şi anume în spiritul, iar nu în litera acestei legi, care protejând pe *„cetăţenii români"* a devenit o armă împotriva românilor de sânge.

Pentru punerea în aplicare a acestor principii trebuiesc revizuite fundamental tablourile de importatori admişi la cota de import.

ANULAREA COTELOR ACORDATE FALŞILOR IMPORTATORI

Pe acest tablou de cote figurează nenumăraţi jidani, cari nu au nimic face cu importul de mărfuri, şi cari se mărginesc să-şi ridice cotele trimestriale, negociindu-le adevăraţilor importatori netrecuţi pe tablouri, contra unei prime care variază între 5—15%.

Aceşti speculanţi vor fi eliminaţi de pe tablouri fără nici un menajament, iar pentru a se face dovada că măsura aceasta nu ţinteşte să lovească în importatorii adevăraţi şi cinstiţi, toţi vechii posesori de cote vor trebui să facă proba că au utilizat cotele pentru necesităţile comerţului lor direct.

D. VALER POP

SPRIJINIREA IMPORTATORILOR ROMÂNI

Pe planul sprijinirii elementului românesc, se vor adopta măsuri felurite.

In primul rând, cotele, rămase disponibile în urma eliminării de pe tablouri a speculanţilor de cari vorbim mai sus, vor fi distribuite importatorilor români.

In al doilea rând, întreprinderile cari au dovedit până azi că disprefuiesc legea protecţiei muncii româneşti, vor fi şi ele eliminate de pe tablourile de cote de import, disponibilităţile rămase în urma acestei operaţii urmând a fi atribuite întreprinderilor curate româneşti şi importatorilor români de sânge.

Formulate astfel, modificările proectate nu dau satisfacţie numai principiilor naţionaliste, ci şi postulatului moral şi echitabil ca de pe urma actualului regim al comerţului exterior dirijat, să nu beneficieze paraziţii şi speculanţii, ci elementele active şi directe ale comerţului şi industriei.

Opera aceasta presupune studii amănunţite, făcute în prealabil, cari în acest moment sunt terminate şi o serie întreagă de ajustări technice a cotelor, pe ţări, trimestre, categorii de importuri, de importatori, etc.

Va fi prin urmare nevoe, prin simplul fapt al aplicării măsurilor plănuite de o bucată de timp, pe care noi o apreciem la trei luni.

Astfel că reforma aceasta a regimului importului, reformă de technică interioră, iar nu de principii directoare, va fi desăvârşită până către finele lui Martie 1937.

Iar dacă cu această desăvârşire, care, dând satisfacţie postulatului naţional, va desfiinţa în acelaş timp şi samsarlâcul dela contingentare — prin desfiinţarea supracotelor — regimul comerţului exterior va fi aşezat în fine pe baze sigure şi sănătoase.

I. D.

Blumenfeld a furat banii moţilor săraci şi fără şcoală

In atenţia d-lor miniştri ai finanţelor şi educaţiei naţionale

Ca urmare a articolul nostru „COMUNISM CU BANII ŢĂRII", ieri s'a înregistrat la ministerul finanţelor, sub nr. 35428 din 4 Ianuarie 1937, următoarea cerere:

Domnule Ministru,

„Văzând mărinimia cu care se împart ajutoare de către ministerul, ce cu onoare conduceţi viu şi eu prin prezenta a vă ruga să binevoiţi a acorda şi umililor mei parohieni un ajutor pentru construirea unei şcoli primare.

După cum din ziarele cu data de Luni 7 Decembrie 1936, am desprins informaţia, că jidovul BLUMENFELD dela monitoarele iudeo-masono-comuniste din Sărindar, a ridicat suma de 200.000 (două sute mii) lei, dela ministerul de finanţe, cu destinaţia de a învenina poporul cu ideile lor, de care nu se simte nevoe, fără să rişte ceva, folosind banii ţării;

„Iar pe de altă parte:

„După cum reiese din crudul adevăr, că pentru această comună de viteji moţi nu s'a dat nici un ban dela unire încoace pentru vreo construcţie şcolară — şi numai acum câteva zile s'au serbat 18 ani;

„După cum — par'că mi-e ruşine să spun — pentru cei peste 800 de copii obligaţi la învăţământ (nu putem educa decât 60—70 în singura sală de învăţământ ce există, a vechii şcoli confesionale) n'avem decât un singur post de învăţător;

„Faceţi supremul gest de echitate, spălând ruşinea ţării, din ambele privinţe: luaţi înapoi ceea ce s'a dat ilegal acestor monitoare, şi complectaţi suma necesară ridicării unei şcoli cu patru posturi. Căci nu veneticii, cari învenineză numai sufletul ţării, vor apăra mâine integritatea acestor hotare, ci nenorociţii aceştia cari n'au parte nici cel puţin de carte".

Domnule Ministru,

„Ţin să vă mai spun un fapt: când organele fiscului mi-au cerut concursul, ca prin sfatul meu, autoritatea mea, să fac pe oameni să plătească impozitele, am predicat lucrul acesta, considerându-l ca o supremă datorie a mea de cetăţean. Le-am spus în cuvinte frumoase, că fiecare întârziere face ca să rabde de foame: soldatul, care este copilul lui; funcţionarul, care este robul cel mare în ţinerea socotelilor ţării; învăţătorul şi preotul, cari sunt luminătorii lor.

„Dar mă întreb: ce-ar zice ei când ar auzi, că bucăţica de pâine, ce şi-o rup dela gură, ca s'o dea ţării, a fost dată jidovului Blumenfeld? Nu cu toba, dar nici cu tunul n'ar mai scoate cineva vre-un ban de la ei.

„Nu le-a'şi spune odată cu capul lucrul acesta, că mi s'ar rupe inima, când aş vedea, că se dărâmă în ei şi utlima încredere... „şi popa i-a mânţit din uşa altarului"...

Scărişoara, jud. Turda
la 8 Decembrie 1936

Cu stimă,
Preot NICOLAE SANDULESCU

JIDANII NE DARAMA ALTARELE

Pentru a completa informaţiile din cererea reprodusă aci adăugăm: Comuna Scărişoara are 4.500 locuitori, moţi curaţi şi fără amestecuri de alt sânge. Este situată în creierul munţilor Apuseni, departe şi de alta a Arieşului, pe o lungime de 8 km. şi lăţimea de peste 15 km. şi, departe de Câmpeni la 28 km., iar de vârful Biharia cale de 3 ore.

Socotim, că nu mai este nevoie să arătăm aci meritele moţilor, mai ales în ceeace priveşte puritatea rasei noastre şi, în acelaş timp multele lor necazuri, după urma guvernelor înfrăţite cu jidanii afacerişti.

Orice cuvânt este de prisos şi ni se frânge inima la gândul, că într'o zi s'ur prăbuşi în ei şi mistica unei credinţe, prin care au învins până acum ca şi strămunii lor, toate suferinţele pământeşti. Din inima munţilor româneşti s'ar auzi atunci scrâşnetul de dinţi al celor 800 de copii ai moţilor, în contra guvernanţilor: „Pentru voi, şi popa ne-a mânţit din uşa altarului"...

Aşteptăm deci, cu multă luare aminte să se însemne în grabă cu roşu pe harta ţării acest punct de foc, de unde ne ameninţă întunericul socotelilor pripite şi nechibzuite.

Noi ne-am îndeplinit misiunea. De acum această cerere a moţilor rămâne în mâna d-lor miniştri ai finanţelor şi educaţiei naţionale, cari pot arunca jalba în foc, sau vor aşeza-o la temelia unui măreţ altar al înţelepciunii, de unde vor putea lua lumină pentru sufletul născut din credinţa strămoşilor creştini, cei 800 de copii ai moţilor din Scărişoara.

Strigătul de desnădejde al unui şomeur bolnav

Primim la redacţie scrisoarea unui mecanic şomeur bolnav cu soţie bolnavă şi ea şi cu familie grea din care desprindem câteva rânduri fără a le face vreun comentariu:

Domnule Director,

Sunt român cu tot sufletul. De vreo doi ani sunt fără serviciu.

Lucrul acesta nu m'ar durea atât dacă n'aş fi şi bolnav împreună cu soţia mea.. Sufăr cumplit de hernie. Soţia este bolnavă de piept. Nu am cu ce întreţine pe mama mea şi un copilaş de 3 ani.

Am petrecut Crăciunul fără nici un ajutor, chinuit de foame, cum numai Dumnezeu ştie.

In ziarul „PORUNCA VREMII" în numărul festiv la inimi caritabile, sub titlul: — „Un meseriaş scăpătat" — aţi făcut un apel către, sufletele miloase, dar a trebuit să constat că sătulul nu crede celui flămând.

Sunt foarte puţini oameni milostivi. Pe ziua de 12 Decembrie 1936 am înaintat d-lui P. Alexandrescu-Roman, secretar general al Comitetului de şomaj o rugăminte timbrată trimisă recomandat cu nr. 72491 din 12. XII. 1936.

In loc de lumină, întuneric şi tăcere.

Cu ce, şi din ce să trăesc?

Vă implor cu lacrămi să bine voiţi a mai îngădui un apel la caritatea publică poate Maica Domnului, va îmblânzi pe cineva, ca să ne trimită cel puţin de cele. lalte sărbători vreo bucurie.

Vă doresc sănătate, un an rodnic.

Pace în ţară, belşug şi spor la muncă.

Stănescu Toma
mecanic (şomeur)

str. Ogorului nr. 14 prin calea Dudeşti sect. V.

Nu vă faceţi deloc vinovat de vre-o neglijenţă cu urmări grave, dacă vă hotăriţi să cumpăraţi noul remediu „Gonorex". Dece trebue să vă expuneţi atâtor ore de nelinişte îngrijorătoare şi de nimicire sufletească, dacă aveţi putinţa să le preîntâmpinaţi prin „Gonorex".

Din situaţia desagreabilă datorită unei blenoragii acute sau cronice cu complicaţiunile ei, vă scoate, după puţine zile, remediul şi preventivul „Gonorex", recunoscut şi încercat de mii de oameni.

Nici o întrerupere a ocupaţiunii Dv. nu va fi necesară, ba chiar anturajul Dv. cel mai apropiat nu va putea bănui ceva, căci „Gonorex" se ia pe cale bucală. Literatură la Departamentul „Gonorex", Str. Ştirbey Vodă 108, Bucureşti.

La toate farmaciile şi drogheriile.

S'a instituit o anchetă la Camera de muncă din Cluj

Când se va proceda la dizolvarea consiliului?

Semnalăm din nou ministerului, că la Camera de muncă din Cluj se petrec lucruri ce nu mai pot fi trecute cu vederea: înjurierea funcţionarilor români, şedinţe în limba maghiară, angajări de slujbaşi jidani, licenţiaţi din serviciul a unor români capabili, recompensarea minoritarilor certaţi cu codul penal, ş. a.

Faţă de toate acestea şi, în special, ţinând seamă de desbaterile consiliului de administraţie ce decurg în limba lui Arpad, se impune disolvarea Camerei de muncă şi instituirea unei comisiuni interimare.

De altfel, suntem informaţi că ieri după amiază ministerul muncii a dispus să se facă o anchetă severă la Camera de muncă din Cluj. După ce va fi prezentat raportul de anchetă, avem certitudinea că disolvarea va veni automat.

„PORUNCA VREMII' va înregistra, deci, un nou succes.

Jidanii la institutul dr. Cantacuzino

Una din cele mai lăptoase vaci de muls ale banului nostru public este, deşi prea puţini o ştim, Institutul de Seruri şi Vaccinuri dr. I. Cantacuzino, din Bucureşti depe cheiul Dâmboviţei.

Insinuat la început discret şi modest pe terenul Institutului prof. dr. Babeş, atât de cunoscut bucureştenilor, azi acest Institut are două mari localuri pentru lucrări, două şi mai mari palate pentru locuinţele personalului şi două clădiri de lux, chiar la intrare, pentru locuinţa directorului Ionescu-Mihăeşti şi a intendentului care, fireşte, se şi cuvine să stea frăţeşte veşnic faţă 'n faţă.

D. prof. Ionescu-Mihăeşti, cu numele său foarte naţional, este totuşi după mamă croat şi ungur (bunicul său e un oarecare Anton Sladek fecior de potcovar, însurat în a treia căsătorie cu o unguroaică). După tată, este de undeva din Banat, nu am putut afla din ce sat anume; ceeace ştim sigur însă, este că în nici un caz din Mihăeşti (o comună cu acest nume nici nu are Banatul) şi în nici un caz Ionescu.

Dar în fine, cetitorul va zice: bine dar în orice caz este creştin. Nu, răspundem noi, este francmason, jidovit până 'n măduva oaselor.

Şi tocmai aici stă tot răul pe care vrem să-l povestim în foarte puţine cuvinte.

Acest Institut Cantacuzino, este un stat în stat, având o imensă avere, dăruită de stat, care creşte mereu, cu toate că din ea se înfruptă foarte gras câţiva arhicunoscuţi voiajori medicali şi igienişti, din speţa celor dela Liga Naţiunilor, asociaţia iudeomasonică, pe care a demascat-o cu inegalabila-i autoritate, patriarhul naţionalismului român, Prof. A. C. Cuza.

Şi creşte mereu pentrucă toate cheltuelile de personal sunt trecute de câte două ori, atât în bugetul Ministerului Sănătăţii, cât şi 'n acela al Ministerului Educaţiei Naţionale, în acesta din urmă sub titlul de Institutul de medicină experimentală, la care tot personalul: profesor, şefi de lucrări, asistenţi, preparatori, sunt aceleaşi persoane gras salariate de Institutul Cantacuzino. Şi creşte mai ales, pentru că veniturile formidabile pe care le produce vânzarea serurilor şi analizele, nu se fac venit la stat, aşa cum cere Constituţia, ci rămân să îngroaşe fondurile pe care şefii institutului le administrează într'un secret desăvârşit, fără a fi controlaţi de nici unul din ministerele mai sus numite.

JIDANII CA IN GHETTO

Ori, fiindcă sunt averi mari, fiindcă ele sunt date în exploatare pe veci d-lui prof. Sladek-Mihăeşti şi d-lui Ciucă-Geneva, masoni notorii, foarte filosemiţi, era foarte firesc ca jidanii să dea asalt la aceste servicii publice aşa de mănoase. Şi tot aşa de firesc ca târtanii să fie primiţi cu braţele deschise de aceste cozi de topor.

Astfel, din 43 de funcţionari „ştiinţifici", acest Institut are dija 11 jidani, între care pe: reiteratul comunist MARBE KINSBERG, pe VISNER, şi jidancele FOCŞANEANU-Magheru, SORU, SARTORI, WEINBERGER, BARBER; de asemeni doi indivizi cu nume româneşti STROE şi GORASCU, tăiaţi ambii împrejur. Absolut toţi aceştia sunt cumularzi, umflând câte două rânduri de lefuri, pentru aceiaşi treabă de dărâmare şi subminare a intereselor noastre naţionale.

Chiar şi dactilografa institutului este jidoafcă. Dacă însă cineva ar căuta foile prin care Marele Stat Major cere să i se precizeze de către fiecare funcţionar public originea etnică, atunci ar vedea, că din 11, numai doi îşi mărturisesc origina jidovească; toţi ceilalţi s'au declarat români! Şi asta sub controlul şi cu înţelegerea ticăloasă a Ionescului maghiaro-croat.

Statul Major al armatei nu crede că ar trebui să-şi caute alt mijloc pentru a afla origina etnică a funcţionarilor? Şi mai ales nu găseşte că ar trebui să aplice de urgenţă pedepse grele nemernicilor trădători ai cauzei naţionale?

Mai adăugăm că Institutul are şi un număr de burse; ei bine, majoritatea bursele or se dau sistematic la jidani. Ministerul Educaţiei Naţionale nu are nimic de zis?

Plata rămăşiţelor din taxele timbrului de aviaţie

In conformitate cu hotărîrea comitetului casei fondului naţional al aviaţiei şi cu prevederile bugetului pe exerciţiul 1936/937, ministerul finanţelor a dat dispoziţii administraţiilor financiare ca rămăşiţelor din taxele de timbru de aviaţie, cum şi amenzilor respective, să nu li se aplice dispoziţiunile legii pentru lichidarea datoriilor arierate ale statului din 1 Aprilie 1936 şi deci urmează să fie achitate de către contribuabili numai în numerar.

Români Creştini!

In Str. Dumitru Ruse Nr. 23, se află o bătrână anume RADA GHIŢA, în vârstă de 72 ani, lipsită de orice mijloace şi trăind în cea mai neagră mizerie. Ea roagă pe Românii şi Româncele cu inimă s'o ajute de sf. Sărbători.

SFATUL DOCTORULUI

„Nu vă descurajaţi, a spus Doctorul către clientul său, toate indispoziţiile urinare vor fi repede calmate: arsurile vor dispare, urina va redeveni limpede şi normală şi veţi uita pe rezistentul şi perfidul gonococ, luând acel excelent remediu

PAGÉOL

care vindecă blenoragia, cistita, opreşte scurgerile, înmlădiază prostata şi evită orice complicaţiune.

LA FARMACII ŞI DROGUERII

BECUL Tungsram
CU FILAMENTUL ÎN SPIRALĂ DUBLĂ
aduce mai multă lumină în căminul Dv.

Isaac Blumchen confirmat

Cititorii noştri cari au urmărit nr. de Crăciun al „Poruncii Vremii" au citit desigur cu stupoare cele patru pagini ale „Imperialismului jidovesc în Franţa", traduse din idiş, aşa cum au fost scrise de şeful „Alianţei universale izraelite" ISAAC BLUBLUMCHEN. Pagini în care se arăta până la ce punct de cutezantă nerusinare a ajuns stăpânirea izraelită în Marea Republică, stăpânire care a reuşit să împiedice, până şi în şcoli, ca elevii să înveţe istoria Franţei, spre a fi hrăniţi de Izrael cu minciunile şi otrava democratointernaţională a judeo-francmasoneriei.

Pentru acei cari s'au putut îndoi o clipă de autenticitatea senzaţionalelor noastre dezvăluiri, iată o confirmare mai promptă decât ne aşteptam.

Ziarul „Curentul" publică, fără comentarii, o telegramă din Franţa, care spune următoarele:

„Recruţii unui regiment din Metz au fost întrebaţi să spună ce ştiu despre marele război.

„Rezultatul a fost grozav: din trei sute cincizeci de recruţi, o sută n'aveau nici o idee că existase războiul din 1914 şi că el durase patru ani.

„Cei mai mulţi dintre recruţi îşi pierduseră tatăl pe câmpul de onoare şi nu ştiau nici unde, nici când căzuse.

„Iţi vine aproape să crezi — spune un ziar local care publică ştirea — că aceşti tineri, născuţi în timpul luptei dela Verdun, au trăit până acum în planeta Marte.

„Instrucţia generală a acestor recruţi este deci lamentabilă. Acum şaptezeci de ani institutorul prusian a câştigat lupta dela Sadowa. De atunci s'au inventat tot felul de arme şi aparate foarte complicate care cer, dela cei ce se servesc de ele, o bună instrucţie generală. E greu de găsit aşa ceva la soldaţi care n'au auzit vorbindu-se de marele război. Nu mai vorbim de sentimentele patriotice pe care le pot avea asemenea recruţi".

Forurile conducătoare ale ţării noastre n'au de tras nici o concluzie din această groaznică constatare?

Călătoria pe c. f. r. la târgul
de vinuri din Panciu

Pentru călătoria vizitatorilor la târgul de vinuri, ce va avea loc la Panciu între 24 Ianuarie şi 2 Februarie, s'a aprobat o reducere de 50% din taxele tarifului tren de persoane la înapoiere.

Plecarea din staţiile de origină va avea loc între 24 Ianuarie şi 2 Februarie inclusiv, iar înapoierea între 24 Ianuarie—2 Februarie inclusiv.

La ducere se va călători cu bilete cu preţul întreg.

La înapoiere, staţia Panciu va elibera bilete cu 50% reducere pentru trenul, clasa şi distanţa prevăzută pe biletul ce a servit la ducere.

Valabilitatea biletului întreg ce a servit la ducere se limitează pentru înapoiere la maximum 5 zile socotite dela data sosirii în timpul duratei târgului.

Odată cu eliberarea biletelor cu 50% la înapoiere se va viza şi biletul întreg ce a servit la ducere.

Nu se admite întreruperea călătoriei nici la ducere nici la înapoiere.

Ţara şi „Porunca Vremii"

Continuăm a publica numele bunilor români, cari au răspuns apelului nostru pentru 10.000 de abonamente şi cărora le mulţumim călduros.

Sold preced., lei 1.960.510

Haţiegan Iosif, Turda	300
Preot Gheorghe Bărescu, Prahova	150
Secan Mihai, Sălaj „P. V. pt. sate	100
Paul Trasteu, Severin „P. V. pt. sate	50
Nelu Sprâncenatu, Mehedinţi	100
Gh. Eft. Apostol, agricultor, Argeş „P. V." pt. sate	25
N. Munteanu-Ungureni pt. Călin Lupu, croitor Tecuci „P. V. pt. sate	50
Protoiereu N. Rădulescu, Ialomiţa	150
Todea Roman, colonist, Sălaj „P. V." pt. sate	50
Ioan Constantin, Braşov	150
Constantin Tache Vasilescu, şef de birou C. F. R. Iaşi	375
Vasile Iord Iftimi, Bacău	100
V. N. Gălăţeanu, Covurlui	150
Neculai I. Luca, inv., Cetatea Albă	100
Oneţ Petru, colonist, Sălaj, „P. V." pt. sate	50
D. Tudorache, funcţionar, Ciuc	150
Inv. Const. Chiriţă, Romanaţi	150
N. Brânduş, farmacist, Muscel	150
N. Berghin, avocat, Fălciu	150
A. Rinea-Făgăraş dă 2 abonamente pt. Gheorghe Cotoraş, Făgăraş, „P. V." pt. sate şi Simion P. Teulea, Făgăraş „P. V." pt. sate	200
Prelipceanu Elefterie, Suceava	150
Preot Gr. Trimbiţaş, Turda	150
Preot Const. M. Popescu, Vâlcea	150
Dumitru Gh. Ioniţă, inv., Buzău „P. V." pt. sate	100
Ion Mihăiţă, Ilfov	150
Ioan Prală, agricultor, Muscel	150
Ioan Pelei, Târnava Mare „P. V." pt. sate	100
Pavel Cicală, moşier, Timiş-Torontal	600
Duma Nicolae, Tecuci	100
Dr. N. N. Locco	800
Marin P. Hechiş, Dolj „P. V." pt. sate	100
G. G., director, Loco	400
Sânciuc Arseni, Câmpulung „P. V." pt. sate	25
Sânciuc Ilie, Câmpulung „P. V." pt. sate	25
Tomneac Teodor, Câmpulung „P. V." pt. sate	25
Flutur Gavril, Câmpulung „P. V." pt. sate	25
Petre Ţepuluş, comerciant, Ciuc „P. V." pt. sate	100
Petre Nic. Dandu, Ciuc „P. V." pt. sate	50
Ţepeluş Gheorghe, tâmplar, Ciuc „P. V." pt. sate	50
Jucurel Vântoiu, Braşov	150
Preot Mărcuş Gavril, Sălaj	200
Gh. Georgescu, Ilfov	300
Dr. Al. Popescu, Vaslui	400
Preot. Const Stoleru, Hotin	100
Marin Vasile, cântăreţ bisericesc, Tecuci „P. V." pt. sate	25
Dr. Tiberiu V. Rimbaşiu, judecător, Huniedoara	200
Topan Onuţ, Satu Mare „P. V." pt. sate	50
Dr. Teodor Vicol, Orhei	150
Prect Vasile Bodrug, Bălţi	150
Preot H. Irimescu, Romanaţi	100
Baroiceanu D. Ion, Buzău	200
Gh. I. Stavrescu, Huniedoara	200
Iosef Wagner, Târnava-Mică	300
Toader Gh. Manu, agricultor, Vlaşca	100
Brânzei Constantin, cond. silv., Dolj	300
Preot Ilie Lucuţia, Bihor	100
Prof. Ioan Popovici, Cluj	200
Plut.-major Sârbu Alexandru, Covurlui	400
Preot Gheorghe Sărac, Bihor	300
Gigi T. Protopopescu, Prahova „P. V." pt. sate	100
Ghiţă Manolache, Buzău	300
Nicolau Florian, Loco	400
Antonescu Ioan, Loco	400
Apostol Popescu, Caliacra	600
Gr. A. Basarabeanu, Covurlui	200
Colonel C. Chiriac, Putna	170
Gh. Dima, Tecuci	150
Nebunelea C., Tecuci	150
Preot I. Felibaşa, Tecuci	150
Avocat N. Nacu, Tecuci	150
Dr. Socrate Divitori, Tecuci	150
D. Pleşu, farmacist, Tecuci	300
Ion Zaharie, Năsăud	400
Ioan N. Marcu, Romanaţi „P. V." pt. sate	50
Şt. Răţoiu, Romanaţi „P. V." pt. sate	50
Vasile Bulzan, preot, Bihor	100
Gică B. Bogdan, Romanaţi	150
Florea Şt. Popa, Romanaţi	150
Micu Alexandru, Ilfov „P. V." pt. sate	100
Ilie Vasile, Sălaj „P. V." pt. sate	50
Nicu Şt. Pătru, inv., Bihor	150
Costan Sulu, Câmpulung	50
Pavel Caracaş dă 2 abonamente la „P. V." pt. sate lui: Marina Clobotaru, Cetatea Albă 25 şi Cântăreţ Iacob Secară, cetatea Albă	25
Alex. I. Dârlău, şef de ocol, Bacău	100
Dumitrescu Gh. Metode, Teleorman	300
Făgărăşeanu Ioan, Mureş	50
P. C. Sale Econom Stavrofor Alex. Mintici, Soroca „P. V." pt. sate	25
V. R. Petrican, Ilfov	300
Col. I. Zamfirescu, Iaşi	200
Bogdan N. Pavel, T.-Torontal	150
I. Tănăsescu Dobrotă, Roman	600
Preot Vasile Mateescu, Braşov	300
Saghiu Gheorghe, Câmpulung „P. V." pt. sate	25
Saghin E., Câmpulung „P. V." pt. sate	25
Saghin Gheorghe, Câmpulung „P. V." pt. sate	25
Cluverea Pavel, Câmpulung, „P. V." pt. sate	25
Augustin Popa, Loco	400
Mihail Teodorescu, Loco	800
Pandele Popovici, R.-Sărat „P. V." pt. sate	100
Alexandrescu Dumitru, Loco	400

Total g-ral, lei 1.978.740

Românii şi Românce!

Dacă vreţi să scăpăm ţara de jidani;

Dacă nu vreţi să lăsaţi copiilor voştri o Românie în care să fie robi;

Nu vă otrăviţi cu PAINEA gangsterilor jidani HERDAN şi GEISLER;

Nu călcaţi pragul GALERIILOR LAFAYETTE, taraba jidovilor foşti vânzători de cărţi poştale, SCHWARTZ-SCHARAGA;

Nu consumaţi conservele fabricilor STELA şi FLORA;

Nu vă otrăviţi cu vinurile laboratoarelor de acid sulfuric ale jidanilor HERŞCOVICI, IOSIF şi LUPU, din calea Griviţei 173; ZAPOROSCENKO din str. Neaustori; HERTAN şi ARONOVICI din str. Vasile Lupu.

Printre românii secuizaţi

„Numerus clausus" pentru băştinaşi

O „proporţionalitate" care dă de gândit. De ce întârzie reromânizarea. Cine stăpâneşte viaţa economică a unei regiuni înstreinate.

In ultimul din reportagiile noastre privitoare la intolerabila stare de fapt din punct de vedere naţional a regiunei românilor secuizaţi, învedeream că datorită unei complicităţi manifeste a partidelor noastre cu promotorii revizionismului maghiar, opera de reromânizare întârzia în a da roade apreciabile.

Admiţând că pactele electorale, — cari exclud prin redactarea anumitor clauze în stăpânirea primatului românesc. — s'ar referi exclusiv la captarea sufragiilor minoritare, nu pot fi omise oricât de largi am fi în acordarea circumstanţelor atenuante, acele consecinţe nefaste ce decurg dintr'o obligaţiune lipsită de orice consideraţiune de ordin naţional.

Pactele electorale prezumă însă pentru anumite cercuri fruntaşe maghiare, respectarea integrală a cerilor oricât de ilicite pe cari le-ar formula ulterior agenţii iredentei budapestane.

Prezumţia aceasta a devenit printr'un tacit consens al partidelor româneşti un isvor de obligaţiuni, toate contravenind flagrant prin spiritul lor şovin, nevoilor imperioase ale neamului nostru care vrea să-şi recâştige fii pierduţi din regiunea secuizată.

Din cazurile tipice pe cari le vom cita se pot desprinde acele concluziuni, cari vădesc dincolo de orice echivoc, temeinicia susţinerilor noastre.

CINE NE INVAŢA „ROMANEŞTE"

Şcoala primară din regiunea secuizată al cărei aport în opera de românizare ar fi trebuit să depăşească apreciabilul, şcoala aceasta care te iniţiază în taina buchilor de limbă românească în loc să fie focar de propagandă naţională pentru adulţi şi de imlădiere a sufletelor tinerelor vlăstare înstrăinate, este pepiniera din care iridenta maghiară şi-a recrutat agenţii cei mai destoinici.

Puşi la adăpostul sancţiunilor represive prin calitatea oficială ce deţin, categoria aceasta de „apostoli" ai satelor, se îndeletniceşte fără de nici o teamă cu provagarea dogmelor revanşarde.

Revizoratul şcolar, organ de control şi tot odată singurul în măsură a aviza în atari situaţiuni cu caracter sediţios, absentează dela datoria, care ar trebui împlinită aici cu toată rigurozitatea şi peste orice contingenţă electorală.

Că revizoratul se comportă aşa precum arătăm mai sus, o dovedesc cazurile de excepţională gravitate ce vom prezenta, învătătorii cari ar trebui să sufere rigorile legii pentru apărarea statului, aparţinând competinţei de instrumentare şi sancţionare a tribunalului Odorhei.

Iată câteva nume cu sonoritate arpadiană, tot atâtea mostre de agenţi ai şovinismului ungar.

La Praid: Hajdu Geza.
Bezidul nou: Nagy Geza.
Satul Nou: Siketes Al.
Avrămeşti: Farkois I.
Simoneşti: Ianoş N. şi cu deosebire faimosul Boniş, directorul şcoalei dela Sf. Cruce (uzinele de fier dela Vlăhiţa).

Cu domnul acesta, pentru care de altfel pronumele de referenţă este deplasat, e o întreagă tărăşenie.

Nul din punctul de vedere al capacităţii pedagogice, „apostolul" dela Sf. Cruce (ce blasfemie!) compensează prin îndrăzneală, deficienţele pregătirii profesionale.

Ziua de 24 Ianuarie 1934 şi impertinenţa consumată cu această ocazie, sunt elocvente.

Bugetivorul „director şcolar" a ţinut ca în cuvântarea sa „festivă" să accentueze că: „neamul românesc nu poate stăpâni prea mult pământul Ardealului de oarece este prea prăpădit (evident moraliceşte!!)".

Sesizare din oficiu? Ce întrebare care stârneşte hilaritatea în judeţul Odorheiu, atunci când ai cunoaşte legăturile de strânsă prietenie dintre acest „slujbaş fidel" al şcoalei româneşti şi „neprihănitul" şi revizorul Mărgineanu.

Dar nici a domniei-sale consoartă, în speţă învăţătoare, Boniş, nu pare mai acătării.

Deşi a căzut de trei ori la examenul de definitivat şi la cel „obligatoriu" de sumare cunoştinţe a limbii române, susnumita a fost reintegrată în postul dela Vlăhiţa, pentru ca dulcelei soţ să nu fie lipsit de catifelată mângâiere.

Vom reaminti de asemeni cazurile dela Crăciunel şi Lutiţia, unde şcoala naţională, a încăput pe mâini cari răsfoiesc cu mai multă plăcere literatură revanşardă, decât abecedare cu slovă românească.

264 LA 54

Revizoratul şcolar al Odorheiului oferă un inedit material reportericesc, deoarece deţine un record în lipsa de simţiminte româneşti.

Trecând la capitolul în care ne ocupăm de acel „numerus clausus" pe care pactele electorale le-au impus autohtonilor, se cuvine a se sublinia că în cancelaria acestei instituţii de control şi coordonare a activităţii şcolare, se găsesc următorii salariaţi, cu nume nu tocmai cu parfum băştinaş: *Bela Seiler, Aurora Seiler, Ilonka Duka, Hongyai Geza* precum şi alte două personagii de descendenţă turanică, pe cari urechea noastră neobişnuită cu atari exotisme onomastia nu le-a reţinut.

Să trecem însă la subiect.

Pe statele de plată ale funcţionarilor din judeţul Odorheiu, figurează un număr de 264 salariaţi ai unui stat, bun să acorde sprijin până şi acelor ce-i şubrezesc temeliile.

Din aceştia 54 sunt români etniceşte, iar restul aparţin cadoului pe care ni l-au făcut tratatele de pace.

Reiese prin urmare în chip indubitabil că în regiunea secuizată, principiul „proporţionalităţii" ne-a fost aplicat nouă autohtonilor şi că tocmai acolo unde autoritatea primatului etnic ar trebui să fie neştirbită, am fost transformaţi de o politică de abdicare naţională în minoritari.

Dar cu acest aspect dureros al problemei ce ne-am propus a desbate sub toate unghiurile şi cu precizarea tuturor vinovaţilor, n'am terminat.

Victor Medrea

Români şi Românce!

Faceţi o crimă faţă de neamul vostru şi puneţi în primejdie existenţa copiilor voştri, încurajând cu banul vostru exploatarea şi nerusinarea jidovească. Vedeţi unde am ajuns. Nu putem respira în ţara noastră de atâta infecţie jidovească; tinerele vlăstare cu toate diplomele pe care le au în buzunar, mor de foame în ţara pentru care s'a vărsat atâta sânge românesc.

Intrebarea care stărue pe buzele tuturor este: Unde mergem? Totuşi se găsesc ROMÂNI şi ROMÂNCE care îşi lasă banul lor în dugheana speculantului jidan şi îşi otrăvesc sufletul cu maculatura ziarelor jidoveşti.

Dentistul jidan Lehrer din Călăraşi
îşi bate joc de populaţia românească

Un caz elocvent de obrăznicie jidovească. Fiii Kahalului nesocotesc legile ţării

Curentul naţionalist format de ziarul nostru a încins întreaga ţară, deşteptând-o din somnul greu al nepăsării în care se obişnuise să se complacă până acum datorită politicianismului meschin. Verificăm acest lucru prin sutele de scrisori ce le primim zilnic la redacţie, unele întocmite magistral de ofiţeri, magistraţi sau profesori, altele scrise simplu încâlcit, că abia le putem descifra, dar inmuiate în revolta vajnică, revolta ţăranului român ajuns pe pragul disperării.

Intreaga opinie românească se îndreaptă către curagiosul nostru director, d. dr. Ilie Rădulescu, care a devenit prin glasul de foc al „Poruncii" cel mai temut adversar al comunismului propagat de harhării galiţieni.

Din cele mai depărtate colţuri ale ţării ne sosesc scrisori îndurerate, rânduri împletite cu lacrimi şi desnădejde şi cu rugămintea caldă de a vorbi în numele tuturor.

„PORUNCA VREMII" încă dela apariţie s'a identificat cu necazurile mulţimii, dela primele numere a pledat pentru cauza românilor şi această conduită şi-o va păstra şi pe viitor.

Imbrăţişăm pe oricine ni se jeluieşte că a fost nedreptăţit, ne facem ecoul tuturor doleanţelor celor oropsiţi în propria lor ţară de către lepra jidovească.

Şi avem convingerea fermă că în scurt timp strigătul nostru va fi auzit şi de acei cari nu-l aud sau nu vor să-l audă.

„NU MAI PUTEM SUPORTA OBRAZNICIA JIDANILOR"

Cu aceste cuvinte se încheie scrisoarea trimisă de d. GHEORGHE TATARU, controlor pe lângă Oficiul de Asigurări Sociale din Călăraşi, jud. Ialomiţa.

Iată ce ne spune d-sa:

In ziua de 25 Decembrie 1936 — prima zi de Crăciun —, infectându-i-se o măsea lucrată de dentistul jidan LEHRER din Călăraşi, nefiind alt dentist în localitate, s'a dus tot la Lehrer, rugându-l să-i facă o injecţie pentru a-i calma durerile.

Ei bine, ştiţi ce i-a răspuns Lehrer?

Ascultaţi: *„Aha, te-am prins!.. Pentru tine numai 500 lei, căci în calitatea ce o ai — controlor pe lângă oficiul de Asigurări sociale — de a executa după „LEGEA VOASTRA" ţi-ai permis a face proces de contravenţie pentru 90 lei cumnatului meu OZIAS COHN, vopselar din str. Sf. Nicolae. Şi doar ştiai în mod precis că-mi este cumnat şi FARA SA ŢII SEAMA DE MINE ai aplicat LEGEA NOASTRA oamenilor noştri.*

Deci să te înveţi minte pentru altă dată!.." a terminat cumnatul vopselarului OZIAS COHN, dând afară pe controlorul Tătaru.

„LEGEA VOASTRA"

Fapta dentistului jidan Lehrer întăreşte mai mult convingerea noastră că fiii lui Israel conlucrează făţiş la subminarea statului român. De câte ori li s'au spus aceasta, au căutat să se desvinovăţească, pozând chiar în cei mai conştiincioşi cetăţeni. Aţi observat însă mai sus că jidanul Lehrer pomeneşte cu dispreţ de „LEGEA VOASTRA" aplicată oamenilor NOŞTRI, adică evreilor. Aşa dar, acea lege pe care o nesocoteşte Lehrer, nu trebuia aplicată, de oarece dăunează interesele cumnatului său, vopselarul Cohn.

Dar d. controlor Tătaru ne pune în cunoştinţă cu un lucru şi mai dureros: jidovul Lehrer, profitând de faptul că în Călăraşi nu mai este nici un dentist „terorizează întreaga populaţie călărăşeană luând preţuri fantastice pentru danturi false".

Să-i fie ruşine, domnule dentist Lehrer!...

Teodor Munteanu

Informaţiuni

D. GEN. PAUL ANGELESCU, ministrul apărării naţionale, a lucrat — ieri — cu d. gen. Glatz, secretarul general al departamentului şi cu d. deputat C. Bursan, la alcătuirea proectului de buget al ministerului.

După ce proectul va fi pus la punct, va fi trimis ministerului de finanţe, spre a fi aprobat.

Soc. Stud. Medicinişti Români aranjează Miercuri 6 Ian. 1936, un ceai dansant cu concursul celor mai talentaţi aşi ai microfonului românesc şi renumitul jazz „Corologos".

Ceaiul are loc în palatul Medicinităilor din Splaiul Independenţei.

Inceputul la ora 5 p. m.

❖ MAINE Miercuri, 6 cor., Frăţia Misionară „Patriarhul Miron" ţine şedinţa obişnuită ce începe la ora 3 jum. p. m. în Pavilionul „Regal" din Parcul Carol (Expoziţie).

❖ **ASOCIAŢIA licenţiaţilor Academiilor Comerciale şi Industriale (A. L. A. C. I.) ţine adunare generală extraordinară Duminică, 10 cor., orele 10 a. m., la Academia Comercială pentru a discuta chestiunea INFIINŢARII INSTITUTULUI TECHNIC COMERCIAL.**

La această adunare au fost invitaţi şi d-nii profesori dela Academia Comercială.

❖ *DIRECŢIUNEA comercială c. f. r. aduce la cunoştinţă că autorizaţiile de călătorie în trenurile rapide de călători fără plata tichetului, valabile în anul 1937 sunt, ca şi cele de anul trecut, de culoare roşie având pe mijloc o dungă albastră şi începe dela No. 69 în sus inclusiv.*

Autorizaţiile emise pe anul 1936, cari se vor găsi în tren după 1 Ianuarie 1937 se vor confisca.

❖ REGIA AUTONOMA c. f. r. aduce la cunoştinţă tuturor celor interesaţi că pe ziua de 1 Martie 1937 toate tarifele de staţiuni de predare sau de destinaţie prevăzute în tariful local de mărfuri ediţia III sunt abrogate.

Tot pe aceiaşi dată c. f. r. va acorda industriaşilor cari vor lua angajamentul de a-şi transporta produsele şi materiile prime numai cu calea ferată, tarife convenţionale mai reduse decât cele generale.

Aceste tarife convenţionale sunt şi rămân aplicabile în afară de legea pentru încurajarea industriei naţionale.

Pentru industriile ce posedă avantagiile legei pentru încurajarea industriei naţionale şi cer aplicarea reducerii de 45% li se va aplica tariful nr. 4, conform paragrafului 39 din partea I-a a tarifului local de mărfuri.

❖ **CELE 5 ŞCOLI primare din diferitele sectoare ale Capitalei rămase neinaugurate, vor fi inaugurate după 20 Ianuarie.**

Restul celor 31 de şcoli primare, clădite de primării în cele patru sectoare ale municipiului, se ştie, că au fost inaugurate.

❖ **NAVIGAŢIA pe Dunăre între Turnu Severin-Baziaş a fost închisă.**

In consecinţă, staţiunile prevăzute în traficul conbinat c.f.r.-N.F.R. nu mai eliberează bilete şi nu mai primesc bagaje pentru porturile situate între Turnu-Severin-Baziaş.

❖ *IN CONSILIUL inspectorilor generali, convocat de către d. dr. Angelescu, pentru ziua de 15 Ianuarie, a. c. se vor discuta şi hotări numirea în posturile vacante a învăţătorilor normalişti; concediile membrilor corpului didactic, precum şi măsurile ce sunt de luat în legătură cu disciplina elevilor în afara cursurilor şcolare.*

Unirea română

a apărtu într'un frumos număr pentru Crăciun. O pagină este închinată promotorilor ideii naţionale, în luptă pentru triumful deplin al românismului. D-nii A. C. Cuza, Oct. Goga, Al. Vaida-Voevod, general Cantacuzino, Corneliu Codreanu şi dr. Ilie Rădulescu, sunt arătaţi în adevărata lor lumină de luptători pentru isbânda românităţii.

Federaţia română de şah

— va ţine Marţi, 5 Ianuarie 1937, în salonul de festivităţi din Palatul Camerei de Comerţ (Str. Bursei nr. 4) al X-lea congres anual al F. R. S.

Şedinţa festivă publică, se va deschide la ora 10 dim.

DE INCHIRIAT prăvălie pentru Coloniale, cu edecuri, preţ convenabil, vad vechi, pusă la poziţie.

A se adresa în str. Dumitru Ruse Nr. 23.

Daţi obolul vostru
pentru construcţia unei biserici

Primim din partea comitetului bisericii în construcţie din satul Sf. Niculaie, comuna Suluciuc, jud. Caliacra următorul apel către inimile creştine, pe care-l inserăm cu plăcere:

Satul Sf. Nicolaie din comuna Gheaur Suluciuc, judeţul Caliacra, fiind din nou format din locuitori regăteni, crescuţi în credinţă în Dumnezeu, neavând biserică sunt nevoiţi să meargă în zilele de sărbători şi Duminici în alte sate, la depărtare de zeci de kilometri.

In anul 1934, 2 Septembrie, din iniţiativa I. P. S. S. Episcop Gherontie al Constanţei, s'a pus piatra fundamentală a unei biserici care s'a ridicat până la acoperiş.

Oamenii de aici fiind săraci, apelăm la toţi binevoitorii cu suflet de creştin să vină în ajutorul nostru pentru a putea termina opera începută.

Banii se vor trimite pe adresa comitetului bisericii în construcţie în localitatea amintită mai sus.

Procedee judaice
Ce-i cu spelunca bolşevică „Cultura Românească"!

Sub titlul „UN PROCEDEU JUDAIC", „Tribuna Şcoalei", admirabila gazetă de luptă a profesorilor secundari, publică, sub semnătura d-lui profesor N. N. CREŢU, următorul comentariu:

„Un procedeu judaic prin excelenţă, este acela întrebuinţat de editura „CULTURA ROMANEASCA", strecurând în toate manualele şcolare editate o foiţă-reclamă despre cartea „URA", a evreului izgonit din Germania, HEINRICH MANN, în traducerea evreului Camil Baltazar şi apărută în editura evreiască arătată mai sus.

Foiţa-reclamă prezintă cartea lui Mann în termeni ditirambici. Iată câteva pasagii:

„Ţinând fruntea (sic) scriitorilor şi gânditorilor germani, era firesc ca Heinrich Mann să reacţioneze, printre primii, în contra hitlerismului".

(Nici vorbă că era... firesc).

„Analizând toate aspectele nazismului cu cruzime, (nu ne îndoim) şi luciditate, HEINRICH MANN face în faţa omenirii procesul crimei istorice a celor cari conduc Germania de azi".

La acest proces, crede editura ovreiască neapărat necesar să asiste şi elevii şcoalelor noastre, pentru a fi câştigaţi părerilor evreului Mann, care „ţine fruntea" scriitorilor germani.

Metoda e caracteristică.

Să fi strecurat însă, o editură cu adevărat „românească" reclama unei cărţi cât de puţin antijudaică, vai, vai, ce mai furtună de proteste s'ar fi stârnit în presa lor împotriva acestui procedeu. Ba încă, e probabil că ar fi luat măsuri şi Ministerul Instrucţiunii.

Pe când aşa? Nimeni nu are nimic de zis.

Ba mai avem şi noi ceva de zis.

Toată lumea ştie că majoritatea editurilor noastre sunt jidăneşti. Ba jidăneşti, sunt, din nenorocire, şi editurile cărţilor de şcoală. Manualele de şcoală se tipăresc la „Alcalay", la „Socecul" tâlharilor foşti vânzători de cărţi poştale, Schwartz-Şaraga, la „Adevărul şi Dimineaţa" etc.

Banditii cu perciuni nu se mai mulţumesc însă să ne jecmănească. După ce ne otrăvesc sufletul tineretului cu veninul lui Izrael strecurat în cartea de şcoală, ne şi batjocoresc, împrumutând editurilor lor, numele cele mai autentice româneşti. Astfel pentru a cită numai două trei nume, după „Cultura Naţională" a lui Blank, iată-ne în faţa „Editurei Naţionale" a jidanului Ciornei sau, în speţă, dinaintea acestei tarabe a lui Heinrich Mann, intitulată pompos „CULTURA ROMANEASCA", în spatele căreia pândesc ca nitşe păianjeni, patru jidani, dintre cei mai scârboşi şi mai habotnici.

Dar nu numai atât! Revolta noastră nu isbucneşte numai din faptul că, pentru a ne înşela mai bine, aceşti tâlhari ne-au furat până şi numele româneşti.

Este încă ceva. Anume şi în tiparniţele şi subsolurile acestei aşa zise „Culturi Româneasc㔠se fomentează pe lângă otrava Iudei, spiritul anarhic bolşevic. Exact ca la Marathon Hertz. Şi tot ca la Hertz cine speculează sunt aceiaş jidani în conflict cu cetăţenia română.

Invităm pe d. Iuca să descindă imediat şi la „Cultura Românească cu perciuni" a acestor jidani! Dacă se grăbeşte va da peste manifeste subversive comuniste. Şi dacă va proceda la fel ca în cazul lui Marathon Hertz, va trebui să semneze noui decizii de constatare a incetăţeniri prin fraudă a acestor jidani.

Dar ne vom ocupa de acum încolo mai atent de aceste tarabe de otrăvire ale sufletului Românesc.

Radu Paltin

Pomenirea
Maestrului D. G. Kiriac

Se împlinesc opt ani dela moartea Maestrului D. G. KIRIAC îndrumătorul cântecului nostru popular şi fondatorul societăţii Corale „CARMEN".

Prin munca sa fără preget şi priceperea sa muzicală maestrul Kiriac a putut să pătrundă în sufletul poporului nostru, şi să scoată la iveală cele mai de seamă cântece cărora le-a dat viaţă făcându-le să trăiască ca cele mai frumoase podoabe ale muzicei noastre curate româneşti.

Ca un pios omagiu de recunoştinţă Societatea Corală „CARMEN" roagă pe toţi membri societăţii, prietenii şi admiratorii mult preţuitului maestru, să ia parte la pomenirea ce i se face Joi 7 Ianuarie 1937 — Sft. Ioan — ora 12 dim. la mormântul din cimitirul Sft. Vineri.

Primăria Municipiului Bucureşti
Direcţiunea financiară

LISTA

Cu numerile obligaţiunilor 3½% ale Imprumutului Municipiului Bucureşti de lei 100.000.000, cu loturi din anul 1921, eşite la sorţi la tragerea dela 2 Ianuarie 1937.

No. 684289 cu lei 600.000; No. 69'284 cu lei 100.000; No. 741374 cu lei 50.000; No. 907463 cu lei 25.000; No. 881830 cu lei 5.000; No. 8710, 22084, 79249, 89032, 124293, 143925, 177330, 178339, 183966, 231467, 239244, 259674, 263185, 274457, 341151, 356992, 403261, 428303, 438015, 454993, 459227, 465547, 552702, 563960, 572203, 580902, 597958, 598500, 603638, 659875, 659909, 669125, 682193, 695039, 697632, 740260, 808160, 810229, 898465, 899926, 904331, 933545, 940752, 945516, 951668 cu câte 100/ lei fiecare.

Plata acestor obligaţiuni eşite la sorţi cu loturi, se va face după 3 (trei) luni dela data tragerii, conform art. 11 din regulament, la Cassieria Centrală a Municipiului Bucureşti.

p. Primar G-l (ss) *Christea Isidor*
Directorul Doriei Publice
(ss) *Ioan R. Andreescu*
Lucr. Nr. 40060/35041 F. 1936.

ULTIMA ORA

Guvernul are încă un moment critic

— O criză de încredere ce s'ar putea solda cu schimbarea regimului. Posibilitățile succesiunei. Evenimente surprinzătoare în curs —

Cu toată liniștea pe care o afișează cercurile apropiate primului ministru și unii membrii ai guvernului socotiți mai în misterele zeilor, situația guvernului este tot critică. Până în momentul de față posibilitatea unei schimbări de regim înainte de votarea bugetului, n'a fost încă înlăturată. Optimismul pe care îl afișează d. Gh. Tătărăscu și amicii d-sale, este tocmai un mijloc de a acoperi gravitatea momentului.

Fără a afirma că suntem în ajunul unei schimbări de guvern, precizăm totuși că ne aflăm în preajma unor evenimente ce ar putea atrage demisia guvernului. Suntem cum s'ar zice într'o oarecare criză de încredere. Că ea ar putea trece fără de nici un efect n'ar fi surprinzător dar deocamdată momentul cel greu n'a fost depășit, oricâte desmințiri ar da cercurile politice guvernamentale.

De altfel primul ministru arată o oarecare indiferență față de data la care va trebui să demisioneze. Fiindcă, spune d-sa, ori azi ori peste trei luni, e egal. Pentru d-sa nu data retragerii dela guvern comptează, ci felul în care se va produce această retragere. De aceia și manevrele pe cari le încearcă de câtva timp.

Natural că o demisie precipitată în chiar cursul acestei luni, după ce d-sa anunțase că va vota bugetul ar apare foarte defavorabilă pentru guvern. Și d. Tătărăscu nu voește aceasta.

In orice caz în două-trei zile situația se va lămuri.

PROBLEMA SUCCESIUNII E TOTUȘI ACTUALA

In aceste condițiuni este lesne de înțeles că și problema succesiunii e actuală. Și dacă ar fi să înregistrăm o plecare precipitată a guvernului Tătărăscu, n'am putea avea decât un guvern Nicolae Iorga, într'o formă sau alta. In orice caz în colaborare.

Dacă guvernul trece și acest moment greu, este foarte probabil să avem oarecari schimbări și în ceeace privește succesiunea.

Siguranța cu care d. Vaida a înlăturat orice combinații posibile cu prilejul declarațiilor făcute la Cluj, pronunțându-se totuși pentru o colaborare sub prezidența d-sale a fost de natură să ridice oarecari susceptibilități în cercurile noastre politice. Și mai ales a-

D. ALEX. VAIDA VOEVOD

ceste declarații au fost o decepție pentru unii cari credeau că o combinație de guvern Vaida este chiar aranjată. In fond, din declarațiile președintelui Frontului Românesc se confirmă cele afirmate de noi. D. Vaida Voevod n'a tratat încă nimic și cu nimeni în ceeace privește posibilitatea unei colaborări de guvern. Deci toate posibilitățile îi rămân încă deschise după cum și toate greutățile sunt încă în ființă.

Ceeace însă poate schimba enorm în problema succesiunii este o serie de evenimente în curs de a se produce și cari ar înlesni și poate chiar ar determina un guvern național-creștin. Și încă un guvern național-creștin pur, fără de nici o colaborare. Aceasta însă depinde de unul sau doi factori în afara vieții noastre politice și în oarecare măsură și de evenimente. Despre acestea vom vorbi însă la timpul lor.

P. B.

D. C. Argetoianu

agreat al capitalului internațional

D. C. ARGETOIANU, fost ministru, a fost ales președinte al societății de petrol STEAUA ROMANĂ, în locul principelui BARBU ȘTIRBEY, loc care a stat vacant 6 ani.

Pentru această înaltă demnitate, care în acelaș timp e și foarte bine remunerată, s'au dat acerbe lupte de culise.

BANCA ROMANEASCA a susținut amânarea completării locului de președinte al Stelei Române, până la Mai, lună când e scontată căderea partidului liberal dela putere.

Candidatul Băncii Românești, în Mai, era d. VICTOR ANTONESCU, actualul ministru de externe.

D. C. ARGETOIANU a avut însă mai mulți sfinți la... Paris, unde s'a făcut desenarea președintelui Stelei Române.

Fostul ministru de Finanțe va pleca după 11 Ianuarie cor. la Londra, în calitate de uns al capitalului internațional din compunerea Stelei Române, pentru a satisface protocolul de prezentare.

D. ARGETOIANU se va înapoia în țară la finele lui Ianuarie.

Svonurile din ultimele zile asupra retragerii imediate a guvernului liberal, precum și asupra formulei de succesiune, care ar urma să-l cuprindă și pe d. C. Argetoianu, trebuesc privite în lumina faptelor arătate mai sus.

O organizație

a partidului laburist s'a declarat contra introducerii serviciului militar obligatoriu

Londra, 5 (Rador). — *Uniunea laburistă a Universităților britanice, una din organizațiile partidului laburist, a hotărît în congresul său anual, ținut ieri la Manchester, să se opună categoric la orice încercare a guvernului britanic, de a introduce serviciul militar obligatoriu, subt orice formă.*

Ducele de Windsor

se va căsători în Mai cu d-na Simpson

Paris, 5 (Rador). — Corespondentul din Viena al ziarului „L'Intransigeant" anunță că ducele de Windsor se va căsători în cursul lunei Mai.

In urma dorinței exprimată

DUCELE DE WINDSOR

de ducele de Windsor, ceremonia religioasă nu va fi publică, nefiind admiși să asiste decât numai câțiva amici intimi ai ducelui.

Se proectează construirea unui mare palat al ministerelor

In consiliul de miniștri de eri, d. ministru Dumitru Iuca, ministrul de interne, a cerut d-lui Gh. Tătărăscu să prevadă în bugetul anului 1937-38 fondurile necesare pentru construcția unui mare palat, ce ar urma să se construiască pe terenul ministerului de interne și care în conformitate cu noul plan de sistematizare va cuprinde în sânul său președinția consiliului de miniștri, ministerul de interne și toate celelalte departamente cari până în prezent nu au localuri proprii.

Noul palat urmează a fi construit cu două fațade: una spre str. Academiei, cuprinzând porțiunea pe care se află astăzi ministerul de interne și grădina teatrului Cărăbuș și alta în bulevardul Brătianu pe porțiunea unde se găsește astăzi școala superioară de război.

D. Gh. Tătărăscu, președintele consiliului de miniștri a promis d-lui D. Iuca să prevadă fondurile necesare angajării lucrărilor, imediat ce va fi terminat programul de înarmări.

Ofensiva naționaliștilor spanioli la Nord de Madrid

se desfășoară în bune condițiuni

— Trupele generalului Franco înaintează pe șoseaua la Coruna-Madrid. Toate atacurile comuniștilor au fost respinse cu eroism de naționaliști —

Salamanca, 5 (Rador). — Agenția D. N. B. transmite:

Din cauza aspirațiilor dictatoriale ale comuniștilor, încordarea dintre anarchiști și diferitele comisiuni, alcătuite din comuniști, se agravează tot mai mult.

Ieri au fost găsite la Madrid cadavrele a patru membri ai sindcatelor anarciste. In cercurile anarchiste se afirmă că cei patru au fost asasinați de comuniști. Din cauza fierberii ce se observă în tabăra anarchistă, domnește teama că aceștia vor păși la represalii.

MARXIȘTII SE RETRAG IN DEBANDADA

Brunete, 5 (Rador). — Trimisul special al agenției Havas anunță:

Reluând ofensiva oprită aseară pe șoseaua spre La Coruna, între Madrid și Escorial, naționaliștii au atacat în zorii zilei. La ora 8 și 30, ei au ocupat La Jahonda și au deslănțuit un violent bombardament asupra pozițiilor guvernamentale din jurul lui Las Rozas. Aproape de ora 10, armatele naționaliste au intrat în Villanueva del Pardillo.

La amiază, naționaliștii se găseau în apropiere de Las Rozas unde se deslănțuise o luptă extrem de violentă.

Un nou salt a dus pe naționaliști, îndată după amiază, pe noi poziții, situate pe o linie mergând dela Est la Vest, dela Valdemorillo la Aravaca, trecând prin Villanueva del Pardillo, Villafranca del Castillo și Majadahonda.

Sensul de înaintare a armatei este spre Nord. Aripa stângă naționalistă se îndreaptă spre punctul de joncțiune al șoselei La Coruna-Madrid, cu șoseaua care duce la Escurial.

In acelaș timp, grupul de armate din sectorul Sierra începe în jurul Escurialului o altă mișcare ofensivă ,pentru a face legătura cu coloana care operează în câmpie.

Atacul este de o impetuozitate rară.

Guvernamentalii, cari nu mai pot utiliza șoseaua dintre Torrelodones și Colmenar Viejo, vor trebui să se retragă, dacă nu voesc să fie siliți a face front din toate părțile. Retragerea lor era așteptată să se producă în cursul nopții sau cel mai târziu în cursul dimineții de azi.

COMUNIȘTII AU AVUT PIERDERI CONSIDERABILE

Salamanca, 5 (Rador). — Agenția Havas transmite următorul comunicat oficial al marelui cartier general naționalist:

In sectorul Guadalajara am respins violentele atacuri ale inamicului. Posturile noastre înaintate și-au apărat cu eroism pozițiile, pentru a sfărâma atacul și a pune inamicul pe fugă.

In sectorul Madrid, strălucita înaintare începută ieri de trupele noastre a continuat cu cel mai mare succes. Șoseaua spre La Coruna este acum ocupată de forțele noastre, precum și linia Villanueva de Pradillo—Majadahonda, și importanta încrucișare de șosele dela Las Rozas.

Inamicul a lăsat pe teren numeroși morți și un bogat material de războiu.

Originea știrii difuzată de radio Tetuan poate fi următoarea: crucișetorul „Amiral Graf Spee" nu mai putea păstra sub paza sa vaporul „Aragon", din cauza misiunii ce o are. De aceia, se pare că „Aragon" a fost ancorat într'un port naționalist, pentruca crucișetorul să-și poată continua cursa.

*

Londra, 5 (Rador). — *Agenția Havas anunță:*

Săptămâna viitoare pleacă la Barcelona un contingent de voluntari aparținând partidului laburist independent.

Voluntarii vor lupta alături de ceilalți miliției internaționali de pe frontul din Aragon.

*

Londra, 5 (Rador). — „Dail Mail" anunță că autoritățile britanice din porturi au primit instrucțiuni de a supune plecările de tineri unui minuțios control, date fiind eforturile comuniștilor, de a recruta voluntari în Anglia, pentru armata roșie din Spania.

Ziarul adaogă că Sâmbăta trecută un mic grup de tineri a părăsit sudul Țării Galilor și Durham, plecând în Spania.

Vaporul comunist „Aragon"

a fost ancorat într'un port naționalist

Berlin, 5 (Radro). — Agenția Havas anunță:

In cercurile competente germane se declară că știrea difuzată de postul de radio Tetuan, că crucișătorul german „Amiral Graf Spee" ar fi lăsat în libertate vapo-

Dispariția

unui vapor german

— Pe bordul său se aflau 12 oameni —

Kiel, 5 (Rador). — Vaporul german „Sensal", care a părăsit portul Pillau din Prusia Orientală, în ziua de Crăciun, pentru a străbate marea Baltică, n'a mai dat de atunci niciun semn de viață.

Vasul este considerat pierdut. Pe bordul său se afla un echipagiu de 12 oameni.

Starea sănătății Papii

e tot gravă

Cetatea Vaticanului, 5 (Rador). — „Osservatore Romano" publică o notă oficială asupra boalei de care suferă Papa.

După ce arată că origina acestei boale este o arterio-scleroză difuzată, care a determinat turburări cardiace, comunicatul adaogă: Fenomenele de insuficiență cardiacă s'au atenuat în ultimele zile, în timp ce s'au accentuat manifestațiile dureroase în piciorul stâng. Aceste manifestații, însoțite de turburări trofice ale circulației și de natură nervoasă, s'au întins și la piciorul drept.

„Germanii și italienii par mai hotărîți ca oricând să susțină acțiunea generalului Franco", declară presa franceză

Paris, 5. (Rador). — *Agenția Havas transmite:*

Trimiterea în Spania a numeroase contingente italiene este oare compatibilă cu acordul anglo-italian?

Aceasta este întrebarea pe care și-o pune azi dimineață toată presa franceză.

„ECHO DE PARIS", sub semnătura lui Pertinax, scrie: „Se putea crede că acordul anglo-italian va fi interpretat la Roma nu numai potrivit literei, dar potrivit spiritului său. Aceasta este caracteristica unui „gentlemen's agreement". Știm acum că acordul nu depășește forma sa rigidă. In niciun fel acordul nu va ajuta la rezolvarea chestiunei voluntarilor. Cei 4000 italieni debarcați în Spania constitue un răspuns; acordul anglo-italian n'a schimbat nimic din înfățișarea lucrurilor".

„L'AMI DU PEUPLE" înregistrează știrea trimiterei de contingente italeine în Spania și consideră această acțiune în totală contrazicere cu acordul anglo-italian. Faptul, — scrie ziarul, — tinde să demonstreze că Roma ca și Berlinul, ESTE HOTARÎTĂ SĂ ASIGURE PRIN TOATE MIJLOACELE VICTORIA NAȚIONALIȘTILOR SPANIOLI.

„LE JOURNAL" publică o știre a corespondentului său la Berlin, care afirmă că „așa cum o dovedește căderea subită în disgrație a amiralului Forster, șeful flotei germane, care refuzase să aprobe trimiterea de noi întăriri cerute de generalul Franco, Reicul pare gata să încerce riscuri, nejustificate nici de situația internă nici de situația economică și financiară germană. GERMANII ȘI ITALIENII PAR MAI HOTARÎȚI CA ORICAND SĂ SUSȚINA ACȚIUNEA GENERALULUI FRANCO. Germania urmărește însă foarte de aproape reacțiunile engleze. Atitudinea amiralității britanice este singura în stare să îndemne Reicul la mai multă prudență.

„L'ORDRE" nu crede că Germania ar voi să împingă lucrurile la extrem și să ajungă la un conflict general. Ziarul crede că Germania încearcă o manevră de intimidare: noua poziție creiată prin intervenția forțelor sale navale este pentru Reich prilejul de a întări revendicările coloniale. Ar fi nimerit, scrie „L'ORDRE", ca guvernul britanic, printr'o manifestare oarecare, să confirme cu tărie solidaritatea Angliei cu Franța.

Atitudinea presei sovietice

în legătură cu războiul spaniol

Moscova, 5. (Rador). — *Agenția Tass semnalează că presa sovietică critică violent intervenția Germaniei în Spania și în special acțiunea crucișătoarelor germane împotriva flotei de comerț spaniole.*

„Isvestia" amintește cu acest prilej scufundarea vaporului „Lusitania" și subliniază că impunitatea încurajează pe turburătorii păcii.

„Pravda" scrie că atmosfera în Mediterana occidentală este supraîncărcată. Operațiunile active ale escadrei germane constitue, după părerea ziarului, „o primejdie permanentă de război".

Londra e bântuită de o epidemie de gripă

— Serviciile publice sunt dezorganizate. 5000 funcționari poștali suferinzi —

Londra, 5 (Rador). — O epidemie de gripă bântuie orașul Londra. Medicii lucrează ziua și noaptea. Pare a fi cea mai serioasă epidemie din câte a cunoscut capitala Angliei în ultimii zece ani. Gripa are forme benigne, dând totuși uneori complicațiuni.

Serviciile publice sunt complet desorganizate. Din 24.000 funcționari ai Poștei, 5000 sunt bolnavi. Aceeași proporție de bolnavi se observă în mai toate serviciile publice ca și în întreprinderile private. La calea ferată se comunică ca un fapt excepțional că numai un funcționar din șase este absent din cauză de boală.

Unele din primele victime ale acestei epidemii au fost o serie de personalități dela Curte: Regina Elisabetha, ducele de Windsor, care a părăsit Anglia bolnav, ducele și ducesa de Gloucester și Regina Mary. Toți aceștia se află acum sănătoși.

Lucrătorii spălătoriilor din Paris

au declarat grevă

Paris, 5 (Rador). — Personalul spălătoriilor din Paris s'a pus în grevă, pentru a obține o sporire a salariilor cu 15 la sută și introducerea săptămânii de 40 ore.

ȘTIRI ȘI POLEMICI

I. P. S. PATRIARH MIRON CRISTEA suferă de o răceală ușoară. I s'a prescris un repaos de câteva zile și i s'a recomandat să șeadă în casă.

*

Valabilitatea permiselor de import din Italia a fost prelungită cu încă 3 luni.

*

IN URMA denunțării convenției comerciale cu Bulgaria pe ziua de 8 Ianuarie, exportul de petrol în această țară se va face numai contra devize libere.

*

CU PRILEJUL noului an, d. Victor Antonescu ministru de externe, a schimbat telegrame de urări cu șefii de guvern, miniștrii de externe și diferiți miniștri și personalități politice din diferitele state europene.

*

ASTAZI fiind ajunul Bobotezii, spectacolele și producțiile muzicale în localuri publice sunt interzise.

*

D. GEORGE BRATIANU a convocat o serie de consfătuiri regionale, la care vor participa șefii de organizații și președinții comitetelor comunale din regiunea respectivă.

Prima consfătuire va avea loc la Iași, în ziua de 10 Ianuarie a.c.

Vor urma consfătuiri asemănătoare la Cluj, Chișinău și Cernăuți.

La toate aceste consfătuiri va participa și d. Gh. Brătianu, șeful partidului, care va da instrucțiuni în vederea organizării campaniei pentru alegerile comunale și județene.

*

LA CAMERA de muncă din Craiova, în urma unui denunț, parchetul de Dolj a făcut o descindere. S'au ridicat mai multe registre și acte.

Conducerea Camerei este acuzată, că ar fi risipit fondurile.

*

D. N. CREVEDIA va conferența în ziua de 7 Ianuarie (Sf. Ion) la Rădăuți, ca invitat al Cercului studențesc „Arboroasa".

D-sa va vorbi despre „DEMOCRAȚIA ROMANEASCA".

LA 25 IANUARIE se va judeca în continuare procesul Grosz-Cagero, urmând a se lua interogatoriu celui de-al doilea inculpat, jidanul Niederhoffer.

*

PREFECTURA de poliție a dat în urmăarire mai mulți streini, cari nu și-au clarificat situația pe ziua de 31 Decembrie 1936.

*

D. ing. N. G. CARANFIL, fostul ministru al aerului și al marinei, a reluat eri conducerea Societății de gaz și electricitate, al cărei director g-ral este.

Peste câteva zile, d. Caranfil se va prezenta și la conducerea U. C. B.

*

MINISTERUL AVIAȚIEI a dat o decizie prin care pe viitor tot personalul aviației civile, din serviciile exterioare, va fi obligat să poarte uniforma corespunzătoare. Deocamdată la aeroporturile și câmpurile de aviație nou înființate, vor purta uniformă numai comandanții. Aceste uniforme au fost cumpărate din fondurile de întreținere ale acestor aeroporturi, fonduri prevăzute în comunele unde ele funcționează.

*

IN VEDEREA serbării zilei de 24 Ianuarie, d. dr. Al. VAIDA-VOEVOD, președintele Frontului Românesc, va veni săptămâna viitoare în Capitală. Cu această ocazie fostul prim-ministru va avea o importantă consfătuire cu principalii săi colaboratori.

*

D. OTESCU, demisionat din partidul agrar pe chestia secretariatului general, a revenit asupra demisiei.

*

AZI DIMINEAȚA, d. prim ministru Gh. Tătărescu a lucrat la ministerul armamentului.

*

D. SERGIU DIMITRIU, secretar general al ministerului de interne, se înapoiază din străinătate pe ziua de 10 Ianuarie.

*

INCEPAND de azi, 5 Ianuarie, Oficiul de devize al B-cii Naționale a luat vacanță până Vineri 8 Ianuarie crt.

D. C. ARGETOIANU a contramandat călătoria, care urma să o facă la Londra, lucru care este pus, de intimii d-sale, în legătură cu precipitarea evenimentelor politice interne.

D-sa va rămâne tot timpul în Capitală.

*

AZI după amiază d. ing. N. G. Caranfil, își ia rămas bun dela personalul superior al ministerului aerului și marinei și dela comandanții de mari unități.

Cu acest prilej se face și instalarea d-lui G. Tătărescu, interimarul departamentului.

*

MAINE fiind sărbătoarea Bobotezei numărul viitor al ziarului nostru va apare Joi 7 Ianuarie, la orele obișnuite.

*

TRATATIVELE dela Paris, întrerupte câtva timp, vor fi reluate peste câteva zile.

In acest scop delegația română pleacă din nou în capitala Franței, unde se află d. Mircea Durma, care a pregătit terenul negocierilor.

Se speră că de data aceasta se va ajunge la un rezultat pozitiv, în sensul unei reduceri a cuponului extern.

*

Intrucât s'au publicat diferite știri în legătură cu deschiderea școlilor, interesându-ne astăzi la orele 12 a. m., în mod special la ministerul educației naționale, ni s'a comunicat că în Capitală cursurile școlare vor fi reluate LUNI 11 IANUARIE, iar în provincie VINERI 8 IANUARIE.

*

MINISTRUL Germaniei la București, d. von Fabricius, a fost primit în audiență azi dimineață, la ora 11, de d. ministru VALERIU POP.

*

Direcțiunea navigației fluviale române anunță că navigația pe Dunăre între Oltenița și Turtucaia a fost închisă. In consecință, direcțiunea căilor ferate a suspendat traficul combinat de mărfuri cu N. F. R. în relațiile Oltenița-Turtucaia.

*

Ieri s'a ales, în prezența d-lui VALERIU POP, ministrul industriei, Consiliul general al Uniunii Camerelor de Comerț și Industrie.

Noul consiliu se compune astfel: Ing. C. OSICEANU, președinte, prof. EM. LOBONȚIU, vice președinte din partea Ardealului la secția industrială, I. Văluță, vice președinte din partea Basarabiei, la secția comerț, apoi membri la secția industrială, d-nii: Chr. Penescu, Kertsch, Dan Partenie, D. Mociorniță și I. Vihovici, iar la secția comercială d-nii: C. C. Neamțu, Iancu Bottez, V. Dumitrescu-Militari, Cr. Cristoveanu și cpt. N. Ștefan.

Ceeace e de subliniat, e că în acest consiliu nu figurează nici un jidan.

„PORUNCA VREMII" aclamă acest rezultat.

Externe

Saint Jean de Luz, 5 (Rador). *Avioanele naționaliste au bombardat ieri orașul Bilbao.*

Avioanele au aruncat o cantitate de 18 tone de explozibile.

*

Haga 5 (Rador). — *Cea mai mare parte din invitații Reginei la nunta Principesei Juliana au sosit la Haga. Ducele de Kent este așteptat să sosească azi, în calitate de rudă al prințului Bernhardt, căci nicio Curte regală nu va fi reprezentată la nuntă. Ceremoniile au astfel un caracter intim, care este subliniat.*

In tot orașul domnește o însuflețire extraordinară. O mulțime enormă de provinciali și săteni au umplut străzile, admirând pitorestile decorațiuni și iluminații.

Din nenorocire, de Sâmbătă o ploaie fină și perzistentă cade fără încetare, riscând să stingherească întrucâtva desfășurarea ceremoniilor.

Tipografia ziarului „Universul" str. Brezoianu

Girant responsabil Gh. Dumitrache

C. S. 6 pagini 3 lei ANUL VI, No. 620 Vineri 8 Ianuarie 1937

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNII SIBIIU

Porunca Vremii

TRIBUNĂ ZILNICĂ DE LUPTĂ NAȚIONALĂ ȘI CREȘTINĂ

Sunt cei dintâiu în a recunoaşte că rasa semită comparabilă cu rasa indo-europeană, reprezintă o combinaţie inferioară a naţiei umane. Astfel rasa semită se recunoaşte aproape numai după caracterele ei negative: **ea nu are nici mitologie nici epopee nici ştiinţă nici filosofie, nici fiţiune, nici arte plastice, nici viaţă civilă.**

Prof. A. C. CUZA

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituții și sprijinitori; Lei 800 pentru orașe; Lei 600 pentru sate. Se primesc și abonamente pe 6 și 3 luni.

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii și Cecuri poștale (CEC) astfel: ABONAȚII PENTRU CONTUL 1221, DEPOZITARII „ „ 10405

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI I, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcție, redacție 4.1853; Ad-ție, publicitate 4.1852

Români respingeți cu hotărîre slova si marfa jidovească!

Comunistul Şur a fost eliberat

Nu ştiu dacă aţi băgat de seamă că dela o vreme ne modernizăm în concepţii şi în acte ce privesc organizarea noastră socială, într'o formă care ne mână aşa pe nesimţite, până la cea mai destrăbălată democratizare a vieţii noastre publice.

Era o vreme când în România, un condamnat la închisoare avea dreptul la clemenţa regală ce se exercita destul de des şi destul de larg, dar numai în conformitate cu o linie morală ce trebuia să facă din iertare un mijloc de a repara asprimea legilor faţă de unele acte necugetate şi o încurajare pentru cei pocăiţi.

Nu ştim prin ce minune ne-am democratizat în această materie mai mult decât şi-ar fi putut închipui cel mai optimist partizan al justiţiei creştineşti, trecându-se în puterea unui juriu ce se chiamă Consiliul Superior al Penitenciarelor, dreptul de a elibera pe deţinuţi — adică un fel de graţiere materială — „condiţional".

Aşa dară înţelegeţi inovaţia şi perfida ocolire a răspunderii. O graţiere regală necesita o propunere din partea ministrului de justiţie şi deci o răspundere precisă fixată asupra unui singur om. Era foarte greu ca un ministru de justiţie să propună o graţiere ce ar fi venit în contrazicere cu morala publică sau cu sentimentul opiniei publice. Ştia că răspunde personal şi faţă de Suveran şi faţă de ţară. Trebuia deci să se menţină pe linia celei mai stricte corectitudini.

Un consiliu însă, care presupune un număr mai mic sau mai mare de membri, devine prin acest simplu fapt o ficţiune şi răspunderea lui, împărţită între atâţia, inexistentă. Fiecare e liber să spună: „nu ştiu dragă ! Eu n'am fost la şedinţa aceia sau „eu am fost contra" pentru a se degaja de răspundere faţă de opinia publică. Fiindcă altă răspundere în afară de aceasta nu există pentru acest superior consiliu. Şi astfel „democraţia românească" s'a aranjat şi pentru cazurile grave ale puşcăriei. Trebuia să prevadă din vreme o portiţă prin care să scape marii ei tâlhari de sub rigorile puşcăriilor. Şi s'a găsit mijlocul: un consiliu superior al penitenciarelor care poate pune în libertate condiţionat pe orice deţinut.

De acum furaţi, fraţilor, jefuiţi de stingeţi fiindcă nici cei câţiva ani de puşcărie ce vă pot ameninţa nu-i mai faceţi. Am găsit mijlocul să scăpăm şi de ei anulând hotărîrile justiţiei'

Şi ca să vedeţi că acesta este şi scopul şi funcţiunea acestui consiliu superior (în adevăr superior !) al penitenciarelor, vă dau două cazuri.

Seletzki — faimosul condamnat din procesul Skoda — care în treacăt fie zis era mai puţin vinovat decât oricare din tâlharii pe cari îi mituise — nu s'a putut bucura de o graţiere regală fiindcă nici un ministru de justiţie n'a îndrăznit să propună M. S. Regelui un decret de graţiere a lui. Se recunoştea deci imoralitatea unui asemenea act. Ei bine Seletzki a fost pus în libertate condiţional de către Consiliul superior al penitenciarelor, după ce aproape toată pedeapsa ispăşită până la eliberarea aceasta, a fost un fel de vilegiatură prin staţiunile climatice şi balneare din ţară, tot cu învoirea aceluiaşi consiliu.

Natural, nu este nimeni răspunzător. Consiliul acesta superior al penitenciarelor e atât de abstract încât nici n'ai pe cine să tragi la răspundere.

Şi acum alt caz, a cărei întrece în proporţii orice limite ale îndrăznelii.

Consiliul superior al penitenciarelor a pus în libertate condiţională pe comunistul MOISE ŞUR care avea de ispăşit trei ani de închisoare pentru uneltiri împotriva siguranţei Statului.

Jidanul acesta comunist, feciorul unui alt jidan ajuns arhimilionar, Moşcă Şur, din Chişinău, n'a găsit altceva de făcut în ţara aceasta care îl adăpostea, decât să folosească milioanele tâlhărite de tată-său pentru propaganda comunistă şi uneltiri împotriva existenţei statului român. Descoperit şi prins este condamnat la trei ani închisoare de consiliul de război. Închis la Chişinău, jidovul făcuse din închisoare un fel de hotel în care intra şi ieşea când vrea şi cum vrea, petrecându-şi vremea mai mult pe afară. Autorităţile superioare sesizate, decid transferarea lui la Doftana. Şi de aci Consiliul superior al penitenciarelor îl eliberează de Sfintele Sărbători ale Crăciunului şi-l trimete pe jidov să-şi termine pedeapsa în sânul familiei.

Nu ştim cine face parte din acest consiliu superior al penitenciarelor dar judecând după cazul acesta de o îndrăsneală ce frizează inconştienţa,

cari socotesc că în momentul în care ţara aceasta nu mai pridideşte judecând procese comuniste, în clipa în care conştiinţa românească redeşteptată duce o aprigă luptă împotriva comunismului răspândit prin elementele jidoveşti, poate să-şi fată joc de sufletul şi credinţele acestei naţii, eliberând din închisori pe cei mai primejdioşi duşmani ai existenţei noastre naţionale. Ei bine, cerem dizolvarea acestui consiliu superior al penitenciarelor care îşi permite să-şi bată joc de această ţară. Cerem anularea deciziei de eliberare a jidanului comunist Şur

şi nu vrem ca mâine să vină rândul Anei Pauker şi a tuturor celorlalţi agenţi de incendiere comunistă, la bunăvoinţa cretinilor ce cred că pot sfida o ţară ntreagă.

PETRU BANESCU

Cei 200 de bogătaşi jidani, cari au avut creştinarea, au găsit soluţia de a nu-şi pierde avuţiile strânse pe spinarea „goimilor".

Ci si mă fac ? Mai bine mă botez — Am să mă numesc POPESCU şi n'am să mai fiu forţat să plec la Palestina !

Bo-botezarea Evreilor

de N. CREVEDIA

Trebuie, deci, să facem şi de Bobotează o cronică.

Păstrători ai bunelor tradiţii, o respectăm.

Ar fi trebuit să vorbim despre punţile care se fac în noaptea sfântului Botez al lui Isus, despre celelalte nesfârşite punţi care se fac la ministere; despre obiceiul fetelor mari de a se despleti, nude ca nişte cărţi de poesii, în faţa oglinzilor de hotel, ca să-şi vadă ursitul; despre gerul şi viscolele Bobotezii pe care nu le-am mai simţit din timpurile străvechi ale copilăriei, etc., etc.

Dar a survenit în ultimul timp un eveniment care ne îngheaţă ironia pe buze şi ne face incapabili să mai destupăm aci sticla de şampanie a acestui mijloc de pagină şi să facem o aşa zisă cronică veselă de Sărbători.

Evenimentul care a depăşit graniţele ţării şi ortodoxismului, cere deci să fie tratat cu toată seriozitatea. E vorba despre cererea celor 200 de fruntaşi Evrei din Bucureşti de a trece la creştinism.

In „PORUNCA VREMII", s'a discutat pe larg problema şi, bineînţeles, că faţă de această tentattivă de a ni se LUA ŞI BISERICA — cum scria directorul nostru — noi am pus imediat baioneta la armă. Nu !

In desbaterea acestei discuţii, nu este nevoie să fii nici teolog profund şi noi nu suntem — nu e nevoie decât de o dreaptă judecată şi atât. Bisericeşte vorbind, trecerea în massă a Evreilor la credinţa creştină, ar însemna, un eveniment de „mare amploare" pentru Biserica noastră şi am avea toate motivele să ne bucurăm.

Dar nu trebuie să ne pripim.

Noi condamnăm mai întâi din punct de vedere moral, pe oricine îşi părăseşte legea, credinţa lui strămoşească, deci şi pe cei 200 de indivizi evrei cari sunt gata acum să calce în picioare străvechile învăţături pe care le-au mărturisit odată cu lumina zilei. Evreii, am recunoscut-o de atâtea ori, sunt un popor adânc credincios şi literatura universală e plină de atâtea scene mari, care arată reacţiunea coreligionarilor israeliţi, faţă de nelegiuirea unei apostazii. Imi aduc şi acum aminte de acea litografie — copia mi se pare a unui tablou celebru—care reprezintă linşarea de către obştea ebree a acelei fete care se lăsase ademenită de un creştin.

O credinţă nu se leapădă aşa uşor. O credinţă reprezintă un suflet modelat ani de-arândul într'un anumit fel, din fragedă copilărie când sângele nostru primeşte ca pe a doua natură toate simbolurile ei. Orice putem elimina din firea noastră, toate viţiile şi toate otrăvurile; două lucruri nu vom putea alunga niciodată: sentimentul patriei, al pământului, „acest bun misterios şi nefast" cum îi spunea Panait Istrati şi pe care unii plecând în lume, îl iau nu pe talpa ghetelor cum se întreba Mirabeau dacă e cu putinţă — ci în inimă. Şi instinctul divinităţii pe care-l primim odată cu prima atingere a busuiocului. O credinţă nu se schimbă ca o căldare şi ca o cămaşă, iar lepădarea aceasta de Dumnezeu, în massă, moralmente, nouă ni se pare cea mai neagră abjecţie.

Căci trebuie observat apoi un lucru esenţial: trecerea aceasta la ortodoxism se produce într'un moment greu pentru confesiunea mozaică din România. Evreii dela noi, cu simţul ancestral al primejdiei care-i aşteaptă, îşi dau seama că numai un act hotăritor îi poate salva din greul impas. Şi atunci, gata soluţia: trecem la creştinism! Nu din convingere, deci, îmbrăţişează ei sfânta noastră Cruce; ci din oportunism. Dece nu s'au botezat Evreii noştri, odată cu incetăţenirea lor? Dacă au aderat la bunurile noastre materiale, dece nu şi-au însuşit şi spiritul nostru românesc şi creştin?

Evreii, afară de limba pe care o vorbesc şi o scriu infam, altceva nimic nu au mai primit din duhul nostru. Puşi pe jaf şi pricopseală, în Canaanul acesta care se chiamă România, ei şi-au refuzat spiritualitatea românească şi prin francmasonerie, prin presă, prin acţiuni subversive, cum de pildă comunismul, prin literatura lor specific imorală — ei nu au făcut decât să sape temeliile acestei ţări, rezemată pe oasele strămoşilor. (Când se cutremură pământul, poporul nostru spune: „Iuda roade parii pământului". Iuda acesta, în credinţa populară, intruchipează spiritul răului).

Cei 200 sunt toţi intelectuali? Da. Şi sunt toţi ATEI. De ce să sporim, deci, numărul ateilor români cu încă 200? Ba ce zic? Am impresia că cei 200 vor târî întreaga massă evree după ei. Este acesta un bine pentru noi?

Eu pun ipoteza că cele două mili-

(Urmare în pagina 2-a)

Românii şi Românce !

Faceţi o crimă faţă de neamul vostru şi puneţi în primejdie existenţa copiilor voştri, încurajând cu banul vostru exploatarea şi ruşinarea jidovească. Vedeţi unde am ajuns. Nu putem respira în ţara noastră de atâta infecţie jidovească ; tinerele vlăstare cu toate diplomele pe care le au în buzunar, mor de foame în ţara pentru care s'a vărsat atâta sânge românesc.

Intrebarea care stăruie pe buzele tuturor este : Unde mergem? Totuşi se găsesc ROMÂNI şi ROMÂNCE care îşi lasă banul lor în dugheana speculantului jidan şi îşi otrăvesc sufletul cu maculatura ziarelor jidoveşti.

Pentru „The Hungarian Quatterly"

Hora Sfintelor Sărbători ne-a întârziat răspunsul la una din cele mai temerare încercări de mistificare a adevărului istoric la care s'a pretat guvernul regal al statului maghiar.

Suntem obicinuiţi în genere cu lătratul şacalilor presei pestane, care zilnic ne arată colţii dela distanţa sanitară impusă de curajul poporului român şi de aceea foarte deseori nu ne mai obosim a răspunde tuturor calomniilor, fiindcă statele europene au un potenţial de inteligenţă cu mult mai ridicat decât îşi imaginează turanica naţiune din Panonia.

Iată de ce, credincioşi unui vechi proverb arab împământenit pe meleagurile noastre de pe vremea când Budapesta era un paşalâc turcesc, am lăsat urletele presei maghiare fără ciomagul răspunsului nostru. „Câinii latră, caravana trece". Pe roata istoriei, Ungaria a suferit multe metamorfoze, din care se pare că n'a învăţat nimic, din moment ce-şi închipuie că se adresează unor naţiuni cu suprafaţa creerului netedă ca bila. Fiecare însă judecă lumea înconjurătoare după sine.

Sunt unele lucruri, cari trebuesc totuşi lămurite, pentru a pune şi mai mult în ridicol pretenţiunile unei populaţiuni nomade, descălicate de pe cai în mijlocul Europei la sfârşitul secolului al zecelea, când toată lumea veche era sub semnul lui Cristos de un mileniu.

De foarte curând a apărut într'o ediţie engleză o carte scoasă sub îngrijirea guvernului maghiar: „THE HUNGARIAN QUATTERLY" în care descendenţii lui Arpad apar ca salvatorii Europei şi cruciaţii ei împotriva Semilunei.

Intr'un capitol mai la vale, vorbind despre Transilvania, grămăticul maghiar spune că Ungurii au găsit aci o provincie goală *„în care mai târziu un popor de păstori nomazi care trăia în munţii Balcani, privit cu mai multă sau mai putină simpatie de populaţiile băştinaşe, s'a infiltrat cu timpul în golurile populaţiei transilvane. căreia intotdeauna i-a cauzat mari neajunsuri".*

Evident, că asupra primelor declaraţiuni prin care poporul maghiar se prezintă drept leul creştinătăţii (trecând într'o mie de ani prin trei confesiuni) credem că este de prisos a mai stărui, fiindcă istoria modernă îi umple de suficient ridicol pentru a-i mai ironiza şi noi. Credeam că soarta i-a batjocorit destul când coroana Sfântului Ştefan era pusă de Kara-Mustafa, paşa dela Pesta, pe fruntea vasalului Porţii: regele Sigismund.

Dar Transilvania o provincie goală, în anul o mie după Cristos, ar putea să o creadă unii, cari nu ştiu că hoardele maghiare au găsit cu armele în mâini trei voevozi români: Glad, Gellu şi Menumorud, ce şi-au apărat pământul până la moarte. O spunem aceasta, pentru că lucrarea vrea să pară a fi mai mult un tratat cu aparenţe de obiectivitate, care ar putea surprinde bunacredinţa unora de peste hotare. Incercarea nu este nouă, dar din păcate pentru unguri este un capitol încheiat; teoria lui Roessler şi-a găsit la timp răspunsul şi piatra de mormânt. Poporul românesc s'a format pe tot cuprinsul dintre Tisa Nistru şi munţii Balcani şi cronicile bizantine amintesc nu numai satele româneşti din sudul Dunării, dar şi pe cele din Nord. Că Ungurii n'au putut înfrânge pe domnul transilvan Menumorud, o spune iarăşi cronicul şi o frescă ce se găseşte în pinacoteca dela Pesta, care înfăţişează nunta unui urmaş al lui Arpad cu fiica voevodului transilvan.

Ce ar fi căutat apoi Domni români în Maramureş ca Dragoş şi Bogdan, dacă noi am fi venit din Sud, păstori nomazi, să ne aşezăm în golurile populaţiilor maghiare?

Uită grămăticul maghiar ce spunea Carta lui Bella IV şi motivele pentru care s'au făcut în Transilvania colonizările cu saxoni?

Desigur că aceste argumentări sunt în fuga condeiului, dar în tot cazul ele au la temelie adevărul, cu care am isbândit să ne făurim o ţară după o adăstare de o mie de ani, în baza unor necontestate drepturi istorice.

Dar pentru naţia care a poposit în Europa, pârjolind la foc carne de om bătută sub şezut pe caii tătăreşti, aceste argumente rămân neînţelese, fiindcă rămân în funcţie de cap, nu de şezută.

Ioan Stoenescu

Dogma teologică şi tipicul democrat

Zarva iscată de cererea insolit formulată, pentru trecerea în massă la creştinism a celor două sute de familii „fruntaşe" jidoveşti, este departe de a se potoli.

Subiectul acesta de pasionantă controversă, de inutilă risipă de argumente mai mult sau mai puţin valabile, continuă să preocupe cercurile clericale, dar mai cu seamă pe profanii într'ale teologiei.

Deplasată de pe planul dogmatic, singurul în măsură să ducă la o concluziune logică, normă pentru mai târziu, discuţiunea ameninţă să devină piatră de scandal în sânul Bisericii noastre, ai cărei chiriarhi nu s'au prea indeletnicit cu aprofundarea canoanelor, chiar după ce au fost miluiţi cu cârja vlădicească.

O soluţiune pentru circumstanţă a fost găsită. Impăciuitoare şi pentru prezumptivii catechumeni, dar mai ales pentru biserica noastră care nu poate să închidă nimănui calea spre limanul mântuirei.

Arm'ştiţiul acesta polemic, corespundea fără îndoială şi unor, necesităţi tactice.

Astfel o bună parte a episcopatului nostru şi-ar fi revizuit bruma de învăţătură teologică ce posedă, iar cei dornici de loturi în împărăţia Cerurilor, ar mai fi putut reflecta matur la certitudinea comorilor pământeşti, atât de scumpe inimii lui Israel.

Iată însă că pestilenţiala noastră „democraţie" face şi aici unde e mai nechemată ca oriunde, oficiul de scormonitoare a vrajbei.

Politicianismul, care scontează întotdeauna subsidii băneşti indiferent de smârcul sursei, se arată dispus să ia în antepriză cu garantarea sorţilor de reuşită, popularea Raiului prin semiţia care s'a exclus vott până azi, dela mântuire.

Pentru politicianul român dogma teologică nu poate prezenta nici o valoare morală, atâta vreme, cât nu asigură şi o rentabilitate.

Din clipa în care se pot însă întrezări oarecari munificienţe, însăşi biserica este subordonată tipicului democrat, nivelator de conştiinţe şi egalitar în acceptarea compromisurilor.

Iată dece prizărita notiţă publicată tupilat printre reclamele unor ziare, notiţă care vorbeşte despre „atitudinea partidelor" faţă de încreştinarea în massă a jidanilor, merită să reţină atenţiunea noastră.

Căci trebuie să se ştie lămurit că : nu te poţi înveşmânta intru Christos, aşa precum te-ar unge clubul căprar electoral.

Ceiace slujitorii tipicului democrat nu vor să ţină în seamă, deşi semnele vremii prevestesc stihia.

Victor Medrea

Cămaşa de forţă

Răvaşe de plăcintă

Unui deputat

Pe domnul Haralamb Pământ,
Sus, la tribună, când se suie,
L'asemuiesc cu o statuie,
(Nu scoate, domnule, — un cuvânt)

Lui Ion Minulescu, dramaturgul

In cariera mea, punctată
Cu-albastru,
Roş,
Portocaliu,
Aşa sunt eu deprins să scriu :
Romanţe pentru mai târziu
Şi piese pentru niciodată.

D-lui Horia Furtună

...Căci în România Mare,
Un recent proverb tot sună :
Arta este ca o mare
Bântuită de... Furtună !

Lui Damian Stănoiu

Călugărul din vechiul schit
Din mânăstire a pornit ;
După necazuri, mii şi mii,
A poposit... în librării.

Criticului Lovinescu

Şi dintre critici, trei sau patru,
Senin, în pace şi onor,
El e deasupra tuturor.
(Ştiţi, şade la etajul patru).

Lui F. Aderca

autorul volumelor „Ţapul" şi „Femeia cu carnea albă"

Chiar de mi s'ar face jalbă
Despre-Aderca n'o să spui,
Că-i un „Ţap" cu „Carnea albă"
Persărată cu pistrui.

Reabilitarea lui Renan

Lumea intelectuală din zilele noastre, puţintică la număr şi debilă câtă ne-a mai rămas, şi-a fixat în ceea ce priveşte lectura, o normă de lucru foarte unilaterală: se ţine la curent numai cu actualităţile. De fapt ideile cele mai suculente, gândirile cele mai nobile, profeţiile cele mai juste, le găsim tot în cărţile vechi, cari au reuşit să înfrunte uzura vremii şi să-şi păstreze nealterate prospeţimea şi interesul. Pentru că noutatea şi actualitatea sunt noţiuni foarte relative. Grecii cei vechi, vărora nu li se poate contesta umorul, aveau obiceiul să afirme, în legătură cu această constatare că *„adevărurile cele mai noui sunt totdeauna erori atât de vechi, încât s'au uitat".*

De aceea eu îmi sfătuesc adesea prietenii ca, chiar mergând la pas cu actualitatea literară şi ştiinţifică, să nu neglijeze pe înaintaşi. Pentru că astfel vor avea prilejul să rectifice multe erori, să constate banalitatea stupefiantă a o mulţime de *„noutăţi"* sgomotoase din zilele noastre şi să verifice realizarea multor profeţii izvorite din atenta examinare a realităţilor vii ale istoriei contimporane.

Şi pentru că sfaturile cele mai bune sunt cele pe cari le verifici tu însuţi, iată, mă voi opri aci câteva clipe asupra operei lui ERNEST RENAN. E drept că acest cugetător delicat, feminin, a fost şi este foarte puţin cunoscut la noi, cari ne mândrim atâta cu *„cultura"* noastră franceză. Şi atâta cât e cunoscut e judecat greşit, pentru că s'a luat drept criteriu şi punct de plecare o singură carte a lui, VIAŢA LUI IISUS, în care, după cum ştiţi. Mântuitorul este privit ca om istoric, explicat şi analizat ca atare.

S'a mai crezut apoi multă vreme, că RENAN a fost ceea ce s'ar putea numi, un filo-semit. Nimic mai eronat. Căci faţă de ovrei marele breton era numai politicos nu şi parţial. Insă nimeni n'a caracterizat mai precis şi mai obiectiv ca dânsul strâmtimea de suflet a jidanului comun, egoismul lui feroce şi implacabil, temperamentul său materialist, subiectiv şi pasional. Iar în *„laudele"* sale subţiri nu odată simţi tăişul ironiei sale subtile, în faţa căreia până şi cel mai abil talmudist se găseşte cu desăvârşire dezarmat.

Aceasta e însă o problemă care ar necesita mult spaţiu spre a putea fi examinată sub toate aspectele. Aci voim să reliefăm un singur lucru: acela că, în veritabil înţelept şi om de gust, RENAN a pledat în paginile sale cele mai de neuitat, pentru constituţia organică şi ierarhică a societăţii franceze şi pentru monarhie. Aşa că astăzi radicalii şi republicanii de pe malurile Senei şi ale Rhône-ului, — fără a mai pomeni pe comunişti — cu siguranţă că-l consideră drept cel mai îmbâcsit retrograd şi reacţionar.

Prin aceasta însă, radicalii în chestiune nu s'ar dovedi mai puţin superficiali în judecata lor, pentru că toate prezicerile formulate de Renan acum şaizeci-şaptezeci de ani, s'au realizat astăzi întocmai. Una dintre ele, se cere subliniată cu roşu, fiindcă printr'insa ni se arată în termeni cum nu se poate mai expliciţi ci Republica duce naţiunea franceză la dezagregare şi neant:

„Franţa pare deci că va trebui să renunţe încă multă vreme la republică, chiar când partidul republican ar forma numericeşte *majoritatea".*

Şi aceasta pentru că:

„Franţa vede crescând în sânul său o massă populară — cetăţeni-lipsită de un ideal religios şi respingând orice principiu social superior voinţei indivizilor. Cealaltă massă, cea rurală, nepătrunsă încă de această idee egoistă, este diminuată în fiecare zi de către instrucţiunea primară şi de usagiul sufragiului universal".

„Dar nu trebue să ne ascundem— continuă RENAN — *că ultimul termen al teoriilor democratice şi socializante ar fi slăbirea şi epuizarea desăvârşită a vitalităţii naţionale. O naţiune care ar adopta în totul acest program, repudiind orice idee de glorie, de strălucire socială, de superioritate individuală, reducându-se numai la a îndestula voinţele materialiste ale mulţimilor, ar deveni cu desăvârşire deschisă cuceririlor şi existenţa sa ar înfrunta cele mai mari primejdii.*

Căci *„există încă în lume un rezervor de forţe barbare, aşezate aproape toate sub mâna Rusiei. Atâta timp cât naţiunile civilizate îşi vor păstra puternica lor organizaţie, rolul acestei barbarii va fi redus aproape la neant. Insă cu siguranţă că dacă lepra egoismului şi anarhiei va face să piară Statele Occidentale, atunci barbaria le va lua locul tuturora". (La MONARCHIE CONSTITUTIONNELLE EN FRANCE).*

După o trecere de şapte decenii, profeţia s'a realizat întocmai: lepra egoismului şi-a anarhiei a distrus pe jumătate puternica organizaţie de stat, edificată de Capeţini în nouă secole de laborioase eforturi. Iar astăzi hienele barbare şi perciunate plecate din tristele stepe ale Rusiei, au răsbit peste ziduri în cetate şi-au început să înfulice din cadavru.

Nicolae Bogdan

SPORT

A spart buba la F. C. Rapid

Riscând să fiu socotit un maniac persecutat de o idee fixă, de șase luni am arătat aproape în fiecare zi mizeria morală care s'a întronat la conducerea fostului club C. F. R. și continuă să patroneze destinele noului club cameleonic F. C. RAPID.

In timp ce toată presa jidănească ajutată de câțiva foști camarazi de credință, azi dincolo de baricade, se extazia spasmodic în fața *„realizărilor temeinice"* pe care un sinistru personaj ceferist căuta să le înghebeze cu banii grei ai țării asvârliți orbește în buzunarele samsarilor dela București, noi am fost singurii cari am strigat din răsputeri că totul nu este decât o afacere murdară, montată pe sufletul și banii neamului românesc.

Nu mai mult decât alaltăieri, arătam că presa sportivă s'a transformat în Kahal jidovesc, care impune publicului sportiv anumite opinii elaborate în oficinele iudeo-maghiare. Una dintre temele din care jidanii bătuseră bani buni era și formidabila excrocherie care poartă numele F. C. RAPID.

Plecați într'un turneu fantomă sub conducerea jidanului maghiar KALMAN KONRAD, jucătorii F. C. RAPIDULUI n'au mai dat niciun semn de viață. In afară de noi, nimeni nu s'a neliniștit la început. O tăcere ca de mormânt domnea în toată presa jidănească. Și era normal, de oarece conducătorul turneului era unul de-al lor. Ba, la un moment dat, „GAZETA SPORTURILOR" anunța nu știu ce succese cu scoruri astronomice ale foștilor feroviari.

Dar în cele din urmă buba a spart. KALMAN KONRAD a telegrafiat rezultatele la București lui STOESSEL NANDOR, redactorul paginei sportive a fițuicii „TEMPO", corespondentul ziarului unguresc „NEMZETI SPORT" și tot atât de ungur și tot atât de jidan ca și conducătorul F. C. RAPIDULUI.

Atâta i-a trebuit lui BEILIS. Gelos că i-a fost preferat STOESSEL, bătrâna ploșniță a lui GOLDENBERG-MUNTEANU nu și-a mai putut ține sărițele și și-a dat drumul tainițelor. BEILIS, cavalerul borțos al afacerilor tăinuite, a spus tot ce avea pe sufletul lui încărcat de păcate.

Adică, acuma, târziu și din ură, a recunoscut tot ce am spus noi în afacerea infectă F. C. RAPID și amenință că va dezvălui și alte fapte care nu vor fi tocmai comode nici fostei conduceri a C. F. R.-ului nici lui K. K. cum îl numește el pe KALMAN-KONRAD.

Interesant mai este faptul că jevrutele perciunate cari joacă după cum le cântă BEILIS și-au schimbat și ele atitudinea, împroșcând cu bale slinoase pe F. C. RAPID. Ce să le faci? Chestie de convingere și de conștiință!

Noua întorsătură a afacerii ne convine. N'am așteptat și nici nu vom aștepta vreodată aplauzele presei jidovești. Și nici nu ne încredem în noua lor atitudine. La ei totul este în formație de parade. Astăzi F. C. RAPID a sărăcit și nu-și mai poate plăti reclamă; iar jidovii și-arată colții.

Dar din cele de mai sus reiese clar că diriguitorii F. C. RAPIDULUI sunt astăzi jidanii unguri de cetățenie maghiară KALMAN KONRAD și STOESSEL NANDOR, ajutați, adăugăm noi, de ungurul C. BAUER, GALMAN a plecat după afaceri în turneu, iar STOESSEL și BAUER au rămas să gireze afacerile interne. Vedeți? Iată cui Direcția Generală C. F. R. a făcut cadou o echipă în care s'au băgat 4.500.000 lei din banii statului și iată cui a concesionat acecaș instituție, pe 100.000 lei anual, stadionul dela Giulești, care a costat 9.500.000 lei, din banii statului și ai ASOCIAȚIEI CULTURALE ȘI SPORTIVE a funcționarilor și lucrătorilor C.F.R.

Dar lucrurile nu pot rămâne așa. Gruparea de footbal C. F. R. este o lecție a Asociației mai sus amintită și nu are drept de autodeterminare. Schimbarea numelui din C. F. R. în F. C. RAPID se putea cere numai în baza hotărîrii adunării generale a întregei asociațiuni. Ori această adunare generală n'a avut loc din cauza unui ordin straniu al fostului director general al C. F. R.

Oamenii cari au făcut cererea la dsitrict n'aveau nici un drept. Această cerere trebuia făcută de președintele în funcțiune sau de un delegat al comitetului, care să aibă și aprobarea adunării generale a asociației. Banda care a lucrat la C. F. R. a comis un furt ordinar de drepturi și de proprietate.

Cerem d-lui Director General MACOVEI să dispună ținerea adunării generale a Asociației, pentruca cei în drept să se poată pronunța dacă vor sau nu să desființeze secția profesionistă de football.

Cerem să se retragă delegația dată lui BAUER, KOURAND și STOESSEL.

Cerem ca Direcția Generală să-și însușiască opoziția făcută la District contra schimbării numelui, de către Asociație.

Cerem să se cheme de urgență în țară echipa înfometată a C. F. R.-ului, iar jidanul KALMAN KONRAD, fostul secretar al lui BELLA KUHN, să fie tras la răspundere.

Și ca încheiere, îl întrebăm pe „supraveghetorul" general al întregii mișcări sportive din toate asociațiile C. F. R. — este vorba de d. FULGA — ce părere are despre tristul naufragiu al veleităților sale de — hm! — mare organizator.

Virgil Popescu

Unirea-Tricolor deschide sezonul

Din cauza timpului care se menține frumos, UNIREA-TRICOLORUL vrea să-și încerce șansele din viitorul tur al campionatului printr'un match amical.

Ca partener și-a ales echipa iudeo-maghiară dela Oradea, C. A. O., și a programat matchul pentru Duminecа viitoare pe terenul dela Obor.

Se știe că UNIREA-TRICOLORUL a pus totdeauna în dificultate pe iredentiștii orădeni și că din vreo șease întâlniri din București, UNIREA a obținut vreo patru victorii.

Deasemenea jocul avântat și curajos al UNIRII se desfășoară cu mult succes tocmai în fața unui adversar cu sistem diferit de joc.

Dacă acesta este motivul care i-a determinat pe oboreni să aducă pe C. A. O. la București, noi nu mai avem nicio pretenție.

Altfel, credem că d. LUCESCU putea să-și găsească altă tovărășie.

Dar ne este teamă că vremea se va conforma unei tradiții bine înrădăcinate, care face ca la întâlnirile UNIREA—C. A. O. să plouă, să ningă și să bată vântul. Deacea credem că Duminică va începe să ningă. Este pronosticul nostru.

H. C. Bragadiru n'are noroc

După ce au făcut două matchuri lamentabile la Cernăuți, „berarii" s'au îmbarcat în trenul care trebuia să-i ducă la LEMBERG, unde aveau angajat un match de hockey.

N'au ajuns bine la frontieră și li s'au telegrafiat să ia calea întoarsă, fiindcă ghiața s'a topit la LEMBERG.

Băeții s'au îndreptat atunci spre KRINICA. Aici, patinoarul era un lac finlandez. Curajoși, bragadiriștii au luat-o spre Tatra. Aici, ca peste tot.

Acum stau toți pe undeva prin străinătate și așteaptă să dea Dumnezeu un viscol care să înghețe apele.

Ce să-i faci? Noi credem că apele s'au desghețat de teama bravilor macabei JULICA RABINOVICI, CONCISTER și FLEMINGER și că n'or să înghețe decât când or pleca leprele de pe-acolo.

ZI DE ZI

— *Mulțumim* „Grupului de sportivi români" *care ne-a felicitat de Anul Nou. La rândul nostru le urăm bravilor noștri susținători ani mulți, fericiți și dispariția de pe firmamentul sportiv a tuturor acelora care-i supără.*

— *LIGA BRAȘOV* a „Federației române de Atletism *ne mulțumește pentru sprijinul pe care i l-am dat în anul trecut. Îi asigurăm pe bravii sportivi dela BRAȘOV că vom fi alături de ei cu tot sufletul, atâta vreme cât vor rămâne pe baricada neînfricată a românismului intransigent.*

— *D. CORNEL LAZAR* președintele RIPENSIEI, *a dat presei un interview în care laudă activitatea din trecut a footballului Timișorean și arată proectele foștilor campioni. Printre altele, d. LAZAR spune că actuala formație a* RIPENSIEI *va ma juca încă trei ani și numai după aceea vor trece la roată „speranțele".*

Nouă ne este teamă că până în trei ani „speranțele" se vor spulbera, iar „actualii" vor trece la remontă.

Și-atunci, ce va face Ripensia?

— *PRESA PARIZIANA de specialitate anunță că I. B. U. a desemnat pe belgianul PIERRE CHARLES și pe germanul KOEBLIN să lupte pentru titlul european la toate categoriile. In felul acesta, târtanul MOȚI SPAKOV rămâne pe dinafară.*

Și când te gândești că bietul MOȚI n'a plecat până acum în Palestina tocmai fiindcă nu voia să iasă din Europa!

— *OPOZIȚIA contra schimbării numelui grupării C. F. R. în F. C. RAPID introdusă la District de către Asociația funcționarilor și muncitorilor C. F. R., va fi judecată de comitetul federal îndată după vacanță.*

Acțiunea întreprinsă de vechii ceferiști are toate șansele de reușită.

De altfel nu este drept ca pe umerii atâtor oameni de bine să se ridice astăzi colții râniți ai comunistului notoriu, târtanul ungurese KALMAN KONRAD.

— *BOXEURI ROMANI* de la *Paris șomează. In special este critică situația lui SANDU ION și a lui GHERASE, cari sunt nesumuși la încornorare. Bieții băieți n'au ce mânca la Paris, iar în țară nu pot veni, fiindcă înfundă Jilava.*

Noi rugăm pe ofiterii superiori de cari depinde situația celor doi boxeuri, să le dea o mână de ajutor, deoarece nu sunt ei de vină, ci managerii hrăpăreți și nesătui.

Cine face gazetărie sportivă...

VERGILIU CAROLA ERLICH-Economu (reporter sportiv la „Radio"), jidan.

JACK BERARU (Gazeta), jidan.

MORITZ BEILIS-Iis (Gazeta Sporturilor), jidan.

AL. MUNTEANU (directorul Gazetei Sporturilor), jidan.

WILLY FIROIU - Feinștein (Lupta) jidan.

AD. LERRY (Ordinea) jidan.

FRAȚII VOGEL (Dimineața), jidani.

SILVIU HERESCU-Herșcovici (Gazeta), jidan.

RICI și BARBU BERCEANU (Rampa), jidani.

I. AVRAMESCU (Zorile) jidan.

MASSLER-MASS (Ordinea), jidan.

Seria e aproape interminabilă, dar i-am publicat numai pe cei mai „importanți"...

CROITORIA RĂDULESCU
Str. COLȚEI 25 (fostă Sfinților)
TELEFON 4.71.75
Execută în rate din stofe bune
Costume, Paltoane, Pardesiuri,
Smochinguri
Având și un raion special de Croitorie de Dame după cele mai noui furnale

Corneliu Codreanu și naționalismul bărbătesc

După o luptă începută de timpuriu, odată cu isprăvirea liceului, la optsprezece ani numai, Corneliu Codreanu, cinstindu-se pe el însuși ca pe cei tot mai mulți care-l urmăresc cu încredere și cu nădejde înspre mai binele neamului, a înțeles să-și sărbătorească propriul său ideal și suferințele grele îndurate timp de douăzeci de ani, scrinându-și simplu și frumos, bătălia neîncetată ce a dus: pentru Biserica strămoșească; pentru trezirea conștiinței naționale; și împotriva iudaismului a toate cotropitor.

Din cele 480 pagini ale cărții intitulată atât de modest „Pentru legionari", adevărat crimpei de istorie, foarte de curând trăită și prea ușor uitată de noi toți, se cuvine a desprinde pentru cercetătorul științific al vieții noastre politice, țelul luptei și tăria sufletească a luptătorului Corneliu Codreanu.

In rândurile celor care cred în virtuțile și drepturile neamului nostru, înșiruiți astăzi în trei partide (ce bine ar fi să fie numai unul singur, mare și puternic) „Frontul Românesc", partidul „Național Creștin" și „Totul pentru țară", Codreanu cu ai săi legionari aduce acel ceva romantic, vechi de când îi lumea și totdeauna nou și vrednic de admirat: EROISMUL.

Eroismul este, între toate, marele merit al mișcării legionare, și nici nu s'ar putea altfel, căci Codreanu este doară un revoluționar naționalist. Desigur el nu se pune deacurmezișul ordinei de Stat monarhică constituțională, sau împotriva Bisericii Ortodoxe naționale și nici în contra drepturilor sfinte ale nației. Ba dimpotrivă, Codreanu vrea tocmai înlăturarea tuturor iudeocomuniștilor cari folosesc puterea ce și-a însușit-o prin jaf, slugărnicie și teroare pentru: a înjosi și întuneca credința și Biserica; a sărăci și ingenunchia țărănimea, otrăvind sufletul nației noastre întregi; și a împiedeca pe Regele iubit să facă tot binele de care este însuflețit pentru neamul și țara românească.

Corneliu Codreanu nu este un revoluționar „raționalist" „doctrinar" și „programatic" ca orice iuhman comunist sau socialist oarecare, ci el este un revoluționar prin instinct ca toți marii revoluționari naționaliști din toate timpurile. Și tot dramatismul luptei lui politice, stă tocmai în acest fapt istoric, că focul său revoluționar s'a aprins chiar în toiul marei bucurii naționale a unirii noastre politice, adică în clipa în care, aproape toți conducătorii noștrii politici au crezut că idealul nostru național s'a împlinit definitiv și că nouă nu ni-ar fi rămas decât să mergem pe calea reformelor sociale și a „drepturilor" minoritarilor. Politică nefastă care, în realitate era să ne ducă la împuternicirea peste orice limite a minoritarilor (și mai grozav încă, a iudeocomunismului) și la îngenunchiarea noastră a Românilor în propria noastră patrie, a doua zi după Unirea politică!

Revoluționar prin instinctul național, care nu dă greș niciodată, Corneliu Codreanu simte logica simplistă revoluționară. El nu se adresează rațiunii și nu are un program teoretic, ci și-a împletit toată lupta inimii sale, într'o singură logică care-i formidabilă, tocmai fiindcă-i însuși glasul sângelui nostru românesc: înlături iudaismul, pentru a ne înstăpâni pe noi înșine în țara întregită.

Ascultând logica revoluționară, el și-a dat seama că victoria nu poate fi nici a celor mulți și nici a unui program, ci a unei falange de prieteni strâns uniți printr'o disciplină de fier încălzită la văpaia unui singur ideal, iubit cu o patimă sfântă. Victoria unei revoluții este a acelora care: știu ce vor; își concentrează voința și idealul într'o singură chemare; își stăpânesc toată ardoarea numai pentru înfăptuirea lui; și știu, pot și vor să sacrifice totul, chiar și viața pentru izbândă.

De aceea, tot rostul acțiunei politice a lui Corneliu Codreanu este acela de a întări și oțeli în straturile largi ale țărănimei și tineretului intelectual, sentimentul de demnitate națională și conștiința drepturilor noastre. Și de a deschide și a desvălui în toate manifestările sale, ticăloșia iudaică și a cozilor de topor.

De aici, și lupta sa, atât de cu totul altfel ca a tuturor partidelor: Codreanu clădește case, biserici și poduri; organizează tabere de muncă; face marșuri de trezirea virtuților strămoșești a tineretului ce-l urmează și stârnește entusiasmul satelor și târgurilor pe unde trece; el sufere loviturile și mizerii crunte; și când nu mai poate îndura insulta și dezonoarea, uitând pentru un moment de idealismul nostru creștin, se ridică simplu și bărbătește spre a-și face singur dreptate — pe care i-a recunoscut-o dealtfel totdeauna justiția țării și a

D. Corneliu Zelea Codreanu

opiniei publice, cu formele lor legale.

De aici, și organizarea legionarilor pe cuiburi, după puterea, idealismul și iubirea șefilor de cuib, băeți sau fete, cuiburi ce n'au nimic de a face cu cluburile partidelor noastre; cuiburi pe care însă cluburile le-au imitat supt forma organizațiilor tineretului, — fără a avea însă disciplina și idealismul codrenist.

Revoluția lui Tudor, pentru cine o înțelege în toată măreția ei, are într'însa ceva dramatic, un eroism rece de îndurare, de scrâșnire din dinți, de disciplină severă, foarte severă. Nu un eroism înflăcărat de scurtă durată, care cele mai adeseori se stinge în sânge, sau poate chiar într'o loemă bine plătită.

Tudor a fost hărțuit mereu între două țeluri ale revoluției sale: social și național, urmărite deopotrivă cu mândria unui puritanism absolut.

De aceea Tudor și-a măcinat puterile la Cotroceni. El n'a cucerit Bucureștii, pentrucă naționalist nu putea ucide boeri Români, și pentrucă revoluționar social, desrobitor al țărănimei de sunt jugul latifundiarilor exploatatori, nu putea bate palma nici chiar cu boerii de țară, care erau totuși români, ba unii chiar inimoși și buni români.

Dar fiindcă a vrut să fie un exemplu de demnitate românească, fiindcă era un puritan idealist — și-a ucis pentru vini prea ușoare pe mulți dintre căpitanii lui. Iar la urmă, a căzut el însuși, vândut de ai săi, cari nu erau la înălțimea gându'ni lui — pe care de altfel și el are vină de a nu-l fi știut face bine cunoscut și înțeles.

Revoluția lui Tudor, a fost doară: un marș din Gorj spre București; o tabără amenințătoare la Cotroceni; și moartea eroului. Și, totuși, nu este o revoluție românească care să fi avut urmări mai depline și mai folositoare scopului ei național, ca revoluția dela 1821. Și nu este revoluționar român care să fi fost mai măreț răsplătit de țărănime și istorie ca Domnul Tudor, Domnitorul Tudor.

Corneliu Codreanu pare a-și fi luat drept model pe Tudor Vladimirescu; în orice caz el se rânduește pe urmele marelui său înaintaș.

In afară de deosebirile ce decurg din însăși stările sociale, politice și culturale a acelor una sută de ani ce-i desparte, Corneliu Codreanu, se deosebește doară de Tudor Vladimirescu prin voința de a lupta înăuntrul ordinei legale, onunând loviturilor (mai cu seamă după ce s'a întors din Franța) nu atacul suliții, al flintei sau al topoarelor, ci îndurarea martirului creștin; a acelui creștinism misionar care cu cât era mai torturat cu atât se înălța și se răspândea mai mult.

Corneliu Codreanu, ca și Domnul Tudor, prin marșurile sale, ce din nefericire nu prea a fost lăsat a le face, nici chiar când miniștri de interne au fost Octavian Goga sau Alex. Vaida Voevod, nu urmărește decât: să scoale țărănimea în duh creștin și național, întru mântuirea noastră de mârșavii venetici.

La 1821, aceștia erau greci, turci și arnăuți, astăzi ei sunt jidanii, cei peste două milioane de lifte galițiene care s'au năpustit asupra noastră cu ura lor talmudică și pofta satanică de repede îmbogățire și cu orice preț.

Căci — și aici ținem să apăsăm cuvântul nostru — oricât s'ar părea de fără înțeles, totuși în amestecul uluitor de liberalism, capitalism, democrație, comunism, antifascism, masonerie și alte asemenea parascovenii judaice, bietul român nu-și va putea recuceri drepturile sale sfinte în propria-ne țară decât printr'o răsturnare a tuturor enicerilor iudaismului, deavalma cu toată jidovimea, fără a ne atinge totuși cătuși de puțin de principiul fundamental al ordinei noastre legale actuale care este monarhia constituțională cu sistem parlamentar.

Și poate tocmai fiindcă nu vrea să cadă în chinuitoarea soartă a lui Tudor, Codreanu nu-și îngreunează lupta națională, sporind-o cu un țel social, lupta împotriva capitalismului, care așa judaic cum este, are din păcate de partea lui toată protipendada română, în sânul căreia se află totuși atâtea suflete alese și de un cald românism.

Și astfel, lozinca legionarului este una și nedespărțită de a tricolorului românesc și simplă și măreață ca o deslănțuire de forțe naturale: înlături judaismul.

Program?

Dar poate fi un program politic mai plin de proecte și reforme ca acela care cuprinde un singur punct INLATURI JUDAISMUL, a cărui înfăptuire va însemna cea mai mare revoluție a poporului nostru, acea pe urma căreia țărănimea va scăpa de boale, de întunerec și de sărăcie și se va îmbogăți? In vreme ce tineretul intelectual român nu va mai cunoaște foamea și dezonoarea ci își va fi cucerit locul la conducerea poporului și a statului român și își va fi românizat iarăși presa, limba, arta și literatura, pentru a putea noi închega toți laolaltă, o cultură și o civilizație românească?

Înfăptuirea acestui program cere neapărat o expropriere generală a jidovilor și împroprietărirea orășenilor români și mai cu seamă a funcționarilor publici și a intelectualilor, precum și o nouă proprietate industrială și comercială — și firește toate acestea nu trebuie să încarce bugetul Statului și nici să dea evreilor o nouă bogăție în schimb, aceia a hârtiei Băncii Naționale.

V. Răutu

„Domnul Tudor" de C. Ardeleanu

în ediția II-a

De o excelentă primire din partea publicului nostru cetitor, s'a bucurat cartea vigurosului romancier Caroi Ardeleanu, apărută în ediția II-a.

„Domnul Tudor", din biblioteca „Energia" a ediurei Fundației pentru Literatură și Artă „Regele Carol II", rămâne unul dintre cele mai trainice succese literare din ultimul timp.

Autorul a evitat să realizeze o obișnuită viață romanțată sau o oscată lucrare de documentație istorică. Dimpotrivă, **„Domnul Tudor"** e un roman de fremătătoare viață de înaltă ținută literară și de captivant interes lectoricesc.

Intrecându-se pe sine însuși d. C. Ardeleanu a reușit să plămădească din nou, în admirabile linii evocatoare, figura eroică și marele destin al Domnului Oltean.

Romanul „Domnul Tudor" de altfel face parte din cărțile cele mai potrivit integrale bibliotecii „Energia" închinată după însăși dorința Suveranului vieților creatoare, marilor sacrificați ai neamului și figurilor de elită ale genului omenesc.

Engleza și franceza

ca limbi internaționale în statele baltice

Ni se scrie dela Tallin: la Tartu (fost Juriev) a avut loc un congres al intelectualilor, în care s'a discutat faptul următor: care din limbile apusene urmează să fie recunoscute drept oficiale în discuțiile dintre statele baltice. Referentul principal al acestei chestiuni a fost profesorul universitar dela Tatu, *A. Saarast.* In urma expunerii acestuia a urmat o vie desbatere. Majoritatea dintre cei prezenți a fost pentru stabilirea a două limbi apusene. Pentru Estonia, Letonia și Lituania au fost luate în considerație două limbi: franceza și engleza. Cea dintâi în raporturile culturale, politică, știință și artă, cea din urmă în legăturile comerciale și economice. Se cere ca intelectualii să cunoască bine limba franceză iar în mod aproximativ engleza. In schimb cei care se ocupă cu chestiuni economice invers; activ engleza, aproximativ franceza. Congresul a mai recomandat școlilor din cele trei state să introducă printre obiectele de studiu și învățarea acestor două limbi. Numai după aceea să se învețe și alte limbi europene. In fine, rezoluția congresului recomandă tuturor ca la toate întrevederile și conferințele statelor baltice să se întrebuințeze aceste două limbi.

Spectacole

Nu facem decât reclama cinematografelor conduse de creștini. Cititorii noștri cari identifică între cinematografele mai jos menționate, cinematografe conduse de jidani, să ne atragă atenția, spre a le scoate din listă.

Mai mult. Pentru cinematografele conduse de jidani să ni se aducă la cunoștință, tot ce batjocorește demnitatea românească, spre a pune fierul roșu pe orice nerușinare.

TEATRE

OPERA ROMANA: Relache.

TEATRUL NAȚIONAL: Jucării sfărâmate; Omul și masca.

REGINA MARIA: Fa-mău d. ministru; seara: De ziua nevesti-mi.

COMEDIA: Matineu și seara: Absențe nemotivate.

MODERN: Matineu și seara: 9000 fr. recompensă.

VESEL: Matineu și seara: Călugărul din vechiul schit.

LIGA CULTURALA: Matineu și seara: Și eu am dreptul la viață.

ALHAMBRA: Matineu și seara: Marea ducesă de Alhambra.

VOX: Matineu și seara: Vox populi, Vox Tănase.

MAJESTIC: Matineu și seara: Misterele din Majestic.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CREȘTINI

CAPITOL: Marșul de noapte și jurnal Eclaire.

ARO: A doua tinerețe.

ROXY: Marșul de noapte și jurnal Eclaire.

FEMINA: Grădina lui Alah cu Marlene Dietrich și Charles Boyer și complectare.

A. R. P. A.: Moartea se răzbună cu Boris Karloff și completare.

FORUM: Orașul păcatelor și Silly Simphonie.

MANON: Macul roșu și Simona

OMNIA: Orașul păcatelor și Silly Simphonie.

TRIANON: Magnolia (Schow Boat).

FRANKLIN: Fantome de vânzare și Micul rebel.

CITY: Michel Strogoff și Micul rebel.

DARLY: Eu și Impărăteasa și Simfonia a IX-a.

FRANKLIN: Micul Lord, Stan și Bran și Silly Simphonie.

MARCONI: Lupii între ei cu Renée Saint Gyr, jurnal și trupa Titi Mihăilescu.

MODEL: Comoara blestemată și Timpuri Noui.

BARCELONA: Mesagiul către Garcia și Insula groazei.

CENTRAL: Stan și Bran țigani, Rasputin, demonul Rusiei și artiști.

COTROCENI: Ingerul întunericului și Manevrele de toamnă.

DIANA: Luptătorii din Texas și Secretul celor 13 mascați.

DICHIU: Michel Strogoff și Tânărul conte.

MILANO (Călărași 153): Tinerețea unei regine și Ultimul păgân.

ILEANA (str. Avrig 1): Nu sunt vinovat și Romanța iubirii.

ORFEU (b-dul Ghica 193): Mandatul de arestare, Stan și Bran țigani și completare colorată.

TRIUMF (Griviței 335): Picolino și Departe de civilizație.

VOLGA (La Roata lumii, Dorobanți): Grănicerii și O noapte la operă.

DORY (Șos. Crângași 42): La capătul lumii, Knock-out și revista. LIZEANU: Trandafirii negri, două comedii și revistă.

UNIC (Piața Filantropia): Poteca pinului singuratec și Insula plutitoare.

ARO: A doua tinerețe

Radio

JOI, 7 IANUARIE

RADIO-ROMANIA

RADIO-BUCUREȘTI

7,30. Deschiderea emisiunii: Gimnastică ritmică; Radio Jurnal; Concert de dimineață (discuri).

8,30. Inchiderea emisiunii.

13. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.

13.10. Concert de prânz. Orchestra Petrică Moțoi.

14.10. Radio Jurnal: Ora, Mersul vremii. Știri interne și externe.

14.20. Continuarea concertului.

15. Ultimele știri.

18. Concert de după amiază. Orchestra Jean Marcu.

19. Ora. Mersul vremii. Actualități.

19.10. Continuarea concertului.

19.50. Teatrul sătesc și șezători în munca Echipelor Studențești de Victor Ion Popa.

20.05. Muzică distractivă. Ansamblul „Mihail Daia".

20.55. Cuvânt introductiv la concertul simfonic de Emanoil Ciomac.

21.15. Concert simfonic al Orchestrei Filamornica, dirijat de George Georgescu (transmisie dela Ateneul Român).

22.10. In pauză: Radio Jurnal, Sport

22.25. Continuarea concertului simfonic.

22.50. Concert nocturn al Orchestrei Grigoraș Dinicu, transmis dela restaurantul Continental.

23.15. Ultimele știri.

VINERI 8 IANUARIE

RADIO-ROMANIA

RADIO-BUCUREȘTI

6.30. Deschiderea emisiuni: Gimnastică ritmică; Radio Jurnal; Concert de dimineață (discuri).

7,30. Inchiderea emisiunii.

13. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.

13.10. Concert de prânz. Muzică variată (discuri).

14.10. Radio Jurnal. Ora. Mersul vremii. Bursa. Știri interne și externe.

14.30: Muzică distractivă (discuri).

15. Ultimele știri. Bursa cerealelor.

18. Concert de după amiază. Orchesta Rardio dirijat de Th. Rogalski.

19.10. Continuarea concertului.

20. Dr. C. Doljan: Tinerețe prelungită.

20.20. Viața romanțată a lui Edgar Allan Pöe de d-na Claudia Milian.

20.35: Tannhäuser, operă romantică în 3 acte de R. Wagner.

Corul și orchestra Fest din Bayreuth, dirijat de Karl Elmendorf.

Pauza I-a (21.40-21.50): Cărți și reviste.

Pauza II-a (22.55-23.10): Radio Jurnal. Sport.

23.50. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.

24. Ultimele știri.

Bo-botezarea Evreilor

(Urmare din pag. 1-a)

oane de Evrei ar hotărî să primească toți laolaltă, undeva în râul Argeș, ori în Ialomița, taina sfântă a botezului creștinesc. Ar fi aceasta un eveniment, o mare fală istorică pentru biserica noastră ortodoxă?

Ar fi. Dar pentru noi, ca neam, ar fi o nenorocire! Fiindcă aici se pune problema nu numai a unui amestec de confesiune, ci și a unui amestec de rase. Genialul Eminescu observa încă de acum 60 de ani faptul riguros stabilit științificește că încrucișarea între două rase tinere dă rezultate fericite; pe când — scria el în „Timpul" — „amestecul dintre o rassă îmbătrânită și una tânără, dă aceleași rezu tate pe care le dă căsătoria între moșnegi și femei tinere: copii închirciți, mărginiți, predispuși spre morbiditate".

Intr'adevăr. Cu o rassă veche, degenerată, ca cea ebree, sângele nostru în care deja au pătruns atâtea putreziciuni, refuză să se amestece! (Acelaș Eminescu observă cum din atingerea cu rassa tot așa de veche a Grecilor, am căpătat o adevărată infecție morală. Demagogia românească — scria Eminescu— e de origină fanariotă.

Fiecare dintre noi a cunoscut în viața lui unul sau mai mulți Evrei botezați. Dintre cei pe cari-i cunosc eu, am băgat de seamă că nimic, dar absolut nimic din mirosul tămâiei și lumânărilor noastre de ceară nu li s'a transmis în suflet. Ei au rămas aceeași indivizi egoiști, rapaci, pragmatici. Cât privește Dumnezeu, e de remarcat că acum ei nu mai au NICIUNUL! Câți dintre cei câțiva intelectuali români notorii cari s'au botezat ori sunt în a doua generație de botez, practică cu fervență creștinismul? Intelectuali puri, ei au rămas sterpi de orice credință, iar atunci când sunt apucați — vorba vine — de elanuri mistice, ei coboară în hrubele masonice, în comunism, secte, întind brațe umanitariste, etc., etc.

Biserica noastră ortodoxă nu de creștinarea Evreilor trebuie să se preocupe. Ea trebuie să îmbrățișeze o cauză de mai mare și mai largă amploare: să reîncreștineze propriile ei milioane de români, pe cari în prezent îi păstorește bietul Petrache Lupu. Dealtfel, și ciobanul de la Maglavit, cum nu poate vindeca toate reumatismele și toate bubele sifilitice care i se prezintă, a cam căzut, dela o vreme, în părăsire....

Matei Basarab, într'un document dela 1639, scria cu evlavie și dovedind „că și-a priceput misiunea istorică":

„Doamne, — zice Voevodul — veniră străini în moșia noastră și-și spurcară mâinile lor cu mite și îndrăsniră a vinde și a cârciumări sfintele Tale și a goni pe moșneni și în avutul lor a băga pe străini, fum de rușine vecinilor noștri, oameni străini nouă, NU CU LEGEA (religia N. R.) ȘI CU NEAMUL, CU LIMBA ȘI CU NARAVURILE CELE RELE".

Iată, deci, după învățămintele istoriei, ce ne poate aduce calul acesta troian. Inchipuiți-vă că acești noui cârciumari de cele sfinte, prin botezare, sunt, vai, de aceeași lege cu noi!

N. Crevedia

Serbarea Bobotezei în Capitală

— Asistența. Sosirea M. S. Regelui. Serviciul religios. Aruncarea Sf. Cruci. Defilarea —

E ziua sfântă a botezului Mântuitorului.

E ziua divină a momentelor psihoglice ce gătesc sublim, tradiția creștinismului ortodox.

Sfințirea apelor simbolizează purificarea sufletului omenesc de păcate prin taina botezului.

Din Iordan, omul s'a ridicat la Dumnezeu, pe undele eterice ale credinții în Sfântul Duh, care în pragul luminat al Cerurilor deschise striga: „Acesta este Fiul Meu Cel iubit, întru care Eu bine-am-voit..." Și Cerul cernea atunci hlamida de ivoriu peste toată făptura.

In alți ani poporul nostru a sărbătorit triumful creștinismului prin taina botezului, într'un peisaj de iarnă.

Fastul Bobotezii era învăluit în trena imaculată de zăpadă ce cădea ca un oval diafan peste boschetele de chiciură ale copacilor înveșmântați ca moșnegii, cu plete și barbă albă. Clavirul gerului îmbujora fețele mulțimii părtașe, iar de sub tălpi, armonicele scârțâiau doine de pribegie prin neaua înghețată.

Acum însă, făptura ne-a dat o Bobotează mai blândă. Soarele cald și timid ca sărutarea unei micșunele, a înlocuit tăișul cântecului de nea, cu ciripitul gureș al vrăbiilor.

Mulțimea bucureștenilor se avântă pe străzile Capitalei spre locul tradițional din Podul Senatului, învăluiți în catifeaua mângâioasă a Cerului senin și mat, ca un ocean adormit.

De sus din taina ascunsă a Împărăției lui Dumnezeu, eri, chipul de porumb al Sfântului Duh, a fâlfâit în primăvară, iar în loc de pudră de omăt, a trimis lumii veșmânt auriu de soare și purpură, ca și în țara Iordanului unde chiparoșii sunt veșnic înfloriți.

In acest veștmânt divin, a venit între noi M. S. Regele Carol II, învăluit sub cerurile albastre ale țării Sale, de infinită dragoste a poporului român, care pulsa pe străzi sub vraja magnifică a Sărbătoarei pline de splendoare.

Pe suluri de lumină aripată din bolta Tronului lui Dumnezeu, se înalță pe aripi de îngeri melodiile rugii cântată de muzica militară, pentru biruința Sfântului Ioan Botezătorul care predica în pustie: „Pregătiți căile Domnului, drepte faceți cărările Lui, căci ziua mântuirii a sosit".

Sub grandoarea acestui imn sublim, în bubuit de tun, M. S. Regele ,a mers pe jos la vadul apelor și a aruncat în valuri Crucea.

Boboteaza din acest an a fost apoteoza vibrațiilor creștinești ale sufletului nostru național.

Toată suflarea a putut gusta din nectarul divin al cântecului oștilor cerești: „Osana întru cei de sus".

ASISTENȚA

Pe la orele 11, sosesc pe rând la biserica Zlătari membrii guvernului în frunte cu d. prim ministru Gh. Tătărescu. Apoi vin autoritățile civile și militare în ținută și uniforme strălucitoare. O parte din invitați intră în biserică.

Printre cei prezenți reținem pe d-nii: D. Iuca, ministru de interne; I. Inculeț, vice-președinte al cons. de miniștri; C. Angelescu, ministru al educației naționale; V. Antonescu, ministru de externe; M. Cancicov, ministru de finanțe; V. V. Sasu, ministru de agricultură; Valer Pop, ministru de industrie și comerț.

Armata este reprezentată prin generalii: Ilasievici, comand. C. II A.; Samsonovici, șeful marelui stat major; Prodan, Partenie, Manu, Gelu Petrescu, Todicescu, Grigorescu, dr. Iliescu, Dorobanțu Catan, Job Bădescu, Stoicescu, Petrovan, etc.

Au asistat d-nii magistrați: Lupu și Iuca. președ. de secție la Inalta Curte de Casație, Codin Ștefănescu, procuror general și Procopiu Dumitrescu, prim procuror.

Deasemeni au mai luat parte dnii: Bentoiu, G. Fotino, Tiberiu Moșoiu, M. Berceanu, P. Alexandrescu Roman, Sibiceanu, Vlahide, etc.

Iar dela Palat au venit d-nii: Urdăreanu, prefectul palatului, lt. col. Filitti și major Sidorovici, aghiotanți regali.

Pe calea Victoriei, dela Palat și până la Podul Senatului s'a strâns

M. S. REGELE CAROL II

pe marginea trotuarelor o imensă lume, care sta ghemuită la spatele cordoanelor de jandarmi.

După multă nerăbdare a publicului sosește însfârșit și cortegiul regal în frunte cu doi ofițeri călări.

Trăsura prefectului de poliție, d. gen. Gabriel Marinescu, deschide alaiul.

Urmează apoi un escadron din escorta regală, cu cai iuți și focoși.

Vine apoi trăsura cu d. gen. Ballif, mareșalul palatului.

M. S. Regele sosește în trăsura à la Daumont, este îmbrăcat în uniformă de general de artilerie cu pantaloni cu vipușcă roșie, lată, cu tunică de culoare cafenie, având în stânga pe d. general Filimon primul aghiotant regal.

Trecerea Suveranului este salutată de public cu vii urale.

Cortegiul este încheiat de un alt escadron din regimentul de escortă.

La coborirea din trăsură, Suveranul este întâmpinat în fața bisericii Zlătari, de d. prim ministru Tătărescu. D. gen. Partenie, comandantul paradei dă raportul.

Asistența trece apoi în biserică, unde se oficiază sfințirea apelor de către I. P. S. arhiereul Irineu Mihăilescu, vicarul Patriarhiei.

CORTEGIUL SPRE DAMBOVIȚA, ARUNCAREA SFINTEI CRUCI ȘI DEFILAREA

După săvârșirea serviciului religios, cortegiu format din cler cu odăjdii și asistenți, împreună cu Suveranul s'au îndreptat spre cheiul Dâmboviței.

La ești rea din biserică muzica militară a intonat „rugăciunea".

Cortegiul se oprește pios o clipă apoi pleacă din nou.

Sosind la malul apei M. S. Regele împreună cu P. S. Irineu Mihălcescu coboară cele câteva scări de pe chei și Suveranul aruncă departe Sft. Cruce în apa liniștită a Dâmboviței. Sf. Cruce este apoi readusă la mal de către Iordan Gh. Lungu.

Suveranul urmat de membrii guvernului și ceilalți demnitari asistenți, iau loc apoi pe estrada ridicată în fața palatului de justiție, unde primește defilarea trupelor.

Sărbătoarea sfântă a Bobotezei a luat sfârșit la orele 12¼.

Politice

La telegrama de felicitări pe care d. VICTOR ANTONESCU, ministrul afacerilor străine a adresat-o M. S. REGELUI, în calitate de Președinte al Asociației Cavalerilor Ordinului „VINTUTEA AERONAUTICĂ", Majestatea Sa a binevoit a răspunde telegrafic dela Castelul Peleș următoarele:

„Mulțumiri Cavalerilor Virtuții Aeronautice pentru urările de Anul Nou".

CAROL

*

D. MIRCEA DJUVARA, care se află la Nisa, a anunțat că se va reîntoarce în Capitală în ziua de 18 Ianuarie.

Indată după reîntoarcerea ministrului justiției, va fi convocat consiliul superior al magistraturii. Intre schimbările cari se vor produce, în urma avansărilor este și una privind parchetul de Ilfov.

Prin avansarea d-lui Procop Dumitrescu se va pune problema numirii unui nou prim procuror.

*

Viena, 7. (Rador). — **Eri după amiază s'a deschis aci congresul Federației Internaționale a studenților.**

Participă reprezentanți ai organizațiilor studențești din douăzeci de țări.

*

Paris, 7. (Rador). — **D. Leon Degrelle, șeful partidului naționalist belgian „Rex", a trecut prin Paris, în drum spre Italia.**

D. Degrelle a obținut pentru trecerea sa prin Paris o autorizație din partea guvernului francez, care, până acum îi fusese refuzată — spune Agenția Havas — din cauza atitudinii sale antifranceze.

*

Avilla, 7 (Rador). — **Agenția Havas anunță:**

Pe ziua de eri timpul continua să fie cețos, defavorabil oricăror operații. De dimineață se credea că naționaliștii nu vor continua ofensiva începută. Câmpul de bătălie este acoperit de neguri dese.

Aseară, naționaliștii au ocupat muntele Cumbre, situat pe malul drept al râului Guadarrama.

*

LA AUTOMOBIL CLUB-UL francez din Paris au fost proectate cele trei filme de scurt metraj făcute astă toamnă de Oficiul național de turism din România.

O asistență numeroasă a urmărit prezentarea peisagiilor românești. Au fost remarcați: vicontele de Rohan, prințul și prințesa Murat, d. Martin du Gard, d. Cezianu, d-na Elvira Popescu, etc.

Madridul complect împresurat

Naționaliștii spanioli au repurtat un extraordinar succes în ultimele zile

Talavera dela Reina, 7. (Rador). — **Agenția Havas anunță:**

In urma ofensivei din sectorul Castillo de Villafranca și Las Rosas, naționaliștii au capturat o cantitate enormă de material telefonic și telegrafic părăsit de inamic, pe care au început să-l utilizeze imediat.

Un grup de 93 milițieni guvernamentali s'a folosit de un prilej favorabil, în timpul unei opriri, cu ocazia atacului de ieri, pentru a trece în liniile naționaliste. Printre ei sunt și 20 lucrători agricoli din Galicia, cari au fost surprinși în toiul muncilor agricole, de războiul civil, în zona roșie a Castiliei, și înrolați cu sila în armata roșie. Ei au declarat că sute de milițieni ar vrea să se dea de partea naționaliștilor, dar nu pot, deoarece soldații roșii dispun totdeauna de mitraliere așezate îndărătul frontului, care seceră pe cei suspecți.

Aceiași lucrători agricoli au confirmat că indisciplina se întinde cu repeziciune chiar și în rândurile coloanei internaționale. Luptătorii din coloana internațională sunt din ce în ce mai desnădăjduiți de răul tratament la care sunt supuși și protestează fără încetare.

Incepând de Luni, se pot vedea din rândurile naționaliștilor caravane neîntrerupte de automobile, care, pietoni, călăreți, cari merg spre Valencia. Deasemeni se pot vedea părăsind Madridul și plecând spre Valencia grupuri în formație militară.

Naționaliștii nu-și pot explica

GENERALUL VARELA

pentru care motiv bateriile de artilerie rusești au tras 800 obuze asupra pozițiilor de pe frontul din dreapta, deoarece ofensiva naționaliștilor se desfășură mai la stânga, iar în sectorul bombardat, Bydurero-Carabanchel Viejo-Villla Vente Cuatro, nu se semnalează nicio activitate. Mai mult, după bombardament nimeni nu a atacat în aceste sectoare. Este probabil că prin acest bombardament, rușii voiau să atragă trupe de întărire naționaliste, pentru a slăbi forțele de pe alte fronturi.

*

Toledo, 7. (Rador). — **Agenția D. N. B. anunță:**

Deabia acum se pot culege detaliile necesare, pentru a se înțelege extraordinarul succes înregistrat de trupele naționaliste în ultimele zile.

Milițienii roșii nu mai au drumuri la dispoziție între Escorial și Madrid. Pentru a asigura comunicația între aceste două orașe, ei trebuie să se mulțumească cu cărări și poteci aproape impracticabile, prin munții Guadarrama.

Trupele roșii, sub comanda generalului Mangada nu au nici ele comunicație cu șoseaua Madrid-Escorial, astfel încât împresurarea Madridului dinspre Vest este complet asigurată acum.

GENERALUL FRANCO
generalisimul armatelor spaniole

Frontul naționalist este mult scurtat.

Când milițiile din apărare au început să dea îndărăt în fața atacului naționalist, ofițerii francezi și sovietici au încercat să silească cu revolverele în mână pe soldați să continuie rezistența până la capăt, dar manevra de încercuire a trupelor naționaliste a reușit și milițienii au fost făcuți prizonieri.

Un acord complet între Franța și Polonia

Varșovia, 7. — Agenția Transcontinental Press transmite:

Cercurile politice poloneze dau o mare importanță declarațiilor făcute Miercuri în Dieta Poloneză de către d. Beck, ministrul de externe al Poloniei:

Faptul că d. Beck, care este cunoscut pentru marea sa moderațiune și care nu obișnuește să facă declarații oficiale decât rare ori — a vorbit pentru a doua oară în cursul ultimelor săptămâni, este interpretat la Varșovia ca efectul votului parlamentului francez. Dând cu unanimitate adeziunea lor pentru împrumutul acordat Poloniei de către Franța, Camera și Senatul francez s'au manifestat pentru colaborarea celor două țări.

D. Beck a definit în discursul său alianța polono-franceză ca o „problemă simplă și clară". D-sa a vorbit despre „tendințele din trecut, ce vizau să dea forme noui, artificiale și foarte complicate unui simplu tratat bilateral polono-francez încheiat la 1921", precizând astfel că după căderea pactului locarnian, acordul polono-francez — adaptat în 1925 la situația produsă prin pactul rhenan — reintră în mod automat pe bazele fixate în 1921.

De remarcat iarăși este faptul că d. Beck a constatat acordul complet între Franța și Polonia față de negocierile privitoare la un viitor pact occidental. Din cuvântarea d-lui Beck rezultă hotărirea fermă a Poloniei de a păstra întreagă valoarea alianței cu Franța, — alianță care în toate eventualitățile rămâne unul din elementele esențiale ale păcii europene.

D. Valer Pop stă alături de Gherș Steinberg?

Sentimentele noastre față de d. Valer Pop sunt cunoscute. L-am sprijinit cu toată căldura și ca ministru al justiției și ca ministru de industrie, dovedind încă odată că pe noi nu ne interesează partidul din care face parte un om ci fapta româ-

GHERȘ ȘTEINBERG

nească și patriotică pe care el o săvârșește. Chiar dacă fapta naționalistă a început să fie discutabilă la d. Valer Pop, dela o vreme, de când începem să observăm că și sub d. Valer Pop au început să-și dea din nou coatele samsarii jidani la compensațiile și contingentările ministerului de industrie.

Dar nu despre aceasta înțelegem să vorbim acum. Despre cele ce se petrec la Industrie vrem să ne documentăm mai îndelung, pentrucă ne-ar dureà foarte mult să desmințim toate iluziile în cari ne-am învesmântat până acum nădejdile.

Iată ce se'ntâmplă însă! Un ziar cușăr din Capitală — gazeta a doui pușcăriași jidani — ne aduce un reportaj despre Bucovina.

Bineînțeles despre Bucovina jidanilor, în care se vorbește pe larg de un anume GHERȘ STEINBERG, un mare tâlhar al industriei din Bucovina. Ce ne aduce la cunoștință „Gazeta" ocnașilor Ceacâru, Strul și Roșu-Meahală? Că „este mare bucurie în Bucovina că acum câteva zile, GHERȘ ȘTEINBERG a fost ales vicepreședinte al Camerii de comerț româno-cehoslovacă, înființată sub președinția d-lui ministru de industrie Valer Pop".

D. Valer Pop, simpatia noastră și fostul cuzist alături de porcul acesta de jidan galițian, Ghers? Uitați-vă la acest târtan cât e de hidos! Nouă ne face greață. D-lui Valer Pop nu-i e scârbă, de-o asemenea tovărășie?

N'adăogăm un cuvânt mai mult. Așteptăm să vedem cum va reacționa d. Valer Pop!

Avioanele comuniștilor spanioli sunt neechipate pentru luptă

— Interesantele declarații ale unor aviatori englezi cari au luptat în rândurile armatelor marxiste —

Paris, 7 (Rador). — **NEW YORK HERALD, ediția din Paris, publică un articol asupra a patru aviatori americani cari au luptat în ultimele șase săptămâni alături de guvernamentalii spanioli și cari s'au înapoiat la Paris. Acest articol este transmis de Agenția Havas.**

Cei patru aviatori se numesc: Bert Acosta, un cunoscut erou al sborului transatlantic, maiorul Frederic Don, Berry și Eddie Schneider.

Ei au declarat că nu vor mai participa la niciun alt război civil. „Am plecat pentrucă aveam nevoie de bani și nu găseam de lucru — a spus unul din ei. Sosiți la Valencia, am semnat un contract prin care ni se garanta un salariu de câte 50 dolari pe zi.

„PARASIM SPANIA PENTRUCĂ GUVERNUL NE DATOREȘTE LA FIECARE DIN NOI CÂTE 1,100 DOLARI".

Aviatorii se plâng că au avut de condus avioane neechipate pentru luptă. Pentru acest motiv, pilotul britanic HOLLAND a fost omorît.

După povestirea făcută de Schneider, toate aparatele în stare de a lupta erau rezervate piloților ruși. Acestea erau avioane din toate punctele de vedere asemănătoare cu acelea ale armatei americane și care ar fi fost construite după o licență americană.

Schneider a adăogat că aproape toată armata aeriană spaniolă, atât guvernamentală cât și rebelă, se compune din aviatori străini: englezii, americanii și rușii luptă împotriva germanilor din armata generalului Franco. Alături de Franco luptă și italieni. Pe frontul basc, generalul Franco ar dispune de 25 avioane de vânătoare „Heinckel" și de 6 avioane de bombardament „Junkers" la care s'ar opune 8 avioane rusești de tip american și 6 avioane de sport.

Pe frontul Madridului, guvernamentalii ar dispune de aproximativ 100 aparate de tip american.

Acosta, Berry și Schneider au de gând să ia parte la cursa aeriană pentru premiul Lindbergh, pe bordul unui monoplan „Bellance".

Presa franceză e alarmată

de influența germană în Spania

— Se precizează că războiul civil spaniol e gata să deslănțuie o periculoasă conflagrație internațională —

Paris, 7. (Rador). — *Agenția Havas transmite:*

Ziarele revin asupra complicațiilor stârnite de problema spaniolă.

In „ECHO DE PARIS", Pertinax scrie: „Ar fi fost bine ca o declarație anglo-franceză să fi afirmat voința celor două guverne de a menține statu-quo, cu o definire mai cuprinzătoare decât s'a făcut prin acordul anglo-italian din 2 Ianuarie. In acest caz, ar fi fost mai lesnicioasă izolarea problemei spaniole. Guvernul din Londra n'a voit să împartă puterile în două blocuri, dar din nefericire, s'a ajuns azi la două blocuri ce stau față în față. Singurul rezultat este că acum, grupul de ordine internațională și de pace se află într'o poziție inferioară".

„L'AMI DU PEUPLE" scrie că d. Hitler nu renunță la Spania. „Germania a pus stăpânire de pe acum pe subsolul peninsulei iberice. Experții au declarat că refacerea Spaniei ar putea absorbi, timp de cel puțin doi ani, producția industriei germane, care la rândul ei ar găsi în Spania toate minereurile ce-i lipsesc. D. Hitler este hotărît să asigure victoria generalului Franco și în orice caz să păstreze în jocul său cartea spaniolă, pe care să o poată arunca în orice clipă în jocul diplomatic. In ce privește atitudinea Angliei, ea îndreptățește, în această împrejurare, oarecare uimire".

„L'OEUVRE" anunță că la Foreign Office se desemnează un curent în favoarea stabilirii unui blocus, împreună cu Franța. Dar, până Joi, când consiliul de miniștri la Londra va discuta chestiunile în legătură cu Spania, nu se poate spune nimic despre atitudinea Marei Britanii. In unele cercuri din Londra se crede că neintervenția Franței este întrucâtva fantezistă actu-

care în realitate este deslănțuit pe apele și teritoriul spaniol. Transformarea de care ne temeam este împlinită și mărturi-

ADOLF HITLER, Fuehrerul Germaniei

almente și se arată că înainte de a se angaja, Anglia va voi să fie absolut sigură de atitudinea Franței.

„La QUAI D'ORSAY — adaogă ziarul, — se înțelege că dacă dorința Angliei, — de a vedea terminată cu bine chestiunea spaniolă printr'o conferință diplomatică mare — se va realiza după ce peninsula va fi fost puternic ocupată de trupe germane, Franța ar fi în primejdie să plătească cheltuelile situației, dat fiind că imperiul marocan a Franței este veșnic [illegible] nit de un număr de țări".

„LE POPULAIRE" scrie: „Astăzi nu mai e vorba să se împiedice degenerarea războiului civil într'un conflict internațional, — sită. Chestiunea este deci să se pună cât mai degrabă cu putință sfârșit conflictului, căci nu se poate spune că Germania și Italia deoparte și Spania de cealaltă parte nu se găsesc în războiu".

Starea sănătății Papii, s'a ameliorat

Cetatea Vaticanului, 7 (Rador). — **Ușoara ameliorare constatată ieri în starea generală a Papii se menține.**

Papa a putut să se odihnească în cursul nopții și azi dimineață s'a împărtășit.

In cursul dimineții s'a răspândit totuși svonul că Inaltul Pontif a autorizat pe cei trei medici cari veghează la căpătâiul Său, după o nouă consultație pe care aceștia au avut-o, să cheme pe un cunoscut specialist în căile urinare și pe un alt cunoscut specialist în bolile de stomac. După ce a fost verificat în apropierea Papii, svonul a fost desmințit. S'au dat asigurări tocmai că pofta de mâncare a Suveranului Pontif este bună și că stomacul Său nu are nevoie de niciun fel de îngrijiri speciale.

Papa a cerut să I se cetească buletinele oficiale publicate ieri asupra sănătății Sale. El urmărește cu interes dările de seamă ale ziarelor asupra evenimentelor internaționale, după lecturile pe care secretarii Săi le fac din ziarele italiene.

Reducerile bugetare

— Numeroase consfătuiri ministeriale în cursul săptămânii viitoare —

In audiența, pe care d. Gh. Tătărescu a avut-o la Suveran, au fost expuse evenimentele externe și programul de lucru pentru alcătuirea bugetului.

Spre a se accelera lucrările, în cursul săptămânii viitoare membrii guvernului se vor întruni în mai multe consilii și vor discuta, pe larg, bugetele departamentelor, cărora li se vor face importante reduceri.

ROMANII!

Voi cu inima creștină:
De pe ochii voștri rupeți
Pânza'ntinsă de dușmani,
Nici un ac dela jidani!

Un agent de siguranță înjunghiat pe străzile Capitalei

Marți seara, pe la orele 9, str. Luterană a fost teatrul unei agresiuni grave.

Tânărul N. Cioflan zis Ciapraz voind să se urce în tramvaiul nr. 6, la o stație din str. Luterană, a fost acostat de trei indivizi, cari înhățându-l de guler, l-au tras la colțul străzii.

Aici după o discuție vehementă cu inoportunii săi „prieteni", Cioflan a fost lovit în spate cu cuțitele.

Agresorii s'au făcut apoi nevăzuți.

Victima, în stare extrem de gravă, a fost transportată la spitalul de urgență. El are 8 împunsături între coaste.

Cioflan era agent de siguranță informativă.

Autoritățile au deschis o anchetă. Se crede că la mijloc este vorba de o răzbunare.

Problema creditului meşteşugăresc
preocupă întreaga muncitorime

Convocarea unei mari întruniri la Bucureşti

La sediul FEDERAŢIEI MUNCII NAŢIONALE au sosit în ultimul timp numeroase delegaţiuni din toate unghiurile ţării, cari se interesează de modul cum va fi rezolvată problema CREDITULUI MEŞTEŞUGARESC.

In acelaş timp, zilnic sosesc zeci de telegrame, scrisori şi memorii prin cari meşteşugarii din întreaga ţară cer lămuriri asupra acestei chestiuni şi solicită intervenţia preşedintelui FEDERAŢIEI pentru legiferarea CREDITULUI MEŞTEŞUGARESC să se facă neîntârziat, iar creditele să se acorde în primul rând adevăraţilor meseriaşi, proveniţi din ucenicie, şi cari în prezent conduc ateliere.

Impărţirea ajutoarelor
la muncitorii săraci din Oltenita

Camera de muncă Bucureşti a împărţit şi anul acesta ajutoare de sărbători la muncitorii săraci din Oltenita.

D. ILIE P. CALCIU, preşedintele Camerei de muncă Bucureşti, a delegat pe d. Anghel Popescu cu distribuirea acestor ajutoare

La sediul comisiunilor de examinare din Oltenita, s'au întrunit toţi acei înscrişi pentru ajutoare, iar d. Anghel Popescu, asista de d-nii Ioan Studinschi şi Dumitru Ene, a distribuit obiecte de îmbrăcăminte şi încălţăminte, muncitorilor din port şi din oraş, precum şi copiilor acestora.

Obiectele au fost executate de meseriaşii cari au dat examene de capacitate.

D. Anghel Popescu a rostit o scurtă cuvântare arătând strădania Camerei de muncă Bucureşti şi activitatea neobosită a preşedintelui acestei instituţiuni, d. Ilie P. Calciu, căruia se cuvine să i se aducă toate mulţumirile.

Au vorbit apoi d-nii Studinschi şi Dumitru Ene, cari au mulţumit în numele muncitorilor ajutaţi, pentru grija pe care Camera de muncă o poartă clasei muncitoare.

Serbarea datinilor în Bac u-Vlaşca

In prima zi de Crăciun, a avut loc în com. Baciu-Vlaşca, o frumoasă serbare a datinelor, dată de elevii şcoalei primare şi de flăcăii din sat, conduşi de d. învăţător C. *Bădulescu.*

Pe lângă caracterul tradiţional, d. *Bădulescu* a dat serbării şi unul patriotic prin piesa jucată de flăcăii satului şi cântecele executate admirabil de elevii şcoalei .

Părintele *Petre Ioaniţescu* a ţinut săteniior cu această ocazie, o minunată predică în care a insistat asupra obiceiurilor străbune şi rolului pe care îl joacă tineretul în păstrarea acestora şi mai ales în formarea idealurilor poporului nostru.

D. director al şcolii din sat a executat împreună cu micuţa domnişoară Bădulescu, fiica d-sale, câteva arii naţionale, care au impresionat foarte frumos pe săteni.

Pilda d-lui învăţător *Bădulescu* este dintre cele mai frumoase, cu atât mai mult, cu cât întrebuinţează la aceste manifestări de ordin cultural şi naţional, elementele tinere dela sate pe care le ţine în legătură cu şcoala, factor de educaţie naţională, chiar după terminarea celor 4 sau 5 clase.

Şi e frumos ca învăţătorul să caute să grupeze în preajma lui acest tineret care trebuie crescut în spiritul naţionalist, decât să fie lăsat să apuce drumuri greşite, păgubitoare şi lui şi neamului.

DE INCHIRIAT prăvălie pentru COLONIALE, cu edecuri, situată la poziţie, preţ convenabil. Doritorii se vor adresa în str. Dumitru Ruse Nr. 23, Bucureşti.

DIVERSE

UN NUMAR destul de mare de brigadieri silvici ne roagă să facem cunoscut celor în drept că se găseşte într'o situaţie tragică, primind un salariu lunar de 1.900 lei în loc de 4.000 lei.

Cei 26 de brigadieri silvici, din serviciul silvic al ministerului agriculturii şi domeniilor, precizează chiar că până în prezent nu s'a luat nici o măsură cu scopul de a fi repuşi în drepturile lor.

Organele de resort cunosc situaţia acestor brigadieri ?

*

D. G. GHEORGHIU, ataşat comercial cl. I din ministerul de industrie, a fost numit ataşat comercial al României la Viena.

D-sa îşi va lua postul în primire la finele lunii curente.

*

MINISTERUL MUNCII aduce la cunoştinţa generală că, în urma cererilor insistente primite din toată ţara, a acordat o nouă prelungire a termenului pentru depunerea petiţiilor de preschimbare a cărţilor de capacitate, până la 31 Ianuarie 1937.

Ministerul pune din nou în vedere meseriaşilor să depună aceste cereri până la 31 Ianuarie 1937, fie direct, fie prin întreprinderile la care lucrează, potrivit instrucţiunilor date la timp tuturor organelor sale şi marilor întreprinderi.

Formularele de cereri se găsesc gratuit la Camera de muncă, oficiile judeţene ale Camerelor de muncă, Casele şi Oficiile de asigurări sociale, Oficii de plasare şi — în Basarabia — la Secretariatul comisiilor de examinare a meseriaşilor.

*

MINISTERUL MUNCII în urma avizului Comisiunii migraţionilor dat în şedinţa din 4 Ianuarie 1937 a respins cererile de prelungire a termenului de şedere în ţară ale următorilor supuşi străini.

Artur Joic din Brăila, *supus german,* Milan Stoianovici, *sârb,* din Călăraşi, Huber Caroly, *ungur,* din Bucureşti, Racovschi Ernest, *supus ungur,* din Bucureşti, Adolf Bahr, *supus german,* din Bucureşti, Gere Anton, *ungur,* din Bucureşti, Levy Iaco, *supus bulgar,* Bucureşti, Luigi Moise Savantov, *persan,* din Bucureşti, Luigi Nisim Sevantov, *persan,* din Bucureşti.

Raporturile noastre economice
cu străinătatea

Convenţiile economice cu Franţa şi Cehoslovacia

In urma devalorizării francului francez, a celui elveţian, a fiorinului olandez, a liretei italiene şi a coroanei cehe; în urma gravei situaţii a schimburilor noastre cu Italia, ca efect al sancţiunilor geneveze şi al represaliilor adoptate de această ţară împotriva produselor româneşti; în sfârşit în urma faptului că, prin superioritatea exportului asupra importului cu unele ţări orientale cu devize slabe, România şi-a creat importante solduri active în aceste ţări, pe cari însă nu le poate utitliza din cauza blocării, regimul comerţului nostru exterior va suferi în cursul anului 1937 numeroase ajustări.

Convenţiile economice şi de plăţi vor fi modificate în cea mai mare parte, spre a se asigura produselor naţionale nu numai debuşeuri sigure, ci şi o bună valorificare, precum şi lichidarea curentă şi în cele mai bune condiţiuni a soldurilor active din conturile de clearing.

Mai e nevoe deasemenea să restabilim raporturile economice normale cu Italia şi Austria — *azi aproape suspendate* — şi cu Polonia, ţară cu care, în ciuda vecinătăţii şi a intereselor economice reciproce de mare însemnătate, avem schimburi derizorii.

In vederea modificării acestor convenţii economice şi de plăţi, cari vor necesita tratative laborioase în cursul întregului an, găsim interesant pentru orientarea cititorilor noştri de a arăta care e stadiul actual al convenţiilor României cu diferitele state cu cari practicăm schimburi economice.

CEHOSLOVACIA

Convenţia economică ceho-română datează dela Ianuarie 1936, ea încadrându-se Micii Antante economice.

Mărfurile pe cari le poate importa România din Cehoslovacia, sunt prevăzute într'un tablou, pe articole vamale şi cantităţi.

Importatorilor români li se acordă contingente în limitele acestui tablou.

In ce priveşte exporturile noastre în ţara vecină, B. N. R. are la îndemână două conturi cu Banca Naţională din Praga.

Primul, se referă la sumele rezultate din exportul de petrol românesc, sume cari se distribuie astfel:

1) 30 la sută la dispoziţia B. N. R.;

2) 20 la sută la dispoziţia petroliştilor români pentru plata materialelor importate din Cehoslovacia şi necesare industriei de petrol;

3) 20 la sută la dispoziţia statului, judeţelor şi comunelor, pentru plăţile ce le au de făcut în Cehoslovacia;

4) 20 la sută pentru plata datoriilor particulare arierate;

5) 10 la sută în contul balnear, pentru cetăţenii români cari vizitează staţiunile cehoslovace, în timpul sezonului de cură.

Devizele rezultate din importurile cehoslovace din România, altele de cât de petrol şi derivate, sunt trecute într'un cont de clearing aparte pentru achitarea importurilor româneşti din Cehoslovacia, altele decât materialele pentru industria de petrol.

E de menţionat însă că balanţa noastră comercială cu această ţară e continuu deficitară, deficitul reprezentând, dela încheerea păcii şi până azi, 16 miliarde lei.

La aceasta trebuie adăogat că, în urma recentei devalorizări a coroanei cehe, exportatorii români au suportat pierderi importante.

De pe urma alianţei cu România, Cehoslovacia e singura care beneficiază, atât pe planul politic, cât şi pe cel economic.

E o situaţie care nu mai poate dura, şi prin modificarea raporturilor de schimb, conducătorii politicii noastre economice trebuie să tindească recuperarea pierderilor suportate până azi de economia românească, în favoarea acestei ţări privilegiate.

FRANŢA

Cu Franţa avem mai multe convenţii.

Menţionăm în primul rând convenţia prin care Statul Român a concesionat redevenţele de petrol soc. Petrofina, din produsul cărora vor fi achitate exclusiv furniturile destinate apărării noastre naţionale.

Dacă pe planul economic, acest acord nu ne aduce nici un avantaj, întrucât petrolul e cotat ca şi aurul, pe toate pieţele mondiale, în schimb pe planul politic, prin durata acestui acord, suntem legaţi pentru mult timp de marea noastră aliată.

Convenţia economică ordinară, datând din 7 Februarie 1936, prevede următoarele:

Pentru achitarea importurilor din Franţa, importatorii români vor depune contravaloarea în lei la B.N.R. într'un „cont global"

Importatorii francezi de produse româneşti, vor depune şi ei contravaloarea în franci într'un „cont globa.", la o bancă parisiană, în favoarea României.

E vorba prin urmare de un acord de clearing.

Din contul global dela Paris, banca franceză virează din 15 în 15 zile:

1) 45% într'un sub cont, din care se achită sumele cuvenite exportatorilor francezi în România;

2) 5% într'un alt sub cont, care merge la plata creanţelor particulare arierate, cari privesc importurile româneşti din Franţa — rămase neplătite — efectuate până la 20 August 1935.

3) 50% la dispoziţia B. N. R., cu destinaţie liberă, mergând în mare parte pentru plăţile statului.

Acest acord înglobează nu numai schimburile noastre cu metropola franceză, ci şi cu Algeria.

După devalorizarea francului, exportatorii români au suferit pierderi însemnate la exporturile efectuate în Franţa, fără posibilitate de recuperare.

Rezultatul schimburilor franco-române este puţin excedentar pentru ţara noastră, dar importatorii români se plâng că nu găseşte în Franţa nici o posibilitate de credit, iar mărfurile franceze sunt foarte scumpe.

O bună politică economică românească, în ce priveşte raporturile cu Franţa, trebue să tindă la acordarea unui tratament aparte exporturilor noastre de petrol, iar pentru celelalte mărfuri româneşti, Statul francez să acorde preferinţe, pentru a rezulta un excedent important în favoarea României, din care să ne putem plăti cuponul şi anuităţile datoriei publice, cari înghit sume atât de importante în fiecare an.

Astfel cum e situaţia astăzi, neavând excedente satisfăcătoare în Franţa, cuponul şi anuitatea sunt în suferinţă, ceeace aduce grave ştirbiri prestigiului extern al Statului român.

Dacă trebue să fim aliaţi cu Franţa, atunci să nu fim trataţi ca o colonie.

In numărul viitor vom continua expunerea raporturilor economice cu statele străine. **I. Diaconescu**

Un răspuns
al d-nei Cantacuzino

La un articol inserat de noi: „Doamna Cantacuzino şi Adevărul" *suntem rugaţi să publicăm răspunsul de mai jos. O facem, fără a fi totuşi de acord cu d-na Cantacuzino. Noi n'am negat nici odată meritele activităţii d-sale neobosite. Dar n'am înţeles cum o activitate ortodoxă se poate împăca o clipă cu a face parte din francmasonerie. Sau dacă e numai calomnie în afirmaţia că d-na Cantacuzino e francmasonă, de ce întârzia o dezavuare publică a francmasoneriei ?*

Totuşi, iată ce ne scrie d-na Cantacuzino, sub titlul „Răspuns anonimei creştine ortodoxe":

Nu ar trebui răspuns nici odată acelora ce nu au curajul a iscăli articolele în care caută a lovi in adversari, fără a avea eleganţa a-şi lua răspunderea sub iscălitură, a insultelor aduse.

In cazul de faţă însă, anonimatul este prea străveziu; creştina ortodoxă este bine cunoscută. A trăit, s'a adăpostit, a fost ospătată în casa aceleea pe care astăzi o descoperă francmasonă.

Dacă a înfiinţa cea mai mare operă de educaţie naţională, creştinească ortodoxă, isvorită întreagă din concepţia mea, a o conduce de 27 ani, făcând din ea o forţă recunoscută de Biserica Naţională şi de Stat, dând tineretului o direcţie creştină ortodoxă, înzestrând toate aşezămintele Societăţii cu Capele unde se predă zilnic învăţătura Domnului, este a fi francmasonă, atunci revendic acest titlu, căci ar fi sinonim cu acela de slujitor cucernic al ortodoxismului.

Acesta este singurul răspuns ce am de dat; nu cu vorbe, ci cu fapte răspund eu, iar bârfitorilor am dreptul să-i întreb: „Cu ce vă lăudaţi ? Care vă sunt faptele săvârşite pentru Neam şi Biserică ?"

Românii Creştini!

In Str. Dumitru Ruse Nr. 23, se află o bătrână anume RADA GHIŢA, în vârstă de 72 ani, lipsită de ori ce mijloace şi trăind în cea mai neagră mizerie. Ea roagă pe Românii şi Româncele cu inimă s'o ajute de sf. Sărbători.

I. P. S. S. Episcopul Cosma
are cuvântul !

Hainele preoţeşti sunt confecţionate de croitori jidani. Slujitorii altarelor din jud. Covurlui contribuiesc la îmbogăţirea Israelului ? Ce-ar trebui să ştie preoţimea din Eparhia Dunării-de-jos

Aveam intenţia, cu ocazia venirii unui an nou, să adresez un călduros apel către preoţimea covurluiană, ca pentru izbânda cauzei naţionale, să pună toţi umărul, sprijinind mişcarea de redeşteptare a conştiinţelor naţional-ţărăneşc să-şi dea demisia, cunoscând că organizaţia politică de sub aparenta preşedinţie a d-lui Mihalache pactizează cu jidanii şi, ca atare, cu cei mai periculoşi instigatori şi duşmani ai noştri.

Gândul meu s'a îndreptat către clerul ortodox pentru că el este singura categorie socială din ţara aceasta în care n'a putut pătrunde până astăzi nici un străin, în special nici un evreu. Clerul român a fost şi va rămâne păstrătorul graiului, tradiţiei şi culturii, el singur aproape, — dacă se poate face în acest sens o ierarhizare a valorilor, —merită să se mândrească de ferma şi perpetua convingere că ceeace am moştenit dela moşi şi strămoşi, trebue păstrat cu sfinţenie. Istoria neamului ne înfăţişează atâtea acte de eroism şi apostolat martiric, încât cu drept cuvânt se poate spune că preoţimea noastră a format o elită a naţionalismului, o echipă de sacrificiu, dacă vreţi. Cât de mult şi-au iubit ţara şi câtă patimă ardentă au pus în slujba ideii româneşti, părintele Lucaci şi mitropolitul Şaguna, n'au fost şi nu vor fi în stare niciodată să dovedească toţi politicianii democraţiei stupide.

ŞI CU TOATE ACESTEA...

Se vede însă că veacul în care trăim a strecurat otrava ucigătoare şi în sufletul apostolilor satelor, al preoţilor.

Poate din inconştienţă, preoţimea din judeţul Covurlui comite nu o faptă condamnabilă, dar chiar o crimă naţională. Şi aceasta durează de ani întregi.

TOATE SUTANELE PREOŢEŞTI SUNT CONFECŢIONATE DE CROITORUL JIDAN NAHMANOVICI DIN GALAŢI.

In preajma sărbătorilor, strada Mavromol este inundată de culioane şi anterele negre cari se îndreaptă către **„FAIMOASA ŞI ELEGANTA"** croitorie a circumcisului Nahmanovici. Preoţii simpli de ţară, licenţiaţii şi doctorii în ale dogmelor, toţi în majoritate ridicaţi din mijlocul păturii ţărăneşti, oameni cari cunosc îndeoaproape mizeria enoriaşilor din satele şi cătunele unde slujesc Mântuitorului, toţi — absolut toţi — cărora li s'au turnat în suflet, în cursul celor opt ani de seminar un naţionalism sănătos şi îndârjite convingeri româneşti, toţi duhovnicii spirituali, al căror cuvânt şi faptă formează conduita morală a laicilor, se duc de-şi fac reverendă la un croitor jidan, plătind o mulţime de bănet pentru îmbogăţirea Kahalului.

SA SE PUNA CAPAT ACESTEI RUŞINI

Suntem foarte curioşi să ştim dacă cinstitul cler din Covurlui şi-a pus vreodată întrebarea că ceeace face este o adevărată crimă. In timp ce întreaga opinie românească înfierează fără milă obrăznicia judaică, boicotând comerţul şi industria celor cari l-au răstignit pe Iisus, în vreme ce *înşişi ţăranii pe cari noi îi socotim simpli şi proverbial de răbdători,* au răspuns într'un glas, acceptând să desăvârşim opera de reromânizare, preoţii covurluieni sprijină pe adversarii noştri.

INTRE DUHNEALA DE USTUROIU ŞI MIROS CURAT DE ŢARINI

De câte ori v'a dus păcatul în hardughia nahmanoviciană, n'aţi simţit dela intrare chiar, acea insuportabilă duhneală de usturoiu ? Cel puţin în acea clipă să vă fi amintit că aţi călcat pragul unui individ al cărui neam este un înverşunat duşman al bisericii lui Hristos ! Nici atunci nu v'a apărut în faţa ochilor tabloul sinistru a celor ce se petrec în cea mai pravoslavnică şi cu cele mai multe sfinte epitrahire arse, — Rusia ?

Nu v'a răsunat în urechi glasul macabru, vaietele preoţilor schingiuiţi şi fierţi în cazane ca pe vremea prigonirilor, plânsul desnădăjduit al mamelor rămase fără copiii pe cari i-au ucis bolşevicii, toate acestea fiind opera jidanilor?

Aveaţi proaspătă în minte jalea în care se află ţărănimea noastră îngenunchiată de politicianism.

Totuşi...

I. P. S. S. EPISCOPUL COSMA, ARE CUVANTUL

In ciuda tuturor bârfitorilor, eu mă încăpăţânez să cred că păstorul eparhiei Dunării-de-jos, Episcopul COSMA PETROVICI, POATE SA FIE ROMAN!

Şi spun aceasta, pentrucă Prea Sfinţia Sa a dat dovadă de multe ori.

Are aproape pe doi dintre cei mai destoinici sfetnici, doi români adevăraţi: preoţii Savin şi Andrei.

Aceştia i-ar putea fi de mare folos, punând stavilă unor fapte cari numai cinste nu-i fac.

Ce-ar fi, Prea Sfinţite Stăpâne, dacă aţi trimite o circulară, aşa UN FEL DE CANON, interzicând tuturor cinstiţilor preoţi de a mai comanda haine la Nahmanovici din str. Mavromol? In tot oraşul Galaţi nu se mai găsesc croitori? Ştiu că sunt sumedenie de români cari se pricep mai bine decât jidovul cu pricina şi cu toate acestea mor de foame.

Teodor Munteanu

Tot încadrarea impiegaţilor petetişti
In atenţiunea d-lor ministru Franasovici şi inginer Pitulescu, directorul general P. T. T.

Am arătat în reportajul de eri situaţia arbitrară şi nedreaptă creiată impegaţilor din administraţia P. T. T. de legea de organizare a corpului. Şi am subliniat — în deosebi — dificultăţile serioase pe care le aduce legea în calea avansării impiegaţilor, cari nu au titluri academice sau diplomă de bacalaureat, în clasa oficianţilor, oricare ar fi vechimea sau pregătirea profesională respectivă.

Faţă de această situaţie intolerabilă impiegaţii din administraţia centrală mai întâiu şi cei din administraţia exterioară, în al doilea rând, au strâns rândurile şi sau solidarizat în jurul *„Asociaţiei impiegaţilor p. t. t. din România.*

In faţa agitaţiunilor impiegaţilor, atât ministerul comunicaţiilor cât şi direcţiunea generală P. T. T., recunoscându-ne dreptatea, le-a promis că, după absolvirea şcoalei superioare P. T. T., vor fi încadraţi în categoria oficianţilor.

Dar această soluţiune constituie o slabă mângâiere pentru impiegaţi şi iată de ce.

BENEFICIARII ŞCOALEI DELĂ TIMIŞOARA

Pentru admiterea în şcoala superioară P. T. T. dela Timişoara (o singură şcoală funcţionează în toată ţara) se cere absolvirea liceului sau al unei şcoale superioare de comerţ şi numai dacă mai sunt locuri vacante sunt admişi şi impegaţi.

Examenul se dă din programul ultimului an de liceu.

Or, impiegaţii nu au decât patru clase secundare, aşa încât şansele lor sunt din cele mai minime.

Dar chiar admiţând că şcoala ar funcţiona numai cu impiegaţi, dat fiind că ea funcţionează cu maximum 40 locuri ar fi nevoe de circa 40—50 ani pentruca toţi actualii impiegaţi să o poată frecventa.

Realitatea este, însă, alta.

Proporţia de elevi în şcoală este de 80 la sută bacalaureaţi şi 20 la sută impiegaţi.

Un alt mare neajuns este că şcoala superoară P. T. T. fiind situată la Timişoara, impiegaţii din Moldova, Basarabia sau Bucovina, nu se pot deplasa la o aşa mare distanţă pentru a urma timp de doui ani cursurile şcoalei. Cu atât mai mult dacă au familii.

CU DATORII, DAR FARA DREPTURI

Dar chiar odată încadraţi, impiegaţii nu primesc nici un avantaj moral sau material mulţi ani. Şi nici locuri de conducere.

Intr'adevăr, impiegatul absolvent al şcoalei superioare de telegrafie dela Timişoara, este încadrat la gradul corespunzător în clasa oficianţilor, este trimis la oficiu cu o diplomă cu menţiunea să fie întrebuinţat numai la serviciu de conducere.

Dar lucrurile se petrec altfel.

Gradul lui fiind mai mic decât al oficianţilor mai în vârstă, el este întrebuinţat tot la serviciul de execuţie o vreme îndelungată.

Prin urmare, absolvirea şcoalei superioare P. T. T., în afară de încadrare, nu le aduce nici un avantaj moral. Ei sunt repartizaţi ca şi înainte de absolvirea şcoalei tot la posturi de execuţie, ori care ar fi vechimea, capacitatea de muncă şi destoinicia lor profesională.

Fapt care îndeamnă pe foarte puţini din impiegaţi să-şi părăsească familiile, să-şi cheltuiască bruma de salariu pe care o primesc pentru a se deplasa tocmai la capătul ţării, la Timişoara, spre a urma cursurile şcoalei superioare.

In concluzie, impiegaţii petetişti încadraţi în „Asociaţiunea impiegaţilor p. t. t. din România", cer să fie încadraţi.

Incadrarea lor este întrarea în legalitate şi recunoaşterea unei cauze drepte şi sfinte.

Ea este oportună şi posibilă.

Oportună, pentrucă numărul oficianţilor este insuficient, dăudând, astfel, bunul mers al serviciilor.

Posibilă, pentru că ea nu presupune sporuri bugetare.

Deaceia, nu vedem ce impiedîment s'ar opune realizării ei.

Noi solicităm atât d-lui ministru Richard Franasovici, cât şi d-lui ing. Ion Pitulescu, directorul general al poştelor, să facă dreptate impiegaţilor petetişti.

Ion Muche

Mesajul d-lui Roosevelt
pronunţat cu ocazia deschiderii sesiunii parlamentare

Washington, 6. (Rador). — *In faţa Congresului şi Senatului reunite preşedintele Roosevelt a pronunţat mesajul tradiţional de deschidere a sesiunii parlamentare.*

„In actualele împrejurări, a spus d. Roosevelt, mă văd silit să vă cer să examinaţi imediat măsurile necesare: 1) prelungirea unor autorizaţii şi împuterniciri ce expiră în cursul viitoarelor săptămâni, 2) amendării legii actuale a neutralităţii pentru a reglementa anumite cazuri ridicate de nefericitul război civil din Spania, şi 3) cotării creditelor bugetare necesare, al căror total vi-l voi prezenta săptămâna viitoare".

Trecând în revistă opera realizată în cursul primei sale administraţii, d. Roosevelt a declarat între altele: „Scopul nostru a fost să dovedim că democraţia poate fi făcută să funcţioneze în împrejurările actuale cu tot atâta succes ca în lumea mai simplă de acum un veac. Refacerea pe care o căutam nu trebuia să aibă un caracter temporal ci să ne pună la adăpost în viitor de orice dezastru economic asemănător celui dela începutul acestei decade".

Preşedintele Statelor Unite a trasat apoi în linii largi problemele pe cari va trebui să le examineze parlamentul în actuala sesiune : 1. o vastă reformă administrativă, 2. un program rural de construcţii de locuinţe moderne, 3. ajutorarea fermierilor-arendaşi ,şi 4. desvoltarea unui vast sistem de asigurări sociale întemeiat pe o politică nouă a combaterii şomajului.

„Supraproducţia, subproducţia şi specula, a afirmat d. Roosevelt, sunt trei surori sinistre cari aduc suferinţele inflaţiei nesănătoase şi ale deflaţiei dezastroase. Este în interesul naţiunii ca guvernul să ajute întreprinderilor particulare să menţină un nivel drept al preţurilor şi să apere acest nivel de fluctuaţii mari. Slăbiciunea „Administraţiei Refacerii Naţionale" (N.R.A.) a venit de acolo că ea a avut planuri prea mari".

Preşedintele Roosevelt

Referindu-se apoi la conferinţa pan-americană din Buenos Aires,, d. Roosevelt a precizat: „Intr'o lume din nefericire agitată de intenţii războinice ,reprezentanţii a 21 de naţiuni s'au întrunit într'o atmosferă de încredere şi înţelegere desăvârşite. Această pildă ar trebui să fie urmată de toate celelalte state. Conferinţa din Buenos Aires a adresat în numele tuturor democraţiilor un mesagiu viu naţiunilor trăind sub un alt regim. Deoarece asemenea guveren au poate un caracter mai „teatral", era momentul pentru democraţii să se afirme. Statele Unite ale Americi itrebue să-şi continue menirea ce le revin, aceia de a face să triumfe democraţia".

Fără a cere vreo modificare a constituţiei, preşedintele a cerut membrilor Congresului să o examineze îndeaproape şi să hotărască ceeace trebue şi poate fi făcut „pentru a adapta legislaţia noastră şi interpretările ei juridice la nevoile actuale ale celei mai mari democraţii din lume".

Cât despre viitoarea legislaţie economică d. Roosevelt a afirmat că ea nu va mai depăşi cadrul constituţiei. D-sa a atras atenţie parlamentului asupra chestiunilor cari vor reţine în deosebi atenţia guvernului: progresul paşnic către o stare mai bună, condiţii omeneşti şi salarii îndestulătoare pentru lucrători, protegiurea agriculturii, menţinerea nivelului „echitabil" al preţurilor şi o cât mai strânsă colaborare între parlament şi guvern.

Preşedintele Statelor Unite a încheiat făcând un apel la colaborarea diverselor puteri, — legislativul, judiciarul şi executivul — pentru ca înaintarea democraţiei să nu fie compromisă prin opunerea puterilor esenţiale ale unui guvern liber. Sarcina mea şi a d-voastră nu este terminată pentru că criza economică a fost înlăturată. Poporul american a arătat în mod limpede că aşteaptă dela noi să ne continuăm sforţările pentru a-i asigura o stare mai mare.

ROMANI ŞI ROMANCE !

Nu sprijiniţi cu banul vostru negustorul şi industriaşul jidan.

Nu vă otrăviţi sufletul cu veninul presei jidoveşti şi jidovite

Nu citiţi deci „Adevărul". „Dimineaţa", „Lupta", „Zorile", „Credinţa", „Tempo", „Dreptatea".

FORUM şi OMNIA | **Oraşul păcatelor şi Complectare Revista „Hai să bem"**

Capitol şi Roxy: Marşul în noapte, jurnal Eclair

Un om normal caută să scape cât mai iute de suferinţe lui.

LINYCOL

aplicat pe locul sensibil face să dispară orice fel de durere, fie că e vorba de reumatism, gută, sciatică ori migrenă. Linycol reface imediat forţele noastre.

La farmacii şi droguerii

Pentru inimile caritabile

Mihai Joiţa, de 70 ani, fiind bolnav de 2 ani de zile, din care în ultimul timp a dambulagit de o mână şi un picior, şi neavând nici un ajutor de nicăeri, roagă pe bunii creştini să-l ajute cu ce o crede de cuviinţă.

Fundătura Băcănău nr. 9, prin Ferentari, Bucureşti.

O bandă de internaţionali-ţărăniști
devastează casa unui naţionalist

BARLAD, 7. — Este proaspăt în mintea cititorilor noștrii scandalul provocat de o bandă de internaționali-țărăniști în frunte cu un avocat șabăsgoim, PETRU NICHIFOR, la conferința d-lui dr. ILIE RADULESCC, directorul ziarului nostru, și când întreaga bandă împreună cu șeful ei au fost scoși afară din sală de către studenții creștini.

ATACUL A FOST PREMIDATAT!

In seara zilei de 28 Decembrie 1936, toți țărăniștii din cartierul „COTU NEGRU" au fost convocați la clubul sectorului de șeful lor, avocatul Petru Nichifor.

La această întrunire a luat parte foarte mulți jidani și toți bătăușii din mahala.

După 2 ore de vorbă și băutură văzând că la conferința d-lui dr. Rădulescu nu le-a reușit scandalul, au hotărît să devasteze casa unui fruntaș naționalist din cartier, anume S. Florescu.

ATACUL

La 8.30 banda formată din Petru Nichifor, frații Bahnă, C. Năstase, Cucos, jidanul N. Goldenberg și alții cari nu au fost identificați, înarmați cu ciomege, pietre, topoare au devastat casa d-lui Florescu din cartierul „COTU NEGRU" pe motiv că e vaidist și a luat parte la conferința d-lui dr. Ilie Rădulescu. Banda după ce a spart geamurile, gardurile, tabla de pe casă, s'a dus apoi la clubul lor unde s'au apucat iarăși de băut.

Față de cele petrecute se impune să fie arestată toată banda, care a devastat casa cismarului Florescu.

Cor.

Români și Romance!

Dacă vreți să scăpăm țara de jidani;

Dacă nu vreți să lăsați copiilor voștri o Românie în care să fie robi;

Nu vă otrăviți cu PAINEA gangsterilor jidani HERDAN și GEISLER;

Nu călcați pragul GALERIILOR LAFAYETTE, taraba jidovilor foști vânzători de cărți poștale, SCHWARTZ-SCHARAGA;

Nu consumați conservele fabricilor STELA și FLORA;

Nu vă otrăviți cu vinurile laboratoarelor de acid sulfuric ale jidanilor HERȘCOVICI, IOSIF și LUPU, din calea Griviței 173; ZAPOROSCENKO din str. Negustori; HERTAN și ARONOVICI din str. Vasile Lupu.

Printre românii secuizați

Un stat care își plătește defăimătorii
Acolo unde justiția este paralizată. Cum se apără interesele obștești. Ferenczi Pal valahofobul

Afirmațiunea făcută în ultimul dintre reportagiile noastre că elementului băștinaș i-s'a aplicat în regiunea secuizată „numerus clausus" a fost pe de-antregul dovedită, cifra care indică proporția de 54 de autohtoni la 210 minoriari, fiind deținută din sorginte oficială.

Am citat nume, am dat cazuri concrete, am desvăluit situațiuni cari închid în ele germenele anarhiei, mai cu seamă când deținătorii unor situațiuni privilegiate, au ca principală îndeletniciri incitarea la refuzul de a se integra în ideia de stat național, a unei populațiuni pașnice care ar fi mai bucuroasă să fie lăsată să-și vadă de nevoile ei plugărești.

Dar pomelnicul celor cari primesc copioase lefuri dela statul român, pentru ca în schimb să-i șubrezească așezămintele, e mai lung decât ar putea accepta până și toleranța noastră, în regiunea aceasta identică tembelismului.

Am arătat primejdia reală pe care o prezintă defectuosul sistem de organizare al aparatului de control pentru învățământul primar din județul Odorheiu.

Atâta timp cât autoritatea școlară primară nu se sesizează și nu trece la aplicare de sancțiuni cât mai exemplare prin drasticitatea lor, de un început de culturalizare în sens românesc a regiunii secuizate, nu poate fi vorba.

Ori, nu numai școala este infectată de iridentism, ci întreaga organizație biurocratică indiferent dacă atribuțiunile vreunei categorii funcționărești reclamă români neaoși, mai ales în chestiunile privitoare la apărarea națională, care pretinde o desăvârșită discrețiune, isvorâtă din dragostea față de interesele superioare ale românismului.

IN SERIE NEAGRA

Și ceeace e mai dureros, este faptul că seria aceasta neagră ne urmărește cu persistență, deși de mai bine de 5 ani, se duce o luptă acerbă de către câțiva români de inimă pentru naționalizarea, cel puțin a aparatului administrativ.

Trebue să reținem amănuntul că deși s'a atras în repetite rânduri atenția asupra acestei stări intolerabile, măsurile de îndreptare au fost de nul efect.

Menținuți în posturile pe cari le dețin prin numiri arbitrare, este firesc ca anumiți slujbași să piardă simțul oricărei prudențe și să se devoteze integral acțiunei șoviniste.

Vom însemna aici două nume: Dr. Aurel Laszlo și Ferenczi Pàl, ambii cu palmares bogat împodobit în sportul revanșard.

Primul este avocatul Statului. Calitate care i-a fost conferită printr'un capriciu al unei stăpâniri care nu este geloasă de prestigiul ei,, calitate în care impostorul se dovedește lipsit complet de randament.

„Jurist" de duzină, concluziile sale puse în instanță într'o românească stâlcită, par o nereușită cimilitură. Dar pentru treaba aceasta, încasează firește un onorariu, care ar putea potoli multe stomacuri sfârtecate de foame.

D. dr. AUREL LASZLO, lucrează însă prin compensație. Pe cât de inactiv este ca apărător al intereselor obștești la bara justiției, pe atât de aprig se dovedește ca susținător al paragrafelor din cateh smul bunului maghiar.

Pierde un proces județul, câștigă precis incincit iridenta ungară.

Ministerul de resort deși a fost sesizat, se pare că are preocupări mai înalte și nu trece la anchetarea și sancționarea unui funcționar, care prin postul ce ocupă în regiunea secuizată ajută efectiv la dinamitarea românismului pe meleagurile acelea întreinate.

Al doilea specimen care nu poate scăpa ciurului nostru, este faimosul Ferenczi Pal, tovarășul de bandă secuiască a lui Koloman Hecser, rușinea primarială a Odorheiului.

Ferenczi Pàl, are un trecut extrem de nebulos, deși statele sale de serviciu, au fost ajustate ulterior pentru a-l scuti de eventuale nepliceri.

Știm însă cu preciziune că ipochimenul acesta a fost în 1919 la Praid n banda roșie secuiască, ale cărei isprăvi vor rămâne în totdeauna o pată de neșters chiar și pentru „civilizația" maghiară.

Cot la cot cu Koloman Hecsar, turpitudinea aceasta politicianistă din fruntea Odorheiului, atunci când ai noștri sângeran desrobind Ardealul, și-a asigurat drept preț al mutismului său un post de secretar de plasă în județul prin care a trecut cândva ca răspânditor de groază și urgie.

Probabil că azi ieșind la pensie, așteaptă ca pe cea mai legitimă dintre recompense vreo eșarfă primarială sau vreo decorație care să-i răsplătească trimeterea cu precădere la strămoși a ostașilor români ce frângând bariere, eliberau frații.

CINE IMPARTE „DREPTATEA"

Au fost în regiunea secuizată câteva cazuri izolate în care autoritatea represivă s'a văzut silită să ia măsuri, evidența infracțiunei neputând duce la mușamalizare, obiceiu al pământului și aici.

Corectivul justiției, singurul eficace în împrejurări din acestea a fost însă paralizat în efectele sale, fie de considerațiuni electorale, fie de o anumită consanguinitate dintre impricinat și cel chemat să aplice rigoarea legii.

Vom da câteva nume, suficientă probă în susținerea afirmațiunei de mai sus.

Când ai un tribunal în care abundă astfel de patronimice: Glosz, Marath, Szabo Geza, Rossman (jidan 100%) și Szabo Karol, nu-ți mai poți manifesta nici surpriza, dar nici indignarea când pentru agitații sediționse, pentru recidiviștii iridentei, pedepsele nu depășesc sancțiunea prevăzută pentru o banală contravenție.

Din respectul pe care l-am păstrat lui Themis, zeița cu legătură ce din păcate cade câteodată de pe ochi, ne oprim aici cu investigațiile noastre, fără însă ca aceasta să însemne că în regiunea secuizată, n'ar mai fi nimic de dat în tărbacă.

Vimed

Jidanii și listele electorale

Aflăm un fapt uluitor pentru viața noastră publică. Jidanii, după ce au dobândit drepturi cetățenești în prea blânda și îngăduitoarea noastră țară, silindu-ne să-i primim împotriva celor mai sfinte drepturi ale noastre, ca părtași la conducerea vieții publice a țării, împotriva căre'a uneltesc mereu — au găsit acum în urmă mijlocul ca să ne ia nouă Românilor de baștină dreptul nostru de not!

Încă dela ultimele alegeri de acum trei ani, mulți alegători n'au putut să-și scoată cărțile de vot, după dreptul lor vechi, pentru că fuseseră șterși din liste, fără a fi fost măcar încunoștiințați.

Ceeace acum trei ani a fost numai un început de ticăloasă subminare a drepturilor noastre în acest an a devenit un adevărat atentat împotriva dreptului de vot al Românilor autentici.

Cu concursul indolenței unora dintre funcționarii judecătorești, grupuri de jidani au contestat și au cerut ștergerea din listele electorale, pentru tot felul de stupidități (pe care se pare că legea electorală n'a bănuit că vor putea fi întrebuințate în așa chip) a unui foarte mare număr de alegători români, printre cari se găsesc multe personalități bine cunoscute și vechi alegători.

Legea electorală, între altele, prevede idiotenia ca alegătorul să-și refacă inscrierea în liste la fiecare mutare — ca și cum un tânăr care recrutează ar putea fi șterși din controalele armatei pentrucă și-a schimbat domiciliul. Și pe acest punct, dat fiind obiceiul pământului de a ne muta mereu, mai ales că imensa majoritate a intelectualilor români îndură jugul chiriașului, în timp ce jidanii sunt proprietari, noi românii suntem amenințați a fi toți dați afară din corpul electoral; și în numele orașelor noastre să voteze și să se aleagă numai jidani și cozile de topor.

O mai obraznică provocare jidovească și mai tipică infamie iudaică nici că se poate imagina!

Dar noi nu trebuie să rămânem cu mâinile în sân și nici să alergăm gâfâind cu petiții la judecătorii și la grefieri, ca să câștigăm individual reînscrierea în listele electorale. Ci trebuie să ne facem dreptate pe calea unui ordin circular al Ministerului de Justiție, trimis tuturor judecătoriilor din țară, prin care să se dispue reînscrierea din oficiu a tuturor românilor care au fost contestați sau șterși din liste pentru schimbarea de domiciliu.

Mai mult încă, legea electorală trebuie grabnic modificată în sensul constituțional. Adică, dreptul de vot, conform Constituției noastre, este o OBLIGAȚIE INDIVIDUALA DE DREPT PUBLIC, întocmai ca și obligația serviciului militar, a învățământului primar și a plătirii de impozite.

Ori, ceeace este întru toate caracteristic obligațiunilor individual de drept public, este faptul că toate formalitățile necesare pentru aducerea lor la împlinire se fac și trebuie să se facă direct de către stat și să nu se lase la bunul plac al cetățenilor.

Cine și-ar putea închipui măcar o singură clipă ca să se lase pe seama contribuabililor datoria de a se înscrie în așa zisele roluri de impunere și dreptul celorlalți, contribuabili de a contesta înscrierile. Este o aberație atât de neroadă! Și totuși, este exact ceeace face legea electorală pentru datoria de a vota; și aceasta numai fiindcă la începutul războiului ea nu era de cât un drept, și încă unul foarte râvnit și în cugetul puternicilor zilei, așa a și rămas până azi. Și așa se explică dece înscrierea în listele electorale nu se face din oficiu direct de către stat, așa cum se face pentru impozite, serviciul militar și școala primară — ci este, îngrădită de nenumărate forme procedurale, din acelea care sunt de esența drepturilor pe care statul le acordă numai celor care îndeplinesc o serie întreagă de condițiuni, ce urmează a fi dovedite prin acte și forme procedurale. Forme care toate trebuiesc grabnic suprimate și întocmite cu controlul făcut direct de către stat împotriva veneticilor ce ne pârjolesc țara.

V. R.

Țara și „Porunca Vremii"

Continuăm a publica numele sutelor români, cari au răspuns apelului nostru pentru 10 000 de abonamente și cărora le mulțumim călduros.

Sod precedent lei 1.978.740

Iosif Adam Pascu, Caraș „P. V. pentru sate	100
Preot Vasile Maxa, Alba	150
Preot Teodor Culiță, Putna	100
Teofil Dragomir, agricultor Sălaj	150
Arman Ilie, Năsăud „P. V. pentru sate	100
Magistrat St. Vasilescu, Neamț	200
C. Smărăndescu, Tulcea	150
Petru Toroc, Timș-Torontal	200
Gheorghe Boeriu, prim pretor pensionar Făgăraș	200
Dr. Taugner Cristofor, medic dentist Timiș-Torontal	200
Ioan Bodnariu, comerciant Storojinet	150
Casinoul din Bocșa Montană Caraș	225
Nicolae A. Popa, Muscel	50
Eftode Burlacu, Soroca „P. V." pentru sate	50
George Macovei, Storojinet „P. V." pentru sate	100
Ionel Tulbă, Dolj „P. V." pentru sate	50
Const. Ardeleanu, notar Timis-Torontal	600
Edi Hodoș, Mureș	150
Emil Bran, Bihor	200
Preot Florea I. Diaconu, Romanați	300
Nicu Marinescu, învățător Arges	100
Gh. D. Rădulescu, agricultor Dolj „P. V." pt. sate	25
Aron Petruțu, avocat Arad	300
Preot Gheorghe Lazăr Tecuci	150
Preot Traian Nicoară, Bihor	200
Ioan Motorca, Arad „P. V." pentru sate	25
Adamescu R. Mihail, Dâmbovița	100
Preot I. N. Popescu, Putna „P. V." pentru sate	50
Bontea Ion, pichet Trei Scaune	150
Ion T. Seczie, Soroca „P. V" pentru sate	25
Ioan Enache, Iași	400
Dumitrescu Alexandru, Constanța	400
Aurelia S. Albulescu, pensionară Argeș	400
Dumitru Ticu, inginer Romanați	200
Olga I. Rădulescu, Romanați	150
Neculai Ion Șurpanu, Fălciu „P. V." pentru sate	25
I. Barbu, cond. silvic, T. Severin dă un abonament pentru Ioan V. Mihail, Mehedinți	150
Pr. Antonie Crezu, Caliacra	200
Marin D. Catrinescu, Argeș „P. V." pentru sate	25
C. N., Loco	200
Drăg. G., Loco	300
Ștefan D Ioan, Tulcea	150
Mitrea Toma, Sibiu „P. V." pentru sate	50
David Nicolae, Loco	100
Constantin Rădulescu, învățător Vlașca	150
Boștiog Gheorghe pensionar militar Cernăuți	150
Pr. Tomuța Partenie, Trei-Scaune	150
Ioan Jecu, Covurlui	400
Sebastian Stănescu, Buzău	250
Gheorghe Holoburcă, Tecuci	150
Nic. Damian, Bihor dă 2 abonamente la „P. V." pentru sate următorilor: Nic. Trib, cantonier, Bihor	100
Iacob Damian, Bihor	50
Dăncilă Gheorghe, Cernăuți	150
Ostafie Dumitru, Cernuăți	150
Dr. Pop Corneliu, avocat, Târnava Mare	800
Avram Popa, Turda	100
Costică M. Scurtu, Neamț „P. V." pentru sate	25
Costea Ioan, student Bihor	150
Toma Madincea, Severin	100
Nic. Firu, învățător Oradia dă 3 abonamente la „P. V." pt. sate următorilor: Petre Firu, Timiș Torontal	50
Vasile Suciu, Bihor	50
Ioan Miere, Bihor	50
Constantin Becherescu, Dolj	300
Casa de citire „Lumina" Bălți „P V." pt. sate	50
Otilia Ștefan, Târnava-Mare	300
X., studert Cluj	150
Preot Gerasim Bratoveanu Tulcea	150
Pavel V. Scutaru, Vaslui „P. V." pentru sate	25
Ioan Hristescu, avocat Spineni-Olt	150
Preot B Cosma, Romanați	150
Streza Vasile, comerciant Turnava Mică	150
Elena I. Popescu, Putna	120
Preot N. Jiugoiu, Buzău	300
Aexei Bulai, Cetatea Albă „P. V." pentru sate	25
Major M. Filipeanu Corbu-Olt	600
Dr. Isaicu Lazăr, Bihor	200
Mărculescu Florente, Teleorman	300
Colonel Th. N., Loco	800
Ervin S., Loco	200
Vlășceanu R. Duțu, Brăila	300

Total general lei 1.993.335

Presa franceză
despre mesagiul d-lui Eden

Paris, 6 (Rador). — *Ziarele franceze se ocupă pe larg de recentul mesagiu pe care d. Eden l-a trimes d-lui Yvon Delbos, .ministrul .de Externe al Franței.*

Ziarul „Petit Parisien" scrie: „Cordialitatea mesagiului d-lui Eden, adresat d-lui Delbos, merită să fie subliniată. Sentimentele exprimate capătă o însemnătate cu atât mai mare cu cât ele îmbracă o formă neobișnuită. Iată ce exprimă mai bine decât orice armonia raporturilor franco-britanice, intimitatea relațiunilor dintre Paris și Londra. Trebuie cu atât mai mult să ne bucurăm de acest fapt și pentru faptul că dela semnarea acordului italo-britanic la Roma, unele voci insinuau la Berlin că el va constitui un element care să turbure relațiile dintre Paris și Londra.

Ziarul „L'ORDRE", sub semnătura d-lui Givet scrie: „D. Eden a adresat d-lui Delbos un mesagiu a cărui semnificație, în actualele împrejurări, nu va scăpa nimănui. El este o manifestație voită a menținerii în vigoare a solidarității franco-britanice.

Informațiuni

❖ **CU OCAZIA recentului atentat mișelesc săvârșit la Episcopia Râmnicului, Uniunea Națională a Studenților Creștini Români, a trimis următoarea telegramă I. P. S. S. Episcopului Varlolomeu al Râmniculuși și Noului Severin:**

— „Studențimea română creștină stă gardă de streajă și roagă arhanghelul Mihai să Vă ocrotească de cei vicleni și răi".

BALUL ANUAL A. L. A. C. I. (Asociația licențiaților Academiei Comerciale și Industriale), are loc în seara zilei de Sâmbătă, 23 Ianuarie 1937 în saloanele Athénée Palace.

Biletele se găsesc de vânzare la sediul Asoc. din str. Nicolae Fillpescu No. 8.

❖ SOCIETATEA ortodoxă parohia Mântuleasă dă în ziua de 10 Ianuarie de la 4—8 un matineu dansant costumat de copii și tineret, la Casa Femeii.

❖ *IN CADRUL CONCERTULUI simfonic al „Filarmonicei", care va avea loc Joi 7 Ianuarie, la ora 21.15, în sala Ateneului Român, — marele violonist* Zino Francescatti *va executa un solo de vioară în minunata compoziție a lui Lalo* „Simfonia spaniolă".

Intregul concert simfonic, dirijat de maestrul George Georgescu, precum și cuvântul introductiv asupra concertului, rosstit de d. Emanoil Ciomac, vor fi retransmise de posturile noastre de radio.

❖ **DIRECȚIUNEA școalei normale de băeți din București anunță elevii acestei școli că, în urma deciziunii minist. ed. naționale de a se amâna deschiderea cursurilor, ei vor trebui să se prezinte la școală în ziua de Duminică, 10 Ianuarie 1937.**

Festivitatea dela Asociația românilor transilvăneni din Capitală

Duminică după amiază a avut loc la sediul Asociației românilor transilvăneni din Capitală str. Maria Rosetti 7 solemnitatea obișnuită de început de an.

D. ing. Ion E. Ardeleanu președintele asociației a ținut de data aceasta să imprime acestei zile o deosebită solemnitate, atât prin numărul important a membrilor participanți cât și prin mulțimea darurilor distribuite lucrătorilor transilvăneni săraci din Capitală.

In afară de d. ing. Ion Ardeleanu, printre cei prezenți am remarcat pe d-nii: prof. V. Hulită, avocat dr. Petru Maniu, Dumitru Grofu, architect Al. Călin avocat Remus Maniu, N. Coblejan etc., etc.

După ce s'a distribuit săracilor alimente, încălțăminte și rufărie, d. prof. VICTOR HULITA vicepreședintele asociației, a arătat într'o însuflețită cuvântare importanța sărbătoarei Nașterii Domnului, numind-o „sărbătoarea săracilor", ca și Acela născut în ieslea staulului din Bethleem.

D. președ. ing. ION ARDELEANU, luând cuvântul a expus greutățile mari cari a fost nevoită asociația să le întâmpine. In continuare d-sa arată, că asociația are ca scop principal ajutorarea românilor transilvăneni desrădăcinați din provincia de peste munți, iar ca scop firesc are sudarea firească și contopirea frățească a celor două elemente de rasă românească: ardelean și vechiul regat. Arată apoi că în cadrul asociației este exclusă politica și protestează contra unor declarații demagogice rostite în parlament, prin care se căuta să se sape tendențios o prăpastie între provinciile unite pe veci.

Au mai vorbit d-nii: Remus Maniu și Barbu Florea. Festivitatea a luat sfârșit la orele 6 jumătate seara.

Publicațiune

Se aduce la cunoștința amatorilo rcă în ziua de *10 Februarie 1937*, ora 10 dimineața, se va ține licitație publică în Cazarma Culcer Chitila pentru aprovizionarea trupei cu coloniale și cu carne și derivatele sale pe timp de un an cu începere dela 1 Aprilie 1937 până la 1 Aprilie 1938.

Caetele de sarcini și detalii se pot lua dela serviciul aprovizionării al regimentului în orice zi de lucru.

Cum și unde se face „Porunca Vremii"

Sbuciumul conștiincioșilor tipografi dela „Universul", pentruca ziarul de intransigentă luptă naționalistă să fie cât mai ireproșabil ca technică.

— Prinos de recunoștință unor oameni harnici —

Câți din cititorii noștri știu, oare, că ziarul acesta scris cu năduf și cu sânge, această intransigentă „PORUNCA", apare cu strădaniile a numeroase brațe, cu sbuciumul a o sumedenie de trupuri și cu neprecupețitul concurs a zeci și zeci de anonimi?

Câți cunosc, măcar superficial, migala care se depune, ordonat, dela neobositul doctor ILIE RADULESCU, până la cel mai umil ucenic din tipografia „UNIVERSULUI", unde tipărim cotidianul frământărilor creștine?

Câți?...

Numărul lor e prea infim. E microscopic...

Și e firesc să fie așa, pentru că cel ce plătește trei lei să-și procure un exemplar din gazetă nu are cum să afle eforturile impresionante ale muncitorilor specializați în această meserie frumoasă, dar istovitoare și nu știe, că până ce exemplarul îi parvine, editat ireproșabil, se sbat necontenit tineri și bătrâni, după un plan alcătuit până în cele mai mici amănunte așa fel, că dacă un singur pas s'ar face în afară de program, s'ar sdruncina întreaga operațiune.

„PORUNCA VREMII" apare

D. ERNANI NICULESCU
Șeful secției linotipe

zilnic în șase pagini încărcate cu material bogat și variat. Dar aceste șase pagini, repetăm, concentrează o imensitate de energii.

O, de-ar avea posibilitate prietenii și cititorii noștri să se informeze asupra necazurilor ce le întâmpinăm și asupra sacrificiilor ce se fac pentru această neîndurătoare „PORUNCA", ar conclude că acțiunea noastră e un adevărat calvar!...

PLEACA MANUSCRISELE LA... „UNIVERSUL"

Să explicăm:

Redactorii și reporterii predau secretariatului de redacție manuscrisele, în fiecare seară. Dupăce Emil Stănescu, cu o răbdare de invidiat, le citește slovă cu slovă, indică pe colțul lor pagina în care urmează să fie aranjate, spațiul ce trebue să-l ocupe titlurile și litera din care vor fi culese.

Manuscrisele, în greutate de aproximativ două kilograme, cu tualeta făcută, ca să spunem așa, pleacă la tipografia „UNIVERSULUI" — că noi până acum nu am reușit să ne înjghebăm o asemenea minunăție — la secția linotypistilor și sunt încredințate

D. MITICA POPESCU
Șeful serviciului tehnic

pricepuților șefi de echipe NICULESCU GH. ERNANI, ION I. DUMITRESCU și ION IONESCU-ȘOLEA. Aceștia au la dispoziție elemente capabile, admirabil pregătite, cum sunt: Gh. Teodorovici, Alex. Predescu, Niculae Tampa, Marin Grigorescu, Costică Ionescu, Marin Niculescu, Gogu Constantinescu, Mitică Mihăescu, Iancu Mihăilescu, etc.

Ce e linotypul?

E un fel de mașină de scris, uriașă, care funcționează cu electricitate și se alimentează cu plumb, cel mai mare dușman al zețarilor.

...ȘI SE CULEG ȘI SE CULEG

D. ERNANI, cum îl strigăm toți, împarte manuscrisele la mașini și, cu o dexteritate uimitoare, linotypiștii repartizați „PORUNCII" culeg rând cu rând, aten., până ce, asemeni unui automobil care înghite șoseaua, sfârșesc de lucrat articolele ori reportagiile.

Materialul cules e așezat pe șpalturi și transportat la secția paginației. Aici așteaptă altă echipă: Mișu Marinaru, Chițu și o puzderie de tineri, cari fac corecturile, iar harnicul și destoinicul SACHE începe să pagineze coloană de coloană, paginile de zi, că pe cele de noapte le alcătuește neadormitul CORNEL și CONSTANTINESCU-Buzău.

Lucrul decurge automat, par'că. Ies pagini, ies mereu...

REVIZIA ȘI CALANDRAREA

După ce gazeta a fost încheiată de harnicul nostru paginator Sache Alex., se face o revizie, ca nu cumva să se strecoare greșeli și e dată meșterilor VASILESCU și CRACIUN. Aceștia calandrează pagină cu pagină. Adică, scot după ele un fel de copii pe carton, la o mașină sistematică, ale cărei presiuni sunt colosale.

PLACILE DE PLUMB

Operația se apropie de sfârșit. După aceste copii de carton se toarnă plăci de plumb și plăcile de plumb, apoi, sunt aranjate, cu băgare de seamă, la o mașină cât un block-hous, care se chiamă rotativă. Rotativa imprimă ziarele așa cum le cumpără cititorii.

SBUCIUM ȘI IARAȘI SBUCIUM

Noi am enumerat, succint, diferitele faze ale alcătuirii „PORUNCII". Sbuciumul, însă, e imposibil de redat în vorbe. E prea intens. Și e mult prea mare.

Facem o mărturisire cu acest prilej:

Semnatarul acestor rânduri nu cunoaște chinul în care se face „PORUNCA VREMII", așa cum îl cunoaște conducătorul atelierelor, dibaciul MITICA POPESCU, despre care ne-am întrebat de multe ori când doarme și când mănâncă. Par'că e un flăcău, care nu ostenește niciodată, deși e brumat de vreme.

Mitică Popescu *de-ar înșira pe hârtie sbuciumul ce se depune*

D. SACHE ALEXANDRU
șef paginator

la alcătuirea technică a „PORUNCII", v'ați minuna de câtă putere de muncă dispun tipografii...

PRINOS DE RECUNOȘTINȚA

Tuturor acestor harnici creștini — Mitică Popescu, Niculescu Ernani, Filip-zincograful, Șolea, Dumitrescu, Vasilescu, Crăciun, Sache Alex. și conștiincioșilor linotypiști — le transmitem prinosul nostru de recunoștință, pentru că alături de noi se străduesc să facem din „Porunca Vremii" un ziar cât mai cochet, cât mai elegant.

Noi îi vom admira totdeauna și le vom păstra o dragoste nețărmurită, dragoste ce se cuvine fraților români creștini, cari obosesc, așijderea cu roiul „Porunchi" pentru izbânda ideii naționaliste.

VICTOR MOCANU

ULTIMA ORA

Național-creștinii se pregătesc de guvernare

— Dispoziții către organizațiile județene. Măsuri în vederea alegerilor comunale. Conducerea partidului și situația politică —

Conducerea partidului național-creștin a dat dispoziții prin cei doi secretari generali ai săi, să se înceapă o intensă activitate în toată țara în vederea alegerilor comunale și județene.

In acest scop d. Gheorghe Cuza a folosit vacanța parlamentară pentru ca printr'o serie de consfătuiri cu șefii organizațiilor din Moldova să fixeze un program de activitate tuturor organizațiilor județene, dând dispoziții ca partidul național-creștin să candideze la toate alegerile comunale. In acelaș timp d. Gh. Cuza care este și șeful lăncierilor din întreaga țară, a dat dispoziții și asupra activității tineretului care prin acțiunea lui va trebui să sprijine puternic activitatea organizațiilor de cadre.

Imediat după vacanță, adică începând de săptămâna viitoare d. Stan Ghițescu, celălalt secretar general al partidului va examina și d-sa situația din restul județelor și va da dispoziții cu privire la campania pentru alegerile comunale.

Principial s'a hotărît ca partidul să candideze pe cât posibil la toate alegerile, în toate comunele, pe liste proprii, lăsându-se totuși la latitudinea șefilor de organizații, eventuale carteluri sau colaborări cu partidele naționaliste, acolo unde acestea ar fi absolut necesare.

PARTIDUL SE PREGATEȘTE IN VEDEREA GUVERNARII

Având în vedere unele schimbări în curs de a se produce în ordinea orientării noastre politice, schimbări ce ar impune un guvern dat de partidul național-creștin, conducerea acestui partid va proceda imediat după vacanță la o serie de măsuri și acte cari sunt menite a-i pregăti viitoarea guvernare.

Astfel d. Octavian Goga, după ce va lua contact cu d. A. C. Cuza, președintele suprem al partidului, va avea o serie de întrevederi politice foarte importante, cărora le va urma o audiență la palat,

D. OCTAVIAN GOGA

pentru informarea M. S. Regelui asupra atitudinii și vederilor partidului național-creștin.

Deosebit de acest fapt, se vor da dispoziții pentru intensificarea propagandei în întreaga țară în scopul de a se determina un curent formidabil în favoarea național-creștinilor în eventualitatea unei schimbări de regim.

Aceasta atât pentru a asigura mai cu ușurință succesul partidului național-creștin în cazul când ar prezida viitoarele alegeri cât și pentru a se putea obține rezultate impresionante în cazul când evenimentele ar fi defavorabile unui guvern național-creștin și partidul ar candida în opoziție.

De altfel în cercurile fruntașilor național-creștini se observă un pronunțat optimism atât în ceiace privește situația electorală a partidului cât și în raport cu situația politică generală.

P B.

Hearst, cunoscutul magnat al presei americane câștigă anual 500.000 dolari

Washington, 7. (Rador). — **Congresul a publicat lista americanilor cari au câștigat în anul 1935 salarii superioare sumei de 15.000 dolari anual.**

In capul listei este Hearst, cunoscutul magnat al presei, care a câștigat 500.000 dolari, urmat de artista de cinematograf Mae West, cu 400.000 dolari.

Sângeroasă ciocnire pe străzile Madridului între anarhiști și comuniști

Londra, 7. (Rador). — Agenția Reuter anunță din Teneriffa că o ciocnire sângeroasă s'a produs pe una din străzile Madridului, între anarchiști și comuniști, din cauza unui articol apărut în ziarul sindicatelor anarchiste.

Sunt 12 morți.

Statele-Unite au interzis livrările de arme pentru Spania

Rezoluția votată prevede pedepse severe pentru cei ce contravin dispozițiilor legale

New-York, 7, (Rador). — *Pentru a împiedica efectuarea exportului celor 18 avioane și 511 piese de avioane, pe care furnizorul Richard Dineley încearcă să le îmbarce în grabă pe bordul vasului „Marcantabrico", spre a le trimite în Spania republicană, guvernul american a propus procedura de urgență pentru votarea noului proiect de lege pentru a se asigura neutralitatea Statelor Unite față de evenimntele din Spania.*

Intrucât guvernul din Washington socotește că proiectul nu va putea fi votat, cu toată urgența adoptată, în timp util, el a dispus suspendarea operațiilor încărcării vasului „Marcantabrico".

Ziarele afirmă că este vorba de un transport de furnituri destinate guvernului spaniol din Valencia, evaluat la 2.800.000 dolari.

Imediat ce expeditorul transportului a aflat că guvernul din Washington vrea să ia măsuri spre a împiedica expedierea furniturilor, el a angajat noui echipe de hamali spre a zori îmbarcarea. Autoritățile vamale nu pot să intervină fiindcă toate formalitățile sunt îndeplinite.

PROECTUL A FOST VOTAT

Washington, 7. (Rador). — **După o scurtă desbatere Senatul a adoptat cu o majoritate covârșitoare rezoluția prezentată de d. Pittman, prin care se interzice exportul de arme și muniții pentru Spania.**

Congresul a adoptat rezoluția Pittman privitoare la interzicerea exportului de arme și muniții pentru Spania.

Rezoluția a fost prezentată spre semnare d-lui Roosevelt.

D. Pittman, președintele comisiunii afacerilor străine din Senat, a publicat textul rezoluției prin care se interzice livrarea de arme pentru cele două părți cari luptă în Spania.

Rezoluția prevede pedepse severe pentru cei ce contravin dispozițiilor legii în legătură cu Spania, unde „un război de o rară brutalitate amenință să se întindă dincolo de granițele Spaniei".

*

Washington, 7. (Rador). — Interzicerea livrării de arme pentru Spania nu va fi aplicată decât cel mai de vreme Vineri.

In cercurile politice se crede că președintele Roosevelt nu va putea promulga legea înainte de această dată, deoarece înainte ca textul oficial al legii să fie transmis președintelui, el trebuie să fie parafat de vice-președinte și de președintele Camerei Reprezentanților.

*

Washington, 7 (Rador).— Legea pentru interzicerea livrării de arme în Spania a fost votată de Camera Reprezentanților cu 403 voturi contra 1.

*

New-York, 7 (Rador). — *Iată textul rezoluției adoptată de congres, prin care se interzice livrarea de arme pentru Spania·*

„Atâta timp cât va dura starea de război civil care domnește actualmente în Spania, va fi ilegal să se exporte arme, muniții și echipamente de război din Statele Unite sau posesiunile Statelor Unite, în Spania sau spre țările străine, în vederea reexpedierii lor în Spania sau pentru uzul uneia ori alteia din forțele care se opun în Spania. Armele, munițiunile și echipamentele de război, a căror exportare este interzisă, au fost enumerate în proclamația președintelui, dela 10 August 1936 Toate licențele pentru exportarea armelor, munițiunilor și echipamentelor pentru războiul din Spania sunt ipso facto anulate. O amendă de maximum 10 mii dolari este prevăzută pentru cei cari vor contraveni, precum și închisoarea pentru maximum un an.

Debarcarea a 10.000 italieni în Spania

nu constitue o abatere dela prevederile acordului anglo-italian

Londra, 7. (Rador). — „TIMES" constată în articolul său de fond de azi dimineață că „debarcarea a 10.000 italieni în Spania nu constitue o abatere dela prevederile acordului anglo-italian; chestiunea voluntarilor nici n'a făcut obiectul negocierilor cari au precedat încheerea acordului".

„TIMES" adaogă totuși: „Debarcarea acestor întăriri pentru generalul Franco provoacă însă aci îngrijorări grave. Departe de a ajuta la reluarea unor raporturi încrezătoare, acțiunea aceasta a produs o impresie rea și descurajantă".

La fel și „MANCHESTER GUARDIAN" scrie că „debarcarea de voluntari la Cadix nu atinge acordul, dar este un început rău pentru era nouă în care trebuiau să intre relațiile anglo-italiene. Este îndoelnic că aceste întăriri să fie suficiente pentru a asigura victoria generalului Franco, dar dacă se adaogă noui trimeteri de avioane și de tankuri germane, situația s'ar complica. Pe de altă parte se declară, — adaogă „Manchester Guardian" — că trimiterea voluntarilor la Cadix ar fi fost motivată în parte de faptul că Italia nu dorește ca guvernul din Burgos, dacă învinge, să fie sub dominația exclusivă a Germaniei".

Contra-atacul comuniștilor spanioli

spre Las Rozas a dat greș

Majadahonda, 7 (Rador). — Trimisul special al agenției Havas anunță că ofensiva naționalstă s'a bifurcat, efortul unuia din flancuri exercitându-se cu putere în direcția Nord-Nord-Est, spre El Prado.

Se pare că înaltul comandament naționalist socotește chestiunea Escurialului rezolvată prin ocuparea căii de comunicație dintre această localitate și Madrid. Ei ar voi să ia acum ca axă de înaintare spre Comenar Viejo, râul Manzanares.

Forțele angajate în luptă sunt considerabile.

Contra - atacul guvernamentalilor spre Las Rozas a dat greș. Coloanele care au ieșit în grabă din Madrid au fost sdrobite de bombardamentul masiv al trimotoarelor naționaliste.

Situația Madridului însuși este în joc.

*

Tetuan, 7. (Rador). — *Agenția D. N. B. transmite:*

Postul de radio de aici anunță că numeroase camioane automobile, transportând material de războiu sovietic, au sosit în Spania republicană.

Groaznica nenorocire petrecută în Franța

— Patru lucrători cari instalau un stâlp pentru cabluri electrice au fost electrocutați —

Paris, 7. (Rador). — *O nenorocire s'a înregistrat în localitatea Pissy Poville, în apropiere de Rouen.*

Patru lucrători cari erau ocupați cu instalarea unui stâlp pentru cabluri electrice de înaltă tensiune, au atins din greșeală cablul.

Doi din ei au murit imediat, carbonizați. Ceilalți doi au fost transportați în stare gravă la spital.

S'a terminat greva

din regiunea metalurgică Lille

Paris, 7. (Rador). — **Greva din industria metalurgică din regiunea Lille s'a terminat ieri prin aplicarea arbitrajului obligatoriu. Lucrul va fi reluat Luni.**

„Pactul jugoslavo-bulgar este un adevăr istoric"

declară mitropolitul Ștefan al Sofiei

Belgrad, 7 (Rador). — *Agenția Avala transmite:*

Cu prilejul sărbătorilor Crăciunului (stil vechiu), mitropolitul Ștefan al Sofiei a adresat poporului iugoslav un mesagiu prin intermediul agenției Avala. In acest mesagiu, mitropolitul trimite poporului iugoslav binecuvântarea sa și amintește recenta vizită pe care a făcut-o la Belgrad, unde a fost invitatul patriarhului Iugoslaviei, Varnava și impresiile de neuitat pe care le-a dus cu sine din această călătorie

Vorbind de pactul bulgaro-iugoslav, mitropolitul Ștefan a spus: „Pactul exprimă dorințele cele mai arzătoare ale celor două popoare surori și ale celor două biserici. Pactul este un adevăr istoric. Apropierea bulgaro-iugoslavă este triumful păcii dela Bethleem, operă de bunăvoință și jertfa cea mai plăcută lui Dumnezeu în pragul anului nou. Facă Domnul ca toți bulgarii și iugoslavii să-și asume această mare și sinceră sarcină cu inima curată și cu sufletul limpede. Pactul este temelia liniștirii în Balcani, pentru binele păcii generale. Facă Domnul ca bulgarii și iugoslavii să devină un puternic factor de pace, inspirând respect și stimă vecinilor, ca și țărilor îndepărtate, statelor și popoarelor".

Trotzki va sosi în Mexico

la 9 sau 10 Ianuarie

Mexico, 7 (Rador). — **Serviciul de imigrație a fost înștiințat că vaporul „Ruth", pe bordul căruia se află faimosul agitator comunist Leon Trotzki, va intra în portul Tampico la 9 sau 10 Ianuarie.**

Ducele de Kent

va vizita pe fostul rege al Angliei

Viena, 7 (Rador). — **Se anunță că Ducele de Kent va face o vizită la sfârșitul acestei săptămâni Ducelui de Windsor.**

ȘTIRI ȘI POLEMICI

SERVICIILE ministerelor și ale celorlalte autorități publice, care au fost suspendate eri și azi, vor fi reluate mâine după amiază.

*

D. VALER POP va pleca mâine seară la Baia Mare.

Ministrul industriei și comerțului se va înapoia în Capitală Luni.

*

D. AURELIAN BENTOIU subsecretar de stat la interne a părăsit astă noapte Capitala plecând la moșia d-sale din Făcăeni.

*

Ziarul „La Stampa" din Torino publică o telegramă a corespondentului său din Viena, în care se anunță că după știri sosite în capitala Austriei, cărora li se acordă un mare credit, d. Stoiadinovici, șeful guvernului jugoslav, va pleca Sâmbătă la Roma.

D. Stoiadinovici ar urma ca dela Roma să se ducă la Paris.

*

ERI după amiază d. G. Tătărăscu, președintele consiliului, a fost primit într'o lungă audiență de M. S. Regele.

Primul ministru a făcut Suveranului un lung raport asupra ultimelor evenimente interne și externe.

*

IN ZIUA de 15 Ianuarie ora 17, se vor deschide la fundația Carol cursurile pentru pregătirea tehnică profesională a funcționarilor administrativi.

Solemnitatea deschiderii acestor cursuri se va desfășura în prezența d-lui ministru D. Iuca.

*

I. P. S. S. PATRIARHUL dr. Miron Cristea, care se află reținut în casă de o ușoară gripă, n'a luat parte eri la serbarea Bobotezei. Slujba religioasă a fost oficiată de arhiereul Irineu Mihălcescu, înconjurat de înaltul cler al Patriarhiei.

*

CU PRILEJUL inaugurării palatului administrativ de la Deva, va avea loc în acel oraș o mare demonstrație guvernamentală.

*

D. V. V. TILEA care se află încă la Viena, va sosi la Sibiu la 10 Ianuarie.

*

D. MOSCISKY, președintele Republicii polone va vizita Bucureștii la sfârșitul acestei luni. D-sa va fi însoțit și de d. Beck, ministrul de externe.

*

D. FUJITA, ministrul Japoniei la București, a plecat într'o călătorie la Tokio. Afacerile legației vor fi girate de d. Procuro Susuki, însărcinatul de afaceri.

In cercurile diplomatice se crede că d. Fujita, a fost rechemat la Tokio și că în luna Februarie va sosi la București noul ministru japonez, pentru care s'a și cerut acreditarea.

*

LA 12 IANUARIE a. c. va avea loc în Capitală o consfătuire a tuturor rectorilor universităților din țară.

Consfătuirea va fi prezidată de rectorul Universității din București, d. prof. Stoicescu.

*

AUTORITATILE superioare au fost informate despre noua agitație a pensionarilor leprozeriei dela Tichilești.

Leproșii sunt profund nemulțumiți de situație și cer o grabnică ameliorare. O delegație de 20 leproși s'a dus la Isaccea, unde a protestat contra situației, anunțând că pensionarii amenință cu evadarea, dacă nu se vor lua măsurile necesare.

In urma promisiunilor făcute de d. medic șef al județului că se vor face cercetări și se vor lua măsuri de îndreptare, leproșii s'au înapoiat în liniște la Tichilești.

*

CU PRILEJUL zilei de 24 Ianuarie este vorba să se facă noui înaintări de ofițeri din armele de uscat, marină și aviație — avansări privind lotul ofițerilor publicați în tabloul propunerilor pe anul 1937.

*

D. ION INCULEȚ, vice președintele Consiliului de miniștri, a părăsit eri Capitala, plecând la Sinaia unde-și va serba azi ziua numelui.

Vice-președintele consiliului se va înapoia mâine în Capitală.

*

LA CRAIOVA a fost arestat căpitanul pensionar Albert Șandor pentru faptul că fiind la un chef a început să insulte pe M. S. Regele și țara.

*

Din situațiile încheiate de serviciile sanitare din Basarabia, reiese că tifosul exantematic, cu toate că este iarnă, continuă să facă noui victime.

In prezent sunt aproape 130 cazuri.

*

GANGSTERUL SIKOWSKY, pripășit de câtva timp în țară la noi, a fost condus ieri la frontieră de către un agent al siguranței.

Toate insistențele depuse de banditul american de a i se prelungi termenul de ședere în țară au rămas infructuoase. „Aghiotantul lui Capone" a trebuit să-și părăsească cu greu metresele și să renunțe la faimoasele sale chefuri în jurul cărora făcea atâta publicitate, presa jidovească.

*

JUDECATORIA din Gura Humorului a judecat procesul celor acuzați de arderea ziarelor „ADEVARUL" și „DIMINEAȚA". In urma pledoariei d-lui dr. Ionel Țurcan, judecata a pronunțat achitarea tuturor inculpaților, în mijlocul unui entuziasm indescriptibil.

*

IERI, în locul obicinuitului ger al Bobotezei, a fost cea mai călduroasă zi a iernei. Termometrul a înregistrat, la soare, 21 de grade.

*

ȘCOALELE din provincie se vor deschide mâine. In Capitală, școalele se redeschid Luni 11 crt.

*

CHESTIUNEA realizării proectului pentru construcția liniei Pitești-R. Vâlcea a devenit foarte actuală.

E probabil ca în viitorul buget să se înscrie primele sume pentru realizarea proectului.

Motive de ordin strategic și economic, fac din linia Pitești-R. Vâlcea una din problemele cari cer o cât mai urgentă realizare.

*

AVIONUL „Typhon" cu care BAZU CANTACUZINO, își propune să bată actualul record în jurul lumii, stabilit de regretatul Willey Post, a fost recent transportat în Franța.

După performanța realizată de Bâzu pe acest aparat pe distanța Paris-București, asul român nemulțumit de viteza medie pe care „Typhon"-ul o realizează, a încercat o formulă menită să mărească atât viteza cât și raza de acțiune a aparatului.

Formula a fost găsită prin schimbarea motoarelor cari vor fi înlocuite cu motoare Renault care permit avionului o viteză medie compresor la 4000 m., cari vor da 420 km. pe oră.

*

Ministerul de Interne a înaintat azi ministerului de finanțe, proectul său de buget în conformitate cu ultimele amputări făcute în consiliul de miniștri de săptămâna trecută.

Bugetul ministerului de interne are un spor numai de 6 milioane, față de cel de anul trecut.

Va ataca Turcia sangiacul Alexandretta?

O importantă conferință prezidată de Kemal-Ataturk. — Circulă svonuri pesimiste în privința desfășurării diferendului din sangiacul Alexandretta

Paris 7 (Rador). *Agenția Havas transmite:*

Neașteptata conferință ținută la Eskișehir între președintele republicei turcești, președintele consiliului, șeful marelui stat major, ministrul Afacerilor Străine, ministrul de Interne și directorul Siguranței din Ankara, precum și anumite comentarii apărute eri dimineață în presa turcă au făcut să circule svonuri destul de pesimiste în privința desfășurării diferendului relativ la sangiacul Alexandretta.

Cercurile autorizate franceze acordă prea puțină crezare acestor svonuri. Ele observă că tonul articolelor din ziarele turcești nu corespunde nici de cum atmosferei în care se duc negocierile între guvernele din Paris și Ankara.

In aceste conversațiuni reprezentanții republicei kemaliste afirmă voința lor de a se ajunge la un acord. Deasemenea nu se crede că s'ar putea provoca complicațiuni într'un moment când observatorii neutri desemnați de Societatea Națiunilor se află în sangiacul respectiv.

PRESA FRANCEZA DEPLANGE INCORDAREA INTERVENITA IN RELAȚIILE FRANCO-TURCE

Paris, 7. (Rador). — **Pe neașteptate, amenințarea unei acțiuni violente din partea Turciei înspre Alexandretta, reține atenția întregei prese franceze de azi dimineață.**

Toate ziarele deplâng încordarea intervenită în relațiile franco-turce și amintesc că singură Societatea Națiunilor este în drept să ia hotărîri pentru vreo schimbare teritorială a ținuturilor aflate sub mandatul internațional.

ATATURK

„Credem că situația formează preocuparea cercurilor franceze și că anumite contacturi s'au stabilit la Londra în această privință, — scrie „Petit Parisien". In cazul în care turcii ar fi ispitiți să creeze un fapt împlinit în sangiacul Alexandretta, caz pe care voim să-l credem improbabil, nicio lovitură de forță nu va fi îngăduită. Avem încredere în înțelepciunea politică a președintelui Ataturk și în lealitatea sa față de prietenia franceză".

FRANȚA ȘI ANGLIA N'AR AJUTA TURCIA IN CAZUL UNEI LOVITURI MILITARE

„Excelsior" subliniază că mandatul încredințat Franței de Societatea Națiunilor interzice orice cedare de teritorii ce nu aparțin puterei mandatare. In niciun caz, Franța și Anglia n'ar putea subscrie la o lovitură militară a Turciei asupra Alexandrettei, al cărei statut definitiv cade exclusiv în competința Societății Națiunilor.

„L'Oeuvre", comentând situația scrie: „Ceeace Turcia nu voește cu niciun preț este, în ipoteza unui războiu viitor, ocuparea Alexandrettei de către italieni. Văzând că Franța pare a se orienta către Roma, guvernul turc se poate să fi hotărît să împingă lucrurile la extrem, pentru a împiedeca această ocupare italiană a unui port de însemnătate capitală pentru menținerea întregei activități a republicei turcești. Momentul a fost ales acum, când nici Anglia nici Franța nu pot dori să se angajeze serios în Mediterana orientală. Oricare ar fi urmarea evenimentelor, situația dintre Ankara și Paris într'un astfel de moment este atât de profund regretabilă încât o calificare apare foarte dificilă".

Numărul greviștilor

dela „General Motors" este de 53.000

Detroit, 7 (Rador). — Muncitorii unei alte uzine a societății „General Motors" s'au pus în grevă.

Acum numărul total al greviștilor este de 53.000.

Tipografia ziarului „Universul" str. Brezoianu

Girant responsabil Gh. Dumitrache

C. 8, 6 pagini 3 lei ANUL VI, No. 621 Sâmbătă 9 Ianuarie 1937

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

BIBLIOTECA CENTR. „ASOCIAȚIUNII" SIBIU

Porunca Vremii

TRIBUNĂ ZILNICĂ DE LUPTĂ NAȚIONALĂ ȘI CREȘTINĂ

Libertatea oricărei naţiuni nu poate fi decât naţională. Libertate fără naţionalitate nu se poate înţelege la nici un popor de pe pământ. Fără de naţionalitate nu e libertate nici lumina nicăerea ci pretutindeni numai lanţuri întuneric şi amorţire. Ce este aerul pentru viefuitoare, ce este lumina pentru vedere, soarele pentru creşterea plantelor, vorba pentru cugetare, aceea e naţionalitatea pentru orice popor.

SIMION BĂRNUŢIU

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituţii şi sprijinitori; Lei 800 pentru oraşe; Lei 600 pentru sate. Se primesc şi abonamente pe 6 şi 3 luni

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii şi Cecuri poştale (CEC) astfel: ABONAŢII PENTRU CONTUL 1224, DEPOZITARII „ „ 10405

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI I, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcţie, redacţie 4.1853; Ad-ţie, publicitate 4.1852

Români nu citiţi slova otrăvită a presei jidoveşti!

Uzanţele constituţionale şi viitorul guvern

Vâlva politică din ultimele zile a repus pe tapet fără de vreme, chestiunea guvernului de mâine. Şi s'au vânturat fel şi chip de formule, unele cu oarecare probabilităţi de reuşită, altele simple combinaţii făcute de interesaţi şi fără de nici un temei în lumea realităţilor.

Interesant în toate aceste combinaţii, este că partidul naţional-ţărănesc a fost cu desăvârşire exclus din probabilităţile guvernului viitor. Aceasta pentru motivul că în cercurile politice cu posibilităţi de informare precisă, se ştie că acest partid nu poate veni la guvern după atitudinea pe care a afirmat-o şi după dezastrul în care a lăsat ţara cele două guvernări ale lui. In ceiace priveşte cercurile mai largi şi mai puţin informate, pentru acestea busola orientării politice o formează instinctul popular. Şi în întreaga ţară se simte un curent de ostilitate împotriva partidului naţional-ţărănesc pe care masele româneşti au început să-l considere ca o primejdie pentru năzuinţele lui naţionale. Aceasta pentru faptul că de când este în opoziţie partidul condus de d. Ion Mihalache s'a manifestat permanent într'o suspectă cârdăşie cu comuniştii în luptele electorale şi ca un stipendiat al forţelor financiare şi casetelor particulare jidăneşti, punându-se astfel în opoziţie cu sentimentul general al ţării. În afară de aceasta partidul naţional-ţărănesc a adăpostit şi adăposteşte încă în sânul lui manifestări anticonstituţionale ataţate de d. Maniu care le numeşte „constituţionale", afirmări de doctrină comunistă făcute prin gura vice-preşedintelui său d. dr. N. Lupu, acţiuni regionaliste cu un vădit caracter ofensator pentru ţară şi primejdios pentru unitatea noastră naţională, având aerul că le consideră pe toate drept atitudini personale dar cari în fond fac din partidul naţional-ţărănesc un conglomerat antinaţional şi antimonarhic cu puternice tendinţe către o acţiune comunistă.

Această poziţie a partidului naţional-ţărănist, o simt masele populare şi de aceia refuză să creadă în posibilitatea venirii lui la guvern fiindcă acest fapt ar constitui cea mai neobicinuită sfidare adusă ţării şi intereselor ei naţionale.

De altfel acest lucru îl ştie azi şi conducerea partidului naţional-ţărănesc care se trudeşte zadarnic prin jidanii şi interpuşii lor din presa jidănească din România, să convingă opinia publică de dreptul pe care partidul naţional-ţărănesc îl are, în conformitate cu uzanţele constituţionale la succesiunea actualului guvern.

Şi fiindcă se pune atâta preţ pe acest argument care în fond este un simplu sofism, este bine să-l discutăm spre a lichida şi cu chestiunea acestui constituţionalism de care se agaţă tocmai partidul care are cea mai vădită atitudine anticonstituţională.

După teoria constituţională a „democraţilor" din presa jidănească, guvernul se cuvine partidului naţional-ţărănesc fiindcă acesta are cea mai numeroasă reprezentanţă în parlament, din toate partidele de opoziţie şi a întrunit — spun ei — cele mai numeroase adeziuni în ultimele consultaţii electorale (ceiace nu e tocmai riguros adevărat). Să spunem că este aşa. Că partidul naţional-ţărănesc are cei mai mulţi reprezentanţi în parlament faţă de celelalte partide de opoziţie şi că a întrunit uneori cele mai multe adeziuni la ultimele consultaţii electorale. Rezultă de aci obligaţia pentru factorul constituţional de a-i încredinţa guvernul? In nici un fel. Suveranul este arbitrul politic al ţării şi dacă partidul naţional-ţărănesc face caz de constituţionalism şi regim democratic când ştie că acesta e la noi numai o parodie, apoi constituţia nu spune de loc că M. S. Regele numeşte şi revoacă pe miniştrii săi după numărul reprezentanţilor pe cari îi are în parlament, ci pur şi simplu că-i numeşte şi revoacă. Iar cât priveşte chestiunea celei mai numeroase reprezentanţe în parlament, aceasta îşi are influenţă numai în ţările în cari regimul parlamentar e real. Cei douăzeci de deputaţi naţional-ţărănişti nu pot îndreptăţi într'un regim parlamentar real, un guvern naţional-ţărănesc. Fiindcă ar fi răsturnat de majorităţile parlamentare chiar în momentul constituirii.

Cât priveşte felul în care se practică la noi regimul parlamentar, faptul că unul din partidele de opoziţie are cu doi-trei deputaţi mai mult decât altul, nu poate constitui nici o indicaţie pentru Suveran de a-i încredinţa guvernul, necum o obligaţie despre care nici vorbă nu poate fi. Ar însemna poate un avantaj pentru acel partid în cazul când ar avea o reprezentanţă în parlament în adevăr impresionantă ca număr, ceiace ar însemna că în adevăr reprezintă o puternică adeziune a ţării în favoarea lui. Dar nici atunci Suveranul n'ar fi ţinut să se conducă după această indicaţie. Fiindcă în câţiva ani părerile şi simpatiile masselor se schimbă. Şi dacă acest partid ar fi atât de puternic îi rămâne calea alegerilor care l-ar putea duce la guvern prin numărul cel mai mare de mandate obţinute.

Aşa se prezintă problema din punct de vedere constituţional şi parlamentar şi deci argumentul acesta nu este de loc în favoarea partidului naţional-ţărănesc.

In momentul de faţă viitorul guvern trebuie să reprezinte voinţa şi interesele neamului. Ori această voinţă şi aceste interese au fost suficient verificate şi ele sunt hotărît de partea partidelor naţionaliste. Incât un viitor guvern fără o puternică structură şi coloratură naţionalistă, nu poate intra în concepţia ţării acesteia reale. Un guvern naţional-ţărănesc care ar veni în cele mai critice timpuri pentru statornicirea definitivă a existenţei noastre naţionale, cu un program de clasă şi nu cu unul naţional, ar fi o sinucidere pentru această naţie şi ţara l-ar respinge ca pe cea mai îndrăzneaţă provocare.

Aceasta trebuie s'o ştie azi partidul d-lui Ion Mihalache şi dacă vrea să mai vină vreodată la putere să-şi modifice atitudinea în conformitate cu interesele şi aspiraţiile naţionale ale ţării.

Petru Bănescu

Cămaşa de forţă

Asinus asinum fricat

Şeful său politic pe care în fiecare dimineaţă (adică în fiecare după amiază) îl dă de subţiori jos din pat, d. Tudor Teodorescu-Branişte scrie în „Adevărul":

„D. dr. Lupu a desfăşurat, în aceşti din urmă doi ani, o activitate care, fără nici un fel de exagerare, va rămâne în istoria politică a acestei ţări".

Va rămâne, într'adevăr.

Va rămâne cu o pată...

Aviz, doctorului Lupu

In Calea Griviţei nr. 257, îşi are biuroul „doctorul N. Teodorescu, sugesteur, telepat, spiritist, fiziognom, kiromant", *care ştie — după cum afirmă — să vindece boalele nervoase şi să lecuiască de... beţie, prin sugestie, pe oricine suferă de această pacoste.*

Oare doctorul Lupu ştie despre Teodorescu?

Tactică... pământeană

La ministerul de Justiţie s'a primit o petiţie a pământeanului perciunat LEON CANTARAGIU, care cere să i se schimbe numele în LASCAR CATARGIU.

— „De ce nu-ţi alegi alt nume?", l-a întrebat funcţionarul dela biuroul respectiv.

— „Pintrucă să vezi: cu un aşa nume sânt sigur dija, că rumunii n'au să mă mai boicoteze".

Echipa de jocuri româneşti la Londra: jocul „Trei leşeşti"

Imbecilizarea prin film

de N. BOGDAN

Intocmai ca blestematul căpăcăun din poveste, care transforma în scrum, în otravă şi în hoit tot ce atingea, tot aşa în zilele noastre jidanul a ajuns să prefacă toate cuceririle cele mai preţioase ale tehnicei moderne IN CHIP VOLUNTAR ŞI PREMEDITAT, în tot atâtea instrumente de imbecilizare şi de perdiţie. Graţie intervenţiei deliberate a acestui infernal factor izraelitean, noi românii cu deosebire, n'am ajuns să cunoaştem până acum decât posibilităţile negative şi destructive ale presei de mare tiraj, ale filmului, ale marilor edituri populare şi chiar ale radio-difuziunii. Căci până şi acest ultim mijloc extraordinar de răspândire directă în masse a celor mai nobile creaţiuni ale spiritului naţional, a încăput pe mâna jidanilor şi a masonilor, cari-l întrebuinţează pe cât pot în vederea triumfului scopurilor lor criminale.

Graţie campaniei viguroase şi susţinute a presei naţionaliste, printre iniţiatorii căreia am mândria de a mă prenumăra, întreaga Ţară Românească ştie astăzi că ziarele jidoveşti cari mai apar încă: DIMINEAŢA, ADEVĂRUL, LUPTA, LE MOMENT, DREPTATEA şi alte două-trei foiţe mai obscure — constitue o hidoasă ruşine pentru demnitatea noastră naţională şi o primejdie mortală pentru sufletul şi pentru viitorul nostru. Şi sunt absolut încredinţat că demascarea aceasta atât de desăvârşită va avea drept consecinţă eliminarea radicală a Scorpionilor, a Blumenfelzilor, a Braunşteinilor, a prostoveneştilor-Braniste şi-a tuturor celorlalţi hemoroizi intelectuali, din organismul naţional regenerat!

Insă puţină lume îşi dă seama că alături de presa de mare tiraj, un alt factor important contribue într'o măsură cel puţin egală la pervertirea şi otrăvirea spiritului public. Acest factor, care nici el nu trebue neglijat este filmul cinematografic.

Ţin să accentuez încă odată, în chipul cel mai categoric, că filmul în sine, ca instrument tehnic, ca posibilitate de reprezentare şi de exprimare artistică, e departe de a fi un rău. Dimpotrivă, el este o victorie considerabilă a omului şi, bine întrebuinţat, el poate ajunge — şi va ajunge cu siguranţă — un element primordial, indispensabil instrucţiunii şi înălţării sufleteşti a generaţiunilor viitoare. Aceasta cu atât mai mult, cu cât având posibilităţi infinite de adaptare, filmul poate fi util tuturor vârstelor, tuturor profesiunilor, tuturor naţiunilor şi tuturor raselor. Filmul ştiinţific, didactic, nici n'a fost studiat până acum în chip metodic, necum să fie realizat încă. Deşi el ar putea ajunge auxiliarul indispensabil al învăţătorului, al profesorului secundar şi al celui universitar în nu importă ce materie.

Filmul artistic şi educativ, în special filmul istoric şi cel cu subiecte eroice, a fost deasemeni sistematic ţinut sub obroc. Deşi şi în domeniul acesta, există regiuni imense cari n'au fost nici măcar explorate, necum să fie valorificate sistematic.

Cinematograful nu ajunge factor de imbecilizare populară şi factor de mutilare şi de pervertire sufletească, decât atunci când e acaparat de jidani. Pentru că aceştia, în loc să acorde vre-o atenţie filmului ştiinţific, filmului educativ şi eroic, nu fabrică şi nu exploatează decât filme senzaţionale, scabroase, pornografice, prin cari se preamăresc instinctele cele mai josnice ale omului şi se justifică pornirile sale cele mai degradante şi mai culpabile.

Astfel e absolut limpede că atât prin cinematografie, cât şi prin presă, ALIANŢA IZRAELITA UNIVERSALA urmăreşte acelaş scop francamente criminal: degradarea spirituală şi morală a creştinilor, abrutizarea şi bestializarea lor. Şi trebue să recunoaştem că toate mijloacele lor de realizare au fost adecuate acestui scop hidos. Pentru că în toate ţările din lume unde jidanii pot fi bogaţi şi puternici, în Statele-Unite, în Anglia, în Franţa şi în coloniile lor, ca şi în Rusia, întregul sistem de industrializare şi de comercializare a filmului e în mâini jidoveşti şi utilizat potrivit consemnelor fixate de Kahalul suprem din New-York. După cum trebue să constatăm cu tristeţe că în România hienele perciunate au realizat un veritabil monopol asupra filmului, în aşa fel că pe ecranele noastre nu se mai produc decât filme turnate de jidani sau cenzurate de ei şi puse în conformitate cu interesele lor scelerate, anti-naţionale şi anti-creştine.

(Urmare în pagina 2-a)

Români şi Romance!

Vedeţi unde am ajuns. Nu putem respira în ţara noastră de atâta infecţie iudaică; tinerele noastre vlăstare cu toate diplomele pe cari le au în buzunar mor de foame în ţara pentru care s'a vărsat atâta sânge românesc.

Ţara se înstrăinează cu fiecare zi care trece. Şi cu toate că întrebarea care stărue pe toate buzele este: UNDE MERGEM? totuşi se găsesc ROMÂNI şi ROMANCE care îşi lasă banul lor în dugheana speculantului jidan şi îşi otrăvesc sufletul cu maculatura ziarelor jidoveşti.

„Blocarea" Spaniei

Două izolări.

Una, privitoare la evenimentele externe, cealaltă la o problemă internă de luptă românească.

Două primejdii, două paradoxe.

Extern. Spania.

Din nou, cu o neghioabă îndârjire, se vorbeşte în ziarele noastre de şi mai neghioaba încăpăţânare franco-engleză, încordată în a realiza, pare-se, o blocare a coastelor spaniole spre a le feri de „revoltătoarea" „nedreapta" intervenţie italo-germană, afirmată de neîncetate trimeteri de material, de voluntari, etc...

Deci, încă odată, Italia şi Germania sunt singurele ţări ce s'au făcut vinovate de „nepermise" intervenţii în favoarea naţionaliştilor spanioli. De ruşi nici pomeneală. Ei nu se amestecă, sunt paşnici, împărţiali, nu trimet nici un om pe pământul spaniol, n'au contribuit cu nimic la înverşunarea războiului civil ce încleştează astăzi Madridul. Da, poporul rus, inocent, nevinovat n'are niciun amestec în toate acestea. Italia şi Germania sunt „singurele" care au intervenit în masacrele spaniole.

Când o să se termine, domnilor, cu aceste nerozii? Blocare franco-engleză a coastelor spaniole spre a împiedica alte intervenţii italo-germane? Ce înseamnă asta, dacă nu o nouă sfidare a bunului simţ, o injosire ruşinoasă a două guverne reprezentând două mari puteri, două guverne ce înfruntă, cu o ilogică impertinenţă, cel mai elementar bun simţ?

Că guvernul Blum, e alături de Soviete pentru „guvernamentali" (guvernamentali!), o ştim de mult, dar ca Anglia, faimoasa ţară a înţelepciunii a bunului simţ şi a bunului gust, să ratifice o răţăcire a guvernului Blum, acuzând mai departe Italia şi Germania, şi numai pe ele, de arbitrară intervenţie în Spania, aceasta chiar că ne miră.

In sfârşit încă odată ni se dă o dovadă a lipsei de bună credinţă cu care este condusă astăzi diplomaţia Apusului. Ceiace depăşeşte însă paradoxul atâtor arbitrare măsuri e primejdia unei învrăjbiri dintre două puternice ţări, deoparte, şi alte două ţări ce, fără să aibă aceleaşi întinderi sau bogăţii, sunt mult mai oţelite decât Anglia şi Franţa. Italia şi Germania.

Şi la noi, bineînţeles, Sărindarul sburdă, Sărindarul ride. Impiedicarea altor intervenţii italo-germane în Spania fără pomenirea Rusiei.... Cum să nu ridă, domnilor?

Noroc că rid degeaba.

In ziua în care Italia şi Germania au recunoscut guvernul Franco, situaţia „guvernamentalilor" spanioli a fost pecetluită.

Spania va fi a naţionaliştilor.

Il vedeţi oare, pe Mussolini şi pe Hitler, recunoscînd guvernul lui Franco pentru ca după o lună, două Franco pierzând partida, să se retragă din politica Spaniei?

Eu sincer vă spun, nu cred. Mussolini şi Hitler n'au recunoscut guvernul Franco decât din ziua în care s'au asigurat că, oricare ar fi ajutoarele date de Blum şi de Soviete, comuniştii spanioli vor pierde partida.

E cel mai clar, cel mai bun argument pe care îl putem da tuturor acelora ce se indoiesc încă de biruinţa naţionaliştilor.

Vă aduceţi aminte de războiul italo-abisinian? Şi atunci, Italia trebuia să piardă.... A câştigat.

La fel acum cu războiul spaniol.

Am mai vorbit de scăderile româneşti în lupta naţionalistă pe care o ducem. A insista iar ar însemna să lungim prea mult subiectul unor trecute articole. Amintim însă, categoric, românilor ce îi sprijină pe evrei, ce trafichează cu evreii, ce se supun umilitor unor evrei că în ziua în care nu va mai fi în România presă, aroganţă şi conrupere evreiască, va dispare, odată cu ele, şi categoria românilor ce au făcut dintr'o stăpânitoare tradiţie românească o îndobitocită abdicare de slugi parvenite, înlănţuite la ruşinoase prosperităţi evreeşti.

Au crezut că ne izolează? Vor fi izolaţi.

O. Densuşianu-Fiul

Bravo, Iuca!

De actualul ministru de Interne, mă leagă un vechiu sentiment de ură. In Iulie 1927, cu ocazia celor mai cumplite alegeri generale liberale, din ordinul său şi al unui bătrân, Iancu Coşoiu, pre numele său adevărat, actual senator — scriitorul acestor rânduri, împreună cu fratele meu, am fost arestaţi în propriul nostru sat, purtaţi de jandarmi din post în post, închişi în cotete de porci şi supuşi la tot felul de vexaţiuni. Sunt, într'adevăr, unele fapte din copilărie ori din tinereţea noastră care lasă urme aşa de adânci în amintire, pe care nu le poţi uita niciodată.

Calitatea mea de ziarist m'a adus însă de două ori în contact cu acest om, odată, la Giurgiu, pe când era numai subsecretar de stat şi îl solicitam să repare o nedreptate comisă de cineva în Vlaşca noastră, a amândurora. Iuca m'a servit prompt. Casa lui dela Giurgiu, în care a fost rând pe rând, primar, prefect, deputat etern şi, iată acum ministru — e casa cea mai sărăcăcioasă, din câte am văzut. Dimitrie Iuca are, în privinţa aceasta, ceva din etica politică a lui I. Gh. Duca, al cărui caracter şi acţiuni personale nu e momentul să le discutăm acum, dar care, se ştie, după o viaţă întreagă de mânuire a demnităţilor şi banului public, a murit sărac lipit pământului. Dimitrie Iuca face politică din pură şi simplă pasiune, aşa cum facem noi literatură şi gazetărie. Sunt unii oameni cărora le place să se cheltue aşa gratuit, în slujba unui aşa zis interes public care 'ţi întoarce tot binele pe care i l-ai făcut, cu măsura celei mai crase ingratitudini.

Să vedeţi cum face politică Dimitrie Iuca. El se scoală la 5 dimineaţa şi până pela 9—10, împarte cealuri, bani din buzunarul său personal şi lungi şi călduroase scrisori de recomandaţie, sutelor, miilor şi nesfârşitelor convoiuri de năpăstuiţi, în majoritatea lor ţărani. La Minister, Iuca nici nu pare a fi ministru. Lumea e obişnuită să vadă în MINISTRU, o persoană sacră, o mare figură de preot şi de zeu, a cărui simplă strângere de mână să-ţi dea de povestit o lună de zile după aceea. „Hei, când am intrat eu şi-am vorbit cu DOMNUL MINISTRU...".

Iuca, la ministerul lui, e şi ministru şi subsecretar de stat şi propriul său şef de cabinet şi portar şi uşier, de toate. Cabinetul său stă veşnic deschis, ca o biserică, intră şi iese cine vrea, nimeni nu e stânjenit nici cum. Ţăranii — vlăşcenii aceia cari taie gâtul caluiul şi 'i la ciopotul — dau busna ca la ei acasa, aduc găteje şi coc porumb în biroul lui, îi fumează cutiile cu ţigări, îi umblă prin hârtii şi prin *baiton*, îi şopăcăle la urechi şi... l'înjură pe „Domnu Iuca", prieteneşte, de mulere...

Că „Domnu Iuca" nu se supără. „Domnu Iuca" zambeşte numai. Un zambet cald, ca geana unui răsărit de soare care incălzeşte şi alină. Domnu Iuca intervine în toate pasurile şi'n toate suspinele şi unde pune el iscalitura, pune şi Dumnezeu mila. Niciun semn de oboseală, niciun semn de desgust, faţă de toate aceste nesfârşite competiţiuni populare. Democraţia lui Iuca, pe care, dealtfel, în alt plan, noi o detestăm, este o democraţie absolut sinceră, o natura a sa proprie, care'şi are isvoarele într'un adânc instinct de omenie şi superioritate morală. Căci democraţia cunoaşte şi acele tipuri de ciocoiandri, cu brăţări la mână şi cu gene false, cari spun numai din limuzină „BONJOUR POPOR!" şi nu catadicsesc vreodată să dea mâna cu mâna cât o opincă a unui ţăran.

Un om ca el era predestinat s'ajungă ministru.

Ei şi?

Dimitrie Iuca putea să rămână acolo tot aşa de absent şi de anonim ca atâţi inşi cari s'au perindat în fruntea trebilor dinlăuntru. (Vă mai amintiţi careva de Radu Mihai? Ei bine Radu Mihai a fost şi el ministru de Interne şi era pe vremea lui o celebritate!)

Prima măsură de înnaltă purtare politică a lui Iuca a fost aceea când a refuzat să mânuie acea putină cu miere dela Interne care se numeşte FONDURILE O. P. El şi-a declinat administrarea acestui fond şi locmaua a fost trecută la Preziden[ţ]ia Consiliului. Un gest...

Iar a doua operă a sa indrăsneaţă a fost atunci, când a pus sub urmărire pe Marthon I'erţ. Cu jidanii, liberalii au dus-o pururea într'o dulce tovărăşie de afaceri, deşi formal erau antisemiţi. In această fervoare comunistă şi antisemită, Iuca a luat taurul de coarne şi, fără prea multe *forme de proces*, jidovul ungur care făcea milioane aici, cu comunismul şi pornografia, fără să fie măcar cetăţean român în regulă — a fost svârlit peste graniţă!

De unde şi cum a devenit Iuca antisemit, nu putem pricepe. In Giurgiu, şi nici în Vlaşca, nu sunt Evrei. Un comandament cu mult mai înnalt i-a dictat lui această măsură, pe care am ţinut s'o impodobim aci cu toate laudele.

D. Iuca e şi autorul unei legi administrative, pe care, e drept, nu am urmărit-o în toată structura ei. La Interne, desfăşură o intensă activitate şi până acum nu a făcut nici o gafă.

Probabil, însă, că toate aceste ocupaţiuni îl absorb atât de mult, încât nu mai are timp să se mai repeadă şi prin judeţ.

Afle dela noi, cu ocazia acestui articol festiv, că fieful său, judeţul Vlaşca, a ajuns în prezent, din toate punctele de vedere, o adevărată cocină de porci...

N. Crevedia

Crăciunul dela Madrid

de I. DIACONESCU

Trecură şi sărbătorile...

Fiecare dintre noi am petrecut mai costisitor, sau mai modest.

Chiar şi cerşetorul, umilul bătrân cu genunchii pantalonilor sparţi, ori ţiganca zdrenţuroasă, cu copilul în braţe, cari ne aţin calea la colţul străzii, solicitându-ne gologanul cu vocea lor plângăreaţă, chiar şi aceştia au avut o bucurie de Crăciun.

Una din acele bucurii lumeşti, cari însemnează evadarea din comunul vieţii acesteia, atâta de lipsită de satisfacţii cari să ne facă să-i uităm zădărnicia şi jugul.

Fie şi numai odihna pentru salahorul împovărat de muncă grea şi fără preget; fie şi numai o bucăţură de pâine albă în loc de mămăliguţă; fie şi numai ascultarea celui mai neprihănit şi desuet spectacol, acela al irozilor, sau colindeţelor...

Toţi, fără deosebire, am avut măcar impresia că petrecem Crăciunul, altfel decât pe celelalte zile ale anului.

Iar dacă a fost totuşi cineva printre noi, care, lovit de o nenorocire în familie, sau de cine ştie ce încercare în năzuinţele lui, nu a putut lua parte la marea bucurie a reînvierii anuale a omenirii, simbolizată atât de integral şi de măreţ prin naşterea Mântuitorului, chiar şi acesta a fost atins de efluviile marei taine creştineşti şi mai ales româneşti — căci fiecare popor îşi are un Crăciun care e numai al lui — prin simplul fapt că s'a aflat pe solul natal, între cei de aceeaşi lege şi simţire.

Cei şapte, în frunte cu Moţa, au fost însă privaţi până şi de această fericire fără saman — a cărei lipsă ei singuri o pot înţelege în toată drama ei — de a spune „la mulţi ani!" în ambianţa şi atmosfera sufletească de acasă.

La cele zece fericiri, din predica de pe munte, ei au dreptul să adauge încă una: fericiţi cei ce se pot bucura de naşterea Mântuitorului, sub cerul patriei.

Cei şapte soli ai ţării noastre, pe pământul unde iadul stă să se crape spre a-L înghiţi pentru totdeauna pe Hristos, au fost prinşi de sara de Crăciun, cu mâna înghe[ţ]ată pe oţelul flintei, sfredelind bezna păcuroasă cu priviri de cremenă scăpărătoare, în direcţia în sare Satana îşi pregăteşte de încăerare batalioanele lui roşii.

Poate i-a apucat Crăciunul în tranşee, departe unul de altul, fără a putea să-şi strângă mâna pe întunerec şi să-şi comunice măcar prin această atingere de trupuri, fiorul pe care ţi-l dă cea mai mare sărbătoare a lumii creştine.

Nu vor fi putut — poate — de cât fiecare în locul lui izolat, să se gândească la marele mister al naşterii prunculuI Isus în ieslea dela Vitleem, sub steaua ascunsă printre nouri odată cu sosirea magilor răsăritului.

(Continuare în pagina II-a)

SPORT

F. C. Rapid nu rezistă

In atâtea rânduri am arătat că situaţ a juridică a noului club F. C. RAPID este cu totul neregulată.

In ROMBOL, oficiosul Federaţiei Române de Football, a apărut o decizie a Comitetului Federal, prin care se statorniceşte că gruparea C. F. R. şi-a schimbat numele în F. C. RAPID. Această decizie este dată cu drept de apel în 20 zile.

La suprafaţă, lucrurile par simple.

Este vorba de o simplă schimbare de nume, fapt prevăzut şi bine încadrat de vechiul şi noul regulament al F. R. F. A.

Numai că adevărul nu este tocmai aşa.

Astă vară, comitetul de direcţie al Regiei autonome a C. F. R., în deplin acord cu d. director general MACOVEI, a hotărât să transforme în amatoare, toate secţiunile sportive profesionale ale Asociaţiei culturale şi sportive a funcţionarilor şi mucitorilor C. F R.

Această Asociaţie funcţionează în baza unui statut special, care permite Direcţiei Generale anumite imixtiuni directorii, *„pentruca funcţionarii şi lucrătorii să nu poată dezerta dela datorile pe care le au faţă de instituţie, sau faţă de ţară“*. Rămâne de văzut dacă acest articol de regulament nu contravine prevederilor constituţionale, care dă cetăţenilor ţării dreptul de liberă asociere. Până una alta, pe noi nu ne interesează această chestiune.

In orice caz, Direcţia Generală, în afară de drepturile ei, a contramandat adunarea generală a Asociaţiei mai sus pomenite, adunare generală ce trebuia să se ţină încă din luna Mai a anului trecut. Cum însă gruparea C. F. R. nu este decât o simplă secţie a Asociaţiei, ea n'are nici drept de gestiune nici de autodeterminare. Iar Asociaţia, prin adunarea ei generală, era singura în drept să hotărască amatorizarea secţiunilor ei profesioniste.

Neintrunindu-se în adunare generală, salariaţii C. F. R. nu şi-au putut spune cuvântul.

Intre timp, gruparea C. F. R. intră în mâna unor străini, interesaţi numai la propriul lor câştig. Este vorba de ungurul C. BAUER, şi de jidanul ungur KALMAN KONRAD, care mai este şi antrenor al secţiei.

Văzând că ceferiştii sunt cu gura legată, aceşti doi reprezentanţi ai iredentei maghiare au luat afacerea pe cont propriu. Descompletându-se între timp şi comitetul secţiei, BAUER şi KONRAD au lucrat ca în codrul Vlăsiei. Au introdus la F. R. F. A. o cerere prin care anunţă că C. F. R. şi-a schimbat numele în F. C. Rapid.

Cum însă KALMAN şi BAUER nu sunt reprezentanţi legali ai grupării. cererea lor este nulă.

Desemnarea secţiei de football C. F. R. face parte din patrimoniul Asociaţiei, singura în drept să dispună de soarta secţiilor sale.

In schimb KONRAD şi BAUER au dreptul să înfiinţeze un club nou. Şi atunci F. R. F. A. îi va obliga să ia calea normală. pornind în campionat dela categoriile inferioare. In acelaş timp, Asociaţia culturală şi sportivă C. F. R. rămâne cu toate drepturile ei în legătură cu clasamentul şi categoria. Chiar dacă cei doi samsari de sport ar trage în noua lor grupare pe toţi actualii jucători feroviari, gruparea C. F. R. este singura în drept să continue cursa de primăvară a campionatului Diviziei A.

Este clar deci că F. C. Rapid nu există. Nu există nici ca haină nouă pentru vechiul C. F. R., nici ca grupare nouă, fiindcă BAUER şi KONRAD n'au anunţat F. R. F. A. că au înfiinţat un club nou.

In acelaş timp, Asociaţia culturală şi sportivă C. F. R. a făcut, prin reprezentanţii săi legali, contestaţie contra cererii de schimbarea numelui secţiei sale de footlball.

Nu ne îndoim că forurile în drept îşi vor face datoria.

Pentru a lămuri pe cititori asupra destinelor grupării C. F. R., menţionăm că diriguitorii Asociaţiei nu vor nici să-şi desfiinţeze, nici să-şi amatorizeze secţia de football. Ei vor să lichideze toate contractele cu jucătorii străini, pentruca. apoi, să continue activitatea numai cu jucători români, funcţionari şi muncitori calificaţi ai căilor ferate.

Credem şi noi că aceasta este singura soluţie normală a frământărilor dureroase din sânul grupării C. F. R. Şi atragem atenţiunea vechilor conducători, români sau unguri, că nenorocirile abătute asupra clubului C. F. R. nu sunt decât fructul activităţii lor vitrege şi nefaste. Este timpul să se dea la o parte, pentru a face loc oamenilor cu adevărată dragoste pentru sport.

Virgil Popescu

Cazul Braine se complică

Este cunoscut cazul jucătorului belgian RAYMOND BRAINE, care a activat până în acest an în rândurile clubului SPARTA din Praga: *guvernul cehoslovac i-a anulat permisul de şedere în ţară, aşa că SPARTA s'a văzut silită să renunţe la serviciile lui BRAINE. Acesta chiar se angajase la un club din* Bruxelles. *Pe data de 1 Ianuarie 1937 însă situaţia s'a schimbat, guvernul cehoslovac revenind asupra măsurii de mai sus.*

In prezent contractul lui BRAINE cu SPARTA este perfect valabil; în schimb, BRAINE nu mai vrea să se întoarcă în CEHOSLOVACIA.

Actualmente se duce o vie corespondenţă între federaţiile belgiană şi cehoslovacă, pentru a se da cazului BRAINE o soluţie convenabilă.

D. Löwenstein scrie românește

Vice-preşedintele formaţiei iudeo-maghiare C. A. O. şi reprezentantul ei permanent la Bucureşti, d. LÖVENSTEIN, s'a simţit obligat să dea şi dumnealui câteva declaraţii gazetei perciunate a lui MUNTEANU-GOLDENBERG.

D. LÖWENSTEIN vrea să facă puţină polemică cu d. ELADESCU, conducătorul VENUSULUI. Adică, după ce ia un ton mocnit, înmănuşat într'o oarecare prudenţă circumstanţioasă, ajunge la concluzia că faptele, în legătură cu afacerea BODOLA, au fost exact zugrăvite de vice-preşedintele VENUSULUI.

Şi mai ţine d. LÖWENSTEIN să adauge că BODOLA nu este aşa de amurezat de culorile VENUSULUI, cum a declarat la un moment dat, dar că în schimb ţine foarte mult la soliditatea financiară a acestui club.

Credem că această mărturisire i-a scăpat conducătorului orădean, în lupta crută pe care a dus-o cu morfologia şi sintaxa limbii române.

Altfel nu se explică lipsa de tact pe care a dovedit-o d. LÖWENSTEIN în acuzarea afacerilor lui BODOLA.

In urma acestor declaraţii, au scăzut cu totul acţiunile lui BODOLA în ţară.

Crăciunul dela Madrid

(Urmare din pag. I-a)

Şi totuşi, cât de neţărmurită trebue să fi fost bucuria celor şapte fraţi plecaţi în Spania, odată cu svonul ce le va fi sbuciumat pieptul în sara naşterii.

La mulţi ani!, se spuneam noi, cei rămaşi acasă, ciocnind veseli paharele cu vin, în seara de Crăciun.

La mulţi ani, da...

Dar garanţia acestor mulţi ani ne-o dă — printre atâţia zeci de mii câţi mor în Spania — lupta şi sacrificiul celor şapte aleşi printre aleşi ai neamului nostru.

Fără hecatombele dela Madrid, Crăciunul creştinesc nu ar mai avea de trăit mulţi ani. Poate cel de acum ar fi fost ultimul.

De aceea zicem că mare trebue să fi fost bucuria celor şapte camarazi în seara naşterii — oricât de vitrege vor fi fost condiţiile lor de existenţă — gândindu-se că prin jertfa lor chezăşuesc acel „la mulţi ani“ pe care românimea îl rosteşte cu bucurie şi evlavie de aproape două mii de ani şi pe care vrea să-l rostească în vecii vecilor în noaptea de Crăciun.

Dar în afară de familiile lor, câţi dintre noi s'au gândit în această noapte la Moţa, Clime şi la ceilalţi camarazi?

Câţi am simţit transfigurarea care să ne lumineze măreţia actului lor?

Câţi ne-am cutremurat la gândul că poate ei tremură de frig îngropaţi în tranşee, în vreme ce noi ne ospătam şi benchetuiam?

Câţi ne-am simţit geana umedă, amintindu-ne de copiii lui Moţa, cari desigur au întrebat-o pe mama lor în acea sară: — mămico, ce-o face tăticul acum?

Câţi am participat, măcar cu un regret, cu o tresărsoare de inimă, sau cu înfiorarea cutelor cugetului, la jertfa lor de tihnă, de tinereţe şi poate la jertfa lor de viaţă?

Ştim: Crăciunul e făcut pentru creştini, dar de martiri.

După cum Romînia Mare e făcută pentru beneficiarii supravieţuitori ai războiului, însă de acei ce zac de 20 de ani sub glie.

Dar Moţa şi ceilalţi şase camarazi ai lui se vor întoarce.

Nu ştim cât de curând, însă suntem siguri că se vor întoarce toţi şi teferi, pentru a străjui şi mai departe printre noi — stâlpi de foc — o credinţă nestinsă ca o torţă eternă.

Atunci abia, când îi vom revedea în mijlocul nostru, îi vom putea înţelege în toată grandoarea faptelor lor şi vom putea lua lumină din lumina lor.

Vom pricepe, în sfârşit, că Mântuitorul nu se naşte în fiecare an, în virtutea unei tradiţii inerte, stropită animalic cu bunătăţile roadelor pământului, ci prin jertfele lungului şir de martiri creştini, cari şi-au dat viaţa de câte ori a fost nevoie, pentruca El să poată renaşte.

Prin gestul eroic al celor şapte camarazi cari au petrecut ziua naşterii Mântuitorului în tranşeele din faţa Madridului, întru apărarea lui, românismul a adăugat încă o faptă mare la temelia bisericii creştine universale, pe care un Ştefan cel Mare a slujit-o cu atâta vitejie acum aproape cinci veacuri.

Şi nu se poate ca, istoria, care reţine tot ce e măreţ şi luminos, să nu reţină pentru eternitate, gestul lui Moţa şi al camarazilor lui de luptă.

I. Diaconescu

Imbecilizarea prin film

(Urmare din pag. I-a)

Printre reprezentanţii caselor de filme străine din ţara noastră, nu sunt nici trei la sută numai români, dar măcar creştini. Proprietarii şi antreprenorii cinematografelor din întreaga ţară sunt de aşişderi jidani. Intre toţi aceştia şi massa spectatorilor ovrei dela oraşe, s'a stabilit apoi o convenţie în regulă, sancţionată de sinagogă, în sensul ca să nu se difuzeze şi să nu se dea concursul decât filmelor infame şi imorale, cari mai mult decât orice pot să contribue la îndobitocirea goimilor. Astăzi mai ales, când cinematograful exercită o influenţă mult mai adânc simţită decât şcoala, cartea şi cabinetul de lectură.

Indrumătorii spirituali ai naţiei nu pot rămâne indiferenţi faţă de această situaţie dezonorantă şi funestă pentru sufletul românesc. Problema aceasta trebue examinată de aproape sub toate feţele şi rezolvată în conformitate numai cu interesele vitale ale natiunii române şi creştine. In ţară la noi nu se cade ca esclusivitatea s'o aibă numai filmul jidovesc, ci, până când ne vom învrednici să ne realizăm o industrie proprie de filme, să dăm posibilităţi de manifestare şi filmului japonez, german şi italian. Iar pentru a sfărâma armătura materială a acestui monopol spurcat, achiziţionarea filmelor din străinătate să se facă de către o comisiune de artişti şi de oameni de gust, români şi creştini sprijiniţi de stat, iar cinematografele să fie municipalizate.

Ori cum, problema merită să fie luată în discuţie publică şi la urmă să fie adusă în parlament spre legiferare.

Nicolae Bogdan

Germania-Italia la rugby

Iată ce declară ziarului L'Auto d. Mailhan, arbitrul matchului de rugby internaţional, care a revenit Germaniei :

„Niciodată n'am avut de învins atâtea greutăţi în descursul unui match. In unele momente, ceaţa era atât de groasă încât, pe linia de 22 m., nu se puteau distinge nici barele buturilor, nici arbitrii de margine cu steagurile lor. Am vrut să opresc matchul de trei ori. Dar conducătorii m'au rugat să le evit complicaţii cu spectatorii.

In orice caz, jucătorii au practicat un rugby de o calitate destul de bună. Ei nu merită niciuna dintre învinuirile care li se aduce ca de obiceiu : poziţii în afară de joc sau trucaje de grămadă. Au fost foarte disciplinaţi şi însufleţiţi de cel mai bun spirit sportiv“.

ZI DE ZI

— BICA BEILIS, ploşniţa iritantă dela „Gazeta Sporturilor,“ *este corespondentul ziarului L'AUTO la Bucureşti.*

— IN TOATA Europa, *patinoarele s'au deschetat. In FRANŢA, POLONIA, CEHOSLOVACIA, AUSTRIA etc., echipele de hockey pe ghiaţă şomează.*

— UNIREA-TRICOLORUL face astăzi ultimul antrenament în vederea matchului de Duminica viitoare cu C. A. O.

— NU S'A FIXAT încă arbitrul matchului UNIREA-TRICOLORUL-C. A. O.

— PESTE O SAPTAMANA, VENUS va începe antrenamentul în sala de gimnastică a gardienilor publici din şoseaua Bonaparte.

— CLUBURILE divizionare de peste munţi desfăşoară o activitate remarcabilă, întâlnindu-se săptămânal în mathuri amicale.

— ZILELE ACESTEA trebuie să sosească în ţară meritoasa formaţie de rugby a STADIULUI ROMAN, care ne-a făcut o frumoasă propagandă cu ocazia turneului său prin Florenţa.

Deşi STADIUL ROMAN n'a recotat numai victorii, totuş rezultatele la minimă diferenţă obţinute în ţara cu cel mai bun rugby continental, sunt adevăraţi lauri pentru sportul românesc.

— BEFFA, viitorul jucător al Venusului, *va sosi în ţară la 20 Ianuarie.*

Concertul corului bisericii române din Sofia

In seara zilei de 3 crt., a avut loc la Ateneul Român concertul corului bisericii române din Sofia, care s'a bucurat de patronajul Sanctităţii Sale Patriarhul Miron, reprezentat prin părintele P. Partenie, secretarul general al ministerului cultelor şi prin părintele Bulacu, consilier la Patriarhie.

Corul compus din 25 voci bărbăteşti şi dirijat de părintele Popescu-Runcu, superiorul bisericii române din Sofia, a fost, pentru noi, o surpriză dintre cele mai plăcute. Intr'adevăr, ascultând acest cor care, ca omogenitate s'a prezentat cum nu se poate mai bine, îţi reaminteşti, cu drag, de perceptele maestrului G. Breazul, fostul nostru profesor de enciclopedie şi pedagogie a muzicii la Conservatorul din Bucureşti, în sensul că, spre a reuşi în muzică, fie ca profesor, fie ca dirijor, trebuie să „cointeresezi“ massa, spre a pu-

Corul bis. române din Sofia

tea, astfel, culege roadele cele mai frumoase.

Părintele-dirijor Runcu a ştiut să cointereseze pe coriştii săi, la munca şi ţelul propus, reuşind pe deplin a scoate din fiecare din cei 25 colaboratori, un maximum de rezultate, ele fiind cu atât mai frumoase, îmbucurătoare, cu cât majoritatea acestor corişti — posedând voci bine puse la punct — o formează elementul bulgar, nu cel român.

Ca interpretare, am putut constata că perceptele unui alt, nu mai puţin valoros profesor al nostru — numim pe maestrul Ştefan Popescu, titularul catedrei de dirijat şi interpretare dela acelaş Conservator, — au fost cu strictete urmate.

Programul destul de bogat, cuprinzând zece lucrări româneşti (dintre care opt compoziţii proprii ale dirijorului, una a lui Sabin Drăgoi („Doamne, buzele mele....“), iar a 9-a „O jalnică întâmplare“ ni se pare că este tot a dirijorului Runcu, deşi în program numele autorului este „B. Stork“, trei compoziţii bulgăreşti (una dintre ele „Mlad delia“ dirijată de autor, d. G. Spasov, el însuşi membru al acestui cor), una rusească şi un cântec popular aromân, armonizat de Runcu, bisat de public, a fost executat cu multă artă. Acest cor care s'a prezentat mai mult ca un grup de solişti, dintre care menţionăm pe basul Vişegonov, care posedă o voce profundă, caldă, convingătoare, pe baritonul Petrov, lemente de valoare, din massa muzicală atât de limitată din Sofia, nu mai mic este şi meritul dirijorului, părintele Popescu-Runcu, despre a cărui frumoasă activitate desfăşurată la Sofia vom vorbi pe larg într'un articol special ce ne-a fost inspirat de un alt aspect — cel naţional — al acestui eveniment, despre al cărui aspect artistic vorbim în cele de mai sus, care îşi chinueşte tinereţea pentru propagarea, în Bulgaria, a frumuseţilor muzicii corale româneşti.

Eforturile lăudabile ale acestui prea frumos ansamblu coral, au avut satisfacţia unei aprecieri parţiale din partea publicului. Organizatorii acestui concert nu au ales o dată prea fericită. Ne place a crede că numai datorită faptului că acest concert a avut loc în plină vacanţă a unui Crăciun fără zăpadă şi fără ger, sala nu a putut găzdui pe obicinuiţii concertelor dela Ateneu. Aceia însă cari au ascultat acest frumos concert, nu vor regreta că s'au deranjat mergând la Ateneu, în loc de a sta comod acasă, ascultându-l la radio, deoarece le putem spune că au încurajat, prin prezenţa lor, o mişcare nu numai artistică, ba şi una naţională, dusă, nu fără greutăţi, de dirijorul Runcu de care foştii săi profesori dela Conservatorul din Bucureşti, se pot mândri.

Exprimăm dorinţa ca acest cor să ne mai viziteze, ca să ne arate progresul său mereu crescând.

Nic. J. Sarru

Aspecte, Insigne, Comentarii

D. M. Polihroniade

— a făcut să apară, în colecţia „RANDUIALA“ a treia cărticică de analiză a diferitelor faţete ale fenomenului legionar. Volumaşul d-lui Polihroniade se intitulează „TINERETUL ŞI POLITICA EXTERNA“.

Costă 10 lei. Asupra lui vom reveni pe larg în cadrul unui articol, în care vom încheia şi notele despre primele două volume din colecţia „RANDUIALA“: Tineretul şi politica de Ernest Bernea şi Naţionalismul tineretului de D. C. Amzăr.

D. Victor Odobeştianu

— al cărui nume l-am întâlnit des în paginile revistei legionare dela Moineşti, „ORIENTARI“ şi-a adunat într'un volum de „VERSURI“ o parte din poemele publicate până acum în diferite reviste literare şi un mare număr de poezii inedite.

„Ţara Şipenţului“

— a doua revistă legionară bucovineană, apare la răstimpuri destul de neegale. Când apare însă, se prezintă frumos. Ceiace arată că nu numai nevoile materiale opresc mersul regulat al revistei. Mândria de a ieşi în lumea literară cu o revistă bună, pare să fie şi ea, un factor care tinerii conducători, Pompeiu Atanasiu şi C. Iacob, ţin, deobiceiu, seamă.

In n-rul 3, recent apărut, alături de numele câtorva tineri poeţi bucovineni, semnează şi p-nii prof. Traian Brăileanu şi Radu Gyr. Primul un fragment filosofic, al doilea un poem.

Calendarul plugarilor 1937

— editat de societatea inginerilor agronomi conţine un bogat material documentar şi pentru marea massă a agricultorilor acest calendar înseamnă un rar îndrumător.

D-nii M. Teodoru şi F. Părvulescu cari au întocmit „Calendarul Plugarilor 1937“ au ţinut seamă, în primul rând, de cuvântul conducătorilor agriculturii româneşti şi pentru aceasta întâlnim în el articole semnate de d-nii V. P. Sasu, ministrul agriculturii şi domeniilor, Tiberiu Moşoiu, subsecretar de stat, T. Mândru, directorul agriculturii, Ionescu Siseşti, etc.

Roumanian Economist

A apărut „Roumanian Economist“ anul II.lea, no. 24, revistă redactată în limba română şi engleză sub direcţia d-lor JOHN WESTERN şi dr. M. BIBIRI-STURIA.

Conţine un bogat material informativ şi articole interesante asupra obiceiurilor de Crăciun la noi şi în Anglia. Vânătoarea în România etc. Exportul vinului românesc de Kurt Mott.

Luna economică cu date importante asupra schimbului. Noui dispoziţii vamale. Import-export. Mişcarea Societăţilor. Noui întreprinderi, etc.

Este singura publicaţie în limba română şi engleză din România. Redacţia şi administraţia, 24 str. Blănari Bucureşti Tel. 4.43.03.

Muzică germană la „Pro Arte“

Sâmbătă 9 Ianuarie 1937, ora 5 p. m. va avea loc în sala Dalles a 6-a conferinţă experimentală organizată de „PRO-ARTE“ şi consacrată muzicii germane.

Va conferenţia d. Em. Ciomac.

Programul muzical va fi interpretat de d-nele AURELIA CIONCA, EMILIA GUŢIANU-ALESSANDRESCU, şi d. GEORGE COCEA.

Biletele la agenţia artistică „PRO-ARTE“, calea Victoriei 39.

România aeriană

de sub înaltul Patronaj al M. S. Regelui Carol II. împlinind zece ani de apariţie a apărut în număr jubiliar pe Decembrie 1936, cu articole scrise de toate personalităţile de marcă ale ţării. In acest număr se publică:

Cuvântul M. S. Regelui Carol II, A. S. R. Principele Nicolae, d-nii N. Caranfil, ministrul aerului, gl. N. Samsonovici, şeful marelui stat major, C. Argetoianu, N. Tabacovici, preş. consil. administr. al c. f. r., Macovei, director gl. c. f. r., prof. Gr. L. Trancu-Iaşi, Ştefan Tătărăscu, general Rudeanu, gl. Mihail Ionescu, gl. Trăilescu, gl. Ştefănescu Amza, prof. N. Vasilescu Karpen, prof. Dan Rădulescu-Cluj, gl. Burileanu, prof. dr. C. Mihăilescu, prof. dr. Deleanu, prof. ing. D. Germani, col. Sâmboteanu, av. Costescu, prof. Drag. Hurmuzescu, prof. C. Teodorescu, rect. şc. politehnice Timişoara, Andrei Udrea, ing. Mihail Racoviţă, prof. E. Angelescu, dr. ing. C. Otiu, ing. G. Vasiliu-Belmont, ing. M. Konteschweller, ing. Alex. Şerban, Temistocle Alexandrescu, prof. G. T Pamil, ing. Al. C. Vissarion, prof. Valeriu Zaharescu, av. Ştefan I. Macri, dr. Victor Emanoil, ing. Traian Zaharescu, ing. Rădulescu, Amède ancel. Bujor Ardelean, St. Platkovsky, Fisz Don, etc. etc.

Toate problemele aviaţiei, aerochimiei şi radiofoniei în legătură cu aviaţia , sunt tratate în acest număr special al „României Aeriene“, care poate servi ca document de valoare oricărui român.

„Comunismul nostru“

Conferinţa d-lui avocat Ican Ţurcan

In cadrul Societăţii MAZILLOR şi RAZEŞILOR MOLDOVENI“ din Cernăuţi,, d. avocat ION TURCAN a ţinut a şasea conferinţă, Marţi, 15 Decembrie, vorbind despre „COMUNISMUL NOSTRU“.

Conferenţiarul spune că se poate defini comunismul din atâtea puncte de vedere din câte unghiuri privim problema. După ce dă câteva definiţiuni ale comunismului, privit din mai multe puncte de vedere, d-sa precizează că comunismul este o formulă de acţiune şi o concepţie de viaţă. Precum liberalismul a fost o formulă menită să ducă la satisfacerea intereselor burgheziei, la fel comunismul a fost inventat ca formulă de acţiune pentru rezolvarea revindecărilor integrale ale muncitorimii.

Jidanii, în tendinţa lor de acaparare a avuţiilor şi conducerii popoarelor creştine, după ce şi-au văzut în bună măsură barat drumul spre această ascensiune, prin naţionalizarea ideologiei liberale, au căutat să speculeze şi să aservească intereselor comunităţii lor mişcarea de revindecare a intereselor muncitoreşti. In acest scop, ei au răspândit sub toate formele şi prin toate mijloacele posibile concepţia nefastă a materialismului istoric. Au căutat să convingă massele muncitoreşti că revendicările lor nu vor putea fi satisfăcute, până ce nu vor fi distruse din rădăcini suprastructura socială a capitalismului, care constă, — susţin ei— în ideea de D-zeu şi de Neam, cu instituţiile lor fundamentale : Biserica, Statele naţionale şi Familia. Au căutat să creeze o confuzie, arătând ca impedimente la rezolvarea doleanţelor muncitoreşti, exact ceeace nu era decât rezistenţă şi piedică contra tendinţelor sacrilege ale jidovimii. Şi ca această concepţie să prindă rădăcini cât mai adânci, au propovăduit prin presă, literatură, artă, cinematograf şi chiar prin ştiinţă, că singura valoare reală este individul cu instinctele sale, cari trebuesc satisfăcute peste orice consideremt de morală sau valori spirituale.

Această concepţie nu poate duce decât la dezagregarea neamurilor creştine şi la comunizarea involuntară şi pe nesimţite a celor ce respiră mediul ideologic, creat prin mijloacele lor de publicaţie şi de răspândire a ideilor.

In această situaţie, neamurile cuprinse de această molimă, sunt pe cale să se dezagregheze în simple masse amorfe, pierzându-şi astfel existenta ca entităţi cu viaţa lor proprie şi să cadă în sclavia naţiunii jidoveşti, care îşi păstrează intacţi, factorii de coeziune şi de solidaritate naţională.

Rezolvarea problemei existenţii şi regăsirii NEAMULUI ROMANESC consistă în parcurgerea drumului invers pe care au mers şi merg jidanii. Ei tind să-şi ajungă scopul prin răspândirea concepţiei comuniste, Românii nu se pot apăra decât prin exterminarea din sufletul lor a spiritului comunist şi iudaic şi prin sădirea în sufletele noastre a virtuţilor creştine şi cetăţeneşt.. Naţionalismul nu trebuie să fie o formulă de acţiune ci o credinţă, o nouă concepţie de viaţă, în care ideea de D-zeu şi de Neam să primeze interesele individuale. Individul trebuie să se împărtăşească din conţinutul acestor două valori spirituale şi eterne, pentru a creea, în cadrul Neamului nostru o ordine creştină şi românească, pentru a creea din acest Neam o operă de artă, o comunitate morală perfectă.

In aceasta consistă esenţa, rostul şi menirea legionarismului.

Capitol şi Roxy: Marşul în noapte, jurnal Eclaire

Spectacole

Nu facem decât reclama cinematografelor conduse de creştini. Cititorii noştri cari identifică între cinematografele mai jos menţionate, cinematografe conduse de jidani, să ne atragă atenţia, spre a le scoate din listă.

Mai mult. Pentru cinematografele conduse de jidani să ni se aducă la cunoştinţă, tot ce batjocoreşte demnitatea românească, spre a pune fierul roşu pe orice nerusinare.

TEATRE

OPERA ROMANA: Don Juan.

TEATRUL NAŢIONAL: Prinţul cu două chipuri.

REGINA MARIA: Fiu-meu d. ministru: seara: De ziua nevesti-mi.

COMEDIA: Matineu şi seara: Absenţe nemotivate.

MODERN: Matineu şi seara: 9000 fr. recompensă.

VESEL: Matineu şi seara: Călugărul din vechiul schit.

LIGA CULTURALA: Matineu şi seara: Şi eu am dreptul la viaţă.

ALHAMBRA: Matineu şi seara: Marea ducesă de Alhambra.

VOX: Matineu şi seara: Vox populi, Vox Tănase.

MAJESTIC: Matineu şi seara: Misterele din Majestic.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CREŞTINI

CAPITOL: Marşul de noapte şi jurnal Eclaire.

ARO: A doua tinereţe.

ROXY: Marşul de noapte şi jurnal Eclaire.

FEMINA: Grădina lui Alah cu Marlene Dietrich şi Charles Boyer şi complectare.

A. R. P. A.: Moartea se răzbună cu Boris Karloff şi completare.

FORUM: Oraşul păcatelor şi Silly Simphonie.

MANON: Macul roşu şi Simona

OMNIA: Oraşul păcatelor şi Silly Simphonie.

TRIANON: Magnolia (Schow Boat).

FRANKLIN: Fantome de vânzare şi Micul rebel.

CITY: Michel Strogoff şi Micul rebel.

DARLY: Eu şi Impărăteasa şi Simfonia a IX-a.

FRANKLIN: Micul Lord, Stan şi Bran şi Silly Simphonie.

MARCONI: Lupii între ei cu Renée Saint Gyr, jurnal şi trupa Titi Mihăilescu.

MODEL: Comoara blestemată şi Timpuri Noui.

BARCELONA: Mesagiul către Garcia şi Insula groazei.

CENTRAL: Stan şi Bran ţigani, Rasputin, demonul Rusiei şi artişti.

COTROCENI: Ingerul întunericului şi Manevrele de toamnă.

DIANA: Luptătorii din Texas şi Secretul celor 13 mascaţi.

DICHIU: Michel Strogoff şi Tânărul conte.

MILANO (Călăraşi 153): Tinereţea unei regine şi Ultimul păgân.

ILEANA (str. Avrig 1): Nu sunt vinovat şi Romanţa iubirii.

ORFEU (b-dul Ghica 193): Mandatul de arestare, Stan şi Bran ţigani şi completare colorată.

TRIUMF (Griviţei 335): Picolino şi Departe de civilizaţie.

VOLGA (La Roata lumii, Dorobanţi): Grănicerii şi O noapte la operă.

DORY (Şos. Crângaşi 42): La capătul lumii, Knock-out şi revista. LIZEANU: Trandafirii negri, două completări şi revistă.

UNIC (Piaţa Filantropia): Poteca pinului singuratec şi Insula plutitoare.

ARO: A doua tinereţe

Radio

VINERI 8 IANUARIE

13. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.

13.10. Concert de prânz. Muzică variată (discuri).

14.10. Radio Jurnal. Ora. Mersul vremii. Bursa. Ştiri interne şi externe.

14.30: Muzică distractivă (discuri).

15. Ultimele ştiri. Bursa cerealelor.

18. Concert de după amiază. Orchesta Radio dirijat de Th. Rogalski.

19.10. Continuarea concertului.

20. Dr. C. Doljan: Tinereţe prelungită.

20.20. Viaţa romanţată a lui Edgar Allan Pöe de d-na Claudia Milian.

20.35: Tannhäuser, operă romantică în 3 acte de R. Wagner.

Corul şi orchestra Fest din Bayreuth, dirijat de Karl Elmendorf.

Pauza I-a (21.40-21.50): Cărţi şi reviste.

Pauza II-a (22.55-23.10): Radio Jurnal. Sport.

23.50. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză şi germană.

24. Ultimele ştiri.

SAMBATA, 9 IANUARIE 1937

6.30. Deschiderea emisiunii. Gimnastică ritmică. Radio jurnal. Concert de dimineaţă (discuri). Sfaturi gospodăreşti şi medicale.

7.30. Inchiderea emisiunii.

13.00. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.

13.10. Concert de prânz. Muzică distractivă (discuri).

14.10. Radio jurnal. Ora. Mersul vremii. Bursa, Ştiri interne şi externe.

14.30. Muzică variată (discuri).

15.00. Ultimele ştiri. Bursa cerealelor.

15.15. Ora străjerilor.

18.00. Demostene Botez: Vânătoarea în Moldova.

18.15. Concert de după amiază. Orchestra de salon Radio, dirij. de Ion Ghiga.

19.00. Ora. Mersul vremii. Actualităţi.

19.10. Continuarea concertului.

20.00. Problema destinului la prof. C. Rădulescu-Motru.

20.20. D-ra Viorica Anghel, canto.

20.45. Răspunsuri technice.

20.55. Poşta Radio.

21.10. Muzică de dans de compozitori români. Jazzul Radio (canto: Willya Petrescu, Felicia Chircorian şi Dorel Livianu).

22.30. Radio jurnal. Sport.

22.45. Concert nocturn al orchestrei Jean Marcu, transmis dela restaurantul Splendid Parc.

23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză şi germană.

23.55. Ultimele ştiri.

Jidanii dela „Lupta"

apără pe dușmanii statului român

— Frățeasca durere a Honigmanilor pentru expulzarea consângeanului lor Marthon Hertz —

Oficina comunistă a Luptei continuă acțiunea de subminare a unității statului nostru.

Cu perfidia specific iudaică a patronilor bordelului sărîndăresc „LUPTA", — opinia publică și mai ales noi gazetele și gazetarii creștini suntem deprinși. Nu mai suntem surprinși nici chiar atunci când asistăm la fățișa și lenta subminare a temeliilor statului nostru care deși atât de democratic mai este totuși, la suprafață, și național. Dar iată că în numărul de eri al ziarului, (îi putem oare zice astfel?) „LUPTA" găsim o notă asupra expulzării jidanului ungur MARTHON HERTZ, care este pur și simplu revoltătoare.

CE SCRIE „LUPTA"

Asupra cazului Hertz, în mod intermitent pus la ordinea zilei, care însă sub guvernul Iorga a fost înlăturat de ministrul justiției Hamangiu protectorul fățiș, al lui Marton Hertz, editorul codului Hamangiu a supra acestui caz n'avem *încă documentele privitoare la cele descoperite când s'a ordonat percheziția la librăria Herz*, nu cunoaștem nici documentele privitoare la cetățenia sa și deci nu putem ști dacă sancțiunile ce s'au aplicat în acest caz sunt sau nu justificate.

Și mai departe :

Iar actul expulzării, o măsură de o gravitate excepțională, se aplică de obiceiu pentru fapte tot de o gravitate excepțională, mai ales când e vorba de un mare negustor care de zeci de ani exercită negoțul său.

S'ar cuveni ca guvernul să publice un comunicat lămuritor asupra celor constatate cu privire la percheziționea făcută la stabilimentul de editură Herz, să publice documentele pe baza cărula s'a încetățenit Marton Herz cum și motivele de expulzare.

Această cerere a noastră să nu fie interpretată în sensul că n'am voi să ne pronunțăm catgoric în cazul Herz, fie pentru, fie contra. *Dacă am cunoaște documentele, am face-o fără nici o rezervă. Expulzarea însă o găsim excesivă. Dacă planau asupra lui Hertz învinuiri grave, trebuia mai întâiu dat judecății pentru faptele constatate și după judecată, adică după expirarea pedepsei, dacă ar fi fost condamnat, numai atunci era justificată expulzarea. Aceasta e procedura legală față de străinii ce înfrâng legile țării.*

CARE ESTE ADEVARUL

„LUPTA" afirmă, în primul rând, că nu cunoaște încă documentele privitoare la cele descoperite când s'a ordonat percheziția la librăria Hertz.

Minciuna jidovească este demascată, și de astă dată, de faptul că documentele pe baza cărora a fost sigilată librăria Hertz se cunosc suficient nu numai de presă dar chiar de o bună parte din opinia publică.

Deaceea, ne mulțumim să amintim: nu știe „LUPTA", și nu a aflat acest lucru chiar dela reporterul ei de fapte diverse, că librăria Hertz a fost închisă pentrucă în beciurile ei a fost găsit material de propagandă sovietică, netrecut pela cenzură?

Nu știe „LUPTA" că jidanul MARTHON HERTZ răspândea în toată țara și mai ales în Basarabia, hărți sovietice în cari Basarabia era integrată la Ukraina?

Nu știe „LUPTA" nimic despre manualele didactice comuniste pe cari acelaș Hertz le împrăștia în lumea copiilor moldovenilor basarabeni, prin cari manuale se distrugea complectamente fărâma de conștiință națională care mai există în mult necăjita Basarabie?

Iată atâtea întrebări, cari sunt și tot atâtea răspunsuri.

Dar mai departe.

STATUL ROMAN NU TREBUIE SA SE APERE

In aceiași notă, se mai spune că HERTZ nu trebuie expulzat ci numai dat judecății și eventual condamnat. Și numai după ispășirea pedepsei să se treacă la expulzare care este o măsură gravă.

Vasăzică, statul nostru, după „concepția" lui Honigman nu are dreptul să se apere, nu trebue să ia nici o măsură de epurare a sa de elementele cari îi primejduesc existența. Statul nostru trebue să suporte numai acțiunea tuturor agenților comuniști. Iar, când aceștia sunt prinși, statul român nu trebue să-și exercite autoritatea! Ci trebue numai să stea de vorbă cu Hertz, cu agenții comuniști sau cu jidanii.

Cât privește motivele cari au stabilit că cetățenia lui Hertz este luată prin fraudă, — și cari au dus la expulzare, — acestea sunt bine cunoscute, așa că nu le mai subliniem din nou.

*

Orice alt comentariu este inutil. Taraba jidovească a „LUPTEI" s'a dovedit a nu știu câte-a oară, a fi în solda intereselor streine de nevoile și imperativele existenței statului nostru.

„LUPTA" susține pe Hertz împotriva statului român de pe urma căruia Honigmanii, am zis apașii presei,, și-au făcut case, au devenit „domni" și îndrumători ai noștri.

Răbdarea românească este fără margini. Și această demascare a perfidiei iudaice care ne macină treptat bazele statului românesc, desigur că nu va provoca reacțiunea necesară. Dar să nu uităm că și pietrele sunt măcinate de îndărătnica picătură de apă.

Deaceea Honigmanii „LUPTEI să continue a apăra pe dușmanii României!

Politice

BARLAD, 2. — *Zilele trecute a avut loc în sala restaurantului „Carpați" o agapă a „Frontului Românesc" din Tutova, pentru strângerea relațiilor de prietenie, între membrii grupării.*

S'a hotărît ca aceste reuniuni să aibă loc din două în două săptămâni.

Au luat parte numeroși membri ai organizației orășenești și reprezentanți ai sectoarelor.

Au ținut cuvântări: d. prof. Gh. V. Gâlcă, Eduard Sion, *avocat*, Constantin Geneti, *comersant, prof.* N. Gaiu, C. Cucoș, *meseriaș, Petru* V. Petrini, *contabil cooperatist, avocat* Paul Nicola, Batâr, *meseriaș*, Grigore Nanu, *comersant*, Chiper Vasile, *industriaș, avocat* N. Vornicu.

D. V. GEORGESCU-Bârlad, *comandantul Legiunei FRONTULUI ROMANESC din județul Tutova, mulțumește tuturor celor de față, pentru entuziasmul cu care luptă, pentru cauza naționalistă și cere să nu uite o clipă pericolul comunist:*

*

In urma campaniei noastre vehemente dusă contra actului de fățărnicie și blasfemie iudaică față de biserica noastră, de cei 200 de jidani cari vo să fie botezați în masă, am primit la redacție numeroase scrisori de protest dintre care reproducem pe aceasta :

Stimate domnule doctor Rădulescu,

Suntem ferm convinși că nu dragostea de Hristos îndeamnă pe cei 200 jidani din Capitală la creștinism, — ci numai interesul meschin de a ne submina — și sub această formă — biserica neamului și credința strămoșească și de a se putea oplosi — sub acest aspect — în inima țării noastre, spre a putea continua opera de distrugere a nației noastre.

Rugăm stăruitor continuați lupta începută în contra acestei odioase tentative criminale.

Toți românii sunt alături cu dv.

Cu distinsă stimă,

Vasile Laini, învățător; Vasile Moise, învățător; Const. Curliuc, învățător; D. T. Beryan, pensionar; D. Puiu, învățător; O. Prisăcanu, contabil

*

D. MIRCEA CANCICOV, ministru de finanțe, a fost azi dimineață la Banca Națională unde a avut o lungă consfătuire cu guvernatorul Băncii, asupra chestiunilor economice și financiare la ordinea zilei.

*

IN LEGATURA cu tratativele ce se duc la Paris, pentru reducerea datoriei noastre externe, va pleca din partea ministerului industriei și comerțului d. Gh. Popescu, directorul redevențelor din minister.

Negocierile vor cuprinde noui propuneri cu privire la executarea contractului soc. „Petrofina".

*

SUVERANUL a acordat „Crucea Meritul Sanitar" la o serie de persoane pentru activitatea desfășurată în domeniul sănătății și asistenței sociale.

In capul listei figurează mitropolitul Visarion Puiu.

Atentat demonstrativ?!

— In jurul cazului dela episcopia din R.-Vâlcea. Se caută creiarea de diversiuni. Ce trebuie să se știe —

Atentatul neisbutit, din noaptea de Anul Nou, petrecut la palatul episcopal din R.-Vâlcea a produs nu numai o deosebită senzație, dar prin firele cercetărilor, care în loc să fie înodate prin judecarea simplă a realităților, sunt *voit* și anapoda despărțite, s'a prezentat opiniei publice o enigmă-dilemă.

Și primii angajați în deslegarea acestui joc periculos au fost organele polițienești din R.-Vâlcea și însăși I. P. S. S. Episcop Vartolomeiu.

Dar să stabilim faptele :

In noaptea de Anul Nou au explodat două bombe între ușile duble ale primei intrări în palatul episcopal ;

bombele n'au fost confecționate în oraș și ele au fost aprinse de la fitilul scos pe sub ușă afară;

pentru astuparea lor au fost întrebuințate două dopuri din lemn de salcâm;

Prin producerea exploziei ușile din afară au fost dărâmate împreună cu o parte din zid ;

S'a găsit broasca dela ușă *încuiată* și dopurile de lemn ar fi chiar din trunchiul unui salcâm *aflat în curtea Sf. Episcopii.*

N'a fost vorba de atentat terorist ci mai mult de o simplă *demonstrație?!*

Acestea sunt relatările oficiale ale anchetatorilor.

EPISCOPUL POLIȚIST!!

Totuși spre surprinderea generală s'a cerut episcopului să lămurească posibilitatea așezării bombelor.

Cum, poliția din R.-Vâlcea, nu e atât de dibace să găsească pista adevărată pe care să-și continue cercetările ?

Nu e în stare să dea nici o soluție măcar cât de puțin acceptabilă ?

Fiindcă episcopul, cerându-i se părerea despre posibilitatea așezării bombelor, constrâns fiind de faptul că broasca ușii a fost găsită INCHISA, a trebuit să creadă cu necesitate și să mărturisească mai ales în declarație, ca singura cale posibilă pentru atentator, chiar scara întrării de serviciu (fiindcă alta nu există).

I. P. S. S. episcopul Vartolomeiu a bănuit această cale fiindcă nu mai vedea alta și asta o dorea și poliția.

NU PRICEPEM

Nu pricepem dece atentatorul pentru o simplă demonstrație (?!) ar fi ales calea această plină de riscuri. Cum ?

Chiar dacă ai cunoaște bine încăperile palatului, să încerci să pătrunzi prin intrarea de ser-

I. P. S. S. EPISCOPUL VARTOLOMEIU

viciu, pe unde în acea seară au venit atâtea coruri ?

Să parcurgi până la locul unde au fost așezate bombele, o sală de vreo câțiva metri, să trebuiască să deschizi două uși și să cobori o scară interioară cu aproape douăzeci de trepte, unde ai fi fost surprins fie de feciorul de casă, fie de ceilalți servitori cari servesc masa, sau aduc lemne pentru soba ce încălzească florile de aci, asta e prea mult.

Ca după atâtea mari riscuri să deschizi ușa de fier interioară, dând drugul la o parte și după ea să ascunzi două bombe a căror explozie să fie demonstrativă ? !

Noi suntem convinși — și asta e realitatea — că atentatorul a fost mult mai practic.

De ce să încerce asemenea escapadă când broasca primei uși era atât de simplă și posibilitatea unor chei potrivite nu e exclusă?

Atentatorului pe această cale nu-i trebuiau decât maximum cinci minute: să deschidă această primă ușă și protejat de întunericul nopții, această intrare neființd deloc luminată, să așeze bombele între uși, să scoată capătul fitilului afară și s'o închidă la loc.

Simplu, simplu și practic ! Nu?

ATENTAT TERORIST SAU DEMONSTRATIV ? !

Iată problema care a fost soluționată dacă nu naiv, atunci cu un interes tendențios.

— Nu poate fi vorba-conchide poliția vâlceană—de un act terorist, fiindcă bombele ar fi trebuit să fie așezate sub dormitorul I. P. S. Sale, etc., etc.

Cum nu poate fi vorba, când se știe precis că în fiecare an are loc în ziua de 1 Ianuarie, recepție în palatul episcopal ; când aceste uși cari nu se mai deschiseseră dela Sf. Nicolae, se deschideau și acum ca întotdeauna, cu un minut, două, înainte de a ești episcopul din Catedrală ?

Credeți că n'ar fi isbutit pe deplin acest atentat, dacă admitem că din întâmplare, bombele n'ar fi fost observate și episcopul ar fi intrat, cum e obiceiul cel dintâiu în palat ?

Ne place să credem că atentatul s'a schimbat în demonstrativ, fiindcă s'a aflat că episcopul nu va mai avea recepție a doua zi!!

Credem că pentru înțelegerea lucrurilor nu trebue decât judecată dreaptă.

Excludem deci orice intenție de atentat demonstrativ care le-ar conveni de minune politicianilor olteni, cari nu pot să-și impună pretențiile lor josnice față de ierarhul dela Vâlcea.

Aceste lucruri am dori să se știe, altfel înclinăm să credem că bomba dela Vâlcea, e o bombă cu tâlc.

Eliberarea spionului Moise Șur !

In seara de Revelion — după ce Plugușorul legionar îmi cântase la fereastră favoritul meu cântec: „Imnul tinereței legionare" — un prieten mă înștiințează, telefonic, că Basarabia a primit un „important" cadou din partea consiliului penitenciarelor: Ing. MOISE SUR, cunoscutul spion și agitator comunist, a fost eliberat condiționat! Prietenul meu, scandalizat peste măsură de acest fapt, mă întreba cu nedumerire : „Cum se poate una ca asta : spion comunist, condamnat de justiția țării, pentrucă a fost dovedit că uneltește contra siguranței statului, să fie eliberat și trimis Basarabiei drept cadou de Anul Nou?"

Eu, care mi-am păstrat calmul în fața acestei vești — pe care de altfel o așteptam de mult — i-am răspuns: „Camarade, ce naiv ești! Parcă ai trăi In Honolulu. T unu vrei să înțelegi că ești în România, țara tuturor posibilităților. Ce nu se poate face la noi, dacă ai bani. Tu nu știai că tatăl spionului, Solomon Sur este cel mai bogat om din Chișinău?" Ei, să știi — încheie amărâtul meu prieten — pe chestiunea aceasta nu-mi tinește Revelionul...

Mărturisesc, cu toată sinceritatea, că nici mie nu mi-a prea tinit noaptea de trecere dela un an la altul. Imi venea, parcă, să-mi adun legionarii, să-i constitui în „Plugușor" și să mă duc la lifta eliberată pentru a-i ura un „Bine a venit!" N'aveam astâmpăr, când mă gândeam că, deși de luni de zile am demascat în această „PORUNCA" planul jidanului-milionar Solomon Sur, care era alcătuit meșteșugit pentru a obține eliberarea spurcăciunei moscovite, totuși n'a avut nici o influență asupra acelora cari trebuiau să opună cinste, demnitate și justiție dansului milioanelor jidovești.

Și când mă gândesc că jidovul Solomon Sur, cu toate milioanele sale, n'a lucrat singur! Anumiți politicieni — de aici, de prin părțile locului, nu „venetici din Veciul Regat", — datorită influenței funcțiunilor politice ce dețin astăzi, au intervenit și obținut eliberarea celui mai primejdios spion, cunoscut până astăzi între Prut și Nistru.

Noi îi cunoaștem pre nume, dar pentru a nu da de lucru cenzurei — le trecem numele în galeria acelora ce urmează a fi demascați.

Față de această CRIMA NAȚIONALA, ne întrebăm: NU ESTE ADEVARAT CA IN ȚARA ACEASTA TOTUL ESTE PUTRED? Răspunsul nu poate fi decât: DA! Pentrucă din moment ce un condamnat — de talia spionului Sur —, după ce a avut un regim de favoare în închisori (am spus odată că Sur își face pușcăria... în particular. Așa era. La închisoarea din Chișinău,

spionul era numai înregistrat între arestați; în realitate el stătea acasă, sau între „tovarășii" de luptă!), ajunge să obțină eliberarea „condiționată", inseamnă că în fața banului nu mai rezistă nimeni. Aici ne-a adus blestemata politică democratică. Aici ne-au adus politicianii de profesie.

Pe când eliberarea Anei Pauker și a lui Constantinescu-Iași?

Sergiu Florescu

Pan Halippa cere îndurare

După cunoscuta gafă dela Senat, care a fost egală cu sinuciderea politică a „eroului" basarabean? d. Pan Halippa trăește clipe de adevărată revoluție sufletească. Desaprobat de toată lumea — până și de amicii personali, care-i mai sunt sinceri — blajinul nostru politician își dă seama de enorma greșală, comisă față de țara care l-a ridicat la situații neașteptate. Omul acesta, care nu are decât un singur mare defect: E LIPSIT DE INTELIGENȚĂ a ajuns dintr'un anonim revoluționar socialist — ca atâția alții — la ranguri nevisate. Și, cu toate acestea, capul acesta moldovenesc n'a putut pricepe că este dator să fie, dacă nu recunoscător, cel puțin cuviincios față de acela ce l-au cocoțat prea SUS.

Inainte de ași încheia bilanțul politic, d. Halippa crede că se mai poate reabilita. Și nu atât „eroul de carnaval", cât prietenii, cari, de bine de rău, trăgeau foloase depe urma situației politice a „fruntașului" național-țărănist.

De Sf. Sărbători, pe când d. Halippa își plângea soarta și regreta că a reușit să se compromită în fața țării, mai mulți prieteni cari luaseră inițiativa ridicării unui MONUMENT AL UNIRII în capitala Basarabiei, l-au invitat la ședință, și, fără multă discuție, l-au ales președinte al comitetului de inițiativă.

Inițiativa, fiind salutată de toată suflarea românească (e vorba de un măreț monument, care constă dintr'o statue eczestră a Regelui Ferdinand I, făuritorul Unirii tuturor românilor din 2 figuri femenine simbolizând Unirea Basarabiei cu Patria-Mamă, din 2 bazo-reliefuri pe două laturi ale postamentului arhitectural reprezentând 2 scene din Sfatul țării: (votarea Unirii și votarea Reformei agrare), **d. Pan Halippa crede că, prin acest act demn de toată lauda, își va putea recâștiga încrederea pierdută.**

Noi nu dorim moartea păcătosului, ci îndreptarea lui. De aceia îi luăm în serios cererea de îndurare, pe care o adresează țării. Cu o singură condiție: PE VIITOR SA NU MAI FACA GAFE !

Căsătoria Principesei Iuliana a Olandei

Haga, 7 (Rador). — *Ceremoniile cununiei civile și religioase a principesei Juliana s'au desfășurat în mijlocul unor măreție și mișcătoare manifestații de iubire și respect din partea populației față de familia regală și de principele Bernhard.*

La aceste ceremonii au luat parte, cu titlu personal, 33 membri ai diferitelor familii regale din lume.

Cortegiul nupțial s'a format la ora 11 în fața palatului regal și s'a îndreptat spre primărie. In frunte mergea un pluton de jandarmi cu săbiile scoase: urma un detașament de artilerie călare, apoi un escadron de cavalerie cu drapel și muzică, după care veneau trei trăsuri cu d-rele și cavalerii de onoare.

Perechea princiară trece într'o trăsură aurită, trasă de opt cai și escortată de ofițerii regimentelor de husari. Apariția perechei princiare stârnește un entuziasm de nedescris. Principesa Juliana strălucește de frumusețe și de fericire. Toaleta ei de satin sidefiu contrastează cu toaletele domnișoarelor de onoare, făcute în combinațiile culorilor curcubeului, care simbolizează o căsnicie fericită.

După trăsura perechei princiare urmează aceea în care au luat loc Regina Wilhelmina și principesa de Lippe Biesterfeld, mamele tinerilor căsătoriți.

Ceremonia dela primărie a durat un sfert de oră. De aci cortegiul se îndreaptă spre vechea biserică Sf. Iacob, situată în fața primăriei.

In mijlocul unei tăceri impresionante, bătrânul dr. Welter, fostul predicator al Curții în vârstă de 87 ani, procedează la celebrarea cununiei religioase. Intr'o scurtă cuvântare, el subliniază caracterul grav al căsătoriei și spune tinerilor căsătoriți: „Dorim să vedem în voi un exemplu de sinceritate, simplicitate și credință în Dumnezeu. Principe Bernhard, privește cât de iubită este mireasa ta !".

Adresându-se apoi către mama prințului, d-rul Welter îi spune: „Puteți fi convinsă că prințul Bernhard a și câștigat iubirea poporului și că țara l-a primit cu bucurie ca soț al principesei noastre".

Trecând din nou pe străzile orașului, cortegiul nupțial se înapoiază la palatul regal, unde are loc un mare banchet.

Proiectele de legi

ce vor fi luate în discuție de Parlament

„VIITORUL" ne informează, că la Cameră, în primele zile, se vor lua în discuție proiectele privitoare la organizarea creditului agricol și cel meșteșugăresc. Vor veni, apoi, la rând celelalte proiecte anunțate și bugetul general al statului.

La Senat se vor lua în discuție codul agricol și decretele legi votate de Cameră înainte de Crăciun.

In America diferiți agenți fac sforțări imense

pentru trimiterea de luptători în favoarea Spaniei roșii

Washington, 8. (Rador). — **Procurorul general Cummings a ordonat funcționarilor departamentului Justiției să facă o anchetă în legătură cu plângerile primite dela New-York și San Francisco, după care legile privitoare la interzicerea recrutărilor pentru străinătate ar fi violate.**

D. Cummings a refuzat să dea amănunte, dar se pare — spune corespondentul Agenției Havas — că ancheta este în legătură cu sforțările făcute în ultimele zece zile de anumiți agenți, pentru recrutarea de luptători în favoarea Spaniei roșii.

Șacalii turbați de la „Lupta" ies din nou la drum

— In loc să făurească lanțuri și căluțe presei românești cinstite, d. Epaminondas Djuvara ar face mai bine să ne arate pentru ce s'a amânat din nou procesul incendiatorilor dela „Gordiana" și „Reprezentanța românească" al criminalilor inspirați, comanditați și exploatați comercialmente de hidosul Albert Honigman-Galoș —

Intocmai ca lighioanele de speța cea mai inferioară, a căror memorie și mai ales a căror prudență e invers proporțională cu lăcomia lor patologică și ad sea feroce, cei doi monștri morali din Sărindarul jidovesc, ȘMIL și ALBERT HONIGMAN nu-și găsesc de loc astâmpăr.

Am arătat, timp de luni întregi, ce legături există între criminalii incendiatori de la „GORDIANA" și „REPREZENTANȚA ROMANEASCA", între „sinuciderea" lui Aurel Șarf, unul din șefii acestei bande, nepotul lui Albert Honigman și directorii actuali ai „LUPTEI". După cum aceste legături au fost subliniate și de la tribuna parlamentului, într'o interpelare senzațională în care d. deputat Urzeeanu nu și-a spus ultimul cuvânt.

TACEREA ELOCVENTA A TALHARILOR

Intocmai ca niște crocodili loviți vârtos în cap cu o secure, tot așa

— Eu sunt dija Albert Honigman pușcăriașul

și Honigmanii au închis din ochi și s'au cufundat brusc în mocirla mârșăveniei lor nemai pomenite, într'o tăcere de moarte. Iar pe de altă parte au alergat de-au pus în mișcare sinagogile, lojile masonice, un sistem întreg de influențe oculte și scelerate pe care noi îl cunoaștem, ca și pe avocatul mongoloid și necroforian care l-a scăpat pe Albert și de chestia cu contrabanda. *(Cât a costat această afacere, o vom arăta noi cu alt prilej).*

Cum s'au zbătut și ce au reușit să realizeze unchii cei sluți ai lui AUREL ȘARF nu importă deocamdată. Fapt e însă, că deși dela răsunătoarea amenințare a interpelării deputatului național-creștin a trecut aproape un an, deși între timp s'au perindat doi miniștri pe la ministerul dreptății, PROCESUL INCENDIATORILOR CRIMINALI N'A PARVENIT SA SE JUDECE INCA.

Această prelungire a agoniei lor civile, cei doi hidoși broscoi sărindăreni au obținut-o nu pentru că sunt puternici, ci pentru că s'au dovedit abjecți până la refuz și până la greață. Au plâns pretutindeni, lacrimi murdare de ipopotam împăiat; s'au arătat servili și delatori, jurându-se pe tablele lui Moise și pe mormântul proaspăt al lui Șarf că vor trăda la nevoie până și Kahalul, dacă li se va acorda o ultimă și supremă toleranță.

Văzându-se cruțați și având falsa impresie că noi de la această gazetă am obosit demascându-i, cei doi broscoi moraliști și patrioți, au căpătat curaj și au început să se obrăznicească din nou, MERGAND PANĂ ACOLO INCAT SĂ NE AMENINȚE CU LINȘAREA! Sau dezlănțuind atacuri în dreapta și'n stânga, în convingerea comică — evident eronată — că la adăpostul noului cod penal, vechile lor crime vor beneficia de discreție și poate chiar de impunitate.

V'AȚI INȘELAT TARTANI INFAMI!

Ei bine, noi suntem în măsură să le arătăm că s'au înșelat, și abea de aci înainte, odioasele lor fapte de tâlhari și de honigmani, vor începe a fi inventariate, calificate și sancționate.

Pentru că noi am fost departe de a obosi atacând. Dimpotrivă, am pus în aplicare față de acești crocodili morali tactica bunului vânător care știe să aștepte și să tragă numai atunci când e sigur că vânatul nu mai poate să scape. Cetitorii noștri vor avea astfel prilejul să vadă încă odată că noi știm să ne ținem de cuvânt și că noul cod penal, oricât ar fi el altmintreli de defectuos, numai de pavăză șantagiștilor și incendiatorilor nu poate să slujească.

N. B.

Băi, mereu băi comunale...

O propunere la care ministerul sănătăţii ar trebui să mediteze îndelung

Locuitorii din comuna Răchitoasa, judeţul Tecuciu, au înaintat ministerului sănătăţii un protest împotriva echipelor sanitare, cari nu-şi justifică existenţa în lumea satelor.

Speriaţi de procedeiele necivilizate ale arhanghelilor cari vagabondează prin cătune, oamenii demonstrează inutilitatea leacurilor administrate pentru însănătoşirea populaţiei şi cer să se clădească, mai curând, BAI. Căile vor asigura curăţenia gloatei. Curăţenia aşa de necesară şi de dorită de pătura rurală.

Dar, să reproducem câteva pasagii, redactate cu multă chibzuinţă:

„A venit în comună, de vreo câteva săptămâni, o aşa zisă echipă sanitară şi pe oricine întâlneşte, femee, fată, bărbat sau copil, murdar sau curat, bolnav sau sănătos îl tund.

„Credem că nu scrie nicăeri în legile sanitare sau regulamentele de aplicare a lor, un astfel de procedeu. Aşa mârşav şi aşa de puţin vrednic de oameni civilizaţi.

„De când au venit aceşti oameni, fuge lumea de ei ca de ciumă. Ei nu ne-au lămurit ce rost au în comună şi nici nouă nu ne-au spus cum să procedăm la deparazitare; ci probabil ca să arate că nu iau salarul degeaba s'au apucat de tuns femeile.

„Noi credem, că bolişteа nu va fugi de oameni tunşi în drum. Ci de curăţenie, care nu se realizează aşa. Bolişteа va fugi de etuve şi de băi, nu de femei tunse de care mai ales de aici înainte vom fugi noi oamenii.

Modesta noastră propunere este să daţi mai bine acei bani, cu care plătiţi salarul câtorva presupuşi sanitari, unei echipe de legionari, să dureze o bae ca'n vremea Romanilor, bae de care azi se bucură numai jidanii la oraşe.

„Toate cheltuelile făcute azi sunt de prisos. Oamenii ce i-aţi trimis contra bolişteі, seamănă groază în loc de bunătate şi întrebuinţează sabie, în loc de blândeţe.

S'a procedat una şi s'a sfârşit cu alta: în loc să fugă boala de sanitari fug oamenii de echipa sanitară.

Aceşti oameni nu ştiu că sabia omoară dar blândeţea învie pe om.

„Nu trebuie băi publice. *Care sunt măsurile cele mai bune şi de lungă durată. Nu ne trebuie companii sanitare care cum vin aşa se duc, fără urmă.* Băile publice *vor da ţării români voinici, curaţi la minte şi la trup plini de vigoare şi sănătate".*

In adevăr, băile comunale sunt mai necesare decât sluţirea femeilor.

Ministerul ar trebui să mediteze îndelung la înfiinţarea acestor băi şi cu puţine parale ar putea să înzestreze fiecare sat cu asemenea minunăţii.

Băi, mereu băi şi numai băi.

...Şi strigătul ţăranilor din Richitoasa nu-i izolat. Ci e strigătul tuturor celor ce zac în murdărie pestilenţială.

Victor Mocanu

Raporturile noastre economice cu străinătatea

Elveţia, Egiptul, Grecia

Continuăm expunerea raporturilor economice ale României cu statele străine.

CU ELVEŢIA avem un acord de clearing, încheiat la 4 Septembrie 1935 şi un protocol adiţional, care a intrat în vigoare la 1 Aprilie 1936.

Balanţa noastră comercială cu Elveţia e excedentară, astfel că datorile arierate ale importatorilor români, precum şi cuponul datoriei publice se achită în mod treptat din excedent.

Totuşi, în urma devalorizării francului elveţian, situaţia trebuie reexaminată, întrucât raporturile vechi s'au modificat.

La aceasta, sunt de adăugat neînţelegerile dintre exportatorii români şi importatorii elveţieni, rezultate din exporturile contractate la vechiul curs al francului fiduciar.

Acordul de clearing româno-elveţian prevede că din exportul de produse româneşti în Elveţia se va vărsa:

1) o cotă de 67% pentru plata arieratelor româneşti anterioare datei de 1 Octombrie 1932;

2) 2% pentru exporturile elveţiene în România, efectuate fără certificate de origină;

3) 5% în contul creanţelor „financiare",

Se pare că e vorba de anumite împrumuturi ale statului nedate publicităţii şi contractate în Elveţia în momente de strâmtoare bugetară, sub ministeriatele d-lor Argetoianu şi Mironescu.

4) 15% pentru plata cuponului şi anuităţii;

5) 11% la libera dispoziţie a B. N. R.

Acordul cu Elveţia mai prevede compensarea de creanţe rezultate din schimbul curent de mărfuri.

Această convenţie va fi în curând modificată, întrucât arieratele s'au redus treptat, astfel că nu mai e nevoe pentru plata lor de cote atât de importante ca cele arătate mai sus.

EGIPTUL

Cu Egiptul avem o convenţie încheiată la 16 Ianuarie 1936, pe baza clauzei naţiuni celei mai favorizate.

Protocolul anexă prevede schimb reciproc de mărfuri, fără a se lăsa disponibilităţi pentru vreunul dintre contractanţi.

Face excepţie petrolul românesc, care nu intră în clearing, el trebuind să ne fie achitat în devize libere.

Convenţia cu Egiptul este deci foarte avantajoasă pentru România şi relaţiunile economice cu această ţară trebuiesc menajate şi cultivate

GRECIA

Relaţiile de schimb greco-române sunt turburate din cauza lipsei de devize libere din partea Greciei şi întrucât produsele greceşti nu găsesc un plasament considerabil pe piaţa românească.

Cu toate acestea, Grecia importând din România însemnate stocuri de vite şi derivate, B. N. R. trebuie să găsească o soluţie rapidă în divergenţele pe cari le are cu Banca Naţională din Atena, pentru a veni în ajutorul crescătorilor noştri de vite, cari în marea lor majoritate sunt ţărani români.

Interesul naţional social, legat de schimburile greco-române, trebuie să treacă înaintea principiilor stabilite de B. N. R. în politica ei de devize.

Acordul economic şi de plăţi, încheiat cu Grecia la 2 Aprilie 1935, prevede :

Exporturile româneşti în Grecia, în afară de grâu, porumb şi petrol, se vor plăti astfel :

1) 35% în devize libere ;

2) 55% pentru achitarea exporturilor în România ;

3) 10% pentru plăţi financiare.

Sumele rezultate din exportul de petrol românesc, vor fi lichidate astfel :

1) 50% în devize libere ;

2) 50% prin compensaţii tripartite, adică prin cesiuni de disponibiluri pe cari Grecia le are în clearing cu ţări terţe.

Sumele provenite din exportul grâului românesc în Grecia, se vor lichida în proporţia de 90% prin devize libere, restul de 10% mergând să achite exporturile greceşti în România.

Exporturile de porumburi româneşti în Grecia, se vor achita şi ele prin devize libere în proporţie de 80% şi prin achitarea importurilor noastre din Grecia, cu restul de 20%.

Dar cu toată această convenţie Grecia nu-şi poate ţine angajamentele, din lipsă de devize, astfel că acordul trebuie revizuit în sensul intensificării importurilor româneşti.

Altă soluţie nu pare posibilă.

România va fi obligată să facă Greciei concesiuni, din cauza intensului export de vite româneşti în această ţară.

In numărul viitor vom continua expunerea stadiului relaţiilor noastre economice cu străinătatea.

I. D.

Câţi şomeuri manuali sunt în ţară

După statisticile întocmite de ministerul muncii şi ocrotirilor sociale reiese, că în ţară avem 8870 de şomeuri manuali, după cum urmează: inspectoratul Craiova, 25; inspectoratul Bucureşti, 892; inspectoratul Ploeşti şi Târgovişte, 1434; inspectoratul Brăila şi Constanţa, 1032; inspectoratul Bacău, 29; inspectoratul Iaşi, 197; inspectoratul Chişinău, 422; inspectoratul Cernăuţi, 1050; inspectoratul Timişoara şi Anina, 1321; inspectoratul Arad, Oradea şi Petroşani, 1245; inspectoratul Sibiu, 51 şi inspectoratul Braşov, 581.

Dacă cifrele din statistici sunt exacte, cei 8870 de şomeuri manuali nu compteză ca număr, raportaţi la marea masă de muncitori şi înseamnă că România e o ţară... fără şomeuri.

Farmaciile din Germania au fost luate din mâinile jidanilor

Berlin (Radio-Oriente). — **Printr'un ordin dat în ziua de 1 Octombrie 1936, toate farmaciile jidăneşti au fost trecute în proprietatea arienilor. Tot atunci au fost demişi din posturile de preşedinte şi vice preşedinte al UNIUNEI FARMACIŞTILOR, jidanii dr. SALZMAN şi WARTENBERG.**

Din 549 de farmacii din Berlin, 120 erau în mânele jidăneşti, iar 12 au fost arendate tot de către ei. Prin această măsură s'a procedat la o curăţire a elementelor indesirabile din corpul farmaciştilor.

Din nou turburări antisemite în Polonia

Varşovia, 8 (Radio Oriente). — *In ultimul timp au fost numeroase manifestaţii antisemite în oraşele mici din Polonia centrală.*

După un plan şi o organizaţie bine stabilită, au fost postaţi, în special în zile de târg, în faţa prăvăliilor evreeşti, aderenţi ai mişcării antisemite cari au somat publicul să boicoteze aceste magazine şi au oprit de multe ori cu forţa pe cei cari stăruiau să intre în aceste prăvălii. Au urmat încăerări, spargeri de vitrine, etc.

Acum câteva zile, poliţia dintr'un oraşel a stabilit că aceste manifestaţii au fost organizate de doi conducători locali ai partidului naţional-democrat şi a decis internarea lor în lagărul de concentrare dela Bereza-Kartuza, în Polonia orientală.

Contra acestei internări s'au produs mai multe proteste. Intre altele, guvernul a fost interpelat în Seim de un deputat aparţinând aripei drepte a lagărului guvernamental. In interpelarea sa, acesta a vorbit de cei internaţi că sunt patrioţi, ale căror sentimente patriotice nu pot fi puse la îndoială. De altfel şi câteva cuvântări ţinute la Seim arată tendinţele blocului Pilsudski de a se apropia de opoziţia de dreapta.

S'a semnat acordul comercial dinire Polonia şi Uniunea economică belgo-luxemburgheză

Bruxelles, 8 (Rador). — *D. Spaak, ministrul afacerilor străine, şi d. Jakovski, ministrul Poloniei, au semnat ieri după amiază noul acord comercial dintre Uniunea economică belgo-luxemburgheză şi Polonia. Noul acord tinde să înlesnească dorinţa celor două părţi, de a intensifica schimburile comerciale reciproce.*

DIVERSE

LA UNIUNEA Sindicatelor Agricole s'a ţinut mai multe şedinţe în care s'a examinat proectul de organizare şi de îndrumare a agriculturii depus la Senat de d. ministru Sassu.

Uniunea Sindicatelor Agricole *va întocmi un memoriu în care va arăta că acest proect astfel cum este alcătuit deşi e pornit din bunele intenţiuni ale d-lui ministru al agriculturii nu numai că nu va duce îmbunătăţirea tehnică a agriculturii ţărăneşti dar în multe privinţe va fi o piedică şi o povară.*

*

D. dr. TITUS GANE, secretar general al ministerului sănătăţii, e plecat în străinătate pentru o lună de zile. In tot acest timp locul d-sale îl ţine d. dr. T. Ionescu, director general al I. O. V.

*

LUNI dimineaţa se înapoiază în Capitală d. prof. I. Nistor, ministrul muncii, care şi-a petrecut vacanţa la Cernăuţi.

*

MEMBRII Federaţiei muncii naţionale au ţinut o şedinţă ieri dimineaţă, în str. Felix, 80, luând în discuţie creditul meşteşugăresc. D. Ilie P. Calciu a întocmit, apoi, un memoriu pe care-l va prezenta ministerului.

*

ADUNAREA generală a membrilor consiliului de administraţie al Casei centrale a asigurărilor sociale are loc la 17 Februarie, subt preşedinţia d-lui ministru Ion Nistor.

*

CARŢILE de capacitate ale meseriaşilor mai pot fi preschimbate până la finele acestei luni, la Camera de muncă şi la subcentre.

ROMANI!

Voi cu inima creştină:
De pe ochii voştri rupeţi
Pânza'ntinsă de duşmani,
Nici un ac dela jidani!

Salarizarea medicilor din asigurărilor sociale

Se va face un proect pentru armonizarea lefurilor?

După informaţiile pe cari le avem din sursă serioasă, suntem în măsură să anunţăm că ministerul muncii intenţionează să alcătuiască un proiec de lege pentru armonizarea salariilor medicilor din asigurările sociale, aşa cum a cerut, printr'un documentat memoriu, şi d. dr. Topa.

In adevăr, medicii din asigurările sociale sunt retribuiţi cu 60—70 lei pe zi. Mai rău ca hamalii. In timp ce o sumedenie de funcţionari, absolvenţi ai bacalaureatului rural, primesc lefuri de 4000—5000 lei pe lună.

Un poriect de lege în această privinţă ar remedia o situaţie, ce nu mai poate dăinui şi medicii aşteaptă cu multă încordare acest proiect.

Strigăt de desnădejde din Bisericanii ftizicilor

O cobe rea: jidoafca Rebeica Rifca Zilberman
Ce are de spus ministerul sănătăţii?

Zilnic primim scrisori pline de amărăciunea, care gâlgâie în ţară. Pe unele le înserăm, când spaţiul ne îngăduie, iar altora le răspundem la „poşta redacţiei".

Ieri am primit, însă, din lagărul de izolare şi adâncă suferinţă al ftizicilor din Bisericani o epistolă aşa de alarmantă şi aşa de îngrijorătoare, că lăsăm la o parte materialul nostru curent şi-i facem loc în pagină, în nădejdea că ministerul sănătăţii o va citi şi va ordona o anchetă, care să pună capăt unor stări intolerabile.

SUB TEROAREA UNEI JIDOAFCE

Iată cum strigă cei 400 de tuberculoşi din Bisericani :

„Scăpaţi-ne de jidoaica Rebeica Rifca Zilbermann, care ocupă postul de farmacistă a sanatoriului din Bisericani, dar care în realitate conduce această instituţie.

„Oricine este naţionalist şi nu înghite liftele spurcate de origina faimoasei Rifca, este trecut pe „lista neagră" şi subt un pretext oarecare este dat afară.

„Un grup de naţionalişti s'au fotografiat şi clişeul căzând în mâna jidoafcei, bieţii oameni au fost isgoniţi din sanatoriu.

FĂRĂ TITLU...

„Trebuie să ştiţi, d-le director, că această jidoafcă e licenţiată în farmacie, dar nu are dreptul de dirigintă şi nici titlu. Ea are subt mână 400 de bolnavi.

„Puterea Rebeicei Rifca Zilberman e aşa de mare, că face mizerie până şi d-nei dr. Cojocaru, care ocupă postul de medic secundar.

„Vă rugăm aduceţi toate acestea la cunoştinţa d-lui ministru al sănătăţii".

*

Facem precum ni se cere. Sesizăm ministerul şi-l rugăm să instituie o anchetă, care să stabilească ce e şi ce nu e adevărat din reclamaţia tuberculoşilor din sanatoriul Bisericani.

Societatea generală de Gaz şi de Electricitate

INŞTIINŢARE

Societatea Generală de Gaz şi de Electricitate din Bucureşti aduce la cunoştinţa abonaţilor săi că plata consumaţiei de energie electrică şi a taxelor de folosinţă a firmelor luminoase să nu se facă decât în mâinile funcţionarilor cari se vor legitima cu carnetul de identitate prevăzut cu fotografie şi purtând viza Societăţii pe luna în curs.

Orice abateri dela aceste prescripţiuni, abonatul le face pe riscul şi răspunderea sa personală, Societatea de Gaz şi de Electricitate nerecunoscând plăţile făcute persoanelor străine şi neînvestite cu calitatea de încasatori ai săi.

Debandada dela primăria municipiului Bălţi

Un primar care îşi ridică singur statuie cu banii statului. O primărie cu un singur funcţionar român. Trei milioane lei pentru stadionul sportiv jidovesc „Macabi"

Totdeauna am înfierat fără milă pe toţi românii cari sunt în cărdăşie cu jidovii, considerându-i ca pe cei mai murdari muritori. Şi nu de puţine ori ne-a durut sufletul că suntem siliţi să lovim în proprii noştri fraţi.

Dar unele fapte sunt atât de revoltătoare, în cât a le trece cu vederea, ne-am considera singuri complici la destrămarea ţării.

Iată, de pildă, ce se petrece la primăria oraşului Bălţi.

UN PRIMAR COMPLECT JIDOVIT

Primarul municiptului Bălţi este d. PETRE VRABIE, secretarul general judeţean al partidului naţional-liberal.

Faptul că are numai 4 clase primare, nu ne interesează.

S'au văzut cazuri — şi aceasta se poate numai în ţara noastră —, când un primar care nu s'a învrednicit nici cel puţin să se înfrupte din abecedar, şi totuşi s'a dovedit un bun gospodar.

Despre d. Petre Vrabie voim să spunem altele.

Se spune anume că primarul oraşului Bălţi a concediat dela primărie pe toţi funcţionarii creştini, angajând în locul lor jidani. Numai în serviciul technic sunt 9 ingineri jidani.

Singurul funcţionar român care a rămas este secretarul.

A DAT DIN FONDUL PRIMARIEI 3.000.000 LEI PENTRU CONSTRUCŢIA STADIONULUI SPORTIV AL ECHIPEI JIDOVEŞTI „MACABI", CONSTRUCŢIE CARE SE AFLA ASTAZI LASATA IN PARASIRE, DE OARECE NU S'A PUTUT TERMINA CU CELE... 3.000.000 LEI.

De curând, primarul VRABIE a încheiat un contract cu jidanul ROZENTULER, concesionând pentru 10 ani lumina electrică, cu preţul de 17—25 lei kw., deşi au mai fost două oferte mult mai avantagioase: uzina din Iaşi cu 10 lei kw. şi a d-lui Esmanschi cu 6 lei kw.

CULMEA OBRASNICIEI

Dar ceeace ne scandalizează cel mai mult, este faptul că d. primar P. VRABIE ţine cu tot dinadinsul să se eternizeze cu banii statului, voind să-şi ridice singur o statuie. Se socoteşte probabil un om de valoare în ţara aceasta şi se vede treaba că d. Vrabie are convingerea fermă că posteritatea trebuie să-l pomenească mereu.

La un capăt de stradă urmează să se ridice statuia Regelui Ferdinand I, iar de cealaltă parte statuia d-lui... VRABIE.

Prea mare pretenţie.

Guvernul are datoria să cerceteze imediat cele expuse de noi şi să îndepărteze pe primarul Vrabie din fruntea municipiului Bălţi, mai ales că excesivul edil este ilegal numit, deoarece la tribunalul din Bălţi se află un dosar prin care numitul primar este acuzat de falş în acte publice.

Se dizolvă Camera de muncă din Cluj

Un nou succes al ziarului „Porunca Vremii"

Inspectorul general însărcinat de minister să facă o anchetă la Camera de muncă din Cluj şi să stabilească, la faţa locului, că şedinţele acestei instituţii se ţin în limba maghiară şi alte anomalii, îşi depune azi după amiază raportul.

Afirmăm cu certitudine, că pe baza acestui raport, dat fiind gravitatea faptelor, ministerul va dizolva conducerea Camerei de muncă din Cluj şi va institui o comisiune interimară.

„PORUNCA VREMII", care a demascat putregaiul şi nu a încetat nici un moment să ceară lumină deplină în această chestie tenebroasă, înregistrează un nou succes.

CROITORIA RADULESCU
Str. COLŢEI 25 (fostă Sfinţilor)
TELEFON 4.71.75
Execută în rate din stofe bune
Costume, Paltoane, Pardesiuri, Smochinguri
Având şi un raion special de Croitorie de Dame după cele mai noui jurnale

Publicaţiune

D. Alexandru C. a Sofroniei, născut la 16 Iulie 1908 în com. Stotniceni-Prăjescu, (Baia), domiciliat în Tighina, str. Puschin No. 9, de religie creştin-ortodox, a făcut cerere acestui Minister de a fi autorizat să schimbe numele său patronimic de a Sofroniei în acela de Bălteanu spre a se numi Alexandru C. Bălteanu.

Ministerul publică acesta, conform art. 9 din legea asupra numelui spre ştiinţa acelora cari ar voi să facă opoziţiune în termenul prevăzut de aliniatul II al zisului articol.

Editura „Cugetarea" recomandă magistrala lucrare
NAŢIONALISMUL CONSTRUCTIV
de **Pompiliu Nicolau**, prof. Şc. Pol. Timişoara
Cartea D-lui Pompiliu Nicolau impune printr'un stil obiectiv şi de superioară ţinută, precum şi prin marile probleme tratate.
Interesele vitale ale naţiunii şi ţării noastre sunt magistral cercetate dându-li-se deslegări de mare anvergură ce trebuiesc cunoscute de intreaga suflare românească.

FORUM şi OMNIA | Oraşul păcatelor şi Complectare Revista „Hai să bem"

Cheltueli cari aduc satisfacţie!!!
cumpărând cadouri utile:
Porcelanuri
Cristaluri
Argintărie
Ceramică
şi toate utensiliile de bucătărie de calitate reputată de la cea mai complectă expoziţie în acest gen
LA NOUA SECŢIE
de Articole de menaj
Cartea Românească S. A.

Pe urmele ludei

Printre românii secuizați

O fabrică de încetățenire în Palatul Justiției din Chișinău

Doi magistrați superiori acuzați de grave abateri. Rezultatul anchetei d-lui inspector T. Magheru. Un dosar de anchetă „clasat" de d. Mihai Popovici, pe când era ministru de justiție. Ofensiva politicianilor și a francmasonilor pentru aranjarea unei noi mușamalizări

Chișinău. — In viața mea de ziarist, mi-a fost penibil să scriu despre: BISERICA, ARMATA ȘI JUSTIȚIE. Nu sunt laș — *doar sunt legionar, și legionarii nu știu ce-i aia lașitate* —, dar, din marele respect ce-l port acestor trei instituții, am ezitat de multe ori să scriu despre anumite *„greșeli"*, comise de vre'un membru al uneia din ele.

Ingrată mai e meseriai de ziarist: Cum „îndrăznești" să demaști vre'o nelegiuire, te pomenești cu toți nelegiuiții împotriva-ți.

De data aceasta — *sesizat de scandalul public ce a luat proporții îngrijorătoare pentru prestigiul Justiției* — mă văd obligat să supun cunoștinței guvernului (in special d-lui ministru de justiție) cazul a *2 magistrați superiori* din Chișinău, cari, după cum glăsuește anchetatorul, s'au făcut vinovați de fapte extrem de grave.

Evident, scriu și denunț o tentativă de mușamalizare, cu riscul de-a fi obiectul unor atacuri din partea celor vizați, sau a prietenilor lor. Ori ce s'ar întâmpla, în însuși interesul justiției, mă consider dator a așterne pe hârtie conținutul unui dosar-destul de voluminos —, care se găsește *„bine conservat"* la ministerul de justiție și, din pricina influențelor politice, nu-și poate urma calea legală.

O FABRICA DE INCETAȚENIRE

Ne amintim, cu groază, de funcționarea faimoaselor fabrici de încetățenire, din cari au ieșit peste jumătate de milion de „cetățeni rumuni" — numai in Basarabia. Ni se umple sufletul de revoltă, când ne amintim de actele criminale ale unor rabini, care, ajutați de funcționari corupți și politicieni ticăloși, înlesneau tuturor aventurierilor să dobândească cetățenia română.

Dar, spre marele nostru regret, aflăm in ultimul moment— tocmai când d. ministru de interne se frământă să revizuiască pe toți încetățeniții suspecți — *că o fabrică, ca acele ale rabinilor,* funcționa chiar in Palatul de justiție din Chișinău. *E grav, nu-i așa? Neînchipuit de grav, spunem noi! Și totuși este perfect adevărat.*

Iată cum stau lucrurile: In urma unei anchete, făcută de d. inspector dela Casație, T. Magheru, s'a stabilit că d-nii VLADIMIR GRIMALSCHI, (președintele trib. Lăpușna, sec. II-a) **și GHEORGHE C. STERE,** (președintele trib. Lăpușna, sec. I-a), **cu nesocotirea flagrantă a legilor, au hotărît înscrierea în listele de cetățenie a unui important număr de jidani venetici. Dăm câteva nume:** Marcus Ghelman, Moise Varzarevschi, B. Cogan, Saia Calicștein, Gherș Codner, David Zeltman, Moise Becher, Iacob Crips, Haim Gamburt, Slioma Belinschi, T. Gurevici, Itic Rozenbaum, E. Safer, Simon Concevschi, Leib Feldman, David Becar, Volf Mintis, Leizer Umanschi, Iacob Gontchin, Leib Cernetchi, Malca Mutrig, Seiva Berl, Haim Lupover, Zelman Rabinovici, Ionea Galman, Abram Lipșit, Meer Mușinov, David Liubarschi, etc., etc. (toți refugiați de pe toate coclaurile lumii).

Până în prezent, o serie de venetici încetățeniți ilegal de cei doi magistrați români, au fost șterși din liste în urma hotărîrei Inaltei Curți de Casație.

Socotim că aceste hotărîri, date fără a respecta cel puțin procedura în materie de sentințe judecătorești, n'au fost date din „eroare". Prezumția că la bază a fost un interes, nu poate fi înlăturată.

ALTE ACUZAȚII GRAVE

In sarcina acestor doi magistrați, mai cad și alte „incriminări". D. inspector T. Magheru, *care a anchetat timp de 3 zile acuzațiile ce se aduceau, a adunat o serie de dovezi zdrobitoare in contra magistraților respectivi. Astfel s'a stabilit că d. GH. C. STERE, in dragostea ce o are pentru* „stânga democrată", *a achitat o serie intreagă de comuniști, cari erau trimiși în judecată pentru turburarea liniștei publice. Și, ceva mai grav:* in sentințele de achitare făcea apologia comunismului.

In ce privește pe d. VL. GRIMALSCHI, acesta a fost anchetat asupra unor acuzații, tot atât de grave, ca: luare de mită„ abuz de autoritate, etc.

DOSARUL ASCUNS DE M. POPOVICI

Pentru asemenea fapte grave, de care se făcuse vinovat d. GH. STERE, încă 4-5 ani in urmă d. Mihai Popovici — *pe atunci ministrul de justiție —, desigur in urma unor intervenții importante* (pe atunci tăia tatăl magistratului, Constantin Stere), *a dispus* „clasarea" *(adică ascunderea pur și simplu) dosarului, fără nicio rezoluție.*

In vreme ce, magistratul compromis, continuă să împartă dreptatea la Chișinău, in calitate de președinte de secție de Tribunal:

*

Surprinzător este faptul că, deși în sarcina acestor 2 magistrați cad acuzațiuni grave și întemeiate, totuși ministerul de justiție, nu a dispus măcar suspendarea lor.

Ceva mai mult: se vorbește, printre justițiabilii revoltați că trebuie, sunt nevoiți, a primi „să li se facă dreptate" de cei doi magistrați, că, în urma unor intervenții politico-francmasonice, d. Vl. Grimalschi **va fi transferat la Trib. Cernăuți, iar d. Gh. C. Stere va fi pedepsit cu o simplă observație!?**

Politicianizarea justiției este o crimă. Precum o crimă este și tolerarea în funcțiune a unor magistrați compromiși.

D. ministru de justiție, dacă ține la prestigiul INALTEI INSTITUȚII a dreptății, este dator să conexeze dosarul ascuns de d. Mihai Popovici cu acela alcătuit de d. inspector T. Magheru și să procedeze la pedepsirea exemplară a celor doi magistrați compromiși.

Sergiu Florescu

Unde apar cele din urmă păcate

Moritz Leb latifundiarul. Haina preoțească, darabană iridentistă. Excepții cari dovedesc virtutea unui neam

Atunci când a fost vorba de magistratură, chiar dacă anumiți purtători de robă nu prea dovedesc scrupulozitate în sacerdoțiul ce au a îndeplini în regiunea secuizată, condescendența n'a lipsit din fraza noastră.

Pentru celace se desbate în pretoriul justiției, respectul nu poate cunoaște decât îngrădiri, admițând însăși ipoteza că „imparțialitatea" ar face concesii prin promovarea existenței glasului sângelui.

Celace nu ne-a putut opri însă, să facem oarecari constatări în precedentul nostru reportagiu, este convingerea fermă că dacă s'ar fi pomenit oarecum cadrele tribunalelor din regiunea secuizată, condica proceselor penale n'ar fi fost așa de aglomerată în celace privește infracțiunile cari se circumscriu în textele legii pentru apărarea statului.

Privind doar sub acest unghiu, — omenesc dar nu și de loialitate cetățenească, — anumite condamnațiuni pronunțate, avem și explicațiunea permanentizării unei stări de psihoză și totodată a persistenței unora în a milita ideologii, cari se situează la antipodul intereselor noastre, față de încercarea de readucere în sânul marei farmilii românești a copiilor ei, cari i-au fost furați de vicisitudinea istoriei.

Când slujitorii altarului, n'au altă misiune decât aceia a agitării formulelor revanșarde, este firesc să te întrebi ce rost mai are complectul unei instanțe de judecată, ce cu o condamnabilă ușurință refuză să țină seama de rechizitoriile definitive ale ministerului public.

Cele ce s'au petrecut cu „preotul" unitarian **KELEMEN IMRE** din Ocland, demonstrează până la evidență, că adevărul este de partea noastră.

NU PLATIȚI IMPOZITE!

Oclandul de care ne vom mai ocupa, deoarece el inseamnă cel mai afirmat dintre bastioanele de rezistență din regiunea secuizată, prezintă caracteristicele antitezei.

Deoparte activitatea susținută, dârză în ce privește reromânizarea, activitate al cărei exponent este d-rul MACEDON CIONCA, un năsăudean ce nu și-a uitat înrudirea în spațiu cu Coșbuc, **de alta „părintele"** Kelemen Imre, **iredentist notoriu, iar în orele libere reprezentantul unei biserici ce nu soocotește drept taină, preoția.**

Deabia acum îmi dau seama, de ce „cucernicul" păstorește după o interpretare „suigeneris" turma, din care zilnic se răsletesc enoriașii, cari aleargă să se pună din nou sub scutul credinței celei pravoslavnice.

...„Părintele" KELEMEN IMRE, a venit de câteva ori în conflict cu legiuirea românească.

Astfel la înmormântarea farmacistului Vass, întâmplată în Ianuarie 1936, în loc de obișnuită pogribanie, Sfinția-Sa s'a simțit obligat să ne huleaască mai abitir decât ar face-o vreun trebăduș de al cotețului Bethlen.

Ascultătorii nu prea creștinescului panegiric, printre cari și unii cu puținel obraz românesc, n'au înghițit afrontul și au reclamat autorităților competinte.

...„Preotul" KELEMEN IMRE face însă politica partidului azi la cârmă și în consecință reclamației nu i s'a dat curs, deoarece a avut ca sprijin pe socrul lui Auschnitt, deputatul guvernamental Augustin Pordea, satrapul regiunei secuizate.

Dar în afara acestor preocupări nu tocmai evanghelice, „preotul" Kelemen Imre și-a asumat misiunea de a întreține în Ocland focul sacru al revanșei.

Astfel „bisericește fețe" *i se pare că a plăti impozit către statul român, este o gravă abatere dela ordinele pe cari le primește de peste Tisa.*

Consecvent cu atitudinea pe care n'a părăsit-o dela Unire încoace „părintele" KELEMEN IMRE, împarte între două binecuvântări și ațâtarea: „nu plătiți impozite valahilor".

Iar treaba aceasta care ar merita pedeapsă cât mai pilduitoare, o face „preotul" din Ocland de vreo 18 ani. Adică tocmai de când dorobanții noștrii trecură Carpații.

Să mai amintesc că în biserica din Ocland, din cauza aceluiași șovinist maghiar, nu-și poate afla sălaș tricolorul nostru, ar fi zadarnic, căci deși „părintele" e subordonat ministerului cultelor, nu dela în veci de Dumnezeu nemuritorul Victor Iamandi, o să obținem vreo reparație pentru obrazul nostru atât de fețelit în regiunea secuizată.

PREZENT: WEINBERGER ȘI KLEIN

Ne vom permite din nou o incursie în domeniul statisticei.

In regiunea Secuizată și tocmai în satele cu un coeficient mai urcat de români înstreinați, există așa numitele composesorate, adică tipica formă de proprietate indiviză. Echivalentul lor în vechiul Regat ar fi obștiile de moșneni sau răzeși.

Isvor sigur de câștig, fie din cauză că proprietarii nu le puteau valorifica, fie pentru motivul că un tratament preferențial în ceia ce privește exploatarea era ușor de obținut, aceste composesorate au determinat infiltrația elementului jidovesc în județele Trei Scaune și Odorheiu.

Groedel și Klein au hăcuit masivele păduroase dintr'un ținut în care nici o lege de protecție forestieră, n'a intervenit la momentul oportun.

Astfel în proprietatea moșnenească dela Zetea, jidanul Klein isbutește să acapareze 2200 jugăre, iar Groedel devine stăpânul a câteva zeci de mii de jugăre în Trei-Scaune, **instalându-și fabrica de cherestea la Komando.**

Dar înafara acestor „magnați" de purissmă obârșie palestiniană, regiunea secuizată mai are de suportat și plaga jidanului aciuiat la sate, insinuant ca atitudine, modest prin comportare și cu atât mai periculos.

In afară de latifundiarul Léb dela Săcel, expropriat deoarece acaparase pământ arabil prin fraudă, în județul Odorheiu exercită teroare prin reglementarea prețurilor pieții, jidanul Weinberger, negustor de lemne, semințe, haine vechi și alte specialități judaice.

In cifre penetrația jidovească în regiunea secuizată se prezintă astfel:

La Sângeorgiul de Pădure au apărut după 1918, 173 familii.

La Cristur și Praid 83 familii.

..Insă nu trebuiește ignorată brutala realitate că 90% din cârciumile celor trei județe ce compun regiunea secuizată, sunt exploatate de jidanii, cari fraudând fiscul, desfac alcool clandestin fabricat, alcool-otravă care debilitează pe pătimașii libațiunilor, clienții siguri ai balamucului sau ai pușcăriei.

Am epuizat însfârșit cu acest capitol tot ceeace era în strânsă legătură cu perspectivele nu tocmai îmbucurătoare ale încercărilor noastre de a ne afirma străbătnășia în regiunea secuizată. Dincolo de tenebre, se pot întrezări însă insuliările unui răsărit — cu reflexe verzi.

Și ele vor fi acelea cari vor arăta că există trăire dincolo de păcatele politicianismului românesc venal și corupător.

Victor Medrea

O bandă de jidani contrabandiști din Cernăuți încearcă să falsifice dolari

Cerem o anchetă urgentă

CERNAUȚI. — *O bandă de contrabandiști jidani a compărut zilele aceste în fața organelor polițienești din localitate pentru a fi cercetați în legătură cu afacerea falsificării de dolari. Banda este compusă din frații Krautz, autori principali, OVADIS — fost restaurator și Strulovici, proprietarul fabricii de pâine „Hercules".*

BANDA ARE TOVARAȘI IN UNGARIA

Acum câtva timp Ovadis în urma unor tratative cu frații KRAUTZ le încredințează acestora suma de 300.000 lei cu cari să cumpere din Ungaria o mașină de falsificat dolari. Intrucât suma era prea mică, în această combinație mai intră al patrulea jidan anume STRULOVICI care contribuie cu suma de 100.000 lei După ce strâng această sumă, frații Krautz contrabandiști de meserie și cu caziere bogate, pleacă în Ungaria să cumpere mașina dela specialiștii de acolo. Au cumpărat mașina sau n'au cumpărat-o, încă nu putem ști nimic precis. Cert e că s'au întors în România, unde întâlnindu-se cu tovarășii lor OVADIS și STRULOVICI, aceștia le-au cerut socoteală de bani. Frații KRAUTZ încercând să mai lungească afacere, s'au trezit reclamați la poliție de complicii lor.

Rezultatul cercetărilor întreprinse nu se poate cunoaște de oarece poliția ne-a răspuns că dosarul în cauză a fost înaintat parchetului. Interesându-ne la parchet, ni s'a spus că până acum nu există nici un dosar relativ la falsificarea dolarilor. In fața acestei situații ne întrebăm: De ce biroul judiciar refuză să dea informații în legătură cu tentativa falsificării de dolari? Se bucură oare jidanii implicați de scutul autorității? Câte arestări s'au operat până în prezent și cine sunt arestații?

IN ATENȚIA MINISTERULUI DE INTERNE

Iată o serie de întrebări cari cer un răspuns categoric pentru a nu da loc la anumite comentarii cari șfirbesc noțiunea de autoritate. Această afacere care tinde să treacă neobservată în noianul faptelor diverse, merită mai multă atenție, iar faptul de a întreprinde preparative în vederea falsificării de monedă străină la noi în țară, în complicitatea unei bande din Ungaria, ar trebui să ne dea mai mult de gândit. De aceia găsim că intervenția ministerului de interne pentru a face complectă lumină în această afacere, este un imperativ categoric care nu admite întârziere.

H. Th. Ionescu

Pentru inimile caritabile

Mihai Joița, de 70 ani, fiind bolnav de 2 ani de zile, din care în ultimul timp a da mblagit de o mână și un picior, și neavând nici un ajutor de nicăeri, roagă pe bunii creștini să-l ajute cu ce o crede de cuviință.

Fundătura Băcăniu nr. 9, prin Ferentari, București.

Informațiuni

❖ **D. ALFRED PONINSKI, consilierul legației polone, va rosti Vineri 15 Ianuarie la ora 6 d. a. în sala fundației Dalles o interesantă conferință: „LA POLOGNE AU XVI-eme SIECLES" (sa civilisation - son reyonnement). Distinsul conferențiar va aduce o importantă contribuție la cunoașterea „secolului de aur" polonez și a relațiunilor din acea vreme între poloni și țările românești.**

Conferința este a 73-a din ciclul organizat de asociația culturală „GANDIREA EUROPEANA" de sub prezidența d-rei Elena Văcărescu.

Biletele se găsesc la agenția Jean Feder.

❖ **SUB PATRONAJUL d-lui MIRCEA CANCICOV, ministrul finanțelor, va avea loc Joi 14 Ianuarie, selectul bal al medicinei, în folosul Sanatoriului studenților dela Mangalia.**

La acest bal vor da concursul vedetele celor mai de seamă teatre din Capitală, în frunte cu d-rele Mya Apostolescu, Leana Mihăilescu, Virginica Popescu, precum și d-nii C. Antoniu, Piu Mironescu. Mari surprize. Două orchestre. Va fi primul bal de început de carnaval. Balul va avea loc în saloanele Cercului Militar.

Rusia a dat 67 milioane de ruble

pentru republica jidovească Birobodjan

După informațiunile primite de către hebdomedarul jidănesc „DER AMERICANER" din New-York, se constată că organul central de agricultură din Moscova, a dat în cursul anului 1936 suma de 67 MILIOANE RUBLE, pentru republica sovietică jidănească BIROBODJAN.

..Un teren foarte fertil și bogat înzestrat cu toate produsele, a fost pus la dispoziție jidanilor de către regimul sovietic, ocrotindu-se în cea mai mare măsură asociațiile de acolo. Jidanii din toate părțile lumii și în deosebi din New-York caută a exploata aceste resurse și de a se îmbogăți din productivitatea solului fără a fi declarați contrarevoluționari de către regimul sovietic.

In timp ce popoarele supuse puterii sovietice sunt complect stoarse pe propriul lor pământ, sau lichidați prin așa numita muncă forțată, Sovietele împrumută nu numai cei mai fecund teritoriu din estul îndepărtat ci și numeroasele mijloace pecuniare jidanilor.

Academia dela Stokholm

și-a sărbătorit 150 ani de existență

Academia suedeză și-a sărbătorit acum câteva zile 150 ani de existență. La această comemorare au participat regele țării, familia regală, guvernul și reprezentanții de seamă ai literelor și artelor suedeze. Cu acest prilej președintele Academiei, episcopul TOR ANDRAE și secretarul său PER HELLSTRÖM au vorbit în numele instituției de cultură, care împlinea 150 de ani de activitate, iar poetul Andres Cesterling a recitat o poesie scrisă în acest scop.

Academia suedeză a fost fondată în 1786 de către regele Gustav III *„spre a lucra la curățirea, întărirea și înobilarea limbii suedeze".* Regele Suediei e protectorul Academiei și fixează membrii dintre care apoi Academia își alege un număr de 18. Academia suedeză acordă în fiecare an premiul Nobel pentru literatură, în care scop s'a creiat pe lângă dânsa un institut special și o bibliotecă. Suedezii consideră Academa lor drept cea mai înaltă instituție de cultură, iar alegerea de membru e socotită ca cea mai înaltă distincție ce se poate acorda unui scriitor.

Jidovii din Fălticeni

au devenit obraznici

FALTICENI, 7 Ianuarie. — *Despre desele obrăznicii ale jidovilor din orașul nostru am scris de atâtea ori, dovedind mai mult decât prisositor, crimele oribile pe cari le comit împotriva neamului și credinței noastre.*

Totuși nimenea nu s'a sesizat, nu s'a luat deloc nicio măsură.

Jidovimea alimentează însă necontenit revolta legitimă a românilor din Fălticeni, prin necontenitele neobrăzări și injurii aduse acestora.

Iată câteva cazuri:

Acum câteva zile jidovii ZISSU SEGAL, LUPU SEGAL, AVRAM SEGAL și balabustele JANETA MARCU, PERLA SEGAL, etc., după ce au bătut tam nesam pe bălatul V. BORDIANU, ajung cu îndrăzneala lor provocatoare până a ataca fără nici o teamă și motiv, cu cărămizi, pietre și bastoane, pe românul TECU DUMITRU, care locuiește în apropierea acestor blestemați, până l'au lăsat în nesimțire.

Revoltați de acest act de barbarie, câțiva români au intervenit prompt.

Jidovii n'au încetat nici atunci de a ne batjocori neamul, afirmând că ei, jidovii, sunt organizați și vor distruge orice autoritate și orice urmă de românism aci.

Ce zice d. prefect al poliției locale?

Nu crede de cuviință să mai taie din perciunii obrăzniciei jidovești?

Creștinii de aci îi cer să intervină cât mai e timp, căci odată deslănțuită reacțiunea nu va mai putea fi potolită. Jidovimea să ia aminte!

Parastas pentru legionarul Teodor Toma

Zilele trecute, legionarii tecuceni au făcut un parastas în comuna Borcea, jud. Tecuci, pentru pomenirea camaradului lor TEODOR TOMA, ucis acum trei ani.

Au participat peste 200 legionari din satele vecine.

După slujba religioasă oficiată de părintele Păcurani, răspunsurile fiind date de corul legionar, studentul Ion Olaru a expus împrejurările în care a fost ucis Teodor Toma.

Un student din satul natal al legionarului căzut, a adus un săculeț de pământ din vatra casei lui Teodor Toma.

Mai vorbesc d-nii: avocat Tașcă din Tecuci, avocat Crângaruc, șeful organizației partidului „TOTUL PENTRU ȚARA" din jud Tecuci, etc.

La urmă s'a făcut apelul celor adormiți întru Domnul, intonându-se cântece legionare

Autoritățile au rămas foarte mulțumite de disciplina legionarilor cari s'au despărțit în cea mai perfectă ordine.

Corespondența redacției

D. ION STANILA-*Arad:* S'a primit scrisoarea dvs. prin care ne semnalați anomaliile dela Casa de asigurare Arad, unde, după cum afirmați, medicul jidan botezat Kindler abuzează de calitatea ce o are.

Vă mulțumim și vom atrage atenția ministerului muncii.

I. GHERMAN, *Târgoviște.* — In măsura în care o vom putea face vom tipări și noi. Deocamdată nu avem însă o tipografie proprie.

NICOLAE A. COMANESCU, *Tușnadul Nou, Ciuc.* — Trimiteți corespondență controlată. Costul abonamentului trebuie trimis anterior. In privința persoanei despre care vorbiți ne trebuesc acte doveditoare.

VIRGILIU NICOLAESCU, *Deș.* — Vă mulțumim. Nu știm dacă statistica dv. este complectă. In măsura în care aveți comercianți creștini trebuie să-i încurajați pe aceștia.

D. GH. VASILIU-*Iași:* Sugestiile dvs. sunt frumoase și, pe cât spațiul ne va permite, vom indemna, mereu, pe români, să deschidă magazine și vom protesta împotriva jidanilor ocupați în instituțiile publice.

ABONAT 1681. *Bisericani:* Scrisoarea dvs. am publicat-o și am rugat ministerul sănătății să facă o anchetă.

D. C. A. CRACEA-*Richitoasa:* Vom utiliza, într'un reportagiu, sugestiile ce le faceți prin petiția trimisă ministerului sănătății.

D. GH. S. DUMITRESCU-*Ocnele Mari:* Ne vom face ecoul celor pe cari le-ați reclamat împotriva medicului jidan David Șnapic.

ALEX. CRIȘTEA-Vaslui. Toate viile noastre mulțumiri pentru frumoasele urări trimise nouă.

I. I. BOGDAN Tg.-Ocna. Vă mulțumim pentru urări. Chestiunea despre care vorbiți o vom cerceta

DIMITRIE SCHLOSSER - Lugoj. Acceptăm propunerea dv. Trimiteți-ne material informativ bazat pe documente.

GH. TOMESCU-Ploești. Vă mulțumim. Ne vom interesa.

Românii și Românce!

Pentru România de mâine a Românilor: nici un ac dela jidani!

Vino în „România Anticomunistă" pentru a ridica protestul tău, împotriva bolșevismului și a organiza boicotul mărfii și literii jidovești.

Grandiosul festival de jocuri dela Londra

Echipa românească formată din 14 țărani din jud. Câmpulung

O echipă de 14 țărani din județul Câmpulung (Bucovina) au plecat la Londra unde urmează să ia parte la festivalul organizat cu prilejul jubileului Societății „English Folk Dance and Song Society". Acest festival în amintirea marelui CECIL SHARP, întemeietorul Societății, va avea loc la Londra într'un cadru grandios în ziua de 9 Ianuarie 1937 la Albert Hall. Este de menționat faptul îmbucurător că dintre toate țările, singură România a fost invitată să-și dea concursul. Echipa bucovineană îmbrăcată în minunatele costume naționale se va produce în nenumărate jocuri. Va fi fără îndoială o mare surpriză buciumul de lemn pe care îl duce echipa și care prin semnale va anunța intrarea echipei românești în arenă. Deasemenea, în afară de jocurile propriu zise ale regiunii, echipa va reconstitui și obiceiurile tradiționale de Crăciun (Capra, Buhaiul, Ursul, etc).

*

In ziua de 9 Ianuarie 1937, societatea engleză de joc și cântec popular (English Folk Dance and Song Society) își serbează jubileul de 25 de ani de activitate. Această Societate întemeiată de cunoscutul Cecil Sharp, a căutat să reconstitue dansurile vechi engleze, cari au fost studiate de specialiști și cari sunt învățate de către membrii Societății. Intreaga muzică a acestor dansuri se află scrisă în arhivele societății. Cu prilejul jubileului sus amintit se va da un mare festival de dansuri de asemenea dansuri la Londra în Albert Hall.

La acest festival numai România a fost invitată să participe.

Echipa românească este formată dintr'unt grup de țărani din jud. Câmpulung (Bucovina) cari vor juca în fața a peste zece mii de spectatori cele mai vechi dansuri naționale din regiune. Jocurile alese sunt următoarele: Arcanul, Corobasca, Dornănească, Ursărească Lousteanca, Ochiul Dracului, Ciufu, Șapte Mori, Moroșeneasca, Trei Leșești, Cărășelul, Ardeleneasca, Țărăneasca veche, Djocul dități, Ciobăneasca, Huțulca, Mărițica, Rața, Cosnencuța, Trandafirul, Coasa Compoiesul, Mătrăguna, Suhacul, Polobocul, Țigăneasca, Fudula, și Puiculeana.

In afară de aceste jocuri, echipa bucovineană va reconstitui și obiceiurile tradiționale de Crăciun ca: Ursul, Buhaiul, Capra, etc.

Grupul de dansatori români a plecat însoțit de lăutari precum și de un buciumași, care va anunța intrarea jocurilor prin sunete de bucium. Toți țăranii și lăutarii sunt îmbrăcați în admirabilele costume naționale bucovinene, purtând căciuli împodobite cu pene și — opinci.

Dansatorii sunt conduși de compozitorul Const. Brăiloiu și au fost trimiși la Londra sub auspiciile Ministerului nostru de Externe (Direcția Presei).

Să aveți întotdeauna o privire surâzătoare!

O femeie cu o înfățișare deprimată nu inspiră decât compătimirea. Insă cum ați putea să aveți o aparență veselă și sănătoasă dacă organismul vă este intoxicat de către toxine și deșeuri? Inlăturați deci constipația cât mai curând cu ajutorul Laxativului Chatelain, care nu este o doctorie, ci un adevărat „reeducator al intestinului". Ce bază de agar-agar, de fucus iodat și de sucuri intestinale, Laxativul Chatelain dezinfectează intestinul, fortifică mucoasa sa și elimină toate otrăvurile sale.

Laxativul Chatelain este un produs de încredere: el e făcut ob ținut comunicărilor la Academia de Medicină și la Academia de Științe.

La farmacii și droguerii

ESTE UN PRODUS CHATELAIN
MARCA DE INCREDERE

Țara și „Porunca Vremii"

Continuăm a publica numele bunilor români, cari au răspuns apelului nostru pentru 10.000 de abonamente și cărora le mulțumim călduros.

Sold precedent lei	**1.993.335**
Șoimu Romulus, student Severin	300
Adam A. Roșu, pensionar Hunedoara	200
Sabin Safta, învățător pens. Hunedoara	300
Delvig Sergiu, Brașov	150
Traian Cotul, farmacist, Vlașca	300
Gheorghe C. Stoica, contabil, Prahova	100
Preot Gheorghe Moise, Tulcea	100
Iacob W. Babin, student. Hotin	50
Maior C. O., Loco	400
Inginer A. I., Loco	200
Ionită Suciu, Târnava Mică „P. V." pt. sate	50
Fătu Gh. Gheorghe, Făgăraș „P. V." pt. sate	50
Ștefănucă C. Gheorghe, Făgăraș, „P. V."	50
Florea Popescu, student, Loco	65
Plutonier major Butuman Vasile, Covurlui	150
Virgil Cătuneanu, Buzău	600
T. Gh., maior, Loco	400
Nicodim Costea, învățător, Turda	150
Locotenent Mândricel D. Alex., Vlașca	300
Bălan Dimtrie, Timiș-Torontal, „P. V." pt. sate	50
Preot C-tin V. Predescu, Romanați	150
Tonea Simion, Năsăud	150
Blajin Vasile, învățător, Năsăud	150
Preot Ioan Sârbu, Gorj	150
Total general lei	**1.997.900**

ULTIMA ORA

DUPA AUDIENȚA PRIMULUI MINISTRU LA SUVERAN

D. Gh. Tătărăscu a reușit și de astădată să învingă dificultățile ivite. Preocupări în vederea succesiunii și pentru aplanarea conflictelor din partid

D. Gh. Tătărăscu a reușit și de astă dată să învingă dificultățile neprevăzute ridicate în calea guvernării d-sale și să-și asigure o retragere dela guvern care să nu-i știrbească nimic din prestigiul căpătat câtă vreme a condus cabinetul.

In audiența pe care primul ministru a avut-o în ziua de Bobotează la Suveran, s'au clarificat o bună parte din punctele ce puteau primejdui continuarea guvernării actuale și s'a rezolvat fericit din punct de vedere politic mai cu deosebire, numirea unui nou titular la ministerul aviației și marinei.

Se poate spune așa dar că situația guvernului rămâne neschimbată până la închiderea corpurilor legiuitoare. Că demisia se va produce în Mai cum pretind unii sau în Septembrie cum pretind alții, nu prezintă prea multă importanță. Și aceasta nici nu preocupă pe primul ministru decât în legătură cu formula de succesiune. D. Gh. Tătărăscu voește cu orice preț să aibă un rol și în această privință, rol ce i-ar aduce un neindoios avantaj politic atât d-sale cât și partidului liberal.

PREOCUPARILE PRIMULUI MINISTRU

Deaceea problema retragerii guvernului este indisolubil legată de formula de succesiune. Dacă acesată formulă este găsită în mod fericit în primăvară, d. Gh. Tătărăscu este gata să se retragă, lăsând loc unui guvern care ar asigura continuarea politicii d-sale în anume ramuri ale activității și i-ar înlesni raporturi normale de opoziție, având în acelaș timp și agrementul factorului suprem.

Și se pare că în această privință primul ministru are oarecari asigurări că planul d-sale se va realiza, având prețioase concursuri acolo unde e necesar. Audiența avută la Suveran a avut darul să clarifice unele puncte de vedere și în această materie, rămânând ca primul ministru să tragă concluziile ce se desprind din tatonările ce a făcut și să-și orienteze planurile sale de viitor pe calea cea mai singură de reușită.

Deocamdată d. Gh. Tătărăscu asigurat în ce privește durata ultimei etape este preocupat de

D. GH. TATARASCU

problema frământărilor din partid.

In adevăr, hașiștii continuă să amenințe cu răsmerița și în măsura în care aceștia anunță o acțiune violentă, grupul tradiționaliștilor care a prins tot mai mult consistență, amenințând la rândul lui cu o contra ofensivă al cărei obiectiv va fi guvernul în cazul când ar înțelege să susțină pe hașiști.

Problema este destul de serioasă fiindcă acum la sfârșit de guvernare cadrele serioase ale partidului sunt hotărite să lupte cu orice preț pentru revenirea la vechea tradiție și disciplină liberală. Aceștia știu că situația primului ministru poate fi sdruncinată mai ușor ca oricând în acest moment în care d-sa voește să-și aranjeze poziția în partid pentru opoziție. De aceia activitatea lor se anunță foarte dârză.

D. Tătărăscu secondat de d. Inculeț face toate sforțările pentru a împăca lucrurile. Și vom vedea cum va reuși.

P. B.

Comunistul Moise Șur

a fost arestat din nou

— Un succes al ziarului nostru —

In urma campaniei vehemente dusă de ziarul nostru împotriva eliberării comunistului MOISE ȘUR, prin articolele redactorilor noștri și în special prin pana hotărîtă a corespondentului nostru pentru Basarabia d. SERGIU FLORESCU, care chiar și astăzi semnează în altă pagină un articol în care arată felul cum s'a făcut această atât de revoltătoare eliberare, avem satisfacția să anunțăm că periculosul spion și agitator comunist a fost din nou întemnițat.

Interesându-ne la forurile în drept despre acest lucru, am aflat că în urma unui ordin telegrafic al direcțiunii siguranței generale a statului, din București, ieri noapte la ora 11, comunistul a fost arestat din nou, iar ieri dim., cu accelerатul de 10,30, de București, a fost pornit din Chișinău la închisoarea Doftana.

Succesul acesta nu-l revendicăm exclusiv pentru noi, el nefiind decât o justă reparațiune a demnității naționale atât de des ultragiată prin eliberarea tuturor gangsterilor streini și a comuniștilor cei mai periculoși, cari uneltesc permanent la destrămarea și subminarea țării acesteea cari îi hrănește și îi adăpostește cu atâta îngăduință.

In America gripa face ravagii

— Sute de morți la Chicago și New-Jork —

New York, 8 (Rador). — Din diferite părți ale țării se semnalează o creștere îngrijorătoare a numărului morților din cauza epidemiei de gripă.

In ultimele 24 ore, au murit la New York 88 persoane. Numărul celor morți de gripă numai la New York, a fost în ultima săptămână de 299. La Chicago au încetat din viață, din aceiași cauză, 189 persoane.

Francmasoneria va fi interzisă și în Elveția

Zurich, 8 (Radio-Oriente). — După numeroase cereri, guvernul federal al Elveției a dispus instituirea unui plebiscit pentru interzicerea tuturor organizațiilor francmasonice de pe teritoriul Elveției.

Cercurile internaționale așteaptă cu mare interes rezultatul acestui plebiscit.

Se desminte svonul că în Mexico ar fi isbucnit revoluția

Mexico, 8 (Rador). — In cercurile autorizate se desmint formal svonurile care au circulat la Londra, că în Mexico ar fi isbucnit o mișcare revoluționară.

Reprezentanții sangiacului Alexandretta cer independența

Paris, 8. (Rador). — Fruntașul kemalist moderat Abdul Ghaniagha a declarat eri următoarele, în legătură cu chestiunea sangiacului Alexandretta, corespondentului din Antiochia al Agenției Havas: „Din punct de vedere teritorial nu voim să fim alipiți de Turcia", — adăugând că nici guvernul turc nu se gândește la alipirea sangiacului.

Fruntașul kemalist extremist Tadjerli Mohammed a declarat în această privință aceluiași corespondent următoarele: „VREM DREPTUL NOSTRU. VREM DOAR INDEPENDENȚA NOASTRA".

Corespondentul din Antiochia al Agenției Havas arată că în sangiac nu au avut niciun ecou campaniile de presă din străinătate. Elementele simpatizând cu Turcia scot în relief unele revendicări, dar chiar și elementele extremiste păstrează o credință absolută în terminarea cu bine a negocierilor și continuarea politicei de mandat, ale cărei binefaceri întreaga populație a sangiacului este de acord a le recunoaște.

Germania a răspuns demersului franco-britanic

Guvernul d-lui Adolf Hitler a pus condițiuni importante în legătură cu trimiterea voluntarilor în Spania

Berlin, 8 (Rador). — *Iată textul răspunsului Germaniei, remis eri seară ambasadorilor Franței și Marei Britanii:*

„Guvernul german ține mai întâi să-și exprime mirarea pentru că guvernele britanic și francez au crezut necesar să treacă peste procedura comitetului de neintervenție dela Londra și să adreseze pentru a doua oară un apel particular și direct altor guverne reprezentate în sus zisul comitet.

Chestiunea interzicerii pentru voluntarii străini să participe în luptele ce se dau în Spania este actualmente în discuția comitetului dela Londra. Nu se poate înțelege de loc cum ar putea fi favorizate deliberările comitetului prin aceste metode de acțiuni diplomatice particulare ale cutărui guvern.

Dacă se crede că procedura urmată în comitet nu este suficientă sau este inaptă a permite discutarea chestiunilor spaniole, ar fi mai bine în interesul clarității și unității acestei discuțiuni să se renunțe în mod general la continuarea deliberărilor acestui comitet.

Guvernul german ține să protesteze contra faptului că știrea demersului guvernelor britanic și francez lasă impresia că problema voluntarilor străini în Spania a fost pusă prin greșala Germaniei sau a fost recunoscută de ea. Deaceea, el constată încă odată că guvernul german și guvernul italian sunt guvernele care au cerut încă dela început să se interzică voluntarilor în chestiune să plece în Spania și că, pe de altă parte, guvernele britanic și francez s'au opus acestei interziceri.

Atitudinea luată la început de guvernele britanic și francez în această chestiune nu este explicabilă decât prin faptul că cele două guverne nu voiau să vadă în afluxul de voluntari o imixtiune în afacerile spaniole. Dacă cele două guverne sunt acum de o altă părere, nu ar face în fapt decât să favorizeze în mod unilateral elementele care luptă contra guvernului național spaniol, în timp ce luni de zile afluxul elementelor bolșevice s'a efectuat fără niciun obstacol. In adevăr, e greu a nu avea impresia că interzicerea ar fi profitabilă acum numai pentru bolșevicii din Spania, cari par că și-au completat suficient efectivele prin voluntari străini.

CE CONDIȚII PUNE GUVERNUL GERMAN

Deoarece guvernul german a voit dela început să împiedice trimiterea de voluntari în Spania, el este de asemeni dispus și acum să sprijine toate măsurile în această direcție. Guvernul german ține însă să sublinieze că în acest caz orice imixtiune directă sau indirectă în afacerile din Spania trebue să înceteze.

De aceea, guvernul german nu-și va da asentimentul său de cât dacă:

1) toate statele interesate vor păstra aceiași atitudine;

2) se va căuta imediat o soluție pentru toate chestiunile conexe cu această problemă;

3) dacă toate statele interesate vor stabili un control efectiv

D. ADOLF HITLER

Cancelarul Germaniei

și serios pe teritoriul spaniol în vederea executării exacte a măsurilor ce vor fi luate.

Guvenul german va da instrucțiuni reprezentanților săi în comitetul de neintervenție de a continua conversațiile în această direcție. Dacă nu se va ajunge la un acord în chestiunea voluntarilor, atunci Germania va lua libertatea sa de acțiune. Cea mai bună soluție a problemei voluntarilor ar fi— după părerea guvernului german, — dacă este posibil, să se expatrieze toți luptătorii nespanioli, inclusiv agitatorii și propagandiștii din Spania și să se restabilească astfel starea de lucruri din luna August.

Guvernul german ar fi foarte fericit dacă comitetul de neintervenție dela Londra ar examina în ce mod o astfel de măsură ar putea fi aplicată eficace și este gata să colaboreze cu comitetul în acest sens".

In caz când celelalte puteri nu se vor ralia la punctul de vedere german, Reichul își rezervă libertatea de acțiune

Berlin, 8 (Rador). — Agenția Havas face următoarele comentarii la răspunsul dat de Germania intervenției franco-britanice:

Răspunsul nu a provocat surprindere în cercurile diplomatice din Berlin. Se pune numai întrebarea dacă nu cumva „MOTIVELE TECHNICE", invocate pentru a se explica încetineala răspunsului, au fost motive militare.

Este probabil că Berlinul voia, de acord cu Roma, să continue susținerea materială și morală a lui Franco.

Dacă conținutul acordului nu a produs surprindere, tonul său, și mai ales al primei părți, a provocat oarecare mirare.

Reichul afirmă că este supărat că Franța și Anglia par să acuze Germania și Italia, prin demersul lor, că au violat principiul neintervenției. Răspunsul subliniază interesul pe care îl poartă Berlinul generalului Franco și merge până acolo încât suspectează buna credință a demersului franco-britanic.

In timp ce demersul propunea să se rezolve în primul rând chestiunile voluntarilor, Germania, în răspunsul ei, leagă toate chestiunile între ele și pune din nou problema în ansamblu. Ea declară că toate celelalte națiuni vor trebui să se ralieze la punctul ei de vedere și că-și rezervă libertatea de acțiune în cazul când n'o vor face.

Germania precizează chiar că s'ar putea să revină asupra atitudinii luate în chestiunea voluntarilor, ceiace înseamnă că, dacă condițiile germane nu vor fi acceptate, Reichul ar fi dispus să trimită, în mod oficial, contingente în Spania.

Răspunsul Germaniei nu dă nicio definiție intervenției indirecte și nu arată prin ce mijloace ar reuși guvernele democratice să recheme voluntarii, asupra cărora nu au nici măcar atât control cât au guvernele autoritare asupra voluntarilor lor.

In scurt, Germania respinge o soluție parțială și provizorie, dar practică și concretă, pentru a pune din nou problema în întregul ei, pentru a spune astfel, în ideal.

Ești ispitit să crezi că scopul urmărit prin acest răspuns, de Germania, este de a-și îngădui, prin punerea de condiții irealizabile și pe termen scurt, să-și păstreze toată latitudinea de a continua, în înțelegere cu Italia, politica sa în Spania.

Sute de bărci pescărești înecate în marea Caspică

Moscova, 8 (Rador). — O furtună violentă a împins în larg trei sute de bărci de pescari, pe marea Caspică.

In bărci se aflau 1.000 pescari.

Au putut fi salvate numai 26 bărci. Despre celelalte nu se știe nimic.

ȘTIRI ȘI POLEMICI

CU INCEPERE din ziua de 6 Ianuarie 1937 M. S. Regele și-a reluat reședința în Capitală.

*

Este surprinzător cum în lipsa d-ui N. Vlădoianu dela teatrul Alhambra Excelsior, înlocuitorii d-sale, nu știu cum să se poarte cu presa. Un d. Popescu, administrator, care se intitulează și... inginer (?), prin manierile d-sale nu poate să facă decât atmosferă defavorabilă acestei întreprinderi.

Atragem atenția d-lui Vlădoianu acolo în turneu unde se află, asupra cazului la care vom reveni cu detalii.

Intr'un teatru unde semiții abundă pe scenă, administrația ar putea fi cel puțin prudentă cu presa naționalistă.

*

LUCRARILE pentru alcătuirea bugetului viitor, vor fi accelerate pentru ca proectul să poată fi depus cât mai repede în Parlament

*

Asociația licențiaților academiilor comerciale și industriale (A. L. A. C. I.), ține adunare g-rală extraordinară Duminică 10 crt., orele 10 a. m. la Academia Comercială pentru a discuta chestiunea „INFIINȚARII INSTITUTULUI TECHNIC COMERCIAL".

La această adunare au fost invitați și d-nii profesori dela Academia Comercială.

*

UN ZIAR de dimineață a publicat o „bombă" politică, anunțând că partidul național-țărănesc ar fi oferit șefia d-lui prof. N. Iorga.

D. prof. N. Iorga aflându-se la Sinaia, am verificat știrea în cercurile apropiate fostului prim ministru și ni s'a comunicat că știrea, fără să fie falsă în întregime, se referă la o ofertă mai veche făcută de către național-țărăniști, nu pentru a lua șefia partidului, ci pentru a le da girul autorității d-sale în vederea unui viitor guvern. D. N. Iorga a declinat însă această onoare. De atunci nu s'a mai produs nici un demers.

Cercurile național-țărăniste desmint categoric această știre, spunând că niciodată nu s'a produs un astfel de demers. De asemenea desmint orice ofertă ce se pretinde că s'ar fi făcut d-lui Vaida Voevod în numele partidului național-țărănesc.

*

ESTE VORBA ca săptămâna viitoare d. Dinu Brătianu, după o întrevedere pe care o va avea cu d. Gh. Tătărăscu, să se convoace comisiunea pentru organizarea propagandei partidului. Cu acest prilej se vor lua importante hotăriri.

Tot la sfârșitul săptămânii viitoare se vor înapoia în Capitală membrii guvernului, care se află în străinătate: d-nii dr. Costinescu, R. Franasovici și Mircea Djuvara.

*

Eri după amiază a fost descoperit în birourile comisariatului Gării de Nord, cadavrul plin de sânge al comisarului Const. Ozon șeful comisariatului.

La început s'a crezut că este vorba de o crimă.

Sosind autoritățile la fața locului au găsit o scrisoare prin care Ozon arată că se sinucide din motive familiare.

Intr'un alt plic s'a găsit suma de 6000 lei, să servească la incinerarea cadavrului său.

*

Duminică 10 Ianuarie va avea loc la Iași o consfătuire a fruntașilor organizațiilor partidului liberal georgist din Moldova. La această consfătuire va participa și d. Gheorghe Brătianu, făcând importante declarații politice.

*

REVIZORATUL școlar al municipiului București aduce pe această cale la cunoștința părinților și direcțiunilor de școli primare și școli de copii mici din Capitală că ministerul Educației Naționale a amânat deschiderea școalelor pe data de Luni 11 Ianuarie 1937.

Până la acea dată se va termina curățenia sălilor de clasă și desinfectarea tuturor localurilor de școli.

*

D-na și d. ARCZISEWSKI, ministrul Poloniei la București, au plecat eri, în concediu, în Elveția.

Pe tot timpul lipsei d-lui ministru Arczisewski, afacerile legațiunii vor fi girate de d. Poninski, consilier de legație.

*

M. S. REGELE a primit o scrisoare din partea excelenței sale d. LEON CORTES, care notifică alegerea sa ca președinte al republicii Costa Rica.

*

INSTALAREA d-lui ing. RADU IRIMESCU, noul ministru al aerului și al marinei, este vorba să aibă loc în cursul zilei de azi.

Nu se știe însă precis, acest lucru întrucât e posibil ca d. prim ministru Gh. Tătărăscu, care deține interimatul departamentului, să părăsească azi Capitala.

*

ASTAZI, toate școalele din țară și-au redeschis cursurile în afară de cele din Capitală care și le reiau Luni 11 Ianuarie a. c.

*

PROECTUL de buget al ministerului de interne a fost definitiv întocmit.

Eri, d. D. Iuca l-a înaintat ministerului de finanțe.

Cifra bugetului acestui departament este superioară cu 6 milioane lei față de bugetul anului trecut.

*

IN MAI MULTE regiuni din țară a început să plouă azi dimineață. Deasemeni a burniță puțin și în Capitală.

Interesant că ploaia e măruntă și calmă, ca o ploaie ușoară de primăvară.

*

D. ing. RADU IRIMESCU, fost subsecretar de stat al Aviației, a fost numit ministru al Marinei și Aviației în locul d-lui N. G. Caranfil.

Ieri la orele 12 M. S. Regele a luat jurământul noului ministru.

D. Irimescu este vechi ofițer de marină, aviator în timpul războiului și în plus inginer diplomat, ceeace constitue o garanție pentru progresul acestui minister.

Noi îi acordăm deocamdată toată încrederea.

*

LA 25 IANUARIE încep examenele particulare de curs secundar, în conformitate cu regulamentul învățământului secundar particular.

Externe

Bruxelles, 8 (Rador). — Ziarul LA LIBRE BELGIQUE anunță că parchetul de Charleroi a fost sesizat de o afacere de trafic de arme.

Poliția a arestat și trimis în judecată pe doi supuși francezi cari încercau să treacă cu un automobil în Franța 12 mitraliere.

*

Paris, 8 (Rador). — Agenția Havas anunță:

LE JOURNAL publică în ediția de provincie o corespondență din Berlin, în care spune între altele:

„Se confirmă că în fața primejdiilor situației din Spania și ca răspuns la activitatea Sovietelor, autoritățile germane au hotărît să facă, în înțelegere cu Italia, o sforțare deosebit de intensă, pentruca până în două luni generalul Franco să înregistreze asemenea succese, în cât victoria lui finală să nu mai poată fi contestată.

„In acest scop, o importantă cantitate de material de războiu a fost îndrumată spre cartierul general naționalist.

Armatele comuniste de lângă Madrid

sunt atacate cu înverșunare de forțele naționaliste, ajutate de trupe marocane și germano-italiene

— La îndârjitele lupte au luat parte numeroase tancuri moderne și 50 avioane —

Rabat, 8. (Rador). — **Corespondentul Agenției Havas transmite:**

Eri la ora 13,30 postul de radio Sevilla a anunțat următoarele: Coloanele naționaliste care au cucerit localitățile Las Rozas, El Plantio și Casa de Lopinos au fost ajutate în operațiile lor de 50 de avioane naționaliste, care, sburând foarte aproape de sol, au adus o contribuție importantă.

Prin acțiunea conjugată a infanteriei și artileriei naționaliste inamicul a putut fi scos din pozițiile pe care le ocupa.

Prada cucerită este considerabilă.

In timp ce o luptă disperată se încinsese pe pământ, în aer aviația dădea un puternic ajutor infanteriei, bombardând inamicul.

*

Salamanca, 8 (Rador). — *Agenția D. N. B. transmite:*

Postul de radio de aici anunță că comitetul de apărare a Madridului a suprimat ziarele sindicatelor anarchiste.

După publicarea ordonanței privitoare la această suprimare, grave turburări s'au produs în fața clădirii în care este instalat ziarul marxist „Claridad". Ciocnirile au luat proporții serioase, întinzându-se și pe străzile învecinate. De amândouă părțile s'au tras focuri de armă. Sunt numeroși morți și răniți.

*

Avila, 8 (Rador). — Agenția Havas anunță:

In urma operațiilor de ieri dimineață, presiunea forțelor naționaliste se face simțită îndeosebi în sectorul Las Rozas-Aravaca. Situația acestei din urmă localități este tot mai amenințată.

In înaintarea lor, dela începutul ultimei ofensive, naționaliștii au reușit să ocupe aproximativ 140 kilometri patrați de teren.

Manevra naționaliștilor continuă, sprijinită de intensul bombardament al artileriei.

*

Salamanca, 8 (Rador). — *Agenția D. N. B. anunță:*

Naționaliștii au desfășurat pe ziua de ieri o mare activitate pe frontul Biscaia.

Optsprezece avioane au bombardat importantul punct strategic dela Laquetio, la Est de Bilbao, în timp ce vasele de război naționaliste bombardau porturile Santander și Bilbao.

După știrile primite aici, nemulțumirea populației civile din Biscaia sporește continuu. Conducătorii orașului sunt acuzați că induc în eroare opinia publică, pretinzând că au alături de ei întreaga flotă spaniolă.

Un vas de pescari înecat

Marsilia, 8 (Rador). — *Un vas de pescari din portul Sausect, numit „L'Insoumis", s'a scufundat ieri dimineață în larg.*

Pe bord se găseau patru pescari. Până acum nu a putut fi scos din apă decât un singur cadavru.

Tipografia ziarului „Universul" str. Brezoianu

Girant responsabil Gh. Dumitrache

C. S. 6 pagini 3 lei

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

ANUL VI, No. 622 Duminică 10 Ianuarie 1937

BIBLIOTECA ASOCIAȚIEI SIBIIU

Porunca Vremii

TRIBUNA ZILNICA DE LUPTA NAȚIONALA ȘI CREȘTINĂ

**Cel tare nu plânge!
Sparge ziduri, lanţuri frânge,
Răspunde sângelui
cu sânge!**

ARON COTRUŞ

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituții și sprijinitori; Lei 800 pentru orașe; Lei 600 pentru sate. Se primesc și abonamente pe 6 și 3 luni

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii și Cecuri poștale (CEC) astfel: ABONAȚII PENTRU CONTUL 1224; DEPOZITARII " " 10405

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI I, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcție, redacție 4.1853; Ad-ție, publicitate 4.1852

Români! Falimentul „Zorilor" e biruința voastră a tuturor!

După atentatul dela R.-Vâlcea

de N. CREVEDIA

Citesc în ziare declarațiile către Justiție ale P. S. Vartolomeiu, episcop de Vâlcea, în legătură cu recentul atentat de sub pridvoarele sale, și par'c'aș dori ca trenul acesta să mă ducă undeva afară de țară, să mă poarte undeva în moarte — să nu mai aud și să nu mai citesc:

Iată ce spune Inalt Prea Sfințitul Prelat:

„Persoanele bănuite de această faptă, singurele persoane care au cunoscut configurația lăuntrică a acestui palat au fost părintele Ion Tomescu și tânărul Alexandru Fuiorea.

„Pe cel dintâi l-am avut câțiva ani consilier cultural și în urmă ca vicar eparhial.

„Preotul Tomescu a trebuit să plece din vicariatul eparhial. Imediat apoi el a scos un ziar în care mă ataca. Neascultat și neurmat de nimeni, a trebuit să înceteze campania.

„Inainte însă de a-l avea consilier și vicar, Sfinția Sa mi-a căzut în genunchi pe strada Berthelot din București, rugându-mă să-l primesc profesor de religie la Seminarul din Râmnic, prin transferarea dela Curtea de Argeș. L-am respins pentrucă după ce reușise să ocupe catedra dela Curtea de Argeș, preotul Tomescu mi-a trimis o scrisoare insultătoare. Linguștor și las din fire preotul Tomescu a venit la reședința mea din Râmnic cu soția și cu cele două fiice, plângându-mi-se că nu mai poate trăi la Curtea de Argeș. A fost alungat și din adunarea eparhială în care urzise numeroase intrigi împotriva mea pe motivul că aș fi călcat regulamentul bisericesc în vigoare, a fost dat în judecata consistoriului care l-a pedepsit cu pierderea harului preoțesc, pentru insultele ce mi le-a adus.

„Socotind lupta mea de a apăra Biserica și îndeosebi eparhia de sub conducerea mea drept o prigonire împotriva Sfinției Sale, preotul Tomescu a folosit toate căile ca să asmută împotriva mea și presa și pe anumiți domni deputați, dintre cari cel care l-a servit mai bine este d. locot.-colonel Petre Petrescu. Acesta în preziua vacanței parlamentului m'a atacat în Cameră ca nici unul dintre dușmanii mei.

„In incinta se afla și părintele Tomescu, pe care însă l-a apostrofat d. chestor Gelei".

...Iată, deci, de Sărbători, desvăluirea unei noui privelişti, din sânul Bisericii noastre! Un preot care e în acelaș timp și profesor, consilier cultural, vicar, etc., și care se dedă la tot felul de manifestațiuni plăcute Domnului: scoate ziare, injură, insultă pe superior, apoi cade în genunchi și târăște după el fetele și preoteasa, să plângă și ele și să-l roage. Iertat, pedepsit, din nou iertat; în cele din urmă, banditul Tomescu (pardon, preotul Tomescu) mai scoate o broșură, asmute din incinta Parlamentului pe deputați împotriva celui care-l milostivise — și iată acum acesta îl bănuie că a vrut să arunce în aer palatul lui Hristos!

N'ar fi de mirare.

Cine a făcut atâtea isprăvi, poate să se dedea oricând și la manifestații mai tranșante, dacă într'adevăr poate să existe ceva mai nelegiuit decât dinamitarea altarelor...

Ei bine, bine, slujitorii lui Dumnezeu pot să se sfâșie între dânșii cât vor, pot să-și arunce cu căldărușele, cu pruncii și cu fetele unul altuia în cap — dar ce facem noi ceștilalți cari trăim în permanență sub fiorul Divinității, ce se fac cele 15 milioane de Români drept-credincioși cari, în aceste vremuri de disperare universală caută un sprijin și o desmierdare?

De doi ani de zile, sufletul acestei țări trăiește sub sceptrul de răchită al Maglavitului. Petre Gh. Lupu, însă, cum remarcam într'un articol anterior, afară de puținătatea și îngereasca sa ființă a cărei simplă vedere umple de har, nu poate tămădui fluviul de durere și beteșuguri fizice care'i curge zilnic pe sub prispă. In țara în care medicul și spitalele lipsesc, în țara în care școala ne învață tot felul de abstracțiuni, dar nu ne învață cum să ne spălăm pe picioare, țăranii, ba chiar și cucoanele orașelor, merg la Maglavit să se tămăduiască de boli pe care nu le-ar vindeca decât duhovnicul și chirurgul...

Cazul dela Râmnicul-Vâlcea nu este unicul în sânul Bisericii noastre. Fiecare provincie își are cazul ei Gurie, fiecare episcopie își are tomescul ei,

Me-am pus adesea sub purpura cuvintelor M. S. Regelui Carol al II-lea Care nu scapă niciun prilej, nicio nouă investire de chiriarh, să nu spună răspicat că avem nevoie de o primenire a altarelor, că trebuie să înceteze odată gâlcevurile dinlăuntrul Bisericii și să facem aici, pe plaiurile noastre ortodoxe, o casă a Mântuitorului, mai vie și mai frumoasă.

(Urmare în pagina 3-a)

Dela Hanul Ancuței, spre hrubele din Sărindar

Războiul din Spania și diplomația

de PETRU BANESCU

Răspunsurile date de guvernul german și cel italian la nota franco-britanică privitoare la oprirea trimiterii de voluntari în Spania, arată fățiș o înțelegere deplină între Roma și Berlin în privința războiului din Spania.

Guvernele celor două state autoritare arată în răspunsurile lor că măsura luată în forma aceasta este tardivă și cu o radicală revizuire a tuturor intervențiilor făcute până acum.

In adevăr, până în luna August, când au început să se producă primele ajutoare și primele înscrieri de voluntari în favoarea trupelor naționaliste, guvernul comunist fusese bine aprovizionat cu materiale de război, cu munițiuni, bani și trupe de voluntari de către Rusia Sovietică și Franța. Numeroase liste de subscripții au circulat în aceste două state adunând sume importante ce au fost trimise guvernului din Madrid.

In același timp, numeros material de război pătrundea în Spania pentru a fi pus la dispoziția guvernului comunist și trenuri și vapoare nu mai pridideau să transporte așa zișii voluntari înrolați în armatele roșii.

In felul acesta naționaliștii s'au văzut la un moment dat puși în inferioritate față de guvernamentali și s'au mai văzut luptând cu trupe compuse din elemente străine, ruși și francezi în special. Și cum acest sprijin care la un moment dat era fățiș, denunța interesele comuniste angajate în războiul civil din Spania, natural că statele cu regim autoritar și anticomunist ca Germania și Italia, n'au putut rămâne indiferente la uneltirile Kominternului ce urmărește să-și facă în Spania o bază comunistă de torpilare a celorlalte state. Și atunci s'a produs sprijinul dat de aceste state în arme și voluntari, trupelor naționaliste. Incetarea acestui sprijin în momentul de față ar menține dezechilibrul creiat prin abundența de trupe și material împrumutat comuniștilor de statele interesate și ar asigura poate dacă nu o victorie a acestora, dar cel puțin o continuare de lungă durată a războiului din Spania. De aceia, Roma și Berlinul socotesc că o astfel de măsură ar fi inechitabilă și lipsită de eficacitate și cer ca prin măsuri ceva mai generale să se paralizeze întreaga acțiune intervențională nu numai de acum, dar și cea din trecut.

Această pretențiune este în adevăr exagerată fiindcă e aproape imposibil de realizat. Din această pricină presa „democrată" din toate țările califică răspunsurile Germaniei și Italiei ca lipsite de sinceritate. Uită însă acești comentatori să examineze și sinceritatea propunerii franco-britanice. De aceia o vom face noi.

In fond, pe oricare din cei ce socotesc că trebue să se amestece în evenimentele din Spania, îi interesează foarte puțin Spania și poporu spaniol. Ceiace îi interesează în momentul de față este izbânda uneia din cele două ideologii în

(Urmare în pagina 2-a)

Să botezăm jidanii!

Eu mă ridic cu'nvierşunare
In propta celor ce susțin
C'am face o greșală mare
Când IUDELOR botez creștin!

Eu cer ca Țara să-i aduno
Pe toți JIDANII la un loc
Și'n Dunărea cu ape bune
Pe JIDOVII să-i botezo 'n bloc!

Dar iată cum: când înghețate
Vor fi a Dunării dragi ape, —
Cam la opt stânjeni depărtate,
In ghiață două copci să sape;

Apoi, pe copca cea din deal,
Să facă vânt spre cea din vale, —
Spre-al creștinării ideal, —
La toată LIFTA lui GHIDALE!

Și cei ieșiți, — în noua Lege —
Din Dunărea cu ape reci, —
CREȘTINI cu totul se'nțelege, —
Să-i împământenim pe veci!

Radu Barda

Lupii binelui

— Fabulă —

de Vasile Militaru

Un lup viclean și-un bou cinstit ca ori și care dintre boi,—
In lumea care nu cuvântă vrând „mari" să fie amândoi, —
Au adunat în jurul lor, — anume unde, nu știu bine, —
Vreo câteva rumegătoare și-o mare haită de jivine,
Să-și spună fiecare gândul și, ascultând pe fiecare,
Jivinele, — dintre cei doi, s'aleagă unul ca „mai-mare"...

Cu glas ce da prelung ecou,
A zis atunci cinstitul bou:
— O, frații mei, să știți atât: că'n văi, pe dealuri și pe luncă,
In fericire n'o să fiți decât prin cinste și prin muncă;
De vă'njugați cu mine 'n jug și veți purta pe brazde plugul,
Belșugul va ieși din brazde și toți vom stăpâni belșugul!...
Atât putu să zică boul, simțindu-și plin de vlagă trupul,
Iar după el cu istețime, a cuvântat apoi și lupul:
— Ați auzit ce zis-a boul?.. Vă cere muncă, iar ca leafă
Vă pune jugul după ceafă!
Pe scurt, el alta nu visează decât să facă robi din voi!
Păi asta e o fericire?... De e, — să fie pentru boi!..
Eu vreau s'aduc binele,
Vreau să curm nevoile;
Vulpile să fie obște cu găinele,
Lupii să trăiască la un loc cu oile!..
De ce mieii să nu pască prin livezi cu lupii?...
De ce, ursul cu albina să nu'mpartă oare stupii?..
Căci, mă rog, după ce lege, — ca să nu lungesc discursul, —
Niște muște s'aibă miere și să n'aibă miere ursul?!
Nu mai vreau s'aud suspin;
Vreau la toți hambarul plin;
Nici o lacrimă pe gene, nici un gemăt, nici un „vai", —
Cine vine
După mine,
Dragii mei, va fi ca'n Rai!...

Zicând astfel oratorii, au plecat pe sub copaci:
Boul, cu vreo trei cămile, opt viței și patru vaci;
Lupul, c'o cireadă'ntreagă de netrebnice jivine
Cari, lihnite, — fără muncă, — erau doritori de bine...

. . . . . .

Veacuri s'au tot scurs de-atuncia și, sub trainicile stele,
Hămesitele jivine se sfâșie între ele,
Iar din brazdele mănoase, unde boul poartă plugul, —
Și pe dealuri, și pe luncă, —
Se ridică'n veci belșugul
Isvorând din sfânta muncă...

. . . . . .

Frați Români, luați aminte, căci ades, ca'ntre jivine,
Printre voi cuvântă lupii „călăuzitori spre bine"!..
Cei ce s'or lăsa spre „bine" lupii-aceștia ca să-i poarte, —
Ca jivinele vor merge, nu la viață, ci la moarte!...

Intre Cruce și sabie

Topolovenii au intrat în legendă din clipa în care negoțul cu lacrimi de prună a trebuit să cedeze pasul desfacerii drăgli dialectice a d-lui Ion Mihalache, carele divorțând de abecedar, s'a apucat să ne fericească plugărimea, incurajând nu cultura porumbului și a fasolei, ci pe aceia a genului epistolar.

In satul acesta, pe care firava noastră democrație l-a dăruit cu un castel ca din basme și prin parcul căruia își plimbă proaspăta „boerie" marele pontif al internațional țărănismului, a avut loc în ziua Bobotezei o „sfințire" de troiță.

Prilej de vorbă lungă, de firitiseli reciproce și de zaiafet, așa, precum sunt toate aceste manifestațiuni „populare" ale „statului țărănesc" moșit de epavele vieții noastre intelectuale.

„Sfințirea" aceasta ar fi trecut consemnată doar la rubrica faptelor diverse, dacă o anumită inadvertență nu ne-ar fi surprins.

Un oarecare d. amiral Zaharia, navigator nedibaciu pe talazurile turburi ale hibridului nostru țărănism, comite gafa de a face o incursiune în trecutul nostru istoric, atât de frecvent aruncat peste bord de patronul ideologic al domniei-sale.

D. amiral-pensionar a ținut să afirme sentențios că:

„Intre Cruce și sabie, nu poate fi decât o legătură de sacrileglu, de ură și de blestem".

Citatul acesta vădește ignoranță dar și rea credință.

Convinși că reaua credință este concrescută cu democrația mihalachistă, comentariile noastre ar fi inutile.

Ignoranța reclamă însă oarecari puneri la punct.

Iată dece invit pe d. amiral pensionar, orator festiv la Topoloveni, să navigheze împreună cu noi în apele calme ale istoriei scrise și să ancoreze în paginile unui manual de curs primar, isvorul cel mai apropiat de documentare pentru prieeperea d-sale.

Se va putea astfel convinge că în tot trecutul nostru istoric, din care răsar luminoase figurile voevozilor, atleți ai lui Cristos, sabia s'a pus în slujba Crucii și că bisericile stau mărturie a biruințelor în cari oștenii au avut ca ocrotitoare tocmai Crucea aceia, dela care s'au îndepărtat azi, tovarășii săi politici.

Dar la Topoloveni se simțea nevoia să se rostească și diatriba demagogică, opusul smereniei cu care alții sfințesc troițe.

Și nu de altceva, dar pentrucă numai așa pot cere ciracii dezmățului doctrinar închinătorilor sinagogii, cozonacul cel de toate zilele, în timp ce țărănimea n'are nici coji de mămăliga.

Victor Medrea

Cămașa de forță

„Noui Romanovi"

Rusia, se știe că treptat-treptat, a introdus mai toate obiceiurile, mai toată legislația și toate destrăbălările noastre burgheze. Astfel, au interzis avortul și divorțul, au refăcut familia, au introdus pe alocuri mica proprietate; gradele în armată, decorațiile; au introdus pomul de Crăciun și au deschis ușile bisericilor; au lăsat liber comerțul mătăsei și al parfumurilor...

Dar bolșevicii sunt oameni rezonabili și subțiri. Doamnele bolșevice, îmbrăcate în mătase și parfumuri, nu puteau să bea.... votcă și tutun de mahorcă.

Așa că au introdus acum țigările scumpe și... șampania.

Ehe, s'a dus dracului revoluția!

Mâine-poimâine, or să înnoiţe Rușii niște catedrale până la cer și-or să umble cu turtă'n traistă după un Țar!

Față însă de cele ce au pățit Romanovii, nu știm cine'și va mai băga'n cârd cu ei. Un jidan tot o să se găsească, în orice caz...

Filologii „Dimineții"

D. Gh. Reviga (las'că știm noi că-l chiamă Gheller Rifcă!) scrie în „DIMINEAȚA"; la „Cuvintele" sale „pe înțeles" că cuvântul SOBĂ care în românește mai înseamnă și „odaie" — ar veni ain nu știu ce limbă mongolică ori slavă.

D. Gherifcă — savant cum e el — dă apoi o mulțime de cuvinte din limba sârbă, din greacă, ungară albaneză, latină, turcă...

Un singur cuvânt nu dă domnu filolog Ghefrică: cuvântul STAIA care pe bulgărește înseamnă ODAIE și care, nu știm dacă a dat și denumirea românească.

Mihail Polihroniade:

„Tineretul și politica externă"

E firesc ca tineretul naționalist, acela care nu așteaptă „să vină la putere" grație unor îndelungate exerciții de elasticizare vertebrală, căci socotește că are de îndeplinit o misiune în politica țării — aceea de a modifica radical cursul strâmb al istoriei naționale — iar nu de a se căpătui prin îmbrâncirea înaintașilor în bezna uitării, spre a le lua locul odată cu năravurile, e firesc, zicem, ca acest tineret să privească desfășurările politicii țării cu ochi necruțători pedeoparte și să formuleze pe de altă parte soluții de îndreptare de o vigoare, prospețime și originalitate cari te înmărmuresc pur și simplu.

Exprimând un punct de vedere oficial — oficial al mișcării legionare — MIHAIL POLIHRONIADE — acest spirit lucid, ascuțit, cu o profundă cultură istorică și socială, cu armonioase și pătrunzătoare vederi de ansamblu, acest gânditor dinamic și isteț în condei — expune în broșura „TINERETUL ȘI POLITICA EXTERNA" toate problemele „treburilor noastre din afară", zugrăvind în numai 30 de pagini de gândire sintetică, poruncile istoriei naționale, deviațiile și diformitățile de azi, în sfârșit trasând liniile largi ale viitorului, cari trebuesc să readucă țelurile politicii externe a statului în făgașul destinelor de sine stătătoare ale neamului.

30 de pagini modeste ca format, cari cântăresc însă de o mie de ori mai mult pentru doctrina și practica noastră diplomatică, de cât toate sutele de mii de pagini de discursuri, tomuri, „cărți colorate" și articole de presă plătite cu bani grei, cari au apărut dela unire și până azi în aceste chestiuni.

Hotărît lucru, legionarii aceștia ne uimesc în toate domeniile în cari se manifestă.

Să facem o mică revistă a broșurii.

„Dar dacă ne alăturăm Rusiei, ne alăturăm ei IMPOTRIVA CUI?"

Intr'adevăr, acesta e miezul alianței noastre eventuale cu Rusia.

„IMPOTRIVA CUI?"

Impotriva unui dusman al nostru?

Să vedem.

„Firește, impotriva Germaniei", spune autorul.

Dar *„de ce? Ce avem de împărțit cu Germania? Ce ne-a făcut Germania? De ce să ne batem cu ea?"*

E clar: ne aliem cu Rusia ca să ne batem cu un dușman al Rusiei, iar nu al României. Ne aliem în folosul Rusiei și spre marele desavantaj al țării noastre.

Și ce poate rezulta din această alianță?

„Sau suntem învinși alături de Rusia, sau învingători".

„In prima ipoteză soarta noastră e pecetluită: PIERDEM JUMATATE DIN ȚARA.

„Dar în a doua ipoteză? Pierdem tot".

Iată o sentință definitivă, o axiomă a politicii noastre externe, pe care toți vechii bărbați politici ai acestei țări au șters-o din „doctrina" lor politică.

Și când te gândești că observația aceasta e atât de elementară — ca oul lui Columb, — stai și te întrebi dacă bărbații noștri de stat nu ar trebui să fie internați toți la „Vatra luminoasă".

In „chestia cu Ungaria", POLIHRONIADE se întreabă:

„De ce atâta frică de unguri?"

„Sunt 15 milioane de români și opt de unguri. In caz de război, împotriva unei armate de aproximativ un milion cinci sute de mii de soldați români, ar lupta șapte sute de mii de soldați unguri. Economicește, România are cel puțin de cinci ori mai multe posibilități decât Ungaria".

„Prin urmare, ca forță suntem cel puțin de două ori mai puternici ca ungurii. Firește, dacă vom fi neînarmați, dacă vom fi lipsiți de suflet, dacă vom fi prost comandați, putem fi învinși. Dar în orice caz, biruința stă în mâna noastră.

„Și când lucrurile stau așa, când ne avem soarta în mână, când între România și Ungaria, singură Ungaria are să se teamă, mai poate fi vorba de un pericol maghiar?

„PERICOL MAGHIAR NU EXISTA PENTRU ROMANIA. Iar psihoza pe care presa, masoneria, politicianii și jidanii o întrețin în opinia publică românească — pe chestia pericolului maghiar — n'are decât rostul de a distrage privirile noastre de la singura primejdie cu adevărat mare pentru statul și neamul românesc: PRIMEJDIA BOLȘEVISMULUI RUSESC".

Iată prin urmare fixată a doua axă a politicii noastre externe, tot atât de luminos, de convingător și de natural ca și în prima problemă, aceea a raporturilor cu Rusia.

Broșura se ocupă apoi, cu aceeași lipsă de alambicări masonice, dar mergând direct în inima lucrurilor, de problema revizionismului, de valoarea tratatelor nesprijinite de cât pe vorbe goale, de discursul d-lui Mussolini, în fine preconizează O POLITICA EXTERNA ROMANEASCA.

Găsim în acest final, cele mai serioase și mai adânci preocupări asupra marilor linii ale destinelor neamului, aruncat de vântul istoriei pe acest pământ blagoslovit și asupra frământărilor și îngrijorărilor ceasului de față!

Pentru încheere, vom spune că acest punct de vedere al tineretului naționalist, în ce privește politica externă a țării, a avut un ecou extraordinar în lumea diplomaților străini din Capitală, cari nu pregetă cu nimic pentru a ne cunoaște IN VIITORUL NOSTRU, în acel viitor cu care țările acestor diplomați vor avea să se măsoare mâine, cu alte arme decât cele ruginite, ale politicianilor noștri de azi.

I. Diaconescu

SOLIA BISERICII

Tâlcul Evangheliei

Matei IV 12—17

Crainicul marelui Impărat, şi-a făcut datoria. A strigat cu „glasul celui ce strigă în pustie: Gătiţi calea Domnului, drepte faceţi cărările Lui ! A vestit apropierea Mântuitorului, a restabilit spiritualitatea şi mesianismul vechilor profeţii, a răscolit sufletele, pregătindu-le pentru primirea Messiei prin mărturisirea păcatelor şi prin botezul simbolic în apa Iordanului. Mai mult, s'a învrednicit să-l şi arate lumii pe Mântuitorul, în persoană, cu dreapta lui hotărîtă, ca pe „mielul lui Dumnezeu carele ridică păcatele lumii, pentru viaţa şi pentru mântuirea lumii, şi să-l şi boteze în apa Iordanului, după porunca Sa, pentru ca să avem acolo mărturia Sfintei Treimi.

Acum, Domnul a venit în lume, cu împărăţia Sa, Crainicul Său se retrage cu umilinţă, dar şi cu sfânta bucurie a inimii sale de a fi slujit Domnului Său. Nu este o retragere la odihnă şi pace, nici un refugiu din faţa furtunilor cari se ridicau, ci este încheerea demnă a vieţii lui de aspră spiritualitate şi înălţime morală, prin închiderea lui, prin suferinţele şi, în sfârşit, prin moartea sa de martir. Capul său cade sub sabia călăului şi din dorinţa Irodiadei, ca un spectatacol culminant la ospăţul şi orgiile unei lumi împotriva căreia luptase Ioan şi pentru a cărei transformare venise Mântuitorul.

Dou lumi, două împărăţii opuse. Impărăţia stomacului, a instinctelor inferioare, a plăcerilor fizice, împărăţia păcatului, a răului, în care stăpâneşte şi unelteşte Satan şi de altă parte, împărăţia sufletului cu năzuinţele sale mai presus de materie, împărăţia vieţii eterne, a spiritului, a lui Dumnezeu. Impărăţia pământului şi împărăţia cerului.

Cei doi domni, Mamona şi Dumnezeu între cari trebuie să aleagă omul, fiind cu neputinţă să slujeşti şi unuia şi altuia. Cine are această negustorească socoteală că ar putea să se facă frate cu diavolul până trece puntea, se înşeală. Deobicei, nu asemenea om rămâne totdeauna cu această frăţie diavolească, mai bine zis sub stăpânirea diavolului, dela care aşteaptă satisfacerea intereselor şi pasiunilor sale pur pământeşti şi contrare oricăror principii de dreptate şi de dragoste între oameni. „Cine nu este cu mine, împotriva mea este !“ — va spune mai târziu Mântuitorul. Şi „cine nu adună cu mine, risipeşte !“. Mântuitorul trage hotar lămurit între împărăţia Sa şi între împărăţia lui Satan, între veşnicia puterii Sale şi vremelnicia stăpânirii lui Satan, între adevăr şi minciună, între viaţă şi moarte. Şi'n puţine cuvinte, arată toată zădărnicia exclusivelor preocupări materialiste ale omului, cari în totdeauna au dus la desgust, la amărăciune, la tristeţe, la frământări de moarte, la negaţia vieţii şi la dorinţa neantului. Purtaţi de iluzia averilor acumulate, oamenii au văzut prin experienţa lor că nu pot fi menţinute, că se împart şi scad, că sunt schimbătoare şi pieritoare. Că în realitate a agonisi bunuri pământeşti şi a creia plăceri trupeşti, înseamnă a risipi. A risipi însăşi averea pământului într'o consumaţie nebunească, a risipi şi a slei puterile vieţii trupeşti şi a lăsa în uitare valorile nepieritoare ale spiritului, singurele cari sporesc neincetat şi — lucru minunat — cu atât mai muit, cu cât sunt dăruite şi altora şi, în sfârşit, singurele cari cuprind tot sensul existenţii noastre. Deaceea Mântuitorul vesteşte lumii : „Pocăiţi-vă că s'a apropiat împărăţia cerurilor !“.

Teofilact.

Să-i botezăm?

Potrivit spiritului ei, Biserica creştină nu poate refuza primirea în sânul ei a Evreilor. Creştinismul n'ar mai fi instituţia dumnezească pentru mântuirea omenirii, dacă şi-ar limita acţiunea şi aderenţii numai la un anumit număr de oameni sau de popoare. Evreii au fost păstrătorii nădejdilor mesianice, prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu. Ei au şi fost cei dintâi chemaţi la mântuire. N'au venit. Aşteptările lor s'au încurcat în mărăcinii ambiţiilor şi intereselor pământeşti. Deacuma, precum a spus Mântuitorul, li s'a lăsat casa lor pustie şi au fost osândiţi să rătăcească mereu pe cărările pământului şi să poarte asupra lor sângele strămoşilor, ucigaşi de profeţi şi ucigaşi ai Mântuitorului însuşi. Cu toate acestea, poporul lui Israel nu este exclus dela mântuire. Dumnezeu, Părintele întregului neam omenesc, nu-i poate exclude, iar învăţătura Bisericii, pe baza sfintei Evanghelii, pune creştinarea tuturor Evreilor, printre marile semne cari vor prevesti sfârşitul acestei lumi. Prin urmare, nimic nu poate opri opera misionară a Bisericii printre Evrei, după cum nici o piedică nu se poate pune în calea Evreilor cari vor să intre în Biserica lui Hristos. Cu o singură şi capitală condiţiune. Să fie la mijloc o adevărată convertire, iar nu un simplu act de formă, pornit din calcul, precum deobicelu se întâmplă. *A părăsi o religie şi a îmbrăţişa o altă religie, nu e tot una cu a-ţi schimba haina sau locuinţa sau cetăţenia.*

Faptul religios şi expresiunea lui în afară„ stau în cea mai intimă legătură. Pentruca un credincios fiu al lui Israel să se hotărească a părăsi Sinagoga pentru a intra în Biserica Domnului, trebuie să fie împins la aceasta de o radicală prefacere lăuntrică, cu nebănuite şi vechi începuturi, cu dramatice conflicte şi cu o eroică rezoluţie în lumina adevărului creştin, care este însuşi Adevărul în sine. Nelinişte, frământare de conştiinţă, nobila căutare a adevărului, setea de infinit şi de viaţă integrală sub proiecţiunea veşniciei, continuuă preocupare de problemele religioase, tată începuturile. Se adaogă de Sus şi Duhul Domnului care lucrează, atunci când căutarea e sinceră şi dornică şi astfel se ajunge la fulgerul acela care aprinde lumina din urmă, statornică şi deplină şi care se cheamă convertire.

Aceasta, precum observă un bun cunoscător, este o creaţiune continuuă o evoluţie vie, în care, fiecare clipă îşi impune dinamismul său propriu şi cu neputinţă de înlocuit.[1]). *Ea începe dacă nu se şi consumă, mai naînte de a interveni cathetul. Aecsta este doar o călăuză care-l conduce pe Evreu la botez, după ce s'a încredinţat că faptul lăuntric de temelie al convertirii s'a săvârşit. Aceasta este calea psihologică şi logică a convertirii. Cum se petrec însă lucrurile în realitate? Şi lamentabil şi ridicol. Cine poate să afirme cu mâna pe conştiinţă că cele câteva zeci de convertiri cari se fac la noi anual printre Evrei, au acest istoric spiritual la temelia lor ? Sunt convins că nici una la sută nu e provocată de asemenea crize de conştiinţă, ci toate sau măcar 99 din sută, au la bază interesele calculate ale respectivilor Evrei : căsătorii cu creştine sau o mai uşoară pătrundere în viaţa economică şi culturală a ţării. Noi nu avem date statistice în această privinţă şi cu atât mai puţin, analize sufleteşti asupra cazurilor. Dar ne cunoaştem oamenii şi procedeele.*

O dovadă de câtă toleranţă arătăm noi faţă de Evrei şi cât de puţin antisemiţi suntem noi în realitate, este însăşi uşurinţa cu care preoţii noştri introduc în Biserică pe „convertiţii“ Evrei. O catehizare foarte superficial făcută şi foarte grăbită, nici o scrutare sericoasă a adâncurilor sufleteşti şi foarte repede, bucuria deşartă de a fi câştigat pentru Hristos un suflet, despre care în definitiv nu poţi spune nimic sigur. Şi astfel, un Nuhăm Pescu, cu slujbă la Stat, trece toată viaţa ca bun creştin, pentru ca la urmă să se îngroape în cimitirul Israelit Filantropia. Oameni cari cunosc destul de bine moravurile Evreilor, ne spun că toţi aceşti botezaţi „AU CONTINUAT ŞI DUPA PRIMIREA SFINTELOR TAINE SA FRECVENTEZE GHETTO-UL ŞI SA-ŞI CREASCA COPII DACA NU INIŢIINDU-I IN TAINELE TALMUDULUI, IN LIBERA CUGETARE.

Am văzut în viaţa mea de preot multe treceri de evrei la creştinism, dar nu pot spune că am văzut un singur caz de adevărată convertire. Peste tot, interesul şi numai interesul. Poate că alţii să fi văzut şi asemenea minunate cazuri de conştiinţă. In Apus, misionarii catolici şi protestanţi ne vorbesc documentat despre succesele lor în această materie şi ne dau foarte frumoase exemple de sincere convertiri. Ar fi absurd să negăm orice posibilitate de transformare lăuntrică a Evreului, în senzul unei ascendenţe religioase către creştinism. Numai că adevăraţii convertiţi, trebuie să-i căutăm cu lumânarea.

Din preţioasa lucrare pe care am citat-o mai sus, JUIFS ET CHRÉTIENS, tipărită anul trecut de către iezuitul IOSEPH BONSIRVEN, se desprind câteva constatări cari pot fi şi tot atâtea concluzii, cu privire la convertirea Evreilor. Astfel, acolo unde Evreii sunt grupaţi în masse mari, precum au fost în Rusia şi Polonia procentul de creştinare nu trece de 2%.

Pretutindeni, marea majoritate a convertiţilor, depind de interesele lor personale, materiale, politice, matrimoniale. Cifrele statistice ale convertiţilor cresc în măsura în care mediul îi constrânge, fie prin regimuri politice anti-liberale, fie prin curente antisemite. Ele mai sunt determinate pe alocurea, precum în Viena şi Budapesta, şi de înclinarea către asimilarea cu corpul naţiunii dominante a burgheziei evreeşti, ca şi de cultura raţionalistă a multor evrei, ceeace constituie un motiv mai mult, pentru a se pune la adăpostul practic al botezului.

Despre convertirile din timpul său, din Germania, poetul evreu Heine spunea ce sunt şi ce urmăresc, prin aceste cuvinte: „BOTEZUL ESTE UN BILET DE INTRARE IN SOCIETATEA GERMANA“ ! Se cunosc şi la noi asemenea botezuri, prin cari anumiţi magnaţi evrei au putut pătrunde în inima unor vechi familii româneşti, orbite în ultima vreme de strălucirea aurului judaic.

Mai departe, femeile formează numărul cel mai mare al convertiţilor, mergând până la 60 %. Autorul se întreabă : sex mai pios sau mai liber ? Poate. Dar unii ar putea da şi alt răspuns, mai în armonie cu spiritul de penetraţiune al lui Israel în viaţa socială şi politică a ţărilor în cari trăieşc. Oricând Israel are stăpânirea de partea lui, nu se produce nici o convertire la creştinism şi vechii convertiţi revin la matcă. Astfel, în Budapesta şi peste tot în Ungaria, în anul 1918, convertirile încetează brusc. E anul lui Bela Kuhn şi al sângerosilor lui tovarăşi. Indată ce regimul lui Bela Kuhn e distrus, nu numai că reincep trecerile la creştinism, dar se fac aproape în masse. 7.146 de evrei, devin peste noapte, creştini, 4.226 la catolici, 2.920 la protestanţi. Pornise revolta şi indignarea lumii împotriva modului cum s'au comportat ca stăpâni şi ca pretutindeni în asemenea împrejurări, au găsit în cristelniţă cel mai sigur mijloc de apărare. Când presiunea scade, ei revin bucuroşi la sinagogă.

Sunt câteva constatări luate în fugă dintr'o carte care, ca orice inimă de bun creştin, doreşte creştinarea evreilor şi care, luând în considerare şi problemele sociale, socoate convertirea evreilor ca singura soluţie a chestiunii. De aceea, aceste constatări sunt foarte preţioase, întrucât nu vin din partea unui vrăjmaş al evreilor şi merită să fie ţinute în seamă când se întâmplă ca un număr de 200 de evrei să ceară botezul dela Biserica noastră. Căci, ce este la mijloc ? Focul lăuntric care-i arde, sau anumite perspective sumbre pentru fiii lui Israel ?

Ec. Gh V. Butnariu

Cronica plastică

Expoziţia de Pictură: Panteli-Stanciu

Sala „Universul“

D. Panteli Stanciu pictorul dotat, ue care l-am văzut anul trecut în acelaş sală, şi asupra căruia ne-am pronunţat tot în acest loc, ne dă prilejul să facem unele constatări mai puţin favorabile de data aceasta. Intr'o expoziţie când găseşti pânze ce au mai fost exhibate, înseamnă că autorul a forţat nota expoziţiei, a voit cu orice preţ să expue, deşi nu avea suficiente subiecte inedite.

Este o eroare a căuta ca în fiecare an la aceiaş epocă să compari în faţa publicului. Cele mai valoroase expoziţiuni sunt produsul unui timp îndelungat de lucru de inspiraţie şi aprofundare.

Eroarea pare a fi generică. Majoritatea plasticilor noştri cad în această tentaţie.

D. Panteli posedă desenul şi culoarea, aceasta e lucru incontestabil, totuş în actuala expoziţie găsim frapante inegalităţi de valori, şi de factură chiar. Alături de o pânză f. bună se aşează una sub-mediocră. Foarte ciudat. Această constatare nu ne-a fost dat să o facem anul trecut. Tocmai de aceea am făcut preambulul de mai sus. In actuala etalare găsim abordate mai toate genurile: portret, nud, peisagiu, natura moartă, chiar şi compoziţia, toate acestea exprimate în ulei, acuarel, desen şi guaşă.

Astfel distingem Nr. 26, cap de expresie una din cele mai bune bucăţi din actuala d-sale expoziţie. Merituos este şi portretul d-lui G. S. dela Nr. 3, însă figura aci este excesiv de scăldată în lumină eliminându-se aproape umbrele, ceia ce dă impresia unei figuri de ceară. In schimb mâinile sunt tratate cu adevărată artă. D. Stanciu este un bun cunoscător al studiului mâinilor pe care le redă impecabil, lucru apreciabil, ştiut fiind că majoritatea pictorilor fug de aceasta, tocmai pentru a evita dificultatea execuţiei.

In categoria peisagiilor remarcăm Nr. 48 „Luminiş“, unde jocurile de lumină şi tranziţia între tonuri este abil redată, const tuind o lucrare bună. Nu tot astfel putem spune despre Nr. 56 intitulat „Spre Rucăr“. Iată una din pânzele „surpriză“ de care aminteam. Aci se păcătueşte flagrant prin nesocotirea planurilor şi a profunzimei atmosferei.

Straturile de munţi în loc să se piardă succesiv, proporţional cu distanţa, au aproape aceiaşi culoare; iar casele din linia I-a aceleaşi vii tonuri ca şi cele din mare depărtare. Credem că şi d. Stanciu trebue să recunoască scăderea. La fel constituie o surpriză defavorabilă Nr. 76 intitulat „Spre vama Bran“ unde conţinutul carului cu boi se confundă cu fundalul peisagiului. Nr. 33 şi 35, intitulate gospodări, sunt viziuni convenţionale de cărţi ilustrate cari n'ar fi avut ce căuta în expoziţia totuş talentatului d. Panteli Stanciu.

De aceea încheind considerentele, repetăm, asistăm la o expoziţie a unui pictor dotat, care mai are meritul de a cultiva neo-clasicismul, dar care este distonant de data aceasta prin inegalitatea şi surprinzătoarea tranziţie dela subiect la subiect şi dela factură la factură.

Totuş merită a fi vizitat, şi e mult superior altor nechemaţi cari clamează în numele artei prin variate pseudo-expoziţii de care ne vom ocupa la timp.

Al. Bertea

Reviste

„Iconar“

Ţara fagilor a lui Ştefan cel Mare şi sfânt se întrece pe sine. Puţină în întindere, dar bogată în munţi, cer şi aşezări voevodale. Bucovina ni se mărturiseşte roditoare şi de mare avuţie spirituală. Nu de mult, tot aici, scriam despre acea admirabilă revistă de specialitate *„Insemnări sociologice“* a profesorului TRAIAN BRAILEANU şi, iată, că acum ne reţine atenţia revista unui grup cernăuţean de gălgâitoare tinereţe.

E vorba de „ICONAR“ ajuns la al treilea număr al celui de al doilea an de apariţie lunară şi care ne surprinde printr'un cuprins variat şi sprinten ca o goană de cerb.

GEORGE MACRIN descifrează cu claritate semnificaţia de veac a *„crucilor legionare“* ce 'nfloresc necontenit în soare pe crestele bucovinene. LIVIU RUSU scrie, pl'n de miez, despre „duhul de înoire în arta Biserici.“.

Avut în adevăr ca o prisacă, însufleţit şi nervos, MIRCEA STREINUL ne reţine îndelung „la o răscruce a literaturii româneşti“.

După război, cititorul respingea literatura cu caracter idilic şi de pastel semănătorist. El dorea cu lăcomie o literatură, în întregime expresie valabilă a stărilor morale determinate de cataclismul sângeros la care participase efectiv.

Desigur, ne găseam în faţa unei crize literare din toate punctele de vedere. Cititorii pretindeau o literatură nouă ca formă şi substanţă; singura, de altfel, în stare să potolească acea sete de vis şi azur, pe care ororile şi mizeriile războiului nu izbutiseră s'o înăbuşe cu desăvârşire în acest moment crucial, postbelic, apare scriitorul jidan, care schilodind frumuseţea limbii noastre, abate şi deformează conştient finalitatea literaturii, de esenţă morală mai cu seamă. Acesta, în realitate instrument rafinat al judaismului, nu urmăreşte decât să grăbească din toate puterile şi cât mai repede: procesul de anarhizare spirituală a lumii creştine româneşti.

Editură, critică, publicitate, cenacluri, reviste de mare tiraj, ziare, totul lansează şi impun publicului scriitorul jidan în limbă românească. Setea firească de vis a cititorului de după război e potolită cu o literatură al cărei conţinut, aproape invariabil, îl constitue sexualitatea şi anexele ei oribile. O expunere nestânjenită a animalităţii, a instinctelor primare şi ultimile poziţii de moralitate şi pudoare sunt astfel, distruse.

Va rămâne, fără îndoială, în istoria literaturii româneşti o ruşine fără margine, tipărirea de către o editură bucureşteană a unui roman al jidanului BLECHER, abjectă apologie a inversiunilor sexuale.

Fenomenul de înstrăinare şi falşificare ca sens şi formă a literaturii căpătase dimensiuni alarmante. Scriitorii de limbă şi autentic sânge românesc erau luaţi în râs şi izgoniţi din arena literară ca nişte ciumaţi.

Răsvrătirea tineretului deschizătoare de istorie a fost însă şi din punct de vedere literar binecuvântată. Trăim, la ora actuală, un proces de regăsire şi întoarcere la albie. Scriitorul autentic, prezent în întregime în inima realităţii spirituale ce s'a născut şi creşte ca un incendiu, are din ce în ce o mai mare preţuire. El nu trebue să uite însă că: „Ne trebue o literatură de stele, de stări româneşti, de imensă dragoste. In creionul nostru să reînvie codrii lui Ştefan cel Mare, să aburească sângele lui Mihai Viteazul, să răsune cântecul pământului, amplu, cuprinzător, binecuvântat“.

Sfârşim rândurile noastre puţine despre acest mânz verde al publicisticii româneşti, remarcând poeziile lui AUREL MARIN, N. ROŞCA, TEOFIL LIANU, G. DRUMUR, P. PATRAŞCU şi reproducând o strofă, ca un giuvaer deosebit, din splendida *„Rugă de nevrednic“* a lui RADU GYR:

...„Vreau să mi te-aprinzi dintre lalele
Tu, Arhanghele, la glesne cu inele
Besnele despică-mi-le 'n două
cu tăişul Tău de cer şi rouă.
Tae-mi vipera din sânge, cu prăsile,
vrednice de cântec, Mihaile“!

Constantin Onu

Răsboiul din Spania şi diplomaţia

(Urmare din pagina I-a)

luptă : cea naţionalistă şi cea comunistă. Rusia Sovietică şi Franţa se tem de un regim naţionalist, Germania şi Italia de unul comunist. Singură Anglia n'ar vrea nici unul nici altul. Ar prefera o democraţie naţională.

Aşa dar în Spania se luptă azi — prin intervenţionismul statelor străine — interesele acestor state. Şi în acest caz se mai poate vorbi de sinceritate ? Ar fi absurd.

Nesinceră propunerea de neintervenţie, nesincer şi răspunsul, după cum nesinceră este întreaga acţiune diplomatică dusă în jurul acestor evenimente sângeroase. Sincere sunt numai acţiunile directe. Şi războiul din Spania, după cum am mai spus altădată, nu va lua sfârşit decât prin ei însuşi, adică printr'o mare şi definitivă victorie a uneia din cele două tabere.

Şi victoria va fi în mod firesc de partea naţionaliştilor. De aceia e preferabil să vedem cât mai mulţi voluntari şi cât mai mult şi mai bun material de război de partea naţionaliştilor fiindcă numai astfel se va termina mai repede groaznicul măcel regizat de internaţionala roşie. Şi este neapărat necesar să învingă naţionaliştii, pentru interesele naţionale ale tuturor statelor europene, fiindcă un regim naţionalist e cea mai sigură garanţie că după victorie se va ocupa numai de interesele Spaniei, oploşindu-i rănile ce vor sângera încă multă vreme şi lăsând politica europeană să-şi urmeze cursul, fără amestecul ei.

Pe când o victorie comunistă în Spania ar însemna începutul unor noui şi continue agitaţii revoluţionare în Europa şi încă un focar de incendiere socială.

Cât priveşte răspunsul Italiei şi Germaniei la nota franco-britanică, ei nu va avea nici o urmare. Un simplu schimb de vederi diplomatice şi războiul va continua.

Petru Bănescu

SPORT

Mâine, Unirea-Tricolorul-C. A. O.

Pe arena dela Obor se va disputa mâine matchul amical dintre UNIREA—TRICOLORUL şi C. A. O.

Acest match a fost pus pe picioare din cauza vremii care s'a menţinut frumoasă până ieri.

Nu ştim dacă matchul de Duminică nu ne va aduce primii fulgi serioşi de zăpadă, fiindcă — o ştie toată lumea— acest match are tradiţia lui specială : aduce ploaie, vânt, furtună, zăpadă şi surprize neplăcute pentru orădeni. Aşa că nu ştim până în cele din urmă dacă arena din Obor va avea norocul să găzduiască matchul care ar fi destul de bine venit mai ales acum, când lumea doreşte atât de mult un joc de football.

In orice caz, dacă va fi vreme frumoasă, în faţa formaţiei obişnuite a C. A. O.-ului, UNIREA va alinia următoarea echipă de încercare: Iliuţă Ionescu (Ego Munteanu), Sucitulescu, Iliescu, Fiorea, Covaci, Dumitriu, Tr. Ionescu, Dincă Schileru, (Barbaiani), Soni Niculescu, Cârjan, (Unsuţ), Anghelache.

Noi dorim mult succes UNIRII—TRICOLORUL, succes din care să se vadă o revenire în formă a atât de gloriosei echipe din obor.

Matchul va începe la ora 2 p. m. şi va fi arbitrat de d. Tică Iliescu.

Scandalul dela Chişinău

La 1 Nov. 1936 a avut loc la Chişinău un examen de arbitri. Comisia formată din d-nii CRIHAN şi prof. PARTENIE, a avut de examinat 10 candidaţi, dintre care 5 jidani şi 5 români.

Rezultatul a fost cu totul senzaţional: toţi jidanii anume Şapira, Lăpusner, Cirwinsky, Wacht şi Moise Nacht au fost declaraţi reuşiţi, iar trei creştini, anume Murea Niculae, Ciobanu Andrei şi Nicolaide au fost respinşi.

Nu ştim dacă rezultatul a fost omologat.

Cerem organelor federale anularea acestui examen, deoarece avem tot dreptul să bănuim iregularitatea ţinerii lui.

Atragem atenţia comisiei centrale de arbitri că nu va putea realiza epurăţia promisă, dacă se va folosi de materialul uman pus la dispoziţie de d-nii Crihan şi Partenie.

ZI DE ZI

— IN FRANŢA *Gherase* va boxa cu un adversar încă nedesemnat, iar *Sandu Ion* cu *Quintolet*.

— DERBIUL bucureştean de hockey, matchul de hockey *Telefon Club—Bragadiru*, va avea loc lunea viitoare pe patinoarul Oteteilşanu.

— DUMINICA viitoare, la ora 10 a. m., va avea loc un match de rugby între *Tennis Club Român* şi *Sportul Studenţesc*. Matchul va fi amical.

— TRICOLOR C. F. P. V. a învins CONDOR în match amical cu 5—0.

— NICI O VESTE n'a mai sosit dela expediţia înfometată a feroviarilor.

Saloanele CERCULUI MILITAR
JOI 14 IANUARIE 1937, orele 10 seara
Sub patronajul D-lui MIRCEA CANCICOV
Ministru de Finanţe
BALUL MEDICINEI
Organizat de Societatea Studenţilor în Medicină în folosul Sanatoriului Studenţesc dela Mangalia
IŞI VOR DA CONCURSUL URMĂTOARELE VEDETE:
MIA APOSTOLESCU, LIANA MIHAILESCU, VIRGINIA POPESCU, C. ANTONIU, PIU MIRONESCU

Spectacole

Nu facem decât reclama cinematografelor conduse de creştini. Cititorii noştri cari identifică între cinematografele mai jos menţionate, cinematografe conduse de jidani, să ne atragă atenţia, spre a le scoate din listă.

Mai mult. Pentru cinematografele conduse de jidani să ni se aducă la cunoştinţă, tot ce batjocoreşte demnitatea românească, spre a pune fierul roşu pe orice nerusinare.

TEATRE

OPERA ROMANA: Balul mascat.
TEATRUL NAŢIONAL: Titanic vals.
REGINA MARIA: Fiu-meu d. ministru; seara: De ziua nevesti-mi.
COMEDIA: Matineu şi seara: Absenţe nemotivate.
MODERN: Matineu şi seara: 9000 fr. recompensă.
VESEL: Matineu şi seara: Călugăru) din vechiul schit.
LIGA CULTURALA: Matineu şi seara: Şi eu am dreptul la viaţă.
ALHAMBRA: Matineu şi seara: Marea ducesă de Alhambra.
VOX: Matineu şi seara: Vox populi, Vox Tănase.
MAJESTIC: Matineu şi seara: Misterele din Majestic.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CREŞTINI

CAPITOL: Marşul de noapte şi jurnal Eclaire.
„ARO“: Sissy du Grace Moore.
ROXY: Marşul de noapte şi jurnal Eclaire.
FEMINA: Grădina lui Alah cu Marlene Dietrich şi Charles Boyer şi complectare.
A. R. P. A.: Moartea se răzbună cu Boris Karloff şi completare.
FORUM: Oraşul păcatelor şi Silly Simphonie.
MANON: Macul roşu şi Simona
OMNIA: Oraşul păcatelor şi Silly Simphonie.
TRIANON: Magnolia (Schow Boat).
FRANKLIN: Fantome de vânzare şi Micul rebel.
CITY: Michel Strogoff şi Micul rebel.
DARLY: Eu şi Impărăteasa şi Simfonia a IX-a.
FRANKLIN: Micul Lord, Stan şi Bran şi Silly Simphonie.
MARCONI: Lupii între ei cu Renée Saint Gyr, jurnal şi trupa Titi Mihăilescu.
MODEL: Comoara blestemată şi Timpuri Noui.
BARCELONA: Mesagiul către Garcia şi Insula groazei.
CENTRAL: Stan şi Bran ţigani, Rasputin, demonul Rusiei şi artişti.
COTROCENI: Ingerul întunericului şi Manevrele de toamnă.
DIANA: Luptătorii din Texas şi Secretul celor 13 masacaţi.
DICHIU: Michel Strogoff şi Tânărul conte.
MILANO (Călăraşi 153): Tinereţea unei regine şi Ultimul păgân.
ILEANA (str. Avrig 1): Nu sunt vinovat şi Romanţa iubirii.
ORFEU (b-dul Ghica 193): Mandatul de arestare, Stan şi Bran ţigani şi completare colorată.
TRIUMF (Griviţei 335): Picolino şi Departe de civilizaţie.
VOLGA (La Roata lumii, Dorobanţi): Grănicerii şi O noapte la operă.
DORY (Şos. Crângaşi 42): La capătul lumii, Knock-out şi revista.
LIZEANU: Trandafirii negri, două completări şi revistă.
UNIC (Piaţa Filantropia): Veniţi cu flota şi Fantome de vânzare.

Radio

SAMBATA, 9 IANUARIE 1937

13.00. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz. Muzică distractivă (discuri).
14.10. Radio jurnal. Ora. Mersul vremii. Bursa. Ştiri interne şi externe.
14.30. Muzică variată (discuri).
15.00. Ultimele ştiri. Bursa cerealelor.
15.15. ORA STRĂJERILOR:
1) *Povestire străjerească*, de *Enescu Bugnea*.
2) *„Străjeri din Brăneşti“*, scenariu radiofonic de *C. Argeşel*, exec. de stolul *Şc. Primare filiala Caselor Naţionale*, din com. *Brăneşti*, (Dâmboviţa) sub conducerea d-lui învăţător *Gh. Rădulescu*.
3) *Ştiri străjereşti*.
18.00. Demostene Botez: Vânătoarea în Moldova.
18.15. Concert de după amiază. Orchestra de salon Radio, dirij. de Ion Ghiga.
19. *Ora.—Mersul vremii*, (în loc de: Ora. Mersul vremii. Actualităţi).
19.02. *Pavilionul României la Expoziţia Internaţională dela Paris* de *Al. Bădăuţă*.
19.10. Continuarea concertului.
20.00. Problema destinului ne prof. C. Rădulescu-Motru.
20.20. D-ra Viorica Anghel, canto.
20.45. Răspunsuri technice.
20.55. Poşta Radio.
21.10. Muzică de dans de compozitori români. Jazzul Radio (canto: Willya Petrescu, Felicia Chircorian şi Dorel Livianu).
22.30. Radio jurnal. Sport.
22.45. Concert nocturn al orchestrei Jean Marcu, transmis dela restaurantul Splendid Parc.
23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză şi germană.
23.55. Ultimele ştiri.

DUMINICA, 10 IANUARIE 1937

7.30. Deschiderea emisiunii. Gimnastică ritmică. Radio jurnal. Concert de diminească (discuri). Sfaturi gospodăreşti şi medicale.
8.30. Inchiderea emisiunii.
11.30. Clopote.
11.35. Predică de preot P. Partenie.
11.50. Muzică religioasă (disc).
11.55. Cronica vieţii religioase, de P. S. S. arhimandrit Iuliu Scriban.
12.10. Concert religios al corului bisericii Sf. Gheorghe-Nou, condus de Ştefan Mureşeanu.
12.40. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
12.50. Concert de prânz. Orchestra Radio, dirij. de Th. Rogalski. Muzică românească.
14.10. Radio jurnal. Ora. Mersul vremii. Ştiri externe.
14.25. Muzică distractivă (disc).
15.00. Cunoştinţe folositoare, de dr. D. Paşcanu.
15.15. Muzică românească populară. Marin Mârţână, cobză şi fluerat) şi Taraful Ioniţă Bădiţă.
15.30. N. Cornăţeanu. De vorbă cu sătenii.
15.45. Gazeta sătenilor.
16.00. Continuarea concertului de muzică populară. Taraful Ioniţă Bădiţă.
16.45. Gospodărie agricolă.
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualităţi.
19.10. Concert de după amiază. Fanfara Reg. 3 Dâmboviţa No. 22 Târgovişte, condusă de lt. N. Stan.
20.30. Ora Naţiunii: Alexandru Lapedatu.
20.50. Corul bărbătesc al Asociaţiei Creştine a Tinerilor, sub conducerea d-lui Radu Botez.
21.25. Teatru: „Muzicuţă“, de I. Iancovescu.
22.00. Concert de seară. Orchestra de salon Radio, dirij. de D. Teodoru.
22.40. Rezultatele sportive, de Virgil Economu.
22.55. Continuarea concertului.
24.00. Ultimele ştiri.

Moții așteaptă să li se facă dreptate

— Satele de sub Biharia freamătă. Un pământ care va fi apărat cu forța disperării. Pe culmi s'au aprins focurile. Justiția trebue să acorde Moților o reparațiune. —

Despre obiditul popor al Moților, s'a scris o întreagă literatură. Orice condeiu în pană de subiect, s'a simțit tentat să compătimească grafic cu populația aceasta eroică, pierdută prin văgăuni, pradă foametei, dar mândră până și în sărăcia ei.

A încerca să dramatizezi situația care dăinuie în Munții Apuseni, înseamnă să ignorezi o stare de fapt, care nu acceptă compătimirea platonică a metaforelor.

Supraviețuitori ai revoluțiilor, neclintiți cu toată prigoana ungurească, oropsiții aceștia de sub meterezele Bihariei, așteptau ca măcar Unirea cu patria-mumă, sărbătoarea cea fără de pereche a simțirii până aici tăinuită, să oblojească rănile unui trecut, care are măreție epopeică.

Intregirea hotarelor și cu ea politicianizarea provinciei de peste Carpați, aduce urmașilor lui Avram Iancu, drept singură recompensă națională, cea mai crâncenă dintre decepții.

Sus pe muntele Găina, s'au rostit cândva jurăminte și au căzut rotunde și grele cuvinte : cari păreau că vor pune capăt întregului șirag de nedreptăți seculare.

Dar pentru acei ce așternuseră sub căpătâna lui Horia, Cloșca și Crișan, pagini de neegalat în cartea vitejiei românești, ceasul cel mare întârzie să bată.

Pe șleahuri desfundate, în cutele inimei cu amărăciunea, ei continuă să-și poarte donițele și ciubarele, aleanul și nedreptățile.

Pădurea, sub coama roiată unde și-au găsit întotdeauna adăpost, dar și indemn la bărbăție, le-a fost furată de străinul cel hain, ajutat de mâna fratricidă a politicianului profitor al actului istoric al Unirei.

SPECTRUL LUI TISCHLER MOR

Au avut și neajutoratii Moți, un dezinteresat apărător. Își doarme azi cu o biată cruce de lemn la cap, somnul cel fără deșteptare în cimitirul dela Baia de Criș, acolo unde în pruncie l-a cunoscut pe Iancu doinind, cu mintea rătăcită de durere, din fluer.

Amos Frâncu, tribunul cu inima în care a putut încape toată jalea Moților, a trecut în lumea umbrelor eroice.

Moții, pentru care a ridicat de atâtea ori furtunatec cuvânt, cerșesc așa precum le este cântecul din poartă în poartă, iar biata lor dreptate, s'a pierdut prin întortocheturile legiuirilor aplicabile doar celor slabi.

Se sbat de două zeci de ani să-și recâștige codrii, singurul lor mijloc de existență, pădurile sub poala cărora s'au păstrat și care le-au fost furate, cu complicitatea unor autorități ticăloșite, de către jidanul Tischler Mor.

Prăvălit în besna cea asemenea cugetului său întunecat, de glonțele căp. Emil Șiancu, el însăși fiu al durerilor moțești, spectrul lui Tischler Mor dă și azi târcoale pradei, pe care un gest viril și legitim i-a scos-o din ghiară.

Copiii aceștia ai nimănui, Moții pentru cari se rostesc atâtea fraze tricolore, au văzut totuși mijind o rază de speranță, mai acum câteva luni.

In procesul pe care ei îl poartă cu falsificatorul de acte publice Popescu-Pera, justiția țării, prin cea mai reprezentativă dintre instanțe, a adus o sentință care însemna un început de reparațiune, deși dreptatea ar fi trebuit să li se acorde integral și fără zăbavă.

Acum o scurtă recapitulare a stării procesului asupra căruia judecata urmează să se pronunțe poimâine.

CE VA FI LA 11 IANUARIE 1937??

Procesul celor zece comune moțești, ale căror păduri au fost furate de Tischler Mor, a cunoscut peripeții fără precedent în analele justiției noastre.

După tergiversări, subterfugii, influențe oculte, dar cu deosebire după acea atât de justificată sancționare a lui Tischler Mor de către căp. Emil Șiancu, procesul ajunge în stare de judecată.

Falsificatorul Popescu-Pera a fost achitat de către tribunalul Ilfov.

Nu impietăm asupra unei sentințe judecătorești, deși ne-a mâhnit profund.

Se produce însă un reviriment și cu el se naște o nădejde.

Curtea de Apel, secția I-a, primind apelul făcut de Moți, a reformat în totul sentința pronunțată de tribunalul Ilfov, condamnând pe Popescu Pera la un an închisoare și la despăgubiri civile.

Popescu Pera face recurs, motivele de drept invocate fiind aceleași înfățișate și contra deciziei Camerei de punere sub acuzare, atunci când aceasta a decis trimiterea lui în judecată.

Aceste motive n'au fost primite de Curtea de Casație.

Recursul lui Popescu Pera va fi susținut de către d-nii avocați Dongoroz și Osvald Teodoreanu, iar interesele Moților de către d-nii Em. Vasiliu-Cluj și Oanță.

Sumar expusă, aceasta este în preajma pronunțării, situațiunea unui proces, de a cărui deslegare depinde soarta unei populațiuni, adusă în sapă de lemn și mințită de atâția amar de ani.

Noi nu anticipăm, deși știm că acel complect al Curții de Apel, care a pronunțat sentința de condamnare a lui Popescu Pera, nu greșește nici odată.

Făcându-ne interpreții opiniei publice creștinești și naționaliste, care privește cu îngrijorare soluționarea acestui proces, așteptăm cu o nesdruncinată încredere hotărârea Inaltei Curți de Casație, care fără îndoială că nu se poate pronunța în afara comandamentelor celui mai intransigent românism.

In satele pierdute prin viroagele Bihariei, mocnește, sub cenușa aparentelor resemnări, scânteia cea din strămoși răsădită în sufletul Moțului, blând dar și viforos.

Pentru cinstirea datorită amintirii revoluțiilor ce ne-au afirmat ființa nației, trebuie să li se dea dreptate nesmintită Moților, popor eroic, dar cerșetor azi, când o țară recompensează pe toți ambuscații războiului întregirii.

Vimed.

Politice

D. AL. G. SANDULESCU, președintele comitetului român al presei polono-române, a primit din partea d-lui Stanislaw Zalewski, președintele comitetului polon al presei polono-române, următoarea scrisoare.

„In pragul acestui nou an 1937, mă grăbesc să transmit cele mai bune urări de sănătate, prosperitate și fericire pentru dvs. și pentru membrii comitetului român al presei polono-române.

„Profit de această ocaziune spre a vă arăta încă odată cât de fericiți am fost de a primi în Polonia pe ziariștii români în frunte cu dvs., domnule președinte, și de a vă asigura că vizita dv. la noi a lăsat o amintire vie și că a contribuit efectiv la strângerea legăturilor care ne unesc.

„Vă rog să primiți, domnule președinte, pentru dvs., pentru membrii comitetului român al presei polono-române și pentru toți ziariștii români, asigurarea considerațiunei mele adânci și a sentimentelor mele de prietenie".

(ss) **STANISLAW ZALEWSKI**
Președintele Comitetului polon al P. R. P.

La această scrisoare, d. Al. Gh. Săndulescu, președintele comitetului român al presei polono-române, a răspuns cu următoarea telegramă:

„Primind bunele și călduroasele dv. urări cu prilejul Anului Nou, mă grăbesc, Domnule Președinte, să vă asigur de toată prietenia ce v'o păstrez dv., membrilor Comitetului polon al presei polono-române și tuturor ziariștilor polonî cari ne-au primit cu atâta căldură la Cracovia, la Kattowice, la Lwow și în frumoasa capitală a țării dv.

„Presa română, convinsă de sentimentele de prietenie ce-i poartă presa polonă, se face prin mine interpreta profundei simpatii care unește țările noastre vecine, — cliate și amice.

„Vă rog să aveți bunătatea să transmiteți confraților polonî, odată cu expresiunea prieteniei noastre sincere, cele mai bune urări la începutul acestui nou an.

(ss) **AL. G. SANDULESCU**
Președintele Comitetului român al P. R. P.

*

ADUNAREA „SVASTICEI DE FOC" care trebuia să aibă loc astăseară, se amână pentru Joi, 14 Ianuarie a. c., ora 9 seara, la sediul din b-dul Pache No. 144.

*

DECANATUL BAROULUI de Ilfov, roagă pe membrii acestui Corp ca până la 15 Ianuarie 1937 inclusiv, să încunoștiințeze în scris Decanatul, arătând ce secretari, stagiari, colaboratori, etc., au în birouri, pentru a putea cunoaște activitatea stagiarilor și a proceda la aplicarea disp. art. 27 din Legea de organizare a Corpului de avocați.

*

D. VALERIU POP, ministrul industriei și comerțului ,a plecat ieri în Ardeal, unde va rămâne până Marți, 12 cor., când se va reîntoarce în Capitală.

Un film sovietic și o soc. de binefacere... comunistă

— Ce se scrie în taraba Honigmanilor asupra filmului „Circul" și asupra Societății Principele Mircea —

Spuneam în reportajul de eri „Jidanii dela „Lupta" apără pe dușmanii statului român", că deși românul este extrem de rezistent în răbdarea lui, totuși să nu uităm că și rezistența pietrei este înfrântă de picătura de apă, deaceea, încheiam reportajul nostru, — e bine ca Honigmanii presei să continue acțiunea lor de subminare a temeliilor statului nostru. Și nu ne-au desmințit (este singurul punct asupra căruia am căzut de acord cu jidanii „LUPTEI").

In numărul de eri al aceleiași tarabe jidovești, primul ei redactor (dacă poate fi numit astfel) semnează un articol, în care discutând cazul filmului sovietic „Circul" găsește nimerit să apere Societatea „PRINCIPELE MIRCEA", concesionara filmelor sovietice pentru țara noastră.

Se știe că filmul „Circul" deși are un conținut tezist, comunizant, a fost permis de cenzura filmelor numai grație intervenției Societății „PRINCIPELE MIRCEA". In fața acestei situații a fost foarte justificată atitudinea ziarelor românești, ca duh nu ca limbă, atacând Societatea intervenționistă și comisia pentru cenzura filmelor.

Dar ce spune „LUPTA"? Că Societatea „PRINCIPELE MIRCEA" nu trebue să fie atacată deoarece este o societatea de binefacere; că, ea, societatea, „a făcut enorm pentru populația nevoiașă a Capitalei, pentru salvarea dela moarte și suferință a atâtor copilași de români". Insfârșit că, „opera ei de asistență și ocrotire socială e atât de vastă și atât de vizibilă pentru toți, încât nu mai are nevoe să obțină certificat dela nimeni".

Iar în încheiere, primul redactor al „Luptei" afirmă că ceeace face Societatea „PRINCIPELE MIRCEA", face în numele Omeniei.

Ce vrea să zică această omenie a Societății de binefacere?

Simplu ca lumina zilei.

Vrea, nici mai mult nici mai puțin, ca otrăvind toată opinia noastră publică prin filme comuniste, să ajute copiii nevoiași ai Capitalei!

Cu alte cuvinte: să vindem otravă tuturor, ca să cumpărăm lapte pentru câțiva...

Cât privește „LUPTA" este explicabil să ia apărarea acestei societăți de binefacere comunistă (am zice noi), deoarece societatea „PRINCIPELE MIRCEA" lucrează întocmai ca „LUPTA": pe deoparte ne otrăvește cu „idealurile" comuniste, iar pe de alta face demagogie democratică.

Suntem, credem, în clar.

A început lupta pentru locul vacant dela B.N.R.

D. Dinu Brătianu, șeful partidului liberal, a primit eri acasă pe guvernatorul Băncii Naționale. S'a luat în discuție ocuparea locului de administrator delegat la B. N. R., rămas vacant în urma demisionării d-lui VICTOR SLAVESCU, fost ministru, din acest post, în care a fost ales anul trecut de adunarea generală.

După cât se pare, lupta pentru acest loc vacant va reîncepe, de astă dată însă d. MITIȚA CONSTANTINESCU se va impune d-lui DINU BRATIANU și, cel dintâi va căuta să-i satisfacă dorința sprijinind candidatura, ce va fi propusă de șeful partidului liberal.

Nu sunt excluse totuși unele surprize.

Incidentele cari au avut loc la Haga

cu prilejul căsătoriei principesei Juliana, au fost provocate de asociația sionistă din Amsterdam

Viena, 9 (Radio-Oriente). - Corespondentul olandez al agenției „CENTRORIENTE", ne comunică faptul ciudat și în acelaș timp foarte important, că toate incidentele ce au avut loc cu prilejul căsătoriei principesei Juliana, — este vorba aci de incidentul pașapoartelor, — au fost provocate numai de către Asociația evreiască sionistă din Amsterdam.

Scopul acestei asociații este de a învenina relațiile germano-olandeze. Momentul prielnic a fost socotit de această asociație, căsătoria moștenitoarei tronului Olandei. Planul și l-a pus în aplicare, tocmai în momentul când un principe german avea să devină prinț consort al Olandei.

Bursa

Sâmbătă, 9 Ianuarie 1937

Steaua Română 520, 25, 15, 505, 512.
Astra Română 1090, 1080, 1085, 1090, 1080.
Reșița 530, 32, 30.
Creditul Minier 300 298.
Creditul Industrial 690, 85, 80, 75.
I. R. D. P. 100, 101, 100, 102.
Consolidata 25 3/4, 25,70, 25 3/4.
Stabilizare 46 7/8, 46 3/4.
Improprietărirea 46 7/8, 46 5/8, 46 3/4.
Inzestrare titl. mari 66 7/8, 67, 66 7/8.
S. T. B. optate 1605, 610.
Jetea 835, 30.
Petrol Block 103.

Pentru o sfântă Biserică la Vaslui

Primim următorul

APEL

Subsemnații membrii din comitetul din construcție a Bisericei Parohiei Sf. Nicolae din orașul Vaslui, face un apel călduros la toate sufletele creștine din această țară, să subscrie cât le lasă inima la construirea Bisericei din Cartierul nou unde se simte imperioasă nevoie de a se înălța o biserică, Vasluiul fiind un oraș cu prea puține surse materiale.

In Vaslui, dela Biserica Sf. Ioan zidită de Ștefan cel Mare, abia s'au mai putut contsrui până azi două biserici. Ori și acestea, față cu numărul credincioșilor, sunt neîncăpătoare. Tot în Vaslui, spre mâhnirea noastră sufletească, SUNT ZECE SINAGOGI față de numai trei biserici la cele cinci parohii din oraș!

Numai cu puterile noastre nici în zece ani nu am putea să realizăm acest frumos gând, de a înălța un nou locaș lui Dumnezeu. Rugăm stăruitor pe toți creștinii noștri cari ne înțeleg și vor să fie ctitori bisericei noastre spre veșnica amintire și pomenire să ne ajute să înălțăm Domnului locaș de închinăciune spre fericirea și mântuirea noastră și a tuturor donatorilor. Rugăm pe inimosul român, d. Ilie Rădulescu să-și întoarcă privirile, către un oraș oropsit și sărac și să ne deschidă o listă de subscripție pe lângă marele ziar românesc și creștinesc „Porunca Vremii" în care se vor primi subscrierile donatorilor. Cu cele mai creștinești vii mulțumiri și Dumnezeu să ajute la toată suflarea creștinească din această Țară să realizeze tot cei înălțător și folositor pe întinsul Țărei noastre, spre lauda lui Dumnezeu și multă bucurie a inimelor creștinești și românești.

Președinte, Preot *D. Lapteș*

Președinte de onoare,
Colonel, *Minescu*

Membrii de onoare: general *I. Râșcanu*, Primar, *D. Raicu.*

Membrii : *Elisabeta Raibel, Al. Onceanu, D. Brootec, D. Popa, T. Friun, Sp. Cujbă, Gh. Stoleru, A. Târnoveanu, Th. Rotaru, I Motran, I. Huhulea.*

N. R. — Puțini sunt Românii cari cunosc jalea noastră națională la Vaslui, ajuns un fel de cetate a lui Izrael. Deaceea cu toate că ne dăm seama de greutățile pe care le întâmpină un nou apel către puterile slabe de contribuție ale cititorilor noștri, adresăm o chemare către sufletul Românesc din țara aceasta ca să ne ajute să putem trimite o ofrandă de 20—30.000 lei fraților noștri Români și creștini din Vaslui, cutropiți de jidani.

„Porunca Vremii" așteptând ofrandă creștină a cititorilor ei, se înscrie pe această listă cu suma de 1000 lei.

In atenția prefecturii de R.-Sărat

Din partea d-lui MIHAIL V. VASILESCU dactilograf al prefecturii județului R.-Sărat primim un memoriu de o ținută demnă, din care se constată cu un lux de dovezi cum însăși organele noastre administrative protejează pe jidovi în detrimentul interesului național.

Memoriul e simplu dar acuzațiunile sunt grave și precise.

Reproducem următoarele rânduri din care reese sbuciumul unui român pe care vrea să-l spulbere infamia jidovească prin toleranța organelor noastre administrative :

„Azi, după o muncă de 25 ani în biroul meu de copiat acte, ce dețin dela onor. Prefectura de R.-Sărat, fără nici un motiv justificativ și fără vre-un drept mă amenință cu darea afară din acest birou d. PRODECAN CONSTANTIN TEODORESCU-CHIȚU.

Baroul de R. Sărat, fără drept și fără motiv, încă dela 26 Martie 1928 a înființat un birou de copiat acte — clandestin — în una din camerile sale, a instalat în acel birou pe o d-șoară CAROLA MARCUS și a început concurența; Am făcut notificare onor. Prefecturii de R. Sărat, care-mi garanta liberul exercițiu al profesiei mele, prin contract,— o notificare prin Corpul de Portărei al Trib. R. Sărat, prin care-i aduceam la cunoștință că, dacă nu ia măsuri de a desființa acest al doilea birou de copiat acte ce a încuviințat și Baroului, sunt prejudiciat cu câte una mie lei pe fiecare zi de întârziere, cu începere de la 28 Martie 1928; — Onor. Prefectura mi-a răspuns că în biroul Baroului nu se execută acte cu caracter particular, ci numai lucrări de pură administrație — totuși se execută numai acte de notariat și altele numai cu caracter particular ; — Față de diferite promisiuni că lucrurile se vor clarifica și pune la punct, am ezitat să deschid acțiune;

Ce se întâmplă însă, în vara aceasta d. Decan al Baroului de R. Sărat, în mod arbitrar și cu dela sine putere, îmi instalează pe d-șoara MARCUS cu mașina de scris chiar în biroul meu: apoi ia o decizie în consiliul de Disciplină, și mă obligă și pe mine, ca să plătesc în folosul Baroului câte 5 lei de fiecare act, în plus și o chirie de 400 lei lunar tot în folosul Baroului. La Decizia sa din 7 Septembrie 1936 primită de mine cu adresa nr. 199/1936, am răspuns tot prin Corpul de Portărei al Trib. R Sărat, cu somația mea nr. 9983 din 8 Octombrie 1936, că :

1) Nu sunt dator cu nici un fel de plată către Barou; pavilionul mașinelor de scris ocupat de mine, fiind proprietate județului R. Sărat dela care îl dețin cu chirie;

2) Să înceteze a mai exploata o profesie la care nu au dreptul;

3) Să-și ridice mașina și pe d-ra MARCUS din biroul meu, în termen de cel mult 24 de ore; căci în caz contrar sunt prejudiciat cu una mie lei pe fiecare zi de întârziere, pentru care-i țin răspunzători solidar cu onor Prefectura.

In ziua de 16 Decembrie 1936, pe la orele 16 jum., d. Prodecan Const. Teodorescu-Chițu, prodecanul Baroului de R. Sărat, fără nici un drept sau formă legală, s'a prezentat în biroul subsemnatului, și fără nici o discuție cu un ton foarte arogant m'a amenințat cu darea afară — dând — în același timp ordin aprodului Baroului, să-mi azvârle afară mașinile și mobilierul, spunându-mi amenințător că mă azvârle pe geam afară, dacă nu înțeleg să mă execut.

Acesta este adevărul în viața mea de toate zilele, și așa sunt sicanat aproape în fiecare zi, de aproape de 8 ani de zile".

FARA NICI UN COMENTARIU!

Impotriva războiului civil

Este foarte ciudat că de aproape două decenii, diplomații și oamenii de Stat se arată stăpâniți numai de preocuparea de a pune o stavilă războiului între popoare, fără să acorde nici o atențiune flagelurilor, calamităților și dezastrelor ireparabile adesea, cauzate de războiul civil și în special de propaganda și acțiunea criminală iudeo-marxistă. Și e cu atât mai suspect acest lucru, cu atât mai condamnabilă această înfiorătoare neglijență, cu cât efectele războiului civil sunt infinit mai groaznice de cât acele cauzate de războaiele între popoare.

In adevăr, dacă războiul clasic își are rădăcinile în sângele, în carnea și în destinul tragic al omului și dacă se poate justifica prin anumite fatalități biologice și istorice de cari nu ne vom putea desbrăca poate nici odată, nu tot același lucru se poate spune și despre revoluție. Și mai ales despre revoluția masonică și bolșevică provocată de geniul pervers și satanic al jidanului, revoluție care are un caracter de înspăimântătoare distructivitate.

Pentru o națiune tânără și viguroasă, războiul reprezintă marea școală a vieții, un mijloc de a se verifica, de a lua cunoștință de limitele sale în spațiu, de a-și creia o simțire, o cugetare și o voință unitară, o personalitate istorică precis conturată. Și încă de acum două mii și opt sute de ani, marele cugetător efesian HERACLIT, observase că lupta e mama tuturor făpturilor viabile. Iar în momentul de față cine ar mai avea curajul să tăgăduiască necurmatelor războaie cari au însângerat Europa, meritul de a fi creiat aceste națiuni viguroase, mândre și voluntare, cari se numesc astăzi Franța, Anglia, Germania, Italia, Polonia, România chiar? Fiindcă și noi ne putem considera feciorii viteji ai luptei și creațiunile victoriei dobândită prin arme.

Pe câtă vreme nu tot acelaș lucru se poate afirma și despre revoluție, care este un act absurd și distructiv, un acces de demență, o voință bolnavă de sinucidere cu orice preț. Și punerea în paralelă, într'un studiu amănunțit și documentat, a acestor două fenomene, ar duce la rezultate cu adevărat surprinzătoare. Pentru că în felul acesta se poate vedea numai de cât, că de unde războiul e un energifiant, o lege însăși a desvoltării ascendente a vieții, revoluția este un stupefiant, o negare parțială sau desăvârșită a celor mai primordiale elanuri vitale.

Imperiul rus a dispărut cu totul în această gură de iad. Iar poporul spaniol plătește cu sângele celor mai valoroși copii ai săi, păcatul de a fi dat ascultare glasurilor de sirenă ale masonilor și ale jidanilor.

Prin urmare, dacă e adevărat că revoluția masonică, libertară și bolșevică este de mii de ori mai distructivă și mai ucigașe decât războiul, dacă această revoluție satanică încarnează însăși moartea națiunilor și a civilizațiilor, cum se face că diplomații și oamenii noștri de stat se arată preocupați numai de stăvilirea războiului și nu iau nici o măsură de ordin internațional, dar absolut nici una, pentru prevenirea și extirparea revoluției, a celor mai funeste dintre întresfârșierile civile, din moravurile și din posibilitățile noastre de viață?

Intrebarea aceasta e mult mai serioasă și mult mai adâncă de cât s'ar părea. Și tocmai de aceea noi suntem siguri de mai înainte că ea va fi trecută sub tăcere. SE VA VEDEA INSA CA NOI POSEDAM ȘI UTILUL SECRET DE A FACE PE DIPLOMAȚI SA VORBEASCA ȘI SA SE JUSTIFICE IN ACEASTA CHESTIUNE CAPITALA.

Nicolae Bogdan

Cât cheltuesc marile puteri cu înarmările

Revista americană „Index", publicată de New York Trust Company, a publicat în numărul său ultim o statistică privitoare la cheltuelile pentru înarmări din Statele Unite, Franța, Marea Britanie, Germania, Italia și Japonia în 1934. Cifrele prezentate de această publicație au fost completate de Mr. Francisc Willian, editorul lui „Daily Herald". Publicistul londonez a dat la lumină cifrele privitoare la cheltuelile făcute cu înarmările Rusiei și cele în legătură cu înarmările acestor șapte puteri în anul 1936. Fără îndoială că datele acestea nu pot fi socotite ca sfinte, nu sunt însă departe de adevărata realitate. In orice caz se poate constata cât de departe a mers nebunia înarmării. Lumea se întreabă de ce oare se fac toate aceste lucruri?

CIFRE ASTRONOMICE

Francis William declară că cele șapte puteri au cheltuit în ultimii ani cu înarmările de cinci ori mai mult decât s'a cheltuit în același scop în 1914. Cheltuelile acestea transformate în lei se prezintă în felul următor : cele șapte puteri (Germania, Rusia, Statele Unite, Japonia, Anglia, Italia și Franța) AU CHELTUIT IN 1914 : 309.400.000.000 lei, în 1931: 394.100.000.000 lei, IAR IN 1936 suma aceasta a sporit la 1.603.000.000.000 lei. La aceste sume astronomice s'a ajuns prin contribuția diferitelor state.

In primul rând se află Germania. Trebuie să avem însă în vedere că devizele germane au o valoare nominală mai mare decât cea reală, de aceea s'ar putea ca datele privitoare la Germania să nu corespundă întocmai adevărului.

Convocarea unor șefi de organizații liberale

— Pregătiri pentru alegerile comunale și județene —

Marți, 12 Ianuarie, sunt convocați la clubul central următorii șefi de organizații liberale : jud. Dolj, C. Neamțu ; jud. Ialomița, M. Roșca ; jud. Buzău, dr. C. Angelescu ; jud. Bacău, dr. Cancicov ; jud. Tecuci, N. Berba; jud. Tulcea, Gh. Șerban; jud. Caliacra, Gh. Fotino; jud. Roman, I. Manolescu; jud. Caraș, O. Furlungeanu : jud. Făgăraș, M. Oromolu; jud. Târnava Mică, Gh. Cipăianu; jud. Ismail, Sergiu Dimitriu; jud. Vâlcea, N. Budurăscu; jud. Romanați, I. Popescu; jud. Olt, A. Alimănișteanu; jud. Argeș, Honoriu Bănescu; jud. Durostor, T. Pucerea, A. Moraru, A. Bentoiu; jud. R.-Sărat, C. Tătăranu; jud. Covurlui, V. Slăvescu.

Acești șefi de organizații, subt președinția d-lui C. Dimitriu, vor discuta alegerile județene și comunale ce urmează să se efectueze în acele regiuni.

Intrunirea Frontului Românesc

din Com. Valea Popii—Mușcel

Zilele trecute d. Marian, președintele organizației Frontului Românesc din com. Valea Popii, împreună cu întreg comitetul local a organizat o entuziastă manifestație de simțire românească. Se știe că d. Marian este părintele sufletesc al fruntașei comune, ce a dat o seamă de intelectuali, și d-sa a condus multe acțiuni sănătoase în folosul binelui obștesc.

Manifestația s'a deschis prin cuvântările vibrante ale celor mai merituoși fii ai satului : studenții Valeriu Joița și Trifon Vasilescu, care au evidențiat sătenilor pericolul iudaic și îndrăsneala lor de a trece acum în sânul bisericii noastre ortodoxe.

Ultimul a luat cuvântul în aplauzele tuturor d. Marian, care a cerut tuturor să-l urmeze în lupta pentru stârpirea judeilor și străinilor din țara noastră.

Intrunirea s'a terminat cu o manifestație de simpatie pentu d. deputat Modreanu, conducătorul județului.

De remarcat este faptul că întregul a asistat și a ascultat cu multă atențiune cele ce s'au vorbit.

După atentatul dela R. Vâlcea

(Urmare din pag. 1-a)

Nimeni nu vede, nimeni n'aude, toate aluziile, toate îndemnurile regale, toate protestele noastre, multora le intră pe o ureche și le iese pe alta !

Vorbeam aseară la Rădăuți cu câțiva preoți tineri, toți din generația nouă, teologică și-i întrebam ce e de făcut, căci nu mai merge... Și-au dat fiecare cu părerea și, numai după câteva minute, discuția noastră a leșinat. N'am găsit nicio soluție și a trebuit, dând din umeri, să schimbăm vorba.

Soluții sunt. Să mi se dea însă voie să mă îndoiesc dacă, în marasmul în care ne găsim, această nouă generație de doctori și licențiați în pravile, le vor găsi.

N. Crevedia

Vedeți unde am ajuns. Nu putem respira în țara noastră de atâta infecție iudaică ; tinerele noastre vlăstare cu toate diplomele pe cari le au în buzunar mor de foame în țara pentru care s'a vărsat atâta sânge românesc.

Țara se înstrăinează cu fiecare zi care trece. Și cu toate că întrebarea care stărue pe toate buzele este : UNDE MERGEM ? totuși se găsesc ROMÂNI și ROMÂNCE care își lasă banul lor în dugheana speculantului jidan și își otrăvesc sufletul cu maculatura ziarelor jidovești.

Intrunirea Frontului Românesc

din Com. Valea Popii—Mușcel

Zilele trecute d. Marian, președintele organizației Frontului Românesc din com. Valea Popii, împreună cu întreg comitetul local a organizat o entuziastă manifestație de simțire românească. Se știe că d. Marian este părintele sufletesc al fruntașei comune, ce a dat o seamă de intelectuali, și d-sa a condus multe acțiuni sănătoase în folosul binelui obștesc.

Manifestația s'a deschis prin cuvântările vibrante ale celor mai merituoși fii ai satului : studenții Valeriu Joița și Trifon Vasilescu, care au evidențiat sătenilor pericolul iudaic și îndrăsneala lor de a trece acum în sânul bisericii noastre ortodoxe.

Ultimul a luat cuvântul în aplauzele tuturor d. Marian, care a cerut tuturor să-l urmeze în lupta pentru stârpirea judeilor și străinilor din țara noastră.

Intrunirea s'a terminat cu o manifestație de simpatie pentu d. deputat Modreanu, conducătorul județului.

De remarcat este faptul că întregul a asistat și a ascultat cu multă atențiune cele ce s'au vorbit.

A fost reintegrat Paul Vasilescu?

Am scris, mai de mult, că la Casa centrală a asigurărilor sociale incasează salariu, fără să presteze serviciu, d. PAUL VASILESCU. Ministerul muncii sesizându-se, l-a pus în disponibilitate, pentruca săptămânile trecute, în urma intervenţiei vreunei feţe simandicoase, desigur, să se dea următorul „ORDIN DE SERVICIU":

„D. director al serviciului de personal din Casa centrală a asigurărilor sociale, va prezenta dosarul şi referatul pentru reintegrarea şefului de birou PAUL VASILESCU".

Foarte bine!...

Dar dece se revine asupra unei măsuri luate?

Dece?

Un memoriu al bolnavilor
din sanatoriul Geoagiu

Bolnavii din sanatoriul GEOAGIU, împotriva căruia am strigat că e înăbuşit la internări gratuite, acordat nu ştim de cine unor oameni cu o bună situaţie materială, ne roagă să mai scrim câte o vorbă despre acest aşezământ în care îşi expectorează plămânii .

Ce anume să scrim :

Iată, ne trimit un memoriu, pe care-l inserăm în întregime :

Incontestabil, cel mai confortabil sanatoriu al ministerului sănătăţii este sanatoriul T. B. C. Gioagiu.

Dar tratamentul serios nu se poate face fără competenţă medicală, fără medici bine pregătiţi, fără o asistenţă medicală neîntreruptă.

Or, directorul sanatoriului Geoagiu d. EUGEN RUSSU nu se pricepe la nici-una din intervenţiile serioase ce pot salva bolnavul dela agravări premature. Pneumotoraxele sunt făcute greşit, diagnosticele sunt stabilite fals. Iată în ce fel îşi manifestă d-rul Eugen Russu capacitatea sa medicală cu care a venit aici din armata austro-ungară. Dar dacă acest director nu se pricepe în ramura activităţii ce conduce, este şi de rea credinţă când crede că bolnavii care au nevoie de intervenţii, trebuie să stea pe loc să nu se intereseze de situaţia lor, fiindcă Dumnezeu din cer are grije de noi şi va face o intervenţie mai fericită. Bazându-se pe Dumnezeu, d. director Eugen Russu lasă bolnavii pe seama acestuia şi a Providenţii. Să relevăm însă şi alte fapte care vor vorbi mai mult şi vor califica singure procedeele acestui medic. Ce-ar fi bunăoară dacă s'ar face o statistică de cei agravaţi şi morţi s'ar vedea rezultatele dezastruoase. Şi ce-ar fi dacă s'ar mai făcea o statistică de bolnavii cu pneumotorax ca să se poată vedea câte cazuri fericite a dat ilustra sa competinţă. In afară de acestea sunt în sanatoriu numeroşi bolnavi care nu au fost consultaţi de un an de zile, alţii cari n'au fost văzuţi la Roentgen de câteva luni, în sfârşit alţii cu pneumotorax cărora li s'au făcut zeci de insuflaţii fără să fi fost văzuţi între timp la raze.

Rezultatele acestor neglijenţe se văd căci numărul agravaţilor se măreşte, iar cei ameliorati sunt inexistenţi. Un sistem nenorocit dedublat cu neglijenţă dăinueşte în acest sanatoriu.

Să trecem însă mai departe. El sabotează chiar pe ceilalţi doi medici, dacă aceştia încearcă vreo intervenţie, sau un tratament nou. Totdeauna directorul acesta e îndărătnic, totdeauna neglijent, grăbeşte fără întârziere epilogul fatal şi acesta mai ales bolnavilor care s'ar mai putea reface.

Furnizorii unguri şi evrei pe cari îi protejează şi care oferă mărfurile cu preţuri mai mari decât furnizorii români, sunt iarăşi realizările sale. Protecţia funcţionarilor unguri din cuprinsul sanatoriului şi prigoana elementelor româneşti califică definitiv acest act ruşinos. Să mai adăugăm şi ocrotirea elementelor comuniste în cuprinsul sanatoriului, să mai adăugăm ancheta pe care a făcut-o relativ la unele fapte de „Les-Majestate", anchetă pe care apoi a acoperit-o mişamalizând-o, temându-se de urmările ei fireşti. Actele de „Les-Majestate" săvârşite de anumiţi bolnavi comunişti s'au repetat şi nu s'a luat nici-o măsură. Mai adaugăm însă la acestea şi faptul că domnia-sa suferă de a boală incurabilă care se complică mereu şi care-i cere să se reculeagă în nenumărate cocedii. Dealtfel zilnic se plânge că această boală îl supără din ce în ce mai mult şi aşteaptă să se recreeze definitiv. Oare de ce nu i se prilejueşte împlinirea dorinţei cu atât mai mult cu cât ar fi şi spre binele instituţiei şi spre binele bolnavilor şi spre binele său propriu.

Iată o serie de acuzaţii grave cuprinse în acest memoriu. D. dr. Russu e dator să se disculpe, iar ministerul sănătăţii e obligat să cerceteze şi să vadă întrucât corespund realităţii cele de mai sus, ASUPRA CĂRORA NU NE ASUMAM NICI O RASPUNDERE.

Pentru inimile caritabile

Mihai Joiţa, de 70 ani, fiind bolnav de 2 ani de zile, din care în ultimul timp a da mblagit de o mână şi un picior, şi neavând nici un ajutor de nicăeri, roagă pe bunii crestini să-l ajute cu ce o crede de cuviinţă.

Fundătura Băcănău nr. 9, prin Ferentari, Bucureşti.

Situaţia îmbucurătoare a exportului
pe luna Decembrie

Cifra exportului pe această lună atinge suma de peste două miliarde lei

Exportul pe Decembrie 1936 a atins cifra record de aproape 2 miliarde 200 de milioane lei.

Rezultatul acesta este, evident, foarte îmbucurător şi avem motive să credem că în luna Ianuarie cifra de mai sus se va menţine.

Cauzele se datoresc însă mai mult conjuncturii, decât unei tendinţe normale de progres.

Trebuie ţinut în seamă că în Februarie expiră termenul de lichidare a compensaţiilor vechi.

Exportatorii s'au grăbit prin urmare să execute permisele de export în compensaţie, a căror obţinere i-a costat şperţuri şi comisioane destul de însemnate.

O altă couză a creşterii exportului, este intensificarea importurilor germane din România.

Intrucât Reichul a avut nevoie de mari stocuri de petrol în Decembrie, importurile germane s'au extins necesarmente la un însemnat număr de produse româneşti, datorită faptului că prin convenţia economică româno-germană, importurile numai de petrol sunt limitate la 25 la sută din cifra importului general.

Pentru a putea să cumpere mai mult petrol românesc, piaţa germană a fost deci nevoită să sporească în aceiaşi proporţie şi importul altor produse.

D. VALER POP

Situaţia aceasta se va menţine probabil şi în Ianuarie, întrucât Reichul va continua să-şi mărească stocul de produse petrolifere, datorită importantelor pregătiri militare în curs.

Ca urmare, disponibilul pentru importurile româneşti din Germania, a crescut, iar avansul de 108 milioane făcut de B. N. R. în Decembrie trecut, în contul trimestrului I din 1937, a fost acoperit.

CU ITALIA ŞI AUSTRIA

O altă cauză a sporirii exportului în Decembrie, stă în marea cumpărătură de grâu românesc făcută de Italia şi anume contra devize forte, evident tot în vederea stocajului, ca prevedere pentru eventualităţile internaţionale în preparaţie.

In fine Austria, cu care convenţia noastră economică e expirată, a cumpărat şi ea importante stocuri de petrol românesc, tot contra devize forte.

De pe urma acestei conjuncturi, situaţia stocului de devize al B. N. R. s'a ameliorat, iar leul are pe piefele străine o ţinută din ce în ce mai fermă, care nu mai surprinde.

Cursul valutelor efective a scăzut în bursa neagră vertiginos, mai ales în ultimele zile şi scăderea se accentuiază.

In consecinţă, din punctul de vedere al comerţului exterior, anul 1937 începe sub asupicii foarte bune.

I. D.

Agitaţia funcţionarilor particulari creştini

Aseară a avut loc la sediul **„Asociaţiei Frontul Funcţionarilor Particulari Români"** din str. Carol No. 36, etajul II, o conferinţă a conducătorilor acestei Asociaţii.

D. GHEORGHE CRISTESCU, cere imediata organizare pe întreaga ţară a funcţionarilor particulari creştini arătând pericolul ce ameninţă această clasă care din cauza mizeriei este complet demoralizată.

D. ST. CONSTANTINIDI, prezintă un plan de organizare al funcţionarilor particulari şi arată că nu mai poate suferi întârziere aplicarea lui, întrucât agitatorii comunişti puşi în slujba jidovimii a început să atâţe sufletele impovărate de mizerie ale funcţionarilor particulari.

D. MITICA DUMITRESCU, casierul central al organizaţiei propune şi consiliul aprobă ca asociaţia să deschidă campania de întruniri la care să fie invitaţi conducătorii Ministerului Muncii.

D. CEZAR CERNATESCU cere ca o delegţie să ceară audienţă d-lui Mihail Enescu, directorul general al Casei Centrale spre a-i aduce la cunoştinţă că este absolută nevoie să se construiască o baie pentru asiguraţii Casei Centrale.

D. GHEORGHE GH. DOBRESCU prezintă raportul privitor la împuternicirea sa de către asociaţie de a organiza o secţiune la Slatina şi spune că a găsit în rândurile coegilor din Slatina o mare însufleţire şi o hotărire fermă de a activa în cadrele mişcării frontiste.

D-nii COSTEL PETRESCU, FLORIAN MIHAILESCU PETRE COLIŢA şi NAE STOENESCU spun că ajutorul acordat la şomeri de către Ministerul Muncii în sumă de lei 200 şi 250, de cap de familie cu ocazia Crăciunului este mic.

Dnii Constantin Lăzărescu şi G. Buzdugan, cer organizarea unui contencios care să la apărarea în mod gratuit salariaţilor la Judecătoria de muncă.

D. GHEORGHE CRISTESCU relevând cuvântul, este de părere ca întrunirea să aibă loc la 21 Ianuarie, dată care se aprobă de consiliu.

Pentru un creştin năpăstuit

Primim următoarele:

Subsemnatul Grigore Tuţă, şeful organizaţiei Naţional-Creştine din Curtea de Argeş, cu onoare vă rog următoarele:

In oraşul nostru, din nenorocire, a luat naştere un incendiu la locuinţa săteanului ŞTEFAN CIUBUC, mistuindu-i-o complect.

Om sărac şi cu 6 copii, toţi mici, au rămas fără adăpost.

Cum noi facem parte dintr'un partid creştin, contribuim cu sufletul şi conştiinţa noastră de neam, vă rugăm să bine voiţi a aduce apelul nostru, la cunoştiinţa tuturor creştinilor, care stau adăpostiţi sub scutul Marilor Români A. C. CUZA şi OCTAVIAN GOGA, ca cu toţii să contribuim la refacerea micului adăpost al celor rămaşi pe drumuri în timpul iernei.

Sumele strânse, se vor trimite pe adresa mea.

Rămân în aşteptarea apelului publicat de către dvs. şi vă rugăm a primi distinsele noastre consideraţiuni.

Capitol şi Roxy: Marşul în noapte, jurnal Eclaire

Renegaţii dela Cluj
şi banditul Coroiu

Cerem aspre sancţiuni pentru consilierii Iovănel şi Puşcas, uneltele comunismului iudeo-maghiar, cari au pălmuit obrazul ţării

CLUJ, 8.—Latura senzaţională a ticăloşilor săvârşite la Camera de muncă din Cluj, denunţate de noi, a găsit o profundă dezaprobare în opinia publică clujană şi un real desgust în lumea românească.

Renegatul Iovănel, nu are nuce se va face, să cuprindă în cadrul ei şi cele ce înserăm în coloanele *„Poruncii"*.

Este vorba despre consilierul Iovănel, vice-preşedintele Camerei care înjurase într'o şedinţă pe funcţionarul român Iorgu-Vâlcu, şi care într'o comodă şi tandră cumetrie cu jidanii şi ungurii, impunea în şedinţele Consiliului punctul de vedere al muncitorimii comuniste, şi despre Consilierul Puşcas, o altă coadă de topor ale crăui fapte necugetate batjocoresc şi mai mult fărâma de românism ce-şi duce agonia prin şedinţele Consiliului.

Renegatul Ivănel, nu are numai nemernicia sufletească de a înjura funcţionarii români şi desfrânatul caracter de a-şi îndoi spinarea lingând mâinile spurcăciunilor de jidani în solda cărora trăeşte, ci se face vinovat şi de alte fapte, cari judecate şi sancţionate, îl califică printre ordinarii vânzători de ţară.

Consilierul Iovănel, interpelat de d. I. Chirilă, inspectorul general al muncii din Cl , în şedinţa memorabilă din 30 Decembrie 1936, şi făcându-i-se observaţii aspre cu privire la injuriile debitate a adresa funcţionarilor români, a avut neobrăzarea să riposteze, batjocorind cinstea şi demnitatea românească, asemuind pe toţi funcţionarii români cu borfaşul şi criminalul ordinar Gh. Coroiu, prin cuvintele :

— „Dar ce, Coroiu nu este român ?"...

Vasăzică, în şedinţele unei instituţii care are sacra misiune de a desţeleni gloata muncitorimii şi meseriaşilor de puroiul comunist iudeo-maghiar şi de a-i regenera cadrele cu aghiasma sentimentului naţional, consilierul imbecil Iovănel, terfeleşte şi scuipă în oglinda curată a românismului, stabilindu-ne nouă porniri atavice spre banditism şi crime. Iar consilierul Puşcaş, în scandaloasa-i dobitocie ridică glas de măgar, condamnând ideia naţionalistă care a cuprins azi până în mădulare spiritul vremii.

Doi consilieri români, plătiţi din hârdaele jidăneşti şi ungureşti, spurcă faţa ţării.

Il legăm aici de stâlpul infamiei şi cerem demiterea lor din orice funcţie de stat.

Mărşavele lor fapte le-au scris numele pentru totdeauna în cartea neagră a trădătorilor de rând, iar pentru injuriile aduse ţării să fie sancţionaţi aşa cum se cuvine de către Minister.

Horia Almaşu

Gangsterii contrabandişti dela Galeriile Lafayette

Apelul nostru către siguranţa generală a statului, funcţionarii ceferişti şi petetişti, funcţionarii Băncii Naţionale şi către direcţia vămilor din ministerul finanţelor

In seria articolelor de până acum am arătat cu amănunte fraudele fiscale ale jidanilor de la galeriile LAFAYETTE.

In afară de acestea, d. CRISTEA, şeful corpului inspectorilor speciali, are însărcinarea să descopere fraudele vamale ale jidanilor SCHWARTZ şi ŞARAGA, după indicaţiile date de către denunţul citat de noi şi în celelalte articole.

Iată ce spune denunţătorul :

„Toate fraudele fiscale arătate până acum sunt un fleac pe lângă fraudele extraordinare ce se comit de către patronii firmei Şaraga şi Schwartz, cu mătăsurile ce se importă dela Viena şi Budapesta, prin vămile Curtici şi Jimbolia, în complicitate cu Achil Şaraga, fost director al sucursalei Socec dela Oradea-Mare.

MECANISMUL OPERAŢIUNILOR

Jidanii au de mai mulţi ani la vămile Curtici şi Jimbolia oamenii lor, cari primesc, ca orice funcţionar al lor, salariu, chirie, gratificaţii, comision, etc., după importanţa contrabandei.

Se afirmă, că unii funcţionari vamali, în complicitate cu alţii vreo câţiva din centrală, au cunoştinţă de toate aceste manevre ale jidanilor. In afară de aceştia, se spune, că mai sunt opt funcţionari dela Vama Poştei şi Antrepozite din Bucureşti, cari completează reţeaua contrabandiştilor.

Cum se execută contrabanda?

Se expediază dela Viena şi Budapesta mătăsurile necesare, până la staţiile de frontieră. De aci oamenii jidanilor le trimit la sucursala Socec din Oradea-Mare, unde se află de obicei Achil Şaraga, şeful bandei. Aci se fac ambalaje speciale, în care se ascund mătăsurile şi se expediază pe c. f. r. sub denumirea de cărţi, la Bucureşti, direct firmei. Sau, în cazurile de urgenţă, mătăsurile sunt împachetate laolaltă cu cărţile străine şi astfel se expediază direct firmei din Bucureşti, avându-se, după cum am arătat, în prealabil captată bunăvoinţa şi complicitatea organelor vamale.

La Bucureşti, toate aceste mărfuri de contrabandă sunt luate în primire de nepotul patronilor, jidanul HERMAN DAVID, care procedează la despachetare cu un servitor de încredere, un anume MARCUS.

Deasemeni, ni se comunică de către unii funcţionari ai firmei, astăzi daţi afară, că un funcţionar superior dela direcţia vămilor din ministerul finanţelor, dă scrisori de recomandaţie şi uneori chiar ordine, către vămile Curtici şi Jimbolia, să lase liberă trecerea unor balabuste din familia lui SCHWARTZ şi a lui ŞARAGA, fără a fi controlate. Acestea fac naveta Bucureşti-Viena, ducând importante sume de lei şi devize, pentru a plăti firmelor expeditoare mărfurile primite.

Să nu se uite în acelaş timp prietenia dintre jidanul SCHWARTZ şi d. MITIŢA CONSTANTINESCU, guvernatorul Băncii Naţionale, care este foarte producătoare de devize şi valută efectivă.

Să nu se piardă din vedere deasemeni, contrabandele dela wagon-lits şi cu avionul, contrabandele foarte frecvente anul trecut în deosebi, cu cercetarea cărora nu s'a ajuns la nici un rezultat folositor statului.

APELUL NOSTRU CATRE FUNCŢIONARII STATULUI

Recunoaştem, că este foarte grea dovedirea acestor contrabande. Oficialitatea însă are nenumărate posibilităţi, cel puţin de acum înainte, să ţină sub strictă supraveghere pe contrabandişti.

In primul rând, siguranţa generală a statului, după indicaţiile date, trebuie să fie la dispoziţia d-lui inspector special CRISTEA din ministerul finanţelor, conducătorul anchetei în curs.

Apoi, funcţionării din serviciul devizelor şi inspectorii Băncii Naţionale pot fi preţioşi colaboratori în ancheta, condusă de d. inspector Cristea.

Aşteptăm deasemeni, denunţurile, chiar anonime, ale funcţionarilor din serviciul paşapoartelor, de pe lângă Prefectura poliţiei Capitalei şi, a funcţionarilor *români* dela galeriile LAFAYETTE.

Ne adresăm cu această ocazie şi d-lui MIRCEA VULCANESCU, directorul general al vămilor, inspectorilor şi funcţionarilor vamali, să lupte în contra corupţiei jidoveşti. Iar pe funcţionarii vamali dela Curtici şi Jimbolia, îi aşteptăm ca primi denunţători ai contrabandelor săvârşite de jidanii dela galeriile Lafayette.

Tot aşa, funcţionarii ceferişti şi petetisti de pe linia Bucureşti-Oradea-Mare au posibilitatea să prindă în cursă javrele ambulante ale galeriilor LAFAYETTE.

Ne adresăm tuturor, cu rugămintea de a face un serviciu patriotic, care nu va rămâne nerecompensat, denunţându-se la ziar sau organele de resort contrabandele jidanilor dela Grand-Hotel, Socec, Alcalay şi galeriile Lafayette.

Noi suntem gata oricând pentru anchetă şi cu totul la dispoziţia funcţionarilor statului, pentru a prinde pe gangsterii contrabandişti.

P. T.

Muncitori români prădaţi de tâlharii dela „Găvana"

Opt sute de oameni rămaşi muritori de foame, în timp ce jidanii au fugit peste graniţă. Datorii de milioane.
— Ministerul muncii are cuvântul !... —

Fabrica textilă „GAVANA", din Argeş, condusă de o bandă de piraţi israeliţi, a oblonit intrările şi a lăsat pe drumuri, fără nici un căpătâiu, opt sute de muncitori români. Opt sute de lucrători cinstiţi cari, până la închiderea întreprinderii jidoveşti, au suportat călcăturile otrepelor pistruiate îmbogăţite din exploatarea energiilor autochtone.

UN ADEVARAT GHETTOU

Inainte de a vorbi despre procedeul jupânilor ucigători de suflete creştine, vom arăta, în cifre, cum se prezenta situaţia la fabrica „GAVANA": şase directori, TOŢI PERCIUNAŢI, retribuiţi cu 60.000 lei fiecare; FUNCŢIONARII: 90 la sută circumcişi, salariaţi cu 6000-16.000 lei lunar şi 10 la sută români, plătiţi cu 20-60 lei pe zi; MAEŞTRII 50 la sută streini paşaportari, blagosloviţi cu 6.000—10.000 lei pe lună şi 50 la sută creştini, retribuiţi cu 2000-5000 lei lunar; AJUTORI MAEŞTRI creştini, plătiţi cu 2000-3000 lei pe lună; LUCRATORII sunt în mare majoritate români, miluiţi cu 30 lei pe zi.

La „GAVANA", vasă-zică, era un adevărat ghettou. Românii îndurau cele mai crâncene mizerii, în timp ce veneticii huzurau şi încasau sume copioase.

Curios e faptul, că ministerul muncii nu a sancţionat pe şacalii textelieni cari au nesocotit legea pentru protecţia elementului românesc....

DATORII DE MILIOANE

Jidanii dela Argeş au lichidat, însă, afacerile aşa fel, încât au lăsat pe piaţă datorii de milioane, precum urmează: funcţionarilor şi lucrătorilor 2.800.000 lei; fiscului 2.000.000 lei; Casei de asigurări, pentru timbre, 120.000 lei.

Au ştiut nemernicii să procedeze tâlhăreşte, să ţină în restanţă plata salariilor, pentruca atunci când vor dispare să ducă în desagă aurul furat din sfânta muncă a băştinaşilor.

la 24 Decembrie vor fi lichidaţi.

Simple vorbe!...

Batjocură şi cinism nemaipomenit!...

Dece ?

Pentrucă la ziua sorocită, prezentându-se să-şi încaseze banii, bieţii oameni au citit pe porţile fabricei următorul afiş : LUCRATORUL CARE PROTESTEAZA VA FI CONCEDIAT.

Iar vampirii IZAC CDYNOWSHY, HOLZMAN, CITRIN, ESELSOHN şi LEWITHA, fugiseră de cu scară peste graniţă.

Muncitorii manifestând în faţa tabricii

SISTEMUL CRIMINAL...

Cei din slujba fabricei „GAVANA bănuiau, că javrele palestiniene îşi pregătesc fuga. De aceea au cerut, insistent, plata. Li s'au răspuns, că vor primi banii în ziua de 23 Decembrie. Dar în ziua aceea jidanul SILBERMAN, strâns cu uşa, a început să lovească pe lucrătoarele STANA M. STAN şi NICA POPESCU. Intervenind autorităţile, muncitorii au fost asiguraţi, că

Aşa se prezintă faptele. Cei cari încearcă să le desmintă, ori să le înfăţişeze altfel, nu fac de cât să deformeze realitatea.

Cei 800 de lucrători au rămas muritori de foame, din pricina unor jidani bandiţi...

Cine le ia apărarea? Cine face dreptate acestor români?

Cine le întinde o mână de ajutor?

Ministerul muncii ştie, oare, despre toate acestea?

Victor Mocanu

O scrisoare de mulţumire

Din partea mecanicului Stănescu Toma căruia ziarul nostru i-a publicat un apel către opinia publică am primit următoarea scrisoare de mulţumire :

Domnule director,

Profund emoţionat, am citit ziarul „Porunca Vremii" în care arătaţi suferinţa mea, — şi apelul de ajutor către cei milostivi, — sub titlu „Strigătul desnădăjduit al unui şomer", inserat în pagina 4 ziarul nr. 619 din 6/I 1937. Numai o singură zi a trecut de la apariţie, şi câteva persoane milostive sa şi grăbit să-mi aducă în dar alimente şi câte un mic ajutor în bani.

Neştiindu-le numele, vă implor cu lacrămi de recunoştinţă să le aduceţi pe calea ziarului cele mai umile mulţumiri sufleteşti turor ce-au contribuit cu cât de puţin la suferinţa mea ajutându-mă.

Rugând pe Dumnezeu şi pe Sf. Fecioară Maria să le dăruiască spor în treburi, câştig la muncă, şi sănătate, tot ce este mai scump, rugându-i să nu mă uite".

Stănescu Toma
mecanic (şomer)
str. Ogorului nr. 14. Prin calea Dudeşti sect. V. Bucureşti

CROITORIA RADULESCU
Str. COLTEI 25 (fostă Sfinţilor)
TELEFON 4.71.75
Execută în rate din stofe bune
Costume, Paltoane, Pardesiuri, Smochinguri
Având şi un raion special de Croitorie de Dame după cele mai noui jurnale

Prefectul judeţului Sibiu
persecută pe naţionalişti

SIBIU. — *Am adus dovezi sdrobitoare în acest ziar despre ţinuta antiromânească a prefectului de Sibiu dr. NICOLAIE REGMANN. Acesta şi-a inteţit de atunci lupta împotriva partidelor naţionaliste.*

Omul care n'a dorit făurirea României Mari, luptând alături de Mangra, Burdea şi Sieghescu împotriva realizării Unirii, scriind împotriva armatei vechiului Regat în 1916, azi îşi continuă opera de trădare în contra curentului naţionalist. Jandarmii pot scăpa pe hoţi şi răufăcători, dar n'au voie să scape din vedere un naţional-creştin, un vaidist sau un legionar.

Naţional-Creştinii fac propagandă prin ziarul „Cuvântul poporului", vaidiştii prin „Gazeta plugarului", iar „Totul pentru ţară" prin broşuri.

Cartea d-lui C. CODREANU „PENTRU LEGIONARI" e citită cu multă sete de ţărani. Se strâng seară de seară şi sorb cu lacrimi în ochi suferinţele Căpitanului şi ale camarazilor săi. Cea mai bună propagandă pentru acest partid e această carte, care se plimbă ca o Biblie din casă în casă.

D. REGMAN cenzurează în mod sălbatic cele două ziare susamintite şi obligă pe jandarmi să facă percheziţii, împrăştiind pe cei ce citesc seara în şezători din Cartea Căpitanului. Tristă mentalitate.

Un caz elocvent: în com. Haşag ţăranii de acolo au făcut semnul svasticei pe case. D. REGMAN a dat ordin prin maiorul-unealtă politică, Buzescu, de i-au adus pe bieţii oameni jandarmii din post în post pe jos, cale de peste 30 de km., în plină iarnă, la Parchet. Parchetul, negăsindu-i vinovaţi ,i-a eliberat.

Crede oare d. REGMAN că toate aceste prigoane împotriva naţionaliştilor români nu vor vorbi apăsat odată şi odată?

Cu ce-i vinovată populaţia Sibiului că partidele naţionaliste sunt conduse în acest judeţ de oameni superiori?

Adevărul e că d. Regmann prin aceste măsuri tulbură ordinea publică, iar d-sa ne mai îndrăsnind să umble prin sate s'a izolat complet, sentimentele poporului care îi sunt potrivnice. Nu-i minune că vom înregistra cât de curând ciocniri, al căror autor moral e d. Regmann. Victimele ca de obiceiu vor cade din rândul naţionaliştilor. Când arcul e prea întins se rupe coarda. Şi e vai de acei ce nu prezintă furtuna stârnită în numele unei idei false: vechea poveste.... Apărarea ordinei publice!!!

Coresp. Ion Totu

Dela Moise Pipergall
la Marie (!) Weiss

Un proces senzaţional la tribunalul Giurgiu. Marie Weiss moaşa criminală îngroaşe zi cu zi numărul victimelor creştine

Trebuie să mărturisim că chiar cu o deosebită dragoste, la noi se achită foarte repede cei acuzaţi de crima provocării de avorturi.

E proaspăt în mintea fiecărui, nemaipomenitul caz de încalare şi batjocorire a demnităţii româneşti de către jidanul avorton MOISE PEPERGALL de atâtea ori achitat de juraţi.

Iată însă că şi la Giurgiu s'a încuibat mijlocul barbar, avortul, al cărei măiestru e desigur tot cineva din neamul ales: jidoafca Marie Weiss. Procesul ale cărui proporţii le narăm mai jos, constituie cea mai gravă lipsă de demnitate naţională:

UN PROCES MONSTRU

Zilele trecute s'a jucat în faţa Curţii cu Juraţi de Vlaşca, procesu abominabil al jidancei MARIA WEISS de profesiune moaşe cu exerciţiul în Giurgiu. In anul 1934 prin luna Decembrie a provocat un avort femeii SAFTICA NICOLESCU văduvă şi mamă a 5 copii minori, cel mai mic de 2 ani, din care cauză a sucombat în urma unei inflamări a peritoneului, consecinţă indiscutabilă a neglijenţei şi a cunoştinţelor sale empirice în această materie avortivă. Atât în rechizitorul d-lui procuror general cât şi din probaţiunile irefutabile ale apărării părţii civile se evidenţia indubitabil culpabilitatea susnumitei moaşe criminale. Cu această îndeletnicire reprimată de lege şi conştiinţa oricărui om civilizat se ocupă de ani de zile îngroşând cu victimile nevinovate rândurile celor morţi.

Dacă nu s'au constituit mai multe părţi civile e că majoritatea victimelor au dus taina morţii dincolo de mormânt sau de cele mai multe ori li-se închideau gurile celor rămaşi pe drumuri, prin câteva monezi spurcate ale jidoavcei criminale. Spre a scăpa de giarele verdictului meritat a recurs la diferite martore cari pentru un blid de linte au depus favorabil pentru inculpată. Cu toate aceste manevre diavoleşti ale acuzatei în instanţă, au fost spulberate de spiritul erudit şi implacabil al d-lui procuror general. De notat este faptul că tot timpul sala a fost ocupată până la refuz de neamul jidovesc venit pentru a creea atmosferă de inocenţă acuzatei.

Onoraţii juraţi n'au ţinut seamă de toate considerentele care pledau cu certitudine la condamnarea execrabilei criminale şi au adus un verdict negativ absolvind pe jidoacă. Cei 12 judecători populari, în loc să trimită pe criminală acolo unde trebuia, au redat-o societăţii ca să-şi continuie opera bestială cu mai mult sadism pentru a stârpi complectamente pe sărmanii valahi.

Acest verdict repugnă oricărui cetăţean conştient din Giurgiu. Această jidancă n'a ezitat să nu simuleze şi mici leşinuri ca să poată impresiona Curtea, aşa cum obişnuiesc aceste lepădături sociale să joace acte de dramatism, în faţa consiliilor de război, când sunt acuzaţi de comunism. Juriul în loc să ţină seamă de cei 5 copii asvârliţi pe drumuri, sbătându-se în mocirla mizeriei, neavând sprijinul decât dela Dumnezeu, a ţinut să asculte mai mult la prefăcătoriile acestei jidoafce şi au achitat-o.

Nu mai vorbesc că nici parte la daune n'au avut bieţii pui de valahi oropsiţi.

Ruşine ţară, ruşine !!!

Ţara şi „Porunca Vremii"

Continuăm a publica numele bunilor români, cari au răspuns apelului nostru pentru 10.000 de abonamente şi cărora le mulţumim călduros.

Sold preced., lei	**1.997.900**
Iorgu Matei, Tutova	180
Constantin M. Rânjoală, învăţător, Banatul Iugoslav	300
Dancăşiu Gr. Bucur, Sibiu	600
Const. Meluşcă, învăţător Târnava Mică	200
Const. Dediu, agricultor Lăpuşna	150
Lazăr Giuchici, Timiş-Torontal	150
Andrei Sabo, student Maramureş	150
Gh Blindariu, student Maramureş	25
Ciuverca Vasile, Câmpulung	50
Gheorghe I. Preot Enache, agricultor Dolj	100
Gheorghe Vârgău, Braşov	100
Ion Gh. Munteanu, Vaslui	100
Neculai Pereţeanu, Cahul	150
G. Niculescu Dacu, inginer Neamţ	300
M. Iosif Nicolae, director şcolar Târnava-Mare	150
Ioan Dan, Paroh Bihor	200
Dr. T. S. Covaciu, advocat Arad	400
Andronic Mihinda, Turda	100
C. D. Cojocaru, Dolj	200
Lucretia Pr. I. Popescu, Dolj	150
N. Burada, Dolj	100
Ion I. Baldovin(, agricultor Caraş	25
Ene Stănculescu, agricultor Telorman	150
Costică C. Nistor, Covurlui	25
Apostol P. Drăguţ, Teleorman	100
Ioan Seceleanu, Braşov	100
Pr. Nichifor, jude Bihor	100
Iosif I. Hatzec, teolog Severin	150
Dumitru Terfaloagă, Severin	150
Ion Blindariu, Severin	100
Moldovan Elare, Năsăud	30
Campeanu Ieronim, Năsăud	30
Cobelici Cifor, Năsăud	30
Valer Sat, Năsăud	30
Ioan Dimcia, comerciant Caraş	200
Ilie Ursu Adochian, student Câmpu Lung	150
Casina Română, Arad	200
Ioan Şerban, avocat Năsăud	150
D-ra Zoe Marioara Tărtăşescu, Argeş	400
Dinu Tărtăşescu, av. Loco	800
Nicolae Miclea, Târnava-Mare	25
Dragomirescu T., Buzău	150
Dragomirescu T., Buzău	50
Borca Nicolae, Timiş-Torontal	250
Total g-ral, lei	**2.005.150**

FORUM şi OMNIA | Oraşul păcatelor şi Co plectare Revista „Hai să bem"

Printre românii secuizaţi

Ne vom recâştiga fraţii înstreinaţi

Realizări cari vor rămâne. O presă ce îşi înţelege menirea. Deacum muncă şi cinste.

Am păstrat pentru ultimul dintre reportagiile noastre, acel material documentar, din care să putem desprinde nădejdea că problema fraţilor noştrii secuizaţi îşi va avea o deslegare cât mai românească cu putinţă.

S'au găsit sau au venit în regiunea aceasta, al cărui etnicism ni-l contestă iridenta budapestană, câţiva români de inimă, hotărâţi să înfrunte orice adversitate şi să înfrângă orice obstacol.

O obligaţiune de conştiinţă românească, ne impune să le aducem prin coloanele acestei atât de dârze „Porunci" omagiul nostru de vie recunoştinţă pentru acea desfăşurare de energie pe care n'au precupeţit-o, atunci când primatul instăpânirii naţionale, le-a cerut-o.

Modestia unora, egalată doar de munca lor asiduă şi persistentă, se va simţi lezată atunci când după îndelungate cercetări în teren, citarea faptei şi a numelui lor, are pentru noi semnificaţia datoriei ce trebuie să împlinim aici.

Nu pot să nu exprim simţiminte de gratitudine şi de afectuoasă devoţiune d-lor prefect Valer Bidu, fost prefect Emilian Lisievici, judecătorului-şef Marian Mohanu, prim-pretor Macedon Cionca, col. Voinescu, maiorii Cerbulescu şi Cartianu, camarazilor Hanu şi Creangă, d-lui prof. I. Banu, precum şi confraţilor mei într'ale breslei gazetăreşti, Octavian Dobrotă şi Gh. Gârneţiu, cari toţi buchet de floare carpatină, s'au ostenit pentru românism, strădania lor contribuind să ridice aici de unde graiul ne-a fost alungat de vitregia istoriei, stâlpii de granit ai stăpânirii româneşti.

Fie ca fapta lor să aibă înţelesul regăsirii şi candela cu pâlpând sâmbure de lumină ce au aprins pe aceste meleaguri socotite pierdute, să treacă asemenea torţelor olimpice în mâini din ce în ce mai viguroase în împlântarea românismului pe costişele regiunei secuizate.

ALTARELE IŞI CHEAMA CREDINCIOŞII

Toţi ostenitorii cu dragoste de limbă şi faptă românească din regiunea secuizată şi-au îndreptat dintr'un început gândul înspre sfânta noastră Biserică, ocrotitoarea în ceasurile de restrişte ale neamului acestuia, peste care s'au rostogolit puhoi toate valurile neamurilor fără astâmpăr, fără credinţă şi vatră.

Aici unde după cum ne-au mărturisit-o în muţenia lor, prăfuitele hrisoave ce am răsfoit cu cucernicie, ni se fura şi dreptul la rugăciunea în graiul strămoşesc, aici unde crucile fuseseră smulse, iar cărţile de ritual cu bucoavne erau arse, se înalţă azi, prinzând glas de laudă spre Domnul A Toate Ţiitorul, falnice altare din care se urcă spre cer imnurile cari vestesc că dreptatea cea mare, a pogorât di nlumea visurilor de odinioară, în cea a fecundelor posibilităţi istorice.

Lăcaşuri sfinte la mijloc de sat, când altădată nu-şi aflau aşezare nici la margine, vestesc celor ce fuseseră rupţi comunităţii noastre religioase, că la Dreptul Judecător au găsit milă şi că el şi-a întors faţa spre nevoinţele lor.

In Odorheiu, care până acum două decenii a fost centrul, din care pornea opresiunea şi cuibul şovinist în care se făureau armele desnaţionalizării prin orice mijloc, se înalţă biruitoare înspre Cer turnurile celor două biserici naţionale, monumente de mândrie românească şi semnele veşnicirii stăpânirii româneşti.

O inteţită campanie de construcţie a dăruit regiunei secuizate, podoaba, după care sufletele pustiite de desnădejde, tânjeau.

La Arvăţeni, Feleag, Vidacut, Văleni, Călugăreni, Mărtiniş, Aldea, Comăneşti Mereşti, Crăciunel, Ocland, Aita Mare, Baraolt şi Vârghiş au răsărit, din pământul udat cu lacrimile iobagilor valahi, semnele biruinţei celei eterne.

Ogorul sufletelor a început să fie deşţelenit. Via Domnului aşteaptă plivitorii ei cei plini de osârdie.

Am avea însă de exprimat o dorinţă a cărei îndeplinire ar da roade cât mai timpurii, în procesul de reromânizare al regiunei secuizate şi anume:

Dincolo de orice încercare de a face prozelitism, trebuie să stăruiască în mintea şi inima slujitorilor altarului, primatul românesc.

Stârpiciunea luptelor confesionale şi inteţirea conflictelor religioase, ar însemna în regiunea secuizată, reîntoarcerea la starea profund dureroasă de acum câţiva ani.

Azi când bisericele naţionale îşi regăsesc credincioşii, când cuvântul Evangheliei citit în graiul străbun, trezeşte reminiscenţe şi deschide largă pârtie reromânizării, lupta confesională semănătoare de vrajbă între fraţi, n'ar fi altceva decât pedeapsa pe care cei ce umblă cu dragoste şi evlavie pe calea Bisericii, n'o merită.

Nădejdea noastră cea mare este că preoţii de ambe rituri, vor lăsa ca disputele teologice să cadă pe planul secundar al preocupărilor lor misionare, cari aici nu pot şi nu trebuie să purceadă decât din dragostea arzătoare pentru un românism, curăţat de orice sgură.

MODESTA OFRANDA A CONDEIULUI

Am arătat în reportagiile noastre rolul pe care îl exercită în calitatea lor de monitoare ale iridentei maghiare, anumite oficine de presă iudeo-maghiare.

La proza aceasta, presărată cu imprecaţiuni turanice, la cascada de vulgarităţi şi mistificări a simbriaşilor Budapesteni răspund demn şi susţinut modestele, dar aprigele noastre gazete.

Ţinuta decentă a scrisului, onestitatea informaţiilor, obiectivitatea dar şi scrupolozitatea documentării, fac ca ziarele acestea, neclintite străji româneşti, să binemerite omagiul nostru camaraderesc.

Nu mă pot opri de a nu le cita numele:

„Glas Românesc în Regiunea Secuizată", „Gazeta Odorheiului", „Ţinuturi Secuizate", „Oituzul" şi „Gazeta Ciucului", toate îşi au partea lor de largă contribuţie şi de afirmat succes, în opera aceasta de reromânizare, principalul lor obiectiv.

Modeste prin lipsa lor de ajutorare, când pentru toate capriciile oficiale se găsesc fonduri inepuzabile, dragostea celor ce s'au pus în slujba slovei româneşti, compensează estetica prezentărei grafice.

Ajunşi aici, ancheta noastră în regiunea secuizată ia sfârşit, urmând ca într'un foileton să punem concluzii şi să indicăm soluţiuni.

Vimed

Cum se procopsesc jidanii

Cazul doctorului Bernard Moscovici

Un cititor ne trimite următoarele rânduri:

„In Buftea se găseşte un doctor cu numele de Moscovici Bernard, adus de doctorul Lupu, care încasează pe lună: 10.000 de la ministerul sănătăţii ca medic de plasă, patru mii de la Casa asigurărilor, patru mii de la dispensarul de copii, patru mii diurnă pe lună, douăsprezece mii dela Ştirbey, cinci mii dela clienţi particulari, că nu scapă un creştin nejupuit de bani, de găini, de ouă. Ajunge la 50.000 lei lunar şi sunt doctori cari nu-şi câştigă existenţa.

Cum de nu se aplică legea cumulului?

Să fie adevărate, oare, toate aceste relatări?

Ar trebui să se instituie o anchetă.

După ce este împroprietărit ilegal,
îşi vinde pământul jidanilor

In comuna Copcina din judeţul Bălţi, există un moşier anume NICOLAIE V. VIŞNEACOV, fiul fostului colonel în armata rusă, care şi-a schimbat numele de familie în Gusti, cum se numea mama sa.

Deşi are 200 ha. pământ, totuşi prin complicitatea primarului din sat care i-a eliberat un certificat de paupertate, a fost împroprietărit cu 6 ha.

Terenul a fost vândut după scurt timp jidovului Grimberg din comuna Ungheni.

D. Vişneacov, abuzând de calitatea de preşedinte al comisiei agricole Bălţi şi de consilier judeţean, şi-a instalat la conacul său o mică uzină electrică.

A costat numai... 1.200.000 lei. Puţin, nu? Mai ales că banii sunt din visteria statului.

Par'că am fi în Patagonia!

Corespondenţa redacţiei

D. D-TRU CAZACU, *student-Cernăuţi.* Trimeteţi reportagii cu fapte şi statistici în special.

PENSIANARII SUBOFIŢERI, *Câmpulung-Bucovina.* — Am primit memoriul. In curând vom interveni la ministerul apărării naţionale pentru satisfacerea tuturor dorinţelor dv. Vă sfătuim să înaintaţi şi ministerului un memoriu asemănător cu cel trimis nouă pentru ca atunci când ne vom ocupa noi de această chestiune, să o putem soluţiona mai urgent. Vă mulţumim pentru sentimentele româneşti cu cari vă aliaţi alături de noi.

D. GH. NICULESCU, pensionar, Galaţi. Luaţi contact cu corespondentul nostru şi-i explicaţi amănunţit cazul.

UN CITITOR, Loco. Am luat notă de plângerea dv. Vom interveni la direcţia C. F. R.

UN GRUP DE INGINERI, Galaţi. Am primit scrisoarea dv. prin care ne faceţi cunoscut că inginerul ROBERT KRAUSS dela uzinele comunale, este de origină evreu austriac. Luaţi contact cu corespondentul nostru de acolo şi puneţi-i la dispoziţie documentele doveditoare.

D. IONEL BODEA, com. Samaru-Argeş. Preţioasele dv. informaţii le vom folosi într'un viitor articol. Vă mulţumim.

D. TOMA STANESCU, Loco. Vom ţine seamă de plângerea dv.

D. MIŞU MAREŞ, Stăneşti-Vlaşca. Articolul dv. intitulat „Două anomalii" ne-a parvenit, însă nu-l putem publica, deoarece este prea violent, şi nu ne permite cenzura.

D. GH. DUAC, pensionar. Vom ţine seamă de sugestiile ce ni le daţi.

M. DIACONU Ciofrângeni Argeş. Vă mulţumim şi vă felicităm pentru sentimentele dv. naţionaliste.

MIHAI CHIRIACESCU, Glod. Ne-aţi comunicat lucruri interesante. In măsura în care vom avea acte doveditoare, le vom publica.

G. CHIVARAN, inv. Oroiu-Mureş. Mulţumiri. Explicaţia capitolelor va apare în pag. Bisericii.

V. PUŞCAŞU, Corjeuţi - Hotin. Trimiteţi o relatare scurtă a faptelor.

O ABONATA. Vă mulţumim pentru sugestiuni. Ne-ar face plăcere să ştim numele dv. adevărat.

Veţi economisi bani mulţi şi veţi scăpa de griji

dacă ne veţi urma sfatul, întrebuinţând cu încredere „Gonorex". Numai după puţine zile va pieri reaua dispoziţie, fiind că veţi constata spre marea Dv. satisfacţie că „Gonorex" v'a scăpat de blenoragie. Chiar în cazuri învechite şi cu complicaţiuni grele „Gonorex" poate fi întrebuinţat cu un succes uimitor.

Un alt folos foarte însemnat constitue faptul că „Gonorex" se ia pe cale bucală şi că restabilirea nu costă decâ un nimica-tot.

„Gonorex" a f... expermientat de mii de ori fiind recunoscut ca cel mai efi... remediu. Literatură la Departamentul „Gonorex", Str. Ştirbe... dă 108 Bucureşti.

La toate farma...ie şi drogheriile.

Informaţiuni

❖ **D. MIRCEA CANCICOV, ministru ad-interim la justiţie, a lucrat, ieri, cu directorii din minister.**

❖ *D. PROF. MIRCEA DJUVARA, ministrul justiţiei, care şi-a petrecut sărbătorile la Paris şi San Moritz, se întoarce în Capitală Duminică, 10 Ianuarie.*

❖ **NOUL inspector general al intendenţei, d. gen. Dorobanţu. şi-a luat serviciul în primire.**

❖ TETERIŞTII stagiari medici, veterinari şi farmacişti, seria 1 Noembrie 1936, la înapoierea la 10 Ianuarie a. c. la Centrul de instrucţie sanitară, vor aduce diplomele universitare.

❖ *EXAMENUL pentru admiterea în corpul avocaţilor publici are loc la 18 Ianuarie a. c.*

Comisiunea examinatoare este formată din d-nii: G. T. Ionescu, consilier la înalta Curte de casaţie, prof. Rarincescu, din partea Consiliului superior al avocaţilor statului, profesorii Sipsom şi P. Negulescu, din partea Facultăţii de drept, av. Ştefan Marinescu-Bolintin, din partea Uniunii avocaţilor din România şi av. Popescu-Pasărea, secretarul comisiunii.

S'au prezentat aproape 100 candidaţi.

❖ *D. GENERAL GROZEANU, comandantul corpului grănicerilor, va face în cursul săptămânii ce vine o serie de inspecţii la unităţile grănicereşti din ţară.*

❖ *OFIŢERII care doresc să se prezinte la examenul de admitere în Şcoala Superioară de Război, în anul 1937, îşi pot procura noul program analitic al cunoştinţelor ce se cer candidaţilor la acest concurs, dela Şcoala superioară de război, biroul materialelor de studii.*

❖ **JOI 14 IANUARIE a. c., orele 10 seara, are loc în elegantele saloane ale Cercului Militar, sub patronajul d-lui MIRCEA CANCICOV, ministru de finanţe, tradiţionalul BAL AL MEDICINEI, organizat de Societatea Studenţilor în Medicină în folosul sanatoriului studenţesc de la Mangalia. La acest bal, pe lângă alte surprize inedite îşi vor da concursul numeroase vedete ale lumii artistice, printre care cităm pe d-şoarele: Mia Apostolescu, Liana Mihăilescu, Virginica Popescu şi d-nii: C. Antoniu, Piu Mironescu şi alţii. Nu vor lipsi nici Jean Moscopol şi Cristian Vasile, cari în fruntea a două orchestre: „Corologos" şi „The Tango & Rumba Band", vor cânta amatorilor de dans cele mai en-vogue melodii româneşti şi streine.**

Restaurant-Bar de primul rang şi orchestra MOŢOI vor sta la dispoziţia tuturor. Biletele, la sediul Societăţii: B-dul Schitul Măgureanu 2, telefon 36112, iar seara la casă.

❖ **Cine ştie unde se află d. Gică Ştefănescu, avocat, fost magistrat, actor şi profesor secundar, este rugat să-l anunţe printr'o carte poştală pe d. Nicolae Bogdan la redacţia ziarului nostru.**

❖ „LIGA CULTURALA" Secţiunea Bucureşti, îşi ţine Sâmbătă, 9 Ianuarie 1937, orele 8 p. m., seria de lecţii de jocuri româneşti la sala „Ligii Culturale", B-dul Schitul Măgureanu Nr. 1 etaj I.

Şedinţele vor urma regulat în fiecare Sâmbătă, între orele 8—10 seara, în aceeaşi sală.

Iubitorii de adevăratele jocuri româneşti sunt rugaţi a lua parte. Costumul naţional este de dorit.

❖ **IN SEARA ZILEI de 6 Ianuarie, cercul studenţesc prahovean şi-a sărbătorit patronul cercului în saloanele şcolii de menaj din Ploeşti.**

La festival şi-a dat concursul d. Alex. Constant, asistent universitar, care a ţinut o substanţială conferinţă.

Partea artistică şi literară a fost executată de către d-nii RADU GYR, Radu Cosmin, Străchinescu, d-ra M. Moreanu, etc.

Corul studenţilor prahoveni a executat numeroase bucăţi alese.

❖ *MÂINE 10 Ianuarie a. c., ora 4.30 d. a. va începe programul Oastei Domnului. Vor vorbi preotul paroh Ion Gaston, d Al. Lascarov-Moldovanu şi I. Gh. Oprişan.*

❖ MAINE DUMINICA 10 cor., vor conferenţia la Frăţia Misionară „PTRIARHUL MIRON": pr. prof. Econ. Gh. Comana, pr. prof. Const. Găiculescu, d-nii: Ştefan Matache şi Ioan Teşilă.

Şedinţa începe la ora 3 jum. d. a. în Pavilionul Domeniilor din Parcul Carol (Expoziţie).

❖ *CURSURILE şcoalei de cazier judiciar, cu elevii din seria II-a, se încep Luni, 11 Ianuarie.*

❖ *ZILELE TRECUTE a încetat din viaţă Otto Ştefan, funcţionar cu gradul de şef de birou în direcţiunea penitenciarelor.*

Model de funcţionar şi camarad, Otto Ştefan a murit în floarea vârstei.

Cu prilejul înhumării sale cuvântul de adio l-a rostit d. Octav Gorăscu, directorul general al penitenciarelor.

❖ ASTĂZI la ora 7 seara are loc la biserica Sft. Ecaterina din Capitală o meditaţie religioasă.

❖ **ERI DUPA AMIAZA, ministerul educaţiei naţionale, şi-a suspendat serviciul, din cauza întreruperii curentului electric.**

D. Aurel Gociman

— vigurosul ziarist şi neobositul antirevizionist dela Cluj şi-a adunat şi a făcut să apară într'un volum cu titlul *„Probleme româneşti"*, trei conferinţe ţinute de d-sa în Ardeal

Un electrician omorât
de ascensor

Electricianul Iarta Pavel lucrând aseară la repararea ascensorului de serviciu în imobilul din str. Pictor Grigorescu No. 2, a căzut victima unei imprudenţe.

Voind să-şi caute o monedă de 100 lei pierdută în jurul ascensorului de serviciu, a intrat peste balustradă să-şi ridice moneda pierdută.

La un moment dat ascensorul s'a pus în mişcare, iar electricianul a fost strivit între zid şi cutia ascensorului.

După câteva minute a încetat din viaţă.

ARO: Sissy cu Grace Moore

Curse de autobuse proprii c. f. r.
între Cluj-Oradea

Cu începere de Vineri, 1 Ianuarie 1937, Regia Autonomă C. F. R. a pus în circulaţie curse de autobuze proprii C. F. R. pentru transportul călătorilor şi bagajelor pe traseul Cluj-Oradea Mare cu următorul itinerariu:

Din Cluj pentru Gilău, pleacă la orele 12,20; din Cluj pentru Gilău, pleacă la orele 14,20; Din Cluj pentru Gilău, pleacă la orele 19,20. Din Gilău pentru Cluj, pleacă la orele 6,30; din Gilău pentru Cluj, pleacă la orele 13; din Gilău pentru Cluj, pleacă la orele 15. Din Cluj pentru Huedin, pleacă la orele 19. Din Huedin pentru Cluj, pleacă la orele 6. Din Cluj pentru Ciucea, pleacă la orele 17. Din Ciucea pentru Cluj, pleacă la orele 7. Din Cluj pentru Oradea, pleacă la orele 7; Din Cluj pentru Oradea, pleacă la orele 15,30. Din Oradea pentru Cluj, pleacă la orele 6; din Oradea pentru Cluj, pleacă la orele 15,30. Din Oradea pentru Bord pleacă la orele 18. Din Borod pentru Oradea, pleacă la orele 6. Din Alejd pentru Oradea, pleacă la orele 12.

Pentru un învăţător naţional-ţărănist
din jud. Sălaj

Un oarecare învăţător din jud. Sălaj, — ni-e ruşine şi nouă să-i dăm numele, — se bate cu pumnii în piept pe la răspântii că el este ungur şi urăşte naţiunea română. După proverbiala idioţenie a „invaziei regăţenilor în Ardeal" *din care d-nii Ghiţă Pop şi Pantelimon Halipa şi-au făcut un crez, învăţătorul cu pricina a exclamat:*

„Mai bine prefer să vină regimul maghiar decât un guvern de regăţeni cari sunt ca lepra şi de cari nu te poţi scăpa decât trăgând în ei cu fierul înroşit, ca să nu mai rămâne nici sămânţă, căci unde se înfig numai ies".

Iar la întrunirile naţional-ţărăniştilor, pune în gări tăbliţe pe care poţi citi: „Feriţi-vă de pungaşi" *— adică de regăţeni.*

Se spune că individul este şi sublocotenent în rezervă.

Oare ce va face mâine comandantul de ploton, când i se va încredinţa un post de răspundere sau i se va da ordin să ocupe punctul X al maghiarilor?

Şi doar astăzi mănâncă pâinea acestei ţări. Dealtfel e explicabil: FACE POLITICA NAŢIONAL-ŢARANISTA.

N'avem decât dispreţ pentru asemenea creiaturi.

Publicaţie

D. Alexandru C. a Sofroniei, născut la 16 Iulie 1908 în comuna Stolniceni-Prăjescu (Baia), domiciliat în Tighina, str. Puşchin nr. 9, de religie creştin-ortodox, a făcut cerere acestui Minister de a fi autorizat să schimbe numele său patronimic de *„a Sofroniei"* în acela de *„Bălteanu"* spre a se numi *Alexandru C. Bălteanu.*

Ministerul publică aceasta, conform articolului 9 din legea asupra numelui spre ştiinţa acelora cari ar voi să facă opoziţiune în termenul prevăzut de aliniatul II al zisului articol.

De închiriat

prăvălie pentru Coloniale cu edecuri, vad vechi pusă la poziţie. Preţ convenabil doritori a se adresa în Str. Dumitru Ruse Nr. 23.

COMUNICAT

Banca Naţională a României primind numeroase cereri de informaţiuni cu privire la monetele metalice, aduce la cunoştinţă că nu Banca Naţională este instituţiunea care se ocupă cu baterea monetei de metal, ci monetăria Statului, pendinte de Ministerul Finanţelor.

In consecinţă roagă pe toţi cei ce au lămuriri de cerut, să se adreseze direct Monetăriei Statului, Bucureşti, strada Fabrica de Chibrituri, No. 2 — sau Ministerului Finanţelor.

Numai cererile privitoare la lămuriri în legătură cu moneta de hârtie, singura fabricată de Banca Naţională, se vor adresa Băncii.

Teren de vânzare

Casa de Economie, Credit şi Ajutor P. T. T. vinde terenul proprietatea sa din Bucureşti Piaţa Mihail Kogălniceanu (Thüringer) nr. 38 teren cu trei faţade şi cu o suprafaţă de 620 m. p.

Informaţiuni se dau în orice zi de lucru între orele 10—12 la Serv. Bunurilor Casei, Str. Poştei Nr. 2.

ULTIMA ORA

NAŢIONAL-ŢARANIŞTII ŞI FORMULA DE SUCCESIUNE

— Adevărul în chestia tratativelor cu d-nii N. Iorga şi Al. Vaida. Rolul d-lui Armand Călinescu în vederea unei viitoare rupturi în partid —

Ieri cercurile politice au fost surprinse să afle că partidul naţional-ţărănesc ar fi oferit şefia d-lui profesor Nicolae Iorga şi că tot acest partid duce tratative cu d. Vaida pentru reîntregirea partidului.

„Bomba" a fost lansată de un ziar de amiază şi poate n'ar fi avut nici o urmare — fiindcă asemenea „bombe" se produc zilnic în presa de un leu — dacă n'ar fi fost pusă direct în joc atât persoana d-lui N. Iorga cât şi aceia a d-lui Armand Călinescu.

Natural că desminţirile n'au întârziat să se producă şi de o parte şi de cealaltă.

DESPRE CE ESTE VORBA

Adevărul este că nu s'a produs nici o propunere din partea partidului naţional-ţărănesc către d. Nicolae Iorga, spre a lua şefia acestui partid. In schimb în ajunul vacanţei parlamentare s'a propus d-lui Iorga printr'un emisar autorizat, sprijinul partidului naţional-ţărănesc pentru un viitor guvern de colaborare prezidat de d-sa.

D. Iorga a refuzat atunci o astfel de combinaţie fără a respinge totuşi colaborarea unei părţi din acest partid şi anume aceia a moderaţilor, atunci când emisarul care în speţă era d. Armand Călinescu, a tatonat şi asupra unei astfel de eventualităţi.

Aceasta e toată tărăşenia în ceeace priveşte chestia cu d. Iorga. Dealtfel cercurile apropiate fostului prim-ministru spun că o înţelegere principială există în privinţa guvernului de mâine, numai între d. Iorga şi d. Vaida.

TRATATIVELE CU D. VAIDA

Cât priveşte întrevederea dintre d. Armand Călinescu şi d. Vaida Voevod, ea a avut loc însă nu în forma în care a fost redată.

D. Armand Călinescu împreună cu o parte din fruntaşii naţional-ţărănişti îşi dau seama că partidul naţional-ţărănesc este în situaţia actuală definitiv scos de pe linia partidelor indicate la o viitoare guvernare. Natural că dacă s'ar putea obţine o revenire a d-lui Vaida în partid, ar fi un enorm câştig dar o asemenea eventualitate este exclusă. Şi atunci d. Călinescu s'a adresat d-lui Vaida încercând să vadă cum ar privi o colaborare a unei părţi din partidul naţional-ţărănesc cu un guvern Vaida. Şi natural, d. Vaida Voevod nu s'a dat înapoi să primească o astfel de colaborare.

D. ARMAND CALINESCU

In fond situaţia este aceasta. D. Călinescu vrea să-şi asigure un rol într'un viitor guvern de colaborare şi cum ştie că şanse pentru formarea unui asemenea guvern au numai d-nii Iorga şi Vaida, a tatonat terenul în ambele părţi fără a exclude posibilitatea unei colaborări în trei. D-sa comptează pe fripturismul partizanilor şi crede că în momentul în care li s'ar oferi o colaborare la guvern, d-sa ar putea smulge o bună parte din partidul naţional-ţărănesc pe care ar aduce-o ca sprijin noului guvern.

Aceasta e toată combinaţia şi ea aparţine nu conducerii partidului care nici nu vrea să audă de alt guvern naţional-ţărănesc în afară de unul prezidat de d. Ion Mihalache, ci unei ramuri din partid, aceia a centriştilor. Noi am mai vorbit despre aceste combinaţii de culise în reportagiile noastre anterioare şi am arătat că s'a propus d-lui Iorga şi d-lui Vaida colaborarea unei părţi din partidul naţional-ţărănesc.

Acum se confirmă din nou informaţiile noastre de atunci.

P. B.

Comuniştii închişi la Rio de Janeiro au încercat să provoace dezordine

Rio de Janeiro, 9 (Rador). — Tribunalul de siguranţă naţională, care va judeca pe agitatorii comunişti implicaţi în tentativa de revoltă din Noembrie 1936, a fost constituit.

Deţinuţii comunişti din închisoarea din Rio de Janeiro au încercat să provoace desordini în închisoare, dar încercarea lor a fost reprimată de forţele poliţieneşti chemate din ordinul tribunalului.

Grav accident de tramvai

Un mort şi 50 grav răniţi

New-York, 9 (Rador). — La Seattle a avut loc ieri un accident de tramway.

Un vagon a deraiat la o curbă şi s'a ciocnit de un stâlp. Un pasager a fost omorît. Vre-o 50 persoane sunt grav rănite.

Sărindarul porneşte din nou la atac

Ziarul „Zorile" decedat acum două săptămâni reapare cu banii Moscovei sub conducerea „Adevărului şi Dimineţii"

Inregistram acum două săptămâni, moartea ziarului iudeo-comunist „ZORILE", după ce SOCOR încasase reclamele dela autorităţi pentru numărul de Crăciun, fugind fără să-şi plătească personalul în restanţă cu salariile pe un an de zile.

Iată însă că presa iudeo-masonică din Sărindar, înţelegând primejdia ce o ameninţă, de o săptămână încoace se sbate pentru a găsi o formulă de reapariţie a „ZORILOR", ziar vândut deadreptul ideilor comuniste, şi a cărui dispariţie provoca o spărtură în frontul comunisto-masonic îndreptat împotriva presei naţionaliste.

Din sursă autorizată, deţinem ştirea că Sărindarul după ce a umblat o săptămână de zile cu pantahuza pentru reînvierea lui SOCOR, A OBŢINUT IN CELE DIN URMA, FONDURILE PROMISE, cu care să poată scoate din nou foaia decedată.

Cum însă de data aceasta fondurile au fost obţinute prin girul „ADEVARULUI" şi „DIMINEŢEI", (fiindcă Socor şi-a mâncat credinţa) „ZORILE" urmează să apară sub directa conducere a administraţiilor iudeo-masonice din Sărindar, cari vor tipări şi arunca pe piaţă maculatura comunistă.

Iată dar cum „ADEVARUL" şi „DIMINEAŢA" au găsit posibilitatea ca înşelând vigilenţa autorităţilor, să poată avea în locul fiţuicei comuniste suprimate „Cuvântul Liber" o altă gazetă care să-i poată aduce aceleaşi beneficii pecuniare.

Opinia publică, însă, care a înregistrat cu satisfacţie dispariţia „ZORILOR" va lăsa şi de acum încolo, ca ziarul lui Socor să fie vândut la piaţă cu kilogramul.

Dealtfel Invierea Morţilor, este o veche încercare a doctorilor sovietici, care n'a dat rezultate.

Viitoarea activitate a d-lui V. Antonescu

D. VICTOR ANTONESCU va lua parte la lucrările Consiliului Societăţii Naţiunilor, în calitate

D. VICTOR ANTONESCU

de ministru de externe al României şi reprezentant al Micii Înţelegeri.

Este posibil că d. Victor Antonescu va folosi călătoria sa la Geneva — proectată la 15 Ianuarie — pentru a avea întrevederi politice şi în legătură cu situaţia internaţională.

In această privinţă, e interesant de notat că d. Victor Antonescu a fost vizitat eri la ministerul de d. André Thierry, ministrul plenipotenţiar al Franţei.

Tot la Geneva, d. Victor Antonescu va întâlni pe reprezentantul guvernului turc, d. Tewfik Rustu Aras, cu care va fixa detaliile vizitei sale la Ankara, vizită care va precede viitoarea reuniune a Înţelegerii Balcanice, dela Atena.

In acelaş timp, se fac pregătirile de cancelarie ale acestei conferinţe, căreia i se atribue o însemnătate deosebită, dată fiind situaţia creiată prin pactul bulgaro-jugoslav.

Grosz îşi înzestrează o fată cu 20 milioane lei

—O sfidare demnă de indolenţa românească—

Cititorii noştri au fost ţinuţi regulat în curent cu desfăşurările marelui scandal Grosz-Cagero în faţa justiţiei şi în culisele în cari i se pregăteşte muşamaua.

Suntem departe însă de a fi epuizat acest subiect şi de a fi făcut toate sublinierie necesare.

Iată un amănunt uluitor:

In vreme ce Banca Naţională, marea păgubită în panamaua Grosz, nu a recuperat până acum efectiv nici o centimă din pierderea încercată, banditul devizelor şi-a măritat fata în Decembrie trecut, dându-i o dotă de 20 milioane lei şi anume: o casă bloc în valoare de 5 milioane, în Capitală şi 15 milioane lei numerar.

Iar fericitul posesor al odraslei lui GROSZ şi al celor 20 de milioane zestre, nu e altul decât Sandu Darie, alias SAMY HAIMOVICI, fiul lui HAIM HAIMOVICI din Roman, traficant pe vremuri cu spirtul negru.

Prin urmare, în blagoslovita Ţară Românească — blagoslovită numai pentru jidani — e posibilă şi această minune: întovărăşirea şi înrudirea marilor bandiţi ai avuţiei naţionale, în sfidarea celui mai elementar postulat de justiţie şi raţie datorit celor mai fundamentale instituţii de stat: Banca Naţională — devizele — şi ministerul de finanţe — spirtul negru.

Şi mai e un lucru extrem de interesant: la nunta d-rei SILLY GROSZ şi a d-lui SANDU DARIE, au participat numeroşi şi foarte sus puşi politicieni români.

Să ne mai indignăm, sau să ne mulţumim numai a aştepta ceasul răfuelilor?

Italia nu-şi poate consolida stăpânirea asupra Abisiniei, de cât prin armată

— Intâi interesele militare şi apoi cele economice —

Roma, 9 (Balkan Oriente). — *Intre cele două teze susţinute pe de o parte de militari, iar pe de alta, de economişti, aceia care a triumfat, a fost ultima. Se ştie că la Roma au avut loc controverse însemnate, în ceia ce priveşte chestiunea consolidării Imperiului Colonial Italian.*

Economiştii spuneau că traficul cu Etiopia poate merge mână în mână cu ocupaţia militară.

Militarii pe de altă parte, susţineau că nu se poate obţine o consolidare a Imperiului Colonial Italian decât pe cale armată. Economia ţării,—spuneau aceştia — să aştepte până când armatele Italiei vor consolida definitiv Abisinia. Toţi cei ce merg în Abisinia, sunt deci soldaţi îndemânatici şi întreprinzători. Teza militarilor a avut precădere asupra celeilalte.

Consiliul Înţelegerii Balcanice se va întruni în cursul lunii Ianuarie

Atena, 9 (Balkan Oriente). — Cercurile autorizate cred a şti, că viitorul consiliu al Înţelegerii Balcanice se va întruni în cursul lunei Ianuarie 1937 la Atena.

Când se fac alegerile judeţene şi comunale

Ministerul de interne a dat azi o circulară prin care s'au fixat alegerile în toate judeţele şi comunele unde nu funcţionează consilii comunale.

Toate aceste alegeri se vor face pe ziua de 25 Martie, dată la care au fost convocate colegiile electorale.

Pentru consiliile judeţene se vor face alegeri în următoarele judeţe: Alba, Bacău, Bihor, Brăila, Buzău, Câmpulung-Bucovina, Cernăuţi, Cetatea Albă, Făgăraş, Huniedoara, Ialomiţa, Mureş, Muscel, Năsăud, Odorhei, Rădăuţi, Sălaj, Satu Mare, Storojineţ, Târnava Mică, Tecuci, Timiş-Torontal, Tulcea, Turda.

Consiliile comunale se vor alege în următoarele reşedinţe şi staţiuni climaterice:

Vatra Dornei, Solca, Baia Sprie, Baia Mare, Zalău, Storojineţ, Soroca, Sf. Gheorghe, R. Sărat, Rădăuţi, Odorhei, Focşani, Făgăraş, Deva, Câmpulung Moldovenesc, Blaj, Bistriţa, Timişoara, Tg. Mureş, Satu Mare, Oradia, Galaţi, Craiova, Cluj, Cetatea Albă, Cernăuţi, Braşov, Arad, Dorna-Cândreni, Sângheorg-Băi, Sibiu.

Pentru comunele suburbane ce depind de Bucureşti, au fost convocate colegiile electorale pentru ziua de 20 Februarie 1937.

Dip'omatul belgian Borchgrave, mort în Spania, a fost ucis de comunişti

Bruxelles, 9 (Rador). — *Ministerul de Externe şi Comerţ Exterior publică o notă în care arată că ieri dimineaţă s'a procedat la desgroparea cadavrului baronului Borchgrave, ucis în Spania şi înmormântat la Fuencarral. Nota spune între altele:*

„La autopsie s'a constatat că corpul baronului are trei răni provenind din gloanţe de revolver. Un glonte calibrul 9 mm., tras din faţă, a străbătut coapsa stângă; altul, tras pe la spate, de calibrul 6 mm., s'a oprit în omoplat; al treilea, tras în ureche, s'a oprit în osul frontal şi s'a turtit. Primele două gloanţe au fost trase desigur dela oarecare distanţă, în timp ce al treilea a fost descărcat din imediata apropriere.

Din aceste constatări reiese că Borchgrave a fost asasinat".

Ancheta privitoare la asasinarea diplomatului belgian continuă.

D. DALADIER se va duce la 15 Ianuarie în Maroc

Paris, 9 (Rador). — Agenţia Havas transmite:

„Le Matin" anunţă în ediţia de provincie: „D. Daladier, ministrul de război, se va duce la 15 Ianuarie în Maroc. D-sa va face o călătorie de studii interesând apărarea naţională. Ministrul de război va fi însoţit în această călătorie de mai multe personalităţi calificate".

ŞTIRI ŞI POLEMICI

Ministerul de justiţie a întocmit un nou ante-proect de lege pentru reglementarea libertăţii scrisului.

Ante-proectul are la bază proectul modificat de d. M. Djuvara, de acord cu reprezentanţii presei, precum şi unele noui dispoziţiuni, introduse ulterior în acel proiect.

*

MINISTERUL DE INTERNE de acord cu ministerul de finanţe, lucrează la un proect pentru organizarea poliţiei de frontieră, care, în afară de organele vamale şi de grăniceri, urmează a fi făcută şi de o poliţie specială organizată de către cele două ministere.

D. D. Iuca ministrul de interne a primit în acest sens, un amplu raport dela ministerul de finanţe.

*

CURTEA CU JURAŢI din Oradea va judeca procesul intentat de doctorul Réthy Emeric împotriva fostului deputat Hegedüs Nandor.

Réthy Emeric a acuzat pe Hegedüs Nandor că speculează, în interes personal, pretinsele nemulţumiri ale ungurilor faţă de statul român, iar Hegedüs Nandor i-a imputat lui Réthy Emeric, că e trădător al intereselor minoritare.

Procesul promite să desvăluie lucruri senzaţionale.

*

D. MIRCEA DURMA, secretar general al ministerului de finanţe a suferit un accident în Elveţia unde se dusese de sărbători pentru a face ski, în momentul când voia să ia trenul de Paris.

Deşi este în afară de pericol, d. Durma a fost obligat de medici să nu părăsească casa.

*

D. M. CANCICOV, ministru ad-interim la justiţie, a dat o decizie prin care a revenit asupra hotărîrii de eliberare condiţionată a fostului chestor Călătorescu.

Decizia de revenire este motivată pe faptul că eliberarea condiţionată fusese dată de Consiliul superior al penitenciarelor, fără paza formelor legale, întrucât şeful departamentului respectiv nu fusese înştiinţat de convocarea consiliului, pe care d-sa are dreptul să-l prezideze oricând.

In acest sens, într'o consfătuire anterioară, avută cu d. ministru de interne, d. Cancicov a solicitat ca organele acestui departament să ia toate măsurile preventive.

Fostul chestor Călătorescu care între timp a fost eliberat a fost chemat la Siguranţa Generală, unde a fost ţinut până la darea deciziei de revenire, după care a fost condus, din nou, la închisoarea Văcăreşti.

*

CONSILIUL superior de judecată disciplinară al corpului avocaţilor s'a constituit eri, prin sorţi, cu următorii membri ai înaltei Curţi de casaţie: d-nii consilieri Gh. Nedici, Vasile Popovici, Luciliu Ştefănescu şi Dartanian Niculescu (supleanţi, d-nii cons. C. Macri, I. Strelicescu, R. Benişache şi Eug. Petit).

*

IN CADRUL ciclului de conferinţe „ORTODOXIA NOASTRA NAŢIONALA" organizat de Centrul studenţesc Bucureşti în Biserica studenţească Sf. Anton-Curtea Veche din str. Carol (Piaţa de flori), va vorbi d. prof. univ. NAE IONESCU.

Această conferinţă inaugurală a ciclului intitulată „Ortodoxia noastră naţională" va avea loc Duminică, 10 Ianuarie 1937, orele 11 dim., după slujba sfintei liturghii, oficiată de duhovnicul studenţilor preotul N. Georgescu-Edineţi.

*

D. comandor ALEX. A. GHEORGHIU, din marina regală, a fost delegat secretar general al ministerului aerului şi marinei.

Lucrările bugetului continuă la minsterul finanţelor. Se cercetează actualmente bugetul aviaţiei, după care vor urma cele ale armamentului şi sănătăţii.

*

IN URMA cererii guvernului român, guvernul italian a admis prelungirea modusului vivendi între cele două ţări, până la 1 Februarie a. c.

*

D. GHEORGHE BRATIANU, care a sosit eri în Capitală, pleacă azi la prânz la Iaşi, în vederea consfătuirii pe care o va avea mâine cu şefii de organizaţii din Moldova şi Basarabia.

*

LA BANCA NAŢIONALA şi la direcţia reglementării comerţului exterior, se lucrează la calcularea disponibilului pe primul trimestru 1937 la importul mărfurilor supuse regimului contingentării.

In câteva zile, calculele vor fi terminate şi disponibilul pe ţări va fi fixat şi comunicat direcţiei contingentării. *

PREFECTURA de poliţie prin circumscripţii a pus în vedere tuturor comercianţilor de arme, — muniţiuni şi ceaprazarilor cari vând săbii şi pumnale, să înainteze Corpului II Armată şi Prefecturei, situaţii de armele vândute în cursul anului 1936.

*

Eri a început la Ploeşti proba orală a învăţătorilor prezentaţi la examenul de înaintare la gr. II.

In celelalte centre va începe Luni 11 Ianuarie, cu excepţia Bucureştiului, unde proba orală va începe Miercuri 13 Ianuarie.

*

ŞTIREA că d. VALERIU POP, ministrul industriei şi comerţului a fost sau este preşedintele Camerei de comerţ româno-cehoslovace, nu corespunde realităţii.

*

MIERCURI 6 Ianuarie a avut loc la biserica *„Mărcuţa"* din suburbana „Principele Niculae" „sfinţirea drapelului organizaţiei naţional-creştine din această comună.

Oficiul religios a fost făcut de pr. paroh Palaghiţă asitat de pr. dr. Corneliu Popescu.

După slujbă, au vorbit arătând importanţa şi rostul Sfinţirii acestui drapel pr. *Pallaghiţă* şi dr. *Alex Bacaloglu* preş. naţional-creştinilor din culoarea de negru.

*

Marţi, 12 Ianuarie, are loc şedinţa delegaţiei economice a guvernului.

*

DIRECŢIUNEA Generală c. f. r. a dispus ca viza anuală a carnetelor de călătorie cu reducere şi gratuităţi pe c. f. r. să se facă până la 1 Februarie a. c.

*

LUNI la ora 9 dim. va avea loc deschiderea noului an judecătoresc la înalta Curte administrativă, sub preşedinţia d-lui prim preşedinte C. Georgescu-Vâlcea.

*

O DELEGAŢIE de notari s'a prezentat azi la amaiză d-lui ministru de interne D. Iuca, supunându-i o serie de deziderate cu privire la gradaţii, salarizare şi pregătirea profesională tehnică a funcţionarilor administrativi.

*

D. PRIM MINISTRU GH. TATARASCU, a primit, zilele trecute o delegaţie a Federaţiei asociaţiilor funcţionarilor publici, în chestiunea statutului.

In aceiaşi chestiune, d. Stancu Brădişteanu, Hurmuzescu, Nisipeanu, audienţă de d. ministru Iuca, cu care a discutat chestiunea tabelei normativă de salarizare.

Federaţia cere de asemeni dreptul pentru asociaţiile funcţionarilor de a cere în contencios anularea numirilor, înaintărilor şi transferările făcute ilegal.

Art. 62 a fost acceptat de guvern; acest articol prevede că funcţionarii numiţi la 1916 să poată înainta până la gradul de director.

D-nii miniştri Iuca şi Bentoiu vor primi zilele acestea pe d-nii Stancu Brănişteanu, Hurmuzescu, Nisipeanu, Ţoni, Boboiceanu, Romulus Georoceanu, etc., preşedinţi ai organizaţiilor de salariaţi ai statului.

Puternice trupe germane debarcate la Melilla

Trei distrugătoare şi mai multe submarine germane în apele spaniole.—Se svoneşte că genera ul Mangada, comandantul armatelor comuniste s'a sinucis

Casablanca, 9 (Rador). — Corespondentul de aici al agenţiei „Havas" află că în ultimele zile au fost debarcate la Melilla puternice contingente de trupe germane, gata înarmate în uniforme. Trupele au fost cantonate în diferite cartiere ale oraşului.

Ofiţerii acestor contingente au luat dispoziţiuni în legătură cu cantonarea, care lasă să se creadă că stabilirea la Melilla este pe o lungă durată.

Trei distrugătoare şi mai multe submarine germane sunt ancorate în port.

Numeroşi ingineri, însoţiţi de personal calificat, cu toţii germani ,au luat în posesiune minele de fer din regiunea Melilla, pe cari le reorganizează după metode ultramoderne, în vederea unui randament mare.

*

Salamanca, 9. (Rador). — Agenţia Havas transmite:

Comunicatul oficial al marelui cartier general naţionalist anunţă între altele că operaţiile din sectorul Pozuelo-Aravaca au continuat. Trupele naţionaliste au depăşit satul Aravaca, ocupat împreună cu numeroasele tranşeie şi lucrări de fortificaţii care îl înconjurau.

Se pare că inamicul a avut cu mult peste 1.000 morţi în aceste lupte.

In toate punctele frontului, miliţienii se prezintă în număr tot mai mare în liniile naţionaliste, aducând cu ei şi armament. Ei îşi exprimă satisfacţia de a fi putut ieşi din „infernul roşu".

Pe frontul armatei de Sud, în Andaluzia, inamicul a încercat să dea un atac la Porcuna, dar a fost pus pe fugă. Un car de asalt a căzut în mâinile naţionaliştilor. Toate gloanţele dela mitralierele carului de asalt erau dum-dum.

Dupăce atacul a fost respins, s'au auzit intense împuşcături în direcţia celor cari se retrăgeau, ceiace permite să se creadă că soldaţii din coloana internaţională trăgeau în miliţienii cari părăseau lupta.

*

Sevilla, 9. (Rador). — **Agenţia Havas anunţă:**

Intr'o comunicare făcută la postul de radio Sevilla, generalul Queipo de Llano a înregistrat svonul că generalul roşu Mangada s'ar fi sinucis din cauză că nu mai putea stăpâni desordinea tot mai mare şi mai ameninţătoare din tabăra miliţienilor.

*

Avila, 9. (Rador). — *Agenţia Havas anunţă:*

Se pare acum că atacul dat de armata generalului Mola în Vestul capitalei este începutul unei ofensive pe termen lung. In afară de obiectivele secundare, cum este de exemplu Escurialul, această ofensivă se pare că are ca obiectiv principal cucerirea Madridului, fără să se recurgă nici la un asediu complet, nici la bombardare intensă.

Forţele angajate direct în actualele operaţii constituie aproape jumătate din efectivele naţionaliste. Este probabil că până în câteva zile aceste efective vor intra în acţiune în intregime.

Instalarea d-lui Radu Irimescu noul ministru al Aerului şi Marinei

Astăzi la orele 12 jum., a avut loc la ministerul Aerului şi Marinei solemnitatea instalării noului ministru, d. Radu Irimescu.

Primul a luat cuvântul d. *N. Caranfil*, fostul ministru al Aerului şi Marinei, care a mulţumit colaboratorilor pentru concursul ce i l-au dat în tot timpul ministeriatului d-sale şi a declarat că părăseşte liniştit acest minister având în vedere numirea d-lui Radu Irimescu.

A răspuns d. *Radu Irimescu* care a lăudat activitatea d-lui N. Caranfil cerând viitorilor d-sale colaboratori acelaş preţios concurs pe care l-au dat predecesorului său.

Solemnitatea s'a terminat la orele 1.

Tipografia ziarului „Universul" str. Brezoianu

Girant responsabil Gh. Dumitrache

C. 8. 6 pagini 3 lei ANUL VI, No. 623 Marți 12 Ianuarie 1937

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNEA SIBIIU

Porunca Vremii

TRIBUNĂ ZILNICĂ DE LUPTĂ NAȚIONALĂ ȘI CREȘTINĂ

Jidanii invocă egalitatea și au început a o invoca chiar dela revoluția franceză, pentru a veni la împărțeala tuturor bunurilor creștinești; iar nu pentru a împărți și ei ceeace este al lor.

VASILE CONTA

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituții și sprijinitori; Lei 800 pentru orașe; Lei 600 pentru sate. Se primesc și abonamente pe 6 și 3 luni.

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii și Cecuri poștale (CEC) astfel: ABONAȚII PENTRU CONTUL 1224 DEPOZITARII „ „ 10405

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI I, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcție, redacție 4.1853 Ad-ție, publicitate 4.1852

Români și Romance sprijiniți ziarele naționaliste!

Clipe decisive...

Paralel cu sporirea fantastică a înarmărilor, crește și tensiunea dintre marile puteri antagonice, ferm hotărîte ca să iasă, fie definitiv înfrânte din această încăierare supremă, fie pe deplin în măsură să-și impună hegemonia pe întreaga planetă. Și în ceasul acesta amar, în clipa aceasta de dureroasă încordare între moarte și puterea nelimitată de a dispune de soarta însăși a lumii și a civilizației, devenim deodată lucizi și ne dăm seama în chip precis că toate marile inepții „pacifiste" cu cari au fost amețite popoarele cele mai perspicace în ultimele trei-patru decenii au pornit dintr'un bluff, dintr'o înșelăciune. Și că tocmai aceia cari propovăduiau cu o mai patetică ipocrizie pacea în teorie, pregăteau, în practică, și încă cu o febrilitate de necrezut, războiul.

Astăzi îi cunoaștem sub adevărata și hidoasa lor înfățișare pe toți acești cavaleri de industrie pacifistă: Sunt toți vasalii spirituali și politici ai capitalismului internațional parazitar jidovesc, în frunte cu masoneria de toate riturile; sunt „democrații", socialiștii și comuniștii. Și e foarte interesant de observat chiar, că exact în momentul când ovreii au constatat că predicile lor pacifiste încep să aibă succes, că cea mai mare parte a creștinilor încep să-și piardă virtuțile militare și războinice, a început organizarea și sprijinirea intensă a terorismului iudaic, sub masca bolșevică. După cum nu e mai puțin simptomatic faptul că astăzi, cei ce se arată mai bine informați cu privire la pregătirile REALE ce se fac pentru declanșarea războiului mondial apropiat, ca și asupra datei aproximative când trebue să isbucnească această hotărîtoare și halucinantă conflagrație, sunt tocmai francmasonii de grad înalt, cum este de exemplu FRANCESCO NITTI, fostul premier italian democrat, ale cărui declarații le-am reprodus și noi acum câteva zile.

Ori, cum „venerabilii" în chestiune sunt agenții cei mai apropiați ai marilor bancheri izraeliți și oamenii lor de încredere, e limpede că provocatorii adevărați ai uriașului măcel de mâine sunt acești monștri jidani, însetați de sânge și de aur ca niște căpcăuni. Constatare ce nu trebue să ne surprindă de loc, deoarece provocatorii și beneficiarii adevărați ai războiului mondial precedent au fost tot jidanii, împreună cu masonii, agenții lor de execuție.

Acești jidani au propovăduit pacifismul nu spre a face să domnească liniștea și buna înțelegere între popoare, ci spre a le dezarma moralmente până acolo, încât să le facă incapabile cu desăvârșire de a se apăra împotriva unei agresiuni teroristo-comuniste preparată cu ingrijire și copios înzestrată cu tot armamentul necesar. (Pentru că e iar un adevăr arhi-cunoscut, că în vreme ce democrația dezarma în toate sensurile, comunismul era întețit și ajutat financiarmente ca să se înarmeze până la refuz, până la fantastic).

Cum această tentativă de narcotizare a lumii creștine n'a reușit; cum deslănțuirea sanguinarului terorism semitic pe scară planetară a avut drept consecință trezirea năpraznică a naționalismului european, încarnare pură a tradiționalelor însușiri eroice și creatoare ale arianismului și cum — în sfârșit — lumea creștină începe să descopere, puțin câte puțin, planul criminal ce se pusese la cale împotrivă-i, marii bancheri izraeliți se grăbesc în momentul acesta să deslănțue un nou și teribil război mondial, înainte ca să se opereze o coordonare organică între toate forțele viabile din Europa. Adică ÎNAINTE CA IUDAISMUL DISTRUCTIV ȘI INFERNAL SĂ FIE PE DEPLIN DEMASCAT!

Situația de astăzi însă, se deosebește fundamental de aceea din 1914. Destinele rasei albe și ale lumii creștine erau atunci în mâinile a trei împărați slăbănogi și a unei caste de birocrați nătângi și anchilozați, cari nu se putea să nu ne ducă la un dezastru. In plus, pe atunci iudaismul, francmasoneria, marxismul, nu-și desvăluise toate resursele lor criminale și asasine și puteau deci să fascineze atât elitele, cât și mulțimile. Pe câtă vreme astăzi destinele Europei naționaliste se află în mâini tinere, sunt încredințate unor oameni politici geniali și îndrăsneți, cărora greșelile nu le mai sunt permise. Mai mult decât oricând, aceștia trebue să-și dea seama că dacă nu vor împinge până la ultimile sale limite opera de demascare a iudaismului vampiric și comunist, că dacă nu se vor pune în gardă împotriva intrigilor masonice, oricât ar fi ele de savante și de seducătoare, expun unei pieiri sigure nu numai trei sute de milioane de europeni, elita creatoare a lumii, dar și una din cele mai strălucite civilizații din câte au înflorit pe pământ.

Concluzia: inițiativa păcii și a războiului, trebue să fie smulsă din mâna jidanilor și a masonilor, cari dela ofensivă trebuesc constrânși să treacă la defensivă. Inițiativa deplină a atacului trebue să ne aparțină nouă, naționaliștilor. Și îmi place să sper că sunt auzit și înțeles acolo unde trebue...

Nicolae Bogdan

Români și Romance!

Faceți o crimă față de neamul vostru și puneți în primejdie existența copiilor voștri, încurajând cu banul vostru exploatarea și nerușinarea jidovică. Vedeți unde am ajuns. Nu putem respira în țara noastră de atâta infecție jidaică; tinerele vlăstare cu toate diplomele pe care le au în buzunar, mor de foame în țara pentru care s'a vărsat atâta sânge românesc.

Intrebarea care stăruie pe buzele tuturor este: Unde mergem? Totuși se găsesc ROMÂNI și ROMÂNCE care își lasă banul lor în dugheana speculantului jidan și își otrăvesc sufletul cu maculatura ziarelor jidovești.

Cămașa de forță

Pax aeterna balcanica...

Sărbătorile Crăciunului au adus mare bucurie în Balcani. Cică în Peninsulă de-acum încolo o să fie pace și anume o pace de-apururi...

Hm.

Să fie-adevărat?

Că, vedeți, în Balcani n'a mai fost gâlceavătă de mult. Acuma gâlceavătă imată mereu în Balkani, ama vreau să spun că n'a fost cam de mult o gâlceavă d'aia mai aprinsă, cu gulii de fier și cu praji de oțel puși la armă. Eh, acolea iama na Makedonia s'a mai dat, pe-aci prin părțile Nișului au mai năvălitără comitagii bălgari, dar asta nu se chiamă războiu, bre. Asta se ch'amă floare la ureche...

Dar, nene-nene, stăi că 'ncepe el iarăși rezbelul pe undeva. Și să mi-l vezi pe Bălgar cum sare 'n ceafa Sârbului:

— Nà, nà, na Iugoslavia mare, na!

Și să scrâ de dincolo Grecul în spatele Bulgarului.

Hop, apoi și Albanezii, în cârca celor trei beligeranți, ca să facă și ei o „guleamătă Albanie".

Și-or să se deștepte din letargie și Muntenegrenii, despre cari, nu-i așa că n. se mai vorbește nimic de vreo 20 de ani?

Dar, când va fi... acordul mat în tolu, unde se scoală de colo Turcul, Ataturkul acela cu pușți și cu tunuri moderne și pun'te pe ei și trage-le:

— Nà, nà, nà la nădragi! V'ați făcut buluc și-ați făcut bucluc (alianță). Dece nu m'ați băgat și pe mine 'n calabalâc?

(Continuare în nr. viitor).

...Oh! Cum aș vrea iu să nu l mai văd...

Intre interesele țării și manevrele democrației

Nu știu câți oameni cu răspundere din țara aceasta își dau seama de importanța momentului pe care îl trăim din punct de vedere al destinelor noastre naționale. Ne-am obicinuit să privim cu prea multă indiferență prefacerile sociale din jurul nostru și să ne mișcăm în cadrul unei evoluții care nu-și are nimic din fondul original românesc, fiind aproape în întregime o imitație a prefacerilor din Apus. Cu o astfel de metodă evolutivă și obicinuiți să așteptăm dela soartă, mai mult decât de'a prevederea noastră, preîntâmpinarea relelor, ne-am învățat să rămânem indiferenți la toate gravele abateri dela calea normalei desvoltări a existenței noastre naționale în cadrul unei organizări de stat. Și de aci o serie întreagă de rătăciri politice cari primejduesc grav viitorul statului nostru național.

Avem de câțiva ani o tot mai pronunțată mișcare naționalistă care a născut din instinctul de conservare al nației și ca o reacțiune împotriva stărilor de fapt ce vin în contrazicere cu asigurarea destinelor noastre naționale. Ea este o realitate ce nu se poate contesta, s'a canalizat într'un mare curent politic și numai prin simpla ei existență, impune un corectiv național vieții noastre publice.

Natural că împotriva ei s'au ridicat cu toată înverșunarea toate ascunsele forțe ale internaționalismului jidaic care este foarte sensibil la orice încercare de reacțiune contra tendințelor de universalizare a puterii lui. Și mișcarea naționalistă din România a fost pe rând denunțată ba ca o imitație grotescă a fascismului sau hitlerismului, ba ca o sucursală subvenționată a acestora, ba ca o mișcare împotriva intereselor naționale, ba ca o acțiune împotriva libertăților individuale și cetățenești și așa mai departe. Aceasta pentru a o compromite și a o asfixia mai înainte de a-și putea da roadele folositoare pentru țară.

Acum în preajma unei inevitabile schimbări de regim, se caută cu orice preț a se demonstra că un guvern naționalist este o imposibilitate. De ce și cum, nu e prea greu de argumentat când vrei să folosești minciuna și calomnia.

„Democrația" românească în plină fierbere își revendică drepturile ei la conducerea țării și repudiază cu ultima indignare orice încercare de a se trece peste aceste drepturi.

Un guvern de dreapta? Ar fi o aventură primejdioasă, demonstrează în urletul sinistru al rotativelor judeo-comuniste, Kalman și prepușii lui, cerând puterea pentru democrația d-ru'ui Lupu și a lui Ghiță Pop, regionalistul comunist dela Hunedoara.

Ah, dacă am avea un front popular!, oftează plini de dezamăgire agenții internaționalei roșii transformați în conducători de opinie publică românească.

Și ceiace e mai primejdios, este că sunt oameni serioși cari cred că în adevăr un guvern naționalist nu poate veni la cârma țării. De ce și cum nu prea pot ei să explice dar o țin una că nu e momentul pentru o asemenea cârmuire.

E cea mai grosolană eroare ce se poate face. In momentul de față, mai mult ca oricând nu este posibil decât un guvern de o pronunțată coloratură naționalistă. Interesele țării și opinia publică românească resping orice altă formație în afară de una cu un vădit caracter naționalist. Și asta fiindcă ne găsim într'un moment în care jocul de-a democrația, așa cum îl înțeleg oamenii noștri politici ar însemna primejduirea a însăși existenței statului nostru național. Un guvern dat de democrație în situația de acum ar însemna îmbrâncirea țării pe panta unei anarhizări din care n'ar mai putea fi trasă decât cu grele și dureroase sacrificii. Aceasta este atât de evident încât o înțeleg toți cei ce vor să judece cu obiectivitate și o înțelege până și d. Ion Mihalache care nu știe cum să facă să se lepede de tot balastul comunist adunat în lungile peregrinări ale partidului d-sale pe căile unei democrații destrăbălate până la anarhie.

Acest lucru trebue să-l înțeleagă și țara pentru ca prin șovăielile ei să nu înlesnească o greșeală ce i-ar putea fi fatală.

Petru Bănescu

Semne bune!

Pe MARTHON HERTZ l'expulzează!
Cine-ar putea, mă rog, să creadă?..
Cum? Nu se mai primește „sperț",
De-l expulzează pe-acest HERTZ?!

Tu, MARTHON HERTZ, spurcat [OVREI,
Cu cărți de „15 lei",
Te lași tu biruit de-o Lege

Te lași tu să rămâi un zero,
In cumpănă cu GROSZ-CAGERO?!
Uitași că „mușamaua"-i moda
Sub care s'a ascuns și SKODA?!

Poți tu să rabzi așa ocară
In jidovita noastră țară,
Pe sub al cărei blând azur
S'a plimbat liber MOIȘE SUR?!

Răspunsul tău eu îl aud,
Tâlharule, cu suflet crud:
„Am vrut iu să dau „sperț" cucoane,
„Nenumărate milioane,

„Dar nici un „goi" nu s'a mai prins
„In lațul care l-am întins!..."
„Și mare jale mă cuprinde,
„Că ce vreau iu, nu se mai VINDE!.."

O, Doamne, tot ce HERTZ îmi spune,
Pe cât pricep, sunt semne bune,
Și ca vrăjit cu stau și-ascult,
Dar jalea lui va ține mult?...

Sau poate mâine HERTZ cel gras
Obraznic, o să-mi rădă'n nas,
Având la mână zapis bun,
Că HERTZ e „cetățean RUMUN?!"

Radu Bardan

Vrem Apusenii, dar fără Moți

Soartă de Moți, soartă de macedoneni.

Dacă Pr ul și Rodopii ar fi fost așezați de Dumnezeu în Ardealul apusean, macedonenii ar fi aceia cari s'ar judeca cu POPESCU PERA la Curtea de casație din București.

Iar dacă celebrii Apuseni, în pântecul cărora zace aurul cu nemiluita — semnul celei mai mari bogății terestre — pentruca pe coclaurile lor neamul lui HORIA și al lui IANCU să slugărească pe depomană la jidani, dacă acești celebri Apuseni ar fi fost ziditi de Dzel de sus în Balcani, atunci problema moțească ar fi fost deslegată de războiul cel mare, — căruia i s'a zis războiul dreptății națiilor.

Moții ar fi fost risipiți în patru țări: Bulgaria, Grecia, Iugoslavia și Albania.

O mică parte dintre ei, care ar fi ținut în ruptul capului să rămână români, ar fi emigrat în Cadrilater, pentru a vota cu naționaliștii sau cu liberalii și pentru a fi uciși până la urmă de comitagii bulgari.

Și astfel, problema moților s'ar fi deslegat dela sine, cum s'a mântuit problema macedo-românilor în paguba românismului, fără ca politicianii dela București să mai fie nevoiți a-și bate capul cu ea.

Dar Dumnezeu a orânduit ca Apusenii să fie așezați în Ardeal și situația moților, vitregită cumplit de unguri, să rămână pe „conștiința" bărbaților de stat dela București.

Cum vedem, acești politicieni nu au avut noroc cu moții, cum au avut cu macedo-românii..

Beleaua belelelor...

Cât de neprevăzători au fost oamenii noștri politici, când, la Trianon, au reclamat Apusenii pentru România, cu moți cu tot!

Cum de nu le-a fulgerat lor prin cap să înscrie în tratat numai Apusenii, pe moți lăsându-i ungurilor!...

Căci cei dela Buda-Pesta se învățaseră cu problema moțească, întrucât se întâlniseră cu ea în decurs de 700 de ani, de vreo 14 ori până la NICOLAE URSU HORIA din ALBAC, apoi cu vârf și îndesat la 1784 și la 1848, când cu CRAIUL MUNȚILOR.

Nătărăii noștri de politicieni de la 1919-20, nu au băgat de samă la semnarea tratatului că, odată cu Apusenii, Ungurii ne-au strecurat și o parte din istoria lor, problema moților, cu TISCHLER MOR încălecat peste ea.

Dar a dat Dumnezeu de a venit Șiancu și a rezolvat moțul problemei printr'un glonț.

L-a rezolvat, să zicem, pe TISCHLER MOR.

Au mai rămas totuși moții, cărora istețul CONSTANTINESCU-PORCU, le-a adus un POPESCU-PERA, pendant al lui TISCHLER.

In sfârșit, am aflat că „domnii" dela București, cari nu l-au putut condamna pe ȘIANCU, care ca și AVRAM se intitulează „CAPITAN" și se numește aproape IANCU, au hotărît să rezolve radical și pentru totdeauna problema moților.

Nu e vorba de condamnarea definitivă a lui POPESCU-PERA la un an închisoare — acel Pera care a vândut sângele din obrazii moților, lui Tischler Mor, pe un palat la București — dupăce procesul s'a târît 7 ani pela judecătorii, tribunale, Curți de apel și Casație, ci de o soluție mult mai radicală și mai completă.

Anume, moții vor trebui să dispară din munții lor, odată pentru totdeauna.

Ei nu vor mai cerși din poartă în poartă, gazetele nu se vor mai ocupa de soarta lor, făcând sânge rău guvernelor, iar capitolul din istoria românilor, care vorbește de Horia, Cloșca, Crișan și Avram Iancu, va fi răsluit dintre coperți, pentruca neam de neamul nostru să nu se mai întâlnească cu acest vis rău al nației, care e problema moțească.

Moții vor trebui să moară toți, în 30-40 de ani, de oftică și sifilis, hrănindu-se până la sfârșitul zilelor numai cu apă din izvor.

Iar dacă, prin absurd, România va mai avea de rezolvat vreun proces de arme cu Ungaria, înainte ca moții să fi crăpat toți, acești câini de munte să facă bine să se bată vitejește pentru a se întâlni mai repede cu viața de apoi, unde li se va face în fine dreptate...

In Ceruri...

Astfel s'a hotărît rezolvarea problemei moților.

Hei, fraților moți, primiți acest răvaș dela unul care crede că plângerile voastre după lege sunt zadarnice.

In ziua când vă veți hotări să apucați din nou drumul codrilor, pe cărările bătătorite odinioară de Horia și de IANCU, să mă întrebați pe mine pe cine să mângâiați mai întâi și mai cu sete.

I. Diaconescu

Zestrea fetei lui Grosz și oamenii noștri politici

Se va întreba, curios, cititorul acestor rânduri: ce legătură va fi existând între zestrea fetei lui Grosz și politica românească.

Și pe drept cuvânt, aceste două fapte par la prima vedere paradoxale.

Primul fapt: fata lui Grosz, a acestui bandit care a reușit să-și facă oameni de casă pe atâția politicieni, a primit ca zestre din partea „onoratului" său tată, 20 milioane, citiți bine 20 milioane: o casă bloc în valoare de 5 milioane și 15 milioane numerar.

Al doilea fapt: oamenii noștri politici și Grosz.

Inadevăr, vă amintiți că la arestarea acestui excroc, ziarele au publicat și un fel de biografie a lui, ale cărui date au fost scoase după diferitele fișe pe cari le avea Grosz la diferite pușcării unde-și petrecuse mulți ani, pentru tot atât de diferite excrocherii. Și cu acest prilej s'a putut constata că acest evreu, deși este jidan în toată accepția cuvântului, nu era decât un excroc de proastă calitate care suferise condamnări pentru fel de fel de inatrapaslâcuri de câteva mii de lei. Când iată că este arestat pentru defraudarea statului de câteva sute de milioane. Din această clipă în biografia lui Grosz începe un alt capitol: acela al metamorfozării unui excroc de rând într'un gangster de avergură americană. S'ar părea a fi plină de mister această nefirească ascensiune, s'au transformare, dacă vreți. De unde până mai eri Grosz era arestat pentru afaceri de 2-3000 lei, acum el ste arestat pentru afaceri de 2-300 milioane lei! Dar misterul de care vorbim este numai aparent, pentrucă în momentul când acest Grosz a devenit gangster de anvergură americană în viața lui de afaceri a intervenit un element nou: omul politic român. Numai așa se poate explica posibilitatea de câștig ilicit pe care a vut-o banditul. Numai cu concursul politicianului român Grosz a putut fura ca la drumul mare nesupărat de nimeni. Ba a fost și lăudat pentru „activitatea lui comercială" chiar din fotoliul presedințial al maturului corp!

Dar lipsa noastră de rușine este și mai mare: Grosz, cunoscând sufletul de lingău al politicianului nostru a știut cum să se apere și cum să-și permită toate obrăznicille în văzul tuturor românilor cari își gem suferința în toată mizeria pe care o trăesc. Deaceia nu s'a ferit să arate unei țări întregi că din „averea" pe care o are poate da o zestre de 20 milioane.

Grosz este un simbol al vieții democratice dela noi, zestrea pe care a dat-o fetei lui, este o particică din sudoarea muncii țăranului și muncitorului român iar omul politic român este maimuța care face toate tumbele în fața arginților oricărui excroc în cazul când chiar el nu este un excroc.

Așa că indignarea noastră nșar avea rost. Trăim o viață de mocirlă, într'un întuneric pe care l-am vrut..

Până când?

Până când se va face lumină în suflet și până când vom vedea un petec de cer.

In politică culoarea cerului nu e numai albastră.

Ștefan Ionescu

Guvernanților de mâine

Vorbesc pentru aceștia, de oarece acela ce ne guvernează încă sunt: 1) pe ducă; 2) neputincioși, ca și în trecut, de a lua o inițiativă de drastică apărare românească.

Dar, mai întâi, care sunt guvernanții de mâine?

Drept să spun, nu prea mă interesează. Și nu mă interesează, pentru simplul motiv că știu că *nu vor fi naționaliști*. Că nu vor alcătui, ca să fiu mai precis, *un guvern naționalist*. Prezența d-lui Vaida (vorbesc de dânsul, deoarece se vorbește) ca președinte de consiliu, nu va putea avea o prea mare influență asupra unui eventual guvern al său, de oarece d. Vaida va fi un izolat.

Va rămâne o insulă naționalistă, înconjurată, apăsată de ape democratice ce vor fi reprezentate de diversele elemente ce vor alcătui guvernul de personalități de care se vorbește.

Aceasta, în cazul cel mai favorabil Dar s'ar putea prea bine să nu fie nici măcar un guvern Vaida, ci un guvern, tot de personalități, compus din anchilozatele figuri ale democrației noastre, ce s'au compromis mai puțin democraticește pentru simplul motiv că, lipsind de orice vlagă, n'au fost în stare nici măcar de a aduce o contribuție însemnată în politica stângii. Lipsă de activitate și de vlagă care s'ar întoarce acum, în această epocă de reacție

anti-democratică, tocmai în folosul domniilor lor, și ar explica alegerea lor într'un guvern, care, neputând fi naționalist, va trebui să fie, cel puțin, filo-naționalist, în orice caz neutru.

Aceasta explică de ce nu cred, nu pot crede — fie spus în treacăt — într'o succesiune țărănistă. Căci — fie spus iarăși în treacăt — politica noastră internă va fi dictată, în primul rând, de situația externă, adică de împrejurări care oscilează fatal spre o politică de dreapta, mai ales în urma experienței spaniole.

Infârșit, oricare ar fi guvernul de mâine, guvern ce nu va fi — repet — integral naționalist, un lucru e sigur: *împotriva rezistențelor sale latente față de curentul național*, el va primi neîncetat, fatal, presiunea naționalistă a vremii. Va trebui, în două cuvinte, să asculte, cu sau fără voia lui, de anumite imperative pe care guvernul Tătărăscu le-a ocolit cu o dibăcie aparentă și cu o lașitate flagrantă.

Astfel, guvernanții de mâine se vor lovi inevitabil de:

1) Problema presei iudaice.

2) Problema străinilor *(evrei-unguri)* care vor rămâne, nu vă amăgiți, chiar după pretinsele măsuri de expulzare trâmbițate de actualul guvern.

3) Problema apărării naționale și, în legătură directă cu aceasta, de *afacerile românești patronate de evrei sau săvârșite prin ei* (putem spune și viceversa).

4) Problema culturii românești, alterată de activitatea editurilor și publicațiilor iudaice.

5) Problema agențiilor de presă masonice, în cap cu Rador-ul, pentru o definitivă primenire a acestor agenții, îmbâcsite de elemente masonice de o flagrantă rea credință.

Am spus acestea în treacăt. Nu insist. Și nu insist, fiindcă anumite lucruri inevitabile n'au nevoie de prea mari insistențe și nici de prealabile trâmbițări.

Se impun de la sine.

Peste orice socoteală de partide.

Chiar împotriva oamenilor.

Oricine ar fi ei.

O. Densușianu-fiul

Literatura românească în 1936

Românul, născut poet, a devenit romancier veritabil; nuvela, fată bătrână; ne şade bine şi esseul; cartea legionară; poesia, tot cenuşereasă; clădirea nouă a unei edituri româneşti

de CONST. TOMESCU

S'au scris şi în anul care trecu puzderie de cărţi. Nu aşa de multe ca în alţi ani, dar în orice caz destule.

Un fenomen care bucură mult este dispariţia cărţilor pornografice. Au dispărut deasemenea şi tobele şi surlele cu care se anunţa o carte. Chiar când este bună, cartea se bucură de o publicitate oarecum restrânsă, dacă ne gândim la luxul de afişaj cu care se lansa o carte în anii trecuţi.

Anul literar, fără să fi fost prea animat, a avut totuşi parte de unele palpitaţii în jurul problemei autonomiei artei şi a misiunii sociale a scriitorului. Lumea literară s'a împărţit în două tabere, una susţinând libertatea absolută ,aproape destrăbălată, am spune noi, a artistului creator, alta cerând acestuia să ţină seama de anumite criterii morale şi de anumite hotare dincolo de care literatura — ca să venim la modul de manifestare artistică în jurul căruia s'a purtat, mai ales, disputa — devine pornografie.

In toiul luptei s'a exagerat şi dintr'o parte şi din cealaltă. S'a exagerat cu deosebire, în ceeace priveşte alegerea mijloacelor de luptă. Poate însă că aceste exagerări au fost întrucâtva necesare şi, fără să le judecăm prea adânc, nici pe unele nici pe altele, înregistrându-le, le admitem. Cearta s'a mai purtat şi pe temeiuri formale. Contra anarhismului poetic instaurat de mişcarea jidănească dela Unu, Contemporanul, *etc., reacţiunea* „Cugetului clar", — *Noul semănător — revista condusă de d. prof. N. Iorga, s'a dovedit salutară. De altfel nu ştim cum să luăm mai bine lucrurile: s'a întâmplat ca anul acesta să nu apară cărţi care să păcătuiască prin excesul de libertate. Mai toate — chiar şi cele jidăneşti — se menţin, cu mai multă sau mai puţină aproximaţie, în cadrul just al literaturii. Astfel că discuţia purtată furtunatic şi cu bună intenţie, poate fi, pe deoparte, socotită drept un proces de lichidare. Şi aşa se pare că ar fi, dacă ne gândim că toţi cititorii—şi chiar editorii — erau sătui de literatură sexuală şi nu dovedeau nicio inclinaţie către poezia dadaistă mai mult sau mai puţin... autohtonă.*

Se poate lua, însă, faptul redresării literaturii, vădită anul acesta, şi drept un efect salubru al campaniei — căci a fost o campanie — duse în contra desmăţului în care purtaseră jidanii literatura românească. In cazul acesta trebue pusă în cumpănă nu atât campania în sine, cât personalitatea celui care, mai mult şi mai dârz decât toţi, a dus-o: d. prof. prof. Iorga.

Oricum ar fi, ne bucurăm că lucrurile au ajuns la un bun rezultat şi, aruncând şi de o parte şi de alta a baricadei, anumitor luptători, florile aceloraşi păreri de bine, vom trece să facem bilanţul nominal al activităţii literare pe anul care s'a dus.

Este, ca orice bilanţ literar, aproximativ în limite aproape largi. Ne conformăm însă unui obiceiu sărbătoresc, — il socotim foarte bun în multe privinţe — şi trecem să vedem cum stăm cu

Romanul

S'a vorbit mult despre romanul românesc în anii trecuţi. Discuţia, anul acesta, s'a rezumat la o conferinţă a romancierului Ionel Theodoreanu.

Clarificările — cardinale —, în unele privinţe — au fost cea mai fericită încheiere a unor nerodnice — uneori — schimburi de păreri între diversele tabere ale câmpului nostru literar. Spunea d. Ionel Theodoreanu atunci că avem romane bune. Nu de valoare internaţională, însă. Scrisul românesc, în situaţia în care el se prezintă azi, nu rezistă internaţionalităţii. Nu mai ţine minte de ce spunea d. Theodoreanu că nu rezistă. Dar îmi amintesc că socoteam greşită părerea d-lui Theodoreanu. Puneam anume slaba bătaie de tun a romanului românesc cu deosebire în seama micii însemnătăţi internaţionale, pe care o are, în genere, lumea românească, nu lipsa nu mai ştiu cărui *tip*, cărui *erou*, din romanul românesc. Nu socot, fireşte, părerea mea de o deosebită valabilitate, mai ales că ea se situiază, dintr'un anumit punct de vedere, dincolo de cadrele stricte ale literaturii.

Despre romanul de anul acesta nu se pot spune însă decât lucruri bune. Nu foarte bune pentrucă am exagera.

Dar cu romanele de anul acesta scrisul românesc se dovedeşte ajuns la maturitate.

Nu e nevoie să-l luăm chiar pe d. *Theodoreanu*, de care vorbirăm, în sprijinul acestei afirmaţii. Cele două cărţi de anul acesta ale romancierului moldovean, *Lorelei* şi *Arca lui Noe* sunt ale unui scriitor trecut de mult prin ciurul începuturilor, pentru a căuta tocmai în ele caracteristica romanului românesc actual.

S'a dovedit anul acesta că romanul a devenit, pentru literatura românească, un gen literar deplin. Un gen asimilat, stabilizat. Respiraţia epică plină, pe care o cere romanul, o suportă, din cărţile apărute, chiar şi romancierii debutanţi. E cazul lui *Ion Iovescu* cu a sa *Nuntă cu bucluc* şi al lui *Vasile Romanescu*, autorul recent apărutului roman *Feciorul lui Bădiţa Nicolae*.

Credem ferm că, de aici înainte, scrierea unui roman nu va însemna pentru nimeni un act riscat. Românul, născut poet, a devenit, fără glumă, romancier.

Şi şi-a luat rolul în serios, pentru că anul acesta au apărut atâtea romane încât nu ne putem permite de cât să le facem o scurtă recapitulaţie în care trebuie să însemnăm numele şi cărţile domnilor: *G. M. Zamfirescu: Sfânta, mare neruşinare; Octav Dessila* cu *Turbă* şi *Cartea cu mincinoşi; Mircea Damian*, cu două romane: *Deacurmezişul* şi recentul *Om; Tudor Arghezi*, care deşi se apropie de *„literatura de pogon"* cu foarte mare greutate, a dat totuşi un roman bun în *Cimitirul Buna Vestire; Al. Lascarov-Moldovanu*, foarte prolific, ne-a dat anul acesta nu mai puţin de patru volume dintre care două romane: *Romanul furniciii* şi *Intoarcerea lui Andrei Pătraşcu*, celelalte două cărţi fiind volumele III şi IV din *Vieţile Sfinţilor; Dragoş Protopopescu* o carte bună, puţin frivolă: *Fortul 13; Eugen Lovinescu*, devenit romancier, a preferat în locul unor revizuiri să scrie *„Diana"*, roman pe care-l cunoaştem numai din vitrină; d-ra *Lucia Demetrius* cu *Tinereţe*, roman de debut; *B. Iordan* şi *V. Munteanu* — — amândoi învăţători — au scris, cu năduf, *Revizori şi inspectori*, carte care completează trilogia începută cu *Normaliştii* şi *Învăţătorii; Florea Căruntu*, un nume nou, intrat în literatură cu romanul *Crucile albe; G. Ciprian*, care dela *Omul cu mărţoaga* nu se mai leapădă de scris, a ţinut să fie prezent şi anul acesta în arena literară cu *Soţ ori fărdă, M. Dragomirescu*, bătrânul critic literar cu *Războiu şi biruinţă, Cezar Petrescu*, bravul Balzac al nostru, cu triologia *Luceafărul, Nirvana* şi *Carmen Saeculare, Gh. Brăescu*, slab, cu romanul *Conaşii, Radu Boureanu* cu *Fata din umbră* — pe lângă *Viaţa spătarului Milescu*, — *Carol Ardeleanu* cu a doua ediţie a vieţii romanţate a căpitanului de panduri, *Domnul Tudor, M. Eliade* cu *Huliganii, V. I. Popa* cu *Sfârleză cu fofează, Damian Stănoiu*— mereu prezent, n'ar mai fi, — cu *Luminile satului* şi *Pe străzile Capitalei*, şi *Dem. Theodorescu*, romancier de lungă etapă, cu *Robul*.

In fruntea seriei romanelor mari trebue trecută şi *Povestirea vieţii mele*, cartea de autentică trăire a *M. S. Regina Maria*.

Intre romanele cari trebuesc menţionate aparte *Cara-Su* a d-lui *Valerian, Domnişoara Cristina* a d-lui *Mircea Eliade* şi *Călător în noaptea de ajun* al d-rei *Anişoara Odeanu*, ţin primul loc. *In lumea Mediteranei*, romanul în două volume al lui *Panait Istrati* este iarăşi o carte bună.

D. *N. M. Condiescu* înscrie şi d-sa pe răbojul anului expirat două mari succese literare cu *Insemnările lui Safirim* şi romanul trăit al unei călătorii: *Peste mări şi ţări*.

Am spus dela început că s'a ajuns întrucâtva la un echilibru în scrisul românesc. Chiar scriitorii jidani au părăsit tendinţele extraliterare de până acum. *I. Peltz* a scris trei cărţi, *Nopţile d-rei Milli, Ţară bună* şi *Deabuşilea*, în cari se deosebeşte foarte slabă amprenta spiritului iudaic.

La fel *Oraşul cu salcâmi* al lui *Hechter-Sebastian*. Este probabil o incercare de *captatio benevolentiae* a cititorului român în acest nou mod de manifestare a scriitorilor jidani.

Aceasta nu-i împiedică să scrie într'o românească infamă. *Froite Adelstein*, adică amicul nostru *Felix Aderca*, e singurul care nu vrea să abdice dela vechile îndeletniciri. Cu *„1916"* şi *Oraşele înecate* aruncă cititorilor două undiţe umanitariste, prea grosolane, dealtfel, pentru a putea prinde ceva în ele.

Cartea care am considerat-o drept cartea bună a anului literar trecut este însă *Buruieni de dragoste*. Ştiind că riscăm să supărăm un mare coleg de redacţie şi scriitor, pe d. *N. Crevedia*, ne oprim în această dare de seamă ceva mai mult asupra ultimului d-sale roman, el însemnând, deodată, atât un pas câştigat pentru evoluţia romanului românesc, cât şi mărturia maturităţii fecundului talent al autorului.

Cartea s'a bucurat de un rar succes de librărie. N'am socotit niciodată acest fapt un criteriu pentru a recunoaşte valoarea unui volum. *Buruieni de dragoste* avea însă o situaţie ingrată, peste care a trecut cu două ediţii: era un roman cu cheie şi o fierbinte confesiune, adică dintr'odată două lucruri cari se puteau anula, în anumite condiţii, unul pe altul. Materialul documentar a fost transfigurat însă în aşa măsură încât interesul cărţii n'a mai stat nici un moment în găsirea cheii (care o transpunea direct în lumea noastră de toate zilele). Dragostea desamăgită şi peripeţiile mai mult sau mai puţin tragice ale lui Mihail Trestieru au fost dragostea şi peripeţiile *oricărui* şi nu *unui anumit* tânăr.

La fel, Sanda B. Marinescu a fost o fată cum se pot întâlni multe nu o anumită scriitoare — dacă i se poate spune altfel — cunoscută din cărţile pe cari le-a semnat şi cari circulă pe piaţa noastră literară. A adus apoi d. Crevedia, mai mult şi mai serios decât în scrierile sale anterioare, acel element rural purificator şi răcoritor ca o ploaie, care face azi şi va face — o spunem în deplina curăţenie a sufletului — şi de azi înainte din *Bulgări şi stele* cartea în care sufletul nostru va săruta pământul atât de schimbăcios şi totuşi atât de unic al ogoarelor, peste care paşii noştri, atunci mici, au alergat în copilărie.

Poesia

Cenuşăreasa vetrei noastre literare a făcut şi anul acesta câţiva paşi prin serele de sticlă şi glorie ale vitrinei librăriilor.

Şi, atâţi câţi sunt, se cade să-i însemnăm.

Adică să începem cu poetul George Gregorian *şi cu* Săracă ţară bogată. *A însemnat volumul de revoltă şi plângeri care este această* Săracă ţară bogată *o stea de mărimea întâia la orizontul nostru poetic, şi lumina ei nu era poate eclipsată, dacă acelaş viguros* George Gregorian *nu făcea să apară* Lumini de seară, *un volum de poeme de adâncă şi autohtonă sensibilitate. „Lumini de seară", prin durerea lor metafizică şi imaginile rari pe care le pune în circulaţie, înalţă pe George Gregorian pe culmile liricei noastre celei mai mari.*

De lumini *şi de* stele, *se leagă numele multor volume de versuri de anul acesta.*

Iulian Vesper *deschide anul literar cu un volum de* „Constelaţii", *elegant îngrijit.*

Dintre poeţii Bucovinei de azi Iulian Vesper este o certitudine şi un nume care va străluci mâine, în poesia românească.

In cursul primăverii, apare nu mai puţin autenticul şi suavul poet Radu Gyr *cu* Stele pentru leagăn, *iar acum, la sfârşitul anului, volumul de fabule al d-lui* Vasile Militaru *inscrie pe copertă titlul de humă şi astre, totodată:* Viermi şi stele.

„Cleştar", *poemele lui* Cicerone Theodorescu *aduc şi ele sclipirile de aur rece ale unor grunji stelari.* Singurătăţi-*le melancolice ale poetului* Mihail Moşandrei *e singurul volum care stă, oarecum, mai deoparte de acest potop de lumini poetice.*

Un frumos debut a însemnat volumul Imnuri către mine *al d-rei* Adela Zavu.

Un volum de caustice satire şi scrisori. Popeşti din patru unghiuri, *apropie scrisul d-lui* I. U. Sor.cu *de nesecatul isvor de ironie în care şi Juvenal şi-a muiat stylum-ul.*

Către sfârşitul anului, printre fagii Bucovinei, poetul Mircea Streinul *a făcut să lucească argintul pur al volumului său de poeme* Zece cuvinte ale Sf. Francisc din Assisi. *Tot de pe meleagurile nordice ale veselei grădine d.* George Voevidca *a făcut să apară un volum de duioase* Cântece pentru Lu. *Legionarul* Const. Goga *ne-a dat* Inscripţii pe veac *şi* Cântece din ţara mea.

D. N. Davidescu, *în continuarea ciclurilor sale de poeme pe teme istorice, apare cu volumul* Roma; R. Bcureanu, *fecund anul acesta, cu* Golful sângelui; I. Minulescu *îşi precizează ţinuta poetică în* Nu sunt ce par a fi; *poetul Florichi, d. Ion Pillat scoate, în adevărat virtuos al harpei sale lirice, frumosul acord al unui intreg volum de* Poeme într'un vers; *d-lui* Tudor Arghezi *îi apar într'un volum definitiv,* Versuri, *poemele publicate disparat; d.* Adrian Maniu *traduce o serie întreagă de suave* Poezii *din versurile* Carmen Sylvei; Tudor Măinescu *în* O fată mică se închină *rămâne acelaş poet al madrigalului din* O picătură de parfum.

Strângerea într'un volum, Pajere, *a versurilor lui* Matei I. L. Caragiale, *este un pios omagiu adus memoriei autorului* Crailor de Curtea Veche.

Aurel Tita *şi* E. Ar. Zaharia, *dintre poeţii, tineri, au făcut şi ei un pas către gloria literară cu două volume de poeme aî căror titlu ne scapă.*

Tot dintre tineri uitasem pe Virgil Carianopol *cu* Scriscri către plante *şi pe* Ştefan Baciu *cu* Poeme de dragoste.

S'a manifestat, în anul care a trecut, în domeniul poetic, tendinţa de a se lepăda toate acele funeste influenţe ale şcoalei dela Unu, integral, Urmuz, Contemporanul. *S'a observat acest lucru mai ales la tineri, ceiace e îmbucurător. Şcoala poetică actuală se desvoltă din ce în ce mai mult sub directivele legionare ale revistei* Iconar. *E un fapt pe care îl afirmăm cu tărie şi cu multă mulţumire sufletească totodată.*

NUVELA

Ca şi în alţi ani şi în 1936, nuvela a fost un gen literar foarte puţin frecventat. Moda romanului, intrată repede în obiceiurile cititorului român, a influenţat foarte mult o schimbare de macaz, pe care s'au grăbit să o efectueze mai toţi scriitorii: abandonarea migăloasei nuvele, pentru genul literar mai onorabil, care e romanul.

O discuţie începută pe tema oportunităţii revenirii la nuvelă s'a închis repede, şi fără motiv.

Vinovaţi de părăsirea unui gen literar care cere o observare amănunţit de atentă a scrisului nu sunt atât scriitorii, cât editorii cari preferă un roman prost unui volum de nuvele bune. Se pare că fiecare scriitor, care are azi un nume în literatura românească, păstrează printre hârtiile sale cel puţin un volum de nuvele, care poate va mai rămâne mult timp în starea de acum.

In aşteptarea unei cât de uşoare schimbări în mentalitatea editorului vom înregistra puţinele volume de nuvele apărute în anul scurs.

D. Valeriu Grecu, un nume pe care anul acesta îl întâlnim în literatură, călcând pe urmele lui Ion Dongoroz, s'a realizat frumos în volumul Să facem un gimnaz; d. N. Pora, unul din puţinii scriitori rămaşi credincioşi nuvelei, ne-a dat şi d-sa un volum de duioase povestiri, intitulat O ulcică la taica.

Au fost publicati în micile volumaşe ale Bibliotecii pentru toţi d-nii: N. M. Condiescu, autorul lui Conu Enache, cu Schiţe; d. V. I. Popa cu Povestiri cu prunci şi cu moşnegi şi d. Mircea Damian cu Bolşevicul.

In lumea dreptăţii, nuvelele d-lui I. Al. Brătescu-Voineşti au fost reeditate, şi ele, pentru a şasea oară.

Pentru frumoasa traducere făcută de d. Al. Marcu trebuie să menţionăm la acest capitol al nuvelei şi volumul III din Decameronul lui Boccaccio.

Esseul, Cronici, Critica şi Istoria Literară

Un gen cultivat de câtva timp în literatura noastră ca o floare de seră, dar pe o scară destul de întinsă, este esseul.

Tineri şi bătrâni, poeţi şi romancieri, toţi cu totul, încearcă măcar o privire critică în apele, mai limpezi sau mai turburi, ale unei probleme, în stufărişul unei opere sau, cele mai adesea, în viaţa unei complexe personalităţi.

Esseul e un gen literar pretenţios şi oarecum subţire.

Şi ceiace e îmbucurător pentru noi, pentru români, e că esseul ne prinde. Ne prinde ca şi cum dela Coressi şi până acum n'am fi îmbrăcat, ca haină de prestanţă literară, decât esseul.

D. Corneliu Z. Codreanu

D. prof. N. Iorga

D. I. Al. Brătescu-Voineşti

D. Nicolae Crevedia

D. Radu Gyr

D. Perpessicius

D. P. Georgescu-Delafras

Aceasta înseamnă că, peste risipa de calităţi cu care e dotat românul, i-a dat Dumnezeu talahului darul de a fi un spirit fin, pătrunzător şi capabil de a-şi organiza ştiinţificeşte munca intelectuală.

Dacă e să începem cu artileria grea a acestui gen, consumată în anul 1936, trebuie să aducem în prima linie numele şi cărţile unor oameni de înaltă cultură.

Să începem, cu alte cuvinte, cu d. Ion Petrovici, *emeritul profesor dela Iaşi care a dat, în* Viaţa şi opera lui Im. Kant, *tinerei biblioteci de filosofie românească, un volum masiv din toate punctele de vedere.*

D. Lucian Blaga *încearcă izbânzitor în multe privinţe, să găsească în* „Spaţiul mioritic" *substratul originar al creaţiilor anonime ale culturii populare româneşti; din* triologia culturii *dă la lumină* Orizont şi stil, *încercare clară în care reia unele teme din* Filosofia stilului.

Dintre tineri, d. M. Eliade *dă un frumos studiu asupra originei misticei indiene în* Yoga; *d.* Al. Claudian *mergând pe o linie inactuală azi, se dovedeşte totuşi în* Originea socială a filosofiei lui Auguste Comte *un abil exeget al problemelor filosofice; d.* Const. Noica, *unul din cartesienii de temperament ai filosofiei româneşti, desprinde clar câteva* Concepte deschise în istoria filosofiei la Descartes, Leibnitz şi Kant.

Vin apoi încercările d-nilor: Ştefan Teodorescu: Spre un nou umanism; V. V. Georgescu: Drept şi viaţă, *şi reflexiile asupra vieţii publicate de d.* Gr. Tăuşan *sub numele de* Opiniile unui singuratic.

Situându-se într'un punct de vedere al noilor orientări româneşti studiile d-lor: prof. Pompiliu Nicolau: *Naţionalismul constructiv;* Nichifor Crainic: Puncte cardinale în haos, *şi* C. Nicolau-Stroeşti; Tragedia neamului românesc *sunt tot atâtea meritoase încercări de limpezire a fenomenului naţionalist.*

Studiile asupra lui Eminescu s'au bucurat şi ele de contribuţia a două nume mari: d. Simion Mehedinţi *cu* Optimismul lui Eminescu *şi* Ion Sân Giorgiu *cu* Eminescu und der deutsche Geist.

In linia esseului literar se situează şi următoarele lucrări: D. L. Stăhiescu: *Viaţa şi opera lui Calistrat Hogaş;* Dragoş Protopopescu: *Fenomenul englez;* Camil Petrescu: *Teze şi antiteze;* Ion Pillat: *Portrete lirice;* E. Dvo cenco: *Inceputurile literare ale lui B. P. Haşdeu;* Radu Gyr *şi* Anton Balotă: *Eposul iugoslav;* Al. Dima: *Zăcăminte folklorice în poezia noastră contemporană;* N. I. Barbu: *Dualismul tragediei lui Sofocle;* Val. Al. Georgescu: *Problema răului la Dostoewski;* Alice Voinescu: *Montaigne şi* Em. Ciomac: *Poeţii armoniei.*

In fruntea cronicei despre oameni şi fapte se află d-nii: prof. N. Iorga *cu* Oameni cari au fost şi Sfaturi pe întunerec *şi* Octavian Goga *cu* O seamă de cuvinte.

Stau alături de aceştia: I. Nedelescu: *10 ani de justiţie contimporană;* M. Popescu-Spineni: *Procesul mănăstirilor închinate;* C. Gane: *P. P. Carp şi locul său în istoria politică a ţării (vol. II).*

D. Perpessicius, *singurul dintre criticii noştri care a apărut cu un volum în anul al cărui bilanţ îl facem a publicat a treia serie de* Menţiuni critice.

Capitolul istoriei literare începe cu acelaş neobosit cercetător al trecutului nostru literar: d. I. E. Torouţiu. *D-sa a publicat, pe rând:* Pagini de critică şi istorie literară, *al 5-lea volum despre* Junimea *şi încă un compact volum, al VII-lea, de* Studii *şi documente literare cuprinzând corespondenţa literară şi culturală, trimisă între anii 1890 şi 1934 d-lui prof. N. Iorga şi referindu-se în special la* Semănătorul.

O interesantă serie de Amintiri dela Luceafărul *a făcut să apară d.* Octav Tăslăuanu.

O încercare de desăvârşire de canoanele genului a înfăptuit d. Dan Simionescu *în* Istorie literară în recensii, iar d. *D. Murăraşu,* neobosit eminescolog, a îngrijit de apariţia unei frumoase ediţi a *Literaturii populare* eminesciene.

Cartea legionară

Fenomen caracteristic anului expirat, cartea legionară este unul din semnele cele mai pregnante ale renaşterii fiinţei spirituale a neamului românesc.

Efortul legionar tinzând, la început, să lege pe tărâm politic firul istoriei, s'a îndreptat acum cu toate resursele de vitalitate ale unui tineret crescut din necazurile pământului românesc spre a înfăptui redresarea spirituală a neamului.

Este, în iniţiativa acestui tineret, o muncă grea de deştelenire a pârloagelor infestate de pălămida tenace a scrisului jidănesc, dar nu e mai puţin adevărat că ea a dat roade.

Truda cărturărească a mişcării legionare, deşi la început, a însemnat mult pentru mersul spiritual al vremii noastre şi ea a culminat cu acea carte de foc a Căpitanului, „PENTRU LEGIONARI", carte de îndemn către sănătate morală, carte de revoltă contra tuturor suferinţelor tineretului acestei ţări memento al tuturor păcatelor politicianiste, şi îndreptar pentru organizarea unei noui vieţi de stat.

Caracterul militant al scrierilor legionare nu strică întru nimic laturei lor strict literare. Ba vigoarea, clocotul interior al stilului, — un stil dur, — dau o neasemuită frumuseţe cărţilor tineretului verde.

Este iarăşi caracteristică seriozitatea, — aproape asprimea, — cinstea, expunerea răspicată, românească a problemelor puse în scrisul legionar. Pentru nişte cărţi scrise cu intenţia de a lămuri, acesta este un lucru de mare preţ.

Şi e bine că se găseşte în toate cărţile apărute până acum.

Inceputul cărţilor legionare l-a făcut de mult acea Cărticică a şefului de cuib, care lămurea organizarea legionarismului şi a fost aproape singura până în anul 1936. Abia anul expirat a deschis drumul mare scrierilor legionare.

D. Icm I. Moţa, ni se pare, a făcut începutul cu acea istorie în articole polemice a mişcării legionare de la 1922 şi până acum, purtând titlul Cranii de lemn.

Părintele Ion Moţa, a făcut apoi să apară „42 de ani de gazetărie", cronică despre oameni, fapte şi lupte duse pentru naţionalism.

D. Ion Foti expune felul în care e înţeleasă rasa în cadrul mişcării legionare în „Concepţia eroică a rasei", carte de rară vigoare stilistică şi pătrunzătoare analiză.

Poetul Radu Gyr cu volumul Femeia în eroismul moral spiritual şi naţional arată marea misiune a femeii în legionarism.

Pentru a face cunoscută personalitatea conducătorului legiunii, d. Ion Banea scrie pe înţelesul tuturor cartea Căpitanul.

Românul de mâine. Intre lumea verde şi lumea comunistă şi Românismul nostru, **sunt trei cărţi, cari fixează adevărata poziţie şi ţelurile mişcării legionare, scrise de d. Al. Cantacuzino.**

Alte trei mici volume: Tineretul şi politica, de Ernest Bernea, Naţionalismul tineretului, de D. C. Amzăr şi Tineretul şi politica externă de Mihail Polihroniade caută să soluţioneze o serie de probleme actuale privind tineretul.

Copilul spion, Mateo Falcone, Costa Belimace, **sunt mici broşuri cari pentru tinerele frăţii de cruce legionare înseamnă mult.**

Tot pe această linie de lămuriri şi îndemnuri către o nouă viaţă românească se situiază şi două volume, bine cunoscute cititorilor noştri, editate de „PORUNCA VREMII".

Primul, „FRANCMASONERIA", de Florin Becescu, **lămureşte deplin primejdia masoneriei. E o lucrare unică în genul ei şi are meritul de a fi scrisă pe înţelesul tuturor, ceeace a făcut-o să se bucure de o bună primire în publicul cititor.**

Al doilea, „TREZIŢI-VA ROMANI" de Radu Bardă, **carte de poezii în care freamătă revolta românismului prea mult timp nesocotit, a însemnat un adevărat succes pentru scrisul naţionalist. La fel ca şi „Francmasoneria", „TREZIŢI-VA ROMANI" a intrat repede în simpatia lumii româneşti.**

CLADIREA NOUA A UNEI EDITURI ROMANEŞTI

Fiindcă suntem la acest îmbucurător capitol al isbânzilor scrisului românesc, nu putem trece cu vederea un eveniment de frumoase semnificaţii pentru mişcarea de ridicare naţională pe care o trăim.

La începutul sezonului literar de toamnă s'a inaugurat noul local, al adevărat palat, al editurei „CUGETAREA".

Insufleţirea românească, sub a cărei stăpânire a avut loc actul solemn al inaugurării, este un semn mare pentru cartea curată, cartea bună, cartea care îi trebuie românului de mâine.

D. P. GEORGESCU-DELAFRAS, *a mărturisit o linie de credinţă naţionalistă şi o voinţă de a creia românească, care i-au adus toate simpatiile voitorilor de bine ai naţiei româneşti.*

O RECUNOAŞTERE POSTUMA

Premiul naţional de literatură, cămătăreşte desfăcut în două, a fost decernat post-mortem lui Gib I. Mihăescu, marele geniu epic al scrisului românesc şi poetului Ion Pillat, care deşi solicitat, n'a înţeles să renunţe la partea concretă a recunoaşterii talentului său, în favoarea unei văduve şi a două fetiţe.

TREI MORŢI

Nu a trecut prea mult timp de când s'a călătorit spre cele veşnice, un tânăr, care înseamnă o pierdere pentru literatura românească nu atât prin ceeace a dat, cât prin ceeace putea să dea.

Moartea lui **Bogdan Amaru** a redeschis şi anul acesta, pentru foarte puţin timp e drept, discuţia asupra tragicei situaţii a tânărului scriitor român.

Tânărului oltean, secerat de o boală care nu iartă, i-au luat-o înainte pe drumul către apele negre ale Styxului alţi doi scriitori, cari dacă n'au făcut prea mult sgomot în jurul persoanei lor, au însemnat mult pentru literatura românească: primul **Matei I. L. Caragiale**, un aristocrat al scrisului românesc, al doilea **G. Ibrăileanu**, un pătrunzător spirit critic al literaturii noastre.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Spectacol de balet.
TEATRUL NAŢIONAL: Omul şi masca.
REGINA MARIA: De ziua neveste-mi.
TEATRUL COMOEDIA: Poveste de iubire (premieră).
MODERN: Matineu şi seara: 9000 fr. recompensă.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CREŞTINI

CAPITOL: Marşul de noapte şi jurnal Eclaire.
ARO: Sissy, jurnal şi completare.
ROXY: Marşul de noapte şi jurnal Eclaire.
FEMINA: Grădina lui Allah.
A.R.P.A.: Moartea se răzbună, jurnal şi completare.
FORUM: Duşmanii oamenilor şi D-na Sherlok şi d. Holmes.
MANON: Taras Bulba şi Trăiască iubirea.
OMNIA: Duşmanii oamenilor, Demonul de argint şi revistă.
TRIANON: Magnolia (Schow Boat).
FRANKLIN: Macul roşu şi Banda veselă.
CITY: Babbie şi Dominoul verde
DARLY: Antonia adverso şi Extraordinarul Joe
MARCONI: Ave Maria, Carnavalul din Veneţia şi revistă.
MODEL: Nu sunt vinovat şi Desfiguratul.
BARCELONA: Sub două drapele şi Distrugătorul.
CENTRAL: Timpuri noui. Ultimul păgân şi completare.
VESEL: Matineu şi seara: Călugărul din vechiul schit.
LIGA CULTURALA: Matineu şi seara: Şi eu am dreptul la viaţă.
ALHAMBRA: Matineu şi seara: Marea ducesă de Alhambra.
VOX: Matineu şi seara: Vox populi, Vox Tănase.
MAJESTIC: Matineu şi seara: Misterele din Majestic.
COTROCENI: Rose Marie şi Biroul II de spionaj.
DIANA: Luptătorii din Texas şi Secretul celor 13 mascaţi.
DICHIU: Păcatul Stelei Porish şi Gondolierul de pe Broadway.
MILANO (Călăraşi 153): Spaniolita şi Omul a spart banca.
ILEANA: Katerina şi Ferma morţii
ORFEU (b-dul Ghica 193): Mesagiul către Gania; Ofiţerul de bord şi completare.
TRIUMF (Griviţei 335): Trădare şi Flica rozelor.
VOLGA (La Roata lumii, Dorobanţi): Taros Bulba şi Controlorul.
DORY: Bengalii, Caliente şi revistă.
LIZEANU: Ofensiva morţii şi Koenigsmark.
UNIC (Piaţa Filantropia): Răzbunarea lui Tarzan cu Herman Brix şi Tinereţea unei regine cu Jeni Jugo.
FLORIDA (Bul. Ferdinand nr. 118): Fedora şi Corabia morţii.
PACHE: Eu şi Impărăteasa şi Suflete biciuite.

Radio

LUNI, 11 IANUARIE 1937

13.00. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz. Muzică variată (discuri).
14.10. Radio-jurnal. Ora. Mersul vremii. Bursa. Ştiri interne şi externe.
14.30. Muzică distractivă (discuri).
15.00. Ultimele ştiri.
18.00. Lectură de Al. Stamatiad.
18.15. Cele patru anotimpuri în muzică (discuri).
19.00. Concert de după amiază al Orchestrei Radio, dir. de Const. Nottara.
20.00. Un ministru de finanţe de odinioară: Suliy, de Grigore Drăgoescu.
20.20. Continuarea concertului Orchestrei Radio: Serenade, Aubade şi Barcarole.
21.05. „Temeiurile" revizionismului maghiar de P. Nemoianu.
21.20. Muzică de cameră: Quartetul Fundaţiilor Regale.
22.05. Cărţi şi reviste.
22.10. D-na Alexandra Grozea, canto.
22.30. Concert nocturn al Orchestrei Vasile Julea, transmis dela restaurantul Coşna.
23.45. Jurnal pentru străinătate în limba franceză şi germană.
23.55. Ultimele ştiri.

MARŢI, 12 IANUARIE 1937

6.30. Deschiderea emisiunii. Gimnastică ritmică. Radio-jurnal. Concert de dimineaţă (discuri). Sfaturi gospodăreşti şi medicale.
7.30. Inchiderea emisiunii.
13.00. Ora. Culturale. Sport, Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz. Orchestra Ionel Cristea.
14.10. Radio-jurnal: Ora. Mersul vremii. Bursa. Ştiri interne şi externe.
14.30. Continuarea concertului.
15.00. Ultimele ştiri. Bursa cerealelor.
18.00. Lectură de V. Demetrius.
18.15. Concert de muzică distractivă (discuri).
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualităţi.
19.10. Muzică variată (discuri).
19.30. Muzică de cameră.

UNIVERSITATEA RADIO

20.00. Ştiinţele geologice şi rolul lor în cultura ştiinţifică a omului de prof. I. Popescu-Voineşti.
20.20. Concert de mandoline. Orchestra Mutaffian.
20.55. Gheorghe Bădulescu-canto.
21.15. Echipa studenţească şi viaţa sufletească a satului de Alex. Lascarov Moldovanu.
21.30. Concert Simfonic al Orchestrei Radio, dirij. de Ion Nona Otescu.
22.30. Radio-jurnal. Sport.
22.45. Continuarea concertului simfonic.
23.15. Muzică distractivă (discuri).
23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză şi germană.
23.55. Ultimele ştiri.

Când va avea loc adunarea generală a Băncii Naționale

— Ce locuri sunt vacante. Termenul pentru prezentarea procurilor. Societățile și băncile, care nu îndeplinesc condițiile legii de protecție a muncii naționale, nu vor fi admise la adunarea generală. Va produce mare scandal cazul Cristache Simionescu —

Adunarea generală ordinară a acționarilor Băncii Naționale a României — în conformitate cu art. 78 din statutele B. N. R. — va avea loc Duminică, 21 Februarie a. c., ora 10.

Consiliul Băncii Naționale a publicat în Monitorul Oficial convocarea adunării generale, cu toate normale premilitare — în conformitate cu art. 79 din statute.

TERMENUL DE PREZENTARE A PROCURILOR

Pentrucă la adunarea generală de anul trecut s'a făcut mare scandal și a fost o neînțelegere între d. MITIȚA CONSTANTINESCU, guvernatorul Băncii Naționale și d. DINU BRATIANU, mare acționar al băncii, asupra termenului pentru remiterea procurilor, trebue să reamintim cititorilor noștri acționari la B. N. R., că art. 75 din statute prevede :

„Procurile și orice acte justificând dreptul de a participa la adunarea generală conform aliniatelor precedente — pe care le comentăm mai la vale, N. R. — *trebue să fie legalizate și contrasemnate de mandatari și delegați. Ele vor fi remise băncii* cu cel puțin două zile libere *înainte de adunare, timp în care orice transfer de acțiuni va fi suspendat".*

Așa dar, procurile legalizate și orice acte, justificând dreptul de a participa la adunarea generală, vor fi prezentate la ghișeul Băncii Naționale, cel mai târziu, până Joi, 18 Februarie a. c., orele 18.

Lămuriri suplimentare se vor da de către funcționarii băncii, însărcinați pentru aceasta.

SOCIETĂȚILE ȘI BANCILE CU PERSONAL STRAIN NU AU DREPT DE VOT

In conformitate cu art. 75 din statutele Băncii Naționale, adunarea generală e compusă din acționari de naționalitate română, proprietari a 20 de acțiuni, înscrise pe numele lor de trei luni complet scurse, adică la 20 Noembrie 1936.

Acționarul nu poate fi reprezentat decât printr'un mandatar, având el însuși dreptul de vot.

Totuși, societățile, stabilimentele și corporațiunile pot să fie reprezentate printr'o persoană anume delegată sau prin orice acționar al băncii.

In ce privește societățile, proprietare de acțiuni ale Băncii Naționale — precizează ultimul aliniat din art. 75 — sunt considerate ca românești acelea cari vor îndeplini condițiunile legii de protecție a muncii naționale.

Invităm pe d. guvernator și consiliul de administrație al Băncii Naționale, să dea dispozițiuni drastice în sensul aliniatului mai sus citat și să afișeze din timp numele societăților și băncilor din această categorie. De altfel, — dorit sau nedorit — vor avea și concursul nostru pentru a descoperi și înlătura societățile și băncile jidovite și înstrăinate.

CE SE VA DISCUTA IN ADUNAREA GENERALA?

Raportul consiliului de administrație și raportul consiliului de cenzori, către adunarea generală ordinară a acționarilor Băncii Naționale, anul acesta se prevede a fi de un interes excepțional, având-se în vedere, că se va face o dare de seamă asupra: evaluării stocului metalic și vechea datorie a statului către B. N. R.; problema monetară în raport cu situația internațională ; problema compensațiilor (ce vor fi lichidate la 1 Februarie) și a devizelor ; mișcarea și operațiunile cu devize ; situația acordurilor de plăți cu străinătatea ; problema creditului ; contribuțiuni, binefaceri și ajutoare pentru personalul băncii ; beneficii, dividend, etc.

Ordinea de zi a adunării generale, prezentată de conducerea băncii, va privi : aprobarea bilanțului încheiat la 31 Decembrie 1936 ; descărcarea consiliului de administrație de gestiunea sa ; distribuirea beneficiilor realizate conform bilanțului ; alegerea a doi administratori delegați — unul în locul d-lui VICTOR SLAVESCU, ales în adunarea generală de anul trecut și care a renunțat la mandatul său și, al doilea în locul d-lui OSCAR KIRIACESCU, . al cărui mandat expiră la sfârșitul acestui an ; alegerea unui cenzor în locul d-lui CORNELIU CIORANU, al cărui mandat expiră anul acesta ; și însfârșit, se va reînoi — probabil — numirea în funcția de vice-guvernator a d-lui C. T. TEODORESCU, dacă până atunci se va avea în'tr'un anumit fel de către cei în drept.

SURPRIZELE VIITOAREI ADUNARI GENERALE

In afară de cele arătate mai sus, vor avea loc desigur și vreo câteva surprize

In primul rând, cititorii credincioși ziarului „PORUNCA VREMII" și acționari ai Băncii Naționale, vor aduce — probabil — în discuția adunării generale CAZUL CRISTACHE SIMIONESCU, situația acestuia la B. N. R. ca cenzor și ca reprezentant al ministerului de finanțe în comisia pentru lichidarea portofoliului imobilizat, de pe lângă Banca Națională; în comisia pentru acordarea devizelor la particulari, de pe lângă direcția contingentării din ministerul industriei și comerțului, etc.

Cu această ocazie vom auzi și cuvântul d-lui MITIȚA CONSTANTINESCU, guvernatorul Băncii Naționale, care printr'o adresă către ministerul finanțelor, a admis o monstruozitate juridică, în dauna intereselor generale ale publicului, ale statului și ale Băncii Naționale, avându-se în vedere consecințele, ce vor surveni după procesul dela 22 Ianuarie a. c., dela Curtea de apel, secția III și, avându-se în vedere comunicările, ce au avut loc la Cameră.

A doua chestiune delicată pentru d. MITIȚA CONSTANTINESCU va fi problema personalului concediat din serviciile Băncii Naționale, cele mai multe din aceste cazuri aflându-se chiar în fața justiției.

Insfârșit, a treia chestiune, care va comporta un deosebit interes, va fi chestiunea excedentului băncii. Acesta, dacă va fi supus unei minuțioase chirurgii — cum sunt destui chirurgi printre acționarii băncii, în acelaș timp cu suflet și de caracter — se va constata, că beneficiile acordate, în bună parte unor oameni bogați, sunt meschine aranjamente, după urma cărora, în deosebi, au suferit comercianții, cari au fost speculați la operațiunile de devize și valută, precum și funcționarii băncii, cari au fost concediați sau, cei încă în serviciu nu au primit „contribuțiunile, binefacerile și ajutoarele", ce li se cuveneau legal, cu scopul ca fondul acesta să fie virat și folosit pentru umflarea excedentului anului trecut.

Intr'un reportaj viitor ne vom ocupa de locurile vacante de administratori și cenzori și de candidaturile ce se anunță.

P. Tipărescu

Politice

In urma legăturilor politice cari există între cei doi oameni politici, d-nii col. De la Roque și Alexandru Vaida-Voevod, șeful „Frontului Românesc", a trimis cu ocazia anului nou următoarea telegramă d-lui col De la Roque :

„Urmărind același scop, de salvgardare a civilizației pentru care atâția eroi francezi și români și-au vărsat sângele, Vaida Voevod, șeful „Frontului Românesc", roagă pe col. De la Roque, președintele partidului social francez, de a primi urările sale de bine pentru anul 1937. Fie ca patriile noastre să urmărească cu succes lupta lor pentru idealul comun de pace, în onoare și libertate, de respect al familiei și muncii.

Alexandru Vaida Voevod"

La această telegramă, d. Vaida Voevod a primit următorul răspuns:
„Excelenței sale Alexandru Vaida Voevod
președintele Frontului Românesc

Lt. col. De la Roque, președintele partidului social francez, mulțumește d-lui Vaida Voevod, șeful Frontului Românesc, pentru urările sale și prezintă urările sale pentru sporirea păcii și prosperitatea frumoasei sale țări, exprimându-și dorința arzătoare ca efortul oamenilor de bine în serviciul muncii, al familiei și patriei, să apropie în cultul onoarei popoarele mândre de tradițiile lor și curajoase în orientarea de viitor, în particular de națiunile surori, cari sunt România și Franța.

Col. De la Roque"

*

D. dr. Ilie Rădulescu, directorul nostru și președintele Asoc. Voluntarilor de război a primit următoarea telegramă:

„Voluntarii din județul Vlașca cu ocazia adunării pentru înființarea filialei Vlașca, vă urează sănătate și spor la muncă.

Căpitan I. BALANESCU"

*

IERI dimineață la ora 11 s'a oficiat în biserica Sf. Constantin un parastas pentru pomenirea generalului N. Condeescu, fost ministru al armatei.

Au fost de față membrii familiei și numeroși ofițeri superiori, în frunte cu d. general N. Samsonovici șeful Marelui Stat Major.

*

INCEPAND de azi dimineață școlile din Capitală și-au reluat cursurile, spre deosebire de cele din provincie cari și-au reluat activitatea încă de Vineri.

Trenurile de aseară și de azi dimineață au adus în Capitală numeroși elevi cari și-au petrecut vacanța în provincie.

*

IERI s'a ținut la Galați o întrunire național-țărănistă. Dela centru au participat d-nii: Armand Călinescu, M. Ghelmegeanu și Virgil Madgearu. Intrunirea a fost deschisă de către d. Gr. Gafencu, proaspătul președinte al acestei organizații. Vorbitorii au cântat pe vechea strună, cu care opinia noastră publică s'a obișnuit.

D. V. Madgearu a polemizat în tot discursul cu d. dr. Alex. Vaida-Voevod președintele Frontului Românesc.

*

D. I. MIHALACHE președintele partidului național-țărănesc, care se află la Dobrești-Mușcel va veni mâine în Capitală, unde va prezida o consfătuire a membrilor biroului executiv.

Ortodoxia noastră națională

— Conferința d-lui prof. Nae Ionescu la biserica studențească Sf. Anton —

D. prof. NAE IONESCU a vorbit ieri în biserica Sf. Anton, în fața unui auditoriu compus în cea mai mare parte din studenți, despre: „ORTODOXIA NOASTRA NAȚIONALA".

Catolicismul, a spus vorbitorul, e o religie care depășește frontierele națiilor, o religie universală.

Astfel, în epoca actuală caracterizată de un naționalism totalitar, care îl confiscă pe individ în beneficiul nației, catolicismul intră în mod fatal în luptă cu naționalismul.

Protestantismul, la rândul lui, care e o religie individualistă, vine și el în conflict cu naționalismul epocii, care e colectivist.

Cu totul altfel stau lucrurile cu ortodoxia românească, care e atât de națională, încât se confundă cu trăirea a parte, specifică, dealungul veacurilor, a ființei.

Naționalismul totalitar de azi — spiritual, moral, esclusivist și colectivist — întregește ortodoxia și încoronează opera ei istorică, în decursul căreia a fost cel mai puternic ciment al ființei risipită sub atâtea stăpâniri și climate spirituale. Ortodoxia românească se regăsește în naționalismul esclusivist și totalitar de azi, pentrucă ea însăși e esclusivistă și împotriva oricărei tranzacții în afară.

Ortodoxia nu e formală, astfel cum sunt catolicismul și protestantismul — religii cari cer individului numai să se supună anumitor reguli formale — ci comunicativă.

Ortodoxia cere individului credință arzătoare, comunicarea spirituală cu Dumnezeu.

Ea e misionară și mistică, asemenea naționalismului actual.

Problema desvoltată de d. prof. NAE IONESCU, cu logica și dialectica d-sale recunoscute, în fața unui auditoriu care-l ascultă de obicei cu religiozitate, este de un interes capital pentru întreaga cultură națională, care și-a lămurit definitiv prin această conferință, întrebarea: de ce fascismul a venit în conflict cu catolicismul, iar național-socialismul cu același catolicism și cu protestantismul, în vreme ce naționalismul totalitar românesc duce atât de bine casă cu ortodoxismul, întregindu-se și sprijinindu-se reciproc?

Din parte-ne, socotim că vorbirea d-lui prof. NAE IONESCU nu trebue să rămână localizată în spiritul ascultătorilor de ieri dela Sf. Anton.

E o necesitate ca, în actualul moment al conștiinței naționale și ortodoxe, cuvântarea d-lui prof. NAE IONESCU să pătrundă în straturile largi ale intelectualilor naționaliști.

Ca încheere, un cuvânt cald pentru d. avocat ST. ANASTASESCU, organizatorul ciclului de conferințe dela Sf. Anton, a cărui lipsă de preget în a sesiza necesitățile culturale și religioase ale studențimii bucureștene și în a organiza prompta lor satisfacere, merită mai mult decât laude.

I. D.

ROMANII!

Voi cu inima creștină :
De pe ochii voștri rupeți
Pânza'ntinsă de dușmani,
Nici un ac dela jidani !

Roadele social-economice ale regimului național-socialist

Cum „se moare de foame" în Germania lui Adolf Hitler

Peste puține zile, regimul național-socialist din Germania împlinește patru ani de existență. Primii patru ani. Cei patru ani ceruți de Fuehrer pentru a dovedi lumii și mai ales germanilor că spre a avea pâine și onoare, nu e nevoe decât de ordine, moralitate și patriotism.

Cu ce rezultate se înfățișează d. Hitler la 30 Ianuarie 1937, în fața poporului său, căruia i-a cerut în momentul venirii la putere, patru ani de ascultare?

Dar să precizăm: REZULTATE PIPAIBILE, iar nu vorbe goale.

Ei bine, în această privință avem la îndemână o mărturie pe care nu o poate contesta nimeni, nici însăși sau KALMAN BLUMENFELD.

ȘOMAJUL

Germania nu mai are astăzi nici picior de șomer, deși la 1 Ianuarie 1933 avea șase milioane de brațe încrucișate, ceeace raportat la massa populației în stare de a lucra — exceptând adică pe copii, pe bătrâni și femeile casnice, cari nu prestează muncă salariată — insemna 25%.

Adică, din 4 germani, lucrau numai trei, iar unul șoma.

Unde sunt cei șase milioane de „arbeitloși"?

Hitler i-a integrat în marele ruaj al muncii și producției naționale, fără asasinate, fără război civil și fără socializarea mijloacelor de producție.

Dar sub acest aspect al desvoltării muncii naționale, Adolf Hitler a realizat un adevărat miracol.

El nu a făcut numai ca șomajul din țara sa să dispară cu desăvârșire, dar prin organizarea muncii sistematice, în cadrul unei rânduieli desăvârșite, Germania e pusă azi în fața unei probleme uluitoare: EA A INCEPUT A DUCE LIPSA DE TECHNICIENI.

Să notăm bine: cea mai industrializată și mai technicizată țară din Europa și a doua din lume — sub acest raport — după America, țara care de un veac exportă technicieni pe tot globul, țara în care din 3 cetățeni cel puțin unul se pricepe foarte bine la mecanică și electricitate, a început a duce lipsă de technicieni.

Nu vi se pare că această afirmație aduce o plăsmuire de basm?

Și totuși, e vorba de purul adevăr.

O mărturisește marele hebdomadar francez „JE SUIS PARTOUT", cu o invidie amestecată cu stupoare.

„Măsurile luate de național-socialism — spune „JE SUIS PARTOUT" — pentru a împiedica înmulțirea peste nevoi a profesiilor liberale, să fi condus ele oare în atât de puțini ani la un exces contrariu? Căci e fapt neîndoios că în domeniul technicei, unde înainte era pletoră de candidați, astăzi se observă o lipsă îngrijorătoare de personal.

„In ultimul timp, în interval de numai câteva zile, s'a dat alarma de patru ori în această privință, cu ocazia unor întruniri de ingineri, chimiști și industriași.

„Conducătorii jurnalelor germane, de pildă, având nevoe de 90 de tineri ingineri de specialitate anual, constată cu îngrijorare că în școlile de specializare nu pătrund decât 30 de candidați pe an.

„Intr'un alt mare număr de industrii, stiuația este aceeași și dacă nu se găsesc remedii, dacă lucrurile vor continua tot astfel, în câțiva ani ar fi amenințat nu numai mersul normal al industriei, dar mai ales mersul cercetărilor—intervențiile și descoperirile technice — grație cărora industriile se perfecționează și reînoiesc fără contenire.

„La această lipsă de technicieni instruiți se adaogă LIPSA LUCRATORILOR CALIFICAȚI.

„Aceasta e atât de simțită, încât solicitările patronilor cari au nevoe de lucrători calificați sunt repetate de câteva ori până sunt satisfăcute.

„Guvernul a început să fie neliniștit de această problemă și a ordonat industriașilor să-și formeze singuri ucenici".

SE MOARE DE FOAME IN GERMANIA?

Sărindarul nostru urlă zilnic pe zeci de coloane că în Germania se moarte literalmente de foame.

Dar care e adevărul adevărat? Să dăm din nou cuvântul ziarului francez numit mai sus:

„Noi am atras deja atenția asupra alegațiilor răspândite în străinătate cu atâta ușurință, cu privire la pretinsa „MIZERIE GERMANA".

„Căci după statistici, niciodată germanii nu au dus-o mai bine ca în cursul lui 1936.

„Consumația produselor alimentare a atins în Reich, în 1936, nivelul din 1928, care a fost un adevărat an de belșug și e dat ca exemplu de prosperitate pentru perioada de după război.

„In comparație cu 1928, consumația cărnii a scăzut în 1936, dar în schimb a crescut consumația altor alimente și anume: cacao cu 6%, fructele coloniale cu 29%, peștele de mare cu 41%.

„Consumația untului a crescut numai cu cu 10%, dar s'au consumat mai puțin alte grăsimi de calitate inferioară, ca osânza topită, și margarina.

„Cu toate acestea, proporția produselor importate a scăzut față de 1928, dela 30 la 14%.

„Dar tocmai acest fapt arată că nu e vorba în Germania de secetă alimentară.

„Intr'adevăr, nu se poate muri de foame într'o țară care își produce singură 86 din ceeace consumă".

Cum s'a ajuns la asemenea rezultate?

Foarte simplu: sub național-socialism se lucrează într'o ordine desăvârșită și în modul cel mai sistematic cu putință, iar aceasta nu numai în industrie, unde raționalizarea și sistema sunt ușor posibile, ci și în agricultură, unde sunt de învins, sub acest raport, numeroase dificultăți.

Constatarea aceasta a enunțat-o recent d. HIALMAR SCHACHT, ministrul economiei naționale germane, declarând:

„GERMANIA SCOATE DIN SOLUL SAU TOT CEEACE SE POATE. NU SE PIERDE NIMIC DIN CEEACE SE POATE VALORIFICA".

I. D.

Licențiații academiilor comerciale

vor împiedica deschiderea „Institutului technic economic"

Ieri dimineață a avut loc în amfiteatrul „AUDITORIUM MAXIMUM" din palatul Academiei comerciale din București, o adunare generală extraordinară a asoc. A.L.A.C.I. la care a participat un număr foarte mare de membri.

Cei peste 600 de doctori și licențiați întruniți cu această ocazie au protestat din nou cu energie împotriva loviturii ce încearcă să li se dea de către anumiți interesați dela conducerea Academiei de înalte studii comerciale prin înființarea așa zisului „institut tehnic economic".

Licențiații academiei în unanimitate au hotărît împiedicarea cu orice preț a deschiderii și funcționării institutului mai sus amintit. La desbateri a participat și d. prof. SPIRIDON IACOBESCU, care a recunoscut justețea revendicărilor licențiaților, care nu atinge atât drepturile lor, cât pe acelea ale viitorilor alaciști, adică ale actualilor studenți ai academiilor. D. IONESCU IVANOF a cerut din nou ca cei vinovați, adică inițiatorii acestui institut să tragă toate consecințele, în frunte cu rectorul RADUCANU, care trebue să demisioneze dela conducerea unei instituții universitare despre care spune că nu dă societății elemente suficient pregătite din punct de vedere practic.

Notă discordantă nu a făcut decât un interesat care-și publică astăzi punctele de vedere în ziarul „DIMINEAȚA", față de care comentariile sunt inutile.

S'a hotărît deasemenea excluderea din asociație a tuturor membrilor cari lucrează contra intereselor ei și cari au acceptat posturi de profesori la acest institut.

Desbaterile pe larg ale acestei importante adunări le vom publica în numărul nostru de mâine.

In atenția siguranței generale a Statului

Propaganda sovietică a lui Marton Hertz este continuată de un vânzător de ziare dela chioșcul din Calea Victoriei 30

In numărul festiv de Crăciun al ziarului nostru, am adus la cunoștința siguranței generale a Statului că după sigilarea bordelului de propagandă sovietică a jidovului austriac Marthon Hertz, revistele și celelalte publicațiuni cu caracter comunist și iredent erau distribuite de doi vânzători dela așa-zisul birou de presă „Luvru" din str. Oituz 14.

Menționam atunci că sub masca „biroului de presă", jidanul rus Alexandrowsky, devenit cetățean român după război, actualmente funcționar la legația roșie din București, continuă cu asiduitate otrăvirea sufletului românesc cu maculatură bolșevică.

In urma acestui alarmant strigăt al nostru, forurile competinte au instituit imediat o descindere inopinată la „biroul de presă" din str. Oituz, confiscând foile criminale.

DAR PROPAGANDA CONTINUA...

Suntem informați că deși siguranța a interzis oficinei comuniste din str. Oituz 14 să mai dăinuiască, adepții exerocului expulzat Marthon Hertz distribuiesc încă pe furiș tipăriturile cari au otrăvit sufletul românesc atâția ani. CONCOMITENT CU ACEASTA, VANZATORUL DE ZIARE TOMA PARSOT DE LA CHIOȘCUL „LUVRU" DIN CALEA VICTORIEI No. 30, CARE ESTE REPREZENTANTUL ZIARELOR ȘI BROSURILOR DIN ȚARA ROȘIE, DESFAȘURA O VIE ACTIVITATE IN COLPORTAJUL PUBLICATIILOR CU CUPRINS COMUNIST.

Cerem ca Siguranța generală a Statului să procedeze imediat la arestarea acestui individ, pentru a se stârpi din rădăcină și pentru totdeauna nucleile comuniste organizate de exrocul internațional Marthon Hertz, părintele maculautrei „Celor 15 lei" și a colecției „Femeile celebre".

Orfanii Mariei Ciolac și bogătașii Capitalei

O scrisoare a d-lui avocat Ion Gheorghiță din Tg. Neamț

In numărul de anul nou al „PORUNCII" directorul nostru arăta soarta tristă a cinci orfani rămași pe urma văduvei Maria Ciolac și arătând că trei din ei au fost luați de trei familii milostive spre a fi crescuți, adăoga că pe un al patrulea îl ia „PORUNCA VREMII" și făcea un apel la miile de bogătași din această Capitală, să ia unul din ei și pe cel de al cincilea.

In urma acestui articol am primit următoarea scrisoare:

Stimate d-le dr. Rădulescu,

Eu, Ion Gheorghiță, avocat din Tg.-Neamț, văzând articolul d-tale: „POVESTE TRISTA" în „PORUNCA VREMII" No. 615, vă spun că am două pisici, însă nu de lux, ci pentru a prinde șoarecii, care-mi fac pagubă prin casă și pe lângă casă; deasemenea am doi câini, nu însă foxterieri sau altfel de jigodii, ci câini românești, necesari pe lângă casa gospodarului pentru deșteptare și pază de prieteni, pardon de dușmani. *Mulțumesc proniei cerești am cu ce-i hrăni pentru ceiace îmi fac. Aceasta nu mă oprește, ca să mai cresc un copil acum la bătrânețe ca văduv, după ce am crescut cinci ai mei, iau dar în îngrijirea mea pe băiatul Mariei Ciolac, cel de 8 ani.*

Până voi veni în București, îndrumați-l la fiul meu avocatul I. Gheorghiță, str. Aviator Cretu Petre nr. 62, București II, parcul Domeniilor, să-l ocrotească până vin eu.

Sănătate să-ți dea bunul Dumnezeu și mulți ani cu bucurie și voie bună.

I. Gheorghiță
avocat Tg.-Neamț

Așa dară din toată lumea s'a găsit o singură inimă românească și milostivă și aceia la un bătrân care a mai crescut cinci copii și care deci își făcuse cu prisosință datoria și către țară și către societate.

Apelul directorului nostru era adresat bogătașilor din București, acelora ce-și plimbă în limuzine scumpe plictiseala unei vieți fără de rost, acelor cucoane ce fac paradă filantropică și cresc pe perne de puf câini sau pisici de mare lux, înconjurându-i de o dragoste și o atenție ridiculă și costisitoare și mai ales jignitoare pentru sufletul omenesc.

Ei bine nu s'a găsit nimeni dintre aceștia care să fi simțit în sufletul lui o mustrare pentru nesimțirea cu care tratează o favorizare a destinului, nici unul care să-și fi simțit inima înmuiată de soarta tristă a copilului de câțiva anișori sortit să fie cerșetor fără de nici o vină, dela primi lui pași în viață.

Așa dară separația între cele două lumi este mai prăpăstioasă decât ne-am fi putut închipui. Deoparte bogătașul ajuns cine știe cum la averi fabuloase, crește în lux sfidător câini, pisici, maimuțe și alte orătănii fiindcă nu și-a simțit chemarea să facă unul sau mai mulți copii, de alta muncitorul de toată ziua ce trudește pentru familia lui și nu se dă înapoi să dea țării cât mai multe odrasle pentru a avea cu ce-și apăra drepturile și hotarele, chiar dacă știe că murind el soarta copiilor lui rămâne un trist semn de întrebare.

E dureroasă această constatare și plină de învățăminte. Vom avea timpul să revenim asupra ei.

Noi mulțumim din toată inima sufletului mare și plin de căldură omenească și românească a d-lui avocat ION GEHORGHIȚA DIN TG.-NEAMȚ și-i vom împlini dorința încredințându-i pe cel de al cincilea orfan al Mariei Ciolac.

Fapta d-sale este cu atât mai frumoasă cu cât oferta ce o face este singura pe care am primit-o.

Milostenia creștinească și românească, virtute a ospitalității și spiritului de ajutorare frățească să fi devenit atât de rare?

Adunarea Uniunii generale a absolvenților școalelor speciale, liceelor și gimnaziilor industriale

Eri dimineață a avut loc în sala „CERCUL IEȘENILOR", sub președinția d-lui ing. insp. general ELIE BUJOIU, președintele Uniunii, o măreață adunare profesională, la care a participat asociația patronilor absolvenți prin d-nii : *Dimitriu, Mera, D. Dumitrescu, I. Bruteanu, N. Cula,* etc.

Au mai participat cercul bucureștean al absolvenților în frunte cu d-nii: *St. Alexiu, M. G. Dumitrescu, Apostol, I. Andreescu,* etc.; cercul bucureștean al absolvenților gimnaziilor industriale prin d-nii: *Șerban, Georgescu, Dumitrescu,* etc. ; reprezentanții diferitelor filiale din țară precum și membrii cooperativelor absolvenți.

DESCHIDEREA ADUNARII

D. ing. Bujoiu, *deschide adunarea, făcând o documentată expunere referitoare la legea învățământului secundar industrial, anunțând că de azi înainte începe activitatea Consiliului superior de îndrumare al acestui învățământ. De pe urma acestui fapt urmează ca de azi înainte orice absolvent de orice categorie și în orice situație s'ar afla, să se adreseze ministerului educației naționale, la consiliul superior de îndrumare, pentru a găsi ajutorul moral și material de care era lipsit până azi. Acest consiliu va putea la nevoe să facă și plasamente în întreprinderile industriale de stat sau particulare.*

ALTE CUVANTARI

In acest scop s'a hotărît să se trimită circulări la toate filialele din țară precum și la liceele și gimnaziile industriale.

D. Al. Dumitriu, președintele Asociației patronilor absolvenți face o documentată paralelă între lucrătorii proveniți din ucenici și cei proveniți din foștii absolvenți ai Școlii de Arte și Meserii, spunând că și unii și alții, sunt folositori industriei țărei.

D. I. V. Dan propune o activitate intensă pentru ca să se poată afirma cât mai mult în folosul țării, atât absolvenții școlilor învățământului secundar industrial cât și absolvenții proveniți din școlile de ucenici, potrivit capacității fiecăruia.

Mai iau cuvântul făcând diferite propuneri d-nii : *Al. Ionescu-Vâlcea, Marin G. Dumitrescu, N. Cula, D. Dumitrescu, I. Bruteanu, St. Alexiu, D. Apostol* și alții.

Seria acestor adunări nu s'a terminat, urmând ca Marți seara să se convoace o **nouă** întrunire.

M. Daneș

Tot despre salarizarea medicilor din Asigurările sociale

„PORUNCA" arăta că ministerul muncii intenţionează să întocmească un proiect de lege pentru armonizarea salariilor medicilor din asigurările sociale.

Că lucrurile sunt verosimile, iată ce scrie oficiosul de revendicări muncitoreşti şi profesionale, **„GAZETA MUNCITORULUI"**, al partidului liberal, în ultimul număr :

„La adunarea generală a Casei centrale a asigurărilor sociale, ţinută în preziua Crăciunului, domnul doctor Topa, a ridicat pe un ton reţinut dar foarte hotărît şi cu foarte juste observaţii, chestiunea salarizării medicilor din asigurările sociale.

Domnul doctor Topa a arătat, şi noi am avut ocazia să verificăm exactitatea perfectă şi lipsa de exagerăţiuni a celor susţinute de domnia-sa, şi să dăm exemple chiar în corpul acestei gazete, că medici de elită, sunt obligaţi să acorde două şi trei ore de consultaţiuni zilnic cu un salariu ce revine la şase zeci sau şaptezeci de lei pe zi, cu un salariu inferior unui uşier.

Este evident că situaţia precară a tuturor categoriilor de intelectuali precum şi spiritul de sacrificiu, pasiunea pentru profesiune a medicilor, a permis Casei centrale să recruteze elemente de elită chiar şi cu aceste salarii.

Aceasta nu poate fi însă o justificare, nu poate fi definitivată ca o situaţie normală.

Salarizarea medicilor este o realitate dureroasă, este o problemă deschisă, fiindcă nu-i admisibil ca în aceiaş instituţie în care foarte multe licenţiate ale diplomelor galbene îşi plimbă obrasnic plictiseala unei inactivităţi gras plătite, oamenii cari au o pregătire serioasă, reprezintă un titlu moral, prestează o muncă efectivă, să fie desconsideraţi şi trataţi inuman.

Este o sfidare pe care, suntem siguri, nimeni nu o doreşte, care a ţâşnit doar din împrejurări oarecum necontrolate. Din lipsa de criterii ce a prezidat de multe ori încadrarea salariaţilor.

Este însă o sfidadre a unei realităţi ce trebuie să înceteze.

Punctul de vedere al domnului doctor Topa a avut larg ecou atât în adunarea generală, cât şi la conducătorii ministerului.

A avut un ecou ce ne dă siguranţa că situaţia va fi schimbată, că nedreptatea va fi reparată, că medicii vor fi salarizaţi cum se cuvine.

Lucrul acesta trebuie să se întâmple însă neîntârziat.

Suntem în preajma unui nou buget şi conducătorii Casei centrale a asigurărilor sociale sunt datori să pornească din vreme a studia această problemă pentru ca la 1 Aprilie nedreptăţiţii să fie repuşi în situaţia morală şi materială ce li se cuvine".

Aceste rânduri sunt semnificative. Va să zică însuşi partidul liberal e convins şi cere o mai bună salarizare pentru medicii din asigurări.

Se va păşi, oare, la această înfăptuire? Se va hotări o nouă salarizare?

Să sperăm, că **DA.**

Români Creştini!

In str. Teleorma n Nr. 7, prin Ferentari, se află femeia Burian Veronica, fiind bolnavă de tuberculoză, văduvă şi cu doi copii. Roagă inimile miloase să o ajute cu cât îi lasă inima.

Ce este cu renta funding C. A. M., neeliberată încă

Un deţinător de rentă funding a trimis o adresă-tip tuturor ziarelor şi instituţiilor de resort, prin care întreabă, când se va elibera această rentă.

După cum ştim cei interesaţi, în 15 August 1933, guvernul de pe atunci a oprit plata cuponului datoriei externe. In 1934 a intervenit o nouă înţelegere cu creditorii străini şi astfel prin acordul Slăvescu s'a luat obligaţia ca pentru partea din cupon neachitată să se emită rente noui, denumite *funding*.

Aceste rente sunt de două feluri :

titluri de funding pentru împrumuturile statului ; şi

titluri de funding pentru împrumuturile C. A. M.

RENTA FUNDIND DE STAT

Interesându-ne la ministerul finanţelor, ni s'a comunicat, că pentru titlurile funding din împrumuturile statului s'au dat dispoziţii la Paris, Haga şi Bruxelles, unde avem disponibilităţi de devize, precum şi pentru titlurile funding cumpărate la Bucureşti şi plătibile în lei, de a se începe achitarea cuponului pe Noembrie 1935, conform prevederilor acordului încheiat.

CONFERINŢELE DELA MINISTERUL FINANŢELOR

Sâmbătă s'a ţinut la ministerul finanţelor o conferinţă, în care s'a examinat textul contrapropunerilor purtătorilor francezi privitoare la condiţiile, în care urmează să fie eliberate titlurile. Deasemeni s'au discutat cererile de comision ale agenţilor străini, care au fost găsite exagerate şi imposibil de a fi acceptate. De altfel acesta este unul din motivele principale, pentru care s'a întârziat emiterea acestor titluri.

Astăzi se va ţine o nouă conferinţă, sub preşedinţia d-lui ministru MIRCEA CANCICOV, pentru a se examina din nou problema şi se va stabili răspunsul ce urmează să fie trimis la Paris cu privire la emiterea titlurilor funding ale Casei autonome a monopolurilor.

SITUAŢIA RENTELOR FUNDIND C. A. M.

Totalul rentelor funding, ce urmează să elibereze C.A.M., este de cicra 60 milioane franci francezi. Conform acordului, ele sunt amortizabile în 15 ani, însă cu trei ani întârziere, adică începând din anul 1938, vor purta o dobândă de 4½ la sută şi vor fi emise în titluri de 250, 500 şi 1000 franci francezi.

Pentru deţinătorii interni de rentă funding C.A.M., urmează să se emită titluri în valoare de 4½ milioane lei (în marea lor majoritate cuvenite băncilor), al căror primim cupon este de circa 180 mii lei, plătibil în 1938.

In ce priveşte întârzierea emiterii acestei rente, ea se datoreşte reprezentanţilor creditorilor străini, cari deşi au primit din Martie 1936 textul propunerilor noastre, nu au trimis răspunsul lor decât abia săptămâna trecută.

COMUNICATUL C. A. M.-ULUI

„CASSA AUTONOMA A MONOPOLURILOR comunică următoarele în legătură cu emiterea obligaţiunilor „funding" pentru restul de 50 la sută neplătit asupra cuponului de 1 Octombrie 1933. Imprumutul de Desvoltare 7 jum. la sută 1931 şi pentru restul de 50 la sută asupra cuponului de 1 Februarie 1934, Imprumutul de Stabilizare şi Desvoltare 7 la sută 1929:

„La tratativele ce s'au urmat în 1934 la Paris, între Statul Român şi C.A.M., cu Asociaţiile de purtători, s'a încheiat o convenţie pentru emiterea de obligaţiuni de consolidare (funding) în schimbul cupoanelor stampilate din scadenţele susmenţionate.

Asociaţiile de purtători şi-au rezervat dreptul să opteze pentru un tip de obligaţiuni cu dobândă de 3 jum. la sută amortizabile în 10 ani, sau pentru un tip de obligaţiuni cu dobândă de 4 jum. la sută amortizabile în 18 ani.

C.A.M. a făcut încă din Decem. 1934 lucrările cari puteau fi făcute înainte de a cunoaşte alegerea Asociaţiilor de purtători. Asociaţiile nu au putut însă cădea de acord asupra tipului de funding.

Astfel Asociaţia purtătorilor francezi înclina pentru tipul de 4 jum. la sută, iar Asociaţia purtătorilor englezi pentru tipul de 3 jum. la sută.

Abia în Februarie 1936 a primit C.A.M. comunicarea că şi Asociaţia engleză s'a decis — de acord cu cea franceză — pentru tipul de 4 jum. la sută amortizabil în 18 ani.

Luând cunoştinţă de această alegere, C.A.M. a prezentat la 12 Martie 1936 Asociaţiilor de purtători proiectul condiţiunilor, cari vor guverna emiterea şi serviciul acestor obligaţiuni funding. Primind răspunsul şi contrapropunerile Asociaţiilor în vara 1936. C.A.M. a prezentat la 12 Septembrie 1936 proiectul modificat în consecinţă.

In cursul tratativelor începute la Paris la 21 Octombrie 1936, delegaţia română face toate sforţările pentru a obţine confirmarea urgentă la zisul proect, spre a putea aranja definitiv chestiunea obligaţiunilor „funding".

Ţinem să precizăm, cum reiese şi din cele de mai sus, că întârzierea emisiunii se datoreşte numai Asociaţiilor de purtători şi bancherilor însărcinaţi cu serviciul împrumuturilor şi nicidecum Statului Român sau Casei Autonome a Monopolurilor".

Suntem informaţi, că după conferinţa de astăzi, ce va avea loc la ministerul finanţelor, se va trimite la Paris răspunsul guvernului român cu privire la emiterea titlurilor funding C. A. M. şi în 10-15 zile se va lua o hotărîre definitivă.

— p. t. —

Tratativele dela Paris

D. Mircea Cancicov, ministrul finanţelor, a avut Sâmbătă o convorbire telefonică la Paris cu d. subsecretar de stat Alimăniţeanu, care a comunicat, că tratativele înaintează în bune condiţiuni şi speră, că în câteva zile să se ajungă la o înţelegere cu reprezentanţii creditorilor străini. Aceştia, se pare, că vor accepta să se plătească şi în 1937-38 ca şi în anii trecuţi, 42% din cuponul rentelor statului şi 60% din cuponul rentelor C. A. M.

D. Alimăniţeanu a comunicat deasemeni, că Joi cel mai târziu îşi va termina misiunea, pentru restul negocierilor rămânând să trateze d. secretar general Mircea Durma, anunţându-şi în acelaş timp sosirea la Bucureşti pentru Sâmbătă.

Alte acuzaţii aduse conducătorilor dela sanatoriul Geoagiu

O întâmpinare senzaţională adresată ministerului sănătăţii, prin care se desvăluiesc fapte demne să fie anchetate

Zilele trecute am înserat în ziarul nostru un memoriu al bolnavilor din sanatoriul Geoagiu. Azi publicăm o întâmpinare adresată ministerului sănătăţii de către d. dr. J. Rădulescu, prin care desvăluie fapte senzaţionale ce trebuiesc numaidecât anchetate.

„Pe când în România ne mândrim cu o serie de medici tineri, distinşi ofticologi, cu practică şi studii în străinătate, în curent cu cunoştinţele moderne ale medicinei în vindecarea acestei boli, acest sanatoriu este condus încă şi azi de un constipat întârziat şi detestator al progresului ştiinţei medicale, în această direcţie, mulţumindu-se cu în mare parte uitatele sale cunoştinţe câştigate la universitatea din Budapesta, de acum 30—40 ani.

UN DIRECTOR CIOCLU

„Ce tratament poate aplica acesta în vindecarea sau stăvilirea acestei boli, când el dă zilnic dovadă în faţa bolnavilor, că nu e în curent cu cele mai elementare metode noui ce se aplică în ştiinţa medicală modernă ? Aceste lucruri şi cele de mai la vale, am avut durerea să le constat de visu în zilele trecute, trecând personal pe la acest sanatoriu şi iată cum:

„Am obţinut nepoatei mele, tuberculoasă, internarea cu jumătate plată în acest sanatoriu. Aşteptam de două luni avizul sanatoriului Geoagiu de a expedia bolnava acolo, aşa cum indica în aprobarea dată. Cum acest răspuns nu mai sosea, iar nişte cunoscute ale nepoatei mele, internate în acest sanatoriu, îmi comunicau aproape săptămânal că încă nu sunt locuri libere, am trecut personal pela acest sanatoriu,

Am voit să vorbesc cu acest director fără să reuşesc, căci sau era plecat după vin, sau nu venise încă de acasă.

Am vizitat sanatoriul, intrând în vorbă cu aceşti vitregiţi ai sorţii, de la care am aflat lucruri cari m'au înfiorat, văzând cum e tratată în această ţară şi în acest sanatoriu tuberculoza şi felul cum un sanator de primul rang, unde s'au cheltuit zeci de milioane, este abandonat de minister şi aproape „concesionat" unui medic călău, care e ruşinea corpului medical al acestei ţări, de unde trebuie urgent eliminat.

CUM SE VINDECA TUBERCULOZA

„M'am convins de astă dată, că eram bine informat şi în credinţa că dv. nu le cunoaşteţi, vi le comunic sperând că neîntârzîat veţi alunga din fruntea sanatoriului pe acest cioclu, fără a cere ajutorul în această luare de măsură urgentă dela un inspector sau director din minister, cari se vor grăbi să-l acopere din nou, aşa cum au mai făcut-o în atâtea rânduri, deşi convinşi de contrariul, o făceau întrucât aveau rude sau alţi protejaţi gratuit şi cu anii în acest sanatoriu.

Directorul, un nepriceput, foarte rar reuşeşte să pună diagnosticul boalei bolnavului nou venit. Tratamentul ce-l aplică este aproape inexistent. Cei care au bani îşi fac injecţii de aur, etc., prin medicii interni, restul mila Domnului. Cum directorul de mult nu mai e în curent cu progresul ştiinţei medicale în tratamentul modern ce este de aplicat, singura intervenţie ce aplică este pneumotorazul, care foarte rar îi reuşeşte, în majoritatea cazurilor producând lichid care, neîngrijit, se transformă în puroiu şi pe urmă... moartea. Acestea însă se fac numai la protejaţi sau după stăruinţi disperate ale bolnavului. Se fac şi radiologii, dar foarte rar, atât pentru ca să nu rămână neuzat aparatul, căci nu ţi se spune nimic precis de mersul boalei, sau dacă ţi se spune e confuz încât nu înţelegi nimic şi deci nu mai ceri examen.

CALUGARIŢELE GRECO-CATOLICE

Aceasta-i metoda sa de a vindeca tbceu-l. Sunt bolnavi cari stau în sanatoriu de 3—4 luni fără să fi fost examinaţi de director şi fără să i se prescrie tratamentul, până când bolnavul începe singur să-şi aleagă injecţiile, pe cari le fac internii. Bolnavii gravi se curăţă toţi, fără să amelioreze vreunul. Vindecaţi sau ameliorati din mâna şi priceperea lui, sunt inexistenţi. Vindecarea sau ameliorarea o face natura, aerul, alimentaţia şi injecţiile pe cari şi le alege şi procură bolnavul după indicaţia medicului, care l'a curat până a venit la sanator. Este un medic secund, care şi el este grav bolnav de tuberculoză, a cărui specialitate pare a fi puericultura, iar nu internele. Cu toate acestea, e singurul medic, se zice, foarte conştiincios, care se ocupă de boala fiecăruia şi face atât cât puterile lui îi permit la 120 de bolnavi. Alt personal medical nu mai există. Doar un număr de 16 călugăriţe, zise infirmiere, în realitate ţărănci simple, fără nici o cunoştinţă a îndatoririlor ce se cer unei infirmiere; ţărance greco-catolice, coreligionare cu directorul, impuse aci de Mitropolia Blajului, care încasează în numele acestora, salarii grase de câte 1.000 lei lunar de fiecare, plus casă, masă, haine, în schimbul căruia salariu nu fac altceva decât servesc masa şi încolo o ţin în rugăciuni şi îm plimbări prin pădurea şi parcurile sanatoriului. Toată curăţenia, tot robotul la bolnavi îl fac 4 servitori, plătiţi cu câte 500 lei lunar şi exploatati până la istovire.

MUZICI ŞI DANS, CA IN POVEŞTI...

Am auzit multe vorbindu-se de acest medic.

„Pe când nepoatei mele nu i se găseşte un pat liber, o prietenă a directorului, o văduvă din Bucureşti mama unei bolnave se găseşte în prezent în acel sanatoriu, având cameră separată, pat, mâncare în tot confortul necesar, poate gratuit ca şi fiica sa. Această doamnă, care se zice că pe fiică sa anume o ţine în sanatoriu, ca să-şi aibă justificată vizitarea sa în sanatoriu, vizită ce o face de 2—3 ori pe an, şi pe care vizite le prelungeşte la câte 3—6 săptămâni de fiecare dată. Ba, ce-i mai mult, această doamnă îşi va logodi fata în sanatoriu, în zilele viitoare, în care scop s'a aranjat muzică, invitaţii, s'a pus la dispoziţie sufrageria bolnavilor, directorul va da din vinul propriu şi se va petrece, dansa şi chefui ca în poveşti. Dar astfel de „chefuri oficiale" se fac regulat la sărbători, sub patronajul directorului, care primeşte în asemenea cazuri cadouri grase, cumpărate din „colectă", acestor nefericiţi. Inchipuiţi-vă ce colecţie benevolă, cum se impune şi se ameninţă pe cei ce nu dau cel puţin 2—300 lei. La aceste chefuri se dansează, se bea, se urlă până la ziuă, transformând sanatoriul într'o cârciumă ordinară, iar bolnavii grav trebuie să sufere, căci e serbarea cadourilor dăruite directorului. De sărbătorile Crăciunului şi Revelionului acestui an, s'a chefuit şi s'au prelungit chefuri de carnaval o săptămână în şir, în care timp s'a băut ca la „Nunta din Galilei"

...ŞI COMUNISM

„Despre cura şi odihna din acest sanatoriu nici nu se poate vorbi. Face cură cine vrea şi cum vrea, cine nu, joacă cărţi, table, discută sgomotos, face politică. Acestea atât pe terasă, cât şi în camere până la 11, până la 12 noaptea. Ba se nasc conflicte grave între bolnavi, cari duc până la încăerare între ei. Un caz tipic a fost în luna trecută, când un grup de bolnavi comunişti, pe terasă,

au făcut obstrucţie, au făcut propagandă comunistă, au cântat Internaţionala, după cari fapte s'a iscat un mare scandal, curmat de „Înţeleptul Salamon-director" cu ordinul sever să nu se mai cânte la radio... „Giovinezza" căci agită spiritele.

Cine sunt bolnavii internaţi în sanatoriu? Sunt peste 120, din care numai vreo cinci cu plată, restul gratuiţi, fie la clasa II, fie la cl. I. Unii din aceşti bolnavi stau gratuit în acest sanatoriu de câte 4—5 ani, cu mici întreruperi, unii din ei, poate că nici nu sunt bolnavi după ce că nu urmează nici un tratament, nici măcar injecţii şi anume: Plevianu, Butoaie, Stănescu, Constantinescu, Stoianoff, Marna, etc. Prima se zice că e amanta directorului, care stă aci în urma graţiilor împărţite cu directorul şi a câte un cadou dat directorului, de câte 2—3 sticle de şampanie, icre negre, de fiecare an de internare. Pentru acestea directorul nu neglijează să o viziteze des, stând la ea în cameră 1—2 ore şi viceversa.

NEPOŢI ŞI NEPOŢELE

„Mai sunt nepoţi de ai directorului, fii şi nepoţi de ai prietenilor directorului, protejaţii Mitropoliei Blajului, etc., etc. Toţi aceştia fără nici un respect, faţă de bolnavii cari stau în sanator cu gând serios de a se vindeca, conturbându-i, bruscându-i toată ziua, până târziu noaptea, murdărind şi distrugând closetele, băile şi toate ustensilele moderne cu care e prevăzut acest sanatoriu, şi cu care ajung în atingere aceşti protejaţi — vandali al absentului director.

Dr. I. Rădulescu

Este evident, că în urma acestora ministerul va dispune să se anchete de urgenţă întrucât sunt verosimile imputările.

Ce este cu renta funding C. A. M., neeliberată încă

Un deţinător de rentă funding a trimis o adresă-tip tuturor ziarelor şi instituţiilor de resort, prin care întreabă, când se va elibera această rentă.

După cum ştim cei interesaţi, în 15 August 1933, guvernul de pe atunci a oprit plata cuponului datoriei externe. In 1934 a intervenit o nouă înţelegere cu creditorii străini şi astfel prin acordul Slăvescu s'a luat obligaţia ca pentru partea din cupon neachitată să se emită rente noui, denumite *funding*.

Aceste rente sunt de două feluri :

titluri de funding pentru împrumuturile statului ; şi

titluri de funding pentru împrumuturile C. A. M.

RENTA FUNDIND DE STAT

Interesându-ne la ministerul finanţelor, ni s'a comunicat, că pentru titlurile funding din împrumuturile statului s'au dat dispoziţii la Paris, Haga şi Bruxelles, unde avem disponibilităţi de devize, precum şi pentru titlurile funding cumpărate la Bucureşti şi plătibile în lei, de a se începe achitarea cuponului pe Noembrie 1935, conform prevederilor acordului încheiat.

CONFERINŢELE DELA MINISTERUL FINANŢELOR

Sâmbătă s'a ţinut la ministerul finanţelor o conferinţă, în care s'a examinat textul contrapropunerilor purtătorilor francezi privitoare la condiţiile, în care urmează să fie eliberate titlurile. Deasemeni s'au discutat cererile de comision ale agenţilor străini, care au fost găsite exagerate şi imposibil de a fi acceptate. De altfel acesta este unul din motivele principale, pentru care s'a întârziat emiterea acestor titluri.

Astăzi se va ţine o nouă conferinţă, sub preşedinţia d-lui ministru MIRCEA CANCICOV, pentru a se examina din nou problema şi se va stabili răspunsul ce urmează să fie trimis la Paris cu parivire la emiterea titlurilor funding ale Casei autonome a monopolurilor.

SITUAŢIA RENTELOR FUNDIND C. A. M.

Totalul rentelor funding, ce urmează să elibereze C.A.M., este de cicra 60 milioane franci francezi. Conform acordului, ele sunt amortizabile în 15 ani, însă cu trei ani întârziere, adică începând din anul 1938, vor purta o dobândă de 4½ la sută şi vor fi emise în titluri de 250, 500 şi 1000 franci francezi.

Pentru deţinătorii interni de rentă funding C.A.M., urmează să se emită titluri în valoare de 4½ milioane lei (în marea lor majoritate cuvenite băncilor), al căror primim cupon este de circa 180 mii lei, plătibil în 1938.

In ce priveşte întârzierea emiterii acestei rente, ea se datoreşte reprezentanţilor creditorilor străini, cari deşi au primit din Martie 1936 textul propunerilor noastre, nu au trimis răspunsul lor decât abia săptămâna trecută.

COMUNICATUL C. A. M.-ULUI

„CASSA AUTONOMA A MONOPOLURILOR comunică următoarele în legătură cu emiterea obligaţiunilor „funding" pentru restul de 50 la sută neplătit asupra cuponului de 1 Octombrie 1933. Imprumutul de Desvoltare 7 jum. la sută 1931 şi pentru restul de 50 la sută asupra cuponului de 1 Februarie 1934, Imprumutul de Stabilizare şi Desvoltare 7 la sută 1929:

„La tratativele ce s'au urmat în 1934 la Paris, între Statul Român şi C.A.M., cu Asociaţiile de purtători, s'a încheiat o convenţie pentru emiterea de obligaţiuni de consolidare (funding) în schimbul cupoanelor stampilate din scadenţele susmenţionate.

Asociaţiile de purtători şi-au rezervat dreptul să opteze pentru un tip de obligaţiuni cu dobândă de 3 jum. la sută amortizabile în 10 ani, sau pentru un tip de obligaţiuni cu dobândă de 4 jum. la sută amortizabile în 18 ani.

C.A.M. a făcut încă din Decem. 1934 lucrările cari puteau fi făcute înainte de a cunoaşte alegerea Asociaţiilor de purtători. Asociaţiile nu au putut însă cădea de acord asupra tipului de funding.

Astfel Asociaţia purtătorilor francezi înclina pentru tipul de 4 jum. la sută, iar Asociaţia purtătorilor englezi pentru tipul de 3 jum. la sută.

Abia în Februarie 1936 a primit C.A.M. comunicarea că şi Asociaţia engleză s'a decis — de acord cu cea franceză — pentru tipul de 4 jum. la sută amortizabil în 18 ani.

Luând cunoştinţă de această alegere, C.A.M. a prezentat la 12 Martie 1936 Asociaţiilor de purtători proiectul condiţiunilor, cari vor guverna emiterea şi serviciul acestor obligaţiuni funding. Primind răspunsul şi contrapropunerile Asociaţiilor în vara 1936. C.A.M. a prezentat la 12 Septembrie 1936 proiectul modificat în consecinţă.

In cursul tratativelor începute la Paris la 21 Octombrie 1936, delegaţia română face toate sforţările pentru a obţine confirmarea urgentă la zisul proect, spre a putea aranja definitiv chestiunea obligaţiunilor „funding".

Ţinem să precizăm, cum reiese şi din cele de mai sus, că întârzierea emisiunii se datoreşte numai Asociaţiilor de purtători şi bancherilor însărcinaţi cu serviciul împrumuturilor şi nicidecum Statului Român sau Casei Autonome a Monopolurilor".

Suntem informaţi, că după conferinţa de astăzi, ce va avea loc la ministerul finanţelor, se va trimite la Paris răspunsul guvernului român cu privire la emiterea titlurilor funding C. A. M. şi în 10-15 zile se va lua o hotărîre definitivă.

— p. t. —

DIVERSE

CU PRIVIRE la primirea animalelor vii şi expedierea lor în vagoane complete, direcţia comercialului a dat un ordin circular prin care stabileşte normele corespunzătoare.

*

DELEGAŢIA ECONOMICA a guvernului se întruneşte Marţi, 12 Ianuarie, la ministerul de industrie şi comerţ.

*

TRATATIVELE pentru încheerea convenţiei economice şi de plăţi româno-austriace, întrerupte în Decembrie trecut vor fi reluate către sfârşitul lunii Ianuarei la Bucureşti.

*

SUB AUSPICIILE şi controlul ministerului Aerului şi Marinei, s'a înfiinţat cu sediul în Bucureşti, bd. Elisabeta 34, o nouă instituţie de cultură, *Scoala de electro-mecanică*, al cărei scop este formarea tehnicienilor practici (subingineri), pentru *aviaţie* şi *industrie*.

Elevii sunt formaţi prin cursuri tehnice şi practică de atelier, spre a deveni perfecţi tehnicieni, fiind îndrumaţi să-şi ia brevetul de pilot, sau pe cel de radiotelegrafist.

*

CUNOSCUTA REVISTA „INDUSTRIE ŞI COMERT", preţioasă tribună în slujba doleanţelor şi intereselor legale şi îndreptăţite ale industriei şi comerţului, care satisface astăzi nevoile de informare complectă în acest domeniu, a păşit în al cincilea an de apariţie.

Documentaţia economică informativă şi preţiasele studii, obiective şi complecte publicate pentru lămurirea principalelor probleme ale economiei româneşti, au impus-o definitiv atenţiei lumei noastre economice.

Numărul 271 din 1 Ianuarie 1937, cuprinde următorul sumar: *Valoarea de facturare la care se calculează impozitul pe cifra de afaceri*, de Avocat I. Tedescul; *Simple constatări în preajma anului nou*, de Ing. D. Cristea; *Suprimarea reducerii de transport pe C. F. R.*, de Ing. P. Michăilescu; *Regimul fiscal al registrelor la micii comercianţi şi la sucursalele marilor industrii şi bănci*, de Avocat Grogore Melidonescanu; *Industria chimică în România*, de Ing. Radu Tăruşeanu; *Legislaţia industrială a României în ultimii douăzeci de ani*, de Dr. Ing. Nicolae Arcadian; Alegerea noului preşedinte al U. G. I. R.; Acordurile comerciale şi de plăţi încheiate de România în 1936.

Cronici: metalurgică, textilă, forestieră, pielărie şi comercială. *Informaţiuni* industriale, comerciale, diverse. *Partea oficială:* instrucţiuni, circulări şi deciziuni ministeriale şi licitaţii publice.

*

❖ D-NII MEDICI cari au reuşit la examenul pentru medici sanitari seria 1936 vor fi prezenţi la minister pentru alegerea locurilor în ziua de 14 Ianuarie 1937, orele 4 p. m.

MINISTERUL JUSTIŢIEI
Direcţiunea Judiciară

Publicaţii

D. Alexandru-Niculae E. Popescu, născut la 2 Decembrie 1907 în Bucureşti, domiciliat în Bucureşti, str. Căpit. Vasilescu No. 6, a făcut cerere acestui Minister de a fi autorizat să adaoge la numele său patronimic de Popescu pe acela de Celăreanu, spre a se numi Alexandru Nicolae E. Popescu-Celăreanu.

Ministerul publică aceasta, conform art. 9 din legea asupra numelui spre ştiinţa acelora cari ar voi să facă facă opoziţiune în termenul prevăzut de aliniatul II al zisului articol.

*

D. Alexandru C. a Sofroniei, născut la 16 Iulie 1908 în comuna Stolniceni-Prăjescu (Baia), domiciliat în Tighina, str. Puşchin No. 9, de religie creştin-ortodox, a făcut cerere acestui Minister de a fi autorizat să schimbe numele său patronimic de „a Sofroniei" în acela de „Bălteanu" spre a se numi Alexandru C. Bălteanu.

Ministerul publică aceasta, conform articolului 9 din legea asupra numelui spre ştiinţa acelora cari ar voi să facă opoziţiune în termenul prevăzut de aliniatul II al zisului articol.

Adunarea generală a asociaţiei generale a notarilor comunali din România

In zilele de 8 şi 9 Ianuarie a. c. a avut loc adunarea generală a asociaţiei generale a notarilor comunali din România în sala „Arta" din str. Batiştei, la care au luat parte d-nii : STANCU BRADIŞTEATEANU, preşedintele Frontului Unic al salariaţilor publici, VIRGIL IONESCU-DARZEU, director general în ministerul de interne, GH. MILENCOVICI, preşedintele Asociaţiei, A. PANAIT (Constanţa), prim vice-preşedinte, S. URSU (Mureş), vice-preşedinte, preşedinţii filialelor din ţară şi delegaţii organizaţilor judeţene.

Adunarea s'a deschis la orele 10 jum. de către d. Gh. Milencovici, preşedintele asociaţiei.

D-sa mulţumeşte d-lor Stancu Brădişteanu şi Virgil Ionescu Darzeu pentru lupta ce-o duc în revendicarea drepturilor salariaţilor publici din întreaga ţară.

D. STANCU BRADIŞTEANU, preşedintele Frontului Unic al salariaţilor publici, luând cuvântul spune: „M. S. Regele a inaugurat ora administrativă dela radio repetând îndemnul adresat la anul nou tuturor miniştrilor să facă la departamentele lor gospodărie. M. Sa a mai spus că sunt trei chestiuni de interes vital care trebuiesc garantate pentru binele neamului românesc : 1. Armata, 2. Sănătatea şi 3. Drumurile.

Conducătorii statului nu au înţeles pe deplin până în prezent una din aceste chestiuni vitale ale neamului asupra căreia M. S. a atras atenţia celor chemaţi să dea o soluţionare a ei : sănătatea publică.

Nu este însă vorba de cea fizică, ci mai ales sănătatea morală. Problema sănătăţii publice din ţară este o problemă morală.

Funcţionarii publici sunt chemaţi să lupte pentru însănătoşirea morală a ţării.

Posibilitatea de a trăi omeneşte este în strânsă legătură cu asigurarea pentru funcţionarii publici de toate categoriile de acel minimum de existenţă care s'a legiferat pentru funcţionarii căilor ferate.

In prezent salarizarea este un haos în ţara românească şi e plină de nedreptăţi.

A ingriji de sănătatea publică din ţară este a se asigura funcţionarilor publici minimul de existenţă. Nu se poate ingriji de sănătatea fizică şi morală din ţară fără a se face armonizarea salariilor.

Pentru ca notarii să fie la înălţime e nevoe ca ei să fie salarizaţi cu un salariu demn de importanţa notarului în viaţa satelor noastre, un salariu omenesc.

Eu văd în notar punctul de plecare a mânturii statului nostru. Notarul mână în mână cu preotul şi învăţătorul va putea aduce o gospodărie şi o primenire morală în viaţa satelor.

Marele Spiru Haret a încercat mântuirea statului prin învăţători, numai prin învăţători. Mai târziu el a asociat la această reformă pe preoţi. Dar Spiru Haret din nefericire nu a înţeles rolul covârşitor al notarilor comunali".

După d-sa vorbeşte d. VIRGIL IONESCU DARZEU, director general în ministerul de interne, care spune : „Legile administrative trebuiesc făcute după consultarea celor chemaţi să le aplice şi a celor interesaţi. Statutul funcţionarilor nu se poate întocmi fără a se asculta organizaţiile salariaţilor publici grupate în Frontul unic.

Nu ne mai trebuiesc legi făcute de teoreticiani cari nu cunosc practica administrativă.

Cum poate să se vorbească de o sănătate morală a ţării când gospodarul comunelor este plătit cu un salariu de mizerie, care îl împiedică să aibă o viaţă omenească şi să-şi dea copiii la şcoală".

Intrându-se în desbaterile ordinei de zi, se dă citire procesului verbal din adunarea generală precedentă care este primit de adunare.

După ce se citeşte raportul consiliului de administraţie, se procedează la alegerea cenzorilor pe anul 1937.

In urmă s'au expediat telegrame: M. S. Regelui Carol II, d-lui D. Iuca, ministru de interne şi d-lui V. Bârcă, subsecretar de stat la ministerul de interne.

Viza carnete'or cu reducere şi gratuitate pe c. f. r.

Direcţiunea generală a decis ca viza carnetelor de reducere şi gratuitate pe c. f. r. să se facă până la 1 Februarie 1937. In acest interval, posesorii carnetelor vor îngriji să-şi procure timbrele pentru taxa de modernizare a drumurilor în conformitate cu „legea şi regulamentul pentru crearea şi administrarea fondului pentru modernizarea de drumuri naţionale" dela staţiile c. f. r. şi să le supună spre vizâ autorităţii, în competinţa căreia cade această atribuţiune.

Pentru inimile caritabile

Mihai Joiţa, de 70 ani, fiind bolnav de 2 ani de zile, din care în ultimul timp a da mblagit de o mână şi un picior, şi neavând nici un ajutor de nicăeri, roagă pe bunii creştini să-l ajute cu ce o crede de cuviinţă.

Fundătura Băcănaru nr. 9, prin Ferentari, Bucureşti.

Teren de vânzare

Casa de Economie, Credit şi Ajutor P. T. T. vinde terenul proprietatea sa din Bucureşti Piaţa Mihail Kogălniceanu (Thürinçer) nr. 38 teren cu trei faţade şi cu o suprafaţă de 620 m. p.

Informaţiuni se dau în orice zi de lucru între orele 10—12 la Serv. Bunurilor Casei, Str. Poştei Nr. 2.

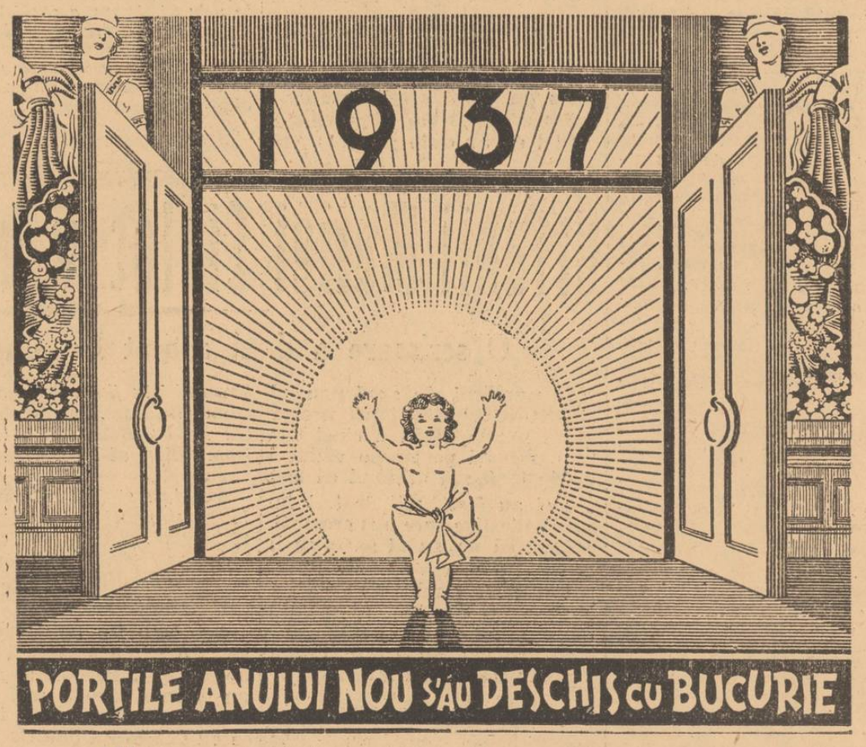

Toţi jucătorii Loteriei de Stat vor participa în cursul acestui an la cele 12 trageri lunare ale Loteriei.

Mai mult de o sută de câştiguri care trec de UN MILION. Circa UN MILIARD de lei se vor distribui jucătorilor, în cele trei loterii ale anului.

Nu uitaţi că dela 15 Februarie, când are loc tragerea finală a loteriei a 12-a, începe MAREA LOTERIE No. 13.

Cumpăraţi lozuri, pentru a nu pierde nici o şansă din şirul complect al unui an.

Tragerea clasei a III-a a Loteriei a XII-a:
VINERI 15 IANUARIE

Loteria de Stat

Pe urmele fudei

Mâncăm carne cușer

Situația disperată a comerțului de vite. Pe mâna cui este abatorul din Capitală?

Ca un fel de mângâiere pentru trista situație a comerțului românesc, acaparat astăzi de jidovime, ne obișnuisem să credem că, cel puțin acel *„de alimente"* a rămas încă pe mâna creștinilor. Intr'adevăr, numai în anumite regiuni ale țării sau în ghetoul Capitalei, jidanii sunt zarzavagii, băcani, lăptari sau cofetari. Nimeni însă n'ar fi crezut că măcelarii, cei care s'au opus modificării articolului 7 din constituție postându-se pe dealul Cameriii, atunci când politicianii voiau să cedeze sub presiunea străinătății, să fi cedat astăzi locul, unor pistruiați veniți din toate vânturile. Partidele, dornice să aibă *„cadre solide"*, menite să intimideze pe adversari, zadarnic var căuta astăzi să-și recruteze elemente dintre măcelari vestiți înainte de războiu pentru pasiunea cu care slujeau cauza partidului din care făceau parte.

In locul românilor voinici și fără teamă, vei întâlni la abator jidani pipernicițî și fricoși.... fricoși față de adversarii, care eventual iar înfrunta, nu însă față de consumator și *„concurența"* românească, de care-și bat joc, la adăpostul unor puternici ai zilei răspunzători și aci de situațiunea mizeră a elementului românesc. O vizită în Abatorul Capitalei noastre este edificatoare. Am făcut-o și am rămas înspăimântați de ce-am văzut. Ar fi bine dacă și conducătorii noștri politici și-ar da această osteneală.

CUM AU AJUNS JIDANII SA STAPANEASCA COMERȚUL DE CARNE

Constituiți în carteluri, negustorii jidani au operat în acelaș timp: în abator, la târgurile de vite și în regiunile unde se găsiau crescătorii de vite.

Jidanul pleacă și-și stabilește cartierul general într'un centru de producție. Rând pe rând toate satele sunt cutreerate, iar la ziua târgului, țăranul producător numai cunoaște pe nimeni afară de acești misiți jidani.

La târg își face apariția alt „negustor", cumpărtorul vitelor, acesta oferă prețuri de nimica țăranilor, care sunt nevoiți să vândă la prețul stabilit de jidani. Uneori se încumetă și câte un român să vină să cumpere vite în aceste târguri. Atunci, ori îi este acestuia imposibil să cumpere datorită misiților ori, în cazul când reușește să cumpere vitele, face această cumpărare la prețul, pe care ceilalți negustori, jidani, l'au ridicat intenționat, pentruca românul să piardă și să numai apară niciodată la târgul respectiv.

In abator întâlnim altă categorie de jidani, cartelați cu primii. Acești jidani exercită un monopol desăvârșit asupra tăierii. Ei aleg vitele cele mai grase, PE CARE LE DAU HAHAMULUI SA LE TAIE CUȘER. Carnea proastă nu este tăiată cușer, fiind destinată consumului goimilor, care locuiesc în Floreasca, pe strada Maidanului și în alte asemenea locuri unde le este încă îngăduit să trăiască.

„Obrazurile subțiri", care se ospătează prin restaurantele de lux ale Capitalei, **MANANCA CARNEA, PE CARE O MANANCA NIEMEROVER și SCHWARTZFELD DELA „EGALITATEA", CARNE TAIATA „MARE IUDAICO" CUȘER.**

Este timpul ca grupările naționaliste să se ocupe și de această situație, a comerțului de vite, carnea fiind un element de primă necesitate, lăsat astăzi exclusiv pe mâna negustorilor jidani, care-l speculează.

Cum au ajuns jidanii să stăpânească abatorul, cine i-a ajutat, cine-i sprijină astăzi și cui trebuie să-i mulțumim pentru mare cinste ce ni se face ,fiind obligați să mâncăm carne cușer, cititorii „PORUNCII VREMII" vor afla dintr'o serie întreagă de articole, ce vom publica aci, pentru a da alarma asupra acestei stări de lucruri și a curma acest rău și această mare rușine.

Ion Roșioru

Dimitrie Iuca, Kahalul și Soc. „Kerem Kaemeth"

Pe cine privește ordinul de interzicere a apelurilor la contribuția benevolă a publicului? O serie de întrebări la care are de răspuns d. ministru de interne

Dela redacția noastră din Chișinău

Chișinău. — Anul trecut, scriitorul acestor rânduri a editat o broșură sub titlul **„ACȚIUNILE SUBVERSIVE ALE EVREILOR DIN ROMANIA".** In această broșură arătam, cu date, documente secrete și fotografii, cum jidanii dela noi — **în unire și ajutați de jidanii constituiți în „Alianța Universală Izrailită"** — pregătesc o reacțiune ARMATA împotriva Neamului românesc. Din traducerea broșurei **„TEL-HAI"**, editată de **„Executiva Sionistă din Paris"** și răspândită pe tot globul, rezultă clar ca lumina zilei că jidanii din România urmează a se constitui Stat în Stat — sub o formă camuflată, bineînțeles.

Am descoperit și subliniat că în Basarabia, în special, jidanii — **conformându-se ordinului din „Tel-Hai"** — au înființat centre de instrucție (am arătat strada și numărul, unde funcționează) pentru a pregăti tineretul în spirit militar. Cu date precise, am arătat în ce mod se adună fonduri de către societățile jidovești și cum se întrebuințează aceste fonduri. Am reprodus ordinile secrete ale soc. **„MERCAZ"** și **„KEREM KAEMETH"**, în care se evidențiază caracterul secret al tuturor societăților jidovești.

Cu toate că broșura a fost trimisă gratuit tuturor oamenilor politici și ziarelor românești, numai d. ALEXANDRU VAIDA-VOEVOD s'a folosit de ea la unele adunări ale „FRONTULUI ROMANESC", arătând marea primejdie ce ne așteaptă dacă nu vom lua măsuri din vreme. Guvernul, care era dator să se sesizeze, ceilalți politicieni ai „democrației integrale" și presa (afară de „PORUNCA VREMII"") n'au auzit și n'au văzut nimic!

Și doar nu vorbiam eu-un părlit de ziarist — *ci o serie întreagă de documente, traduse din jidovește!*

D. IUCA A CETIT BROȘURA?

Cum am aflat că d. Inculeț a fost expediat dela Interne, am trimis d-lui DIMITRIE IUCA, noul ministru de interne, o broșură și un memoriu în care îi expuneam tragica situație din Basarabia (incetățenirile suspecte, activitatea societăților jidovești și politicianizarea administrației). *O fi cetit d. Iuca actele trimise, sau o fi avut un alt isvor de informație? Nu știu. Cert este că, în ultimul timp, a luat o serie de măsuri care-l așează în*

D. D. IUCA

rândurile oamenilor de curaj. Nici un ministru de interne, până la d. Iuca, n'a avut curajul să se atingă de domnia jidanilor dela noi.

Un lucru însă: oare ordinele acestea, nu vor rămâne literă moartă pe hârtie? Nu cumva este și acesta un sistem de demagogie?: **întrebarea nu are supărare...**

Noi suntem nedumeriți pentru că ordinul d-lui Iuca se bate cap în cap cu un alt ordin (dat de un alt ministru de interne) care poartă Nr. 4.589 din 2 Mai 1934 și prin care: „Autoritățile administrative și polițienești sunt rugate a acorda tot sprijinul lor consiliului superior sionist și organelor sale".

Pe baza ordinului din 1934, jidanii din România s'au pretat și se pretează la cele mai flagrante nelegiuiri în dauna țării.

O SERIE DE INTREBARI

Dacă ordinul d-lui Iuca privește pe toată lumea — nu numai pe bieții legionari, cari adună bani pentru ridicarea de biserici, școli, cămine — **atunci ne permitem a-l întreba, dacă știe ceva despre următoarele cazuri din provincia dintre Prut și Nistru:**

I. SOCIETATEA JIDOVEASCA „KEREM KAEMETH", care este o secție a Soc. „MERCAZ": nici una nici alta nu are personalitatea juridică, incasează sub formă de apel la contribuția benevolă a publicului *sute de milioane lei anual, în modul următor:*

Prin cele peste 100.000 cutii de tablă, expuse în fiecare casă și prăvălie jidovească;

Prin diferite timbre, fotografii și machete ale diferiților fruntași sioniști, care se vând cu preț benevol;

Prin broșuri de propagandă subversivă, ca „Tel-Hai", care se distribue tot cu preț benevol;

Prin liste de subscripții, lansate prin anumiți „PIONI" (colectori), în vederea „măririi fondului național evreesc";

Prin școlile evreești, unde fiecare elev este obligat a „dona" cel puțin UN LEU pe zi „pentru mărirea fondului evreesc";

Prin chete (aproape zilnic sunt acostați și creștinii, nu numai jidanii, de câte un „pion" care, pe lângă că cerșește e și obraznic: nu te lasă să pleci, până nu-i bagi ceva în cutie);

Prin tot felul de serate, baluri, șezători, etc., unde petrecerea este un mijloc de-a stoarce „ajutoare".

3. ORI DE CATE ORI, organele justiției și cele administrative sau polițienești, au încercat să aplice legea, referitor la apelurile la contribuția benevolă a publicului, s'au izbit de puternica influență a Kahalului, care — telegrafic, telefonic, sau în scris — *obținea ordine de „încetarea persecuțiilor". (Aplicarea legilor, înseamnă persecuție pentru jidovi!?).*

4. PRESA JIDOVEASCA — indiferent cum e scrisă — adună fonduri sub formă de loterii, licitații, etc.

5. SOCIETATEA „MERCAZ", prin cele peste 500 soc jidovești din Basarabia și Bucovina, a adunat — prin tot felul de colete — *în anul 1934, suma de lei 100 MILIOANE* (notați bine: una sută milioane lei), *fără nicio autorizație!*

Dacă veți fi în stare, domnule ministru Iuca, să învingeți puterea Kahalului, care stă în fruntea tuturor societăților jidovești, vă mărturisesc cu toată sinceritatea, noi, știți ce nu mai putem suporta STATUL JUDAIC în Basarabia, vom face o colectă (autorizată!) pentru a vă ridica UN MONUMENT în Capitala Basarabiei.

Sergiu Florescu

Intâmplări din Capitală

LA O DESCINDERE DIN CALEA GRIVIȚEI S'AU GASIT MARI CANTITAȚI DE BIJUTERII FURATE

Poliția din Craiova a arestat încă acum 2 luni pe spărgătorul Aurel C. Vlăduț zis Ionel Moisescu, care a săvârșit mai multe furturi de ceasornice și bijuterii, în orașele Craiova și Pitești.

Aurel Vlăduț, hoț de o îndrăzneală nemaipomenită, se introducea ziua în amiază mare sau noaptea în magazinele de bijuterii, de unde devaliza tot ce găsea.

Arestat și trimis la parchet, îndrăznețul spărgător a evadat, fiind în acelaș timp dela parchet chiar și bijuteriile, corpuri delicte ridicate dela locuința sa, de către autorități, cu ocazia arestării sale.

Intre timp, d. chestor Gh. Stănescu, șeful poliției judiciare a Capitalei, fiind informat că Vlăduț a venit apoi în Capitală, unde și-a vândut mărfurile furate și refurate.

Cu autorizația Parchetului, s'a făcut eri o descindere la domiciliul bijutierului jidan Laslau Ludoși zis Klein, din calea Griviței nr. 162.

Deschinderea a fost efectuată de comisarii: Vasilescu și Stavrat Emil din poliția judiciară a Capitalei. Asupra numitului ceasornicar s'au găsit o mare parte din bijuteriile provenite din furtul lui Vlăduț. Valoarea lor întrece suma de 150.000 lei.

Bijutierul tăinuitor Ludoși a fost arestat și cu actele dresate a fost trimis poliției din Craiova pentru continuarea cercetărilor.

EXPLOZIA UNUI BUTOI

Lucrătorii Stan Anton de 31 ani și Ion Ilie de 14 ani din șos. Vitan No. 239, au spălat aseară un butoi murdar de ulei.

Cei doi lucrători voind să vadă în interiorul butoiului dacă este curat, au aprins un chibrit. Gazele din butoi au luat foc, producând o explozie puternică, alarmând întreaga mahala.

Doagele sparte dela butoi a atins corpurile celor doi lucrători imprudenți, sfârtecându-le carnea de pe coapse și de pe față.

Stan Anton s'a mai ales totodată și cu fractura piciorului drept.

Starea lor fiind extrem de gravă, sunt puține speranțe că vor scăpa cu viață.

Duși în pripă cu Salvarea la spitalul de urgență li s'a făcut intervenții chirurgicale.

De închiriat
prăvălie pentru Coloniale cu edecuri, vad vechi pusă la poziție. Preț convenabil doritori a se adresa în Str. Dumitru Ruse Nr. 23.

Și doamnele știu să bată...

Inginerul Iosef Ursin din Capitală, maltratează fără motiv, pe un șofeur

Zilele acestea s'a prezentat la redacția ziarului nostru șoferul C.H. POPESCU dela Soc. „SAROVA" din Capitală, aducându-ne la cunoștință un fapt care merită să fie cunoscut de întreaga opinie publică românească dat fiind că este vorba de un pretins intelectual care se dedă la acte de banditism, fără nici un motiv.

Cu lacrimile în ochi, șoferul GH. POPESCU ne-a spus că în noaptea zilei de 4 Ian. a. c., găsindu-se cu mașina la Gara de Nord, a fost strigat de un domn însoțit de o doamnă, care i-a cerut să-i ducă în str. Aviator P. Cretu No. 47.

Ajunși la adresa indicată, „domnul" a plătit șoferului suma de 50 lei. Taxi-ul marcase însă pentru 54 lei, fapt ce l-a determinat pe șofeur să ceară diferența de 4 lei. Drept răspuns, GH. POPESCU s'a trezit lovit cu pumnii. Doamna — se zice că era soția bătăușului — a aplicat șoferului câteva lovituri de baston.

A fost nevoie de intervenția trecătorilor pentru curmarea scandalului.

S'a constatat că acel „domn" este inginerul IOSEF URSIN din Capitală, str. Aviator P. Cretu 47.

Șoferul GH. POPESCU prezintă grave leziuni pe față, fapt menționat și în certificatul medical eliberat de d. dr. Mârză din str. Berzei 57, pe care l-a depus eri la parchetul local însoțit de o plângere în acest sens.

ARO: Sissy cu Grace Moore

Capitol și Roxy: Marșul în noapte, jurnal Eclaire

Corespondența redacției

UN GRUP DE MAESTRI *tâmplari de mobile din Iași.*

Vom cerceta și vom cere ministerului de finanțe o anchetă. Comunicați-ne numele și adresa dv., pentrucă nu putem da curs denunțurilor anonime.

D-șoara RODICA TEODORESCU. Timișoara. — Aveți perfectă dreptate în ceia ce ne scrieți. Și noi împărtășim acelaș punct de vedere. Ce bine ar fi dacă întreg cuconetul nostru ar gândi la fel.

D-na ANA BARBULESCU, Loco.— Vă felicităm pentru sentimentele dv. românești. Scrisoarea primită ne dă puteri noui de luptă.

D. AL. R. IONESCU, învățător, Măneciu-Ungureni, Prahova. — Așa dorim noi un învățător român. Felicitările noastre.

D. CORNELIU TEODORESCU, învățător. — Articolul dv. cuprinde o serie de lucruri foarte interesante. Nu-l putem publica, însă, deoarece nu ne permite cenzura.

D. F. GH. MARAȘ. — Suntem cenzurați chiar atunci când dăm vagi informații în acest sens. „Fenomenul" de care pomeniți ne-ar suspenda gazeta.

D. ALEXANDRU M. NASTASE, învățător, com. Seliștea Veche, Lăpușna. — Articolul trimis este prea lung pentru o gazetă cu 6 pagini cum este a noastră. Abia putem sintetiza informațiile la ordinea zilei.

D. MARIN IONESCU, Gelmar, Hunedoara. — Vom scri curând despre cele ce ni le relatați.

D. A. CORBU, Loco. — Ne doare și pe noi sufletul că portul național dispare din zi în zi. Se vede că țăranul ui îi place mai mult stofa cumpărată dela jidani, decât sumanul strămoșesc. Orașele au avut în unele privinți o influență nefastă asupra satelor. Să sperăm că ne vom întoarce la vechea matcă.

Ierom. CALISTRAT APOSTOL, Schitu Savu. — Vom face precizarea cerută, după ce ne vom convinge că cele ce ne scrieți sunt juste.

IOAN ȘTEFAN, învățător, Cartejul Superior, Hunedoara. — Ne pare foarte rău că mai dăinuiesc încă asemenea fricțiuni între preot și învățător. Și mai ales în acele părți unde fiecare gest vă este cântărit.

Ne mirăm că țăranii apucă pe căi greșite? Ce să facă niște simpli muritori când au veșnic în față pe apostolii lor certându-se? Poate că una din cauzele ingenuncherii acestei țări este și lipsa de armonie dintre conducătorii celor simpli.

D. AL. DOBRESCU, mecanic, Reșița. — Poeziile dv. sunt frumoase și simțite. Regretăm că cenzura nu ne permite să le publicăm.

D. MANDUȚU IOAN, Cluj. — Lăsarea la vatră a tuturor minoritarilor este dictată de anumite interese naționale pe cari nu le putem discuta aici. Un român adevărat cred că n'ar primi această favoare. Intâi datoria către țară și apoi chestiunile personale.

Datele examenelor

din sesiunea Ianuarie 1937, la Universiatea Buc.

SECȚIUNEA FIZICO-CHIMICE

Fizica generală, Sâmbătă, 23 Ianuarie, ora 8; Matematici generale, Duminică, 17 Ianuarie, ora 8; Mecanica p. I-a și p. II-a, Duminică, 31 Ianuarie, ora 8; Chimia organică, Marți, 12 Ianuarie, ora 8; Chimia analitică, Miercuri, 20 Ianuarie, ora 8; Căldura Sâmbătă, 6 Februarie ,ora 8; Electricitatea-Termod., Duminică, 7 Februarie, ora 8; Acustica-Optică, Duminică, 17 Ianuarie, ora 8; Mineralogia, Marți, 26 Ianuarie, ora 8; Chimia fizică, Miercuri, 10 Februarie, ora 8; Aplicațiile electricit., Duminică, 24 Ianuarie, ora 9; Chimia tehnologică, Joi, 14 Ianuarie, ora 9; Chimia agricolă, Sâmbătă, 30 Ianuarie, ora 8.

SECȚIUNEA NATURALE

Zoologia, Luni, 11 Ianuarie, ora 8; Fizica generală, Sâmbătă, 23 Ianuarie ,ora 8; Chimia generală, Marți, 2 Februarie, ora 8; Botanica p. I și p. II, Luni, 18 Ianuarie, ora 8; Mineralogia, Miercuri, 13 Ianuarie, ora 8 jum.; Chimia biologică, Luni, 25 Ianuarie, ora 8; Morf. animală p. I și p. II, Duminică, 31 Ianuarie, ora 8; Fiziologia anim. p. I și p. II, Duminică, 17 Ianuarie , ora 8; Geologia p. I și p. II, Sâmbătă, 23 Ianuarie, ora 8; Paleontologia, Luni, 11 Ianuarie, ora 8; Fiziologia vegetală p. I și p. II-a, Duminică, 7 Februarie, ora 8.

SECȚIUNEA MATEMATICI

Geometrie analitică, Duminică, 10 Ianuarie, ora 8 jum.; Algebra p. I-a, Duminică, 17 Ianuarie, ora 8; Matem. elem. și geom. descr., Duminecă, 31 Ianuarie, ora 8; Analiza p. I și p. II-a, Duminică, 24 Ianuarie, ora 9; Mecanica p. I-a și p. II-a, Miercuri, 13 Ianuarie, ora 8; Astronomia, Luni, 18 Ianuarie, ora 8; Teoria funcțiilor p. I și p. II-a, Marți, 2 Februarie, ora 8; Geometria superioară, Duminică, 10 Ianuarie ,ora 8 jum.; Mecanica cerească, Vineri, 29 Ianuarie, ora 9. Algebra pt. II Duminică 17, ora 15.

SECȚIUNEA CHIMIE INDUSTRIALA

Matematici generale, Duminică, 17 Ianuarie, ora 8; Mineralogia, Miercuri, 20 Ianuarie, ora 8; Chimia technoogică, Joi, 15 Ianuarie, ora 9; Chimia technică p. I-a, Luni, 11 Ianuarie, ora 9; Descrierea aparatelor I, Luni, 18 Ianuarie, ora 9; Technologia organică, Miercuri, 20 Ianuarie, ora 9; Chimia technologică, oi, 15 Ianuarie, ora 9; Technologia petrolului, Luni, 25 Ianuarie, ora 9; Descrierea aparatelor II, Miercuri, 27 Ianuarie, ora 9; Exploatarea petrolului, Joi, 28 Ianuarie, ora 9; Fibre textile și explosivi, Luni, 25 Ianuarie, ora 9; Materiale de construcție, Luni, 25 Ianuarie, ora 9; Geologia petrolului, Marți, 2 Februarie, ora 8; Botanica fibrelor, Duminică, 31 Ianuarie, ora 8.

Pentru examenele comune cu secțiunile Fizico-Chimice, Electrotechnică și Chimia Industrială, a se vedea datele la aceste secții.

SECȚIUNEA CHIMIA AGRICOLA ȘI ALIMENTARA

Chimia agricolă p. I și p. II. Sâmbătă, 30 Ianuarie ,ora 8; Chimia alimentară, Miercuri, 3 Februarie ,ora 8; Fermentații, Sâmbătă, 6 Februarie, ora 8.

Pentru datele comune cu secțiunile Fizico-Chimice, Electrotechnică și Chimia Industrială, a se vedea datele la aceste secții.

SECȚIUNEA ELECTROTECHNICA

Matematici generale, Duminică, 31 Ianuarie, ora 8; Fizica generală, Sâmbătă, 23 Ianuarie, ora 8; Mecanica statică, Marți, 12-19 Ianuarie, ora 3; Geometria descriptivă, Duminică, 17 Ianuarie ,ora 8; Chimie generală, Luni, 11 Ianuarie, ora 8; Technologia materialelor, Sâmbătă, 9 Ianuaarie, ora 9; Desen ind. p. I., Sâmbătă, 23 Ianuarie, ora 3; Electricitate generală, Duminică, 24 Ianuarie, ora 9; Termodinamica, Duminică, 7 Februarie, ora 9; Măsuri el. p. I-a, Joi, 14 Ianuarie, ora 3; Mecanica Dinamică, Vineri, 15-22 Ianuarie, ora 3; Rezistența materialelor, Joi, 21 Ianuarie ,ora 9; Elemente de mașini, Sâmbătă, 9 Ianuarie, ora 3; Dessn Ind. p. II-a, Duminică, 31 Ianuarie, ora 8; Electrotechnica p. I și II, Duminică, 24 Ianuarie, ora 9; Utilizare și Distribuție, Sâmbătă, 16 Ianuarie, ora 3; Incercări I și II, Miercuri, 20 Ianuarie, ora 9; Măsuri el. p. II-a, Miercuri, 13 Ianuarie, ora 3; Hidraulică și căderi, Sâmbătă, 9 Ianuarie, ora 3; Construcții ind., Sâmbătă, 23 Ianuarie, ora 3; Motori și mașini, Sâmbătă, 30 Ianuarie, ora 3; Radio I și II, Marți, 26 Ianuarie, ora 9; Legislație ind., Miercuri, 13 Ianuarie, ora 3; Tracțiune el., Luni, 11 Ianuarie, ora 4; Centrale el., Duminică, 17 Ianuarie, ora 9; Aviație, Sâmbătă, 9 Ianuarie, ora 3.

MINISTERUL MUNCII, SANATAȚII ȘI OCROTIRILOR SOCIALE

Publicație

Deoarece licitațiunea ce s'a ținut în ziua de 29 Decembrie 1936, nu a dat rezultat din lipsă de ofertanți, se aduce la cunoștința amatorilor că în ziua de 13 Ianuarie 1937, ora 11, se va ține în localul Ministerului Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale, Calea Griviței Nr. 64—66 (Camera Nr. 20) a doua licitație publică cu oferte închise și sigilate, pentru procurarea de articole medico-chirurgicale necesare consultațiilor de puericultură de pe lângă dispensariile medicale din țară.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu art. 88—110 din legea contabilității, regulamentul Oficiului Central de Licitații și normele generale publicate în Monitorul Oficial Nn. 127 din 1921.

Doritorii de a concura vor depune odată cu oferta în plic separat de ofertă și o garanție provizorie de 5% din valoarea materialelor ce vor oferi.

Listele de cantități și caietul de sarcini cu condițiuni administrative se pot vedea la Economatul Ministerului în fiecare zi de lucru de la orele 11—13.

p. conformitate
El. Paraschivescu

Nr. 12.480.
1936, Decembrie 30.

Informațiuni

❖ **D. G. M. SESCIOREANU,** secretarul general al ministerului de Justiție a convocat pentru a urma cursurile școalei speciale pentru *cazierul judiciar*, seria II-a, ce vor începe la 11 Ianuarie curent ora 9 dimineața, la Serviciul de Identificare din Palatul de Justiție, 36 de funcționarii judecătorești dela tribunalele cari nu au trimis elevi la prima serie de cursuri.

Aceștia sunt aleși dintre cei mai buni, cu studii mai multe și numai dintre impiegații de tribunale întrucât cazierul judiciar funcționează numai pe lângă aceste instanțe.

Cursurile vor fi predate de d-nii Al. Procop Dumitrescu prim procuror al tribunalului Ilfov și director al școalei, Gh. Vrăbiescu profesor universitar de procedură penală, și dr. Valentin Sava șeful serbiciului de identificare.

❖ **LA CONSERVATORUL de Muzică, Goreografie și Artă Dramatică „PRO-ARTE" au reînceput cursurile la data de 8 Ianuarie cor.**

❖ LIGA FOȘTILOR LUPTATORI GRADE INFERIOARE cu sediul în București, Fundătura Negru Vodă nr. 4 bis, prin prezenta aduce la cunoștința tuturor membrilor înscriși în această Ligă că în ziua de 31 Ianuarie 1937, la ora 10 dimineața se va ține adunarea generală, la care sunt rugați cu insistență a lua parte neapărat.

❖ **D. ALFRED PONINSKI, consilierul legației polone, va rosti Vineri 15 Ianuarie la ora 6 d. a. în sala Fundației Dalles, din bd. Brătianu 18, o interesantă conferință: „LA POLOGNE AU XVI-eme SIECLE" (SA CIVILISATION — SON REYONNEMENT). Distinsul conferențiar va aduce o importantă contribuție la cunoașterea „secolului de aur" și a legăturilor din acea vreme între Polonia și Țările Românești.**

❖ *MEDICII de circumscripție ai căilor ferate sunt obligați a vizita cantoanele, haltele și toate clădirile pe linie și în stațiuni cel puțin odată pe lună însoțiți de șefii sau subșefii de secții.*

❖ BIROUL permiselor internaționale din direcțiunea comercialului trece la secretariatul general al consiliului de administrație.

In consecință, toate cererile de permise pe căile ferate streine se vor trimite la adresa consiliului.

Saloanele CERCULUI MILITAR
JOI 14 IANUARIE 1937, orele 10 seara
Sub patronajul D-lui MIRCEA CANCICOV
Ministru de Finanțe

BALUL MEDICINEI

Organizat de Societatea Studenților în Medicină în folosul Sanatoriului Studențesc dela Mangalia

ȘI VOR DA CONCURSUL URMATOARELE VEDETE: MIA APOSTOLESCU, LIANA MIHAILESCU, VIRGINIA POPESCU, C. ANTONIU, PIU MIRONESCU

FORUM și OMNIA | **Dușmanii oamenilor** și **D-na Sherlok și d. Holmes Demonul de argint și revistă**

Sărbătorirea d-lui prof. D. Gusti,

cu prilejul a 25 ani de activitate științifică

Eri la 11 dim., a fost sărbătorit la Fundația universitară Carol I d. profesor D. Gusti, fost ministru, membru al Academiei și directorul general al Fundațiilor culturale regale.

Ședința omagială a fost prezidată de d. prof. dr. C. ANGELESCU, ministrul Educației naționale.

Au luat parte la sărbătorire, între alții d-nii: prof. dr. Marinescu, Andrei Rădulescu, Ion Petrovici, C. R. Motru, C. Stoicescu, rectorul Universității, academicieni, Ion Răducanu, Mihail Popovici, Vasilescu-Karpen, I. Ionescu-Sisești, V. Vâlcovici, Mih. Oromolu, Gr. Trancu-Iași, foști miniștri, d-na și d. prof. D. Burileanu, d-na și d. Alex. Costin, d-na și d. dr. E. Ene, d-na Alexandrina Cantacuzino, d-na I. Petrovici, prof. C. Narly, H. Stahl, Mircea Vulcănescu, prof. C. Kiriței, secretarul general al ministerului educației naționale, prof. Cartojan, Camil Petrescu, d-na Belciugățeanu, dr. Preda, I. Purcariu, C. Caracostea, I. Gabrea etc.

CUVANTAREA D-LUI PROF. DR. ANGELESCU, MINISTRUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

„Festivitatea de astăzi a cărei președințe mi-ați făcut cinstea să mi-o încredințați, îmi procură o întreită satisfacție: ca om de știință, ca profesor și ca ministru. Pe toate aceste terenuri am avut plăcerea să mă întâlnesc cu domnul Gusti, lucrând în câmpuri de acțiune, uneori deosebite, alteori comune, dar întotdeauna călăuzite de acelaș ideal: înălțarea țării și a neamului prin cultură.

Dotat cu un spirit clar, înclinat spre studiu și cercetare, domnul Gusti printr'o documentare științifică, continuă, a reușit să desfășoare o activitate riguros disciplinată în jurul ideilor și inițiativelor domniei sale.

Atât la Institutul Social Român cât și la catedra sa universitară, d. Gusti, printr'o personală metodă de studii sociologice, a urmărit, prin cercetări monografice asupra satului cunoașterea nevoilor poporului în raport cu capacitatea lui sufletească de a se adapta unei forme de cultură.

Aplicarea pe teren a acestor principii, domnul Gusti a reușit să o realizeze în Direcția Fundațiilor Culturale Regale, cu ajutorul echipelor studențești și al căminelor culturale, întemeiate sub auspiciile *Aceluia*, care prezidează cu atâta pricepere și cu atâta dragoste la creșterea și la propășirea culturii românești, precum și la ridicarea vieții spirituale și materiale a populației noastre rurale.

Cu prilejul împlinirii a 25 ani de statornică muncă științifică și profesională mărturisindu-ți cu toții, emoția ce-i unește, în această zi festivă prietenii d-tale au voit să constați în consonanța sufletelor, acea unică și valabilă răsplată ce se poate aduce unei personalități creatoare".

D. dr. C. Angelescu înmânează apoi d-lui prof. Gusti două volume omagiale cuprinzând studii a numeroși oameni de cultură români și străini.

Au luat apoi cuvântul d-nii prof. *Stoicescu*, rectorul universității; prof. *C. R. Motru*, în numele Academiei Române; prof. *I. Petrovici* în numele Societății romjne de filosofie; dr. *Preda* din partea *Astrei; Alex. Costin*, președintele Curții de apel din București secția V; în numele Institutului Social Român, *Tudor Vianu*, din partea comitetului de inițiativă *Dumitru Cotu*, în numele căminului din com Sanț, *D. Dogaru* din partea soc. studenților în filosofie si litere.

RASPUNSUL D-LUI PROF. D. GUSTI

După ce mulțumește, profund mișcat tuturor celor cari au ținut să participe la sărbătorirea d-sale, d. prof. GUSTI *spune:*

„Știința, căreia mă închin, pe care o propovăduesc și pe care caut s'o realizez, este o știință vie, știință mai presus de orice, dar cu aplicări directe la cunoașterea țării. Elaborată în Universitate, ea a strâns în jurul său un corp de doctrină liber aleasă și rodnică în rezultate, atât teoretice cât și practice, pe oamenii de știință și de acțiune socială din Institutul social român și a dat directive de lucru programului la sate al Fundației culturale regale Principele Carol. Monografii științifice, o bibliotecă de sociologie, etică și politică și două reviste: una de cercetări mai întinse cu colaborări străine „Arhiva pentru știința și reforma socială", iar alta de propagandă științifică, „Sociologie Românească", răspândesc în toate cercurile și discută cu toată obiectivitatea, nouile adevăruri.

O nouă lumină cade asupra țărănimii noastre și altă metodă de lucru, organică, flexibilă — și atotcuprinzătoare, *invioreză pe cei cari vor să încerce rezolvarea problemelor ei, de când a putut să fiz mai de aproape cunoscută, prin activitatea expedițiilor monografice ale membrilor Institutului Social Român, a căminelor culturale ale fundației regale Principele Carol și ale echipelor studențești, trimise la sat de Majestatea Sa Regele Carol II.*

Să ne închinăm viața noastră Țării și, ca oameni de știință, să descoperim îndreptările pe care trebue să ajungă la cel mai mare bine. Și să dăm tineretului rodul muncii noastre celei mai scumpe și să-i dăm mai cu seamă, cum îndrăznesc s'o fac eu astăzi, ca darul cel mai de preț, pilda unei credințe și a unei încrederi nețărmurite în destinele strălucite ale Statului și Neamului Românesc.

Lozinca noastră să fie pentru totdeauna: pentru știință și pentru țară".

Festivitatea a luat sfârșit la ora 1 d. a.

C. Tom.

SFATUL DOCTORULUI

„Nu vă descurajați, a spus Doctorul către clientul său, toate indispozițiile urinare vor fi repede calmate: arsurile vor dispare, urina va redeveni limpede și normală și veți uita pe rezistentul și perfidul gonococ, luând acel excelent remediu

PAGÉOL

care vindecă blenoragia, cistita, oprește scurgerile, înmlădiază prostata și evită orice complicațiune.

LA FARMACII ȘI DROGUERII

ULTIMA ORĂ

Măsurile guvernului în vederea activităţii viitoare

— O acţiune de paralizare a grupurilor din partid. Consfătuirile dintre şeful guvernului şi şeful partidului —

Fiindcă peste o săptămână se redeschid corpurile legiuitoare şi cum sunt încă o serie întreagă de probleme cari se cer rezolvate mai înainte, d. Gh. Tătărăscu a luat primele măsuri în vederea satisfacerii lor în conformitate cu interesele guvernului şi ale partidului.

După cum am mai spus, încă înainte de vacanţa Parlamentului, într'o întrevedere pe care primul ministru a avut-o cu şeful partidului s'a decis să se procedeze la o serie de măsuri menite să restabilească echilibrul între cadrele vechi şi cele tinere prin reîntronarea unei discipline întemeiată pe ierarhia valorilor şi a vechimei în partid.

In acest sens se ajunsese la concluzia că pe viitor nici o demnitate să nu se mai încredinţeze fără recomandarea şefilor de organizaţii din cari solicitanţii fac parte. In felul acesta se paralizează orice acţiune a grupurilor

D. GH. TATARASCU

din partid şi se revine la vechea disciplină ce făcea odinioară fala partidului liberal.

HAŞIŞTII AMENINŢA

Faţă cu această hotărîre haşiştii au înţeles să reacţioneze şi de aci atitudinea aceia de frondă adoptată în ajunul vacanţei parlamentare faţă de proectul de ratificare a decretelor legi. Răzmeriţă care de altfel s'a terminat la primul semn făcut de şeful guvernului.

S'a spus atunci că d. Gh. Tătărăscu ar fi făcut promisiuni haşiştilor. Şi s'a precizat că în sfârşit d. Petre Ghiaţă va fi numit subsecretar de stat. Or aceasta nu corespunde adevărului. Primul ministru n'a promis nimic ci a intervenit numai pentru a se curma indisciplina. Haşiştii au crezut că intervenţia amicală a primului ministru ar ascunde o promisiune de viitor. Dar am văzut îndată că s'au înşelat. Şi de aci o nouă agitaţie. Ei anunţă că imedat după redeschidere vor începe o acţiune de sabotare a guvernului în parlament până vor obţine ceiace doresc.

INTREVEDEREA DINU BRATIANU-GH. TATARASCU

D. Gh. Tătărăscu a ţinut însă să-şi asigure acoperirea şefului partidului. In acest scop d-sa a avut o nouă convorbire cu d. Dinu Brătianu căruia i-a arătat că hotărirea luată împreună a dat naştere la oarecare agitaţie în partid şi a cerut ca d-sa în calitate de şef al partidului să-şi ia răspunderea acestei hotărâri şi la prima consfătuire cu majoritarii să explice necesitatea ei.

D. Dinu Brătianu a promis primului ministru că-şi va lua această răspundere şi a rămas ca în cursul acestei săptămâni să ia contact din nou cu primul ministru şi cu toţi membrii cabinetului pentru a hotărî definitiv măsurile de luat în vederea activităţii viitoare a guvernului şi Parlamentului.

P. B.

O îndrăzneaţă declaraţie a unui comunist englez

Londra, 11 (Rador). — *Agenţia Havas anunţă:*

Ted Barmley, şeful secţiei din Londra al partidului comunist, a declarat aseară în cursul unei întruniri ţinută la Shoreditch:

„Pentru fiecare soldat german din Spania, vom trimite câte un fost luptător englez. Acesta este răspunsul nostru la hotărirea luată de guvern, de a interzice trimiterea de voluntari pentru Spania".

Trei biciclişti au fost smulşi de un val uriaş, găsindu-şi moartea

Biarritz, 11 (Rador). — **Trei alergători ciclişti, cari participau la o probă ciclo-pedestră, au fost smulşi de un val uriaş şi s'au înecat, pe când treceau cu bicicletele pe la poalele falezei. Cei trei alergători greşiseră parcursul, luând-o din eroare pe cărarea dela marginea mării, într'un moment când marea era foarte înaltă şi valurile măturau poalele falezei.**

LUPTE DISPERATE PE FRONTURILE DIN SPANIA

— Naţionaliştii au înaintat 25 km. în adâncime la Vest de Madrid. Pierderile comuniştilor în ultimele zile se cifrează la 4000 morţi —

Salamanca, 11 (Rador). — Agenţia Havas transmite:

Comunicatul oficial de aseară al marelui cartier general naţionalist anunţă între altele:

Trupele noastre au atacat poziţiile roşii din sectorul Algora şi dela muntele Picaran, în regiunea Soria. Inamicul a fost respins, părăsind pe teren numeroşi morţi şi mai multi prizonieri din batalionul străin numit „Dimitrov".

Inamicul a reacţionat, sprijinit de artilerie şi de tancuri. Roşii au fost însă şi de data aceasta respinşi cu pierderi mari.

In cursul unei recunoaşteri, în sectorul Las Rozas, unde s'au dat lupte Sâmbătă am mai găsit încă 66 morţi.

*

Avila, 11 (Rador). — Agenţia Havas anunţă:

Se poate afirma că prima ofensivă naţionalistă de la Vest de Madrid a fost încoronată de succese decisive.

Numărul morţilor şi răniţilor, căzuţi în aceste lupte, din tabăra guvernamentală, se cifrează la 4.000.

In total, înaintarea naţionaliştilor se întinde pe o suprafaţă de 20 km. lărgime şi 20—25 adâncime.

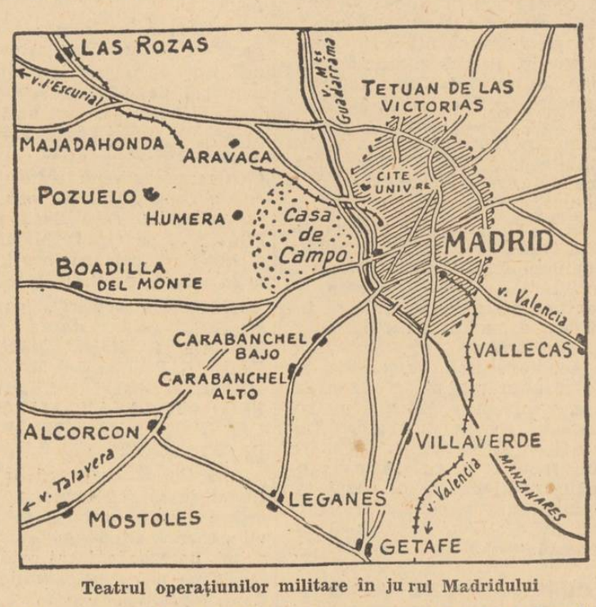

Teatrul operaţiunilor militare în jurul Madridului

Salamanca, 11 (Rador). — Agenţia D. N. B. anunţă:

Pentru prima oară, forţele naţionaliste au stabilit ieri, Duminică, comunicaţia cu corpul de trupe care atinsese mai de mult Cetatea Universitară din Madrid, unde era expus focului de infanterie al guvernamentalilor.

Graţie marelui succes înregistrat de ultima ofensivă, poziţiile naţionaliste au putut fi prelungite cu mai mulţi km. spre Nord şi Nord-Vest.

Din constatările făcute de aviatorii naţionalişti, guvernamentalii continuă să evacueze Escorial şi Guadarrama.

Şeful comitetului de apărare a Madridului adresează un apel tuturor femeilor capabile de a face serviciul militar, cerându-le să ia parte la luptă.

Se tinde la o înţelegere directă

între Franţa şi Turcia în privinţa sangiacului Alexandretta

Ankara, 11 (Rador). — Agenţia *Telegrafică Turcă anunţă:*

D. Rusdu Aras a dat ieri amănunte, în şedinţa grupului parlamentar al partidului poporului asupra întrevederii dintre d-nii Vienot, subsecretarul de stat al ministerului de Externe francez, şi Suad, ambasadorul Turciei la Paris.

D. Rusdu Aras a arătat că faptul că până acum nu a fost prezentată nicio propunere nouă din partea Franţei este atribuit imposibilităţii materiale, din cauza lipsei de timp.

Oratorul a confirmat că propunerea turcă supusă conferinţei dela Paris va fi trimisă neîntârziat, la cererea guvernului francez, subt forma unui proect mai amănunţit.

D. Aras s'a ocupat apoi de interesul pe care-l poartă acestei chestiuni prietenii balcanici ai Turciei, precum şi U. R. S. S. şi Anglia şi a făcut o expunere asupra reacţiunilor constatate în alte ţări. Pretutindeni se fac urări amicale, pentruca diferendul să fie soluţionat prin bună înţelegere.

Rezumându-şi consideraţiile, ministrul a făcut următoarea declaraţie: „Deşi nu există nici un indiciu material, care să ne lase să prevedem care va fi sfârşitul eventual al diferendului, aşi vrea să subliniez tendinţa observată în Franţa, de a se examina serios chestiunea şi a se ajunge grabnic la rezultate. Este bine să aşteptăm în linişte tratativele ulterioare".

Deputatul Hikmet a declarat că ar fi vrut să vadă Rusia Sovietică manifestându-şi şi cu acest prilej principiile contra imperialismului şi mandatelor, faţă

ATATURK

de Turcia, din consideraţie pentru vechea amiciţie ruso-turcă.

D. Ismet Inonu, preşedintele consiliului, a declarat că împărtăşeşte prevederile d-lui Aras şi a subliniat că, dată fiind imposibilitatea pentru Societatea Naţiunilor ,de a ajunge la o soluţie fără acordul Turciei, procedura înţelegerii directe dintre Turcia şi Franţa i se pare a fi cea mai bună cale de urmat.

Principesa Iuliana şi Prinţul Bernhardt vor trece prin România

Varşovia, 11 (Radio-Oriente). — **In staţiunea Krynica din Polonia, unde au descins pe neaşteptate prinţesa Iuliana a Olandei şi prinţul consort Bernhardt, sosesc numeroşi vizitatori, atraşi de prezenţa oaspeţilor.**

Perechea princiară va rămâne câteva zile la Krynica, unde fac sky şi alte sporturi de iarnă.

Din câte s'a putut afla, prinţesa Iuliana şi prinţul Bernhardt îşi vor continua voiajul de nuntă pe ruta Bucureşti-Budapesta-Viena.

Asupra vizitelor proectate în România, Ungaria, Austria şi alte ţări, anturajul perechei princiare păstrează deocamdată cea mai deplină discreţie.

Inzăpeziri şi viscol

în Basarabia, Moldova şi Dobrogea

Un viscol puternic s'a abătut de eri dimineaţă în toată regiunea Cetăţii Albe şi Galaţilor. Zăpada căzută din abundenţă a îngreunat circulaţia, iar prin unele locuri, din cauza troienelor circulaţia a fost întreruptă.

Trenul personal care trebuia să sosească dela Bucureşti, la ora 9 dimineaţa, la Cetatea Albă a avut o întârziere de două ore.

Eri, toată ziua a nins intens iar viscolul a continuat cu furie, în sudul Basarabiei.

Schimbarea neaşteptată a timpului a adus unele perturbări în mersul trenurilor.

Un viscol extrem de violent a bătut aproape toată ziua în regiunea Medgidia.

Zăpada adusă de viscol a fost depusă în straturi între staţiile Casim şi Bazargic, până la o înălţime de aproape un metru.

In special, în regiunea de Nord a Bazargicului, zăpada depusă în suluri lungi de 4—500 m., a atins înălţimea de aproape doui metri.

Trenul 9622 a fost reţinut din cauza viscolului, în staţia Bazargic Nord, iar trenul 9624 a trebuit reţinut în Bazargic Sud.

In regiunea Ciulniţa, pe Bărăgan, viscolul a făcut deasemeni, ravagii.

Cercurile oficiale germane pretind formarea unei republici comuniste în sudul Franţei

Paris, 11 (Rador). — Agenţia Havas publică următoarea notă:

Agenţia oficioasă germană D. N. B. a publicat, datându-le din Paris, trei depeşi. Prima pretinde a putea afirma „DUPA INFORMAŢIUNI SIGURE DIN PERPIGNAN" CA O REPUBLICA SOVIETICA IN SUDUL FRANŢEI ESTE PE CALE SA SE FORMEZE, AVAND DREPT CAPITALA ACEST ORAŞ.

In a doua depeşă, corespondentul agenţiei D. N. B. la Paris, declară că ar fi aflat din cercurile franceze de dreapta că statul major francez ar fi întocmit planuri secrete de cucerire şi de anexare a Marocului spaniol.

O a treia, intitulată „Saltul de panteră al lui Leon Blum la Ceuta" nu ezită să atribue preşedintelui de consiliu francez gestul pe care l-a făcut Wilhelm II, trimiţând crucişătorul „Panther" în faţa Agadirului, în 1911.

Aceste pretinse informaţiuni au fost difuzate de toate posturile de radio ce emit pentru Germania şi pentru străinătate.

ŞTIRI ŞI POLEMICI

ASTAZI la ora 9 jum. dimineaţa a avut loc în localul Inaltei Curţi Administrative solemnitatea deschiderii noului an judiciar.

Solemnitatea s'a desfăşurat în prezenţa a numeroşi magistraţi şi funcţionari superiori ai Curţii.

D. prim-preşedinte Georgescu-Vâlcea a rostit o interesantă cuvântare.

Cu acest prilej s'a sărbătorit împlinirea a 7 ani de existenţă a Inaltei Curţi Administrative.

*

D. V. V. TILEA fost ministru s'a reîntors în ţară.

D-sa a plecat în Banat unde va rămâne trei zile.

*

D. PROF. N. IORGA, care în timpul vacanţei a stat la Sinaia, se va întoarce astăzi în Capitală.

*

PARTIDUL liberal a început să organizeze serios viitoarea campanie electorală.

Pentru mâine a fost convocată din nou comisia specială pentru organizarea propagandei.

In şedinţa de mâine se va stabili prima formă a unui manifest către ţară în care vor fi prezentate realizările guvernului liberal.

Semne că s'a apropiat ziua plecării.

*

PREFECŢII din 18 judeţe se vor întruni mâine dimineaţă la ministerul de interne, într'o consfătuire convocată de d. ministru D. Iuca.

Conferinţa, prima dintr'o serie de trei, are caracter administrativ.

*

INTRUCAT deschiderea consiliului Ligii Naţiunilor, care urma să se întrunească pe ziua de 15 Ianuarie, s'a amânat pentru 21 Ianuarie, d. Victor Antonescu, ministru de externe, va pleca la Geneva în ziua de 18 l. c.

*

BANCA NAŢIONALA a dat publicităţii convocarea oficială a actionarilor la adunarea generală anuală.

Adunarea generală a fost convocată pentru 21 Februarie.

*

IERI la Iaşi a avut loc întrunirea comitetului judeţean al organizaţiei georgiste de sub conducerea d-lui C. Toma secretarul general al partidului.

D. George Brătianu a sosit, însoţit de d-nii col. Slăniceanu, deputat Radu Lascu, Gh. Slama, etc.

Intrunirea s'a deschis printr'o cuvântare a d-lui C. Toma, care a prezentat un raport amănunţit al organizaţiei ieşene.

D. GHEORGHE BRATIANU a făcut ample declaraţiuni politice, conchizând prin a cere succesiunea guvernului.

*

D. G. TATARASCU preşedintele consiliului s'a reîntors aseară în Capitală venind dela Poiana (Gorj).

*

CONSILIUL DE RAZBOIU din Iaşi a terminat instrucţia complotului comunist urzit astă vară contra studentului naţionalist G. Gregor din Cernăuţi. Se ştie că numitul a fost asasinat într'o seară pe când se plimba prin grădina publică.

Cercetările au condus la descoperirea unei bande de agitatori comunişti, care pusese la cale exterminarea adversarilor din grupările naţionaliste. Au fost arestaţi 14 tineri evrei. Conducătorul bandei, un anume Otto Wagner, s'a sinucis în localul chesturii din Cernăuţi, într'un moment de neatenţie a poliţiştilor.

Procesul se va judeca în ziua de 23 Ianuarie.

*

NAŢIONAL-ţărăniştii, oricând au prilejul, îşi afirmă aderenţele cu nebunii de peste Nistru.

De exemplu, ieri, la „adunarea cetăţenească" din Galaţi, la care au participat mai mulţi agenţi electorali, personagiul de tristă memorie, d. VIRGIL MADGEARU, a declarat:

— „NOI — adică partidul raculuí, ştiucei şi broaştei — AM RAMAS PE DRUMUL NOSTRU ŞI NU-L VOM SCHIMBA NICIODATA".

Care e drumul lor?

E drumul străbătut de Ana Pauker, Constantinescu-Iaşi şi alţi simbriaşi ai Kominternului.

Ca să se ştie....

*

NOUILE ALEGERI comunale şi judeţene vor începe în ziua de 25 Martie a. c. şi vor avea loc numai în localităţile unde funcţionează comisii interimare.

*

In cursul acestei luni, toate întreprinderile din ţară urmează a înainta tablourile de personal în vederea încadrării personalului românesc.

*

MAINE DIMINEAŢA, la ora 10, este convocată comisia de propagandă a partidului liberal, la clubul central.

Se vor lua în discuţie lucrările preliminare în vederea campaniei electorale pentru alegerile comunale şi judeţene.

*

D. MAREŞAL AVERESCU, preşedintele partidului poporului se va înapoia în Capitală după 20 Ianuarie.

*

SUVERANUL a părăsit Capitala, plecând la o vânătoare într'o localitate din Ardeal.

M. S. Regele este însoţit de câţiva demnitari ai Curţii.

Vânătoarea va dura două zile.

*

D. D. IUCA, ministru de interne, a avut azi la amiază o întrevedere cu d. Mih. Manoilescu, fost ministru.

*

D. ION INCULEŢ, vicepreşedintele consiliului s'a înapoiat aseară în Capitală.

*

LA MINISTERUL de finanţe se lucrează asiduu la bugetul general care se crede că va fi gata în primele zile ale lunei Februarie. Se speră ca bugetul general să poată fi votat până la 1 Martie.

*

Brăila, 11. — *Vasul „Moliere" proprietarul soc. S. F. N. D. remorcând şlepul „François spre Brăila, a isbit puternic pe acesta din urmă, din cauza furtunei deslănţuită pe Dunăre, provocându-i grave stricăciuni.*

Căpităniа portului nostru a deschis o anchetă.

*

D. Grigore Iunian. care se află la Viena dinaintea Crăciunului, e te suferind. Din această cauză d-sa nu se va înapoia în ţară înainte de 15 crt.

*

Inaintea Curţii de Casaţie s. II, urma să se judece azi dimineaţă recursul făcut de Popescu-Pera în procesul cu cele 10 comune ale Moţilor. Pentru recurent s'au prezentat avocaţii Osvald Teodoreanu şi Vintilă Dongoroz, Moţii fiind reprezentaţi prin d-nii av. Emil Şiancu, Em. Vasiliu-Cluj, G. Oanţă şi Alex. Constant. In stare de judecată, procesul nu s'a desbătut totuşi din lipsă de timp, suferind o nouă amânare, la 24 Februarie a. c.

*

MAINE DIMINEAŢA, la orele 11 dimineaţa va avea loc la Camera de comerţ adunarea generală a bursei de efecte, acţiuni şi schimb.

La ordinea de zi figurează un singur punct: alegerea membrilor camerei de arbitraj pentru anul 1937.

*

LA ZAVIDENI-Vâlcea, în faţa a vreo optzeci de ascultători, d. VIRGIL POTARCA a ţinut o cuvântare în care, printre altele, a spus că „POPORUL IŞI CERE CONDUCATORII SAI FIREŞTI".

Cine sunt, după d. Virgil Potârcă, conducătorii fireşti?

Ascultaţi şi minunaţi-vă: NAŢIONAL-ŢARANIŞTII.

Românimea întreabă, însă: DE CAND APOLOGEŢII COMUNISMULUI SE INTITULEAZA CONDUCATORII FIRESTI AI UNEI ŢARI PERFECT MONARHICA?

De când?

Starea sănătăţi Papii s'a agravat

Cetatea Vaticanului, 11 (Rador). — Papa a petrecut o noapte agitată.

Azi dimineaţă, starea sa inspira oarecare neliniste.

Influenţa Germaniei în Marocul spaniol

a produs alarmă în Franţa şi Anglia

Cercurile politice germane precizează că voluntarii francezi recrutaţi pentru Spania comunistă se ridică la 47.000

Paris, 11 (Rador). — *Ziarele continuă să discute ameninţarea germană care apasă asupra Marocului spaniol.*

„PETIT PARISIEN" scrie: „In cazul când noui debarcări de trupe germane, în vederea instalării lor în Marocul spaniol ar fi confirmate, schimburile de informaţiuni între guvernele din Londra şi Paris se vor transforma fără nici o dificultate într'o strânsă cooperare a forţelor militare navale ale celor două ţări. Franţa cu armatele din Africa, este gata la orice, iar flota britanică este mereu prezentă în apele strâmtorii Gibraltar. Reichul poate deci să se aştepte la riposta unei puteri energice, dacă l-ar îndemna inima să joace acest joc primejdios".

„AMI DU PEUPLE" spune: **„Forţa poziţiei juridice a guvernului nostru este indiscutabilă, dar pentru a o menţine trebue o hotărîre fermă. Cum oare autorităţile naţionaliste din zona marocană ar putea să împiedice sosirea unităţilor germane, de oarece, în peninsula iberică, ele pun cea mai mare bază pe aceste unităţi străine, pentru a o cuceri? Şi? Chiar dacă ar voi să facă aceasta, ar avea ele mijloacele necesare?**

„ECHO DE PARIS" declară: „Pe baza instrucţiunilor primite, generalul Nogues, prin intermediul consulului francez din Tetuan, va adresa în cursul dimineţii de azi „un avertisment" generalului Betberger, înaltul comisar spaniol. „Avertisment", iar nu „protest". Franţa este sensibilă. Franţa este în stare să facă să i se respecte drepturile. Anglia aprobă atitudinea sa. Orice îndoiaşare ar fi fatală. Africa de Nord este atacată, oricare ar fi scopul imediat urmărit. Germanii odată aci, orice reacţiune franceză ar putea fi paralizată".

„L'OEUVRE" spune: „Infiltraţia germană la Rio de Oro continuă într'un ritm neliniştitor. Germanii au construit la frontiera Mauritaniei un fel de puncte fortificate de unde vor putea cu uşurinţă să atace comunicaţiile noastre dintre Africa Occidentală şi Maroc.

*

Berlin, 11 (Rador). — Corespondentul agenţiei Havas transmite:

Nota pe care ambasadorul Angliei trebuie s'o remită azi d-lui von Neurath pare că va fi folosită de cercurile politice germane ca un prilej de a opune Franţa şi Anglia una alteia în politica pe care aceste două puteri trebue s'o urmeze faţă de Spania.

Se insistă la Berlin asupra protinsei responsabilităţi a Franţei şi se caută să se dovedească această responsabilitate cu argumente scoase din unele ziare franceze. Presa germană de Duminică seara face mare caz de cifra citată de un mare ziar parizian, care afirmă că numărul voluntarilor recrutaţi în Franţa pentru Spania, ar fi de 47.400 oameni. Se iau ca bune informaţiile de această natură pentru a se declara că Franţa este mai puţin îndreptăţită decât oricine de a pune Germaniei chestiunea voluntarilor.

Nouă skiori

acoperiţi de o avalanşă de zăpadă

Berna, 11 (Rador). — Cu toate că mai erau puţine speranţe, echipele de salvare au continuat toată noaptea cercetările, pentru regăsirea celor patru skiori, din grupul de 9 cari fuseseră acoperiţi de o avalanşă pe muntele Bristen. Cercetările au fost încoronate de succes, căci în zorii zilei doi dintre skiori au fost găsiţi în viaţă.

In felul acesta, nenorocirea dela Bristen a făcut şapte victime.

O nenorocire asemănătoare s'a înregistrat tot ieri în cantonul Saint Gall, unde o avalanşă a înghiţit patru skiori. Doi din ei au fost omoriţi, iar ceilalţi doi au fost găsiţi în viaţă.

Tipografia ziarului „Universul" str. Brezoianu

Girant responsabil Gh. Dumitrache

C. S. 6 pagini 3 lei ANUL VI, No. 624 Miercuri 13 Ianuarie 1937

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

BIBLIOTECA CASINOSOCIAȚIUNII SIBIIU

Porunca Vremii

TRIBUNĂ ZILNICĂ DE LUPTĂ NAȚIONALĂ ȘI CREȘTINĂ

Cetăţeni de categorie recentă, îmbuibaţi în toate colţurile au pus stăpânire, ca într'o nouă Californie, pe isvoarele de bogăţie ale neamului începând să le secătuiască. Ţara bâjbâie de năvala lor. Nu s'au mulţumit însă cu această acaparare, ci au trecut şi bariera lumii noastre spirituale, împroşcând societatea cu cerneala lor otrăvită. Călători dela Lemberg năpârlindu-şi porecla jidovească în nume străvechi din cronica lui Neculce, s'au socotit în drept să dea reţete de îndrumare publică la noi.

OCTAVIAN GOGA

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituţii şi sprijinitori; Lei 800 pentru oraşe; Lei 600 pentru sate. Se primesc şi abonamente pe 6 şi 3 luni.

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii şi Cecuri poştale (CEC) astfel: ABONAŢII PENTRU CONTUL 1224; DEPOZITARII „ „ 10405

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI I, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcţie, redacţie 4.1853; Ad-ţie, publicitate 4.1852

Lupta împotriva jidanilor nu este altceva decât apărarea Românismului!

Tâmpirea tineretului!

Citesc în ziare două circulări ale Ministerului Educaţiei Naţionale:

Prima: „D. dr. C. Angelescu, ministrul Educaţiei Naţionale a dat o circulară prin care atrage din nou atenţiunea corpului didactic asupra importanţei covârşitoare pe care o au străjeria şi pregătirea premilitară. Rezultatele constatate de noi — spune circulara Ministerului — la diferite întruniri, exerciţii sau şedinţe ale străjerilor şi ale tinerilor premilitari, ne îndreptăţesc la cele mai frumoase speranţe, etc., etc.".

A doua: „Ministerul educaţiei naţionale a dat o importantă circulară cu privire la comunităţile de muncă ale elevilor din şcolile secundare. Ministerul arată că nevoia ca şcoala să ia asupra ei sarcina educativă a familiei rămâne un postulat al zilelor noastre, etc., etc.".

Mai departe, Ministerul îşi arată aceeaşi satisfacţie faţă de cele constatate cu ocazia inspectării acestor comunităţi israelite (pardon, comunităţi de muncă) şi mai spune fo două-trei vorbe late despre viitorul neamului, al Ţării, despre Tisa, Nistru şi despre Mare...

Nouă, însă, să ni se dea voie să nu ne entuziasmăm atâta de toată aceasta care se petrece în învăţământul nostru, adică pe seama acestui nenorocit de tineret românesc. Noi ştim ce înseamnă o inspecţie şi, desigur, ştim că toate inspecţiile ies bine!

Învăţământul românesc trece dela războiu încoace, printr'o gravă criză de concepţie. S'au operat asupra lui atâtea reforme, încât până azi, nici corpul didactic şi nici elevii nu şi-au găsit, nu au intrat în acea disciplină necesară bunului său mers. Orice reformă, ca să'şi arate roadele, trebuie să înglobeze o perioadă de timp, în care ea să producă şi critica şi experienţa necesară.

Acesta e viciul fundamental al învăţământului nostru şi rezultatele, le-au arătat de atâtea ori, în toată sinistra lor realitate, nu atât noi, cari nu avem atâta cuvânt în cele şcolare, cât personalităţi proeminente ale destinului nostru didactic. Cred că nu exagerăm, afirmând că în ţara aceasta nu se mai învaţă carte, demult, cam din timpurile normale. Şcoalele noastre au debordat în fiecare an, generaţii peste generaţii de semidocţi şi aşa se face că avem astăzi de trei ori mai mulţi şomeri „intelectuali" decât şomeri manuali!

Generaţia de după războiu este deja, prin înseşi datele nefericite ale epocii, o generaţie deraxată. Noi, personal, detestăm sportul, dar nu este deloc o simplă întâmplare faptul că această generaţie a exploadat în plăcerile, împinse până la destrăbălare, ale sportului. Generaţia aceasta căreea i s'a zis generaţia sportivă, este o generaţie realistă, o generaţie cu înclinări în spiritul tehnic care domină epoca şi mai puţin spre cele spirituale propriu zise. Oamenilor şcoalei, li s'a părut aceasta un pericol şi de aci o întreagă avalanşă de programe şi activităţi extramuros cu scopul de a-i distrage pe elevi spectacolului vieţii moderne care, credem noi, dă unui tânăr tot atâta înţelepciune cât toată înţelepciunea scrisă a cărţilor.

Este o mare, o profundă eroare. Orele de curs s'au îngrămădit şi s'au înnăsprit într'atât, că noi am văzut profesori literalmente extenuaţi după cinci ore de clasă, iar elevii ucişi pur şi simplu de obida atâtor nopţi pierdute cu prepararea unui program suprâncărcat!

Mi se pare, deasemenea, foarte ciudată concepţia recentă a ministerului Educaţiei Naţionale, după care educaţia tineretului trebuie răpită familiei şi trecută în seama şcoalei, adică a Statului. Nu este aceasta o concepţie sovietică, pe care, ultimul, o detestă André Gide, în al său „Rétour de l'U.R.S.S."? Educaţiunea, după câte ştim noi, se capătă mai întâi în sânul familiei — şi aceasta trebuie întărită în primul rând — rolul şcoalei venind apoi să instruiască şi să desăvârşească cei şapte ani de acasă.

Ce mai înseamnă, apoi, şi acele comunităţi de muncă? Noi ştim, nu-i vorbă, ce vra să zică şi inovaţia aceasta, dar ministerul Educaţiei trebuie să ştie că un corp de profesori goi puşcă şi flămânzi şi nişte elevi surmenaţi până în măduva tinereţii lor fragede, duc de-a dreptul o generaţie spre imbecilizare. Cu atâtea programe şi îndatoriri, în afara scopului iniţial al şcoalei, învăţătura de carte, devine o caricatură şi o primejdie.

N. Crevedia

EVREUL CITIND TALMUDUL: Până aici s'o întâmplat toati... dar cililalte vor veni?!

O prelungire a manevrelor comuniste: chestiunea Marocului

de PETRU BANESCU

Pe neaşteptate atenţia Europei s'a fixat plină de îngrijorare asupra situaţiei din Maroc. O polemică violentă s'a deslănţuit între presa germană şi cea franceză cu privire la intenţiunile ce nutresc cele două puteri faţă de Marocul spaniol şi pacea lumii pare serios ameninţată de gravitatea evenimentelor ce se anunţă.

In realitate asistăm astăzi la consecinţele manevrelor Kominternului ce s'au realizat mai optimist decât şi-ar fi închipuit el însuşi. Toată truda acestui comitet central al revoluţiei mondiale a fost îndreptată în sensul de a abate orice intenţii războinice ale Germaniei faţă de Rusia Sovietică, în spre frontierele franceze. Regizorii revoluţiei mondiale doresc războiul dar în nici un caz la ei acasă. Lor le este necesară cea mai desăvârşită linişte pentru a avea mâna liberă în manevrarea fermentului comunist. Kremlinul ştie că singurul lui sprijin oficial îi vine dela Moscova şi că în momentul în care U.R.S.S. ar fi angajată într'un război, acesta ar degenera într'o mişcare contrarevoluţionară ce ar spulbera definitiv toate planurile internaţionalei roşii. Şi cum la un moment dat toate ţelurile de cuceriri teritoriale ale Germaniei păreau îndreptate exclusiv către imperiul comunist, s'au făcut uriaşe sforţări de către agenţii Internaţionalei a III-a spre a determina o încordare franco-germană pe care speculând-o s'o ducă până la război. Şi ar fi cea mai mare naivitate să-şi închipuie cineva că în momentul în care ar izbucni un război franco-german, Uniunea Republicilor Sovietice s'ar angaja în acest război de partea Franţei aşa cum prevede recentul pact franco-sovietic. Rusia Sovietică ar rămâne în neutralitate pentru a favoriza şi apăra sub scutul oficialităţii ei, propaganda pentru determinarea revoluţiei mondiale.

Acesta a fost şi este planul Kominternului şi noi am avut prilejul să mai vorbim despre el. Războiul civil din Spania urmărea el însuşi provocarea unor încordări de raporturi între Germania şi Franţa, vizând în planul Kremlinului şi eventualitatea unor ciocniri şi conflicte între celelalte state cu interese în Mediterană: Italia şi Anglia. In felul acesta se puteau dintr'odată strica raporturile între mai multe state şi apărea mult mai probabilă deslănţuirea unui nou război. Şi aţi văzut care a fost atitudinea diplomatică a Rusiei Sovietice în cursul acestor evenimente: a folosit toate prilejurile spre a creia o cât mai mare tensiune între Germania şi Italia deoparte, pe cari le acuză că nu-şi ţin angajamentele luate prin pactul de neintervenţie şi Anglia şi Franţa de cealaltă, pe care voia să le silească să procedeze la acte vexatorii faţă de celelalte două puteri. Poate că nici nu s'a aşteptat Kominternul că punctul cel mai dificil al conflictului va apare în Maroc. Şi în adevăr în această parte a continentului negru interesele ce vin în conflict sunt atât de importante şi problema rezolvării lor atât de delicată, încât mult mai uşor poate izbucni un război de aci decât din frecăturile zilnice pe chestia intervenţiei în luptele din Spania.

(Urmare în pag. III-a)

Botezul Jidovilor

Intru Hristos cerând botezul, la noi, a JIDOVILOR DROAE
Ca 'n fabulă, ei vor să fie: lupi îmbrăcaţi în piei de oae!...
Şi'n fabulă, — noi ştim cu toţi, — c'asemeni lupi intrând în turmă,
Au sugrumat-o fără milă, până la mielul cel din urmă!...

Deci, dac'om boteza JIDANII, precum ei astăzi cer în bloc,
In gura lupilor noi fi-vom oi jupuite de cojoc!...

Radu Bardă

Biata amintire a Popii Şapcă

Tânjind după dregătorii, oftând după acea epocă de aur în care sfertisirea bugetului le era principala îndeletnicire, dar mai cu seamă convinşi că puterea şi-a întors pentru totdeauna faţa dela ei, internaţional-ţărăniştii „trântesc" săptămânal câte o revoluţie, care nu depăşeşte proporţiile unei furtuni într'un pahar cu apă.

Mi-i imaginez convocaţi în conclav, aplecaţi asupra hărţii şi ascultând „ordinea de bătae" pe care le-o fixează suferindul de locvoree şi „dictatorită" Virgil Madgearu, cel cu discursurile de efect mai eficace decât orice soporific.

„Stat major"-ul acesta, compus din toţi acei cari au luptat în tranşeele cenzurii şi în eşaloanele ambuscării riscă planuri de temerară şi „rurală" strategie, deşi birnicul român e sătul de experienţe pe pielea lui, dubită de anumite „păsuiri" fiscale, de care nu e străin omoninul armenesc al heraldului ţărănist cu care ne spurcăm condeiul.

Odată directivele stabilite, cetele semănătorilor de vorbe'n vânt, descind întâmpinate cu alai de ridicol, unde nici nu te gândeşti.

Aşa precum s'a întâmplat alaltăeri, când echiperii d-lui Virgil Potârcă, au pornit la Zăvideni, un sat pierdut prin hârtoapele Vâlcei.

Lumea de pe acolo, căci podgorenii din Zăvideni sunt ca tot olteanul isteţi şi mucaliţi, l-au primit pe „conu Vergică" aşa precum se cuvine celui care vine să te distreze gratuit, ba să mai lase ceva şi pentru cinstire în sănătatea democraţiei.

Auditoriul, după cea mai dreaptă apreciere, compus din vreo 50 de inşi, adunaţi cu polul din mardaua Zăvidenilor, a ascultat dând semne vădite de pretimpurie oboseală, oratoria nu tocmai de înălţimi demostenice a d-lui Virgil Potârcă.

Dar despre ce n'a vorbit rotofeia, fostă excelenţă.

N'a rămas domeniu în care fraza cleioasă a improvizatului tribun olteam, să nu fi tăiat pârtia incompetenţei.

Şi odată pornit pe taclale, şăgalnic cum îl ştim, „conu Vergică" s'a avansat de unul singur, drept al doilea popa Şapcă, năvalnicul slujitor al altarului din Islazul Romanaţilor.

Vă închipuiţi imensă cascadă de hohote, pe care a deslănţuit-o „modesta" comparaţiune a d-lui Virgil Potârcă, omul politic de mare tonaj corporal, din cetatea Banilor olteni.

Popa Şapcă, cântat seara în jur de foc haiducesc, preotul acesta a cărui amintire exaltă şi azi impulsivitatea nativă a voinicilor din ţinutul Basarabilor, ajuns unitate de măsură pentru trepăduşii internaţional-ţărănismului. Iată ceeace depăşeşte limita dintre gluma de prost gust şi crasa impertinenţă.

Plutind în plină aventură, desorientat politiceşte, respins de bunul simţ al maselor populare, internaţional-ţărănismul, se exclude pentru totdeauna din a mai constitui o determinantă într'o eventuală schimbare de regim.

Căci eroi carnavaleşti ca d-nii Potârcă, Madgearu, Călinescu şi alte fantoşe de mucava ale unei democraţii falimentare, care se reazemă pe reactualizarea baladelor, nu pot avea încrederea unui popor întreg la minte, ci stârnesc doar creştinescul simţământ al milei pentru nevolnic.

Victor Medrea

Sărindarul şi tineretul

Unul din oficioasele iudeo-comuniste din Sărindar, am numit ziarul „Adevărul", este foarte îngrijorat de soarta tineretului nostru universitar care face prea multă politică şi se ocupă prea puţin cu ştiinţa. Şi pentru a da acestei îngrijorări un carater general, acelaş oficios aduce mărturiile unor profesori universitari făcute în cadrul unei anchete.

Ingrijorarea pe care o manifestă acest ziar este foarte explicabilă. Dat fiind că „Adevărul", ca şi celelalte oficine din Sărindar, sunt în slujba intereselor străine de nevoile şi aspiraţiile statului nostru, este normal ca acestora să nu le convină faptul că acest tineret este astăzi inspirat şi călăuzit în toată acţiunea lui de crezul naţionalist.

Istoria ne învaţă că întotdeauna tineretul a fost acela care a dat semnalul redeşteptării naţionale. Sufletul acesta plin de entuziasm şi neîntinat este mai aproape de sufletul naţiunii şi înţelege mai bine vocea care din adâncuri o chiamă la luptă.

Au fost frumoase vremurile când studentul ducea numai o viaţă universitară, când singura lui preocupare era studiul.

Pe atunci, biblioteca nu trebuia înlocuită cu strada şi cartea cu arena. Pe atunci studenţimea ducea o viaţă socială, dacă o pot numi astfel, care ne-a rămas şi nouă mărturie prin amintirile cari sunt asupra tradiţiei de boemă universitară dela Heidelberg.

Astăzi însă studentul trebue să fie şi un luptător. El trebue să-şi împletească activitatea şi să-şi croiască drum în lume împărţindu-şi timpul între studiu şi lupta politică.

Gândiţi-vă: care-ar mai fi viitorul acestui neam dacă nici tineretul nu ar lupta pentru un viitor mai bun al României noastre democratizate, anarhizate prin iudaism şi prin toate elementele străine cari ne înăbuşă, cari ne copleşesc?

Gândiţi-vă la prăbuşirea morală în care ne-am sbate dacă acest tineret ar fi numai studios, nu şi politic, dacă acest tineret zic, ar reactualiza frumoasa tradiţie dela Heidelberg, — şi veţi înţelege dece tineretul acesta chiar când greşeşte nu trebueşte urât.

In această situaţie nu am mai avea nimic de sperat. Pentrucă tot ceeace este conştiinţă românească pe acest pământ ştie că nu mai putem aştepta nici un fel de îndreptare, nu mai putem aştepta salvarea noastră politică şi morală dela politicianii cari nu sunt decât cioclii unei Românii din rămăşiţele căreia va renaşte, prin tineret, ca o adevărată pasăre Phoenix, o Românie nouă, o Românie românească.

Dar să revenim la Sărindarul, care, vai! încă este al nostru!

Desigur că dacă studenţimea ar milita sub alte steaguri, dacă ar putea fi manevrată de agenţii Komintern-ului pentru a distruge ultima frântură de conştiinţă naţională pe care o mai avem înroşind pământul României ca pe cel al Spaniei — desigur că în această situaţie presa înstrăinată nu şi-ar mai manifesta vreo îngrijorare. Dacă tineretul nostru ar fi spaniolizat, desigur că această presă ar considera situaţia ca normală, ca firească. Pe când aşa? Acest tineret este disciplinat, este românesc, este deci şi împotriva Sărindarului politic şi a presei care, spre ruşinea României naţionaliste, dictează politica României democrate.

Intre aceste Românii există baricada vie a idealului politic al tineretului.

Care este acest ideal?

Il ştie Sărindarul şi fiindcă îl cam simte realizându-se, caută să salveze ce s'ar mai putea.

Dar nu întotdeauna este mai bine mai târziu decât niciodată!

Ştefan Ionescu

Cămaşa de forţă

Stupid, nu?

Un domn a plecat într'una dintre dimineţile trecute la slujbă.

Ca orice slujbaş, a plecat, se înţelege, cu tramvaiul.

In tramvaiu, toate locurile ocupate, afară de unul pe care şeful nostru de birou dela Finanţe l-a ocupat în chipul cel mai natural.

In faţa domnului, însă, se posteză, la prima staţie, o doamnă cu blană de lynx şi cu cisme de pescar lipovean. O doamnă.

Domnul, foarte politicos, se ridică depe scaun şi oferă doamnei locul. Apoi, cu acelaş calm, ocupă scaunul din faţă, rămas liber. (Era ocupat până atunci de un elev de liceu care coborîse).

Doamna se aşează şi, nu numai că nu-i spuse mersi, dar începu să-l apostrofeze pe binevoitorul domn care-i oferise locul:

— Mojicule, mizerabile! Comisar, Comisar! Ajutor!

La prima staţie, se urcă un sergent de stradă şi doamna îi ceru, sentenţios să-l aresteze!

— Dece? — întreabă omul ordinei publice.

— Mizerabilul, porcul, mojicul, mitocanul, infectul, măgarul! M'a acostat!

— Cum?

— Cum, doamnă? — interveni publicul.

— M'a acostat, după noul cod penal...

Cine înghite excedentul?

de N. BOGDAN

De sigur că în zilele noastre constituţia politică ideală nu este cea care se apropie mai mult de aiurelile masonice, umanitariste şi egalitare, ci aceea care face ca organizaţia de stat să fie întru totul expresia aspiraţiunilor, a dinamismului şi a intereselor vitale ale naţiunii. Iar din propria şi deficitara noastră experienţă de şapte decenii, rezultă că dintre toate constitutiile existente, cea be'gianâ şi democratică este cea mai puţin conformă cu acest ideal, cu acest prototip organic. Pentru că mai mult ca oricare alta, constituţia aceasta îngăduie ca Statul să fie indiferent faţă de aspiraţiunile, de durerile şi de nevoile de viaţă ale neamului românesc, considerat drept o personalitate istorică vie, drept un organism cu o conştiinţă şi cu un destin propriu. Ba adesea îngăduie chiar ca Statul să se manifeste ostil pe faţă, nevoilor şi intereselor naţionale, cum se întâmplă exact în momentul acesta.

Şi ca să nu ni se poată asvârli acuzaţiunea că teoretizăm, vom ilustra adevărurile enunţate mai sus, cu două serii de exemple extrem de elocvente:

Naţiunea română, naţiune cu instincte morale sănătoase şi puternice, s'a dovedit întotdeauna însetată de dreptate şi doritoare de o viaţă socială demnă şi ireproşabilă. Statul însă, s'a lăsat câştigat cu totul de acele elemente cari au încarnat totdeauna abjecţiunea morală, materialismul cel mai odios, spiritul de corupţie, de fraudă şi de escrocherie. Aceste elemente îndeajuns de cunoscute, sunt cele israelite, masonice şi demagogice; cari elemente, după cum lesne se înţelege, imediat ce ajung în măsură să influenţeze opera legislativă, nu numai că nu se dovedesc dispuse să satisfacă această sete de dreptate a poporului, dar făuresc coduri penale graţie cărora se pun la adăpost faţă de lege şi faţă de represiunea judiciară nu românul şi creştinul muncitor patriot onest ci toate elementele minoritare, masonice şi deochiate, cari se îmbogăţesc din trădare, din specula, din fraudarea fiscului din contrabandă, din exploatarea sălbatică a muncii săracului majoritar, complet lipsit de apărare legală. Iată prin urmare un domeniu extrem de important, în care statul nu exprimă nevoile de viaţă şi aspiraţiunile cele mai sfinte şi mai legitime ale naţiunii.

Al doilea exemplu nu mai puţin elocvent, acesta cules din domeniul vieţii economice:

S'a constatat zilele acestea că balanţa economică a României s'a soldat cu un excedent de OPT MILIARDE. Ceea ce înseamnă că produsele solului şi subsolului românesc sunt din nou extrem de căutate pe piaţa europeană şi că ar fi acum mai mult de cât oricând momentul ca Statul să ia măsuri severe ca agricultorul, meşteşugarul, comerciantul şi industriaşul român şi creştin să poată să-şi dobândească întregul preţ al muncii lor. Să-şi valorifice cu maximum de randament toate roadele străduinilor lor oneste.

Statul democrat ar putea merge chiar mai departe. Ar putea întreprinde din proprie iniţiativă o operă oportună şi necesară de grupare şi de organizare a forţelor producătoare ale ţării, furnizându-le credite strict indispensabile înzestrării lor şi punându-i direct în contact cu consumatorii străini. In felul acesta, zisul stat şi-ar consolida, şi-ar cimenta la maximum propriile sale temelii. Pentru că elementele române şi creştine producătoare, antrenate pe făgaşul prosperităţii şi al bunei stări economice, ar deveni imune faţă de orice fel de propagandă sediţioasă, din orice parte ar veni ea. Şi osebit de asta, elementul românesc mai trebue protejat cu toată străşnicia, cu toată înverşunarea, cu toată parţialitatea chiar, pentru că plulgarii, meşteşugarii caşi comercianţii şi industriaşii cari formează grosul naţiunii noastre creştine, în caz de război se transformă în tot atâţia osteni. Şi e de o importanţă vitală ca toţi aceşti osteni, în momentul când vor porni la luptă, să ştie că merg să apere o ţară care îi hrăneşte şi un Stat înţelept şi părintesc, care-i înţelege şi-i ocroteşte.

In realitate Statul cu pricina procedează tocmai pe dos. Adică nu ia nici o măsură practică şi eficace pentru protegirea, pentru organizarea şi pentru înzestrarea elementelor româneşti producătoare, creatoare şi loiale faţă de Tron şi Ţară, lăsând drum liber tuturor elementelor parazitare, iudaice şi masonice, cari se interpun în calitate de samsari şi de intermediari inutili între producător şi consumator, atât în comerţul interior, cât şi în cel exterior. Se lasă astfel o largă margine legală speculei şi escrocheriilor de tot felul — răufăcătorii fiind întotdeauna mai bine organizaţi de cât victimele lor, — încât la facerea socotelilor se constată că producătorii s'au ales cu riscul, cu truda amară şi istovitoare, iar samsarii şi pungaşii cu câştigul. Şi încă cu câştiguri fabuloase cari se depun ca nişte

(Continuare în pagina II-a)

SPORT

Dragoste de football, sau despre necesitatea „ciubucului"...

Deşi suntem în plin sezon de iarnă — deci de vacanţă footballistică — presa sportivă a simpaticilor noştri agramaţi cu pistrui, d'n Sărindar, face cor cerând cu insistenţă reluarea activităţii sportive cu balonul rotund.

Mulţi se vor fi mirând desigur şi naivii vor aplauda poate dragostea de care Beillis, Blumer, Beraru şi ceilalţi băeţi de prăvălie ai gazetăriei sportive o manifestă pentru football. Căci ei ard pur şi simplu de nerăbdare să vadă din nou matchuri de football, chiar dacă prin cine ştie ce fantezie meteorologică termometrul ar scădea la 25 grade sub zero...

Dar noi suntem puşi aici tocmai pentru a face puţină curăţenie în acest domeniu — se simte nevoe de aer curat! — şi deaceea ne vom permite să explicăm dragostea lui Blumer, Lerry, Beillis şi ceilalţi vânzători de şireturi şi motivele care-i determină pe aceşti inofensivi degeneraţi să cearâ cu atâta insistenţă reluarea activităţii footballistice.

Din capul locului însă vom fi, credem, de acord cu cititorii noştri şi cu toată lumea de bună credinţă, că vacanţa în football, vacanţa de iarnă, este mai mult decât utilă. Este indispensabilă.

Bine, dar cum rămâne cu „forma" jucătorilor, va replica micul Moritz Beillis dela teigheaua lui Munteanu Goldemberg (ştiţi, nepotul lui tanti Curulina şi directorul celui mai cinstit ziar de... şantaj: „Gazeta Şperţurilor"). Cum rămâne cu „forma"...

Admiţând că Moritz Beillis e sincer când pune această întrebare stupidă, are cel puţin scuza că e prost. (Asta i-a şi făcut de altfel celebritatea: prostia, cea mai candidă şi irezistibilă prostie; Munteanu-Goldenberg, se mândreşte doar atât de mult cu el!...).

Ei bine află micul nostru imbecil, că „forma" jucătorului se menţine în timpul iernii — şi se menţine foarte bine — prin antrenamente în sală închisă. Din contră, pus să joace şi în timpul iernii pe teren, jucătorul reuşeşte de minune să-şi piardă forma şi să devină aproape inutilizabil pentru adevăratul sezon şi mai cu seamă pentru matchurile de campionat.

Dar ca să fim sinceri, Beillis, Blumer, Jack et Co. nu scriu ceeace scriu, numai şi numai din imbecilitate. Să fim serioşi!... Sunt ei imbecili, e drept, nu putem contesta, dar nu trebue să punem totul pe spinarea acestei invalidităţi cerebrale care în definitiv nu poate fi reproşată celor în cauză ci familiilor respective care le-a transmis-o ca pe un blazon de înaltă noblеţe..

Nu. Mai e şi altceva pentru care jidănaşii sportului gazetăresc sărindărean cer această reluare a activităţii footbalistice. Acest „altceva" este aşa intitulatul „ciubuc". Ce este ciubucul. O definiţie n'am încercat încă dar ea n'ar fi greu de găsit. Am putea spune de pildă: „se numesc ciubuce sumele care le primeşte Beillis la fiecare match de football dela organizatori şi care totalizate la sfârşitul unui sezon sportiv permit lui Moritz să-şi cumpere o maşină".

Sau: „ciubuc este acela pe care-l primeşte la fiecare match Jack Beraru pentru a plăti unei foste baletiste (ajunsă azi guristă) micile sale perversiuni de maimuţă impotentă".

Sau: „ciubuc este bacşişul pe care-l suge zilnic cel mai urât om din Europa: Ad. Lerry, zis omul fantomă, zis gorila fotogenică". *(Se spune că acesta nu poate trăi fără să sugă ceva; oricear fi, însfârşit, n'are importanţă!...).*

Aşa dar „ciubucul" este ceva fără de care nu pot trăi domnii gazetari sportivi circumcişi din Sărindar. Ciubucul le este acestora mai necesar chiar decât apa şi aerul. Ia-le ciubucul şi vei vedea cum mor cu toţii prin inaniţie.

Deaceea în timpul inactivităţii footballistice, sărmanii ciubucari cu pistrui traversează perioada cea mai tristă din sbuciumata (sic) lor existenţă...

Toţi (chiar şi Bică Beillis) slăbesc, devin trişti şi se imbecilizează din ce în ce mai mult.

Încă o lună — şi încă e prea mult. Deaceea ei cer ca echipele noastre să-şi reînceapă activitatea.

„Ciubucul" îşi cere din nou dreptul la viaţă şi ciubucarii solidari prin lupta pentru acelaş ideal se găsesc mereu laolaltă...

Dar cluburile nu se vor aventura înainte de vreme în luptă pentru a face pe plac acestui cor sinistru şi dezolant care uitând că a trecut de multişor Crăciunul nu mai conteneşte cu jalnicul său cântec:

„Ne daţi ori nu ne daţi,
„Ne daţi?..."

Anastase Iftimie

P.S. Dece nu cereţi echipei „Macaby" să organizeze matchuri? Sunteţi doar cu toţi macabişti prin naştere. Sau „ciubucul" e un privilegiu extra-familiar?...

Licenţiaţii Academiilor Comerciale se adresează M. S. Regelui

Protestul contra înfiinţării Şcoalei Superioare de technică şi practică comercială

Duminică 10 crt. orele 10 a. m. a avut loc la Academia Comercială din Bucureşti, adunarea generală extraordinară A. L. A. C. I., având la ordinea de zi: Problema înfiinţării şcoalei de Technică şi Practică Comercială.

Au participat d-nii profesori; spiridon Iacobescu, Mircea Pienescu şi un număr de peste 600 membri, doctori şi licenţiaţi ai academiilor.

D. preşedinte *Victor Ionescu* dă lămuriri asupra modului de organizare al Şcoalei Superioare de Technică şi Practică Comercială, precizând scopul acestei şcoli şi grava atingere ce se aduce prestigiului academiilor comerciale şi titlului pe care îl conferă.

D. *Ion Filoti* arată că lipsurile programei analitice dela Academiile Comerciale au fost relevate în recentul congres A.L.A.C.I., când s'a cerut complectarea programei cu pregătirea practică şi-şi exprimă nedumerirea că tocmai acei cari erau obligaţi să ţină seamă de sugestiile date de A.L.A.C.I. şi cari au obligaţia să apere prestigiul Academiilor Comerciale, înfiinţează astăzi un institut de technică comercială, care dă un certificat de incapacitate licenţiaţilor pe cari i-au pregătit.

D. profesor *Spiridon Iacobescu* dela Academia Comercială face istoricul înfiinţării acestei Academii şi arată că scopul pentru care a fost creată, este tocmai de a pregăti practic elementele pentru viaţa comercială şi industrială. Valoarea titlului licenţiaţilor Academiilor comerciale, nu poate fi pus în discuţie. Nu i s'au dat însă importanţa cuvenită. Profesorii academiilor comerciale au obligaţia să impună acest titlu, iar nu să, creeze institute de pregătire practică.

D. *Tomoşoiu* citeşte pasagiul din discursul d-lui rector Răducanu, ţinut cu ocazia înfiinţării Şcoalei Superioare de Technică şi practică comercială, din care reiese că licenţiaţii Academiilor Comerciale, nu sunt destul de bine pregătiţi pentru întreprinderile particulare, limitându-le astfel chemarea numai pentru instituţiile publice. D-sa protestează în contra acestor afirmaţiuni, arătând că 45% din licenţiaţii Academiilor comerciale sunt ocupaţi în întreprinderile particulare.

D. *Ion Gheorghiţă* spune că înfiinţarea acestei şcoli constituie o diversiune acum când se intenţionează transformarea academiei comerciale în facultate economică. Ţara noastră nu are nevoe de teoreticieni economişti, ci numai de economişti cari să cunoască practica comercială şi industrială şi de aceea astfel de elemente trebuie să pregătească academiile comerciale, iar profesorii să nu creeze institute particulare, în care să predea practic materia pe care nu au fost capabili să o facă cunoscută studenţilor dela Academia comercială. Prin înfiinţarea acestei şcoli, licenţiaţii academiilor comerciale, sunt loviţi în existenţa lor, iar academiile comerciale în prestigiul lor. D-sa recomandă perseverenţă în lupta începută pentru apărarea rostului Academiilor comerciale, în viaţa statului nostru.

D. STERIE FICATA constată că prin înfiinţarea acestei şcoli de practică comercială se caută subminarea academiilor comerciale, care nu convin străinilor, deoarece au început să pregătească falanga titraţilor, care vor cuceri viaţa economică a ţării. Anumite cercuri operează prin partidele politice pentru a lovi în prestigiul licenţiaţilor academiilor comerciale, care au cerut categoric primatul vieţii economice naţionale cotropită astăzi de străini. Să luptăm în contra înfiinţării acestei şcoli, care este pornită din interese anti-româneşti.

D. POPESCU-MEHEDINŢI încearcă o diversiune, dar este readus repede la realitate de adunare.

D. GHEORGHE SUŞNEA citeşte un articol din presă, în care se afirmă că licenţiaţii academiilor comerciale nu sunt pregătiţi. D-sa propune să se adreseze un apel studenţilor pentru a li se atrage atenţia asupra pericolului ce-l prezintă noua şcoală.

IARAŞI DEMISIA D-LUI RADUCANU

D. dr. IONESCU-IVANOV spune că iniţiativa înfiinţării acestei şcoli nu trebuia luată de profesorii dela Academia comercială. Semnătura lor, pusă pe prospectul nouei şcoale, constituie o ruşine. Nu s'a avut în vedere şomajul licenţiaţilor. La Academia comercială s'a înlocuit apostolatul didactic al unor profesori cu apostolatul politic.

Demisia rectorului RĂDUCANU trebuie să se producă ca un simbol al votului de blam, ce trebuie să se dea celor cari nesocotesc situaţia studenţilor şi licenţiaţilor academiilor comerciale. D-sa termină chemând la luptă pe toţi licenţiaţii pentru apărarea prestigiului titlului lor.

Adunarea generală hotărăşte continuarea luptei pe toate căile legale şi hotărăşte excluderea din asociaţie a tuturor licenţiaţilor cari lucrează şi vor lucra la această şcoală ca profesori sau funcţionari şi a celor cari fac propagandă pentru această şcoală.

TELEGRAMA TRIMISA M. S. REGELUI

După aceasta licenţiaţii au expediat M. S. Regelui următoarea telegramă:

MAJESTATE,

Asociaţia licenţiaţilor academiilor de înalte studii comerciale şi industriale din ţară, A.L.A.C.I., al cărui Înalt Protector aţi fost, întrunită în adunare generală extraordinară în palatul Academiei de înalte studii comerciale şi industriale din Bucureşti, reinoind sentimentele de adânc devotament faţă de Tron, roagă pe Măria Voastră să-i îngăduie să atragă Augusta Sa atenţiune asupra gravei loviturі aduse titlului academic şi instituţiei Academiei de înalte studii comerciale şi industriale prin înfiinţarea ŞCOLII SUPERIOARE DE TECHNICĂ ŞI PRACTICĂ COMERCIALĂ.

Această încercare de a se lovi atât prestigiul academiilor de înalte studii comerciale şi industriale, cari sunt ale ţării, cât şi polisibilităţile de apărare a drepturilor titraţilor lor, ne îndeamnă, după epuizarea tuturor căilor legale, să îndreptăm un prea supus protest Măriei Voastre, cel mai Înalt Apărător al culturii şi economiei naţionale.

Victor Ionescu
Preşedintele A.L.A.C.I.

Cine face gazetărie sportivă...

VERGILIU CAROLA ERLICH-Economu (reporter sportiv la „Radio"), jidan.

JACK BERARU (Gazeta), jidan.

MORITZ BEILIS-lis (Gazeta Sporturilor), jidan.

AL. MUNTEANU (directorul Gazetei Sporturilor), jidan.

WILLY FIROIU - Feinştein (Lupta) jidan.

AD. LERRY (Ordinea) jidan.

FRAŢII VOGEL (Dimineaţa), jidani.

SILVIU HERESCU-Herşcovici (Gazeta), jidan.

RICI şi BARBU BERCEANU (Rampa), jidani.

I. AVRAMESCU (Zorile) jidan.

MASSLER-MASS (Ordinea), jidan.

Seria e aproape interminabilă, dar i-am publicat numai pe cei mai „importanţi"...

Români Creştini!

In str. Teleorman Nr. 7, prin Ferentari, se află femeia Burian Veronica, fiind bolnavă de tuberculoză, văduvă şi cu doi copii. Roagă inimile miloase să o ajute cu cât îi lasă inima.

Saloanele CERCULUI MILITAR
JOI 14 IANUARIE 1937, orele 10 seara
Sub patronajul D-lui **MIRCEA CANCICOV**
Ministru de Finanţe

BALUL MEDICINEI

Organizat de Societatea Studenţilor în Medicină în folosul Sanatoriului Studenţesc dela Mangalia

IŞI VOR DA CONCURSUL URMĂTOARELE VEDETE:
MIA APOSTOLESCU, LIANA MIHAILESCU, VIRGINIA POPESCU, C. ANTONIU, PIU MIRONESCU

Mişcarea literară şi artistică

Cronica plastică

Ateneul Român,

Expoziţiile de pictură şi sculptură

De data aceasta sălile de expoziţie dela Ateneu sunt fericit ocupate de trei reprezentanţi ai adevărate arte. Rar s'a întâmplat o trinitate mai bine armonizată. Un pictor de talent, un caricaturist plin de vervă şi o sculptoriţă mai mult decât merituoasă.

Să discutăm pe rând în ordinea vechimei, pe cei în serviciul frumosului. D. Steurer pictor din plciada vechilor slujitori ai penelului, de acum treizeci de ani, expune uleiuri interesante. D-sa pasionat vechi acuarelist a conservat în maniera de lucru, în modul de a pune pasta, şi astăzi ceva din impresia acuarelei. Este totuş original şi atrăgător. Cu un colorit agreabil şi stăpân pe desen d. Steurer ne redă imagini fidele din plaiurile mândre ale ţării noastre pe care d-sa le-a colindat cu pasiune alături de d-na Ciurdea-Steurer, soţia d-sale tot atât de cunoscută pictoriţă. Mai mult miniaturist am putea spune — ni se prezintă tablouri minuscule — dar cu multă substanţă inspirativă, cu mult sintetic, care place ochiului. Astfel între lucrările valoroase citâm: No. 22 peisaj de iarnă cu cer mohorât, bine redat, cu acele case ce apar sfioase de sub gluga de coceni atât de frecvent întâlnite în Moldova de unde s'a inspirat artistul. Apoi, No. 28, intitulat „Marină" tratat lejer şi cu multe subtilităţi cromatice, dar dinamic. Până tratată modernist. La fel atrage atenţia iarna dela No. 33 cu tranziţii dulci între lumini şi umbre dând efecte frumoase în ansamblu. O bună bucată No. 25, „Tufănele", sunt pare-se singurele flori în ambianţa de viziuni câmpeneşti marine, şi aviatice, căci d. Steurer are şi pasiunea cerurilor nesfârşite cu păsările moderne, mecanice, cari dau o notă de actualitate dar şi de romantic.

Expoziţia de care ne ocupăm este produsul unei munci constiincioase grefate pe o tehnică sănătoasă, dublate toate acestea natural pe dotarea artistică iniţială.

In sala vecină expune d. ION ANESTIN, nume asemenea bine cunoscut atât în plastică precum şi în publicistică.

D. Anestin ne înfăţişează o caricaturală frescă a oamenilor zilei. Dintr'o trăsătură, dintr'o atitudine recunoşti de cine e vorba şi înţelegi ce vrea să spună. Se poate mai multă simplificare. şi totuşi mai mult complex de simţăminte şi interpretare?

Nu ştii ce să admiri mai întâi în sala „Anestin". Fixând privirile cu muşchii faciali contractaţi de surâs, pe un tablou, cel de alături te cheamă cu acelaş apetit hilariant. Admirabil! Artistul a izbutit integral. Il cunoşteam pe d. Anestin un umorist al verbului, iată-l desăvârşit şi al penelului. Felicitările noastre. Ce minunat e Mussolini în postura de orator! Dar Ostrovsky în loja cu priviri violene? Dar cozonacul d-lui Iorga, trebue să-l vezi ca să-l savurezi şi să-l înţelegi! Dar spiritul ţâşnitor din pânza intitulată „Someurii" unde pe o bancă la un capăt stă Negusul iar la celălalt Titulescu! Şi aşa mai departe, toate, dar absolut toate abundă în ironic, umor, sarcasm şi veselie inocentă până în cele din urmă, dar copios desfătătoare.

Astfel caricaturism înţelegem şi noi.

D. Anestin mai oferă prin expoziţia d-sale cercetătorilor, o serie de... „bronzuri de carton", cum tot spiritual le intitulează însuşi d-sa. In realitate aceste bronzuri nu sunt decât nişte reuşite măşti de carton presat, ale oamenilor politici. Astfel d-nii: Avcrescu, Tătărăscu, Argetoianu, Vaida, etc., se profilează printre tablouri în mod delicios.

Fără discuţiune d. Ion Anestin este un mare artist în desen şi culoare pus minunat în slujba celui mai fin umor: caricatura reuşită.

In ultima sală dela Ateneu, expune d-ra LETIŢIA IGNAT sculptură. Tânăra artistă, mânuitoare a daltei, se află la primul său contact cu publicul. Este adevărat surprinzător. In mijlocul subiectelor tratate cu o matură ştiinţă te crezi la expoziţia unui maestru consumat, şi totuş... prima expoziţie!

In centrul sălei se înalţă o „Salomee", de o compoziţie îndrăzneaţă, cu un studiu anatomic şi-o mişcare impresionantă. Lucrare ce poate consacra pe un artist. La fel te uimeşte portretul lui „Caragiale" comandat de municipiul Ploeşti. Dar compoziţia dela No. 4 intitulată „Crivăţul" unde studiul facial şi dinamismul gestului prezintă singură lucrarea şi inspiraţia? Cea ce e surprinzător e faptul că artista abordează toate genurile reuşind în toate. Ast-fel, statuia propriu zisă, portretul, compoziţia, schiţa caricaturală etc. Cât de minunate sunt miniaturile cu scene prinse din popor ca: fetiţe dela Vâlcov, gazarul, marinarul, mâncăciosul, adevărate bibelouri în care viaţa s'a eternizat turnată în bronz. Expoziţia d-rei Ignat ar putea servi de şcoală multor pretinşi sculptori. Cunoaştem unul ce se intitulează profesor, mare reclamagiu, unul cu sufix de oraş moldovenesc la nume, dar căruia i-ar putea da lecţii de sculptură cu siguranţă expozantă actuală dela Ateneu. Dece nu dă pe acolo să se instruiască?

In concluzie Ateneul Român de data aceasta se prezintă sub raportul plasticei, la înălţime.

*

D. SAVOPOL N. TRAIAN expune la sala Mozart pictură. Am mai urmărit şi cu alte ocazii talentul evolutiv al d-lui Savopol. D-sa se află la a 7-a expoziţie. Se prezintă cu lucrări frumoase. Din toate transpiră lumină multă generoasă, un colorit cu totul particular şi desen îngrijit. Artistul îşi extrage subiectele, peisagii în special din lumea mai liniştită a periferiilor de oraşe. Fin observator ştie să redea pe pânză cea ce ese în evidenţă mai mult, cea ce pune în valoare cadrul studiat.

Astfel am remarcat No. 33 scenă din Bucureştii Noi, unde s'a înălţat actualmente casa legionară. Este un peisaj cu valoare documentară necontestată. No. 4, No. 3, asemenea sunt pânze valoroase prin factură cât şi prin modul original de tratare.

D. Savopol, are predilecţie pentru subiectele de iarnă pe care le înţelege şi le interpretează în mod cu totul personal.

Artistul pictor de care ne ocupăm se află în mod vădit pe scara ascendentă a talentului, deci îi prevestim frumoase perspective în plastica noastră.

Al. Bertea

Taberele de muncă din U. R. S. S.

Conferinţa d-lui prof. Em. Haivas

După venirea la putere în Rusia a comuniştilor, aceştia au inceput măceluri sistematice pentru exterminarea elementului naţional rusesc refractar colectivizării. Pentru a masca pornirile lor sângeroase faţă de ochii lumii, au recurs la cortina taberelor de muncă unde îşi găsesc moartea sute de mii şi milioane de oameni, nobili, foşti conducători şi mai ales ţărani din toate regiunile ţării.

Cea mai importantă din aceste tabere este cea existentă pentru construirea canalului alb proectat de Stalin pentru a lega Marea Albă de Golful Finic. Pentru transportul la această tabără precum şi la celelalte, oamenii încărcaţi în vagoane de vite, călătorind iarna în cele mai mari geruri, mor în bună parte înainte de a ajunge la locul destinaţiei. Intenţionat se trimit în taberele dela Nord oameni deprinşi cu clima sudului, pentru a distruge elementul culac.

Geruri de peste 50 grade sub zero, mâncare proastă şi puţină muncă supra omenească şi mijloace primitive, fac ca cei mai mulţi dintre penisonarii acestor tabere să nu ajungă a trăi în ele anul întreg. Odihna lucrătorului în tabără este de două până la trei ore pe zi, socotind că are nevoe de cel puţin două până la trei ore pentru dus şi de alte 2-3 ore pentru întors dela baraca în care locueşte până'n tabără. Munca este repartizată pe cantităţi care trebuie neapărat isprăvite în ziua respectivă, căci în caz contrar ea se dublează iar lucrătorul pedepsit este supus la chinuri cari îl fac să moară în câteva zile.

Acelaş regim îl au şi femeile.

Conferenţiarul arată că aceste tabere, ca de altfel întreagă conducere a sovietelor stă aproape exclusiv în mâna jidanilor. Citează nume ca Jagoda, şeful G. P. U., Berman Kogan, Rapaport, Rottenberg, şeful bezbojnicilor şi vestit criminal şi exeroc. urmărit de toate poliţiile europene.

Interesanta conferinţă ale cărei susţineri au fost demonstrate cu citate din presa sovietică, s'a termina cu un mare număr de proiecţiuni, înfăţişând scene din tabăra de muncă dela Canalul Alb şi altele, precum şi chipurile semitice ale conducătorilor Rusiei de astăzi.

Cine înghite excedentul?

(Urmare din pagina I-a)

toxine în organismul şi aşa destul de debil, al tinerei noastre economii naţionale.

Pentru că în vreme ce românii şi creştinii şi-ar investi câştigurile în întreprinderi productive, în opere economice sănătoase şi viabile, samsarii ovrei şi masoni le trec peste graniţă, le utilizează în finanţări de partide politice anti-naţionale şi anti-creştine, în afaceri tenebroase de propagandă subversivă, în lux demoralizator şi în opere de corupţie strigătoare la cer.

Deci, graţie incuriei ingrozitoare a Statului masonic, toate resursele morale şi economice ale Ţării şi ale naţiunii româneşti se vor prăbuşi în gura de iad a Molohului edificat de toate forţele distructive şi tenebroase ale bietei noastre istorii contimporane.

Să sperăm că noul cod penal, IMPOTRIVA INTENŢIUNILOR ASCUNSE ALE FAURITORILOR SAI, va prilejui un proces monstru, care să evidenţieze acest divorţ, fatal dintre Naţiune şi Stat şi să provoace stăvilirea imediată a acestei stupide politici de sinucidere naţională.

Nicolae Bogdan

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Maeştrii cântăreţi din Nürenberg.
TEATRUL NAŢIONAL: „Stele călătoare".
REGINA MARIA: De ziua nevestei-mi.
TEATRUL COMOEDIA: Poveste de iubire (premieră).
MODERN: Matineu şi seara: 9000 fr. recompensă.
VESEL: Matineu şi seara: Călugărul din vechiul schit.
LIGA CULTURALA: Matineu şi seara. Şi eu am dreptul la viaţă.
ALHAMBRA: Matineu şi seara: Marea ducesă de Alhambra.
VOX: Matineu şi seara: Vox populi, Vox Tănase.
MAJESTIC: Matineu şi seara: Misterele din Majestic.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CREŞTINI

CAPITOL: Marşul de noapte şi jurnal Eclaire.
ARO: Sissy, jurnal şi completare.
ROXY: Marşul de noapte şi jurnal Eclaire.
FEMINA: Grădina lui Allah.
A.R.P.A.: Moartea se răzbună, jurnal şi completare.
FORUM: Duşmanii oamenilor şi D-na Sherlok şi d. Holmes.
MANON: Taras Bulba şi Trălască iubirea.
OMNIA: Duşmanii oamenilor, Demonul de argint şi revistă.
TRIANON: Magnolia (Schow Boat).
FRANKLIN: Macul roşu şi Banda veselă.
CITY: Babbie şi Dominoul verde
DARLY: Antonia adverso şi Extraordinarul Joe
MARCONI: Ave Maria, Carnavalul din Veneţia şi revistă.
MODEL: Nu sunt vinovat şi Desfiguratul.
BARCELONA: Sub două drapele şi Distrugătorul.
CENTRAL: Timpuri noui. Ultimul păgân şi completare.
COTROCENI: Rose Marie şi Biroul II de spionaj.
DIANA: Luptătorii din Texas şi Secretul celor 13 mascaţi.
DICHIU: Păcatul Stelei Porish şi Gondolierul de pe Broadway.
MILANO (Călăraşi 153): Spaniolita şi Omul a spart banca.
ILEANA: Katerina şi Ferma morţii
ORFEU (b-dul Ghica 193): Mesagiul către Gania; Ofiţerul de bord şi completare.
TRIUMF (Griviţei 335): Trădare, cu Dich Foran şi Flica Rozelor cu Johan Boles.
VOLGA (La Roata lumii, Dorobanţi): Taros Bulba şi Controlorul.
DORY: Bengalii, Caliente şi revistă.
LIZEANU: Ofensiva morţii şi Koenigsmark.
UNIC (Piaţa Filantropia): Răzbunarea lui Tarzan cu Herman Brix şi Tinereţea unei regine cu Jeni Jugo.
FLORIDA (Bul. Ferdinand nr. 118): Fedora şi Corabia morţii.
PACHE: Eu şi Impărăteasa şi Suflete biciuite.

Radio

MARŢI, 12 IANUARIE 1937

13.00. Ora. Culturale. Sport, Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz. Orchestra Ionel Cristea.
14.10. Radio-jurnal: Ora. Mersul vremii. Bursa. Ştiri interne şi externe.
14.30. Continuarea concertului.
15.00. Ultimele ştiri. Bursa cerealelor.
18.00. Lectură de V. Demetrius.
18.15. Concert de muzică distractivă (discuri).
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualităţi.
19.10. Muzică variată (discuri).
19.30. Muzică de cameră.
UNIVERSITATEA RADIO
20.00. Ştiinţele geologice şi rolul lor în cultura ştiinţifică a omului de prof. I. Popescu-Voineşti.
20.20. Concert de mandoline. Orchestra Mutaffian.
20.55. Gheorghe Bădulescu-canto.
21.15. Echipa studenţească şi viaţa sufletească a satului de Alex. Lascarov Moldovanu.
21.30. Concert Simfonic al Orchestrei Radio, dirij. de Ion Nona Ottescu.
22.30. Radio-jurnal. Sport.
22.45. Continuarea concertului simfonic.
23.15. Muzică distractivă (discuri).
23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză şi germană.
23.55. Ultimele ştiri.

MIERCURI, 13 IANUARIE 1937

6.30. Deschiderea emisiunii. Gimnastică ritmică. Radio-jurnal. Concert de dimineaţă (discuri). Sfaturi gospodăreşti şi medicale.
7.30. Inchiderea emisiunii.
13.00. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz. Muzică distractivă (discuri).
14.10. Radio-jurnal: Ora. Mersul vremii. Bursa. Ştiri interne şi externe.
14.30. Muzică variată (discuri).
15.00. Ultimele ştiri. Bursa cerealelor.
18.00. Virtuoşi celebri (discuri).
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualităţi.
19.05. Istoria Muzicii (V): Muzica spaniolă: Albeniz, Granadés, Manuel de Falla.
Cuvânt explicativ de Emanoil Ciomac.
UNIVERSITATEA RADIO
21.00. Ciclotimie şi schizofrenie de Dr. Dem. Paulian.
21.20. Concert de pian. D-ra Nadin Chebap.
21.50. Actualităţi germane de prof. Ion Sân-Giorgiu.
22.10. D-na Nya Roma (canto): Arii din operete vechi şi noi.
22.30. Radio Jurnal. Sport.
22.45. Concert de seară al Orch. de Salon Radio.
23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză şi germană.

Aspecte, Insigne, Comentarii

„Sfaturi pe întunerec"

Incă una din noutăţile literare de mare prestigiu pe care Fundaţia pentru literatură şi artă „Regele Carol II" le dă la iveală, este cel mai proaspăt volum al d-lui prof. N. Iorga: „Sfaturi pe întunerec".

O impresionantă chemare de apostol al culturii, o largă îmbrăţişare a tuturor problemelor de civilizaţie şi de muncă intelectuală dela noi, un puternic şi personal farmec literar, un uriaş şi răscolitor temperament, pune marele cărturar în serviciul unei idei, oameni şi fapte ale vieţii şi sufletului nostru de eri şi de azi.

„Sfaturi pe întunerec" face să se desluşească în întreaga ei lumină figura adevăratului Nicolae Iorga, profesorului de autentică sensibilitate românească şi de o admirabilă şi instructivă operă a cărei lansare în marele public şi cu deosebire în rândurile tineretului vine să răspundă unei reale necesităţi culturale.

Conferinţele Societăţii institutorilor

SOCIETATEA INSTITUTORILOR, cu concursul Institutului Pedagogic Român *de sub conducerea d-lui* prof. univ. G. G. Antonescu, *organizează şi anul acesta un ciclu de CONFERINŢE PEDAGOGICE sub titlul: „DIN PROBLEMELE INVAŢAMANTULUI PRIMAR".*

Conferinţele vor avea loc în cursul lunilor Februarie, Martie şi Aprilie, 1937, în fiecare Sâmbătă, ora 6, d. a., în sala de festivităţi a societăţii (str. Ing. Saligny nr. 2).

Programul general al conferinţelor se va anunţa la timp.

„St. Winifred" în româneşte

Ca un nou „Cuore" — de astădată al vieţii din liceul englez — „St. Winifred" e un pitoresc şi convingător îndreptar pentru cei tineri şi e mai ales o nouă şi strălucită exemplificare pe care şi-o găseşte în activitatea editurii Fundaţiilor Regale, Inaltul gând al M. S. Regelui.

Expresie a unei vieţi trăite cu adevărat, „St. Winifred", *apărut în Biblioteca „Energia", câştigă prin aceasta în sinceritate şi putere, căci îndemnurile bune pe cari le dă tineretului se hrănesc din experienţele şi energia unuia care a fost tânăr.*

„St. Winifred" se bucură de o excelentă traducere semnată de d-na şi d. C. Noica.

ARO: Sissy cu Grace Moore

Viața românilor transnistrieni în Rusia Sovietică

— Ce se desprinde din două scrisori primite de peste Nistru. Moldovenii sunt sau întemnițați sau deportați în massă în Siberia —

ISIDOR DECUSARA, moldovan din PISMO-PUSCINO — localitate situată pe malul stâng al Nistrului, în „Republica moldovenească" — e ușier la „PORUNCA VREMII".

El a înfruntat valurile primejdioase ale Nistrului și gloanțele grănicerilor sovietici, într'o noapte de iarnă, acum câțiva ani, trecând în Basarabia, pentru a se salva din ghiarele bolșevismului ucigător.

Cu vremea, a ajuns ușier la ziarul nostru.

ISIDOR DECUSARA primește din când în când scrisori dela frățiorii mai mici, singurii rămași acasă, în satul care se prăpădește zi cu zi, moldovenii în vârstă maturâ fiind deportați în massă în Siberia, la munci silnice, sau trântiți în temnițe, pentru vina de a fi moldoveni și de a se închina lui Dumnezeu.

Iată ce scriu surorile și frații lui Isidor:

TRAGEDIA UNEI FAMILII DE MOLDOVENI

MAMA se află în pușcăria din Odesa, unde zace bolnavă dela Sf. Maria.

Frații mai mari, VASILE și SIMION sunt deportați în Siberia unde taie păduri împreună cu soțiile lor, NADEJDEA și LIZA.

Un alt frate, VANIA, e deportat și el în altă parte a Siberiei, de unde scrie după merinde la cei de acasă, cari însă nu-l pot ajuta, căci nu au nici ei.

Un frățior, LOGHIN, rămas în sat, umblă la școală.

LICSANDRA, o soră mai mică, umblă și ea la școală și e bolnavă de un an, dar nu are cine s'o îngrijască.

Atât PORFIR, cât și LICSANDRA, sunt înrolați fără voie în grupa PIONIERILOR, un fel de BALILLA SOVIETICA.

O surioară mai mare, MARIA, care merge deasemenea la școală, e înrolată în COMSOMOLT, organizația tineretului comunist.

TATAL lui ISIDOR e deportat și el în Siberia, unde lucrează într'un colhoz.

In sat, casele pică peste oameni, — plouă în ele, spune Maria în scrisoare, — căci nu le mai repară nimeni, — oamenii sunt îmbrăcați în zdrențe, iar merinde au tocmai cât trebuie ca să nu moară de foame.

Dealtfel, puține persoane mature au rămas în PISMO-PUSCINO, cea mai mare parte fiind deportate sau întemnițate de ani de zile.

Majoritatea locuitorilor satului sunt copiii.

O SCRISOARE DIN SIBERIA

Frații din Siberia, au reușit deasemenea să scrie lui ISIDOR. Iată câteva fragmente din această scrisoare:

„Și-ți spun frate Sidor că suntem sănătoși, numai că nu prea voioși. Noi trăim aici la 3865 de vrâste (peste 5000 de km.) dela satul nostru. DE PATRU ANI STAM IN PADURI ȘI NU VEDEM LUMINA (?!). Mama, care e în pușcărie la Odesa, ne scrie că tare îi este greu, dar noi n'o putem încălzi cu nimic. Fratele Ivan e mai departe decât noi. Eu cu Simion, lucrăm la LISAPILNEI ZAVOD, Nădejdea cu Liza, la ZAGATOVCA, iar tata îi storoj (paznic) la Colhoz. El câștigă bani cât ne trebue de hrană, dar de îmbrăcat n'avem cu ce. ȘI TARE NI E RUȘINE, CACI SUNTEM CU TOȚII MARI...

„Din sat, mai sunt aici cu noi, badea MITROFAN și moș FOCA DIORDIU.

„Și-ți mai spun frate Sidor, că aicea unde suntem noi ,nu-s nici un fel de verzituri, nici mere, nici perje, nici răsade, nici pătlăgele, nici nuci, nici struguri.

„In patru ani de zile, de când suntem aici, n'am gustat nicio verzitură (fructe sau zarzavaturi, N. R.).

„Căci aicea prin prejur îi numai pădure, nu se vede nicăiri loc curat (luminiș).

„Adresa Kirovski Krai, Polomski Raion".

MOLDOVENII IN SCLAVIE

Ușierul nostru, SIDOR DECUSARA, ne povestește impresiile lui din „REPUBLICA MOLDOVENEASCA", culese înainte de refugiu.

E adevărat că, un bălaț de sătean ca el, nu a călătorit prea mult în Rusia Sovietică. Totuși cunoaște bine situația din câteva zeci de sate din regiunea moldovenească transnistriană.

Pretutindeni, satele sunt locuite aproape numai de copii, părinții și cei maturi fiind trimiși la munci forțate spre nord, sau spre răsăritul înghețat.

In asemenea condițiuni, rasa moldovenească de peste Nistru se stinge rapid.

Copii nu se mai nasc, iar cei de azi se prăpădesc din lipsă de orice îngrijire din partea cuiva.

Sovietele au înființat o „Republică Moldovenească" pentru nimicirea moldovenilor, cari pot fi la un moment dat un pericol pentru Rusia, din cauza comunității de limbă și de credință cu noi.

Scopul „Republicii moldovenești" este atunci numai propagandistic și anume pentru basarabeni.

România e o țară oligarhică, vor să spună Sovietele basarabenilor noștri; dacă veniți în „slobodna" noastră, veți avea o republică moldovenească a parte, numai a voastră.

Ipocrizia și perfidia sovietelor apare astfel evident.

I. Diaconescu

Cei trei frați ai lui Sidor Decuseară: (dela dreapta spre stânga): MARIA de 16 ani, ALEXANDRA de 14 ani și LOGHIN de 10 ani

Politice

MEMBRII organizației național-creștine din culoarea de Verde sunt convocați a lua parte la adunarea generală ce va avea loc Miercuri 13 Ianuarie a. c., orele 9 seara, la sediul organizației din calea Griviței 217 (colț cu b-dul Basarab).

Comitetul de conducere al organizației este convocat în aceeași zi la orele 8 seara.

*

D. RADU IRIMESCU, ministrul aerului și marinei, a inspectat eri aeroportul Băneasa, cercetând instalațiunile și lucrările noui de amenajare în vederea măririi acestui important aeroport.

*

D. VICTOR IAMANDI, ministrul cultelor, se va întoarce mâine în Capitală, nu astăzi cum au anunțat unele ziare.

*

Duminică s'a ținut la clubul central din Câmpulung Muscel o adunare a comitetului județean al Frontului Românesc.

Ședința a fost prezidată de către d. prof. și deputat Ion A. Modreanu.

Au fost prezenți aproape toți membrii comitetului județean, șefii de sectoare și președinții organizațiilor comunale, printre care notăm pe d-nii: dr. Georgescu-Domnești, căpitan N. Tainâ, Gh. Modreanu institutor, înv. Mondoc, înv. Stanciu, d-șoara învățătoare M. Frânculescu, avocat Marinescu, Marian-prop., Stoicescu-prop., avocat D. Modreanu, etc.

S'a hotărît sporirea mijloacelor de propagandă în vederea alegerilor județene ce vor avea loc la 25 Martie.

La urmă d. deputat Modreanu a ținut o cuvântare mulțumind tuturor de munca depusă și îndemnându-i să continue cu aceiaș râvnă până la izbânda finală.

Activitatea Kominternului în Franța

Metodele criminale întrebuințate de Moscova pentru a bolșeviza omenirea

Sovietele au făcut un nou pas, hotărîtor de astă dată, în direcția organizației revoluționare. Au închegat, în Franța, un mecanism puternic și rapid care îi permite de a lua, oricând vor voi, comanda efectivă a sindicatelor muncitorești franceze.

Acest rezultat a fost obținut, de altfel, cu o mare ușurință. Printre elementele ce alcătuesc Frontul popular, numai comuniștii știu unde merg și ce vor. „Trustul crelerilor" al revoluției mondiale, care are sediu la Moscova, indică lămurit și zilnic care trebue să fie menirea lor de fiecare zi. Condus, controlat, încadrat, partidul comunist n'are decât să execute orbește ordinele primite, care se schimbă după nevoile momentului, dar al căror scop rămâne neschimbat:

„Paralizarea și distrugerea armăturei Statului burghez pentru a pregăti biruința revoluționară a guvernului Sovietelor".

Tactica urmată de strategii comuniști dă roade. Grevele necurmate se desfășoară neîntrerupt si se transformă într'o mișcare generală pe care am prevăzut-o si anunțat-o, și care nu reprezintă decât executarea programului.

CONSILIUL DE RAZBOI

Internaționala sindicatelor roșii (Propintern) care conduce mișcarea sindicalistă franceză, a ținut ședințele sale trimestriale la Moscova la 5 Dec. trecut. Erau prezenți: Schwernik, Losorsky, Kolaror, Schwartz, Venglsor, Broty, Dragu, Ackerbaum, Furini, etc.. (toți, bineînțeles, agenți).

Dată fiind importanța chestiunilor la ordinea zilei, Politbiroul (Birou politic al partidului comunist) și secretariatul politic al Kominternului (Internaționala a III-a), erau reprezentați: cel dintâi, de Andreiev și Knovring; al doilea, de Nishikava, Valter și Adami.

Conclavul revoluționar a examinat următoarele chestiuni:

1) Intensificare a mișcării greviste în Statele Unite și aplicarea metodelor revoluționare.

2) Concluzii de tras de pe urma evenimentelor spaniole în privința activității revoluționare.

3) Tactică a muncii ilegale în Italia.

4) Metode ale acțiunii sindicaliste revoluționare în Balcani.

5) Trecerea la acțiunea revoluționară a sindicatelor muncitorești în Franța.

HOTARARI PENTRU FRANȚA

Pentru a întări organismul de luptă în Franța, s'a hotărît:

1) A întări biroul european al Profinternului prin crearea unui comitet de conducere, compus din cinci membri și însărcinat cu conducerea operațiilor revoluționare impuse sindicatelor muncitorești franceze. Acest comitet va menține un contact strâns cu Comitetul de acțiune și organizare al cărui rol a fost preponderant în Iunie trecut.

2) Deschiderea unui fond special pentru cheltuelile noilor orientări.

3) Partidul comunist va pune la dispoziția comitetului diriguitor, 15 militanți având o îndelungă experiență sindicală. Ei vor trebui să asigure legătura dintre biroul european al Profinternului (Internaționala sindicatelor roșii) și principalele sindicate.

Tot interesul noii concepții stă în faptul că Moscova „operează direct", de-acum încolo.

DISPOZIȚII DE LUPTA

Ultimele dispoziții de luptă revoluționară au fost stabilite și rezumate astfel:

1) Situația internă a Franței permite însfârșit să aplice una dintre metodele mai eficace în lupta dintre clase: greva generală care ar putea fi prevăzută pentru perioada Februarie-Martie 1937.

2) Pentru punerea la punct și pregătirea tehnică a acestei greve generale,. trebue provocată în prealabil o serie de greve în branșele cele mai importante ale vieții economice a țării.

3) Dată fiind importanța acestor greve de antrenament, menite să stimuleze entuziasmul revoluționar, ele vor aduce aplicarea obligatorie a metodelor de luptă cele mai violente: ocuparea uzinelor, formație de miliții greviste, etc.

4) Observându-se o oarecare oboseală printre lucrători, se va obține frământarea grevistă invocându-se apărarea intereselor muncitorești: salarii, condiții de muncă, situație a delegaților, etc.

5) A se tipări urgent o mare cantitate de manifeste de propagandă pentru Paris ca și pentru provincie.

Iată, pe scurt, reproduse din marea publicație franceză „Grin-goire", tabloul actual al activității Kominternului în Franța, și al mijloacelor pe care le întrebuințează pentru a o bolșeviza.

O. Densușianu-fiul

O prelungire a manevrelor comuniste: chestiunea Marocului

(Urmare din pagina I-a)

Că vrea Germania să folosească prilejul ce i se ivește pentru a obține în materie de revendicări coloniale, ceiace urmărește, pare foarte plauzibil. Politica național-socialiștilor nu s'a prea încurcat în metode și principii diplomatice atunci când a fost vorba să-și afirme un drept sau să-și împlinească un scop urmărit. Ceiace însă trebue reținut este că și de astă dată jocul îi este înlesnit de manevrele comuniste și că în bună parte acestea au reușit să împingă raporturile dintre Germania și Franța pe o linie de tensiune cum n'a fost niciodată dela război incoace și cum n'ar fi avut rațiunea să mai fie, dacă diplomația sovietică n'ar fi urmărit cu tenacitate acest rezultat, tocmai pentru a înlătura un conflict ce se vădia inevitabil, între Germania și Rusia Sovietică.

Să credem că tensiunea germano-franceză pe chestiunea Marocului va duce la război, ar fi să nu cunoaștem situația reală internațională. Conflictul acesta este menit să dea Germaniei o nouă satisfacție în dauna Franței, adâncind în acelaș timp prăpastia dintre cele două popoare, francez și german, și pregătind astfel atmosfera în vederea războiului de mâine. Fiindcă în mod fatal manevrele internaționale comuniste vor ajunge în cele din urmă la rezultatul urmărit: deslănțuirea unui nou război european și prin aceasta câmp liber și atmosferă propice propagandei comuniste până la izbucnirea revoluției mondiale.

In Spania, în China, în Indii, în Maroc sau aiurea, pentru agenții Kominternului este egal. Trebue găsit cu orice preț punctul nevralgic dela care poate porni deslănțuirea unui nou război.

Examinați cu atenție evenimentele și veți vedea că peste tot unde se ivește un conflict, acesta nu este decât rezultatul activității politice și diplomatice a comunismului.

Petru Bănescu

Studenții I. O. V. din Cluj

nedreptățiți de Senatul Universitar

Printr'o dispoziție arbitrară dată de Rectoratul Universității sunt supuși la taxe împotriva legii

Cluj. — *O delegație a studenților I. O. V. din Cluj, în frunte cu conducătorii Asociației lor ni s'a prezentat la redacția ziarului nostru, aducând în marginea desnădejdii, flămândul și prăpăditul lor suflet hărțuit de toate necazurile.*

In cuvinte umile, arse din mărunțaiele vieții, studenții orfani de război și fii de invalizi și-au descris situația lamentabilă și neomenească la care sunt supuși de către Rectoratul Universității din Cluj, nu numai nouă, — cărora ni s'au adresat în penultimă instanță înainte de a-și pleca genunchii solicitând ocrotirea M. S. Regelui, — ci s'au mai adresat și Senatului Universitar cu nenumărate memorii cari au fost refuzate ori pur și simplu trecute sub o ingrată tăcere.

Acele memorii protestau împotriva măsurii arbitrare luată de Rectoratul Universității, prin care studenții orfani de războiu și fii de invalizi au fost privați de beneficiul legii I.O.V. acela de a nu plăti taxe. Dispoziția Rectoratului prevedea ca toți studenții orfani și fii de invalizi să plătească taxele cuvenite dacă nu vor fi trecut toate examenele unui an, în două sesiuni.

Ori toată anomalia constă tocmai în această pripită și necugetată dispoziție. Și pentru a ilustra mai evident reaua voință care a determinat măsurile luate de Rectorat, vom aminti d-lui rector al universității din Cluj, că legea I. O. V. publicată în Monitorul Oficial nr. 196 din 26 August 1935, prevede că: toți elevii și studenții I. O. V. vor fi scutiți de toate taxele școlare, chiar și de acele impuse de comitetele școlare, indiferent de situația lor școlară.

Dar dispoziția d-lui rector al universității din Cluj contravine nu numai legii I. O. V. ci și legii de organizare a învățământului superior prin faptul că studenților I. O. V. li se acordă numai două sesiuni pentru a-și trece toate examenele unui an, pe câtă vreme celorlalți studenți li se acordă trei sesiuni ordinare (la facultatea de drept 5 sesiuni ordinare), pentru a-și trece examenele reglementare și numai după ce în aceste condiții nu și-au trecut examenele la limită sunt declarați repetenți.

Față de această situație vădit inegală, ne facem ecoul studenților I. O. V. din Cluj și cerem d-lui ministru al educației naționale dr. C. Angelescu, intervenția d-sale hotărîtă și energică pentru a li se satisface doleanțele studenților orfani de războiu, expuse modest și în cadrele legii, prin memoriile respinse de către Senatul Universitar.

Este necesar să mai amintim că un caz analog s'a întâmplat acum câțiva ani la Academia comercială din Cluj, unde un student, fiu de invalid și deci beneficiar al legii I. O. V., fiind supus taxelor, s'a adresat Majestății Sale Regelui iar în 24 a venit o dispoziție telegrafică de a i se restitui banii achitați și pe viitor de a se respecta întocmai dispozițiile legii I. O. V.

Horia Almașu

Un triumf al muncii românești

în Bucovina

Românii vor avea un palat cultural

Cernăuți,11. — Românii din Bucovina cutropită de toate liftele străine n'au, nici după 20 de ani dela războiul care ne-a dat România Mare, un palat cultural.

In Cernăuți fiecare minoritar își are palatul său cultural, ridicat din bani adunați mână dela mână. Citâm:

GERMANII au pe str. I. Flondor „DEUTSCHES HAUS", palat amenajat cu o vastă bibliotecă, sală de lectură, sală de festivități, o tipografie proprie, unde se tipăresc diferite cărți germane și un cotidian „DEUTSCHE TAGESPOST".

Tot aci își au sediul diferite societăți academice și culturale germane.

POLONII au pe aceiaș stradă „ DOM POLSCKI", la fel organizat.

UCRAINENII au „NARODNI-DYM" un *„sediu cultural"*, înzestrat cu tot ce poate servi ca mijloc de propagandă subversivă contra statului român. Aci se întreține prin întruniri ideia sacră că Ucrainenii trebue să formeze o minoritate independentă la noi în țară: *adică un fel de Stat în Stat.* Aci se tipărește o gazetă ucraineană care înjură pe români, terfelindu-le cultura și nesocotindu-le trecutul istoric. Cenzura n'a găsit de bine să ia nici o măsură decât atunci când a fost sesizată de presa românească. Tot aci se dau săptămânal diferite spectacole *(în limba ucraineană)* cari prezintă piese de teatru în cari ucrainenii își găsesc un stimulent pentru difuzarea ideilor pan-ucrainene cari alimentează visul lor de aur: *O Ucrainâ mare și independentă până peste Prut.*

CE AU JIDANII?

La Cernăuți jidanii au tot ce le dorește sufletul lor negru. Mai întâi au și ei o „CASA NAȚIONALA EVREIASCA", mare cât Turnul Babel. Pe lângă aceasta mai dispun de o construcție ultra-modernă amenajată special pentru conferințe, concerte, spectacole de gală etc. Este faimoasa „TOGUBEEHALLE". Dintre toate minoritățile din Cernăuți (și Românii fiindcă noi suntem mai în minoritate de cât toți jidanii dispun de cea mai sistematică organizație. Pe lângă cele două edificii unde țin și întruniri politice, perciunații mai dispun de un teatru special unde se lăbărtează de 3—4 ori pe săptămână toate corcituile jidovești. Mai au jidanii din Cenăuți vreo 12 sinagogi plus un templu monumental care se ridică obraznic și sfidător în centrul orașului. Biblioteci jidovești peste tot, gazete jidovești câte vrei. Citâm: TAGBLATT, MORGENBLATT, ALLGEMEINE ZEITUNG, ABENDBLATT, EXTRABLATT, etc. Restaurante „cușer" cafenele, berării și tot ce-ar dori un muritor ca să-și trăiască raiul pe pământ. In această privință vom da publicității o statistică uluitoare.

CE AU ROMANII IN CERNAUȚI

Unde-s gazetele românești? Unde-s bibliotecile amenajate ca și cele de cari dispun minoritarii? Unde-i Teatrul Național? Unde au Românii un palat cultural la Cernăuți?

E o rușine națională, că, până acum la Cernăuți, centru universitar, cu vreo 20 de licee, 800 avocați și intelectuali numeroși, să nu existe un palat cultural românesc. Ce-au făcut cei ce pozează în mari bărbați de Stat în acest colț de țară? Desfidem să primim un răspuns serios. Cel mult putem da noi unul nemerit: majoritatea dintre acei domni au intrat în conducerea Fondului Bisericesc pe care l-au prădat ca niște șnapani ordinari. Putem publica o listă cu nume și cu sume în această privință. Acest Fond care a fost prădat, acest Fond care astăzi e condus de un chiriarch cu sentimente românești a luat hotărîrea să dea Bucovinei un Palat cultural românesc... și tot conducerea acestui FOND este azi înjurată pe toate căile de cei ce regretă că nu-și mai pot umplea buzunarele cu milioane fiindcă I. P. S. Sa Mitropolitul Visarion Puiu a comis crima de a întrona cinstea.

H. Th. J.

Importanța creditului meșteșugăresc

Cine va beneficia și în ce condițiuni se vor acorda împrumuturi

Anteproiectul de lege pentru înființarea unui institut național de credit meșteșugăresc preocupă, zi cu zi, toate categoriile de meseriași, pentrucă e vorba de o operă care poate aduce un strop de fericire în căminele celor închinați muncii.

Un strop de mulțumire, de risipire a norilor desnădejdii.

Cum?

Dacă oamenii investiți cu puteri se vor dovedi chibzuiți și dacă vor avea destoinicia să se opună cu îndârjire tentativelor de politicianizare a ceeace trebuie să treacă pe deasupra tuturor partidelor și combinațiilor de gașcă electorală.

Actualii diriguitori ai ministerului muncii și ocrotirilor sociale au probat de altfel, în diferite ocaziuni, că refuză să facă din anumite realizări cal de bătaie pentru vremurile de tristă opoziție, așa cum procedau național-țărăniștii.

De acești conducători — d. ministru Nistor și secretar general Petre Alexandrescu-Roman — depinde o mai bună stare a meseriașilor; de la înțelepciunea lor se așteaptă în momentele acestea de desechilibru moral și de accentuată sărăcie un puțintel de bine pentru pătura muncitorească.

CE SUSȚINE MUNCITORIMEA

In legătură cu acest credit meșteșugăresc, d. ILIE P. CALCIU, președintele Camerei de muncă, ne-a făcut următoarele declarații:

„Ministerul Muncii, în continuarea programului său de activitate, a îmbogățit legislația socială cu o nouă lege, Legea Creditului Meșteșugăresc.

Pentruca această lege să aibă

D. ALEXANDRESCU-ROMAN

o viabilitate, iar meseriașii să se bucure cu adevărat de un credit eftin și de lungă durată, Ministerul Muncii a întocmit legea, cu concursul ministerelor de finanțe, industrie, instrucțiune publică și Băncii Naționale.

Toate aceste ministere și instituțiuni vor contribui într'o largă măsură pentru crearea fondului Creditului Meșteșugăresc. Va contribui deasemeni și Casa Centrală a Asigurărilor Sociale.

In conformitate cu noua lege, fondul rezervat de Ministerul Industriei pentru creditele meseriașilor, precum și diferite alte fonduri au fost contopite și urmează a fi vărsate Creditului Meșteșugăresc.

CUM SE VA ACORDA CREDIT

„Acest credit se va acorda în primul rând meseriașilor cari au ateliere și cari din cauza crizei financiare sunt amenințați să-și înceteze activitatea. Este o măsură dreaptă, națională și impusă de vremurile de față, când micul patron, care constitue clasa de mijloc, este gata oricând să vină în ajutorul țării atunci când nevoile o cer. El joacă un mare rol social. Transformă bogățiile țării, contribuie la progresul general, iar în caz de conflict armat va da țării armamentul și concursul necesar.

Rodnica activitate a Ministerului Muncii este apreciată de muncitorimea română, care în orice împrejurare își manifestă simpatia pentru d. ministru Ion Nistor și colaboratorii d-sale".

Este probabil, că înainte de Paști creditul meșteșugăresc va deveni fapt împlinit și meseriașii se vor putea bucura de roadele lui.

Victor Mocanu

Presa franceză despre întrevederea dintre cancelarul Hitler și d. Francois Poncet

Paris 12 (Rador). — *Agenția Havas transmite:*

Cu toate că atacurile violente ale presei germane continuă și azi dimineață, presa franceză crede că poate întrevedea o oarecare destindere, în urma întrevederii dintre d-nii Hitler și François Poncet.

PETIT PARISIEN scrie sub semnătura lui Bourgues: „Declarația Fuehrerului a produs în cercurile diplomatice franceze și la Londra o excelentă impresie".

Același ziar, vorbind de răspunsul Inaltului Comisar spaniol la Tetuan, spune: „Inaltul comisar a trecut sub tăcere pe „voluntarii" și pe ceilalți militari camuflați. Aceștia au fost, neîndoielnic, văzuți la Melilla și la Ceuta, în număr suficient, dar noi păstrăm nădejdea că vor dispare tot așa de iute cum au apărut, pentrucă autoritățile din Tetuan își dau seama de gravele consecințe internaționale pe care le-ar atrage după sine debarcarea în Maroc a contingentelor străine".

In PETIT JOURNAL, Claude Jeantet își exprimă bucuria față de asigurarea dată de d. Hitler și adaogă: „Dar, întrucât se vorbește de pe acum în unele cercuri informate de apropiate negocieri cu caracter economic și politic, care se vor desfășura între d. Schacht și reprezentanții Franței, și deoarece în aceleași cercuri se spune că destinderea de ieri netezește terenul pentru aceste conversațiuni, vom observa că este bine să ne sprijinim nu numai pe declarațiunile liniștitoare dela Berlin și dela Tetuan, ci și pe fapte".

„Vom vedea mai limpede atunci când campania presei germane se va fi potolit și când infiltrațiunile din Marocul spaniol vor înceta le a se produce".

ECHO DE PARIS declară, subt semnătura lui Pertinax: „Franța ar privi ca o obligație neplăcută intrarea în zona spaniolă, care i-ar spori obligațiile actuale. Dar, neîndoelnic, nu va șovăi să ia această măsură, în cazul când Germania, chiar respectând de față integritatea teritorială, ar continua pe dedesubt intrigile și manevrele sale. In momentul de față, germanii lucrează din plin asupra șefilor indigeni.

ECONOMIE-ȘI-MUNCĂ NAȚIONALĂ

Centrul de exploatare „Ierbuș" din jud. Mureș, postul de comandă al iredentistului Kovacs Adalbert

In atenția ministerului agriculturii

In Ardeal focarele de iredentism se inmulțesc pe zi ce trece. Toată lumea știe ce reprezintă aceste focare, organele polițienești, deasemeni, știu ce-ar trebui să facă pentru a le desființa, dar nimeni, in schimb, nu pășește la fapte.

Pentruce?

Exintă, de sigur, o explicație a acestei stări, care caracterizează in mare parte felul de a se comporta al românului in regiunile unde secolele trecute orice pulsație de viață valahă era inăbușită de tiraniile urmașilor lui Atila.

Se cunosc, de pildă, foarte bine cari sunt mijloacele intrebuințate de minoritarii unguri pentru a face propagandă maghiară in România. Astfel se editează fel de fel de broșuri cu caracter subversiv, se țin de multe ori chiar conferințe in acest scop, fără ca autorități̦ile noastre să ia măsuri din timp.

Un alt procedeu insă, care a dat totdeauna roade frumoase a fost acela al selectării elementului românesc. Numai așa se explică pentruce in mai toate instituțiile de stat din Ardeal românii sunt torturați nu numai de șefii lor, minoritari unguri, ci chiar și de egalii lor in grad, tot minoritari unguri.

In reportajul de față ne vom ocupa de exploatarea „IERBUȘ" din jud. Mureș și, fiindcă materialul care il avem ne obligă să revenim asupra acestui caz, promitem că vor urma și alte reportagii, la fel de documentate.

„IERBUȘ", GAURA DE ȘARPE PENTRU ROMÂNI!...

Centrul de exploatare „IERBUȘ" prin importanța lui are un personal foarte numeros.

Din tot acest personal insă 80 la sută sunt minoritari unguri, restul de 20 la sută il formează o parte funcționari români din Ardeal și altă parte funcționari regățeni.

Pentru singurul fapt că am făcut mai sus aceia precizune numerică, cetitorii iși pot da seama cât trebuie să sufere bieții funcționari români dela toți ceilalți ugnuri, unii dintre ei chiar superiorii primilor.

In primul rând persecuțiile sunt la ordinea zilei la centrul de exploatare „Ierbuș". Orice funcționar român este inainte de toate un servant pentru ungurii din această intreprindere. De multe ori se petrec chiar repetate incidente in aceiași zi.

EROUL: KOVACS ADALBERT

Tot ceiace se petrece la centrul de exploatare „IERBUȘ" cât și cele ce vor urma, se datoresc intre altele și faptului că șeful acestui centru este un român neaoș, Kovacs Adalbert.

Prezența acestei persoane in fruntea instituțiunii in chestiune, constituie, inainte de toate, o revoltătoare nelegiuire.

Acest KOVACS ADALBERT este plin de păcate. Din rapoartele inaintate C. A. P. S-ului reese că n'are nici diploma de inginer silvic. Și, din informațiile ce le deținem, putem anunța chiar că s'a cerut și demiterea acestui fiu al Budapestei.

Din cele relatate până acum, organele de resort au o parte din materialul necesar pentru a lua o hotărire in sensul de a-i feri in viitor pe funcționarii români dela Centrul „IERBUȘ" să mai fie persecutați de toți agenții iredentismului maghiar Și odată cu publicarea celorlalte reportagii anunțate, suntem siguri că Adalbert Kovacs nu va mai putea ocupa funcția ce-o deține, deoarece din fruntea unei instituțiuni de stat din România nimeni nu are voie să facă un post de comandă intr'o acțiune care tinde spre propășirea ideilor subversive.

v. d.

Avansările ilegale de funcționari vamali

Toți cei nedreptățiți să se adreseze justiției. Funcționarii vamali cer reintrarea în legalitate, nu felicitări. Alte două circulări celebre ale directorului vămilor.

Primim aproape zilnic numeroase plângeri ale funcționarilor vamali din toate colțurile țării, in legătură cu mișcarea de personal făcută inainte de sărbători, in serviciile exterioare și centrala direcției vămilor, de către recidivistul avansărilor ilegale, CRISTACHE SIMIONESCU, falsul secretar general al ministerului de finanțe și, ciracii lui vechi și noui in materie de ilegalități. In acelaș timp, suntem incunoștiințați, că memoriile și reclamațiile primite de noi au fost adresate și d-lui ministru al finanțelor, cu rugămintea de a li se face dreptate.

ADRESAȚI-VA JUSTIȚIEI!...

In ancheta intreprinsă de noi am constatat și de astădată, că in ministerul finanțelor totul e putred, totul este un moloz de conștiințe, peste care tronează cucuvaia fără suflet și fără rușine, CRISTACHE SIMIONESCU.

Noi dăm curs plângerilor, ce ni s'au adresat de către cei nedreptățiți, in acelaș timp insă ii indemnăm pe toți aceștia să se adreseze justiției, ținând in seamă că toate actele semnate de CRISTACHE SIMIONESCU, sau patronate de el, sunt anulabile din punct de vedere juridic. Dar, să nu se uite, că acțiunea in contencios trebuie să fie introdusă până Marți, 19 Ianuarie a. c., cel mai târziu, adică in termen de 30 zile dela publicarea avansăriior in Monitorul Oficial.

Cei ce s'au adresat justiției, in termen, ii rugăm să ne comunice la ziar, ca să le dăm sfaturi și informații suplimentare. Noi le stăm la dispoziție tuturor, să le susținem cauza prin presă și in fața justiției.

CATEVA CAZURI DE AVANSARI ILEGALE

In urma reclamațiilor primite și prin ancheta intreprinsă de noi, am constatat nenumărate și flagrante ilegalități. In primul rând, constatăm, că prin deciziile ministeriale nr. 312326, 312327 și 312330 din 17 Decembrie 1936, publicate in Monitorul Oficial nr. 296 din 19 Decembrie 1936, nu s'a ținut seama de art. 19 din legea vămilor, care spune categoric:

„La gradul de taxatori pot fi avansați numai impiegații definitivi cl. I, din serviciul exterior al vămilor, cari au cel puțin trei ani vechime in grad. Această avansare nu se poate face decât in urma unui concurs, ale cărui condițiuni se vor fixa de către direcția vămilor".

Așa dar, numai din această categorie și avem dintr'odată unsprezece funcționari avansați ilegal.

Din restul tabloului de avansări spicuim deasemeni o serie de cazuri, care de care mai ilegale. Să ne ocupăm de fiecare in parte, pentrucă fiecare are 'povestea lui.

OAMENI CU NOROC ȘI CU ALTE DEDESUBTURI

In cazurile ilegale semnalate până acum, ni s'au adus justificative, de către colegii lor, pentru: I. BACLEȘEANU, licențiat universitar, cu 11 ani vechime și notat excepțional; și Nicolae Nicolau fără studii, dar notat excepțional. Să fim miloși cu ei, dacă intr'adevăr au fost atât de nedreptățiți până acum, și dacă intr'adevăr au depus o muncă atât de titanică la stat, pentru a fi avansați...

Desigur, in asemenea cazuri — sufletiste, nu legale, — trebuie să fim omenoși și, de acord cu d. MIRCEA VULCANESCU, directorul vămilor, care in circulara nr. 330.397 din 4 Ianuarie 1937, spune:

„Prin avansările făcute, anul 1936 a putut aduce pentru mulți (?!) funcționari o reparare a nedreptăților trecutului, pentru alții, el (anul 1936, nu ministerul finanțelor sau direcția vămilor. N. R.) a adus o răsplată indreptățită a meritelor; pentru alții insfârșit, o incurajare pentru activitatea lor viitoare".

Și, mai spune d. VULCANESCU, in aliniatul precedent celui citat:

„Am dori ca pilda Administrației centrale să se răsfrângă asupra tuturor serviciilor exterioare, cu care regretăm a nu fi avut destul contact in cursul anului trecut".

Iată insă, că noi alături de funcționarii serviciilor exterioare ale vămilor, nu ne putem induioșa in fața regretelor, ce se perpetuiază de câțiva ani la ministerul finanțelor, pentru că n'am constatat aceiaș melancolie a conducătorilor pentru toate ilegalitățile suportate de bieții funcționari, cari nu pot lua contact direct cu șefii lor atotputernici.

COEFICIENȚI DE AVANSARE ȘI ALTE IMPONDERABILE

D. VULCANESCU a incercat cândva — pe când nu era supărat pe noi — să ne dovedească obiectivitatea matematică a criteriilor d-sale in materie de avansări. Imediat atunci insă, ne-am arătat neincrederea in coeficienții de avansare calculați de d-sa, cunoscându-l pe CRISTACHE SIMIONESCU ca fiind incapabil de a pricepe o asemenea filosofie... a matematicilor combinată cu etica și politica vameșilor și fariseilor de astăzi? Deasemeni, d. VULCANESCU a uitat, că falsul secretar general al ministerului de finanțe CRISTACHE SIMIONESCU de mic slujbaș s'a incurcat in socotitul zecimalelor și sutimilor, neștiind să numere decât numai dela suta de mii până la 30 milioane (valoarea palatului său din calea Victoriei).

Dar, chiar d. VULCANESCU, se spune, că s'a incurcat in calcule adăugând câtiva coeficienți sentimentali funcționarului SAVULESCU NICOLAE, taxator cl. III, avansat controlor vamal; și funcționarului MUTESCU DUMITRU, impiegat cl. II, avansat taxator cl. III.

ALTE CAZURI ȘI MAI GRAVE

Din cât am putut cerceta, n'am mai găsit motive, ce pot fi date publicității cu amănunte, in cadrul celei mai primitive morale cel puțin, pentru restul cazurilor ilegale, ce ne-au fost semnalate până acum.

Dar, cel mai scandalos dintre toate, este cazul taxatorului vamal cl. III-a, EUGEN DUMITRIU, fratele secretarului general SERGIU DUMITRIU, dela ministerul de interne. Acest taxator vamal a fost intâi transferat cu delegație de controlor la Oficiul de turism din ministerul de interne, apoi a fost retransferat in serviciul vămilor din ministerul finanțelor și avansat șef de vamă cl. I. REPETAM: ȘEF DE VAMA și CL. I.

Alt caz interesant: LINARU GRIGORE, impiegat cl. I, l-a pălmuit acum câteva luni pe inspectorul vamal GH. LUCA, pentru care merit CRISTACHE SIMIONESCU l-a avansat taxator cl. III.

In sfârșit, au mai fost avansați ilegal:

1. ATANASIU TIBERIU, taxator cl. III, fără studii, avansat controlor vamal, pentrucă, se spune, are sistemele lui, in combinații cu sexul slab, de a se face plăcut șefilor.
2. CONSTANTINESCU MARIA, nepoata unui oarecare director din centrala vămilor și impiegată stagiară, a fost avansată impiegată cl. II.
3. BURMAZ VIORICA, impiegată stagiară, avansată impiegată cl. I.
4. PARIANO ION, impiegat stagiar, avansat impiegat cl. I.

Cazurile funcționarilor avansați cu pedepse disciplinare sau fără studii, le avem in curs de cercetare.

AVANSARI ILEGALE PE 1936 ȘI URARI DIRECTORIALE PE 1937

Cu ocazia anchetei făcută de noi, am mai descoperit o circulară a d-lui VULCANESCU, care spune:

„Domnul ministru al Finanțelor, Mircea Cancicov, urează, prin mine, domnilor funcționari din administrațiunea vămilor, un nou an norocos și fericit, cu mulțumiri pentru munca depusă in serviciul finanțelor publice".

(ss) Mircea Vulcănescu. (Ortografia aparține direcției vămilor).

Drept răspuns la această felicitare circulară, noi am primit reclamațiile, traduse de noi in rândurile de mai sus.

Așa dar, onorat minister al finanțelor și direcție circulară a vămilor, subalternii nu vă felicită pentru avansările făcute, mai ales pentrucă alături de d. Vulcănescu ei conchid, că: „Funcționarii nu trebuie să uite nici o clipă, că dacă ființa noastră a fiecăruia este vremelnică, fiecare fapt al nostru este definitiv și ne pecetluește eficiența sau carența in fața misiunei incredințată fiecăruia din noi".

(Din circulara către vameși, cu nr. 330397).

După un așa noian de felicitări, funcționarii vamali așteaptă și o brumă de dreptate dela d. MIRCEA CANCICOV, ministrul finanțelor.

P. Tipărescu

DIVERSE

Ministerul finanțelor a cerut eri tuturor departamentelor un tablou de fondurile speciale administrate direct atât de departamentul respectiv, cât și de serviciile și instituțiile autonome in subordine, după un formular tip ce a fost inaintat la 3 Decembrie 1936.

*

IN URMA avizului Comisiunei Migrațiunilor, dat in ședința dela 8 Ianuarie 1937, Ministerul Muncii a respins cererile pentru ședere in țară cu drept de exercitarea profesiei a următorilor: Wilhelm Zaharadnicek, supus austriac din București; Manuc Eghizighian, supus armean din Constanța; Ibraim Curtie Ibraim, supus iugoslav din com. Rocea-Argeș; Steiger Andrei, supus elvețian din orașul Sf. Gheorghe; Tabacu G. Gheorghe, supus albanez din Bucuretși.

*

CONFERINȚA internațională a muncii are loc anul acesta la 3 Iunie, la Geneva.

*

D. prof. dr. T. GANE s'a inapoiat dela Viena și și-a reluat ocupațiile la secretariatul general al ministerului sănătății.

*

IN STR. 11 IUNIE se va clădi un ambulatoriu pentru asigurații din Capitală.

*

D. dr. GOGU ENESCU, medicul șef al Casei de asigurare București, a propus ca pentru campania de construcție din anul curent să se prevadă o sumă care să slujească la crearea de băi populare pentru asigurați.

*

INFORMAȚIUNEA dată de unele ziare că ministerul industriei și comerțului a luat măsuri de a nu se mai da permise de import firmelor străine, nu corespunde adevărului.

Cercetările care se fac actualmente de acel departament privesc firmele care in loc să importe ele insăși mărfurile pentru care au obținut autorizații, le-au comercializat.

Impotriva unor astfel de firme urmează să se ia sancțiuni de către ministerul industriei și comerțului.

*

VINERI 15 cor. pleacă la Varșovia o delegație română pentru continuarea tratativelor economice cu Polonia.

*

PARLAMENTARII din regiunile petrolifere au fost convocați aseară la ministerul de industrie de d. VALERIU POP, pentru un schimb de vederi in legătură cu legea minelor.

De închiriat prăvălie pentru Coloniale cu edecuri, vad vechi pusă la poziție. Preț convenabil doritori a se adresa in Str. Dumitru Ruse Nr. 23.

Banca Națională a României

Convocare

pentru Adunarea Generală Ordinară din 21 Februarie 1937

In virtutea art. 75, 78, 79 și 80 din Statute, Domnii acționari ai Băncii Naționale a României sunt convocați in Adunarea Generală Ordinară, pentru ziua de Duminică 21 Febrauarie 1937, ora 10.

Adunarea Generală se va ține in loclaul Băncii Naționale din București, strada Lipscani No. 25.

In conformitate cu dispozițiunile de sub capitolul VI din Statute, se aduce la cunoștință următoarele:

Vor avea dreptul să ia parte la Adunarea Generală acționarii de naționalitate română, proprietari a 20 acțiuni inscrise pe numele lor până la 20 Noembrie 1936 inclusiv (adică 3 luni complect scurse inainte de 21 Februarie 1937, data Adunării Generale).

Inscripțiunile de acțiuni făcute după data de 20 Noembrie 1936, nu dau dreptul proprietarului lor de a participa la această Adunare Generală.

Societățile proprietare de acțiuni ale Băncii Naționale vor fi considerate ca românești numai dacă vor indeplini condițiunile legii de protecție a muncii naționale.

Acționarii care indeplinesc condițiunile de mai sus, vor putea fi reprezentați prin mandatari având ei inșiși drept de vot.

Totuși, societățile stabilimentele și corporațiunile pot fi reprezentate printr'o persoană anume delegată sau prin orice acționar al Băncii.

Minorii și interzișii sunt reprezentați prin tutori și curatori.

Femeile măritate sub regim dotal pot fi reprezentate prin soți fără procură sau prin mandatari investiți cu procură din partea soțului și având ei inșiși drept de vot. Ele pot deasemenea lua parte personal, numai cu mandatul expres al soțului.

Femeile măritate sub regim parafernal, pot lua parte personal fără autorizația soțului sau pot fi reprezentate prin mandatari, având ei inșiși drept de vot.

Pentru cazurile in care regimul dotal sau parafernal nu va fi stabilit până la data Adunării, pentru care se face convocarea, prezența soțului se consideră ca o recunoaștere tacită din partea soției a regimului dotal, iar prezența soției ca o recunoaștere tacită din partea soțului a regimului parafernal.

Un mandatar nu poate reprezenta in Adunarea Generală mai mult decât 5 acționari cu drept de vot.

20 acțiuni dau dreptul la un vot.

Nici un acționar, inclusiv Societățile și Statul, nu poate dispune mai mult de 20 voturi, oricare ar fi numărul acționarilor ce reprezintă. Nici un funcționar sau impiegat al Băncii nu poate reprezenta pe un acționar in Adunarea Generală.

In caz de proprietate, indiviză, un singur acționar va fi autorizat să participe la Adunare.

Procurile și orice alte acte, justificând dreptul de a participa la Adunarea Generală, vor trebui să fie legalizate. Deasemenea vor fi contrasemnate de mandatari sau delegați și vor fi remise Ad-țiunei Centrale sau Sucursalelor și Agențiilor Băncii, până Joi 18 Februarie 1937, ora 18.

Conform Statutelor Băncii, Bilantul General anual, contul de Profit și Pierdere precum și rapoartele Consiliului de Ad-ție și al celui de Cenzori asupra operațiunilor exercitiului 1936, vor fi publicate in Monitorul Oficial inainte de intrunirea Adunării Generale.

Ordinea de zi a Adunării Generale va fi următoarea:

Aprobarea Bilanțului incheiat la 31 Dec. 1936.

Descărcarea Consiliului de Ad-ție de gestiunea sa.

Distribuirea beneficiilor realizate conform Bilanțului.

Alegerea a doui Administratori, unul in locul D-lui O. Kiriacescu al cărui mandat expiră la 31 Decembrie 1937 și unul in locul D-lui V. Slăvescu care a renunțat la mandatul său.

Alegerea unui Censor in locul D-lui C. Cioranu, al cărui mandat expiră deasemenea la 31 Decembrie 1937.

Membrii ale căror mandate expiră sunt reeligibili.

Halal de comerțul românesc din Capitală

Cine au fost aleși în Camera arbitrară de pe lângă Bursa de mărfuri din București: 10 jidani și 4 români

Pe lângă bursele de mărfuri din țară, există — potrivit legii — niște camere de arbitraj, compuse din comercianți, cari se aleg prin scrutin.

Aceste camere judecă diferendele și procesele dintre comercianții de cereale, ivite in urma tranzațiilor reciproce.

Pe lângă toate bursele din țară, s'au făcut anul acesta alegeri, la cari au reușit intr'o oarecare proporție importantă și români.

In Capitală, insă, jidanii cerealiști au instituit o adevărată dictatură, după cum se vede din lista de mai jos a celor reușiți la camera arbitrară.

10 JIDANI ȘI NUMAI PATRU ROMANI

Iată numele „aleșilor":

1) CALMANOVICI ISAC, 2) HEILPERN M., 3) HERDAN LAZAR, 4) IOSEFSOHN BENO, 5) LICHTINGER AVRUM, 6) MARGARIT (cu perciuni) IANCU, 7. MIZRACHI M., 8) PROCH I., 9) PREZENTE MARCO, 10) SCHIFTER B., 11) Petcu Nicolae, 12) Tatos I., 13) Demetrescu Vintilă și 14) Bolintineanu Petre.

Halal de comerțul românesc din Capitală.

Judecătoria I. Urbană Timișoara

SECȚIA C. F.
Nr. 12784/1936 c. f.

Asupra cererei debitorului Ștefan Crișan pentru radierea mențiunei de asanare notată asupra imobilelor din c. f. a comunei Parța, N-rul 2339, inscrise in baza deciziunei N-rul 6057/1934 c. f. sub C. 15.

DECIDE

Fixează termen de judecată pentru ziua de 4 Februarie 1937, ora 9 a. m. in localul Judecătoria Urbană I Timișoara, secția c. f., camera 15, pentru când sunt invitați toți cei interesați să se prezinte pentru a face observațiuni asupra cererii de față.

Prezenta se va publica de petent in conform. cu art. 27 din legea pentru lichidarea datoriilor agricole.

Timișoara, la 30 Decembrie 1936.
Judecător, **Dr. C. Fiala**, s. s.
aj. director de c. f. **Borlovan**, s. s.
Pentru conformitate,
Grefier, **Indescifrabil.**

Importante realizări edilitare în Sectorul I Galben

Activitatea primarială a d-lui Ing. Ion Săbăreanu

De activitatea primarială a d-lui Ing. ION SABAREANU, primarul Sect. I Galben din Capitală, s'a vorbit puțin in presă, deși cele mai importante realizări edilitare, in cursul guvernării actuale a partidului liberal, sunt cele din Sectorul I.

Aceasta pentrucă d. Ing. SABAREANU, urăște pedecparte reclama favorabilă, iar in cursul primariatului său, pe de altă parte, nu a izbucnit nici un scandal care să alimenteze cronica judiciară și de senzație, aducându-se astfel in discuția opiniei publice, primăria Sec. I Galben.

OPERA EDILITARA

Sub raportul canalizării, pavajelor, apei și luminii, Sectorul I stă in fruntea sectoarelor Capitalei. „Civilizația" se intinde până la periferii, străbătând in ultimul timp până și in oropsitul TEI. Au fost canalizate, pavate, asfaltate și luminate 350 de străzi. Cele mai moderne hale din Capitală sunt situate tot in sectorul I și ele au fost realizate sub primariatul d-lui Ing. SABAREANU.

Hala din parcul Domeniilor, iar de curând și acea din fosta piață a Amzei, sunt adevărate podoabe arhitectonice și mari binefaceri pentru cetățenii cu gospodării.

Grupul edilitar din piața Amzei, care la parter e destinat compartimentelor de aprovizionare a populației, adăpostește la primul și al doilea etaj toate serviciile primăriei, iar in interior cea mai modernă sală de teatru de cartier, din Capitală.

La etajul III, incăperile sunt rezervate pentru două judecătorii din sector.

Grupul are patru fațade impozante.

Fațadei principale i se vor adăoga in cursul anului de față insemnate degajeri de perspectivă, iar cum grupul e situat intre centrul Căii Victoriei și centrul B-dului Brătianu, Piața Amzei va deveni una dintre cele mai frumoase realizări urbanistice din Capitala Țării.

Costul palatului sectorului e de peste 40 milioane lei și el a fost acoperit in intregime din bugetul in curs.

SALUBRITATEA

Ridicarea gunoaelor se făcea inainte de primariatul d-lui Ing. SABAREANU, in mod cu totul rudimentar și neigienic.

D-sa a mecanizat serviciul salubrității pentru centrul sectorului, iar pentru periferii a introdus un nou sistem de cotigi, cari au dat bune rezultate.

Pe o suprafață de 12 ha., d. Ing. SABAREANU a construit remiza din șoseaua Ștefan cel Mare, care adăpostește in perfecte condițiuni toate vehiculele de salubritate și 150 de cai.

Deasemenea s'a construit in sector un mare canal colector, grație căruia calamitatea inundațiilor pe timp de furtună, de ploi abundente, sau la topirea zăpezilor, a fost inlăturată.

Deschiderea Bulevardului Dacia va conta deasemenea pentru d. Ing. SABAREANU, printre marile sale realizări urbanistice.

ȘCOALA, BISERICA, SPORTUL ȘI NEVOIAȘII

In Sectorul I Galben, sunt in curs de construire 11 școli primare moderne, mai ales in cartierele modeste.

Cea din Herăstrău va avea, in afară de cele 4 clase necesare, o sală de gimnastică, o cantină, locuințe pentru director și personalul administrativ, curte mare, etc.

Multe biserici din sector au fost ajutate și reparate radical.

Primăria de Galben a achiziționat velodromul din Ștefan cel Mare, pe care a amenajat cel mai complet și mai modern teren sportiv din Capitală, prevăzut și cu instalații de gimnastică și tir.

Copiii din sector au fost trimiși in cursul verii in 3 reprize la munte și la mare.

Cei nevoiași sunt alimentați in contul primăriei de cantinele numeroase infiintate pe lângă școlile primare, iar cei debili sunt supraalimentați.

Medicii comunali vizitează de două ori pe lună școlile, dând copiilor ingrijiri și prescriind rețete pe socoteala primăriei.

In cursul anului 1936 au fost ajutate la domiciliu 1600 de familii de cetățeni nevoiași.

D. primar SABAREANU a mai reorganizat finanțele comunale, atât ca sistem de percepere, cât și ca metodă de contabilizare și administrare, grație cărei opere, bugetul sectorului s'a realizat in acest an in proporție de 92%, iar plângerile contribuabililor primăriei au fost inexistente.

COLABORATORII

In consiliul Sectorului I Galben domnește o armonie deplină și un spirit de sinceră și permanentă colaborare.

D. Ing. SABAREANU e ajutat cu destoinicie și onestitate de buchetul de distinși colaboratori, d-nii: A. POPESCU-NECȘEȘTI, ajutor de primar general al Capitalei, G. ALEXANDRESCU, ajutor de primar al Sectorului, M. MIHAILESCU și d-na TATIANA IORGULESCU, consilieri fruntași.

Instrucțiuni pentru impunerile fiscale din cursul anului

In vederea stabilirii impunerilor ce se efectuează in cursul anului, organele de impunere respective, inaintea cărora se prezintă contribuabilii pe baza citărei, se mărginesc să le dea o ascultare cu totul sumară in celace privește susținerea intereselor și punctelor lor de vedere, iar actele de impunere le sunt comunicate ulterior, adeseori cu un conținut care relevă nesocotirea informațiunilor furnizate de contribuabil, in vederea determinării bazei impozabile.

In consecință, ministerul finanțelor dispune, ca ori de câte ori contribuabilii sunt citați in vederea stabilirii impunerilor, care ii privesc și, sunt prezenți la locul și data impunerii, pe baza citării, organele de impunere sunt obligate să manifeste toată solicitudinea in a asculta susținerile acestora, să efectueze in prezența lor impunerile respective, dresând procese verbale de impunere pe care să le inmâneze personal celor in cauză, cu această ocazie și sub luarea cuvenitelor dovezi de primire.

Se vor plăti sporurile de salarii funcționarilor avansați în 1932-35

In perioada 1932-1935, din cauza legiuirilor financiare excepționale, s'au făcut diferite mișcări (inaintări) in personalul administrativ sau de specialitate al ministerelor, regiilor publice comerciale, caselor autonome și direcțiunilor speciale, insă fără drept la plata sporurilor de salarii corespunzătoare. In aceeaș perioadă de timp nu s'a plătit gradațiile scadente cuvenite categoriilor de funcționari, cari au dreptul la asemena remunerațiuni. Legea bugetară și prevederile bugetare pentru exercițiul 1936/37 au permis intr'o oarecare măsură plata acestor drepturi amânate, cu incepere dela 1 Aprilie 1936.

In consecință, ministerul finanțelor a cerut instituțiilor mai sus arătate să comunice sumele ce ar trebui să fie puse la dispoziția lor la bugetul exercițiului 1937/38 in plus peste alocațiunile, din bugetul exercițiului 1936/37 pentru ca toți funcționarii din această categorie să-și primească drepturile lor de salariu conform legilor de organizare ordinare, din care sunt guvernați in această privință.

Aceste situații urmează a fi trimise in cel mai scurt timp ministerului de finanțe indicându-se și textele de lege din care decurg drepturile respective.

Capitol și Roxy: Marșul în noapte, jurnal Eclaire

FORUM și OMNIA | Dușmanii oamenilor și D-na Sherlok și d Holmes Demonul de argint și revistă

Pe urmele iudeu

Să fie destituit
jidanul Samoilă Berger

Intreaga comună Ilva-Mică-Năsăud cere ca notar un român-creştin

Facem loc mai jos rândurilor adresate de către locuitorii din Ilva Mică-Năsăud d-lui ministru de interne.

Domnule ministru,

Subsemnaţii locuitori ai comunei Măgura Ilvei, judeţul Năsăud, cu onoare vă aducem la cunoştinţă următoarele:

In comuna noastră, timp de 10 ani, a funcţionat ca notar, d. SAMOIL BERGER, evreu care spre ruşinea noastră l-am suferit până acum, crezând că forurile superioare, se vor sesiza şi vor lua măsuri şi cu timpul va fi, schimbat cu un Român.

Acum, după cum suntem informaţi, numitul este supendat din post şi pus la dispoziţia On. minister iar în locul lui tot de on. minister este numit un altul, care s'a prezentat să preia serviciul, în primire, dar spre indignarea noastră, evreul a refuzat să predea postul la noul numit.

Intru cât vedem că on. minister a luat măsura de mult aşteptată şi observăm că prin metode iudaice, de conrupţie, evreul notar vrea să zădărnicească executarea indreptăţitului ordin.

E RUŞINE, ŞI NU S'A MAI POMENIT CA O COMUNA CREŞTINEASCA, GRANICEREASCA SA STEA SUB CALCAIUL UNUI EVREU.

Şi-a bătut joc de tot ce avem mai sfânt, acum nu-l mai suferim, fiindcă, a atras în mrejele lui jidoveşti pe toţi membrii primăriei comunale, cari după cum suntem informaţi ar fi înaintat, nu ştim unde, o cerere pentru a rămâne şi pe mai departe aci în comună.

Dacă este adevărat aceasta atunci vă asigurăm că nu aceasta este dorinţa locuitorilor acestei comune şi aceasta e numai opera şi metoda jidovească.

Suntem prea siguri, că semnăturile ce sunt aplicate pe acea cerere nu sunt originale, vă rugăm stăruitor d-le ministru să ordonaţi de urgenţă predarea postului, noului notar, ca vechiul notar să nu aibă timp a schimba decizia ministerială.

De nu ni-se va asculta această cerere şi plângere, nu ne rămâne altceva de făcut decât, să-l silim noi să plece, căci noi nu-l mai putem vedea pe mai departe între noi, ne este peste puterea de răbdare a noastră.

VA RUGAM CA IN LOCUL LUI SA FIE NUMIT ORICE NOTAR, CREŞTIN ŞI ROMAN.

Aşteptăm cu nerăbdare hotărârea ce o veţi da d-le ministru, de care depinde liniştea şi împăcarea pentru noi.

Cu profund respect rămânem ai d-voastre supuşi.

Urmează semnăturile fruntaşilor din com. Măgura.

In faţa acestei situaţii, credem că d. ministru Iuca nu va da decât o soluţiune: destituirea lui SAMOILA BERGER!

Intr'o lume de mizerie
dintr'o ţară de nevoi

Ce trebuesc să ştie d. ministru al agriculturii şi parlamentarii jud. Futna

Regimul actual face încă o dovadă în plus, că nu mai poate guverna decât într'o ţară fără opinie, unde milioanele nefaste ale conducilor n'au decât menirea de a fi robii muţi şi surzi a conducătorilor. Ne împrumutăm acum, până nevoilor celor câtorva mii de sătenî din regiunile muntoase şi deluroase ale jud. Putna, ca să grăiască prin ea adevărul suferinţei lor, în faţa căruia trebuie să se plece tot trupul celor mari. Avem în faţă o cerere adresată d-lui ministru ul agriculturii şi domeniilor, semnată de 600 de agricultori din comunele : Străoanii-de-sus, Muncelu, Varniţa, Străoanii-de-jos, Repedea, Dealul Neicului, Crucea de sus, Crucea de jos, Satul Nou Mănăstioara ş. a., prin care se plâng că agenţi silvici inferiori: pădurari şi brigaderi îi silesc chiar în pădurile lor particulare sub 10 ha., şi pentru nevoile casnice; să replanteze poenile pe care ei le îngrijesc pentru fân de coasă, curături pentru semnături şi pomi fructiferi; să dobândească autorizaţie pentru tăerea unui car de lemne cu care să se încălzească, ori să aducă pâine la copii; să ducă la faţa locului asemenea agenţi silvici de control şi supraveghere, pe o faşie de pământ pe care nu cresc decât tufari; să nu tae aracii de stejar, pe care să-şi ridice via din buruieni, în locuri unde nu creşte alt copac de pădure, dată fiind regiunea de deal.

Se plâng că asemenea agenţi silvici, duc în contra lor o adevărată prigoană, confiscându-le sculele de tăiat lemne încă de pe drum, înainte de-a intra în pădure, ca: topoare, cosoare, securi ş. a., care apoi sunt vândute pe preţuri de nimica, cu, sau fără forme legale. Preţurile, spun ei, şi le însuşesc aceşti agenţi în bună parte. Li-se confiscă şi munca de toată ziua, adică: lemnele, aracii, mlaja ce au tăiat-o. Credem că oricine ştie cât e de crud şi de păgân, să confişti în contra Constituţiei şi a tuturor legilor, care apără proprietatea de orice natură, munca unui copilaş de 10-12 ani, care gol, flămând şi obosit până la strivire, cu mâinile îngheţate de promoroacă a alergat toată ziua cu opincele sparte, adunând fir, cu fir, până ce a făcut mănunchiul de mlajă, pe care în amurgul serii ducându-l către casă, în spinare, pe drum îi confiscă agentul silvic! Se plâng, sărmanii, că asemenea agenţi silvici înarmaţi până în dinţi, ies la ei în drumul mare ca la fiare şi făcând uz de forţă înarmată şi ameninţări grave, le confiscă tot ce pot avea nişte tăetori săraci de lemne. Şi, mă rog, pentruce toate aceste cruzimi fiindcă ei spun că de la primării n'au primit nici un fel de ordin că nu mai au voe să se ducă în pădurile lor, pentru nevoile lor casnice.

Care este atunci vina de moarte, pentru a fi osândiţi să sufere această pătimire? Ori îi chinuiţi tocmai fiindcă nu sunt vinovaţi? Dacă au greşit, explicaţi-le iar dacă nu, pentruce îi necăjiţi?

Credem că ar fi mai de folos lucru, ca d. ministru al agriculturii să dea poruncă slujbaşilor în cauză şi să-i întrebe: ei înţeleg ce vor de la săteni? Şi dacă ei înţeleg, făcut-au oare împreună cu organele locale şi pe săteni să priceapă ceiace ei vor?

Iar firesc ar fi ca d. ministru să ancheteze prin organele sale şi să se încredinţeze dacă asemenea agenţi cunosc măcar din auzite ort. 1 al. A-H inclusiv din codul silvic, care arată pădurile ce intră sub prevederile lui. Şi al. i, din acelaş text de lege, care glăsueşte: „că sunt supuse regimului silvic şi se vor administra comf. legei de faţă: Pădurile particularilor care nu intră în prevederile alineatelor de mai sus (a-h) „CAND PROPRIETARII LOR VOR CERE CA SA FIE SUPUSE ACESTUI REGIM". Apoi Monitorul Oficial cu No. 226 din 2 Octombrie 1935, care la anexa No. 8, litera E, glăsueşte că toate formalităţile prevăzute pentru exploatarea, s'aplică pentru „Pădurile proprîu zis ale particularilor (EXCEPTAND PE CELE MAI MICI DE 10 HA. PENTRU NEVOILE LOR CASNICE). Deaceia sătenii cer d-lui ministru şi nădăjduesc că-i va auzi.

Să hotărască facerea unei anchete, pentru a stabili în fapt şi în drept, dacă pădurile particularilor sub 10 ha. şi pentru nevoile lor casnice, sunt sau nu exceptate de la aceste măsuri ale codului silvic, Să ordone încetarea oricărei prigoane nedrepte, până la facerea acestei anchete, şi să intervină pentru oprirea dresărei proceselor verbale de contravenţii, precum şi confiscarea uneltelor de tăiat lemne, până la clarificarea acestei chestiuni.

Există pentru susţinerea tezei noastre şi alte texte din codul silvic, în afară de cele privitoare la contravenţii (art. 7, 14, 59-69) pe care le ştiu şi agenţii silvici. Să nu se uite apoi că toţi cei 600 de semnatari ai cererei şi împreună cu mulţi alţi ştiuţi şi neştiuţi, sunt toţi de familie şi în cazul când prigoana se va continua, sunt siliţi să-şi părăsească copii şi soţiile mizerii fizice şi morale, dând de lucru tribunalelor pentru a le aplica pedeapsa din art. 154 c. p. Şi asta credem că n'ar place nimănui.

I. Andronache

Pentru inimile caritabile

Mihai Joiţa, de 70 ani, fiind bolnav de 2 ani de zile, din care în ultimul timp a da mblagit de o mână şi un picior, şi neavând nici un ajutor de nicăeri, roagă pe bunii creştini să-l ajute cu ce o crede de cuviinţă.

Fundătura Băcăneu nr. 9, prin Ferentari, Bucureşti.

Ţara şi „Porunca Vremii"

Continuăm a publica numele bunilor români, cari au răspuns apelului nostru pentru 10.000 de abonamente şi cărora le mulţumim călduros.

Sold preced. lei 2.005.150

Negrea Nicolae, Trei Scaune,	50
Dumitru Gh. Stănescu, învăţător, Dolj	150
Preot Ovidiu Buluc, Năsăud	400
Ionică V. Grad, funcţionar, Maramureş	50
Axente Secula, Arad	300
C. Gavrilescu, Cluc	300
Profesor I. B., Loco	200
Arnitect F., Loco	400
Ioan Popa, Cluj	400
Inginer Stelian Popescu, Constanţa	100
Dumitru Mihail, Loco	400
Dumitru D., Loco	400
Eugen Ianculescu, Loco	200
Dumitrescu Gheorghe, Loco	400
Dumitrescu N. Pandele, pensionar, Romanaţi	300

Total g-ral, lei 2.009.200

Senzaţionalul ordin secret al Kahalului din România

Consiliul superior al Kahalului reacţionează contra guvernului român. Un ordin de a se continua încasarea fondurilor sioniste. Până unde merge cutezanţa jidovească.

Trăim vremuri de restriste. Avem impresia că suntem în pragul unui grozanic cataclism. Lumea s'a împărţit în două tabere de luptă: deoparte COMUNISMUL plin de sălbătăcie, care ţine morţiş să incendieze lumea şi, pe ruinele unei civilizaţii creştine, să clădească IMPERIUL LUI IZRAIL; de altă parte CREŞTINISMUL IN LEGITIMA APARARE.

Ceeace se petrece astăzi în Spania, este IN MIC, ceeace vor judeocomuniştii să se petreacă în toată lumea.

Naţiunile creştine, cari au sesizat pericolul comunist, îşi fac toate pregătirile de AUTOAPARARE: un popor, care nu vrea să moară strivit de hidra judeo-comunistă, este dator să reacţioneze URGENT şi cu orice risc. Orice ezitare, poate fi fatală.

Şi întrucât lupta se dă între DUMNEZEU şi SATAN (comuniştii reprezintă puterea IADULUI, iar naţionaliştii, deci creştinii, reprezintă forţa CRUCII) *se naşte întrebarea: un popor creştin poate, are dreptul, să sprijine ARMATA SATANEI? Răspundem noi: Nu are dreptul, dar poate lupta alături trupele IADULUI. Cu riscul însă de a fi şters — mai de vreme sau mai târziu — din lumea creştină; poate chiar de pe harta Europei!*

Un popor creştin care, prin conducătorii ce şi i-a ales, se lasă târît în totul conspiratorilor judeo-comuniste, este menit peirei.

Umanariştii blestematei democraţii sunt de rea credinţă, când afirmă că a merge cu ţările guvernate de regimuri naţionaliste-autoritare, înseamnă REVIZIONISM. Căci, aşa cum se prezintă situaţia la ora actuală, a merge cu puterile creştine, înseamnă IN MOD SIGUR paralizarea oricărui revizionism. A merge însă cu puterile judeo-comuniste, înseamnă PIERZARE, sinucidere!

Aceasta este situaţia din punct de vedere internaţional.

CONSPIRAŢIA KAHALULUI IN ROMANIA

Dacă din punct de vedere internaţional, situaţia este îngrijorător de gravă. Din punct de vedere naţional-românesc, cu multă durere în suflet trebuie s'o spun, siguranţa noastră de Stat este extrem de ameninţată de către forţele întunericului.

Datorită politicianismului infam şi ticălos, în momentul de faţă Ţara, biata noastră Ţară, este transformată într'un vast câmp de operaţie iudaică. După ce, neamul lui Iuda, a acaparat MIŞELEŞTE, TALHAREŞTE, toate izvoarele de bogăţie şi câştig — ceeace n'ar fi tocmai aşa de grav — au reuşit FIII DEAVOLULUI să cumpere SUFLETE ROMANEŞTI şi să le iniţieze în tainele Kahalului, pentru ca — *prin ei* — să poată mai uşor săpa la temelia ţării.

Vreţi exemple? Vă dau: *toţi românii, creştini, care-şi zic democraţi şi servesc, interesat, interesele aşa zisului umanitarism, sunt însă şi români inconştienţi, cari — îmbătaţi de aghiazma democratică — servesc drept unelte în mâinile kahalului.* De aceştia sunt însă mai puţini şi la posturi de mică importanţă.

Dacă toată lumea românească ar cunoaşte — măcar atât cât cunoaştem eu — acţiunea subversivă a jidanilor *„cetăţeni rumuni"*, s'ar revolta de ceeace se petrece în mijlocul nostru. Poporul însă nu ştie. El este ameţit cu vorbele politicianilor pezevenghi: *„nu există la noi primejdie jidovească"; „comunismul nu prinde în România"*, etc.

Cum nu există — întrebăm noi — când jidanii, constituiţi în fel de fel de societăţi, acţionează în flagrantă contradicţie cu legile ţării şi se pregătesc milităreşte pentru a ne da lovitura de graţie? Oficialitatea cunoaşte, cel puţin în parte, activitatea anarhică a jidanilor. Dar, vai, legăturile de afaceri, ce-i leagă de conspiratorii jidani, nu le îngăduie să ia vreo măsură energică împotriva acestui neam blestemat.

CUM REACŢIONEAZA JIDANII

In concepţia jidanilor dela noi nu intră DATORIA de-a respecta legile şi dispoziţiunile guvernelor ţării. Dacă o lege se votează, fără AVIZUL kahalului — *ceeace nu se prea întâmplă, sub guvernările democratice* — atunci jidanii au grijă s-o facă inaplicabilă, sau, pur şi simplu, să nu ţină seamă de ea

Jidanii frustează fiscul. Jidanii calcă, absolut toate legile. Ei nu ţin seamă decât de legile Kahalului. Aceasta cu riscul de-a suporta, de rare ori de altfel, ori cât de grave consecinţe.

Pentru a dovedi cât de impertinenţi şi criminali sunt jidanii, a-

Şase membri din comitetul executiv al Kahalului mondial

Ţara este inundată de asemenea mărci, cari se vând cu preţ benevol.

Orice tânăr bogher, înregimentat într'una din organizaţiile de tineret sionist, are obligaţia morală de a conlucra în mod constant şi activ la toate acţiunile normale ale KKL-ului, precum şi de a contribui personal, prin „mass atzmi". Conlucrarea sa trebuie să se producă cel puţin odată pe lună.

„PINKAS HAAWODAH". Tinerii bogrimi sunt ţinuţi să aibe un carnet de autocontingentare numit „Pinkas Haawodah", în care se trece suma cu care s'a contingetat (haaracha atzmit) precum şi sumele colectate de ei pentru KKL, la diverse ocaziuni, în cursul anului. Acestor carnete, „Pinhas Haawodah" le corespunde o cartotecă cu numele fiecărui hawe, ţinută la Hanhaga Harasit la Bucureşti, iar celelalt *către Comisariatul General KKL* din capitala provinciei respective. *In aceste rapoarte se va trece cu exactitate şi citeţ, numele haverimilor cari au activat în luna respectivă pentru KKL. Ambele exemplare vor fi certificate de comisarul KKL din localitate, în sensul că raportul corespunde sumei colectate de KEN în acea lună.*

In numărul de mâine vom continua publicarea faimosului COMUNICAT, care are, pentru jidani, CARACTER STRICT SECRET.

Sergiu Florescu

Lângă altarul sfânt,
rachiu şi prostituate...

Până unde merge obrăsnicia jidovilor din judeţul Neamţ

P. NEAMŢ. — Perciunaţii iudeogaliţieni ne sfidează la fiecare pas. Şi dacă ar fi vorba de simple incidente cari ne-ar privi pe noi personal, poate că nu ne-am indigna în aşa măsură.

Dar sunt fapte prin cari jidanii pălmuiesc însăşi temelia acestei ţări, insultă însăşi biserica noastră. Ne mirăm că mai există încă idioţi cari nu vor să priceapă că fiii Israilului persistă în toate căile în chip diabolic pentru a ne deştrăma neamul. Căci iată ce se petrece la Piatra Neamţ, unde toate autorităţile sunt româneşti şi cu toate acestea nimeni, absolut nimeni, nu a reacţionat contra unui jidov desmăţat care îşi bate joc de toţi.

LANGA ALTAR, RACHIU ŞI PROSTITUATE...

In faţa bisericii „SF. TREI IERARHI" din Piatra, la o depărtare de circa 30 m., evreul SOLOMONICA a obţinut autorizaţia primăriei locale de a deschide o cârciumă cu băuturi spirtoase. Acolo se adună toată pleava societăţii, toţi lepădaţii de Dumnezeu, pentru a chefui. Şi'n toate acestea sunt antrenaţi de un roiu de prostituate pe cari circumcisul SOLOMONICA le-a adunat cu grijă şărlătănească.

Ne întrebăm, plini de indignare: nu se găseşte nimeni acolo care să reabiliteze prestigiul bisericii insultat de acel harbuz? Dacă nu sunt nici profesori, nici preoţi, nici studenţi, nici români, în fine dacă nu mai este nimeni care să stearpă această ruşine, NICI CREŞTINI N'AU MAI RAMAS?

Căci fapta jidovului Solomonică este o insultă, cea mai mare insultă adusă moralei noastre creştine. Nu vi se pare, domnilor din Piatra ,că toleraţi o mare obrăznicie judaică?

In vreme ce în biserică se oficiază sfânta liturghie, dincolo la Solomonică se bea rachiu şi se vorbesc măscări. Şi jidanul râde, jubilează... Ruşinc!...

Pentru inimile caritabile

Mihai Joiţa, de 70 ani, fiind bolnav de 2 ani de zile, din care în ultimul timp a da mblagit de o mână şi un picior, şi neavând nici un ajutor de nicăeri, roagă pe bunii creştini să-l ajute cu ce o crede de cuviinţă.

Fundătura Băcăneu nr. 9, prin Ferentari, Bucureşti.

Informaţiuni

❖ **CERCUL studenţesc „Teleorman", convoacă membrele şi membrii săi în adunare generală extraordinară, Joi 14 Ianuarie 1937, ora 20.30 precis, în sala cantinei din Căminul de băeţi, din b-dul Elisabeta 56.**

❖ **D. MIRCEA DJUVARA, ministrul justiţiei, soseşte astăseară în Capitală, venind dela Paris, unde a petrecut Crăciunul.**

❖ *Tineretul aviatic român A. R. P. A., convoacă pe membrii săi Joi 14 Ianuarie a. c., orele 20, la sediul central din calea Victoriei 86, etaj II, în vederea începerii activităţii pe anul 1937.*

❖ *D. RICHARD FRANASOVICI, ministrul lucrărilor publice şi al comunicaţiilor, a sosit, eri la prânz, în Capitală, venind dela Paris, unde şi-a petrecut sărbătorile.*

Pe peronul Gării de Nord, d-sa a fost întâmpinat de d. ing. Traian Pârvu, secretarul general al departamentului, ing. Ion Macovei, directorul general al căilor ferate, ing. Vordala, directorul porturilor şi căilor de comunicaţie pe apă şi numeroşi funcţionari superiori ai ministerului.

D-sa şi-a luat, începând de astăzi, atribuţiile la minister.

❖ *La direcţiunea penitenciarelor, s'a început clasarea penitenciarelor potrivit noilor legiuiri penale*

❖ Mâine Miercuri, 13 corr., ora 8 dim., Frăţia Misionară „Patriarhul Miron" şi alţi buni credincioşi, sunt invitaţi a lua parte la rugăciunea comună ce se face în biserica Sf. Dumitru din str. Carol.

IN NUMARUL ziarului nostru cu data de Miercuri 6 Ianuarie (Nr. 619), într'un reportaj cu titlul: „Jidanii la Institutul dr. Cantacuzino", în lista personalului ştiinţific de conducere, care este în majoritate străin, s'a strecurat, dintr'o gravă eroare şi numele fostului colonel medic Gorăscu, fratele d-lui Octav Gorăscu, directorul general al penitenciarelor din ministerul de justiţie.

Ţinem să precizăm că regretatul colonel Gorăscu a fost un eminent medic şi un brav ostaş al ţării şi neamului. Iar activitatea sa la „Institutul dr. Cantacuzino" a lăsat urme neşterse.

Regretăm eroarea care s'a putut comite cu prilejul reportajului amintit.

Primim cu rugămintea de a publica:

Duminică 17 Ianuarie 1937, va avea loc hramul bisericii studenţeşti SF. ANTON-Curtea-Veche din strada Carol şi după slujba sfintei liturghii oficiată de P. S. S. Arhiereul Veniamin Pocitan care va rosti şi conferinţa zilei se va merge în procesiune la crucea ridicată pe locul vechei biserici în interiorul Pieţei de Flori unde se va face o rugăciune.

Dată fiind însemnătatea acestei procesiuni, studenţimea universitară creştină este rugată să participe în număr cât mai mare ca şi în anii precedenţi.

❋

MEMBRII organizaţiei politice a secţiei femenine şi a tineretului lăncier din circ. 36 sect. IV Verde a partidului naţional-creştin sunt convocaţi la şedinţa săptămânală de azi Marţi, 12 Ianuarie a. c., ora 8 fix seara, la sediul din str. Hagi Ghiţă No. 39 bis.

❋

LA MINISTERUL apărării naţionale s'au început lucrările în vederea înaintărilor în armată cari se vor face cu prilejul zilei de 24 Ianuarie.

Vor fi avansaţi primele serii de ofiţeri de pe tablourile de propuneri pe anul 1937.

Dela Ateneul Sanitar

Tălmăcirea cuvintelor regale

Conferinţa d-lui Prof. Dr. Ion Jianu

Cuvântarea Suveranului ţinută cu ocazia sărbătorilor a produs o nemărginită satisfacţie în public, o binefăcătoare încredere şi un robust optimism, căci a exprimat nu numai o legitimă dorinţă, dar şi un hotărît avertisment. Capul Statului a făcut un nou apel la unire, aşa cum o cer marile interese ale ţării în aceste vremuri pline de incertitudini şi pericole. Colaborarea tuturor bunăvoinţelor, capacităţilor şi energiilor creatoare este un comandament şi anume în jurul aceluiaşi program, care asigurând continuitatea metodică în lucrări să realizeze o adevărată gospodărie.

Gospodăria ţării, clădită pe o gospodărie individuală temeinică a fiecărui cetăţean, să-şi facă drum cu înlăturarea birocratismului sterp şi demagogic.

Majestatea Sa Regele relevând progresele înzestrărilor militare a cerut necontenita întărire a iubitei noastre armate, în aşa măsură ca să poată apăra hotarele ţării cu succes în orice moment şi împotriva ori şi cui.

Dar o serioasă apărare naţională nu e posibilă fără mijloace de comunicaţie. De aceia Suveranul a fost în asentimentul întregei sufleri româneşti, când a cerut urgentarea construirii de drumuri, înfăptuire care dealtminteri va fi şi spre marele folos al agriculturii, exploatărilor industriale, economii naţionale, civilizărei satelor şi asistenţei sanitare.

Suveranul a insistat şi asupra sănătăţii publice, care cu toate eforturile făcute, lasă încă foarte mult de dorit. Să clădim totul pe temelia sănătăţii, căci ea garantează progresul muncii în toate direcţiunile în timp de pace şi asigură triumful în vreme de războiu. Bolile cu caracter social; tuberculoza, sifilisul şi celelalte boale veneriene, paludismul, pelagra, alcoolismul şi înspăimântătoarea mortalitate infantilă trebuie desigur combătute cu ultima energie. Dar celace în momentul de faţă trebuie stârpit şi prevenit sunt epidemiile, în special tifosul exantematic. *Această molimă, care este o ruşine, a apărut ameninţătoare în multe părţi ale ţării. Necombătută cu eficacitate în toate focarele existente şi neîmpiedecată de a se întinde în restul ţării, ea este capabilă să zădărnicească o eventuală apărare militară.*

Situaţiunea geografică a ţării şi menirea ei istorică cer o politică sanitară, care pe de o parte să asigure sănătatea şi sporul populaţiei, în timp de pace, iar pe de altă parte în timp de restriste să dea armatei efectivele de care are nevoie.

După conferinţă corul a cântat Trăiască Regele, Pe-al nostru Steag, Cruce Sfântă Părăsită. In Iordan botezându-te Tu Doamne.

D. teolog Dorobanţu a vorbit despre viaţa Sfântului Ioan.

D. înv. V. Chirculescu a recitat Plug şi Tun.

Oficiile P. T. T. Sighet şi Baia Mare
cuiburi de iridentişti maghiari

Funcţionarii minoritari mutaţi dela aceste oficii, prin diferite manevre revin la loc

Se impune o primenire generală a funcţionarilor P.T.T. de la graniţa de vest

La graniţa de vest a ţării, oficiile poştale au devenit, iarăşi, adevărate cuiburi de iridentişti maghiari.

Toate încercările de a se purifica cadrele funcţionarilor poştali de pe această graniţă, au rămas infructuoase, deoarece prin diferite manevre, acei funcţionari minoritari mutaţi, pentru asigurarea bunului mers al serviciului şi a siguranţei statului, în centrul ţării, găsesc sprijinul diferiţilor politicieni din localitate, cari, prin tot felul de presiuni şi intervenţii la forurile superioare, revoacă ordinele de mutare emise de direcţiunea generală P. T. T.

Nu ne poate, deci, mira, că în aceste condiţiuni, serviciile poştale să meargă ca vai de lume, iar siguranţa statului să fie în permanenţă periclitată.

De-asemeni, nu putem înţelege atitudinea unor persoane, cari fac parte din comitetul de direcţie P. T. T., cu puteri discreţionare, cari sabotează acţiunea sănătoasă a directorului general pe acest plan.

CAZUL DELA OFICIUL SIGHET

Vom arăta mai jos unde duce această stiuaţie, precum şi consecinţele ce le produce această permanentă sabotare şi aceste fructuoase intervenţiuni pentru această instituţie, prin rostul ei de o importanţă deosebită pentru siguranţa statului.

Două din aceste oficii, situate în apropiere de graniţa de vest, Sighet şi Baia Mare *au devenit adevărate cuiburi de iridentişti maghiari, iar purtarea obrasnică şi şovină a acestor funcţionari scandalizează pe toţi bunii români.*

Astfel, un caz de o excepţională gravitate s'a petrecut la oficiul Sighet, unde un funcţionar minoritar, de origină etnică maghiar şi cu necontestate simţiminte maghiare SZABO JOSKA, s'a adresat colegilor români cu aceste cuvinte: „NU-I NIMIC. VOR VENI IAR UNGURII IN ARDEAL ŞI ATUNCI VOR SPANZURA PE TOŢI ROMANII DE LIMBA"!!

Iată dar un caz dintr'o mie, de felul cum funcţionarii minoritari maghiari înţeleg să gratifice pe Români şi statul care le acordă libertate şi pâine!

INTERVENŢII POLITICIANISTE CRIMINALE

S'a luat vre-o măsură împotriva acestui funcţionar minoritar, care a insultat astfel naţiunea română?

Nu. Nu s'a hotărît nici o măsură alta decât aceia de a fi mutat la un oficiu din vechiul regat, ca apoi peste câteva luni să fie mutat la oficiul Zalău în interes de serviciu, notaţi bine în interesul serviciului.

Dela Zalău, a fost mutat la oficiul Baia Mare, adică tot în apropiere de graniţa ungurească.

Cine a intervenit în favoarea acestui funcţionar minoritar să fie mutat numai la câţiva kilometri de locul de plecare şi dece nu a fost menţinut în interiorul ţării acolo unde a fost pentru prima oară mutat?

In legătură cu acest caz — unul dintr'o mie, desigur — suntem informaţi că acelaş funcţionar a fost văzut, de curând, în compania unui funcţionar al poştei ungare din Budapesta.

O nouă dovadă, deci, de pericolul pe care îl prezintă numitul funcţionar instituţiei din care face parte.

Apoi, tovărăşia funcţionarilor minoritari: Melega Tihamer, Kirchmayer Mikloş, Start Samy, Alexy Tibor, Kovacs Gabor, etc., etc., dela oficiul Sighet, toţi de origină etnică maghiară, şovinişti în toată accepţiunea cuvântului, pe care Szabo Ioska, îi vizitează de 2-3 ori pe săptămână.

Deasemenea, nu putem trece cu vederea pe dirigintele oficiului Baia Mare, oficiantul superior clasa I, Moza Gheorghe, şeful impiegatului Szabo Ioska, care, nici după 18 ani dela Unire, nu a avut bunăvoinţa de a-şi însuşi cele mai elementare cunoştinţe de limba română, limba utilizată la serviciu fiind maghiara.

Socotim inutil să mai reproducem câteva mostre de limba pe care d-sa o foloseşte în corespondenţa serviciului.

Ion Muche

Un om normal caută să scape cât mai iute de suferinţa lui.

LINYCOL

aplicat pe locul sensibil face să dispară orice fel de durere, fie că e vorba de reumatism, gută, sciatică ori migrenă. Linycol reface imediat forţele noastre.

La farmacii şi droguerii

ULTIMA ORĂ

Acţiunea naţional-ţărănistă faţă de apropiatul sfârşit de regim

— Consfătuirile din timpul vacanţei. O acţiune pentru sancţionarea rebelilor. O atitudine de moderaţiune în campania de opoziţie —

Cercurile noastre politice sunt astăzi convinse că etapa de guvernare anunţată de d. Gh. Tătărăscu este în adevăr ultima. Că ea va lua sfârşit în Aprilie sau în Septembrie interesează mai puţin. Ceiace interesează şi încă într'un mare grad este care va fi formula de succesiune. Aceasta pare în momentul de faţă, cu toate variatele formule ce au circulat, încă o problemă ale cărei necunoscute sunt încă de rezolvat.

Partidele de opoziţie, ca fiind cele mai interesate la felul în care se va rezolva problema, nu socotesc prematur să înceapă de pe acum o acţiune în vederea canalizării şanselor către apele lor. Şi în acest scop au şi început manifestările ce tind către o afirmare de principii şi atitudini menite să le aducă în favoarea celor doi factori constituţionali: Naţiunea şi Suveranul.

ULTIMELE INCERCARI DE REDRESARE NAŢIONAL-ŢARANISTA

In această privinţă partidul naţional-ţărănesc, care îşi dă seama că prin atitudinea şi manifestările lui din ultima vreme s'a plasat în afara oricăror posibilităţi de a forma viitorul guvern, încearcă ultimele posibilităţi de a reveni pe o linie politică în conformitate cu imperativele momentului.

Astfel în vacanţa aceasta, consfătuirile pe cari şeful partidului le-a avut cu fruntaşii cei mai proeminenţi din partid, au dus la concluzia că trebuie găsită neapărat o modalitate de a interzice pe viitor orice manifestaţie publică, în parlament sau aiurea, a membrilor acestui partid, care ar veni în contrazicere cu programul sau cu atitudinea conducerii. Toţi au fost de acord că dacă în ultimul timp partidul a pierdut şi cele din urmă posibilităţi de a se încadra pe un drum ce-i putea readuce şansele pentru o viitoare guvernare, aceasta se datoreşte mai ales acţiunilor izolate pe cari le-au afişat unii membrii ai lui, împotriva programului şi tacticei hotărîte de conducere. Şi astfel s'a decis din nou, ca printr'un vot al comitetului executiv să se dea d-lui Ion Mihalache depline puteri de sancţionare a oricărui membru rebel, oricine ar fi el.

Rămâne de văzut cum se va aplica această deciziune pe care d. Ion Mihalache a mai afişat-o cel puţin de zece ori până în prezent.

In acelaş timp s'a hotărît ca într'o serie de întruniri publice să se manifeste o atitudine moderată din toate

D. ION MIHALACHE

punctele de vedere, renunţându-se la violenţă şi ameninţări.

INTRUNIREA DELA GALAŢI

Primul rezultat al acestei hotăriri l-am avut în întrunirea ce a avut loc Duminică la Galaţi şi unde o parte din fruntaşii partidului naţional-ţărănesc au făcut o opoziţie foarte dulce guvernului şi s'au manifestat ca unii din cei mai hotăriţi partizani ai revendicărilor naţionaliste.

Polemica s'a dus mai ales cu partidele de opoziţie, cu cele ce reprezintă mişcarea naţionalistă mai ales. Acestea n'au mai fost combătute însă ca odinioară ca fiind primejdioase intereselor ţării ci numai fiindcă ar milita pe o linie extremistă şi că ar veni în contrazicere cu linia tradiţională a politicii noastre externe.

D. Armand Călinescu a încercat să desmintă că ar umbla după unele combinaţii cu alţi şefi de partide pentru eventualitatea când partidul d-sale n'ar veni la putere. Se pare că fostului subsecretar de stat nu-i convine că i-au fost demascate manevrele destul de compromiţătoare faţă de amicii d-sale şi faţă de d. Ion Mihalache mai ales.

Toată această trudă însă, este zadarnică. Nici acţiunile separatiste nici cele personale nu vor înceta. Partidul naţional-ţărănesc e în panică fiindcă ştie că nu va veni la putere şi fruntaşii lui caută să se salveze din barca aceasta condamnată la un naufragiu inevitabil.

P. B.

Complot terorist în Japonia

In acest complot sunt amestecate 350 de persoane

Tokio, 12 (Rador). — Corespondentul Agenţiei Havas transmite:

Cenzura a interzis până acum să se scrie ceva despre complotul terorist descoperit de mai mult timp şi în care sunt amestecate 350 de persoane. Permiţându-se acum publicarea ştirilor în legătură cu acest complot, ziarele şi agenţia telegrafică japoneză Domei dau următoarele detalii:

Mai mulţi „ucenici teroriştI" organizaseră o Asociaţie a tinerilor fermieri, care voia să se ridice cu armele pentru a stabili în toată ţara „comune anarhiste". Programul lor prevedea nimicirea prin foc a tuturor oraşelor mari.

S'au ciocnit două trenuri

Bogota, 12 (Rador). — **Două trenuri s'au ciocnit în apropiere de localitatea Medellin (Columbia).**

Sunt 12 morţi şi peste 50 răniţi.

Pe frontul spaniol luptele continuă

Salamanca, 12 (Rador).— Agenţia Havas transmite următorul rezumat al comunicatului publicat de marele cartier general naţionalist:

In sectorul Soria, am respins un atac inamic, sprijinit de care de asalt, contra poziţiilor noastre dela Algera. Inamicul a lăsat pe teren numeroşi morţi.

Un nou caz senzaţional de răpire

— Un bandit înarmat şi mascat a răpit în plin centru oraşului Tacoma un băeţaş în vârstă de 8 ani, fiul unui bogat medic. Copilul a fost găsit mort pe zăpadă de un trecător —

New York, 12 (Rador). — *Opinia publică americană este agitată de un nou caz senzaţional de răpire, care aminteşte întru totul împrejurările în care a fost răpit şi ucis copilul colonelului Lindbergh.*

In ziua de 27 Decembrie 1936, un bandit înarmat şi mascat a răpit în plin centru al oraşului Tacoma pe un băeţaş în vârstă de opt ani, fiul unui bogat medic numit Charles Mattson. Răpirea s'a făcut cu o repeziciune uimitoare, spre seară, la o oră când străzile oraşului erau tixite de lume. O soră a copilului, în vârstă de 12 ani, care însoţea pe fratele ei, nici nu a avut când chema în ajutor trecătorii de pe stradă, căci maşina în care venise răpitorul s'a şi făcut nevăzută.

A doua zi, medicul a primit un bileţel prin care era invitat să depună suma de 28.000 dolari, la un om de încredere, făgăduindu-i-se că în schimbul acestei sume i se va înapoia copilul.

Cercetările făcute de poliţie au rămas infructuoase. In cele din urmă, îndureratul părinte a satisfăcut cererea bandiţilor şi a depus banii ceruţi ca răscumpărare.

Au trecut însă zilele şi d-rul Mattson a constatat cu groază că, deşi îndeplinise cererea răpitorului, copilul nu-i era înapoiat. Poliţia a făcut din nou cercetări amănunţite. S'au examinat sute de denunţuri. S'au urmărit, fără rezultat, sute de piste deosebite.

Pe neaşteptate însă, ieri, întreaga afacere a luat o întorsătură din cele mai senzaţionale.

In localitatea Everett din statul Washington, un trecător a găsit în zăpadă cadavrul unui copil. Înştiinţându-se imediat poliţia, s'au pornit cercetări. Un locuitor din Everett, numit James Gowdy, rudă a d-rului Mattson, a fost adus la faţa locului. El a recunoscut în copilul mort pe fiul d-rului Mattson.

Tatăl victimei, chemat telefonic, a sosit cu avionul la Everett. El a recunoscut deasemeni în copilul al cărui cadavru fusese găsit, pe fiul său. El a declarat ziariştilor: „N'am crezut că este copilul meu. Am păstrat încă speranţa că fiul meu trăieşte şi că James Gowdy s'a înşelat. Din nenorocire, după ce am văzut corpul victimei, cu ochii mei, m'am convins de acest groaznic adevăr".

D-rul Mattson a izbucnit apoi în lacrămi.

Copilul pare să fi fost asasinat de răpitori prin mijloace extrem de brutale. Faţa victimei este tumefiată şi acoperită de sânge. Teasta lui este găurită şi mai mulţi dinţi din faţă îi lipsesc.

Descoperirea acestui nou asasinat a dat naştere unui val de indignare în toată ţara. Ediţiile speciale, apărute pretutindeni, dau amănunte înfricoşătoare asupra acestei noi drame. Pretutindeni se cere luarea de măsuri energice pentru prinderea şi pedepsirea exemplară a asasinului sau asasinilor.

Viscolul continuă a face ravagii în ţară

— Linia Medgidia—Bazargic complect impracticabilă —

In Dobrogea, viscolul a continuat să bată cu multă furie.

Sulurile de zăpadă depuse pe linia dintre Bazargic şi Dorman au atins înălţimi de peste jumătate metru.

Din această cauză, trenurile şi-au întrerupt circulaţia între staţiile Medgidia-Bazargic.

IN BUCOVINA

Viscolul însoţit de un vânt puternic a depus pe alocurea în Bucovina straturi mari de zăpadă.

Inspecţiunea de întreţinere dela Cernăuţi anunţă că pe unele linii zăpada a atins înălţimi ce variază între 15—50 cm.

Linia de manipulaţie din halta Ocna a fost complect înzăpezită.

Circulaţia trenurilor se face cu bruto normal, afară de linia îngustă Ciudei-Cescinia unde bruto a fost redus cu 50 la sută.

IN BASARABIA

Linia dintre staţiile Cetatea Albă-Bugaz a fost deasemenea înzăpezită între km. 601+2 şi 601+4.

Trenul separat de marfă plecat din Cetatea Albă a fost oprit pe linie şi a trebuit să aştepte 89 minute până la curăţirea liniei, continuându-şi apoi drumul.

Pe aici viscolul a continuat în tot cursul zilei de eri.

PE VALEA PRAHOVEI

Intre Ploeşti-Predeal vânt puternic dela Nord, temperatura fiind minus 3—5 grade.

Din situaţiile sosite la direcţiunea generală a căilor ferate rezultă că toate liniile sunt practicabile, afară de Medgidia-Bazargic, unde circulaţia a fost sistată pentru toate traficurile.

Consfătuirea dela clubul liberal

— Şedinţa comisiei de propagandă şi hotărîrile în vederea alegerilor comunale şi judeţene. —

Azi dimineaţă a avut loc, la clubul central din calea Victoriei, şedinţa comisiunei speciale însărcinată cu organizarea propagandei partidului liberal, subt preşedinţia d-lui Const. Dimitriu fost ministru.

Comisiunea a început lucrările preliminare în vederea alegerilor comunale şi judeţene, cari urmează să se efectuieze în cursul acestei luni şi a hotărît redactarea unui manifest către ţară cu înfăptuirile guvernului dela 1933 şi până azi.

După şedinţa comisiei speciale a urmat o consfătuire a următorilor şefi de organizaţii liberale: C. Neamţu (Dolj), Marius Roşca (Ialomiţa), dr. C. Angelescu (Buzău), M. Cancicov (Bacău), N. Berha (Tecuci), Gh. Şerban (Tulcea), Gh. Fotino (Caliacra), Manolescu-Strunga (Roman), O. Furlungeanu (Caraş), M. Oromolu (Făgăraş), Gh. Cipăianu (Târnava Mică), Sergiu Dimitriu (Ismail), N. Budurescu (Vâlcea) I. Popescu (Romanaţi), Al. Almăneşteanu (Olt), Honoriu Bănescu (Argeş), Taşcu Pucerea (Durostor), Aurel Morariu, A. Bentoiu, Costel Tătăranu (R.-Sărat) şi V. Slăvescu (Covurlui).

D. preşedinte Const. Dimitriu i-a pus în curent cu hotărîrile comisiunei de propagandă şi i-a rugat să difuzeze manifestul partidului.

Expulzarea jidanului Marton Hertz

Jurnalul Consiliului de miniştri, prin care s'a decis expulzarea jidovului supus maghiar Marton Hertz, fiind publicat în „Monitorul Oficial" — Siguranţa generală a adus la cunoştinţa fostului editor această decizie, punându-i în vedere să părăsească ţara în cel mai scurt timp.

Jidanul a căutat însă să eludeze hotărîrea Consiliului de miniştri, tergiversând plecarea.

Faţă de această situaţie Direcţia generală a Siguranţei a dispus ca mai mulţi agenţi să procedeze în cursul nopţii la ridicarea fostului conducător al editurii cu acelaş nume, pentru ca astăzi să fie trecut definitiv peste graniţă.

Marton Hertz va fi condus până la vama Curtici şi predat autorităţilor maghiare, sub protecţia cărora se va afla de azi înainte.

Se întrevede o destindere între Franţa şi Germania

— In urma întrevederii dintre cancelarul Hitler şi François Poncet, Franţa şi Germania îşi dau asigurări liniştitoare —

Berlin, 12 (Rador). — *La palatul Preşedinţiei Reichului, Führerul a primit eri la amiază, cu ceremonialul obisnuit, pe membrii corpului diplomatic, veniţi să-i prezinte felicitări pentru Anul Nou.*

Nunţiul papal-decanul corpului diplomatic — fiind bolnav, urările au fost prezentate de d. François Poncet, ambasadorul Franţei.

Mulţumind pentru urările aduse, d. Hitler a declarat între altele:

„Dacă noi ne străduim să asigurăm independenţa economică a poporului german, n'o facem pentru a ne izola de lumea care ne înconjoară, ci o facem cu convingerea că o economie mondială cu adevărat sănătoasă nu se poate întemeia decât pe economii naţionale sănătoase şi că în general soluţia crizei economice mondiale trebuie să decurgă mai ales din soluţionarea acestei crize interne, politice şi economice, de care sufăr diferitele popoare".

Recepţiile la palatul Preşedinţiei Reichului au început de azi dimineaţă. Inainte de a primi corpul diplomatic, Fuehrerul primise pe reprezentanţii armatei, pe primarul principal al Berlinului şi câteva delegaţii din provincie.

*

Paris, 12 (Rador). — *Agenţia Havas transmite:*

Comunicatul publicat cuprinzând asigurările date consului Franţei la Tetuan de către înaltul comisar spaniol şi ştirile sosite spre seară asupra întrevederei pe care cancelarul Hitler a avut-o azi dimineaţă cu d. Francois Poncet, ambasadorul Franţei la Berlin au produs în cercurile politice franceze un sentiment de destindere.

Se atribuie o importanţă deosebită caracterului afirmativ al telegramei transmisă de corespondentul din Berlin al agenţiei noastre cu privire la cuvintele liniştitoare ale cancelarului Hitler care, într'adevăr, a declarat ambasadorului Franţei că Germania nu a avut niciodată şi nu are intenţia de a se atinge în vre-un fel de integritatea teritoriului sau posesiunilor spaniole.

Aceste asigurări formale ale şefului atotputernic al statului german, a alungat pe planul al doilea, în spiritul cercurilor politice franceze, violenţele şi ştirile false, publicate azi dimineaţă, împotriva Franţei de presa germană.

Totuşi, aceste cercuri sunt unanime în a dori ca, în însuşi interesul unei potoliri a îngrijorărilor, aceste atacuri foarte greu justificabile să ia sfârşit.

*

Londra, 12 (Rador). — Agenţia Havas află că laburiştii independenţi, cari alcătuiesc aripa stân-

CANCELARUL HITLER

gă a partidului — au adoptat o atitudine asemănătoare cu rebeliunea, faţă de ultima hotărire a guvernului britanic, de a interzice recrutarea de voluntari englezi pentru forţele guvernamentale spaniole.

Secretarul acestei grupări a înştiinţat pe ziarişti că o sută de voluntari sunt gata în momentul de faţă să plece în Spania.

El contestă validitatea hotăririi guvernului, afirmând că legea pe baza căreia s'a luat hotărirea guvernului, nu interzice angajarea ca voluntar decât într'o armată care luptă contra unui stat „care trăieşte în pace cu Anglia".

Ori — după părerea laburiştilor extremişti — acesta este cazul „rebelilor" spanioli. Prin urmare, legea nu ar putea interzice decât înrolarea în armata naţionalistă.

*

Paris, 12 (Rador). — Agenţia „Havas" transmite din Berlin:

Cu ocazia primirii la Berlin a membrilor corpului diplomatic, în cursul dimineţii de eri, cancelarul Hitler a asigurat pe ambasadorul Franţei că Germania nu are şi nu a avut niciodată intenţia de a se atinge în vre-un fel oarecare de integritatea teritoriului sau a posesiunilor spaniole.

La rândul său, ambasadorul Franţei a dat, în numele guvernului său, asigurarea că Franţa este ferm hotărîtă să respecte integritatea Spaniei şi statul Marocului spaniol, în cadrul acorduriIor existente.

Vie satisfacţie la Londra

Londra, 12 (Rador). — Ştirile dela Berlin şi Paris anunţând că Franţa a primit din partea guvernului german şi din partea autorităţilor din Marocul spaniol asigurări satisfăcătoare în ce priveşte integritatea Spaniei şi a posesiunilor ei coloniale, au fost primite aci cu o vie satisfacţie şi au produs o adevărată destindere.

Intr'adevăr, la Londra nu s'a urmărit fără o vie neliniste evoluarea chestiunei marocane şi nu este nici o urmă de îndoială că Anglia s'ar fi opus la orice acţiune străină tinzând să modifice în vre-un fel oarecare statutul coloniei spaniole, şi în special al Ceutei.

Astfel, dispariţia unui atât de serios subiect de preocupări este socotită drept foarte satisfăcătoare.

Berlin, 12 (Rador). — **Agenţia Havas anunţă:**

Deutsche Diplomatisch Politische Korrespondenz, organ al ministerului de externe german, ocupându-se de situaţia din Spania, scrie:

„Germania îşi propune să scurteze într'un termen apropiat conflictul din Spania, pentru a evita complicaţiile internaţionale din Mediterana şi pentru a înlătura din această regiune primejdia descompunerii internaţionale".

„Germania — spune mai departe acelaşi publicaţie — nu nutreşte niciun plan, tinzând să exploateze tulburările din Spania pentru scopuri egoiste, imperialiste sau chiar teritoriale".

Această declaraţie, aminteşte Deutsche Diplomatisch Politische Korrespondenz, a fost făcută de altfel încă cu prilejul vizitei la Berlin a contelui Ciano, ministrul de externe al Italiei.

ŞTIRI ŞI POLEMICI

D. OCTAVIAN GOGA a stat în ultimele zile la Viena, unde s'a repauzat.

Şeful partidului naţional-creştin se află în prezent la San Remo, unde va rămâne până la 19—20 Ianuarie. De acolo d. Goga va pleca la Ciucea, iar de aici la Cluj în vederea inaugurării cursurilor sale la Universitatea din Cluj, inaugurare ce se va face cu deosebită solemnitate.

D. Goga va pleca apoi în ziua de 23 spre Capitală, unde la 24 Ianuarie va participa la recepţia dela palat a ordinului Ferdinand I al cărui membru este.

*

D. VAIDA VOEVOD, contrar svonurilor lansate în ultima vreme, nu va părăsi Clujul pentru a merge la Bucureşti, decât mai târziu.

*

D. D. IUCA, ministrul de interne, a primit azi în audienţă o delegaţie a decoraţilor cu „Virtutea militară" cari i-a prezentat un memoriu.

*

D. RICHARD FRANASOVICI, ministrul comunicaţiilor, a avut aseară o lungă întrevedere cu primul ministru d. Gh. Tătărăscu.

Ministrul Comunicaţiilor a pus în curent pe şeful guvernului cu rezultatul diferitelor întrevederi ce le-a avut la Paris, cu fruntaşii politici francezi asupra tuturor problemelor la ordinea zilei. *

INCEPAND cu numărul nostru de Vineri 15 Ianuarie a. c., vom începe publicarea unei serii de reportagii, din vasta anchetă pe care a întreprins-o în Maramureş, trimisul nostru special, d. VICTOR MEDREA.

In această anchetă făcută în ţinutul legendei şi al desnădejdilor, vor fi arătate toate aspectele sub care se prezintă azi Maramureşul, cutropit ca nici o altă provincie de jidani şi se vor arăta, fără nici o cruţare, cine sunt vinovaţii unei tragice stări de lucruri.

*

CONVOCAREA consiliului superior al magistraturii nu se va produce înainte de sfârşitul lunei Ianuarie.

Este probabil că d. Mircea Djuvara, ministrul justiţiei va aştepta mai întâi ratificarea de către Senat a decretului lege pentru modificarea legii de organizare a Casaţiei, decret de care depinde crearea mai multor locuri vacante la înaltul for judecătoresc.

Deasemeni mai sunt vacante două locuri de prim-preşedinţi de Curţi de apel, la Cluj şi Galaţi, un loc de preşedinte la Curtea de apel secţia II-a din Galaţi, 12 locuri de consilieri de Curţi de apel, nou create pe baza dispoziţiunilor din noul cod penal cu privire la prezidarea curţilor cu juri, 10 locuri de judecători de tribunal şi 15 locuri la judecătorii.

*

„Revista „TRIBUNA FINANCIARA" a jidanului LEWY-HARALAMB et comp., a apărut eri pe piaţă. fără a avea înscris pe coperta revistei numele directorului sau redactorului responsabil. In conformitate cu art. 575 şi 578 din noul cod penal, această vină este calificată ca delict comis în administrarea presei şi se pedepseşte cu închisoare corecţională dela 2 la 6 luni şi amendă dela 10.000 la 20.000 lei.

Rugăm Onor. Parchetul de Ilfov să dispună cuvenita cercetare.

In numărul de mâine vom reveni cu amănunte.

*

ASTA-SEARA se întruneşte Senatul Universităţii din Capitală, sub preşedinţia d-lui rector Stoicescu.

*

CONSILIUL de miniştri, care urma să aibă loc astăzi la amiază, a fost amânat pentru o dată când urmează să fie prezenţi toţi miniştrii şi subsecretarii de stat.

*

MINISTERUL DE FINANŢE a cerut tuturor departamentelor să-i înainteze, până la 20 Ianuarie, tablourile necesare pentru cunoaşterea situaţiunii datoriilor flotante din exerciţiile închise, a celor lichidate prin împrumutul intern de consolidare 3% 1935 şi prin compensare până la 1 Ianuarie 1937 şi a celor cari mai sunt de lichidat după această dată.

*

D. CONST. ARGETOIANU, şeful partidului agrar, a plecat la Paris şi Londra, de unde se va înapoia la sfârşitul acestei luni.

Precizăm, că înainte de plecare d. Const. Argetoianu nu a făcut nicio declaraţie politică.

*

TRIBUNALUL Dolj a dispus arestarea d-lui Ionescu Pică, preşedintele Camerei de muncă din Craiova, învinuit că a comis fraude în dauna instituţiei pe care o conducea.

*

Comisiunea Camerei pentru industrie, comerţ, mine şi vămi se întruneşte azi la ora 4 d.a. în secţia a şasea a Camerei. Se va lua în discuţie proectul pentru modificarea legii minelor.

Proectul acesta trecut prin comisiune în timpul vacanţei parlamentare, va trece în discuţia publică a Camerei îndată după redeschiderea Corpurilor Legiuitoare.

*

LA MINISTERUL FINANŢELOR se dă ca probabil reportarea impunerilor şi pe exerciţiul viitor.

*

D. dr. C. ANGELESCU, ministrul educaţiei naţionale, a avut eri un schimb de vederi cu rectorii celor patru universităţi în legătură cu modificarea legii pentru organizarea învăţământului superior.

Au luat parte d-nii: ministru I. NISTOR, rectorul universităţii din Cernăuţi, subsecretar de stat FL. ŞTEFANESCU-GOANGA, rectorul universităţii din Cluj, C. STOICESCU, rectorul universităţii din Bucureşti, TRAIAN BRATU, rectorul universităţii din Iaşi şi C. KIRIŢESCU, secretar general la educaţie.

A fost reexaminat proectul de lege la capitolele referitoare la rolul rectorilor, al decanilor şi al asociaţiilor studenţeşti.

*

CONFERINŢA d-lui ministru D. Iuca cu prefecţii, care urma să se ţină astăzi dimineaţă, s'a amânat după amiază, la ora 5.

Externe

Shanghai, 12 (Rador). — Agenţia Reuter află din sursă chineză că armata comunistă a lui Mao-Tse-Tung se găseşte la o depărtare de cinci mile de Sianfu.

In oraşul Sianfu soldaţii bolşevizaţi s'au revoltat şi au pus stăpânire pe autorităţile publice.

Tipografia ziarului „Universul" str. Brezoianu

Girant responsabil Gh. Dumitrache

C. S. | 6 pagini 3 lei | ANUL VI, No. 625 Joi 14 Ianuarie 1937

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIU

Porunca Vremii

TRIBUNĂ ZILNICĂ DE LUPTĂ NAȚIONALĂ ȘI CREȘTINĂ

Kahalul este agentul revoluționar care a sguduit lumea și care de câtva timp turbură liniștea nenorocitului popor românesc.

Aceasta este puterea ocultă ovpelască împotriva căreia omenirea este dezarmată pentrucă nu o cunoaște.

Prof. N. C. PAULESCU

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituții și sprijinitori; Lei 800 pentru orașe; Lei 600 pentru sate. Se primesc și abonamente pe 6 și 3 luni.

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii și Cecuri poștale (CEC) astfel: ABONAȚII PENTRU CONTUL 1221; DEPOZITARII „ „ 10405

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI I, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcție, redacție 4.1853; Ad-ție, publicitate 4.1852

Români și Românce uniți-vă în lupta contra comunismului!

Prefață la războiul de mâine

De câtăva vreme, adică de o jumătate de an, războiul civil din Spania este pretextul tuturor manevrelor în politica internațională. Și nu știm cum să subliniem mai tare acest cuvânt: pretext, fiindcă este cel mai nimerit.

Nimeni, dar absolut nimeni nu se îngrijește de soarta Spaniei în sine, ceiace n'ar fi atât de extraordinar, și nici de durerosul destin al locuitorilor acestei țări, expuși la toate violențele și brutalitățile când nu sunt pur și simplu suprimați, ceiace e mult mai trist într'un secol în care colectivitatea internațională are atât de mari pretenții umanitariste. Ceiace interesează pe fiecare din cei ce socotesc că trebue să se amestece în evenimentele din Spania, este lupta ce se dă între ideologia comunistă și cea naționalistă. Aceasta este tot. Restul e numai fațadă pentru salvarea principiilor.

In acest chip ne găsim astăzi în fața unui război european în miniatură, ce se desfășoară însă în toată regula pe teritoriul Spaniei. Avem deoparte Franța și Rusia Sovietică și de cealaltă Germania și Italia, primele luptând pentru izbânda regimului comunist și celelalte pentru aceia a naționaliștilor. Anglia, conform tradiției, așteaptă să vadă în ce parte își poate mai sigur plasa acțiunile ei spre a produce maximum de interese.

Spuneam acum câteva zile, în ajunul încheerii acordului italo-britanic privitor la problemele Mediteranei, că acest acord nu va avea nici un fel de efect asupra problemei spaniole.

Noi argumentam în sensul că Anglia nu are nici un interes să învingă marxismul în Spania și arătam că de aceia acordul cu Italia nu va însemna în nici un fel o interzicere a amestecului acestui stat în problema spaniolă și că deci consecințele acordului vor fi nule în această privință. Și iată că evenimentele ne dau dreptate.

Dar adăugam atunci că numai o acțiune de izolare a tendințelor comuniste și activității sovietice ar putea duce la sfârșitul tragediei ce se desfășoară în Spania și aceasta n'ar putea rezulta decât dintr'un acord franco-anglo-italian sau unul germano-anglo-italian. Și arătam că aceste acorduri apar în momentul de față ca foarte posibile.

Au trecut câteva zile dela încheerea acordului italo-britanic și deodată a izbucnit în presa franceză și germană o furtună de acuzații reciproce cu privire la intențiile pe cari le-ar nutri fiecare din cele două state, de a ocupa Marocul spaniol. Știrile cele mai tendențioase au circulat două zile în toată lumea pentru ca a treia zi să se constate că totul nu se întemeia decât pe fals și exagerare. Alarma fusese neîntemeiată dar își avusese rostul ei: o cât mai mare tensiune între Franța și Germania. Sursa, natural, pornea din laboratoarele Kremlinului.

După cum am mai spus și eri, războiul un poate izbucni de aci. Dar nu e mai puțin adevărat că politica franceză sufere o nouă înfrângere și Franța merge tot mai hotărît, pe planul internațional către o izolare care trebue, după socotelile Kominternului, s'o arunce definitiv în brațele politicii comuniste, făcând din ea un al doilea stat de manevră a lui în câmpul european. Nu trebue să se uite că de când în Franța există un guvern socialist sprijinit de comuniști, politica externă a acestui stat a suferit cele mai dureroase înfrângeri și a mers constant pe o linie care făcând jocul sovietic, a neglijat interesele lui naționale și n'a reușit să câștige absolut nimic la bursa politicii internaționale.

In adevăr dela instalarea acestui regim cu vădite tendințe de afiliere la politica Rusiei Sovietice, Franța a pierdut prietenia Italiei deși avea un pact de amiciție cu acest stat și a făcut jocul politicii engleze care azi a ajuns la concluzia unui acord anglo-italian pe care l-a și realizat. A înregistrat apoi înfrângerea dureroasă a denunțării de către Germania a pactului dela Locarno și ultimelor clauze neteritoriale ale tractatului dela Versailles. Și a pierdut toată puterea ei de influență și tot prestigiul pe care le avea în politica europeană.

In toate aceste împrejurări alianța ei cu Rusia Sovietică nu i-a ajutat cu nimic. Diplomația U.R.S.S. n'a găsit în niciuna din aceste ocazii modalitatea de a sprijini într'un fel sau altul interesele franceze și s'a mulțumit să intensifice încordarea ce se vădia între raporturile Franței cu celelalte state. Și astăzi, în războiul civil din Spania, Rusia Sovietică face tot ce-i stă în putință pentru a târî Franța în ultima și poate cea mai primejdioasă înfrângere a prestigiului ei politic și a intereselor ei naționale. Primele semne au și început să se arate. Și dacă nimic nu se va schimba în mentalitatea politicii franceze inevitabilul se va produce.

Această situație începe însă să fie îngrijorătoare pentru interesele europene. Atâta vreme cât Franța era arbitru pe continent, erau suficiente garanții pentru o normală desfășurare a politicii europene. Azi Franța este pe cale de a pierde definitiv atributele acestei puteri și Rusia Sovietică se pregătește să le ia asupră-și. Reușește sau nu, primejdia este tot atât de mare. In momentul când politica Franței nu va mai conta în raporturile europene, marea tragedie a unui nou măcel va începe.

Iată ce trebue să nu piardă din vedere statele cari își au interesele legate de menținerea păcii și de respectarea actualului statut european, dacă nu vor să fie surprinse de evenimente.

Petru Bănescu

JIDOVUL: Bea badi Ghiorghi și vei chiștiga dija... raiul.

Un savant al satului românesc

Zilele acestea, a fost sărbătorit de către oficialitatea românească și de numeroșii săi admiratori, d. prof. D. Gusti.

D. Dimitrie Gusti e o personalitate care a târît în 25 de ani după dânsul un adevărat cumul de vrăjmășii și adeziuni. Aceasta trebuie pus cu atât mai mult în evidență, cu cât ni se pare nouă că acesta e destinul tuturor adevăraților și marilor plugari ai luminii. D. Gusti a condus în timpul acesta, o sumă de instituții și spiritul său veșnic activ și novator a fecundat din plin toate domeniile pe care a arat.

La o vârstă când noi ne pierdem încă în mizericordia mărunțișurilor cotidiane, d. Gusti urca pe catedra de Istoria filosofiei antice și Etică a unei Facultăți de Litere și, până la războiul activitatea d-sale se desfășoară în planurile ideale ale științei pure.

Adevărata sa misiune și-o găsește însă în anii de după război, când trece la preocupări de natură pozitivă științifică și culturală și în care se reliefează pe rând extraordinarul său spirit de organizator.

„Institutul social român", întemeiat de d-sa e o tribună care de 15 ani, prin publicațiile pe care le dă la iveală, stă la postul său critic, interpretând prin prisma cea mai categoric științifică și dând directive în domeniul legislației, al științei și economiei sociale și al tuturor preocupărilor curente din viața noului stat românesc. *„Arhiva pentru știința și reforma socială"*, organul periodic și occidental din toate punctele de vedere al Institutului, este o publicație care constituie un adevărat cod al noilor așezări de stat ale României Noui și care este deseori citată în forurile științifice din străinătate.

D. D. Gusti a trecut, cum am spus, prin fruntea multor instituții, cum de pildă *Oficiul național de Cooperație, Casa Autonomă a Monopolurilor Statului, Soc. de Radiodifuziune* și spiritul său constructor și de ferme inițiative a lăsat pretutindeni urme trainice.

A luat parte activă la fondarea acelei așa de utile instituții, mai ales în timpurile de astăzi, a *Recensământului* și a organizat cu succes acum câțiva ani, pavilionul românesc dela Expoziția internațională din Barcelona.

Oficiul universitar este, de asemenea, ideia d-lui Gusti care-i întocmește și programul și care tinde, cu rezultate sensibile, să dea frumoase norme de viață socială, studenților.

In fruntea ministerului Instrucțiunii publice, d. Gusti a stat puțin. In această scurtă trecere, spiritul său atât de dinamic s'a manifestat prin întocmirea — bine înțeles! — a unei largi reforme a învățământului românesc și dintre toate aceste proecte rămase baltă, nouă ni s'a părut mai interesant proectul pentru reforma învățământului primar. D. Gusti cunoștea satul românesc și ținea să adapteze acest învățământ structurii spirituale și necesităților sale organice.

Desigur că cheltuindu-se în atâtea ramuri de activitate, era fatal ca bunele sale intenții să producă și un fel de stare de romantism si alandala, pe care nu ne-am sfiit s'o subliniem, adesea.

Pe noi, însă, ne-a câștigat definitiv profesorul Gusti, atunci când, sub ministeriatul său înființa premiile pentru editarea tinerilor scriitori (poeți, esseiști, roman, etc.) — și mai ales de când pasiunea d-sale sociologică s'a îndreptat spre satul românesc. Sistemul sociologic al profesorului Gusti reiese din laboratorul vast al realităților sociale și originalitatea acestui sistem a creat, în această direcție, o adevărată știință românească, pe care vin să o cerceteze și să o admire la fața locului, atâtea somități mondiale. Ceeace a făcut Dimitrie Gusti pentru satul românesc nu a făcut niciun om de stat până acum în România. Studiile și documentările sale au fost pentru noi cari pretindem a cunoaște în toată frumusețea lui infernală acest sat, adevărate revelații și, cum scriam odată, credem că alături de câteva bunuri spirituale câștigate, ele constituie cel mai important eveniment cultural dela război încoace.

In prezent, d. Gusti, înconjurat și de câțiva cioflingari — în afară de alți adevărați pricepători și iubitori ai culturii și ai fenomenului sătesc — conduce Fundațiile Culturale Regale și face, sub supravegherea M. S. Regelui Carol II adevărate minuni. Pentru primăvara aceasta, neobositul profesor organizează cu competență, pavilionul românesc dela Expoziția internațională dela Paris.

Pentru toată această uluitoare activitate și pentru revelarea satului românesc care plânge mereu în inima mea, să mi se îngăduie să mă entuziasmez și de data aceasta pentru numele lui Dimitrie Gusti, membru al Academiei Române.

N. Crevedia

Între Franța și Germania

Cititorul așteaptă dela individul care iscălește în josul unui articol de gazetă, să-i spună cine știe ce mare noutate, să-i interpreteze măestrit cine știe ce eveniment, ori să-l introducă în tainele — zăvorite pentru el — ale politicii, științei, ori literaturii.

Cititorul are dreptate.

Da, foarte multă dreptate.

O spune, aici, unul care se iscălește în fiecare zi măcar sub un articol, comentariu, ori reportaj.

Căci, amice, sau confrate care scrii la gazetă, află dela mine, dacă n'ai știut-o până azi, că meseria ta, cu care uneori nu câștigi nici cât îți trebue ca să-ți plătești chiria la timp, ori să-ți tălpuești pantofii, își are responsabilitățile ei.

Nu ești citit pentrucă te-a angajat directorul ca să-și umple ordinea de bătae a redacției, ci pentru a da cititorului în fiecare zi o lumină nouă, pe linia crezului care vă contopește în momentul lecturii

Și cu toate acestea, iubite cititor, te rog să faci bunătatea să-mi explici tu mie cele ce urmează.

Vei înțelege, cred, că eu sunt la mare încurcătură, dacă, în loc de a mă declara a toate știutor, împărțind la sentințe fără apel în dreapta și în stânga, viu smerit în fața ta și te implor să mă luminezi tu într'o chestiune care la prima vedere pare foarte limpede, dar care pe mine mă uluește.

Iată despre ce este vorba:

Germania nu are nici o colonie. Franța are un imperiu colonial de 10 ori mai întins decât metropola și de două ori mai populat.

Teritoriul Germaniei e tot atât de întins cât și al Franței metropolitane.

Germania are 68 de milioane de locuitori, pe aceeași suprafață de pământ ca a Franței metropolitane, care nu numără însă decât 40 de milioane de locuitori

Solul Germaniei e mult mai sărac decât al Franței metropolitane, fără a mai socoti coloniile acesteia din urmă.

Toată lumea și-a trimis până azi economiile în Franța și nimeni în Germania.

Franța se poate scălda în aur, pe când acoperirea aur a monetei germane nu e decât de 5%.

Populația Germaniei, lipsită de spațiu și materii prime, crește în fiecare an cu 1.5 milioane locuitori, pe când a Franței scade cu câteva sute de mii.

In această privință, posedăm câteva cifre publicate recent.

Anume, în ultimii doi ani, s'au naturalizat în Franța, 500.000 de străini.

Fără de aceștia — după datele publicate de ziarele franceze — populația marei noastre surori nu ar fi decât de 37 milioane de francezi, la care trebue să adăugăm vreo 2.5 milioane de străini.

In vreme ce rostul coloniilor — lucrul nu mai trebue discutat de altfel — este de a procura „loc sub soare" populațiilor din țările supraaglomerate, coloniile franceze — în mod paradoxal — ele procură metropolei coloniști.

Adică oameni de culoare — negri ori galbeni — vin de se așează în Franța, pentru a umple golurile francezilor cari nu vor în ruptul capului să se mai prăsească.

Cu tot aurul ei nenumărat, Franța și-a devalorizat moneta acum 3 luni, iar după acest scurt interval, guvernul Blum prezintă Camerelor un buget deficitar cu 6 miliarde de franci

In acest timp, Germania, lipsită aproape cu desăvârșire de metal nobil, de colonii (chiar cu desăvârșire) și de materii prime, a rămas fermă pe poziția stabilizării monetare, iar bugetul ei e echilibrat.

După tratatele de pace, Franța s'a putut înarma după plac până acum 3 ani, pe când Germania era pusă sub un riguros control al Ligii Națiunilor, încât nu putea fabrica un glonț.

De atunci situația s'a schimbat, însă în nici un caz germanii nu puteau câștiga în trei ani, sub raportul înarmărilor și pentru a ajunge pe picior de egalitate cu Franța, ceeace pierduseră timp de 17 ani de inactivitate.

Franța e aliată cu Anglia, Rusia și Mica Înțelegere, în vreme ce Germania e cu totul izolată.

In 1933, la venirea la putere a lui Hitler în Germania, țara aceasta avea 6 milioane de șomeuri, iar Franța numai 200.000!...

Azi, Germania nu mai are picior de om fără ocupație, în vreme ce Franța numără 400.000 de șomeuri și 200.000 de greviști.

Cum se explică atunci, iubiți cititori, că Germania e invidiată și temută de o lume întreagă, pe când Franța e compătimită pretutindeni, și orice om cu judecată sănătoasă manifestă nenumărate îndoieli asupra viitorului ei?

Deoparte Franța, cu mâna plină de atout-uri, iar de alta Germania, săracă, împovărată de prea multe suflete pe un teritoriu care nu le mai poate cuprinde și cerșind pe lângă dreptate un loc deajuns sub soare.

De ce, atunci, toată lumea o invidiază și se teme de Germania, în vreme ce Franța e compătimită, iar prietenii ei cei mai călduroși tremură la gândul viitorului nesigur ce o așteaptă?

Eu, unul, nu mai pricep nimic.

Nu mi-ați putea explica voi, iubiți cititori, această dureroasă enigmă?

I. Diaconescu

Români și Românce!

Dacă vreți să scăpăm țara de jidani;

Dacă nu vreți să lăsați copiilor voștri o Românie în care să fie robi;

Nu vă otrăviți cu PAINEA gangsterilor jidani HERDAN și GEISLER;

Nu călcați pragul GALERIILOR LAFAYETTE, taraba jidovilor foști vânzători de cărți poștale, SCHWARTZ-SCHARAGA;

Nu consumați conservele fabricilor STELA și FLORA;

Nu vă otrăviți cu vinurile laboratoarelor de acid sulfuric ale jidanilor HERȘCOVICI, IOSIF și LUPU, din calea Griviței 173; ZAROSCENKO din str. Negustori; HERTAN și ARONOVICI din str. Vasile Lupu.

Reînvierea în rominism

Consiliul de război cercetează activitatea unui nucleu comunist, descoperit zilele acestea, în Capitală. Ca de obicei și de astă dată componenții grupului sunt tot rude de sânge de ale Anei Pauker. Vom găsi tot nume care se termină în berg, *sau mai știu eu cum, și foarte rar* hop, *și câte un* escu *care vrea să ne fericească cu raiul bolșevic. Acest fapt nu mai surprinde pe nimeni acum. Este un lucru bine stabilit și notoriu cunoscut că elementele de agitație comunistă din România sunt recrutate* mai ales *dintre evrei, cari deși mănâncă o bucată de pâine aici, la noi, pâine care este luată uneori dela gura țăranului sau muncitorului român, — totuși privesc spre Răsărit! Și trebue să subliniem și faptul că țăranul nostru, prin structura lui sufletească, prin tradiția românească pe care o trăește neam de neamul lui, ca și prin credința care îi animează drumul vieții este refractar comunismului. Să nu ni se reproșeze că suntem antisemiți pentru că constatăm o realitate. Dar acesta este adevărul. Și apoi, cred că avem imperativa datorie de conștiință românească de a fi antisemiți tocmai în măsura în care evreii dela noi sunt comuniști! (Dacă s'ar realiza acest postulat al nostru fără îndoială că tot românul s'ar naște antisemit). Dar cum această conștiință a românismului nostru ne cam lipsește, ne bălăcim în mocirla aceasta a democrației fără a fi capabili să reacționăm.*

Ar fi interesant de știut care este numărul evreilor comuniști în raport cu numărul românilor cari militează pentru idealurile iudeo-asiatice ale lui Stalin. Și tot așa de interesant ar fi de știut cine se ascunde sub haina agitatorilor stiliști sau a tuturor acelora cărora nu le convine ca România să fie așa cum este acum... Și nu știm dacă rezultatul acestor statistici nu va pleda pentru antisemitism...

Țara noastră trăește un moment crucial. Deși s'au scurs atâția ani dela Unire totuși nu s'a făcut nimic, sau aproape nimic ceeace este tot una, — pentru unitatea noastră sufletească.

Orașele din Regat sunt cutropite și mai mult de invazia semită iar cele din provinciile alipite își mai păstrează caracterul străin. In asemenea condiții este explicabil ca lumea orașelor, zise românești, să dea numai agitatori și dușmani ai statului nostru.

Iată o seamă de îngrijorări cari se ridică odată cu anunțarea unui fapt simplu: arestarea unor comuniști. Dacă vom căuta să desprindem tot sensul dramei naționale pe care o trăim ar trebui să ne pierdem ultimele iluzii în viitorul acestui neam. Dar cum ne cunoaștem istoria suferințelor noastre milenare, prindem curaj. Și așteptăm. Ce? Reînvierea în românism — când? Prin cine? Dumnezeu și poate unii români o știu!

Ștefan Ionescu

Cămașa de forță

Oamenii „Dimineței"

Un pistruiat din provincie, om al „DIMINEȚII", intitulat gazetar, transmite d-lui director politic MIHAIL SADOVEANU, *romancier, mason și fost președinte al Senatului, următoarea telegramă senzațională:*

— „Rifca Zoil Mișilim, o persoană bine cunoscută în societatea noastră, s'a sinucis SINGURA prin strangulare cu o funie ce și-a trecut-o după gât în parcul grădinii publice. Procurorul a făcut autopsia cadavrului muribund și se așteaptă rezultatul desnodământului fatal, pentruca sinucigașa să fie îngropată".

...Să mai spună cineva, că „DIMINEAȚA" nu are ...oameni.

Bella Kuhn.... naționalistul

Corespondentul dela Iași al „UNIVERSULUI" relatează că, la examenul de înaintare al învățătorilor din Moldova, un candidat a scris în teză, printre altele: „BELLA KUHN (știți, revoluționarul comunist) este un luptător și un vizionar pentru cauza națională a românilor".

Am vrea să știm: a reușit la teză acest candidat?

Desgropând trecutul nostru

Între Miron Costin și... Petre P. Carp

Sentimentele de iubire a țării au fost întotdeauna, felurit înțelese sufletește, în toate timpurile de către oamenii neamului, iar răstălmăcirea lor a impresionat veacuri generațiile cari au știut să prețuiască vorbele celebre, fie prin autoritatea lor, fie prin inconștiența celui ce le-a rostit. Iată de pildă, că problema străinismului pasiona în discuțiunile parlamentare pe oameni politici — oameni cu cultură vastă și cu dragoste de țară — și în jurul anului 1895 când se desbătea faimoasa lege a minelor în legătură cu înstrăinarea subsolului și cu revizuirea articoiului 7 din Constituție.

Iată în adevăr ce zicea D. D. STURDZA încă dela 27 Noembrie 1893, în admirabilul său discurs din Senat, atunci când nici nu era vorba de legea minelor (desbateri parlamentare).

Țăria regatului român are două baze. Intâia este că pământul României este complect locuit de Români. In Regat suntem o ființă neamestecată, presărată numai pe ici pe colea cu oameni de alt neam, precum aceasta se vede în toate țările.

Și doar pe atunci erau „musafiri nepoftiți" trimiși de Parisul și Berlinul masonic, și încă în număr respectabil (vom reveni curând cu statistice) care trebuiau să atragă atenția guvernanților și n'o făceau din aceleaș considerente față de Occidentul înstelat, ca și astăzi.

Marele bărbat de stat, Dimitrie Sturdza judeca pe acea vreme cu alți ochi imimenta primejdie evreiască și de aceia i se părea justă întărirea granițelor și prestigiului țării tocmai prin pecetluirea faimosului articol 7 din constituție.

„Privind această situație, eu bine-cuvântez tractatul de Berlin din 1878, căci el ne-a pus în posițiune pe de o parte să nu mai facem distincțiuni de religiune în statul român, iar pe de altă parte să punem teritoriul nostru la adăpost de a intra în mâini străine și ostile. Din tractatul dela Berlin a ieșit revizuirea articolului 7 din Constituțiune, articol păstrător țărie: Regatului, asigurător neamului românesc. De aceia trebue să-l păzim pe acest articol 7 ca ochii din cap.

A doua bază pe care se reazămă țăria noastră este, că, afară din granițele țărei, Regatul este înconjurat de Români. Aceasta este un mare lucru".

Și de aceia noi trebue să ne ridicăm împotriva celor ce susțin cu îndărătnicie acest umanitarism fals, de paradă, obraznic și sfidător, ca să nu ajungem să blestemăm pe acel duh rău care a fost Petre P. Carp și ale căruia prostii politice le suferim astăzi. Acest geniu rău, care a sfidat un neam întreg, nici nu trebue să mai fie pomenit măcar, decât cu disprețul unanim al unei generații vândute, dar care-și vrea răscumpărarea. Iudofilia lui este cunoscută, dar este bine s'o reimprospătăm.

„Din potrivă, năzuințele evreofile ale d-lui Carp sunt în deobște cunoscute; d-sa nu le ascunde. In ședința Camerei dela 29 Iunie 1875 d. Carp a lăudat cu entusiasm activitatea jidanilor, batjocorind lenevia românilor în ședința Adunării dela 16 Februarie 1893 d-sa a îndrăsnit să denunțe Europei că am aruncat pe jidani în Dunăre, denunțare care a primit de curând aprobarea rabinului din Viena, dr. Bloch. IN FINE, ACELAȘ DOMN CARP NU SE SFIEȘTE A REPETA CA PUȚIN II PASA DACA PESTE 100 DE ANI VOR MAI FI SAU NU ROMANI IN ROMANIA, DESTUL CA SA EXISTE O POPULAȚIE ORGANIZATA DUPA CHIPUL D-SALE DE A VEDEA.

Ca străinii să caute să ne robească politicește sau economicește, lucrul e firesc; dar ca să găsească unelte oarbe între români și încă între românii care țin frânele guvernului, faptul e trist și umilitor".

Să mai comentăm este de prisos!

Și când te duci cu gândul înapoi cu trei sute de ani și simți parfumul arhaic al letopisețului lui Miron logofătul, nu-ți vine să crezi că, acei boieri să-și fi iubit cu atâta drag și conștință petecul de moșie.

I. G. Dimitriu

SPORT

„O întrebare pentru d. Cornel Lazăr“

O întrebare pentru d. Cornel Lazăr, președintele „RIPENSIEI” este titlul scrisorii de mai jos, pe care am primit-o, cu rugămintea de a o publica, din partea d-lui PAUL PAGU, arbitru de football din București.

Nu-i cunoaștem pe d. PAGU și nici n'am mai auzit până acum despre d-sa. Totuș, chestiunea ridicată în scrisoarea d-sale este foarte interesantă. La afirmația d-lui CORNEL LAZAR că unii arbitrii n'au conștiința tocmai cristalină, d. PAGU, pe bună dreptate, susține că nu toți arbitrii sunt la fel și somează pe președintele RIPENSIEI să-i divulge pe vinovați.

Noi suntem și de părerea d-lui CORNEL LAZAR și de a d-lui PAUL PAGU. Fiindcă, stimate domnule PAGU, noi cunoaștem câteva cazuri: cazul BRAIDA, cazul CIUREL, cazul THEIL, cazul PALFY, cazul PETRU VASILE, cazul KRONER, cazul etc., etc., etc. Și suntem și de părerea d-tale, fiindcă d. CORNEL LAZAR o fi mai știind și alte cazuri, pe care trebue să le divulge, spunându-se în acelaș timp și cine sunt acela cari turbură conștiința arbitrilor. Și mai suntem de părerea d-tale, fiindcă știm că sunt și arbitri cinstiți. Puțini, dar sunt.

Dar să lăsăm pe d. PAGU să vorbească. **V. P.**

D. Paul Pagu către d. Cornel Lazăr

GAZETA SPORTURILOR, în No. 2281, reproduce un interview al d-lui CORNEL LAZAR, președintele RIPENSIEI, acordat ziarului „VESTUL” din Timișoara, din care reținem o declarație de o gravitate excepțională, referitoare la așa zisa problemă a arbitrilor de football ass. și anume (citâm textual spusele d-sale): „Sunt printre arbitri mulți dintre aceia cari nu pot rezista tentațiunilor ce li se oferă”.

Cum această afirmație constitue o gravă acuzare, pe care d. Cornel Lazăr o lansează probabil — în deplină cunoștință de cauză, îl somăm de a publica numele „Celor mulți” cari nu pot rezista tentațiunilor oferite.

D-sa mai cu seamă, în calitate de conducător al unui club de football, trebuie să știe — dacă este correct și cinstit — că nu este suficient de a insulta în mod public o organizație depe urma căreia beneficiază direct gruparea d-sale și în mod indirect punga d-sale, ci trebuie să-i numească atât pe cei cari oferă... tentațiuni precum și pe arbitrii cari le primesc.

Dar, d. CORNEL LAZAR, mare conducător de club, în loc să divulge opiniei publice numele odioșilor traficanți ai foot-ball-ului românesc, se grăbește și tot în același articol, dă și sentința: „chestiunea se va rezolva pe neobservate”.

Foarte curioasă sentință. Pe de parte tuni și fulgeri contra sperțarilor, pe de alta, vrei „s'o rezolvi” în surdină fără să-i divulgi publicului.

Cum se impacă una cu alta, stimabile președinte de club?

Părerea noastră este că cei „tentați” au refuzat chiar d-lui Cornel Lazăr „tentațiile” și de aci supărarea d-sale, și intenția de a rezolva „pe tăcute” o chestiune ce se cere a fi de domeniul publicului sportiv și al organelor federale.

In concluzie, somăm încă odată pe d. CORNEL LAZAR, președintele Ripensiei, să publice, în extenso, numele celor vizați de d-sa; aceasta spre a nu fi socotit drept un impostor căruia va trebui să i se aplice tratamentul de rigoare.

PAUL PAGU
Arbitru de foot-ball ass.
Bd. Brătianu 16, Loco

Atletismul la răspântie

Duminica viitoare atletismul românesc joacă o carte mare: F. R. A. își ține adunarea generală. Atragem atențiunea actualilor conducători ai acestui sport că atletismul românesc nu poate să propășească cu vechiul sistem al adunărilor generale, în care se discută fără rost, oficialii acuzându-se sau tămăindu-se reciproc.

In toamna viitoare România organizează jocurile balcanice atletice, iar pentru acest eveniment n'avem niciun fel de pregătire. Măcar acum, în ceasul al 11-lea, oficialii trebue să-și dea seama de răspunderea ce apasă pe umerii lor, și să-și dea toate silințele ca adunarea generală viitoare să aibă un singur obiectiv: ridicarea atletismului românesc și o cât mai bună reușită a Jocurilor Balcanice.

ZI DE ZI

— F. C. RAPID n'a învins pe Macaby Tel Aviv ci echipa de juniori și rezerve a acestui club, echipa primă fiind plecată într'un turneu în America.

— MOTI SPACOW n'a fost admis în competiția campionatului european al categoriei grele în locul său fiind preferate epavele Pierre Charles și Koeblin.

Era natural: din trei boxeuri proști, alegi pe cei doi mai puțin proști.

Așa că protestele presei jidovești sunt — ca de obiceiu — ne la locul lor.

— TOMA AUREL a fost — precum se știe — clasificat de specialiștii străini drept al 5-lea boxeur al categoriei, din lume.

... Și Moriiz Spacow a fost decretat nu de mult drept al 5-lea pe lista grelior din... România (sunt numai cinci în toată țara).

Viața culturală a orașului Drăgășani-Vâlcea în 1936

In anul 1936 cel mai important moment cultural a fost picasa comemorare adusă de membrii Ligii Culturale din Drăgășani, scriitorului GIB. MIHAESCU, prin placa comemorativă bătută pe peretele casei în care a trăit și-a scris talentatul prozator. Comemorarea a avut un fast deosebit și s'au ținut cuvântări elogioase, privind toată activitatea multiplă a scriitorului ca nuvelist, romancier, dramaturg și avocat. Inițiativa se datorește în mare măsură d-lui avocat EMIL RAUȚ, dela R.-Vâlcea, unul din prietenii cei mai devotați ai marelui dispărut. Toată presa a subliniat gestul tinerilor dela Drăgășani. Pe lângă Liga Culturală notăm activitatea desfășurată de corpul didactic al gimnaziului „Brătianu”, condus cu deosebită pricepere de d. profesor V. VERMEȘANU. Nici un prilej n'a fost scăpat pentru a se manifesta pe teren cultural și național.

Pe lângă aceste manifestații, biblioteca gimnaziului s'a îmbogățit cu 1000 volume donația „Mihail și Elena Belcot” farmacist din București, astfel biblioteca gimnaziului fiind cea mai bogată din oraș.

Cu deschiderea cursurilor pe anul 1936 mișcarea culturală la Drăgășani a luat un nou avânt și forme de manifestare. Se reînființează cohorta de cercetași „Domnul Tudor” și se fixează un program mai amplu și mai precis de lucru... Se organizează sub conducerea d-lui DUMITRU EPURE, comandantul cohortei, manifestații la sate. De 1 Decembrie d. V. Vermeșanu, președintele „Ligii Antirevizioniste” lansează un vibrant manifest chemând Românii să protesteze vehement contra uneltirilor ungurești. A fost o manifestație unică prin proporțiile și însuflețirea ce a stăpânit populațiunea.

Au vorbit d. V. VERMEȘANU care ca bucovinean a înfățișat toată drama românilor de sub vechile stăpâniri, d. MIȘU MIHALESCU, primarul orașului, preot GH. SACHELARIE în numele Bisericii, aducând cuvânt de pace, dar și de îmbărbătare, colonel STROESCU, profesor IOAN NEGREANU în numele școalelor, avocat MITRACHE, BARAGAN, NAE IOAN ș. a. Manifestația s'a terminat printr'o grandioasă serbare la gimnaziul „Brătianu”.

Privind anul care s'a dus, vedem că s'au depus toate stăruințele pentru îndrumarea și luminarea maselor. Cu mijloace reduse, dar cu bogat entuziasm s'a lucrat. Așteptăm dela noul an o contopire a tuturor oamenilor de bine din acest oraș.

Dimitrie Cerna

Cine face gazetărie sportivă...

VERGILIU CAROLA ERLICH-Economu (reporter sportiv la „Radio”), jidan.
JACK BERARU (Gazeta), jidan.
MORITZ BEILIS-lis (Gazeta Sporturilor), jidan.
AL. MUNTEANU (directorul Gazetei Sporturilor), jidan.
WILLY FIROIU - Feinștein (Lupta) jidan.
AD. LERRY (Ordinea) jidan.
FRAȚII VOGEL (Dimineața), jidani.
SILVIU HERESCU-Herșcovici (Gazeta), jidan.
RICI și BARBU BERCEANU (Rampa), jidani.
I. AVRAMESCU (Zorile) jidan.
MASSLER-MASS (Ordinea), jidan.

Seria e aproape interminabilă. dar i-am publicat numai pe cei mai „importanți”...

9.000 franci recompesă

In fiecare seară Teatrul Modern reprezintă 9.000 FRANCI RECOMPENSĂ, marele succes al actualei stagiuni.

Piesa lui Laszlo, oscilează între viața trepidantă și de aventură a marilor hoteluri și existența uniformă, dar îmbelșugată, a castelului Roder.

In interpretarea minunată: Iancovescu, Iancu Theodoru, I. Niculescu-Brună, G. Carussy, Ion Pal'a; d-nele: Maria Mohor, Tota Yann, Cella Marion și Ionel Țăranu.

Români Creștini!

In str. Teleorma n Nr. 7, prin Ferentari, se află femeia Burian Veronica, fiind bolnavă de tuberculoză, văduvă și cu doi copii. Roagă inimile miloase să o ajute cu cât îi lasă inima.

Dela asociația maeștrilor civili din serviciul armatei

Sâmbătă seara (9 Ianuarie 1937), orele 19, a avut loc ședința comitetului central de conducere a asociației maeștrilor și submaestrilor civili bugetari de toate specialitățile din serviciul armatei. A prezidat d. Teohari Elencu, președinte activ al asociației. Au mai luat parte la această ședință și un mare număr de membri din Capitală.

D. VULCAN ALEXANDRU, secretar general al asociației, a dat citire la o foarte numeroasă corespondență de la filialele provinciale, prin care se cere stăruitor a se face toate intervențiile legale, la cei în drept, de a se vota proectul de lege întocmit de onor. M. A. N., privitor pe maeștrii din serviciul armatei.

Intrându-se în ordinea de zi, d. președinte TEOHARI arată celor prezenți că situația maeștrilor civili ai armatei, trece prin cele mai importante evenimente din punct de vedere al situației ei sub raportul salarizării, arătând cazuri că foarte mulți maeștri nu mai trăiesc din solde care sunt de o mizerie strivitoare, ci numai din împrumuturi și aconturi. Face apel la întregul corp al maeștrilor civili din M. A. N. să formeze un bloc de granit în cadrul asociației spre a se putea câștiga cu un ceas mai de vreme dezideratele la care au dreptul.

D-nii membrii consilieri: Păunescu Mihai, Nedelcu C., Pomană Dumitru, Manollescu Vasile, Ichim Dumitru, Călinescu Gh., Barbu Alexandru, Rădulescu Ath. etc., fac diferite propuneri în legătură cu bunul mers al asociației.

Comitetul central a numit pe d. Grigorescu D-tru, președintele filialei Târgoviște, să reprezinte comitetul central la adunările generale ale filialelor Timișoara, Arad și Lugoj, care vor avea loc la 31 Ianuarie 1937, în localul școalei de potcovărie din Timișoara.

După ce s'au mai discutat diferite chestiuni profesionale, ședința se suspendă la ora 22. urmând ca ședința viitoare să aibă loc în ziua de Sâmbătă 23 Ianuarie 1937, orele 19, la sediul asociației.

Saloanele CERCULUI MILITAR
JOI 14 IANUARIE 1937, orele 10 seara
Sub patronajul D-lui MIRCEA CANCICOV
Ministru de Finanțe

BALUL MEDICINEI

Organizat de Societatea Studenți'or în Medicină în folosul Sanatoriului Studențesc dela Mangalia

IȘI VOR DA CONCURSUL URMATOARELE VEDETE: MIA APOSTOLESCU, LIANA MIHAILESCU, VIRGINIA POPESCU, C. ANTONIU, PIU MIRONESCU

Mișcarea literară și artistică

Cronica muzicală

Concertul violonistului Zino Francescatti

In seara zilei de 7 crt., orchestra noastră filarmonică și-a reînceput activitatea pe care și-o întrerupsese din cauza vacanței Crăciunului. Și și-a reînceput-o frumos. Am avut satisfacția de a auzi, după o pauză forțată de două săptămâni, un program cu adevărat delicios, suculent. Intr'adevăr, Filarmonica ne-a oferit o copioasă hrană intelectuală de cea mai divină esență artistică. Dar nici nu se putea să fie altfel, din moment ce ne-a fost dat să ascultăm glorioase pagini de muzică franceză, de o autentică noblețe. Programul atât de îngrijit ne-a dovedit încă odată superioritatea muzicei franceze contemporane.

Concertul a început cu o suită de Ravel „MA MÈRE L'OYE“, o miniatură muzicală, în proporții și sonoritate armonică, într'adevăr fermecătoare. Fie care din cele cinci perle care constituie acest frumos buchet sonor, ilustrează câte un basm care ne-au încântat pe toți, cândva, în copilărie. Redarea muzicală, pe cât de ingenioasă ca concepție tematică, este pe atâta de savuroasă ca înlănțuire armonică și realizare sonoră. De o indiscutabilă originalitate, suita „MA MÈRE L'OYE“, ca și cele mai multe din compozițiile lui Ravel, marchează o dată, cu adevărat epocală, în analele muzicei.

„SIMFONIA SPANIOLA“ de Lalo, cu care și-a făcut apariția talentatul violonist francez ZINO FRANCESCATTI, ca solist-oaspe al simfonicului de Joi seara, a fost executată cu convingere și cu un ulutor brio, cucerind, chiar de la primele tonuri, atenția și simpatia unui numeros și select public. Ceace ne-a plăcut, ne-a emoționat, a fost felul cu totul elegant, cu care virtuozul violonist a executat a doua și ultima parte, subliniate, de la început și până la sfârșit, de un impetuos și neobosit avânt. Se cunoaște meșteșugul violonistic de înaltă clasă.

„SIMFONIA SPANIOLA“ fără să fie, propriu zis, un concerto de vioară — orchestra având un rol egal de important, — lasă, adeseori, să se evidențieze virtuozitatea interpretului, deși la emoția muzicală concură, în parte egală, atât orchestra, cât și solistul. Partea ultimă este, după părerea noastră, cea mai reușită, din punct de vedere componistic. O îmbinare fericită, între violină și suflători, într'un ritm și sonoritate, neînchipuit de aareabile. fac din acest final una din operele cele mai fericit inspirate ale lui Lalo.

„PROCESIUNEA NOCTURNA“ de Rabaud — poem simfonic, — desvoltă o poezie de Lenau. Ea este una din compozițiile cele mai bine construite din câte am auzit. O formă bine stabilită (acea de lied), înlesnește enorm înțelegerea ilustrării muzicale a textului și este cât se poate de adecuată situație dramatice. O sonoritate clară, transparentă, o tematică de o sensibilitate sinceră, fac din acest poem o adevărată capo-d'operă de arhitectură și realizare muzicală.

„ESCALELE DE HERT“ dovedesc surprinzătoare calități de orchestrație cu care ni se înfățișează unul din cei mai valoroși muzicieni ai generației postbelice. Aceste trei foarte sugestive schițe simfonice, reușesc să desprindă admirabil impresiile de călătorie ale autorului, colorate de o bogată sensibilitate personală. Schițe sugestive similare, deși, desigur, cu subiecte diferite, ne-au dat Nona-Otescu, Rogalski, Lipatti, pe care am avut bucuria de a le auzi cu alte ocazii.

Dacă solistul Francescatti care, acum, ni s'a arătat mai bine în compoziție cu concertul și recitalul de la sfârșitul stagiunii a anului trecut, a știut să se impună cu technica sa desăvârșită, nu mai puțin adevărat însă că și orchestra sub iscusita baghetă a maestrului G. Georgescu, a dat, după o vacanță lenească dar meritată, un strălucit examen, — mai ales în Ravel și Rabaud. Deși am remarcat unele lipsuri, în special la coarde, putem spune că trebuie să ne mândrim cu o astfel de solidă înjghebare orchestrală, care nu se dă în lături de a executa — și, desigur, cu un răsunător succes — cele mai îndrăznețe lucrări ale școalelor muzicale contemporane. Se cade să exprimăm un cuvânt sincer de laudă către Alex. Teodorescu, primul concert maistru al Filarmonicei care în „Ma mère l'oye“ ne-a delectat cu un trecător, dar pătrunzător pasaj.

Acest concert aflăm că este ultimul dirijat de maestrul Gerge Georgescu care, spre cinstea țării, are de îndeplinit câteva angajamente în străinătate. Îi urăm succes.

Regretăm că la recitalul de vioară al lui Francescatti, pe care l'a dat Duminică dimineața la Ateneu, nu ne-am putut duce. Și nu din vina noastră. Din vina orgaizatorilor acestui recital.

Nic. J. Sarru

Aspecte, Insigne, Comentarii

„Stăpânul”

Zilele acestea apare la librării romanul „STAPÂNUL“ de OVID DENSUSIANU-Fiul.

Atragem de pe acum atenția publicului nostru asupra acestei lucrări ce va face senzație în cercurile culturale și literare.

Roman de acțiune, sobru, puternic, în care se răsfrâng problemele cele mai acute ale epocei noastre, precum și sufletul nouei generații.

Bilanțul

— anului literar 1936, publicat în n-rul de alaltăieri al gazetei nu cuprinde nimic despre revistele literare românești.

Golul nu ni s'a părut prea mare, mai ales că revistele, anul trecut, au fost, afară de câteva, mai mult moarte de cât vii.

Spadele care s'au încrucișat anul trecut pe deasupra literaturii n'au fost purtate — la drept vorbind — de reviste literare.

Mai apar încă reviste mari. Ele merg însă liniștit pe un drum tăiat acum câțiva ani și nu sbuciumă cu nimic mai mult sau mai puțin senina existență a scriitorilor noștri.

Revistele însă la cari se lucrează ca pe adevărate șantiere la o reconstrucție spirituală sunt revistele legionare.

La *Răndunica, Iconar, Insemnări sociologice, Gând românesc* și *Orientări* se lucrează intens și serios.

Munca e destul de rodnică pentrucă o nouă pleiadă de scriitori se formează pe șantierele spirituale ale revistelor sus menționate.

„Pagini Basarabene“ a înființat la Chișinău o frumoasă bandieră intelectuală. Era și timpul: provincia de peste Prut ajunsese un fel de Siberie a scriitului românesc.

Viața literară, după 10 ani de existență, pare să fi consumat iremediabil vlaga. E un lucru pe care îl spunem cu strângere de inimă și care am dori să rămână o simplă părere.

Revista „Natura”

— vechea publicație pentru popularizarea științei, a încheiat 25 volume în cei 31 ani de apariție (1905—1936).

Numărul pe Decembrie al anului XXX este închinat acestui eveniment care în publicistica românească și mai ales în domeniul științei este ceva rar.

Semnează articole: Prof. G. G. Longinescu: **Trăiască „Natura“.** Prof. Octav Onicescu: **După 14 ani;** Prof. D. Călugăreanu: **Știință popularizată;** Prof. G. Țițeica: **Cuvântare din partea Academiei Române la sărbătorirea d-lui Ing. Ion Ionescu;** Inginer Cristea Niculescu: **profesorul doctor Ion Ionescu;** Radu Vlădescu: **Evoluția științelor veterinare la noi și aiurea;** Prof. I. N. Longinescu: **Trei sute de ani dela nașterea științei experimentale;** G. Millea: **București;** Ing. M. Hunian, farmacist: **Farmacia în ultimii treizeci de ani;** Ilie I. Popa: **Matematica în ultimul pătrar de veac la universitatea din Iași;** Ing. Cristea Niculescu: **Progresele technicei în ultimii douăzeci și cinci de ani;** Constantin Drâmbă: **Progresele astronomiei și mecanicei cerești;** Prof. Nic. R. Stănescu Milcov: **Câteva aspecte din știință;** G. G. Longinescu: **Chimia de azi și totdeauna la noi și pretutindeni;** ing. Jean Stoenescu-Dunăre: **Preocupări dobrogene;** Ing. Manole Cosmin: **Petrolul;** G. G. Longinescu: **Dr. Gabriela L. Chaborschi;** G. G. Longinescu: **Cărți bune; iar la sfârșitul numărului un bogat și variat material de informații, note și dări de seamă; insemnări; cărți; reviste. In supliment tabla de materie a celor 25 volume apărute până astăzi, care poate fi consultată ca o adevărată enciclopedie științifică românească. Prețul unui exemplar 60 lei.**

A apărut

— ultimul număr al revistei culturale „TIMOCUL“ cu un bogat material informativ și de documentare. In afară de articolele de erudiție scrise de d-nii: Petre Petrinca, dr. A. Balotă, prof. Șt. Romanschi, A. I. Andrei, Petre Florescu și Petre Ionescu, *mai întâlnim aci o frumoasă nuvelă de d.* Florea Ionescu, *folklor popular dela românii din Timoc precum și un judicios articol scris de un român intelectual la fața locului intitulat:* „Soarta românilor din ținutul Vidinului“.

Calendarul „Tineretului învățătoresc“

Continuând o tradiție, asociația tinerilor învățători din România a editat și în acest an un calendar, care are menirea de a concentra întreaga activitate din cursul anului și conferințele mai importante dela cursurile libere ținute în vară la Băile Lipova. Opera întreprinsă de tinerii învățători, la granița de Vest a țării este deosebit de prețioasă, îndeosebi pentru spiritul naționalist în care au fost organizate cursurile al căror breviar este calendarul de care vorbim.

Cu secțiunea „Poruncii“ de turism și voiaj de Sf. Sărbători prin Italia

Impresii de călătorie

22 Decembrie — ziua în care este prevăzută plecarea grupului de excursioniști din gara de Nord. La ora 8½, deci cu aproape o oră înainte de plecarea trenului aproape toți participanții asistau nerăbdători la manevrarea vagoanelor în care trebuia să ne îmbarcăm. Excursioniștii devin din ce în ce mai nerăbdători și se adresează din cinci în cinci minute conducătorului grupului, pentru a cere informațiuni în legătură cu voiajul.

Insfârșit! Ora de plecare se apropie! Fiecare persoană a primit tichetul respectiv pentru călătorie.

La ora 9.20 trenul pornește lăsând în urmă familiile celor cari pleacă, fluturând batistele pentru fericiții voiajori.

După plecare se face apelul! Nedumerire! Una din persoanele ce trebuia să se îmbarce la București lipsește. Toată lumea etse încredințată că se va îmbarca cu siguranță la frontieră. cu un alt grup ce ne așteaptă aci.

Pe drum se atașează grupului din București participanții din Pitești, R. Vâlcea, Craiova, Timișoara etc.

Seara ajungem la Jimbolia, punctul de frontieră româno-iugoslavă unde se fac primele formalități de frontieră, din voiajul nostru. Fac aici o remarcă destul de neplăcută pentru d. șef al vămei Jimbolia. In vagonul restaudinadinsul să știe dacă secțiunea noastră „nu cumva a prevăzut ceva special pentru funcționarii vamali“.. Să ne mai mirăm pentrant am fost întâmpinat de unul din subalternii d-sale în stare de ebrietate, care dorea cu tot tru ce au streinii care ne vizitează o părere așa de rea de autoritățile noastre de frontieră!!

Formele au fost indeplinte și cu această ocazie remarcăm din nou că persoana ce nu se îmbarcase la București a rămas definitiv de grup.

Intrăm pe teritoriul iugoslav, gândindu-ne fiecare la neplăcuta întâmplare cu persoane ce probabil a pierdut trenul. Așa ceva se putea întâmpla fiecăruia dintre noi!

Pe traseul iugoslav am călătorit de atâtea ori, dar nici odată nu mi s'a părut drumul mai lung și mai plictisitor ca de data aceasta .Contribuie desigur la aceasta faptul că am călătorit toată noaptea controlați de cel puțin cinci-șase ori de către autoritățile căilor ferate și polițienești.

Gh. Topa

(Va urma)

Teatrul Național

Serenada din trecut de Mircea Dem. Rădulescu

Astă seară se reprezintă pentru a 33 oară: SERENADA DIN TRECUT, comedia d-lui MIRCEA DEM. RADULESCU, care a obținut un frumos succes pe prima noastră scenă.

Piesa este interpretată de valoroșii artiști ai Teatrului Național în frunte cu d-nii: AL. CRITICO, în Voevodul Petru Cercel, G. CIPRIAN în spătarul Miriște, ION MANU în paharnicul Boloboc, POLIZU, Crețoiu, Ulmeni, Stroe Athanasiu, Balaban, Marius, Lăzărescu, Amigdalis, Niky Atanasiu, etc. și d-ra AGLAE METAXA în jupânița Marga, d-na Georgescu, dela Opera Română, în dansatoarea venețiană etc.

O montare fastuoasă, decoruri pitorești de Traian Cornescu, muzica de scenă de maeștrii Al. Bărcănescu și Mihail Toscani, alcătuesc un spectacol de aleasă artă și poezie, „Serenada din Trecut“ reprezentând un real și bine-meritat succes. O sală compactă și entuziastă aclamă și cheamă la rampă pe autor și interpreți.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Pasărea măiastră.
TEATRUL NAȚIONAL: Serenada din trecut.
TEATRUL REGINA MARIA: De ziua nevesti-mi.
TEATRUL COMEDIA: Poveste de iubire.
TEATRUL MODERN: 9000 franci recompensă.
TEATRUL VESEL: Călugărul din vechiul schit.
TEATRUL LIGII CULTURALE: Și ei au dreptul la viață.
TEATRUL ALHAMBRA: Marea ducesă de Alhambra.
TEATRUL EFORIA VOX: Vox populi, Vox Tănase.
TEATRUL MAJESTIC: Misterele din Majestic.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CREȘTINI

CAPITOL: Marșul de noapte și jurnal Eclaire.
ARO: Sissy, jurnal și completare.
ROXY: Marșul de noapte și jurnal Eclaire.
FEMINA „Port Arthur“ cu Danielle Darleux și complectare.
A.R.P.A.: Moartea se răzbună, jurnal și completare.
FORUM: Dușmanii oamenilor și D-na Sherlok și d. Holmes.
MANON: Taras Bulba și Trălască iubirea.
OMNIA: Dușmanii oamenilor, Demonul de argint și revistă.
TRIANON: Magnolia (Schow Boat).
FRANKLIN: Macul roșu și Banda veselă.
CITY: Bablie și Dominoul verde
DARLY: Antonia adverso și Extraordinarul Joe
MARCONI: Ave Maria, Carnavalul din Veneția și revistă.
MODEL: Nu sunt vinovat și Desfiguratul.
BARCELONA: Sub două drapele și Distrugătorul.
CENTRAL: Timpuri noui. Ultimul păgân și completare.
COTROCENI: Rose Marie și Biroul II de spionaj.
DIANA: Luptătorii din Texas și Secretul celor 13 mascați.
DICHIU: Păcatul Stelei Porish și Gondolierul de pe Broadway.
MILANO (Călărași 153): Spaniolita și Omul a spart banca.
ILEANA: Katerina și Ferma morții
ORFEU (b-dul Ghica 193): Mesagiul către Gania; Ofițerul de bord și completare.
TRIUMF (Griviței 335): Trădare, cu Dich Foran și Fiica Rozelor cu Joh. n Boles.
VOLGA (La Roata lumii, Dorobanți): Taros Bulba și Controlorul.
DORY: Bengalii, Caliente și revistă.
LIZEANU: Ofensiva morții și Koenigsmark.
UNIC (Piața Filantropia): Răzbunarea lui Tarzan cu Herman Brix și Tinerețea unei regine cu Jeni Jugo.
FLORIDA (Bul. Ferdinand nr. 118): Fedora și Corabia morții.
PACHE: Eu și Impărăteasa și Suflete biciuite.

Radio

MIERCURI, 13 IANUARIE 1937

13.00. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz. Muzică distractivă (discuri).
14.10. Radio-jurnal: Ora. Mersul vremii. Bursa. Știri interne și externe.
14.30. Muzică variată (discuri).
15.00. Ultimele știri. Bursa cerealelor.
18.00. Virtuoși celebri (discuri).
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.05. Istoria Muzicii (V): Muzica spaniolă: Albeniz, Granades, Manuel de Falla.
Cuvânt explicativ de Emanoil Ciomac.

UNIVERSITATEA RADIO

21.00. Ciclotimie și schizofrenie de Dr. Dem. Paulian.
21.20. Concert de pian. D-ra Nadin Chebap.
21.50. Actualități germane de prof. Ion Sân-Giorgiu.
22.10. D-na Nya Roma (canto): Arii din operete vechi și noi.
22.10. Radio Jurnal. Sport.
22.45. Concert de seară al Orch. de Salon Radio.
23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.

JOI, 14 Ianuarie 1937

6.30. Deschiderea emisiunii. Gimnastică ritmică. Radio-jurnal. Concert de dimineață (discuri). Sfaturi gospodărești și medicale.
7.30. Inchiderea emisiunii.
13.00. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz. Muzică variată (discuri).
14.10. Radio-jurnal. Ora. Mersul vremii. Bursa. Știri interne și externe.
14.30. Muzică distractivă (disc).
15.00. Ultimele știri. Bursa cerealelor.
16.45. Ora copiilor. I. Legenda privighetoarei de M. Iorda. II. Jurnalul copiilor de Victor Ion Popa.
18.00. Concert de după amiază. Orchestra Vasile Julea (canto: Mia Braia și Petre Alexandru): Arii naționale.
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.10. Continuarea concertului.
20.00. Ion Pilat: Eminescu și poezia pură.
20.20. Lieduri (discuri).
20.55. Programul concertului simfonic de Emanoil Ciomac.
21.15. Concert Simfonic al Orch. Filarmonica, dirij. de Franz von Hoesslin. Transmisiune dela Ateneul Român: Festival Richard Wagner.
22.25. Radio-jurnal. Sport.
22.45. Continuarea concetrului.
23.25. Muzică distractivă (disc.).
23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.
23.55. Ultimele știri.

Preocupările actuale ale conducătorilor celui de-al III-lea Reich

Lipsa de alimente și febra înarmărilor. Revendicările coloniale. Germania se pregătește: pentru a ataca sau pentru a se apăra?

Problemele cari frământă, în mod special, în momentul de față, pe conducătorii celui de-al III-lea Reich, pot fi concentrate la următoarele: 1. problema alimentației; 2. problema înarmărilor și deci a pregătirii tuturor germanilor pentru războiul de mâine și 3. poblema colonială.

PROBLEMA ALIMENTARA

Cea mai simplă din problemele amintite este fără îndoială cea alimentară dat fiind că ea nu are un caracter general, ci numai unul parțial. Deasemeni se exagerează, și se vorbește în mod tendențios de o „mizerie germană" întrucât cei cari au vizitat Germania în ultimul timp pot afirma cu certitudine că acolo nu există om care să nu mănânce într'o zi.

Problema alimentară are numai un caracter parțial. Ea se reduce la o insuficientă cantitate de unt, ouă și grăsimi cari nu poate constitui însă un argument hotăritor că actualul regim a pauperizat și a adus în mizerie poporul german.

Incontestabil că sunt zile când piețele germane sunt lipsite de unt, ouă și grăsimi. Dar spiritul practic al germanului știe să suplinească aceste lipsuri printr'o raționalizare a celorlalte produse alimentare, astfel ca nici un german să nu moară de foame. S'ar putea pune întrebarea dece nu sunt importate alimentele cari lipsesc, acum, temporar? Răspunsul este simplu: pentrucă regimul hitlerist nu înțelege să risipească bruma de devize pe cari le are Germania în momentul acesta de criză economică, ce bântue mai ales Reichul german, pe aceste produse când devizele folosesc mai mult Germaniei întrebuințându-le pentru întărirea ei politică și armată, întărire care fără îndoială îi va aduce într'un viitor apropiat și o complectă refacere economică. Dar cu acest răspuns ajungem la discutarea celei de a doua probleme.

PROBLEMA INARMARII

Incontestabil că Germania trăește un moment de febră, un moment de gravă încordare sufletească în care toată atenția este concentrată asupra întăririi armatei și a fortificării sufletului german, — singurele mijloace capabile să facă ascultată vocea germană la momentul oportun. Deaceia mai toți conducătorii hitleriști în discursurile lor repetă mereu: „Mai curând tunuri decât unt!" *sau* „Totul pentru armată".

Ultimile măsuri pe cari le-a luat regimul cu privire la această problemă, sunt elocvente. Reducerea anilor de studii pentru a se mări numărul elevilor din școlile de ofițeri; mărirea neîncetată a efectivelor armatei numită a Muncei; noile formalități în ceeace privește restricțiunile la eliberarea pașapoartelor cetățenilor germani cari mai au încă obligațiuni militare în rezervă, — iată atâtea măsuri cari justifică afirmația noastră de mai sus.

Se poate afirma că Germania este gata de război dacă nu am ține seama că în momentul de față dacă ea are tunuri nu are însă o situație economică mulțumitoare grație căreia să poată provoca și susține un război. In orice caz este cert că Germania se pregătește, este pregătită chiar, pentru orice eventualitate. Azi: dacă această eventualitate vine din afară; mâine: dacă războiul va fi provocat chiar de ea.

PROBLEMA COLONIILOR

Insfârșit ultima mare problemă care se pune imperativ Germaniei, este problema colonială. Cine cunoaște Germania hitleristă știe ce propagandă intensă se face în legătură cu această chestiune. Pretutindeni Reichul acționează prin tot felul de mijloace asupra sufletului germanului pentru a-l pregăti, pentru a-l convinge, că fără colonii

CANCELARUL HITLER

Germania nu mai poate trăi. Iar în mod oficial, Fuehrer-ul a însărcinat pe d. Ujalma Schacht, guvernatorul Băncii Reichului, să pregătească și opinia publică a străinătății asupra acestui imperativ național al Germaniei hitleriste.

Deaceia, mai toate discursurile d-rului Schacht, din ultimul timp privesc revendicările coloniale.

Astfel, într'un discurs spune: „Poporul german nu vrea să renunțe la viitorul său, deasemeni politica ceasului de față, este de a ști dacă putem da sau nu acestui popor spațiu în lume. Reichul trebue să afirme dorința sa de a avea colonii, pentrucă acesta este singurul mijloc de a hrăni poporul german pe propriul său pământ".

Iar acelora cari impută că atunci când a avut colonii Germania, nu s'a alimentat din ele decât 1/100, li se răspunde cu argumentul demografic. Chiar dacă ar fi așa totuși să nu se uite că dacă Germania ar reprimi coloniile pierdute în marele război, ar putea cel puțin să decongestioneze metropola. Astfel Sud-Vestul și Estul african, care sunt nepopulate ar putea ajuta la rezolvarea problemei supra-populației.

Acestea sunt problemele capitale cari preocupă oficialitatea germană. Cât privește chestiunea spaniolă sau cea mediteraniană, prima este în legătură cu o problemă pur germană aceia a luptei împotriva comunismului, iar a doua este mai curând o problemă diplomatică a cărei rezolvare va veni desigur prin Wilhelm-Strasse, Quai d'Orsay și Foreign Office.

Șt. Vornicu

Politice

PROECTUL DE BUGET al ministerului de justiție a fost întocmit.

El cuprinde importante sporuri atât la capitolul personal cât și la material.

*

CONSILIUL LEGISLATIV, secția II, a reluat lucrările privitoare la anteproectul de cod civil, capitolul succesiunilor.

Comisiunea e compusă din d-nii: Const. Oeru, M. Măgureanu, Eliescu, G. Nedelcovici și din referentul titular Ion Virgil Economu, precum și din consilierii temporari d-nii: prof. Camil Negrea, Traian Ionescu, A. Angelescu și Aurel Ionescu.

*

D. PROF. MIRCEA DJUVARA, ministrul justiției, înapoindu-se în țară, interimatul acestui minister ținut de d. ministru Mircea Cancicov a încetat pe ziua de astăzi.

*

PRIN INAPOIEREA d-lui Richard Franasovici, ministrul lucrărilor publice și comunicații, interimatul acestui minister ținut de d. ministru Valer Pop a încetat pe ziua de eri.

*

DOMNII membri ai organizației sectorului I Galben, din partidul național-creștin, sunt rugați a lua parte la adunarea generală, care va avea loc astăzi, Miercuri 13 Ianuarie, a. c., ora 9 seara, la noul sediu al acestei organizații din str. Romană, colț cu str. Vasile Lascăr (Casa Făgădău).

*

MINISTERUL MUNCII aduce la cunoștința generală, că în urma cererilor insistente primite din toată țara, a acordat o nouă prelungire a termenului pentru depunerea petițiilor de preschimbare a cărților de capacitate, până la 31 Ianuarie 1937.

Ministerul pune din nou în vedere meseriașilor să depună aceste cereri până la 31 Ianuarie 1937, fie direct, fie prin întreprinderile la care lucrează, potrivit instrucțiunilor date la timp tuturor organelor sale și marilor întreprinderi.

Formularele de cereri se găsesc gratuit la camerele de muncă oficiile județene ale camerelor de muncă, casele și oficiile de asigurări sociale, oficii de plasare și — în Basarabia — la secretariatele comisiilor de examinare a meseriașilor.

*

D. MIRCEA CANCICOV, ministrul finanțelor, a primit eri o delegație a cinematografiștilor, cari au prezentat un memoriu, cerând reducerea taxelor pe spectacole, plata lor în mod forfetar și plata globală a tuturor suprataxelor.

*

Azi de dimineață a început în Capitală, proba orală a candidaților prezentați la examenul de înaintare la gr. II.

In legătură cu candidații respinși la proba scrisă, după terminarea probelor orale dela toate centrele din țară, se va întruni la ministerul educației naționale o comisiune care va reexamina și decide asupra acestor lucrări scrise.

Traficul de stupefiante morale

— In vreme ce împotriva naționaliștilor cari își apără Țara, Tronul și Neamul se edictează legiuiri represive draconiene și coduri penale scelerate, aiuriștii și sadicii masoni, pot să-și continue în voe opera lor criminală —

Cu ironia lor bufonă de negustori de mărunțișuri și de pungași de buzunare, pirații internaționali izraeliți tăgăduesc pe deoparte autenticitatea vestitelor PROTOCOALE ALE ÎNȚELEPȚILOR SIONULUI, iar pe de alta le aplică cu o perseverență și cu o înverșunare pasională specific jidovească.

Se știe că cel mai redutabil mijloc de destructivitate practicat de jidani, este provocarea anarhiei morale în sânul națiunilor creștine, artificializarea spirituală a goimilor prin exploatarea instinctelor cele mai josnice ale masselor.

FINALITAȚILE BELICOASE ALE PACIFISMULUI ISRAELIT

Astfel, de exemplu, speculându-se asupra creaturilor neurastenizate ale acestei civilizații tardive, se creiază în primul rând nemulțumiri, pentru ca după aceea ele să fie exploatate în scopuri demagogice. Europeanul ghiftuit și blazat, e scârbit de luptă, de război, de tot ce ar putea să-i turbure tihna lui lașe și porcească. Abil, jidanul vine și-l întărește în această dispoziție prin presa pe care-o scrie și-o întreține și-i întețește mai mult oroarea de război.

Când vede că minciuna a prins, vine și șoptește creștinului degenerat la ureche: *vrei să realizăm pe pământ bună starea și pacea eternă? Atunci vino alături de noi CA SA REALIZAM O NOUA ORDINE SOCIALA.* Insă precum s'a dovedit această nouă ordine socială jidovească și bolșevică, costă mai mult sânge și infinit mai multe suferințî, decât toate războaiele din lume, de la Adam și până astăzi, proporționalmente vorbind.

CUM DEGENEREAZA CRIMA IN ESCROCHERIE

Cum fondul etnic al Europei este foarte eterogen și cum din fericire blazații și degenerații constitue o infimă minoritate astăzi, propaganda „pacifistă" directă nu mai prinde. Spre a putea zăpăci totuși lumea, ovreii au început să recurgă la escrocherii grosolane și de prost gust. Și iată aci una dreptmostră:

Intelectualii mai cunoscuți din toate țările și deci și aceia din România, au primit o scrisoare cu entete-ul „THE NEW HISTORY SOCIETY", 132 East 65 The Street, New-York N. 4. și cu un cuprins hilar din care vom extrage aci pasagiile următoare:

Domnule

„Avem onoarea de a vă prezenta Condițiunile Finale ale Concursului Mondială (Sic) oferit Populației Globului, fără distincție de rasă și de religie.

Subiectul:

„CUM POT REALIZA POPULAȚIUNILE MONDIALE DEZARMAMENTUL UNIVERSAL?"

„Acesta este un efort pentru a aduce la cunoștința tuturora nevoia imperioasă care există de a distruge spectrul (?) războiului, înainte ca el să ne distrugă pe noi. (Cred că numai un jidan ar putea să ne arate cum se distruge un spectru).

Apoi drept concluzie:

„Există șaizeci de națiuni în lume. Facem apel la poporul din fie care țară de-a veni să ne mărturisească deschis și lolal aspirațiunile lor, CU PLANURI PRACTICE IN VEDEREA STABILIRII UNEI NOUI ORDINE SOCIALE, astfel ca suma totală să prezinte avizul tuturor națiunilor de pe pământ, mari sau mici."

Semnează MIRZA AHMAND SOHRAB, director. Care poate fi persan sau arab, precum așî fi eu japonez.

O CRIMA INEDITA: ASASINATUL PRIN SUGESTIE

Înțelegeți escrocheria: jidanul nu mai are noua ordine socială (bolșevică) și atunci sugerează creștinului să și-o închipuie el singur, având grijă totuși ca să sublinieze ceva mai la vale că *„Statele-Unite ale lumii și o religie universală sunt scopurile societății istoriei noui".*

Ori, un om predispus ca să imagineze niște *„State-Unite ale lumii"* și o religie universală, pe baza egalității de rasă și să participe la un astfel de concurs e un prozelit gata pregătit sufletește și care se indică singur. Bolșevicul ori francmasonul n'au decât să întindă mâna spre a-l culege.

*

Dar propaganda aceasta mai înfățișează anumite laturi senzaționale, asupra cărora socotim util să revenim cu noui și elocvente amănunte.

Nicolae Bogdan

Purificarea magistraturii

— Cazul dela Trib. R.-Sărat —

D. ministru de justiție Djuvara, care și-a luat greaua sarcină de-a purifica presa, a anunțat, la venirea sa în fruntea departamentului justiției, că va purifica și magistratura, sancționând cu cea mai mare severitate pe magistrații ce se abat dela datorie.

Ziarul nostru s'a ocupat în dese rânduri, fără de nici-un rezultat, de unele cazuri revoltătoare petrecute în justiția țării.

Reamintim pentru moment actualului ministru al justiției, cazul judecătorului Gheorghiu dela tribunalul R.-Sărat, împotriva căruia s'au făcut numeroase plângeri și s'au făcut și mai multe anchete de către d. procuror general Macri și d. inspector Mihăilescu dela Curtea din Galați.

In urma reclamației Prințului general Șuțu și-a plângerei unora dintre magistrații chiar de la trib. R.-Sărat pentru modul cum s'au purtat cu ei și familiile lor, anchetele au stabilit vinovăția judecătorului Gheorghiu.

Cu acea ocazie, un cunoscut comerciant local Petruș Gheorghiu și alte persoane au făcut declarații destul de grave contra acestui magistrat, care pe vremuri a fost polițai și-a introdus în magistratură regretabile practice ad-tive.

Totuși, împotriva sa nu s'a luat nicio măsură și continuă să împartă dreptatea la R.-Sărat, în disprețul tuturor anchetelor și a tuturor faptelor săvârșite, spre surprinderea propriilor săi colegi, a membrilor Baroului și a justițiabililor.

Am dori să știm ce zice și mai ales ce face d. ministru Djuvara purificatorul presei și al magistraturii?...

Așteptăm cu încredere hotărîrea d-sale.

Noul cod penal

Jidanul Haralamb dela „Tribuna financiară"

într'o nouă postură delictuasă

— In atenția Parchetului de Ilfov —

Luni a apărut pe piață o revistă suspectă, intitulată „TRIBUNA FINANCIARĂ" — anul V, nr. 49; 10 Ianuarie 1937. Aflăm, după coperta sus numitei reviste, că „apare sub îngrijirea unui comitet" și, că are redacția și administrația în str. Luterană nr. 5, etaj II.

In acelaș timp, constatăm, că nu are înscris, în fruntea revistei, numele directorului sau al redactorului responsabil, nume tipărit în mod vizibil și permanent pe copertă, conform legilor în vigoare. Constatăm ceva mai mult, că nicăeri în cuprinsul acestei reviste nu se găsește tipărit numele membrilor din comitet, al directorului sau al redactorului responsabil. In schimb, sus numita revistă publică pe contrapagina primei coperte 59 (cinci zeci și nouă) de nume ale pretinșilor colaboratori, cu funcțiunile publice respective, în scopul de a intimida și a forța pe funcționarii financiari și pe contribuabili — arătându-le că mai toți colaboratorii lor sunt actuali și foști conducători ai ministerului de finanțe — să le plătească abonamente și publicitate.

APAȘII

Pentru o mai completă documentare, citâm din ziarul *„Universul"*, anul 52, nr. 260, Sâmbătă 21 Septembrie 1935, următorul articol din „Curierul Judiciar" al ziarului, sub titlul *„Apașii"*.

„Trib. Ilfov s. II, format cu d-nii judecători Broșteanu, Macarovici și procuror Ben. Stoenescu, a condamnat eri la un an închisoare corecțională pentru excrocherie pe antreprenorul de gazete financiare H. Lewy, zis Haralambie.

„Numitul lansase o nouă tipăritură: Tribuna Financiară *pe care o da drept... oficiosul ministerului de finanțe.*

„Se prezenta apoi pe la negustorii din Capitală și provincie, înarmat cu un carnet asemuitor celui de identitate al inspectorilor financiari și le estorca sume diverse pentru... abonamente și publicații, vânturându-le discret dar amenințător riscurile antipatiei „șefilor dela centru"...

„In chipul acesta a izbutit să adune sume considerabile".

D. PRIM-PROCUROR AL PARCHETULUI DE ILFOV ARE CUVANTUL

In alte articole noi am mai denunțat câtiva pretinși ziariști de categoria lui Haralamb, din așa zisa presă financiară și fiscală, directorași de reviste cu unicul scop de a excroca și șantaja pe contribuabilii și funcționarii financiari. Tuturor le ținem urma îndeaproape și, în curând îi vom da pe toți în seama parchetului.

Facem începutul cu revista „TRIBUNA FINANCIARĂ" și conducătorii ei, al căror om de afaceri este acest H. Lewy, zis Haralamb.

Din cele arătate mai sus, deocamdată subliniem, că prin numita revistă, apărută ieri pe piață, au fost călcate legile în vigoare, conducătorii ei făcându-se vinovați de delictul comis în administrarea presei, titlul XV din codul penal „Regele Carol II", delict ce se încadrează în art. 575, în care se prevede că:

„Proprietarul oricărui ziar sau publicațiune, care nu înscrie în fruntea acestora, în mod vizibil și permanent, numele directorului sau al redactorului responsabil, etc. — se pedepsește cu închisoare corecțională dela 2 la 6 luni și amendă dela 10 la 20 mii lei.

„Când proprietatea ziarului sau publicațiunii periodice ar aparține unei societăți comerciale, răspunderea penală pentru faptele de mai sus o are: în societățile în nume colectiv, toți asociații; în societățile în comandită simplă, comanditarul; în societățile anonime și în comandită pe acțiuni, persoana însărcinată cu administrarea societății".

Și, art. 578:

Se pedepsește cu amendă dela 5.000 la 20.000 lei:

1. Tipograful care nu a indicat pe imprimat numele și domiciliul său, sau care a tipărit un ziar sau o publicațiune periodcă fără să aibă un director sau redactor responsabil;

2. Tipograful care nu s'a conformat obligației de depozit impuse de lege;

3. Acel care vinde sau distribuie ziare sau orice alte publicațiuni care nu conțin indicațiunea numelui vreuneia din persoanele responsabile după lege".

INFORMAȚIUNI SUPLIMENTARE

In ancheta preliminară întreprinsă de noi ieri, am aflat dela un colaborator principal al revistei, că în Monitorul Oficial nr. 164/936 și nr. 180/936 se află numele conducătorilor revistei „Tribuna financiară" și sunt: Al. Machedon, profesor-expert contabil, ca președinte; Al. Georgescu, Sotir Georgescu, Gh. Grigorescu și Haralamb-H. Lewy, ca membri și, Samoilă, ca administrator.

Supunem prezentul denunț parchetului de Ilfov, cu rugămintea de a se dispune de urgență cuvenita cercetare.

Vom reveni cu amănunte în fața justiției și prin presă.

P. Tipărescu

Manifestația patriotică din Giurgiu

a „Asoc. Voluntarilor de războiu filiala jud. Vlașca"

Duminică 10 Ianuarie a. c. orele 11 dimineață, a avut loc în sala „Petre Alecu Călugăreanu" de pe șoseaua București No. 12, din Giurgiu, adunarea generală a voluntarilor de războiu din județul Vlașca, pentru a se constitui în filială organizată pe lângă „Asoc. voluntarilor de războiu din Vechiul Regat decorați cu „Medalia Ferdinand I cu spade".

Primul a luat cuvântul d. ION BALANESCU, căpitan în rezervă, care a arătat în cuvinte simțite rostul asociației voluntarilor, accentuând că strângerea rândurilor celor plecați de bună voie în războiu se impune astăzi mai mult ca oricând, având-se în vedere situația tulbură din întreaga politică mondială.

Procedându-se la alegerea comitetului de conducere, cu unanimitate de voturi au fost aleși următorii: d. Ion Bălănescu, președinte; d. Petre Alecu Călugăreanu, vicepreședinte; d. Stelian Fleschiu, secretar și d. Călin Oancea, casier.

Noul președinte, d. Ion Bălănescu, a mulțumit călduros celor cari l-au ales în fruntea filialei, promițându-le că va ști să se achite în mod conștiincios de toate îndatoririle ce îi incumbă noua sa calitate. Printre altele, d-sa a mai spus: „Să ne rugăm Tatălui Ceresc pentru sănătatea M. S. Regelui nostru Carol II-lea, îndreptând pe căile bune gândul celor ce ne conduc. Să fim uniți, fiindcă *„Unirea face puterea".*

Să știe toți dușmanii scumpei noastre țări, că noi nu ne temem de moarte și vom ști să ne apărăm brazda până la ultima picătură de sânge. Noi cei de aici am fost acei cari am părăsit acum 20 de ani căsuțele noastre dragi din mănoasele câmpii ale județului Vlașca, lăsându-ne mame și surori pentru a porni desculți și flămânzi alături de frații și părinții noștri de pe front".

D-sa aduce apoi călduroase mulțumiri d-lui dr. Ilie Rădulescu, președintele „Asoc. generale a voluntarilor de războiu din Vechiul Regal", pentru îndârjită luptă ce o duce întru revendicarea drepturilor foștilor luptători.

După d-sa vorbește d. STELIAN FLESCHIU despre importanța disciplinei și solidarității pentru isbânda ideii naționale.

Ședința a luat sfârșit la orele 13 d. a. într'o atmosferă de cald entuziasm camaraderesc.

ROMANI!

Voi cu inima creștină:
De pe ochii voștri rupeți
Pânza'ntinsă de dușmani,
Nici un ac dela jidani!

Din Palatul de Justiție

Procesele studenților dela Văcărești

Eri după amiază, a venit spre judecare, înaintea Curții cu jurați din Capitală, procesul celor cinci studenți, cari, în știutele împrejurări, în epoca viguroasei reacțiuni naționale de astă vară contra presei din Sărindar, au dat expresie energică indignării unanime, corectând pe unul dintre pseudonimii oficinelor judaice.

Curtea formată din domnii, **Ghinea Constantinescu**, președinte, **Istrati și Broșteanu**, asistenți, a avut de soluționat un interesant incident de competință, ridicat de avocatul **Alexandru Vergatti**, din partea acuzaților. S'a susținut anume că, întrucât în noul cod penal nu se mai vorbește de crimă săvârșită dar neisbutită, infracțiunea imputată acuzatului principal, studentul Toma Simion, întru cât, conform art. 1 și 2 din acelaș cod, care formulează principiul „nula poena sine lege", nu se pedepsesc decât infracțiunile prevăzute în noul cod, urmează a se vedea că inculparea principală a lui **Toma Simion** cade și, în consecință rămâne a fi judecat pentru faptul de lovire ca și cellalți patru coacuzați. Curtea, după deliberare, a respins, în unanimitate, incidentul.

Cum procesul trebuia să se amâne din lipsa juraților, apărarea a cerut punerea în libertate a singurului rămas arestat, **Toma Simion**. Au pus concluzii pentru eliberare, succesiv, d-nii **Alexandru Vergatti, Puiu Gârcineanu și Alexandru Constant.**

Curtea, după o scurtă deliberare, a dispus, de pe scaun, în majoritate, cu opinia separată a d-lui **Broșteanu**, eliberarea studentului **Toma Simion.**

De reținut încă un fapt: **Storfer**, victima nedorită a corecției, s'a prezentat în instanță, declarând că nu are nici o pretenție și că dorește să nu mai fie citat. Procurorul l-a reținut totuș ca martor.

Procesul s'a amânat la un termen ce se va fixa ulterior.

*

Tot eri au compărut în fața secției II-a a trib. Ilfov cei 10 studenți cari, cam în aceeaș epocă, au afirmat voința de demnitate a neamului. A VII-a oară studenții se prezentau pentru formalitatea confirmării mandatelor. Tribunalul, format din d-nii judecători Solomonescu și Petrescu, a ascultat concluziile avocaților, cari au cerut de astădată infirmarea mandatelor pe considerațiile că insurcția e terminată și că justiția nu are a se teme de nici o impiedecare din partea unor acuzați, cari își fac un titlu din demnitate.

Tribunalul, după o deliberare de ½ oră, a reconfirmat mandatele, constatând că mai sunt încă doi informatori de audiat.

„Pagini de istorie contemporană":

„Dr. N. Lupu" văzut de noi

„Dreptatea" comentând într'un articol cartea d-lui Ștefan Tita: „Pagini de istorie contemporană" în care este analizată personalitatea doctorului Nicolae Lupu, reproduce spusa unui magistrat despre recenta lucrare:

„Eu n'am citit încă această carte, dar știu tot ce cuprinde numai din clișeele reproduse acolo: democratismul sincer al doctorului Lupu, imensa dragoste pentru țărănime, patima pentru frumos, cucernicia lui, iubirea de aproape și iubirea curată închinată țarinei dela care a plecat și pe care continuă s'o iubească și astăzi".

Ce se întâmplă? D. Tita a avut inspirația să însoțească desvoltarea fiecărui capitol al lucrării sale cu câte un clișeu adecvat împrejurării.

Nu știm cine este d. magistrat care s'a grăbit să-l caracterizeze astfel pe doctorul Nicolae Lupu, numai după clișeele din cartea d-lui Tita, dar îi recomandăm să vadă și colecția noastră de clișee privind pe acelaș „sincer democrat" și suntem siguri că atunci declarația d-sale va fi modificată astfel:

„Eu n'am citit încă această carte și nici nu o voi citi, dar știu toate minciunile ce cuprinde, **numai din clișeele reproduse în „Porunca Vremii": democratismul sincer al doctorului Lupu și imensa dragoste pentru țărănime**, sunt cele mai sfruntate minciuni, **patima** beției îl doboară, **cucernicia** lui e cunoscută dela Parlament când pomenește zilnic tot calendarul sfinților părinți, **iubirea** lui de aproape i-am cunoscut-o în alegerile dela Mehedinți și **iubirea curată închinată** țarinei înainte de război, e azi iubirea pentru Stalin și regimul sovietic".

Acesta credem că ar fi portretul pe care d. magistrat l-ar face, cum spune „Dreptatea", într'un cerc de avocați, după ce va fi citit și văzut clișeele din colecția „Porunchii Vremii".

Consfătuire ministerială

Activitatea Parlamentului și alegerile comunale și județene

Aseară s'a ținut o consfătuire ministerială la locuința d-lui Dinu Brătianu. Au luat parte d-nii Ion Inculeț, Victor Antonescu, dr. Const. Angelescu, V. Sasu, Dem. Iuca, Mircea Cancicov, R. Franasovici, dr. Em. Costinescu, prof. Ion Nistor, dr. Valer Pop, M. Negură și C. Dimitriu.

Cu acest prilej au fost cercetate proiectele de legi ce vor fi discutate de Parlament și anume: proiectul de lege al minelor, proiectul de lege al creditului meșteșugăresc și cel al creditului agricol.

D. Dinu Brătianu a rugat ca șefii de departamente să-și dea silințele să realizeze economii bugetare, deoarece țara trece prin momente grele.

Fostul președinte al Senatului, care a prezidat comisiunea de propagandă a partidului liberal, a informat pe membrii guvernului cu situația ce domnește în țară acum, în preajma alegerilor comunale și județene.

Soccesul național-creștinilor

în alegerile comunale din com. Aneni-Tighina

In ziua de 10 cor., s'au efectuat alegeri comunale, în comuna ANENI-TIGHINA. S'au depus două liste: a partidului liberal și a partidului național creștin.

NAȚIONAL-CREȘTINII au obținut 7 locuri cu 237 de voturi, iar guvernamentalii 3 locuri cu 77 de voturi.

Național-țăraniștii și partizanii lui Zipștein n'au îndrăznit să candideze, dealtfel ei sunt inexistenți în acest județ.

Mame românce!

Pentru ziua de mâine a copiilor voștri, pentru Romînia liberă în care ei trebuie să trăiască, NU CUMPARAȚI NIMIC DELA JIDANI.

Milioane pentru remedierea situaţiei sanitare

Pentru remedierea situaţiei sanitare au fost prevăzute în bugetul actual următoarele sume: pentru combaterea maladiei 10.000.000 lei; pentru combaterea sifilisului 3.000.000 lei; pentru combaterea pelagrei 2.500.000 lei; pentru procurare de medicamente şi pansamente 25.000.000 lei; pentru întreţinerea bolnavilor săraci 3.000.000 lei; pentru combaterea epidemiilor grave 3.000.000 lei; pentru întreţinerea aşezămintelor de ocrotire 18.000.000 lei; pentru educaţia copiilor plasaţi în colonii 10.000.000 lei.

Frumoase sume !...

Şi dacă s'ar realiza cu ajutorul lor puţinul pe care-l aşteaptă ţara, ar fi şi mai frumos.

Un comunicat
al ministerului agriculturii şi domeniilor

Primim spre publicare următorul comunicat din partea ministerului agriculturii şi domeniilor:

Un ziar cotidian, într'un articol publicat la 23 Decembrie 1936, privitor la organizarea agriculturii afirmă, între altele, că în anul expirat sătenii n'au făcut nici un pogon de ogor. Informaţiunea este neexactă. Din statisticile pe care le are ministerul agriculturii şi domeniilor, se poate dovedi că în acest an suprafaţa ogorâtă de către sătenii a fost mult mai mare decât în anii trecuţi.

Citâm următoarele exemple:

In judeţul Romanaţi sătenii au arat în vară mai mult de jumătate din miriştii; aceştia lucru şi în judeţul Olt. In judeţul Constanţa suprafaţa miriştilor ogorâte de către sătenii se ridică la 20.000 ha.; în judeţul Teleorman 16.000 ha. In judeţul Suceava trei sferturi din suprafaţa sătenilor a fost ogorâtă din vară, sau în toamnă. In judeţul Bălţi s'au ogorât în vară 26.000 ha., aproape în întregime ale micei proprietăţi. In judeţul Ismail după o statistică foarte precisă, mica proprietate a ogorât în vară 14.500 ha., care în toamnă au fost arate a doua oară şi însămânţate cu grâu; prin urmare, aproape jumătate din grâu a fost pus în ogoare de vară.

In Făgăraş sătenii au ogorât în întregime suprafeţele disponibile în vară.

In cifrele de mai sus nu se cuprind ogoarele făcute de proprietarii mari şi mijlocii, fiindcă aceştia ogoresc şi până azi, mai mult ca sătenii".

Străini respinşi de ministerul muncii

In urma avizului comisiunei migraţiunilor, ministerul muncii a respins cererile pentru şedere în ţară, cu drept de exercitarea profesiei, următorilor:

Oswald Albert Gellner, supus ungur, din Bucureşti; Liber Gandchim, supus rus, din Chişinău; Osmanovici M. Izair, supus jugoslav, din com. Bragadiru-Ilfov; Sprianno Giovani, supus italian, din Iaşi; Ludwieg Streigel, supus german, din Galaţi; Techiedel Emil, supus cehoslovac, din Bucureşti; Iosif Vogt, supus ungur, din Mediaş; Mayer Robert, supus austriac, din Bârlad; Otto Katz, supus german, din Bucureşti; Cristea Blaga Iosef, supus bulgar, din Fălticeni; Butic Eugeniu, supus rus, din Chişinău; Dolgov Grigore, supus rus, din Bălţi; Mihail Mazur, supus rus, din Chişinău Chelman Gheler, supus rus, din Chişinău; Memet Iaia T. Huseim, supus bulgar, din Turnu Măgurele; Vasilievici Lazăr, supus jugoslav, din Bucureşti; Goiger Mersch, supus polon, din Cernăuţi; Isac Vainstein, supus rus, din Chişinău; Bruno Hamme, din Timişoara; Paolo Girardi, supus italian, din Focşani; Gabriela Horn, supusă ungară, din Târnava Mare; Arpad Povazsay, supus ungur, din Bucureşti; Kovacs Francisc, supus ungur, din Oradea; Remis Chazimir, supus jugoslav, din Bucureşti; Tomasini Amelio Antonio, supus italian, din Bucureşti; Petru Nersesian, supus francez, din Bucureşti; Perini Romano, supus italian, din com. Oneşti, jud Bacău; Hanuc Robert, supus cehoslovac, din Cetatea Albă; Ismail Adilovici cu fiul Cisiff, supuşi străini din Bucureşti; Abram H. Gady, supus polon din Bucureşti; Pauker Karl, supus austriac din Bucuresti; Fani Gewurtz, supusă polonă din Cernăuţi; Ravast Boneventura, supus italian din Iaşi; Dziba Iosif, supus ungur din Cernăuţi; Ibraim Halil-Oglu, supus otoman din Cahul; Chaskel Korenfeld, supus polon din Cernăuţi Umbreto Belemo, supus italian din Galaţi; Friedrich Pueschll, supus german din com. Baloreşti, jud. Ilfov.

Nouii slujbaşi la c. f. r.

Iată lista candidaţilor admişi la concursul de IMPIEGAŢI, ţinut la direcţiunea întreţinerii, în ordinea clasificării:

Atadi Barbu, Bodoc I. Constantin, Belu M. Gheorghe, Munteanu Şt. Romulus, Duţu C. Constantin, Tătărăscu Gabriel, Alexe I. Constantin, Clipici M. Stan, Negulescu I. Constantin, Popescu C. Florin, Cristescu A. Alexandru, Mănăilă Constantin, Petrescu H. Dumitru, Armega A. Vasile, Baciu C. Constantin, Bedighian B. Leon, Nicolau A. Dumitru, Oprea T. Gheorghe, Popescu V. Constantin (Gorj), Andone C. Dumitru, Crăciunescu Petre, Giurgiulescu C. Ioan, Ionescu Vasile, Bădescu Aurel, Cazaban Gheorghe, Enache I. Ioan, Pozea M. Dumitru, Ionescu Şt. Gheorghe, Petculescu Ioan, Popescu V. Constantin (Dâmboviţa), Popescu A. Dumitru, Popa I. Aurel, Bengulescu I. Alexandru, Bubulici Nicolae, Ciontea Gheorghe, Ciupei M. Radu, Gogâlea C. Rafael, Iliescu M. Ioan, Bacalân C. Ioan, Bărbulescu D. Ioan, Mihăilescu Aristide, Pasecinic Petre, Andronie C. Constantin, Gadină M. Aron, Popescu H. Aurelian, Crăsneanu Petre, Mihalache Ştefan, Olănescu Constantin, Ştefănescu Marin, Suditu G. Mihail, Bărbulescu B. Tralan, Cincu D. Ioan, Corbu N. Ioan, Craiv Petre, Oprea I. Vasile, Oprişan G. Virgil, Popescu N. Ilie, Tănăsescu Alexandru, Belu P. Nicolae, Călinescu G. Marin, Bogdanov Mihail, Ioniţă T. Ioan, Nicov I. Iacob, Oprescu D. Mihail, Popescu G. Eugeniu, Roşu I. Teodor, Vasilescu B. Alexandru, Antonescu N. Alexandru, Boeru A. Aurel, Ghiorghiu Augustin, Malcasian G. Onig, Teliceanu N. Ioan, Teodorescu St. Dan, Constantinescu Cornel, Predescu I. Constantin, Stancu R. Ilie, Vlădescu M. Alexandru, Chirică Marin, Hijinschi Iosif, Pârvulescu Luca, Bodocea Călinic, Costache Ilie, Giuvalic M. Dragoş, Lunganu I. Vasile, Rădulescu A. Ioan.

Ministerul muncii, sănătăţii şi ocrotirilor sociale
Direcţia Muncii

Publicaţiune

Se aduce la cunoştinţa generală că, în ziua de 29 Ianuarie 1937, ora 9 dimineaţa, va avea loc, la Ministerul Muncii, Calea Griviţei Nr. 64, etaj II, a doua licitaţie, pentru furnizarea paturilor de fier, necesare căminelor de ucenici, în condiţiile publicaţiei din Monitorul Oficial Nr. 277, dn 27 Noembrie 1936

p. Ministru,
(ss) **Alexandrescu Roman**
Director General,
(ss) **Stavri Cunescu**
No. 114780/11 Ian. 1937.

Publicaţie

D. Alexandru C. a Sofroniei, născut la 16 Iulie 1903 în comuna Stolniceni-Prăjescu (Baia), domiciliat în Tighina, str. Puşchin No. 9, de religie creştin-ortodox, a făcut cerere acestui Minister de a fi autorizat să schimbe numele său patronimic de „a Sofroniei" în acela de „Bălteanu" spre a se numi Alexandru C. Bălteanu.

Ministerul publică aceasta, conform articolului 9 din legea asupra numelui spre ştiinţa acelora cari ar voi să facă opoziţiune în termenul prevăzut de alineatul II al zisului articol.

Salarizarea de mizerie a impiegaţilor P. T. T.

Aceşti funcţionari deşi manipulează bunuri de zeci de milioane, sunt mai prost retribuiţi ca portarii

O altă mare durere care agită clasa impiegaţior poştali — după aceia a încadrării — este proasta salarizare de astăzi.

Intr'adevăr, nici o altă categorie de funcţionari publici de importanţa şi răspunderea impiegaţilor telegrafo-poştali nu sunt mai mizerabil retribuiţi.

Primul grad al acetsei categorii, elevii-impiegaţi au un salariu de 2850 lei lunar, din care, scăzându-se impozitele primesc numai 2600 lei.

Impiegaţii clasa II au 3300 lei lunar, din care scăzându-se reţinerile către Casa generală de pensiuni, impozitele către fisc şi comună, nu primesc în mână decât 2.968 lei pe lună, iar impiegaţii clasa I au 3500 lei, din care primesc în mână exact 3036.

CUM SE APLICA LEGEA PAPACOSTEA

Ca să avansezi dela o clasă la alta, legea Papacostea — actualmente în vigoare — prevede un stagiu numai de doui ani.

In realitate, funcţionarii stau câte 5—8—10 ani în acelaş grad până le vine rândul la avansare.

Şi când, după 5—10 ani de muncă neobosită, ziua şi noaptea, zi de Crăciun sau de Paşti, sunt avansaţi dela clasa II-a la clasa I-a, primesc un spor de salariu de numai 200 lei. (Notaţi bine, iubiţi cititori, 200 lei).

Dar nici de această mizeră leafă impiegaţii petetişti nu se pot folosi în întregime. Pentrucă la sfârşitul fiecărei luni impiegaţii au de plătit datoria către Casa de credit P. T. T. Societatea corpului şi datoriile angajate, de luna trecută, la băcan, măcelar, brutar, cismar etc., etc.

Aşa încât bietul funcţionar, după lichidarea acestor urgente datorii, nu mai rămâne decât cu câte-va sute de lei, cu cari va avea să facă faţă tuturor cheltuelilor până la noul salariu

INTRE TENTAŢII ŞI PAINEA NEAGRA

Aceasta este situaţia impiegatului petetist. Am exceptat cazul când funcţionarul este căsătorit şi mai are 2—5 copii.

Este greu de imaginat situaţiatia funcţionarilor familişti şi cu copii.

Ei duc cea mai neagră mizerie.

Veşnic împovăraţi de datorii (altfel nu ar putea face faţă nici acestei situaţii mizere), ei locuiesc în case insalubre, la periferia Capitalei, se hrănesc prost şi fac kilometri pe jos, pe înoptate, spre a ajunge la timp la serviciu.

Bravura acestor oameni este vrednică de a fi altfel apreciată. Deşi mânuiesc bunuri de sute de milioane lei, şi deşi trec prin cele mai grele situaţii, nimic nu-i poate tenta.

UN ALT SISTEM DE SALARIZARE

Pentru remedierea acestei situaţii intolerabile, impiegaţii telegrafo-poştali strâns solidari în jurul tinerei, dar viguroasei lor „Asociaţiuni", au început lupta.

Congresul dela 29 Noembrie 1936 poate fi socotit drept începutul luptei pentru soluţionarea chestiunei salarizării.

In urma deliberărilor cari au avut loc atunci, s'a cerut ca salarizarea corpului petetist să se facă după aceleaşi norme ca şi la c. f. r.

Se pare că d. director general, inginer I. Pitulescu, a fost în principiu de partea impiegaţilor.

A numit chiar o comisiune pentru studierea salarizării la p.t.t. în comparaţie cu salarizarea corpului c. f. r.

Dar deşi au trecut aproape două luni de când comisiunea lucrează şi nimic nu a fost dat la lumină.

Se pare că totul se păstrează în cel mai strict secret. Lucrul care nu miroase a bine.

Noi aşteptăm sfârşitul lucrărilor pentru a ne pronunţa. Şi sperăm că se va face dreptate impiegaţilor.

Pentrucă nu este admisibil ca uşierii ministerelor să primească 4000 lei lunar, în timp ce impiegaţii telegrafo-poştali să primească, după 5—10 ani de muncă, numai 2900 lei pe lună.

Această situaţie nu mai poate fi suportată.

Ion Muche

Impunerea şi urmărirea intreprinderilor administrate de Soc. de Credit Industrial

Societatea naţională de credit industrial, în baza art. 38 din legea sa de organizare, are în administrare un număr de circa 40 de întreprinderi situate în întreaga ţară.

Ministerul de finanţe fiind încunoştiinţat, că la unele administraţii financiare în raza cărora sunt situate intreprinderi aflate în situaţiunea celor arătate, s'au trecut din eroare debitele intreprinderilor integral pe numele societăţii de credit industrial şi cum procesele verbale de impunere au parvenit la sediul societăţii, după expirarea termenului de apel, ele fiind în general afişate la sediul intreprinderilor în cauză, ministerul face cunoscut că a dispus să se ia măsuri ca impunerile şi imobilele aflate în administrarea societăţii de credit industrial, să se facă pe numele acestor intreprinderi şi proprietarilor imobilelor, urmând ca numita societate să achite drepturile fiscului pentru întreprinderile administrate de ea, numai în limita veniturilor respective ce realizează.

Dela asociaţia surorilor de caritate
de război din România

Asociaţia surorilor de caritate de război din România începându-şi activitatea pe anul 1937, conducându-se strict în cadrul scopului urmărit dela înfiinţare şi hotărît prin statutul său, a luat iniţiativa conform art. 5 lit. g. şi h. să formeze un atelier de confecţiuni pentru lingerie militară şi diferite alte obiecte nevoilor unui osptaş, deasemenea să formeze elemente tinere ştiutoare în a conduce la nevoie atelierele de diferite categorii, cum şi gospodării a'e regimentelor părţilor sedentare de care va avea nevoie într'un eventual război. Deaceea membrele asociaţiei sunt rugate a trece în toate zilele de lucru dela ora 5—7 după amiază pe la sediul asociaţiei din str. Dr. Felix Nr. 73 pentru a primi informaţiuni, directive, şi chiar obiecte de lucru în acest scop. Se mai face totodată cunoscut persoanelor tinere de sex femenin, cu talent muzical, doritoare de a face parte din corul asociaţiei organizat sub conducerea tânărului student teolog V. CERNAIANU să se prezinte pentru inscriere, deasemenea în zilele de lucru Marţi şi Joi, 5—7 d. a. Asociaţia mai aduce la cunoştinţa doamnelor membre din comitetele respective că şedinţele de comitet s'au schimbat, având loc în fiecare Miercuri din săptămână, dela ora 4 d. a.

Asistenţa medicală
acordată de Camera de muncă

Activitatea dispensarului din cartierul Dealul Spirei

D. preşedinte ILIE P. CALCIU, a întemeiat pe lângă Camera de muncă biblioteci, dispensare, case de citire, unde meseriaşii îşi pot lumina minţile şi îngriji sănătatea.

O operă de mare folos muncitorimei este, fără îndoială, dispensarul din Dealul Spirei. Vin aci muncitori săraci, bolnavi, femei cu prunci în braţe, bătrâni şi copii, cari primesc îngrijire medicală, medicamente, sfaturi, sănătate.

Condus cu multă grije de eminentul medic d. dr. V. GHEORGHIU, dispensarul acesta este o adevărată binefacere pentru muncitorimea săracă.

Din raportul de activitate înaintat de medicul şef Camerei de muncă, se constată că personalul acestui dispensar depune o muncă supraomenească pentru îngrijirea bolnavilor. Iată în cifre care este activtatea dispensarului:

In cursul anului 1936 au primit consultaţii şi medicamente următoarele categorii:

Bărbaţi 3072, femei 7422, copii 3526 Total 13760. Dintre aceştia au fost bolnavi de: Boli interne 2229, accidente (chirurgie' 623 tuberculoză 3636, venerice 1739, nas, gât, urechi 680, boli de piele şi diverse circa 800.

S'au dat, în medie, câte 1200 consultaţii pe lună. In lunile de iarnă, când bolile sunt mai frecvente, s'au acordat câte 2000 consultatii, adică 60-80 pe zi.

Bolnavii au primit, în afară de medicamente şi fortifiante, cuvinte de îmbărbătare, îndrumări, sfaturi.

Veniturile şi cheltuielile
regiei autonome c. f. r. pe Octombrie 1936

La serviciul statisticei generale c. f. r. s'a încheiat situaţia veniturilor şi cheltuelilor pe luna Octombrie 1936 în raport cu luna corspunzătoare a anului precedent, din care extragem următoarele rezultate.

VENITURI ŞI CHELTUELI

Din traficul de călător. şi bagaje, inclusiv supracota de 2 la sută pentru turism s'a realizat 242.550.000 lei în Octombrie 1936, faţă de 209.486.000 lei în Octombrie 1935, iar din traficul de mărfuri 706.794.000 lei faţă de 593.240.000 lei în Octombrie 1935.

Conductele de petrol au avut un venit de 31.604.000 lei faţă de 27.224.000 lei în Octombrie 1935; traficul de autobuze 4.047.000 lei în Octombrie 1936 faţă de 3.906.000 lei în Octombrie 1935; diverse venituri 14.974.000 lei faţă de 10.240.000 lei.

Totalul veniturilor în luna Octombrie 1936 a fost de 999.969.000 lei, faţă de 844.096.000 lei în Octombrie 1935, deci un plus de 155.873.000 lei.

Totalul cheltuelilor în Octombrie 1936 a fost de 773.567.000 faţă de 781.460.000 lei în Octombrie 1935, adică mai puţin cu 7.893.000 lei.

Traficul de marfă a fost de 574.355.000 tone km. faţă de 552.177.000 tone km. din Oct. 1935.

Transporturile de petrol, derivate şi uleiuri, cărbuni, cereale şi cherestea, în traf c local şi export au fost de 271.170.000 tone km. în Octombrie 1936 faţă de 247.833.000 tone km. în Octombrie 1935.

De închiriat
prăvălie pentru Coloniale cu edecuri, vad vechi pusă la poziţie. Preţ convenabil doritori a se adresa în Str. Dumitru Ruse Nr. 23.

Impunerea în primul an la soc. anonime, intreprinderi industriale şi miniere noui

Textul art. 36 alin. 1 din legea contribuţiunilor directe arată că: „Intreprinderile industriale şi miniere noui, se vor bucura de scutire de impozitul de faţă (industrial) până în al cincilea an dela punerea în funcţionare, dacă beneficiul lor nett anual nu trece de 8%, din capitalul impreună cu rezervele, şi de o reducere la jumătate, dacă această rentabilitate e cuprinsă între 8 şi 10%".

Pe de altă parte art. 41 alin. 5 prevede că: „Pentru societăţile pe acţiuni, impozitul, atât în primul an cât şi în al doilea dacă încă nu au încheiat bilanţul pentru primul an, se stabileşte în mod provizoriu, potrivit dispoziţiunilor art. 39 alin. 2 pct. b, urmând ca după încheerea primului bilanţ care va servi de bază impunerea definitivă pe aceşti doi ani să se stabilească diferenţele de impozit care se vor compensa sau achita în anul următor".

Cum impunerile pe exerciţiul 1936/937, s'au stabilit încă de mult timp şi cum la unele administraţii financiare s'a procedat în cazurile de felul celor de mai sus, contrar indicaţiunilor arătate, impunându-se intreprinderile industriale şi miniere, pe primul an de exercitare, în mod provizoriu, ministerul finanţelor a cerut să se ia de urgenţă măsuri ca administraţiile de încasări şi plăţi respective să suspende urmărirea acestor intreprinderi pentru impozitele datorate pe baza impunerii provizorie în primul an, până la data când se va putea stabili imposabilitatea sau neimpozabilitatea intreprinderii conform art. 36, adică până după publicarea primului bilanţ.

DIVERSE

..MAINE va avea loc adunarea generală a Uniunii Camerilor de agricultură.

Prezidează d. V. P. Sassu, ministrul agriculturii şi domeniilor.

*

LA DIRECŢIA agriculturii din ministerul agriculturii şi domeniilor s'a primit un interesant raport cu privire la starea coloniştilor din jud. Durostor.

Intre altele se arată că mai toţi coloniştii n'au pluguri, greble, etc., fapt care îi determină să se ocupe numai de o parte mică din pământul lor, restul rămânând necultivat.

Dat fiindcă, din rapoartele primite, şi coloniştii din celelalte regiuni se găsesc într'o situaţie similară, ministerul agriculturii şi domeniilor va decide să se împartă gratuit instrumente necesare cultivării pământului.

In cazul când lucrurile nu se vor petrece astfel, nu este exclus ca după maximum doui ani să auzim că bulgarii şi turcii din Cadrilater au pus stăpânire pe pământurile părăsite de coloniştii români.

Şi atunci?!...

*

D. ministru I. NISTOR a avut ieri o consfătuire cu d-nii secretar general P. Alexandrescu-Roman, director general M. Enescu, medic şef G. Ercscu şi Ilie P. Calciu, preşedintele Camerei de muncă.

*

D-na EVDOCHIA SIMIONE SCU-Georgian, preşedinta de onoare a personalului auxiliar femenin din asigurările sociale, a depus ministerului sănătăţii o reclamaţiuine împotriva d-lui G. SONNEA, directorul spitalului din Brăila, prin care-i aduce mai multe acuzaţii.

*

LA 31 IANUARIE are loc, subt preşedinţia d-lui Ilie P. Calciu, congresul „Federaţiei muncii naţionale".

*

D. dr. ION COSTINESCU, ministrul sănătăţii, înapoiat din Italia, unde a vizitat institutele spitaliceşti şi-a reluat ocupaţiile la minister.

*

Eri la ora 5 d. a. delegaţia permanentă a sectorului III albastru a ţinut şedinţă sub preşedinţa d-lui primar DEM. ANASTASESCU.

Cu această ocazie s'a discutat şi aprobat raportele serviciilor: Arhitectură, Adm'nistrativ, Economat, salubritate, financiar şi secretariatul general.

*

D. Mircea Cancicov, ministrul finanţelor, a lucrat eri cu d-nii Al. Alimăniţeanu, Barbu Dumitrescu şi Constant Georgescu. S'au examinat ultimele proecte în legătură cu reorganizarea creditului, ce vor fi depuse în parlament.

Activitatea serviciului medical
dela Casa de asigurare Bucureşti

Serviciul medical al Casei de asigurări sociale, din Bucureşti, condus de d. N. GOGU ENESCU, a luat în ultima vreme o desvoltare demnă să fie cunoscută de publicul care trebuie pus în curent cu înfăptuirile mai de seamă.

In această privinţă, iată ce declară d. dr. Gogu Enescu.

CAUZE ŞI EFECTE

„In momentul când mi s'a încredinţat conducerea medicală, a declarat d. dr. G. Enescu, asistenţa medicală mergea foarte greu. Lipseau localurile trebuincioase scopului asigurărilor, personalul nu era suficient pregătit; iar probl-emelor de asistenţă nu li se dădea suficientă atenţie.

„Acum, asiguraţii cunosc din ce în ce mai bine avantagiile ce li se oferă prin lege şi faptul acesta trebuie subliniat.

„Dacă astăzi situaţia este alta, schimbarea se datoreşte câtorva factori în rândul cărora trebuiesc menţionate: desvoltarea la care a ajuns asigurările şi înţelegerea dovedită de conducerea casei centrale.

NOUI DISPENSARE

„Ca să înfăţişez în amănunţime organizarea actuală medicală a Casei de asigurări Bucureşti, mi-ar fi cu neputinţă. Mă voi mulţumi să amintesc, că s'au creiat noui dispensarii, cari pot satisface pe toţi asiguraţii bolnavi şi că orele de consultaţii s'au permanentizat potrivit intereselor fiecărei categorii de asiguraţi. Pot să vă afirm că tratamentele se dau cu cea mai sinceră atenţiune şi conştiinciozitate, atât asiguraţilor cât şi familiilor lor, cari însumează aproape doi până la trei din populaţia Bucureştilor, iar medicamentele sunt din cele mai bune şi din ambundenţă. Cu toate acestea elemente cu personalul erarhizat şi selecţionat de care dispunem, cu centrele de specialitate şi cu noua organizare a consultaţiilor la domiciliu, cu măsurile îndelung studiate în privinţa medicinei preventive se poate nădăjdui că vor înceta nemulţumirile şi că instituţia noastră va fi în curând în stare să satisfacă toate nevoile şi drepturile asiguraţilor.

„Programul nostru fiind întocmit pe o perioadă de 8—10 ani şi cum roadele încep abia să se arate nu aş putea spune altceva după numai trei ani de muncă. Şi apoi nu trebuie să stărui asupra acestei chestiuni de vreme ce instituţiunea noastră s'a îmbogăţit cu atâtea construcţiuni cari anul viitor înzestrate cu tot utilajul trebuincios vor satisface revendicările şi drepturile muncitorimei şi meşteşugărimei asigurate".

*

Spusele d-lui medic şef Enescu înfăţişează o situaţie reală şi îmbucurătoare. Noi le-am redat pentruca să se vadă că atunci când e bună voinţă se pot face lucruri bune.

Români şi Romance!

Pentru România de mâine a Românilor: nici un ac dela jidani!

Vino în „România Anticomunistă" pentru a ridica protestul tău, împotriva bolşevismului şi a organiza boicotul mărfii şi lo terii jidoveşti.

AVIZ

Societatea Generală de Gaz si de Electricitate

reaminteşte abonaţilor ei că, conform condiţiunilor generale de abonament şi în interesul lor, sunt datori a lua măsurile necesare pentru a apăra de frig contorii de gaz expuşi la îngheţ, acoperindu-i cu pături, câlţi, etc. şi a supraveghia ca în timpul gerului ferestrele, uşile şi coşurile de ventilaţie, unde se află aşezat contorul, să fie bine închise.

Pentru mai multă siguranţă, se recomandă întrebuinţarea spirtului denaturat în proporţie de o jumătate litru de buc. asupra capacităţii contorului, spirt pe care abonaţii sunt rugaţi să-l ţină la dispoziţia agenţilor Societăţii, singurii însărcinaţi cu turnarea lui în contori.

O cantină
pentru săraci

Frăţia Misionară „Patriarhul-Miron": patrivit învăţăturii Sf. Scripturi *„Cine nu iubeşte pe fratele său, rămâne în moarte"* (1 Ioan 3, 14) a întemeiat în localul său din str. Sf. Apostoli 40, o cantină, unde îşi găsesc hrana zilnică, sute de săraci pe timpul iernii. Neputând face faţă nevoilor indreptează acest apel către toţi bunii credincioşi, să trimită obolul lor, sau să facă mese după parastas".

Pentru inimile caritabile

Mihai Jolţa, de 70 ani, fiind bolnav de 2 ani de zile, din care în ultimul timp a da mbiagit de o mână şi un picior, şi neavând nici un ajutor de nicăeri, roagă pe bunii creştini să-l ajute cu ce o crede de cuviinţă.

Fundătura Băcăniţu nr. 9, prin Ferentari, Bucureşti.

Să aveţi intotdeauna o privire surâzătoare!

O femeie cu o înfăţişare deprimată nu inspiră decât compătimirea. Insă cum aţi putea să aveţi o aparenţă veselă şi sănătoasă dacă organismul vă este intoxicat de către toxine şi deşeuri? Inlăturaţi deci constipaţia cât mai curând cu ajutorul Laxativului Chatelain, care nu este o doctorie, ci un adevărat „reeducator al intestinului". Ca bază de agar-agar, de fucus iodat şi de sucuri intestinale. Laxativul Chatelain dezinfectează intestinul, fortifică mucoase sa şi elimină toate otrăvurile sale.

Laxativul Chatelain este un produs de încredere, el a făcut obiectul comunicărilor la Academia de Medicină şi la Academia de Ştiinţe.

La farmacii şi droguerii

ESTE UN PRODUS CHATELAIN
MARCA DE INCREDERE

FORUM şi OMNIA | Duşmanii oamenilor şi D-na Sherlock şi d. Holmes Demonul de argint şi revista

Pe urmele Iudei

Abatorul din București în stăpânirea jidanilor

Măcelarii angrosiști 80% jidani. Sigmund Birman și abatorul. Rolul fostului director Dinulescu

Am arătat în articolul de ieri, jalnica situație a comerțului de vite, ajuns, în întregime, pe mâna jidanilor, care au operat constituiți în carteluri.

In abatorul din Capitală stăpâni sunt astăzi următorii măcelari angrosiști: Avram Herșcovici, Marcu Iancovici, Osias Iancovici, Mendel Iancovici, Avram Iancovici, David Weiner, Iosif Weiner, I. S. și B. Creștinu (!?!), David Barder, Leibu Barder, Aurel Barder, Dudi Erlich, Buchov I. Ciocran și Ceair Buchov Ciocran, *jidani veniți din Asia Mică, supuși turci,* Jean Bercovici, Iulian Bercovici, Saul Eșanu, Mali Eșanu, David Berenstein, Herman Berenstein, Bernard Mendelovici, *care este conducătorul unui grup de 10 asociați, constituiți în cartel și având ramificații în intreaga țară,* H. Tzigelmann, Avram Bercovici, Sami Weintraub, *etc.*

Lista nu se oprește aci și ea cuprinde, înafara celor citați, pe asociații din provincie, cari procură vitele, înlăturând pe negustorii români.

CUM AU PATRUNS JIDANII IN ABATOR

Pentru a putea exercita comerțul de vite, în abatorul din Capitală, negustorul își inscrie firma la Camera de comerț și cere aprobarea Primăriei.

„Cercul comercianților angrosiști" și Direcțiunea abatorului avizează pentru fiecare cerere în parte.

Românii au încercat să se opună, dând aviz nefavorabil mai multor cereri, mai ales că solicitatorii jidani, cum este cazul fraților Ciocran, nu erau nici cetățeni români.

INTERVENȚIILE LUI SIGMUND BIRMAN. ROLUL UNOR COZI DE TOPOR

Față de refuzul unora din comercianții români de a se acorda mai multor jidani dreptul de a tăia vite în abator, Sigmund Birman, președintele Comunității jidovești din Capitală și senator liberal, a intervenit și a determinat pe anumiți consilieri comunali să se treacă peste avizul nefavorabil și să li se îngăduie acestor jidani exercitarea comerțului în abator.

Unul câte unul au pătruns toți indezirabilii, veniți de prin Galiția, dela Salonic sau din Asia Mică, până când jdanii au ajuns să aibă un procent de 80% „să facă ce poftesc, IAR CARNEA SĂ FIE TAIATĂ CUȘER, ADICĂ CHINUINDU-SE VITA, AȘA CUM SCRIE LA TALMUD.

La jidovirea abatorului din Capitală a contribuit într'o mare măsură și fostul director Vasile Dinulescu, ieșit astăzi la pensie.

Acesta, nemulțumit de atitudinea unor români, care nu voiau să se preteze la anumite aranjamente și în schimbul unor mici cadouri, care se ridicau până la 600.000 lei anual, a înlesnit tuturor jidanilor pătrunderea în abator.

Cahalul nu l-a uitat pe Dinulescu nici după ce a ieșit la pensie, numindu-l la Colectura Campus și Bassa ,unde este plătit gras.

Jidanii din abator au astăzi sprijinitori cu mult mai puternici și mai numeroși.

Ei nu se mai mulțumesc să intervină pentru un coreligionar, care „descalecă" acum în București și care vrea să vină și el la abator. Măcelarii jidani vor să isgonească astăzi pe români; bineînțeles nu pe românii, cameni de pale, care sunt dispuși la orice tranzacție, ci pe toți acei, care se împotrivesc invaziunei jidovești.

Indiferent dacă acești români fac sau nu politică, într'o grupare de dreapta sau într'un partid „de guvernământ", jidanii le-au jurat răsbunare și folosesc toate mijloacele pentru a-i distruge.

Ion Roșioru

Sănătatea studenților noastre...

Alimentația și igiena. Constatări sumbre. Cauze și efecte. Ce e de făcut?

Sănătatea studenților?

Iată ceva despre care dacă nu se vorbește decât din vreme în vreme e pentrucă nu avem încă un serviciu medical, organizat după toate cerințele moderne, pus la dispoziția celor cu sănătatea sdruncinată.

Și ar fi bine să se spună câte un cuvânt, să se sublinieze realitatea mult prea crâncenă. Că din discuție iese lumină. Iar lumină înseamnă asigurarea unei bune stări.

Cei ce cunosc, de altfel, viața de izbeliște a studenților noastre își dau lesne seama, că tineretul dorminc să se inițieze în ascunzișurile drumului sinuos luptă cu mirezii mari, cu lipsuri multiple. Or, lupta aceasta macină și distruge.

Distruge lent, dar sigur...

Pentru o mai bună edificare, reproducem câteva pasagii elocvente dintr'o anchetă făcută în populația studențiască de d. dr. Emil Pojoceanu:

CUM SE ALIMENTEAZA STUDENȚIMEA

„Pentru o bună parte din ei alimentația este cea furnizată de cantinele stulențești, cari dau o hrană mediocră, prea bogată în cărnuri, lipsită de hidrocarbonate și mai ales vegetale, presărată cu tot felul de condimente, spre a o face mai sapidă și uneori pentru a ascunde proasta calitate. De aci și frecvența diferitelor turburări gastro-intestinale, precum constipații, dispepsii, gastrite, ș. a.

IGIENA DIFICITARA

„In totul igiena studenților este deficitară. *Studentul, deși intelectual, nu pune în practică preceptele de igienă pe cari le-a învățat și nu este convins de cele mai elementare noțiuni de profilaxie. Este adevărat că mulți sunt săraci și duc o viață plină de lipsuri, însă, oricum, viața studențească actuală oferă mai multe facilități ca înainte. Igiena corporală, cea mai elementară, este neglijată, deși la Academie au posibilitatea de a face bae aproape gratuit. In fiecare an găsesc 30—35 cazuri de scabie și pediculoză.*

In camerele în care locuiesc mulți duc un trai foarte dezordonat, nerespectând nici cele mai simple norme de igienă a locuinței: curățenie, aerisire, etc.

PERICOLUL VENERIAN

„La intrarea în Facultate, 20—25% din tineri au deja la activul lor o boală venerică. Prin contrast cu această bogată experiență sexuală, tinerii manifestă o totală ignoranță asupra pericolului venerian și a mijloacelor elementare de profilaxie.

Vina ignoranței tineretului o poartă sistemul actual de educațiune și cei doi factori cari contribuie la ea: școala și familia.

CONSTATARE SUMBRA

„Tineretul nostru universitar se află în general într'o stare submediocră, din punct de vedere al sănătății.

Totuși, această elită intelectuală a țării nu are parte de asistență medicală, nici cât cel mai umil lucrător. Studentul trebue adesea să bată la ușile spitalelor și ale medicilor, cerând un ajutor care i se dă tot mai greu.

Se impune urgent o serie de măsuri cari să unifice și să extindă cele câteva inițiative izolate de până acum, apoi trebuiesc revizuite o serie întreagă de concepții cari s'au dovedit necorespunzătoare timpului".

CE E DE FACUT?

După ce d. dr. Pojoceanu discută problema pe toate laturile, aducând cifre statistice, pune următoarele interesante concluzii:

„In Facultăți, se simte nevoia tot mai urgentă de dispensarii. Căminurile studențești, sub orice formă ar funcționa, să aibă organizată o asistență medicală, o mică infirmerie cu cele necesare pentru un ajutor medical imediat. Noțiuni de fiziologie, igienă și patologie să fie predate studenților în Universități, sub formă de cursuri obligatorii, în primul an. Se impune crearea urgentă de sanatorii: sanatorii maritime pentru tuberculoze externe, sanatorii de altitudine pentru tuberculoză pulmonară, precum și case de odihnă și refacere pentru debili, anemici, predispuși, surmenați".

*

Da, ar fi de dorit să se creeze dispensarii pentru studențime. Cât mai multe și cât mai bine înzestrate.

Deasemeni, e imperios necesar clădirea de sanatorii. Numeroase sanatorii, că numai așa vom asigura o bună stare igienică studențimei, nădejdea de mâine a țării.

Victor Mocanu

Ludovic Boroș din Brașov e jidanul Weinfeld?

Din partea d-lui Leopold Blau din Brașov primim următorul denunț în privința individului LUDOVIC BOROȘ cum că acesta este de origină jidan și se numește Weinfeld. Inserăm mai jos acest denunț și așteptăm ca justiția să-și facă datoria:

Subsemnatul **LEOPOLD BLAU**, domiciliat în Brașov, Calea Victoriei No. 40, fost contabil la firma „EROFILM" din Brașov, Calea Victoriei No. 84, proprietatea individului **WEINFELD LUDOVIC BOROȘ**, îmi permit a vă aduce la cunoștință următoarele:

Astăzi am depus la registratura prefecturii județului Brașov, un denunț, care a fost înregistrat sub No. 223/937 rugându-vă să binevoiți a dispune ca celc relatate în acest denunț, să fie date publicității.

Am omis a menționa în denumtul depus Onor prefecturei județului, că numitul individ este cunoscut în orașul nostru, numai sub numele de Ludovic Boroș, deși numele lui adevărat este LUDOVIC WEINFELD, iar o schimbare de nume oficială, nu s'a făcut niciodată.

Spre o mai bună orientare îmi permit a vă mai da și următoarele explicațiuni:

Din denunțul depus de mine astăzi prefecturei județului Brașov, rezultă că numitul individ este un escroc în stil mare, frustând Statul cu sute de mii de lei, înșelând pe oricine poate iar cetățenia română este obținută tot prin fraude.

Pot dovedi că din anul 1931 până în anul 1936 a înșelat și firma „MERAURFILM" din București, str. Sfinților 13, cu câte 300.000 lei anual, adică cu peste un milion jumătate în calitate de comisionar al acestei firme, precum și toate celelalte menționate în denunț, pe care vi-l înaintez în copie:

DOMNULE PREFECT,

In conformitate cu ord. domnului ministru de interne, privitor la revizuirile cetățenilor, îmi permit a vă comunica următoarele:

Există în Brașov un domn LUDOVIC WEINFELD BOROȘ, cu domiciliul în Calea Victoriei No. 84, proprietarul firmei „Erofilm" care a reușit să obțină cetățenia română cu fraude și în consecință acea cetățenie trebuie să fie anulată.

Acest Weinfeld Boroș Ludovic, este născut în anul 1886 sau 1887 în Bekeșcsaba (Ungaria) are și a avut aparținerea în Bekeșcsaba; și a funcționat ca ucenic și lucrător într'o prăvălie de coloniale din Budapesta până la inceputul războiului mondial.

In Budapesta a fost căsătorit cu LILI GRUN de care a divorțat.

SERVICIUL MILITAR... IN UNGARIA

In război a făcut serviciul militar în Ungaria la un regiment de Honvezi din Bekeșcsaba sau Bekesgyula, iar ca plotonier pe frontul din Italia a fost făcut prizonier în Italia de unde s'a reintors la Budapesta în anul 1919 sau 1920.

In anul 1920 sau 1921 a intrat în viața lui prima dată în Transilvania în calitate de secretar al șarlatanului Ben Arcly Bey.

Aci în Brașov a făcut cunoștința și-lui Alex. Băcilă fost director al cinematografului Astra din Brașov, care pe atunci l-a angajat ca secretar al cinematografului Astra de aci din Brașov.

In această situație și calitate s'a căsătorit la Oradea cu Blanka Boroș, născută GOLDBERGER, divorțând de prima soție cu care se căsătorise la Budapesta în anul 1922 sau 1923.

CETAȚEAN... DIN ORADEA

In anul 1924 când a sosit ordin privitor la inscrierile de cetățenie, Weinfeld Boroș Ludovic s'a prezentat în Oradea, unde nu locuise niciodată, inducând în eroare pe funcționari, reușind astfel a fi inscris în lista de cetățenie. Tot astfel a procedat și cu situația militară la Cercul de recrutare din Oradea, reușind a fi inscris și a figura ca soldat.

Ca cetățean român trăiește din 1931 continuu aci în Brașov și ca proprietar al firmei „Erofilm" a câștigat și câștigă și astăzi milioane, dând totuși odată faliment, iar în fiecare an schimbă proprietatea firmei; în anul 1933-1934 a fost proprietar Ludovic Weinfeld Boroș, iar dela 1935 a făcut societate anonimă familiară.

De când există firma „Erofilm", incontinuu frustează fiscul, operând cu bilanțuri falșificate, incasând dela diferite cinematografe impozite pentru Stat și pe urmă nu le depune la ad-ția financiară, etc., în schimb nu neglijează să plece în fiecare an în străinătate de câte 3-4 ori pe an, iar soția lui a făcut un voiaj și în America, voiaj de plăcere, iar aci în Brașov, cheltuiesc zilnic 1000-1500 lei.

Cred că sunt în totul în asentimentul dispozițiunilor d-lui ministru de interne, privitor la cetățeniile ce urmează a fi imediat anulate, cele relatate mai sus corespunzând în totul adevărului.

FARA NICI UN COMENTARIU!

Pentru un șomeur bolnav

și trei copii flămânzi...

Am primit la redacție o scrisoare foarte emoționantă. Pe cât de simplă compusă, pe atât de înduioșătoare. Este vorba de mecanicul **TOMA STĂNESCU** din Capitală, str. Ogorului nr. 14, cale se sbate de multă vreme într'o crudă și grea mizerie. Coboritor dintr'o familie onorabilă — (ne scrie că tatăl său a fost procuror), — datorită unor vitrege împrejurări, Toma Stănescu se află astăzi bolnav în cea din urmă fază și muritor literalmente de foame. Fără prieteni, nerecunoscut de rude, suferindul din str. Ogorului este frământat mereu de gânduri negre și nu numai o singură dată a voit să-și pună capăt acestui traiu mizer. Cela ce l-a împiedecat însă să renunțe la disperatul act, a fost grija ce-o poartă celor trei copii ai săi cari ar rămâne pe drumuri, ai nimănui. Pentrucă Toma Stănescu are lângă patul său de suferință trei ingerași flămânzi și fără haine, trei copilași cari prin lipsurile lor înzecesc durerea tatălui.

Ne spune că fiii săi, de când a dat iarna, n'au avut niciodată foc în sobă. „Mi se sfâșie inima când îi văd — accentuează desnădăjduitul părinte — **tremurând de frig lângă mine...**" Este șomeur de aproape un an de zile. A bătut la multe uși, s'a rugat de nenumărați oameni cu vază pentru a-i face loc undeva să muncească.

Nimeni nu l-a ascultat. Abia în ultimul timp s'a găsit un suflet de creștin care a reușit să-i obțină un post modest la S. T. B. Dar acum Toma Stănescu este bolnav, copiii îi mor de foame, iar la S. T. B. trebuie să depună o garanție de 2000 lei.

Făcându-ne ecoul suferinței și foamei celor trei copii nevinovați din str. Ogorului, facem un călduros apel către inimile caritabile și'n special către mamele cari au copii, pentru a veni în ajutorul mecanicului Toma Stănescu.

Țara și „Porunca Vremii"

Continuăm a publica numele bunilor români, cari au răspuns apelului nostru pentru 10.000 de abonamente și cărora le mulțumim călduros.

Sold precedent Lei 2.009.200

Vasile Ioniță, oficiant sanitar, Roman	150
P. Veltănescu dă 2 abonamente pentru P. Lăzărescu, fierar, Severin și Matei Lăzărescu fierar, Severin	100
Gheorghe ...cu, cantor, Tulcea	100
Paul Dan, profesor, Tulcea	400
Dumitru Il Florea, Teleorman	100
C. M., Loco	800
Ioan Rusu Legumanu, Arad	100
Redis Ștefan, Arad	150
Preot Țincoca Ion, profesor, Iași	400
Preot Iosef Țincoca, Iași	300
Farmacia „La Inger", Rădăuți	300
Laurențiu Bran, paroh, Sălaș	150
Nicolae Iancu Păun, Buzău	25
Ioan Banu, învățător, Teleorman	150
Goia Constantin, Turda	150
M. Gârnet, învățător, Cahul	100
Ioan Belei, economn, Arad	25
Preot Fr. Giurgea Gh, Tulcea	150
Avramisu Titu, Gorj	100
Crețu Teodor, învățător, Trei-Scaune	150
Bălan Constantin, Dorohoi	300
Aurel Dinu Drăniic, Dolj	150
Dumitru Voina, Vaslui	150
Dr. Matache Ionescu-Romanați Tismana-Gorj	150
Irod Ignat, Iași și Panf. Iftimovici, Botoșani, plătite de I. Matei, student-Iași	50
Dr. Elena Bratu, avocat, Cluj	200
Păun Crăciun, Calliacra	150
Pavel Sasca, învățător, Bihor	300
I. Mărăcine-Botoșani dă 2 abonamente următorilor: Lazăr Butnariu-Botoșani și Toader Pantea-Botoșani	100
Reuniunea de citire și cânt a meseriașilor români, Arad	300
Secoșan Petru, secretar Casa Națională, Timiș-Torontal	600
Pamfile Simion a lui Gheorghe, Turda	50
Gheorghe Ioan a lui Ilie, Turda	50
Ioan Pamfile a lui Gavrilă, Turda	50
Econom preot I. Paraschiv, Iași	300
Grigore Olinici, Rădăuți,	100
Preot Lăzărescu Iuliu, Severin	300
Lucuța Atanasiu, Bihor	50
Vasile Costan, Baia	150
Dr. Coriolan Dragomir, medic veterinar Timiș-Torontal	600
Bălaș Titu, Mureș	50
Boar Gligore Rița, Mureș	25
Boar Nistor, Mureș	25
Pr. Gheorghe Doară, Vâlcea	120
Ilie Berghezan, Satu-Mare	400
Vasile I. N. Oprea, Dolj	100
Lotru Tipărescu, Mehedinți	400
Ioan Comănescu, preot Mogoșești-Olt	100
I. Apreutesesei, inv., Tecuci	450

Total general Lei 2.018.870

ARO: S'ssy cu Grace Moore

Corespondența redacției

D. ȘT. BALACI, învățător com. Ghincăuți-Hotin. Ceasul sfânt al socotelilor de care pomeniți în scrisoare, este aproape de tot. Puțină răbdare. Am luat notă de cele ce ne spuneți. Intr'un viitor articol vom arăta opiniei publice românești starea de plâns în care se găsesc provinciile noastre alipite, în special Basarabia.

Pentru izbânda de mâine, fiți veșnic la datorie.

D. MIHAIL ANDREESCU, student-Cernăuți. Vă mulțumim pentru prețioasele dv. informații. Statistica trimisă am alăturat-o dosarului respectiv. In curând vom demasca acel cuib al harhărilor.

D. IOAN N. DONESCU, Focșani. Am atras mereu atenția ministerului asupra cooperativelor. Vom reveni.

D. ION G. OCTAVA, Salonta. Despre jidovul David Kohn am mai primit unele informații de mare preț. Pe cât mai curând îl vom sgâlțâi niței La rând ca la moară.

D. COLA G. CIUMETTI, Bazargic. Articolul dv. „Minoritățile etnice în Stat" este foarte bine scris.

D. TUDOR IVANOV, muncitor, Comuna Ardeoni, jud. Durostor. V'am inscris cu plăcere în „România anticomunistă". Fiecare nouă adeziune ne înzecește puterile. Vă felicităm pentru sentimentele dv. românești.

D. VINTILA BERDAN, fost sublocotenent, Loco. Ne pare foarte rău că nu vă putem veni în ajutor. Insă chestiunea dv. este atât de delicată, încât am risca să ne suspende ziarul, în aceste vremuri când cenzura ne căsapește scrisul.

Adresați-vă din nou forurilor respective.

D. CONST. POPESCU-BALTENI - Cluj. Am luat notă de jidanul-maghiar Istvan Borbely. Vom căuta să-l scuturăm puțin.

ROZALIA ZASLAȚI-Lugoj. Vă mulțumim pentru informațiile trimise.

D. GH. ȚUGUI, Iacobeni-Dângeni-Botoșani. Credeți că un singur strigăt al ziarului nostru ar limpezi apele de acolo turburate de jidani? Oficialitatea noastră s'a obișnuit cu asemenea crime naționale. Nu vede, n'aude. Rămâne să ne facem singuri dreptate. E de prisos, cred, să vă mai spunem cum și ce puteți face.

PRIETENULUI DELA CALARAȘI-Lăpușna. De ce nu semnați manuscrisul? Această lipsă de curaj nu-i prea stă bine românului. Se vede treaba că nu-i nimic adevărat din cele ce ne scriți.

D. STELIAN POPESCU, Sibiu. Vom protesta.

D. GEORGE PREDELEANU, avocat-Brașov. Vă felicităm călduros pentru sentimentele dv. patriotice.

D. CORNELIU ZASLOȚI, profesor Lugoj. Regretăm că nu v'am putut publica articolul în numărul de Crăciun. Am primit atât material, încât, pentru a putea satisface pe toți, ne-ar fi trebuit cel puțin 100 pagini. Și noi am reușit să tipărim abia.... 30.

Capitol și Roxy: Marșul în noapte, jurnal Eclaire

Informațiuni

◆ **JOI 14 IANUARIE a. c, orele 10 seara, are loc în elegantele saloane ale Cercului Militar, sub patronajul d-lui MIRCEA CANCICOV, ministru de finanțe, tradiționalul BAL AL MEDICINEI, organizat de Societatea Studenților în Medicină în folosul sanatoriului studențesc de la Mangalia. La acest bal, pe lângă alte surprize inedite își vor da concursul numeroase vedete ale lumii artistice, printre care citâm pe d-șoarele: Mia Apostolescu, Liana Mihăilescu, Virginica Popescu și d-nii: C. Antoniu, Piu Mironescu și alții. Nu vor lipsi nici Jean Moscopol și Cristian Vasile, cari în fruntea a două orchestre: „Corologos" și „The Tango & Rumba Band", vor cânta amatorilor de dans cele mai en-vogue melodii românești și streine.**

Restaurant-Bar de primul rang și orchestra MOȚOI vor sta la dispoziția tuturor. Biletele, la sediul Societății: B-dul Schitul Măgureanu 2, telefon 36112, iar seara la casă.

❖ *IN VEDEREA construirii palatului Asociației generale a profesorilor secundari, numeroși profesori din învățământul secundar de toate categoriile, au admis ca să le oprească lunar câte 20 de lei din salariu timp de 3 ani de zile.*

Ministerul educației naționale a dispus ca aceste sume să fie reținute de către direcțiunile școlilor prin statele de plată și depuse apoi la institutia C. E. C.-ului din București pe numele Asociației.

❖ IERI dimineață, până la orele 12 și jumătate s'a întrunit la ministerul educației naționale, comisiunea pentru organizarea învățământului menajer.

Comisiunea a fost prezidată de către d. dr. ANGELESCU și la ea au luat parte d. prof. C. KIRIȚESCU și d. PURCARU, directorul general al învățământului profesional.

S'au luat măsuri în legătură cu buna funcționare a acestei ramuri a învățământului.

◆ **LA 31 IANUARIE 1937, în saloanele „Arta" sub patronajul D-nei și D-lui OCTAVIAN GOGA are loc BALUL ANUAL al Asociației Culturale-Sportive „IZBANDA".**

Program variat executat de membrii asociației, cu concursul celor mai talentați și apreciați artiști români.

◆ **D. prof. Mircea Djuvara, ministrul Justiției, a sosit aseară, cu Simplonul în Capitală, venind dela Paris și Nissa, unde și-a petrecut vacanța.**

SERVICIUL MARITIM român funcționează la ministerul de lucrări publice și comunicații până la 1 Aprilie a. c., când urmează — potrivit noului legi de organizare a ministerului aerului și marinei — să treacă pe lângă acest minister.

◆ **EXAMENELE de capacitate pentru specialitățile bucătărie și spălat-călcat se vor ține în localul școalei de menaj „FILIPESCU" din București, în ziua de 11 Mai pentru prima specialitate, iar pentru ultima la 25 Martie.**

Condițiunile de participare au apărut în „Monitorul Oficial" No. 285 din 7 Decembrie 1936.

Creditul meșteșugăresc și taberele de muncă

Conferința d-lui Vintilă Pantazopol

D. Vintilă F. Pantazopol, fost secretar general al ministerului muncii, a vorbit, în cadrul conferințelor organizate de Frontul

D. Vintilă Pantazopol

funcționarilor particulari, despre: „Creditul micii industrii și organizarea taberelor de muncă".

După ce face un istoric al problemei creditului în România, spune:

„Meseriașul român a fost și a rămas un nedreptățit, iar statul n'a făcut nimic sau foarte puțin, pentru gloata micilor meseriași. Pentru marea industrie a înființat de mult un credit care a ajutat-o în desvoltarea ei.

Cu agricultorii de asemeni statul a fost foarte darnic, numai pentru mica industrie nu s'au găsit fonduri.

Multă vreme s'a crezut în dispariția micii industrii.

De data aceasta se pare că problema merge către rezolvare. Proiectul de lege al creditului micii industrii a fost întocmit și poate — o dorim sincer — va fi votat în chiar actuala sesiune parlamentară.

Este un proect de bune intenții, care poate n'aduce deplina rezolvare a chestiunii, dar înseamnă un netăgăduit și însemnat pas înainte.

Examinând cea de a doua problemă de mare actualitate socială a organizării taberelor de muncă, a muncii de folos obștesc, cum îi se zice oficial, d. Vintilă Pantazopol crede că legea — cel puțin în forma în care este prezentată parlamentului — nu va duce la rezultate prea fericite.

Are dispoziținni timide și cu măsuri pe jumătate nu se poate introduce munca obligatorie; tinde mai mult la o perioadă de experimentare.

Comisariatele subversive ale jidanilor din România

Societățile jidovești sunt organizate după instrucțiunile Kominternului. Jidanii se consideră Stat în Stat. Noua tactică de luptă adoptată de comuniști

II

Am arătat în reportagiul de ieri cât de primejdioși sunt jidanii pentru viitorul țării noastre. Continuăm publicarea drăcescului COMUNICAT, care, pentru orice om cu scaun la cap, reprezintă o dovadă în plus că jidanii-ploșnițile acestea venetice, pripășite la noi — constituesc cea mai puternică piedică în calea desvoltării neamului românesc:

„IEȘIREA LA ACHȘARA". Nu va putea ești la achșara un tânăr, care nu poate dovedi că a conlucrat activ la KKL. „IȘUR" (dovada că a lucrat pentru KKL) nu va putea fi eliberată de comisariatul local, ci numai de COMISARIATUL GENERAL KKL din CERNAUȚI, TIMIȘOARA ȘI CHIȘINAU.

CUM SE OBȚINE UN „IȘYR" PENTRU EȘIREA LA ACHȘARA. Tinerii cari urmează să iasă la achșara, vor cere comisariatului KKL din localitatea respectivă un referat adresat Comisariatului General KKL ,în care va specifica. La ce acțiuni a participat în ultimul an, numărul carnetului ce-l posedă. CE SUMA A COLECTAT, la cari date, cu cari prilejuri. Biroul central KKL verifică aceste date în dosarul localității respective, controlează apoi cartoteca dela Conducerea Centrală a organizației din care face parte. Dacă se găsește în ordine, Comisariatul General HKL transmite HEHAKUTZ-ului aprobarea sa, în vederea eșirei la ahșara.

B. HALUTZIMI.

6. Cei ce se întorc dela ahșara. **Halutzimii înapoiați dela ahșara, și cari își așteaptă rândul la aliah, nu vo putea căpăta „IȘUR-UL" decât în aceste condițiuni. Ei nu vor trebui să dovedească că dela „HOFEȘ ALIAH" și până la „ALIAH" n'au lipsit dela activitatea pro KKL. „IȘURUL" lor se va emite tot pe baza unui referat al comisariatului verificat la Comisariatele Generale din București sau Cernăuți, Chișinău și Timișoara și controlat la cartea lui Hanhaga Harașit dela București. Halutimii sunt astfel ținuți și ei să aibe un „CARNET P. H." Comisariatele locale vor putea indica Centrului numele halutzimilor înapoați dela achșara și cari își neglijează datoria față de KKL.**

Se reamintește aici următoarea rezoluție a Congresului al 19-lea sionist: „Keren Hayessod desfășoară o activitate educativă în rândurile tineretului. Se folosește de concursul lor în ce privește acivitatea tehnică legată de campaniile K.H. Nu poate însă utiliza organizațiile tinerești și tineretul școlar pentru acțiuni în directă legătură cu colectarea de fonduri, cum ar fi bunăoară a face subscripții, încasa sume. La acțiunea de colectare, vor putea participa numai haverimii cari au depășit vârsta de 20 ani".

ORGANIZAȚII DE MESERIAȘI.

Haoved, etc. Regimul muncii pro KKL (Miștar Haawodah) impus tineretului halutian, este obligatoriu și pentru oamenii maturi inscriși în diverse organizații de achșara, ca Haoved, etc.

SOLICITATORII DE CERTIFICATE.

Pentru secțiunile sioniste, comisariat KKL și waadot altah. *Se amintește pc această cale repetatele deciziuni ale congresului sionist și ale marelui comitet de acțiune, că persoanele cari nu și-au făcut, în mod constant și corespunzător mijloacelor lor, datoria către Organizația Sionistă și Fondurile sioniste, nu vor putea fi luați în considerație de către Oficiul Palestinian pentru lista de candidați la aliah ce se supune în mod obicinuit spre examinare Comisiei Centrale de Aliah. Fondurile Sioniste și Org. Sionistă nu au posibilitatea de a da sau de a interveni în favoarea cuiva pentru un certificat de emigrare; ele au însă posibilitatea și datoria de a împiedeca dela beneficii sioniste pe acei cari nu și-au îndeplinit și nu-și îndeplinesc datoria sionistă.*

SECȚIUNILE ȘI WAADOT ALIAH, *nu vor mai putea face direct pe șeelon referatul lor privitor la îndeplinirea obligațiunilor de conlucrare și contribuție la fondurile sioniste. Secțiunile sioniste, etc. cărora li se cere să facă un asemenea referat, îl vor face separat, precizând în detalii când și cum s'a manifestat activitatea sionistă, conlucrarea și contribuția solicitantului, pentru FONDURI SIONISTE. Acest referat va fi direct îndintul Org. Sionste din România, sau Org. Sioniste din Bucovina, Basarabia și Transilvania — care îl vor verifica în lumina datelor cuprinse în el și îl vor trimite Oficiului Palestinean".*

Din instrucțiunile acestui Comunicat jidovesc, rezultă că jidanii din România se organizează AIDOMA după sistemul de organizare elaborat de Komintern.

ORGANIZAREA JIDANILOR STAT IN STAT

După cum se vede, din acest Comunicat și din atitudinea în general al NEAMULUI LUI IUDA, cele aproape 3 milioane (dacă n'or fi mai mulți?) de concetățeni de rit mozaic — fără să se considere legați de pământul pe care trăiesc, fură, se îmbogățesc în mod infam — vor și activează, pe toate căile să se constitule Stat în Stat.

Constituție? Lege? Guvern? Mofturi! Jidanii au un singur guvern: KAHALUL și o singură constituție: HOTARIRILE CONGRESELOR SIONISTE.

*

Iată, domnule Iuca, cum au reacționat jidanii — cu drepturi egale și, ceva mai mult, privilegiați de toți politicianii eșiți din sacul cu minciuni al democrației internaționale — contra admirabilei decizii, ce ați binevoit a o da în aplauzele țării întregi!

Dar acțiunea subversivă a jidovimei, nu se termină aci. Intr'un reportagiu viitor vom comenta „Comunicatul" și vom arăta că, în afară de toate societățile „culturale", „sportive", „de binefacere", etc., jidanii sunt constituiți într'un partid... de guvernământ, care este condus tot după „instrucțiunile" KOMINTERNULUI.

Sergiu Florescu

ULTIMA ORĂ

Guvernul își ia măsuri în vederea opoziției

Alegerile comunale și județene. Lupta partidelor de opoziție. O remaniere restrânsă

Guvernamentalii se pregătesc pentru trecerea în opoziție și caută să-și creeze o situație care să le permită a ține și după aceasta un contact strâns cu centrii de guvernare ai țării.

Toată lumea este de acord și guvernamentalii cei dintâi, că aceasta e ultima sesiune a actualului Parlament și că indiferent de momentul retragerii guvernului, la toamnă vom avea un Parlament nou.

Primul ministru și șeful partidului se îngrijesc așa dară să

D. GH. TATARASCU

păstreze un curent de opinie favorabil partidului liberal si în opoziție și, în vederea aceasta, au decis efectuarea alegerilor comunale și județene într'un moment când situația guvernului le poate permite să compteze încă pe un număr suficient de sufragii, prin aceia că în opinia publică nu este fixată încă formula probabilă a viitorului guvern.

Că partidul liberal nu va obține succese în aceste alegeri, e evident. Intâi pentru motivul că se găsește la sfârșit de guvernare și deci uzat față de masa alegătorilor si apoi fiindcă în marea majoritate a cazurilor, aceste alegeri se vor face acum tocmai în localitățile unde guvernul se simția mai slab și de aceea le-a amânat până acum. Oricum ar fi însă, alegerile acestea fără să fie un succes nu vor marca în nici un caz o înfrângere pentru guvern.

CELELALTE PARTIDE

Aceasta cu atât mai mult cu cât partidele de opoziție vor da și ele lupta în aceste alegeri și nu atât împotriva guvernului cât între ele.

Suntem departe de timpurile când partidul național-țărănesc se putea prevala de succesele electorale fiindcă este cert că de astădată alegerile vor da rezultate foarte variate și nici unul din partidele de opoziție nu va obține un succes real. Vor fi localități în care național-creștinii vor obține majorități sdrobitoare, vor fi altele în care național-țărăniștii vor putea compta pe succes, după cum Frontul Românesc își va avea și el izbânzile lui. Mai trebue de asemenea comptat și pe liberalii d-lui Gheorghe Brătianu cari au în mod necontestat popularitatea lor și vor obține nu în puține locuri, sufragiile alegătorilor.

Așa dară aceste alegeri dacă ar fi să le socotim ca o indicație pentru succesiune n'ar putea da decât una pentru un guvern de concentrare. E neîndoios că majoritatea locurilor o va obține guvernul care își are zestrea lui, iar restul se va împărți între celelalte partide în proporții cari nu vor permite nici unuia să se laude că a înregistrat un real succes.

ȘI O MICA REMANIERE

In afară de aceasta partidul dela guvern urmărește și plasarea unora dintre membrii săi la unele posturi de conducere, în câteva instituții ce dețin viața economică și financiară a țării.

Astfel se vor produce unele numiri cari vor descompleta cabinetul înlesnind astfel o remaniere restrânsă și menită a da satisfacție la două-trei din elementele nemulțumite din partid.

P. B.

Viscol puternic și zăpadă în toată țara

In Dobrogea viscolul a continuat să bată cu mai multă furie. Sulurile de zăpadă depuse pe linia dintre Bazaragic și Arman au atins înălțimea de peste jumătate metru.

Din această cauză trenurile și-au întrerupt circulația între stațiile Medgidia-Bazargic.

Viscolul însoțit de un vânt puternic a depus pe alocurea în Bucovina straturi mici de zăpadă.

Inspecțiunea de întreținere din Cernăuți anunță că pe unele locuri zăpada a atins înălțimea ce variază între 15—50 cm. Linia de manipulație din halta Ocna a fost complect înzăpezită.

Circulația trenurilor se face cu bruto normal, afară de linia îngustă Ciudei-Cosciuia unde bruto a fost redus cu 50 la sută.

*

Bacău, 13.—De două zile crivățul bate fără încetare, aducând mari cantități de zăpadă. In unele locuri adâncimea ei este de câte 2—3 metri, înfundând drumurile. In localitate viscolul a făcut numeroase stricăciuni, desvelind case, smulgând firmele și dărâmând gardurile.

Populația nevoiașă duce mare lipsă de lemne, cari s'au scumpit enorm pe piață.

*

Iași, 13. — Din cauza zăpezei abundente și a frigului, haite de lupi au început să apară în județ.

In satul Comana, o haită de lupi a intrat în stâna locuitorului Iftimie, sfârtecând câteva oi.

*

Constanța, 13. — *Pe șoseaua Tulcea-Babadag în apropiere de pădure a fost găsit astăzi dimineață cadavrul unui sătean care n'a putut fi identificat, neavând nici un act asupra lui.*

Cadavrul nu prezintă nici un semn de violență. Se crede că sătenul a murit din cauza gerului.

Franța oprește trimiterea de voluntari în Spania

— Franța și Germania își dau garanții reciproce. Forma concretă a asigurărilor. Acestea au fost confirmate în mod oficial —

Paris, 13 (Rador). — *In urma lungei întrevederi pe care d. DELBOS, ministrul Afacerilor Străine a avut-o azi cu d. FRANCOIS PONCET, ambasadorul Franței la Berlin, cercurile autorizate revin astăseară asupra asigurărilor schimbate între cancelarul Hitler și ambasadorul Franței la Berlin, în ce privește chestiunea Marocului spaniol, arătând că destinderea produsă între Franța și Reich dovedește valoarea unui fapt a cărui importanță nu trebuie supra estimată, dar a cărui semnificație nu trebuie să fie nici ea micșorată.*

D. Poncet încunoștiințase telefonic pe d. DELBOS — se spune în cercurile autorizate — despre declarațiile pline de curtenie și liniștitoare ale cancelarului Hitler, imediat după conversația sa cu șeful statului german. D. Delbos și d. Poncet au fost de părere că trebuia să se dea o formă concretă asigurărilor primite, printr'un comunicat destinat să apară în ziarele franceze și germane. Astfel, s'a remarcat cu satisfacție că ziarele berlineze au dat publicității azi, nota în chestiune.

In cercurile autorizate se consideră că astfel de fapte constitue o garanție împotriva instalării trupelor germane în Maroc. Dacă destinderea obținută se va accentua, se speră că vor pute afi examinate problemele mai generale, în suspensie între Franța și Reich.

In ce privește interzicerea trimiterilor de voluntari în Spania, conducătorii francezi sunt gata să aplice toate măsurile necesare cu condiția ca toate statele interesate să ia aceleași dispoziții.

De acord cu guvernul francez, cabinetul din Londra a adresat ultima notă către guvernele german, italian, sovietic și portughez. Demersul Angliei se explică prin urgența problemei, prin faptul că ea deține președinția comitetului de coordonare și însfârșit din cauza inițiativei luate de Anglia de a împiedica plecările de voluntari în Spania.

In ce o privește, Franța a socotit că nu poate lua o decizie

D. FRANCOIS PONCET

unilaterală. Pentru a-și arăta bunăvoința, guvernul francez va depune Joi în Parlament un proiect de lege cerând acordarea unor puteri speciale pentru a împiedica plecările de voluntari în Spania.

Intr'adevăr, dacă ar supune votului Parlamentului un simplu proiect de lege, acesta ar deveni aplicabil numai din clipa adoptării sale și guvernul nu ar mai fi în măsură atunci să aștepte hotărîrile altor state interesate.

Proectul de lege reia toate dispozițiile esențiale din proectul depus de curând de d. Desbons, în numele a numeroși deputați. Pe de altă parte guvernul francez dorește ca controlul să fie stabilit imediat ce va fi posibil atât în ce privește expedierile de arme, cât și în ce privește trimiterile de voluntari.

Proectul stabilit de către comitetul din Londra prevăzând instalarea unor comisiuni internaționale pe teritoriul spaniol a fost supus avizului celor două părți în conflict. Guvernul din Valencia a și dat un răspuns nu în întregime afirmativ. Junta din Burgos nu a răspuns încă.

In dorința de a vedea intervenind o soluție grabnică, guvernul francez a sugerat la Londra ca să se instituie controlul fără a se mai aștepta răspunsurile celorlalte guverne, în porturile de plecare și pentru tranzit, precum și pentru frontierele terestre din teritoriile francez și portughez, la căile de acces în Spania.

El își exprimă speranța că destinderea produsă în privința Marocului spaniol va putea avea o influență favorabilă pentru ansamblul problemelor internaționale cari țin de războiul civil din Spania.

D. Vaida a pățit-o cu Hafner

Un jidănaș, cu leafă la toate ministerele din București și la clubul național-țărănesc, cu metresă la mahala și în bune relații cu legația sovietică, pe numele cel adevărat HAFNER, îi trage d-lui Vaida o săpuneală în „Lupta", de o să-l țină minte toată viața.

Președintele Frontului Românesc a trimis o telegramă colonelului DE LA ROQUE, șeful partidului social francez, în care d. VAIDA mărturisește că „urmărește același scop" ca și omul politic francez.

Adică ce fel de scop ?

Salvarea patriilor respective din ghiarele amenințătoare ale anarhiei și apoi continuarea colaborării lor pe planul politicii externe, în cadrul ideii de state naționale.

Dar HAFNER sare ars.

Așa vrea să vină d. Vaida la putere ?

„URMARIND ACELAS SCOP CA ȘI COLONELUL DE LA ROQUE CUM ARE SA COLABOREZE MAINE D. VAIDA CU UN GUVERN FRANCEZ DE STANGA CARE ZADARNICEȘTE REALIZAREA SCOPULUI ȘEFULUI FASCIȘTILOR FRANCEZI ?"

Remarcăm aceste lucruri, nu pentru HAFNER, care în ce-l privește pe d. VAIDA, ar putea face foarte bine serviciul hârtiei higienice, ci pentru că ele înfățișează tipic, nemărginita impertinență iudaică.

Va să zică, HAFNER dă lecții lui VAIDA VOEVOD și-l săpunește.

Una la mână.

Al doilea, după jidănașul nostru cu ochelari, după „LUPTA" și după întreaga presă iudaică din România, guvernul dela București trebue să fie neapărat agreat de guvernul dela Paris.

Cu alte cuvinte ,de câte ori se schimbă guvernele de la Paris, trebue să se schimbe și cele dela București, căci altfel vede lucrurile HAFNER și cei din spatele lui...

Evident însă că jidanii pun chestiunea astfel, numai întrucât Pari-

D. ALEX. VAIDA VOEVOD

sul are acum un guvern socialist.

Dacă președintele consiliului francez ar fi d. TARDIEU, sau colonelul DE LA ROQUE, iar în Rodmânia puterea ar fi să revină național-țăraniștilor, HAFNER ar folosi argumente tocmai pe dos.

Nu, HAFNER nu e prost, e numai un jidan din cap în tălpi.

I. Țintă

Poetul Radu Gyr

victima naționalismului său vibrant

Am scris la timp, despre o mârșavă înscenare montată împotriva eminentului cărturar, profesorul RADU GYR.

Suntem în măsură să dăm informațiuni complete în privința recentelor ordine de revocare din funcțiunea sa de profesor la limba franceză, dela Școlile de Geniu și Aviație din Capitală. Ținem să atragem atenția dela început, că loviturile i-au fost îndreptate numai pentru crezul său naționalist, pentru românești sale gânduri.

Sforile au fost trase de aproape 10 luni, decând d. Radu Cyr a ținut o conferință la Cernăuți în care a atacat cu violență comunismul, politicianismul, tot putregaiul și farsa vieții actuale! Astfel și-a atras ura și răsbunarea primarului mason al orașului Cernăuți și a tuturor politicianilor, cari au căutat să-i monteze un proces la consiliul de Război.

Justiția Militară, conștientă de marea ei misiune românească a refuzat să deschidă acest proces. Canaliile politicianiste însă, atâtate au amenințat cu destituirea — astăzi fapt împlinit —a d-lui Radu Gyr. Ancheta ordonată în cursul lunii Mai a fost condusă de un faimos francmason, inspector general, mare cumulard, dezertor din partidul Național-Creștin, individ asupra căruia vom da relații ample. Ancheta a fost condusă cu multă perfidie și cu abile maniere. In fața răspunsurilor de admirabilă ținută românească ale d-lui Radu Gyr însă, ambele școli l-au chemat la catedră pe ziua de 1 Septembrie 1936.

Sforăriile și manevrele n'au încetat. La 1 Ianuarie 1937 au reușit să-l înlocuiască din funcțiunea sa de profesor.

Pretextele au fost pe cât de perfide, pe atât de perverse, cuprinzând nu numai inexactități și calomnii.

Repetăm ca să se știe: Toate acestea n'au lovit propriu zis pe Radu Gyr ci mișcarea din care face parte. Vom arăta aci un sciu nou de prigoană dusă împotriva cărturarilor legionari.

Marton Hertz

a fost asvârlit peste graniță

Astăzi după amiază va fi predat autorităților maghiare

In sfârșit, jidanul Marton Hertz, editorul celor mai imunde foiletoane și romane polițiste, cu care a legănat două generații de servitoare, a fost expediat aseară, sub escortă, spre punctul de frontieră Curtici.

Agentul iredentei maghiare, făcuse o cerere de suspendare a executării deciziei de expulzare ,pe care d. Dimitrie Iuca, ministrul de interne, o semnase împotriva jidovului Hertz, cerere care a fost judecată eri de Curtea de apel, urmând ca hotărîrea să fie dâtă în cursul zilei de astăzi. Cum însă hotărîrea va fi dată de dimineață, și cum decizia ministerului de interne urmează a fi executată imediat, indvidul Hertz va aștepta sub escortă, la Curtci, pronunțarea hotărîrii Curții de apel București, după care va fi asvârlit imediat în brațele jandarmilor maghiari, păzitorii săi de astăzi înainte.

Astfel, jidanul din Măcău, va fi alungat chiar după amiază, pentru totdeauna, de pe teritoriul țării, căreia i-a răsplătit ospitalitatea prin trădare.

Bravo domnule Iuca, și îți dorim încă un milion optsute de mii de succese similare.

ȘTIRI ȘI POLEMICI

IN VEDEREA retragerii de pe piață a monedelor de 100 lei și înlocuirii lor cu monete noi de nichel de aceiași valoare, ministerul de finanțe a cerut administrațiilor financiare să ia măsuri ca vechile monete de argint de 100 lei să nu mai fie date în circulație, din moment ce au fost primite de administrații în plăți, ci retrase și apoi ambalate în saci de câte 500 bucăți fiecare.

*

D. jude-prezident Ionel Stănescu a efectuat în cursul nopții de Luni o descindere la diverse tr'pouri. Cu această ocazie la un local din preajma liceului Lazăr au fost găsiți patru jucători, cari fiind socotiți infractori la legea interzicerii jocurilor de noroc au fost reținuți în stare de arest la dispoziția magistratului instructor

*

ASTAZI se întrunește la ministerul de finanțe comisia pentru reorganizarea creditului.

Se va lua în discuție proectul de lege al concordatului preventiv.

La ședință va lua parte și d. Dinu Brătianu, șeful partidului național-liberal.

*

D. ION MIHALACHE, președintele partidului național-țărănesc, a sosit azi dimineață în Capitală, venind dela Dobrești.

*

MINISTERUL de interne a fixat definitiv data alegerilor comunale, cari se vor face în toată țara în ziua de 25 Martie 1937.

*

RECTORUL și vice-rectorul universității din Vilna (Polonia) au demisionat din cauza imposibilității de a găsi o soluție sau, de a ajunge la o înțelegere cu studenții naționaliști, în vederea reînceperii cursurilor.

PROIECTUL de lege al minelor a fost luat în discuție ieri, la Cameră, de o comisie prezidată de d. VALER POP, ministrul industriei.

Au fost cercetate, anume, validările terenurilor particulare minere. Nu s'a ajuns la nici un rezultat.

Azi vor continua discuțiile.

*

AZI d. a. la ora 6, delegația economică a guvernului ține ședință la ministerul de industrie și comerț.

Pe ordinea de zi figurează remanierea listelor de compensație A. și B., precum și articolele noui, cari până acum erau libere la import și cari vor fi introduse în listele de contingente.

*

D. V. P. Sassu, ministrul agriculturii a desmințit aseară, știrea că ar demisiona din guvern spre a candida la locul de administrator la Banca Națională.

*

ZIUA de 24 Ianuarie va fi serbată în toată țara cu fastul obicinuit.

La București în afară de serbările cu caracter cultural și patriotic, seara va avea loc la Palatul Regal tradiționala reuniune a cavalerilor ordinului „Ferdinand I".

*

Mâine are loc la secția IV c. c. a Tribunalului de Ilfov procesul pretinsei agresiuni dela ziarul „Facla" întâmplată în luna Octombrie a anului 1934.

In acest proces principalul acuzat — se știe — este d. av. ION V. EMILIAN, conducătorul de azi al tinerei organizații naționaliste „SVASTICA DE FOC".

*

D. CARANFIL, fost ministru al aviației va solicita zilele acestea o audiență Suveranului pentru a înfățișa un memoriu în legătură cu problemele aviatice și cu cauzele plecării sale din fruntea acestui minister.

Deși unele gazete au ținut să desmintă convocarea în conferință a celor patru rectori ai universități lor din țară, totuși conferința a avut loc la ministerul educației naționale în ziua de 11 Ianuarie, așa după cum noi am anunțat la timp.

Asupra celor discutate în această conferință ținută Luni 11 Ianuarie dimineața și continuată apoi și după amiază sub președinția d-lui dr. C. ANGELESCU, ziarul nostru a dat amănuntele necesare în numărul său de eri.

*

UN ZIAR de un leu, care începe să se specializeze în lansarea informațiilor fanteziste, anunță că se tratează o colaborare între partidul agrar al d-lui CONST. ARGETOIANU și frontul constituțional al d-lor mareșal AVERESCU și GH. BRATIANU.

Această știre este desmințită de ambele partide, cari o socotesc drept o intrigă abilă pusă la cale de anumite cercuri jidovești.

*

D. VICTOR ANTONESCU, ministrul afacerilor străine, pleacă Luni dimineață, la Geneva, pentru a lua parte la ședințele Consiliului Ligei Națiunilor.

*

INSCRIERILE la examenul de capacitate pentru profesorii secundari care începe la 22 Februarie la Cluj și Iași, se mai pot adresa ministerului până la 15 Ianuarie.

*

Legea minelor, depusă pe biroul Camerei, va fi votată în actuala sesiune, contrar svonurilor că va fi retrasă și amânată.

Ea nu va trece însă fără serioase amendamente, depuse în cursul desbaterilor, amendamente redactate cu consimțământul guvernului.

Un ultim examen al proectului inițial, s'a făcut eri în consfătuirea dela d. Dinu Brătianu când s'a dat și forma definitivă a amendamentelor, după ce acestea fuseseră discutate în consfătuirea pe care a avut-o alaltăeri d. Valeriu Pop, ministrul industriei, cu parlamentarii din regiunile petrolifere.

*

UN GRUP de scriitori ne roagă să anunțăm pe toți colegii lor cari au fost impuși de fisc la plata impozitului literar — să fie prezenți mâine Joi 14 Ianuarie, orele 11 a. m. la Ministerul de finanțe (cabinetul ministrului) pentru ca, într'o audiență comună, să solicite d-lui Cancicov soluționarea acestei triste urgii care le scoate boarfele în stradă...

*

D. DR. C. ANGELESCU, ministrul Educației Naționale, a primit eri în audiență delegația comitetului A. L. A. C. I., care i-a prezentat un memoriu-protest în legătură cu înființarea școalei superioare de tehnică și practică comercială.

D. ministru s'a arătat surprins de modul cum funcționează acea școală și a dispus să se cerceteze situația spre satisfacerea dezideratelor exprimate de licențiații Academiei Comerciale.

*

Bălți, 12. — La Bălți ninge de două zile. Zăpada s'a depus într'un strat gros de o jumătate de metru.

Circulația este îngreunată.

*

Londra, 13 (Rador). — **In marele orașe din Anglia și Țara Galilor, gripa a făcut adevărate ravagii.**

Săptămâna trecută numai, au murit de gripă 768 persoane, dintre care 558 din regiunea de sud-est, cuprinzând și orașul Londra.

In ultimele patru săptămâni, gripa a făctu 1247 victime la Londra.

*

Detroit, 13 (Rador). — Din cauza grevelor, au trebuit până acum să înceteze lucrul 114.000 lucrători din industria automobilelor.

Un avion de transport

s'a prăbușit din cauza viscolului

— Din 13 persoane care se aflau pe bord, 12 sunt grav rănite, iar una a fost omorită —

Los Angelos, 13 (Rador'. — **Un avion de transport s'a prăbușit ieri după amiază în regiunea muntoasă Tehachapi, în apropiere de localitatea San Fernando.**

Avionul s'a sfărâmat complect. Din cele 13 persoane care se aflau pe bordul lui, una a fost omorîtă, iar celelalte 12 rănite sau lovite. Printre răniți sunt și cei trei membri ai echipajului.

Cauzele accidentului nu se cunosc încă.

*

Los Angelos, 13 (Rador). — **S'a stabilit că accidentul avionului de cursă prăbușit în apropiere de San Fernando se datorește unui viscol puternic, care s'a deslănțuit pe neașteptate.**

Pe bordul avionului se aflau doi piloți, o chelneriță și zece pasageri, printre cari și celebrul explorator Martin Johnson.

Imediat ce s'a aflat de accident, dela San Fernando au plecat echipe de salvare. Rămășițele avionului au fost descoperite pe o colină, la opt kilometri de oraș. Răniții au fost transportați la spital.

Aparatul făcea cursa între Salt Lake City și Los Angelos.

Accidentul dela bariera Măgurele

— Uu autobus sfărîmat de tren. Patru grav răniți —

Aseară pela orele 10 s'a întâmplat un grav accident, căruia au căzut victime patru persoane. Un autobus al S. T. B.-ului depe linia 42 încărcat cu pasageri, venea în plină viteză spre oraș. Șoferul probabil din cauza viscolului, n'a observat pasagiul de nivel cu bariera închisă. Cum mașina n'a mai putut fi oprit ăla timp, a rupt bariera, ajungând între linii.

In acel moment a sosit și trenul personal No. 9116 dinspre gara Filaret spre gara Dealul Spirei. Șoferul dându-și seama de groaznica nenorocire ce-l amenința, a încput să dea înapoi mașina. Trenul a atins totuși bara din față a autobusului, aruncând-o la o mare distanță.

Din fericire mașina nu s'a răsturnat, astfel că numai patru din pasageri s'au ales cu răni mai grave.

Până la sosirea ambulanțelor Salvării, cele patru victime au fost scoase din mașină și culcate pe niște paturi improvizate.

La spitalul Brâncovenesc au fost internați: *Voicu Luirau* din strada *Ștefan Ciobanu No. 70* și *Nicolae Mihalache* din str. Elena Nicolau 14 cari s'au ales cu leziuni la cap și la braț.

La spitalul de urgență au fost transportați: *Șerban Boja* din str. Maria Muscă 14 și *Iosif Scheitinger*, originar din Timișoara, care este cel mai grav rănit.

Celelalte persoane mai ușor rănite au fost pansate și lăsate apoi libere.

Șoferul a fost arestat.

Cercetările au continuat în tot timpul nopții.

40 agenți americani

co'aborează la prinderea ucigașului micului Mattson

New-York, 13 (Rador). — *Guvernul federal a trimis la Tacoma 40 așa numiți „G-men", cari vor colabora la prinderea răpitorului și ucigașului micului Mattson. Agenții „G-men" fac parte dintr'o poliție specială, creiată pentru exterminarea gangsterilor cari terorizează diferitele localități din America și sunt trimiși, după trebuință, acolo unde este nevoie de ei, încredințându-li-se puteri absolut discreționare.*

In căutarea asasinului au mai pornit și întregile forțe polițienești ale statului Washington, precum și sute de voluntari. In fiecare ceas sosesc noi oferte din partea cetățenilor indignați, cari cer să fie primiți ca voluntari.

Tipografia ziarului „Universul" str. Brezoianu

Cirant responsabil Gh. Dumitrache

C. S. 6 pagini 3 lei ANUL VI, No. 626 Vineri 15 Ianuarie 1937

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIU

Porunca Vremii

TRIBUNĂ ZILNICĂ DE LUPTĂ NAȚIONALĂ ȘI CREȘTINĂ

„Jidovul nimic nu are
Când vine 'ntr'un sat avut,
Num'o traistă în spinare
Şun suman vechi descusut.
Dar nu trece multă vreme,
Lucrurile s'au schimbat,
Satu 'ntreg în lipsă geme,
Juda-i putred de bogat!"

P. DULFU

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituții și sprijinitori; Lei 800 pentru orașe; Lei 600 pentru sate. Se primesc și abonamente pe 6 și 3 luni.

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii și Cecuri poștale (CEC) astfel: ABONAȚII PENTRU CONTUL 1221; DEPOZITARII „ „ 10405

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI I, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcție, redacție 4.1853; Ad-ție, publicitate 4.1852

Români îndreptați-vă copiii spre comerț și industrie, acaparate de jidani!

„Specificul" cazului Caranfil

de. Dr. ILIE RADULESCU

Deşi debarcarea d-lui N. Caranfil dela Ministerul Aerului şi Marinei a întrecut până şi răsturnarea d-lui Nicolae Titulescu, cu a cărui politică noi n'am fost totdeauna de acord, mă resemnasem totuşi la un desăvârşit mutism, cu toate că — dacă nu pentru altceva, cel puţin pentru cuvintele elogioase pe cari, cu câteva zile mai'nainte, le scrisesem în aceste coloane pentru fostul ministru al Aviaţiei — o obligaţie de cavalerism, faţă de mine însumi, mă obliga să-mi spun şi eu cuvântul în această tristă afacere.

Iată însă că o intervenţie la care nu mă mai aşteptam, după modul cu totul insolit în care a fost demisionat d. Caranfil, mă dezleagă de rezervele pe care singur mi le impusesem. Intr'adevăr, d. Virgil Kerciu, directorul ziarului „Ordinea", preşedintele Ligii Aviatorilor Români şi prietenul meu, reintors dela Paris, se socoteşte îndreptăţit să pună şi d-sa pecetea unei judecăţi personale pe aşa zisul caz Caranfil. Şi ce spune d. Kerciu? Iată, să vedeţi:

„prăbuşirea d-lui N. Caranfil nu m'a surprins. Plecarea d-sale o prevedeam şi, probabil, singur în această ţară. D. N. Caranfil n'avea nici o legătură cu aviaţia şi nici calităţi suficiente pentru a se putea menţine într'un post plin de răspunderi şi de-o covârşitoare importanţă pentru înarmarea ţării.

„Cu toată prietenia care mă lega de d. N. Caranfil, n'am ezitat, în faţa intereselor superioare ale ţării, în ziua numirii d-sale, să-mi spun răspicat părerea. Am sacrificat o prietenie pentru a preveni o dureroasă experienţă pentru ţară... Trecem de câtăva vreme printr'o criză... care se datoreşte unei slăbiciuni, manifestată în toate domeniile. Cazul Caranfil e specific. A sosit timpul să-i punem stavilă. Fiecare să-şi ia locul pe care-l merită prin muncă şi pricepere. Să înlăturăm pe viitor experienţele periculoase şi să lăsăm dreptul la conducere, celor născuţi şi dovediţi capabili de a face faţă posturilor de înaltă răspundere".

Aşa dar — după d. Kerciu — „specificul cazului" Caranfil e clar: fostul ministru al Aerului „nu era născut şi dovedit a face faţă postului de înaltă răspundere" pe care l-a deţinut. D. Caranfil a fost din contră „o dureroasă experienţă pentru ţară".

Aşa să fie oare? Fără să mă gândesc să sacrific, la rândul meu, o prietenie (cu d. Virgil Kerciu) să-mi dea voie directorul „Ordinei" să nu fiu deloc de-acord cu d-sa. Ba din contră să fiu foarte trist că „dureroasa experienţă pentru ţară" pe care a însemnat-o d. Caranfil la ministerul Aerului, s'a sfârşit atât de curând,

A fost însă, d. Caranfil o nenorocire la ministerul Aerului? Cum poate, în conştiinţa sa intimă, d. Kerciu, să afirme o asemenea monstruozitate? Dar nu numai pentru aviatori ori pentru iniţiaţi, ca d. Kerciu, în tainele, nepătrunse altora, ale Aviaţiei, ci pentru mulţi profani ca mine, nu este deloc un secret dezastrul pe care l-a moştenit, după urma d-lui Irimescu, d. Caranfil la Aer.

Haosul, lipsa de directivă, de entuziasm, de gospodărie, sărăcia, inexistenţa aviaţiei noastre acum doi ani? De ce-am mai vorbi! Inginerul N. Caranfil a făcut, s'a străduit şi-a reuşit să facă, în doi ani pentru Aviaţie, cât nu s'a făcut în zece. Şi nu numai pentru aviaţie, în sine, ci şi pentru industria aeronautică a ţării, care a ajuns sub Caranfil să fie nu numai naţională, dar şi etatizată, în proporţie de 90%.

Eu, cu mentalitatea omului de dreapta, cu starea de suflet a individului care militează pentru ideia de autoritate, se înţelege că nu pot să am decât cultul valorii. Numărului democraţiei haotice noi îi opunem superioritatea valorii individuale. Nu mă gândesc însă, un singur moment, să mă prevalez, în cazul de faţă, de principii. Cazul ing. N. Caranfil este de-o plasticitate, care impune luminos ori cui. O spun eu aceasta? Nu. O subliniază, din contră, cu o evidenţă categorică, însăşi succesiunea de situaţii, din ce în ce mai proeminente, prin care a trecut d. Caranfil. Numit subsecretar de stat, d. Caranfil a obţinut mai întâi autonomia tehnică şi financiară a subsecretariatului Aerului. Ciosvârta aceasta de minister s'a transformat apoi în departament plin. Ba, i s'a adăugat încă şi Marina. Ce însemna aceasta? Că d. Caranfil face treabă. Ba, mai mult: că este preţuit; de aceia, desigur i se acorda şi atâta încredere, galoane peste galoane.

(Urmare în pag. III-a)

Campania antireligioasă se continuă în Rusia, profanându-se şi distrugându-se toate bisericile creştine. Ilustre monumente ale credinţei şi ale artei creştine au fost devastate sau rase de pe pământ.

In prezenta fotografie se vede o biserică transformată în cârciumă în vreme ce în curte s'a plantat tutun.

Mussolini — pilot militar

de N. CREVEDIA

Agenţia „Rador" anunţă că d. Mussolini şi-a luat zilele acestea brevetul de pilot militar. El şi-a dat, în faţa unei comisiuni speciale, toate probele care, se ştie, mai ales pentru piloţii militari, nu sunt aşa de uşoare.

Intr'un articol mai de demult, scriam, tot în aceste coloane, despre cei şase miniştri italieni cari, după înapoierea din campania abisiniană, depuneau jurământul în uniformă fascistă, cu centură şi cisme: miniştrii aceştia, toţi tineri între 30 şi 36 de ani, erau toţi piloţi aviatori şi în războiul din Eritreea conduseseră câte o escadrilă.

Acum, iată că şi Ducele, la vârsta de 55 de ani, nu ezită să ia d'a capo deprinderea dumnezeeştei arte a sborului, aşa cum de altfel multe învăţături le-a luat el dela început în viaţa lui atât de agitată şi de prodigioasă.

Mussolini a disprețuit întotdeauna primejdia. („Caută şi înfruntă pericolul!" — spune o deviză fascistă). Ducele Italiei şofează de mult timp, ceeace n'ar părea un lucru prea extraordinar în aparenţă, dar el a ţinut cași propriul său vehicul să şi-l conducă singur. E şi aceasta, vedeţi, o formă de dictatură, după cum ar pune un adversar al fascismului!

Pilotajul este un risc cu mult mai mare. In aviaţie, fiecare metru de atmosferă parcurs este o adevărată victorie şi surprizele, după atâtea cazuri văzute sunt atât de mari, încât s'ar putea pe drept spune că un aviator înnoată întotdeauna pe apele morţii. Nimic nu s'a inventat până acum în aviaţie care să asigure maximele probabilităţi de siguranţă. Nici mijlocul de călătorie cu avionul nu l-a disprețuit d. Mussolini şi, dacă nu ne înşelăm, el poseda încă de acum câtiva ani, un brevet de pilot civil.

Mussolini e un visionar şi un adevărat zeu al grandoarei. Câţi a gustat din cereasca beatitudine a sborului, au văzut ce perspectivă are atunci cugetul nostru, cum se schimbă credinţa noastră despre lume şi despre oameni şi cum se înalţă şi se purifică sufletul nostru. Aş propune ca toţi acei cari aspiră la un post de conducere să fie obligaţi să-şi ia un brevet de pilot, să-şi facă educaţia acolo în şcoala înaltă a aerului...

Ducele şi-a luat brevetul de pilot, ca să-şi desăvârşească şi să-şi oţelească şi mai mult temperamentul său de cârmuitor înăscut şi să-şi antreneze spiritul în azurul tinereţii eterne a sborului care într'un fel înseamnă filosofie, adică înţelepciune. El se pune, pedealtă parte, la curent cu propria sa doctrină, o doctrină eroică, doctrina ridicării frunţilor şi-a înălţării. Eroismul, dealtfel, pare a nu mai fi de acum în Italia o şcoală, un sistem de educaţie. După 14 ani, el a trecut ca o a doua natură în sângele, în spiritul naţiunii. Mobilizarea pentru Eritreea, la 20 de ani numai după războiul cel mare, a dat spectacolul unui entuziasm unic în istoria lumii. Iată-i pe înşişi fiii lui Mussolini — unul de 18, altul de 20 ani — tineri şi frumoşi ca nişte chipuri din mitologie, cum se urcă pe aparatele lor de vânătoare şi merg să înfrunte moartea. La sfârşitul campaniei, se întorc cu aceeaşi însufleţire naturală, deşi avioanele pe care activaseră erau ciuruite de gloanţe.

Cu câtiva ani în urmă, acelaş eroism fascist, transformat în fierul sburător al escadrilei condusă de Italo Balbo, traversa în triunghiu Atlanticul, spre cea mai mare glorie a Romei şi a Ducelui ei.

Mă gândesc acum, ca şi atunci când scriam despre cei şase miniştri, şi oridecâteori îmi vine în minte Italia cu fascismul şi cu Ducele ei cu tot. Oare, noi ce am făcut pentru o nouă creştere a omului, ce am făcut noi pentru înălţarea şi spiritualizarea acestui homo democraticus de aci dela gurile Dunării, din cojoacele lui Ovidiu? La noi, înşişi capii aviaţiei nu ştiu să sboare, ori dacă au sburat cândva, dela o anumită vârstă, trec şi fac birocratism. Ce să fac, Domnule? Am nevastă, am copii!

La noi, miniştrii, cu şefii lor de cabinet au maşini speciale şi la fiecare maşină, un şofer îngalonat ca un comandor.

(Urmare în pagina 2-a)

Rasa agenţiei „Havas"

Cine nu şi-a dat încă seama de forţa pe care o reprezintă în Univers presa şi finanţa jidovească, incontestabil că a putut să se convingă de aceasta în ultimele zile, când întreaga Europă a trecut prin cele mai grele momente de tensiune, ce ameninţau să ia proporţiile unei conflagraţii mondiale.

Nu vom insista aci nici asupra motivelor cari au determinat agenţia d-lui Finaly şi întreaga presă jidovească din străinătate şi dela noi să alarmeze lumea şi nici asupra efectelor pe cari bursa internaţională le-a înregistrat spre folosul câtorva bancheri jidani. Pentru noi se pune aceiaşi gravă problemă pe care am discutat-o aci în nenumărate rânduri şi pe care timpul ne-o conturează din ce în ce mai mult ca piatra unghiulară a siguranţei noastre ca stat independent în toate acţiunile lui. Problema jidovească se desprinde astăzi şi mai clar de pe întregul canevas al intrigilor internaţionale şi evidenţiază şi mai mult pericolul pe care noi l-am semnalat.

Eri a trecut frontiera între baionete Marton Hertz, unul dintre jidanii pe care ţara i-a răbdat pe pământul ei aproape douăzeci de ani şi pe care acesta a răsplătit-o prin cea mai mişeleaască trădare. S'ar putea spune însă că aceasta este o excepţie şi nu un exemplu luat din zecile de mii, dar viaţa politică şi economică internaţională înregistrează zilnic trădări, înşelăciuni şi încercări de corupere din partea exponenţilor jidani cu titluri de bancheri şi ranguri de noblețe, acestea sunt oare tot nefericite excepţiuni, cum îndrăsnea să scrie cineva acum câteva zile?

Desigur că nu. Acesta este specificul rasei jidoveşti pe care foarte bine îl caracteriza odinioară Gobineau *„drept un complex de caractere fizice şi psihice, care lucrează ca un factor distructiv în diversele manifestări de viaţă ale poporului în sânul căruia trăieşte"*.

Dealtfel astăzi se pare că nu mai cuvântăm într'un pustiu şi nici cuvintele noastre nu mai par utopice, umaniştilor internaţionali dela Amsterdam şi Geneva, căci iată Polonia cu care împărţim cel mai mare procent de jidani din lume, a început în parlament să discute problema reducerii numărului jidanilor stabiliţi acolo.

Deputaţii Zalevschi şi Budzynschi au cerut reducerea numărului jidanilor din Polonia, iar vice mareşalul dietei poloneze nu s'a temut să declare că în ceeace priveşte evreii oricare naţiune are dreptul să îndepărteze toate anormalităţile vieţei ei de stat şi să excludă orice forţe străine. „Din această cauză — spune d. Miedzynski, — Polonia are dreptul SA FACA SA DISPARA prin toate mijloacele pe care le are la dispoziţie, marile aglomeraţii de evrei la ţară".

Iată dar problema jidovească angajată serios spre rezolvare în Statul vecin şi amic în toate suferinţele, care înregistrează după ultimele statistici un procent de 11 la sută, faţă de noi care avem 10 la sută jidani Şi suntem siguri că problema va fi rezolvată cu toate fulgerele aruncate de presa jidovească internaţională asupra Poloniei, fiindcă acolo spre deosebire de noi, lumea politică s'a convins de marea primejdie pe care o reprezintă o masă compactă de jidani în sânul unei naţiuni ameninţate în orice clipă la hotarele ei.

O, cum se găsesc de uşor fraze convingătoare, atunci când cade năframa de pe ochii omului politic şi să-l auziţi atunci vorbind despre specificul naţional „ca factor determinant prin el însuşi al vieţii naţionale" etc., etc. Aşa se întâmplă când rătăcitul se întoarce la fumul vetrei strămoşeşti în spuza căreia găseşte întotdeauna aprinşi cărbunii focului etern.

D. Beck este de astăzi înainte un huligan oarecare şi numele său va fi proscris alături de al d-lui Hitler şi Mussolini.

Pentru toţi afară de noi, teoria raselor tari emisă de Gobineau în prima jumătate a secolului trecut, a devenit un adevăr:

„Fiii lui Sem şi Cham au încetat de a mai figura în primele rânduri ale popoarelor şi în loc de a întemeia şi conduce state, AU FORMAT ELEMENTUL CORUPTIV".

Iată dar mijlocul prin care rassa agenţiei Havas era pe punctul să provoace un război şi nu se ştie dacă în cele din urmă nu va isbuti.

CAND SE VOR DESCHIDE OARE OCHII ACEIA CARI TREBUE INTR'ADEVAR SA VADA?

I. Stoenescu

O grevă educativă în Franţa

de I. DIACONESCU

Agenţia Rador *comunică:*

„Greva tehnicienilor din industria metalurgică continuă. Toate marile uzini stau închise.

„O mare nemulţumire domneşte printre lucrători împotriva atitudinei tehnicienilor".

Cată să descifrăm sensul acestei telegrame, care, pentru cititorul de z'are, necunoscător al stărilor de lucruri din Franţa, nu spune mare lucru.

Iată despre ce este vorba:

Oraşul Lille e unul dintre cele mai importante centre ale industriei metalurgice din Franţa.

In special, metalurgia din Lille fabrică scule de război pentru apărarea naţională franceză.

Lucrătorii metalurgişti din Lille, sub instigaţia sindicatelor comuniste şi socialiste, au făcut grevă timp de aproape o lună de zile.

In această vreme uzinele de arme nu au lucrat nimic.

Guvernul d-lui Blum a venit ulterior cu legile arbitrajului obligator, cari au dat satisfacţie muncitorilor.

Acestora li s'au mărit salariile, li s'au micşorat orele de lucru ,li s'au întărit drepturile de a declara grevă după plac, etc.

Dar producţia fabricilor nu e condiţionată numai de munca lucrătorilor, ci şi de a inginerilor şi tehnicienilor, mai ales de munca acestora, care presupune altceva decât forţa musculară şi timp petrecut în uzină.

Ori, lucrătorii de rând, cari au de partea lor numărul, şi-au spus: ce ne pasă nouă de inginerii şi de tehnicienii, cari în timpul grevei noastre au trebuit să stea ca şi noi cu braţele încrucişate, necâştigând nimic?

Noi, lucrătorii suntem numărul, noi forţa, noi facem dreptul pentru toţi.

Inginerii şi tehnicienii să se supună voinţei noastre.

Şi ce ne pasă că apărarea naţională suferă, prin încetarea lucrului în fabricile de arme?

Voinţa muncitorească e deasupra intereselor Franţei.

Dar inginerii şi tehnicienii, cari nu sunt socialişti, ci patrioţi, după terminarea grevei muncitorilor comunişti, au declarat la rândul lor o altă grevă.

Să vedeţi dvs., domnilor muncitori, că numai cu voi, DAR FARA NOI, fabricile nu vor merge nici de azi înainte.

Noi nu am câştigat nimic pe timpul grevei voastre, dar nici voi nu veţi câştiga nimic pe timpul grevei noastre, pentrucă în legile votate de guvernul Blum nu se prevede plata zilelor nelucrate, dacă suspendarea muncii nu rezultă dintr'un conflict între patroni şi muncitori.

(Continuare în pagina II-a)

Camaşa de forţă

Surâzătorul domn Popescu

La una dintre expoziţiile unui studio de fotografii depe calea Victoriei (sub „Adriatica)", între alte portrete de şanteze şi mirese, oricine poate vedea o fotografie interesantă.

Ea reprezintă pe d. av. Popescu-Topoloveni.

D. Popescu-Topoloveni, o mare personalitate, ştiţi că este naţional-ţărănesc: e secretarul general al organizaţiei naţional-ţărăniste din Capitală şi mâna dreaptă a d-lui Ion Mihalache.

Dar ce-au aface toate acestea cu fotografia din calea Victoriei?

Ba au.

D. Popescu-Prostoloveni ăsta, până deunăzi, era un biet tânăr dela coada vacii care se servea de măneca hainei, în loc de batistă.

Acum, d. Prostescu-Topoloveni e îmbrăcat după ultimul jurnal dela Paris.

Şi încă nici asta nu-i deajuns.

D. Topoloveni s'a fotografiat râzând. Râzând, domnule, ca actorii ăia de cinema, irezistibili. Ca Clark Gable şi ca Richard de Cortez.

Domnul Popescu, are bineînţeles, şi ceas la mână şi gene lungi, false.

Are barim don'juanul ţărănist dinţi frumoşi?

Da de unde!

Nişte ăia laţi, ca seminţele de dovleac.

Şi ca să i se pară prostoloveanului că sunt dinţi cu adevărat fini, dinţi de actor de cinema, l-a pus pe fotograf să-i sufle cu aur.

Şi dinţii lui Monsieur Popesco-Topoloveni dau impresia că sunt înşi plini de mămăligă...

Două epigrame ale lui A. C. Cuza

De oarece sunt mai actuale ca oricând, reproducem următoarele epigrame scrise acum 40 de ani de marele A .C. Cuza:

UNUI ZIARIST

Ca ziarist şi bun Român,
Tu zilnic faci minuni:
Idei tăiate împrejur
Şi proză cu perciuni.

UNUIA CARE A TRECUT LA CREŞTINISM

Zadarnic te-ai mai ostenit
Să te botezi jupâne —
Căci apa-i trecătoare
Dar jidovul rămâne.

Adu, Doamne, şi-acel ceas!...

Cela-ce aduce JIDOVIMII tărie mai presus de fire,
Nici o virtute alta nu e decât grozava lor unire!
Un fir de păr când unui JIDOV i-ar smulge un creştin din barbă,
Se mişcă JIDANIMEA toată, cum vântul mişcă-a luncii iarbă!...

In ceasul fericit, pe care ar fi cândva să ni-l dea ani, —
Când toţi Românii, gând şi suflet, vor fi uniţi cum sunt JIDANII —
In mai puţin de-o lună, IUDA şi-ar aduna întreaga turmă
Şi, din păduchii lui, în ţară n'ar mai rămâne nici o urmă!

Radu Bardă

Bari...

Numele duo-silabic al acestui port străvechiu de pe Marea Adriatică, a fost popularizat şi în ţară la noi de către reclamele ce s'au făcut târgului internaţional oriental ce se ţine în fie care an acolo. La care târg, fireşte că ţara noastră nu participă, — sau cel puţin n'a participat până acuma cu nici un reprezentant al industriei şi negoţului românesc, — deşi Italia este una din cele mai importante cumpărătoare de vite, de lemnărie, de legume uscate, de cereale şi de petrol. Mărfuri cari precum se ştie se produc în Român a din abundenţă.

Dar Bari nu este numai un port oarecare, ci mai presus de toate un foarte elocvent indiciu al forţei de creaţie fascistă. Văzând ce s'a realizat acolo şi mai ales cum s'a realizat, am putut sesiza în chip direct spiritul profetic şi continuitatea de eforturi aproape miraculoasă a regimului fascist.

In 1920 Bari era un port obscur, pensionarul unor glorioase tradiţii, însă lipsit de perspective, de bogăţie, de mişcare şi de viaţă. Inainte de a cuceri puterea, Ducele a făgăduit că va realiza aci unul din cele mai importante porturi europene pentru comerţul cu Orientul. Şi nu numai că s'a ţinut de cuvânt, dar graţie unor conjuncţiuni favorabile, a fost în fericita poziţiune de a-şi depăşi chiar făgăduelile făcute atunci.

Astăzi BARI nu mai e de recunoscut pentru aceia cari l'au văzut nu mai departe de cât acum zece ani. S'a construit un port gigantic — actualmente în curs de desăvârşire; — alături de oraşul vechiu, s'a clădit o splendidă cetate nouă care străluce ca soarele din toate marmorele sale deasupra apelor adriatice. Adăugaţi la acestea căile de comunicaţii, nenumăratele lucrări de utilitate publică şi acel inimitabil duh de viaţă şi de acţiune trepidantă pe care numai fasciştii ştiu să-l insufle tuturor operilor lor de mari dimensiuni şi veţi avea imaginea aproximativă a acestui centru comercial şi maritim reînviat.

Cum se înţelege lesne, regimul a creiat cadrul, a edificat armătura materială a operii. Localnicii trebuiau s'o completeze cu partea lor de contribuţie să suscite aci mişcarea, acţiunea, efortul lucrativ, belşugul şi prosperitatea. Şi această din urmă sarcină şi-au asumat'o mai mulţi oameni de acţiune din acea provincie, în frunte cu marele şi cunoscutul industriaş LA ROCA, cari au iniţiat şi au organizat târgul internaţional anual din acel port, FIERA DI LEVANTE.

Coordonând eforturile combinate ale centrului, ale provinciei, ale corporaţiunilor şi ale municipalităţii, oamenii aceştia au izbutit să creeze aci unul din cele mai moderne şi mai importante târguri internaţionale din întreg Orientul, cu tendinţa fermă de a atrage aci schimburile şi afacerile cele mai fructuoase din Adriatica de jos şi din Mediterana Orientală.

După cum era şi de aşteptat, la începutul lucrărilor au mers greu, reînoirea unui port amortit de secole şi determinarea bruscă a traficului într'un anume punct, implicând o muncă asiduă şi sacrificii materiale enorme. Cu optimismul său robust însă, cu puterea sa de iniţiativă şi cu energia sa clarvăzătoare, d. LA ROCA a biruit toate aceste piedici şi a imprimat târgului oriental din Bari un ritm de activitate, o organizaţie savantă şi o amploare cari suscită deopotrivă interesul şi admiraţia. Iar crearea noului imperiu abisinian i-a venit în ajutor de o manieră cu adevărat providenţială. Deoarece e evident că imediat ce Etiopia va începe a fi pusă în valoare din punct de vedere economic, o mare parte a schimburilor comerciale dintre metropolă şi imperiu se va efectua pe aci.

Iată de ce credem, că măcar acum, în 1937, comercianţii şi industriaşii români pe cari-i interesează importul şi exportul din şi în Italia, n'ar trebui să neglijeze târgul internaţional din Bari, ci să-l onoreze cu participarea lor. Jar oficialitatea ar trebui să sprijine această iniţiativă cu atât mai mult, cu cât pe mare mărfurile noastre ajung mai ieftin în Italia şi mult mai în măsură să înfrunte concurenţa acelora cari oferă produse similare celor prezentate de noi.

Nicolae Bogdan

SPORT

In sprijinul sportului şcolar

O iniţiativă care merită să fie menţionată

Una din marile lacune ale sportului şi educaţiei fizice şcolare o constituie, fără îndoială, lipsa terenurilor şi instalaţiunilor necesare.

In Capitală, în special, lipsa ia un caracter grav, dat fiind pe deoparte, numărul extrem de mare al şcolilor, iar pe de altă parte, insuficienţa terenurilor amenajate.

Sesizată de această situaţie, care dăuna bunei educaţii a elevilor cât şi disciplinei şcolare, Primăria Sect. I. Galben a luat o fericită iniţiativă.

In cuprinsul acestui sector se găseşte un vast teren — fostul Velodrom — situat pe Şoseaua Ştefan cel Mare, pe care primăria l-a transformat din toamna trecută într'un parc sportiv de recreaţie pentru tineretul şcolilor secundare din acest cartier în număr de aproape 5000 de elevi, reprezentând zece şcoli.

De comun acord cu profesorii de educaţie fizică, s'au amenajat diferite terenuri care au şi fost puse la dispoziţia elevilor.

Fiecare şcoală din cartier are la dispoziţia ei, o zi sau două pe săptămână, când elevii vin la stadion şi practică diferite sporturi sub supravegherea profesorului de educaţie fizică, ajutat de un student din anul III al I. S. E. F.-ului.

In momentul de faţă, stadionul posedă:

a) patru terenuri de football şi handball, sport excelent pentru tineri,

b) trei terenuri de volleyball,

c) un teren de basketball,

d) pistă şi instalaţiuni pentru atletism,

e) o pistă de ciclism.

Pe măsură ce va fi nevoie, Primăria va face noi amenajări.

Şcoala, după cum era şi natural, nu a putut fi decât mulţumită de grija pe care primăria acestui sector o poartă tineretului şcolar şi extragem din adresa d-lui V. ŞUTEU, directorul liceului Cantemir, trimisă Consiliului Municipal dela Sect. I. Galben:

„Felicităm Primăria Sect. I Galben pentru iniţiativa de a amenaja Velodromul într'un parc sportiv destinat elevilor.

Este o mare operă educativă pe care o faceţi şi pentru care vă aducem cele mai alese mulţumiri".

Ar fi de dorit ca fiecare primărie de sector să rezerve un spaţiu destinat şcoalelor din cartier, pe care să-l amenajeze într'un mic parc sportiv şi să-l pună la dispoziţia tineretului şcolar.

S'ar realiza astfel o mai strânsă legătură între şcoală şi elevi, s'ar evita exagerările la care duce sportul necontrolat şi, mai ales, s'ar întări disciplina şcolară care trebuie să recunoaştem lasă mult de dorit mai ales în Capitală.

Rep.

Cine face gazetărie sportivă...

VERGILIU CAROLA ERLICH-Economu (reporter sportiv la „Radio"), jidan.

JACK BERARU (Gazeta), jidan.

MORITZ BEILIS-lis (Gazeta Sporturilor), jidan.

AL. MUNTEANU (directorul Gazetei Sporturilor), jidan.

WILLY FIROIU - Feinştein (Lupta) jidan.

AD. LERRY (Ordinea) jidan.

FRAŢII VOGEL (Dimineaţa), jidani.

SILVIU HERESCU-Herşcovici (Gazeta), jidan.

RICI şi BARBU BERCEANU (Rampa), jidani.

I. AVRAMESCU (Zorile) jidan.

MASSLER-MASS (Ordinea), jidan.

Seria e aproape interminabilă, dar i-am publicat numai pe cei mai „importanţi"...

ZI DE ZI

— UN ZIAR CIRCUMCIS, relatează aseară că „F. C. Rapid" şi-a prelungit şederea în capitala Turciei cu încă 10 zile.

Nu ne-am mira ca ştirea să corespundă adevărului pentrucă aşa cum e condusă caravana de maghiarul jidan Kalman Konrad, s'ar putea să nu se mai întoarcă niciodată.

— Lungeşte-mi doamne z'lele...

— MATCHUL DE HOCKEY Sp. Studenţesc-Metropola, anulat după cum se ştie din cauza incidentelor la care a dat naştere, se va juca astă seară la orele 9 pe patinoarul Oteteleşeanu. Echipele se vor alinia astfel:

Sp. Studenţesc: *Papastoian, Ghiorghiade, Căpitănescu, Costescu, Cerchez, Vulcănescu, Pancu, Cosman, Stadeker.*

Meropola: *Georgescu, Meţianu, Havaleţ, Eisenbeiser, T. Ion, Grecu, Vasilichian, Rădulescu, Ştefănescu.*

— GESTUL LUI SCHMELING care a trimis bani pentru o jerbă de flori pentru mormântul lui Young Stribling — a impresionat întreaga lume sportivă.

Propunem Federaţiei Române de Box să depună şi ea o jerbă de flori pe mormântul lui... Moţi Spacov, care ca om trăeşte dar ca boxeur a murit de mult..

Tabloul campionilor europeni de atletism

cu recordurile ce le deţin

Comisia de recorduri a federaţiei internaţionale de atletism, a omologat şi a declarat campioni europeni pe următorii atleţi:

100 m.: 10,3 Berger (Ol.).
200 m.: 20,9 Körnig (Germ.).
400 m.: 46,7 Brown (Angl.).
800 m.: 1'49"8 Hampson (Ang.)
1500 m.: 3'49" Beccali (Ital.).
5 km.: 14'17" Lehtinen (Fin.).
10 km.: 30'06"2 Nurmi (Fin.).
110 m. garduri: 14,3 WENNSTROM (Sued).
400 m. garduri: 52,4 FACELLI (Ital.).
Lungime: 782 cm. LONG (Ger.).
Înălţime: 203 cm. KOTKAS (Fin.).
Prăjină: 4,25 m. HOFF (Nor.).
Triplu salt: 15,42 m. TOULOS (Fin.).
Disc: 53,10 m. SCHROEDER (Germ.).
Suliţă: 66,66 m. IAERVINEN (Fin.).
Ciocan: 59,90 m. O'CALLAGHAM (Irl.).
Greutate: 15,54 m. WOLLKE (Germ.).
4×100: 40,8 GERMANIA (Ionath, Corts, Houben, Körnig).
4×400: 3'09" ANGLIA (Wolf, Rampling, Roberts, Brown).
Decatlon: SIEVERT (Germ.) 7824,5.

Ziua V-a în cupa „Fantinelli"

Liga Muntenia a fixat într'una din ultimele sale şedinţe ziua de Duminică, pentru disputarea matchurilor cupei „Fantinelli". Programul e următorul:

WOLLEY

Avântul Sp.-Viforul Dacia, ora 10, arb. Mateescu.

Sportul St.-Aurora, ora 11,30, arb. Mateescu.

BASKET

C. F. R.-Viforul Dacia, ora 9, arb tru Ghiţescu.

Viitor-Avântul Sportiv, ora 10,30, arb tru Pârvulescu.

V. S. C.-Aurora, ora 12, arbitru Andronache.

Cluburile O. C. B. şi Telefon Club vor fi programate ulterior.

Din străinătate

TOTUŞ ROTH N'A ÎNVINS!...

Rio de Janeiro, 13 (Rador). — Aseară s'a disputat aci un match internaţional de box. Adversarii au fost: Gustav Roth (Belgia), deţinătorul titlului în categorie semigrea, şi Rodriguez (Portugalia).

Deşi primele telegrame au anunţat, că belgianul şi-a păstrat titlul de campion mondial printr'o victorie prin k. o. tehnic, o telegramă de ultimă oră a agenţiei D. N. B. desminte această ştire, anunţând că matchul s'a terminat după 15 runde cu un rezultat nedecis.

Managerul lui Roth a contestat decizia arbitrului.

NATAŢIE

Stockholm, 13 (Rador). — Cu ocazia concursului internaţional de nataţie, disputat aseară la Oslo, campioana olimpică Den Ouden (Olanda) a învins în proba de 200 m. vrawl cu 2 min. 27,4 sec., iar la proba de 50 m. vrawl cu timpul 30,7 secunde.

JOE LOUIS DIN NOU ÎNVINGATOR

New-York, 13 (Rador). — Joe Louis şi-a continuat seria victoriilor sale prin k.o.

Boxeurul negru a învins la Buffalo pe Stanley Ketchel, — un adversar puţin cunoscut, — chiar în prima secundă. Lovitura a fost atât de puternică, încât boxeurul Ketchell a fost nevoit să fie transportat pe o brancardă la spitalul de urgenţă.

JACK TORRENCE CONTINUA...

New-York, 13 (Rador). — Jack Torrence, recorderul mondial la aruncarea greutăţii, care a debutat toamna trecută ca boxeur profesionist, a învins aseară la New Orleans pe John Saxon prin k. o., în prima rundă.

HOCKEY

Berlin, 13 (Rador). — La concursul internaţional de hockey pe ghiaţă, care se va desfăşura dela 23-30 Ianuarie la Garmisch Partenkirchen, s'au înscris următoarele echipe:

AIK şi Goeta comb. (Stockholm).
B. K. E. (Budapesta).
E. K. Engelmann (Viena).
German Kanadians (Kreefeld).
SC Rissersee.
BSC Berlin.

O grevă educativă în Franţa

(Urmare din pagina I-a)

Ori, noi nu suntem patroni. Facem grevă pentrucă aşa ne place, cum şi voi, muncitorii, aţi făcut grevă după placul vostru.

Ce ne împiedică să ne socotim şi noi poftele şi capriciile politice deasupra intereselor Franţei, la fel cum vi le socotiţi pe ale voastre.

Dacă fabricile nu pot lucra numai cu noi, dar fără voi, să vedeţi că ele nu pot lucra nici numai cu voi, dar fără noi.

Prin greva noastră, veţi înţelege că interesul Franţei, sau cel colectivist, cum vă place să spuneţi ,e rezultanta colaborării tuturor categoriilor de muncitori şi dacă oricare din aceste categorii o ia razna — chiar una mai puţin numeroasă — suferinţa devine generală.

Voi, lucrătorii, nu sunteţi Franţa, ci numai o parte din ea, iar drumul spre binele general, deci şi al lucrătorilor, nu poate fi găsit decât prin cooperarea armonică a tuturor factorilor economici şi sociali.

Vreţi distrugerea Franţei, ca stat naţional?

Bine, dar aflaţi că sub dărâmăturile ei veţi cădea şi voi, lucrătorii, ca şi noi, burghezii.

Acesta e sensul grevei inginerilor şi tehnicienilor din Lille.

Un sens profund patriotic, de adâncă semnificaţie educativă pentru massele muncitoreşti, zăpăcite pe manevrele criminale ale Kominternului.

Se vede însă că lucrătorii nu au înţeles această semnificaţie, ci, din contră, sub instigaţiile comuniste, ei vor trece la represalii.

Telegrama citată mai sus, relatează că muncitorii sunt îndârjiţi pe inginerii şi tehnicienii greviştii.

Să aşteptăm desfăşurarea lucrurilor.

Dacă muncitorii în urma acestei lecţii, vor trece la represalii împotriva noilor greviştii, învăţătura de pe urma demonstraţiei dela Lille va fi că muncitorimea franceză nu mai are urechi pentru „duhul blândeţii".

Va fi vai şi amar.

Biata Franţă.

I. Diaconescu

Saloanele CERCULUI MILITAR
JOI 14 IANUARIE 1937, orele 10 seara
Sub patronajul D-lui MIRCEA CANCICOV
Ministru de Finanţe
BALUL MEDICINEI
Organizat de Societatea Studenţilor în Medicină în folosul Sanatoriului Studenţesc dela Mangalia
IŞI VOR DA CONCURSUL URMĂTOARELE VEDETE:
MIA APOSTOLESCU, LIANA MIHAILESCU, VIRGINIA POPESCU, C. ANTONIU, PIU MIRONESCU

Mişcarea literară şi artistică

Mircea Damian: „Om", roman

Cunoşteam în d. Mircea Damian pe unul din umoriştii noştri bine dedaţi cu literatura de contraste absurde şi de zigzagări capricioase ale ţinutei eroilor săi.

Umorul sălciu, râsul ţinut în frâul unei permanente amărăciuni făceau din povestirile fără noimă aparentă ale d-lui Mircea Damian adevărate parabole al căror sens tragic nu era prea adânc ascuns sub scoarţa, prea subţire adesea, a scrisului său.

Construcţiile literare ale d-lui Mircea Damian aveau înfăţişarea unor jocuri mecanice de păpuşi, a unor automate de băiciu sărac ale căror dezolante gesturi fuseseră oprite la jumătate.

Acest fel de a vedea oamenii şi lucrurile pare a fi făcând parte din însuşirile temperamentale ale d-lui Damian.

Căci şi în „OM", roman cu care autorul lui „Eu sau fratemeu" vroia să iasă în literatura de viaţă deplină, filonul acelei priviri crucişe, cu un ochiu care râde şi altul care plânge, apare când şi când destul de vizibil.

Noul roman al d-lui Mircea Damian debutează la început. Primele pagini sunt de o platitudine exasperantă. O lungă şi leşiatică disertaţie asupra telefonului şi binefacerilor lui, care pare mai de grabă o reclamă a soc. de telefoane, te poartă însă pe încet în miezul cărţii şi al unei iubiri: iubirea lui Tudor Zamfir, arhitect şi om dintr'o bucată pentru Ioana-Catrina, o ciudată fată de neam mare.

De aici încolo, adică după vre-o 50 de pagini cartea te prinde şi o citeşti cu plăcere şi foarte uşor până la sfârşit.

Şi atâta tot. Poţi închide cartea foarte mulţumit de lectură, dacă nu s'ar ivi la sfârşit ca în toate cele scrise de d. Mircea Damian acel sens subteran al fabulei.

Iubirea lui Tudor Zamfir pentru Ioana Catrina e o iubire omenească. Iubirea unui om a lui Zamfir, pentru o femeie. Şi ea e frumoasă la început. Până la sfârşit, meschinăria tuturor celor ce sunt omeneşti iese la lumină. Peste dragostea lui se aşează sgura demnităţilor cari îi macină sufletul şi-l îndepărtează de isvorul fericirii lui.

Tudor Zamfir, ajuns ministru. se căsătoreşte cu fata unui mare industriaş: legăturile demnităţilor. Toate mulţumirile însă, pe cari i le dă rangul său social nu-l satisfac deloc; ele sunt tot atâtea sarcini, tot atâtea desamăgiri: a pierit mirajul înălţimilor, sufletul tânăr care aspiră, a îmbătrânit. Rămâne la fel doar acea ciudată Ioana Catrina.

Ea nu-şi căutase nici un „rost" în lume şi dacă-l avea nu voise să şi-l afle.

Este în soarta lui Tudor Zamfir soarta oricărui om cu toate înălţările, renunţările, dezamăgirile şi, mai ales, zădărniciile ei.

Un pasaj mic dela sfârşitul cărţii aduce acelaş absurd cultivat de d. Mircea Damian, poate doar cu slabă nuanţă a unei mai accentuate umanizări:

„Intr'adevăr: ei, şi! Ce e aia ministru?!

Ioana-Catrina nu se sinchiseşte. Ştia el să n'o să-i pese dacă a ajuns subsecretar de stat, ministru sau peşte...

— Imi închipui că eşti foarte grav acuma, nu? — râse ea.

— Da, foarte grav...

Se uită peste el: era încă în frac şi cu mănuşi.

— Zilele astea am să vin să te văd. Sper că nu ţi-ai schimbat orele de... audienţă? La revedere...

Tudor Zamfir se aşează pe'un scaun, în frac aşa şi'n mănuşi. şi'ncepu să plângă cu hohote. Altceva avea el de ajuns în viaţă; dece ajunsese ministru? Isi prinse capul în mâini ca altădată:

— Doamne, doamne!..."

Prezentarea aceasta a eroilor ca pe nişte păpuşi cu umplutura de câlţi răspândită pe podea e caracteristică d-lui Mircea Damian.

Şi, aşa cum am spus, peste dorinţa d-sale de a evada dintr'un mod literar care, se dovedeşte acum, îi este propriu, ea se găseşte şi în „Om".

Cum şi celălalt vechiu joc al d-sale: automatismul eroilor.

Tudor Zamfir uită că e însurat. El are veşnic în inimă pe Ioana Catrina. De aci întâmplarea:

„In noaptea nunţii, şi-a întrebat nevasta:

— Mă iubeşti, Ioana Catrina?

(Pe ea o chema Ileana. Dacă însă îi place lui să-i spună aşa!...)

— Te iubesc, dragul meu! — şi i se anină de umeri".

Altfel vorbind romanul este bine construit. Şi dacă era scris, aşa cum se vede, cu mai puţină grabă putea fi şi unul din cele mai bune romane.

Const. Tomescu

Aspecte, Insigne, Comentarii

I. G. DIMITRIU: Centenarul poemului „Jocelyn" de Lamartine, **extras din „Convorbiri Literare" No. 11-12, 1936.**

Ar fi trecut neobservat acest centenar, dacă autorul n'ar fi omagiat călduros pe marele filoroman Lamartine, primul preşedinte de onoare al studenţilor români dela Paris din epoca 1848, prin această broşură scrisă curgător şi cu multă însufleţire.

Analiza poemului iubirii şi al sacrificiului este estetic studiată şi cu o bogăţie de citate, documentar expuse.

Problema istoric-literară este pusă la punct la zi cu cercetările necesare şi autorul merită o deosebită atenţiune, mai ales că studiază şi situaţia socială europeană în raport cu cea franceză din 1789.

Poetul George Chlopina

— publică în n-rul 4 al revistei legionare *„Iconar"* o *COLINDA* pe care, pentru frumuseţea ei o reproducem şi noi aci:

S'au proptit tus-trei, măi frate,
sub un geam cam cât o palmă;
(cearcă unul o sudalmă,
râd cei doi pe înfundate).

Trei lumini s'aprind, măi nene,
şi colinda cea măiastră
o 'nfiripă sub fereastră
trei voinici cu glas alene.
....Colo'n staul Preacurata
alăptează făt-frumos;
pân' s'ajungă la Hristos,
cale lungă treierat-a
crai din ţara cea de jos...

Bani de-argint şi măr domnesc
scoate-afară-acum mătuşa
şi voinicii-i mulţumesc.

S'a sfârşit: se'nchide uşa
şi lin scârţâie zăvorul:
...Adineaori colo'n staul
s'a născut Mântuitorul...

George Chlopina, care se ridică verde, dintre fagii Bucovinei, ne vesteşte că are gata de tipar şi un volum de versuri pe care l-a intitulat „INTAIUL MEU CAIET". Un caiet de poezie bună.

Muzica poloneză la „Pro Arte"

Sâmbătă 23 Ianuarie, ora 5 d. a. va avea loc în sala Dalles a VII conferinţă experimentală organizată de „Pro-Arte" şi consacrată muzicei poloneze.

D. George Cocea, directorul Conservatorului „Pro-Arte" va vorbi despre muzica poloneză.

Programul muzical va fi interpretat de d-ra Madeleine Cocorăscu, d-na Dora Massini şi d-nii Paul Jelescu şi Alex. Theodorescu.

Români Creştini!

In str. Teleorma n Nr. 7, prin Ferentari, se află femeia Burian Veronica, fiind bolnavă de tuberculoză, văduvă şi cu doi copii. Roagă inimile miloase să o ajute cu cât îi lasă inima.

„Din ţara lui Alb Impărat"

Basme pentru toate vârstele, de Mihail Lungianu

Acesta e titlul noului volum al distinsului scriitor Mihail Lungianu, de 3 ori premiat de Academia Română. Cuprinde 12 basme, al căror miez cules din gura poporului, dar redat într'o formă plină de măestrie şi de farmec.

In prefaţă şi'n introducere se arată marea însemnătate a acestui material menit să creeze o mitologe română care a inspirat pe a celorlalte popoare socotite până azi ca promotoare ale culturii noastre, în deosebi Romanii şi Grecii.

Prin basmele acestea se reconstitue ca prin o dâră neştearsă, trecutul nostru religios şi politic, ajungând la concluzia, că neamul românesc e cel mai vechiu popor al rasei albe, născut şi trăit neclintit pe şeaua Carpaţilor dela începutul începutului.

Toate miturile din vechea noastră credinţă se'nşiră admirabil într'un stil poetic şi 'ntr'o limbă aleasă, presărată cu minunate provincialisme şi arhaisme, dându-se creaţiuni literare coloritul specific românesc şi oltenesc.

Glosarul dela urmă tălmăceşte aceste ziceri, cari plac şi încântă după cum arătările din introducere uimesc prin noutatea lor şi edifică în tragerea unor părţii noui în privinţa preistoriei noastre.

Scris pe 'nţelesul şi gustul tuturor, mici şi mari, săteni şi orăşeni, volumul acesta e menit să fie citit cu mult folos de 'ntreaga suflare românească.

Cu secţiunea „Poruncii" de turism şi voiaj de Sf. Sărbători prin Italia

— II. Impresii de călătorie —

La ora prânzului ne apropiem de frontiera italiană Postumia unde urma să ne supunem unui nou control vamal. Din consideraţia ce se acordă turiştilor, organele de frontieră italiană nu ne-a supus nici unui control, astfel că ne-am continuat drumul pentru ca la ora 3½ să ajungem la Triest, unde am făcut prima haltă.

Dela plecarea noastră din Timişoara s'a ataşat grupului nostru un călător ce se ţinea scai de participanţii excursiei noastre, ştiind că avem ca ţintă principală oraşul Triest ,spre care dealtfel călătorea şi el. Era unul dintre reprezentanţii caracteristici ai rasei izraelite: tichie, caftan şi zulufi. Pentru a nu se obosi să întrebe mereu funcţionarii căilor ferate sau ai organelor vamale se ţinea de grupul excursiei noastre ,având siguranţă că trebuie să ajungă la Triest odată cu grupul nostru.

O jumătate oră înainte de a ajunge la Triest călătoria noastră se efectuează pe marginea mării şi oferă călătorului privelişti din ce în ce mai atrăgătoare. In zări se vedea Triest-ul, iar pe peninsula al cărei braţ a pătruns mai mult în largul mării, se zăreşte castelul „Miramel".

Toţi călătorii privesc la geamuri minunatele peisagii ce le oferă bărcile cu pânze ce abundă în aceste locuri.

La Triest facem cunoştinţă pentru prima oară cu organizaţia poliţienească fascistă, care ne la în primire bagajele spre a fi păzite două ore, în care timp vom vizita oraşul.

Intre trenuri avem două ore la dispoziţie pentru a vizita frumocul port al Triestului, după aceia urmând să ne continuăm drumul spre Venezia. Este primul contact pe care l-au luat participanţii noştri cu oraşele italiene, cu preţurile magazinelor şi în special cu preţurile fructelor orientale ce se găsesc din abundenţă în porturile italiene.

După două ore participanţii noştri se înapoiază încărcaţi cu banane, portocale şi butelii de vin pe care le cumpărase (după afirmaţiile lor, la preţurile cele mai ieftine posibile).

Călătoria dela Triest la Venezia durează aproximativ 2½ ore şi prezintă un interes deosebit chiar pentru turistul individual prin nenumăratele peisagii ce se perindă înaintea ochilor.

Spre seară am ajuns la Veneţia, unde suntem luaţi în primire chiar de pe peronul ţării de către agenţia secţiei noastre de turism Bagajele sunt ridicate şi încărcate pe gondole ce aşteptau pentru acest scop înaintea gării Santa Lucia.

O minunată plimbare de 20 minute cu gondola şi iată-ne ajunşi la hotel după o călătorie agreabilă de aproximativ 40 ore.

Urmează repartizarea camerelor la excursionisti, iar după o oră toată lumea coboară la restaurantul hotelului unde se serveşte masa.

Gh. Topa

Mussolini - pilot militar

(Urmare din pagina I-a)

Câteva şcoli de pilotaj dau în fiecare toamnă anunţuri de începerea cursurilor, oferă avantagii peste avantagii şi toamna abia de ies patru-cinci piloţi!

La noi n'ajunge cineva ceva mai mare, deputat, ministru — că a doua zi l-au şi apărut la gazetă cotcăriile, faptele tenebroase şi... situaţia militară în neregulă!

Că vorbiam chiar eri cu unul dintre aceşti aşa-zişi oameni mari.

—Ce zici, neică, eşti gazetar, se face războiu? — mă întreba el, îngrijorat.

— Peste vreo zece ani încolo, sigur — mi-am dat eu cu părerea.

— D-ta te-ai aranjat?

— ???

— Păi să ne-aranjăm, mă neică, pe undeva pe la umbră, pela partea sedentară...

Atunci mi-am adus şi eu aminte că am livretul militar nevizat. Nu l-am vizat niciodată!

N. Crevedia

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Relache.
TEATRUL NAŢIONAL: Prinţul cu două chipuri; Jucătrii sfărâmate
TEATRUL REGINA MARIA: De ziua nevesti-mi.
TEATRUL COMEDIA: Poveste de iubire.
TEATRUL MODERN: 9000 franci recompensă.
TEATRUL VESEL: Călugărul din vechiul schit.
TEATRUL LIGII CULTURALE: Şi ei au dreptul la viaţă.
TEATRUL ALHAMBRA: Marea ducesă de Alhambra.
TEATRUL EFORIA VOX: Xox populi, Vox Tănase.
TEATRUL MAJESTIC: Misterele din Majestic.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CREŞTINI

CAPITOL: Marşul de noapte şi jurnal Eclaire.
ARO: Sissy, jurnal şi completare.
ROXY: Marşul de noapte şi jurnal Eclaire.
FEMINA „Port Arthur" cu Danielle Darieux şi complectare.
A.R.P.A.: Moartea se răzbună, jurnal şi completare.
FORUM: Duşmanii oamenilor şi D-na Sherlok şi d. Holmes.
MANON: Taras Bulba şi Trăiască iubirea.
OMNIA: Duşmanii oamenilor, Demonul de argint şi revistă.
TRIANON: Magnolia (Schow Boat).
FRANKLIN: Macul roşu şi Banda veselă.
CITY: Babbie şi Dominoul verde
DARLY: Antonia adverso şi Extraordinarul Joe
MARCONI: Ave Maria, Carnavalul din Veneţia şi revistă.
MODEL: Nu sunt vinovat şi Desfiguratul.
BARCELONA: Sub două drapele şi Distrugătorul.
CENTRAL: Timpuri noui. Ultimul păgân şi completare.
COTROCENI: Rose Marie şi Biroul II de spionaj.
DIANA: Luptătorii din Texas şi Secretul celor 13 mascaţi.
DICHIU: Păcatul Stelei Porish şi Gondolierul de pe Broadway.
MILANO (Călăraşi 153): Spaniolita şi Omul a spart banca.
ILEANA: Katerina şi Ferma morţii
ORFEU (b-dul Ghica 193): Mesagiul către Gania; Ofiţerul de bord şi completare.
TRIUMF (Griviţei 335): Trădare, cu Dich Foran şi Flica Rozelor cu Joh. n Boles.
VOLGA (La Roata lumii, Dorobanţi): Taros Bulba şi Controlorul.
DORY: Bengalii, Caliente şi revistă.
LIZEANU: Ofensiva morţii şi Koenigsmark.
UNIC (Piaţa Filantropia): Răzbunarea lui Tarzan cu Herman Brix şi Tinereţea unei regine cu Jeni Jugo.
FLORIDA (Bul. Ferdinand nr. 113): Fedora şi Corabia morţii.
PACHE: Eu şi Impărăteasa şi Suflete biciuite.

Radio

JOI, 14 Ianuarie 1937

13.00. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz. Muzică variată (discuri).
14.10. Radio-jurnal. Ora. Mersul vremii. Bursa. Ştiri interne şi externe.
14.30. Muzică distractivă (disc).
15.00. Ultimele ştiri. Bursa cerealelor.
16.45. Ora copiilor. I. Legenda privighetoarei de M. Iorda. II. Jurnalul copiilor de Victor Ion Popa.
18.00. Concert de după amiază. Orchestra Vasile Julea (canto: Mia Braia şi Petre Alexandru): Arii naţionale.
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualităţi.
19.10. Continuarea concertului.
20.00. Ion Pilat: Eminescu şi poezia pură.
20.20. Lieduri (discuri).
20.55. Programul concertului simfonic de Emanoil Ciomac.
21.15. Concert Simfonic al Orch. Filarmonica, dirij. de Franz von Hoesslin. Transmisiune dela Ateneul Român: Festival Richard Wagner.
22.25. Radio-jurnal. Sport.
22.45. Continuarea concetrului.
23.35. Muzică distractivă (disc.).
23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză şi germană.
23.55. Ultimele ştiri.

VINERI, 15 IANUARIE 1937

6.30. Deschiderea emisiunii. Gimnastică ritmică. Radio jurnal. Concert de dimineaţă (discuri). Sfaturi gospodăreşti şi medicale.
7.30. Inchiderea emisiunii.
13.00. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz. Muzică distractivă (discuri).
14.10. Radio-jurnal: Ora. Mersul vremii. Bursa. Ştiri interne şi externe.
14.30. Muzică variată (discuri).
15.00. Ultimele ştiri. Bursa cerealelor.
18.00. Concert de muzică distractivă. Orchestra Jean Sibiceanu (canto): Ion Luican.
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualităţi.
19.10. Continuarea concertului.

UNIVERSITATEA RADIO

20.00. Ortodoxia impărătească a Voevodului Vasile Lupu de pr. Nae Popescu.
20.20. Din viaţa maestrului Const. Nottara de Alex. Obedenaru.
20.35. „Trandafirii Roşii", operă în 3 acte, de Const. Bobescu, după piesa lui Zaharia Bârsan. (Transmisie dela Opera Română din Cluj).
In pauză: Cărţi şi reviste. Radio Jurnal. Sport.
23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză şi germană.
23.55. Ultimele ştiri.

Capitol şi Roxy: Marşul în noapte, jurnal Eclaire

Suspecta îngrijorare a lui Kalman Blumenfeld

Dece preocupă pe Scrutator, succesiunea guvernului. Discursul lui Armand Călinescu și concluziile Sărindarului. Vechea tactică judaică a echivocului.

Kalman Blumenfeld, reintră în „arena" publicistică de limbă română, dar de ținută iudaică, debutând așa precum îi este năravul, prin a trasa norme de conduită politicei noastre, care ori cât de ticăloșită ar fi, se poate dispensa totuși, de luminile fostului negustor de nasturi automați.

Deabia restabilit după o corecție, mult prea blândă, în raport cu virusul, pe care zilnic îl inoculează prin scrisul său, atât de versatile noastre opinii publice, cavalerul rotativei din hrubele „ADEVARULUI" și „DIMINEȚII" se reintoarce la vechea sa ocupațiune, aceia de a-și aroga cu dela sine putere calitatea de mentor al fruntașilor vieții publice și de arbitru al conjuncturilor politice.

Kalman Blumenfeld și-a găsit datorită unei inadmisibile toleranțe, un vast câmp de activitate ziaristică, pe care asemenea unei tăblițe de șah se mișcă după talmudica inspirație în chip de figurine neînsuflețite, toți reprezentanții autorizați ai partidelor noastre, mai mult sau mai puțin grijulii de soarta țării acesteia, care își afirmă tot mai accentuat voința de a face curățenie în bătătura ei.

ABILITAȚI CARI NU MAI SURPRIND

Am în față reportagiul, semnat în coloanele „Adevărului" de eri, de către același impostor Kalman Blumenfeld.

Un reportaj în care surprinzi dozată cu abilitate jidănească perfidia, dar și impertinența.

Cu lipsa de pudoare caracteristică antreprenorilor de proză democrată, Kalman Blumenfeld, trece în revistă evenimentele la ordinea zilei, scrutează atitudini, trage concluzii, iar la sfârșit făcând un rezumat al anemicelor manifestațiuni internațional-țărăniste de Duminică, conchide infailibil :

„Țara s'a pronunțat și de data aceasta în favoarea național-țărăniștilor, în spre care se îndreaptă încrederea masselor electorale".

De când cu bătaia cea de pomină, care nu l-a lecuit însă de meteahna de a se ocupa de frământările românești, în loc de a contribui cu deslănata-i proză la realizarea „Eretz-Israel"-ului, scrutatorul botezat cu vârful briceagului din oficina „Adevărului" a început să vadă astronomic.

Numai așa ne putem explica faptul — deși o discuție în contradictoriu cu Kalman ne repugnă — că două întruniri populate cu arcanul, iau chiar în coloanele unei prea bine cunoscute prese prin denaturarea adevărului, proporțiile întrunirilor cari premerg schimbările de regim.

ADEVAR ȘI NU MISTIFICARE

Ploaia de zeruri, care vrea să compenseze reala participație a „masselor electorale" ce refuză tot mai îndărătnic, să se înregimenteze democrației internațional-țărăniste, dovedește că Sărindarul este complice cu cei cari dinafara granițelor pregătesc măcinarea autorității românești și ne doresc cât mai curând pășind la braț cu adepții Kominternului și ai Bezboinicilor, ucigători de Dumnezeu și sfârtecători de patrie.

Umflarea aceasta a cifrelor își are tâlcul ei. Ea tinde să dovedească „popularitatea" partidului care și-a întreținut cadrele agitând țării d-lui Mihalache și consecventă unei tactici subversive, să induce în eroare țărănimea noastră, făcând-o să creadă că partidul sporadicelor nemulțumiri rurale întrunește unanimitatea sufragiilor românești.

Odată captată încrederea plugărimei și a muncitorimei, nevoia de a disimula adevăratele scopuri dispare și cei cari conduc azi din umbră apar, pentru a ne împinge în brațele anarhici, al cărei ferment tot mai activ este și Kalman Blumenfeld.

CEVA DESPRE ROTATIVA

Incercarea de a răsturna guvernul, amenințându-l cu represaliile Zăvidenilor și ale Galaților, se pare că nu prea are sorți de reușită. Așa că din vastul său stoc de argumente de vechi negustor de opinie, Scrutatorul sărindărean recurge de acum la sistemul persuasiunei.

Comod fiindcă îndepărtează cei puțin pentru moment anumite suspiciuni și în acelaș timp ferește prețioasa sa epidermă de oarecari contacte contondente.

Kalman Blumenfeld s'a hotărît, așadar, să facă pe mediatorul și propune examinării forurilor competente, o soluțiune, de cea mai patentă inspirație galițiană.

E vorba nici mai mult nici mai puțin decât de aranjarea rotativei. Adică a luării în arendă pe patru ani de către internaționalțărăniști și liberali a budgetului țării și implicit a plasării hămesitei lor clientele electorale.

Kalman insinuează dealtfel perfid :

„Intre partidul liberal și guvern și-a făcut loc ideia că succesiunea trebue să revină național-țărăniștilor, pentru ca liniștita propășire a țării să fie asigurată de cele două partide de guvernământ".

Evident că țărăniștii, pe cari îi socotim definitiv excluși dela succesiune, jubilează când citesc proza lui Kalman Blumenfeld. Nu știm cum privesc însă guvernamentalii, proaspăta sugestie a scribului sărindărean, deoarece ultimele ieșiri ale candidaților la rotativă, nu prea demonstrează o dorință de destindere.

Supunem însă obiectivității cetitorilor noștri, noua mostră de informațiune și comentariu pe care neonestitatea înăscută a Sărindarului o strecoară zilnic în coloanele presei sale, stipendiate de către democrația internațional-țărănistă.

Nici un cuvânt, despre celelalte organisme politice, capabile realmente să asigure țării ordinea, siguranța și gospodăria, de care au neapărată nevoie.

Ori, tocmai aceste organizații politice pe cari Kalman Blumenfeld le „exclude" sunt acelea cari vor „corecta" încercarea de a restabili rotativa și vor pune un fine de neprimire imixtiunei ne la locul ei a lui Scrutator.

Dar despre aceste voite „scăpări" tactice ale lui Kalman Blumenfeld, la timpul lor și cu toată energia.

Vimed

Politice

PARTIDUL agrar, de subt președinția d-lui Const. Argetoianu, a hotărît să participe la alegerile comunale și județene, cari se vor efectua în cursul acestei luni.

*

CONDUCEREA partidului național-creștin a dat dispoziții tuturor organizațiilor din țară să participe efectiv la alegerile comunale și județene ce vor avea loc. In acest scop, organizațiile județene vor îngriji să se depună liste de candidaturi cu semnul electoral al partidului, sau cu svastica după împrejurări. Nu se admit colaborări cu celelalte partide sau grupări politice. Campania electorală va începe imediat în spiritiul programului partidului pentru realizarea unei gospodării românești și creștine în administrația comunelor și a județelor din țară.

LA CAMERA de comerț și industrie din Capitală, se va ține mâine seară la ora 7 ședința secției comerciale, spre a discuta chestiunea patentei fixe.

*

Azi dimineață a avut loc la Camera de muncă, consfătuirea a 20 de președinți de Cameră de muncă din țară, sub președinția d-lui Ilie Calciu, care a făcut cu această ocazie un amplu expozeu asupra institutului național de credit meșteșugăresc.

*

DIN RAPOARTELE sosite la direcția penitenciarelor din ministerul de justiție se constată că nici un caz de tifos exantematic nu s'a mai înregistrat în închisori.

Singurul caz cel dela Botoșani, fiind vindecat, epidemia de tifos exantematic în penitenciar poate fi considerată stinsă.

O NOUA EDIȚIE A „PORUNCII VREMII"

In loc de „PORUNCA VREMII PENTRU SATE" care și-a încetat apariția, cititorii vor avea o nouă ediție a „PORUNCII VREMII ZILNICE", care va apare Duminecа în Capitală și Lunea în provincie.—Această nouă ediție — adică al 7-lea număr pe săptămână— va fi închinată în mare parte statisticii cutropirii țării de către jidani.—Români și Romînce! cereți „Porunca Vremii" Duminecа în Capitală și Lunea în provincie!

Cititorii, prietenii și sprijinitorii „PORUNCII" își aduc aminte, desigur, că în vara trecută, direcția acestei gazete, în dorința de a împrăștia, cât mai mult la sate, flacăra ideii naționale a hotărît să facă să apară Duminecа o ediție a „PORUNCII VREMII", închinată exclusiv țărănimii.

După șase luni de apariție, „PORUNCA VREMII PENTRU SATE", încetează. Motivele acestei suspendări le explică în ultimul nr. al „Poruncii Vremii pentru sate", directorul nostru și primul nostru redactor d. N. Crevedia. Reproducem mai jos aceste explicații, cu rugămintea pentru toți prietenii noștri, să le urmărească cu toată atenția.

Sub titlul: „E MARE BUCURIE'N SĂRINDAR" iată ce scrie directorul nostru:

„Porunca Vremii pentru sate" nu mai apare. Acesta este ultimul număr, într'o existență scurtă, de abia șase luni, a acestei foi, pe care o creiasem cu dorința de a răspândi o rază de lumină, în bezna țărănimii noastre.

„Cu colaborarea, mai bine zis cu sufletul plin de elan al prietenului meu NICOLAE CREVEDIA, „Porunca Vremii pentru sate" reușise să fie cea mai bună gazetă care s'a scris vreodată pe înțelesul satelor noastre. Admirabilă ca ținută națională, completă ca informație și ca sfat, ca îndreptar necesar țărănimii în viața și în gospodăria ei de toate zilele, „Porunca Vremii pentru sate" trebuia să desțeleneacă sufletul românesc acolo unde se simte mai multă nevoie: la țară.

„N'am reușit. Inregistrăm o înfrângere. De ce n'am mărturisi-o!? Se va bucura Sărindarul iudeocomunist? O știm! De ce însă ne-am acoperi păcatele, tembelismul, focul de paie?

„Porunca Vremii pentru sate" nu mai apare. Și nu din cauza pagubelor materiale, pe care ea le-a putut înregistra: vre-o 40—50 mii lei pe lună. Nu. Pentru marea satisfacție de a răspândi flacăra naționalistă și antisemită la sate, m'aș fi făcut luntre și punte și aș fi acoperit această pagubă. Cu o condiție însă: să știu că jertfa are o justificare. Că, adică, într'adevăr „Porunca Vremii pentru sate" își îndeplinește menirea pentru care a fost creiată: taie dâră de lumină și de conștiință în întunericul satelor.

„Ori, ce s'a întâmplat!? Deși tipărită în 20.000 de exemplare, „Porunca Vremii pentru sate" s'a citit la... orașe. La sate ab'a dacă au putut ajunge vre-o 2000 de exemplare (1000 de abonamente și 1000 de foi luate ocazional de săteni în drumul lor pela târguri). 2000 de foi la o populație de câteva milioane! Adevărată glumă.

„Lucrul este explicabil. Țăranul nostru nu citește. Și în nici un caz — cu foarte mici excepții — el nu dă 1 leu pentru o gazetă. „Porunca Vremii pentru sate" a trecut indiferentă pentru el. Poate nici n'a știut de apariția ei. Noi cunoșteam când am creiat-o, această stare de lucruri. Ce-am crezut însă? Ne-am închipuit că șefii de organizații județene, naționaliste, conștienți de interesele propriilor lor grupări, vor vedea în „Porunca Vremii pentru sate" un aliat admirabil al propagandei lor. Și că o vor duce ei la sate, pentru ca țăranul, dobândind gustul de a citi, de a se lumina, să simtă în curând nevoia de a și-o cumpăra și a si-o plăti singur.

„Ne-am înșelat.

„Păcat. E mare bucurie 'n Sărindar azi. Jidanii pot să fie fericiți. Acolo unde era nevoie de mai multă lumină, flacăra noastră nu poate ajunge. Asa e, se vede, scris. Politica noastră naționalistă se preocupă mai mult de prefecturi și de primării, de cât de creiarea unei conștiințe naționaliste la țară, singura pe care, dealtfel, se poate sprijini temeinic o victorie definitivă.

„Așteptând clipe mai prielnice, „Porunca Vremii pentru sate" își încetează pentru un timp apariția. Abonații noștri la această „Poruncă" sunt încunoștiințați că vor primi, până la epuizarea abonamentului lor, numărul de Duminică al „Poruncii Vremii zilnice".

Dr. ILIE RADULESCU

Iar primul nostru redactor, d. N. CREVEDIA sub titlul:

„Porunca Satelor" nu mai apare... !

iată ce scrie, în același număr:

„In ceasul acesta, sunt foarte trist, oameni buni.

„Sunt trist, fiindcă de Anul acesta Nou, trebuie să vă aduc o veste tristă : „PORUNCA VREMII" închinată d-voastră, ȚARANIMII, nu va mai apare. Acesta e cel din urmă număr pe care-l mai scoatem, până la noui dispoziții.

„Dece i-am suspendat apariția ? D. dr. Ilie Rădulescu, directorul „Poruncii Vremii" zilnice, de felul lui tot dela țară, din Oltenia, și care iubește foarte mult pe țărani — vă explică în alt articol pricina pentru care trebuie să ne închidem astăzi sufletul deschis către sate.

„Intr'adevăr.

„Și d-sa trebuie să fie tot așa de mâhnit ca și mine.

„Acum șase luni, când a luat hotărîrea să scoată o foaie națională pentru plugari, făcea acest lucru, rugat fiind de atâți oameni dela țară, preoți și învățători mai ales, cari îi spuneau că trebuiesc trezite la conștiința națională și oamenii plugului și grosul națiunii. D. dr. Ilie Rădulescu se gândise mai de mult la acest lucru, se gândea și la greutățile care se leagă de toată această acțiune. In cele din urmă, a luat hotărîrea cea mare: FORUNCA VREMII, închinată țărănimii, a apărut.

Oameni buni, apariția unui ziar, și mai ales un ziar pentru săteni, este un lucru foarte greu. Mai întâi, o gazetă costă foarte mulți bani. Noi nu avem nici tipografie, nu avem nimic din toate sculele trebuitoare.

„Avem, însă, suflet. Cu acest suflet și cu tiparnițele marelui ziar „Universul", unde tipărim și „Porunca" zilnică, și unde plătim, bineînțeles, am scos timp de șase luni gazeta. Și am scos-o sânge din sângele nostru. Mi-aduc aminte astăvară, pe zăduful acela nemaipomenit. Orice om avea răgazul lui de odihnă. Noi nu am avut acest petec de umbră. Noi, câteva zile din săptămână, eram nevoiți să stăm în tipografie, în aerul acela închis, aer încărcat de unsori și de miros de plumb, să budușim lângă ziar. Orice articol, o notiță, un titlu, o virgulă, trebuie să stai napristan, lângă ea, să știi s'o pui acolo unde trebuie, la locul ei. Noi nu am avut o singură zi de vacanță. Mărturisesc că atunci când veneau zilele de Marți și de Miercuri, când trebuia să dau de-a'n câtele, ca să pornească Joi gazeta spre sate — imi venea să fug din București, să mă las definitiv de ziaristică. Noi n'am avut tihnă, nici sărbători...

„Am căutat să fac o foaie cât mai interesantă și mai plăcută. Cum în fiecare rând pe care-l scriu, eu rup o bucată din inima mea, și aci în „Porunca satelor", mi-am cheltuit cu drag sufletul și bruma darului de a scrie pe care mi l-a dat Dumnezeu. Eu sunt fecior de plugar, cunosc adânc satul și pe țărani, știam deci ce trebuie să le dau și să nu le dau, știam în ce graiu să le vorbesc ca să mă înțeleagă. Timpul pe care l-am omorît în paginile închinate satelor, puteam să-l întrebuințez altfel, puteam să scriu o nouă carte, un roman de pildă, care să-mi aducă și renume și bani. Am continuat însă, să mă sfărîm mai departe în articole, în căruțe cu mere, în paginație și în corecturi, știind că jaful acesta pe care-l fac în creerul și în sănătatea mea, e de folos celor mulți și nenorociți, plugarilor noștri pe cari întotdeauna i-am socotit cei mai nenorociți din Europa.

Am mândria s'o spun și îmi pare bine că și directorul și distinsul meu prieten, d. dr. Ilie Rădulescu a spus-o de atâtea ori în scris — că izbutisem să fac din „Porunca satelor" o gazetă bună, unică în felul ei. Sute de scrisori primite dela cititorii ei, pot întări spusele mele.

Gazeta a prins. A mers foarte bine la început și nădăjduiam că lumina din lumina noastră, atâta câtă avem, va ajunge în foarte puțin timp să aprindă întru naționalism toate satele noastre.

Dar n'a fost așa. „Porunca satelor" se citea foarte mult... la orașe ! Cele câteva mii de foi care răzbăteau la țară însemnau nimic sau aproape nimic, față de cele peste zece milioane de plugari al căror suflet, otrăvit de politica democratică de până acum, bâjbâie în întuneric.

Cine este de vină că nu mai putem apare? Sunt multe cauze. In România, toate gazetele pentru sătent au dat faliment. Au falimentat, fiindcă nu s'au putut susține. O foaie pentru popor nu poate trăi decât cu o condiție : să fie oficială, adică să primească subvenții dela stat, dela autorități. Sau să fie o foaie politică, să servească interesele cuiva.

Noi n'am primit bani de nicăieri. Dacă a putut cineva să ne facă rău, ne-a făcut. Politica noastră a fost cea naționalistă.

Țăranii, nu știu dacă au vreo vină că „Porunca" lor nu și-a atins scopul și că ea intră de-acum în mormânt. Țăranul român a fost deprins de către politicieni, cu pomana. El nu înțelege ca o gazetă pe care o primește, să o plătească.

Eu nu arunc vina de loc pe dânșii. Nici pe cei cari ar fi putut să ne sprijinească, dar n'au făcut-o.

Oameni buni, cu „Porunca" zilnică, am creiat în țară un curent naționalist, ca un viscol. Tot sub gloanțele noastre, câteva gazete jidovești au murit. Numai într'un an și jumătate noi am făcut ce n'au putut face alții în 20 de ani. Bătălia noastră trebuia dată însă la sate. Plugarii sunt 80 la sută din suma locuitorilor țării. Puterea politică ei o dețin. Și nenorocirea este că această mare, extraordinară politică, o exploatează toți demagogii, toți pungașii, toți banditii democrației românești.

Am făcut câteva apeluri repetate către toți intelectualii satelor, către toți cei ieșiți din popor, către toți șefii de organizații naționaliste, să o răspândească, s'a aboneze.

Știam că fiecare număr din „PORUNCA SATELOR" căzut sub ochii unui plugar, reprezintă un vot câștigat pentru naționalism, adică pentru mai binele țării acesteia.

In zadar. Nimeni nu ne-a auzit.

Acum trebue să facem din numărul acesta steagul nostru alb. Să ne predăm....

Gazeta noastră n'ar mai putea apare din nou, decât cu o condiție: cei cari ne-au citit și ne-au apreciat — fără îndoială că nu făcusem un lucru perfect — să se ridice toți ca unul și să-i garanteze prin abonamentele lor, o apariție regulată.

Trebuie să scrim ultima frază, ultima frază pentru sătenii mei dragi — și simt cum mi se umple inima de jale.

Mulțumesc d-lui dr. Ilie Rădulescu, pentru cinstea ce mi-a făcut încredințându-mi conducerea acestei gazete pe care, cum recunoaște și dânsul, nu din vina mea închide acum ochii.

Mulțumesc tuturor colaboratorilor mei cari, desinteresați cu totul, fără cinci parale plată, au scris la această foaie curată, ca înșeși sufletele cărora se adresa.

Mulțumesc tuturor acelora cari s'au străduit să facă abonamente și să o răspândească. Dintre aceștia, sunt câțiva cari m'au impresionat adânc prin devotamentul arătat străduințiior noastre tot așa de desinteresate.

Mulțumește tuturor cititorilor ei, că ne-au urmărit.

Mulțumesc mai ales secretarului de redacție al „PORUNCII SATELOR", d-lui Gheorghe Dumitrache, care și-a ucis atâtea nopți lungi și grele pe paginile ei.

„PORUNCA VREMII" închinată țărănimii, nu mai apare oameni buni.

Să dea Dumnezeu timpuri mai fericite și s'auzim de bine.

N. Crevedia

O „Poruncă a Vremii" documentară

Cauzele încetării apariției „Poruncii Vremii pentru sate" sunt, așa dar, clare. Nu vom mai stărui, prin urmare, asupra lor.

Ce se întâmplă însă? Din însăși constatarea că „Porunca Vremii pentru sate" care apărea Duminecа, se vindea tot la orașe, am ajuns la concluzia că cititorii noștri, lipsiți o zi pe săptămână (Duminecа în Capitală și Lunea în provincie) de slova „Poruncii Vremii zilnice", își căutau compensația în „Porunca Vremii pentru sate". Firesc. Cine ne citește 6 zile pe săptămână, cu greu poate să ne schimbe a șaptea zi, când nu apăream, cu o gazetă jidovească.

De aceea am luat hotărîrea ca, în locul „Poruncii Vremii pentru sate", care nu și-a putut împlini menirea de a se răspândi la sate, să facem să apară al 7-lea număr din „Porunca Vremii cotidiană".

Incepând dar de Duminecă, 17 Ianuarie, „Porunca Vremii" va apărea și Duminecа în Capitală, iar Lunea în provincie. In Capitală ediția noastră va apărea dimineața: în provincie la orele obișnuite în care sosește în celelalte zile ale săptămânii.

Acest al 7-lea număr pe săptămână se va tipări tot în 6 pagini la prețul de trei lei și în el ne vom ocupa în mod mai compact, pe lângă informația la ordinea zilei, de problema jidovească, în mod științific și statistic.

Numărul acesta — care va apare Duminecа în Capitală și Lunea în provincie — va fi numărul săptămânal documentar și științific al „Poruncii", redactat personal de însuși directorul nostru, după ținuta în care a apărut pe vremuri neuitata „Poruncă a Vremii" săptămânală. In plus, pagina 1-a a acestui număr va fi închinată totdeauna compact unei probleme presante la ordinea zilei și va fi scrisă de directorul nostru, sau de unul din principalii noștri redactori.

Abonații la „Porunca Vremii pentru sate" vor primi acest număr special, până la epuizarea abonamentului pe care l-au plătit.

Se pot face și abonamente parțial pentru acest număr săptămânal, la prețul de 150 lei pe an și 75 lei pe 6 luni.

In primul număr, care apare Duminecă în Capitală și Luni în provincie, în pagina 1-a se desbate următoarea problemă :

GUVERNUL DE MAINE

De ce național-țărăniștii nu vor avea succesiunea liberalilor? De ce șansele cele mai mari le are d. Alex. Vaida Voevod? Dece însă trebue să se teamă d. Vaida și cari sunt realizările minimale pe cari le așteaptă țara dela un guvern al „Frontului Românesc"?

Traficanții de stupefiante morale

— Alte exemple tipice de escrocherie intelectuală jidovească și masonică, culese din aceleași surse —

Am arătat eri, cum un jidan anonim, camuflat sub numele fals de MIRZA AHMAD SORAB și cuibărit tocmai la New-York, dar comanditat în chip evident de către supremul Kahal de acolo, încearcă să pregătească, prin sugestie, spiritele intelectualilor europeni pentru a primi bolșevismul.

In ce constă escrocheria manifestă a tărtanului? In faptul că el propune fiecărui intelectual solicitat să imagineze „cum ar putea populațiunile mondiale (sic) să realizeze dezarmarea universală" și în același timp lasă să alunece în plicul cu chestionarul și o serie de răspunsuri inventate, cari exprimă tot atâtea deziderate și maxime de acțiune bolșevică și jidovească. Natural, ACESTE RASPUNSURI INVENTATE URMAND SA SUGEREZE INTELECTUALULUI CREȘTIN ANUMITE STARI DE SUFLET FAVORABILE SCOPURILOR CRIMINALE ȘI ANTI-CREȘTINE ALE IUDAISMULUI INTERNAȚIONAL.

CATEVA EXEMPLE REVOLTATOARE

Și iată aci, ce fel de maxime inepte sau deadreptul demente, se pun în mintea și în gura tineretului celor șaizeci de națiuni din întreaga lume. ȘI VA ROG SA NOTAȚI CA ACESTE MAXIME NU SE DAU CA EMANAND DE LA ANUMITE PERSONALITAȚI CONCRETE, CI CA EXPRIMAND DORINȚA CLARA ȘI FERMA A NAȚIUNII ȘI CONTINENTE INTREGI. Ceea ce, evident constitue o escrocherie cu adevărat revoltătoare.

Dăm numai câteva exemple culese la întâmplare :

„Toate filmele și cărțile care predică dominația rasială vor trebui să fie boicotate și acele arătând avantagiile acțiunilor internaționale cooperative vor trebui dimpotrivă, să primească circulațiunea cea mai largă".

Africa (??)

Iată așa dar, cum întregul continent negru, atât de heterogen și de divers sub toate aspectele imaginabile, unitar și omogen în voința de a sprijini boicotul filmelor și cărților cari nu convin jidanilor și comuniștilor !

Bun. Să vă servim și alte citate și mai elocvente.

„Scopul nostru este pacea și realizarea Statelor Unite ale Lumii. VREM SA COMBATEM IN SERVICIUL ACESTUI IDEAL ȘI SA DEVENIM, IN NUMELE SAU, EROII PACII".

Germania

Iată-i deci și pe germani, punându-se voluntari în massă în slujba Kahalului. Admirabil ! Mai departe :

„Tineretul trebue să se debaraseze de prejudecățile unei Societăți falimentare".

România

Cari să fie aceste prejudecăți ? Mister. Cred că la această întrebare — atât de simplă totuși — nici un tânăr român n'ar ști să răspundă.

Dar acolo unde escrocheria frizează în adevăr crima, este în pasagiul atribuit Franței și care sună:

„Națiunile pot să moară, numai Umanitatea să trăiască!"

CONCLUZII

Iată la ce mijloace stupide și abjecte recurg aceste ploșnițe masonice pentru a prosti lumea și pentru a otrăvi sufletul tineretului! Iată în favoarea cui se edictează legi excepționale și se votează coduri penale absurde și odioase! Iată ce șerpi încălzește la sân societatea creștină degenerată și iată pentru cine sunt persecutați naționaliștii de astăzi, mai crunt de cât erau oropsiți primii creștini pe vremea lui Nerone.

Lumea cinstită să vadă și să judece.

Adrian Baltag

Zece ani ai „Curentului"

„CURENTUL", viguroasa tribună de conștiință românească, de sub direcția d-lui PAMFIL ȘEICARU, și-a serbat în zilele acestea intrarea în al zecelea an de existență.

Ne alăturăm din toată inima acestei sărbătoriri care înseamnă o mare izbândă a presei românești și a unui om.

D. PAMFIL ȘEICARU a reușit cu propriile lui sforțări să creeze, în unanimitatea asfixiantă a slovei jidovești, un cotidian care nu este numai o revărsare continuă de talent dar care a fost totdeauna și un îndreptar de ținută românească. Intr'adevăr, fără să ia taurul jidovesc de coarne, așa cum l-am luat noi și cum îl ia „Universul", „Curentul" a fost totuși prezent, în orice clipă, când interesele neamului românesc au fost în primejdie. Cuvântul răscolitor al lui Pamfil Șeicaru și al colaboratorilor săi a fost în permanență bici de foc pentru toate turpitudinile politicianiste din lăuntru și deopotrivă pentru toate ofensele, aruncate din afară, demnității noastre naționale.

Cronicari obiectivi, cari pun adevărul mai presus de orice egoism personal, trebuie însă să mai facem, cu acest prilej, o subliniere, care, desigur, mai mult decât pentru Pamfil Șeicaru, constitue pentru presa românească în genere o adâncă mândrie și pentru postulatele ideii naționale o mare satisfacție.

Pamfil Șeicaru a adus în presa românească, pe lângă un mare talent, o vastă cultură. Articolele cotidiane ale lui Pamfil Șeicaru sunt de neegalat. Ele reprezintă zilnic un îndreptar de mare preț pentru opinia noastră publică, așa puțină câtă există la noi, o sursă inepuizabilă de talent, de judecată și de cultură, până la care n'a reușit să se ridice nimeni în cele peste trei sferturi de presă înstrăinată pe cari le avem.

Aceasta ca mândrie românească. Dar și din punctul de vedere al ideii naționale, Pamfil Șeicaru are un merit pe care nu-l poate umbri intransigența noastră. Anume: Pamfil Șeicaru, încă de acum 10 ani, dela 1926, militează cu îndărătnicie pe baricada ideii statului autoritar. Ideia de autoritate a statului pe care o îmbrățișează azi unanim mișcarea noastră națională — ideie care înseamnă în definitiv stat românesc puternic al dreptei, eliberat din peregrinările politicianisto-democratico-internaționaliste — și-a făcut loc în articolele lui Pamfil Șeicaru încă din vremea când nimeni nu bănuia că democrația — atunci în culmea triumfului ei — se va prăbuși. Și încă atât de curând. Articolele lui Șeicaru au fost și vor rămâne — oricât unele adversități ar voi să lovească în directorul „Curentului" — ca un far luminos, în bezna anarhiei pseudo-democratice, care pusese stăpânire pe țară, batjocorind-o aproape două decenii.

Pamfil Șeicaru este un creator. Noi ca Români, cari se dezbracă de orice meschinărie în fața biruinței unuia din sângele nostru, nu putem să nu ne bucurăm. Ba, ne bucurăm din toată inima, făcând urări de viață lungă și din ce în ce mai victorioasă „Curentului", directorului și tuturor colaboratorilor săi.

„Specificul" cazului Caranfil

(Urmare din pag. 1-a)

Când deodată: hodoronc-tronc ! Din senin, la abia o lună după ce primise — pe cel puțin zece ani, îmi închipuiam — epoleții de general al Aerului și Marinei, d. Caranfil se prăbușește. Poate să existe un singur naiv care să creadă că d. Caranfil s'a dat peste cap din... incapacitate ? Care poate să-i fie incapacitatea ? Că fabrica I. A. R. din Brașov, naționalizată, lucrează cu capacitate inzeciită pentru apărarea țării ? Că în streinătate s'au pus la punct toate nevoile aviației noastre ? Sau, infine, că la Banca Națională d. Caranfil avea o disponibilitate de câteva sute de milioane, o contabilitate admirabilă care după ce achitase toate datoriile vechi ale Aviației, onoră prin cecuri la vedere orice plată a ministerului? Asta-i incapacitate și „tristă experiență pentru țară"!?

Și dela Nicolae Caranfil se revine la d. Irimescu !?

Dincolo de interesele țării, eu n'am de ce-l susține pe d. Caranfil, după cum n'am ce împărți cu d. Irimescu sau cu Reșița d-sale, de unde s'a reintors acum în fruntea Aerului. A, desigur, am să mă răfuesc cu unele trusturi jidovești și armenești mai mult decât creștinești. Vom vedea în ce măsură ne vom putea răfui în aceste coloane, ori sugrumați ași, la tribuna Parlamentului. Dar asta-i cu totul altceva!

Dar căderea lui Caranfil ? Cine-o poate înțelege ! Eu unul, nu. Un lucru însă se desprinde dureros din această tragi-comedie. Prea ne batem joc și de puținii oameni pe care îi avem și cari numai prin hazard reușesc la noi să li se poată spune : „the right man in the righ place". Acesta este, iubite amice Virgil Kerciu, singurul „specific" (!) al cazului Caranfil. E mai interesant, vei vedea, „specificul" d-lui Radu Irimescu.

DR. ILIE RADULESCU

ECONOMIE-ŞI-MUNCĂ NAŢIONALĂ

Ravagiile tuberculozei şi frigurilor

Declaraţiile d-lui ministru Ion Costinescu

Se ştie, că d. dr. Ion Costinescu, ministrul sănătăţii, a întreprins o călătorie de studii în Italia. In legătură cu această călătorie, d-sa a făcut următoarele declaraţii reprezentanţilor presei.

„Ca o urmare a unui memoriu pe care l-am înaintat Suveranului şi primului ministru, cu privire la starea sanitară şi ca să văd ce au făcut alţii, mai harnici ca noi, m'am dus în patria lui Mussolini. Subliniez, în paranteză, că în memoriul înmânat M. S. Regelui Carol II indicam măsuri eficace şi ceream să se înceapă lucrările de asanare a regiunilor palustre dela nord de Constanţa, în Basarabia, jumătatea de răsărit a Moldovei şi în tot lungul văii Dunării, pentru că zecimi de milioane de hectare sunt pierdute pentru agricultură, degenerând milioane de locuitori, din care cauză suntem ţara cea mai impoludată din Europa.

Suntem criminali sau inconştienţi dacă ştiind cauzele şi cunoscând efectele, nu facem eforturi şi sacarificii pentru schimbarea acestei situaţii.

AIUREA ŞI LA NOI

„In Italia am vizitat institutul de luptă contra tuberculozei, o instituţie modernă, imensă, clădită pentru 2500 de bolnavi; e tot ce poate fi mai modern. Institutul serveşte la formarea medicilor specialişti în lupta contra tuberculozei.

Relev, că în timp ce noi avem 3000 de paturi pentru tuberculoşi, la o populaţie de aproape 20 milioane locuitori, Italia are 35.000 de paturi la o populaţie de 40 milioane locuitori.

ASIGURARILE SOCIALE...

...în Italia sunt răspândite până şi în lumea satelor, servind numai pentru ftizici şi şomaj. Pentru muncitori asigurările sunt făcute de sindicate şi statul nu se amestecă.

50.000 DE TUBERCULOŞI

„Dacă în călătoria mea nu am avut multe de învăţat cu privire la ofensiva contra tuberculozei, de pe urma căreia avem 50.000 de bolnavi, în ce priveşte paludismul avem multe de făcut.

FRIGURILE

„Inainte vreme Italia era pustiită de friguri. Azi, pe acele locuri, s'au ridicat sate şi oraşe, ţăranii au dispărut, graţie lucrărilor executate. De reţinut, că dela Nerone până în timpul lui Mussolini, s'au asanat 1.500.000 de hectare smârcoase, pe când dela venirea lui Mussolini până azi peste 6.000.000 de hectare au fost bonificate.

Aş fi foarte doritor ca colegii mei din guvern să meargă în Italia şi să vadă ce s'a făcut, cum statul a contribuit cu 85 la sută pentru executarea lucrărilor.

UN IMPERATIV CATEGORIC

Eu mă voiu prezenta Suveranului şi voiu explica şi guvernului, că trebue să facem orice sacrificiu şi să luptăm împotriva frigurilor. Plin de optimismul, pe care mi l-a infuzat Italia, sigur de concursul M. S. Regelui, care e şi preşedinte al ligii contra tuberculozei, nădăjduiesc să ducem la bun sfârşit opera sanitară".

De închiriat

prăvălie pentru Coloniale cu edecuri, vad vechi pusă la poziţie. Preţ convenabil doritori a se adresa în Str. Dumitru Ruse Nr. 23.

Chestiunea primelor continuă să agite personalul c. f. r.

Picherii, meseriaşii şi mecanicii sunt nemulţumiţi de modul cum se aplică instrucţiunile de prime

O chestiune care a nemulţumit şi continuă a provoca adânci nemulţumiri în massa ceferistă este aceia a primelor. Deşi instrucţiile întocmite fixează norme precise după care se vor acorda primele şi quantumul lor, aplicarea lor lasă foarte mult de dorit.

Din această cauză este nemulţumit atât personalul serviciului întreţinerii, cât şi cel dela mişcare şi tracţiune.

SITUAŢIA PICHERILOR

Aşa, picherii primesc primele după linia unde se află districtul lor, după lucrările efectuate şi quantumul economiilor realizate.

Dar sumele, adeseori, derizorii, pe care le primesc picherii cu titlu pretenţios de prime nu corespund instrucţiunilor şi nici nu ţine seamă de coeficientul fixat în ele.

Cât priveşte cantonierii depe liniile principale, deşi prevăzuţi în aceste instrucţiuni, nu primesc nici un fel de prime.

ŞI A MESERIAŞILOR

La serviciul tracţiunei personalul este de-opotrivă de nemulţumit. Acordarea primelor personalului din depouri (muncitori şi meseriaşi) ei trebuesc să realizeze însemnate economii la capitolul combustibil.

Dar alocaţia de combustibil este de cele mai multe ori, dacă nu întotdeauna, cu mult mai mică decât trebuinţele depoului. Aşa încât primele acordate muncitorilor şi meseriaşilor din serviciul tracţiunei sunt numai pe hârtie.

PRIMELE MECANICILOR

Cu personalul de pe locomotive se petrece acelaş lucru.

Acest personal de mare răspundere şi greu sacrificiu primeşte prime în raport cu economiile realizate la combustibil şi cu buna întreţinere a locomotivelor.

Economii la combustibil mecanicii nu pot realiza şi iată de ce:

In primul rând, mărirea tonajului garniturilor necesită cantităţi mai mari de combustibil ca de obiceiu, pentruca să se obţină presiunea suficientă vitezei cuprinsă în itinerar. Ar fi fost firesc, aşadar, ca în raport cu sporirea tonajului garniturilor să se mărească şi raţia de combustibil acordată mecanicilor.

Dar lucrul s'a petrecut tocmai pe dos. Adică, s'a mărit simţitor tonajul şi s'a mai micşorat raţia de combustibil.

In al doilea rând, combustibilul fiind de proastă calitate pentru a se obţine numărul de calorii necesar, trebuie o mai mare cantitate de combustibil decât cota fixată.

Aşa încât, bieţii mecanici nu pot realiza nici un fel de economii la capitolul combustibil şi deci pierd prima de economii (circa 1000 lei).

Dar şi prima de bună întreţinere a locomotivei este o iluzie.

Intr'adevăr, cu lipsa de personal ajutor din ultimul timp buna întreţinere a locomotivei şi tenderului este o imposibilitate. Mecanicul nu are timpul necesar să cureţe locomotiva după cursă, find de cele mai dese cazuri trimis, contrar regulamentului, în curse supiimentare.

Este lesne de înteles că după o muncă uneori de 20 ore din 24, bietul mecanic nu se mai poate gândi şi la locomotivă şi pentrucă nu are suficient personal ajutor, pierde şi prima de bună întreţinere a locomotivei (adică alţi 1000 lei).

Prin urmare, primele prevăzute în instrucţiunile amintite constituie tot atâtea basme cu cocoşul roşu pentru numeroase categorii de funcţionari ceferişti.

Ne întrebăm, pe drept, ce rost mai au aceste prime, dacă ele în fapt nu se plătesc? Ce efecte de stimulare a personalului feroviar mai pot avea când ele figurează numai în instrucţiunile oficiale?

Ce spune comitetul de direcţie al regiei autonome c. f. r. faţă de această situaţie şi ce măsuri intelege să ia d. ing. ION MACOVEI, directorul general al căilor ferate, pentru a pune capăt agitaţiei ce a cuprins personalul, pe această chestiune?

ION MUCHE

Pădurile româneşti continuă să fie exploatate de jidani

Intr'un reportagiu precedent, intitulat: „Săriţi, au intrat jidanii în pădure..." arătam că mai toate pădurile Bucovinei sunt exploatate de jidani. Datele prezentate de noi, cât şi scurtul comentariu care însoţia acele date, aveau ca scop să atragă atenţiunea organelor de resort asupra unei stări de fapt foarte îngrijorătoare.

Mărturisim că nu ne-am aşteptat să-i vedem pe d-nii dela C. A. P. S., alarmaţi de cele ce-am scris noi. Nu numai pădurile Bucovinei sunt jefuite de jidani, ci mai sunt şi alte regiuni unde pădurile seculare dispar, fără ca nimeni să se sesizeze de acest lucru.

Atunci ca şi acum scriem pentru opinia publică românească. Pentru marea massă de cetăţeni, cari ştiu că strămoşii lor au fost prieteni cu bătrânii copaci ce cad azi, la un semn al ludei. Şi ministerul agriculturii şi domenilor, cu toate anexele lui, tac! Nu iau nici o măsură.

Să fie oare cauza, indolenţa?

Departe de noi acest gând! Organele amintite mai sus, dau spre exploatare jidanilor pădurile strămoşeşti, fiindcă aceştia oferă avantagii cari tentează.

Ni se fură pădurile în schimbul câtorva avantagii — iată adevărul. Cât timp va mai dura acest procedeu — rămâne de văzut. Păduri mai avem, ne mai trebuiesc numai oameni cari să le păzească. Dar şi aceşti oameni există!...

ŞI PADURILE DIN VALEA NIŞCOVULUI

Un preot din Valea Niscovului-Buzău, ne trimite o scrisoare prin care ne aduce la cunoştinţă că pădurile din această regiune sunt exploatate de un jidan anume Feldman.

Mai departe, preotul, arată că se intenţionează construirea unei căi ferate de exploatare, care de sigur ar creia serioase prejudicii locuitorilor din Valea Niscovului, deoarece toţi aceştia au ca singură indeletnicire — cărăuşia cu lemne.

După cum se vede şi acest nou caz pe care îl prezentăm acum face parte din multe altele de care ne-am ocupat până în prezent, cu intenţia de a-i face pe reprezentanţii ministerului agriculturii şi domeniilor să nu mai închidă ochii oridecâteori jidanii ne jefuiesc pădurile.

DIVERSE

In MONITORUL OFICIAL nr. 301 din 29 Decembrie 1936, s'a publicat vacanţa catedrei de *„Instalaţii de transport, construcţii forestiere, ferestrae şi industria mecanică a lemnului"* dela şcoala Politechnică Regele Carol II din Bucureşti.

Candidaţii cari se găsesc în condiţiunie prevăzute de legea Şcoalelor Politechnice, vor depune, în termen de două luni dela data apariţiei publicaţiei în Monitorul Oficial, la secretariatul Şcoalei (calea Griviţei 132) o cerere însoţită de un memoriu de titluri, activitate didactică şi ştiinţifică precum şi lucrările respective.

*

COMISIUNEA delegaţiei economice a guvernului, compusă din d-nii: Valeriu Pop, V. Sassu, şi N. Negură se întruneşte azi după amiază la ministerul de industrie, pentru a examina în continuare unele probleme economice.

*

LA CASA centrală a asigurărilor sociale are loc azi după amiază o intrevedere între d-nii PETRE ALEXANDRESCU-ROMAN, secretar general, ing. I. STERIAN, inspector general în ministerul educaţiei naţionale şi inspector GH. CANTEMIR.

După câte suntem informaţi, în cadrul acestei întrevederi se vor purta discuţii asupra creditului meşteşugăresc.

*

ASTASEARA are loc şedinţa lunară a societăţii pentru medicină. Cu acest prilej se va proceda la alegerea unui preşedinte. Şansele par a fi de partea d-lui dr. Manicatide.

Şedinţa delegaţiei economice

Exportul de grâu

Ieri seară s'a întrunit la ministerul de industrie şi comerţ, delegaţia economică a guvernului, sub preşedinţia d-lui prim ministru Tătărăscu.

Au luat parte următorii miniştri, d-nii: Ion Inculeţ, vicepreşedintele consiliului, Valeriu Pop, M. Negură, I. Nistor, R. Franasovici, M. Cancicov, dr. Costinescu şi d-nii subsecretari de stat M. Berceanu şi Moşoiu.

EXPORTUL DE GRAU

D. Mihai Negură, ministrul cooperaţiei, a expus delegaţiei rezultatul exportului de grâu, articol care în actuala conjunctură valorează aur.

S'au exportat din recolta 1936, în total 62.000 vagoane de grâu, din cari 1500 în ţările cu valută slabă şi 60.500 în cele cu valută forte.

Totuşi, chiar în ţările cu valută slabă s'a obţinut o cotă de devize libere şi forte de 40%.

In ţările cu cari avem clearing, s'a obţinut deasemenea cota de 40% iar în celelalte 100%.

VIITORUL REGIM AL EXPORTULUI DE GRAU

Intrucât recolta mondială de grâu a fost anul trecut deficitară, grâul nostru înregistrează cereri foarte numeroase pe pieţele străine.

In consecinţă, regimul viitor al exportului de grâu va fi examinat din 8 în 8 zile. Nu se va mai exporta decât contra devize libere şi forte 100%, iar preţurile vor fi aliniate, adică uniformizate şi fixate de ministerul cooperaţiei.

Delegaţia a examinat apoi situaţia comerţului exterior, găsind că rezultatele sunt foarte satisfăcătoare.

S'a mai examinat stadiul tratativelor în curs pentru încheerea unor acorduri comerciale, dându-se instrucţiuni de urmat delegaţilor nostri.

In fine, s'au examinat şi soluţionat o seamă de chestiuni curente.

Acţiunea frontului funcţionarilor particulari creştini

Aseară a avut loc la sediul asociaţiei frontul funcţionarilor particulari români o şedinţă extraordinară a comitetului de conducere, la care au luat parte reprezentanţii sexiunilor din Capitală cu comitetele lor cum şi un număr mare de funcţionari.

Prezidează d. VINTILĂ PANTAZOPOL, care arată importanţa conferinţelor anunţate de asociaţie. D-sa dă directive de organizare atrăgând atenţiunea adunării că în fiecare clipă sufletele lor să fie stăpânite de un naţionalism curat şi gata la orice sacrificiu în slujba naţiei.

D. inspector IOAN VULCANESCU arată importanţa luptelor duse de bătrânii naţionalişti care nu s'au dat în lături dela nici un sacrificiu.

D-nii GHEORGHE CRISTESCU, ST. CONSTANTINIDI, MITICA DUMITRESCU şi CEZAR CERNATESCU, arată că au ridicat steagul naţionalismului curat în viaţa meşteşugărească, împinşi de datoria ce o au ca cetăţeni etnici ai acestei ţări amintind că meşteşugărimea a fost veşnic minţită de aşa zişii conducători ai lor cari nu vedeau în organizaţiile ce conduceau decât un mijloc de îmbogăţire iar nu un altar de apărare cinstită a intereselor lor profesionale.

D-nii G. Cristescu şi St. Constantinidi anunţă adunarea că Luni 18 Ianuarie, ora 8 seara, va avea loc la sediul asociaţiei o conferinţă tratând despre cooperaţia meşteşugărească.

Norme pentru întocmirea viitorului buget

Ministerul finanţelor a cerut eri din nou tuturor ministerelor, să trimită direcţiunii bugetului şi a contabilităţii generale a statului, propunerile noui ce au de făcut pentru bugetul viitor al departamentelor respective, spre a fi examinate de comisia tehnică bugetară.

Odată cu propunerile pentru buget au mai fost cerute să se înainteze şi statele desvoltătoare de personal. La aceste state se va adăuga o recapitulaţie generală comparativă a lor pe funcţiuni şi salarii.

Avându-se în vedere că termenele prevăzute de legea asupra contabilităţii publice sunt depăşite, ministerul finanţelor după un scurt termen va considera, că departamentele, care nu au trimis aceste date, nu au de făcut nici o propunere şi în consecinţă pentru exerciţiul viitor li se vor păstra cel mult alocaţiunile prevăzute în bugetul actual, cu modificările din cursul anului.

Examen de admitere în şcolile profesionale c. f. r.

La 17 Martie se ţin examenele de atmitere în şcolile inferioare de întreţinere din Bucureşti, Cluj, Iaşi şi Arad.

Aceste şcoli au scopul să pregătească şefi de echipă de întreţinere.

Pentru fiecare şcoală au fost fixate câte 50 locuri din cari 10 la sută pentru orfanii de război, recomandate ca atare de ministerul muncii, dacă vor obţine la examenul de atmitere media generală cel puţin 6,50; de asemeni, 20 la sută din locuri se menţin pentru fii de ceferişti în condiţiuni corespunzătoare celor rezervate orfanilor de război.

Vămile nu fac transformarea valorilor străine în lei

Ministerul finanţelor a dat dispoziţii ca la operaţiunile de vămuire, efectuate pe baza autorizaţiilor de import prin compensaţie, ce au iniţiala K., vămile să ia în considerare numai elmenetele, ce le au menţionate, precum şi facturile vizate, fără să mai facă transformarea valorilor străine din facturi la alt curs, deoarece serviciul de compensaţii face transformarea în lei a acestor valori, la cursul de cumpărare B. N. R., dela data emiterii autorizaţiilor de import în chestiune.

Comisiile de preţuri ce funcţionează pe lângă vămi, vor controla totuşi preţurile mărfurilor ce se importă în baza autorizaţiilor de import prin compensaţie K. şi a facturilor vizate de serviciul compensaţiilor din direcţia reglementării comerţului exterior.

Pentru inimile caritabile

Mihai Joiţa, de 70 ani, fiind bolnav de 2 ani de zile, din care în ultimul timp a da mblagit de o mână şi un picior, şi neavând nici un ajutor de nicăeri, roagă pe bunii creştini să-i ajute cu ce o crede de cuviinţă.

Fundătura Băcăniţu nr. 9, prin Ferentari, Bucureşti.

Şedinţa comitetului de direcţie al Camerei de muncă

Aseară a avut loc şedinţa comitetului de direcţie al Camerei de muncă, sub preşedinţia d-lui *Ilie P. Calciu.*

S'au discutat doleanţele funcţionarilor particulari şi s'a hotărât să se ţină conferinţe la Giurgiu şi T.-Măgurele, în cadrul cărora să fie expus programul Uniunei Camerelor de muncă.

Comitetul a mai hotărât să se accelereze lucrările cu privire la achiziţionarea unui local pentru Camera de muncă şi contractele de muncă să fie înregistrate şi legalizate.

La urmă s'a decis să se ţină mai multe consfătuiri cu negustorii din Bucureşti.

Ruşinea-ruşinilor!...

Cine s'au înscris la învăţământul stomatologic

La facultatea de medicină, de pe lângă universitatea din Bucureşti, s'au înscris pentru învăţământul stomatologic următorii:

Anbinder Noah, Aschenasy Iouf Moses, Bernfeld Arnold, Benzion Isidor, Bercovici David, Gatz Silvia, Dubov Fedora Carola, Flitman Paulina Ghelman Rahil, Gandachin Iacob, Goldenberg Boiangiu Tilly, Ghelbert Golda, Guguhide Mihail, Himelbrand Iancu, Leibovici Avram, Leon Sara, Lederman Fruia, Elein Desideriu, Moscovici Samoil, Meilerand Amalia, Motneac Uticeofaisa, POPESCU M. AUREL, Pulver Soibelman Soibel, Schatzberg Solomon, Schor Lidia, Tismeţchi Sara, Wolf Aurel, Aronovici Elias, Cunicer Iosif, DORE ELEONORA.

*

După cum se vede, toţi sunt jidani; afară de doi, cari sunt români.

Iată, în adevăr, ruşinea ruşinilor!...

Reduceri la târgul industrial britanic pe c. f. r.

Pentru călătoria vizitatorilor târgului industrial britanic, direcţiunea generală c. f. r. a acordat 50 la sută reducere din preţul biletelor la cl. I, II şi III.

Această reducere se acordă numai la înapoiere în ţară, călătorii prezentând viza de participare la expoziţia londoneză.

De această reducere beneficiază şi călătorii din străinătate în tranzit prin ţara noastră.

Simple rânduri de consolare...

Câteva adevăruri în legătură cu periculosul convoiu al toleraţilor dela uzinele Mediaş

Pe patru pagini de coală, scrise încâlcit şi tremurat, mai mulţi muncitori din Mediaş ne semnalează pericolul pe care-l prezintă streinii cuibăriţi la uzinele de modelat şi emailat din oraşul lor, rugându-ne să deschidem ochii ministerului mereu indus în eroare de organele în subordine şi să cerem dreptate pentru românii ajunşi robi într'o ţară făurită cu sacrificii multiple.

Rândurile ghemuite şi aşternute aşa cum s'au priceput cei de pe meleagurile Mediaşului ştim, suntem convinşi chiar, că ilustrează o situaţie sfâşietor de reală, sgomotos de adevărată. Ca pretutindeni, de altfel, pe cuprinsul României. Nu-i vorba de un specific al locului. E un obiceiu împământenit cu bună ştiinţa conducătorilor subjugaţi bandelor de venetici.

Dar, pentru o mângâiere sufletească, pentru o alinare a necazurilor celor ce ni se adresează cu atâta nădejde, protestăm şi de rândul acesta, aruncăm din nou cu barda în nepăsarea iconarilor politici, cu toate că mare lucru nu se realizează şi rezultate evidente nu se asigură.

...Pleoapele celor cu răspundere sunt de plumb şi nu se pot mişca. Urechile diriguitorilor sunt astupate şi nu aud...

Totuş, fulgerăm mereu în speranţa că într'o bună zi va înceta scandalul declanşat de lighioanele sreine în rândurile populaţiei autochtone.

CONVOIUL TOLERAŢILOR

La uzinele de modelat şi emailat din Mediaş şi-au găsit culcuş, în dauna lucrătorilor români, următorii venetici:

AUSTIAC ELLINGER, de meserie croitor, îndeplineşte funcţia de magazioner şi e tolerat în ţară sub pretextul că e specialist în emailat.

R. RIPCKA salariat cu 8000 lei lunar, fără să presteze vre-un serviciu, fiindcă e cumnatul administratorului întreprinderii.

FR. MICKESCH, şef de hangar, aşează vasele după mărime şi după calitate, pentru care robotială e retribuit cu un salariu copios.

IOSEPH PILL, şef măturător, şi îngrijitor al cailor fabricii e ţinut ca specialist tâmplar.

STOSECK, aventurier, tăietor de urechi pentru diferite piese de tun.

WIDMAYER, specialist în sudarea electrică, fost birjar în Zilia-Serbia la bătrânul herghelîu Westen.

ALOIS SCHWARTZ, fost croitor în Cehoslovacia şi lucrător în fabrica din Presburg, spaima lucrătoarelor române.

IOSEPH TOMEK, fost turnător de cauciuc la Olckusch specialist în branşa emailatului.

CUM SUNT TRATAŢI ROMANII

Iată câţiva, mai importanţi, din convoiul toleraţilor. Şi în timp ce aceştia huzuresc şi îşi fac mendrele, muncitorii români, cu lefuri de mizerie, îndură un tratament scandalos subt toate raporturile.

La aceste ticăloşii, la alimentarea lor, contribuie zice-se, în mare măsură, inspectorii muncii cari, sau nu ştiu cum se prezintă lucrurile, sau le trec cu vederea.

CE AR TREBUI

Evident, că normal şi firesc ar fi să se instituie o anchetă şi să se aplice sancţiuni celor ce nesocotesc legea pentru protecţia muncii naţionale.

Da, ar fi normal!...

Insă ministerul muncii e aşa de aglomerat şi aşa de preocupat de alte lucruri, încât orice tentativă rămâne zadarnică.

Rândurile de faţă pot, cel mult, repetăm, să dea o satisfacţie de moment unor oameni îngenunchiaţi de liftele păgâne.

Victor Mocanu

SFATUL DOCTORULUI

„Nu vă descurajaţi, a spus Doctorul către clientul său, toate indispoziţiile urinare vor fi repede calmate: arsurile vor dispare, urina va redeveni limpede şi normală şi veţi uita pe rezistentul şi perfidul gonococ, luând acel excelent remediu

PAGÉOL

care vindecă blenoragia, cistita, opreşte scurgerile, înmlădiază prostata şi evită orice complicaţiune.

LA FARMACII ŞI DROGUERII

Jidanii dela „Discom" îşi fac de cap

De câtva timp primim o mulţime de reclamaţii, în contra „DISCOM"-ului, unde huzureşte jidanul falit BLANCK.

„Această societate — ne scrie un debitant — nenoroceşte circa două mii de oameni anual, în toată ţara, pentrucă tot câştigul lor fiind luat de BLANK, mare parte dintre debitanţi dau faliment şi alţii apoi le iau locul cu aceleaşi riscuri.

„Cauza: remiza de mizerie de 3% la timbre şi 7 la sută la tutun, pentrucă trei părţi din totalul remizei dată de C. A. M. o încasează jidanii dela „Discom".

Pe de altă parte, jidanii dela „DISCOM" nu se îngrijesc, în timp ce încasează trei părţi din remiza totală, să aprovizioneze pe debitanţi cu produsele C. A. M., necesare publicului. Reprezentanţii „DISCOM"-ului, aşa cum ni se semnalează dela Deva şi alte centre din provincie, îşi bat joc de debitanţi. Niciodată nu li se dă marfa cerută. Bunăoară, pe lângă faptul că nu le dă timbre suficiente, le pretind să oblige publicul să cobine timbre de diferite valori. Iar, când debitanţii schimbarea mărfurilor necomandate de ei, fiind aduse în locul celor comandate, reprezentanţii „Discom"-ului refuză să ia articolele nevândute şi să ducă în schimb marfa comandată dela început.

Credem, că în aceste condiţiuni, în urma unei simple anchete printre debitanţi şi public, C. A. M. ar avea suficiente motive pentru rezilierea contractului cu BLANK.

Ar fi necesară, aşa dar, o reacţiune în contra jidanilor dela „Discom", până ce nu se va manifesta reacţiunea publicului, sătul de aranjamentele discomice ale statului.

Banda de jidani fa şificatori de dolari a fost înaintată Parchetului

Cernăuţi, 13. — In urma terminării cercetărilor de rigoare în chestia tentativei de falsificare de dolari, banda de jidani implicată în această afacere a fost înaintată parchetului local în vederea instrucţiei. Nu este exclus ca în această afacere să se producă oare cari surprize dat fiind faptul că banda a lucrat mână în mână cu specialişti din Ungaria.

Se ştie că falsifcările de monedă străină din Ungaria au stârnit un răsunător ecou în toată Europa.

I. Th. I.

Noui şcoli de mişcare c. f. r.

Direcţiunea generală c. f. r. a hotărât înfiinţarea a două şcoli medii de mişcare şi comerţ, la Bucureşti. Şcoala începe să funcţioneze la 1 Aprilie 1937.

Sunt 40 locuri disponibile şi examenul de atmitere a fost fixat pentru 17 Martie a. c. la Bucureşti.

Pentru inimile caritabile

In str. MARIA BORANESCU No. 65 bis din Capitală se află bolnavă de cancer, cu patru copii, văduva IRINA GEORGESCU.

Fiind complect lipsită de mijloace, roagă fierbinte pe toţi bunii creştini s'o ajute.

Intâmplări din Capitală

PUTERNICA EXPLOZIE LA O FABRICA DE PRODUSE CHIMICE

Eri seară s'a înregistrat la laboratorul d-lui prof. dr. Crăiniceanu din str. Ştirbei-Vodă o puternică explozie. Detunătura a fost atât de puternică încât s'a auzit pe o rază de 2 km.

Din cauza exploziei s'a dărâmat un zid al locuinţei profesorului, provocând rănirea d-lui dr. Donnau, a unui mecanic şi a doi servitori, cari au fost transportaţi la spitalul de urgenţă.

In urma incendiului produs au fost carbonizate câteva sute de animale aflate în cuşti, cari erau destinate pentru experienţe de laborator.

Focul a fost localizat cu destulă greutate de postul Central de pompieri.

UN PUNGAŞ INCEARCA SA JEFUIASCA LOCUINŢA D-LUI OCTAVIAN GOGA

Azi noapte un individ a escaladat peste poarta locuinţii d-lui Oct. Goga din str. Puţu de Piatră No. 6 şi furişându-se pe acoperişul casei a încercat să pătrundă în podul casei printr'o deschizătură d'n acoperiş.

Un agent al Siguranţei Capitalei observându-l, s'a luat după el reuşind să-l aresteze.

Dus la poliţie hoţul a recunoscut că avea intenţia să pătrundă în locuinţă pentru a jefui, ştiind că d. Oct. Goga se găseşte actualmente în străinătate.

Indrăzneţul hoţ se numeşte Const. Lăzărescu, cunoscut pungaş şi cu un bogat cazier la poliţie.

A fost trimis în judecata micului parchet.

ARESTAREA UNUI PAZNIC HOŢ ŞI A COMPLICELUI SAU

In urma reclamaţiei firmei „Confirul" cu sediul în str. Cristian Tell No. 17, făcută însă în luna Iunie 1936, poliţia a arestat pe cunoscutul spărgător Iosif Alexandru zis Sandor, d'n str. Miracol 2 care prin anumite şiretlicuri s'a angajat paznic al depozitului firmei din Şos. Panduri 81, sustrăgând mărfuri în valoare de 60.000 lei.

Deasemenea a fost arestat şi complicele acestu'a albanezul Sal'm Poradim, care l'a ajutat în această operaţiune.

Cei doi paznici necinstiţi au fost înaintaţi azi parchetului.

ARESTAREA UNEI BANDE DE PUNGAŞI

D. comisar şef Petrică Stănescu din poliţia judiciară a Capitalei a arestat aseară o bandă de pungaşi, care în ultimul timp au săvârşit numeroase furturi în Capitală.

Ei se numesc: Ioan Preoţescu de 23 ani, Dolecamis Gheorghe zis Nicu Brăileanu de 26 ani şi Maray Andrei de 20 ani, cu adăpostul în calea Griviţei No. 179.

Toţi sunt clienţi vechi ai poliţiei şi au la activul lor numeroase condamnări.

Cu actele dresate au fost înaintaţi parchetului.

MOR CERŞETORII DE FRIG

Aseară a fost găsit într'o magazie din str. Bis. Alexe No. 6, cadavrul unei femei bătrâne circa de 70 ani.

Cadavrul era acoperit numai de câteva trenţe.

Autorităţile au stabilit că este vorba de cerşetoarea cunoscută în cartier şi probabil s'a retras în magazie alungată de viscol, unde apoi a murit de frig.

Din ordinul d-lui prim procuror cadavrul a fost transportat la institutul medico-legal.

Droghiştii salariaţi protestează

Aseară s'a ţinut la sediul Asociaţiei droghiştilor salariaţi o întrunire, la care au participat toţi droghiştii salariaţi din Capitală, precum şi reprezentanţii lor din provincie, spre a protesta contra indexului ce se lucrează la ministerul sănătăţii şi prin care se urmăreşte desfiinţarea comerţului de droghierie.

Intrunirea a fost prezidată de d. Stelian Constantinidi, care a spus că „droghiştii sunt ameninţaţi să rămână pe drumuri, împreună cu familiile lor, prin faptul că la ministerul sănătăţii se lucrează astăzi la întocmirea unui index, prin care se ia toate drepturile droghiştilor de a mai vinde specialităţi medicinale".

D. A. Stănescu a arătat situaţia neagră ce se creiază salariaţilor de drogherie.

D. S. Nicolaie propune ca o delegaţie numeroasă de salariaţi, din care să facă parte şi reprezentanţii salariaţilor droghişti din provincie, să se prezinte d-lui ministru al sănătăţii.

D. C. Buzdugan spune că constituţia ţării noastre nu permite monopoluri de clasă, deci farmaciştii nu au dreptul să ceară un monopol al medicamentelor în favoarea lor.

D. N. Profiriu, propune ca în cursul lunei Februarie asociaţia să convoace un congres al tuturor droghiştilor salariaţi din ţară.

D. Antonescu spune că „d. ministru Costinescu, un adânc cunoscător al necesităţilor sociale, precum şi a suferinţelor celor săraci nu va lăsa să se comită acest atentat la viaţa celor săraci prin desfiinţarea drogheriilor".

Şedinţa ia sfârşit la ora 10 jum. când se hotărăşte a se trimite telegrame de protest Majestăţii Sale Regelui, precum şi d-lui prim ministru Tătărăscu.

Deasemenea se hotărăşte ca în cursul săptămânii viitoare să se ţină o întrunire de protest în localul Camerei de muncă, unde droghiştii din întreaga ţară se vor aduna spre a protesta contra răpirii drepturilor lor la viaţă.

FORUM şi OMNIA | Duşmanii oamenilor şi D-na Sherlok şi d. Holmes Demonul de argint şi revistă

Al treilea jidan „ziarist fiscal" care terorizează funcţionarii şi contribuabilii

— Cazul excrocului Zane-Zilbermann —

In atenţia d-lui ministru Cancicov şi a asociaţiilor profesionale ale funcţionarilor din ministerul finanţelor

Am trimis eri în seama Parchetului de Ilfov pe jidanul LEWY-HARALAMB. dela revista „TRIBUNA FINANCIARA". Deasemeni, am dovedit cu documente, cum sunt siliţi funcţionarii financiari să se aboneze revistei „ADMINISTRAŢIA FINANCIARĂ" şi cum reţinându-se costul abonamentului din salariul fiecăruia, unii administratori şi inspectori financiari trimit oficial, prin adresă cu număr de ieşire şi cu sigiliul statului, sumele incasate, jidanului IOIL MARCUS, fost băcan în Buzău.

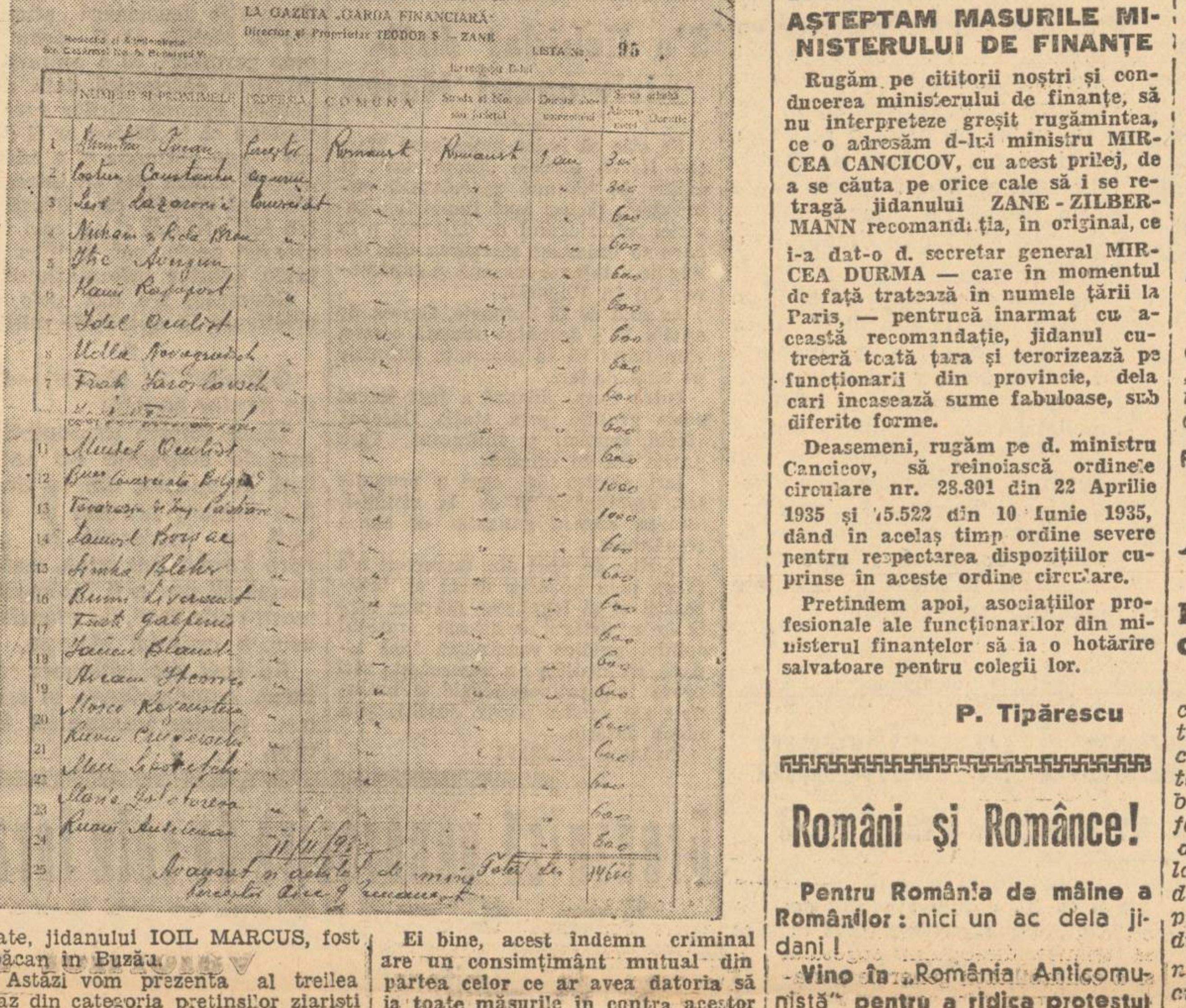
LISTA DE ABONAMENTE
LA GAZETA „GARDA FINANCIARĂ"
Director şi Proprietar TEODOR S. — ZANE
LISTA No. 95

Astăzi vom prezenta al treilea caz din categoria pretinşilor ziarişti din aşa zisa presă financiară şi fiscală, presă care terorizează, mai ales în provincie, pe contribuabili şi funcţionarii fiscali.

DE UNDE INCEP FRAUDELE

Am primit la redacţie plângerea unui disperat, care ne roagă să-l sesizăm pe d. ministru al finanţelor, cu rugămintea de a lua măsuri în contra gangsterilor aşa zisei prese financiare şi fiscale, trimiţându-ne în acelaş timp o listă de abonamente (reprodusă în clişeu), pe care corespondentul nostru ocazional a încasat diferite sume pentru „foaia de şantaj scoasă de către un individ TEODOR S. ZANE zis cu numele lui adevărat HERTZEL ZILBERMANN, din str. Palace nr. 5 şi, care a locuit înainte în str. Cazărmei".

„Acest jidan — spune funcţionarul din provincie, care ne scrie — s'a prezentat cu o carte de vizită din partea d-lui ministru de finanţe (falşă) şi sub fel de fel de ameninţări m'a făcut să-i avansez pentru diferiţi comercianţi suma de 14.600 (patrusprezece mii şase sute) din casa percepţiei, căci altfel voiu fi destituit.

„Cum până astăzi nici eu şi nici acei pe care i-am abonat nu au primit sus numitul ziar („GAZETA FINANCIARA") m'am deplasat la Bucureşti căutând să-l pot găsi pe sus menţionatul director, însă a fost imposibil".

O DOVADA CARE SPUNE MULT

In documentul, ce îl reproducem aci, se poate vedea, că funcţionarii plătesc anticipat 300 lei abonamentul pentru o fiţuică — pe care nu au văzut-o şi nici nu vor vedea-o în ochii lor vreodată, — iar comercianţii 600 lei şi instituţiile 1.000 lei abonamentul. Deasemeni, are indicată şi adresa redacţiei şi administraţiei, care, după cum am arătat mai sus, este fictivă.

Printre cei înşelaţi şi trecuţi printre „abonaţii" jidanului se găsesc pe listă un perceptor şi un agent de urmărire. Cine ştie, că un agent fiscal are abia 1.600 lei salariu, îşi poate da seama, cum îi împinge jidanii pe aceşti funcţionari la fraude şi şperţ.

Ei bine, acest îndemn criminal are un consimţimânt mutual din partea celor ce ar avea datoria să ia toate măsurile în contra acestor jidani, directoraşi de reviste de şantaj, cari mişună prin centrală şi serviciile exteroare ale ministerului de finanţe. Ceva mai mult, unii secretari generali, directori generali, inspectori generali, regionali şi speciali din ministerul finanţelor, sunt complicii acestor jidani şi beneficiarii acestor excrocherii şi şantaje, exercitate asupra contribuabililor şi micilor funcţionari.

De aceea avem oribilul spectacol, că un asemenea act de excrocherie calificată — lista de abonamente — poartă semnătura unui funcţionar public şi sigiliul statului.

CINE ESTE JIDANUL ZANE

Acest jidan apare sub diferite nume. Noi l-am găsit până acum sub numele de Herman-Zane, Teodor S.-Zane şi Hertzel Zilbermann.

Iată ce citim despre el într'un ziar:

„TEODOR ZANE, pretins ziarist, înfiinţând o fiţuică intitulată „GARDA FINANCIARA" a încercat o serie de şantaje şi excrocherii, parte din ele reuşindu-i pe deplin.

„Profitând şi de faptul asemănării de nume a fiţuicei cu instituţiunea creată de ministerul de finanţe „GARDA FINANCIARA", care are de scop controlul taxelor asupra monopolurilor, băuturilor, petrolului, etc., ZANE a speculat chestiunea şi a şantajat o serie întreagă de negustori, obţinând subvenţii şi abonamente pentru foaia „oficială" a instituţiunei.

„Ulciorul s'a spart, încât „directorul" revistei a ajuns la parchet. După o laborioasă instrucţie, procesul urma să fie judecat zilele trecute. Din lipsa martorilor, judecata a fost amânată, de către secţia IV c.c. la 11 Februarie".

Deasemeni, suntem informaţi, că jidanul Teodor Zane-Zilberman mai are un proces asemănător şi la Huşi.

Pentru ambele procese vom căuta să depunem ca martor, pentrucă orice zi de libertate a jidanului este un pericol de puşcărie în plus pentru funcţionarii statului, îndemnaţi la excrocherie şi fraudă de acest Zane-Zilbermann.

AŞTEPTAM MASURILE MINISTERULUI DE FINANŢE

Rugăm pe cititorii noştri şi conducerea ministerului de finanţe, să nu interpreteze greşit rugămintea, ce o adresăm d-lui ministru MIRCEA CANCICOV, cu acest prilej, de a se căuta pe orice cale să i se retragă jidanului ZANE-ZILBERMANN recomandaţia, în original, ce i-a dat-o d. secretar general MIRCEA DURMA — care în momentul de faţă tratează în numele ţării la Paris, — pentrucă înarmat cu această recomandaţie, jidanul cutreeră toată ţara şi terorizează pe funcţionarii din provincie, dela cari încasează sume fabuloase, sub diferite forme.

Deasemeni, rugăm pe d. ministru Cancicov, să reînoiască ordinele circulare nr. 28.801 din 22 Aprilie 1935 şi 45.522 din 10 Iunie 1935, dând în acelaş timp ordine severe pentru respectarea dispoziţiilor cuprinse în aceste ordine circulare.

Pretindem apoi, asociaţiilor profesionale ale funcţionarilor din ministerul finanţelor să ia o hotărîre salvatoare pentru colegii lor.

P. Tipărescu

Rolul aparatului de stat în propapanda naţional-culturală

Conferinţa d-lui prof. Gh. Vântu

A noua conferinţă din ciclul Societăţii Mazililor şi Răzeşilor din Cernăuţi a fost ţinută de d. Gh. Vântu, prefectul judeţului Cernăuţi. D-sa a început prin a aduce laude societăţii Mazililor şi Răzeşilor, care dela 1900, de când există, lucrează pentru readucerea la românism a satelor înstrăinate din Bucovina. Conferenţiarul arată să aparatul de stat are datoria să intervină în propaganda naţional-culturală, dând tot ajutorul iniţiativei particulare concentrată în societăţi, mai cu seamă în acele părţi ale ţării unde situaţia este mai precară din punct de vedere naţional. D-sa analizează stările de lucruri existente înainte şi după războiu, atât în provinciile vechiului Regat, cât şi în cele alipite, arătând ce a făcut şi mai ales ce n'a făcut aparatul de stat pentru ridicarea culturală şi naţională a maselor. Insistând asupra situaţiei din Bucovina, d. Vântu, arată că la Unire, Bucovina a fost găsită în plin proces de desnaţionalizare: pătura de sus era pe cale de nemţire, iar satele în bună parte rutenizate. Cu toate acestea exista aici, mulţumită societăţilor culturale, studenţeşti şi de doamne, o activitate destul de intensă pentru menţinerea conştiinţei româneşti. Astăzi, când România este stăpânită de un puternic curent naţionalist-cultural, aparatul de stat are imperioasa datorie să caute a repune poporul românesc în drepturile din care a fost scos. Conferenţiarul arată că abia în ultima vreme s'au făcut remarcabile progrese în această direcţie, în regiunile bucovinene rutenizate. In 1933 existau în judeţul Cernăuţi încă 370 de învăţători ruteni (din totalul de 620), iar acum mai sânt 50. Administraţia deasemeni a început să fie curăţită de elementele străine. In biserică starea de lucruri e mai proastă, dar nădejdile pe cari le inspiră noul chiriarch al Bucovinei, îndreptăţesc credinţa că şi biserica va redeveni românească. Numai aşa, ajutând societăţile cu orice mijloace şi mai cu seamă dându-le putinţa să aibă în fiecare localitate funcţionari, învăţători, etc. români, cu cari aceste societăţi să poată lucra, aparatul de stat îşi îndeplineşte menirea faţă de propaganda naţional-culturală.

Informaţiuni

❖ **D. GEN. ADJUTANT Paul Anghelescu, ministrul apărării naţionale, a lucrat ieri, cu d. gen. Ignat, inspectorul general al geniului.**

❖ VINERI 15 Ianuarie 1937, orele 9 seara va avea loc prima şedinţă, după vacanţă a *Avântenilor* din Capitală, continuând apoi în fiecare Vineri seara, la aceleaşi ore, la sediul Asociaţiei din strada Bărăţiei No 31, etaj I.

❖ **Din rapoartele sosite la direcţiunea generală a penitenciarelor din ministerul de justiţie se constată că nici un caz de tifos exantematic nu s'a mai înregistrat la penitenciare.**

Singurul caz, acela dela Botoşani, fiind vindecat, epidemia de tifos exantematic în închisori poate fi considerată stinsă.

❖ *D. prof.* Mircea Djuvara, *ministrul justiţiei, fiind uşor gripat, nu s'a prezentat ieri, la minister.*

D-sa a lucrat acasă cu d. Garoescu, directorul personalului din minister.

❖ **D. comandor în rezervă Păiş T. Niculae a fost delegat cu conducerea marinei comerciale din ministerul aviaţiei şi marinei.**

❖ *Colegiul farmaceutic al jud. Ilfov face cunoscut tuturor farmaciştilor cu libera practică publicată în Monitorul Oficial că, în conformitate cu art. 2 din regulamentul pentru organizarea şi funcţionarea colegiului farmaceutic sunt obligaţi a se înscrie în colegiu până la data de 1 Februarie 1937.*

Inscrierile se vor adresa în str. Batiştei nr. 14.

❖ *DUMINICA 17 Ianuarie 1937 ora 11 dimineaţa, are loc adunarea generală a cercului inginerilor de căi ferate la sediul asociaţiei din Calea Victoriei nr. 118.*

❖ *Mâine Vineri 15 cor., ora 4 după prânz, Frăţia Misionară „Patriarhul-Miron" şi banii creştini, vor lua patre la rugăciunea comună a privigherii în biserica Sf. Apostoli. Va predica pr. prof. Gh. Coman".*

❖ *Cercul studenţesc creştin de studii corporatiste de sub preşedinţia de onoare a d-lui prof. Mihail Manoilescu, având ca preşedinte activ pe d. Justin Georgian, va ţine Sâmbătă 16 Ianuarie 1937 ora 6 p. m. în sala soc. studenţilor în medicină, b-dul Schitu Măgureanu, prima şedinţă a acestui an. Va vorbi d.* C-tin Ghidel *despre* „Problema partidului unic".

Şedinţele următoare vor avea loc în fiecare Sâmbătă la aceiaşi oră, când se vor discuta toate problemele de organizire ale României de mâine.

❖ SOCIETATEA inginerilor diplomaţi universitari S. I. D. U. convoacă membrii săi şi pe studenţii dela institutele de chimie industrială şi electrotehnică la consfătuirea care va avea loc Joi, 15 Ianuarie a. c., orele 7 p. m., în localul Helveţia, str. Câmpineanu nr. 9. Se vor examina chestiuni foarte importante.

❖ *In seara zilei de 17 Ianuarie la ora 19 d. C. Tăutu, inspector g-ral financiar al Capitalei va ţine o conferinţă la Radio despre* „Conştiinţa fiscală".

❖ **„Svastica de Foc" ţine adunare generală Joi, 14 Ianuarie a. c., ora 9 seara, la sediul din b-dul Pache No. 144.**

❖ CERCUL studenţesc „PRAHOVEAN" organizează Duminică 17 Ianuarie 1937 un ceaiu dansant, în saloanele Camerei de Comerţ (str. Bursei 4).

❖ *ORGANELE ceferiste au relatat direcţiei generale că între staţiile Magola şi Boian a fost găsit un om mort, lângă linia ferată, a cărui identitate n'a fost încă stabilită.*

Parchetul respectiv şi organele c. f. r. au deschis o anchetă pentru identificarea victimei şi a împrejurărilor în cari a murit.

Români şi Românce!

Pentru România de mâine a Românilor: nici un ac dela jidani!

Vino în „România Anticomunistă" pentru a ridica protestul tău, împotriva bolşevismului şi a organiza boicotul mărfii şi literii jidoveşti.

Ajutaţi o biserică!

Din partea preotului Moise Bocşan paroh în comuna Ţeţchea-Bihor primim următorul apel:

In comuna Ţeţchea jud. Bihor, comună curat românească şi ortodoxă, sf. biserică a fost nimicită de foc în anul 1929. Locuitorii comunei sunt toţi foşti iobagi ai unui moşier ungur şi deci foarte săraci şi în neputinţă de a-şi construi prin proprii mijloace un sf. lăcaş de închinare, de aceea, cu toate sforţările depuse noi n'am isbutit să ne clădim o mică bisericuţă în comuna noastră. Am reuşit până acum să ne strângem o parte d'n materialul de construcţie şi suma de 68.000 lei, dar am avea nevoie încă de 119.000 lei pentru a putea zidi o modestă bisericuţă.

RUGAM PE ACEASTA CALE PE TOŢI BUNII CREŞTINI SA INŢELEAGA SITUAŢIA NOASTRA ŞI SA NE AJUTE TRIMIŢANDU-ŞI OBOLUL LOR PE ADRESA: CONSILIUL PAROHIAL ORT. ROM. ŢEŢCHEA, JUD. BIHOR.

Au binevoit a ne mai trimite ajutoare următorii: d-na T. Morozan-Ploeşti 100 lei, Centuria I de cercetaşi din cohorta „Elena Cuza" Galaţi 324 lei, Ing. Ion E. Ardeleanu directorul ziarului „Sentinela" Bucureşti 500 lei, A. Marinescu-Ploeşti 50 lei, Ilie P. Stănescu-Bucureşti 100 lei, St. R. Formac-Buc. 100 lei.

Invăţătorimea basarabeană plânge...

— Daţi dreptate, cât mai este vreme, luminătorilor satelor dintre Prut şi Nistru. Viaţa de dascăl, — viaţă de câine. Cum începe şi unde sfârşeşte elanul apostolatului —

Imediat după războiu, provinciile alipite au oferit parlamentarilor o serie de probleme cari îşi cereau deslegarea imediat. Fiecare ales al mulţimii s'a simţit, par'că, obligat să le soluţioneze cu asiduitate sau să propună ceva nou.

Conducătorii de atunci ai ţării, permanentizaţi în promisiuni şi fapte cu actualii, au căutat oarecum să răsbune istoria, — şi vom vedea dacă au reuşit, — aplecând mereu urechea la glasul fraţilor cari gemuseră atâţia ani sub călcâiul greu al bocancului unguresc sau înfruptându-se inconştient din votcă şi întunerecul fără abecedar, lăsat cu un scop bine chibzuit de către pravoslavnicii ţării roşii de astăzi.

Halucinaţi de libertatea bruscă ce le-a luminat fruntea mereu plecată şi ochii insetaţi de-un soare cald, fraţii noştri până eri slavi, au cerut — sau dacă n'au cerut, noi i-am înţeles prin tăcerea lor — că odată atins idealul care le întovărăşisera amurgurile şi dimineţile, ţara să le dea o îngrijire sufletească imediată, asigurând-o că va şti să răspundă binelui cu silinţă şi gratitudine.

ŞI GLASUL LOR A FOST AUZIT...

Preocuparea de căpetenie a celor indicaţi să se ocupe cu doleanţele anonime, a fost — cum era de aşteptat de altfel — şcoala. In locul clădirilor unde copiii românilor erau ghiontiţi să scandeze entuziasmaţi versurile lui Petöfi, sau să memoreze pagini de istorie arpadiană prin cari se încerca să le strecoare în suflet convingerea că Ardealul a fost, este şi va fi ţară ungurească,—şi pe ruinele cârciumelor atât de darnice în rachiu şi zaibăr pentru basarabenii cari de la naştere până la obştescul sfârşit nu se învredniceau să guste cel puţin din roua binefăcătoare a vreunui „NAŞARECI", s'au ridicat lăcaşuri de lumină unde aveau să se înveţe atâtea lucruri prin miraJul divin al slovei scrisă.

Era poate cel mai cald şi binefăcător balsam pe care îl puteau oferi tuturor celor de-o limbă şi-o credinţă cu noi, răniţi crunt de indiferenţa şi ura asupritorilor.

Pentru cei de astăzi ca şi pentru cei de mâine, cronicarul de atunci a însemnat pe răboj multe, foarte multe fapte dintre cari, unele, pe cât de dureroase, altele pe atât de măreţe.

DAR MAI LIPSEA CEVA...

In mijlocul celor năpăstuiţi de vremuri şi îngenunchiaţi de oameni, la catedrele modeste ale şcolilor cari înfloriseră satele asemeni caişilor în primăvară, trebuia să meargă cineva, un om pătruns de abnegaţie şi extaziat de ideal, în grija căruia să se încredinţeze sufletul celor mulţi, pentru desţelenire şi desăvârşire. Din fiii ţării care nu înduraseră nici dispreţul, nici harapnicul streinului, fii crescuţi modeşti însă mângâiaţi de mâna caldă a mamei, nebătuţi neîmbrânciţi, cu convingerea fermă că este dreptate în această lume, trebuiau să meargă spre a duce o vorbă bună şi un îndemn frăţesc în cătunele risipite pe coama vreunui deal sau sub poala răcoroasă a vreunei păduri. Misiunea aceasta pe cât de măreaţă, pe atât de grea, au avut-o învăţătorii. Imbrăcat simplu, cu sufletul clocotind de avânt, învăţătorul regăţean a plecat unde primise ordin. Şi-a luat — *cum ne scrie unul din Cetatea Albă* — în spinare coşul de papură cu câteva schimburi, a împrumutat o mie de lei dela perceptorul din sat, şi s'a îndreptat către localitatea unde îl aşteptau atâţia.

INSA OFICIALITAŢILE I-AU UITAT...

Fiindcă în reportagiul de faţă ne ocupăm numai de învăţătorii din Basarabia, să ascultăm pe un dascăl din Cet. Albă, d. C. BURTEA-RAMNICELU, ce ne povesteşte în legătură cu aceasta: „Basarabia ne chema să împlinim o datorie de care nu se putuseră achita armele. Armate de tineri goi, îngheţaţi, s'au revărsat peste satele basarabene, aceste cuiburi eteroglote şi divers colorate. Cea mai mizerabilă problemă care ni s'a pus, a fost un oribil, murdar şi crud adevăr: foamea. Lipsa totală a elementului de necesitate imediată". **Pentru că aceşti „tineri goi şi îngheţaţi", au fost complectamente daţi uitării de către acei cari îi trimiseseră. Oficialităţile noastre au crezut că din moment ce satele basarabene îşi au dascălii lor, problema este pe deplin rezolvată, nemai interesându-se dacă echipa culturală are nevoie de hrană sau îmbrăcăminte.**

Pentrucă, orice s'ar zice, aceşti modeşti dar inimoşii fii ai ţării, au fost nedreptăţiţi. După ce li s'au aplicat atâtea curbe reducându-li-se salariile asemeni oamenilor de serviciu, — nici acea mizeră sumă nu li se dădea la timp, (vă amintiţi jalea din timpul guvernării argetoiano-iorghiste), silindu-i să comită fapte care le scădeau prestigiul sau sau în ultima instanţă să se sinucidă.

A fost nevoie ca această indolenţă a politicianilor să fie plătită cu viaţa atâtor tineri disperaţi şi flămânzi, pentru ca să se recunoască un drept.

ASTAZI, MAI RAU CA ORICAND

Din scrisorile ce le primim zilnic, învăţătorimea basarabeană este tot mai nemulţumită şi mai desnădăjduită. Scumpindu-se traiul, cele 2000 lei nu ajung pentru un intelectual care în afară de stomac, mai simte imperioase cerinţe de ordin spiritual de a ceti o carte sau a asculta o muzică.

Şi cu toate acestea li se cer entuziasm, ideal.

„Se poate vorbi — ne scrie acelaş **învăţător** — de un ideal atunci când te macină cea mai crudă mizerie? Se mai poate vorbi de idealul învăţătorului tânăr, tremurând de frig, atunci când doarme într'o cameră fără foc, cu căciulă trasă până după urechi şi cu cismele în picioare? Pentru că noi nu ne învrednicim să ne facem într'un an nici cel puţin un costum de haine..." Şi au dreptate.

Oricât s'ar spune, mizeria nu purifică, nu spiritualizează, cum încearcă să demonstreze câţiva pretinşi filozofi, MIZERIA IMBECILIZEAZA, PUR ŞI SIMPLU, TRANSFORMA OMUL IN ANIMAL. De aceia credem că strigătul desnădăjduit al învăţătorimii din Basarabia este îndreptăţit, căci reiese din realitate.

CUCUVAIA DEZASTRULUI: JIDOVUL, — IŞI CONTINUA OPERA

Era de bănuit, de altfel, că acolo unde se ciocnesc atâtea necazuri, să intervină şi lepra jidovească. In Basarabia mişună jidovii ca furnicile într'un muşuroiu.

In scurt timp provincia pentru care am vărsat atâta sânge, va deveni — şi aproape a devenit — o Palestină. Pădurile, comerţul şi industria sunt stăpânite de fiii Kahalului. Dacă au reuşit să ne cumpere însuşi pământul, puteţi deduce cam câtă vreme mai trebuie pentru ca din vechea Moldovă să nu mai rămână nici un semn, nimic din mândria ei de altădată.

Căci „nemaipomenita speculă de aici — scrie pandurul lui Tudor — unde plătim 10 lei kgr. pâine ordinară, 30 lei carnea de porc şi 26 de vită cornută, făcând abstracţie de refuzul jidovului de a ne da pe datorie când suntem la sfârşitul lunei, ne indignează şi ne sufocă".

Iată o serie de lucruri asupra cărora d-nii din somptuoasele birouri ale ministerului de educaţie naţională ar trebui să gândească îndelung, pentru a se pune capăt nemulţumirilor unei clase de funcţionari dela cari se cere foarte mult, cărora însă în schimb li se dă foarte puţin. In definitiv ce vor ei? Credeţi că sunt pretenţioşi? Nu.

Ascultaţi: Vrem să ni se majoreze şi nouă salariile dela 2200 lei la 3000. Ce oameni modeşti!...

Şi d. ministru nu le ascultă ruga?

Teodor Munteanu

ULTIMA ORA

Iarăşi despre formula de succesiune

Sorţii unui guvern Iorga şi aceia ai unui guvern Vaida. Înţelegerile stabilite. Surprizele: un guvern naţional-creştin sau unul de personalităţi

Cu toată siguranţa pe care o au cercurile noastre politice că o schimbare de regim nu este posibilă înainte de încheerea actualei sesiuni parlamentare, se observă totuşi o vie enervare în rândurile partidelor de opoziţie. Impresia generală este că formula succesiunii a fost pregătită şi că se joacă numai o comedie ca ultimă etapă a guvernării d-lui Gh. Tătărăscu.

Este evident că partidul liberal îşi ia ultimele măsuri în vederea opoziţiei şi că deci din acest punct de vedere nu poate fi nicio îndoială că în câteva luni vom avea o schimbare de regim.

Este iarăşi cert că succesiunea nu va reveni naţional-ţărăniştilor. Aceasta o ştiu toţi oamenii politici cu posibilităţi de informaţie precisă şi o ştiu şi cei mai bine iniţiaţi din fruntaşii naţional-ţărănişti. Cei ce vorbesc de eventualitatea unui guvern Mihalache, ori fac un oficiu de propagandă întemeiată pe rea credinţă, ori nu cunosc absolut nimic din realităţile politice.

D. Ion Mihalache şi partidul naţional-ţărănesc nu va veni la putere fiindcă la formarea unui astfel de guvern se opun în momentul de faţă nu numai tendinţele firesti ale ţării dar şi unele ponderabile de ordin extern. Şi până la retragerea d-lui Gh. Tătărăscu dela guvern se va produce o schimbare de regim şi în Franţa cu făţişe tendinţe de centru, schimbare ce va accentua şi mai mult inoportunitatea unui guvern naţional-ţărănesc.

FORMULA PRINCIPIALA

Formula de succesiune n'a fost alcătuită. Este cert însă că în linii generale, ea a fost până la un oarecare punct elaborată.

Vom avea după împrejurările din acel moment, ori un guvern Iorga ori un guvern Vaida. Ambele aceste guverne vor avea însă o configuraţie de colaborare.

Există până în momentul de faţă o înţelegere între d-nii Iorga şi Vaida pentru colaborarea de guvern de mâine. O înţelegere de principii şi întemeiată numai de probabilitatea unui guvern prezidat de d. Iorga. La o altă formulă profesorul Iorga nu şi-a dat consimţământul.

Mai există, cu toate desminţirile date de d. Armand Călinescu, o ofertă de colaborare la un guvern Iorga sau Vaida, sau de colaborare a acestora, din partea grupului de moderaţi din partidul naţional-ţărănesc. Grup ce se va rupe imediat ce tr'o astfel de formulă georgiştii ar da majoritatea membrilor cabinetului.

D. prof. N. IORGA

s'ar forma lista noului guvern.

Aceasta e formula care a fost luată în considerare şi care are cei mai mulţi sorţi de izbândă.

In ultima vreme s'a creat o nouă posibilitate. Un guvern Mareşal Averescu în colaborare cu liberalii georgişti şi cu d. Argetoianu. Indincolo de aceste formule cari ar fi în situaţia de acum cele mai plauzibile, se mai găsesc două posibilităţi cari dacă sunt mai puţin scontate în cercurile noastre politice nu sunt prin aceasta cele cu mai puţini sorţi de realizare.

Ar fi în primul loc un guvern naţional-creşin. Un guvern naţional-creştin pur, impus de împrejurări şi de anume evenimente. Cu toate că e formula despre care se vorbeşte cel mai puţin, nu este, o repetăm, exclusă din ordinea posibilităţilor. Ea ar fi o surpriză poate cam neplăcută „democraţilor" dar ar corespunde situaţiei momentului.

Şi o a doua surpriză ar fi un guvern de personalităţi care n'ar avea decât o foarte scurtă durată şi care ar înlesni prin efectuarea alegerilor cu sprijinul unuia din partidele tari — afară de cel naţional-ţărănesc — un guvern de concentrare dat după configuraţia Parlamentului. Este una din formulele ce au fost cercetate şi care intră cu suficiente şanse în calculele factorilor determinanţi.

P. B.

Portugalia acceptă în principiu
propunerea franco-engleză

Lisabona, 14 (Rador) —*Agenţia Havas anunţă:*

Răspunsul Portugaliei la propunerea franco-engleză relativă la voluntari în Spania constituie o acceptare de principiu a acestei propuneri.

Nota declară între altele: „Guvernul portughez va lua măsuri legislative tot aşa de restrictive şi de severe cum vor fi şi acelea care vor putea fi luate de alte puteri, pentru a împiedeca recrutarea de voluntari sau trecerea lor pe teritoriul portughez cu destinaţia Spania".

Nota precizează însă că Portugalia va aştepta totuşi să cunoască măsurile pe care le vor putea lua celelalte guverne, spre a se inspira şi a proceda în consecinţă. Guvernul din Lisabona consideră ca fiind de cea mai mare importanţă ca acordul să intre în vigoare la aceiaşi dată pentru toate puterile interesate şi ca nu numai supuşii acestor ţări, dar şi străinii cari locuesc sau trec pe teritoriul lor respectiv să fie puşi în imposibilitate de a pleca în Spania sau de a veni din această ţară.

Sigfried Saraga
osândit la doi ani închisoare

Secţia IV-a corecţională, a tribunalului Ilfov, a judecat procesul deschis impotriva jidanului Sigfried Saraga, cunoscutul gangster al devizelor clandestine, care a păgubit o sumedenie de negustori prin procedeele sale de escroc iscusit.

Tribunalul l-a osândit la doi ani de puşcărie.

Un avion misterios
aterizează lângă Amiens

- Pilotul a dispărut imediat -

Paris, 14 (Rador). — Un avion misterios a aterizat ieri după amiază la Meaulte, lângă Amiens. Aparatul, care era de tip străin, era în bună stare. Pilotul a dispărut însă imediat şi autorităţile nu au găsit nicio indicaţie despre identitatea sa. Se crede că pilotul a plecat la Ville Albert, de unde a luat trenul pentru o destinaţie necunoscută.

Autorităţile cercetează acest caz inexplicabil.

S'a lichidat definitiv cazul Hertz

Se ştie că iudeo-maghiarul Marton Hertz, marele „proprietar" şi editor de imundă maculatură comunistă, făcuse apel impotriva deciziei ministerului de interne, prin care se ordonase ştergerea din listele de cetăţenie română şi expulzarea lui în Ungaria.

In ziua de 12 Ianuarie, Curtea de apel s. V, a desbătut această cerere, rămânând să se pronunţe definitiv pe ziua de ieri.

Intre timp, jidanul a fost trecut peste graniţă prin staţia Decebal (fostă Curtici) şi îndrumat spre patria lui de origină.

Ieri, Curtea de apel a pronunţat, respingând şi ea, la rându-i, cererea acestui gangster de slovă românească.

Curtea de apel din Bucureşti n'a făcut prin aceasta decât să întărească şi să legalizeze măsura luată de ministerul de interne, arătând opiniei publice româneşti, încă odată, că Justiţia nu nesocoteşte nici odată imperativele legale şi naţionale ale acestui popor. Justiţia şi-a făcut datoria.

Trăiască Justiţia !

In curând se va decide soarta oraşului Malaga,
citadela dela Sud, a comuniştilor spanioli

Naţionaliştii au întâmpinat rezistenţă în înaintarea lor. Incă 300 tunuri de câmp au fost debarcate în Spania, spre a lua parte la asedierea portului Malaga

Sevilla, 14 (Rador). — Agenţia Havas transmite:

Vorbind la postul de radio de aici, generalul Queipo de Llano a desmințit informaţiile privitoare la fortificarea zonei Ceuta.

„SPANIA — a spus generalul —NU INTENŢIONEAZA SA AIBA RAZBOIU CU ALTE NATIUNI. ESTE DESTUL CA DUCE UN RAZBOIU CU MARXIŞTII. Ceuta nu are nevoie să fie fortificată".

Generalul Queipo de Llano a desmintit deasemeni ştirea că oraşul Melilla ar fi acum „un oraş german". El a amintit desmintirea categorică dată de generalul Franco stirilor care pretindeau că în Maroc ar fi debarcat trupe germane şi a adăogat: „Toată lumea ştie că intrarea în Marocul spaniol este liberă pentru toţi străinii şi cei cari vor să meargă acolo, pot verifica falsitatea acestor informaţiuni".

Generalul n'a dat nicio ştire privitoare la operaţiile militare.

*

Gibraltar, 14 (Rador).—**Agenţia Reuter anunţă:**

Toate forţele disponibile din oraşele stăpânite de naţionalişti, în special din La Linea şi San Roque, precum şi voluntarii, se îndreaptă în grabă spre frontul Estepona, unde naţionaliştii par a fi întâmpinat o mare rezistenţă, în ofensiva lor asupra oraşului Malaga.

Au fost rechiziţionate autobuze, autocamioane şi taximetre, pentru transportul întăririlor.

O informaţie sosită aci arată că guvernamentalii au deslănţuit un contra atac viguros din spre Estepona şi înaintează în teritoriul controlat de naţionalişti.

Din sursă bună se află că peste 300 tunuri de câmp, de fabricaţie străină, care ar proveni din Ceuta, au fost debarcate noaptea trecută la Algesiras.

*

Londra, 14 (Rador). — Corespondentul special al ziarului „Daily Telegraph" arată că a străbătut tot Marocul spaniol şi că n'a găsit nicăeri urme de trupe germane sau de voluntari germani.

Comisarul spaniol al Marocului ar fi exprimat satisfacţia sa, în faţa corespondentului, pentru faptul că Anglia a trimis în apele Marocului spaniol un distrugător. Este vorba de distrugătorul „Vanco", sosit la Ceuta.

Spre o înţelegere franco-germană?

— Înţelegerea va fi căutată mai întâi pe terenul economic şi financiar —

Paris, 14 (Rador). — **Agenţia Havas transmite:**

Raporturile franco-germane formează obiectul principal al ziarelor de azi dimineaţă.

Astfel „L'Oeuvre" scrie: „Aflăm că în discursul pe care-l va ţine la Lyon, la 24 Ianuarie, d. Blum va anunţa apropiata deschidere a negocierilor economice cu Germania, fără să se pună Germaniei chestiuni politice prealabile. Înţelegerea va fi căutată mai întâi pe terenul economic şi financiar. Numai după aceia vor fi puse şi condiţiuni politice".

„Echo de Paris", făcând uz de aceiaşi informaţie, subliniază că condiţiunile politice ale acestei operaţiuni nu ar putea fi puse prealabil şi n'ar fi realizabile decât dacă, natural, negocierile iau o întorsătură favorabilă. Ziarul adaogă: „Trecutul ne învaţă că atunci când un avantagiu este acordat condiţionat Germaniei, condiţia cade totdeauna în cele din urmă".

Un memoriu al d-lui Caranfil

Pentru a pune la punct anumite versiuni, dar mai ales pentruca opinia publică să cunoască adevărul, d. N. CARANFIL lucrează la alcătuirea unui memoriu, în care va arăta motivele ce l-au determinat să demisioneze din fruntea ministerului aviaţiei şi marinei.

Memoriul d-lui N. Caranfil este aşteptat cu legitimă curiozitate, pentru că vor fi prezentate faptele în lumina realităţii, adică aşa cum puţini le cunosc.

Groaznică nenorocire de cale ferată în California

— O locomotivă a intrat într'un grup de muncitori, omorind opt —

Los Angeles, 14 (Rador). O nenorocire de cale ferată s'a înregistrat în regiunea Mojave, din California.

O locomotivă care mergea îndărăt prin întuneric a intrat în mijlocul unui grup de muncitori cari lucrau la repararea terasamentului. Opt muncitori au fost omoriţi.

Viscol continuu în ţară

Din situaţiile primite la direcţiunea generală c.f.r. se arată că viscolul continuă puternic în regiunea Bazargic.

La intrarea în staţia Bazargic-Nord zăpada are o înălţime de aproape trei metri, pe întindere de 7—800 metri.

Intre Bazargic sud şi nord, zăpada depusă pe linie trece de un metru şi jumătate.

In staţia Medgidia s'a îndrumat eri un plug cu aburi pentru desfundarea liniei spre Bazargic, viscolul a acoperit însă din nou traseul, întrerupând complecta circulaţie a trenurilor.

Cu mari greutăţi, plugul a reuşit să ajungă spre seară la Bazargic.

Echipe numeroase de lucrători au fost concentrate pentru curăţirea zăpezii.

Pe unele linii din cuprinsul regionalei Cernăuţi, zăpada a trecut de 50 centimetri înălţime din care cauză trenurile de marfă circulă cu tonajul redus la jumătate.

In restul reţelei de cale ferată, circulaţia trenurilor se face normal.

*

Iaşi, 14. — In tot timpul nopţii a nins continuu în regiunea Iaşului.

La Tg.-Frumos în special a fost un viscol violent. A căzut o zăpadă abundentă. Drumurile sunt înzăpezite, circulaţia se face anevoie ; în unele părţi este chiar întreruptă.

*

Cu toată viforniţa care s'a abătut în ultiumi timp în diferite regiuni ale ţării, în Bucureşti Nord trenurile au sosit cu regularitate fără a înregistra întârzieri mai mari de câteva minute.

Convocarea majorităţilor parlamentare

— Vor rosti cuvântări d-nii prim-ministru Gh. Tătărăscu, Dinu Brătianu, N. N. Săveanu şi Al. Lapedatu —

Luni, 18 Ianuarie, într'una din secţiunile Camerei, au fost convocate majorităţile parlamentare.

Cum consfătuirea premerge reluării activităţii Corpurilor Legiuitoare, vor rosti cuvântări d-nii DINU BRATIANU, prim ministru GH. TATARESCU, N. N. SAVEANU, preşedintele Camerei şi AL. LAPEDATU, preşedintele Senatului.

Cuvântătorii vor sublinia opera înfăptuită în cei trei ani de partidul liberal, cu ajutorul Parlamentului şi, probabil, vor vorbi ceva, vag, despre durata regimului.

Cristache Simionescu
pleacă dela ministerul finanţelor,

— Consfătuirile dela ministerul finanţelor —

D. DINU BRATIANU, şeful partidului liberal, l-a vizitat ieri la minister pe d. MIRCEA CANCICOV, ministrul finanţelor. S'au discutat diferite chestiuni la ordinea zilei, între care şi proectele de legi în legătură cu reorganizarea creditului, d. Dinu Brătianu interesându-se în de-aproape de proectul înfiinţării Casei de împrumut pe amanet, care a fost dat din nou în studiul asociaţiei băncilor şi de proectul pentru modificarea concordatului preventiv.

CANDIDATURILE DELA B. N. R.

Cu această ocazie, s'au discutat şi candidaturile celor ce doresc să ocupe cele două posturi de administratori delegaţi la Banca Naţională.

Din toate aranjamentele de culise de până acum reiese, că d. MITIŢA CONSTANTINESCU, guvernatorul Băncii Naţionale, l-ar propune pe d. ROMNICEANU senator de Hunedoara pentru postul, la care a renunţat d. V. SLAVESCU, fost ministru, pentru postul al doilea acceptând ca d. KIRIACESCU, care a dat tonul retragerii demonstrative a întregului consiliu de lângă d. MITIŢA CONSTANTINESCU, în adunarea generală de anul trecut, să-şi depună candidatura pentru a fi reales.

Ar mai fi dorit să candideze pentru unul din aceste două locuri şi d. M. NEGURA, ministrul cooperaţiei, însă nu are asentimentul d-lui DINU BRATIANU. Alte candidaturi anunţate de unele ziare sunt din domeniul fanteziei şi chiar s'au şi produs unele desmînţiri.

PLEACA CRISTACHE...

In consfătuirea, care a avut lor ieri după amiază la ministerul finanţelor, d. DINU BRATIANU a luat în discuţie cu d. ministru CANCICOV eentualele candidaturi dela B. N. R.

Din campaniile noastre în contra lui CRISTACHE SIMIONESCU se ştie, că „moştenirea părintelui său spiritual" a fost pentru d. ministru al finanţelor „piatra din casă", de care nu se putea descotorosi aşa uşor.

In acelaş timp, apropiindu-se termenul fatal pentru CRISTACHE SIMIONESCU, reprezentantul afaceriştilor din partidul liberal, urmând ca la 22 Ianuarie a. c. să se pronunţe justiţia asupra poziţiei ilegale a acestu'a la ministerul finanţelor, s'a găsit acum momentul şi platforma unei retrageri onorabile a falsului secretar general din minister, pentru a se stinge astfel o monstruozitate juridică, sprijinindu-i candidatura şi asigurându-i-se reusita slugii lui TANCRED CONSTANTINESCU, la B. N. R.

A doua ofertă a d-lui DINU BRATIANU în consiliul Băncii Naţionale a fost făcută d-lui O. KIRIACESCU, în semn de recompensă pentru devotamentul arătat în adunarea generală de anul trecut.

D. ministru CANCICOV a fost de acord cu propunerile făcute de şeful partidului liberal, mulţumit că astfel rezolvă şi cazul Cristache Simionescu, mai ales că a şi primit în vacanţă la Bacău penitenţa falsului secretar general, care s'a dus să se înscrie ca membru în organizaţia de acolo a partidului.

Faţă de aceste aranjamente ale partidului şi ale guvernatorului, d. MITIŢA CONSTANTINESCU, se pare, că a rămas definitiv izolat. Deaceea a şi plecat acum câteva zile din Capitală, lipsind şi aseară dela şedinţa delegaţiei economice a guvernului.

Acesta este stadiul aranjamentelor pentru adunarea generală a Băncii Naţionale, ce va avea loc la 21 Februarie a. c., până la ora actuală, dela primele întrevederi dintre d-nii DINU BRATIANU, MIRCEA CANCICOV şi MITIŢA CONSTANTINESCU, în chestiunea candidaturilor ce vor fi propuse.

P. T.

ŞTIRI ŞI POLEMICI

COMITETUL executiv al U. N. S. C. R. ţine şedinţă Joi 14 Ianuarie 1937 orele 8 jum. seara la Casa Studenţilor, Calea Plevnei Nr. 61.

*

SOLUŢIONAND o petiţie a unui basarabean, d. subsecretar de stat A. Bentoiu a statuat, că BACALAUREAŢII SE POT BUCURA DE PREROGATIVA DE A FI SERGENŢI DE STRADA fără să fi avut gradul... de sergent în armată.

...Învăţaţi, băieţi, învăţaţi mereu, că numai astfel vi se va deschide cariera de... SERGENT DE STRADA.

*

O GAZETA de 1 leu, anunţă de câteva zile, plecarea în Spania naţionalistă a unui grup de tineri români din organizaţia „SVASTICEI DE FOC".

Interesându-ne la locurile în drept, ştirea de mai sus ne-a fost categoric desmînţită.

*

D. dr. ION COSTINESCU, ministrul sănătăţii, a declarat aseară că sporurile bugetare, pe cari le pretinde pentru anul 1937—1938 îi sunt necesare pentru o mai bună salarizare a funcţionarilor, deoarece nu înţelege ca un medic să presteze serviciu retribuit cu 3000 de lei pe lună.

*

MAINE se va ţine la d. primministru Gh. Tătărăscu o consfătuire, la care vor participa d-nii miniştri V. P. Sassu, Mircea Cancicov şi Valeriu Pop, spre a se examina programul de acţiune pentru promovarea culturii plantelor textile, în special cânepa şi inul.

*

D. ION INCULET a avut o consfătuire cu d. subsecretar de stat V. BARCA. Cei doi membri ai guvernului au cercetat starea sanitară a Basarabiei şi au hotărît să se înceapă clădirea de dispensare, spitale şi construirea drumurilor.

*

D. MIRCEA CANCICOV, ministrul finanţelor, după terminarea delegaţiei economice, a convocat aseară la minister pe raportorii bugetelor ministerului apărării naţionale şi ministerului aviaţiei şi marinei. S'a examinat modalitatea după care se va trece la ministerul finanţelor fondul naţional al aviaţiei.

*

Incepând cu numărul nostru de Vineri 15 Ianuarie a.c., vom publica o serie de reportagii, din vasta anchetă pe care a întreprins-o în Maramureş, trimisul nostru special d. VICTOR MEDREA.

Ancheta aceasta în ţinutul legendei şi al desnădejdiilor, va înfăţişa în lumina ei de sguduitor dramatism, toată sărăcia în care se sbat urmaşii lui Dragoş Vodă, ajunşi slugi, în pământul pe care l-au cutropit ca niecăeri, jidanii.

Vor fi stabilite răspunderi şi se vor cere sancţiuni pentru toţi acei cari făcându-se unelte ale jidovimei parazitare, au adus Maramureşul voevodal, la un pas de pieire.

*

Comisiunea tehnică bugetară a lucrat aseară la ministerul de finanţe, sub preşedinţia d-lui ministru Mircea Cancicov, până la orele 1 noaptea.

S'au luat în discuţie posibilităţile de a se acoperi pentru bugetul viitor o diferenţă de circa 1 miliard 800 milioane, cu care va fi majorat bugetul pe 1937—38, examinându-se în acelaş timp şi mijloacele prin care s'ar putea realiza noui economii la unele departamente.

*

IN URMA cererii „Asociaţiei generale a profesorilor secundari" d. dr. ANGELESCU a aprobat amânarea examenului de capacitate cu o lună de zile. Examenul se va ţine deci la 22 Martie în loc de 22 Februarie.

Măsura aceasta a fost luată pentru a se da timp candidaţilor să studieze programa analitică.

*

Galaţi, 14. — După cum am scris, cabinetul I Instrucţie a terminat de mult cercetările, cu privire la crimele săvârşite de ANDREI BERILA, dând ordonanţă definitivă de trimitere în judecată.

Dosarul afacerei a fost înaintat de către parchet Camerei de punere sub acuzare pentru confirmarea ordonanţei şi totodată pentru a se sesiza instanţa care urmează să judece procesul, în speţă Curtea cu juraţi din Bucureşti.

Imediat ce dosarul va fi soluţionat la Camera de punere sub acuzare, asasinul Andrei Berilă va fi trimis la Bucureşti.

*

D. Ionescu-Pică, preşedintele Camerei de muncă din Craiova, acuzat că a comis mai multe nereguli în gestiunea instituţiei pe care o conduce, urma să fie arestat ieri dimineaţă, în urma hotărîrii tribunalului.

Organele poliţieneşti ducându-se să-l aresteze, au constatat că Ionescu-Pică a dispărut.

S'au dat telegrame pentru prinderea sa.

*

Azi dimineaţă a ţinut şedinţă în continuare la ministerul educaţiei naţionale, comisiunea pentru reglementarea învăţământului gospodăresc.

Şedinţa a fost prezidată de d. ministru dr. Angelescu.

*

AZI DIMINEAŢA s'a semnat tranzacţia între Casa de construcţii de pe lângă Casa centrală a asigurărilor sociale şi soc. italiană în baza căreia aceasta din urmă a primit o despăgubire în sumă de 25 milioane lei.

*

AZI DIMINEAŢA s'a intrunit la ministerul finanţelor, comisia pentru reorganizarea creditului funcţionăresc. S'au luat în considerare diferitele proecte în legătură cu reorganizarea acestui credit.

*

LA SFARŞITUL lunii, preşedinţii liberali de organizaţiuni judeţene din Ardeal, se întrunesc la Bucureşti, într'o consfătuire intimă, pentru a pune la punct, în cadrul programului secţiei de propagandă a partidului, pregătirile pentru campania în alegerile administrative.

*

M. S. Regele reîntorcându-se în Capitală, dela vânătoarea organizată în Ardeal, audienţele vor fi reluate.

M. Sa va primi mai întâiu pe membrii guvernului.

*

IN ŞOSEAUA PANDURI 121, peste drum de liceul „Elena Doamna", s'a declarat azi dimineaţă la orele 6 şi 25 un violent incendiu, la proprietatea d-lui Alexandru Rădulescu.

Focul a început dela o magazie cu lemne şi alte materiale inflamabile din cauza unei maşini de gătit uitată aprinsă.

La un moment dat, focul care a mistuit complect magazia, ameninţa să se întindă şi la clădirile dimprejur.

Datorită echipei de pompieri dela postul central, focul a fost localizat după două ore.

D. ministru C. Angelescu
a vizitat expoziţia bazar a şcoalelor dela Şosea

D. prof. dr. Constantin Angelescu, ministrul educaţiei naţionale, a vizitat eri expoziţia bazar a şcoalelor dela şosea. D-sa a felicitat pe conducătorii bazarului, în frunte cu d. director TRANDAFIR, pentru activitatea depusă şi pentru modul cum este organizată această expoziţie.

Se ştie că darurile oferite copiilor săraci, de ministerul educaţiei naţionale, au fost donate de această expoziţie.

Expoziţia este mult mai asortată decât în anii trecuţi, datorită sârguinţei cu care s'a lucrat în această direcţiune.

Tipografia ziarului „Universul" str. Brezoianu — Girant responsabil Gh. Dumitrache

C. 8. 6 pagini 3 lei ANUL VI. No. 627 Sâmbătă 16 Ianuarie 1937

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIU

Porunca Vremii

TRIBUNĂ ZILNICĂ DE LUPTĂ NAȚIONALĂ ȘI CREȘTINĂ

Jidovimea adică 1/10 parte din poporațiunea noastră totală este cea mai tristă lepră, cu care ne-a osândit slăbiciunea, neprevederea şi venalitatea noastră.

COSTACHE NEGRI

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituții și sprijinitori; Lei 800 pentru orașe; Lei 600 pentru sate. Se primesc și abonamente pe 6 și 3 luni.

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii și Cecuri poștale (CEC) astfel: ABONAȚII PENTRU CONTUL 1221; DEPOZITARII „ „ 10405

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI I, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcție, redacție 4.1853; Ad-ție, publicitate 4.1852

Romance! Creşteţi-vă copiii în spiritul vechilor credinţe şi al iubirii de Neam!

Complotul alianței jidaice pentru izbucnirea războiului

Spuneam într'un precedent articol că aşa cum se desemnează situaţia internaţională este evident că dacă nu se schimbă cât mai curând tendinţele politicii franceze, vom avea de înregistrat odată cu una din cele mai dezastruoase înfrângeri a prestigiului ei, deslănţuirea unui nou măcel în Europa. Aceasta ca rezultat urmărit cu tenacitate de Komintern prin sucursala ce-i dă agenţii lui fireşti de propagandă : alianţa izraelită universală.

In adevăr dacă examinăm cu atenţie pânza pe care această creaţie a Kahalului a întins-o pe întreg globul pământesc, punând o deosebită grije ca membrii ei să pătrundă peste tot la locurile de comandă asupra vieţii naţionale a popoarelor şi a celei internaţionale, vedem uşor că ne aflăm prizonierii puterii judaice şi că tot ce mişcă în lumea internaţională este regizat din umbră de agenţii săi.

Aţi văzut zilele acestea alarma pe care a produs-o o telegramă a agenţiei Havas ce s'a dovedit a fi în întregime falsă, şi încordarea ce a rezultat din lansarea acestei veşti mincinoase între Franţa şi Germania, încordare ce a avut un violent corespondent în presa celor două ţări cari au polemizat pe un ton de atâtare şi provocare. Agenţia Havas este o agenţie jidovească — mai jidovită decât chiar Radorul nostru — şi alarma produsă şi-a avut tâlcul ei. Nu strică o imfuzare de venin în raporturile internaţionale, pentru pregătirea războiului pe care alianţa universală judaică îl urmăreşte cu orice preţ.

Şi veţi vedea că pe lângă faptul că prin război judaismul urmăreşte să propage revoluţia mondială ce i-ar aduce stăpânirea universală, aşa cum i-a adus stăpânirea Rusiei, interesele lui pentru încăierarea popoarelor creştine stă şi în faptul că fiind deţinător al tuturor marilor întreprinderi industriale, dă prin aceasta o deslegare grelelor crize ce ameninţă capitalurile lor.

S'ar părea paradoxal la prima vedere ca tocmai jidovii cari sunt deţinătorii marilor capitaluri internaţionale, să urmărească şi revoluţia comunistă şi războiul. Şi cu toate acestea aşa este.

Tendinţa stăpânirii universale a lui Izrael a născocit comunismul ca doctrină politică. Prin el se urmăreşte dezagregarea solidarităţii naţionale şi pierderea atributelor acestei naţionalităţi pentru ca pe ruinele lui să se ridice biruitoare, puterea judaică, făcând din massa popoarelor creştine, o turmă de robi la picioarele lui Izrael. Acumularea capitalurilor a fost o primă fază din planul cel mare al alianţei universale. Prin deţinerea acestor capitaluri jidanii deţin de fapt şi puterea politică în statele în care au reuşit să acapareze toate marile posturi de comandă economică. Şi de aci până la instăpânirea directă şi la conducerea politică, nu e decât un pas. Priviţi Franţa în care după cum spunea d. Henri Béraud într'un articol din „Gringoire"

Aceasta era cea mai simplă cale pentru stăpânirea directă şi imediată a celorlalte popoare : acumularea capitalurilor şi a tuturor izvoarelor de producţie economică. Dar s'a întâmplat că în unele state, instinctul de conservare al naţionalităţii a reacţionat şi jidovii au fost eliminaţi dela toate posturile de comandă ale naţiunii şi declaraţi duşmani ai statului naţional. Pentru aceste cazuri a luat fiinţă mişcarea comunistă. Prin acest mijloc se dizolvă sufletul şi solidaritatea naţională şi odată cu suprimarea elitelor conducătoare naţionale se înscăuneaza la conducere jidanii ca exploatatori ai maselor aduse în stare de robie.

Capitaliştii jidani nu au nimic de suferit depe urma acestor victorii comuniste. Numai marii proprietari şi deţinătorii de capitaluri creştini. Aşa cum s'a întâmplat în Rusia. A pierdut vreun jidan ceva din faptul că s'a ajuns la regimul comunist ? Aţi auzit de un mare capitalist jidan, rămas pe urma revoluţiei ruseşti ruinat? Nici pomeneală! Jidanii au avut grijă să-şi pună din vreme capitalurile la adăpost şi apoi, cu trecerea puterii în mâna lor, au exploatat după sistemul celui mai feroce capitalism şi munca şi producţia în numele statului comunist. Deci nici un fel de impediment pentru puterea judaică faptul că marile capitaluri fiind în mâna lor, revoluţia comunistă le-ar primejdui. Ori sunt puse la adăpost ori trec din mâna unor jidani în mâinile altor jidani odată cu puterea deplină politică şi cu toată puterea de producţie a solului şi a muncii naţiunii ingenunchiate.

In momentul de faţă ne găsim în această fază. Revoluţia mondială s'a izbit în încercările ei de expansiune de naţionalismul intransigent al unor popoare ce au adoptat un regim autoritar şi hotărît antijudaic. Toate încercările de a desfiinţa aceste regimuri pe căile normale ale internaţionalei roşii, au dat greş. Nici corupţia nici propaganda nu le-au putut clătina. A rămas ultima posibilitate: războiul. In această direcţie se îndreaptă toate sforţările puterii judaice şi de aceia toate aceste atâtări internaţionale din ultimul timp. Şi nu uitaţi că ele nu s'au înteţit şi n'au căpătat o formă mai presantă şi mai primejdioasă decât din momentul în care guvernul unuia din statele cele mai importante din Apus s'a găsit sub conducerea directă şi efectivă

Priviţi bine în miezul problemelor ce se agită în câmpul internaţional şi veţi înţelege că jidanii urmăresc cu orice preţ izbucnirea unui nou război mondial.

PETRU BANESCU

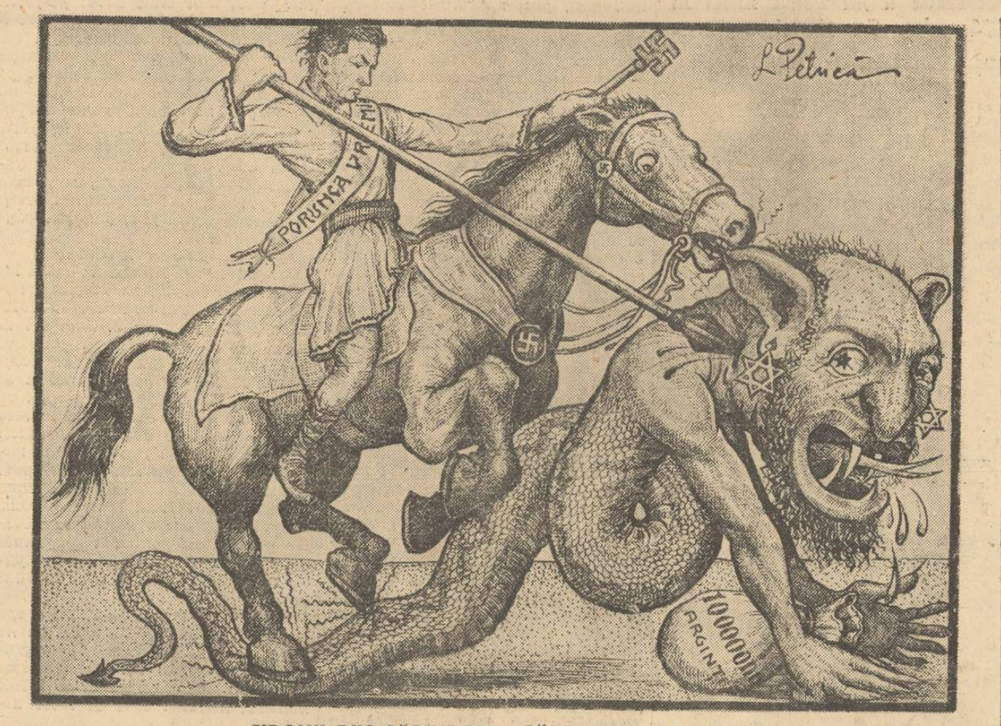

JIDANII DIN SĂRINDAR: ...SĂRIŢI VIN... HULIGANII !

Să se facă lumină !...

N'au trecut nici două zile de când abea s'a putut înăbuşi încercarea presei mondiale jidoveşti de a creia o încordare artificială a raporturilor franco-germane în vederea declanşării unei noui şi sângeroase conflagraţii. E adevărat că lucrurile s'au lămurit apoi şi totul a intrat în ordine. Dar tentativa a rămas. După cum a rămas în fiinţă şi banda ocultă de bancheri, de tâlhari şi de piraţi internaţionali jidani care se pare că are un interes vital ca să declanşeze un nou şi decisiv măcel fratricid între greu încercatele popoare europene.

Trăsătura caracteristică, foarte paradoxală, a acestei sinistre organizaţii de răufăcători, o constitue faptul dovedit că ea este deopotrivă şi foarte slabă şi formidabil de puternică. Este slabă prin aceea că poate fi făcută inofensivă foarte uşor, poate fi zdrobită aproape instantaneu. Şi este redutabilă, graţie circumstanţei că dispune de mijloace materiale enorme, e interesată în toate marile întreprinderi de armament, are agenţi fideli în presă, în diplomaţie, în lojile masonice, în aparatele de guvernământ democratice. Şi înainte de a fi demascată, această fatală ocultă jidovească a putut să răstoarne guverne, a provocat războaie fratricide şi revoluţii sângeroase, a răsturnat imperii şi a determinat moartea în chinuri groaznice a zeci de milioane de creştini nevinovaţi.

De când sunt cunoscute tainele esenţiale ale Ocultei criminale însă, conducătorii de popoare sunt infinit mai circumspecţi decât altă dată şi nu se mai joacă de-a războiul cu uşurinţă; revoluţiile sunt prevenite şi înăbuşite în faşe, iar guvernele, chiar din ţările cele mai mărunţele, nu mai sunt la cheremul Rothschilzilor şi ai Blumenfelzilor. Totuşi, după cum a dovedit-o ultima încercare aproape izbutită de a provoca o nouă încăierare franco-germană, încăierare care ar fi atras după sine prăpădul şi incendierea întregii Europe, ca şi triumful cert al bolşevismului, banda în chestiune este încă infinit de primejdioasă.

Iar în momentul acesta preocuparea obsedantă a jidanilor conspiratori, este de a aprinde chibritul dela care să ia foc lumea.

Când cunoaştem cu toţii acest lucru elementar şi evident; când ne dăm seama că jidovimea complet demascată, este o organizaţie complet nepunincioasă şi tăvălită în ţărână, e locul să ne întrebăm: Pentru ce nu se face completă lumină acuma cât mai e încă timp? De ce nu se institue o anchetă internaţională, menită să ne documenteze de pildă asupra cauzelor, asupra rezultatelor la cari a ajuns bolşevismul, ca şi asupra intenţiunilor infernale ale regisorilor săi?

Şi când zic ANCHETĂ, nu înţeleg numirea uneia sau mai multor comisiuni fastidioase şi iresponsabile, cari adesea nu numai că nu lămuresc lucrurile, dar le încurcă şi mai rău, ci organizarea rapidă şi energică a unei campanii generale de demascare. Toată lumea trebue să afle cine sunt jidanii, care le este mentalitatea, idealul, orientarea spirituală globală; cum s'au răspândit ei în Europa cum au procedat ei spre a se îmbogăţi şi spre a acapara direcţiunea spirituală şi politică a societăţilor creştine decrepite; cum şi în ce scop au inventat ei francmasoneria şi marxismul, precum şi graţie căror mijloace, graţie căror slăbiciuni şi defecte creştine au ajuns ei să le generalizeze pe toată suprafaţa pământului. In fine, va trebui să ni se arate cu nume şi cu date exacte, din ce intenţiuni sociale şi politice s'a născut bolşevismul; cari ii sunt protagoniştii, prin ce mijloace a ajuns să biruie şi să se impună în Rusia, câte vieţi nevinovate a costat, ce a realizat acolo, care este situaţia muncitorului sub regim bolşevic, comparativ cu aceia a lucrătorului de sub regimul naţional-socialist sau fascist. Şi, în fine, ce s'ar întâmpla în suprafiinţarea că această hidoasă tiranie jidovească s'ar întinde peste întreaga Europă: care ar fi soarta statelor naţionale, a caselor domnitoare, a industriaşilor,, comercianţilor, intelectualilor, militarilor şi mai ales cea a muncitorilor şi ţăranilor înşişi. Cu alte cuvinte, la ce consecinţe ultime ar duce bolşevismul în presupunerea îngrozitoare că el n'ar putea fi demascat şi înăbuşit la vreme.

Se înţelege dela sine, că rezultatele unei atari anchete, spre a fi cu adevărat eficace, vor trebui publicate în toate limbile globului, într'un manual substanţial şi accesibil fiecăruia, manual îmbogăţit cu planşe, cu imagini demonstrative, cu hărţi şi cu documente în fac-simil. Iar răspândirea lui să fie obligatorie într'un anumit fel, cu alte cuvinte să fie pus la îndemâna lectorului celui mai umil, din nu importă ce ascunziş de ţară.

Drept încheere: Când e absolut cert că o astfel de demascare ar circumscrie cel puţin pericolul bolşevic pe o anumită arie şi ar cruţa omenirii întregi dezastre şi însângerări cumplite, care guvern de ordine ar putea avea curajul să se opună acestei anchete oportune şi necesare? Cine s'ar incumeta să se opună demascării jidanilor şi bolşevicilor — când opera aceasta ar avea un caracter general şi decisiv — şi pentru ce?

Problema se cere însă examinată mai de-aproape, deoarece ea înfăţişează unele aspecte cu adevărat senzaţionale.

Nicolae Bogdan

Precum scrie la Talmud

Ca să călăuzească 'n viaţă pe JIDOVI spre supremul ţel,
TALMUDUL dă poruncă aspră poporului lui ISRAEL:
„Când eşti mai tare decât „goiul" — pe veci vecilor să-l culci!
„Mai tare fiind el ca tine, — să-l linguşeşti cu vorbe dulci!..."

Amar de ani JIDANII fost-au linguşitori cu 'ntreaga lume;
De-o vreme 'ncoace însă IUDA vrea 'ntreaga lume să sugrume:
De-aci, e bine să 'nţelegeţi, creştini numiţi de IUDA „goi",
Că azi el vrând să ne sugrume, e mai puternic decât noi !...

Radu Bardă

Armonie ţărănistă

Revine, sub pana umanitaro-ţărănisto-pacifistă, a democraţilor noştri din Sărindar şi de aiurea, preamărirea unităţii şi a „armoniei" ţărăniste.

Intr'un trecut articol încă recent, spuneam că nu cred încă în imediata succesiune a unui guvern naţionalist şi aceasta pentru simplul fapt că forţele naţionaliste, încadrate definitiv politiceşte, nu sunt încă suficient de închegate politiceşte, nu sunt încă suficient de închegâte şi de unite pentru a înfrunta supremul examen al unei apropiate guvernări. Incontestabil date fiind precedentele atâtor guverne lipsite de închegare, un guvern naţionalist ar putea şi el, ca cele democratice din trecut, să ia cârmele ţării, dar nesiguranţele şi şovăirile care sunt familiare formaţiilor noastre democratice, n'ar fi îngăduite unui guvern naţionalist care, prin programul lui de totală renaştere românească, nu poate să se afirme decât total, fără alcări şi fără renunţări, de nicun fel. Ori, din nenorocire, oricât de aderentă ar fi acum în conştinţa românească ideia apărării noastre naţionale, n'am atins încă, politiceşte o totală şi definitivă pregătire spre putere. Şi decât să venim, la primul nostru examen în faţa ţării, cu libertăţi reduse şi cu forţe încă risipite, spre a îndeplini un program aproximativ atunci când el nu poate fi realizat decât total, e preferabil să aşteptăm. Aceasta nu împiedică, bineînţeles, ca viitoarea guvernare să alcătuiască o formă de favorabilă tranzacţie spre pregătirea unei puternice guvernări naţionaliste care să-i urmeze: svonul unei formaţii Vaida este o dovadă.

Aceasta, în ce priveşte mişcarea naţionalistă.

Dar realitatea ţărănistă? Dar eventualitatea unei guvernări ţărăniste?

Aici, să nu se supere nici d. Mihalache nici „Dreptatea", ne îndoim grozav că faimoasa concentrare de forţe ţărăniste în vederea campaniei electorale ar putea fi preludiul unei apropiate succesiuni ţărăniste.

Guvernările ţărăniste au fost, o spunem încă odată, o ruşine. Au alcătuit o abdicare a demnităţii şi chiar a muncii româneşti, asuprită şi înăbuşită în folosul tuturor afacerilor evreo-ţărăniste al căror nume adevărat a fost, spus drastic şi brutal: furt. Atâtea îmbelşugări de neghiobi, atâtea ridicări de incapacităţi au avut loc la adăpostul ţărănist încât înmulţirea acestor neîncetate abuzuri a culminat în secătuirea sălbatecă şi de nimic justificată, a bugestului şi energiei acestei ţări.

Insfârşit, sunt lucruri cunoscute.

Tot atât de cunoscute ca acest simplu adevăr uitat prea adeseori: revolta aceluia care rabdă e cu atât mai puternică cu cât răbdarea a fost mai lungă şi mai dureros încercată.

Succesiunea ţărănistă este un vis. Să rămâie un vis de mângâiere ţărănistă pentru ţărănişti, nu ne priveşte. Noi ştim că ţărăniştii se vor agita mai departe, tot mai reduşi ca număr. In Parlamentul atâtor renunţări dureroase pentru demnitatea noastră, dar nu vor lua puterea. Nu pot s'o ia.

Nu trebue s'o ia.

Pentruce?

Fiindcă dincolo de experienţa pur politică şi administrativă izvorâtă din politica ţărănistă, pentru noi, sunt abdicări şi împletiri de compromisuri şi de servilisme personale ale foştilor miniştri ţărănişti, care nu pot îngădui (chiar dacă ar dori-o domniile lor) reabilitarea unei schimbări de atitudini.

Fiindcă foştii miniştri ţărănişti, conducerea acestui trufaş partid cu trâmbiţări proletare este aservită industriei şi presei evreeşti.

Fiindcă e legată de adânci complicităţi evreeşti. Fiindcă n'are libertăţi de acţiune, în afară de acelea pe care i le îngădue iudaismul bolşevizant şi corupător.

Fiindcă, în definitiv, o Românie istovită ce poate încă să renască nu-şi poate rechema foştii călăi, ce aspiră, de n'ar fi decât din simplu instinct de conservare, spre respiraţii de viaţă care s'o vindece de o asfizie ce a fost parcă ieri o primejdie de distrugere dar care, suportată mai departe, ar atinge absurdul nefiresc al sinuciderii.

O. Densuşianu-fiul

Morala unei expulzări

Nu cred să existe român, român adevărat, care să nu fi încercat un sentiment de reconfort când a citit în ziare că în sfârşit tâlharul acela de suflete de copii, otrăvitorul acela al vieţii noastre româneşti, cu publicaţiuni de propagandă comunistă, — am numit pe Marton Hertz, — a fost expulzat. Şi ca o dovadă peremptorie că în adevăr am scăpat de acest pezevenghi, românii noştri au fost informaţi, tot din ziarele cu duh românesc, că fostul agent comunist a fost „condus" până la graniţă de un comisar, care l-a predat acolo autorităţilor maghiare.

De atâţia ani Marton Hertz a activat nesupărat de nici o autoritate, de nici un guvern, deşi tot ceeace a făcut acest ticălos, toată literatura porcoasă pe care a răspândit-o în lumea fragedă a copiilor, în sfârşit toată activitatea lui de agent al Moscovei, — constituie un atentat împotriva sufletului şi existenţei statului românesc. Şi această situaţie ar fi continuat mereu, Hertz ştiind să-şi facă complici pe unii oameni politici, dacă nu survenea o întâmplare oarecare graţie căreia au fost descoperite în pivniţele librăriei acestuia, un imens material de propagandă comunistă, venit dela Moscova, şi netrecut pe la cenzură, şi dacă mai ales la conducerea ministerului de interne n'ar fi fost un liberal care ştie că mai întâi s'a născut român.

Faptul expulzării este plin de învăţăminte. El ne demonstrează că ţara noastră este ameninţată în existenţa ei de elementele străine pe cari le primim între noi, fiindcă suntem incapabili să facem ordine în casa noastră.

Marton Hertz este o plasticizare a spiritului iudaic al democraţiei noastre. Şi prin el vorbesc toţi duşmanii dinnăuntrul graniţelor româneşti.

Marton Hertz este o creaţie a spiritului nostru de indulgenţă şi un simbol al vremurilor pe cari le trăim.

Marton Hertz este un produs al politicianismului venal prin a cărui inconştienţă ne sunt măcinate treptat-treptat temeliile statului.

Dar, dacă a plecat, el, Marton Hertz, în urma lui, printre noi, au rămas atâţi alţi Hertzi !

Ceeace a făcut ministrul Iuca este mai puţin decât un inceput, este, mai curând, un fel de excitare naţională căutând să ne dovedească prin expulzarea acestui ticălos că şi în ţara românească s'ar putea face ceva pentru români, dacă oamenii noştri politici nu ar fi atât de obligaţi faţă de străinii din ţară şi faţă de cei de pe alte meleaguri.

Ministrul Iuca are datoria morală ca acţiunea începută să fie negreşit continuată. A promis unei Românii însângerate de durere că va revizui listele de incetăţenire. Să o facă. Radical. Şi să arunce peste graniţă şi pe ceilalţi Hertzi ai vieţii noastre economice, sociale şi chiar politice. Atunci şi numai atunci vom putea spune că a făcut un lucru bun pentru ţara aste. Altfel, ar fi fost mai bine să nu-l expulzeze nici pe Marton Hertz, pentrucă cu o floare nu se face primăvară, şi mai ales pentrucă în felul acesta nu ar mai isca în noi speranţe Am crede, cum credem azi, că îndreptarea lucrurilor va veni dela alţi români decât dela liberali.

Ştefan Ionescu

Cămaşa de forţă

Turcii

Un prieten al „Poruncii Vremii" un distins ofiţer, ne povesteşte una bună despre ordonanţa lui.

— Mi-a cerut, dragă, într'una dintre sărbătorile Crăciunului, să-i dau voie în oraş. „Eu vrem, don lăcătinent, să mergem la circmatograf". Că ordonanţa mea e turc.

L-am învoit cu plăcere.

Au trecut, însă, trei ore, au trecut patru, au trecut şase ore, opt ore — şi Ali al meu nu se mai înapoia.

Se făcuse ora 11 noaptea şi mă gândeam să-l caut la Comenduire.

S'a făcut şi 12 noaptea şi Ali tot nu mai sosea.

Tocmai când mă îmbrăcam să plec la Comenduire, mă pomenesc cu Ali. Intra senin pe poartă.

— Se trăiţ, don' lăcătinent' !

— Ce e, mă, cu tine ?

— Păi... eu fost la circmotograf.

— Bine, dar la cinematograf până la ora asta ? Iată e aproape 1.

— Abia acum s'a terminat don' lăcătinent...

— La ce oră ai intrat ?

— La ora 2.

— Şi ai ieşit abia acum ?

— Acum ne-a spus ala cu pompa care face parfon în sala — că s'a isprăvit. Şi am ieşit tota lumea afar...

Printre românii secuizaţi

Constatări şi soluţiuni

de VICTOR MEDREA

Ancheta noastră întreprinsă în regiunea secuizată, a fost caracterizată printr'o meticuloasă informaţiune şi prin desăvârşita ei obiectivitate.

Călăuziţi de acest îndreptar, am putut înfăţişa cetitorilor noştrii un tablou real al situaţiunii vitrege care dăinuie aici şi azi după două decenii dela actul istoric al Unirii şi am putut desprinde din bogatul material de arhivă ce am consultat, imutabilul adevăr istoric, care exclude în consecinţă, orice controversă, că ne găsim în regiunea secuizată încă dela descălicat.

Materialul documentar strâns de noi, sistematizat în vederea unui studiu cât mai aprofundat al acestei probleme de acută importanţă naţională ne-a permis să tragem o luminoasă linie de demarcaţiune între *procesul de secuizare (care persistă încă)* şi *existenţa secuilor propriu zişi*, un fapt de covârşitoare importanţă istorică în ipoteza că alegaţiunea aceasta, ar avea o bază documentră.

Ori din consultarea isvoarelor istorice, unic valabila concluziune la care am ajuns este aceia că :

a) Existenţa unui „bloc secuiesc" şi a unei ţări a secuilor „terra Siculorum", nu poate fi susţinută temeinic istoriceşte.

b) Pe întreg teritoriul acesta nu se găseşte nici o singură comună cu caracter specific secuiesc şi că

c) Procesul de secuizare începe deabia după 1848 şi cunoaşte o neîntâlnită recrudescenţă după 1867 (dualism) când aceiaşi sovină politică maghiară de totdeauna, a ţinut să creieze ficţiunea unei masse compatce secuieşti într'un teritoriu în care autohtonii au fost şi au rămas români.

Pătura secuiască, instrument de desnaţionalizare, pătură suprapusă, înzestrată cu tot felul de privilegii, nu numai că n'a isbutit să modifice structura băştinaşe, ci dimpotrivă în ce priveşte spiritualitatea i s'a integrat ei.

In lumina acestor constatări raporturile dintre secuii şi românii, au rămas cele dela alogeni la autohtoni, cu toate consecinţele ce decurg din conştiinţa dreptului la stăpânirea unui pământ, provizoriu şi silnic încălcat autohtonii fiind astfel lipsiţi de plenitudinea exerciţiului puterii pe care ţi-o conferă străbăştinăşia.

„Blocul Secuiesc" ar fi fost condiţionat de puritatea populaţiunii lui, de o convergenţă de interese politico-economice, dar mai ales de o unitate de simţire.

Ori, toate aceste condiţiuni cari să-i asigure viabilitatea lipsesc, în timp ce românii i-au opus cu toată fermitatea, specificul fiinţei lor etnice şi refuzul de a accepta intim o cultură care n'are nimic comun cu tradiţia lor străbună.

Ancheta noastră a atins toate obiectivele iniţiale propuse.

Pe primul plan al preocupării celor ce vor trece la o acţiune susţinută de reromânizare, trebuie să se găsească limba românească, isgonită până şi din lăcaşurile de închinăciune, de către o politică de maghiarizare forţată, politică pentru care n'a existat nici un impediment moral, indiferent dacă rezultatele scontate au fost sau nu pozitive.

Graiul străbun alungat din regiunea secuizată, nu va răsuna răspicat pe plaiurile acestea înstreinate, — dar nu pierdute pentru românism, — atâta vreme cât şcoala naţională nu va avea dascăli, cari să ridice catedra la înălţimea unui altar.

Cu un corp învăţătoresc, la poarta sufletului căruia nu bate nimeni înţelegător, cu „apostoli pentru cari solicitudinea bugetară este totdeauna absentă şi cari sunt lăsaţi la discreţia unor revizori şcolari, unelte ale clubului politic, este firesc ca opera de reromânizare să nu aibă acel ritm vioiu, pe care îl impun necesităţile stringente ale momentului de răscruce, pe care îl trăeste regiunea secuizată.

Când aparatul administrativ,

(Urmare în pagina 2-a)

SPORT

Toma Aurel în „Patria dolarilor“...

Scrisoarea corespondentului nostru din New-York. Interesul pe care l-a stârnit „Tomiță“ în America. Perspective de viitor...

Despre Toma Aurel s'au scris multe coloane. Inainte și după sosirea în America. Presa jidovească în special, l-a avut ca subiect zilnic de discuție. Și anume, înainte de plecarea sa peste Ocean, l'a injurat copios iar acum îi aduce numai laude...

S'a spus că Toma Aurel face o greșeală enormă abandonând titlul de campion european și hazardându-se în necunoscut... Acum însă când perspectivele lui Toma Aurel — și prin el ale sportului românesc însuși — se desemnează din ce în ce mai mult la orizont, aceeaș presă nu mai conține cu elogiile și cu pronosticurile cele mai favorabile...

După războiu mulți viteji s'arată — și acești „gazetari“ cari n'au niciodată o linie de conduită ci merg și ei după cum bate vântul, nu se simt deloc rău în aceste penibile posture de flagrantă contradicție...

Colecția „Poruncii Vremii“ stă ca cea mai bună mărturie că NOI AM FOST SINGURUL GLAS ȘI SINGURUL ZIAR DIN PRESA DIN ȚARA CARE A APLAUDAT GESTUL LUI TOMA AUREL. Faptul că admirabilul nostru Tomiță a rupt-o cu toți acei cari-l speculau cu nerușinare și-și umpleau portofelul după urma taletului său, periclitându-i în acelaș timp cariera, *n'a fost înțeles decât de puțini — și ne mândrim că am fost printre aceștia.*

Și pentrucă aceiaș presă cu pistrui publică aproape zilnic scrisori imaginare *din partea lui Toma Aurel (care sărmanul îi iubește pe sărindărenii semiți tot atât cât îi iubim și noi!) avem o adevărată bucurie că putem publica* un reportaj autentic *primit din apropiatul anturaj al lui Toma, împreună cu fotografia alăturată trimisă de către d.* Francis A. Boian, *corespondentul nostru la New-York și autorul scrisorii de mai jos*

A. I.

SOSIREA LA NEW-YORK

New-York, 6 Ian. — **Sosirea boxeurului Toma Aurel în America a stârnit un interes din cele mai mari pentru viața sportivă de aici. Pretutindeni campionul român este înconjurat de atenții din cele mai măgulitoare. Peripețiile plecării sale din Europa sunt cunoscute și aici și toată lumea știe că „a venit un român de peste Ocean ca să cucerească titlul mondial al categoriei cocoș“. Antrenamentele lui Toma Aurel sunt urmărite de un public extrem de numeros. Până acum Toma a făcut impresie extraordinară. El a declarat presei americane obiectivul venirii sale la New-York și a adăugat că „nu se va lăsa“ până nu va deveni campion mondial.**

UNDE-I ROMANIA?

Mulți americani mă întreabă unde este România... Aceasta mă obligă să fac puțină lecție de geografie explicând tuturor că România e o țară frumoasă și bogată, situată la răsăritul Europei, între Rusia, Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, etc.

TOMIȚA IMPRESIONEAZA

Cu antrenamentul său Toma Aurel a speriat o mulțime de boxeuri din New-York... Rapiditatea cu care lucrează și supleța boxului său stârnește numai interes și admirație.

PARERI AUTORIZATE. MATCHUL CU JAMES

Primul său match se va disputa la data de 21 Ianuarie la New-York, când campionul român va întâlni pe James, unul din cei mai buni boxeuri americani la categoria cocos.

Alăturat vă trimit ultima fotografie a lui Toma Aurel în America. Campionul nostru e încadrat de celebrul antrenor Steve Klaus (1) și cunoscutul manager american Richard Fried (2).

Părerea specialiștilor este că Toma Aurel e un boxeur excepțional.

Francisc A. Boian

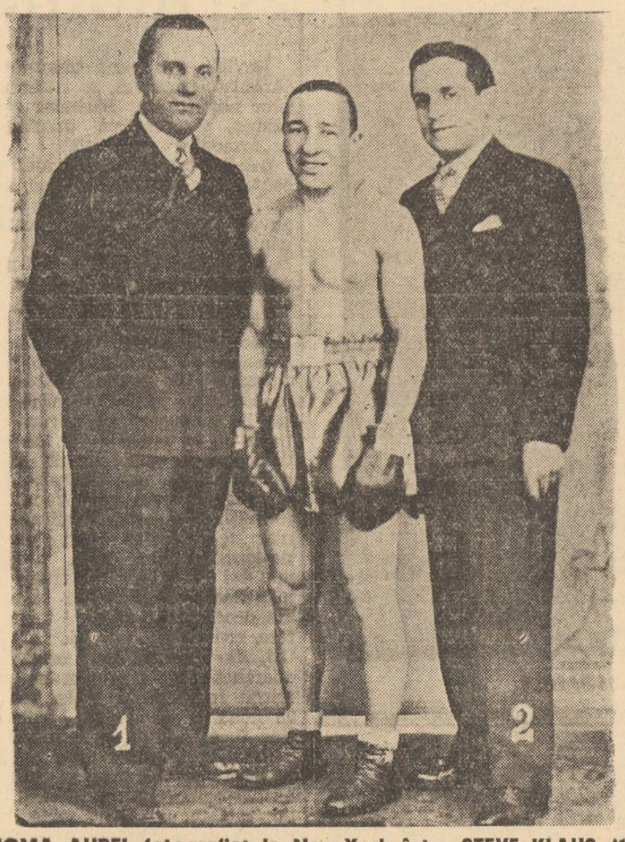

TOMA AUREL fotografiat la New-York între STEVE KLAUS (1) antrenorul și RICHARD FRIED (2)(, managerul său

ZI DE ZI

— INTALNIREA SPACOW-GABROWSKY (un măcelar și un hamal) este — precum se știe — capul de afiș al viitoarei reuniuni dela Roxy.

Ultimii spectatori cari au mai rămas sportului cu mănuși să nu piardă ocazie dacă țin să se desguste definitiv de box.

Așa se duc de râpă sporturile!

— MATCHUL DE „BOX“ dintre faimoșii „protagoniști“ de mai sus se va termina prin ko. în primele reprize...

Aranjamentul s'a făcut ca Spacow să câștige „fulgerător“. A mai rămas să se stabilească și repriza.

Rugăm pe cei în cauză să se grăbească.

Nu de alta, dar suntem și noi curioși să știm...

Români Creștini!

In str. Teleorman Nr. 7, prin Ferentari, se află femeia Burian Veronica, fiind bolnavă de tuberculoză, văduvă și cu doi copii. Roagă inimile miloase să o ajute cu cât îi lasă inima.

Programul matchurilor din returul Diviziei Naționale „A“

Duminică 7 Martie

Venus-Juventus, la București.
C. F. R.-Crișana, la București.
Universitatea-Gloria, la Cluj.
A.M.E.F.A.-Unirea Tricolor, la Arad.
Ripensia-Chinezul, la Timișoara.
C.A.O.-Victoria, la Oradea.

Duminică 14 Martie

Venus-Chinezul, la București.
C.F.R.-Universitatea la București.
Victoria-Unirea Tricolor, la Cluj.
A.M.E.F.A.-C.A.O., la Arad.
Ripensia-Gloria, la Timișoara.
Crișana-Juventus, la Oradea.

Duminică 21 Martie

Unirea Tricolor-Crișana, la București.
Venus-Gloria, la București.
Universitatea-Victoria, la Cluj.
A.M.E.F.A.-Ripensia, la Arad.
Chinezul-Juventus, la Timișoara.
C.A.O.-C.F.R., la Oradea.

Joi 25 Martie

Unirea Tricolor-Gloria, la București.

Duminică 28 Martie

Venus-C.F.R., la București.
Juventus-Ripensia, la București.
Victoria-Crișana, la Cluj.
A.M.E.F.A.-Universitatea, la Arad.
Chinezul-C.A.O., la Timișoara.

Duminică 4 Aprilie

Juventus-Victoria, la București.
Unirea Tricolor-Ripensia, la București.
Universitatea-Venus, la Cluj.
Gloria-C.F.R., la Arad.
Chinezul-A.M.E.F.A., la Timișoara.

Duminică 11 Aprilie

Juventus-Unirea Tricolor, la București.
Venus-Victoria, la București.
C.A.O.-Gloria, la Oradea.
Universitatea-C.A.O., la Cluj.
A.M.E.F.A.-Gloria, la Arad.
Ripensia-C.F.R., la Timișoara.
Crișana-Chinezul, la Oradea.

Duminică 18 Aprilie

Venus-Unirea Tricolor, la București.
Juventus-A.M.E.F.A., la București.
Victoria-C.F.R., la Cluj.
Gloria-Crișana, la Arad.
Chinezul-Universitatea, la Timișoara.
C.A.O.-Ripensia, la Oradea.

Vineri 23 Aprilie

C.F.R.-A.M.E.F.A., la București.
Juventus-C.A.O., la București.
Universitatea - Ripensia, la Cluj.
Gloria-Victoria, la Arad.
Chinezul-Unirea Tricolor, la Timișoara.
Crișana-Venus, la Oradea.

Duminică 2 Mai

C.F.R.-Unirea Tricolor, la București.
Venus-C. A. O., la București.
Universitatea - Juventus, la Cluj.
Gloria-Chinezul, la Arad.
Ripensia-Victoria, la Timișoara.
Crișana-A.M.E.F.A., la Oradea.

Duminică 9 Mai

Crișana-Universitatea, la Oradea.

Printre românii secuizați

(Urmare din pagina I-a)

e copleșit numericește de minoritari, când limba oficială a statului este sfruntat expulzată din biourile unor autorități cari trec printr'o prelungită eclipsă de prestigiu, când politicianismul asigură acestor boicotatori oficiali impunitatea, nu trebuie să fim surprinși că reromânizarea regiunii secuizate, nu înregistrează progrese.

Admițând că biserica se afirmă impetuos, că pe zi ce trece frații smulși comunității religioase românești, se reintorc la turma cea pravoslavnică, toate acestea nu pot fi socotite decât semnele imbucurătoare că glasul sângelui și a brazdei românești, își spune cuvântul după decenii de amorțire.

Reintoarcerea la matcă a regiunii secuizate constituie o problemă de viață pentru colectivitatea noastră națională.

Intâiu pentru faptul că patrimoniul nostru sufletesc își recapătă între hotarele lui firești integritatea și al doilea pentrucă se curma odată pentru totdeauna acea controversă atât de lipsită de temeiu istoric, a existenței unei masse maghiare în centrul geografic al pământului românesc.

Subtitlul foiletonului nostru este: constatări și soluțiuni.

Constatările, spre marele nostru regret, se soldează pentru românism în regiunea secuizată cu un bilanț deficitar. Cu excepțiile onorabile ce am menționat, n'am putut înregistra aici nici o depășire din rigide tipare biurocratice, nimic din acea dinamică pe care o reclamă imediata reabilitare a crezului pentru care generații de înaintași, s'au mucenicit.

Soluțiunile? Se pot sintetiza într'o lapidară formulă:

Muncă și faptă românească, fără abdicări și tranzacții politicianiste.

Fără respectarea integrală a acestui imperativ național, readucerea la matca ei istorică a regiunei secuizate, rămâne un simplu deziderat, asupra căruia chiar dacă s'ar atrage mai târziu atențiunea prin înflorate „strigăte de alarmă“, nici un mijloc oricât de eroic n'ar mai putea opera.

Regiunea secuizată așteaptă plină de griji dar, lacomă de graiu și slovă strămoșească, pe făclierii culturii românești.

Victor Medrea

Mișcarea literară și artistică

Cronica muzicală

Concertul Feodor Șaliapin

Nu încape nici o îndoială că un concert dat de acest colos muzical — și la propriu și la figurat — este, întotdeauna, un eveniment artistic de o importanță capitală. Basul Feodor Șaliapin, pe programul concertului de Miercuri seara la Vox, figurând ca cel mai mare bas al lumii, nu mai este „cel mai mare“. A fost. Și când a fost — a fost, e adevărat, vreme îndelungată, eclipsând pe mulți alți basi celebri, — el avea puternice motive de a deține cupa șampionatului disputat între marii basi ai lumii, grație vocii sale cu totul excepționale și, mai ales, grație admirabilului său joc de scenă (mimica). Din aceste două mult invidiate calități — adică vocea și jocul de scenă (mimica), — celebrului bas nu i-a mai rămas spre a continua de a-și menține titlul, binemeritat dealtfel, de celebritate intercontinentală, decât cea de a doua, adică jocul de scenă. O simplă cercetare a programului concertului său de la Eforie, ne arată că și acela care a fost cel mai mare bas al lumii, recunoaște ceea ce noi, fără a avea intențiunea de a devaloriza pe acest mare cântăreț, ne-am îngăduit de a spune mai sus. Este în deobște cunoscut faptul că orice artist care se crede că este, sau este încă, un mare artist, un virtuoz de înaltă clasă, se prezintă cu un program în care majoritatea bucăților au scopul de a sublinia mai de grabă o tehnică, decât un sentiment al artei sale.

Când virtuozitatea tehnică lipsește, — fie pentru că a lipsit întotdeauna, fie pentru că ea riscă de a fi criticată, artistul încearcă a se impune prin virtuozitatea sentimentului, redat grație mimicei care, la basul Șaliapin, are un pronunțat colorit personal. El ne-a cântat 15 bucăți, dintre care 12 cântece populare rusești de Glinka, Dargomyschsky, Mussorgsky, „Aria calomniei“, din „BARBIERUL DIN SEVILLA“ de ROSSINI și „Moartea și Fecioara“ de SCHUBERT, deasemenea cântate în rusește, apoi „Aria lui Leporello“ din „DON JUAN“ de MOZART cântată în limba italiană și „Cornul“, text de A. de Vigny, muzica de A. Flegier, cântat în limba franceză.

Toate bucățile au fost executate, cu acea profundă înțelegere muzicală, specifică marilor artiști.

In „TREPAK“ am remarcat mult sentiment, o atmosferă de misticism rus. Pianissimele obținute cu o surprinzătoare ușurință, ne dovedesc rutina fără egal, a acestui mare cântăreț. „Cântec persan“ care ne-a impresionat, a fost executat cu multă pasiune. Atunci când cântă:

„Luminos surâde soarele,
In inima mea și în privdor,
Oh! de-ar rămâne tot așa.
Oh! de-ar rămâne tot așa“.

te cutremură vocea caldă, ca și cum ar fi stinsă de dorința — care nu mai poate fi realizată! — ca „soarele să rămână tot așa“, cum ne arată traducerea în românește a textului în rusește.

In „EY UCHNEM“ (Cântecul luntrașilor de pe Volga), Șaliapin ne-a dat un impresionant crescendo, emițând cel mai formidabil „fff“ pe care vârsta lui înaintată i-l poate îngădui. Aceia care l-au auzit pe Șaliapin acum vre-o 10-15 ani, când vocea lui îi câștigase faima de incomparabil bas, — noi nu l-am auzit decât acum vr'o 7-8 ani când și atunci glasul lui era, ca și acum, slăbit — vor fi amestecat o lacrimă de durere cu aceea stoarsă de pasiunea sentimentalismului vibrant cu care ne-a mișcat execuția superlativ de artistică a popularului cântec al nefericiților luntrași.

In „Aria lui Leporello“ din „DON JUAN“ de Mozart, fermecătorul publicului excesiv de numeros din sala Eforiei, compus din Excelențe, cântăreți și cântărețe de la Opera Română, cochete doamne în apetisante toalete cu devolteuri, smokinguri numeroase, s'a întrecut pe sine însuși. Nu atât prin voce, cât prin interpretare. Șaliapin înțelege ca și la concertele sale să fie artistul ce-l întruchipează într'un ansamblu de operă. Nu vrem să spunem că el, îmbrăcat într'un impecabil frac, care reliefa eleganta siluetă a acestui artist cu alură și prestanță impunătoare, juca. El cânta. Fără gesturile lui Leporello, necesare la operă, ridicole în cadrul unui concert, prin mimica admirabilă, prin mlădierile vocii, Șaliapin ne-a dat imaginea, mai mult decât perfectă a unui veritabil Leporello pe care îl gustam atât de mult la Operă.

Dar Șaliapin, crud, s'a despărțit de noi, în atmosfera de tristețe pe care ne-a produs-o melodia „Ne-am despărțit în mândrie“ de Dargomyschsky, un cântec de dragoste „de mon temps, du siècle passé“ cum, trist, l-a denumit însuși Șaliapin. Cântat cu dulcoșie, ca și cum ar fi fost cuprins de mâhnirea ce-ți produce o despărțire, Șaliapin cântă emoționant:

„De te-aș întâlni vr'odată
„Ah! de te-aș întâlni vr'odată!“

Nu vrem ca scădem nivelul artistic al concertului de Miercuri seara, dacă vom spune că d. Șaliapin ar mai vroi să întâlnească publicul care, mai mult din snobism decât pour l'amour de l'art, a trebuit să plătească cifre fantastice pentru un bilet. Impresarul său nu va regreta prea mult că se desparte de acest public, care nu a fost scutit de înbrâncelile și înghesuiala începute din stradă și terminate abia când ne-am ocupat locul rezervat nouă. Dăm nota proastă organelor noastre polițienești pentru a nu fi luat măsuri de ordine, mai ales că se puteau prevede înghesuiala și îmbrâncelile.

Atragem atenția celor în drept, pentru viitor, ca și acelora care nu trebue să tolereze jaful cu programele. Un program incomplet, a costat 30 de lei, când, după socoteala noastră, nu ar trebui să coste decât cel mult 10 lei.

Desgustul pe care ni l-a provocat lipsa de ordine și jaful cu programele, vrem să ni-l alungăm; ni-l alungăm pentru ca locul din sufletul nostru, să-l ocupe, cu merit necontestat, tânăra Maria Kalamkarian, distinsa și foarte talentata pianistă și acompaniatoare a marelui Șaliapin.

Concertul a început cu un solo de pian (Cordova de Albeniz) pe care pianista l-a executat cu multă artă, cu o eleganță cu adevărat spaniolă. Partea a doua a Concertului a început tot cu un solo de pian (Valse impromptu de Liszt). Și în acest al doilea solo, distinsa pianistă Maria Kalamkarian, ne-a dovedit că nu trebue să o socotim numai ca o foarte fină acompaniatoare — deși nu orice pianist, chiar excelent, poate fi un acompaniator tot atât de bun, — ci și ca o solistă de forță. Maria Kalamkarian a fost o foarte apreciată colaboratoare a lui Șaliapin la concertul de Miercuri și nu înțelegem de ce acest mare cântăreț, la începutul fiecărei bucăți — dar absolut la fiecare bucată — dădea, asemenea unui profesor, sau îndrumător, distinsei pianiste, instrucțiuni de felul cum ea trebuia să acompanieze. Cele două solo ca și acompaniamentul netăgăduit de precis, artistic, ne-au dovedit că această pianistă nu avea nevoe de instrucțiunile de ultimă oră și date în fața publicului.

Cântărețul ca și pianista au fost îndelung aplaudați. Suntem informați că au plecat la Berlin, unde, de fapt, pianista face carieră, și unde ei intenționează a da o serie de concerte.

Nic. I. Sarru

Colonizarea românească a Bucovinei dintre Prut și Nistru

In cadrul conferințelor publice organizate de Societatea Mazililor și Răzeșilor din Cernăuți, a fost desvoltată conferința de mai sus de către d. avocat Ion Negură.

Conferențiarul a arătat mai întâi că în tot cursul istoric, colonizarea a fost un mijloc excelent pentru transformarea populației unui teritoriu cucerit, din punct de vedere etnic, precum și pentru readucerea la naționalitatea pierdută a elementelor ce au stat sub o dominațiune străină. Apoi dă exemple din istoria antică, înfățișând colonizarea Daciei de către Romani, iar din istoria modernă și contemporană conferențiarul insistă asupra colonizării Bucovinei cu Nemți. Cu documente precise au fost expuse toate avantagiile de cari s'au bucurat coloniștii germani din partea autorităților austro-ungare, toate înlesnirile și ajutoarele ce li s'au acordat, astfel că au putut alcătui gospodării model și comune invidiate de toți locuitorii acestei părți a țării.

După ce au fost expuse aceste date, conferențiarul arată cum au procedat autoritățile românești, când au înțeles să utilizeze acest mijloc pentru recuperarea elementelor înstrăinate din Nordul Bucovinei.

S'a pornit cu mult avânt oratoric, cu conferințe și serbări, cari au constituit mai mult o spoială de sub care a ieșit apoi o adevărată tragedie a coloniștilor români. Nemții au întemeiat vreo 60 colonii în Bucovina, pe când noi românii de abia 15. S'au făcut greșeli de la început cu alegerea materialului uman. Este adevărat că au fost aleși coloniști din satele românești curate, cu gospodării alese și viață înfloritoare. Dar toți aceștia erau deprinși cu o viață tihnită, asigurată de toate grijile zilei de mâine. De aceea când au fost duși în mijlocul unor câmpuri pustii, lipsite de tot farmecul satelor neaoșe românești, cu tot ce formează patrimoniul lor strămoșesc, ca obiceiuri, datini și în general întreaga civilazație românească rurală, ei au avut mult de îndurat sub raport sufletesc. Poate că ar fi biruit prin persistență aceste suferințe dar l-ea lipsit baza materială. Nici nu s'au ales coloniști din toate domeniile de activitate omenească, ci numai agricultori. Au lipsit comercianții și industriașii, cari au format un element foarte important în colonizarea germană.

Prin regulamentul legii agrare din Bucovina s'au prevăzut pentru coloniști importante ajutoare materiale. Acestea nu s'au dat. Nici cel puțin transportul nu li s'a dat gratuit la toți. Credite n'au obținut, ci s'au împrumutat la institute bancare particulare, cari prin dobânzi enorme le-au triplat capitalul în doi-trei ani. Sunt azi colonii, ca Iurcăuții, cari au datorii după convertire de aproape 300.000 lei. S'au petrecut însă alte fapte și mai dureroase. Astfel planurile de parcelare a loturilor s'au elaborat de un inginer Scheider la masă și nu pe teren. De aceea ele nu corespund cu situația reală. Cadastrul observând aceasta a oprit la un moment dat întabulările astfel că acei coloniști cari au întârziat cu numai 2 săptămâni, nu sunt nici azi întabulați. S'au purtat și procese penale odioase pentru aceste chestiuni.

Lipsit de sprijin material și moral, copleșit de toate aceste împrejurări, nu e de mirare că a urmat o situație și mai jalnică pentru cauza românească. O mulțime mare de coloniști au părăsit loturile, plecând în toate părțile țării. Din colonia Babin n'au rămas decât 5, iar la Stăuceni 2, din vreo 60 coloniști. In alte colonii au pătruns ucrainenii, cari nu pot fi câștigați în nici un chip pentru comunitatea românească, pentru care constituesc un mare pericol, chiar nu mai prin situația lor materială superioară.

Astfel coloniștii nu numai că nu-și pot îndeplini misiunea lor românească, dar însăși existența lor e periclitată.

Spiritul infiltrat în viața noastră publică, care a determinat batjocorirea tuturor intereselor vitale ale neamului, nu ne îngăduie să întrezărim o schimbare a situației coloniștilor prin actualele regimuri. Tânăra generație, care crește în spirit de sacrificiu, are încă o problemă de rezolvat.

Aspecte, Insigne, Comentarii

Autorizarea primei „Academii libere de arte plastice“

Ministerul educației naționale a acordat autorizație provizorie d-lui Haralamb Petrescu, pentru funcționarea „Academiei libere de arte plastice“.

Această primă Academie cu autorizație oficială din partea ministerului, va funcționa în București, calea Victoriei no. 109.

Inspectorul de specialitate al ministerului va comunica, dacă condițiile puse au fost întocmai respectate, spre a se acorda astfel autorizațiunea definitivă de funcționare.

Conferința contelui Poninski

D. ALFRED PONINSKI, consilierul legației polone, va rosti Vineri 15 Ianuarie la ora 6 d. a. în sala fundației DALLES din Bd. Brătianu 18, o interesantă conferință: „La Pologne au XVI-vme siècle; sa civilisation - son rayoennement“. *Distinsul conferențiar va aduce o importantă contribuție la cunoașterea „secolului de aur“ și a legăturilor din acea vreme între Polonia și Țările Românești.*

Conferința d-lui M. G. Constantinesscu

Alaltăseară a vorbit la Ateneul Român, d. M. G. Constantinescu despre principiul suveranității naționale.

Expunerea extrem de interesantă și foarte bogată în informațiuni a d-lui M. G. Constantinescu a fost răsplătită de aplauzele unanime ale unui public select și numeros.

„Sociologie românească“

A apărut revista „Sociologie Românească“ No. 12 an I 1936, de sub conducerea d-lui D. Gusti cu următorul cuprins:

Traian Herseni: Ceata feciorilor din Drăguș. *C. Brăiloiu și H. H. Stahl:* Vicleiu din Târgu Jiu. *Const. D. Gib.* Colindă din Sanț (Năsăud). Redacția: Sărbătorirea profesorului D. Gusti. *H. H. Stahl:* Metoda de lucru a Echipelor cu satul și căminul *Traian Herseni:* Cercetările monografice ale Echipelor și Institutelor sociale. Dumitru Imbrescu: Crăciunul în colindă. *Traian Herseni: G. C. Constantinescu:* Ereditate și Eugenie. *Jaques Ancel:* Geopolitique. *Gr. Antipa:* L'organisation generale de la vie collective des organismes et du mécanisme de la production dans la biosphère. *N. Al. Rădulescu* Vechea industrie vrânceană, Chiua și drâsta. *Alex. Constantinescu: C. Iornescu:* Dreptul agrar în România *Const. D. Gib: Constantin Georgiade:* Probleme și idei noi în psihologie. *Dumitru Dogaru: Luigi Sturzo:* Essai de Sociologie *Yolanda Nicoară: Al. O. Constantinescu și I. I. Stoian:* Din datina Basarabiei. Sociologie și Educație. *Gaston Richard:* Despre sociologia românească.

Expoziția Visconte

Duminică 17 Ianuarie se va deschide în sala din Calea Victoriei No. 34 (vis-à-vis de Palatul Regal) expoziția de imagini nocturne executate la Paris de pictorul Henri Visconte.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: De-aș fi rege.
TEATRU LNAȚIONAL: Omul și masca.
TEATRUL REGINA MARIA: De ziua nevesti-mi.
TEATRUL COMEDIA: Poveste de iubire.
TEATRUL MODERN: 9000 franci recompensă.
TEATRUL VESEL: Călugărul din vechiul schit.
TEATRUL LIGII CULTURALE: Și ei au dreptul la viață.
TEATRUL ALHAMBRA: Marea ducesă de Alhambra.
TEATRUL EFORIA VOX: Vox populi, Vox Tănase.
TEATRUL MAJESTIC: Misterele din Majestic.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CREȘTINI

CAPITOL: Boccacio.
Jurnal Eclaire.
ARO: Sissy, jurnal și completare.
ROXY: Boccacio.
FEMINA „Port Arthur“ cu Danielle Darieux și complectare.
A.R.P.A.: Am ucis! cu Peter Lorre. Pe scenă „Ora Veselă“ cu Stroe și Vasilache.
FORUM: Dușmanii oamenilor și D-na Sherlok și d. Holmes.
MANON: Taras Bulba și Trăiască iubirea.
OMNIA: Dușmanii oamenilor, Demonul de argint și revistă.
TRIANON: Magnolia (Schow Boat).
FRANKLIN: Macul roșu și Banda veselă.
CITY: Babbie și Dominoul verde
DARLY: Antonia adverso și Extraordinarul Joe
MARCONI: Ave Maria, Carnavalul din Veneția și revistă.
MODEL: Nu sunt vinovat și Desfiguratul.
BARCELONA: Sub două drapele și Distrugătorul.
CENTRAL: Timpuri noui. Ultimul păgân și completare.
COTROCENI: Rose Marie și Biroul II de spionaj.
DIANA: Luptătorii din Texas și Secretul celor 13 mascați.
DICHIU: Păcatul Stelei Porish și Gondolierul de pe Broadway.
MILANO (Călărași 153): Spaniolita și Omul a spart banca.
ILEANA: Katerina și Ferma morții
ORFEU (b-dul Ghica 193): Mesagiul către Gania; Ofițerul de bord și completare.
TRIUMF (Griviței 335): Trădare, cu Dich Foran și Fiica Rozelor cu Joh. n Boles.
VOLGA (La Roata lumii, Dorobanți): Taros Bulba și Controlorul.
DORY: Bengalii, Caliente și revistă.
LIZEANU: Ofensiva morții și Koenigsmark.
UNIC (Piața Filantropia): Războinarea lui Tarzan cu Herman Brix și Tinerețea unei regine cu Jeni Jugo.
FLORIDA (Bul. Ferdinand nr. 118): Fedora și Corabia morții.
PACHE: Eu și Impărăteasa și Suflete biciuite.

Radio

VINERI, 15 IANUARIE 1937

13.00. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz. Muzică distractivă (discuri).
14.10. Radio-jurnal: Ora. Mersul vremii. Bursa. Știri interne și externe.
14.30. Muzică variată (discuri).
15.00. Ultimele știri. Bursa cerealelor.
18.00. Concert de muzică distractivă. Orchestra Jean Sibiceanu (canto): Ion Luican.
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.10. Continuarea concertului.
UNIVERSITATEA RADIO
20.00. Ortodoxia impărătească a Voevodului Vasile Lupu de pr. Nae Popescu.
20.20. Din viața maestrului Const. Nottara de Alex. Obedenaru.

SAMBATA, 16 IANUARIE 1937

6.30. Deschiderea emisiunii. Gimnastică ritmică. Radio jurnal. Concert de dimineață (discuri). Sfaturi gospodărești și medicale.
13.00. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz. Orchestra de Salon Radio, dirij. de Ion Ghiga.
14.10. Radio jurnal: Ora. Mersul vremii. Bursa. Știri interne și externe.
14.30. Continuarea concertului.
15.00. Ultimele știri. Bursa cerealelor.
18.00. Alex. Bădăuță.
18.15. Concertul Fanfarei reg. de Gardă „Mihai Viteazul“ cond. de lt. Giugariu.
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.10. Concert de muzică variată. Orchestra Radio dirij. de Th. Rogalski.
19.50. Prof. N. I. Herescu.
20.10. Continuarea concertului.
20.50. Poșta-Radio.
21.00. Răspunsuri technice.
21.15. Seară de dans. Ne cântă jazzul Radio.
22.30. Radio-jurnal. Sport.
22.45. Concert nocturn al Orchestrei Ionel Cristea.
23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.
23.55. Ultimele știri.

Fabricăm noui cetățeni

Primim următoarele:

Domnule director,

„Cu toții am tresărit de bucurie, atunci când am cunoscut hotărîrea d-lui ministru Iuca, de a se revizui incetățenirile și a se șterge, din rândurile cetățenilor Români, toți aceia ce nu au drept la această calitate.

„Ziarul Domniei-Voastre însă și odată cu el multă lume de bună credință și-a manifestat oarecare pesimism în ceiace privește aducerea, corectă, la îndeplinire, de către organele subalterne, a bunelor intenții, ale d-lui ministru al internelor.

„Un fapt divers, aproape neobservat, vine să întărească acest pesimism aci la Tighina, unde populația minoritară are o sdrobitoare majoritate (jidani circa 70—75%).

Este vorba de afișul pe care vi-l trimitem în original și din care desprindem, că în loc să fie șterși din listele de cetățenie acei cari nu merită (și sunt destui aci), se caută SA SE RECRUTEZE ALT CONTINGENT DE NOUI CETAȚENI (desigur nu dintre Români).

PRIMARIA ORAȘULUI TIGHINA.

CETAȚENI.

Guvernul Țării a hotărât aranjarea situațiunei basarabenilor în ce privește cetățeniei.

Având în vedere că o mare parte din cetățenii orașului au fost omiși sau șterși din listele de naționalitate din diferite cauze, deși îndreptățiți la această în baza legii privitoare la dobândirea naționalității române.

Spre a ajuta pe acei, cari sunt omiși sau șterși din liste, invităm aceste categorii de cetățeni să se prezinte la Primărie în termen dela **2** până la **8 Ianuarie 1937**, la ora 9 dim., cu toate actele ce le posedă în dovedirea cetățeniei sale.

După 8 Ianuarie 1937 nu se va mai primi nici o declarație.

Primar: VALENTIN KLETCHIN
Secretar CIUBURCIU.

ТИГИНСКАЯ ГОРОДСКАЯ УПРАВА

ГРАЖДАНЕ.

ПРАВИТЕЛЬСТВО СТРАНЫ РЕШИЛО ПОМОЧЬ ГРАЖДАНАМЪ, НЕ ИМЕЮЩИМЪ РУМЫНСКАГО ПОДДАНСТВА

Въ виду того, что много гражданъ нашего города было пропущено или вычеркнуто изъ списковъ румынскаго подданства, имѣя на подданство полное право, согласно существующему закону отъ 1924 года.

Желая придти на помощь населенію города, приглашаемъ эти категоріи гражданъ явиться въ Городскую Управу, начиная со 2 до 8 Января 1937 года, съ 9 час. утра, ИМѢЯ ПРИ СЕБѢ ВСѢ ДОКУМЕНТЫ, ДОКАЗЫВАЮЩІЕ ИХЪ ПРАВА НА РУМЫНСКОЕ ПОДДАНСТВО.

Неявившіеся въ указанные выше дни, не будутъ внесены въ новые списки.

Поспѣшите явиться всѣ, дабы покончить разъ навсегда съ вопросомъ о подданствѣ.

Городской Голова ВАЛЕНТИНЪ КЛЪТКИНЪ.
Секретарь В. ЧЮБУРЧУ.

„Se poate să nu avem dreptate în bănuiala noastră, dar tocmai de aceia ne adresăm Domniei-Voastre, ca să trageți concluziile cari se impun și să ne lămuriți și pe noi aceia ce dorim să știm care este substratul acestui afiș.

Mai mulți Români din oropsita Tighina.

Comunicarea ce ni se face — și pe care o întărește afișul oficial al Primăriei orașului Tighina, publicat, cum vedeți, după douăzeci de ani de Românie întregită în două limbi, ca și cum am trăi într'o dualitate cu Rusia Sovietică — este mai mult decât gravă.

Prin urmare în loc de revizuire, în loc să-i ștergem din listele de cetățenie pe toți intrușii cari s'au strecurat prin fraudă, Primăria orașului Tighina decretează:

„Guvernul țării a hotărît aranjarea situației basarabenilor în ce privește cetățenia.

„Având în vedere că MARE PARTE DIN CETAȚENII ORAȘULUI AU FOST OMIȘI SAU STERȘI DIN LISTELE DE NAȚIONALITATE, din diferite cauze, deși îndreptățiți la aceasta în baza legii privitoare la dobândirea naționalității române.

„Spre a ajuta pe acei, CARI SUNT OMIȘI SAU STERȘI DIN LISTE, INVITAM ACESTE CATEGORII să se prezinte la Primărie în termen dela 2 până la 8 Ianuarie 1937, la ora 9 dim., cu toate actele ce le posedă în dovedirea cetățeniei sale.

Primar, VALENTIN KLETCHIN".

Așa dar fabrică de noui cetățeni, desigur dintre jidanii și străinii, veniți din Galiția sau din Rusia Sovietică!

Iată domnule ministru Iuca cum sunt interpretate bunele d-tale intenții!

Intrebăm: când a dat ministerul de interne ordin să se treacă peste Constituție și să se procedeze la noui încetățeniri?

Așteptăm reacțiunea d-lui Iuca. Așteptăm ca d-sa să dea imediat ordin pentru suspendarea abuzivului primar dela Tighina și pentru anularea acestei întregi porcării care s'a pus în scenă la Tighina, cu scopul legalizării unei noui invazii a jidanilor.

dr. I. r.

Politice

COMISIA pentru aplicarea legii timbrului judiciar a ținut, eri, ședință la ministerul justiției. Au luat parte d-nii: G. Sescioreanu, secretarul general al ministerului de justiție, Codin Ștefănescu, procuror general, deputat Vântu, H. August, A. Goroescu și G. Vlădoi, directori din minister.

*

CONSILIUL LEGISLATIV și-a dat avizul asupra proectului de regulament pentru aplicarea legii administrative.

Ministerul de interne a procedat la ultimele retușări ale proectului, în sensul observațiilor făcute de Consiliul legislativ și a întocmit jurnalul consiliului de miniștri pentru promulgarea regulamentului.

Astăzi, decretul va fi supus, spre sancționare, urmând ca regulamentul să fie publicat zilele acestea în „Monitorul Oficial".

*

AZI DIMINEAȚA a ținut ședință în continuare la ministerul educației naționale, comisiunea pentru reglementarea învățământului gospodăresc.

Ședința a fost prezidată de d. ministru dr. Angelescu.

*

CONVENȚIA pentru reglementarea emigrării populației turcești din Dobrogea s'a publicat în n-rul 10, de ieri, al „Monitorului Oficial".

*

D. SERGIU DIMITRIU, secretarul general al ministerului de interne, care actualmente se află la Berlin, se înapoiază Luni în Capitală.

*

D. ION MIHALACHE, președintele partidului național-țărănesc, a avut în cursul zilei de eri întrevederi cu fruntașii partidului aflați în Capitală.

S'a hotărît convocarea delegației permanente și a sfatului parlamentar.

*

Madrid, 15 (Rador). — *Agenția Havas anunță:*

Evacuarea populației civile din Madrid se intensifică tot mai mult.

Pe ziua de ieri au fost evacuate, potrivit unui decret al guvernatorului civil al provinciei, satele situate la nordul capitalei, inclusiv Fuencarral și Tetuan de las Victorias.

Un nou război ruso-japonez este oricând posibil

Cauza tuturor conflictelor ruso-japoneze este China. Penetrațiunea comunistă în China și imperativele imperialismului japonez.

— Ce cuprinde acordul secret încheiat între Nanking și Moscova? —

Recenta răscoală din inima Chinei care se soldă într'un mod vodevilesc aduce în actualitate problema chineză cu toate aspectele ei determinate de raporturile pe cari le are pe deoparte cu Japonia și pe de alta cu U.R.S.S.

Fapt este că în ceasul de față

STALIN

vastul imperiu chinez se sbate într'o gravă criză politică a cărei determinantă se observă în spiritul de anarhie care îl domină. Și această situație este speculată de cei doi vecini Japonia și U. R. S. S ale căror veșnice conflicte se vor finaliza fără îndoială printr'un nou război ruso-japonez.

CAUZA CONFLICTELOR JAPONO-SOVIETICE

Dacă vom ține seamă de imperativa necesitate politică și de existență a imperialismului japonez de a se întinde cât mai mult pe continentul asiatic (în această privință cazul cererii statului tampon Mandciuko este elocvent) din pricina numărului mare al japonezilor cari literalmente nu mai au să mănânce nici bobul de orez pe vulcanicul lor pământ insular și dacă vom aminti și lenta dar dârza penetrațiune comunistă în China, vom înțelege geneza tuturor conflictelor japono-sovietice. Pentrucă aceasta este situația: și U.R.S.S. și Japonia vor să aibă preponderență politică în anarhizatul imperiu asiatic al Chinei pentruca în felul acesta fiecare din aceste mari puteri să-și poată asigura influența politică și economică nu numai asupra Asiei dar chiar și asupra Americei și Europei. La granițele Chinei se pregătește marea bătălie politică și economică dintre Japonia și U.R.S.S. Cine va învinge, adică cine va stăpâni politic și economic China acela va stăpâni nu numai întreg continentul dar chiar și celelalte.

ACORDUL SECRET RUSO-CHINEZ

In momentul de față nu se poate ști de partea cărei puteri va fi biruința însă se poate cunoaște, pe baza informațiilor pe cari ni le furnizează presa străină dela corespondenții ei din China, care este situația în realitate.

In această privință este interesant de amintit că pe la sfârșitul anului 1936, presa japoneză a publicat textul unui pretins acord secret ruso-chinez, ale cărui puncte principale ar fi următoarele:

1) armata chineză va continua acțiunea sa împotriva comunismului și aceasta pentru rațiuni de politică internă, însă ea va evita orice conflict armat cu U.R.S.S.;

2) armata comunistă va continua să aibă cartierele sale generale în nord-vestul Chinei, însă ea se va abține de a declara independența acestei regiuni sau de a numi în această regiune un guvern autonom;

3) comuniștii chinezi se vor uni cu celelalte elemente pentru a lupta împotriva influenței japoneze;

4) armata comunistă va lupta, la caz de nevoe, cu armata guvernului din Nanking, împotriva Japoniei;

5) China va încheia un tratat cu U.R.S.S. prin care aceste două mari puteri își vor strânge relațiile diplomatice;

6) Declanșarea unei mari campanii naționale anti-japoneze.

Nu se poate afirma cu precizione dacă a fost sau nu încheiat un asemenea acord împotriva Japoniei. Dar fapt este că tensiunea ruso-japoneză ia de pe o zi pe alta, forme din ce în ce mai îngrijorătoare. O dovadă elocventă este răscoala despre cari vorbim la începutul acestor rânduri.

UN NOU RAZBOI RUSO-JAPONEZ?

Perspectivele unui nou război ruso-japonez se înmulțesc din ce în ce și oricând ar izbucni el, nu va fi o surpriză pentru cunoscătorii situației politice din Extremul Orient. Și pentru a ilustra această situație este suficient să amintim că acordul germano-japonez împotriva comunismului nu are alt caracter decât acela de auto-apărare a intereselor Japoniei cu Asia și a intereselor Germaniei în Europa.

Pentru noi acest acord prefațează războiul de mâine dintre naționalistul japonez și comunistul rus.

st. v.

D. Petre Andrei își atacă prietenii din partid

„DREPTATEA" de eri publică într'un articol în pagina I, declarațiile făcute de d. Petre Andrei, cu prilejul reuniunii comitetului executiv la Vaslui, în care fostul subsecretar de stat național-țărănist se ocupă de „recentele intrigi montate pe socoteala partidului".

Articolul stăruie și asupra faptului că în același timp d-nii Madgearu, Călinescu, Ghelmegeanu și Gafencu făceau declarații similare de solidaritate în jurul d-lui Mihalache, la Galați.

In concluzie „Dreptatea" reproduce un pasagiu discursul d-lui Petre Andrei:

„Dar partea desgustătoare în astfel de imprejurări o constituesc mai ales combinațiile de culise și intervenția intriganților de tot soiul care vor să pescuiască în apă tulbure. Iar dela o vreme a apărut cea mai condamnabilă acțiune: momeala celor slabi de inger, cari nu doresc decât să fie la putere, să aibă posturi de răspundere, indiferent în ce guvern, indiferent cu cine. Aceștia sunt fripturiști".

Ne întrebăm pe cine din cei patru oratori dela Galați viza d. Petre Andrei în discursul dela Vaslui?

Pe toți nu credem, fiindcă cel puțin pe unul dintre ei, nu l-ar primi nici un partid având o situație personală foarte încurcată: de profesie român, de naționalitate armean și de religie „ariană". Cu așa ceva nimeni nu se mai încurcă astăzi.

Mame românce!

Pentru ziua de mâine a copiilor voștri, pentru Romănia liberă în care ei trebuie să trăiască, NU CUMPARAȚI NIMIC DELA JIDANI.

Studenții prahoveni sunt nemulțumiți

ASEARA s'a prezentat la redacția noastră o delegație a studenților prahoveni, cari ne-au adus la cunoștință vitrega situațiune în care se găsește căminul, în urma unei conduceri complet politicianizate și care nu se dă în lături dela nici o samavolnicie.

Sesizați de această intolerabilă stare de lucruri, ziarul nostru va cerceta în deaproape doleanțele studențimei prahovene, de partea căreia stă în chip neîndoios dreptatea.

Intre Hitler - Mussolini și d. Ion Mihalache

„Dreptatea", oficiosul partidului internațional-țărănesc, este furioasă.

Ce s'a întâmplat? „Indreptarea", oficiosul d-lui Mareșal Averescu, contestă d-lui Ion Mihalache dreptul de a fi prim ministru al țării. In sprijinul tezei sale, „Indreptarea" aduce o serie de argumente, dintre care nu lipsește și o anumită tradiție a țării, pe care oficiosul d-lui Mareșal Averescu o înfățișează publicând lista tuturor președinților de consiliu dela Unirea Principatelor și până azi, toți personalități proeminente, oameni de cultură și de mare rezonanță politică peste hotare.

„Cum — sare arsă „Dreptatea"— *în ce vremuri trăim? Cum se mai poate pretinde că ar fi o scădere a vieții noastre publice ca să avem un guvern prezidat de d. Ion Mihalache"?*

Și „Dreptatea" invocă la rândul ei o altă serie de argumente „decisive", spunând că popoarele cele mai importante din Europa au scăpat de tirania... titlurilor.

„Așa — spune „Dreptatea" — a făcut Italia, unde învățătorul Mussolini, a devenit conducătorul Italiei, fără ca ciocoimea de acolo să strâmbe din nas.

„Așa a făcut și Germania — imperiu de „heer" profesori universitari unde zugravul Hitler a devenit unicul conducător al imperiului"... Bravo! Noi nu ne amestecăm deocamdată în polemică. Ne permitem totuși o întrebare pentru „Dreptatea":

Când a fost sincer oficiosul internațional-țărănesc, acum când se prevalează de cele ce se petrec în Germania și Italia sau atunci când îi înjura pe Hitler și pe Mussolini, spunând că aceste două țări au alunecat sub hidoasa dictatură a doi oameni ambițioși și necompetenți?

Hitler și Mussolini sunt buni și pot fi citați pe ordinul de zi al partidului internațional-țărănesc numai când are nevoie de argumente d. Ion Mihalache? Sau te pomenești că d. Mihalache s'a convertit la dictatură numai pentrucă Hitler și Mussolini n'au ca și d-sa titluri academice?

O nouă prețioasă adeziune la România Anticomunistă

Primim următoarele:

Stimate domnule director,

300 de lăncieri ai orașului și județului Brașov din puternica organizațiune a partidului național-creștin, cu onoare vă aduc la cunoștință *că aderă cu toată căldura sinceră a sufletului lor românesc și creștin la marea mișcare inițiată de Domnia-Voastră:*

ROMÂNIA ANTICOMUNISTĂ

Noi am depus toți jurământul sacru în fața altarului pentru Hristos, Rege și Națiune și asta înseamnă, că am devenit dușmani de moarte ai francmasoneriei și ai comunismului — arme de distrugere jidănești — dar ținem să vă încredințăm și pe Domnia-Voastră, că urmărim cu nețărmurit respect și dragoste toată activitatea de redeșteptare națională a „PORUNCII VREMII".

Scrisul D-voastră și ziarul ce-l conduceți cu atâta competență și demnitate înscrie un capitol nou și glorios în lupta pentru *„Plămădirea României noi a Românismului biruitor"* (așa cum a spus M. S. Regele în discursul din 7 Iunie 1936) și ne-a devenit o hrană sufletească necesară ca și aerul pe care-l aspirăm, o sfântă cuminecătură, cu care împărtășindu-ne în fiecare zi am devenit cu toții preoți ai sfintelor altare ale neamului.

Vă încredințăm, cu cel mai neprecupețit devotament că obligațiunea ce decurge din jurământul nostru de a ne vărsa, oricând e nevoe, sângele nostru pentru ROMANIA ANTICOMUNISTA, pornește din cea mai curată dragoste de patrie și de neam.

Fiindcă această declarațiune a noastră coincide cu sfintele sărbători de Crăciun și anul nou, ne simțim fericiți să vă putem transmite cele mai calde urări și rugăm ferbinte și în genunchi pe Marele Dumnezeu al poporului român să continue a vă avea în paza sa, până la triumful definitiv al românismului biruitor și dincolo de acest triumf, ca să puteți gusta roadele unei munci cinstite de jertfă și sacrificiu pe altarul sfânt al neamului.

Comandant:
Dr. Mircea Suciu-Sibianu
Ajutori de comandant:
Inginer Boancă,
Ing. Stănescu

Bugetul ministerului educației naționale

Un spor de 200 milioane lei. Datoria ministerului de finanțe. Unde ar urma să meargă aceste milioane.

Se știe că în fiecare an, la întocmirea bugetului general al statului, ministerul educației naționale este subiect de discuțiune în presă și opinia publică.

Mobilul acestei discuțiuni este presiunea pe care d. dr. ANGELESCU o exercită anual, asupra guvernului pentru sporirea bugetului departamentului educației naționale. Amenințând cu demisiunea sau făcând uz de autoritatea și relațiile de care dispune, d. doctor Angelescu, a reușit mai întotdeauna să înduplece cerbicia vistiernicilor statului.

Ceeace este de relevat în atitudinea aceasta a ministrului educațiunii naționale, e simpatia cu care acțiunea sa a fost privită de opinia publică în general și de massa corpului didactic în special.

Toată lumea a fost de acord în a închide ochii, pentru cheltuielile cerute de excelența dela departamentul educației naționale, cheltuieli ce se credeau că sunt reclamate de tămăduirea lipsurilor de care suferă școala și ucenicii ei.

UN SPOR DE 200 MILIOANE ȘI ANUL ACESTA. CINE AR URMA SA INGHITA ACESTE MILIOANE

In întrevederea care a avut loc zilele trecute între d. dr. Angelescu, ministrul educației naționale și d. Cancicov, ministrul finanțelor, primul a cerut ministrului finanțelor un spor de 200 milioane lei penrtu ministerul al cărui titular este.

In explicațiile sale d. dr. Angelescu a arătat că această cifră este necesară pentru plata definitivărilor și gradațiilor

Povestea acestor gradații am arătat-o noi, în amănunțime, la votarea decretului lege pentru organizarea ministerului educației naționale.

Reamintim totuși cetitorilor — și în ce scop se va vedea imediat — art. 168 al decretului lege, mai sus amintit:

Membrii corpului didactic, trecuți în corpul de control și direcție, își păstrează catedra sau postul din învățământ, atâta timp cât funcționează în minister cu titlul provizoriu sau delegațiune. Din momentul ce au devenit inamovibili în noua funcțiune, ei se consideră demisionați dela catedră sau post și trec definitiv în corpul de control și direcție, PASTRANDU-ȘI DREPTURILE DE GRADAȚIE, DISTINCȚII, PENSIONARE, PREVAZUTE IN LEGILE ORGANICE ALE CORPULUI DIDACTIC DIN CARE PROVIN.

„DE ACELEAȘI DREPTURI DE GRADAȚII, PENSIONARE, DISTINCȚII, SE VOR BUCURA ȘI ACTUALII FUNCȚIONARI SUPERIORI AI MINISTERULUI, CARI VOR FI FUNCȚIONAT EFECTIV CEL PUȚIN 5 ANI CA PROFESORI IN ȘCOLILE DE INVAȚAMANT SECUNDAR ALE STATULUI".

Cu alte cuvinte căpeteniile ministerului educației naționale, cari în cele mai multe cazuri sunt niște „granguri" și-au asigurat sporuri de salarii, în calitatea lor de colaboratori la efectuarea legilor ce privesc ministerul în care-și exercită funcțiunea.

Poate că am fi fost și noi ispitiți, ca și opinia publică să închidem ochii dacă sporurile acestea de salarii — gradații, distincții, pensionare — s'ar fi aplicat în mod general tuturor funcționarilor. Dar „decretul-lege" nu s'a preocupat decât de soarta și necesitățile funcționarilor superiori din minister. Cei mici nu numai că n'au fost favorizați de acest decret-lege, dar au și fost loviți în soartă, prin legiferarea lui.

Astfel învățătorilor detașați în minister li s'a amputat sporul de scumpete, rămânând în urma acestui fapt cu salarii între 1500-3000 lei lunar ca și colegii lor din provincie.

Cum poate trăi un funcționar al statului cu 1500 lei în București numai Dumnezeu știe. Fapt e că de pe urma acestui lucru în minister a domnit o agitație extraordinară, întocmindu-se și un memoriu care a fost înaintat d-lui ministru Angelescu și care memoriu a rămas fără răspuns, în ziua de azi.

CE TREBUE SA ȘTIE ȘI CE TREBUE SA FACA D. MINISTRU AL FINANȚELOR

Decretul lege de organizare a ministerului educației naționale a întâmplat o rezistență extraordinară în comisiunile parlamentare. Cu aceiași rezistență — se știe — a fost primit de către Camera deputaților.

Cum a fost votat, numai d. dr. Angelescu o știe. Destul că la un moment dat ministerul educației naționale făcuse chestie de încredere din trecerea decretului.

La Senat noua reformă școlară a d-lui dr. Angelescu urmează să fie trecută abia la deschiderea Senatului. Dacă Senatul va fi tot așa de „maleabil" ca și Camera, vom avea de văzut. Prin urmare fără ca decretul lege să aibă un caracter definitiv — deoarece după votarea lui și de către Senat, urmează să fie sancționat și promulgat — d. dr. Angelescu cere ministrului de finanțe un spor de 200 milioane pentru acoperirea cheltuielilor prevăzute în acest decret.

D. dr. Angelescu nu este un om rău.

Este însă un om influențabil. Meteahnă de pe urma cărea are de suferit în primul rând visteria statului.

Cererea d-lui ministru al educațiunii naționale, care vrea să-și vază puși la adăpost de griji colaboratorii „superior" din minister, e de două ori injustă, ca să nu-i spunem altfel. Prima dată pentrucă nu se reazămă pe o lege definitiv votată și deci legală și în al doilea rând pentrucă ea are în vedere numai interesele celor mari și destul de bine salarizați.

Invățătorii rămân tot goi pușcă. Funcționarii mici ai ministerului, tot cu salarii de mizerie. Școlile dărăpănate sau neacoperite.

Toate aceste stări de lucruri trebuesc știute și de către opinia publică și de către guvern, pentru a se vedea astfel ce însemnează organizare prin „decret-lege" și care este destinația sporului bugetar de 200 milioane lei, adică!

Mihail Daneș

Tragerea Loteriei Statului

ANEXA

A câștigat 1.000.000 lei nr.: 114.824.

A câștigat 250.000 Nr. 226.131.

Au câștigat câte 100.000 n-rele 189.795, 229.668.

Au câștigat câte 50.000 n-rele: 136.728, 296.727, 273.980.

Au câștigat câte 10.000 n-rele: 286.111, 166.222, 271.306, 178.316, 260.937, 240.172, 175.098, 190.066, 154.923, 283.172, 183.972, 161.303, 209.732, 195.723, 282.160, 208.256, 228,364.

Au câștigat câte 5.000 n-rele: 414.172, 198.826, 277.114, 123.028, 286.102, 123.244, 191.365, 206.304, 226.236, 175.481, 175.481, 112.332, 237.805, 158.483, 272.277, 284.079, 196.500, 206.923, 114.582, 299042, 253.305, 256.015, 241.451, 206.679, 269.682, 171.834, 222.853.

Seria I, II și III, câte lei 2.000			
n-rele:	260.461	169.346	138.702
182.363	202.637	184.582	170.016
128.548	216.589	265.476	191.147
268.081	266.434	213.033	249.453
204.430	184.457	119.870	193.800
175.014	122.154	199.278	136.832
176.436	184.367	225.524	169.343
139.384	192.315	234.608	226.999
130.361	198.440	256.017	144.721
230.103	162.410	239.079	252.904
266.749	284.771	142.617	200.588
283.529	290.600	193.832	215.005
166.491	211.584	246.179	187.142
143.888	213.423	121.500	254.037
281.230	132.119	298.395	161.318
207.497	154.048	250.555	182.310
207.444	259.343	124.814	185.432
117.170	255.295	152.852	282.133
268.230	251.602	230.514	128.961
276.978	191.545	291.751	179.582
168.128	283.735	174.736	157.910
232.937	209.944	169.599	293.148
256.192	214.255	280.604	213.202
208.611	113.369	133.748	236.392
252.170	182.514	233.492	149.123
292.518	155.703	196.318	238.953
283.752	213.758	138.063	228.725
275.934	179.632	241.270	146.293
264.886	140.082	239.586	257.599
288.071	146.657	204.699	185.896
155.880	285.899	163.253	222.682
161.153	220.569	131.458	276.498
253.517	114.429	297.206	188.144
185.258	133.581	216.132	215.490
147.534	261.542	232.904	174.850
257.830	199.539	166.834	129.222
256.171	217.425	197.476	269.207
157.194	149.147	158.973.	

*

Se atribue lei 228 tuturor numerelor din seria I, II și III terminate în: 867, 511, 376, 968, 518, 192, 980, 816, 763, 415.

MATCA

A câștigat 1.000.000 lei nr.: 53.584.

A câștigat 500.000 lei nr.: 12.596.

A câștigat 200.000 lei nr.: 26.000.

Au câștigat câte 100.000 lei n-rele: 1.189, 65.739.

Au câștigat câte 50.000 lei n-rele: 8.717, 53.671, 63.940, 43.187.

Au câștigat câte 30.000 lei n-rele: 43.071, 53.497, 34.138, 31.626, 14.453.

Au câștigat câte 20.000 lei n-rele: 12.498, 62.202, 44.387, 14.118, 51.764, 41.558, 16.002, 43.092 21.785, 62.795, 34.866, 20.298, 54.188 3.130, 1.519, 46.181, 25.816, 67.703, 28.511, 21.850, 18.928, 43.101, 5.445, 19.410. 12.193, 4.175, 23.027, 31.152, 24.939, 5.153, 69.632, 64.186, 42.264, 11.510, 56.267, 13.410.

Au câștigat câte 6.000 lei n-rele:

23.825 63.833 40.193 69.928 5.426
65.500 2.034 43.083 24.969 12.470 31.955
11.441 23.002 15.143 2.302 35.131
12.303 23.970 15.010 19.407 21.783
22.022. 58.312 56.043 53.936 65.313
12.261 23.761 21.137 16.197 5.378
24.561 14.147 38.317 59.842 11.244
20.079 28 339 61.775 148 25.111 64.875
50.672 55.425 25.198 9.186 17.952
27.921 17.031 69.208 21.679 27.758
40.456 41.815 41.834 50.735 57.231
49.236 56.154 4.232 3.414 42.650 50.273
3.343 58.189 26.956 25.955 30.297
33.190 41.515 59.562 10.484 57.736
37.201 25.464 13.854 54.533 11.125
27.185 23.253 5.753 7.839 69.295 3.346
6.122 49.555 52.671 16.794 26.259
49.534 1.876 146 30.777 37.339 4.856
50.549 43.442 1.826 40.782 68.173 65.088
17.233 22.564 67.959 57.166 8.793 27.641
38. 424 63.966 63.341 37.060 2.083
18.344 18.124 24.380 64.834 57.576
47.057 35.430 11.298 43.791 52.314
67.115 46.764 41.832 61.701 54.307
58.233 57.413 52.405 56.924 46.958
2.145 59.348 44.807 20.071 12.959 17.454
15.448 5.243 15.180 43.677 28.803 6.781
33.115 45.400 11.476 63.730 27.283
37.390 51.750 63.147 28.583 21.075
69.012 63.999 26.156 43.854 8.532
42.231 27.611 44.865 40.838 53.829
53.195 58.658 29.430 5.551 28.001
35.397 19.980 46.551 23.403 36.769
23.11 65631 46.136 17.440 453 30.026
10.003 7.243 13.230 46.593 51.656
58.670 64.141 55.108 61.981 45.110
58.307 39.055 39.087 61.615 53.215
11.045 45.668 36.126 14.175 1.873
22.936 30.364 32.045 18.265 62.278
32.449 65.849 34.365 36.438 52.670
4.018 5.476 48.026 42.406 16.147
48.279.
53.223 5,463 58.964 18.910 2.961 21.619
59.446 60.973 53.491 56.453 42.259
22.064 18.150 36.280 52.958 24.531
64.887 58.304 32.153 36.328 41.076
17.129 52.205 50.930 29.696 65.054
65.544 39.334 5.313 22.721 60.592
60.158 58.978 69.869 47.943 58.618
61.659 6.461 10.743 6.852 58.465 62 040
48,342 17,738 51.036 31.584 9.715 50.833
36,831 28.453 64.977 56.534 53.691
22.328 13.972 3.996 36.460 38.513
36,384 21.957 36.706 6.224 28.975
31.666 1.503 40.894 22.411 53.832
46,379 18.810 33.532 19.345 11.137
18,698 64.924 32.913 56.136 51.476
45.223 46.638 47.813 65.936 31.241
4.755.

Se atribue 4.200 câștiguri minime de lei 2.956 tuturor numerelor din seria I și II terminate la zeci și unități în: 72 63 18.

Adunarea generală
a Uniunii camerilor de agricultură

Constituirea Uniunii şi alegerea preşedintelui

Eri a avut loc, la sediul din str. Polonă 8, adunarea generală de constituire a Uniunii Camerilor de agricultură.

Au participat d-nii V. P. Sassu, ministru agriculturii şi domeniilor, M. Berceanu, subsecretar de stat, preşedinţii camerilor de agricultură din ţară, precum şi toţi membrii de drept ai adunării.

DISCURSUL D-LUI MINISTRU V. P. SASSU

D. ministru V. P. Sassu, luând cuvântul, vorbeşte despre aportul adus de Uniunea Camerilor de agricultură pentru propăşirea agriculturii româneşti, în general.

D-sa insistă apoi asupra situaţiunei plugărimei din trecut, precizând că în timp ce acum câţiva ani plugarul român era chinuit de povara datorillor, astăzi se poate vorbi de o ameliorare simţitoare şi nu este departe timpul când acelaş plugar român nu va mai fi stăpânit de o descurajare îngrijorătoare.

Vorbind despre programul de activitate al ministerului agriculturii şi domeniilor d. ministru V. P. Sassu arată că pentru a obţine sporirea şi îmbunătăţirea producţiunii noastre a sosit timpul să aşezăm agricultura ţării pe un temei ştiinţific, care să-i permită a utiliza toate mijloacele tehnice moderne, necesare raţionalizării şi modificării producţiei sale.

D. ministru V. P. Sassu analizând apoi activitatea Uniunii Camerilor de agricultură, insistă în primul rând asupra rolului pe care l-a avut preşedintele acestei instituţiuni, d. C. Sescioreanu.

Astfel între altele d. V. Sassu spune:

„Ţin să relevez cu toată mulţumirea şi recunoştinţa mea activitatea excepţională a d-lui Constantin Sescioreanu, preşedintele şi sufletul Uniunii, care, cu o largă înţelegere şi remarcabilă stăruinţă a ştiut să conducă în mod strălucit această instituţie profesională, luptând şi lucrând cu tenacitate şi însufleţire pentru apărarea intereselor mari ale agriculturii..."

După discursul d-lui ministru V. P. Sassu, la propunerea d-lui A. Goga, este proclamat prin aclamaţii ca preşedinte al Uniunii Camerilor de agricultură d. C. Sescioreanu.

RASPUNSUL D-LUI C. SESCIOREANU

D. C. Sescioreanu începe prin a mulţumi d-lui ministru V. P. Sassu pentru măgulitoarele şi caldele cuvinte ce i-a adus.

Apoi într'o largă expunere d. C. Sescioreanu se ocupă de toate problemele ce interesează agricultura românească.

Astfel, vorbind de modificarea produselor noastre agricole, d-sa arată că oricât de fericit ar fi făcută această modificare, ea singură nu poate asigura rentabilitatea, atât timp cât nu mărim producţia, cantitativ şi calitativ.

In ceiace priveşte acţiunea ministerului agriculturii şi domeniilor, d. C. Sescioreanu afirmă că acest departament este complet lipsit de mijloace băneşti, deoarece cu un buget de 460 de milioane lei nu se poate umple marile goluri, cari nu permit agriculturii româneşti să progreseze.

D-sa vorbeşte apoi de tehnicizarea agriculturii noastre, acordând o deosebită importanţă acestei probleme.

ALEGEREA CONSILIULUI DE ADMINISTRAŢIE

Procedându-se la alegerea consiliului de administraţie se proclamă aleşi, ca reuşiţi prin vot secret, următorii:

Vasile Alimănişteanu, Mircea Costinescu, A. Macovei şi N. Manolescu.

Ca membru titular în comisia de control a fost ales d. M. Vuia, iar supleant d. N. Iuca.

*

La orele 1 şi jumătate a avut loc, la restaurantul parlamentar, un prânz oferit de preşedinţii camerilor de agricultură d-lui C. Sescioreanu şi consiliului de administraţie.

Cu această ocazie au vorbit, în ordine, d-nii C. Sescioreanu, M. Costinescu, M. Berceanu, Ionescu Brăila, etc.

Dela M. S. Regele
ţara aşteaptă mântuire!...

Pericolul malariei şi tuberculozei. Somnolenţa politicianilor şi tragedia naţională

In vremurile acestea de decrepitudine morală şi degringoladă sufletească, oamenii noştri politici sunt absenţi din mijlocul realităţii, desconsideră conglomeratul de fapte presante şi cu vădită intenţiune militează în rândurile celor cari, dacă nu au prilejul să unelteaască împotriva intereselor ţării, se complac într'o suspectă acţiune dăunătoare colectivităţii.

Psihologia cavalerilor de club, promovaţi mandatari ai naţiunii prin violarea urnelor ori ajunşi şefi de departamente graţie unor tenebroase combinaţii, este curioasă şi specifică: grijulii în timpul opoziţiei, când protestează împotriva abuzurilor săvârşite de cei ce au cârma statului, promiţând norodului câte în lună şi în stele, se transformă, subit, în „n'aude-nu vede" în momentul în care înşfacă, hulpavi, ciolanul puterii. Cu o seninătate adorabilă mascalzonii aceştia se mulţumesc să încalece pe imensul caşcaval şi să rontăie, nepăsători de acei cari sângeră de dureri, de acei cari îşi câştigă existenţa cu imense greutăţi.

Totuş, uneori politicianii au puterea să spargă învelişul subt care se retranşează; mai cu seamă la guvern, privesc speriaţi în prăpastia existenţialităţii şi încearcă să depună eforturi în vederea remedierii anumitor stări.

E cazul d-lui dr. Ion Costinescu, ministrul sănătăţii, care s'a hotărât să înfrângă disciplina politicianistă şi să vorbească deschis, subliniind adevăruri înfiorătoare.

Astfel, referindu-se la ravagiile malariei şi tuberculozei, d-sa a declarat fără reticenţe:

„Zeci de milioane de hectare sunt astăzi pierdute în România, şi nefolosite de agricultori, făcând acele vaste întinsuri de smârcuri, producătoare de paludism şi degenerare şi distrugere a milioane de locuitori cari trăesc în aceste regiuni, FACAND ŢARA CEA MAI IMPALUDATA DIN EUROPA.

Suntem inconştienţi sau duşmanii acestei ţări, dacă cunoscând această situaţie, nu facem toate eforturile şi sacrificiile pentru schimbarea stării de lucruri şi recuperarea a multe milioane de hectare, îmbogăţind ţara românească într'un chip în care prea puţini îşi vor da seama".

M. S. REGELE CAROL II

In adevăr, suntem criminali că nu ne străduim să zăgăzuim ravagiile paludismului ori ale tifiziei, despre care d. dr. Costinescu a spus:

„Noi, pentru o populaţie de aproape 20 milioane locuitori, vom avea 300 paturi pentru bolnavi şi tuberculoză.

Trebuie să facem sacrificiile necesare ca să ajungem să ospitalizăm pe cei 50.000 bolnavi cu tuberculoză deschisă.

O chestiune pentru noi este usde vom găsi capitalul necesar pentru facerea acestor lucrări. guvernul vor putea vorbi de această chestie".

Iată fapte înspăimântătoare!...

Iată adevărata tragedie naţională, în faţa căreia fantoşele partidelor stau cu braţele încrucişate!...

In ţara în care se risipesc milioane cu întreţinerea automobilelor excelenţelor somnolente şi cu alimentarea armatei şefilor de cabinet, în ţara în care se aruncă bani cu duiumul pe misil, jetoane şi cheltuieli de reprezentare, în ţara în care frauda-torii rămân nesancţionaţi, nu se găsesc fonduri pentru combaterea frigurilor şi tuberculozei.

Victor Mocanu

Aşa vrem, domnilor!

In urma reportajului nostru referitor la cazul d-lui M. N. Vasilescu dactilograf la R.-Sărat primim următoarele:

„Vă mulţumesc foarte mult, pentru bunăvoinţa ce aţi avut luându-mi apărarea, în urma plângerii ce v'am adresat personal dv.

Ţin însă să precizez următoarele:

D. Prodecan CONSTANTIN TEODORESCU-CHIŢU, deşi s'a purtat cu mine, aşa cum întâmplarea a făcut, totuşi d-sa fiind conştient de drepturile şi obligaţiunile sociale legale, dela ameninţări nu a trecut niciodată la executare.

Adaog de asemeni că fosta d-şoară MARCUS, azi căsătorită STERN, a părăsit biuroul dela data de 22 Decembrie 1936; fiind înlocuită de d-şoara Puica Filoti.

Astăzi sunt în plină activitate, şi sper că am ajuns la o bună înţelegere cu onor. Baroul de Râmnicul-Sărat, dela care am tot concursul şi toată bunăvoinţă.

D. CONSTANTIN TEODORESCU-CHIŢU, n'a fost decât executorul unei deciziuni a onor. Consiliului de disciplină de pe lângă Baroul de R.-Sărat, şi cred că parte dintre domnii Consilieri nu au ştiut precis situaţia mea faţă de Barou şi de aceia au luat hotărârea dată, care nu se va mai executa cred.

Vă mulţumesc, pentru bunăvoinţa şi sprijinul ce mi-aţi arătat, pentru a-mi restabili complet situaţia mea faţă de onor. Baroul de R.-Sărat.

Cu perfectă stimă,

Mih. Vasilescu
dactilograf antreprenor

Dizolvarea Camerei de muncă din Cluj

— Un strălucit succes al „Poruncii Vremii" —

Am mai spus şi altă dată că, în urma campaniei dusă de „PORUNCA VREMII", d. Petre Alexandrescu-Roman, secretar general al ministerului muncii, a însărcinat pe d. inspector general Ghiulea să facă o anchetă la Camera de muncă din Cluj, a cărei conducere am acuzat-o că ţine şedinţele consiliului în limba maghiară, că înlocuieşte funcţionarii români cu jidani şi acordă gratificaţii elementelor puse în slujba iredentei ludeomaghiare.

Semnalam, cu acea ocazie, cazuri precise.

Ancheta cerută de ziarul acesta şi instituită de minister a fost efectivă. Inspectorul general şi-a depus raportul, din care rezultă: CAMERA DE MUNCA DIN CLUJ, DE SUBT PREŞEDINŢIA UNUI DOMN CHIRILA, E O ADUNATURA DE 28 UNGURI ŞOVINI, 4 eterogeni şi 7 români căsătoriţi cu unguroaice.

Dar, nu numai atât.

Inspectorul general Ghiulea subliniază, aşa cum „PORUNCA VREMII" dintr'un început a arătat, că limba lui Arpad e introdusă în mod oficial în relaţiile zilnice ale membrilor consiliului şi că slujbaşii autochtoni sunt supuşi unei prigoane nemeritate.

Vasăzică, relatările noastre au fost constatate ca verosimile.

Ce trebue să facă ministerul muncii?

Să nu ezite nici un moment şi să procedeze de urgenţă la dizolvarea cuibului de minoritari socialişti constituiţi în aşa numita Cameră de muncă din Cluj.

Conferinţa preşedinţilor Camerelor de Muncă din ţară

Eri dimineaţă s'a ţinut la sediul Uniunei Camerelor de muncă conferinţa preşedinţilor Camerelor de muncă din întreaga ţară.

S'a discutat asupra anteproiectului de lege pentru înfiinţarea creditului meşteşugăresc. Asupra acestei chestiuni d. preşedinte Ilie P. Calciu a făcut o largă şi documentată expunere, arătând economia legii care se proectează şi dezideratele meşteşugărimei faţă de această lege.

D-sa face un scurt istoric asupra legislaţiei sociale în România şi ajungând la strădaniile actualului conducător al ministerului muncii d. prof. Ion Nistor, spune că noua lege va aduce o uşurare a vieţii meşteşugăreşti.

S'a înţeles greşit, spune d-sa, atinţi cari să distribue aceste fonduri creditului meşteşugăresc să fie concentrate într'un singur institut şi distribuite tuturor meseriaşilor, indiferent că provin din liceele industriale sau din ateliere, din ucenicie, şi s'a zis că un conflict ar exista între ministerul muncii şi ministerul educaţiei naţionale. Ţinem să se ştie că noi suntem pentru desvoltarea liceelor industriale, nu suntem şi nu putem fi împotriva culturii. Vom sprijini opera legislativă a d-lui ministru Nistor şi vom da tot concursul d-lui dr. Angelescu.

Cerem şi rugăm să se ţină seama de dezideratele noastre:

Toate fondurile să fie concentrate la Creditul meşteşugăresc. Să se aleagă un consiliu capabil, compus din oameni competinţi cari să distribue aceste fonduri tuturor meseriaşilor merituoşi, indiferent că provin din liceele industriale sau ateliere. Astăzi mai mult decât oricând este nevoe de încurajarea micului patron, acesta fiind pârghia viitorului neamului nostru. Pentru ucenici să se înfiinţeze cursuri serale predate de profesori selecţionaţi.

Asupra raportului d-lui Ilie P. Calciu s'au făcut discuţiuni

AUDIENŢA LA D. MINISTRU NISTOR

Participanţii la conferinţă, în frunte cu d-nii Ilie P. Calciu preşedintele Uniunei Camerelor de muncă şi d. Mircea St. Ionescu, directorul acestei uniuni, s'au prezentat apoi, la orele 5 d. a. d-lui ministru Ion Nistor căruia i-au supus hotărîrile conferinţei.

D. prof. Ion Nistor, ministrul muncii, după ce a ascultat cu toată bunăvoinţa expunerile d-lui Ilie P. Calciu, a răspuns că va face tot posibilul pentru ca dezideratele meseriaşilor şi muncitorilor să fie luate în seamă. D-sa a precizat apoi că un deplin acord există între ministerul muncii şi cel al educaţiei naţionale şi că legea care va veni zilele acestea în Parlament va fi de un real folos pentru muncitorime.

După ce d. Ilie P. Calciu a mulţumit d-lui prof. I. Nistor pentru asigurările date, delegaţia s'a îndreptat către Ministerul Educaţiei Naţionale, unde a fost primită de d. ministru dr. Angelescu.

DECLARAŢIILE D-LUI MINISTRU ANGELESCU

Plăcut impresionat de luminoasa expunere a d-lui preşedinte Calciu şi ai celorlalţi reprezentanţi ai Camerelor de muncă din ţară, d. ministru dr. Angelescu a declarat că se simte fericit ascultând glasurile autorizate ale reprezentanţilor muncitorimii şi va ţine seama de toate sugestiile primite. Vroim să facem o lege, spune d-sa, care să aibă asentimentul întregii ţări. Apreciem munca şi aportul pe care dvs. le aduceţi în desvoltarea economiei naţionale a ţării şi de aceea legea care va veni zilele acestea în Parlament va fi o lege cu adevărat binefăcătoare.

In numele tuturor reprezentanţilor muncitorimii, d. preşedinte Ilie P. Calciu a mulţumit d-lui dr. Angelescu pentru bunăvoinţa care o arată muncitorimii şi străduinţele ce depune pentru ca fiii muncitorilor să se adape la foloasele culturii generale.

Sanatoriul Geoagiu
mereu denunţat

Alt memoriu, care demască felul cum se furnizează alimentele şi cum sunt prigoniţi românii — Să intervină ministerul sănătăţii —

Săptămâna trecută am publicat în ziarul nostru, FARA SA NE FI ASUMAT VRE-O RASPUNDERE, două memorii cu privire la sanatoriul din Geoagiu: unul venit din partea bolnavilor iar altul înaintat ministerului sănătăţii de către d. dr. J. Rădulescu.

Azi, tot pe răspunderea semnatarului, înserăm un nou memoriu, în nădejdea că ministerul va dispune să se cerceteze toate imputările ce se aduc conducătorilor sanatoriului Geoagiu.

FURNIZORII SANATORIULUI

„Statul — recte ministerul sănătăţii şi liga pentru tuberculoză — acordă fonduri de zeci de milioane anual pentru alimente, furnituri etc. Au loc licitaţii, contracte comerciale, convenţii ş. a. m. d. Cum se obişnuieşte în asemenea ocaziuni se prezintă concurenţi numeroşi, de naţionalităţi diferite; printre ei foarte mulţi unguri şi evrei. Românii cari ar fi mai în drept să obţină contractele de furnizare cu alimente pentru sanatoriu sunt metodic şi regulat excluşi şi dela licitaţii şi dela antreprize şi dela tot ce ar putea să le producă şi lor o posibilitate de câştig în vremurile acestea de criză şi de necesităţi stringente.

„Preferinţa acordată de d. director Eugen Russu comercianţilor unguri este de dată mai veche, cu rădăcini adânci într'un sistem nenorocit pe care l'a descoperit şi pe care-l aplică cu intransigenţa unei dogme. Are convingerea acest director că numai ungurii sunt cinstiţi, iar noi Românii suntem răi negustori, hoţi, înşelători.

ALIMENTE MIZERABILE

Şi cu această perpetuă sistemă au fost înlăturaţi dela licitaţii şi contracte furnizorii Români şi au fost înlocuiţi cu cei minoritari. Dar nu ar fi numai asta de relevat; ci şi faptul, că furnizorii unguri şi evrei furnizează şi alimente proaste şi scumpe, când Românii ar putea procura alimente de calitate superioară şi cu preţ inferior, — aceluia al mărfurilor minoritare. Bieţii Români neavând nici-o posibilitate de a reacţiona contra acestor samavolnice acte nedrepte şi antiromâneşti, aşteaptă venirea la guvern a unor oameni energici care să facă să înceteze aceste acte de trădare a intereselor neamului din care face parte acest medic.

„Voi trece acum şi la alt capitol, tot aşa de interesant, din „bogata" activitate a directorului Eugen Russu, înstrăinat de patria şi neamul românesc. Sanatoriul are funcţionari unguri şi români, proporţia fiind de: 50 % Români, 50 % unguri. Protecţia pe care o acordă acest director exclusiv elementelor ungureşti şi total contra Românilor, este revoltătoare. Pentru d-sa elementele ungureşti sunt cele vrednice de ţinut în seamă, sunt harnice şi bune. Românii sunt leneşi, proşti şi lipsiţi de spiritul datoriei. Persecuţia funcţionarilor Români ce-şi are sub conducerea acestui director cea mai flagrantă şi categorică contrazicere a numelui românesc ce îl poartă şi-l pătează, ar trebui să înceteze.

CONCLUZII

„Acestea sunt fapte care califică definitiv omul şi pecetluesţe definitiv opera. Desigur nu poate fi vorba despre opera medicală a acestui doctor, apărător al minoritarilor şi prigonitor al elementului românesc. Este un vast capitol ce ar putea fi desvoltat pe larg şi în mod special. Poate va fi făcută şi aceasta odată când împrejurările vor necesita. Şi totuşi. Competenţa sa medicală este sub nivelul cel mai elementar. Cine ar avea curajul să facă o vizită bolnavilor sanatoriului Geoagiu, ar avea de constatat lucruri surprinzătoare, aproape senzaţionale.

„V'am adus la cunoştinţă aceste fapte crude care grăesc în toată goliciunea lor despre nenorocita situaţie ce dăinueşte şi desigur va mai dăinui multă vreme, — în această instituţie a statului ce ar trebui ferită de asemenea ruşine.

„Aveţi în viaţa publică nu numai rolul de a trezi sentimentul naţional şi de a redeştepta virtuţile acestui neam, dar şi acela de purificator al moravurilor publice. Veţi face un pas mare spre România de mâine pe care o veţi duce la izbândă, dacă veţi demasca toate acestea".

(ss) Grigore Petrescu

Intrucât acuzaţiile sunt grave şi nu trebuiesc trecute cu vederea, d. dr. Costinescu are datoria să ordone o anchetă, ca să se vadă ce este adevărat şi ce nu este din tot ce scrie autorul memoriului.

Experienţe costisitoare pe spinarea publicului călător

Autobuzele c. f. r. speculează pe călători şi concurează drumul de fier

Şi pe distanţa Bucureşti-Ploeşti s'au pus în circulaţie, în locul autobuzelor particulare, autobuze c. f. r.

Incăpătoare şi elegante ca interior, cu personal îngrijit, ele aveau să ocupe locul vehiculelor de altădată, oferind mai mult confort, siguranţă şi rapiditate călătorilor fără a greva bugetul anemic al pasagerilor obişnuiţi măcar cu o centimă.

Dar aşteptările au fost, din nefericire, cu mult depăşite în dauna bietului pasager.

Astfel, articolul 78 din regulamentul de funcţionare al autobuzelor prevede ca taxatorului să i se rezerve loc special, lângă şofeur, pentru stat. Dar acelaş regulament, care manifestă atâta grijă pentru şofeur şi taxator (nu suntem deloc contra), permite ca peste numărul reglementar de locuri, femei, bătrâne, copii şi oameni nevoiaşi să umple până la refuz întreg interiorul maşinei.

Inghesuiala este aşa de mare uneori încât ai impresia că ai să mori sufocat înainte de a ajunge la destinaţie. Dacă trebuie să te cobori la vreo staţie este imposibil. Şi este o mare problemă de soluţionat acela de a te coborâ înainte de sfârşitul cursei.

Ca să te cobori trebuie să dai jos odată cu tine cel puţin zece tovarăşi de drum, care nu se înduplecă uşor să-şi părăsească locurile ocupate cu mare sacrificiu.

In afară de această lamentabilă îngrămădire, care dovedeşte spiritul de nerusinată speculă a conducerii autobuzelor, este bine să vorbim şi de chestiunea tarifului.

Costul unui bilet Bucureşti-Ploeşti fusese calculat înainte de punerea în circulaţie a actualelor autobuze la 61 lei. Intre timp, conducerea autobuzelor a făcut o încercare de spinarea bietului cetăţean, majorând preţurile dela 61 lei la 91 lei.

Dacă publicul, care a fost greu lovit în pungă, ar fi reacţionat energic şi solidar împotriva acestei urcări îndrăsneţe, cu nimic justificate, direcţiunea autobuzelor ar fi revenit la preţurile iniţiale de 61 lei. Ori cum publicul pasager nu a schiţat cel mai mic semn de protest, experienţa încercată de conducerea autobuzelor a fost permanetizată şi preţurile au rămas majorate.

Este de subliniat că pe acelaş traseu, vechile autobuze percepeau 80 lei dus şi întors, deci cu mai puţin de 50% decât actualele preţuri.

Astăzi, însă, când regia autonomă c. f. r. a monopolizat traficul de mărfuri şi pasageri pe şoselele paralele cu drumul de fier înlăturând complect orice fel de concurenţă particulară, bietul cetăţean nevoit să se deplaseze pe aceste şosele este la cheremul autobuzelor c. f. r., cari, sub pretextul unui oarecare confort, îi iau pielea de pe dânsul.

Era de aşteptat, de bună seamă, că monopolul obţinut de c. f. r. va aduce numeroase şi grave abuzuri. Dar nimeni nu putea crede că lucrurile vor ajunge aici.

Insemnăm, tot acum, cu titlul de curiozitate, că preţul biletului pe distanţa Bucureşti-Ploeşti este mai mare la autobuz decât la tren.

Dece, oare, această ciudăţenie?

Când lucrurile trebuiau să fie, adică, tocmai invers: preţurile la autobuze să fie cu mult mai scăzute ca la tren. Teama de concurenţă nu poate fi invocată în nici un fel, deoarece autobuzele aparţin căilor ferate şi deci veniturile aduse de ele confluează în tezaurul administraţiei feroviare.

De bună seamă, politica direcţiunei autobuzelor c. f. r. nu corespunde marilor nevoi ale populaţiei, că este o politică de jaf şi speculă.

Se cuvine, deci, să fie cât se poate mai grabnic radical modificată şi pusă în slujba nevoilor mari ale populaţiei.

Ion Muche

Dela Asociaţia Voluntarilor de Război

In ziua de 14 Ianuarie a. c. o delegaţie a Asoc. voluntarilor de război, în frunte cu d. ing. C. Ştefănescu, s'a prezentat în audienţă la d. primar general Al. Donescu expunând doleanţele voluntarilor de război din Bucureşti, purtători ai medaliei Ferdinand I cu spade, în legătură cu improprietărirea marilor eroi ai războiului, ce s'a hotărît de primăria municipiului Bucureşti.

D. primar general Al. Donescu ascultând aceste doleanţe, a promis a studia satisfacerea lor în limitele disponibilităţilor de teren din Bucureşti.

De închiriat

prăvălie pentru Coloniale cu edecuri, vad vechi pusă la poziţie. Preţ convenabil doritori a se adresa în Str. Dumitru Ruse Nr. 23.

Reduceri pe c. f. r. pentru staţiunile de sporturi de iarnă

Pentru călătoria la staţiunile de sporturi de iarnă, direcţiunea generală c.f.r. a acordat diferite reduceri:

Astfel, pentru staţiunile Aurora Banatului, deserv.tă de Anina, Topliţa, Câmpulung, Timişul de jos şi Tuşnad-băi, s'a acordat o reducere de 25 la sută pe c.f.r., fără restricţie de şedere în localitate, iar călătorii cari merg Duminică şi sărbătorile la aceste staţiuni vor beneficia de 50 la stuă reducere.

Pentru staţiunile Sinaia, Buşteni şi Predeal reducerea este de 50 la sută.

ARO: Sissy cu Grace Moore

Un ulei care NU îngheaţă

Iată de ce au nevoe automobilele în timpul iernei

Până acum şi iarna şi vara automobiliştii întrebuinţau acelaş ulei pentru maşinile lor. Ori acelaş lubrifiant nu poate face faţă unei diferenţe de temperatură care variază între plus 45° şi minus 25°.
Având în vedere aceste considerente, Societatea Unirea a lansat un nou ulei: LUBOIL POLAR.
Acest ulei este mai puţin vâscos şi are un punct de coagulare mult mai jos decât celelalte produse similare. Iată două calităţi care fac ca uleiul LUBOIL POLAR să reziste celor mai mari geruri.

LUBOIL POLAR ESTE UN PRODUS UNIREA

Pe urmele iudei

„Naționalismul" d-lui Ion Mihalache!

S'a făcut și se face încă atâta caz de naționalismul unei cămăși. Se crede că este de ajuns să porți cămașa peste pantaloni ca să fii cu adevărat patriot și ca sufletul să-ți fie pătruns de curatul suflu nou care răscolește întreaga lume: „naționalismul". Cămașa aceasta din care unii și-au făcut steag, este însă flamurată, din loc în loc, numai ca să mai amăgească țărănimea. Ochii ei însă s'au deschis, începând să-și dea seama că la mijloc nu este decât o momeală. La drept vorbind „Țara asta de țărani" ce a avut de câștigat de pe urma cămășii flămurate? Ce sprijin a fost învățătorimii? Dar la ceilalți, Când s'au votat legile care priveau interesele vitale ale țărănimii, cămașa s'a ascuns în pantaloni și a început să voiajeze în țările apusene. „Să luminăm massa țărănească", strigă la toate răspântiile d. Mihalache. Ce minciună! Duceți-vă în toate satele și veți să găsiți atâția nenorociți cărora li s'au luat bursele dela școli, de foștii guvernați național-țărăniști. Acești oropsiți nu sunt buni de nimic, nici la muncă și nici carte nu mai pot învăța. Să mai creadă cineva în această cămașă? Dar care le-a fost sprijinul, care?

Și ca să arătăm în „mic", cum îi place d-lui Mihalache să vorbească și să făptuiască mai ales este de ajuns să mergem în satul natal al d-sale, la Topoloveni. După ce o să vedeți aici, s'a bătut atâta toba, s'au deschis atâtea liste de subscripții, atâta reclamă, atâtea ajutoare dela stat, pentru școli cari nu-și arată eficacitatea, în vreme ce bieții săteni sunt măcinați de tuberculoză, sifilis, pelagră etc. In comuna Topoloveni este un dispensar medical condus de ovreiul SIEGMUND SIEGLER încă din anul 1922, evreu care nu numai că nu este de nici un folos, față de suma de 7800 lei ce-i încasează pe lună, dar specurează pe bieții țărani în mod ordinar. S'a luat vre-o măsură? Ba! Și câte reclamații nu s'au făcut! Dacă veți cerceta o să vedeți că ovreiul acesta este profesor la așa zisa școală a d-lui I. Mihalache și tot prin d-sa prezidează toate comitetele care privesc buna gospodărie a statului. Și ca să vă convingeți și mai mult de naționalismul acestei cămăși să mergeți numai 100 de metri spre Pitești dela casa d-sale și găsiți un cabinet dentar al ovreiului Nathan care este acolo de câțiva ani. Învățătorimea din întreaga regiune a cerut să-i închidă cabinetul, cu atât mai mult cu cât acest ovrei nu are nicio diplomă, practicând ilegal această meserie. Medicul primar i l-a închis de vre-o câteva ori, ca apoi prin intervenția d-lui I. Mihalache să fie redeschis. Și acest cârpaciu, în afară de specula ordinară, a nenorociț atâția țărani care umblă cu gura coclită. Iată de ce nu mai este de mirare că satele din această regiune sunt măcinate cum am mai spus mai sus de atâtea boale necruțătoare. Și d. Mihalache deschide mereu la liste de subscripție pentru „Famfara dela Topoloveni", — poate și asta să fie bună, va auzi astfel d. Mihalache prin sunetul trombonului suflarea tuberculizată a plămânilor nenorociților de țărani. Il va readuce la brazdă, glasul acesta!?

Iată cine ne vorbește de naționalism. Nu ți-ai înțeles sătenii, d-le Mihalache! E prea târziu! Sufletul acesta nou al naționalismului, a cuprins massa țărănească, i-a înțeles durerile, și reacțiunea lui va fi așa de puternică încât totul va fi măturat din cale.

Verus

O nouă manevră a jidanilor dela abator

Jidovimea vrea să pună mâna pe comitetul de conducere al cercului măcelarilor angrosiști. Oameni de paie și cozi de topor

Supărați de faptul că s'au găsit câți-va români, care se opun tuturor uzurpărilor abatorului din București, jidanii caută, prin toate mijloacele, să pună mâna pe comitetul de conducere al cercului măcelarilor angrosiști.

Odată stăpâni pe acest comitet, vor proceda ei la excluderea tuturor acestor români din abator, astfel ca iudele să poată lucra în voe, nesupărate de nimeni.

In acest scop măcelarii jidani vor să dea o lovitură în adunarea generală a cercului măcelarilor angrosiști, adunare, care trebuie să aibă loc, Sâmbătă 16 Ianuarie 1937.

Mobilizând toate forțele și folosindu-se de oameni de paie, ei speră să aleagă un comitet cușer, care să lucreze pentru promovarea intereselor lui Israel și în conformitate cu ordinele cahalului.

CINE SUNT OAMENII DE PAIE

Românii care au acceptat sinistrul rol de oameni de paie ai listei jidovești sunt: Romy Costea, T. Voiculescu și N. Petrescu.

Toți aceștia, în tovărășia hahamilor și șufărilor, au cutreerat sinagogile din Văcărești, Dudești și Mircea Vodă, împărțind carne populației „sărace".

Unul dintre aceștia, probabil Nae Petrescu, va fi pus în fruntea listei, restul de 7 fiind cu toții jidani.

In cazul când iudele vor reuși să impună această listă, soarta măcelarilor români din abator va fi pecetluită. Puținii români, cari, împotriva tuturor mașinațiunilor, au putut rezista până astăzi, vor fi cu desăvârșire înlăturați, iar abatorul Capitalei va deveni o anexă a comunității jidovești.

Măcelarii români au datoria sfântă de a face front împotriva acestei manevre jidovești și a o zădărnici, folosindu-se de toată energia.

Listei cușer, măcelarii români opun o listă, pe care figurează numai români, oameni cinstiți și muncitori. Lista românească trebuie să triumfe, în ciuda anumitor puternici ai zilei, interesați în afacerile murdare jidovești și gata să se vândă în schimbul arginților lui Iuda.

Nădăjduim însă, că în fața primejdiei comune, românii vor trece peste patimi și deosebiri politice, înfrângând îndrăzneala iudeilor și ticăloșia unor cozi de topor, ale căror nume nu merită nici să le pomenim.

Ion Roșioru

Data examenelor
de capacitate pentru profesorii secundari

Examenele de capacitate, cari se vor ține după cum am anunțat la Cluj și Iași, au fost amânate după cum urmează (materii principale): 22 MARTIE: româna, engleza, italiana și germana; 29 MARTIE: religia, franceza, latina, filosofia și educația fizică; 5 APRILIE: istoria, geografia, muzica și lucrul de mână, iar la 12 APRILIE: matematica, fizico-chimie și științe naturale, desen-caligrafic și gospodărie.

Țara și „Porunca Vremii"

Continuăm a publica numele dunilor români, cari au răspuns apelului nostru pentru 10.000 de abonamente și cărora le mulțumim călduros.

Sold precedent lei	**2.018.870**
C. N., Loco	200
Margareta Zamfirescu, Ialomița	50
Z. G., Loco	400
Căpitan G. I., Loco	200
Patrichi Leonida, Ilfov	150
Turtea Gheorghe, Sibiu	150
Ioan Ilie, student, Loco	200
Erhan Ioan, preot, Orhei	600
Ioan David, comerciant, Hunedoara	200
Hohan Emilian, șef haltă, Cernăuți	200
Ioan Rădulescu, Orhei	150
Oancea Haralambie, dir. școlar, Cet. Albă	150
Constantin Rucea, Dorohoi	150
Petre Dumitrescu, inv., Sibiu	150
Ioan M. Popa, inv., Teleorman	150
Ionel Gh. Moțoc, Tecuci	150
Haus Dâmaș, Timiș-Torontal	150
Preot Justea Iorgulescu, Mehedinți	100
Costică Boboc, Vlașca	100
Nicolae Vlad Iacob, Iași	50
Alexandra Gherciu, inv., Lăpușna	100
Petre Bistriceanu, Suceava	300
Florica Ștefănescu, Loco	200
Eugen Mihăilă, preot, Teleorman	300
D-ra I. Popovici, Loco	130
Ivașcu Laetiția, Loco	400
Ștefan Georgescu, Teleorman	200
Ioan Gh. Voican, Mușcel	25
Ioan N. Constantin, Mușcel	25
Constantin Gh. Marinescu, Mușcel	25
Traian Săftulescu, Mușcel	25
Marin N. Onofru, Mușcel	25
Apostol N. T. Voica, Mușcel	25
Vasile Gh. Marinescu, Mușcel	25
Gh. N. Săftulescu, Mușcel	25
Ioan I. Hăbuc, Mușcel	25
O. I. Oancea, Mușcel	25
Nicolae D. I. Ciocănea, Mușcel	25
Dumitru I. Tintere, Mușcel	25
Nae Gh. Marinescu, Mușcel	25
Ioan V. Constantin, Mușcel	25
Ionescu Teodor, Loco	200
Total general lei	**2.024.700**

Maramureșul legendei și al desnădejdilor

Ghettoul, care a fost cândva leagăn voevodal

Aici a secat până și isvorul lacrimilor. Pâine amară și belșug de rachiu otrăvit. Povestea cea de jale a diplomelor de boerie

Trec, animate parcă supradinamic, pe ecranul aducerii aminte, fragmente din fresca de puternic colorit, a durerilor maramureșene.

Nicăeri nu mi-s'a părut mai plină de conținut imaginea plastică a „sărăciei lucii" ca în colțul acesta de țară, care dete domniei, purtătoare de sceptru și biruinți, un lung șirag de falnici hospodari, cu nume în veci pomenite de cartea cea fără de sfârșit a virtuților creiatoare, ce nu și-au desmințit faima, ale neamului acestuia, țâșnit văpaie din brazda românească.

Maramureșului, isvor asemenea apei celei vii ii seacă, în nepăsarea asemenea faptei lui Cain a tâmpei și totuși cointeresatei noastre oficialități locale vâna de energie din care a sorbit dela începutul veleatului românesc.

Maramureșul acesta în care — la gura sobei ce arde vreascuri furate din pădurea care a fost din moși-strămoși a „boerului" cu diplomă nobiliară — cad grele ca lacrimile ispășirii, accentele sfâșietoare ale povestirii nelegiuitilor jidovești, trăește o agonie, care n'a pornit nici din vreo osândă și nici din blestem străbun.

Leagănul voevodal, din care porni cel ce aruncă punte peste apa Moldovii, ctitorind țară nouă, a îmbrăcat zăbranic, sufletul spiței de descălicători e cernit, căci mohorât i se întrezare viitorul, chiar azi când hotarele ni se întinseră și cu plinirea aceasta trebuia să-și facă vad în silnicie, dreptatea după care a jinduit atâtea amar de vreme.

INLATURI SARICAI TRECE CAFTANUL

Am căutat să prind cât mai sugestiv în reportagiul nostru de Anul Nou, un aspect al imensului ghettou, care este Sighetul.

Timizi, împăcați pare-se cu o soartă ce n'a fărâmițat nici odată din bulgărele prieteniei nimic pentru aleanul maramureșanului, trec blânzii, dar desmoșteniții copii ai codrilor, spârcuiți de securea jidovească.

Se feresc să nu atingă, ei purtătorii saricei tradiționale, caftanul soios al jidovului, cel cu trecere la puternicii zilei.

Calcă apăsat, parcă ar vrea ca pământul să-i simtă stăpâni, deși roada lui, de mult nu le mai aparține.

Ar vrea să-și strige în cele patru zări, răcnetul de luptă, ajuns azi vaer de desnădejde.

Dar nimeni nu le întinde mâna de ajutor frățesc, pe care ar vrea s'o strângă cu înfrigurarea naufragiatului.

Caftanul e în mare cinste în Maramureșul, care a ajuns din leagăn voevodal, ghettou de autenticitate galițiană.

Sarica începe să dispară, împinsă înspre marginea satelor cu viață românească tot mai stinsă.

Blazonul Maramureșului, din care porniră descălicătorii, a ajuns caftanul, ai cărui purtători înegurează un pământ, din gropnițele căruia vor ieși cândva morții, pentru a judeca fără milă păcatele vilor, părtași la vina vânzării până și a sufletului românesc al Maramureșului, care nu poate uita că în sânul lui s'a plămădit trupul nou al țării lui Ștefan cel Mare și Drept.

DESPRE N'A SCRIS NIMENI

Am prefirat, pe buze cu groaznică sudalmă și în cuget cu gând ucigaș, satele ascunse prin văgăuni ale Maramureșului, robit seminției ce stoarce tot bunul pământului, care din adâncuri strigă, cruntă răzbunare.

Am gustat din fiertura de rădăcini de arbore care trebuie să satur pruncul flămând și am mușcat, înghițindu-mi lacrimile din ochiul bucăturii de pâine din coaje de copac, „substanțiala" hrană, a celor ce-și trag obârșia din așezarea lui Dragoș Vodă.

Am văzut puzderia de cârciumi clandestine, cari desfac, sub ochii închiși de vraja bancnotei ai autorităților, în cantități enorme „puturoasă" (spirt denaturat filtrat prin miez de pâine), acea faimoasă „nebunaritâ" cum se zic chinuiții maramureșeni, împăcnjinitoare de minți și slăbănogindă de mădulare.

Am trecut prin fața caselor, cu streșină povârnită la pământ, cu ferestre cu ochiu de țiplă, acoperite cu glugi de paie, mizere bordeie în cari deabia își trag sufletul puzderia de „coconi" ai prolificului maramureșan.

Am păsit sfielnic prin cimitirele, în cari huma avară acoperă, trupurile tinere al țăranilor maramureșeni, ispitiți de câștigul contrabandei, dar căzuți jertfă aceluiași nesățios Moloh judaic.

Am cunoscut rătăcirea sectantă, burghiul acesta înfipt în coasta sfintei noastre Biserici, de aceiași jidovime care n'a urmărit pe drumul calvarului, deslegarea în mântuire.

Sectele, cari încep să-și numere tot mai des adepții, purced și ele din mintea iscoditoare de noi capcane, a judaismului surpător de Cruce.

RIDICAM STALPUL INFAMIEI

Reintors din Maramureșul legendei și al desnădejdilor, am procedat la triarea materialului, care mă îndreptățește să afirm și de data aceasta, că pot stabili neîndoios vinovății și că pot reclama cu nestrămutată convingere, sancțiuni cât mai drastice.

In Maramureșul acesta, care se stinge ca un prunc rupt sânului cald și înviorător al mamei, bântuie un val de neîntâlnită corupțiune, nici chiar în țara aceasta unde până și copilul din fașe a început să gângurească, cuvântul: „sperț".

Prefectură, siguranță, vamă și poliție rurală, toate trăesc în fericită simbioză, plecându-se slugarnic zeului a toate stăpânitor în Maramureș, pumnului de argint pe care îl sfârle darnic neamul corupător a lui Iuda.

Ridicăm aici în coloanele „Porunci Vremii stâlpul infamiei, și așteptăm să sosească pe aripi de vântoasă, streangul.

Acesta va fi rostul reportagiilor ce vor urma.

Vimed.

Zăpezi de doi metri
în sudul Dobrogei

Circulația trenurilor pe distanța Medgidia-Bazargic complect sistată. In Bucovina trenurile circulă cu tonaj redus

In regiunea Bazargic până la frontiera bulgară, stația Boteni, viscolul a bătut cu furie în tot cursul zilei de eri.

Linia ferată Medgidia-Bazargic a rămas încă blocată de mari cantități de zăpadă depusă între dealuri, având înălțimi de aproape doi metri.

Toate sforțările făcute de echipele de lucrători pentru desfundare, au rămas fără efect.

Eri după amiază, viscolul încetând, s'a trimis din Bazargic-sud un plug american care nu a putut străbate decât o mică distanță, el rămânând înzăpezit.

Pe linia ferată între stațiile Bazargic-Nord și Bazargic-Sud sulurile de zăpadă ating înălțimi de un metru și jumătate, iar între stațiile Bazargic-Nord și Ghelengic, pe o lungime de aproape un kilometru, zăpada depusă în tăeturi are înălțimi de trei metri.

Plugul de zăpadă a trebuit să lucreze timp de trei ore ca să poată desfunda linia între aceste stațiuni.

O ultimă telegramă primită de direcțiunea generală c.f.r. arată că numai distanța între Medgidia și stația General Cernat este complect liberă de zăpezi.

Viscolul a reînceput de azi noapte.

Din stația Remus Opreanu a fost îndrumat un tren de persoane, având înaintea lui un plug de zăpadă și astfel a reușit să ajungă la Medgidia.

Din cauza viscolului se menține sistată circulația trenurilor de călători și marfă pe întreaga distanță Medgidia-Bazargic.

Pe linia Medgidia-Babadag circulația trenurilor se face normal.

*

In Bucovina, viscolul a adunat mari cantități de zăpadă pe unele porțiuni de linii.

Ca măsură de prevedere, inspecția de mișcare din Cernăuți a redus tonajul trenurilor de marfă pe următoarele linii:

Vrânceni-Ocna, Adâncata-Berhonut și Seletin-Gura Putnei.

*

Liniile ferate din restul rețelei sunt practicabile și toate trenurile circulă normal.

Nu Jose Araty, ci Iosef Kaufman!

Primim următoarele:

Stimate domnule director,

In legătură cu articolul dv. „Sinagoga la Opera Română" să-mi dați voie să vă dau următoarele lămuriri:

De ce scriți dv. JOSE ARATY (chiar cu i-grec) când numele lui adevărat este: IOSEF KAUFMANN.

Mi-a fost coleg de clasă, la liceul Codreanu din Bârlad. Era corijent la toate obiectele, cred că și la muzică.

Asta nu l-a împiedicat însă să ajungă dirijor la... Opera Română.

Cu prietenești salutări,

Colonel T. Voinescu

Pentru inimile caritabile

Mihai Joița, de 70 ani, fiind bolnav de 2 ani de zile, din care în ultimul timp a dă mblagit de o mână și un picior, și neavând nici un ajutor de nicăeri, roagă pe bunii creștini să-l ajute cu ce o crede de cuviință.

Fundătura Băcănău nr. 9, prin Ferentari, București.

FORUM și OMNIA | Dușmanii oamenilor și D-na Sherlok și d. Holmes Demonul de argint și revista

Informațiuni

❖ *VINERI, 15 Ianuarie 1937 orele 6 d. a. are loc obișnuitul Colocviu lunar, al profesorilor de geografie, în sala Institutului geografic dela Universitatea din București.*

Va vorbi d. prof. ION CONEA despre: „Fapte noui în umanizarea planetei".

D-nele, d-șoarele și d-nii profesori din Capitală sunt rugați a lua parte.

❖ IN CADRUL conferințelor organizate de Corpul Contabililor secțiunea Ilfov d. prof. AL. TANASESCU va vorbi Marți 19 Ianuarie 1937 ora 7 jumătate seara despre:

„CONTABILITATEA IN PARTIDA DUBLĂ PRIN IMAGINI ȘI REALIZARILE EI".

Comunicarea are loc la sediul Corpului Contabililor str. Teilor nr. 12. Intrarea liberă.

❖ *ASOCIAȚIA GENERALA a subofițerilor pensionari din România, filala sectorului III Albastru, convoacă în adunare generală pe toți subofițerii pensionari din sectorul III Albastru și Comunele suburbane pendinte, în ziua de 17 Ianuarie 1937 ora 10 dim. în strada Drumul Serii nr. 88, pentru a li se comunica, rezultatul demersurilor făcute, în vederea îmbunătățirei pensiilor.*

❖ O DELEGAȚIE de parlamentari din Buzău s'a prezentat ieri, d-lui Richard Franasovici, ministrul lucrărilor publice și al comunicațiilor, și d-lui ing. Traian Pârvu, secretarul general al departamentului, solicitându-le ajutoare pentru șoselele din județul Buzău.

D. ministru Franasovici a aprobat ca lucrările de reparație a șoselelor din acest județ să înceapă chiar în cursul lunei Martie.

LA CONSILIUL legislativ a fost trimis un proect de lege de o deosebită importanță.

Este vorba de proectul de lege pentru înființarea creditului pentru funcționari.

Acest proect de lege care vine în ajutorul marei masse a funcționarilor de stat, județ sau comună, a fost elaborat de ministerul de finanțe în cadrul legiuirilor concepute de guvern pentru reînviorarea creditului.

❖ CERCUL inginerilor de căi ferate ține Duminică, 17 Ianuarie, ora 11, la sediul lui din Calea Victoriei Nr. 118,et. I, adunarea generală în care comitetul va prezenta darea de seamă, asupra activității sale pe anul trecut.

✱ **CERCUL studențesc prahovean organizează Duminică 17 Ianuarie a. c., un ceai dansant, în saloanele Camerei de comerț (str. Bursei 4), între orele 4—10½ d. a.**

❖ *EXAMENELE particulare atât de curs secundar cât și de curs comercial vor începe la 25 Ianuarie.*

Elevii dela școalele particulare fără drept de publicitate vor începe examenul la 1 Februarie.

❖ MINISTERUL educației naționale, a pus în vedere tuturor revizoratelor școlare din țară, în legătură cu ridicarea programelor analitice, ca aceste programe să fie ridicate în timpul cel mai scurt dela minister ,spre a putea fi împărțite tuturor școalelor din județele țării.

Ministerul neputând face expediția lor prin poștă, din lipsa fondurilor, urmează ca revizorii să ridice, fie personal aceste programe dela minister, fie printr'o delegație dată unei persoane de încredere. Revizoratele cari au luat programele sunt obligate să trimeată costul lor la minister.

❖ *LA BRAȘOV în ziua de 9 Ianuarie c. a avut loc în saloanele* „Transilvania" *o frumoasă serată cu program artistic dată de organizația partidului național-creștin din acea localitate. Au participat peste 500 de persoane.. Programul a început printr'un prolog în versuri al d-rei* Zorica Lațicu *recitat de către d. ing.* Ioan Boancă. *Au urmat cântece național-creștine executate de corul lăncierilor din Brașov. D-ra* Valeria Frunză *a cântat „Dela Noi", poemul d-lui Octavian Goga cu acompaniamentul d-lui avocat Olteanu. D-ra* Elena Puia *a cântat la violoncel iar* Matei Telișanu *a recitat o baladă.*

❖ ASOCIAȚIA generală a subofițerilor pensionari din România filaila Sectorului IV Verde Buucrești, convoacă în adunare generală extraordinară pe toți subofițerii pensionari din acest sector și comunele suburbane pendinte, în ziua de 17 Ianuarie a. c. ora 10 dimineața la sediul Filialei în șoseaua Crângași nr. 24, având la ordinea de zi:

1) Alegerea definitivă a Comitetului Filialei și

2) Darea de seamă asupra activității și organizărei acestei Filiale.

Bietul muncitor!

Românul, născut în zodia muncii grele, a fost ursit să-și croiască drumul vieței prin spinii ce înfloresc cultivați de el pentru ca mai târziu, acești spini să-și dea titulatura de „trandafiri".

E vorba de un domn „comerciant evreu" din Galați, anume SOLOMON BERY, reprezentant și proprietar (?!) al firmei „Oficiul textil român", care nu se știe prin ce împrejurări a evadat în Capitala țării pentru a se afirma în profesiunea sa de credință: ESCROCHERIA!

Aici a pătruns în muncitorimea română dela atelierele C. F. R. Grivița, unde profitând de neștiința și nevoile bietului muncitor ceferist cum și de faptul că toți posedau titluri ale împrumutului de înzestrare, — pentru a putea face un strașnic „ghește" a oferit muncitorilor îmbrăcăminte sau alimente (ceeace le lipsea aproape la toți) în valoare de 500—1500 lei, luându-le în schimb câte o semnătură prin care muncitorul se obliga a-i da titlurile împrumutului de înzestrare în valori variind între 2500—5000 lei, care titluri se aflau în acel moment la direcțiunea C. F. R.

Insă pentruca românul să nu vadă sau să bănuiască strașnicul „ghește" le promisese tuturor că peste câtva timp, când va veni să ridice titlurile, le va da diferența de preț socotită la cursul zilei...

Astfel au căzut pradă acestei spurcăciuni jidovești următorii muncitori români:

Grigore Ioan, zidar, 5000; Stan Ion, ajustor, 4000; Ionescu Iorgu, lăcătuș, 3000; Ioan P. Gh., cazangiu, 4000; Ganea Gh., montator, 4000; Vasilescu N., montator, 4000; Bortosu Fl., lucrător, 2000; Ghisdeanu P., lucrător, 3000; Gavrilă D-tru, cazangiu, 3000; Georgescu Al., ferar, 4000; Ghimboase Ilie, lucrător, 4000; Mareș Grigore, lucrător, 3000; Mateescu Tudor, lucrător, 2000; Ion Ion, paznic, 3000; Petre Nic., paznic, 3000; Popescu Nic., hamal, 4000; Popescu Ioan, ferar, 4000; Păpușoiu Sebastian, ferar, 2000; Popescu Ioan, hamal, 2000.

Nu trecu multă vreme și d. Bery în loc să se prezinte a da diferența de bani muncitorilor a mers direct la C. F. R. spre a ridica titlurile respective, dar spre marea lui uimire titlurile fuseseră ridicate de acolo de către posesori, care prevăzuseră o astfel de posibilitate jidovească de a câștiga bani.

Mâniat ,jidovul intentă acțiunile de darea în judecată a sus numiților și în baza unei sentințe judecătorești date de instanțele din Galați

I-A CONDAMNAT IN LIPSĂ PE TOȚI LA PLATA SUMELOR INDICATE MAI SUS PLUS 10% CHELTUELI DE JUDECATĂ!...

Totalul sumelor se ridică la frumoasa cifră de 69.300 (șase zeci și nouă mii trei sute) lei.

...Și câți alți ceferiști n'au mai căzut pradă lui Solomon Bery, comerciant din Galați!?!

Strașnic ghește, măi Bery!

Cu 10—15 mii lei vei lua acum 70.000!!!

Pe când ne vei face o nouă surpriză... aici în Capitala României ce te crește și cultivă?...

Și trist și adevărat!

Cuțitul a intrat în os!

Până unde poate merge răbdarea bietului muncitor, care fără pâine și haină riscă a deveni condamnatul eschrocheriilor jidovești?!

Și până unde se avântă lifta cornului lui Moise pripășită în țara bunelor primiri?!

Mihail Ungheanu

Accident de tramvai

Regele Alexandru I vagonul de tramvai No. 226, depe linia 5, s'a ciocnit de un camion cu cai care traversa strada tocmai în acel moment.

Din cauza loviturii puternice căruțașul Marin Paraschiv de ani 57 cu domiciliul în str. Bucegi No. 51, a fost aruncat la mare distanță, fracturându-și baza craniului.

In drum spre spitalul Filantropia a încetat din viață.

Un om normal caută să scape cât mai iute de suferințe lui.

LINYCOL

aplicat pe locul sensibil face să dispară orice fel de durere, fie că e vorba de reumatism, gută, sciatică ori migrenă. Linycol reface imediat forțele noastre.

La farmacii și droguerii

Capitol și Roxy: Boccacio jurnal Eclaire

Laptele hrănește, cafeaua are gust bun.

Cafeaua cu lapte este așadar un aliment hrănitor foarte gustos. In caz că încă nu o cunoașteți, încercați-o odată. Este ceva foarte bun, dar mai cu seamă la cafeaua cu lapte trebue adăugat Franck.

Franck-Adaus la cafea.... care trebue adăugat.

ULTIMA ORĂ

Naţional-creştinii şi Frontul Românesc

pregătesc înfrângerea naţional-ţărănistă

— Alegerile comunale. Problema succesiunii. Colaborare nu, dar o alianţă prietenească, da —

Faţă de atitudinea naţional-ţărăniştilor cari sunt hotăriţi să dea o luptă disperată în alegerile comunale ce se anunţă, pentru a-şi putea afirma dreptul la succesiune, partidele naţionaliste sunt decise să nu lase această bucurie adversarului lor cel mai înverşunat şi în acest scop vor depune candidaturi la toate alegerile barând astfel orice posibilitate de succes partidului d-lui Ion Mihalache.

Este cert că atât partidul naţional-creştin cât şi Frontul Românesc cari au solide organizaţii judeţene în mai toată ţara vor prilejui o mare înfrângere naţional-ţărăniştilor cari vor pierde astfel şi unicul motiv ce le-a rămas pentru revendicarea puterii.

Aceasta cu atât mai mult cu cât lupta nu se va da între cele două partide naţionaliste ci chiar acolo unde acestea vor candida pe liste separate, în propaganda lor electorală se vor mărgini să atace numai guvernul şi partidul naţional-ţărănesc.

Semnificativ este că desi partidul naţional-creştin şi Frontul Românesc au dat dispoziţii organizaţiilor lor judeţene să candideze singure pe liste evitând orice cartel, totuşi o înţelegere există ca lupta să nu se dea între aceste două organizaţii.

PROBLEMA VIITORULUI GUVERN

Ceiace doresc aceste partide este să înlăture definitiv partidul naţional-ţărănesc, înlăturându-i ultimul argument ce-l mai are: popularitatea, adică succesul electoral.

Dincolo de acest ţel cele două partide fără să fie adversare, nu socotesc nimerit o colaborare între ele. Şi aceasta din motive destul de serioase.

Partidul naţional-creştin socoteşte că nu este momentul să revendice puterea cu orice preţ. Conducerea acestui partid înţelege ca venind la guvern să-şi aplice în întregime programul său şi să nu cedeze nimic din intransigenţa naţionalistă şi antisemită a acestui program. Or în momentul de faţă acest partid socoteşte, şi nu fără dreptate, că nu are atmosfera necesară în ţară pentru aplicarea integrală a programului său. De aceia preferă să întârzie acest moment fiind sigur că în doi sau trei ani va avea puterea şi mâna liberă pentru aplicarea programului său.

Evident că aceasta nu înseamnă că s'ar dezinteresa de problema succesiunii şi că nu l-ar interesa formula viitorului guvern. Conducerea acestui partid va susţine formula unui guvern Vaida pe care îl va sprijini fără să participe la guvernare.

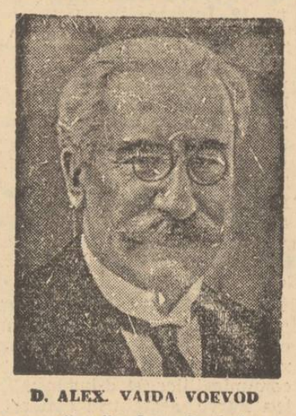

D. ALEX. VAIDA VOEVOD

In ceiace priveşte conducerea Frontului Românesc, acesta îşi dă seama că nu va putea veni la guvern în colaborare cu naţional-creştinii cari au în programul lor puncte ce depăşesc cu mult pe acelea ale partidului d-lui Vaida care s'a situat pe o poziţie mult mai de centru şi care socoteşte că venind la guvern va putea aplica programul său.

Evident că nu în naţional-creştini vede Frontul Românesc un adversar şi de aceia atitudinea de rivalitate prietenească pe care o pregătesc pentru alegeri şi în vederea guvernului viitor, este mai mult decât posibilă.

P. B.

La Barcelona s'a descoperit o conspiraţie

îndreptată contra d-lui Prieto şi contra cunoscutei agitatoare comuniste La Passionaria

Berlin, 15 (Rador). — După informaţii primite de agenţia D. N. B. dela frontiera franco-spaniolă, la Barcelona s'ar fi descoperit o conspiraţie îndreptată contra d-lui Prieto, ministrul de război din Valencia şi contra cunoscutei agitatoare comunistă La Passionaria, precum şi împotriva altor oameni politici conducători ai guvernului din Valencia.

Sindicatele anarhiste din Barcelona ar fi nemulţumite de activitatea d-lui Prieto, care este şeful partidului socialist spaniol, precum şi de faptul că d. Largo Caballero, şeful guvernului republican, ar avea de gând să numească pe La Passionaria ministru. In consecinţă, anarhiştii ar fi hotărît să suprime atât pe d. Prieto, cât şi pe La Passionaria.

NUMEROASE PORTURI COMUNISTE BOMBARDATE DE AVIAŢIA NAŢIONALISTA

Teneriffa, 15 (Rador). — Agenţia Havas transmite :

Postul de radio de aici anunţă că aviaţia naţionalistă a bombardat pe ziua de ieri porturile Malaga, Almeria, Cartagena, Valencia, Tarragone, Barcelona, Bilbao, Santander şi Gijon.

*

Salamanca, 15 (Rador). — Agenţia „Havas" transmite :

Comunicatul oficial publicat de marele cartier general naţionalist aseară târziu, anunţă uşoare schimburi de focuri de armă, dar nicio schimbare pe frontul deţinut de diviziile V, VI, VII şi VIII.

Pe frontul Madrid, inamicul a deslănţuit un atac în sectorul Las Rozas, dar a fost respins cu pierderi mari.

După o strălucită acţiune, armatele de Sud au ocupat satul Estepona. Inamicul s'a retras părăsind pe teren numeroşi morţi şi un bogat material de război.

ROMANI ŞI ROMANCE !

Nu sprijiniţi cu banul vostru negustorul şi industriaşul jidan.

Nu vă otrăviţi sufletul cu veninul presei jidoveşti şi jidovite.

Comentariile presei franceze în jurul vizitei d-lui Goering la Roma

Paris, 15 (Rador). — Agenţia Havas transmite:

Ziarele urmăresc cu atenţie discuţiunile prilejuite de vizita d-lui Goering la Roma.

Comentând această călătorie, „Le Figaro" scrie: „De pe acum domneşte impresia că au început schimburi importante de vederi şi că de o parte şi de cealaltă există aceeaşi voinţă de a le continua până la concluzii pozitive".

„Excelsior" scrie: „Este de netăgăduit că problema spaniolă pare în împrejurarea de faţă să primeze asupra celorlalte probleme. Roma şi Berlinul au susţinut dela începutul războiului civil în Spania, teza că neintervenţiunea trebue să fie totalitară.

„Le Matin" publică o telegramă a corespondentului său la Roma, care află că discuţiunile dintre d-nii Mussolini şi Goering au fost aproape exclusiv consacrate repercusiunilor europene ale conflictului spaniol.

D. Colonel BECK

va veni la Bucureşti în luna Februarie

DATA VIZITEI la Bucureşti a d-lui col. BECK, ministrul de externe al Poloniei, a fost schimbată.

Această vizită se va produce la sfârşitul lunei Februarie.

Desvăluirea unui curios amănunt asupra ajutorului care se dă luptătorilor din Spania

Londra, 15 (Rador). — In cursul unei conferinţe organizate aseară de partidul laburist independent — aripa de extremă stângă a partidului laburist — Miss Isabel Brown, a desvăluit un curios amănunt asupra ajutorului care se dă luptătorilor din Spania.

Miss Isabel Brown a arătat că pentru transfuziunile de sânge, medicii se servesc acum de „sânge în conserve". Medicii englezi păstrează sângele în frigorifere, îl clasează în patru categorii şi, după ce studiază clasa în care intră sângele rănitului, procedează la o grabnică transfuziune, după ce sângele a fost în prealabil ridicat la temperatura necesară. In felul acesta, un cetăţean din Anglia îşi dă sângele pentru salvarea unui milităian de pe frontul Madrdului, fără ca unul să se vadă cu celălalt şi fără să-şi bănuiască unul altuia existenţa.

Ion Moţa şi Vasile Marin

au căzut pe frontul spaniol

— Impresionantul ordin de zi adresat legionarilor de d. Corneliu Codreanu, cu acest prilej. D. general Cantacuzino va pleca în Spania spre a aduce în ţară trupurile neînsufleţite ale acestor doi eroi — Dumnezeu a primit la sânul Lui pe cei mai buni camarazi

Ei au murit pe frontul dela MAHADAHONDA

O telegramă primită în cursul nopţii dela camaradul NECULAI TOTU, din Spania, ne anunţă moartea pe front a camarazilor ION I. MOŢA şi dr. VASILE MARIN.

Zguduiţi în adâncul fiinţei noastre şi cu sufletul cernit de cel mai mare doliu care a lovit

ION I. MOŢA, COMANDANT AL „BUNEI VESTIRI", CAZUT PE FRONTUL SPANIOL.

lumea legionară, rugăm pe bunul Dumnezeu să-i încălzească la sânul Lui pe aceşti eroi ai Crucii şi să-i aşeze în grădinile Raiului, acolo unde merită, după martiraiul vieţii lor întru Hristos.

Prin moartea lui MOŢA şi VASILE MARIN, Neamul Românesc pierde pe cei mai buni fii ai lui.

Fie ca martiriul lor să spele toate păcatele de ieri şi de azi ale Naţiei şi să facă să răsară pe tot cuprinsul ţării mii şi mii de eroi, cari, urmându-le pilda, să izbăvească Crucea şi Neamul din încercările de azi.

PORUNCA VREMII

In urma acestei dureroase ştiri, d. CORNELIU Z. CODREANU a dat următorul ordin:

LEGIONARI,

Ion Moţa, întemeietor al mişcării legionare, preşedinte de onoare al studenţimii române ;

Dr. Vasile Marin, comandant legionar, şeful organizaţiei Capitalei, amândoi după 14 ani de chinuri, lovituri şi închisori, îndurate pentru credinţa în neamul românesc, au adormit pentru totdeauna pe frontul dela Mahadahonda, întru apărarea Mântuitorului Iisus Christos.

Vestea sfâşietoare a căzut ca un trăznet peste noi. Ea va cutremura pe orice român. Am dat lui Dumnezeu pe cei mai buni copii ai Neamului acestuia.

Generalul Cantacuzino pleacă mâine ca să readucă în ţară trupurile lor.

Fiind nevoe de o sumă mare, fac apel la cei ce au ca să contribue telegrafic pentru ca aceste trupuri sfinte, să fie aduse în ţara lor.

Duminică, 17 Ianuarie 1937, se vor face slujbe religioase în biserici.

D. CORNELIU Z. CODREANU

Dumnezeu să primească jertfa lor.

Corneliu Z. Codreanu

Bucureşti, 15 Ian. 1937.

Cei opt legionari cari au plecat să lupte pe frontul spaniol, dela dreapta la stânga : Alexandru Cantacuzino, (x) Vasile Marin, Bănică Dobre, preotul Ion Dumitrescu, Neculai Totu, ing. Gheorghe Clime, generalul Gheorghe Cantacuzino şi Ion I. Moţa

ŞTIRI ŞI POLEMICI

Citiţi în numărul nostru de mâine amănunte asupra felului cum şi-au jertfit viaţa pe frontul spaniol cei mai buni camarazi, mult regretaţii, IOAN MOŢA şi VASILE MARIN.

*

In numărul de mâine al ziarului nostru, pagina I-a va fi închinată comandanţilor legionari avocaţi dr. I. MOŢA şi dr. VASILE MARIN căzuţi pe frontul spaniol pentru apărarea Crucii şi triumful ideii naţionale.

*

IN NUMARUL nostru care apare Duminică în Capitală şi Luni în provincie, urmăriţi cu interes, pe lângă bogatul material statistic cu privire la cutropirea României de către jidani, pagina I-a a „PORUNCII" în care se dezbate pe larg :

GUVERNUL DE MAINE"

De ce naţional-ţărăniştii au pierdut succesiunea liberalilor ? Spre un guvern Vaida. Ce trebuie să înţeleagă, şi de ce trebuie să se ferească d. Vaida. Preciziuni senzaţionale.

*

ASEARA s'a întrunit la ministerul de interne comisia pentru judecarea apelurilor supuşilor străini. Comisia a fost prezidată de d. subsecretar de stat AURELIAN BENTOIU. Au participat d-nii Gabriel Marinescu, Alexandrescu-Roman Em. Marian şi Olărăşu.

S'au verificat autorizaţiile eliberate de Direcţia generală a Siguranţei şi Prefectura poliţiei Capitalei, pentru supuşii străini fără profesiune, şi de ministerul muncii, pentru cei cu profesiune.

*

O DELEGAŢIE de importatori germani, însoţită de ataşatul comercial al Germaniei la Bucureşti, s'a prezentat ieri dimineaţă d-lui M. Negură, la ministerul cooperaţiei. S'au examinat posibilităţile de a se furniza, pentru export în Germania, o cantitate de 5.000 până la 10.000 vagoane grâu, 1.000 vagoane mazăre şi 20.000 de porci.

In schimbul acestui import, Germania oferă României produse ale industriei grele, care nu se pot fabrica în uzinele dela noi.

*

PRUNCUCIGAŞUL MOISE PIPERAGALL, a făcut conform art. 129 din noul cod penal, cerere de punere în libertate pe cauţiune morală sau materială, până la judecarea recursului său în Casaţie.

Noi care am început să ne obişnuim dela o vreme cu tot felul de astfel de eliberări, nu ne putem de data aceasta totuşi, nici măcar imagina, că acestui periculos jidan recidivist i se va aproba o astfel de cerere.

Sperăm că cel puţin acum după eliberările dubioase ale lui Grosz, Călătorescu şi Şur, istoria nu va trebui să se mai repete.

*

Ieri s'a întrunit, la ministerul de industrie şi comerţ, comisiunea delegaţiei economice ,pentru a examina proectul unor industriaşi de a se intensifica cultura inului şi cânepii în ţară, pentruca în felul acesta să nu mai fim tributari străinătăţii, pentru bumbac, cu aproape 4 miliarde lei anual.

Cheia acestei probleme este asigurarea unei bune remuneraţii pentru cultivatorii de in şi cânepă.

In consecinţă ,s'a alcătuit un proiect care prevede înfiinţarea unei societăţi care va avea ca scop raţionalizarea şi intensificarea culturii inului şi cânepii.

Iar concomitent cu aceasta se va înfiinţa o mare filatură în Capitală şi mai multe topitorii în provincie.

LA MINISTERUL educaţiei naţionale se lucrează actualmente la un proect care să modifice, după prezentarea lui în Parlament, actualul decret-lege de organizare a ministerului.

Măsura aceasta a fost luată de către d. dr. ANGELESCU, în urma criticilor pe cari decretul-lege le-a întâmpinat la Cameră, în presă, cât şi în opinia publică.

*

IN URMA viscolului ce a bântuit în Dobrogea, linia MEDGIDIA-BAZARGIC continuă să rămână închisă. Organele C. F. R. depun muncă titanică pentru despotmolirea acestei artere de circulaţie.

In restul ţării circulaţia este normală, cu toate că gerul s'a înăsprit.

In Bucovina viscolul a blocat pe alocuri cantităţi mari de zăpadă fără să întrerupă însă circulaţia trenurilor.

*

IN CONSFATUIREA pe care preşedintele UNIUNII generale a absolvenţilor şcoalelor speciale, a liceelor şi gimnaziilor industriale, a avut-o cu delegaţii asociaţiei patronilor absolvenţi şi reprezentanţii asociaţiei corpului didactic, s'a hotărît ca o delegaţie din sânul acestor asociaţii să se prezinte în audienţă d-lui prim ministru TATARASCU, solicitându-i sprijinul pentru problemele, ce se ştie, că frământă asociaţiile de mai sus.

*

Roma, 15 (Rador). — In cursul unei furtuni care a izbucnit pe neaşteptate, trei bărci de pescari au fost înghiţite de valuri, în largul portului Pesaro.

In bărci se aflau 13 marinari. Opt din ei s'au înecat. Cinci au putut fi pescuiţi din valuri şi aduşi la mal. Trei au murit însă nu peste mult timp, astfel că totalul victimelor este de 11. Ceilalţi doi au putut fi duşi la spital şi salvaţi.

*

Praga, 15 (Rador). — Tribunalul a condamnat la pedepse între 5 şi 8 ani închisoare, patru persoane acuzate de trădare.

Trei dintre cei condamnaţi erau emigranţi politici din Germania.

*

Roma, 15 (Rador). — Pădurile cari domină localitatea Vittorio Veneto sunt în flăcări pe o suprafaţă de mai multe hectare.

Focul a provocat adevărate ravagii. In cursul lucrărilor de stingere, au fost răniţi mai mulţi pompieri şi carabinieri.

Cauzele incendiului nu se cunosc.

*

Berlin, 15 (Rador). — *Agenţia D. N. B. află din Barcelona că dificultăţile aprovizionării acestui oraş cresc din zi în zi.*

Făina lipseşte cu totul. Făina este înlocuită printr'un amestec de orez şi grâu.

*

Londra, 15 (Rador). — **Statisticile arată că săptămâna trecută au murit din cauza gripei în întreaga Anglie şi Irlanda, 836 persoane.**

*

Praga, 15 (Rador). — Epidemia de gripă care bântuie la Praga a atins şi pe d. Milan Hodza, preşedintele consiliului, care de câteva zile se află bolnav în pat.

Ultima scrisoare a lui Ion Moţa adresată părinţilor

IUBIŢI PARINŢI,

Suntem de 4 zile pe vapor, iar mâine debarcăm la Lisabona, în Portugalia, de unde apoi plecăm în Spania...

...De sigur aţi aflat, că dorim să luăm şi noi parte câtva timp la lupte, cam o lună de zile, căci pe atât ne-a ţărmurit Corneliu termenul, fiind vorba de un semn viu de unire creştină a inimilor a două neamuri.

Cea mai mare grije şi tulburare sufletească a mea, în acest admirabil şi măreţ drum, este grija de scumpa mamă şi iubitul tată.

Mă tem că prea vă veţi lăsa copleşiţi de îngrijorări, şi, negreşit, după o viaţă destul de încercată, numai asemenea poveri sufleteşti, nu ar trebui să mai aveţi. Aş fi cel mai fericit să pot avea dela iubiţii părinţi o veste, că grijile mele nu sunt întemeiate, şi că, răzimaţi pe dragostea pentru Cruce şi creştinătate, găsiţi îndestulătoare putere sufletească, pentru a putea purta grija aceasta nu se poate înconjura, dar a fi chiar mulţumiţi că fiul vostru se află pe un asemenea drum de onoare şi de datorie...

La riscul nostru, la jertfa noastră din dragostea pentru Hristos, vom fi fericiţi a afla că şi ai noştri iau parte prin bărbăţia de a trece prin câteva zile grele, şi a nu ne lăsa copleşiţi căci ar părea că ne-au făcut să uităm datorinţa noastră către Dumnezeu, în al cărui obraz se trage azi cu mitraliera, şi datorinţa faţă de Neamul nostru a cărui soartă atârnă şi ea atât de mult de lupta hotăritoare care se desfăşoară azi în Spania...

Neliniştea mea e mai mare pentru părinţi, căci Iridenta (soţia sa) fiind mai tânără, şi mai voinică fiziceşte, tinereţea o ajută să treacă mai uşor zbuciumările şi greutăţile, pe cari le sporeşte adeseori închipuirea... Sunt foarte bucuros că ea, care la plecarea mea, bănuia lucrurile acestea, a fost curagioasă, văzând că îşi ştie stăpâni simţământul, pentru a se împlini datoria...

Trebue să mai adaug, spre a înlătura orice judecăţi greşite, că eu n'am fost trimis de nimenea în Spania ca să i se facă vre-o răspundere pentru asta, ci că eu singur am avut, cel dintâi, gândul şi dorinţa de a lua parte la aceste lupte, pentru care am cerut şi am primit aprobarea şefului nostru, mărginind el această aprobare la numai o lună de zile. Nici odată n'aş fi primit să fiu înlocuit prin altcineva, căci sufletul meu îmi cerea şi-mi cere împlinirea acestei datorii, pe care am şi dus-o la împlinire. Nu e adevărat, ce spuneau unii, că, rămas în ţară, puteam fi mai de folos, şi eu şi soţii câţi am luat acest drum, — luptei de acasă. Biruinţa morală pe care noi o vom câştiga în Spania, — cu orice jertfe!, — va fi mai mare pentru lupta naţională, decât tot ce am mai putea face în restul vieţii noastre, ba şi dincolo de ea... Acesta e adevărul.

Pe la începutul lui Februarie, cu ajutorul lui Dumnezeu, vom porni înapoi spre casă...

Incă odată vă rog din tot sufletul, să nu vă lăsaţi pradă îngrijorării. Omul doar nu a fost născut pentru a trăi numai de cât un număr nu ştiu cât de ani, — ci pentru a se apropia de Dumnezeu prin faptele vieţii sale!

Vă sărut mâinile cu toată dragostea şi vă rog, nu-mi tăgăduiţi fericirea de a vă şti curagioşi şi senini, primind bărbăteşte şi cu tăria pe care ţi-o dă credinţa în Dumnezeu, toate greutăţile cu care Dumnezeu a cinstit famila noastră, cerându-i sprijinul ei pentru împlinirea dreptăţii şi a Dumnezeeştei Lui aşezări.

Vă îmbrăţişez cu mare dragoste, mulţumire şi recunoştinţă, pentru toate jertfele sufleteşti şi materiale, pe cari o viaţă întreagă, neîntrerupt le-aţi făcut pentru noi şi pentru sufletul nostru...

Al vostru iubitor **Ionel**

(Pe vaporul „Monte Olivia" spre Portugalia, — 1 Dec. 1936).

Tipografia ziarului „Universul" str. Brezoianu

Cirant responsabil Gh. Dumitrache

C. 8. 6 pagini 3 lei ANUL VI, No. 628 Duminică 17 Ianuarie 1937

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

BIBLIOTECA „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

COLECȚIE

Porunca Vremii

TRIBUNĂ ZILNICĂ DE LUPTĂ NAȚIONALĂ ȘI CREȘTINĂ

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituții și sprijinitori; Lei 800 pentru orașe; Lei 600 pentru sate. Se primesc și abonamente pe 6 și 3 luni.

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii și Cecuri poștale (CEC) astfel: ABONAȚII PENTRU CONTUL 1221 DEPOZITARII „ „ 10405

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI I, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcție, redacție 4.1853 Ad-ție, publicitate 4.1852

„Nu e adevărat, ce spuneau unii, că, rămas în țară, puteam fi mai de folos,—și eu și toți câți am luat acest drum, — luptei de acasă. Biruința morală pe care noi o vom câștiga în Spania, — cu orice jertfe!, — va fi mai mare pentru lupta națională, decât tot ce am mai putea face în restul vieții noastre, ba și dincolo de ea... Acesta e adevărul".

ION I. MOȚA
(In ultima scrisoare către părinții săi)

Satana bolșevică ne-a luat doi Arhangheli

de. Dr. ILIE RADULESCU

O străfulgerare de trăznet: doi brazi ai mișcării legionare, două suflete de bravi ai luptelor noastre studențești: IONEL MOȚA și VASILE MARIN, nu mai sunt printre noi. Au căzut vitejește pe frontul Mântuitorului nostru Iisus Hristos în Spania, înebunită de Satana comunistă. Simt o mare, o covârșitoare durere în inimă. Ochii mi se 'mpăienjenesc de lacrimi, toată simțirea mea este cernită de jale.

Așa dar, emoția, teama cu care întreaga mea ființă a însoțit expediția legionară în Spania, începe să se dovedească întemeiată. Lacrimile, tristețea cu care inima mea a urmărit pas cu pas drumul spre moarte al celor 7 legionari, au o dramatică confirmare. Canaliile bolșevice, răstignitorii călăii pentru a doua oară, ai lui Hristos, și-au scăldat mâinile și 'n sângele copiilor, celor mai buni fii ai României. O, n'am urît niciodată mai mult, dinții mei nu s'au încleștat nici odată ca acum în scrâșniri de revoltă, împotriva bestiilor roșii cari și-au luat prada și dintre ai noștri. Și, deopotrivă, nici odată ca acum, n'am simțit mai mult dezgust, mai multă silă, mai multă oroare pentru lașii, pentru sinistrele creaturi internațional-țărăniste, cari, în ziua în care Moța și cu frații săi de Cruce începeau să urce ultima Golgothă a vieții lor, nu se rușinară să-și râdă'n pumni și să strige inconștient: „demagogie, demagogie huliganică"!

Ionel Moța și Vasile Marin au plecat dintre noi. Ochii mari blânzi, dar hotărîți ai lui Moța nu se vor mai întâlni cu privirile noastre. Omul care n'a cunoscut decât o viață de frământări și de suferință, intelectualul subtil, publicistul de mari resurse, animatorul, răscolitorul de conștiințe, căruia tatăl său, venerabilul protopop Ion Moța dela Orăștie, i-a transmis, ca un indelebil blestem al unei înșiruiri de mari luptători naționaliști, porunca să'și irosească și el viața în închisorile, în cari mai mult ca ori unde se apără o patrie și un neam — Ionel Moța și Vasile Marin nu mai sunt între noi. Mi se rupe inima de jale gândind la familia lui Moța, la Iridenta lui soție, la cei doi copilași și la mama lui și la bătrânul preot din Orăștie, care la sfârșit de viață sbuciumată pentru neam, este sortit să primească ultima lovitură de pumnal: pierderea luminii ochilor săi, pe Ionel Moța; în sfârșit mă cutremur în fața marii dureri care răscolește familia legionară, pe care am văzut-o ieri scăldată în lacrimi. N'a murit numai Comandantul Bunei Vestiri; s'a prăvălit icoana, care alături de Căpitan, stăruia în toate sufletele legionare.

Două inimi de eroi Români au mușcat din țărâna însângerată a Spaniei, la trei mii de kilometri de Patrie! Câți vor putea oare, în această nefericită țară, destrăbălată de politicianism, roasă de corupție, absentă dela ori ce tresărire de eroism, să înțeleagă jertfa lui Ionel Moța, a lui Vasile Marin și a celorlalți tovarăși de luptă, legionari, dintre cari mă îndoiesc că se va mai întoarce vreunul? Câți, dintre baloturile de osândă și de inconștiență, beneficiari ai acestui stat român și creștin, dar cari mâine, în ziua triumfului Iudei bolșevice, în România, vor avea să urce scările ghilotinei comuniste, câți vor fi putut să pătrundă semnificația adâncă a gestului protestatar legionar românesc,

(Urmare în pag. III-a)

Legionarii Ion Moța și Vasile Marin, căzuți pe frontul spaniol pentru apărarea Crucii

Morți pentru Hristos și latinitate!

de N. CREVEDIA

...Și iată că în Spania s'a întâmplat ceeace trebuia să se întâmple. Doi dintre cei opt legionari plecați acum șase săptămâni să lupte pentru victoria Crucii— au căzut!

Multora dintre cei incapabili să mai primească astăzi frumusețea unui atare gest, li se va fi părut dubioasă plecarea aceasta „în legendă", cum o numiam noi atunci. La o săptămână după ce aceștia părăsiseră țara, mi-a fost dat chiar să aud o anecdotă delicioasă ca toate anecdotele zămislite de spiritul cafenier al lui Mitică — dar care jignea profund steagurile tinereții generoase a celor opt.

Legionarii plecaseră la Madrid, nu pentru a face paradă Legiunii, nu pentru a face vreun fel de reclamă naționalismului, ci pentru a se jertfi pur și simplu ideii care le încălzise și le înnălțase atâta timp anii lor de aici.

Că mă uitam deunăzi la fotografia lui Ionel Moța, comandant legionar, luată pe vaporul „Monte Olivio", în drum spre front. Inalt era, tânăr și frumos și mândru mai era, în uniforma lui verde legionară! Nu-l mai văzusem de un an de zile. Dela parastasul lui Ciumetti, din cimitirul acela modest ca o uitare, dela marginea de răsărit a Capitalei. Lângă crucea, modestă și aceea cât un crucifix mic purtat undeva la sân de o fată cuminte, vorbea atunci Moța despre acela care fusese Sterie Ciumetti și despre noaptea aceea când cursese atâta sânge și atâtea lacrimi și căreia el îi spunea, cu un fel de obsesie a celor văzute și pătimite atunci, „Noaptea fantastică".

In haine orășenești, în aceste haine civile care ne uniformizează și ne meschinizează pe toți, nu-i sta bine lui Ionel Moța. Lui îi sta bine în portul său național din Ardeal, care-l îmbrăca așa ca un viscol — și în arama oxidată în verde a portului legionar. Atunci era EL, Ion I. Moța, fiul părintelui Moța, bătrânul luptător naționalist dela Orăștie, oțel din oțelul acestui Ardeal strălucitor și brav!

Dar Ion I. Moța era nu numai un luptător cu glasul, cu brațele și cu pieptul său delicat. Ion I. Moța luptase ani de zile în zăpezile triste ale hârtiei, în publicistica naționalistă, din care a ieșit, în cursul anului trecut, volumul așa de sugestiv intitulat „Cranii de lemn". In cartea aceea grea și mare cât fruntea lui, pulsa același foc din acțiunile sale; Neamul, Crucea și Căpitanul reveneau în fiecare frază, ca niște lozinci și ca niște izbânzi. Cugetul său clar și drept lua și formele raționamentului rece și atunci fraza începea să fie doctrină.

Pe Vasile Marin, tot avocat și el și încă doctor, îl cunoșteam mai demult, încă decând purta uniforma cu vipușcă — tot verde! — a unui liceu din Capitală. Inteligență vie, voință tenace, expansiv și copilăros în momentele lui calde, amicale, ființa aceea cioplită par'că în lemn, înflorea ca un pom și rădea cu toți ochii, cu toți obrajii și cu toate pletele blonde ale tinereții scrise legionărește cu tesaca, lui fălfăitoare. In articolele sale, Vasile Marin — ce admirabil nume românesc! se vădea un intelectual de rasă și o credință fermă ca un stâlp!

Dar cei doi mari decedați ai Legiunii au dovedit că, mai presus de toate, au avut CREDINȚA! Astăzi, când între popoare nu mai există nici măcar acel fir de ivoriu al sângelui care leagă și cheamă — ei au înțeles că o datorie a lor fundamentală este să meargă acolo, în țara aceea tragică în care suferă Crucea și ideea de Patrie. Fără trâmbiță și fără nici un fel de alarmă, ei și-au îmbrăcat uniformele, și-au cusut lângă inimă săculețul cu pământ din țara care-i legănase și în care dela o vreme „nu se mai întâmplă nimic" — și-au sărutat copiii și au plecat să lupte pentru același Iisus din sălciile noastre de aici, pentru aceeași idee de dreapta care este latină, pentru eliberarea sfântului Mormânt al Spaniei artiste, boeme și surori.

Nu ne-au parvenit încă amănuntele morții lor. Ne place să credem că ei au căzut undeva, subt o catapeteasmă înflorită, lângă o frizâ maurească, lângă o carte cu paginile sfâșiate.

Tineri naționaliști! Legionari! Zi cu zi, de acum, apele încep să se despartă. Deoparte o lume, de cealaltă, altă lume — lumea nouă, a noastră.

Naționalismul nu este numai cuvinte, nu este nici chiar numai

(Continuare în pagina II-a)

La moartea lui Ion Moța și Vasile Marin

de VASILE MILITARU

Cu ochii potopiți de lacrimi, cu sufletul de jale frânt,
Incerc — și nu găsesc cuvânt —
Să plâng străfulgerarea voastră și măreția să v'o cânt!...

O, sfinți Arhangheli de lumină ce v'ați suit atât de sus,
Căzând pe veci, ca să se 'nalțe în slavă Crucea lui Iisus, -
Adânc pilduitoare jertfă și'n veci de măreție rară
Rămână — țării temelie, — iubirea voastră pentru Țară!...

Al sufletului vostru vultur — ce-atât azur sub aripi simte, —
Găsind că granițile Țării, cu cerul lor, îi sunt prea strimte,
Zburat-a peste țări și ape,
Mânat de apriga lui pară,
Să 'nfrunte oștile Satanei; din flăcări pe Iisus să-L scape,
Și să-I ridice noui Altare în mult iubita noastră Țară!...

Și vulturul cu suflet mare și cu de neam iubire-adâncă,
Asupra oștilor Satanei căzu ca peste viermi o stâncă,
Și, biruind prin jertfa-i sfântă, — din lumea 'n care toate pier, -
Mărețe, sufletele-vulturi s'au înălțat apoi la cer, —
Sus, sus, —

Ducându-și flacăra curată la Tronul Sfântului Iisus...

Fiți binecuvântați de-Acela cu chip și zâmbetul senin,
In dreapta căruia 'ntre îngeri sorbiți al veciniciei plin,
Arhangheli mânioși de foc,
A căror aripi uriașe n'au mai avut în lume loc!...

Rodească jertfa voastră sfântă,
Pe care îngerii o cântă;
Ridice-se de pretutindeni asemeni sfinți cu spade lucii,
Să fulgere 'n vrăjmașii Crucii;
Ca niște spice
Toți să pice
Și'n veci să nu se mai ridice!...

Iar Țara voastră, pentru care v'ați dat al sângelui prinos,
Să suie culmi de măreție, în veci sub Crucea lui Christos;
Cu-Altare de lumină plină, cum ați visat-o voi mereu,
Arhangheli care stați de pază la porțile lui Dumnezeu!...

Ca o lacrimă de sânge...

Religiile sunt învăluite în nimbul divinității de fulgurarea sufletelor jertfite ale martirilor, ideile de simfonia ultimelor șoapte ce încremenesc pe buzele eroilor.

Tâlcul adevărului acesta ce nu poate fi săruncinat de biata ființă omenească, a îmbrățișat în eternitatea lui, pe Ion Moța și Vasile Marin.

Plecaseră să ducă în pământul lui Traian, solia și tributul unei tinereți românești, care crede cu pilduitoare nestrămutare în slava și puterea isbăvitoare a bisericii lui Christos, în latinitate și în tradițiile străbune, cari nu acceptă devieri dela axa lor istorică.

Depe câmpul de bătălie și onoare din jurul Madridului, sosi însă năpraznica veste a trecerii lor în lumea umbrelor glorioase.

Ion Moța, comandantul cel fără de frică și fără de prihană, al Bunei Vestiri, a căzut cu fața la dușman, apărând credința în care primise taina încreștinării, dar și prestigiul Legiunii, căreia i se juruise din întâiul ceas, ca nimeni altul.

Vasile Marin, comandantul legionar totdeauna în frunte la primejdie, primi deodată cu botezul de foc și cununa veșnicitoare a vitejiei sale de oștean al Arhanghelului Mihail.

Jertfa aceasta, față de care cuvântul rămâne sterp în răstălmăcire, își găsește însă justificare și imbold de rostire în sepultura premergătorilor.

De aici din confundarea acestă voită, conștientă până la înfrângerea totală a omenescului cu avânturile și depășirile eroice ale înaintașilor, sudate în disciplina neegalată a legionarismului, a pornit întotdeauna idcia germinatoare a sacrificiului pentru Cruce și țară.

Jertfa legionară trebuiește trăită aevea, altfel mistica ei n'ar mai exalta falanga celor ce află în împărăția morții, suprema voluptate.

Și cei cari și-au oferit sub cer străin, dar cu toată seninătatea pieptul armei ucigașe, au cunoscut aceasta. Și au căutat-o.

Pentru ca să fie la rândul lor premergători.

Ion Moța și Vasile Marin, au trecut în neant asemenea stelei ce cade ca o lacrimă de sânge.

„Imnul legionarilor căzuți" va susura blând deasupra mormintelor, în cari nu zace decât vremelnica haină a unor trupuri, străpunse de gloanțele pângăritorilor de altare.

Cântecul eternității lui Ion Moța și Vasile Marin, ia prin moarte, ființă.

Ei vor fi cârmacii țărilor, precursorii de dincolo de viață ai României legionare, cărora i-au adus anticipată ofrandă, garoafa de sânge ce a înflorit în colțul gurei, care a amuțit doar atunci, când ultima silabă din numele căpitanului, se stingea.

Iată ce ne cutremură și ne usucă gândul.

Fie ca în acest îndreptar de ultimă voință, să găsim substanța etică a acțiunii sfinte și salutare, de mâine.

Victor Medrea

Lacrimi pentru Ion Moța

Nimic nu mă torturează atât, ca gândul că a murit departe de Țara lui dragă, între ostași străini, pe un pământ inospitalier, sfârtecat de schijele și de flăcările demente stârnite de imaginația ucigașe a jidanului bolșevic. El știa că elementul hotărîtor al victoriei nu putea fi acolo vitejia și elanul cavaleresc, ci mașinile semănătoare de moarte, cu adevărat sinistre în perfecția lor satanică. Totuși n'a ezitat de a merge ca să-și arunce în teribila balanță trupul lui delicat și plăpând și sufletul lui uriaș. Pentru că așa îi dicta conștiința de bun creștin, onoarea lui de neînfricat ostaș al lui Hristos, implacabila lui voință de erou.

Căci ION MOȚA a fost cea mai curată întrupare a eroismului naționalist, românesc și creștin. Era fără prihană și fără reproș.

In ochii lui cuminți, veșnic surâzători, licărea ca o flacără sacră, sufletul nobil și viteaz al Ardealului, idealismul său pur, inteligența sa vioae și sfătoasă, setea sa nestinsă de acțiune temerară și ostășească.

Dumnezeu îl impodobise cu prea multe și prea strălucite însușiri, pentru a-l fi lăsat prea multă vreme printre ispitele și printre furnicarele de păcate de pe pământ. Dar ni l'a răpit în puterea vârstei și a genialității lui creatoare, într'un moment când aveam cu toții nevoie de prezența lui electrizantă și înălțătoare de cugete. Ni l'a luat tocmai atunci când Națiunea română simtea mai adânc lipsa sufletului inspirat și a energiei neprihănite a acestui meteor al sfătoșeniei și-al vitejiei transilvănene.

Durerea mă înăbușă, cuvintele îmi fug de sub condei, ochi-mi sunt necontenit impăenjeniți de lacrimi. Și consider că cel mai nemilos blestem cu care ar fi putut să mă copleșească cineva, a fost acela de-a mă face să ajung să plâng la căpătâiul sicriului tău, scumpe camarade MOȚA!

Inainte de a ne părăsi, în adâncurile conștiinței noastre se înfiripă aceeași rugăminte: Să-ți întorci ochii încă odată către noi, să ne vezi iară pe toți cu mâna dreaptă 'n sus, mai hotărâți ca nici odată ca să-ți urmăm pilda și să ducem la bun sfârșit sfânta ta operă. Să ne auzi rugându-ne pios celui Atot-puternic, să te primească în împărăția Sa veșnică, alături de sfinți și de eroi, ca pe cea mai prețioasă ofrandă a generației noastre chinuite și orfane.

Nicolae Bogdan

Ion Moța și Vasile Marin

de I. DIACONESCU

Bunii, dragii noștri IONEL MOȚA și VASILE MARIN au fost chemați la sânul Lui Dumnezeu, pentru a Cărui dăinuire pe pământ ei nu și-au precupețit nimic din ceeace e în noi țărână trecătoare și nici chiar din ceeace e vecinicie.

Ionel Moța a fost un spirit serafic, o ființă iluminată din șirul puțin numeros al acelora pe cari Cel a tot puternic îi trimite pe pământ numai în ceasurile grele ale trăirii neamurilor.

Aceia cari nu l-au cunoscut și cari ar înclina să-l regrete sacrificiul dintr'o comună părere de rău că a dispărut un strălucit intelectual, un mare luptător, o inimă de aur și o ființă căreia viața i-ar fi putut rezerva toate măririle, afle dela mine că, dacă s'ar face o minune ca Moța să învieze și să revină printre noi, el nu ar pregeta să-și dea a doua oară viața pentru Mântuitorul Hristos, sa-

lutând în momentul ultimului spasm pe acel frate de cruce al lui, pe care singur îl socotea superior sie-și în neprețuita virtute a sacrificiului, pe acela care este Căpitanul.

Deși nu se pot număra decât pe degetele dela o singură mână — și poate nici chiar atât — elementele din generația nouă care să-l fi egalat pe Moța în inteligență, cultură, căldură sufletească, strălucire de spirit, logică, vederi clare, stăpânire de sine, și echilibru psihic, totuși, adevărata măreție a acestui neprețuit dispărut consta în pasiunea sacrificiului pentru o cauză care-l depășea nu numai persoana, familia, generația și organizația morală și politică din care făcea parte, ci depășea chiar actualitatea tragicului moment național, pasiune a sacrificiului care prin intensitatea vibrațiilor ei îl integra direct în fluidul liniei de viață a Românismului începută în noaptea vremurilor apuse de mult și care nu se va termina decât odată cu reinvierea tuturor neamurilor întru Dumnezeu, cum arată Căpitanul în cartea sa.

După primele 20 de zile de rezistență, în condițiunile celui mai sublim eroism, ale apărătorilor din Alcazarul de Toledo, Ionel Moța intrase în prima fază a vibrațiilor sufletului lui ultra-sensibil în fața marilor acte de vitejească abnegație.

După alte 20 de zile, el nu-și mai găsea astâmpărul.

Era prin August, dacă nu mă înșel.

M-a chemat acasă la el.

Lansase, sau se pregătea a lansa prin *„Libertatea"* apelul lui către legionari, pentru adunarea fondurilor necesare procurării unei săbii de onoare generalului Moscardo.

— „SCRIE ȘI D-TA DESPRE ACEASTA INIȚIATIVA. GESTUL CADEȚILOR LUI MOSCARDO NU ARE PRECEDENT IN ISTORIE. LEGIONARII TREBUE SA SE INFRĂȚEASCA MACAR SIMBOLIC ȘI SPIRITUAL CU CADEȚII".

In fine, după ocuparea Toledoului de către ostașii lui Franco și după liberarea cadeților din Alcazar, hotărirea lui Moța, de a merge cu o mână de camarazi să lupte pentru Cruce în Spania, era luată.

De atunci, el a întreprins tot ce a putut, pentru a i se permite onoarea ultimei jertfe, care nu i-a putut fi refuzată.

Acesta e adevăratul Moța, în câteva trăsături fugare.

Condeiul nostru e însă prea neputincios, pentru a zugrăvi portretul aceluia, al cărui nume trebue să cinstească de azi înainte întreaga generație din care a făcut el parte.

La doliul și durerea acestor zile, ne rămâne deci bucuria de a ne făli cu titlul că aparținem GENERAȚIEI ION I. MOȚA, a cărui pildă trebue să devină un steag pentru noi toți.

Totuși, nu! Moța nu a murit decât aparent. Pretinsul lui mormânt e săpat în inimile noastre și Moța nu va muri fizicește decât atunci când toți cei din generația lui vor fi trecut la cele vecinice.

Dar Moța nu va muri nici atunci, căci va fi revendicat pentru deapuri de paginile nemuritoare atât ale istoriei Neamului Românesc, cât și de ale istoriei Creștinismului.

Iar odată cu Moța, Românismul pătrunde adânc în însăși istoria universală.

Ne întrebăm: cine-și rezervă undeva, în umbră, în acest moment solemn, onoarea inițiativei unui monument lui Ionel Moța și lui Vasile Marin?

Da, și lui Vasile Marin.

Acest prototip de legionar blând, afabil, modest, cu sufletul cald, care s'ar fi simțit jignit dacă Moța nu l-ar fi luat cu el.

Cel ce semnează aceste rânduri, a fost ținut tot timpul în curent cu expediția în Spania.

La început, Vasile Marin nu figura printre expediționari.

Eu, cel puțin, am aflat abia în ultimele zile că și el va pleca.

L-am întâlnit imediat după ce fusese admis în căprărie.

Era radios, ar fi sărutat pe toți camarazii.

Niciodată nu l-am văzut mai vesel pe acest erou de epopee națională, ale cărui temnițe se întipăriseră adânc pe fața lui tânără, care arăta însă trecută de 40 de ani.

(Urmare în pagina 2-a)

SOLIA BISERICII

Tâlcul Evangheliei

Luca VII 12-20

Lepra este o imagine vie a păcatului. Eroziunile ei duc la moartea fizică. Păcatul, duce la moartea morală. Cea dintâi pune sfârșit mai nainte de vreme unei fericiri pământești, care, se știe că oricum ar fi, tot vremelnică este, pe când păcatul lăsat în voea lui, merge mai departe și distruge însăși fericirea vieții de veci.

Precum lepra face din leproșii ei o societate aparte, tot asemenea și oamenii păcatului se adună în tovărășii deosebite, căutând să-și mărească tot mai mult cercul lor. In școli vezi îndată cum se împrietenesc elementele rele și cum acestea strică și pe alții. Aceștia vor fi bandele de hoți, de escroci, de bețivi, de cartofori, desfrânați, de vagabonzi, cari vor turbura societatea de mâine. Oamenii păcatului se întovărășesc în cârciume și în localuri de desfrâu. In mijlocul celorlalți oameni, caută să câștige aderenți, că de s'ar putea, să transforme toată lumea într'o uriașă bandă de păcătoși. Ei simt necesitatea tovărășiei pentru a-și amorți glasul conștiinței și pentru a-și multiplica senzațiile plăcerilor vinovate.

Pretutindeni ispitele păcatului, în fiecare zi și 'n fiecare noapte, la fiecare colț de stradă și'n fiecare casă. Un pahar de vin mai mult, o mâncare mai delicioasă și mai scumpă, o țigară, niște farduri de mare reclamă, o rochie scumpă și de ultimă modă, o încercare a norocului la joc de cărți, niște cuvinte măgulitoare și curtenitoare, cari pot desechilibra viața cuiva, cari pot tulbura și distruge chiar căsnicia și familia cuiva și cari pot arunca o ființă pe calea desfrâului, a rușinii și a morții necinstite.

Lepra pământului se ține de noi. Suntem din punct de vedere moral, o lume de leproși. Bogați și săraci, oameni din popor și domni, ignoranți și învățați, femei și fete cu aparența nevinovăției, suntem cu toții frământați de ispitele veacului, suferim urmările păcatului neascultării, ambițiilor nemăsurate, roși de boale caracteristice unei civilizații mamonice și chinuiți de plictiseala unui traiu fără nici un ideal.

Ca și leproșii din Evanghelie, să ne adunăm puterile sufletului și să strigăm către singurul nostru Mântuitor: „IISUSE, INVAȚATORULE, MILUEȘTE-NE PRE NOI!“

Teofilact

Intru veșnică pomenire!

Știrea sfâșietoare de inimă că fruntașii naționaliști și camarazii de luptă: IOAN MOȚA și VASILE MARIN, și-au dat viața pentru Mântuitorul Hristos în luptele din jurul Madridului, mă oprește să-mi scriu obișnuitul articol pe pagina aceasta.

Durerea pe care o încerc și eu în clipele acestea e negrăit de mare ca să mă pot reculege pe marginea altui articol decât articolul acestei morți năprazнice și eroice.

Ca preot al unei biserici universitare din Capitală, anunț deci aici că Duminică 17 Ianuarie c., orele 11 jum., voi săvârși un parastas pentru odihna sufletelor acestor doi nemuritori martiri.

Pr. PARASCHIV ANGELESCU
parohul bisericii Sf. Nicolae-Universitate fostă rusească

Să-i apărăm, cu orice preț

În prezent, poporul lui Israel, numără aproape 17 milioane de suflete care trăesc în cea mai mare parte în țările creștine. In Asia și în Africa nu sunt mai mult de un milion. Vrăjmași ai Crucii d'n tată în fiu, ei s'așează totuși la umbra ei. Tocmai pentrucă Crucea este pentru ei obiect de scandal, deaceea nici nu se pot despărți de ea. Drama răstignirii de pe Gologta trăește în sângele lor și ei simt mereu impulsiunea de a da târcoale în jurul Răstignitului.

„Un popor prin firea lui mesianic, precum e poporul evreu — zice Jacques Maritain — din clipa în care-l respinge pe adevăratul Messia, va juca în mod fatal un rol de subversiune, nu vreau să spun că pe baza unui plan preconceput, dar impins de o necesitate metafizică, care face din speranța mesianică și din pasiunea justiției absolute, cel mai activ ferment de revoluție, când acestea sunt scoborîte din planul supranatural și sunt fals aplicate“.

Caracterizarea este exactă. Poporul lui Israel nu poate trăi decât acolo unde este și obiectul negației sale și unde își poate afirma mesianismul său răsturnat. Cu atât mai bine când și condițiunile materiale sunt favorabile. Binefacerile civilizației creștine domină întreaga lume, prefac însăși viața atâtor mari popoare încă păgâne ca fond sufletesc și nu Evreii vor fi aceia cari să refuze aceste foloase practice. Este Crucea un obiect de scandal? Este. Dar la umbra ei se poate trăi bine și însuși antisemitismul care suflă în țările creștine se poate transforma în argument favorabil lor. Francmasoneria, Democrația, Comunismul, nu fac altceva decât să apere pe Israel de asemenea josnică intoleranță. Iar printre Creștini, sunt destui naivi sau poate și interesați, cari fac procesul antisemitismului, în numele idealului creștin al iubirii de oameni, fără considerație de neam și de credință. Indeosebi, internaționalismul catolic, este capabil de cele mai mari dulcegării, cu privire la „frații noștri separați“ cari sunt Evreii. Iată de pildă iezuitul Yoseph Bonsirven, care, în conferințe și tratate apără neobosit pe năpăstuiții fii ai lui Israel, tot așa ca și alt autor catolic Oscar de Férzny în „Les juifs et nous Chrétiens“, încât la urmă ești înclinat să crezi că acest popor are toate virtuțile și nici un viciu și că toată prigoana istorică și actuală împotriva Evreilor, pornește numai din ură și invidie. Nu este adevărat că Evreii stăpânesc finanțele și politica internațională, ca și presa universală, nu există o organizație centrală și internațională evreiască, decât în imaginația aprinsă a antisemiților. Evreii respectă ordinea legală a țărilor în care trăesc, luptă ca toți ceilalți capitaliști sau proletari, liberali sau socialiști sau comuniști, fără să manifeste o spacială preferință politică. Nu stăpânesc forțele Francmasoneriei și nu luptă pentru desființarea Creștinismului. Adică, sistematică negație a tot ce în realitate fac și urmăresc fiii lui Israel. Din izvoare false de informație și din ciudate răstălmăciri de fapte, nu pot ieși decât asemenea concluzii.

De pildă Oscar de Férenzy este foarte mișcat de prigoana pe care o sufăr Evreii în România. Nicăeri în răsăritul Europei, Evreii n'au trăit mai bine ca în țara noastră. Pogromurile sunt produsul Poloniei și Rusiei.

La noi, au venit cum au vrut, câți au vrut, ne-au expropriat sistematic proprietățile urbane, negoțul, industria, viața culturală și politică.

Pe când în toată Africa și Asia nu sunt mai mult de 1 milion de Evrei, la noi avem peste două milioane. Și nu este îngăduit să reacționăm în fața primejdiei, chiar cu armele cele mai civilizate. Odinioară se plângeau Alianței Universale Israelite — pe care Férenzy o uită. Astăzi, se plâng Ligii pentru drepturile omului și mai ales Ligii Națiunilor. Toate minciunile lor sunt crezute și toată presa apuseană urlă împotriva huliganilor de Români. Și din asemenea isvoare, d. Oscar Férenzy își intocmește cartea, apologia mieilor lui Israel, cari sunt sfâșiați „notamment en Roumanie“. (Pag. 105).

Putem admite dimpreună cu autorul ca „Protocolul înțelpților din Sion“ și „Dreptul rasei superioare“ sunt lucrări apocrife. Dar tot ce afirmă acestea, sunt fapte verificate în fiecare zi. Chiar în Alsacia, unde trăiește autorul și unde d-sa găsește Israeliți atât de amabili, sunt oameni și încă preoți, cari pun problema evreiască în aceeași termeni gravi, ca și orice antisemit din orice parte a lumii.

Îi citează chiar d-sa, desigur cu o largă bunăvoință. Iată de pildă ce zice unul:

„E vorba să ne apărăm, noi Creștinii, împotriva unei apăsări, mai rea decât tirania Împăraților Romei împotriva Creștinilor din primele timpuri ale Creștinismului. Ce bine găsiți Dvs ca Evreii să ajungă stăpânii noștri efectivi? Astăzi planul iudaic de a stăpâni lumea este un fapt evident. Ați citit cărțile fraților Tharaud: „Când Israel e rege“ (Revoluția bolșevică din Ungaria, Aprilie—Iunie 1919) și „Când Israel nu mai este rege“ (cauzele persecuției evreești din partea lui Hitler). Aceste cărți, adapate de isvoarele cele mai autentice ale istoriei contimporane, spun multe despre planul Evreilor, despre atitudinile, despre scopurile ce urmăresc în lume.

E o greșeală a crede că sunt Evrei buni și Evrei răi. Evreii formează o națiune unită prin comunitatea de sânge și de credință și care, deatâtea veacuri s'a ferit de orice amestec cu celelalte rase. Evreii formează în toate țările în cari trăesc, un element străin națiunii care i-a primit.

E o greșeală de a crede că există Iudei asimilați. Evreii nu vor să se asimileze.

Ei vor să domine, mânați de un instinct de rasă și de religie. (Rasa superioară, poporul lui Dumnezeu). Aceste lucruri trebuie cunoscute astăzi. Ne vom lăsa doborîți, noi Creștinii? Aici e toată problema“.

Noroc că mai sut și altfel de Creștini decât Férenzy și decât Bonsirven. Când Férenzy și-a scris această carte, comunismul evreo-rus își implântase rădăcinile în Spania. Un Evreu francmason trecuse pe la ministerul Instrucțiun'i pentru a înlătura învățământul catolic din școli.

De ce nu ne spune nimic d. Ferenzy? Iată însă că Monseniorul Bandrillart, cardinalul și rectorul Univeristății catolice spune cu tărie, ceea ce asemenea prieteni naivi ai Evreilor, sunt incapabili să spună:

„Crime spontane, cele dela 1792, sau crimele revoluției din Spania, afirmă cu preferință unii istorici sau bărbați de stat, dintr'un partid interesat să susție această teză comodă. Reacțiune inevitabilă, instantanee împotriva abuzurilor politice sau sociale, ale căror excese devin evidente. Spontane? Nu, de trei ori nu! Un popor nu poate trece astfel fără nici o tranziție, dela extrema civilizație, la barbarie. Nu e nici în natura lucrurilor, nici în natura oamenilor. Această sălbătăcie, este o sălbătăcie organizată. Ea presupune o adevărată preparație“. Și continuă, aducând cuvenitele precizări: „Acum trei ani, la primul gest sângeros al revoluției din Spania, — informații personale îmi permit să o spun — 60 de moscoviți, evrei ruși trecuseră Pirineii, ca să îndeplinească rolul lor de agenți executori: să ardă bisericile și mânăstirile, să le dea prăzii, să profaneze obiectele sfinte și să facă școală printre Spanioli, cari n'ar fi cutezat niciodată să atingă ei, cei dintâi, aceste obiecte ale veneraței lor seculare“.

Am fi curioși să știm, ce zice autorul nostru despre actuala îndărzare a Franței. D-sa citează pe neobositul Marcel Deat, care spunea: „Nu suntem antisemiți. Dar am constatat efectele solidarității evreești în paguba Națiunii și chiar a partidului, în socialismul unificat. Toată suita d-lui Leon Blum este alcătuită din Evrei. Intr'un partid de avantgardă, asta e un pericol“. Deatunci, politica moscovită a frontului popular, a adus în fruntea guvernului pe șeful evreu al socialiștilor. Suita sa, a umplut ministerele. In așa măsură, încât oameni până atunci tot așa de umanitari ca și autorul nstru, se întreabă dacă aceasta se cheamă sau nu: „enjuiver une nation“.

Și când te gândești că în Franța Evreii nu sunt nici 2%, față de populația franceză. Ce să zicem noi, cu cele 2 milioane de Evrei ai noștri?

Dar n'am terminat.

Ec. Gh. V. Butnariu

Morți pentru Hristos și latinitate!

(Urmare din pagina I-a)

uniforme, insigne, drapele. Naționalismul nu este numai un atribut al tinereții. Naționalismul e un crez, orb ca toate credințele și în flăcările lui trebuie să ne svârlim, mai ales cu FAPTELE noastre, cu sacrificiul vieții, al copiilor, al soților, al părinților, al averii și al carierii noastre, așa cum au făcut cei plecați astăzi în Raiul verde al Legiunii.

Legionari!

De-a dreapta Căpitanului, au rămas două bluze libere. Cei cari le ocupau stau înnălțat — spirit — în Pantheonul din ce în ce mai locuit de eroi al Legiunii.

Ori care dintre voi poate să îmbrace aceste două bluze din falanga de fier a României viitoare.

Cu o condiție: SA MOARA!

N. Crevedia

Ion Moța și Vasile Marin

(Urmare din pag. I-a)

— „Nu uita să-mi scrii cum o duceți, dela părăsirea teritoriului țării și până la front“, i-am spus.

— „Fii sigur că te țiu în curent cu tot“, mi-a promis Vasile Marin.

Și s'a ținut de cuvânt.

Primul reportaj apărut în „PORUNCA VREMII“, datat la 9 Decembrie, de pe „MONTE OLIVIO“ și descrlind călătoria legionarilor până la Lisabona, a fost scris de Vasile Marin, de dragul meu Vasile Marin, căruia, pe deasupra spațiului, îi depun o sărutare fierbinte pe mâna-i înghețată de pe piept.

Să vă spun că Vasile Marin a fost cel mai strălucit publicist al generației legionare?

Un mare caracter, un camarad fără pereche și un muncitor neobosit?

Da, Vasile Marin a fost toate acestea, dar mai mult decât orice a fost un fruntaș printre martirii legiunii.

Un monument viu, imediat alături de celălalt monument viu, care a fost Ionel Moța.

Te întâlneai cu el, dădeai mâna, stai de vorbă cu ei și fără să înțelegi de ce, te simțeai parcă stingherit în prezența lor, timid, mititel.

Nu mi-am putut explica acest sentiment de smerenie în apropierea lor și-mi părea foarte ciudat.

Deodată însă, eri dimineață, încrementi în fața telegramei lui Neculai Totu, care anunța moartea lui Moța și Marin, odată cu durerea copleșitoare care mă țintuise locului, mi-am dat seama de timiditatea mea în preajma acestor doi martiri, pe vremea când erau printre noi.

Ei pluteau de pe atunci în acel fluid al măreției vecinice, care impunea tuturor prin dogoarea lui misterioasă.

Murind în condițiunile de martiri și sfinți în cari au murit, Moța și Marin și-au împlinit destinul *supraomenesc* cu cari au fost trimiși pe pământ și cu cari au trăit printre noi, destin pe care noi numai îl bănuiam prin misterul eroismului săpat în ființa lor și pe care abia acuma reușim să-l înțelegem.

Camarazi, cântați odată cu mine, imnul legionarilor căzuți.

I. Diaconescu

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Voevodul țiganilor.
TEATRUL NAȚIONAL: Prințul cu două chipuri; Stele călătoare.
TEATRUL REGINA MARIA: De ziua nevesti-mi.
TEATRUL COMEDIA: Poveste de iubire.
TEATRUL MODERN: 9000 franci recompensă.
TEATRUL VESEL: Călugărul din vechiul schit.
TEATRUL LIGII CULTURALE: Și ei au dreptul la viață.
TEATRUL ALHAMBRA: Marea ducesă de Alhambra.
TEATRUL EFORIA VOX: Vox populi, Vox Tănase.
TEATRUL MAJESTIC: Misterele din Majestic.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CREȘTINI

CAPITOL: Boccacio. jurnal Eclaire.
ARO: Jenny, cu Francisc Rosay și Charles Vanel.
ROXY: Boccacio.
FEMINA „Port Arthur“ cu Danielle Darieux și complectare.
A.R.P.A.: Am ucis! cu Peter Lorre. Pe scenă „Ora Veselă“ cu Stroe și Vasilache.
FORUM: Dușmanii oamenilor și D-na Sherlok și d. Holmes.
MANON: Taras Bulba și Trăiască iubirea.
OMNIA: Dușmanii oamenilor, Demonul de argint și revistă.
TRIANON: Magnolia (Schow Boat).
FRANKLIN: Macul roșu și Banda veselă.
CITY: Babbie și Dominoul verde
DARLY: Antonia adverso și Extraordinarul Joe
MARCONI: Ave Maria, Carnavalul din Veneția și revistă.
MODEL: Nu sunt vinovat și Desfiguratul.
BARCELONA: Sub două drapele și Distrugătorul.
CENTRAL: Timpuri noui. Ultimul păgân și completare.
COTROCENI: Rose Marie și Biroul II de spionaj.
DIANA: Luptătorii din Texas și Secretul celor 13 mascați.
DICHIU: Păcatul Stelei Porish și Gondolierul de pe Broadway.
MILANO (Călărași 153): Spaniolita și Omul a spart banca.
ILEANA: Katerina și Ferma morții
ORFEU (b-dul Ghica 193): Mesagiul către Gania; Ofițerul de bord și completare.
TRIUMF (Grivița 335): Trădare, cu Dich Foran și Fiica Rozelor cu Joh. n Boles.
VOLGA (La Roata lumii, Dorobanți): Taros Bulba și Controlorul.
DORY: Bengalii, Caliente și revistă.
LIZEANU: Ofensiva morții și Koenigsmark.
UNIC (Piața Filantropia): Răzbunarea lui Tarzan cu Herman Brix și Tinerețea unei regine cu Jeni Jugo.
FLORIDA (Bul. Ferdinand nr. 118): Fedora și Corabia mortii.
PACHE: Eu și Impărăteasa și Suflete biciuite.

Radio

SAMBATA, 16 IANUARIE 1937

13.00. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz. Orchestra de Salon Radio, dirij. de Ion Ghiga.
14.10. Radio jurnal: Ora. Mersul vremii. Bursa. Știri interne și externe.
14.30. Continuarea concertului.
15.00. Ultimele știri. Bursa cerealelor.
18.00. Alex. Bădăuță.
18.15. Concertul Fanfarei reg. de Gardă „Mihai Viteazul” cond. de lt. Giugariu.
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.10. Concert de muzică variată. Orchestra Radio dirij. de Th. Rogalski.
19.50. Prof. N. I. Herescu.
20.10. Continuarea concertului.
20.50. Poșta-Radio.
21.00. Răspunsuri technice.
21.15. Seară de dans. Ne cântă jazzul Radio.
22.30. Radio-jurnal. Sport.
22.45. Concert nocturn al Orchestrei Ionel Cristea.
23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.
23.55. Ultimele știri.
7.30. Deschiderea emisiunii.
— Gimnastică ritmică.
— Radio jurnal.
— Concert de dimineață (discuri).
8.30. Inchiderea emisiunii.
ORA RELIGIOASA
11.30. Clipote.
11.35. Predică de pr. Toma Chiricuță.
11.50. Muzică religioasă (discuri).
11.55. Crinaca vieții religioase, de Gh. Cronț.
12.10 Concert religios. Corul Sfintei Patriarhii condus ue N. Oancea.
12.40. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
12.50. Concetr de prânz. Orchestra Grigoraș Dinicu.
14.10. Radio jurnal: Ora. Mersul vremii. Știri interne și externe.
14.25. Ora veselă: „Cum iți petreci Duminica“.
14.40. Continuarea concertului.
OR ASATULUI
15.00. Cunoștințe folositoare, de dr. Popa Păun.
15.15. Concert de muzică populară românească.
15.30. Valeriu Măgureanu: De vorbă cu sătenii.
15.45. Gazeta sătenilor.
16.00. Continuarea concertului de muzică românească.
16.45. Gospodărie agricolă.
19.00. Ora. Mersul vremii.
19.02. Conștiința fiscală (I) de Const. Tăutu, insp. general fin.
19.20. Concert de după amiază. Jazzul James Kok.
20.35. Concert coral. Corul funcționarilor C.F.R.
21.10. TEATRU: „Trenul fantomă“ adaptare radiofonică de Arcadie Baculea după piesa lui Rendiej.
22.10. D-na Cella Delavrancea (pian) acomp. de orch. Radio dirij. de Alfred Alessandrescu: Variațiuni simfonice de Cesar Franck.
22.30. Raulo jurnal.
22.40. Rezultatele sportive, de Virgil Economu.
22.55. Seară, Johan Strauss. Orchestra Radio.
0.05. Ultimele știri.

Mișcarea literară și artistică

Cărți noui

Prof. I. Diaconescu:

Istoria literaturii latine; Istoria literaturii eline.
București, Cugetarea, 1936

Autorul aduce un enorm serviciu literaturii clasice, publicând două volume, extrem de interesante, destinate, fără îndoială, celor ce se ocupă cu clasicismul și publicului doritor de informație literară antică. Clasicismul, cu regret o spunem, este slab reprezentat în țara noastră și orice manifestare de această natură trebuie s'o salutăm, căci trebuie să ne gândim nu numai la cultura generală, solidă, ce se întărește prin vitalitatea romanică, dar ne dăm seamă, mult mai bine, de problemele filologiei românești, care nu poate fi studiată temeinic, dacă nu se cunosc principiile de limbă și literatură clasică.

Bogăția morală a fondului superior sufletesc antic este superioară și-ar putea să ne stea pildă vie, mai ales, astăzi, când moralitatea cam lasă de dorit.

Din punct de vedere științific, ambele volume sosesc la timp, ca să împlinească un gol enorm în materia universitară. Aceste manuale, ireproșabil executate, sunt utile profesorilor secundari de literatură, ca și studenților, ce trebuie să se inițieze în tainele clasicismului, puse la punct cu ultimile cercetări istorice literare și studiate cu mult discernământ critic. Ceiace-i de apreciat, este faptul că acest material științific — avid, în deobște — este scris într'un stil curgător, ușor și vibrant.

Istoria literaturii latine se oprește la Cicerone, inclusiv, lăsând probabil restul materiei pentru un mai târziu, care nu trebuie să fie depărtat de loc. Este suficient, să vorbim despre începuturile teatrului la cei vechi, înjghebarea pieselor de teatru imitate după Greci, ca să nu mai vorbim despre personalitatea lui Cicerone, bronz nemuritor desprins cu măestrie de d. Diaconescu, din lumea răsboaielor civile, și pus în galeria gânditorilor și beletriștilor latini.

In literatura grecească a pus la punct desbătuta problemă homerică, reamintindu-ne ca accesibile tuturor cunoscătorilor teoriile lui Wolf, Lachmann și Schliemann.

Pleiada artiștilor din epoca lui Pericle este iarăș însuflețit redată și operele de seamă au citate în versuri datorite d-lui prof. I. Diaconescu. Un singur lucru ne miră: cum se mai găsesc oameni de talia d-lui I. Diaconescu, care să-și mai frământe mintea cu lumile apuse de mult, și cum se mai află și editori ca d. Georgescu, care să editeze asemenea opere.

Tot mai sunt Români, simțitori în țara noastră, căreia să-i poarte de grijă ca nu cumva să fim lipsiți de-o aleasă hrană sufletească.

I. G. Dimitriu

Emil Cioran: Schimbarea la față a României

Unele cărți au deosebitul merit de a fi originale prin fiecare rând, constituind astfel un valoros aport adus culturii din care fac parte. Și mai ales pentru ac t fapt paginile d-lui Cioran sunt binevenite pentru gândirea românească atât de săracă în opere.

Cartea apărută poate constitui nu numai u program complet pentru un partid sau o grupare politică, ci un îndreptar spiritual pentru viitorul nostru. Afirmația mesianismului românesc, ce se desprinde din aceste file, nu este nici nouă, nici originală, dar meritul cărții este de a fi precizat și conturat un deziderat fie el chiar vechiu.

Dela Heliade Rădulescu există în germene un mesianism românesc, cu toate erorile și fanteziile acestui multilateral gânditor, erori însă cari sunt justificate de d. Cioran și apreciate chiar în nativitatea lor de a fi crezut într'o Românie cu totul nouă și puternică, mesianism ucis de spiritul criticist și profesoral al junimiștilor, de raționalismul lui Titu Maiorescu, care ne-a trezit conștiința de popor mic și cu o cultură minoră.

Reluarea acestui mesianism, abandonat de spiritul prea lucid al unui veac materialist, pe fundamentele gândirii hegeliene, clădirea unei noi structuri statale bazată pe rațional și orgoliu, sunt concepțiunile autorului.

Dar departe de a constitui o reluare pentru autor, cultura românească fiind de esență adamitică, contestând existența unei vechi spiritualități românești, se impune deci de aici înainte o intensă și cu totul nouă activitate pentru realizarea acestui deziderat. Trecutul nostru, după cum foarte just observă, n'a fost decât o trăire subistorică, o lipsă de istorie, ceiace face ca să pară o naivitate tendința noastră de a inventa o istorie națională.

Acest caracter de popor a-istoric, decurge din faptul de a fi fost un popor de țărani ortodocși. N. mai puțin adevărat este că prin ortodoxie și ruralism ne-am putut păstra ființa noastră etnică, dar ruralismul care nea conservat un mileniu întreg, astăzi n'ar mai putea decât să ne stânjenească în trasarea unui nou destin. Marile mesianisme, acele formidabile încordări de energii, astăzi nu se pot susține decât pe orașe și uzine. De aici decurge desvoltarea luată în Germania industrială; acest lucru l-a înțeles Lenin când a procedat la industrializarea Rusiei.

O națiune care se mulțumește cu situația ei fără a tinde spre o depășire chiar asburdă, este o națiune condamnată a pieri fără urmă. Spre a evita acest sfârșit este nevoie de creiarea unui mit care să insufle o permanentă străduință de realizare istorică, spre a nu constitui un vid cosmic. Conștiința universalității sale îi dă unei națiuni puterea de a se realiza. Astfel au fost diferitele mesianisme, roman sau francez, în ultimul timp german sau rusesc. Numai conștiința că produsul realizat are o valoare universală îi dă poporului grandiloevența mesianică. Un popor prea lucid de micimea sa nu va putea niciodată evada din tragicul destin de națiune minoră. Regimul hitlerist nu face decât să inspire fiecărui cetățean german nemăsuratul orgoliu ce se desprinde din dialectica lui Hegel integrându-l în acel stat care este forma culminantă a organizației sociale.

Se pune însă la urmă întrebarea, dacă poate să existe un mesianism românesc? Suntem îndreptățiți a spera în această forță transcedentă care să situeze cultura noastră adamitică în ritmul istoric? Concluzile autorului sunt optimiste; dintr'o comparație cu popoarele inconjurătoare se desprinde constatarea că numai la noi există speranța unei posibilități mesianice. Cu toate că unele națiuni inconjurătoare ne sunt superioare, nici una dintre ele nu tinde, afară de Rusia, spre o conștiință universală, spre acel nemăsurat orgoliu care îndreptățește orișice acțiune pentru realizarea destinului.

Spiritual nu ne învecinăm decât cu Rusia și Germania, cu celelalte națiuni nu suntem decât într'un contact geografic, dar pentru a putea ieși din rândul popoarelor minore, de a realiza destinul nostru universal este nevoie de ruperea orișicărui contact sau relațiuni cu Balcanii; trebuie să ne orientăm complet spre occident.

Concepția metafizică poate va surprinde prin îndrăzneală și iraționalul său; destinele istorice se păreau a fi conduse de legi imutabile, a căror forțare pare și astăzi încă lipsită de eficacitate. Aderenții tradiționalismului vor găsi eronată virila concepțiune, dar fără această brutală incursiune în istorie, fără conștiința megalomană nu putem evada din anonimat. Din carte se desprinde că nu există culturi mari și mai puțin minore, ci sunt state care își realizează destinul pe când altele îl ratează tragic.

Eugen Victor Popa

Teatrul Național

Serenada din trecut

de Mircea Dem. Rădulescu

Montată în a treia repriză pe prima noastră scenă de Ion Sahighian, piesa d-lui Mircea Rădulescu, elogiată de întreaga critică teatrală, realizează unul din cele mai mari și bine meritate succese la Teatrul Național.

Jucată în ritm viu de valoroasa pleiadă de artiști, în frunte cu d-nii Al. Critico, G. Ciprian, Ion Manu, Ulmeni, Polizu, Cretoiu, Lăzărescu, Marius,, Niky, Atanasiu, Stroe, etc., și d-nele Aglae Metaxa, Dinu Mihalcea-Demetru, Miclescu, Georgescu (de la Opera Română), cu costume fastuoase, cu decoruri pitorești de Traian Cornescu, cu muzică de scenă de maeștri Al. Bărcănescu și Mihăilescu-Toscani, „Serenada din trecut“ alcătuiește unul din cele mai frumoase spectacole realizate pe prima noastră scenă. Piesa d-lui Mircea Rădulescu se joacă pentru a 34 oară Duminică 17 Ianuarie, în matineu. Un public compact și entusiast aclamă și cheamă la rampă la fiecare reprezentare pe interpreți și autor.

FORUM și OMNIA | **Dușmanii oamenilor** și **D-na Sherlok și d. Holmes / Demonul de argint și revistă**

Sport

Ultimele matchuri din divizia națională A

Duminică 16 Mai

C.F.R.-Chinezul, la București.
Victoria-A.M.E.F.A., la Cluj.
Gloria-Juventus, la Arad.
C.A.O.-Unirea Tricolor la Oradea.
Ripensia-Venus, la Timișoara.

Duminică 23 Mai

C.F.R.-Juventus, la București.
Unirea Tricolor-Universitatea, la București.
Victoria-Chinezul, la Cluj.
A.M.E.F.A.-Venus, la Arad.
Ripensia-Crișana, la Timișoara.

Ce preț are mila Iudei

Precum învață la Talmud,
IIDANUL are suflet crud,
Iar „milă“ c'un creștin când face,
O face tot cu gând rapace:

E plasa care stă s'o 'ntindă,
Ca: alți „goimi“ în ea să prindă,
Din ale căror crâncene sudori
Să scoată „mila“ lui de zece ori!..

RADU BARDĂ

Ultimele încercări naţional-ţărăniste
de a-şi asigura succesiunea
Panica din partid. Situaţia grea a d-lui Mihalache. Un acord cu guvernul care e o simplă cursă politică

De când cercurile noastre politice au siguranţa că actualul guvern îşi va termina misiunea odată cu închiderea actualei sesiuni parlamentare, o mare panică a cuprins pe conducătorii partidului naţional-ţărănesc cari încearcă în toate chipurile să-şi refacă o situaţie definitiv pierdută.

Acest partid atât de adânc frământat de curente contrare şi lipsit de energia unei conduceri unice, se găseşte acum în preajma unei inevitabile schimbări de regim, mult mai departe de putere decât era cu 10 ani mai înainte şi într'o situaţie internă de partid din cele mai tragice.

SITUAŢIA D-LUI MIHALACHE

Tragedia începe cu d. Ion Mihalache care fără de nici o vină se vede în situaţia de a fi învinovăţit că a dus partidul pe o cale contrară şi intereselor lui şi intereselor ţării. Or singura vină a d-lui Mihalache este că neavând pregătirea necesară spre a face faţă grelei sarcini ce şi-a asumat luând conducerea acestui partid, a lăsat să se desvolte în sânul lui curente şi acţiuni ce vin în contrazicere şi cu vederile conducerii şi cu normala desfăşurare a activităţii unui organism politic de guvernământ.

Şi în momentul când o schimbare de regim se va produce şi partidul naţional-ţărănesc va rămâne în opoziţie, d. Ion Mihalache ştie că va trebui să tragă consecinţele. Adică mai precis să plece dela conducerea partidului. Aceasta e scadenţa pe care l-a dat-o d. Maniu şi prietenii d-sale şi pe care d-sa a acceptat-o dând formale asigurări tuturor că după actualul guvern va fi chemat la putere partidul naţional-ţărănesc.

In această situaţie şi pentru a preveni înfrângerea ce se anunţă d. Ion Mihlache încearcă toate posibilităţile de reabilitare şi mai ales o solidarizare completă a tuturor fruntaşilor paridului în jurul d-sale. Şi d. Mihalache are iluzia că a reuşit.

CE FAC CEILALŢI FRUNTAŞI

Fiindcă nimeni din aceşti fruntaşi — nici chiar d. Iuliu Maniu — nu afirmă că ar vrea demiterea d-lui Mihalache dela şefie. Ba ceva mai mult toţi afirmă sus şi tare că nu admit un guvern naţional-ţărănesc decât prezidat de d. Ion Mihalache. Şi se pare că afirmaţia e sinceră... Şi aceasta fiindcă ştiu cu toţii că dacă e vorba să avem un guvern dat de partidul naţional-ţărănesc acesta nu poate fi prezidat decât de d. Ion Mihalache şi că orice altă formulă n'ar mai însemna un guvern naţional-ţărănesc şi numai unul dat de o frântură a acestui partid. Cât priveşte pe d. Maniu consideră formula guvernului Mihalache ca unica posibilitate de a se declara înfrânt, dincolo de această formulă înţelegând să considere înfrângerea de partea actualului şef şi deci să reacţioneze în felul d-sale.

Această solidarizare aparentă în jurul şefului îşi mai are un talc. Libertatea pe care unii dintre fruntaşii partidului înţeleg să şi-o ia în cazul eşuării acestei formule. Şi de aceia afirmă cu

D. ION MIHALACHE

toţii că numai în jurul d-lui Ion Mihalache ar putea lua naştere un guvern naţional-ţărănesc, dincolo de aceasta înţelegând să-şi ia fiecare libertatea de acţiune.

INTREVEDEREA GH. TATARASCU-ARMAND CALINESCU

In speranţa că s'ar putea determina o atmosferă favorabilă partidului naţional-ţărănesc în vederea succesiunei, s'a recurs la o înţelegere cu şeful guvernului în sensul de a se relua raporturi normale cu partidul liberal şi a se asigura astfel rotativa celor două partide.

Cu acest demers a fost însărcinat d. Armand Călinescu fiindcă nu convine partidului naţional-ţărănesc să-şi ia angajamente faţă de guvern prin şeful său sau o altă persoană mai autorizată. D. Călinescu şi-a făcut o specialitate din a trata cu adversarii şi convorbirile d-sale cu aceştia pot fi mai uşor desmînţite sau interpretate ca acţiuni personale.

In fapt d. Călinescu n'a obţinut nimic dela d. Gh. Tătărăscu. Oferta i-a fost primită cu toată aparenţa unei amabilităţi depline şi i s'au făcut promisiuni formale că partidul liberal şi guvernul vor rămâne fără discuţie la punctul acesta de vedere al unei succesiuni naţional-ţărăniste pentru a se asigura continuitatea politică.

Ceiace nu ştiu însă naţional-ţărăniştii este că d. Gh. Tătărăscu este „gorjan cu două funduri la baniţă" cum singur obicinueşte să spună, şi că promisiunile d-sale sunt menite să-i asigure beneficii fără a-l obliga să le îndeplinească.

De altfel primul ministru trebue să fi făcut haz de naivitatea naţional-ţărăniştilor. Intâi fiindcă în împrejurările de acum guvernul nu-şi mai poate permite nici o indicaţie de succesiune şi al doilea fiindcă d. Tătărăscu este atât de inteligent încât să nu-şi atragă ostilitatea factorilor constituţionali printr'o astfel de recomandare care ar fi o provocare.

P. B.

Ion Moţa

L'am cunoscut pe Ion Moţa.
L'am iubit.
L'am admirat.

L'am admirat cum rareori mi s'a întâmplat să admir, în aceste vremuri de frenetice ambiţii şi de obosite idealizări pe un om ce putea reabilita, prin însăşi existenţa lui, şi admiţând chiar că n'ar fi avut tovarăşi, toate slăbiciunile româneşti. Toate şovăirile. Toate abdicările unei societăţi pe care o depăşea cu luminoasa voinţă a oamenilor sfinţiţi în jertfă.

Jertfă, da. Viaţa lui Ion Moţa, tinereţea lui falnică, idealul inaripat şi drept ca o fulgerare de spadă, au însemnat o permanentă jertfă, o neîncetată biruinţă a mândririlor spiritului ,o neîncetată ascensiune atotcuceritoare de culmi. Omul care de pe băncile şcolii izbutise să dea visului său de renaştere românească neclintirea unei inevitabile realităţi în care credea cu dârzenia iluminaţilor, omul care şi-a primejduit tinereţea, cariera şi viitorul în beciurile democraţiei noastre asupritoare, omul ce a înaintat mai departe, cu ideala necruţare a slujitorilor de ideal, pe acelaş drum de mândrie tinerească şi de românească apărare a unui popor, a încheiat într'o ultimă, sublimă jertfă, o tinerete de energii jertfite.

Jertfite în folosul ţării. Spre redeşteptarea unei ţări.

Şi n'a fost singurul. Nu. Căzut alături de Vasile Marin, a fost precedat — aţi putea oare s'o uitaţi, Români? — de atâţia alţii care dela 1922 au presărat, pe cărarea însângerată a naţionalismului nostru, eroisme fulgerate de moarte.

N'a fost singurul, nu, dar a fost cel mai bun. Inteligenţa cea mai strălucită a unei mişcări ce nu lipseşte de mândre străluciri, conştiinţa cea mai avântată dintre atâtea conştiinţe legionare încleştate în jurul unui ideal. De la privirea limpede şi dreaptă, dela strângerea de mână hotărită şi sinceră ca şi glasul lui, până la înaripatele avântări ale articolelor, cuvântărilor şi acţiunilor lui, Ion Moţa era o granitică personalitate a celor două splendide neclintiri ce se numesc: curaj, loialitate.

Ceiace înseamnă că n'a murit numai un legionar, ci şi o istorică figură românească a cărei dispariţie este, pentru noi toţi, un gol de neîmplinit, şi pentru acei ce ne nesocotesc, cea mai formidabilă palmă pe care o mândrie românească putea s'o dea nepăsării atâtor români înstrăinaţi.

Să ia aminte, toţi câţi poartă nume de Român. Să ia aminte şi toţi bolşevizanţii, toţi traficanţii în bogăţile iudaice, toţi apărătorii comunismului.

Ion Moţa şi Vasile Marin au căzut răpuşi de gloanţe comuniste. De uri comuniste. Aceleaşi uri ce batiocoresc chipul lui Hristos şi lumina unei civilizaţii.

Aţi aruit, Români? Vă veţi aminti, Români?

O. Densuşianu-fiul

Satana bolşevică
ne-a luat doi Arhangheli

(Urmare din pag. I-a)

la porţile Madridului Antichrist şi antinaţional, câţi, simţindu-se biruiţi, în toată păcătoasa lor existenţă de până acum, vor îngenunchia spre a se reculege în faţa sângelui creştinătăţii româneşti, pe care Ionel Moţa şi camarazii lui l-au vărsat generos, cu preţul vieţii, în candela Mântuitorului, afirmând simbolic, cu jertfa lor, întregii Europe, hotărîrea acestei Românii de a nu abandona strămoşeştile ei credinţe naţionale şi creştine? Câţi?

Dacă trupurile neînsufleţite ale lui Ionel Moţa şi Vasile Marin vor sosi mai târziu pe sfântul pământ al Patriei de unde au plecat spre moarte, sufletele lor au alergat, desigur, din prima clipă a desprinderii lor dintr'un corp eroic, spre ţara scumpă. Ele se găsesc acum printre noi, plutesc deasupra noastră, bucuroase de jertfa lor, dar, desigur, nerăbdătoare să vadă ce-a înţeles neamul românesc, pentru mântuirea lui, din chinuitul lor sbucium pământesc. Ei bine, dacă sângele de viteji al lui Moţa şi al lui Vasile Marin, va fi putut, într'adevăr, să sgâlţâe conştiinţa noastră naţională, din indolenţa şi apatia în care se sbate de moarte, atunci, spontan, o singură mărturisire de credinţă, trebuie să isbucnească din toate sufletele acestei ţări: pe mormântul proaspăt al celor doi eroi legionari, toate mâinile româneşti, uitând de orice zavistie, care le-a putut despărţi în trecut, să se întindă şi să se strângă frăţeşte, în acelaş jurământ: SALVAREA PATRIEI.

Fi-vom în stare să ascultăm această chemare, pe care în ceasul greu pe care îl străbatem, Ionel Moţa ne-o face şi în numele celor 800.000 de eroi, cari ne privesc de aproape 20 de ani, de dincolo de mormintele lor uitate?

Dumnezeu să aibe în paza Lui această ţară! Satana bolşevică ne-a luat doi Arhangheli. Sângele lui Ionel Moţa şi al lui Vasile Marin ne evocă însă o Românie eroică, naţionalistă şi creştină, îndeamnă la adâncă şi pioasă reculegere întreaga naţiune Română.

DR. ILIE RADULESCU

Politice

D. GH. TATARASCU, preşedintele consiliului de miniştri împreună cu d. general adj. Paul Angelescu, ministrul apărării naţionale, au avut o lungă consfătuire cu reprezentanţii industriei străine de armament din Cehoslovacia.

*

D. VICTOR IAMANDI ministrul Cultelor şi artelor, lucrează în prezent cu inspectorii acestui departament, la o nouă decizie pentru reglementarea şi funcţionarea tuturor asociaţiunilor religioase.

Decizia e aproape terminată şi împlineşte o stringentă necesitate, întrucât dispoziţiile anterioare nu erau în deplină concordanţă cu regimul cultelor şi legile de administraţie ale ţării.

Să fie arestat agentul sovietic
Pan-Halippa!
— Pan Halippa a tipărit în broşură discursul anti-românesc pronunţat în Senat —

Pan. Halippa asupra imbecilităţii căruia am scris adesea în coloanele acestui ziar, a tipărit, recent, în broşură, discursul pe care a avut neobrăzarea să-l pronunţe în Senat, cu privire la modul cum este administrată provincia de peste Prut.

Am considerat ca de nelertată măgăria pe care a făcut-o rostind discursul cu pricina, şi că a fost o simplă gafă, cu care eram deprinşi dela acest sinistru exponent al Basarabiei. Dar ne-am înşelat. Pan. Halippa în mod conştient vrea să lovească în unitatea politică a statului nostru.

Cauzele? Sunt cunoscute autorităţilor. Şi ştim şi noi că este în permanentă legătură cu un frate al lui care ne înjură ţara dela Radio-Tiraspol.

Toată acţiunea politică din ultimul timp a lui Halippa este inspirată de Moscova.

Iată, ceeace se poate spune sub regimul cenzurei.

Dacă aceasta este situaţia de ce nu este arestat acest fost ministru al României transformat subit în agent sovietic? Sau poate nu s'au adunat dovezi destule?

Ce se mai aşteaptă? Ca acesc personagiu caragialesc **să-şi perfecteze** legăturile cu Moscova, prin fratele său inspector şcolar în U. R. S. S.?

Un comunicat al Centrului
Studenţesc Bucureşti

Către societăţile studenţeşti din Bucureşti

DOMNULE PREŞEDINTE,

Pe frontul luptei pentru credinţă din Spania, au căzut Ion Moţa şi Vasile Marin.

Ion Moţa, preşedinte de onoare al Uniunii Naţionale a studenţilor creştini-români, preşedintele „Asociaţiei Generaţiei dela 1922" şi fruntaş întemeietor al mişcărilor studenţeşti, a căzut, departe de noi, vărsându-şi sângele pentru cauza sfântă căreia i-a slujit viaţa întreagă.

Ei au murit ca eroii din legendă.

Noi trăim, vom creşte şi ne vom întări, biruind prin jertfa lor.

DOMNILOR COLEGI,

Duminică, 17 Ianuarie, ora 10 jumătate, la Biserica studenţească Sf. Anton (Piaţa de flori) vor fi prezente toate societăţile studenţeşti la parastasul ce se va face de către C.S.B. întru odihna sufletelor lor eroice.

Preşedinţii vor veni cu eşarfele îndoliate. Drapelele deasemenea

Toată ziua de Duminică se va ţine post negru şi rugăciune.

Sunt invitaţi la acest parastas şi prietenii noştri.

Cu salutări camaradereşti,
Preşedinte, Viorel Trifa
Secretar general,
Tănase Rădulescu

Cine sunt tovarăşii lui ROSENFELD,
negustorul de tunuri al frontului popular francez
— Jidanul Rosenfeld, arestat la Paris pentrucă îşi însuşise documente dela Quai-d'Orsay avea agenţi de legătură la Berna şi Geneva —

Este vie încă în memoria cititorilor împrejurarea care a dus la descoperirea unui nucleu de spioni comunişti cari extrăgeau acte şi documente dela Quai-d'Orsay.

Cu privire la „personalitatea" primului vinovat, jidanul Rosenfeld, săptămânalul *Gringoire*, dă o serie de date, foarte interesante şi instructive pentru modul cum lucrează agenţii Moscovei.

TOVARAŞII DELA BERNA

Jidanul Rosenfeld, protejatul Frontului Popular francez, avea în Elveţia, pentru cumpărări de arme, două agenţii auxiliare: Berna şi Geneva.

La Berna lucrau, în tovărăşia lui Pisterman, alt agent al Kominternului, doi agenţi sovietici specializaţi în traficul de arme.

Primul: Kaganskv, a fost însărcinat de Moscova să furnizeze arme armatei roşii chineze. Pungaş ordinar de meserie, el a părăsit această meserie, ocupându-se cu vânzarea materialului de războiu care era mai fructuoasă.

Mai târziu, Moscova l-a trmis în Europa. Inainte de puisch-ul comunist dela 1 Decembrie 1921 din Estonia, el a fost însărcinat de a transporta, din Suedia în Estonia, un mare stoc de mitraliere şi muniţiuni. Vasul cu care se transporta acest material a eşuat însă la 29 Noembrie în propierea insulei Dago, în marea Baltică.

Al doilea tovarăş al lui Rosenfeld, Schelhat, este unul din agenţii financiari ai kominternului pentru Europa Centrală. El a fost însărcinat de Moscova să procure arme şi muniţiuni unei organizaţii teroriste macedonene, condusă de faimosul doctor Evsei Goldenstein, *principal rezident al Komintenu-lui în Europa Centrală, din 1924-1930 şi care, la acea epocă locuia la Berlin.*

Aceştia sunt tovarăşii de acţiune ai lui Rosenfeld dela Berna.

PRIN GENEVA SE FACEA TRAFICUL DE ARME PENTRU SPANIA

Filiala geneveză a firmei lui Rosenfeld a fost creată pentru a se asigura transitul armelor pentru Spania.

Această filială procura, deasemeni, material de război organizaţiilor paramilitare ale partidului comunist francez.

Filiala avea doi conducători: Turini şi Adolf Schwartz şi 3 agenţi-voiajori: Pozdniak Koff, Chapoff şi Ferdinand Klein.

Agenţia dela Geneva utiliza oamenii de încredere dela casele de comerţ ai căror proprietari nu erau în curent cu traficul care se efectua pe seama lor.

Printre aceşti indivizi, cei mai activi erau: iugoslavul Antonovitsch, amploiat la o casă de n-i căltăminte din str. Paris, dela Geneva, şi Martinez Braco, fost sub-şef al secţiei Kominternului dela Moscova.

La agenţia dela Geneva s'au găsit: revolvere, mitraliere, grenade de mână, bombe cu gaz lacrimogen şi mai multe sute de aparate de T. F. R.

*

Rosenfe'd, alias Rabasque, alias Sten, se prezenta la Strasburg sub numele de Gustev-Schmidt şi facea Bermann.

Alci el frecventa un birou din str. Francs-Bourgeois, unde se întâlnea cu agenţii Kominternului, aflători la Strasburg.

Se prăbuşeşte şandramaua din Sărindar
„Adevărul" şi „Dimineaţa" concediază o parte din personal

Noul consorţiu iudeo-masonic, care a preluat din mâinile asociaţiei „PAUKER, GRAUER şi LABIN" ziarele jidoveşti „Dimineaţa" şi „Adevărul" se pare că nu a reuşit să oprească vertiginoasa prăbuşire a întreprinderii, cu toată scoaterea din hrube a lui Mihail Sadoveanu şi aducerea lui ca director la „Adevărul".

Strădaniile lui Kalman Blumenfeld de a menţine anumite subvenţii pentru ziarele al cărui codirector a devenit, dela debarcarea foştilor lui stăpâni, întâlneşte pretutindeni un categoric refuz.

In această situaţie disperată, noua conducere a „Adevărului" şi „Dimineţii" a fost nevoită să renunţe la o bună parte din personalul său redacţional şi să reducă pentru restul redactorilor rămaşi salariile cu 50 la sută.

Pe lista celor sacrificaţi figurează:

Petre Pandrea
C. L. Vâlceanu
Al. Sahia
Ghidale Gherş Brauer (Gr. Graur).
Burăh Leizerovici (Barbu Lăzăreanu).
Avrum Schuldman (A. Sandu).
Leon Rechter (Lascăr Sebastian).
Goldner Nathan (N. Aurescu).
Ana Brauer (Ana Canarache)
Avrum Rosenthal (A. Relea)
Stromingher.

In afară de aceştia se mai găsesc în preaviz încă zece redactori al căror nume îl vom publica într'unul din numerile viitoare ale ziarului nostru.

ŞTIRI ŞI POLEMICI

Nu uitaţi să cereţi mâine primul număr din „Porunca Vremii" stastistică! Pe lângă senzaţionalul material documentar al acestui număr, urmăriţi pagina 1-a în care se desbate pe larg:

PROBLEMA GUVERNULUI DE MAINE

De ce un guvern internaţional-ţărănesc este definitiv exclus. Şansele unui guvern Vaida-Voevod. Ce trebuie să înţeleagă o guvernare a „Frontului Românesc" şi mai ales care este calul troian de care trebuie să se ferească d. Vaida în guvernarea d-sale?

*

Tragicul sfârşit pe altarul Patriei, al lui Ionel Moţa şi Vasile Marin a impresionat adânc Capitala.

A fost ieri în întregul oraş o fierbere extraordinară. „Porunca Vremii" a fost smulsă din mâinile vânzătorilor, epuizându-se în întreaga Capitală din prima oră. Pretutindeni se vedeau ochi înlăcrămaţi, feţe sguduite de emoţie.

La „Redacţia" noastră a fost în tot cursul zilei de ieri pelerinaj. Sute de telegrame ne-au cerut să răspundem unde se pot depune contribuţiile pentru readucerea în ţară a scumpelor rămăşiţe pământeşti ale eroilor legionari.

Capitala a făcut dovada unei mari simţiri patriotice, luând cu emoţie parte la doliul legionar, care depăşeşte cadrul Legiunii spre a fi un doliu naţional. Doliul Patriei îndurerate de a fi pierdut doi dintre fiii ei cei mai buni.

*

Delegaţia economică a guvernului, întrunită ieri d. a. la ministerul de industrie şi comerţ, sub preşedinţia d-lui prim ministru G. Tătărăscu, a aprobat proectul întocmit de ministerele de agricultură şi industrie, în colaborare cu unii industriaşi, cu privire la valorificarea inului şi cânepii produse în ţară.

Delegaţia a mai hotărît ca în lista A de articole cari pot fi exportate în compensaţie, să fie introduse şi următoarele produse: lemnul, carnea congelată şi pasările.

In urma expunerii făcută de d. Valeriu Pop, ministrul industriei şi comerţului, delegaţia a fixat noui instrucţiuni cari se vor transmite la Roma, d-lui prof. Porn, pentru urgentarea şi terminarea tratativelor economice cu Italia.

D. dr. Costinescu, ministrul sănătăţii, a supus delegaţiei economice proectul asanării terenurilor impaludate.

Deasemenea, d-sa a cerut ca tinerilor medici ce vor fi trimişi pentru stagiu la sate, să li se plătească un salariu egal cu solda sublocotenentului.

*

In numărul de mâine vom continua să publicăm articolele de omagiu şi de jale care ne vin din Capitală şi din întreaga ţară la moartea sgudnitoare a legionarilor Ionel Moţa şi Vasile Marin.

*

IN URMA intervenţiei făcute de Camera de comerţ din Bucureşti, ministerul de finanţe a prelungit termenul de plată a taxelor de timbru şi viza registrelor comerciale la comercianţii impuşi la patentă fixă, până la 15 Aprilie 1937.

*

IN NUMARUL nostru de ieri ne arătam nedumerirea faţă de unele texte din codul penal şi spuneam că după noua procedură a acestui cod MOISE PIPERGALL intenţionează să iasă din închisoare.

Teama noastră s'a dovedit întru totul justificată, de oarece jidovul pruncucigaş a fost pus ieri în libertate de către Curtea cu juraţi, din Capitală, fără cauţiune până la judecarea recursului.

Noul cod este deci pentru unii ciumă şi pentru cine n'ar trebui, mumă. Ziarul „Universul" în numărul său de astăzi, arată că unele texte sunt inaplicabile şi cere o cât mai urgentă modificare a lui.

Intr'adevăr primul beneficiar al acestui cod este tocmai — închipuiţi-vă — jidanul MOISEI PIPERGALL omoritorul recidivist de vlăstare româneşti.

*

BAROUL DE ILFOV va comemora într'o şedinţă solemnă, ce va avea loc Luni 18 Ianuarie a. c., orele 5 după amiază, pe cei doi eroi ai mişcării legionare, avocaţii Ion Moţa şi Vasile Marin, căzuţi vitejeşte întru apărarea Crucii pe frontul Spaniei.

*

DIN CAUZA abundenţei de materie, reportagiul privitor la ancheta din Maramureş, întreprinsă în regiunea aceasta sărăcită de jidani, de către redactorul nostru d. VICTOR MEDREA, va apare în numărul „Poruncii" de Luni, 18 Ianuarie a. c.

*

D. ministru Ion Nistor şi secretar general Petre Alexandrescu-Roman au avut în cursul zilei de ieri o conferinţă cu preşedinţii Camerelor de muncă, din ţară.

Cu această ocazie s'au discutat chestiuni cu privire la preschimbarea cărţilor de meseriaşi, aplicarea legii meseriilor şi repausul duminical.

La sfârşit d. prof. Nistor a insistat asupra colaborării ce trebuie să fie cât mai strânsă între minister şi Camerele de muncă din intreaga ţară, ca să se asigure astfel o cât mai bună cercetare a doleanţelor meşteşugăreşti.

*

EXAMENUL de capacitate pentru materii speciale (ingineri) pentru şcolile de meserii, va începe Luni 18 Ianuarie a. c. în localul şcoalei superioare de meserii (str. Polizu No. 11).

*

La ministerul cultelor şi artelor se lucrează în prezent la un proect de lege pentru organizarea acestui departament.

Proiectul de lege va fi înaintat în curând spre legiferare, Corpurilor legiuitoare.

*

CONSILIUL de disciplină al baroului de Ilfov, în şedinţa de eri, prezidată de d. decan ISTRATI MICESCU, a decis ca înscrierile în lista oficială să se facă pe numele originar şi complect al fiecăruia, chiar dacă schimbările de nume patronimic intervenite ulterior s'au făcut cu paza tuturor formelor legii. Adică Herşovici, Medelsohn, Ştrulovici şi aşa mai departe.

Măsura este bună şi ea trebue respectată cu toată seriozitatea.

*

LUNI, la orele 3 d. a. în sala bibliotecii din Palatul Adunării deputaţilor, majorităţile parlamentare vor avea o consfătuire, cu prilejul căreia d-nii Gh. Tătărăscu şi Dinu Brătianu vor face importante declaraţii politice.

*

D-na ALEXANDRINA CANTACUZINO mama legionarului comandant AL. CANTACUZINO— care se află înrolat în rândurile naţionaliştilor din Spania şi care a luptat alături de Moţa şi Vasile Marin — a avut aseară o întrevedere cu d. general CANTACUZINO-GRANICERUL, înainte de plecarea sa în Spania, rugându-l să aducă veşti dela fiul său.

Paris, 16 (Rador). — Agenţia Havas transmite:

„Le Matin" anunţă din Londra că, faţă de înaintarea naţionaliştilor, guvernul Largo Caballero ar fi hotărît să părăsească Valencia, pentru a se stabili la Barcelona.

*

Salamanca, 16 (Rador). — Agenţia D. N. B. anunţă:

Ştirile primite aici arată că grupuri de anarhişti jefuiesc locuinţele evacuate din Madrid şi nu mai lasă în urma lor niciun obiect de valoare.

Locuitorii capitalei opun tot mai multă rezistenţă contra ordinului de evacuare.

O mai bună stare pentru meșteșugari

Rezultatele unor întrevederi. Netezirea asperităților ce dăinuiau până acum

Discuțiunile prilejuite de crearea Institutului național de credit meșteșugăresc pare-se că au luat sfârșit. Mulțumită înțelegerii cuprinzătoare a conducătorilor ministerului muncii și ocrotirilor sociale, s'a ajuns la aplanarea nemulțumirilor pornite dintr'o greșită interpretare a unor fapte categorice și precise.

Astfel, ieri a avut loc o întrevedere de aproape o oră între d-nii PETRE ALEXANDRESCU-ROMAN, secretar general al departamentului muncii și ocrotirilor sociale, profesor universitar ing. I. STERIAN, inspector general al învățământului industrial și ing. GH. CANTEMIR, inspector în ministerul educației naționale.

In cadrul acestei întrevederi d-nii prof. ing. STERIAN și insp. CANTEMIR au expus trista situație a școlilor de arte și meserii și profesionale de fete, neajunsurile pe cari le întâmpină și greutățile insurmontabile ce răsar în calea absolvenților dornici să-și deschidă ateliere în mijlocul satelor.

Pe de altă parte au arătat, că fondul industrial urmează să se alimenteze dintr'o cotă de doi la sută în antrepriză și acest fond va sluji la utilarea liceelor industriale. Iar în ceeace privește creditul meșteșugăresc absolvenții școlilor de meserii nu-l revendică, așa cum s'a acreditat svonul. Ci ei se vor limita la ajutoarele ce le vor obține dela fondul industrial.

D. secretar general PETRE ALEXANDRESCU-ROMAN a declarat, că școlile de meserii au adus o prețioasă contribuție la consolidarea sufletească a țării, că au desfășurat o activitate demnă și că tragica lor situație o cunoaște în amănunte.

Azi, mai mult ca oricând, e necesar să se facă o punte de legătură între meseriașii proveniți din ucenici și cei proveniți din absolvenții școlilor de meserii. Și unii și alții trebuiesc ajutați. Ministerul muncii va veghea ca, în general, soarta meșteșugarilor să fie ameliorată. Fondul industrial va servi la încurajarea absolvenților liceelor industriale și la înzestrarea acestor instituții românești, iar creditul meșteșugăresc va servi la îmbunătățirea situației meseriașilor de toate categoriile.

Prin urmare discuțiile au luat sfârșit.

Faptul e mult îmbucurător și-l subliniem așa cum merită.

Românizați farmaciile!...

Semnalul pe care-l dă „Porunca Vremii" împotriva crimei ce se comite subt ochii noștri

In ultimii ani, după cum am mai semnalat-o și altă dată, streinismul a reușit să pătrundă și în farmacii și să modifice profund practica acestei nobile profesiuni. In locul venerabilului spițer, conștiincios și devotat meseriei, au apărut idivizi dușmani ai neamului, vrăjmași ai țării. Scrupulositatea de altă dată a dispărut la acești traficanți ai suferinței, a căror unică preocupare este îmbogățirea.

Repetăm, că 62 la sută elemente eterogene, în mare majoritate jidani, au în exploatare murdară un număr de 951 farmacii, din totalul de 1556.

Am cerut — o, de câte ori nu am cerut în paginile acestui ziar! — să se atribuie farmacii exclusiv românilor, pentru a atenua acest procentaj demn de Tel-Aviv. Dar fariseii oficiali și arghirofilii facultății de farmacie nu au înțeles să contribuie la salvgardarea intereselor autochtone și nu au fost în stare să descifreze semnele timpului.

E dureros, e sfâșietor, că farmaciile au încăput pe mâna hienelor circumcise. E scandalos, că medicamentele necesare populației sunt comercializate de pirații palestinieni cari, dacă nu ne pot asasina în masă, încearcă pe toate căile să ne suprime lent, dar sigur. Să ne suprime și să asigure hegemonia Kahalului.

In orice farmacie calci, dai cu ochii de perciunați cinici, spoliatori ai sărăciei norodului. Par'că au dispărut românii!... Par'că s'au prăbușit!...

Unde trăim, oare?

In Galiția? Sau în Palestina?

Unde?

Intrucât am păcătuit, că trebuie să suportăm călcătura nemernicilor pistruiați în țara plămădită cu sângele românilor?

Dece nu reacționează hotărît, ministerul sănătății?

Dece?

Dar în legătură cu această chestiune îngrijorătoare iată ce spune și d. profesor Nicolae Iorga:

„In Capitală au rămas foarte puține farmacii românești conduse de proprietarii lor Români. PE CALEA VICTORIEI NUMAI DOUA. Restul au fost arendate la streini.

Dar ni se spune:

Arendașii au făcut un legământ ca să nu primească asistenți români. Se zice, că acest act ar fi căzut în mâna Asociației Farmaciștilor Români. Cu sau fără acest legământ însă, este fapt că în aceste farmacii, astfel arendate, nu se găsesc asistenți români.

Din această cauză, farmaciștii români, atâți câți au mai rămas în Capitală, au hotărât să facă schimburi mai numeroase de serviciu, pentru ca să poată oferi posibilitate de trai și asistenților farmaciști români.

Cine ar fi crezut că dreptul de arendare, pe care îl oferă legea farmaciștilor proprietari va servi străinilor dornici să acapareze totul în țara noastră?

De sigur, dacă legiuitorul ar fi bănuit rezultatul la care am ajuns, nu l-ar fi acordat. După cum credem, că, pus în fața unui asemenea rezultat, va medita dacă nu e cazul de o revizuire a legii.

Până atunci însă noi știm că există o lege pentru protecția muncii naționale și mai știm că nu exceptează nici o categorie socială românească.

Am dori-o aplicată și la farmacii".

In adevăr, e strigător la cer!...

Pe când licențiații români se întind de foame și fac cu rândul în farmaciile acaparate, cu halca, de banditii ghettourilor, lepădăturile coborîtoare din Izrael adună milioane, sfidează și batjocoresc.

„PORUNCA VREMII" dă din nou alarma, pentrucă e o crimă contra nației ca farmaciile românești să fie distruse.

Și cei ce nu iau măsuri, când situația le incumbă, sunt criminali.

Ministerul muncii, obligat să vegheze la stricta aplicare a legii pentru protecția elementului românesc în întreprinderi, să depună toate străduințile să românizeze personalul farmaciilor.

Sau, cu alte cuvinte, să scoată cu forța, de urechi, pe toți streinii-farmaciști, cari uzurpă drepturile băștinașilor.

Victor Mocanu

Ședința Uniunei Camerelor de muncă

Eri dimineață au continuat desbaterile conferinței președinților Camerelor de muncă din întreaga țară. S'a discutat asupra creditului meșteșugăresc și a rezultatului audiențelor dela d-nii ministri dr. Angelescu și prof. Ion Nistor.

D. ILIE P. CALCIU vorbind de problema creditului meșteșugăresc a făcut următoarele precizări: Meseriașii cer ca toate fondurile să fie concentrate la institutul de credit meșteșugăresc. Acest deziderat l-am expus și d-lui ministru dr. Angelescu, căruia l-am arătat că, cu toții sprijinim liceele industriale a căror necesitate se impune și care au dat frumoase rezultate. Am mulțumit d-lui dr. Angelescu pentru dragostea ce ne-o poartă, vroind să creeze meseriași bine pregătiți care să ducă peste hotare faima meseriei românești. Am arătat că nu suntem contra acestor licee, cum au căutat să insinueze răuvoitorii noștri, nu cerem ca fondurile pentru licee să fie trecute la creditul meșteșugăresc și dorim ca absolvenții liceelor industriale să facă tovărășii cu meseriașii proveniți din ucenicie, pentrucă numai astfel vom realiza un progres folositor țării și meseriașului român.

Liceul industrial va da țării tehnicieni, conducători de ateliere și meseriași culți. Pentru înzestrarea și întreținerea lor se crează fonduri speciale și nimeni nu s'a gândit să se atingă de fondul creditului meșteșugăresc al cărui scop este să ajute pe toți meseriașii.

Adunarea generală a asociației „Făuritorii României Mari"

Asociația *„Făuritorii României Mari"* aduce la cunoștința membrilor că adunarea generală ordinară se va ține la sediul asociațiunei Centrale din București, str. Bărăției 31 etaj I, în ziua de 1 Februarie 1937, ora 10 dimineața. In cazul când numărul de membri nu se va întruni în conf. cu statutul, adunarea se amână pentru ziua de Duminică 14 Februarie 1937 la aceiași oră și sală și se va ține cu orice număr de membri prezenți.

La ordinea de zi: darea de seamă a consiliului de administrație, raportul cenzorilor, descărcarea gestiunii, votarea bugetului, cooptarea membrilor în comitetul de direcție și în consiliul de administrație, ratificarea federalizării în F. N. F. L., fixarea congresului general pentru omiși la decorațiuni, ratificarea emiterii insignei *„Glonțul Românesc"*, înființarea cinematografului cultural la armată și școli, precum și alte chestiuni ce vor fi supuse de membri înainte cu cinci zile de adunarea generală ordinară.

DIVERSE

IN JUD. MEHEDINȚI s'a constituit colegiul medical, astfel: Cosmuță, Aurel Popescu, P. Pănniceanu, Balaban și N. Stroescu.

*

LA CASA centrală a asigurărilor sociale au continuat în cursul zilei de ieri examenele de directori de Case de asigurări, subt președinția d-lui secretar general Petre Alexandrescu-Roman.

*

CU OCAZIA cuvântării ținută eri la banchetul Uniunii camerelor de agricultură, d. M. Berceanu, subsecretar de stat, a afirmat între altele că e probabil ca Germania să ne furnizeze 1000 de tractoare și alte instrumente necesare agricultorilor.

D. M. Berceanu a precizat deasemeni că instrumentele agricole ce urmează să ni le furnizeze Germania reprezintă costul a 5000 de vagoane de grâu, 1000 de vagoane de mazăre și 20.000 de porci pe cari s'a oferit Germania să le cumpere din România.

*

PREȘEDINȚII camerilor de agricultură din țară precum și Uniunea camerilor de agricultură au decis să numească o delegație care să se prezinte d-lui Gh. Tătărăscu pentru a cere sporirea bugetului ministerului agriculturii și domeniilor.

*

MINISTERUL agriculturii și domeniilor a cumpărat 1000 de kg. de ser pentru combaterea pestei porcine, la prețul de 1200 lei kg.

*

COMISIA pentru reorganizarea creditului funcționăresc a lucrat eri la ministerul finanțelor cu reprezentanții asociațiilor profesionale ale funcționarilor publici.

*

Biletele c. f. r. clasa III-a pentru dus și întors, valabile 48 ore, vor avea culoarea roz cu dunga albă.

*

❖ *COMISIA pentru reorganizarea creditului dela ministerul finanțelor a lucrat eri în continuare la modificarea concordatului preventiv.*

*

COMISIA tehnică bugetară dela ministerul finanțelor a început examinarea bugetelor pe departamente. Eri s'a luat în discuție bugetul Casei generale de pensii. Astăzi va fi examinat bugetul regiei autonome C. A. M.

*

ERI au continuat desbaterile adunării generale a Uniunii Camerilor de agricultură, în prezența d-lui M. Berceanu, subsecretar de stat.

Au luat cuvântul d-nii Herlea (Huniedoara), C. Sescioreanu, N. Goga, dr. Iancu (Arad), M. Berceanu, subsecretar de stat, E. Emandi, Mărășescu, Răduță etc.

O largă expunere a făcut d. Burada, directorul general al Uniunii Camerilor de agricultură, cu privire la producele petrolifere folosite în motocultură.

*

MINISTERUL muncii a intervenit pe lângă ministerul de interne ca în baza legii plasării să dispună organelor în subordine, prefectură de județe, ca pe lângă fiecare primărie comunală, rurală sau urbană din întreaga țară să funcționeze câte un oficiu de înscriere a cererilor și ofertelor de lucru din acea localitate, în vederea satisfacerii nevoilor de a fi plasați cei fără lucru.

*

ERI d. a. la orele 3 s'a început la Casa de asigurări sociale București examneul funcționarilor pentru posturile de scriitori de bolnavi.

In această privință s'au examinat actele candidaților, după care, examenul a fost suspendat timp de 10 zile fiind necesar pentru pregătirea candidaților, conform programului de examinare.

*

ERI la prânz a avut loc la Casa de asigurări sociale București, consiliul medical prezidat de d. dr. C. Enescu, medicul director al acestei instituții.

*

SOCIETATEA regală română de istorie a medicinii a ratificat alegerea ca membri de onoare a d-lor dr. Bacaloglu, dr. Vișoianu și col. Popescu-Lumină.

*

SENATUL universitar din Cluj a dat un comunicat prin care invită pe studenții medicinești, puși în grevă, să reintre la cursuri.

*

O DELEGAȚIE a funcționarilor particulari români-creștini s'a prezentat d-lui secretar general al ministerului muncii, căruia i-au înfățișat trista situație a șomerilor români-creștini.

*

CONTRAR știrii apărută într'un ziar jidovesc, adunarea generală a Casei centrale a asigurărilor sociale are loc, irevocabil, Duminică 17 Ianuarie a. c.

*

CONCURSUL fixat de Uniunea camerilor de agricultură pentru ziua de 18 Ianuarie 1937, în vederea ocupării posturilor de secretari la Camerile de agricultură, a fost amânat pentru o dată ce se va fixa ulterior.

*

ERI a avut loc ședința oficiului de valorificare a grâului, sub președinția d-lui Mihail Negură, ministrul cooperației.

S'a fixat prețul de vânzare a grâului la 170 schilingi fob. pentru Grecia, grâul de 78 cu tret la sută corpuri străine.

Prime de export la grâu pe luna Februarie va fi aceiași ca și în luna Ianuarie.

Reduceri pe c.f.r. pentru jocurile universitare de iarnă dela Zell-am See

Pentru călătoria participanților activi și oficiali la jocurile de iarnă universitare, ce vor avea loc la Zell am See și Igls din Austria, în intervalul dela 1-7 Februarie 1937, s'a aprobat o reducere de 50 la sută din taxele tarifului tren de persoane la înapoere pentru intervalul dela 1-15 Ianuarie.

Această reducere s'a aprobat atât pentru participanții din România, cât și celor din alte țări, care vor tranzita prin țara noastră bineînțeles dacă s'a efectuat ducerea la jocuri tot prin țara noastră.

Pentru a beneficia de reducerea de mai sus, participanții vor trebui să posede:

1) O legitimație de călătorie pe c. f. r., cu prețul normal pentru ducerea la jocurile de iarnă-universitare din Zell-am See și Igls.

2) O carte de participare prevăzută cu fotografie și legalizată de Școala superioară.

Numai pe baza legitimațiilor menționate mai sus participanții vor putea călători la înapoiere cu bilete cu 50% reducere pe distanța prevăzută pe legitimația de călătorie, ce a servit la ducere.

Nu se admite întreruperea călătoriei, nici la ducere, nici la înapoiere.

In cazul când se întrebuințează trenul rapid la ducere, costul tichetului se va plăti integral.

La înapoiere vor fi scutiți de plata tichetului pentru tren rapid pe baza pașaportului și a legitimațiilor arătate mai sus, numai călătorii care vin din străinătate în vagoane directe.

Luni se va face reînoirea consiliilor comunale

Circulara ministerului de interne către primari și prefecți

Ministerul fiind întrebat cum trebuie de procedat cu tragerea la sorți, în cazul când un consiliu județean sau comunal, este compus din consilieri aleși pe mai multe liste, aparținând la diferite grupări politice, a trimis o circulară tuturor prefecturilor și primăriilor prin care le aduce la cunoștință că tragerea se va face potrivit instrucțiunilor date de noi cu ordinul No. 268 din 9 Ianuarie 1937, completate cu următoarele lămuriri:

Tragerea nu se va face pentru fiecare listă sau grupare politică în parte, ci dintre toți consilierii aleși, deci se va pune într'o urnă buletinele cu numele tuturor membrilor consiliului în care vor intra inclusiv primarul, ajutorii de primar și membrii delegațiunii consiliului respectiv (la municipi și județe) și toți ceilalți consilieri indiferent de lista pe care au fost aleși sau gruparea politică ce reprezintă și din totalul lor se trag la sorți jumătate.

Din acest sorț ar putea să înceteze mandatul de 3 ani al consilierilor dintr'o singură grupare politică și dacă sorțul a hotărît astfel se va executa întocmai.

Această tragere nu are loc în viața consiliului decât o singură dată dela alegerea consiliului și anume la împlinirea celor trei ani dela constituirea consiliului ales.

In vitor, fără tragere la sorți, consiliul se reînoește prin expirarea mandatului de 6 ani al consilierilor.

Aceste fiind explicațiunile dat în această privință, ministerul a cerut să se ia măsuri de executare în acest fel.

Circulara ministerului adaugă că aceste lămuriri au fost date tot pe cale de circulară și d-lor primi-președinți ai tribunalelor.

Doleanțele absolvenților școlilor industriale

O delegație s'a prezentat ministerului muncii

La ministerul muncii și ocrotirilor sociale s'a prezentat d-lui prof. I. NISTOR o delegație a conducătorilor absolvenților școalelor industriale, în frunte cu d-nii ing. BUJOIU DIMITRIU, AL. SAMOIL și DAN.

Delegația a subliniat greutățile pe cari le întâmpină în propășirea lor liceele industriale și a arătat cum la aceste școli se face o adevărată educație națională elemetnelor venite să învețe un meșteșug.

Pe de altă parte, delegața și-a expus punctul de vedere cu privire la concentrarea fondurilor necesare „Creditului meșteșugăresc", invederând că fondul industrial urmează să servească la utilarea liceelor industriale.

D. minstru NISTOR și d. secretar general PETRE ALEXANDRESCU-ROMAN au asigurat delegația de întregul concurs al ministerului, care nu urmărește decât același țel: promovarea breslei meseriașilor.

Instanțele judecătorești vor avea localuri încăpătoare și higienice

Timbrul judiciar va aduce 100 milioane lei anual

După cum se știe, sistemul taxelor benevole inaugurat de d. dr. Valeriu Pop pe când era ministru de justiție, pentru a salva situația mai mult decât lamentabilă a locurilor judecătorești, nu a dat rezultatele scontate.

Deaceia, noul ministru de justiție, profesorul Mircea Djuvara, a înlocuit acest sistem, dovedit defectuos și puțin elegant pentru prestigiul magistraturii, cu un sistem mai practic și mai ușor de contabilizat.

Sistemul taxelor benovole a fost înlocuit cu sistemul timbrului judiciar.

Această schimbare a fost legalizată pe cale de decret-regal.

Timbrul judiciar înființat prezintă două mari avantaje, fără a greva justiția, care într'un stat de drept trebuie să fie la îndemâna celui mai umil cetățean.

In primul rând, timbrele sunt mici: de 2, 3 și 5 lei. Iar apoi ele nu se aplică decât la tribunale, Curți de apel și Casație. Judecătoriile de ocoale, instanțe unde norodul vine să-și găsească dreptatea, sunt exceptate dela dispozițiunele acestei legi.

Și în fine sistemul timbrelor judiciare permite o evaluare mai mult sau mai puțin exactă a veniturilor și deci și o contabilizare mai ușoară a fondurilor.

In felul acesta și scopul pentru care a fost instituit timbrul este realizat și punga cetățeanului chemat în pretoriul justiției este menajată. Prestigiul justiției și necesitatea ca dreptatea să fie cât mai ieftină au fost, astfel, menajate.

Trebuie să remarcăm cu acest prilej că atât barourile cât și justițiabilii nu au făcut cea mai mică opunere față de hotărârea ministerului de justiție. Atât barourile cât și justițiabilii au înțeles necesitatea ca instanțele judecătorești să funcționeze în localuri încăpătoare și proprii chemării lor. Și nu au făcut nici o opunere. Dimpotrivă, au dat tot concursul lor. Deși a trecut aproape două luni dela aplicarea decretului în chestiune și rezultatele s'au dovedit excelente. D. George Sescioreanu, secretarul general al ministerului de justiție, care a pus și pune multă inimă în această chestiune, de importanță vitală pentru bunul mers al justiției, poate să fie mulțumit.

Ion Muche

De închiriat

prăvălie pentru Coloniale cu edecuri, vad vechi pusă la poziție. Preț convenabil doritori a se adresa în Str. Dumitru Ruse Nr. 23.

O plângere a invalizilor de război

O numeroasă delegație de invalizi de război s'au prezentat la ministerul sănătății și au înmânat un memoriu, cu sute de semnături, d-lui secretar general I. Gane.

In memoriu se arată, că la spitalul I.O.V. deține un loc de medic, fără concurs, d-ra dr. Paraschivescu.

Dar, nu numai atât.

D-ra dr. Paraschivescu, așa susține semnatarii memoriului, ar avea o atitudine pe care nu o merită acei ce, din nenorocire, au nevoe de un sprijin medical.

Evident, ministerul sănătății trebuie să cerceteze numaidecât dacă d-ra dr. Paraschivescu, în adevăr, fără să aibă concursul legal, deține un post de medic, și dacă se poartă cu pacienții așa cum pretinde delegația.

Pentru inimile caritabile

Mihai Joița, de 70 ani, fiind bolnav de 2 ani de zile, din care în ultimul timp a dambla gît de o mână și un picior, și neavând nici un ajutor de nicăieri, roagă pe bunii creștini să-l ajute cu ce o crede de cuviință.

Fundătura Băcănău nr. 9, prin Ferentari, București.

Capitol și Roxy: Boccacio jurnal Eclaire

DIN COLECTURA
Gheorghe Stănoiu
au eșit eri:
Lei 500.000 cu No. 12596 S. 1
Lei 250.000 cu No. 226131 S. 1
Lei 200.000 cu No. 26000 S. 1
100.000 cu No. 189.795 S. 1
100.000 cu No. 1189
50.000 cu No. 273.980
50.000 cu No. 296.727
50.000 cu No. 53.671
și alte numeroase câștiguri. 1

Fiecare tragere a Loteriei de Stat înseamnă pentru
COLECTURA AURORA
un nou succes.
La tragerea clasei a 3-a AURORA a plătit jucătorilor ei, următoarele câștiguri importante:
Lei 1.000.000 cu Nr. 114.824 seria 3-a anexă
vândut prin sediul Cluj
„ 50.000 cu Nr. 273.980 seria 1-a anexă
vândut prin sediul Brăila.
„ 50.000 cu Nr. 273.980 seria 2-a anexă
vândut prin sediul București
Deasemenea, AURORA a plătit numeroase câștiguri mici în toate orașele țării.

La 15 Ianuarie Colectura
MERCUR
a făcut încă o serie de oameni fericiți
între numeroasele câștiguri ieșite la clasa 3-a, anunță:
LEI 50.000 cu Nr. 63.940 seria 1-a matcă
vândut prin sediul ARAD
LEI 50.000 cu Nr. 296.727 seria 2-a anexă
vândut prin sediul TIMIȘOARA 24
precum și numeroase câștiguri mai mici

Pe urmele iudei

Avutul județului Sălaj
încăput pe mâna jefuitorilor

Prefectul județului a distrus cinci limusine în trei ani
Profitorii avutului județului și al Statului

Zalău. — *Multe guverne s'au perindat până azi la cârma Țării, dar în nici unul nu s'a găsit un om mai risipitor și mai nepăsător pentru averea județului ca actualul prefect de Sălaj, MIHAIL GURZEU. Era un avocățel destul de sărăcuț ce-și târa viața pe culoarele judecătoriei din Simleul-Silvaniei, și numai soarta a făcut să-l arunce în brațele fericirei, să fie prefect și să uite cine a fost.*

GOANA DUPĂ AVERE

Incăpând pe mâna d-lui MIHAIL GURZEU averea județului, primul gând i-a fost să impace spiritele din partid. Bugetul județului l-a distribuit la acoliții lui.

Intravilanele le-a impărțit drept locuri de case la nepoți și frați. Ajutoarele de boală la fel pentru plimbări în regiuni climatice pentru aceiași nepoți și frați, iar cu adevărat cei bolnavi zac fără ajutoare murind în mizerie. Economii peste economii — zice d. prefect — ca să se poată plăti nevoile județului și aceste economii trebuie să le tragă din salariile funcționarilor neplătindu-le chiria și altele cine știe de când.

FERMELE STATULUI DESFIINȚATE ȘI CUMPARATE DE NEAMURI

Ferma Statului dela Hidig una dintre cele mai frumoase ferme din Ardeal — care pe timpul erei maghiare făcea cinste unei adevărate agriculturi raționale,— acuma a fost desființată sub pretextul că nu este rentabilă și rea gospodărie românească infructându-se însă din ea soacra, soția, verișoarele, nepotii și frații prefectului, fiecare luând câte o bucată bună de câteva jugăre pe preț de expropriere de câteva sute de lei și vânzând-o mai departe cu 15-20 000 lei jugărul. Rezervele de Stat dimprejurul Careilor n'au rămas pustii îngrijindu-se d. prefect să-și colonizeze frații, desi de meserie comercianți din SatuMare. Cu ocazia cumpărării de Camera agricolă a județului Sălaj o moșie la comuna Panic, n'a uitat ca să nu-și cumpere și d. prefect și președinte la Cameră, o pădure de peste 150 jugăre. La fel un castel dela un conte. La fel o moară pentru care pe toate morile din jur le-a făcut comerciale ca la a lui să curgă apă cât de multă. Un castel între Măgura Simleului făcut recent în stilul unei cetăți medievale. Două case în Simleul-Silvaniei, o vie, o moară de apă unde prinde pește cu dinamită și în fine câte altele, pe care le vom descrie cu altă ocazie, înfloresc avuția d-lui MIHAIL GUREZU dela venirea sa la prefectură până astăzi.

PLIMBARILE AU DISTRUS CINCI MAȘINI ALE JUDEȚULUI

Când a venit la prefectură deja de câteva zile era cumpărată o mașină nouă. Cu plimbările zilnice Zală-Simleu, a fost distrusă în cinci luni. Mașina serviciului technic la fel, apoi altă mașină cu radio cu care a făcut deosebită plăcere populației din Zalău să audă zilnic radio Budapesta. Altă mașină cumpărată recent la serviciul technic a soției d-lui Gurez, care face pe șoferul, precum și mașina Camerei de agricultură și chiar multe mașini de piață angajate în contul prefecturei au târît trei ani de zile familia Lobontiștilor și a lui Gurezu prin toată țara românească și prin străinătate. Toate cheltuelile de benzină, uleiu, reparații fără excepție le suportă prefectura, bonurile fiind date în interes de serviciu. Peste 3 milioane lei costă județul Sălaj prezența d-lui MIHAIL GUREZU ca prefect. Am scăpa ieftin dacă sumele risipite și jaful făcut s'ar mărgini numai în cât am arătat dar surpriza populației o să fie după plecare dela guvern când se vor da în vileag fapte pe care analele județului Sălaj nu le-au mai înregistrat niciodată.

Știm că de altfel d. prefect nu prea are curajul răpunderii — un fapt petrecut în materie de falsuri — pentru care a fost atacat în ziarul „Universul" și pentru care a avut obrăznicia să improcesueze ziarul și ca apoi să se facă de batjocură să-și retragă denunțul. Ne-ar plăcea dacă ne-ar provoca d. prefect să putem face dovadă în toate acuzațiile. Nu rămânem aici încă, vom mai publica și altele.

Marian D. Bonovici

Organizarea partidului „Statul Iudeu" din România

Un nou mijloc de propagandă comunistă. Jidanii sunt înarmați și poartă uniforme. Cum se repartizează fondurile sioniste, adunate „benevol". Național-țărăniștii și „statul iudeu". Ordine secrete date de soc „Mercaz".

Dispozițiunile cuprinse în comunicatul celor 15 organizații jidovești, cari reprezintă Kahalul Mondial în România, *sunt cifrate, de aceea probabil n'au fost înțelese în întregime. Ne permitem deci ca, în marginele putinței noastre, să dăm lămuriri asupra rostului acelor dispozițiuni spre a se convinge — întâi guvernul și d. Iuca și apoi țara întreagă — de groaznica primejdie a jidanilor pe pământul nostru, udat cu sângele moșilor și strămoșilor noștri.*

Mai întâi să se știe: organizațiunile jidovești, în general, au caracter secret; nici o autoritate românească nu cunoaște adevăratele taine ale jidanilor, cari se ascund în dosul unor firme nevinovate. Corespondența dintre diversele organizațiuni are caracter secret și, de cele mai multe ori, se trimite cifrată, spre a nu da nimic de bănuit dacă ar cădea în mâinile autorităților.

COMUNICATUL KAHALULUI

Oridecâte ori se simte nevoia, KAHALUL DIN BUCUREȘTI care este în strânsă legătură cu reprezentanții *Kahalului Mondial* și care are sub ordine Kahalurile regionale *(Cernăuți, Timișoara și Chișinău)* dă cuvânt de ordine tuturor jidanilor, prin așa zisele lor organizațiuni naționale jidovești.

Ordinul, dat sub formă de comunicat, ca un răspuns guvernului — IN SPECIAL MINISTERULUI DE INTERNE — la oprirea adunării de fonduri, fără autorizație specială, are un înțeles mult mai complicat și mai grav decât pare.

Astfel, cele 15 organizațiuni semnatare, sunt Kahalul Central din București, în ședință plenară; organizarea tineretului sionist în KKL (KEREN KAYEMETH LEISRAIL N. R.) nu este altceva decât COMSOMOLUL bolșevic (organizația tineretului comunist); „conlucrarea" înseamnă ședință cel puțin odată pe lună, unde se citesc ordine și instrucțiuni sosite dela Komintern; „BIGROMI" înseamnă membru activ al Comsomolului (comsomol); „CARNETUL DE AUTOCONTIGENTARE" este registrul în care se trec sumele colectate benevol; „RAPORTUL LUNAR" înseamnă raport de întreaga activitate pe frontul comunist, nu numai în legătură cu fondurile sioniste; „IEȘIREA LA ACHȘARA", înseamnă absolvirea școalei de COMSOMOL și declararea în stare de a lucra, în mod sigur, sub răspunderea directă a Comisariatului General; „comisariatele" sunt organizațiile Kahalului (Kahalul Central, Kahalele regionale din Cernăuți, Timișoara și Chișinău); „HALUȚZIMII", despre cari se spune — de ochii lumii — că se îndeletnicesc cu lucrarea pământului în vederea plecării în Palestina, sunt acea ceată de „PIONI" care este instruită pentru adunarea de fonduri și, mai ales, pentru a face propagandă comunistă la țară; muncitorii sunt organizați cu scopul de a fi la îndemână când ar fi cazul de greve generale, etc.

Mai sunt și alte dedesupturi pe care nu le-am putut descifra.

PARTIDUL „STATUL IUDEU"

Ca să vedeți până unde merge obrăsnicia concetățenilor noștri jidani și mai ales cât de indolente sunt autoritățile noastre, vă arătăm cum s'a constituit *„partidul de guvernământ „STATUL JUDEU" din România"* și care-i sunt metodele de luptă.

Anul trecut, printre jidani, s'a ventilat ideia înființării unui partid pur jidovesc. După mai multe conferințe ale *Kahalului*, jidovimea *— indiferent dacă este sau nu înscrisă în partidele noastre democrate —* s'a constituit în partidul „STATUL JUDEU", cu sediul în București și cu secțiuni regionale și comunale.

NAȚIONAL-ȚARANIȘTII ȘI STATUL IUDEU

Din fondurile, ce se adună în mod ilegal — căci nu posedă nici o autorizație prealabilă — Centrala „MERCAZ" repartizează o importantă sumă „pentru instruirea tineretului și procurarea mijloacelor tehnice de luptă"

Majoritatea membrilor acestui partid, pentru a putea activa mai „comod", sunt înscriși, în acelaș timp, în partidul național-țărănesc (un fel de fuziune secretă între național-țărăniști și „statul judeu" — bravo cărdășie!).

Acest partid nu este altceva decât UN COMISARIAT COMUNIST, care, sub o formă deghizată, activează pentru biruința COMINTERNULUI, în România, spre a se ajunge la un guvern „ROMANESC" în frunte cu cine știe care jidan.

Toate ordinele și instrucțiunile acestui partid, sunt secrete sau cifrate, după cum am mai spus.

Iată unde am ajuns. O țară românească, cu regim constituțional, să fie invadată de fel de fel de formațiuni iudeo-comuniste, fără ca autoritățile constituite să reacționeze! ? Ce rușine națională!

Trezi-i-vă măcar în ceasul din urmă, domnilor politicieni, care v'ați cocoțat — prin furt și slugărnicie — la conducerea unui popor prea răbdător, prea bun. Nu lăsați să cadă blestemul unui neam întreg asupra capetelor voastre!

Sergiu Florescu

La un liceu din Alba-Iulia
un jidan predă limba română

La Alba-Iulia funcționează ca profesor de limba și literatura română jidanul IANCOVICI CORNELIU. Cum o fi ajuns jidanul acesta profesor în cetatea lui Mihai Viteanul, nu știm.

Destul că toți cei ce simt românește în acest oraș sunt indignați de prezența lui la catedra pentru cunoașterea limbii române.

Cum, domnule minsitru al educației naționale?

Nu s'a putut găsi pentru această catedră un român?

Cerem domnului ministru Angelescu să găsească o „formulă" pentru a scoate dela catedră pe acest străin de simțirea și limba românească.

Demnitatea și bunul simț nu pot fi terfelite tocmai în cetatea Alba-Iuliei, simbolul unității noastre naționale.

Rușinea aceasta trebuie neapărat spălată prin îndepărtarea lui Iancovici dela catedră.

Ar fi singura măsură capabilă să pună capăt indignării românilor din Alba-Iulia.

Un învățător din jud. Buzău,
în stare de ebrietate, provoacă scandal la o serbare culturală

In seara zilei de 6 Ianuarie a. c., soc. culturală *„Amicii satelor"* din comuna *Lipia, județul Buzău*, a organizat o serabre culturală în saloanele școalei primare comunale cu scopul ca fondul strâns să se adauge la suma necesară ridicării unui monument în amintirea eroilor campaniei 1916-1918, pentru care societatea amintită se străduiește de multă vreme.

Pe la orele 2 noaptea s'a năpustit în școală învățătorul C. Petrescu, în copmletă stare de ebrietate, vociferând și insultând pe toți cari veniseră să-și dea obolul lor pentru memoria celor cari ne-au întregit hotarele. Ceva mai curios este faptul că directorul acelei școli, d. C. Ștefănescu, tot așa de turmentat de băutură, s'a solidarizat pe deplin cu învățătorul scandalagiu, deși d-sa în calitate de director al acelei instituții avea imperioasa datorie să evacueze imediat pe dascălul Petrescu. Se vede însă ca la mijloc este o strânsă prietenie între cei doi apostoli sătești, căci în loc să procedeze așa cum îi stătea bine unui director de școală și în special unui adevărat român, ambii au evacuat sala într'un potop de mahalagisme.

Atragem atenția ministerului educației naționale asupra acestui regretabil fapt și cerem ca acei învățători să fie pedepsiți, deoarece pe lângă trista dovadă că nu-și înțeleg misiunea, informatorul ne spune că C. Petrescu participă regulat la jocurile de noroc încetățenite în cârciumile satului, ceeace îi scade prestigiul în fața celor simpli

Convocarea adunării generale
a „Sindicatului ziariștilor români"

Adunarea generală anuală a „Sindicatului ziariștilor din București" este convocată pentru Duminică 31 Ianuarie 1937, ora 9 dimineața, în sala de festivități a palatului sindicatului din b-dul Carol No. 7 cu următoarea ordine de zi:

1. Darea de seamă de activitdtea morală și materială din anul 1936. (Descărcarea comitetului de gestiunea sa pe anul 1936);

2. Discutarea și votarea proectului de buget pe anul 1937;

3. Alegerea a trei membri în comitet în locul d-lor: Al. Săndulescu, M. Conitz și Gh. A. Mitache al căror mandat a expirat, precum și alegerea a trei cenzori și a trei membri supleanți în juriul de onoare;

4. Alegerea de noui membri în sindicat;

5. Diferite chestiuni.

Candidaturile pentru locurile vacante de membri în comitet, de cenzori și de membri-supleanți în juriul de onoare, precum și cererile de inscriere de noui membri în sindicat, însoțite de actele și dovezile că întrunesc condițiunile statutare de admitere, se vor depune de solicitanți la sediul sindicatului, la secretariat, B-dul Carol 7 colț cu str. Gogu Cantacuzino 2, până cel mai târziu la 28 Ianuarie 1937. Peste această dată nu se mai primește nici o cerere de candidatură.

In cazul când la această primă convocare nu se va întruni majoritatea membrilor înscriși, conform art. 11 din statute, adunarea generală anuală se va ține Duminică 7 Februarie 1937, orele 9 dimineața, în acelaș loc, cu aceeași ordine de zi, cu orice număr de membri prezenți.

D-nii ziariști cari solicită înscrierea în sindicat, vor depune odată cu actele și suma de lei 2.034 (două mii treizeci și patru) fără de care cererile nu vor fi luate în considerație de comitet.

ARO: Sissy cu Grace Moore

Informațiuni

❖ **SAMBATA 23 Ianuarie ora 5 d. a. va avea loc în sala Dalles a VII-a conferință experimentală organizată de „Pro-Arte" și consacrată muzicei poloneze.**

D. George Cocea, directorul Conservatorului „Pro-Arte" va vorbi despre muzica poloneză.

Programul muzical va fi interpretat de d-na Madeleine Cocorăscu, și d-nii Paul Jelescu și Alex. Teodorescu.

❖ *DIRECȚIUNEA comercialului c. j. r. face cunoscut că biletele de dus și întors se eliberează dela stațiile cari deservesc comunele rurale la stațiunile care deservesc comunele urbane din cuprinsul județului indiferent de distanța precum și la comunele urbane din afară de județ, însă pe o distanță maximă de 60 km.*

❖ MÂINE, Duminică 17 cor., vor conferenția la Frăția Misionară „Patriarhul Miron": pr. Dumitru Popescu, pr. Gh. Dem. Ciocan, diacon Gh. V. Nițoiu, d-nii: Toma Culea și Vasile Vlădoianu din partea echipelor misionare studențești. Ședința se începe la ora 3 jum. d. a., în pavilionul „Regal" din Parcul Carol (Expoziție).

❖ **ASOCIAȚIA Licențiaților Academiilor Comerciale și Industriale (A. L. A. C. I.) dă un select bal sub patronajul d-lui dr. C. Angelescu, ministrul Educației Naționale, în seara zilei de 23 Ianuarie a. c., în saloanele Athenée Palace.**

❖ *D. CONST. MIHALOPOL, sub directorul administrației comerciale a porturilor și d. ing. Teodoru, dela S. M. R. s'au întors ieri, dela Copenhaga, unde au putut vedea lucrările de construcție al celor două vapoare poștale comandate de statul român la șantierele „Burmeister et Wain".*

Delegații români au cerut direcției șantierelor accelerarea lucrărilor de construcție a celor două vapoare.

❖ *IN URMA hotărîrii luate de consiliul Asociației Naționale a Ziariștilor Români Creștini, în conf. cu art. 30, 33 și 38 din statute se încunoștiințează pe această cale toți membrii Asociației, că până la data de 15 Februarie — având deci termen de o lună — să-și plătească cotizațiile la sediul Asociației din Str. Brezoianu No. 3, spre a putea lua parte la adunarea generală ce va avea loc în ziua de 7 Martie 1937.*

Comitetul precizează, pentru știința tuturor, că nici un membru în restanță cu cotizația nu va putea lua parte la adunarea generală.

❖ Gruparea „REACȚIUNEA" va ține mâine, Duminică 17 Ian. 1937, orele 10 dim., în sala Blănaru, șoseaua Pantelimon 209, o mare reuniune muncitorească.

Va conferenția d. ing. **Gh. Gh. Chelaru** despre mișcarea de redresare a muncitorimii române: **REACȚIUNEA.**

Vor lua cuvântul delegații lucrătorilor reacționiști din următoarele întreprinderi de Stat și particulare: **C. F. R., P. T. T., Arsenalul, U. C. B., Malaxa, Lemaitre, Pirotechnie, Abator, etc.**

Dela „Clo-Clo" și „Sylvia" nu a mai fost Martha Eggerth atât de fermecătoare ca în „REGINA VALSULUI"

Astăzi are loc la cinema Trianon o nouă premieră a fermecătoarei vedete și cântărețe Martha Eggerth.

„Regina Valsului" filmul în care o vom revedea, această divină interpretă are o acțiune vivace, acaparatoare de humor, și frumusețe, răspânditoare de excelentă bună dispoziție. Desfășurându-se în mare parte la o reședință princiară, filmul a fost înscenat într'un cadru de somptuos lux, care păstrează totuși o nuanță de subtilitate și de rafinată eleganță.

Rolul unei tinere artiste care cucerește intreaga curte prin farmecul și drăgălășenia ei, este interpretat de Marta Eggerth, care are prilejul să desfășoare în intreaga gamă a variatului ei talent în interpretarea unui personagiu care strălucește de viață de tinerețe și de frumusețe. In clipele când iterpretează melodiile de rafinată inspirație ale filmului, Martha Eggerth fascinează nu numai eroii de pe ecranul animat ci și publicul care are prilejul să asculte interpretarea ideală și perfectă a fiecărei arii.

Pe lângă calitățile muzicale ale filmului, trebuie să însemnăm pe cele ale fotografiei, de o rară frumusețe picturală.

Rare ori ne-a fost dat să vedem un film european la care să se fi dat o importanță atât de mare fotografiei. Deasemeni producătorul filmului, reputatul Bruno Duday a insistat enorm asupra ansamblului, care s'o înconjoare pe Martha Eggerth. Marea vedetă are drept partener pe Johannes Heesters, junele prim care s'a afirmat atât de repede și de categoric pe firmamentul ecranului european, iar mai departe găsim în distribuție nume de seamă ca: Otto Tressler, Rudolf Klein Rogge, Alfred Abel, Hans Richter, etc.

„Regina Valsului" filmul a cărui premieră are loc astăzi pe ecranul cinematografului TRIANON, va reface cu siguranță enorm prestigiul filmului european, pe care-l va repune pe picior de egalitate cu realizările americane.

Români Creștini!

In str. Teleorman Nr. 7, prin Ferentari, se află femeia Burian Veronica, fiind bolnavă de tuberculoză, văduvă și cu doi copii. Roagă inimile miloase să o ajute cu cât îi lasă inima.

Intâmplări din Capitală

UN STUDENT UCIS INTR'O INCAERARE

In noaptea de 13 Ianuarie s'a încins o încăierare crâncenă între studenții din cămniul ilfovean din str. Matei Voevod.

Au fost răniți mai mulți studenți, chiar și portarul căminului care a încercat să împăciuască pe combatanți s'a ales cu câteva răni destul de grave.

Cel mai grav rănit dintre toți a fost însă Grigore Marin, student în teologie, care a fost lovit în cap cu o sapă. Studentul rănit a fost apoi internat la spitalul Cantacuzion din str. Lahovary, însă din cauza rănilor neîngrijite la timp a încetat azi din viață.

Autoritățile au reușit să identifice pe criminal. El a fost arestat aseară.

In interesul cercetărilor, numele lui se ține deocamdată în secret

Cadavrul a fost trimis la institutul medico-legal pentru facerea autopsiei.

SINUCIDERE IMPRESIONANTA

Tânăra Stella Constantinescu în etate numai de 16 ani, fiica d-lui Petre Constantinescu, taxator la vama Giurgiu ,a venit de câteva zile la niște rude.

Dela sosirea ei, Stela a manifestat tot timpul o stare de surescitare nervoasă și deosebită depresiune morală.

Eri după amiază plecând dela locuința rudelor și ajungând la bariera din calea 13 Septembrie și mergând înainte pe terasamentul liniei ferate, s'a oprit așteptând trecerea automotorului.

La trecerea automotorului No. 9016 care face cursa București-Giurgiu, tânăra fată s'a aruncat în fața lui. Roțile automotorului trecând peste trupul nefericitei sinucigașe, l-a transformat într'o massă informă de carne sângerândă.

Autoritățile anchetatoare sosite la fața locului au găsit aproape de locul dramei o sticluță goală de spirt denaturat, pe care Stella l-a băut înainte de a-și pune în aplicare funesul ei act.

In poșetă s'a găsit o scrisoare a sinucigașei, care explică motivul și hotărirea sa de-a muri.

Cadavrul a fost transportat la morgă.

HOȚ DE MAGAZINE ARESTAT DE POLIȚIE

Poliția judiciară a Capitalei a arestat pe cunoscutul hoț anume Haim Bercovici zis Hari, care în tovărășia concubinei sale Margareta Micloș a săvârșit mai multe furturi la magazinele din Capitală.

Femeia fiind dispărută n'a putut fi încă arestată.

Haim Bercovici mai este urmărit cu un mandat de 135 zile închisoare corecțională.

Hoțul a fost înaintat parchetului.

FUNCȚIONAR NECINSTIT

In urma reclamației făcută de comerciantul Ilie Popa din str. Regală No. 4, prin care arată că vânzătorul său de prăvălie Ion Căruntu, originar din com. Ilovăț-Mehedinți, a dipsărut din serviciul său cu o importantă sumă de bani.

După multe investigații făcute de poliție, funcționarul incorect a fost descoperit și arestat în com. Ocnița-Dâmbovița, unde s'a ascuns la un frate al său.

Asupra lui Ion Căruntu s'a mai găsit încă o parte din banii furați, cari au fost restituiți păgubașului.

Fiind adus în Capitală a fost înaintat parchetului.

Țara și „Porunca Vremii"

Continuăm a publica numele bunilor români, cari au răspuns apelului nostru pentru 10.000 de abonamente și cărora le mulțumim călduros.

Sold preced. 2.224.700

Coralia Vasilescu, învățătoare, Covurlui	1000
Dronea Gheorghe, secretar, Arad,	400
Lillia M. Isvoranu, Mehedinți	300
Liviu Pincu, av., Timiș-T.	200
Constantin Datculescu, inv., Vlașca	150
Diodor Todea, preot, Turda	150
Iulian Traian Ciurescu, Timiș-Torontal	150
N. P. Dinu, comerciant, Roman	150
Pavel Vitan, preot, Caraș	150
Ioan Demian, inv., Bihor	100
Vasile St. Vasile, preot, Ilfov	100
Grigore Motomancea, preot, Gorj	100
Aurel Condrea, avocat, Constanța	100
St. Roane, Romanați	100
Gheorghe Teodor, Turda	25
Ilie Opresicu, inv., Romanați	25
Vasile Brâncuși, Romanați	25
Toma I. Andrei, Romanați	25
Constantin Dumitrescu Vâlcea	100
Cuharov Constantin, Hotin	25

Total general lei 2.028.075

Corespondența redacției

PLUT.-MAJOR - Bazargic. — Vă scrim așa fiindcă nu v'am înțeles numele. Mulțumindu-vă călduros pentru bunile sentimente manifestate, vom căuta ca suma trimisă să ajungă cât bai degrabă unde trebue.

I. OPREA învățător Trei-Scaune. — Vom căuta pe cât va fi posibil să soluționăm cazul cât mai fericit.

A. FRÖHLICH-Loco. — Adu-ne documentele cât mai neîntârziat. Vom publica.

In marea Colectură
BANCA ROMÂNĂ DE COMERȚ
au eșit astăzi
1 MILION
cu No. 53584 S II
100.000 cu No. 65739 S. I
100.000 cu No. 189795 S. II
100.000 cu No. 229668 S. II
50.000 cu No. 8717 S. II
50.000 cu No. 53671 S. II
50.000 cu No. 136728 S. I
precum și numeroase alte câștiguri.
33

Colectura OFICIALĂ
și a Oficiilor Rurale P. T. T.
Continuă seria fericită inaugurată, oferind și de data aceasta jucătorilor ei câștiguri mari.
La tragerea clasei 3-a dela 15 Ianuarie, au ieșit următoarele mari câștiguri:
Lei 250.000 cu Nr. 226.131 seria 2-a anexă vândut prin Oficiile Rurale P. T. T.
Lei 50.000 cu Nr. 136.728 seria 3-a anexă vândut prin Oficiile Rurale P. T. T.
Lei 50.000 cu Nr. 136.728 seria 2-a anexă vândut prin sediul București — Oficiul Corp. Didactic
Lei 50.000 cu Nr. 43.187 seria 1-a matcă vândut prin sediul Cluj
Lei 50.000 cu Nr. 43.187 seria 2-a matcă vândut prin sediul Cluj

COLECTURA NAȚIONALĂ
DACIA
COLECTURA NOROCULUI
Ca tragerea dela 15 Ianuarie a dovedit șanse de care se bucură, distribuind jucătorilor săi următoarele câștiguri mari:
Lei 100.000 cu No. 189.795 seria 3-a anexă vândut prin sediul Botoșani
„ 100.000 cu No. 229.668 seria 3-a anexă vândut prin sediul Brăila
„ 100.000 cu No. 65.739 seria 2-a matcă vândut prin sediul Botoșani
„ 50.000 cu No. 8.717 seria 1-a matcă vândut prin sediul Arad
Precum și numeroase câștiguri mai mici 8

Doliul generației legionare și al țării întregi

Două pierderi ireparabile: Ion Moța și Vasile Marin. Din temnițele românești la mormântul din Spania. Biografii cari cinstesc amintiri. Cei ce-au căzut uciși de gloanțele vrăjmașe, pășesc în rând cu cei ce au rămas

Inmărmuriți de durere, cu sufletele cernite, stăm încă sub povara năprasnicei vești, ce a cutremurat un neam căruia Voia cea de nepătruns a Proniei cerești, și-a răpit pe doi din cei mai buni fii a săi.

La ceasul acesta, din fundul Moldovei și până sub meterezele Parângului, din codrii Silhui ai Maramureșului și până sub piscul înzăpezit al Retezatului, din satele fârșerote ale Cadrilaterului și până sub coama crenelată a Bihariei, s'a răspândit, fulgerată de durere, trecerea în veșnicie a luptătorilor pentru Cruce,

Există încercări cari îți răvășesc gândurile, încercări pe cari le înfrunți însă cu bărbăție. Sunt pierderi pe cari un neam în frământarea lui mereu primenitoare de energie, le suportă ca pe o fatalitate.

Dar sunt și clipe în care ți se pare că soarta nu știe să-și drămuiască neîndurarea.

Isbit în plin, neamul românesc încearcă, azi când vitregia istorică îl apăsa mai greu ca oricând, una din acele pierderi cari sunt de neînlocuit.

De sub năvala gândurilor noastre furtunatece din tainițele inimei care a bătut în unison cu a lor, se desprind luminoase, în plină apoteoză, figurile care pășesc de acum în legendă ale lui ION MOȚA și VASILE MARIN.

Țara, a cărei dragoste i-a însoțit atunci când porniseră să ducă în Spania luptelor fratricide și a bisericilor batjocorite de comunism, îmbărbătare și ajutorul brațelor lor călite la focul reînviatei virtuți romane, țara aceasta în care se reîntorc epopeic pe scut, depune pe sicriile lor învălite în tricolorul îndoliat, jerba din florile atât de rare ale recunoștinței, de a fi reabilitat în fața latinității eterne.

Fiul Ardealului luptător

Orăștia!

Focar de românism dârz, cu pulsații cari reamintesc că aici aproape a fost cândva Sarmisegetuza lui Decebal, a cărui mândrie dacică, i-a arătat în clipa supremă, calea onoarei pe care peste un mileniu va călca și Ionel Moța.

Aici în Orăștia aceasta, peste care s'a rostogolit neputincioasă furia hunică a opresorilor de ieri, a cunoscut din copilăria sa trăită într'o frenetică învolburare naționalistă, toată vicisitudinea istorică prin care s'a strecurat neamul său.

Părintele Ion Moța. Un capitol de luptă pentru apărarea unui românism primejduit în însăși ființa lui.

Preotul Ion Moța, verigă în lanțul împilărilor ardelene.

Amvonul-tribună, epitrahilul-stindard, iar Scriptura îndemn, iată întreita ipostază în care a cunoscut Ardealul, pe cel care a dat viață lui Ionel Moța, carele a primit din mâna tatălui său torța pe care a purtat-o asemenea alergătorului olimpic nestinsă până pe marginea proaspătului mormânt din Spania.

Ionel Moța a prins să descifreze buchile și să slovenească bogata revărsare a sufletului patern, din coloanele „Libertății, foaia care se identifică, cu însăși aspirațiile clocotitoare ale unui Ardeal oprimat.

„Libertatea" — ce nume sugestiv și răscolitor de doruri ce nu se pot mărturisi, — ziarul care a vegheat neadormit destinele unui popor de iobagi, mângâietoarea în ceasuri de restriște a țărănimei ardelene, a botezat în duhul care a îmbărbătat generația eroică a Ardealului martir pe Ionel Moța.

Intre redacția „Libertății" și cazematele Seghedinului ori temnița Vațului, nelegiuirea ungurească scurtase distanța.

Smuls din pragul Sfântului Altar, atunci când înălța fierbinte rugă celui ce cu dreapta Sa ne-a ocrotit, Părintele Moța, n'a crâcnit, n'a stors între pleoape lacrima slăbiciunei celei trecătoare, căci în sufletul Cucerniciei-Sale, își făcea tot mai scânteietoare loc, convingerea, că munca sa cea fără preget, își va găsi în fiul său, desăvârșirea.

In Orăștia, care păstra trează amintirea falnicului cuib dacic din apropiere, a crescut călindu-și voința și oțelindu-și brațul Ionel Moța, sărutat azi pe frunte de veșnicie.

Intre o mamă iubitoare, cu asprimi de matroană romană și cu duioșii, cari au trecut integre în bogăția de simțire a lui Ionel Moța și între un tată, ce a văzut în poporul ardelean familia sa, frunzărind colecția „Libertății" care și-a încetat apariția după întregirea hotarelor și în nepăsarea unora, începe Ionel Moța să simtă harul chemării de îndrumător al unei generații, a cărei sinteză viețuindă a devenit apoi.

Moța pedepsește păcatul de moarte al trădării.

Și rămâne să ispășească fără judecată o vină, pentru care un neam îl idolatriza.

La 26 Sept. 1924, jurații Ilfovului, județul pe care l-a redeșteptat peste un deceniu la românism Vasile Marin, se rostesc și ei impresionant, condamnând prin verdictul lor trădarea și redând neamului, care îi pregătise cununa biruitorului, pe Ionel Moța.

Anii trec, dar Ionel Moța îl subordonează parcă răsmiriței sale interioare.

Ca soldat, Ionel Moța — care venea precedat de prestigiul său câștigat cu grele jertfe în luptele studențești — a fost o fală a Școlii Militare de Infanterie din București.

Model de punctualitate, de disciplină, de rapiditate în execuție, inițiativă și mai presus de toate de camaraderie, Ionel Moța, Șeful promoției anului său, lasă la plecare aceleași regrete, cari l-au însoțit pretutindeni pe unde trecerea sa a fost o binecuvântare.

CRESC ARIPILE VULTURULUI

1927. Anul în care ia ființă Legiunea.

8 Noembrie 1927, zi în care săcușorul cu pământ, ce simbolizează legătura cu glia strămoșească frământată cu sânge, este prins de Căpitan la gâtul lui Ionel Moța, săcușor pe care l-a mângâiat cu nădejdile lui și care îl duce cu el în fața Celui la a cărui judecată se înfățișează cu vrednicie.

Copiii lui Ion Moța: Mihai și Gabriela

In anul acesta Ionel Moța pășește în fața Altarului, alături de d-ra Iridenta Codreanu, sora Căpitanului.

Căsătoria aceasta a fost dăruită de Dumnezeu cu prunci frumoși, Mihail și Gabriela, de 9 și 7 ani, cuminți și buni ca tatăl lor.

Legiunea, familia, bara și condeiul, iată îndeletnicirile lui Ionel Moța.

Traducerea și comentarea „Protocoalelor Înțelepților Sionului" după ediția franceză a lui Roger Lambelin, au adus o prețioasă contribuție la cunoașterea problemei jidovești, necunoscută până la apariția acestei cărți de căpătâiu, în toată hâda ei goliciune.

Ionel Moța, care în epoca dela 1927 la 1933, n'a dat un pas înapoi dela postul de onoare pe care i-l încredințase Căpitanul și dragostea, dar și recunoașterea de către camarazi a atât de des verificatelor lui merite, a primit din partea studențimei române modestul omagiu al președinției de onoare a „U.N.S.C.R.".

In 1935, luptătorii generației de la 1922 constituiți în asociație, pentru a perpetua un cult care a cunoscut nenumărate sacrificii, se bucură de nesperata onoare de a avea ca președinte activ, pe cel adormit întru Domnul, în tranșeele dela Mahadahonda.

Acesta este înodat adeseori, firul vieții atât de bogate în faptă și gând românesc a lui Ionel Moța.

Biograful său de mâine, are sarcina ca din fragmente să reconstituie viața de rectitudine a lui Ionel Moța.

Piatra de hotar a unui neam

Absolvent de liceu, Ionel Moța își îndreaptă, cum era și firesc, pașii spre Universitate.

10 DEC. 1922 avea să însemne pentru neamul acesta începutul regăsirii lui.

Ionel Moța se găsea la Cluj. In orașul nemeșilor cari îi împilaseră părinții.

Asista, transfigurat la cea mai hotărîtoare dintre bătăliile neamului său sortit pare-se doar iobăgiei.

Adolescentul care asistase la ultimele svârcoliri ale uneia, se aruncă cu toată ardoarea tinereții lui maturate de frământări sufletești, în vâltoarea celeilalte.

Mi-a fost dat să trăesc și eu, alături de el, zilele în care mi-s'a părut că prin glasul său tună toate vrerile și toate durerile românești.

In sala a IV-a a Universității din Cluj, respectul și dragostea studențimei ardelene reclamă la postul de grea răspundere al președinției centrului studențesc „Petru Maior" pe Ionel Moța.

Ionel Moța, președinte al Centrului studențesc „Petru Maior" iată cel mai ales omagiu pe care și l-a adus ei însăși studențimea clujană.

Desbaterile prezidate de Ionel Moța, s'au impus chiar și adversarilor.

Cultura lui profundă, verbul înaripat, ținuta academică în discuție, calități cari s'au valorificat apoi până la sublim în fața barei, dar mai ales strânsa lui logică, au făcut ca despărțirea lui de un mandat pe care i-l încredințase unanimitatea studențimei clujene, să pară asemenea pierderilor de neînlocuit.

IN VALTOAREA LUPTELOR

1923, linie adânc crestată în conștiința generației care la 10 Dce. 1922, a împărțit lumea românească în două. Deoparte cei hotărîți și capabili să înfrunte dușmanul, de alta lașii și uneltele plătite ale judeo-masoneriei.

Politicianismul care se vrea eternizat în turpitudine, încercuiește ca întotdeauna tot mai afirmat în crez românesc, mișcare a studențimei noastre.

Campaniile unei prese, redactate în „românește", gândită talmudic și inspirată din hrubele masonice, revarsă în valuri de cerneală calomnia și insulta peste ceiace neamul acesta socotea drept avantgardă a conștiinței lui.

O mână de voinici, desprinși parcă din baladele ce cântă vitejia străbună, strânși pumn și gata să isbească așa precum lovește numai maiul răzbunărilor istorice, se rupse bucuriilor tinereții și stă gata să înfrunte pedeapsa grea.

La 8 Oct. 1923, Căpitanul și nedeslipit de el, frate dar și subaltern, Ionel Moța trec pragul Văcăreștilor, între ale căror ziduri se împreună sufletește cu sabia de foc a Arhanghelului Mihail.

Cel adormit într'u Domnul pe pământul Spaniei, a văzut închizându-se poarta grea a Văcăreștilor după el în ziua de 8 Octombrie 1923 și n'a zărit prin zăbrele decât un petec de cer, până la 26 Septembrie 1924.

In ziua de 29 Martie 1923, Ionel

Legionarii Ion Moța și Vasile Marin au căzut în crâncenele lupte din fața localității MAJADAHONDA, în ziua de 13 Ianuarie.

Ionel Moța a fixat toate gândurile generației legionare

IN LEGIUNE, în a cărei ierarhie, rezultantă a muncii și a jertfei, fusese înălțat la gradul de comandant al Bunei Vestiri.

Pentru legionari figura lui apare ca o axă. El a fost coloana vertebrală a mișcării legionare, care nu s'a frânt decât atunci când moartea și-a clamat prerogativele.

Ionel Moța a fixat toate gândurile generației legionare în formele atât de vii ale inteligenței și scrisului său, cu puteri de exteriorizare nebănuite.

Dintr'u începuturi la postul de onoare, rostogolite peste el toate prigoanele, trecând în 1933—1934 prin cazematele Jilavei și participând la procesul istoric al „Gărzii de Fier" Ionel Moța, însemna materializarea perfecției legionare, pentru a cărei modelare definitivă a ostenit atâta Căpitanul.

Legiunea pierde în Ionel Moța, tot ce avea mai reprezentativ, alături de Căpitan.

Dar nu noi, suntem cei chemați să privim pe Ionel Moța, sub unghiul disciplinei și al jertfei legionare.

Pe El, îl va judeca istoria neamului pentru a cărui reabilitare, s'a dat de bunăvoie, jertfă.

UN OM cu infinite resurse de bunătate, de neîntâlnită delicatețe și de afectuoasă devoțiune, nu putea fi decât un soț exemplar și un tată inegalabil.

Familia lui Ionel Moța, a fost icoană asemenea casei bătrânești din Orăștie, a cărei patriarhalitate l-a însoțit pretutindeni.

La bară Ionel Moța a împletit talentul nativ al pledantului cu puterea de analiză a juristului.

PUBLICISTUL IONEL MOȚA a făcut adesea din condeiu, spadă.

Cultura sa variată și sistematică a imprimat scrisului său acel farmec pe care nu-l are decât proza ziariștilor de rassă.

Breasla noastră îl revendică și pentru ea. Ca să se roage pentru păcatele ei, el cel care n'avea nevoe de purificare.

Cel căzut glorios sub cerul livid al Spaniei, și-a risipit cu dărnicie rodul gândurilor sale în coloanele „Libertății" din care a învățat să citească și să-și iubească nația, în „Axa", „Vestitorii", „Cuvântul", „Pământul strămoșesc", „Cuvântul Argeșului" și „Porunca Vremii", ziare pe cari colaborarea sa le-a cinstit.

Dar Ionel Moța, a scris ce-a realizat într'o operă publicistică mai consistentă.

„Cranii de lemn" lucrarea sa capitală, sinteză a frământărilor generației sale ce s'a vrut a desăvârșitorilor întregirii, trece prin bogăția ei de identic și prospețimea formei, dincolo de putința noastră de recenzare.

Cum se intră în legendă

Pe cărările veșniciei, Ionel Moța calcă în pas aspru, având la dreapta sa pe VASILE MARIN.

Camarad dintr'o bucată, așa precum o cere dogma ce nu cunoaște ocolișuri a legionarismului.

VASILE MARIN intră în legiune în primele rânduri cu fermitate, cu intima convingere că numai aici poate sluji neamului așa precum cerea jăratecul sufletului său.

A purtat Vasile Marin cu el întotdeauna și a topit în toate actele lui, ceva din svonul luncilor vâlcene, a căror mireasmă a sorbit-o în noi și care i-a fost călăuză în viață.

Premiant al liceului „Șincai" din București, doctor în drept laureat al Facultății juridice din București, Vasile Marin a fost unul din elementele de creștet ale mișcării legionare.

Lucrarea sa de doctorat, tratând despre „Fascism" a fost elogiată de comisia de examinare.

Șef de promoție al Școlii Militare de Infanterie, Vasile Marin cade ostășește sub cutele tricolorului pe care l-a dus cu mândrie ca talisman în Spania și în zăngănit de arme, cari prevestesc că jertfa lui nu va rămâne inutilă.

Avocat în plină ascensiune, pledoariile lui Vasile Marin, porneau ca o apă domoală, care începe să se bulboneze până se inspumă.

Minte ascuțită cu receptivități unice, dublată de un discernământ rar, bara pierde și prin Vasile Marin, una din nădejdile ei cele mai dârze.

In ogorul publicisticei Vasile Marin, rămâne pentru multă vreme fără succesor.

Vigoarea argumentației, succesiunea mereu crescândă a ideilor și fraza de o robustețe cu adevărat legionară, asigură lui Vasile Marin un loc proeminent în antologia scrisului românesc.

Articolele sale cari au văzut lumina tiparului în „Axa", „Cuvântul", „Vestitorii" și „Cuvântul Argeșului", rămân norme de conduită pentru oricine se încumete să scrie legionărește.

Au trecut și peste Vasile Marin, prigoanele. A cunoscut și el comandantul legionar care se duse se apere Crucea într'o țară reîntoarsă la păgânism, umezeala celulelor Jilavei.

De-acum pornit pe calea cea fără reîntoarcere, Vasile Marin care lăsă în urma lui o soție, neprețuită tovarășe și camarazi nemângâiați dar mândri de jertfa lui, intră și el în Panteonul morților celor fără de asemănare ai românismului.

Ion Moța și Vasile Marin, mucenicii cei mai de curând ai Mântuitorului, au primit odată cu cununa martirajului, veșnicirea bravurei lor legionare.

Sguduiți, ne gândim la scrisoarea lui Moța, adresată Căpitanului, în care asemenea unor legate testamentare, se desprind îndemnuri în cari pulsează marea lui iubire pentru Legiune.

Căzuți pe pământ străin, dar înfrățit întru latinitate și creștinism cu țara ai cărei aleși fii au fost, jertfa lor, picurii lor calzi de sânge amestecați în țărâna Spaniei, vor încolți pentru ca să răsară din ei, spada cea de foc care va apăra dincolo de Pirinei, altarele de profanare și pe credincioșii lor de urgia comunistă.

Țara întreagă a pus zăbranic. Dacă nu la porți, în inimi. Doliul acesta mut, are ceva din resemnarea legionară.

A cărei elocvență este una cu jertfa lui Ion Moța și Vasile Marin, căzuți pentru Cruce și latinitate, departe de țara care așteaptă ca măcar trupurile lor ciuruite de gloanțe, să-i sfințească din nou glia.

Victor Medrea

Un Mausoleu Eroilor Naționali

Recunoștința țării pentru Ionel Moța și Vasile Marin

Sângle lui Ionel Moța și al lui Vasile Marin, vărsat pe pământul Spaniei înebunite de bolșevism, a cutremurat și a pus în picioare întreaga țară. România afirmă astfel prin doi fii de elită a ei, hotărîrea de nezdruncinat a unui neam, de a trăi în credințele naționaliste și creștine, în cari și-a văzut împlinite toate idealurile și în care simte că trebuie să-și înfăptuiască pe deplin rosturile istorice pe care le are în lume.

Țara care, prin oficialitatea ei inconștientă, l-a prigonit și întemnițat pe acești doi eroi naționali, are azi o sfântă datorie: nu numai să se reculeagă adânc, dar să arate sensibil semnele unei pioase și veșnice recunoștințe acelora cari s'au jertfit pentru Patrie, pentru naționalismul și creștinătatea ei.

„PORUNCA VREMII" — hotărîtă să ducă până la capăt, cu ori ce jertfe, această datorie de recunoștință — ia inițiativa ridicării unui Mausoleu acestor doi eroi, ca și acelora cari vor avea să înscrie în viitor, cu prețul vieții lor, o jertfă pentru naționalismul și creștinismul acestei țări.

„PORUNCA VREMII" îndreaptă deci apelul ei către Țară să-și dea tributul recunoștinței ei. In acelaș timp face o chemare simțirii Românești, să vină, prin câțiva reprezentanți ai ei, într'un comitet, care să se ocupe cu ducerea la bun sfârșit a tuturor lucrărilor pretinse de ridicarea acestui Mausoleu național.

Chemarea noastră n'o adresăm însă, și de astă dată, numai țării sărace, nevoiașe, care a jertfit din puținul ei, la orice apel al nostru. Gândul nostru se îndreaptă spre Românii cu stare, cari nu trebuie să uite că sunt beneficiarii unui stat național și creștin, care mâine, în lipsa unui eroism naționalist, s'ar putea prăbuși, atrăgând, după el, prăbușirea fiecăruia dintre noi.

Să lăsăm deoparte ori ce preocupare sau dispută personală sau de partid. Actul de recunoștință pe care îl cerem țării este o manifestare de solidaritate, de însuflețire și de simțire românească, pe deasupra ori cărei politici.

Țara trebuie să ridice lui Ionel Moța și lui Vasile Marin, ca și tuturor acelora cari se vor înălța în fresca marilor eroi ai Patriei, un Mausoleu. Țara trebuie deasemeni să ajute familiile acelora cari au murit pentru Patrie.

Cerem contribuția tuturor. Cerem să se deschidă toate pungile. Să se deschidă mai ales larg pungile acelora cari au și cari n'au dat nici odată un leu pentru marele suflet al națiunii.

Din sumele cari se vor strânge în acest „FOND NAȚIONAL" se va pune la dispoziția „Legiunii" sumele de cari mai au nevoe pentru aducerea în țară a scumpelor trupuri neînsuflețite ale eroilor morți în Spania. Deasemeni sumele pentru ajutorarea familiilor legionarilor morți. Restul va servi la ridicarea Mausoleului.

„Porunca Vremii" subscrie pentru acest „Mausoleu al Eroilor naționali și pentru ajutorarea familiilor acestor martiri ai Națiunii" suma de lei 10.000 (zece mii). Așteptăm ca Țara să răspundă unanim acestei chemări.

PORUNCA VREMII

Subscrierile pentru aducerea în țară

a rămășițelor lui Ion Moța și Vasile Marin

In urma apelului lansat de d. Corneliu Zelea Codreanu, pentru strângerea fondurilor necesare aducerii corpurilor neînsuflețite ale lui ION MOȚA și VASILE MARIN, s'au colectat ieri aproape 300 mii lei.

Azi de dimineață, subscrierile au continuat chiar cu mai multă însuflețire decât ieri, întrucât au început să vină și contribuțiile din provincie.

Dat fiind că în scopul pentru care s'a lansat apelul, e nevoe de peste un milion lei, lista va rămâne deschisă și în cursul săptămânii, iar unitățile legionare din întreaga țară vor face cât mai multe colecte.

SUMELE SE TRIMIT LA SEDIUL LEGIONAR, IN STRADA IMPRIMERIEI Nr. 3, BUCUREȘTI.

Cu ocazia acestei subscripții s'a realizat, în chip cu totul surprinzător și o impresionantă demonstrație de adeziune a opiniei publice românești, la marele doliu legionar.

La sediul din strada Imprimeriei, atât ieri, cât și azi dimineață, a fost un adevărat pelerinaj de persoane și personalități cari până acum păstraseră cea mai strictă rezervă față de Legiune.

Marele doliu legionar a sguduit întreaga lume românească, fără deosebire de clasă socială și el a răzbătut până și în inimile zăvorite și dușmănoase până acum, ale oamenilor din partidele aflate în adversitate cu „TOTUL PENTRU ȚARA".

Cuvintele testamentare adresate părinților săi de neuitatul Moța, prin scrisoarea publicată ieri de ziarul nostru, se dovedesc mai mult decât profetice.

„Biruința morală pe care noi o vom câștiga în Spania, — CU ORICE JERTFE — va fi mai mare pentru lupta națională, spune Moța, decât tot ce am mai putea face în restul vieții noastre, ba și dincolo de ea... Acesta este adevărul".

Un fapt de o semnificație cu totul excepțională, în această ordine de idei, este participarea muncitorimii din Capitală la doliul legionar.

Apelul Căpitanului pentru colectă a apărut prima dată în ziarul nostru, la ora 4 d. a.

Ei bine, la ora 7, muncitorii din Capitală — și se știe că această clasă socială duce totdeauna lipsă de bani — adunaseră peste 30.000 lei pe cari i-au remis sediului legionar printr'o delegație de lucrători dela tramvaie, atelierele Grivița, Malaxa și dela alte uzini.

Sumele colectate ieri au fost trecute pe 20 de liste, în cari întâlnești nume de persoane a căror publicare ar constitui un capitol surprinzător.

Puțini sunt acei cari vor să treacă sub anonimat.

Cu toate rezervele și adversitățile trecutului, lumea românească a fost atât de impresionată de pierderea lui Moța și Vasile Marin, încât acum manifestează fățiș.

Listele de subscripție vor mărturisi, în momentul potrivit, deslănțuirea celui mai impresionant fluid de simțire românească, dela Unire și până azi, prilejuit de marele doliu legionar.

Pentru a ilustra și mai bine acest val de sentimente unanime, vom menționa cu toată recunoștința, numeroasa participare a militarilor în pelerinajul dela sediul legionar.

ADUCEREA RAMASITELOR CELOR DOI EROI

D. general Cantacuzino-Grănicerul, însoțit de d. ing. Virgil Ionescu, comandant legionar, au plecat azi dimineață, la ora 9.20 cu Simplonul, pentru a aduce în țară rămășițele celor doi eroi.

D. general Cantacuzino va cere audiență la Paris d-lui Daladier, ministrul de război al Franței, solicitând transportarea rămășițelor peste teritoriul francez și eventual înlesniri tarifare de transport.

D. general Cantacuzino și însoțitorul său vor trece din Franța în Spania prin Irun, apoi de aci vor merge la cartierul general din Salamanca, în fine se vor îndruma spre frontul Madridului, pentru îmbarcarea rămășițelor.

Drumul înapoi va fi făcut prin Franța, Germania și Polonia.

Căpitanul a intervenit la generalul Franco, pentru a înlesni misiunea d-lui general Cantacuzino.

Pentru a înțelege adevăratul și întregul sens al sacrificiului lui Ion Moța, facem atenți pe cititorii noștri să recitească scrisoarea adresată, de pe frontul Madridului de marele dispărut, părinților săi, scrisoare publicată în numărul de ieri al „Poruncii Vremii".

La aceasta adăugăm că Moța a lăsat la plecare, în mâinile d-lui prof. Nae Ionescu, o scrisoare testamentară adresată Căpitanului, cu mențiunea de a fi înmânată celui în drept după moartea sa.

Din ambele documente se desprinde clar că Moța s'a dus în Spania cu scopul precis de a se jertfi pentru ordinea morală creștină.

Nu vom împieta — dându-le în vileag — asupra dispozițiilor testamentare ale lui Moța, cari după moartea lui au devenit un patrimoniu exclusiv al Căpitanului.

Vom sublinia totuși că, prin aceste dispoziții marele dispărut a înțeles să lase un testament moral și politic aceluia cu care se înfrățise acum 17 ani pe vecie.

„MOR CORNELIU. MOR FERICIT PENTRU HRISTOS ȘI LEGIUNE", astfel se încheie testamentul lui Moța.

I. D.

Tipografia ziarului „Universul" str. Brezoianu

Girant responsabil Gh. Dumitrache

P. C. S.

6 pagini 3 lei

ANUL VI, No. 629 Luni 18 Ianuarie 1937

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

... ASOCIAŢIUNII ... SIBIIU

Porunca Vremii

TRIBUNĂ ZILNICĂ DE LUPTĂ NAŢIONALĂ ŞI CREŞTINĂ

La riscul nostru, la jertfa noastră din dragostea pentru Hristos, vom fi fericiţi a afla că şi ai noştri iau parte prin bărbăţia de a trece prin câteva zile grele, şi a nu ne lăsa copleşiţi căci ar părea că ne-au făcu să uităm datorinţa noastră către Dumnezeu, în al cărui obraz se trage azi cu mitraliera, şi datorinţa faţă de Neamul nostru a cărui soartă atârnă şi ea atât de mult de lupta hotărîtoare care se desfăşoară azi în Spania...

ION I. MOŢA
(In ultime scrisoare către părinţi)

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituţii şi sprijinitori; Lei 800 pentru oraşe; Lei 600 pentru sate. Se primesc şi abonamente pe 6 şi 3 luni

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii şi Cecuri poştale (CEC) astfel: ABONAŢII PENTRU CONTUL 1224; DEPOZITARII „ „ 10405

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI I, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcţie, redacţie 4.1853; Ad-ţie, publicitate 4.1852

LOGICA POLITICA ŞI GUVERNUL DE MAINE

— Naţional-ţărăniştii s'au exclus definitiv dela succesiunea liberalilor. D-rul Lupu la guvern? Iată anarhia! Dorinţa ţării conştiente: un guvern de intransigenţă naţională. Satana n'a fost încă definitiv înfrânt. Vom avea un guvern de dreapta, dar mai puţin rigid. De ce are mai multe şanse un guvern al „Frontului Românesc". Ce aşteaptă ţara dela d. Alex. Vaida Voevod. Ce trebuie însă să înţeleagă şi mai ales de ce anume trebuie să-i fie teamă d-lui Vaida Voevod: calul troian al fripturiştilor internaţional-ţărănişti! —

de Dr. ILIE RĂDULESCU

De aproape o lună de zile, din clipa în care d. Tătărăscu a anunţat retragerea guvernului la primăvară, Sărindarul judeo-comunist a luat, par'că foc. Toată ziua, de dimineaţa şi până seara, KALMAN BLUMENFELD în „Dimineaţa" ori în „Adevărul" sau ALBERT & EMIL HONIGMANN-FAGURE în „Lupta", nu sunt chinuiţi decât de-o singură obsesie: „constituţionalitatea"... „logica implacabilă ..", imperativul, de neînlăturat fără o adevărată catastrofă pentru ţară, al succesiunei la guvern a partidului internaţional-ţărănesc.

Mărturisesc că, dacă mă revoltă obrăznicia Braucrilor şi Paukerilor de a se amesteca în treburi cari ne privesc exclusiv pe noi, Românii, simt totuşi o adâncă compasiune pentru svârcolirile, pe cât de spasmodice pe atât de inutile, ale acestor bandiţi ai tiparului, cari, în definitiv, îşi prevestesc sfârşitul. Iuda, cu instinctul de conservare al şobolanului în panică, îşi dă seama că singura lui salvare nu este decât în... gaura unei guvernări internaţional-ţărăniste. Guvernare care — cine ştie! — „ar putea să însemne pentru Izrael chiar mai mult decât o salvare, poate haosul pentru această Românie şi implicit triumful judeo-comunismului pe aceste meleaguri, stăpânite azi din ce în ce mai mult de huligani".

Şi-atunci toate bateriile Sărindarului bolşevic au fost scoase în bătaie, cu o singură lozincă: „D. ION MIHALACHE LA PUTERE! Cu ori ce preţ, cu ori ce sacrificii! Altfel se prăbuşeşte ţara"! *(Se dă peste cap, mai bine zis, Izrael). O ploaie de argumente, toate fără cel mai elementar substrat logic, juridic sau moral, s'a revărsat, în consecinţă, asupra ţării. Ba că, partidul naţional ţărănesc are cei mai mulţi reprezentanţi în Cameră (inexact, fiindcă grupările naţionaliste la un loc au mai multe mandate); ba că, la ultimele consultări electorale, naţiunea s'a pronunţat pentru democraţie; sau, în fine, că politica externă a ţării, nu îngădue nici o aventură hitleristă sau fascistă (aşa le place jidanilor să boteze naţionalismul românesc)!!!*

PIEIREA TA PRIN TINE IZRAELE! — uitarea, adică, de sine a jidanilor, merge până acolo, încât

„Regele *— scrie Kalman cu r mic în „Adevărul"* — nu poate să înlăture dela guvern forţa puternică a partidului naţional-ţărănesc, câtă vreme statele importante din Europa sunt guvernate de democraţii naţionale".

ACELEAŞI OBRAZNICII CA ACUM 17 ANI

Dealtfel Kalman, vorbind aşa, nu săvârşeşte pentru prima oară o neruşinare. Din contră. Urmărind obrăzniciile actuale ale Braucrilor, în presa din Sărindar, am chiar impresia că citesc „Adevărul" de acum 17 ani, din timpurile sumbre şi anarhice ale toamnei lui 1919, când zilnic găseai tipărit, în aceiaş maculatură a Paukerilor astfel de pasagii odioase la adresa marelui Suveran, întregitor de ţară: Ferdinand I-iu:

...„Regele continuă să săvârşească greşeli cari nu vor putea să nu se resfrângă dureros asupra Ţării şi asupra viitorului însuşi al Coroanei.

...„Regele s'a constituit încă de acum patru ani prizonier în mâna unei plutocraţii şi a unei dictaturi deghizate.

...„Regele este avertizat... Dacă nu reintră în legalitatea constituţională, care îl obligă să nu se departeze dela soluţiile fireşti ale crizei de guvern, naţiunea este în drept, cu toată hotărîrea să-şi revendice pe orice cale prerogativele de cari a fost samavolnic deposedată..."

Exact ca acum 17 ani vorbeşte Kalman azi. Numai că nu şi-a găsit nici azi Omul, cum nu l-a întâlnit nici la 1919, în Regele Ferdinand, care după ce întregise România, nu putea El singur — Suveranul Brav şi Loyal — s'o arunce în braţele comunismului şi steagurilor roşii, aşa cum pretindea Iuda şi cum se lăsa dus de nas d-rul Lupu.

Dela Ion Mihalache la a doua Spanie

Dar să-l lăsăm pe Kalman să plângă pe ruinele falimentului ţărănisto-comunist în România şi să răspundem, mai curând, întrebării, pe care bunul simţ românesc a lichidat-o, de altfel, mai de mult. Anume: DE CE S'AU EXCLUS NAŢIONAL-ŢARANIŞTII DELA SUCCESIUNEA LIBERALILOR?

Ia, închipuiţi-vă dvs. Români şi Romance, ori care dintre dvs., că v'aţi găsi în situaţia de a fi astăzi che- mat să rezolve criza de guvern ce se deschide peste o lună, două, trei! Ce trebuie să aibă mereu prezent dinaintea ochilor,

In primul rând: VIITORUL STATULUI, DESTINELE NEAMULUI PESTE CARE DOMNEŞTE. In al doilea rând— şi nu în mai mică măsură: STRALUCIREA, TARIA DE GRANIT, forţa morală din ce în ce mai nediscutată,

Aceasta nu din egoism — deşi este ridicol să nu presupui oriunde o subiectivitate — cât mai ales din însuşi adevărul limpede ce se impune oricărei conştiinţe, la noi mai cu seamă,

Şi atunci, spuneţi-mi? Ori care dintre dv. , puteţi face din internaţional-ţărănişti guvernul ? Da sau ba!? Eu pretind că nu se va găsi nimeni cu judecată în ţara aceasta care să facă un raţionament deosebit de acesta:

NEBUNIA UNEI GUVERNARI ŢARANISTE...

Haideţi să tragem cu buretele peste tot dezmăţul moral şi peste tot haosul politic al precedentelor două guvernări internaţional-ţărăniste. Să zicem adică şi noi ca prietenii actualului şef al ţărăniştilor: „cu ce este vinovat Mihalache c'au fost proaste aceste două guvernări, în cari primul cuvânt l-a avut fie d. Maniu, fie d. Vaida, fie, în intermezzo-ul dintre ei, d. Mironescu.

Să zicem şi noi la fel şi să mergem chiar mai departe cu generozitatea. Adică să spunem: spre deosebire, de cele ce afirmă „Indreptarea" *d-lui Mareşal Averescu (care râde ironic* „la pretenţia d'a ajunge prim-ministru a unui învăţător, care a mai şi dezertat dela catedră, de dragul politicii") *noi care credem că ţării acesteia de ţărani nu i-ar sta rău, chiar dacă ar avea ca preşedinte de consiliu, un simplu ţăran, dar unul, bineînţeles, de bun simţ ca Moş Ion Roată de odinioară, nu vedem de ce d. Mihalache, ostaş vrednic în timpul războiului n'ar putea să fie şef de guvern.*

Ne oprim însă aci spre a ne întreba: este d. Mihalache acelaş ostaş din transee de acum douăzeci de ani, ţăranul imaculat, care văzându-şi ţara în primejdie sare acum din bârlog şi pretinde s'o cârmuiască pentruca s'o îndrepte pe calea destinelor ei istorice? Dar eu mă mir cum d. Mihalache (căruia eu cu foarte multă largheţă nu i-am tăgăduit, odată cu simpatia mea personală, bunul simţ de care gâlgâe satele noastre) nu-şi dă seama de ridicolul la care se expune şi d-sa şi oricine i-ar încredinţa în aceste vremuri tulburi guvernarea ţării!! Este cu putinţă azi o guvernare a d-lui Mihalache? Dar bine, asta ar fi CU ADEVARAT O NEBUNIE!

Domnule Mihalache, iartă-mă, dar dă-mi voe să-ţi spun pe şleau, groaza care mă cuprinde la acest gând: în trei luni de guvern Ion Mihalache, România devine o a doua Spanie. Nu-ţi fac, d-tale, personal, o acuzare, şi, mai puţin, îmi trece prin minte, să-ţi pun la îndoială eu — d-tale cavaler al lui Mihai Viteazul — sentimentele patriotice. Dar — gândeşte-te şi d-ta — a existat şi va exista totdeauna o măsură a propriilor noastre puteri în faţa presiunii evenimentelor, adeseori mai tari decât vrerea noastră. Din această imponderabilă măsurare de forţe pot rezulta dezastre, chiar pentru oamenii de voinţă fermă, întreagă. Ce se poate întâmpla însă când MORALMENTE această fermitate de voinţă nu poate exista aşa cum nu poate să existe la d-ta, şi la partidul d-tale?

Păi bine, domnule Mihalache, cine e naiv să creadă că oricât vei vrea d-ta să ţii strâns hăţurile unei guvernări — ţara nu va aluneca, sub d-ta, spre anarhia comunistă? Guvern, dacă vei vrea să faci, sigur că n'o să-l faci decât cu d-rul Lupu! Destul c'o să-l ai în coastă pe d. Iuliu Maniu. O să-l demiţi din guvern şi-o să-l încarcerezi la Jilava pe d. dr. Lupu când ţi-o scoate steagurile roşii pe stradă şi-o fraterniza sgomotos cu Moscova?

Dar mai departe — admiţând că d. dr. Lupu IN FRAC MINISTERIAL s'o cuminţi — vei putea d-ta, scoborându-te în onestitatea d-tale sufletească, să înfigi baioneta în comuniştii Blocului ţărănesc şi muncitoresc moscovit, cari te-au votat la Mehedinţi şi la Hunedoara şi cari azi te aclamă

D. ALEX. VAIDA VOEVOD, şeful „Frontului Românesc"

pretutindeni în speranţa unui neîntârziat Front popular? Front dela care se va trece cu uşurinţă, ca în Spania, la catastrofa roşie! ? Ş'apoi ce vei face cu toţi Ghiţă Popii şi Pantelimon Halippii, cari fiecare vor autonomie provincială?

O guvernare ţărănistă este lovitură decisivă dată statului nostru naţional

De ce-am mai înşirui însă aci atâtea adevăruri, limpezi de multă vreme, pentru orice minte; o judecată intrată adânc în conştiinţa publică. O singură concluzie se impune pentru buna credinţă şi pentru speranţele efemere ale d-lui Ion Mihalache de a guverna cu partidul d-sale şi de a fi prim-ministru: DIN JOCUL TUTUROR FORMULELOR ŞI COMBINAŢIILOR CARI VOR SA IA MOŞTENIREA LIBERALIOR, SINGURA CARE SE EXCLUDE DE PLANO, SINGURA CARE NU INTRA NICI CU O MILESIMA PARTE IN ORICE CALCUL ESTE:

O GUVERNARE A D-LUI ION MIHALACHE

Eu n'am să fac ca d. Costică Argetoianu, care, cu două zile înainte de venirea la putere a lui I. G. Duca, declara în dreapta şi în stânga: „în ziua în care se va forma un guvern Duca, eu ies în pielea goală pe Calea Victoriei". *N'am nici resentimente personale pentru d. Mihalache sau pentru partidul d-sale, nici nu sunt prizonierul unei excesive înclinaţii spre ironie, care te svârle, adeseori în hazard. Conştiinţa mea pe care o simt că trăeşte cu rădăcinile adânc înfipte în realitatea intereslor permanente ale Românismului, îmi spune însă clar că: dacă d. Ion Mihalache nu-şi dă seama că o guvernare a d-sale, oricât ar da din mâini să se salveze, ar însemna valul comunist dincolo de creştetul acestei ţări, sunt totuşi, acolo unde se va rosti ultimul cuvânt, minţi luminate, cari nu vor lăsa ca acest neam să alunece în prăpastia bolşevică.*

GUVERN INTERNAŢIONAL ŢARANESC? BARICADE!

Un guvern Ion Mihalache cu comunsmul d-lui dr. Lupu în stânga şi cu „constituţionalismul" (mai bine zis cu „anti - constituţionalismul") şi regionalismul d-lui Iuliu Maniu în dreapta, înseamnă dinamitarea şi prăbuşirea ideii şi naţionalităţii noastre în România. Vă întreb pe dvs., Români şi Romance, pe oricare dintre dv.,

v'aţi lua, în aceste condiţii, răspunderea subminării şi Statului Naţional Român, prin instaurarea la guvern a triumviratului: Ion Mihalache-dr. Lupu-Iuliu Maniu, prefaţă la anarhia comunistă?

Nu, desigur. Nu există şi nu va exista nici un Român care s'o facă. Nici astăzi, nici mâine.

Dealtfel eu — în deplinătatea, până azi, a facultăţilor mele mintale — vă mărturisesc de pe acum această hotărîre: din prima zi, când, prin imposibil, se va instaura un guvern ţărănist, voi începe să-mi transform redacţia „Poruncii" în baricadă, în depozit de puşti şi de granate, pentruca să nu fiu omorât ca un laş de anarhia comunistă, în care ne va scălda pe toţi, din primele săptămâni, Frontul popular ţărănisto-bolşevic al d-lui dr. Lupu.

Cine vine totuşi la guvern!?

Internaţional - ţărăniştii lui Kaufmann sau ai lui Blank şi Auschnitt, înlăturaţi complectamente dela succesiunea liberală, întrebarea stărue: CINE VINE TOTUŞI LA GUVERN?

Răspunsul, logic, unanim, irupt din conştiinţa acestei ţări n'ar fi de cât unul singur: UN GUVERN DE CONCENTRARE NAŢIONALA; un guvern în care să-şi dea mâna tot ce este simţire românească intransigentă, hotărîtă să ia taurul izraelit de coarne şi să toarne balsam adevărat peste rănile adânci şi dureroase ale Românismului.

Este posibilă această concentrare? Este cu putinţă un front unic în care generaţia matură să-şi simtă cotul alături de cea tânără? Un bloc de simţire naţională în care Vaida Voevod la un loc cu A. C. Cuza şi Octavian Goga, cu Corneliu Codreanu şi chiar cu Mareşalul Averescu şi George Brătianu să aplice litera de evanghelie a intransigenţii programatice de-o viaţă întreagă a patriarhului A. C. Cuza.

SA LASAM ILUZIILE!

De ce ne-am fura însă căciula alimentând dorinţi, cari sunt departe de-a reprezenta măcar iluzii?

Eu am o profundă simpatie pentru d. VAIDA VOEVOD şi pentru mişcarea „Frontului Românesc" pe care o socotesc o explozie sinceră a naţionalismului tumultos, care a agitat toată viaţa leului dela Cluj; pentru d-nii A. C. CUZA şi OCTAVIAN GOGA ca şi pentru partidul naţional-creştin, din care am plecat pentru a imprima acestei tribune o independenţă de nediscutat, am nostalgia sufletului rupt, pentru o clipă, din casa părintească. Lângă inima lui Goga, la şcoala patriarhului A. C. Cuza şi în casa partidului naţional-creştin mi-am oţelit sufletul şi mi-am deschis drumurile luptei acesteia pe care o voi duce până la sfârşitul vieţii; faţă de mişcarea LEGIONARA simt legături trainice, indisolubile, de aceiaş generaţie; pentru d. mareşal AVERESCU am deferenţa masivă, din care izvorăsc deopotrivă şi simpatia şi încrederea; iar pentru tânărul om politic GEORGE BRATIANU am admiraţia pe care ţi-o impune totdeauna omul de caracter ferm, de cultură, omul care refuzând să fie grăbit, urmăreşte, mai mult decât biruinţa lui personală, izbânda unei idei: o altă faţă, din exemplarul aproape unic al acestui neam, A. C. Cuza.

Mai mult însă decât ori ce sentiment sau resentiment, eu sunt dator să înscriu aci un adevăr istoric. Dorinţei ţării de a se vedea cârmuită de un bloc de concentrare naţională, eu trebuie să-i dau acest singur răspuns: NU SE POATE! Nu e posibilă, nu numai o largă concentrare, dar nici una relativă. Nici măcar un bloc al generaţiei mature: o colaborare cel puţin Vaida-Cuza-Goga.

Sunt de vină oamenii? Da, dar mai puţin. Piedicile le opun mai mult ideile. Să ne explicăm, atât pe cât este cu putinţă:

O formidabilă forţă politică: Naţional-Creştinii

Ne vom opri mai puţin asupra grupărilor politice ale d-lor George Brătianu şi Mareşal Averescu. De ce? Pentru un motiv foarte simplu. Şi d. George Brătianu şi d. Mareşal Averescu — care a mai guvernat şi care a dat guvernările cele mai bune dela război încoace, deşi foarte scurte — au dreptul să reţină, asupra acţiunii politice a d-lor, ochiul cercetător şi atent al cronicarului politic. Pentru noi însă, care socotim că naţionalismul românesc este în primul rând antisemitism, că nu se poate rezolva nimic în această ţară, fără înlăturarea primejdiei grave, catastrofale, a jidanilor, singură mărturisirea francă şi categorică antijudaică ne face să tresărim şi să ne oprim cu interes asupra grupării politice care o face.

Dreapta noastră naţională nu poate fi decât o dreaptă antisemită. O guvernare de dreapta autoritară, care să ne ducă la o Românie a Românilor, nu poate fi dată de cât de o intransigenţă antisemită. Nemai având nimic de revendicat în afara hotarelor, toate imperativele sufletului românesc sunt a se manifesta înlăuntru. Vrem să fim repuşi în drepturile noastre de stăpâni în această ţară! Dela cine trebuie să pretindem restituirea acestei stăpâniri, dacă nu dela jidanii cari ne-au expropriat samavolnic, neruşinat, în proporţie de 70—80 şi chiar 90 la sută, în viaţa economică şi dela ori ce activitate productivă, intelectuală, spirituală a ţării?

NUMAI O INTRANSIGENŢA VEHEMENTA NE POATE IZBAVI

O guvernare, care să dea satisfacţie ţării nu poate, prin urmare, să fie decât o guvernare de intransigenţă antisemită. Există, în România, o forţă politică pe care s'ar sprijini această guvernare? Răspundem categoric: da! Este PARTIDUL NAŢIONAL-CREŞTIN.

Naţional creştinii sunt astăzi — din toate punctele de vedere — cea mai puternică şi mai bine organizată forţă politică a ţării. Nu numai moralmente, dar şi electoraliceşte. Naţional-creştinii sunt stăpâni, unanim, pe Basarabia, Bucovina şi Moldova de sus. In restul ţării, deasemeni, organizaţiile lor sunt extrem de puternice. O consultare liberă a ţării, ar da astăzi mari majorităţi naţional-creştine, pe care s'ar putea rezema o guvernare cât de curagioasă.

Din punct de vedere programatic, apoi, intransigenţa naţional-creştină ar constitui azi deopotrivă o piatră de hotar între lumea veche şi configuraţia nouă, spirituală, pe care trevuie să se clădească România Românilor. Naţional-creştinii au nu numai un program precis, adâncit în toate amănuntele lui, pentru guvernarea ţării. Aduc în toate soluţiile pe cari le preconizează, şi o notă de curagioasă intransigenţă, convinşi că numai cu realizări decisive, ţara poate să-şi vindece rănile atâtor ani de destrăbălare democratică.

Dacă ţara ar vrea să se izbăvească cu o clipă mai devreme de primejdiile cari plutesc ameninţător deasupra destinelor ei, apoi numai intransigenţa naţional-creştină, instalată imediat la guvern, ar putea s'o facă. Nu cu frica de ce va spune d. Leon Blum la Paris, nu cu teama de protestele ghiftuiţilor din interior, ţara poate să-şi dea biruinţele după cari aleargă însetoşată. Ci cu exproprierea rurală şi urbană a jidanilor,

(Continuare în pag. 4-a)

D. GEORGE A. C. CUZA trecând în revistă lăncierii naţional-creştini la Sibiu

Tragedia Românismului în propria lui Țară

Cutropirea judaică devine catastrofală. Ne transformăm în adevărat ghetto galițian. Așezări vechi Românești de câteva sute de ani au fost transformate în colonii jidănești. O situație pălmuitoare pentru demnitatea națională

Campania pe acre am deschis-o împotriva batjocorei la care elementul românesc este redus în propria lui țară, începe să ne îngrozească.

Oricât ne dădeam seama că ne aflăm în fața unei situații grave, nici pe departe nu bănuiam ca realitatea să fie atât de catastrofală.

Birourile redacției noastre au început să devină un fel de magazie de documente, tablouri, date, statistice și scrisori cari ne vin din toate colțurile țării pentrucă să ne desvăluie lucruri cari întrec prin gravitatea lor ori ce posibilitate de imaginație.

Situația care ni se înfățișează este mai mult decât dezastruoasă. Nu este vorba numai de tragedia pe care o trăește munca românească. Aceasta ar mai putea fi într'o oarecare măsură remediată.

Ne găsim însă în plină pălmuire a demnității noastre naționale.

In afară de insultele pe care în mod public — mai ales în nouile provincii — ni le aduc minoritarii, cari au început să ne repete cu mai multă obrăznicie ca în trecut: VALAHI PUTUROȘI, am ajuns aproape să nu mai îndrăznim a spune că suntem români.

Dacă ai avut blestemul să te naști român — în țara aceasta pe care cu atâtea jertfe au plămădit-o și apărat-o strămoșii noștri — riști să mori de foame, să fii alungat ca un câine din toate părțile.

Ori unde ceri să fii întrebuințat, să muncești pentru o bucată de pâine, ești întrebat mai întâi dacă ești român. Naiv crezi că afirmând că ești român, vei fi mai ușor ascultat și mai curând satisfăcut.

Îți dai seama ușor că te-ai înșelat. Răspunsul pe care îl aștepți nu mai vine. Și cum ar putea veni, de vreme ce:

La stat nu este nici un loc liber. Iar dacă au fost, ele au fost ocupate de străini.

La celelalte instituții cu caracter public sau semi public, aceiași stare de lucruri. Nu sunt locuri, sau sunt stăpâni străinii. Cum să fii numit la Reșița sau la Telefoane, când stăpân acolo este Max Auschnitt sau Kaufmann? Numiri se fac dar dintre CETĂȚENII ROMANI nu dintre români. Ceiace înseamnă numai minoritari. Cum să poți găsi o bucată de pâine la Discom (care trafichează monopolurile de miliarde ale statului) când acolo comandă Blank.

Și așa mai departe.

Intreprinderile particulare? Dar îndrăznește vreun român să intre la Banca de Credit, Banca Comercială, la Socec și Galeries Lafayette — unde Scharaga și Schwarz, nu angajează decât arareori câte o fată creștină pe care după o lună o aruncă pe stradă ca prostituată, — creștină, pentrucă dacă s'ar atinge de o evreică ar păcătui față de perceptele talmudice!? — la Astra sau Steaua, la Generala, Adriatica, Steaua Română — societăți de asigurări — etc., etc., unde românii nu apar decât sub formă... de cetățeni"?

Palme pentru demnitatea națională

Dar tragica realitate că Românul a ajuns muritor de foame în țara lui este depășită de aspectul catastrofal de înstrăinare pe care l-au luat așezările cele mai vechi românești. In deosebi ce se petrece în Vechea Moldovă a lui Ștefan cel Mare întrece orice închipuire. Basarabia, Bucovina și Moldova au înfățișare de adevărată Galiție. Sub valurile pustiitoare ale invaziei judaice, din orașele și satele noastre moldovene ca și Maramureșul din care ne-au descălicat Voevozii, a dispărut orice urmă de Românism. Nu numai că nu se mai vede nicăeri firmă românească, dar a dispărut până și limba noastră strămoșească. In atât de pălmuitoare, de masive, de intolerantă, a devenit cutropirea judaică. Iată să lăsăm vorbele și să dăm cuvântul cifrelor și datelor statistice.

Rădăuți: nici urmă de-a lui Ștefan cel Mare

Iată să înfățișem mai întâi ce se petrece într'un oraș vechi, românesc, ca Rădăuți, din dulcea Bucovină, veselă grădină:

6 SINAGOGI OVREEȘTI față de 1 biserică ortodoxă, 1 catolică, 1 evanghelică.

3 INSTITUȚIUNI DE OPERE DE BINEFACERE OVREEȘTI, nici una românească.

MEDICI: 17 străini, 3 români: Doller A., Herzberg Șaie, Krattenstein A., Preminger Ghidale, Rudich Isidor, Schimmel Wilhelm, Stern Fabian, Tamler Naftuli, VASILIU GHEORGHE, Vogel Mauriciu, Weber Solomon, Weinberg Hermann, Willenz S., ZLEPO IOAN, LUTEA GH., Schwind Oscar, Teltelbaum Sami, Hering Saul, Klein Iosif, Weisselberger S.

AVOCAȚI: 32 străini, 5 români: H. Anschel, Brender Hillel, Birckenfeld David, Chmed Ferdinand, CUCU NICU, DARIE CONSTANTIN, Drach Rudolf, Drimmer Mendel, Harth Abraham, Hilsenrad Simon, Hirsch David, HUȚULEAC ILIE, Jekeles Chaim, Ioaksohn Iosef, Kurzweil Mordco, Long Riven, Lapajowker Iacob, Lauterstein Iulius, Lecker Schaje, Leon Luttinger, Luttwak Isidor, Menczer Israel, Menkes Mihael, Nastase Erast, Patac Egon Frederic, POPESCU P. ION, Reichenberg Meier, Rosenfeld Sigmund, Schimmel Bernhard, Singer Max, Sonnenthal Karl, SPANU ONOFREI, Spitz Iulius, Stadler Rudolf, Stecker Frederich, Terner Leon, Twars Rudolf.

ARHITECȚI: 4 jidani, NICI-UN ROMAN.

A. Engster, I. Hedel, P. Ollier, Isac Rudich.

BACANII
69 străini, 4 români

Abraham Elka, Baer Simon Hersch, BODNARU ILIE, Brender Ovadie, Budiskievici Gertruda, Buller Benjamin, DANILIEVICI IOAN, Daskel Israel, Dugheana românească, Eisenkraft Elkune, Enghel Bershardt, Ester Aron, Fitzer Haim, Fraenkel Aron, Fraenkel Berl, Frankel Ianchel, Friedman Perl, Gelber Jetti, Glaser Victor, Haber Aron, Halpern Leibisch, Halpern Mali, Halus Alexandru, Halus Serafim, Hechtingher Wolf, Herer Abraham, Hirsch Benno, Hornstein Isac, Jawetz Iacob, Iablonover Feige, IORGU FLOREA, Hamil Marcus, Klueger Fani, Kramer Bernhard, Kupierberger Chaim, Landersberger Ana, Lehrer Moses, Lintz Ruchel, MANDIUC STEFANIA, Mehlovici David, Müller Efroim, Niederhofer Natan, Parolla Hudie, Peretz Haim, Pisker Schaje, Bauchbach Eisig, Rippel Menasche, Rosenstrauss Kali, Rosner David, Rosner Iuda Leib, Rubin Rifca, Rukenstein Moses Berl, Schnapp Iacob, Schoimiuk Iankel, Simader Iosef, Lobi Moses, Sonmer Solomon, Sommer et Tauber, Stemann Samuel, Sternschus Noe, Storper Herman, Truffir H., Wagner Itzig, Wasserman Alter, Weber Berl, Weidenfeld Haim, Weinstein Marcus, Winstock Moses, Wenger Iser, Wünberg Iosef.

CROITORI
34 străini, nici un român

Dombrovski Ferdinand, Donnenfeld Marcu, Ficker Moritz, Fränkl David, Gaschler Ferdinand, Guttman Maier, Hanus Herman, Hanus Ioan, Heitner Littman, Knesbach Abraham, Kolb Franz, Lefkwicz Schaje, Niederhoffer Efroim, Polaczeck Emil, Preso Iosif, Escheidt Ferdinand, Pocheidt Ioan, Rager Herman, Rauchbach I., Rippel Iosefine, Rosenblat Moses, Ronner Israel, Schauer Iuda, Schnitzer Iosnos, Schweitzer Moses, Stenzler Claskel, Winter F., Wladinger Iuda, Wladinger Moses, Bednas L., Flicker Moritz, Fuhrman Hersch, Saldinger Isac, Semaca Helene.

COMERCIANȚI DE CEREALE
18 străini, nici un român

Bernstein Abraham, Brucker Leib, Eisenthal Leib, Harnik Mendel, Hecht David, Perer Mendel, Katz Mendl, Lehrer Berl, Niederhoffer Natan, Peretz Haim, Rauchbach Moses, Siller Haim, Schächter Pratil, Shächter Samuel, Scharf Naftuli, Wassermann Calman, Wassermann David, Wassermann Leib.

COMERȚ MANUFACTURA
53 străini, niciun român

Brucker Marcus, Buchbuider Haim, Daskal et Lehrer, Dlugaci, Friedman Isac, Friedman Pinkas, Fruchter Beniamin, F. Guttmann, Hait Baruch, Halbrecht Simon, Katz Moses, Kinzbrunner Isac, Kraft și Grossman, Menczer Malka, Niederhofer N. D., Rath Berl, Rath Buco, Rath Pincas, Rubin Selig, Rückenstein Isac, Saidinger H., Schapira Mendel, Scharf Regina, Schmekler Stenzler, Schwitzer Mile, Singer B., Tanenbaum Wolf, Wachter David, Wenkert Leon, Wolf Iosef, Adelstein Samuel, Aron Chaie, Brucker David, David Marcus, Dlugacz Haim, Eisenthal Iacob, Goldenzweig Wolf, Haber Aron Leib, Hart Jetti, Katz Meschulem, Krammer Bernhardt, Melzer Gistel, Meth Iosef, Reinhold Moses, Schapira Daniel, Schmerz David, Singer Moritz, Somer Leiser, Stein Etti, Sternschuss Leib, Waechter Iosif, Weber Iacob, Weber M.

CARCIUMARI
30 străini, 1 român

Asbott Rosa, Ausländer Ester, Becher Iacob, Coroliuc Petrea, Druckman Abraham, Farkaș Iosef, Feiner Sali, Fischerische Mendel, Friedmann Iacob, Genser Jetti, Halpern D., Jäger Rosa, Jurman Eva, Klein Beniamin, Knapp Eva, Koseldorfer Ștefania, Lecker Moses, Lomoș Aristide, Mihaliuk Ambrozie, Niederhoffer A., Rudich Solomon, Segall Sisie, Steppan Cristian, TRUFIN GHEORGHE, Tvers Dorothea, Weinstein Gittel, Weschler Moses, Wolloch Sura, Wucher R., Zamkan Sarchis, Zwecher Abraham.

In Galiția sau în România?

Iată acum și înfățișarea unei comuni urbane din nordul Moldovei: ȘTEFANEȘTI, din jud. BOTOȘANI: Urmărind cifrele și numele de mai jos, ați crede că sunteți undeva prin Palestina. Nu. Sunteți în România, la Ștefănești-Botoșani, veche așezare a lui Ștefan cel Mare, azi însă sediul marelui rabinat din Moldova.

Iată ce se întâmplă la Ștefănești: O biserică ortodoxă și 4 sinagogi.

MEDICI
2 străini, niciun român

GHIORGHIU VASILE, Vecsler Iosif, Rabinovici Rașela.

BACANII
29 străini, nici un român

Bercovici Leizăr, Bobulescu Mendel, Burăh Moise, Covaliu Moise, Facler Chiva, Goldimberg Herma, Goldenberg Soma, Grimfeld Buim, Goldman Oise, Gresar Itic, Herscovici Aurel, Hascal Avram, Hascal Moise, Idelman Iancu, Iosub Leier Iancu, Lerer Ionas, Lerer Itic, Oring Iosub, Peretz Hena, Putuntelu Malvina, Rabinovici Haim, Segal Tipra, Segal Fișel, Segal Zisu, Vaisman Avram, Vendler Lupu, Vexler Moise.

BRUTARI
9 străini, nici un român

Marcovici Iosub, Berma Gherșe, Ciobotaru Iancu, David Pitariu, Grimberg Ilună, Pitaru Riven, Sin Moisa Haim, Veissman Avram, Veissman Bercu.

CARCIUMARI
10 români, 10 străini

ANTONAS COSTACHE, Binder Bercu, BONDOACA GH., Bril Saia, Con Aron, DARANGA DUMITRU, DREPTU DUMITRU, IONIU D. I., Leibovici Moritz, Rabinovici Ihel, PETCU VASILE, POTOP IOAN, Puțintelu Moise, SAVA COSTACHE, Stoleriu Piva, Stoleriu Smil, TRAIU COSTACHE, ZLATAONEANU NECULAE.

MACELARI
8 străini, nici un român

Avram Marcu, Avram Vaimer, Aronovici Bercu, Croitoru Sulim, Herșcu Iancu, Lubovici Moise, Noih Itic, Petraru Moise.

MAGAZINE DE MANUFACTURA
25 străini, nici un român

Abramovici Iosub, Berinstein Sopsa, Braun Milu, Clecner Iosif, Cohn Iancu, Dahos Marcu, Edilman Haim, Facler Iancu, Facler Malca, Grimblat Av., Gros Hana, Leibovici Srul, Medler Haim, Nach Itic, Nahberg Iancu, Rabinovici Haim, Sorf Sofia, Sor Haim, Schwartz Saia, Timeu Roza, Vaisman Haim, Vaisman Volf, Veistein Manca, Volfenzon David, Zilberman Saia.

PIELARII
3 străini, nici un român

Schwartz Herșcu, Schwartz Iancu, Schwartz Pusic.

DEPOZITE DE SPIRT
3 străini, nici un român

Baruch Iosub, But Srul, Grisoriu Gherș.

TAMPLARI
8 străini, un român

ALEXA GH., Avram Sin Smil, Cohn Sloim, Colea S., Davideanu Srul, Hafner Iosub Heinric Idel, Leizer Srul, Stoleru Burăh.

TINICHIGII
3 străini, nici un român

Lupu Leiba, Tinichigiu Nahman, Vaintraub Faibes.

DEPOZITE DE VIN
1 străin, nici un român

Baruh Iosub.

Prăpădul din Basarabia: catastrofa dela Bălți

Dar situația din Basarabia este și mai înfiorătoare.

Fără să mai adăogăm prea multe comentarii, iată vom înfățișa datele statistice catastrofale ale jalei românești din județul Bălți, una dintre regiunile socotite totuși a fi încă cele mai românești în provincia de peste Nistru.

Vom începe prin a arăta — după date ofciale, — cum este alcătuită populația orașului Bălți. O primă constatare trebuie făcută imediat. Anume că deși în județ românii trec de 80%, în oraș scad la 30%. Orașul Bălți — ca de altfel toate orașele și noufle provincii, — continuă a fi o insulă a străinismului. Insulă de supremație și de exploatare a populației românești.

POPULAȚIA JUDEȚULUI ESTE COMPUSA DIN :

Români	287.273	81%
Ruși, Ucrainieni, Armeni, Polonezi și alte naționalități	37.583	10,50%
Evrei	29.083	8.30%
Germani	1047	0.30%

POPULAȚIA ORAȘULUI BALȚI

Români	18.900	33%
Evrei	24.450	42%
Alte naționalități	14.450	25%

NICI URMA DE ROMAN, IN INDUSTRIA ROMANEASCA

In județul Bălți există 22 de întreprinderi industriale: fabrici, mori, etc.

Dintr'un tablou — eliberat de oficiul de asigurări sociale din Bălți, — rezultă că nici una dintre aceste întreprinderi nu aparține vreunui român.

21 dintre aceste fabrici sunt în stăpânirea exclusivă a evreilor. Una singură aparține unui ucrainean. Iată-i:

Fridman Soina, fabrică de uleiuri; Vollman frații, fabrică de uleiuri; Iosef David, fabrică de uleiuri; Golovatăi „Progres", fabrică de uleiuri; Bustecico Mcer, moară și fabrică de bere; „Ceres" fabrică de ulei; „Flora", fabrică de ulei; Șencher Isac, turnătorie; soc. „Mars" uzină și turnătorie; Concesiunea de apă, Pereț Herman, rafinărie de spirt; Iosef Itic, moară; „Zarojani" fabrică de zahăr și spirt; „Distribuția", distribuție de petrol; Gofter Zipa, moară; Tendler și Weinberg, moară; Dancenco Filip, atelier mecanic; Getman Aron, atelier mecanic; Lujanschi Meer, atelier mecanic; Gettman Aron, atelier mecanic; Leventol Hana, moară; Fux Sara, moară; Borș Iana, moară.

Să mai adăogăm că în personalul acestor întreprinderi nu se găsește nici picior de român? Ar fi o ironie.

Intr'adevăr la niciuna dintre aceste fabrici nu se găsește nici nu se vorbește românește.

BATJOCURA DIN PROFESIUNILE LIBERE

Situația profesiunilor libere este deasemeni catastrofală.

Un tablou certificat de serviciul sanitar al județului Bălți, ne dă imaginea reală a tragediei pe care o trăește medicul român.

Astfel, în orașul Bălți sunt:

31 medici evrei, 5 de alte naționalități și numai 13 români.

In județul Bălți:

23 medici evrei, 10 de alte naționalități și abia 6 români.

In total deci, la 88 medici, găsim: 54 evrei, 15 de alte naționalități și 19 români.

Dar batjocura apare și mai sfidătoare atunci când constatăm că în cele 16 circumscripții medicale ale județului Bălți, se găsesc numai 6 medici români. Restul de 10, sunt evrei și minoritari.

Deci în momentul în care atâția titrați români mor de foame, statul plătește într'un singur județ, 10 medici străini și numai 6 români. Adică 65% străini.

Iată care sunt medicii românescului județ Bălți:

ORAȘUL BALȚI: Dr. Eleonora Angelescu, *Antonovici Anton*, Buzenchi Emilian, Benderschi *Haim Burăh*, Buzenschi Carol, *Bolbocean Ainlendeer Basea*, Ciocan D-tru, *Cotler Matus, Crasiuc Fisel, Calic Isai, Cruti Malca, Gheselman Basea, Dați-Epștein Smil-Gheraș, Elic Emanuel, Eidelman Meer, Frenghel Isac, Golubaș Gaetan, Gurgel Leeizer, Gademan Șrul, Grobman Moise* Hancu Eugen, *Hagichiant Neculai, Imas Ludwig, Lazăr Leon, Linețcaia Sara, Lehtman Ihil.* Mihăiescu D-tru, *Marcarova Hadji Maria, Polschi Avram, Paverman David, Palarie Iosef, Petrovici Adrian, Ribacob Wolf, Silvestrovici Nil, Spaer Nahman.* Trufinescu Neculai, Uscatu Serghie, Vasiliu Ghiorghe, *Vesterman Ghitroser Ema,* Vicol Atanase, Victorian Gheteul, *Ita Siderer, Gherer, Gherș Buhbinder, Volf Pinchensohn,* Virgil Brândușanu, *Israiel Fainblat, Chesil Gherș Sclear, Matevici I. Lazăr, Zelman Fleisman.*

JUDEȚUL BALȚI: *Andrei Teșlea, Bojovscki C-tin, Breitman Simion,* Buciuscan Maria, *Bronștein Rahmil, Bronștein Grobdruc Rozalia, Cotic Soil, Craitman Echil, Colesnicov Anastasia, Cravețchi Mihail, Derinovschi Volf, Dembschi Iosef, Falicov Smaria, Gotloib Itoc, Ghelfgot Michel, Grecianic Iosef, Ghelman Iosef, Grom Leonid, Huliț Leventul Creanța, Iarugschi H., Lavrinenco-Dembschi Al., Pinchas Zaidman, Rațimor Liubov, Rudvarg Enta,* Spoială Olga, *Sipovico Valvolomei, Steinberg Mendel,* Ștefania Ioan. *Terletca Vanda,* Timpoc Gheorghe, *Vainstoc Abram, Zaharieva Claudia,* Zpaorojan Eftimie, Tbiuleac Ion, *Mirlea Rabin, Bondar Iacob, Zilberman Mordhai, Arenstein Moise, Iavorschi Boris.*

Intre farmaciști un singur român!

Din tabloul oficial al colegiului farmaceutic rezultă că:

In județul Bălți sunt 13 farmacii dintre care 12 aparțin evreilor și una singură unui refugiat rus, venit în țară la 1922. Deci 100% streini.

In oraș — Doamne, ce minune! — din cinci farmacii se întâmplă să fie și una a unui român. Restul de 4 sunt proprietatea jidanilor. Iată-le:

ORAȘUL BALȚI:

Carniol Robinovici, Isac Begun (Arendată lui Prepeliski), V. Zaleski (arendată pe sub mână, neoficial lui Gorohovski), P. Bronzon și Gh. Dălanu.

JUDEȚUL BALȚI:

A. Ghitman, S. Grunspun, A. Hirschner, E. Lerner, A. Festiner, A. Hușovincov, H. Evemina Dort, Malca Cuperschmit, Sura Glieman Grabovici, Meer Feldman, S. Pritzker, Iluna Schor și Isac Spintz.

Se înțelege că și aci — din moment ce străinii stăpânesc în proporție de 98% farmaciile — personalul întrebuințat, nu poate fi decât tot recrutat dintre străini.

Iată dovada:

Sofia Goligorski, Grobman David, M. Gerschensohn, Zeza Ioeș, Estera Rabinovici, Tepelman Haim, Blanc Avram, Finkelstein Isac, Marius Kolikman, Gorobovski Moise, Sudvarg Enea, Gutman W., Fișor I., Droiva Silberman, Siriota Ester, Herental R., Capel Gonicman, Sara Crensconța, Perla Broitman, M. Litvac, M. Solotorov, Gutman Lea și Mortco Rabinovici.

Urmările dictaturii lui Moise Zipstein

Mergând pe această cale — fără îndoială — că toate anchetele în orice profesiune sau ramură de activitate s'ar face, nu pot conduce decât la aceleași concluziuni : SUPRIMAREA ELEMENTULUI ROMANESC.

Avem în față de exemplu, tabloul avocaților din orașul și județul Bălți. Tabel tipărit de baroul local. Ce se desprinde din acest tablou? Din 111 avocați definitivi, stagiari gi apărători sunt :

45 români.

66 străini, *iar dintre străini nu mai puțin de 46 sunt evrei.*

Deci 60% străini, între cari alături de evrei, se găsesc ucraineni, armeni, polonezi, etc., etc.

Dar este interesant de observat un fenomen petrecut în utlimul timp, de când Basarabia a intrat în stăpânirea lui Moise Zipstein, care a fost — pe vremea regimului național-țărănesc, — adevăratul dictator al Basarabiei și stăpân al omului de pae Pantelimon Halippa.

De unde până la 1928 — data venirii la guvern a teroristului Moise Zipstein — județul Bălți avea:

38 avocați români și

27 avocați minoritari dintre cari 46 evrei.

Azi în 1934, după dictatura lui Moise Zipstein, înregsitrăm:

45 avocați români

66 avocați minoritari dintre care 46 evrei.

Deci în vreme ce — sub regimul lui Zipstein — numărul avocaților români a crescut numai cu 7 (șapte), avocații străini s'au înmulțit cu 39, TOȚI — IN UNANIMITATE — EVREI.

Iată acum ce se petrece și în Maramureșul de unde au pornit Voevozii. Infățișarea situației dela Sighet-Maramureș.

SIGHETUL este capitala jud. Maramureș. Are o populație de circa 28.000 locuitori.

BISERICI ȘI ȘCOLI: 1 greco-catolică română; 1 greco-catolică ruteană; 2 rom.-catolice; 1 reformată; 10 SINAGOGI și câteva case, de rugăciuni izraelite; 1 mânăstire a surorilor mizericordiene; 4 școli secundare de stat; 4 școli primare de stat; 2 româno-catolice; 1 reformată și 9 ȘCOLI ISRAELITE.

PROFESIUNILE LIBERE
19 străini, 5 români

MEDICI: Alex. Balint, Berko Astur, Kiss Leon, Kiss Tiberiu, Fisch Maurițiu, Hegyi Moise, ILEA VASILE, Junger Emeric, Kertész Iosif, Kovacs Henric, Markus Andrei, Lengyel Soma, Nador Ernic, PACURARIU GHEORGHE, POPP SIGISMUND, REDNIC IOAN, RODEAN OPREA, Rosner Isidor, Sternberg Aladar, Tarkai L., Taubkatz Ella, Wass Samoil, Weisz Desideriu, Wiener Alexandru.

MEDICI DENTIȘTI: Edenburg Francisc, Kahan Eduard, Kaufmann Alex., Klein Izrael, Rozenberg Albert, Salzberger Mencu, Gelberman Abraham, Lebovitz Pavel, Salzberger Ioachim, Gudena Ventel, Szergely Iosif.

AVOCAȚI: Anderco Izidor, Barna Filip, Bathory Ludovic, BOTA GRIGORE, BOTA SIMION, Davidovics Bernat, Davidovics Samuel, Davidovics Simion, Doros Titu, Ecker B. Eugen, Edemburg Emil, Fried, Avram Kahan, Ludovic Katz, Beniamin Beiu, Kesner Eugen, Kindris Vasile, Klein Artur Kovats Ioan, Lichtenberg Iacob, Lingvay Ludovic, Man P. Aurel, Mihalyi Florent, Mosolygo Ilie, Nasch Alexandru, POP IOSIF, Rednik Iosif, Rosenberg Alex., Rozsy Bela, Szasz Iosif, Székely Menykert, Szollösi Tiberiu, Vider Geza.

NOTARI PUBLICI

Pop Ladislau și Ponoran Ilie.

ARHITECȚI

Fried Mayer și Höfer Eduard.

BACANI
53 străini, nici un român

Bercovici Iancu, Blank Aron, Blank Iosif, Davidovici S., Farkas Mauriciu, Fischmann Sara, Fruchter Benedict, Fuchs David, Glück Herman, Glück Marcu, Grün, Grünfeld Samuil, Iutcovici Ignatiu, Kahan Haim, Kahan Hermann, Kahan Solomon, Kastenbaum Kaufman Abram, Kenner D., Kikin Isac, Klein S., Kappel Hernic, Leibovics Lazăr, Lichtenstein Iosif, Siebermann Haim, Marcovics Ignatie, Müller Hermann, Neionts Israel, Nemer C., Neu'ander Farkas, Narsem Lazăr, Ostreichner Henrich, Pollak Iosif, Revoy Leon, Rössler Mihail, Rottner Leopold, Schrester Anton, Sechter Roza, Stean S., Stuhl Herman, Szabo Iosif, Szak S., Székely Toma, Wiland S., Weinberger M, Weiss Iacob, Weiss Maurițiu, Wiezel Lazăr, Wiezel Moise.

DEPOZITARI DE BAUTURI SPIRTOASE
6 străini, nici un român

BOIANGII
2 străini, nici un român

BRUTARI
15 străini, nici un român

CAFENELE: 3, una românească!
CARCIUMARI: 5, niciun român!
CARETAȘI: 2, nici un român!
CEASORNICARI: 7, niciun român!

COMERCIANȚI DE CEREALE
22 de cerealiști dintre cari nu găsim nici un român

DEPOZITE DE CHERESTEA: 3 străini, niciunul românesc.
COFETARII: 5 străine, nici una românească.
CROITORI: 28 străini, 1 singur român.
FARMACII: 6 străini, niciuna românească.
FRIZERI: 12 străni, niciun român
MAGAZIN DE GALANTERIE: 10 străine, niciunul condus de români.
ATELIER DE INCALȚAMINTE: 18 străini, unul singur e condus de români.
MACELARI: 23 străini, niciun român.
MAGAZINE DE MANUFACTURA: 44 străini, unul singur românesc.

Avem sau nu dreptul să ne întrebăm: MAI TRAIM IN ROMANIA?

Dar pentru aceia cari mai sunt încă Toma Necredincios-ul, vom continua să înfățișăm și alte aspecte ale tragediei Românismului în propria lui țară.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Voevodul țiganilor.
TEATRUL NAȚIONAL: Prințul cu două chipuri; Stele călătoare.
TEATRUL REGINA MARIA: De ziua nevesti-mi.
TEATRUL COMEDIA: Poveste de iubire.
TEATRUL MODERN: 9000 franci recompensă.
TEATRUL VESEL: Călugărul din vechiul schit.
TEATRUL LIGII CULTURALE: Și ei au dreptul la viață.
TEATRUL ALHAMBRA: Marea ducesă de Alhambra.
TEATRUL EFORIA VOX: Vox populi, Vox Tănase.
TEATRUL MAJESTIC: Misterele din Majestic.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CREȘTINI

CAPITOL: Boccacio. jurnal Eclaire.
ARO: Jenny cu Francoise Rosay.
ROXY: Boccacio.
FEMINA „Port Arthur" cu Danielle Darieux și complectare.
A.R.P.A.: Am ucis! cu Peter Lorre. Pe scenă „Ora Veselă" cu Stroe și Vasilache.
FORUM: Dușmanii oamenilor și D-na Sherlok și d. Holmes.
MANON: Taras Bulba și Trăiască iubirea.
OMNIA: Dușmanii oamenilor, Demonul de argint și revistă.
TRIANON: Magnolia (Schow Boat).
FRANKLIN: Macul roșu și Banda veselă.
CITY: Babbie și Dominoul verde
DARLY: Antonia adverso și Extraordinarul Joe
MARCONI: Ave Maria, Carnavalul din Veneția și revistă.
MODEL: Nu sunt vinovat și Desfiguratul.
BARCELONA: Sub două drapele și Distrugătorul.
CENTRAL: Pimpuri noui. Ultimul păgân și completare.
COTROCENI: Rose Marie și Biroul II de spionaj.
DIANA: Luptătorii din Texas și Secretul celor 13 mascați.
DICHIU: Păcatul Stelei Perish și Gondolierul de pe Broadway.
MILANO (Călărași 153): Spaniolita și Omul a spart banca.
ILEANA: Katerina și Ferma morții
ORFEU (b-dul Ghica 193): Mesagiul către Gania; Ofițerul de bord și completare.
TRIUMF (Griviței 335): Trădare, cu Dich Foran și Fiica Rozelor cu Joh. n Boles.
VOLGA (La Roata lumii, Dorobanți): Taros Bulba și Controlorul.
DORY: Bengalii, Caliente și revistă.
LIZEANU: Ofensiva morții și Koenigsmark.
UNIC (Piața Filantropia): Răzbunarea lui Tarzan cu Herman Brix și Tinerețea unei regine cu Jeni Jugo.
FLORIDA (Bul. Ferdinand nr. 118): Fedora și Corabia morții.
PACHE: Eu și Impărăteasa și Suflete biciuite.

Radio

DUMINICĂ, 17 IANUARIE 1937

11.55. Cronica vieții religioase, de Gh. Cronț.
12.10. Concert relgios. Corul Sfintei Patriarhii condus de N. Oancea.
12.40. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
12.50. Concert de prânz. Orchestra Grigoraș Dinicu.
14.10. Radio jurnal: Ora. Mersul vremii. Știri interne și externe.
14.25. Ora veselă: „Cum îți petreci Duminica".
14.40. Continuarea concertului
15.00. Cunoștințe folositoare, de dr. Popa Păun.
15.15. Concert de muzică populară românească.
15.30. Valeriu Măgureanu: De vorbă cu sătenii.
15.45. Gazeta sătenilor.
16.00. Continuarea concertului de muzică românească.
16.45. Gospodărie agricolă.
19.00. Ora. Mersul vremii.
19.02. Conștiința fiscală (I) de Const. Tăutu, insp. general fin.
19.20. Concert de după amiază Jazzul James Kok.
20.35. Concert coral. Corul funcționarilor C.F.R.
21.10. TEATRU: „Trenul fantomă" adaptare radiofonică de Arcadie Baculea după piesa lui Rendlej.
22.30. Radio jurnal.

LUNI, 18 IANUARIE 1937

6.30. Deschiderea emisiunii. Gimnastică ritmică. Radio Jurnal. Concert de dimineață (discuri). Sfaturi gospodărești și medicale.
7.30. Inchiderea emisiunii.
13.00. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz. Muzică distractivă (discuri).
14.10. Radio jurnal: Ora. Mersul vremii. Bursa. Știri interne și externe.
14.30. Muzică variată (discuri).
15.00. Ultimele știri.
18.00. Lectură din volumul „Intregire" de D-na Claudia Milian.
18.15. Orchestra Filarmonică din Berlin, dirij. de Erich Kleiber, execută (discuri).
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.10. Concert de după amiază. Orchestra Radio dirij. de Const. Nottara. Cutreerând prin Extremul Orient.

UNIVERSITATEA RADIO

20.00. Prof. Gh. Tașcă: Liberalism și corporatism.
20.20. Continuarea concertului: Piese de caracter.
21.10. Epopeea artică de Ion Conea.
21.25. Muzică de cameră. Quartetul Filarmonic din Cernăuți (S. Flor-vioara I-a, B. Körner-vioara II-a, F. Krzyzewski-viola și F. Tischler-violoncel: quartet în mi-minor de Smetana.
22.05. Cărți și Reviste.
22.10. Dra Iulia Hagiopol-canto.
22.30. Radio jurnal. Sport.
22.45. Concert nocturn al Orch. Grigoraș Dinicu, transmis dela restaurantul Continental.
23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.
23.55. Ultimele știri.

Cronica muzicală

Filarmonica: „Festival Wagner"

sub conducerea d-lui Franz von Hoesslin

Caracterul festiv pe care-l relevă manifestațiunile muzicale la noi, ori de câte ori e vorba de reprezentarea unei drame lirice din repertoriul wagnerian, sau de audiția în cadrul unui concert simfonic, a unor pagini celebre de antnologie muzicală, ca acelea pe care le-am ascultat Joi seară la Ateneu, cu prilejul „Festivalul Wagner", dirijat de d. Franz von Hoesslin sugerează, ca un ecou îndepărtat, ceva din atmosfera de mister religios de care se înconjură încă amintirea compozitorului german, a cărui moștenire spirituală se perpetuiază neștirbită, ca o dogmă, la Bayreuth, metropola cultului wagnerian.

Nu știm în ce măsură, ultimul oaspete la pupitrul Filarmonicei, reprezintă spiritul autentic al acestei tradiții, dar în interpretarea imprimată orchestrei de bagheta d-sale, am recunoscut o stăruință precumpănitoare de a servi textul, de a-i pune în lumină valorile strict muzicale, sacrificându-i neconenit orice veleitate de a se valorifica pe sine.

Lipsită de strălucire aparentă și de acea ostentație căreia i se spune eufemistic „temperament". interpretarea d-lui Franz von Hoesslin s'a relevat printr'o atentă și meticuloasă exegeză a partiturii, înfățișându-ne astfel un Wagner tumultos dar echilibrat, sensual și totuși armonios, transcendent fără să fie nebulos.

Acestei însușiri eminente de pătrundere analitică, puternic disociativă, i se datorește faptul că unele pagini ni s'au înfățișat într'un relief sonor conturat cu o remarcabilă preciziune a desenului melodic, și cu un caracter de exemplaritate aproape demonstrativ, ca de pildă, preludiul la „Lohengrin", în a cărui atmosferă de mistică transcendentă și reverie extatică, profilul melodic al „motivului Graalului", apărea limpezit de negurile metafizice ale obișnuitelor interpretări.

Tot astfel, în uvertura la „Olandezul sburător", contrastul între cele două motive fundamentale, al blestemului și al mântuirii, a fost redat cu o vigoare intens dramatică, dar și cu un patetism sobru în mijloacele de expresie, lipsit de orice grandilocvență.

Pretutindeni, dealungul programului, aceeaș grijă de proporție și echilibru, de limpedc exteriorizare, lipsită de poezie dulceagă în „Siegfried-idyll", de un „stimmumg" temperat în preludiul la „Tristan și Isolda" și de o tragică sonoritate, fără să fie numaidecât catastrofică, în marșul funebru din „Amurgul zeilor".

Mihail Lazăr

Guvernul va fi totuși remaniat

Svonuri neintemeiate și desminţiri fără obiect. Intervenţia d-lui Gh. Tătărăscu. Vederile d-lui Dinu Brătianu

S'a vorbit zilele acestea despre o remaniere care ar fi avut să cuprindă în câmpul ei câteva din cele mai importante ministere printre cari și acela al internelor. Se spunea anume că d. D. Iuca va fi trecut la un alt minister și că în locul d-sale va reveni d. Inculeț.

Știrea aceasta este pe deantregul falsă și lansată de cercuri interesate.

Despre o remaniere în această formă nici vorbă n'a fost. D. Gh. Tătărăscu voește în adevăr să facă, cel puțin acum la sfârșit de guvernare, o primenire în rândurile membrilor cabinetului pentru singurul motiv de a da satisfacție și altor elemente din partid și a înmulți numărul acelora ce ar trece în opozitie cu prestigiul și autoritatea pe care o dă calitatea de fost înalt demnitar. Totuși primul ministru nu s'a angajat față de nimeni în acest sens fiindcă nu știe dacă această încercare îi va reuși. In nici un caz însă d. Gh. Tătărăscu nu se gândește să facă o largă remaniere, așa cum au lansat-o cei interesați.

Remanierea se va face însă într'o formă foarte restrânsă și privind câteva ministere din cele mai puțin interesante. Mișcarea va fi mai ales printre subsecretarii de stat și ea va fi prilejuită de câteva numiri a unora dintre aceștia, la conducerea unor noui instituții financiare și industriale.

INTRE D. DINU BRATIANU ȘI PRIMUL MINISTRU

D. Dinu Brătianu ar vrea, la rândul d-sale, să poată impune cel puțin acum, partidului autoritatea d-sale de conducător și să contrabalanseze prin sprijinul dat cadrelor bătrâne, manevrele tineretului grăbit. Șefului partidului liberal îi lipsește însă energia și curajul, de acela așteaptă mai mult dela evenimente decât dela o acțiune directă și hotărîtă.

In felul acesta se redditează în acest moment atmosfera de acum un an. Alegerile dela Banca Națională au deslănțuit încă o serie de rivalități și nemulțumiri. D. Mitiță Constantinescu este din nou supărat și d. Dinu Brătianu se găsește iarăși în

D. GH. TATARASCU

mare încurcătură. Agreații d-sale nu sunt pe placul guvernatorului și nici al d-lui Tătărscu. Cum însă d. Dinu Brătianu ține ca pe planul economic și financiar cel puțin să-și mențină superioritatea în partid, își va impune și de astădată oamenii d-sale. Aceștia vor fi însă, în urma înțelegerii cu d. Gh. Tătărăscu, mai puțin colorați, putându-se strecura printre adversitățile unora dintre fruntașii partidului și da astfel impresia că nu aduc prin prezența lor la B. N. R. o notă de adversitate față de conducere.

In cursul săptămânii acesteia vom avea și lămurirea acestor probleme. Se va stabli adică cine vor fi candidații la Banca Națională și cine cei pentru celelalte posturi la instituțiile pe cale de a se creia.

In felul acesta se va ști și cât de intimă va fi remanierea care se va produce în foarte scurt timp.

P. B.

Politice

D. D. IUCA, ministru de interne, a primit eri o delegație a studenților brăileni, cerându-i să intervină pe lângă d. primar general al Capitalei, pentru a da lemne de foc căminului studențesc brăilean.

*

D. ION INCULEȚ, vicepreședintele consiliului de miniștri, a sosit eri în Capitală.

*

COMISIA tehnică bugetară dela ministerul finanțelor a examinat eri bugetul Direcției M. A. T.

*

LUNI 18 IANUARIE a. c., Societatea de radio-difuziune va ține o conferință administrativă prezidată de d. D. Iuca, ministru de interne.

Cu această ocazie se va rezolva și chestiunea bugetului pe 1937 suspendat până la acea dată, pentru neregulile găsite în scripte, despre care d. Pamfil Șeicaru a făcut comunicare în acest sens d-lui Iuca.

*

UN ZIAR de dimineață a anunțat că în ziua de 15 cr. in stația Calan s'ar fi produs un accident de cale ferată de pe urma căruia ar fi rănite 15 persoane.

Direcțiunea generală c. f. r. desmintе această știre, intru cât în această stațiune nu s'a produs nici un fel de accident.

*

Consiliul superior al magistraturii care urma să se întrunească pe ziua de 20 Ianuarie a. c., nu va fi convocat decât la sfârșitul lunei.

Această amânare se datorește faptului că proectul de lege pentru organizarea Inaltei Curți de casație nu a fost încă votat.

Numai după ce proectul va trece și prin Senat, consiliul superior al magistraturii va putea fi convocat.

*

Focșani, 16. — In ziua de Duminică 10 Ianuarie a avut loc în com. Orbeni în prezența a câteva sute de săteni o mare întrunire a Frontului Românesc din acel sector.

Au luat parte d-nii *Ioan P. Ioan*, șeful org. jud. Putna, av. *I. Manoliu*, av. *D. Neagu*, înv. *D. Negrea*, înv. *G. Cândea*, *C. Iordache*, *Alex. Miftode*-Valea Seacă, *C. Popa*-Păucești, *T. Vărzaru*-Sarent.

Au vorbit dnii: Ioan P. Ioan, av. I. Manoliu, av. D. Neagu, înv. D. Negrea, etc.

La urmă a luat cuvântul preotul C. PALAGHIȚA care a mulțumit d-lui *I. P. Ioan* care a ajutat mult biserica, acum ducând și lupta mai departe pentru conservarea religiei și a întregului patr'otism de tradiții și obiceiuri creștinești.

Intrunirea a luat sfârșit la ora 8 seara în uralele entuziaste ale mulțimii.

*

Focșani, 16. — In ziua de 12 Ianuarie comisarul GABRIEL IONESCU a făcut o descindere inopinată la cafeneaua jidovului HAIM SEGAL din str. I. C. Brătianu 56, unde a găsit mai multe persoane jucând diferite jocuri de noroc.

S'a confiscat o sumă mare de bani și s'au dresat acte care au fost înaintate parchetului.

Iată cine nu respectă legile acestei țări.

Sânge de eroi...

Un gest național de vitejie legendară a aruncat doliul asupra întregei românimi conștiente...

Avocatul legionar IONEL MOȚA, fruntaș neînfricat și de mare prestigiu al ultimei generații studențești de sacrificiu, a căzut eri, ca un brav, pe frontul Madridului — unde întreaga suflare românească îi urmărea pașii cu dragoste și cu înfrigurare — aducând, voluntar, supremul sacrificiu al unei tinere vieți românești și profund creștine, în lupta înfricoșătoare de conservare, ce se dă laolaltă de către nobila națiune spaniolă alături de reprezentanții tuturor țărilor naționaliste cinstite, în contra ofensivei deslănțuite în omenire, ca un blestem, de canaliile Moscovei desmățate și athee...

Plecat cu tovarășii săi pentru o luptă demonstrativă de o lună, ca un omagiu al Patriei lui naționaliste și surori, acest ideal fecior al Ardealului a rămas și de data aceasta, consecvent unui caracter de bronz.

Pornit în mod loyal și cu hotărire spre un front de apărare veritabil, iar nu de farsă și de lașitate, el nu a desmințit calitățile rasei din care făcea parte și pentru salvarea căreia alerga, lăsând la porțile Madridului, jertfă, trupul lui însu-și de o clasică frumusețe latină, — simbol de invidiat al frăției naturale de simțire și de arme a României îndepărtate și creștine...

Flu, nepot și strănepot al familiei de vajnici patrioți Moța, — sânge din sângele lor de martiri, sânge din sângele lor de eroi — căzând, ei nu a făcut, așa de timpuriu, decât a adăogat, printr'un măreț sacrificiu în plus, o nouă cunună de lauri Galeriei de eroi calificați ai Neamului, a cărui sublimitate, vai, mulți nu o pot încă înțelege... Cu zâmbetul pe buze și cu conștiința împăcată.

La moartea năpraznică a lui Ionel Moța, luptătorul de elită al generației de naționaliști, tineri și bătrâni, din ultima decenie, — noi toți, admiratorii și colaboratorii lui întru conservare și promovarea ideei patriotice române, copleșiți de o neînchipuită durere, nu putem zice decât că, după plecarea entusiastă, nerăbdarea sinceră și căderea lui eroică, DACĂ SANGELE A FOST AL LUI, GESTUL A FOST AL ȚAREI, — neoficiale dar unanime...

...Ciuruit de gloanțele hoardelor barbariei judaice ale comunismului răsăritean, trupul lui pornește spre București, ca un trofeu al bărbăției, înfășurat în tricolorurile celor două țări latine ,deopotrivă îndoliate, înfrățite în aceiași credință și în acelaș Ideal.

Patria îl așteaptă, cu inima strânsă, pentru a-i așeza între martirii Neamului ;iar glia românească, primindu-l pe vecie, va murmura că e mândră de vrednicia fiilor ei...

Ionel Moța n'a murit, frați Români, — ci a trecut în Gloria, pe care, în admirația și recunoștința noastră, singur 'și-a dobândit'o...

Remus P. Iliescu
Arhitect

București, 15 Ianuarie 1937.

Rezultatul intrevederii

Gh. Tătărăscu-Armand Călinescu

Rostul comunicatului din „Dreptatea"

Pentru a pune capăt surescitării care a cuprins cadrele partidului național-țărănesc, „Dreptatea" oficiosul partidului publică spre liniștirea lor, un laconic comunicat cu aparențe eroice, în care întrevederea dintre primul ministru și d. Armand Călinescu n'ar fi avut nici o însemnătate politică, și mai ales n'ar fi contribuit cu nimic în schimbarea raporturilor dintre guvern și național-țărăniști.

Pentru a ilustra și mai bine descrierea conducerii partidului redăm textual comunicatul apărut în „Dreptatea" de aseară, în care se poate observa aceiași haotică redactare:

„Zilele trecute a avut loc o întâlnire între d-nii prim ministru Gh. Tătărăscu și Armand Călinescu. Unele gazete au voit să dea o interpretare tendențioasă acestei întâlniri.

Intâlnirea a avut loc după cererea d-lui Gh. Tătărăscu și cu consimțământul d-lui Ion Mihalache președintele partidului național-țărănesc.

Ea a avut de obiect un schimb de vederi asupra situației politice. Ea nu a schimbat câtuși de puțin situația partidului național-țărănesc, față de guvernul și partidul liberal.

Partidul național-țărănesc rămâne încredințat că orice zi de prelungire a actualei guvernări, mărește primejdiile pentru țară. In acest scop va continua lupta și cu mai multă îndârjire".

Va să zică întrevederea a avut de obiect un schimb de vederi asupra situației politice, din care însuși oficiosul partidului național țărănesc recunoaște că nu s'a schimbat nimic din actuala conjunctură, pe care însăși conducerea partidului o socotește imposibilă pentru o guvernare național-țărănistă.

Aci putem adăuga — DIN SURSA AUTORIZATA — că d. Gh. Tătărăscu a expus d-lui Armand Călinescu sincera dorință de a-i avea ca succesori. Și aceasta pentru o mai ușoară campanie electorală în viitoarele alegeri generale, dar că anumiți factori împiedică guvernarea să revină partidului național țărănesc.

Desigur că în această situație nu s'a schimbat nimic, ba putem spune chiar că d. Gh. Tătărăscu A FOST OBLIGAT să îndeplinească această grea misiune pe lângă optimismul serafic al d-lui Ion Mihalache.

Restul comunicatului este adresat celor cari nu știu nimic și așteaptă ceva din partea d-lui Mihalache.

Un rar exemplu: Ion Moța

...L-am cunoscut pe Ionel Moța pe vremea când asigurase a lor lui, sie-și, camarazilor legionari, dar mai ales generației noi a României, triumful spiritual al exemplului creat din disciplină, voință și capacitate.

O mândrie a inteligenții românești specifice: de care „țara asta oficială" se ferește încă din nenorocire!

O forță a credinței băștinașe: căreia încă „țara asta oficială", i-a dat din plin nimbul durerii!

Un virtuos al dragostei pentru nația părinților lui: răzbind statornic și senin, piedicile și nimicniciile „oficiale" ale oropsitului sistem politicianist pe care-l întrevedea într'o zi — cu atât de mare dreptate — dărâmat de majestatea curată a sângelui românesc!

Imponderabilul morții a venit: el a căzut de moartea soldatului, pe frontul dela Mahadahonda, exemplificând dincolo de hotare, măreția inegalabilă a caracterului român...

Nici când, generația mea n'a fost încercată de-o durere mai crudă. Ea e din acelea cari nu se mai pot șterge niciodată. Dispariția lui e îndelung chinuitoare.

Când în fața ireparabilului, mintea se zăgăzuește pe sine și revolta te cuprinde împotriva unui atât de vitreg destin: o forță de dincolo de noi se desprinde pe deasupra sufletului copleșit de atâta amar și aruncă simbolic pe pârtia sortirilor naționale. gloria morală a vieții românești, însumată în jertfă și uitare de sine.

Intre viață și moarte, numai fapta omului poate lega virtutea prezentă de eternitatea națională. Ion Moța — ce tânăr exemplu! — și-a jertfit trupul pentruca de departe, o întreagă generație să pilduiască mai unitar de cât a făcut-o până acum, solemna veghe a destinelor României de mâine.

In vremuri atât de amare: necontenita durere a morții lui, va creea...

Firurea onoare părinților lui Ionel Moța, că au putut da viață unui astfel de vlăstar, a cărui sfântă memorie își sapă deacum cu slove de veșnicie, numele lui frumos, pe frontispiciile naționaliste!

Era din Orăștia Ardealului...

...Dar pe tărâmurile noastre, sărăcite de virtuțile caracterelor numeroase, unde oameni întregi ca Ionel Moța ne vor fi mâine atât de necesari — ne'ntoarcem sguduiți de suferință dar cu brațe ferm întinse către Dumnezeu și către înțelepciunea marilor îndrăgostiți de neam, pentru a îmbina în această atitudine, imperative categorice:

Fie ca Moța și eroul V. Marin, să fie ultimii cari întru prea-slăvirea României și-a credinței creștine, cad în afara hotarelor...

O. MANIȚIU

Consiliul înțelegerii Balcanice

se va întruni la Atena, la 15 Februarie

Ankara, 16. (Rador). — **Corespondentul Agenției Havas transmite:**

D. VICTOR ANTONESCU

In cercurile autorizate se declară că nu se știe nimic în legătură cu o eventuală vizită a Regelui George al Greciei în Turcia, în cursul lunei Februarie.

In aceleași cercuri se confirmă însă că d. Victor Antonescu, ministrul de Afaceri Străine al României, va sosi la Ankara la 10 Februarie, unde va rămâne două zile.

Apoi, d-nii Victor Antonescu și Rustu Aras vor pleca la Atena pentru a lua parte la întrunirea consiliului înțelegerii Balcanice dela 15 Februarie.

La începutul sesiunei consiliului înțelegerii Balcanice, d. Rustu Aras, care este actualmente președintele în exercițiu al acestui consiliu, va remite, potrivit normelor pactului balcanic, președinția consiliului celor patru state, d-lui Stoiadinovici.

Teatrele puse în slujba streinilor

Teatrele din București, par'că ar fi sfătuite, nu joacă decât piese de autori unguri sau jidani, propagând astfel ideile unora cari numai prietenii noștri nu pot fi.

Spre exemplificare, dăm câteva cazuri elocvente de piesele ce se joacă:

La teatrul „Regina Maria" : comedia „De ziua nevesti-mi" de J. VON VASSARY.

La Comedia : „Absențe nemotivate" de A. LASLO și „Poveste de iubire", depă LASLO.

La teatrul Vesel : „Călugărul din vechiul schit" de IULIUS HORT și WOLFGANG POLLACZECK.

La teatrul Modern : „9000 franci recompensă" de A. LASLO.

La teatrul Ligii Culturale : „Și ei au dreptul la viață" de Armand SANTO.

Oare alți autori de piese nu mai sunt?

Dece, subit, sunt îndrăgiți cei ce nu au nici o legătură cu sufletul acestui popor?

Dece?

Intrebarea noastră răsună în pustiu.

Suntem putrezi de streinism...

† Ion Moța și Vasile Marin

de I. G. Dimitriu

Cum pier mișeii, dacă pier cei buni așa?
Moartea lui Fulger (G. Coșbuc).

O veste fulgerătoare a căzut ca din senin, îngrozind toată suflarea românească din cele patru unghiuri ale țării.

Legionarii Ion Moța și Vasile Marin au murit cu zâmbetul fericirii pe chip, căci și-au dat viața lor, atât de scumpă nouă și Țării, în lupta pentru biruința lui Iisus.

Cu arma 'n mână și-au dat ultimul strop de viață, pe frontul creștinesc și naționalist, luptând cu adâncă conștiină de martiri pentru cauza sfântă.

Suferințele fizice și morale, umilințele, continua prigoană, timp de 14 ani le-au sfidat fără răgaz și'nsfârșit și-au împlinit un vis : acela de a se jertfi pe altarul credinței împotriva Satanei.

Nu le-a fost dat acestor martiri să vadă într'un viitor atât de apropiat, răsărind soarele liberării cu prețul sângelui atâtor alți eroi, morți pe-acelaș front greu al cinstei și disciplinei de fier legionare.

Au trebuit și jertfe mari, dureroase spre a se potoli Molochul ce va să se prăbușească la pământ.

Ni-i doriam conducătorii noștri, ai neamului nostru, și, iată, că numai Dumnezeul Atot puternic știe cărarea fiecăruia, spinoasă sau fericită, scurtă sau lungă.

Sub cerul Spaniei însângerate s'au stins năpraznic, uciși, nu ușor, de mâini dușmane convingerilor naționaliste doi fii aleși ai neamului nostru, distinși intelectual, cu rare calități omenești.

Doi luceferi au apus în haos, vestind norodului românesc jalea cu care trebue să-și îmbrace sufletul.

Au trecut lumea egoistă și nedreaptă, urcând scări de lumină spre lumea dumnezeiască, călcând și învingând moartea printr'o suferință continuă de 14 ani.

Suflete alese, sincere, cinstite, nu s'au dat în lături dela marea jertfă pentru izbândă. Și cu puteri uriașe au străbătut calea cea sucită a vieții noastre publice, înfruntând totul, trecând prăpastiile ce li se deschideau, și ispitele ce li se înfățișau, consacrându-și viața lor, vieții noastre de popor subjugat unor străini veniți de peste hotarele firești, și hărăziți pieirii sigure prin otrăvirea cu ideile comuniste.

(†) ION MOȚA

Moartea lor lasă un gol imens în rândurile legionarilor și lovitura sufletească primită prin această pierdere este de trăsnet.

Cu glasurile sugrumate de plâns, cu inimile cernite de jale, nu avem lacrimi să plângem pe acești fii ai Țării.

Ei nu sunt pentru noi trupuri neînsuflețite, ci sunt simbolurile unor jertfe, ce nu le putem imita, căci sunt prea mari și neînțelese de noi, oștire mică și neînsemnată.

Cartea sfântă spune că viața este deșertăciune, vânare de vânt, că suntem fum și pulbere. Nu este adevărat ! Cine a trăit și a fost fiu ales al neamului, calcă acest tâlc al filosofiei biblice.

Ei trăesc în veci în sufletele noastre. Suntem în acelaș gând cu ei, căci ei sunt tot printre noi, și ne îndeamnă să nu dăm înapoi un pas, și să continuăm aceiaș jertfă a suferinței, dacă ne este dat să suferim și noi, ca și ei.

Ei trăesc prin martiriul lor sfânt, ca și sfinții ale căror icoane le sărutăm Duminica în sfintele biserici.

Ei nu sunt morți, ci proslăviți de-apururi prin opera lor săvârșită pe pământul Țării, operă constructivă, națională.

Apele țării vor murmura în undele lor, jertfa sfântă, a legionarilor-martiri Moța și Marin, munții cei bătrâni ca vremea își vor pleca frunțile la auzul numelor lor, iar păsările codrilor le vor ciripi veșnic suferința și însângerata lor jertfă.

Să înghițim și această cupă a amărăciunii, și să ne-oprim suvoaele de lacrimi, pentru ca în jalnic dangăt de clopot, îngenunchi, în țărnă, să spunem cu evlavie : Să le fie țărâna ușoară și jertfa lor pildă de foc!

D. C. Angelescu conturează viitorul guvern

D. Vaida nu va face nici o tranzacție. Intrunirea comitetelor d'n culoarea de Verde. Importantele declarații ale d-lui C. Angelescu. Cuvântarea d-lui C. Algiu

Vineri seara a avut loc la sediul central al „Frontului Românesc" din Capitală, o întrunire a tuturor comitetelor din culoarea de Verde, la care pe lângă membrii acestor comitete au participat și un mare număr de fruntași ai organizației Capitalei.

Primul a luat cuvântul d. col. *Gh. Zalomir*, secretarul general al culorii de Verde, care a făcut o expunere asupra situației „Frontului Românesc" din această culoare. D-sa s'a ocupat întâi de frământările politice care s'au petrecut în 1934 în culoarea de Verde și care au dus la alcătuirea actualei organizații a „Frontului Românesc", evidențiind apoi activitatea din anul 1935 și rezultatele acțiunei de organizare națională.

D-sa arată apoi cum trebue făcută acțiunea de intensificare a propagandei în comunele sub-urbane în vederea alegerilor dela 17 Februarie.

CUVANTAREA D-LUI C. ALGIU

D. Constantin Algiu, *președintele culorii de Verde, asigură pe d. Constantin Angelescu că și pe viitor organizația pe care o prezidează, va răspunde cu acelaș devotament ca și până acum, ori de câte ori interesele „Frontului Românesc" o vor cere. Subliniază cu date degringolada care domnește atât în conducerea partidului național-țărănesc, cât și în sânul organizațiilor acestui partid.*

Folosindu-se de prețioase date statistice d-sa scoate în evidență reaua gospodărie pe care edilii liberali au făcut-o în culoarea de Verde și arată că graba guvernului de a face alegeri comunale, se datorește numai dorințelor de a-și plasa partizanii.

D-sa se ocupă mai departe de cei doi mari dușmani ai „Frontului Românesc": comunismul, ale cărui mistificări le combate punct cu punct în aplauzele celor prezenți, precum și partidul național-țărănesc, care prin politica ce o face se aseamănă cu „Fronturile Populare" din Occident știute că fac jocul comunismului.

DISCURSUL D-LUI C. ANGELESCU

D. *C. Angelescu*, președintele organizației „Frontului Românesc" din Capitală, elogiază activitatea

Dr. C. ANGELESCU

organizației din culoarea de Verde, care a început în primăvara anului 1935, lupta pentru răspândirea ideilor d-lui Vaida și care a organizat atunci prima manifestare publică a „Frontului Românesc" în sala cinematografului „Model".

Frumoasa și entuziasta manifestație pe care culoarea d-lui Algiu a organizat-o astăzi aci, este încă o dovadă a forței pe care el o are.

Și nu se putea să nu ajungă aci, — continuă d-sa — pentru că președintele d-stră, d. Algiu, a fost primul persecutat al lui Virgil Madgearu

Nedreptatea este în distribuirea veniturilor. Ce mai rămâne Românilor, dacă străinii stăpânesc 97 de miliarde din venitul național, dintr'un total de 127 de miliarde? Vrem altă distribuire a veniturilor și vrem ca stăpânirea vieții economice a țării, să revină românilor, pentru că ei au luptat și au suferit în trecut pentru țară și tot ei reprezintă garanția viitorului ei. D. Vaida a fost dat afară din partidul național-țărănesc, tocmai pentrucă a cerut această supremație pentru elementul național.

Iată-i pe cei care au hotărît atunci excluderea lui, cum vin astăzi și-și însușesc ideile pe care d. Vaida le-a propovăduit și cum le pun în programul lor ca și cum le-ar fi avut o viață întreagă.

Madgearu fură astăzi programul „Frontului Românesc" și mai are și neobrăzarea să se ducă la Cluj ca să conferențieze despre românizarea vieții economice. Prea târziu. Minciuna și perfidia nu vor mai înșela pe nimeni.

ROMANIA A ROMANILOR

Mișcarea lui Vaida a reușit și nu se va mai putea guverna această țară fără ca să se țină socoteală de înfăptuirile preconizate de d. Vaida și cerute de întregul popor românesc. Vaida are satisfacția că și-a făcut pe deplin datoria și că sămânța aruncată a încolțit și a eșit uneori chiar mai țăpoasă decât a vrut. El a aruncat însă idei curate și nimeni nu va putea guverna fără ideile lui... Atâta timp cât d. Vaida trăiește, țara îl vrea și dorește să i se adreseze direct lui care reprezintă garanția înfăptuirilor precum și liniștea acestei țări?

„NAȚIONAL-TARANIȘTII NU VIN LA PUTERE

Cine va veni la guvern mâine va trebui să se încadreze în respectul nețărmurit al Coroanei, pentru ca să poată da liniște țării spre a asigura viitorul. Trebuie ca să avem cu toții încredere în Rege, singura salvare a nației. (Cei prezenți fac o caldă manifestație de simpatie pentru Dinastie și Coroană).

Cine va veni la putere va trebui mai întâi să reprezinte autoritatea întreagă a Statului și întreaga solidaritate națională pentru marile înfăptuiri. Șeful unui partid nu are nevoie de a fi recunoscut de inferiorii săi erarhici el trebuie să aibă puterea de a se impune.

GUVERNUL VAIDA VOEVOD

Până acum am vorbit despre ceeace nu se poate, adică despre eventuala venire a național-țăraniștilor la putere. Să vorbim acum despre ce se poate. Inainte de Sărbători când a fost la București, d. Vaida a fost în audiență la M. S. Regele. Nici noi nu știm ce a vorbit. Știm însă că d. Vaida sprijină cu căldură acțiunea românească, care singură poate folosi țării și Tronului. D. Vaida se găsește în primul plan în ce privește guvernarea și nu pentru că d. Armand Călinescu a avut o intrevedere cu d. Tătărăscu, se va schimba situația politică.

Mișcarea noastră nu e o mișcare cu caracter politicianist, ea vrea să schimbe radical fața acestei țări și de acela d. Vaida în discursul ținut la Anul Nou a făcut apel la unirea tuturor. Acest apel a fost interpretat de unii drept o slăbiciune de a veni singur la guvern. Dar dacă ar fi astfel dece este atât de des vizitat? Cei care l-au vizitat știu însă că nu pot veni la guvern fără el D. Vaida nu înțelege să facă nici o tranzactie dela programul său și indiferent de titulatura guvernului, este preocupat să asigure viitorul acestei țări pe seama Românilor.

Intr'o atmosferă plină de entuziasm adunarea a luat sfârșit la orele 10 seara.

ECONOMIE-ŞI-MUNCĂ NAŢIONALĂ

Elementul românesc în Ardeal

Problemele demografice preocupă în mare măsură nu numai ştiinţa dar chiar şi politica. Şi spunem că aceste probleme preocupă şi politica pentrucă de felul în care un stat ţine seama de demografie în acea măsură acel stat va avea o unitate naţională bine închegată şi o forţă naţională prin respectarea numărului care este forţa, care nu poate deveni o adevărată putere politică.

DEMOGRAFIA ŞI POLITICA ROMANIEI

Dar problemele demografice se impun cu atât mai mult în politica statelor tinere cari nu au încă o unitate naţională perfect redată. In categoria acestor state este şi România.

Numai prin aplicarea unei politici de realităţi româneşti, rezultată din constatările demografice, vom reuşi să românizăm România, să salvăm satele dela uciderea lentă a ţăranului român din cauza lipsurilor şi să creem majorităţi româneşti în oraşe cari, ori sunt în mâinile ovreilor, ori sunt ale minorităţilor.

România trăeşte în ceasul de faţă una din epocile cele mai critice ale istoriei sale. Cu o lume a satelor demoralizată şi îmbolnăvită din pricina spiritului demagogiei democratice şi bolilor cari găseşc în pielea ţăranului nostru cel mai bun câmp de activitate, cu o lume a oraşelor, complect străină de viaţa şi de nevoile noastre româneşti; cu o pătură conducătoare complect lipsită de spiritul răspunderii istorice şi complect neînţelegătoare faţă de nevoile reale ale românilor, nu putem spera decât că, mai curând sau mai târziu, neamul nostru va intra într'o stare de totală putrefacţie morală şi naţională depe urma căreia nu va mai rămâne din istoria noastră decât o palidă şi prăfuită amintire de cronică.

S'ar părea că sumbra noastră îngrijorare are o doză de exagerare în ea. Dar, cred, că oricare dintre noi, adânc iubitor al cerului şi pământului acestuia, românesc, ar căuta să vadă în negura viitorului nostru politic perspectiva realităţilor de mâine, nu va putea să vadă, şi deci să gândească altfel decât noi.

Dar să revenim.

ELEMENTUL ROMANESC IN ARDEAL

Este interesant de constatat, când cercetezi datele statistice asupra procentajului populaţiei româneşti şi minoritare, în ultimii 30 de ani, în provinciile alipite, este interesant de constatat că din punct de vedere demografic elementul românesc este în continuuă creştere.

Astfel cercetând cifrele asupra bilanţului demografic în Ardeal, vom constata: în 1910 populaţia românească reprezenta 53,7% iar în 1930 procentul se majorează la 57,9%. In mediul rural elementul românesc sporeşte dela 59,5% în 1910, la 62,7%, în 1930. Iar în oraşe creşterea este cu mult mai considerabilă încât s'a afirmat chiar că în decurs de 20 de ani populaţia românească se va apropia de numărul populaţiei Franţei.

In 1910 locuitorii oraşelor ardelene înregistrau după naţionalităţi următoarele cifre: români 19,6%, maghiari 62%, germani 15% şi alte naţionalităţi 2,5%.

In 1930 scara procentajului se prezintă astfel: români 34,9%, maghiari 38,8%, germani 13,2%, alte naţionalităţi 13,9%. ADICA DELA 19,6%, în 1910, POPULAŢIA ROMANEASCA A SPORIT IN ORAŞE LA 34,9% în 1930.

Trebue, deasemeni amintit faptul că acest spor nu a fost obţinut numai prin deplasări de populaţie din vechiul Regat. Creşterea numărului elementului românesc în Ardeal, nu provine numai prin emigraţie, ci mai ales prin capitalul biologic. Datele prezentate de noi sunt elocvente. La 100 de naşteri, 62 sunt români, aşa că excedentul îl dă populaţia majoritară, care este cea românească.

CONCLUZII

Aceasta este situaţia demografică a Ardealului. Puterea românească asupra Ardealului se măreşte numai prin emigraţie şi capital biologic. In felul acesta pe nesimţite vom ajunge în foarte scurtă vreme la fericita situaţie de a avea un Ardeal şi cu oraşele româneşti. Ceea ce constitue primul şi cel mai puternic element prin care se va putea ajunge la o completă sudură în spirit românesc a Ardealului cu Vechiul Regat.

Ceeace este trist de subliniat este însă faptul că la această operă de unitate naţională guvernele noastre nu au lucrat şi nu lucrează în nici un fel.

Ceeace s'a făcut pentru Ardeal, din punctul de vedere gospodăresc şi românesc totodată de către toate guvernele României dela Unire şi până azi, este egal cu zero. Nimic, sau aproape nimic, ceeace este tot una.

In asemenea condiţiuni când numai factorii apolitici lucrează pentru unitatea naţională a României, vom înţelege ce-ar fi însemnat această unitate naţională, dacă ea nu ar fi gâtuită, acesta este termenul potrivit, de guvernele democratice.

Unitatea noastră naţională va putea fi complet realizată numai prin guvernări de autoritate şi disciplină românească.

st. v.

Cui aparţin noile clădiri din Capitală

Situaţia în sectorul I Galben

Concomitent cu studiul natalităţii Capitală, pe care-l începem astăzi, tot în această pagină, vom publica în fiecare număr al „PORUNCII" de Duminică, situaţia construcţiilor, pe sectoare, întocmită pe baza criteriului naţional.

Problema apartenenţii etnice a clădirilor este covârşitoare pentru justificarea laturei sociale a luptei naţionaliste.

Astăzi se construeşte, în genere, după metode cari realizează şi postulatul cubajului suficient şi pe al confortului şi pe al igienei.

Acelaş lucru e cu reparaţiile de clădiri vechi.

In consecinţă, statistica apartenenţii etnice a clădirilor din Capitală, trebue să facă din capul locului o discriminare netă: clădiri vechi, construite după metodele trecutului şi clădiri noui, moderne.

O a doua discriminare este aceea a caselor colective şi a celor individuale.

Casele colective — blokhausurile— aparţin bogăţaşilor, marei burghezii şi ele sunt construite în centrul oraşului şi în cartierele intermediare.

Casele individuale, cari nu raportează, aparţin micii burghezii sau acelor pături sociale cari încearcă să depăşească starea de proletariat.

Dar în afară de aceste discriminări, cari vor fi făcute în concluziile studiului pe care acum abia îl începem, e necesar să spune mcâteva cuvinte despre dificultăţile ce întâmpinăm în ce priveşte procurarea materialului documentar.

Capitala are patru sectoare iar serviciile de arhitectură respective nu întreţin decât statistici numerice globale, fără nici un fel de discriminare, nici pe categorii etnice şi nici măcar după cubajul, proporţiile şi poziţiile clădirilor.

In aceste condiţiuni, sarcina noastră nu e de loc uşoară, ceeace nu însemnează însă că nu o vom duce la capăt.

SITUAŢIA IN SECT. I GALBEN

Vom începe cu Sectorul I Galben, cel mai puţin jidănit dintre toate sectoarele, întrucât în mijlocul lui se plasează vechile cartiere aristocratice ale Capitalei ţării, iar periferiile lui sărăcăcioase, contrastând revoltător cu luxul şi fastul din centru, sunt locuite numai de români nevoiaşi.

In 1936, s'au acordat de către primăria Sectorului I Galben, 566 de autorizaţii de construit, 124 de autorizaţii de reparaţii radicale şi 62 pentru reparaţii simple, adică în total 752 de autorizaţii.

Din lista nominală a cererilor de construcţii, publicăm azi o primă serie de 163 de cereri, făcute de jidani, în proporţie de 90-95 la sută şi de alţi străini pentru rest.

Marea majoritate a adreselor o găsim în plin centrul Capitalei sau în cartierele protipendadei: străzile învecinate Căiei Victoriei, b-dului Brătianu, b-dului Catargi, ori „parcurile" luxoase de lângă şoseaua Kiseleff !

Iat ăacest tablou nominal:

FELIX HOROWITZ, calea Victoriei 148; I. KANNER, str. Al. Donici 11; SOFIA DE BURLET, str. G-ral E. Grigorescu 4; ANTON şi CLAIRE HOEPFNER, Parcul Jianu; ADOLF ANTONIU (?!), str. Vasile Conta 29; SOCIETATEA ROMANO-AMERICANA, calea Victoriei; INSTITUTUL FRANCEZ, b-dul V. Brătianu; SOC. „BAZALTIN", Parcul Jianu; ELISABETA VEREŞ BELA, str. Alecu Dinu, 20; ING. SIPERCO, str. Sandu Aldea, 15; CLARA WASSERMANN, str. Oltarului 6; F. REICH, str. Dr. Mora 20; DIDI şi FRANTZ MEIXNER, str. Avocat Petre Creţu, 44; GARABET OHANIAN, str. Teiul Doamnei 5; RUFETI şi A. OHANIAN, str. Maica Domnului 48 ; L. CESAMOSCA, şcoala Floreasca 3; M. şi I. IOSIF, str. Drumul la Tei, 31; A. WAGNER, str. Momuleanu, 29; G. GOLDENBERG, str. Aviator Beler, 35 ; T. SEIDEL, str. Sandu Aldea, 90; GUSTAV HENDEL, str. Maica Domnului, 42; COSMA WDOVIC, str. Episcopul Radu 47 ; Soc. Danubeco, str. Pitar Moş, 19; COLONIA IUGOSLAVA, str. I. G. Duca, 21; H. SCHWARTZ, Şoseaua Jianu, 22; JEANA HOSENMAYER, str. Micşunele, 10; R. O. MILDNER, str. Popa Savu, 15; IZA IALOVITZ, str. General Grigorescu ; ING. M. HESZ, str. Berna, 5 ; ING. GHERLEA şi GALOTTI, str. Căpitan aviator Mircea Petre; M. CIULLOG şi H. RICHTER, str. Aviator Sănătescu, 56; EVELINE ROBERT, str. Sandu Aldea, 94 ; PIUZZI DOSOLINA, str. Radu Boiangiu, 28; MOARA BUCUREŞTI, str. Londra, parcela 10; ANTOINETTE HACH, Aleea Blank, 15; IULIA ENGELLEITER, str. Drumul la Tei, 141 ; CLARA şi A. HOEPFNER, şoseaua Jianu, parcelele 9, 10, 11 ; LADISLAU LENGHIEL, Aleea Tonola, 12; SOC. ASTRA ROMANA, str. Eliza Filipescu, 27-28 ; FANY HERSCOVICI, str. Badea Cârţan, 71; SOC. CIVILA BRITANICA, str. I. G. Duca, 24 ; MORRIS DODIS, str. Şoltuzului, 53; ADOLF ROSENSTEIN, calea Dorobanţi, 138; A. FEIGEL, str. Roma, 50 ; El. A. ROMATKA, str. Aviator Drosu 4 ; Vilma Magda, str. Ştefan Protopopescu 50 ; SOC. VICTORIA, str. Col. Nistorescu, 50; ING. EUG. CARNIOL, str. Aviator Protopopescu, 6; ADOLF HADRASKI, str. Al. Lahovary, 5; A. ZISSU str. Badea Cârţan, 57; WLEZEK HUGO, str. Fierari, 18—20; M. KRAINIK, b-dul Regele Alexandru, 69-73 ; DR. I. KRAINIK, calea Victoriei, 134 ; DR. VEREA, str. Italiană, 15 ; SANATORIUL FRANCEZ, şoseaua Jianu; M. LEIBOVICI, str. Prof. Ion Ursu, 26; INSTITUTUL FRANCEZ, b-dul V. Brătianu, 27; LUDOVIC BOLTRAS, str. Sf. Nicolae Tei, 74; D. I. REISS, str. Alecu Russo, 9; AIDA ROSENTHAL, str. Roma, 40; M. WASSERMANN, la Fabrica de spirt Popovici; RANTZY DADENKOV, str. Aurel Vlaicu, 152; CORADINO, str. G. Cantacuzino, 66; L. CARANDINO, str. Română, 252; ROSENBLATT, str. Gr. Alexandrescu, 62; LILY MIHALOVICI, str. G-ral Eremia Grigorescu, 12-14; MOARA BUCUREŞTI, şoseaua Bonaparte, 37; A. H. COHEN, str. Spătarului, 24 ; INA SEIDEL, str. Munteanu; A. L. ZISSU, str. Dionisie, 82; AL. S. ZISSU, str. Biserica Amzei, 27; F. T. ZAPFE, str. Toamnei, 113; ING. AL. GARVIN, str. Sofia, 27; SOC. VICTORIA, calea Victoriei 48-50; BANCA DE CREDIT ROMAN, str. C. A. Rosetti, 9-11 ; ROZA WEISS, şos. Kiscieff; I. IACOB, str. Puţul lui Zamfir, 29; COSMA VOLONCIU, str. Episcopul Radu, 47; LIZA DR. SCHMIDIGEN, str. C. Sandu Aldea, 69; AL. S. ZISSU, str. Washington, 11; MARIA şi S. RIMOSSA, str. Sandu Aldea; SOCIETATEA JIDANEASCA D. M. C., str. Batiste 13; G. GABOR, str. Şerbănescu Tei, 5; F. REICH, str. Dr. Mora, 20 ; AL. LOEWENBACH, calea Victoriei, 128-130; S. MOSCOVICI, str. B. Mussolini, 22 ; E. HUCH, str. Mircea Petre, 19; OHANES BEDRORIAN, Aleea I, Maşina de pâine, 6; ING. EM. POPPER, b-dul Regele Carol I, 28; M. GIANNI, str. Salcâmilor, 10; LEGAŢIA UNGARA, str. Boteanu, 4; S. NERGARIAN, str. Viitor, 86; HUGO K. WLEZEK, str. Fierari, 20-22; I. ALMALECH, b-dul Buzdugan, 21; TAŞULA ZOTTU, şoseaua Bonaparte, 13; NACHT şi D. SCHOEPFER, calea Victoriei, 23; ING. I. KAPRIEL, str. Biserica Amzei, 8; WILHELM BRAND, b-dul Colonel Ghica, 52; E. TOMAT, Barbu Văcărescu, 21; ELEONORA GOLDSTEIN, b-dul Vintilă Brătianu, 11; M. LOPETZ, şoseaua Jianu, 45 ; IONAŞ FERENCZ, str. Teiul Doamnei, 82; IDA şi HANS GOLDSCHLING, str. Aviator Fiucă, 155; LUCIA BOEMCHIS, Intrarea Poloană, 2; ING. M. KOENIG, str P. S. Aurelian, 26-28; H. SCHWARTZ, Parcul Jianu, 30; REBECA METSCH, Parcul Jianu, 31-32 ; STEPPEN EDUARD, str. Louis Blank, 40; I. ARANCA SCHACHMAYER, str. Nic. Bălcescu, 14 ; JEAN MARIOTTI, str. I.; IOSIF KISS, str. Popescu, 11; MOARA BUCURESTI, şoseaua Bonaparte, 37; DR. BILLER şi LOM, Parcul Mornand; ANA ROSENZWEIG, str. Ponovici, 10; DR. H. ELIAS, str. Sneranţei, 34; MOARA BUCURESTI, şos. Bonaparte, 37; LIEDERTAFEL, str. R. Poincaré, 20; M. MARCOVICI, str. V. Lascar, 94; M. IOSEFSOHN, str. Maria Rosetti, 27-29 ; ANA şi OTTO APPEL, str. Sf. Spiridon, 5; DR. HOENIG, str. Arh. Ion Mincu, 27; BANCA COMERCIALA ROMANA, calea Victoriei, 29; N. MENDELSOHN, str. Toamnei, 110; A. SCHIMELTZ, str. Viitor, 195; IOSIF ROSEANU (?!), Parcul Jianu, str. D.; REICHBACH, str. Popa Rusu, 7; SOC. HIMICA, b-dul Mărăşti; MARTIN IACOB, str. Radu dela Afumaţi, 37; T. GOTTI, str. Masina de pâine, 62; PADENKOV şi ORANZ, str. Aurel Vlaicu, 152 ; CLARA CRETZ, b-dul Mărăşti, 33; EMILIA şi IOSIF HOCH, str. Aviator Zorileanu, 46 ; ING. W. HUCH, str. Barbu Delavrancea, 47; LEGAŢIA GERMANA, calea Victoriei, 174; SOCIETATEA DISTRIBUŢIA, str. Paris, 1 ; M. şi ING. CARNIOL, str. Av. Protopopescu, 10; ING. M. KOENIG, str. P. S. Aurelian, 26-30; HUGO STERN, str. Aviator Serban Petrsecu, 127; SOC. „ASTRA ROMANA", Piaţa Rosetti; UZINELE REŞIŢA, str. Boteanu, 4 ; ING. H. ENGLER, str. Porumbaru, 27; WOLODRASKY, str. Aron Florian, 4; GH. BILLER şi LOM, Parcul Moinand, 43; F. CRAIGHERA, str. Maica Domnului, 39 ; I. ALMALECH, b-dul Buzdugan, 21 ; LOUISE LORENTZ, calea Dorobanţi, 35 ; JEAN MORIATTI, Parcul Moinand; N. MILLER, str. Ciucerului, 7 ; TAMARA ASVODIAN, str. Vasile Lascar, 44 ; MARTHA DR. BLATT, str. Gen. Er. Grigorescu, 19 ; MORITZ SCHOR, str. Maica Domnului, 23; C. ROSZINSKY, str. Episcop Radu, 53; DR. R. TAUFER, Parcul Greceanu, 23; Z. HALLER şi N. DIAMAND, calea Victoriei, 220; R. HILARD, b-dul Buzdugan, 42; A. BOICIKOWSKI, str. Doamna Oltea, 15; M. KOENIG, str. Andronache, 51 ; CASA FRANCEZA, Piaţa Lahovary, 7; TORCATORU ŢICU (jidan), str. Al. Lahovary, 43; ING. HERIAN, str. Pitar Moş, colţ Dionisie; E. LIKIARDOPOL, str. Major Giurescu, 11; APOSTOL ZOTTU, str. Maica Domnului, 16; A. Caminovici, str. Doamna Oltea, 32; SOC. HYDRO-CALORIA, str. Cosminului, 15-17; ANA APPEL, Aleea Sf. Spiridon, 17; SAMUEL LOEBEL, str. Arcului, 5; I. L. WALTER, soseaua Ştefan cel Mare ; AL. SCHULTZE, str. profesor I. Bogdan, 25; L. RAPPAPORT, str. Dionisie, 22; HORT. A. POPPER, str. Drumul la Tei, 22; REMMY ZANEA (jidan), şoseaua Bonaparte, 37.

Guvernul de mâine -- prefaţă la România Românilor !

(Urmare din pagina I-a)

cu înlăturarea lor din toate fortificaţiile în care s'au retranşat, prin batjocorirea noastră; cu îndrăzneala care exclude ori ce tendinţă de compromis, fără ca o clipă să ne gândim ce va spune Geneva, extrem de sensibilă când se sparg două geamuri în România, dar indiferentă la nerusinarea cu care atâtea milioane de Români sunt exploataţi de o mână de gangsteri jidani rapaci.

Guvernarea ţării—ţinând seama şi de faptul că idealurile pe cari le urmăresc legionarii trebuie să se împlinească într'un viitor mai depărtat — ar trebui să revină, aşa dar naţional-creştinilor. Sau, în orice caz, să aibă ca pivot forţa naţional-creştină şi starea ei de suflet vehementă, intransigentă, ostilă ori cărui compromis.

ŢARA NU-I INCA PREGATITA ! ?

Este însă aproape sigur că un guvern naţional-creştin, sau o guvernare de colaborare, dar şi de intransigenţă naţională, aşa cum o concepe, cum o vrea şi dela care nu înţelege să abdice, A. C. Cuza, nu vom putea-o avea imediat. De ce? Nu-i pregătită ţara!? Se poate, dar asta mai puţin. Adevărul, mai mult decât nepregătirea sufletească a ţării, este ca duşmanii Românismului — şi din afară şi din interior — sunt încă prea puternici. Nu numai că nu le trece prin minte să abandoneze poziţiile pe cari s'au baricadat. Ci atât din umbră, cât şi faţiş, manevrează — şi se va vedea, în curând, cât au reuşit aceste manevre — să împiedice, cu orice preţ, venirea la putere, pe căile normale ale unei evoluţii politice, a naţional-creştinilor.

Un singur gest din partea d-lui A. C. Cuza, pentru diluarea efervescenţii naţional-creştine, ar fi sinonim cu o guvernare, în care pe banca ministerială ar lua loc şi d-nii A. C. Cuza şi Octavian Goga. Dar ar însemna în mare parte şi un act de sinucidere nu numai a partidului, dar cine ştie dacă nu şi a încrederii pe care Ţara o leagă de ideia naţională şi creştină.

De aceia noi ne alăturăm cu toată inima punctului de vedere pe care îl apără cu strălucire d. A. C. Cuza. Guvernare, da ; dar pe temeiul jurământului din catedrala dela Iaşi. Şi cu drept cuvânt. Ce importanţă are în viaţa unei naţiuni o întârziere de un an sau chiar doi, dar care asigură o biruinţă decisivă!? Un an, doi, nu contează, adeseori, nici într'o existenţă individuală. Mila Dumnezeirii sperăm că ni-l va ţine pe A. C. Cuza, nu un an, doi, ci zece de azi înainte, în aceiaş vigoare trupească şi intelectuală, pe care el, cu mândrie o poate servi multora, ca exemplu, azi la 80 de ani.

Ce sunt naţional-creştinii azi, ca forţă şi ca entuziasm? Ce vor fi însă în doi ani de zile de azi înainte? Iată cum îi văd eu : Ţara întreagă, unanim încleştată, cu sufletul, cu toate puterile ei vii, pe programul şi pe intransigenţa naţional-creştină. Acesta este adevărul !

Eu doresc o guvernare imediată naţional-creştină. Imi dau însă seama — judecând cu raţiunea rece a intereselor ţării mele — că această guvernare va fi cu atât mai fecundă pentru ţară, cu cât ea va mai întârzia şi se va face mai imperios necesară.

România este în plină ascensiune naţionalistă şi forvenţă creştină. Ceiace se pare încă astăzi o imposibilitate, va deveni mâine o fatalitate de neînlăturat. O prelungire a opoziţiei naţional creştinilor nu va avea numai darul să alăture valului naţional-creştin noui şi unanime adeziuni, dar va avea mai ales — sper — meritul să cureţe altarele lui A. C. Cuza şi Octavian Goga de ultimii nechemaţi.

De ce succesiunea liberală revine d-lui Vaida!

In aceste condiţii, logica politică elementară — în lipsa unei formule de concentrare cu naţional-creştinii — atribuie succesiunea d-lui Alex. Vaida Voevod, fie într'o combinaţie cu alte grupări de centru sau cu personalităţi răzleţe, fie într'o guvernare unitară a „Frontului Românesc".

Mărturisesc că privesc cu compătimire la toate răţoelile naţional-ţărăniste, cari, când nu sunt obraznice, iau aere de adevărată inconştienţă — „D. Vaida, dacă vrea să mai aibă un rost în viaţa politică să recunoască, fără reticenţe, că a greşit şi să se reîntoarcă în cadrul partidului naţional-ţărănesc de unde a plecat" — s'a spus săptămâna trecută la Gaiaţi, copilăreşte, aproape prosteşte. Dar de ce înapoi la naţional-ţărănişti? Din dragoste pentru obrazul stacojiu al d-lui dr. Lupu? Sau pentruca d. Vaida să reia firul zilelor amare pe care le-a trăit abondent în partidul naţional-ţărănesc? Fiindcă dacă reintoarcerea d-lui Vaida Voevod la matca d-lor Mihalache-Maniu-dr. Lupu, s'ar face pentru ideia de a ajunge la guvern (şi d. Vaida a afirmat de atâtea ori că nu-l interesează guvernarea cu orice preţ) apoi un fapt e cert: de unul singur — cu „Frontul Românesc" — d. Vaida are 99% şanse de guvernare; pe câtă vreme cu naţional-ţărăniştii, la un loc, nici 1%.

A guverna înseamnă a prevedea; a fi om de guvern e tot una cu a fi cap de orizonturi, fie ele chiar restrânse; politica însăşi este introducerea în orb'ta viitorului. Cum pot fi atât de orbi naţional-ţărăniştii, cari afirmă, totuşi, pe toate drumurile că sunt oameni de guvern? Cum de nu'şi dau seama că excluzându-se ei singuri dela guvern, DINCOLO DE D. VAIDA nu există nici o altă soluţie nu numai pentru Factorul Constituţional sau pentru ţară, dar nici pentru actualii patroni ai naţional-ţărăniştilor — jidanii — cari între două rele, îl vor alege, desigur, pe acela cari li se pare mai puţin periculos?

D. Vaida are meritul să se bucure, personal, de un mare prestigiu în ţară. Multă, foarte multă lume cu simţire naţionalistă crede în d-sa. Un guvern al d-sale va fi bine primit de ţară. Trecutul d-lui Vaida, actele d-sale de însufleţit naţionalism, gesturile temerare de românism cu cari d-sa şi-a subliniat totdeauna viaţa politică stau mărturie. Nimeni nu poate să nu creadă în sinceritatea adâncă a răscolirii sufleteşti, patriotice, a d-lui Vaida. Şeful „Frontului românesc" este apoi azi la vârsta, când nu poate să nu rămână rece oricărei deşertăciuni. A avut în viaţă toate onorurile, toate demnităţile. Cine ar putea să-i facă ofensa de a-i atribui altă ambiţie, în afară de aceia care trebuie să pecetluiască definitiv o aureolă de eroism închinat Naţiunii? D. Vaida Voevod nu poate să fie decât al Patriei, al sbuciumului ei, al năzuinţelor ei de descătuşare! Iată ce gândeşte ţara despre d. Vaida, despre el personal, bine înţeles. Despre rest punem punct aici.

Dar d. Vaida are o concepţie a d-sale. Noi n'o împărtăşim, este adevărat. Dar nici nu contestăm, de plano, punctul de vedere al d-sale. D-sa spune: „NU SE POATE REALIZA TOTUL DINTR'ODATA, aşa cum îşi închipue d. Cuza. Eu sunt mulţumit să satisfac măcar în parte, dezideratele sufletului românesc". Vom vedea în ce măsură d. Vaida va avea dreptate.

Insă punctul de vedere al d-lui Vaida are adeziuni, cari cântăresc greu în balanţă. In primul rând este o chezăşie pentru Factorul Constituţional, care, dornic, desigur, să vadă împlinite unele postulate naţionaliste, vrea totuşi linişte. „Să se facă dar fără prea mari sguduiri". Fără adică răsturnări revoluţionare.

Dar—închipuiţi-vă—punctul de vedere al d-lui Vaida, vrând, nevrând, are şi achiesarea adversarilor ideii naţionale; a jupânilor trusturilor, cari îi finanţează pe naţional-ţărăniştii, jupâni al căror cuvânt reprezintă şi el o greutate în balanţă. „De cât cu dracul gol, mai bine cu el îmbrăcat" îşi zic dictatorii dela clubul miliardarilor, presupunând că cerul gurii leului dela Cluj nu este chiar atât de negru.

D-le Vaida păzeşte-te ca de foc !

Şi-atunci, primit cu simpatie de ţară, socotit ca unică soluţie de cine trebuie să hotărască şi acceptat, cu noduri e adevărat, de oculta financiară judaică, d. Vaida, rămâne pentru logica politică elementară singura soluţie a succesiunii liberale.

Vom vedea în ce măsură aceasta logică este acceptată şi de evenimente, cari adeseori o răstoarnă, dela un ceas la altul, nu dela o lună la alta.

Aşa dar: GUVERN VAIDA. Singur, în colaborare cu alte grupări sau cu persoane singular alese; cred că una sau alta dintre aceste căi va rămâne atribut exclusiv al d-lui Vaida.

Dar de aci începe şi marea catastrofă! Da, marele punct de întrebare pentru soarta guvernului d-lui Vaida. Semn de întrebare care mă şi determină să scriu această pagină, în credinţa că sunt dator să fac şi acest serviciu ideii naţionale.

Ce se'ntâmplă, într'adevăr?

De cum au simţit — din aer — că eventualitatea unui guvern Vaida devine certitudine, comis-voiajorii obişnuiţi au şi început să-şi facă pretutindeni — în toate partidele pe unde se găsesc — bagajele. Fripturiştii au o caracteristică înclinaţie, organică, spre mimetism. Şi unde pregătirile se fac mai febrile, e la internaţional-ţărănişti. Ce Armand Călinescu, ce Virgil Potârcă sau Gică Măcărăscu? Adversari, dintre cei mai implacabili, odinioară, ai d-lui Vaida, neruşinaţi cari l-au înjurat cu ultima înverşunare pe şeful „Frontului Românesc" stau cu valizele, gata făcute. D-le Vaida să nu te surprindă! Pot să-ţi înşirui vreo 20 de organizaţii judeţene ţărăniste, cari deabia aşteaptă să ia drumul... Canosei, şi să treacă în bloc, în unanimitate, la d-ta. La Argeş, unde am fost mai zilele trecute, şi unde am găsit peste tot locul cheltuit cu generozitate sufletul unui mare român de ispravă şi adept al d-tale — Petre Petrescu — cuvântul de ordine care circulă în tot judeţul, între naţional-ţărănişti este: „Ori cu Mihalache, ori cu Vaida ne e tot una". Ce n'am făcut politică, zece ani, cu d. Vaida?

CALUL TROIAN, CALUL TROIAN...

Ori, nu cred c'ar fi nenorocire mai mare pentru d. Vaida, decât să se pomenească, din prima zi de guvern, cu întreg calul troian naţional-ţărănist în „numerus valachicus". A înghiţi tot lestul internaţional-ţărănisto-comunist, numai pentru a sparge, pentru a desfiinţa partidul d-lui Mihalache, nu este o soluţie. Va fi, în cel mai bun caz, o nenorocită, o groaznică indigestie. Toată lumea aceasta, de vânturâ partide, nu vine pentru a spori un prestigiu şi pentru a întări o credinţă. Nu. Vine numai pentru a prăbuşi, prin ticăloasele ei apucături, ori ce însuflefire, ori ce bună intenţie.

Partidul internaţional-ţărănist se va prăbuşi şi aşa. Nu e nevoie să agiţi nici o disoluţie. Il dizolvă fatal spiritul nou naţionalist şi creştin, care se încetăţeneşte tot mai masiv pe toate meleagurile ţării. Nu este nevoie să ne sinucidem şi noi, pentru a omorî pe alţii. Mai creştineşte este să-i laşi să moară prin propriile lor păcate.

Invazia tuturor păcătoşilor în „numerus valachicus"? Dar adu-ţi aminte domnule Vaida, de ceiace s'a petrecut la naţional-ţărăniştii? Ideia ţărănistă n'a fost totdeauna oroarea ideologică şi morală pe care o reprezintă azi. Cine a adus-o dela culmile ei de splendoare, de idealism, de odinioară, la abjecţia pe care o înregistrează azi? Cine a prostituat-o, cine a târât-o în noroi, cine a desfigurat-o, cine a adus-o în halul oribil de azi, dacă nu toţi transfugii, toţi vânturâ ţară, toate deriziunile şi dezertorii politici? Ai avut d-ta de suferit dela vechile şi curatele cadre ţărăniste sau naţionale ardelene, cât ai tras depe urma tuturor epavelor cari au inundat partidul din prima clipă a guvernărilor naţional-ţărăniste, numai cu gând de pricopseală personală?

Ce aşteaptă Ţara dela d. Alex. Vaida Voevod !

Dealtfel, d. Vaida, nici n'are nevoie, pentru a realiza ce-aşteaptă ţara dela d-sa, de prea mulţi partizani politici. O mână de miniştri şi 71 de prefecţi îi va găsi ori când în „Frontul Românesc" sau printre oamenii de inimă cari nu se târguesc cu interesele naţiunii.

Ce trebuie să dea ţării d. Vaida? In primul rând o atmosferă de mai mult Românism, în toate domeniile de manifestare ale vieţii publice dela noi. In al doilea rând să pregătească Naţiunea pentru intransigenţa naţională, care trebuie să prezideze mai târziu la reclădirea României de mâine.

Guvernarea d-lui Vaida trebuie să fie o prefaţă la România Românilor. Dacă d. Vaida reuşeşte măcar să:

introducă o proporţionalitate etnică în viaţa economică a ţării şi

să-i scoată pe jidani din presă, realizând „numerus nullus" pentru jidani în slova scrisă în Româneşte,

d. Vaida va binemerita dela Patrie şi va da satisfacţie integrală încrederii pe care ţara o pune în d-sa, justificând simpatia cu care naţiunea îl va întâmpina ca prim guvern pe calea izbăvirei României.

Să ştie însă d. Vaida, că şi pentru aceste singulare realizări, d-sa trebuie să fie mână de fier în chiar „Frontul Românesc" pe care îl prezidează. Cu oameni ca d. IONEL GH. PERIETZEANU, cari în clipa în care Românismul sângerează împotriva presei din Sărindar, nu roşesc să subscrie rânduri ca acestea în chiar spurcata foaie a Hondmanilor denigratori, ai lui „numerus valachicus":

„prietenilor mei dela „Lupta" le fac cele mai calde urări"...

nu se poate scrie chiar o prefaţă la „România Românilor", nu se poate realiza o iotă din catehismul mântuirii neamului românesc.

Este, acesta un adevăr dureros. Ştim. I-l subliniem totuşi, d-lui Vaida, cu aceiaş francheţă cu care i-am mărturisit totdeauna întreaga noastră simpatie.

DR. ILIE RADULESCU

Inscrieri ulterioare

în listele de cetăţenie română

Comisiunea de magistraţi ce lucrează la ministerul justiţiei sub preşedinţia d-lui George Sescioreanu, secretarul general al departamentului, a dat aviz favorabil de înscrieri pentru: Petrea Rusu, Izidor Ciobotaru, Ioan Malon, Leş Gheorghe, Ilie Belu, Corobian Ioan, Fenişare Gheorghe, Spiridon Munteanu, Nicolescu Petre, Nadiu Dimitrie, Sârbu Ovidiu, Voicu Ioan Voicu Petre, Elena Dan, Vasile Ciobanu, Presjelian Vasile, Ungur Ilie, Ion Văleanu, Iosif Goga, Ioan Ignea, Pătraşcu Mihail, Gheorghe Ciurdariu, Paju Savu, Pop Ioan, Russ Ioan, Savu Iosif, Eugen Macarie, Jurjiu Elisabeta, Crişan Nicolae şi Găină Nicolae

Contravenția de 52 milioane lei a soc. „Astra Română"

Eri urma să se judece la Curtea de Apel, secția V, marea contravenție fiscală a soc. „Astra Română", care se cifrează la 52.836.036 lei, impozit și amendă.

Soc. „Astra Română", al cărui conducător în România este jidanul Otto Stern, *are acțiunile în posesia concernului petrolifer „Royal Duch" și soc. an. „Bataafsche Petroleum Matshapij". Aceasta din urmă primește la Haga anual 250 milioane florini dela „Astra Română", la care sumă nu se plătește nici un impozit.*

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Intre *„Astra Română"* și *„Bataafsche Petroleum Matshapij"* există o convenție, pe baza căreia se face pentru societatea din Haga transferul sumei arătate mai sus.

D. Otulescu, reprezentantul *„Astrei Române"* pretinde, că suma trimisă la Haga, reprezintă cheltueli către societatea de acolo, pentru diferite servicii de specialitate. Iar, reprezentanții fiscului susțin, că înțelegerea, pe baza căreia se face transferul, este fictivă, pentrucă poartă semnăturile unor reprezentanți comuni ambelor societăți.

Intr'adevăr, cercetând consiliile de administrație ale celor două societăți se constată, că fiscul a avut dreptate să dreseze actul de contravenție sus arătat.

In consiliul de administrație al „ASTREI ROMANE", la București, sunt:

G. G. Mironescu, Sir Nehri W. A. Deterding, I. B. Aug. Kessler, Em. Pantazi, Rt. Hon Viscount Bearsted, W. C. Knops, Eug. Colibășanu, N. N. Săveanu, Gr. N. Filipescu, I. E. G. de Kok, Al. E. Lahovary, I. Mitilineu, Otto Stern (administrator delegat), A. Brylinski, N. Zane.

Iar la Haga, consiliul de administrație al soc. „BATAAFSCHE PETROLEUM MATSHAPIJ" este compus din:

Dr. H. W. A. Deterding, Ing. I. E. T. de Kok, Ing. I. B. Aug. Kessler, dr. C. I. K. Van Aalst, A. Agnew, The Rt. Hon. Viscount Bearsted, F. Godber, ing. Ihr. H. London, d-na dr. I. Lusten, d-na Aug. Philips, Sir Robert Waley Cohen, B. Abel Shmit.

Incât înțelegerea este o simplă ficțiune juridică, deoarece ambele părți contractante sunt compuse de aceleași persoane, cu scopul de a escamota bilanțul, eludând astfel drepturile fiscului.

De altfel acesta este un sistem practicat în genere de societățile petrolifere cu capital străin, care, după ce sug vlaga acestui pământ și după ce se îmbuibă atâți străini în țara aceasta, ca jidanul OTTO STERN, păgubesc și statul prin numeroase fraude și evaziuni fiscale.

Procesul acesta pendinte de Curtea de Apel, secția V, s'a amânat pentru 3 Aprilie a. c., lipsind reprezentanții soc. „ASTRA ROMANA".

Așteptăm judecarea procesului și vom reveni cu amănunte.

Cine este Kovacs Adalbert

dela intreprinderea „Ierbuș"

Ce nu vrea să știe C. A. P. S. Ungurul Kovacs Adalbert nu este inginer silvic

Arătam într'un reportagiu precedent că la centrul de exploatare „Ierbuș" din județul Mureș, iredentistul maghiar este foarte bine reprezentat de chiar șeful acestei întreprinderi, ungurul Kovacs Adalbert.

Inconjurat de un personal complet maghiarizat, Kovacs Adalbert înseamnă pentru minoritarii unguri din acea regiune agentul Budapestei, dela care pot porni oricând directive cu privire la cultivarea flagelului revizionismului. Ceva mai mult Kovacs Adalbert nu s'a ferit niciodată ca să arate opiniei publice românești că la centrul de exploatare „Ierbuș" se trăiește numai ungurește!

In ceeace privește situația funcționarilor români, este suficient să amintim că 80 la sută din funcționarii acestei întreprinderi sunt unguri, fapt care îi permite lui Kovacs Adalbert să vorbească numai incidental românește. Nu mai insistăm asupra persecuțiilor ce le suferă funcționarii români, încât pe drept cuvânt se poate spune că la centrul de exploatare „Ierbuș" iredentismul maghiar are o pradă bună.

CINE ESTE KOWACS ADALBERT?

Din bogatul material de care ne vom folosi încă multă vreme de acum înainte pentru a atrage atențiunea C.A.P.S.-ului asupra unei stări de fapte ce nu mai poate dăinui, ne vom ocupa în special, în rândurile de față, de personalitatea ungurului Kovacs Adalbert.

In câteva cuvinte, cine îi cunoaște îndeaproape activitatea acestuia ar putea spune că: *Kovacs Adalbert a ținut totdeauna să confirme tot ceeace s'a spus despre el.* Astfel, Kovacs Adalbert n'a spulberat până în prezent acuzațiile că este un agent periculos al Budapestei. Ba, din contră ne-a făcut dovada în repetate rânduri că știe să pună la cale acțiuni cu caracter subversiv. Și întocmai ca și fiul său, astăzi un abil spion, înregistrează regulat succese.

Dar mai este o chestiune care nu poate fi trecută cu vederea și anume vrem să știm datorită cărui fapt Kovacs Adalbert continuă să fie protejat de organele respective, neluându-se nici o măsură împotriva lui.

Se știe că „șeful" întreprinderii „Ierbuș" nu este inginer silvic și că până în prezent s'au înaintat câteva rapoarte în care se arăta că Kovacs Adalbert trebuie să fie înlăturat din funcția ce o deține.

Deasemeni este surprinzător că cei în drept nu au decis anchetarea cazului ungurului Kowacs Adalbert.

Astfel stând lucrurile întrebăm administrația C.A.P.S-ului dacă nu crede că a venit momentul ca la centrul de exploatare „Ierbuș" să nu mai persiste o atmosferă greu de suportat de puținii români de acolo?

Viața de lux și tâlhărie

a jidanilor din block-hausuri

O răsunătoare anchetă a „Poruncii Vremii", care va oglindi prăpădul unei nații întregi

Dn ordinul apologeților Thorei, — în frunte cu BUBI SADOVEANU, scriitor, gazetar, mason de gradul 33 și fost președinte al Senatului, MIHAI BRAUNȘTEIN, jurnalist, prieten al comuniștilor, codirector la taraba „ADEVARULUI" și MISTER WALK-CONITZ, spălăcitul reporter al prietenilor stupefiantelor și fetelor răpite de traficanții de carne vie și duse în Malta, maaarele și răsfățatul F. BRUNEA-FOX al Sărindarului cu pistrui, publică de câteva zile coloane de proză atâtătoare, în cadrul unei anchete tendențioase, cu privire la „periferia Capitalei".

Dacă acest purăț cu părul ca dovleacul porcesc s'ar ocupa numai de PERIFERIE, de necazurile și neajunsurile ei, poate că nu am da vreo atenție celor scrise.

Dar tejghetarul dela „DIMINEATA" pune într'un semnificativ contrast viața de centru, luxoasă și variată, cu aceea de mahala, subliniază anumite aspecte, cari duc, fatal, la o învrăjbire certă, la răscolirea patimilor, la sitmularea pornirilor marxiste.

„VIITORUL", oficiosul guvernului, alarmat, pe bună dreptate, de această campanie de alimentare a patimilor comuniste și de evidentă incitare, scrie următoarele juste constatări:

„Ziarul „Dimineața" într'o campanie de învrăjbire socială, publică de câtva timp anchete care, cu pretenție de a reda realitățile bucureștene, stăruie asupra blockhausurilor luxoase din centrul Capitalei puse în contrast cu alte clișee, reprezentând bordee de jigani dela marginea orașului.

Dacă un alt ziar, mergând pe aceeași linie dar urmărind alte scopuri, ar publica numele proprietarilor și locatarilor acestor blockhausuri — „Dimineața" n'ar protesta oare până la Liga Națiunilor că se face operă de ură și învrăjbire?

O simplă întrebare".

Ce credeți că răspunde monitorul Kahalului, prin condeiul simbriașului Tudor Teodorescu-Braniște ?

Citiți și descifrați cinismul ce se desprinde din răspunsul acesta :

„Ancheta „Dimineții" în periferiile Capitalei a stârnit indignarea oficiosului liberal. „Dimineața" învrăjbește, instigă, etc. Toate acestea, pe tonul cu care ne-a deprins de zeci de ani de zile presa liberală.

Dece învrăjbim? Dece instigăm? Fiindcă publicăm, în câteva reportaje, cazuri de mizerie crâncenă...

Există, în Anglia, o întreagă literatură — și de excelentă calitate — asupra mizeriei din Londra. S'au scris romane, nuvele, reportaje pe tema aceasta.

Există, în Franța, o literatură mult mai bogată asupra sărăcimii Parisului. Zilele trecute chiar marele cotidian „Paris-Soir" publică o serie de cutremurătoare articole, smulse din viața acestei sărăcimi.

Dar — e lucru știut — nu există țară în lume, în care să nu se fi zugrăvit mizeria, fiindcă mizeria este — ca Dumnezeu și ca aerul — pretutindeni. Nimănui nu i-a trăznit prin gând să acuze pe poeții, pe romancierii și pe gazetarii mizeriei de... instigație, atâțare, învrăjbire.

„Viitorul" are bizara fantezie de-a o face. Nu e nici prima, nici ultima dată când oficiosul liberal se dovedește de rea credință.

Publicăm în „Dimineața" aspectele suferinței umane, tot așa cum — în alte coloane — înregistrăm tot ce se înfăptuiește în bine în viața noastră socială. E natural ca un ziar să răsfrângă toate fețetele vieții — și pe cele frumoase, și pe cele întunecate".

Cutremurați-vă de obraznica scuză a piraților!

Cutremurați-vă și gândiți-vă câte inepuizabile surse de alimentare a adepților bolșevicilor au nemernicii dela taraba lui BURAH SADOVEANU et MIHAIL BRAUNȘTEIN!...

Știți ce vom face noi, însă?

Ascultați:

Traducem în fapt presupunerea „VIITORULUI" și promitem, că începând de Luni 25 Ianuarie, vom publica o serie de anchete intitulate: „VIAȚA DE LUX ȘI TALHARIE A JIDANILOR DIN BLOCK HAUSURI". Și vom sublinia, că în timp ce românii născuți din pământul scump al țării și crescuți în dragoste le CHRISTOS, REGE, NATIUNE, nu reușesc să-și înghebe, prin muncă migăloasă și cinstită, un cămin modest, banditii veniți puhoiu din Galiția, tâlharii coborîtori din Izrael au acaparat toate bogățile României, au devenit din SLUGI stăpâni și pălmuiesc caliceria celor cari luptă, cinstit, subt semnul sfintei Cruci.

Și, hotărât lucru, nu vom fi acuzați că... instigăm pe români, că strigăm împotriva perciunaților ajunși milionari prin fraude, falsuri, escrocherii, traficuri de influență și crime naționale.

Așa dar, români și românce, urmăriți dela 25 Ianuarie, în „PORUNCA VREMII", răsunătoarea anchetă care oglindi-va fidel prăpădul unui norod întreg: „Viața de lux și tâlhărie a jidanilor din block-hausuri".

Victor Mocanu

Stomatologii de mâine

Poftim, citiți-i, ca să-i știți și să vă feriți de ei !...

Jidanii se îndeasă, în special, în avocatură, medicină și farmacie. Terenuri pe cari le pot exploata și de pe urma cărora pot realiza câștiguri mari.

Iată, de exemplu, la facultatea de medicină, de pe lângă universitatea din Buucrești, s'au înscris pentru învățământul stomatologic următorii perciunați :

Anbinder Noah, Aschenasy Iouf Moses, Bernfeld Arnold, Benzion Isidor, Bercovici David, Gatz Silvia, Dubov Fedora Carola, Flitman Paulina Ghelman Rahil, Gandachin Iacob, Goldenberg Boiangiu Tilly, Ghelbert Golda, Guguhide Mihail, Himelbrand Iancu, Leibovici Avram, Leon Sara, Lederman Fruia, Elein Dezideriu, Moscovici Samoil, Meilerand Amalia, Motneac Uticeofatsa, POPESCU M. AUREL, Pulver Soibelman Soibel, Schatzberg Solomon, Schor Lidia, Tismețchi Sara, Wolf Aurel, Aronovici Elias, Cunicer Iosif, DORE ELEONORA.

Dintre cei înscriși numai doi sunt români. Ii observați, că leam trecut numele cu literă mare.

Ar trebui ca să se pună capăt acestei rușini. Oricum!...

Dar, dacă din nenorocire aceștia vor absolvi cu succes cursurile, românii au datoria să-i boicoteze.

Să nu le dea subt nici o formă concurs !...

Români și Românce!

Pentru România de mâine a Românilor : nici un ac dela jidani !

Vino în „România Anticomunistă" pentru a ridica protestul tău, împotriva bolșevismului și a organiza boicotul mărfii și terii jidovești.

GREFA TRIBUNALULUI BALȚI

S. II-a

EXTRACT Nr. 272

D. Spiridon Deleu din com. Ghizdita jud. Sorcoa cu petiția înregistrată la nr. 9630/935 chiamă în judecată pe Ecaterina Deleu din com. Dondușani jud. Soroca, pentru motive prev. de lege. Din căsătorie rezultă un copil de sex masculin cu numele de Dumitru în vârstă de 3 ani. Soțul posedă ca avere una casă cu locul ei în satul Antoneni jud. Soroca.

SFATUL DOCTORULUI

„Nu vă descurajați, a spus Doctorul către clientul său, toate indispozițiile urinare vor fi repede calmate: arsurile vor dispare, urina va redeveni limpede și normală și veți uita pe rezistentul și perfidul gonococ, luând acel excelent remediu

PAGÉOL

care vindecă blenoragia, cistita, opreste scurgerile, înmlădiază prostata și evită orice complicațiune.

LA FARMACII ȘI DROGUERII

Odioasa tentativă a unor societăți jidovești

de a frauda statul românesc și Fondul Bisericesc din Bucovina

CERNAUȚI 16. — Fondul Bisericesc din Bucovina, de care ne-am mai ocupat recent în coloanele ziarului nostru, a fost ani dearândul o pradă copioasă a haitelor de jidani parșivi cari prin intermediul unor factori de sub vechiul regim au jecmănit această instituție ca'n codru. Mulțumită energiei I. P. S. Sale Mitropolitului Visarion Puiu această situație rușinoasă a încetat de a mai dăinui, cu toate acestea însă unele societăți jidovești încearcă și acum să păgubească fondul cu zeci de milioane în mod sistematic și mascat.

CAZUL SOCIETAȚII ANON. DE CĂI FERATE PARTICULARE DIN BUCOVINA

Inainte de a păși la demascarea societăților jidovești cari vor cu orice preț să-și bată joc de averea Fondului este necesar să arătăm pe scurt cazul *„Societății anonime de căi ferate particulare din Bucovina"* care având între conducătorii săi pe faimosul avocat jidan arhimilionar FOCKSCHANER a reușit să prade de Fondul cu suma de lei 56.500.000.

IN CE CONSTA AFACEREA?

Incă înainte de războiu Fondul Bisericesc cumpărase dela „Prima soc. de căi ferate particulare" un stoc de 11.500 acțiuni de fondator. Probabil fiindcă nu și-a dat seama de valoarea acestei creanțe fondul nu s'a interesat de la ani dearândul. In anii de criză acută (cam prin 1932) visteria Fondului fiind goală și pentrucă în acelaș timp unele „personalități" dela Fond aveau de încasat niște onorarii grase se decide vinderea a celor 11.500 de acțiuni. Cine le cumpără? Soc. anon. de căi ferate particulare în frunte cu FOCKSCHAUER. Din vânzarea Fondului încasează numai 3.500.000 lei.

SOC. ANON. DE CAI FERATE le păstrează timp de 2 ani de zile spre a le valorifica și apoi le vinde la rândul ei C. F. R.-eului încasând pe ele 60.000.000 lei. Iată deci cum a fost păgubit Fondul de această societate cu suma de lei 56.500.000.

FRAUDAREA FONDULUI CU ALTE ZECI DE MILIOANE

Pe lângă cele 11.500 de acțiuni pe cari Fondul le cumpărase dela *„Prima Soc. de căi ferate particulare din Bucovina"* mai posedă încă 5400 de acțiuni cumpărate dela *„Soc. nouă de căi ferate particulare"*. Fondul fiind acționar alături de această societate, și de Statul român și 2 sau 3 orașe din nordul Bucovinei cari sunt de asemenea acționari, urmează că în această calitate să participe proporțional cu numărul acțiunilor la beneficiile respective.

Ce se întâmplă însă? Statul român ia dela Societate liniile în exploatare obligându-se să-i plătească în schimb o arendă de 3.900.000 lei. Societatea încasează singură arenda fără să-i dea Fondului partea cuvenită. I. P. S. Sa Mitropolitul Visarion aflând că Societatea face demersuri pe lângă Ministerul de Comunicații să încaseze arenda pe ultimii ani, care se ridică la circa 20.000.000 lei, introduce acțiune în justiție și cere instituirea unui administrator judiciar spre a-și putea încasa sumele cuvenite. Justiția admite acțiunea și institue ca ad-tor judiciar pe prof. univ. GALAȘESCU PICK. Societatea văzând că perde acțiunea încearcă să eludeze legea recurgând la un alt truc spre a frauda Fondul și de astă dată.

INTERVENȚIA LUI „KREDIT-INSTITUT" DIN VIENA PRIN BANCA CHRISOVELONI

Acest truc constă în tentativa dejucată de Mitropolie de a obține dela „Cek" un împrumut pe care urma să-l cedeze Băncii Crisoveloni în contul acestei creanțe pentruca această Bancă să treacă la rândul ei pe sub mânecă suma de 20.000.000 lui „Kredit-Institut" din Viena, care este interesat în afacerea căilor ferate particulare din Bucovina, întrucât posedă 21.875 de acțiuni prioritare. Manevrele murdare la care s'a pretat „Kredit-Institut" prin instrumentele sale, Banca Crisoveloni și Societatea nouă de căi ferate din Bucovina ,precum și motivele cari o determină la aceasta, le vom arăta documentat în reportajul următor.

H. Th. Ionescu

Informațiuni

✱ D. prof. MIRCEA DJUVARA, ministrul justiției, nu s'a prezentat nici eri, la minister.

Indispoziția de care suferă l-a reținut la domiciliu.

❖ *IN CADRUL șezătorilor săptămânale organizate de către Asociația Academică „Basarabia" Luni 18 Ianuarie, orele 8 jum. seara, d. Jireghie Nicanor va vorbi în sala „Cercului Basarabenilor" din str. Gogu Gh. Cantacuzino No. 49 despre:*

„Contributia studenților basarabeni, din epoca războiului mondial, la realizarea Unirii Basarabiei cu patria mumă."

✱ „CERCUL Studențesc Prahovean" organizează Duminică 17 Ianuarie a. c. un ceai dansant în saloanele Camerei de Comerț (Str. Bursei 4), intre 4—10 jum. seara.

❖ *EXAMENUL pentru obținerea titlului inginer agronom la Academia de Inalte Studii Agronomice din București, începe la 20 Februarie a. c.*

❖ *FRAȚIA Misionară „Patriarhul Miron" aduce mulțumiri d-lui Alexandru Donescu, primarul Capitalei, pentru un vagon de lemne dăruit cantinei săracilor din str. Sf. Apostoli 40, precum și pentru promisiunea de a pune cantina în bugetul anului viitor.*

❖ SOCIETATEA Generală a Absolvenților Școalelor Superioare de Arte și Meserii din România invită pe toți absolvenții școalelor de meserii și prietenii a lua parte la balul organizat de societate care va avea loc pe ziua de 23 Ianuarie a. c., ora 9 seara în saloanele „Coloseul Bragadiru" (fost Gib), str. Isvor 112.

❖ *ȘCOALA SUPERIOARA de Textile din București a fixat sesiunea de examene în restanță pentru elevii anului II, între 22-27 Februarie 1937.*

❖ TOATE membrele „LIGII CULTURALE" sunt rugate a lua parte la consfătuirea ce va avea loc *Miercuri 20 Ianuarie 1937, orele 8 seara precis* la sediu, b-dul Schitul Măgureanu Nr. 1, în vederea fixării programului de activitate al Secțiunei București (Secțiunea Feminină).

Consfătuirile se vor ține regulat în fiecare Miercuri la orele 8 seara.

✱ COMUNICATUL căilor ferate anunță că certificatele de reducere pentru turneele teatrale nu vor mai fi prevăzute cu mențiuni speciale pe verso decât în cazuri când sunt aprobări excepționale de taxare.

❖ *MIERCURI 20 Ianuarie 1937, orele 6 jum. seara orchestra „Ligii Culturale" sub conducerea d-lui Ilarion V. Covalschi de la Opera Română va da al doilea concert de muzică românească în sala teatrului „Ligii Culturale" din b-dul Schitul Măgureanu Nr. 1, cu prețuri reduse de lei 10 la parter și lei 5 la balcon.*

❖ FUNDAȚIA Regele Carol I înștiințează pe studenții săraci și meritoși dela facultățile de Litere, Drept, Științe, Teologie și Medicină că înscrierile pentru concursul publicat în vederea obținerii burselor va incepe Luni 18 c. la sediul Fundațiunii din str. Wilson nr. 1 și vor continua în fiecare zi între orele 10—12, până Sâmbătă 23 c.

Condițiunile pentru obținerea burselor sunt afișate la fiecare din facultățile de mai sus, precum și la Fundația Regele Carol I, dela 20 Decembrie 1936.

Examenele se țin între 1—5 Februarie a. c.

❖ *D. doecnt dr. BISTRICEANU I. va ține Duminică 17 Ianuarie a. c. orele 16,30, în aula Facultății de Medicină din București, o conferință cu următorul subiect :* Choreia la copii și adulți.

Intâmplări din Capitală

O FETIȚA DE 5 ANI ARSA DE VIE

Periferia Capitalei cu nesfârșitele ei drame mărunte, ocupă o mare parte din rubrica „faptelor diverse".

Dar cele mai impresionante întâmplări sunt acelea, ai căror eroi tragici sunt plăpânzii vlăstari ai mamelor și a maidanelor, copilași, victime perpetue ai neglijenții părinților, cu viața lor chinuită:

Astfel eri într'o căsuță modestă din Soseaua Colentina, o fetiță numai de 5 ani a fost lăsată singură acasă de mama ei. Tatăl a părăsit căminul conjugal, introducând divorț. Mama ei era lucrătoare la o fabrică.

In casă era frig. Fetița a turnat în sobă gazul ce se afla în sticlă. A vrut biata copilă să se încălzească.

Flăcările i-a cuprins însă veștmintele. Țipetele ei nu s'au auzit decât prea târziu. La sosirea mamei, mica Marioară era carbonizată complect. Tatăl ei Petre Ionescu cu domiciliul în str. Calimachi No. 43, a fost și el înștiințat de nenorocire.

UN GRAV ACCIDENT DE MUNCA

La fabrica de boiangerie „Aftalion" din calea Moșilor No. 160 era angajat de mult timp mecanicul Czilet Henric, cu domiciliul în sos. Vitan. 63.

Ascară vrând să ungă lagărele dela mașini, a fost prins de centrifuga electrică. apucându-i mâna stângă smulgându-i-o din cot.

In stare gravă nefericitul muncitor a fost transportat la spitalul Colțea.

UN GARDIAN PUBLIC MOARE SUBIT IN POST

Eri a încetat subit din viață în postul său gardianul public Nicolae Zorleanu, cu domiciliul în str. Popa Radu No. 49.

Din ordinul d-lui prim procuror cadavrul a fost transportat la institutul medico-legal.

In Capitală n'are rude.

Pentru ce sunt jidanii republicani?

Pentru că numai într'un cadru republican, cele mai înalte autorități și cele mai importante funcțiuni ale societății creștine, ajung tot atâtea instrumente docile în mâinile sanguinarilor tirani și conspiratori izraeliți.

Se știe că primul pas în direcția demascării complete și definitive a planurilor infernale jidovești de a distruge și asasina lumea creștină, s'a făcut odată cu descoperirea vestitelor PROTOCOALE ALE INTELEPȚILOR SIONULUI. (Sensul cu adevărat profund și caracterul ultra-senzațional al acestor protocoale n'a fost sezisat nici până astăzi de către cretinii incurabili și de creaturile masonice cari conduc încă unele națiuni creștine în calitate de profesori și de reprezentanți ai poporului").

Cum era și de așteptat, jidanii au tăgăduit cu îndârjire autenticitatea protocoalelor în chestiune, INSA N'AU INCETAT NICI UN MOMENT DE A LE APLICA.

O privire oricât de superficială aruncată asupra dedesubturilor politicii mondiale din clipa de față, ne duce imediat la constatarea că asistăm la frenetica punere în practică, pe toate planurile vieții internaționale, a maximelor de căpetenie ale celebrelor protocoale jidovești.

„SA SCHIMBAM ECONOMIA VITALA A INSTITUTIUNILOR MODERNE!"

In adevăr, ce reprezintă în ultimă esență aceste protocoale? Nimic mai puțin de cât un plan conspirativ, al cărui obiectiv suprem este dezorganizarea totală, animalizarea radicală a națiunilor creștine spre a putea edifica împotriva lor și peste ele, un imperiu mondial izraelit.

Iată cum își mărturisesc jidanii singuri, intențiunile lor arhi-criminale:

„Planurile acestea, — cuprinse în protocoalele jidovești, N. R. nu urmăresc să răstoarne pentru moment instituțiunile moderne. (Rândurile acestea erau scrise în 1893, deci cu un sfert de veac înainte de revoluția „rusă"). **Ele vor schimba numai economia lor vitală și prin consecință, toată desvoltarea lor ulterioară care se va orienta conform cu proectele noastre.**

„Astăzi există aproape aceleași instituțiuni în toate țările civilizate, numai sub nume deosebite : Reprezentanța, Ministerele, Senatul, Consiliul de Stat, Corpul Legislativ și Corpul Executiv. N'am nevoie să vă explic mecanismul raportului acestor instituțiuni între ele, căci lucrul acesta vă este bine cunoscut ; remarcați numai, că fiecare din aceste instituțiuni corespunde unei funcțiuni importante a Statului și vă rog să subliniați încă odată CA IMPORTANȚA ADEVARATA ȘI REALA O ARE FUNCȚIUNEA ȘI NU INSTITUȚIA. Deci, nu instituțiunile au o importanță capitală pentru viața unei națiuni oarecare, ci funcțiunile lor. Dar instituțiunile și-au împărțit toate funcțiunile de guvernământ: funcțiunile administrative, legislative, executive. Tocmai pentru aceea, ele acționează în organismul Statului, ca organele esențiale ale Corpului omenesc.

„Ușor se poate deduce de aci, că dacă noi vom vătăma o parte, un organ esențial al organismului național, Statul va cădea bolnav, asemenea corpului omenesc și va muri".

Credem că e destul de clar: scopul suprem al ocultei israelite și masonice internaționale, este otrăvirea și uciderea lentă a națiunilor creștine. De altmintreli în pasagiul imediat următor jidanii sunt și mai explicați:

SA-I OTRAVIM ȘI SA LE AȘTEPTAM SFARȘITUL AGONIEI !

„Când noi (jidanii) am introdus în organismul Statului otrava liberalismului — dreptul poporului de a se guverna prin el însuși — toată constituția politică a fost schimbată. Statele creștine au căzut bolnave de o maladie mortală: descompunerea sângelui. Nouă nu ne mai rămâne acum de cât să așteptăm sfârșitul agoniei lor.

„Din liberalism s'au născut guvernământele constituționale, cari au înlocuit pentru creștini autocrația salutară și eficace, singurul sistem de guvernământ constituțional, precum dumneavoastră o știți foarte bine, nu e altceva de cât o școală de discordii, de neințelegei, de discuțiuni sterile de partid. Intr'un cuvânt, este școala a tot ceea ce poate face un Stat să-și piardă individualitatea și personalitatea. TRIBUNA PARLAMENTARĂ (masonică) **TOT AȘA CA ȘI PRESA DE MARE TIRAGIU** (jidovească), **A CONDAMNAT PE GUVERNANȚI LA INACȚIUNE ȘI LA SLABICIUNE ; prin însuși acest fapt, guvernele „constituționale" au fost făcute puțin necesare, dacă nu chiar inutile. Așa se și explică de ce ele pot fi răsturnate cu ușurință.**

„Era republicană a devenit atunci posibilă: am înlocuit elementul guvernant printr'o caricatură de guvernământ, PRINTR'UN PREȘEDINTE LUAT DIN MULȚIME, DIN MIJLOCUL CREATURILOR NOASTRE, DIN TURMA SCLAVILOR NOȘTRI. Aci era fundamentul minei explozive, săpată de noi sub edificiul social și politic al popoarelor creștine". „LES PROTOCOLS DES SAGES DE SION" ed. franceză, paginile 61—63.

Concluziile ultime ale acestei ultra senzaționale mărturisiri nu sunt mai puțin clare: singur faptul incontestabil că orice ovrei de pe lume, indiferent în ce situație s'ar afla el, este republican și obligat să activeze pentru un regim republican, dovedește existența unui complot internațional jidovesc îndreptat împotriva lumii creștine. Pentrucă după însești revelațiunile citate mai sus, numai în regimului republican cele mai înalte autorități și cele mai vitale funcțiuni ale Statului, devin tot atâtea instrumente servile în mâinile bancherilor și piraților izraeliți cari stăpânesc astăzi, de fapt, întreaga lume. *(In numărul nostru de mâine, vom arăta după însești documentările puse la dispoziția publicului de către masonii francezi, ce valoare morală au înalțele magistraturi republicane!)*

Nicolae Bogdan

Intreg Românismul își plânge eroii

In vreme ce dela un capăt la altul al țării s'a întins un zăbranic de doliu, sufletul românesc de pretutindeni aleargă să-și depună, odată cu îndurerarea lui, ofrandele pentru aducerea în țară a scumpelor moaște ale eroilor Ion I. Moța și Vasile Marin. Amănunte senzaționale asupra dramei care a zguduit profund întreaga Românime.

Candele ce-și tremură plăpândul sâmbure de lumină, lacrimile de ceară ale făcliilor aprinse în sfeșnicele împărătești, acesta este prinosul pe care dragostea nemărturisită în trâmbițătoare efuziune, îl aduce memoriei lui Ionel Moța și Vasile Marin, copiii înțelepciunii și ai durerilor unui neam.

In căsuțele tupilate ale Moților ce întrezăreau în Ionel Moța, cea de-a doua întruchipare a lui Iancu cel atât de neînțeles în sfânta lui „nebunie", în paragina-dureasca voinicie a plaiului pe care își legăna alintat de cântesc haiducesc copilăria, Vasile Marin.

Acum când trec prin vămile văzduhului pe cari le înverzesc prin jertfa lor ce nu-și găsește măsura în seceta de caractere a vieții noastre obștești, o pogorire în adâncimile ființei noastre, nu ar însemna decât înțelegerea deplină a darului pe care ei îl aduc credinței, ce i-a veghiat din desmierdul leagănului și până la trecerea lor în lăcașul în care nu luiesc un sbor simbolic spre nemurire, Iridenta Moța, stoică în tragedia ei de proporții antice, dovedește că este așchie din granitul sufletesc al Căpitanului.

Mihăiță și Gabriela, deacum orfanii unei nații ce știe să se plece cu evlavie în fața măreției sacrificiilor ce o înobilează dinaintea judecății altor popoare, înțeleg și ei că pe umerii lor nădejdile unui neam, au pus greaua sarcină de a întreține tot mai vie amintirea unui tată, care duce în câmpiile Fericirii celei a-

Adversarii înșiși își înclină fruntea în fața morților fulgerătoare dela Madrid, convinși în fine că intrigile lor politicianiste, exercitate și în această împrejurare de tragică înfiorare, ar depăși ultima limită a ticăloșiei.

Indiferenții, scotocindu-și pe adâncul conștinței lor adormite, rămășițele unei simțiri puține, și-au adus până și ei aminte că trebue să se cutremure în fața sacrificiului celor ce au văzut pe Hristos în spasmul morții, în pa-

semnarea bărbătească a acelora atinși de doliu și încordarea voințelor pentru un spor de viteje, pentru un adaus de hotărire în martiragiu și sacrificu.

Nu plânge nimeni în strada Imprimerici, nimeni nu suspină în cele 20 mii de cuiburi din țară, nu s'a prelins nici o lacrimă pe obrajii legionari, nici chiar pe ai Iredentei Moța, sau pe al bătrânului protopop dela Orăștie.

Ar fi să se aducă o micșorare marilor morți dela Majadahonda.

Și nu plâng nici cei cari nu fac parte din Legiune și cari se împărtășesc cu miile, în pelerinajul lor din atmosfera din strada Imprimeriei.

Contagiunea bărbătește comprimări a suferinței legionare, pătrunde binefăcător în cătune, sate și orașe, unde bat inimi românești.

La sediul legionar s'au primit maldăre de telegrame și scrisori.

Telefonul este mereu ocupat, iar legionarii din Capitală cari au și ei aparate telefonice, sunt mobilizați acasă de cei cari nu pot prinde legătura direct cu centrul.

De telefoanele „Poruncii Vremii" nu mai pomenim nimic.

Nicio altă convorbire telefonică nu ne-a mai fost posibilă azi, în afară de cele în legătură cu tragicul eveniment al morții lui Moța și Marin.

Am primit deasemenea azi la redacție, nu mai puțin decât 173 de telegrame, pe cari, spre regretul nostru, nu le putem reproduce, din lipsă de spațiu.

Le vom da în nr. noastre viitoare.

Până aseară, la ora 8, rezultatul subscripției, numai din Capitală, era de un milion șaptezeci și trei de mii.

Trimiterile din provincie au început abia să sosească. Cele anunțate până acum prin telegrame, lasă să se prevadă că provincia va depăși Capitala.

Nu există categorie socială, care să nu-și fi făcut până acum datoria la subscripție. Funcționarii publici, militarii și muncitorii, se întrec între ei. Sub titlu de curiozitate, arătăm că personalul Direcției generale C. F. R., a adunat ieri peste 70 de mii de lei.

Nu mai e vorba de o subscripție pentru un scop limitat, ci de ceva asemănător unui împrumut de stat.

Conducători de instituții publice, chiar oameni politici liberali, nu au ezitat de a semna sub un număr de ordine, de pe o listă de subscripție.

Parastasul de azi dela Biserica Sf. Anton

Astăzi dimineață, la ora 11,30, are loc la Biserica Sf. Anton, parastasul pentru cei doi eroi căzuți lângă Madrid.

Va fi o afluență ca în zilele de mari sărbători naționale.

Pentru asigurarea unei ordini desăvârșite, Căpitanul a dat următorul

ORDIN

Mâine la Biserică, vor fi făcute cordoane din front legionar:

Dela marginea mulțimii până la ușa Bisericii — și dacă se poate — dela ușa Bisericii și până la altar astfel încât să se poată circula.

Cărarea trebuie să fie de un metru și jumătate minimum.

Frontul va fi făcut de Centrul Studențesc Legionar sub comanda com. ajutor Livezeanu și corpul muncitorilor.

Comanda parăzii, adică a întregei ordine dela Biserică va avea-o comandantul leg. Vojen.

Se va păstra un loc aparte pentru diverse delegații sau personalități.

Locul acesta va fi lângă locul destinat Statului Major Legionar. (Grade, Funcțiuni și asimilați).

Primirea și conducerea lumei străine, a delegațiilor, a legației străine Spaniole sau a altor țări, o vor face-o: Comandanții legionari și președinții studențimii.

Ei vor avea o deosebită grijă de a se purta bine cu lumea și a nu neglija pe cineva.

Locul Legației Spaniole va fi în stânga Bisericii.

Locul meu cu însoțitorii în dreapta.

Legația Spaniolă va fi anunțată astăseară (Ministru) că i s'a rezervat loc în stânga Bisericii.

La ora 11 jum.

Drapelele de ori unde ar proveni vor fi așezate afară dealungul frontului deoparte și de alta la distanțe egale.

Nu se ține nici un discurs în afară de preot.

Se va cânta imnul „Legionarilor Căzuți".

16 Ianuarie 1937, ora 8½ seara.

Corneliu Zelea Codreanu

PRECURSORII ROMÂNIEI LEGIONARE. Dela stânga la dreapta: Corneliu Codreanu; † Ion I. Moța; † Tudose Popescu; Corneliu Georgescu; Ilie Gârneață; Radu Mironovici, fotografiați în Martie 1924 la închisoarea Văcărești, după ce puseseră bazele mișcării legionare în România.

nele bietelor așezări de coloniști din marginea Sătmarului și până departe unde au fost umbroșii și adăpostitorii la bejenie codri ai Tigheciului, n'a putut încape în mintea obijduitului român, vestea cea de necrezut a săvârșirii lor pământești.

Prea crude și neasemuit de potrivnice ne fuseră de data aceasta ursitoarele.

Curmarea între foarfecele lor, depănarea vieții, care se ivea făgăduitoare de biruință, după chipul și asemănarea Căpitanului.

Ardealul care perpetua prin Ionel Moța, îngenunchiat legionărește cu brațele întinse în chipul semnului mântuitor la Majadahonda, toată măreția harței dela Fântânele și Mestecăniș, se împreună prin moarte cu pan-

este durere și nici întristare, ci sălașul trăirei eterne în care îi așteaptă Sterie Ciumetti și ceilalți heruvimi ai avântului legionar.

Părinții și soțiile lor, au lăsat să le pice lacrima în inimi. Acolo unde ea arde, dar și alină, asemenea picături proaspete de rouă.

Părintele Moța, aidoma stâncii cu creștet în care sprijinesc trâznetele, a înțeles că Dreptul Ziditor chiamă la sânul său, pe cea mai aleasă dintre alcătuirile mânei sale.

Iridenta Moța, soția așa precum o vrea Biserica pentru a cărei preamărire a căzut Ionel Moța, scrutează cu privirea zările din care nu va mai apare, piatra prețioasă a sufletului ei.

Mai bărbată, decât cei ce je-

devărate, fala numelui românesc.

Mama și soața lui Vasile Marin, resemnate și ele, au înțeles că peste trupul însângerat al fiului și tovarășului de viață se vor risipi petalele, mereu reînoitei aduceri aminte.

Dar jerba cea mai adânc grăitoare prin simplicitatea ei, este contribuția, ruptă dela gură, a sărăcimei nației acesteia, contribuția curăției sufletești a celor cari cer ca mucenicitele rămășițe ale lui Ion Moța și Vasile Marin, să se odihnească în pământul al cărui tainic glas numai ei l-au înțeles.

Este tot ce au vrut Ion Moța și Vasile Marin, atunci când plecau spre moarte, dar și spre gloria cea veșnică.

Victor Medrea

tria de unde a pornit Traian, întemeetorul sufletului românesc.

Prietenii, în fine și legionarii, căliți în luptele începute la 10 Decembrie 1922, cari nu au dezarmat nici o zi, timp de 15 ani vibrează cu intensitatea maximă.

Intre colibe și palate, între văi și munți, între hotarele doinei lui Mihail Eminescu, fluidul simțirii românești circulă impetuos, bătând puternic la ușa închisorilor Aiud și Văcărești și pătrunzând până în mormintele legionare de la Hârșova, Iancu Nou din București și Cernăuți.

O nouă Legiune se formează în Ceruri, legiunea celor morți, care de acum înainte va avea și un comandant al Bunei Vestiri, pe Ion I. Moța, înfrățindu-și suflarea cu fluidul de pe pământul românesc

PELERINAJUL DIN STRADA IMPRIMERIEI

Semnele acestui reviriment național sunt atât de copleșitoare, ca număr și ca insuflețire, încât nu e condei să le descrie.

O remarcă din acelea cari dovedesc peremtoriu că nu ne aflăm numai în fața unei răscoliri sufletești, ci în fața unei înoiri, e re-

DRAMATICA MOARTE A LUI ION I. MOȚA

Amănunte senzaționale asupra luptelor din Spania în care Comandantul Bunei Vestiri, după un atac plin de eroism și-a dat sufletul pentru Hristos

Lisabona, 16 (Radio-Oriente). — Ziarul „EL NACION" relatează pe larg, în numărul său de azi, luptele înverșunate ce s'au dat la 4 Ianuarie în jurul localității MAJADAHONDA, la sud de LAS ROZAS, din sectorul Madrid.

„Spitalele din Toledo — spune „El Nacion" — sunt înțesate de răniți din BANDERA 6 TERCIO, căzuți în groaznicele lupte ce s'au dat în sectorul Majadahonda-Las Rozas-El Pradilo, în zilele de 4-5-6 Ianuarie, între trupele generalului Franco și Divizia roșie internațională, prevăzută de 80 de tancuri de proveniență sovietică.

„Rănițiii povestesc cu amănunte înfiorătoare lupta dată în zorii zilei de 4 Ianuarie, pe la ora 7, când, în urma unui ucigător bombardament al artileriei naționaliste, Bandera 6 a pornit la atac, având în față liniile inamice ale batalionului roșu DIMITROV.

„50 de trimotoare naționaliste secerau cu mitralierele trupele roșii, dela o înălțime de 50—80 de metri.

La ora 8, primele șiruri de trăgători din bandera 6 se găseau la 100 de metri de liziera satului, apărat cu îndârjire de miliționi, din tranșee și din dosul întăriturilor improvizate.

In acest moment au apărut peste 30 de tancuri rusești, cari, împroșcând cu mitralii pe naționaliști, au reușit să pătrundă în rândurile lor.

„Moralul voluntarilor, ale căror rânduri se răreau cu fiecare clipă, începea să se clatine.

„Atunci, deodată, cu un strigăt care domină infernul, se ridică în picioare, disprețuind moartea care venea din toate părțile, un tânăr voluntar român, slăbuț, și cu fața suptă, dar cu ochi scânteetori și cu gestul hotărît, ia comanda, în locul ofițerilor cari căzuseră, dând ordine într'o spaniolă amestecată cu cuvinte franceze. Se desprind însă cuvintele: Spania și Hristos.

„Este un moment de stupoare, de redeșteptare la eroism.

„Moralul voluntarilor se reface instantaneu. Intră imediat în acțiune aruncătoarele de flacări împotriva tancurilor, canonada națională se intensifică; în fine, puținele tancuri sovietice rămase neatinse se retrag în panică.

Tânărul voluntar care luase comanda cade însă străpuns de o schijă, în momentul în care se ridică pe parapetul tranșeelor sovietice, cucerite. El cade pronunțând cu o ultimă sforțare de voință, cuvintele: „Roumanie, Espagne, latinité, Christ".

Din intreaga Bandera 6-a Tercio, nu mai rămaseseră neatinși decât 17 voluntari. Eroismul primelor linii decimate, îngăduie însă unui al doilea val, dintr'un batalion al liniei a II-a, să ocupe Majadahonda, evacuată de miliționii roșii, cari lăsaseră pe teren peste 1200 de morți și răniți.

Un impresionant pelerinaj la sediul Legiunii

Doliul abătut asupra Legiunii, prin moartea lui ION MOȚA și VASILE MARIN, a devenit doliul țării intregi.

Simțirea românească, fărâmițată de democrația rușinoșilor ani postbelici și narcotizată de opium-ul iudaic, a fost descătușată deodată din amorțirea de aproape două decenii și trezită la o viață de vibrații intense și profunde, ca antrenată de resortul tainic al unui mare eveniment național.

UNDE VOR FI INHUMAȚI EROII

— Legăminte mai vechi în Legiune. Un sanctuar al tuturor martirilor pentru Patrie și pentru creștinătate în apropierea Capitalei —

Deși chestiunea este prematură, întrucât se așteaptă mai întâi aducerea în țară a scumpelor moaște ale eroilor legionari ION I .MOȚA și VASILE MARIN, sufletul românesc, trezit din letargie, de marea dramă care l-a îndoilat se întreabă totuși unde vor fi înhumate trupurile neînsuflețite ale căzuților pe frontul din Spania.

Suntem în măsură să precizăm, că pe temeiul unor legăminte sufletești vechi, luate între d. Corneliu Codreanu și Ion I. Moța, cei doi eroi își vor găsi locul de veșnică odihnă, după sbuciumata lor viață în serviciul Patriei, în apropierea Capitalei, la Bucureștii-Noui.

In vecinătatea „CASEI VERZI", d. Corneliu Codreanu este hotărît să ridice cu mână legionară, o biserică monumentală. In cripta acestui locaș al lui Dumnezeu, la doi pași de frământarea vie care se va mișca în cetatea „CASEI VERZI", Ion I. Moța și Vasile Marin vor dormi somn de veci, fiind în acelaș timp prilej de recules și îndreptar de jertfă pentru întreaga mișcare legionară.

In cripta Bisericii dela Bucureștii-Noui vor fi, de-altfel, adunați toți martirii României legionare, cari au căzut pe același front al iubirii de Patrie și de Dumnezeire.

Ionel Moța va avea astfel odihnă în Casa Mântuitorului Hristos, cu al cărui cuvânt pe buze și-a dat obștescul sfârșit.

Generalul Cantacuzino și ing. Virgil Ionescu pe pământul Italiei

Postumia, 17 (Radio-Oriente). — Generalul Cantacuzino și ing. Virgil Ionescu, reprezentanții Legiunii Arhanghelul Mihail, trimiși să aducă din Spania, în România, corpurile neînsuflețite ale voluntarilor ION MOȚA și VASILE MARIN, căzuți pe frontul dela Madrid, au sosit azi la 10 pe pământul italian, la Postumia.

O delegație a fasciei din Triest a salutat pe reprezentanții Legionarilor Români.

D. General Cantacuzino și ing. Virgil Ionescu și-au continuat drumul spre Paris, de unde prin punctul de frontieră franco-spaniolă — Hendaye — se vor duce la Burgos și de acolo pe frontul din jurul Madridului, unde au murit vitejește Moța și Vasile Marin.

Agenția telegrafică națională RADIO — ORIENTE

a asigurat „Poruncii Vremii" un serviciu de informație cotidiană prin Radio asupra nenorocirii petrecută pe frontul din Spania, care a dus la pierderea ireparabilă a legionarilor Ion Moța și Vasile Marin.

Corespondentul din Torino al Agenției Radio-Oriente va însoți delegația legionară a generalului Cantacuzino și ing. Virgil Ionescu, plecată din țară să caute pe frontul spaniol și să aducă în România, corpurile neînsuflețite ale eroilor Ion Moța și Vasile Marin și ne va transmite telegrafic toate informațiile în legătură cu marele doliu care a cernit Patria Noastră.

ȘTIRI ȘI POLEMICI

In toate centrele studențești din țară, conform dispozițiunilor președinției „U. N. S. C. R." se va oficia parastase în amintirea lui Ionel Moța și Vasile Marin cari au căzut pe pământul Spaniei, pentru apărarea bisericii lui Hristos.

*

Cei șapte legionari luptând toți în legiunea internațională a voluntarilor naționaliști, dar în diverse sectoare pe o întindere de 4 km. nu se știe precis de soarta tuturor.

In afară de moartea lui Ion I. Moța și Vasile Marin și de legionarul Tottu, care a telegrafiat dramaticul deznodământ nu sunt relațiuni despre ceilalți.

Abia pe Joia viitoare după ce gen. Cantacuzino va ajunge pe frontul Madridului se vor putea avea știri despre viața celorlalți patru legionari.

*

Intreaga Redacție a „Poruncii" va lua parte azi la orele 10 dim. la serviciul religios pentru pomenirea eroilor naționali Ion I. Moța și Vasile Marin, ce se va săvârși la Biserica Sf. Anton.

*

O delegație a Frontului Românesc, condusă de d. C. ALGIU, fost primar, s'a prezentat eri la sediul legionar, exprimând d-lui Corneliu Coderanu condoleanțele în numele organizației politice a d-lui Vaida-Voevod.

*

Opoziția naționalistă este hotărîtă să pună în discuție, în primele ședințe ale Camerii, i-

moralitatea menținerii mai departe a lui Vasile Vasilescu, în funcțiunea de prim ajutor de primar al Municipiului București.

Dacă guvernamentalii au pierdut ori ce urmă de decență — spun cercurile naționaliste — de a nu sancționa în nici un fel pe autorii morali ai catastrofei dela 8 Iunie, este totuși inadmisibil ca în fruntea primului oraș al țării să continue a funcționa un om condamnat în timpul războiului la o lună închisoare pentru complicitate și tăinuire la delictul de însușire de bunuri publice.

Faptul că a intervenit o amnistie nu spală imoralitatea în sine. Vasile Vasilescu n'a făcut, e drept, închisoare. Este totuși inadmisibil, chiar pentru moravurile din România, ca rușinea de a suporta un astfel de primar să continue.

*

Reportajul statistic: „Demografia Capitalei", *care e în legătură cu celălalt reportaj, intitulat* „Clădirile în sectorul I Galben", *publicat în pagina 4-a a acestui număr, a trebuit să-l reținem pentru un alt număr, din lipsă de spațiu.*

Facem pe această cale cuvenita mențiune pentru cititorii cari vor observa lipsa zisului reportaj.

*

STUDENȚIMEA medicinistă din Cluj a revenit eri asupra grevei declarată zilele trecute.

*

D. D. IUCA, ministru de interne, a primit eri în audiență pe secretarul legației Austriace.

*

CU PRILEJUL zilei de 24 Ianuarie, suntem informați că se va veni cu grațieir și reduceri de pedepse.

Vor fi, însă, numai cazuri individuale, și nu un tabel general.

*

SOCIETATEA Studenților în Medicină, îndoliată prin încetarea din viață a membrilor ei de onoare ION MOȚA și VASILE MARIN, morți pe câmpul de luptă din Spania pentru apărarea creștinătății anunță că marșul dansant din 17 Ian. a. c. nu mai va avea loc.

Fytanno

Avila, 16 (Rador). — Corespondentul agenției „Havas" transmite:

Generalul VARELLA, care a fost rănit acum 15 zile și a cărui rănire a fost ținută secretă, a părăsit eri spitalul „Grinon" unde se afla în tratament. Azi dimineață generalul VARELLA a reluat comanda efectivă a brigăzii sale.

Generalul VARELLA a fost rănit pe frontul dela Casa de Campo, în cursul unei dimineți când inspecta pozițiile din linia întâia, însoțit de mai mulți ofițeri.

*

Varșovia, 16. (Rador). — **Poliția a făcut 120 percheziții la domiciliile membrilor partidului comunist din Varșovia.**

Cu acest prilej au fost arestați 96 comuniști.

*

Rabat, 16 (Rador). — Corespondentul agenției „Havas" transmite comunicatul difuzat azi la orele 13 și 30 de postul de radio Sevilla:

Activitatea desfășurată de forțele naționaliste în sudul țării a dus eri la strălucita ocupare a localității San Pedro de Alcantara.

Belgrad, 16 (Rador).— *Corespondentul agenției Havas anunță:*

D. Stoiadinovici, președintele consiliului, înapoindu-se dela Saint Moritz, și-a întrerupt călătoria la Brejitse. D-sa a avut la castelul Logarskahiza, situat la 10 km. depărtare de Brejitse. o întrevedere cu d. Macek, șeful opoziției croate.

Intrevederea a durat patru ore. D-nii Stoiadinovici a plecat la Zagreb, mergând la administrația banovinei. D. Macek a plecat la rândul său, la domiciliul lui din Zagreb.

Asupra celor discutate în cursul acestei întrevederi nu s'a comunicat nimic presei.

Cercurile politice din Belgrad și Zagreb acordă o mare importanță acestei întrevederi, calificând-o drept „istorică" și subliniindu-i totodată cordialitatea și tonul amical.

*

Berlin, 16 (Rador). — Corespondentul agenției Havas anunță:

Ziarele germane prezintă votul Camerii franceze asupra proectului de lege cu privire la interzicerea trimiterei de voluntari în Spania drept „o lege condițională motivată prin gânduri ascunse".

Ziarul „DER ANGRIFF" reproduce informațiuni fanteziste în legătură cu pregătirile pe care le-ar face Franța în vederea ocupării Marocului spaniol.

„HAMBURGER FREMDENBLATT" scrie: „ar fi fals să se creadă că ultima oră a intervenției în Spania a sunat, în urma desbaterilor de eri ale Camerii franceze. Noua lege nu creiază niciun fapt implinit".

„DEUTSCHE DIPLOMATISCH-POLITISCHE KORRESPONDENZ", organ oficios, afirmă: „Germania salută cu o sinceră satisfacție hotărîrea Camerii franceze, dar regretă că problema în discuție nu a fost tratată mai de mult.

Tipografia ziarului „Universul" str. Brezoianu

Girant responsabil Gh. Dumitrache

C. S. 6 pagini 3 lei

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

ANUL VI. No. 630 Marţi 19 Ianuarie 1937

ASOCIAŢIA ... SIBIIU

Porunca Vremii

TRIBUNĂ ZILNICĂ DE LUPTĂ NAŢIONALĂ ŞI CREŞTINĂ

„In ziua de 8 Noembrie, Sfinţii Arhanghelii Mihail şi Gavril discutam ce nume să dăm acestei organizaţii tinereşti. Eu am spus: „Arhanghelul Mihail". Tatăl meu spune: „Este în biserică o icoană a sf. Mihail, pe uşa din stânga a altarului". Am mers s'o vedem.

Ne uitam şi în adevăr rămâneam uimiţi.

Icoana ni s'a arătat de o frumuseţe neasemuită Eu niciodată nu fusesem atras de frumuseţea vreunei icoane. Acum însă mă simţeam legat de ea cu tot sufletul şi îmi ţâcea impresia că e viu.

Deatunci am început să iubesc icoana.

PENTRU LEGIONARI
(Lucrarea Căpitanului)

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituţii şi sprijinitori; Lei 800 pentru oraşe; Lei 600 pentru sate. Se primesc şi abonamente pe 6 şi 3 luni

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii şi Cecuri poştale (CEC) astfel: ABONAŢII PENTRU CONTUL 1224 DEPOZITARII „ „ 10495

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI I, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcţie, redacţie 4.1853 Ad-ţie, publicitate 4.1852

Români cinstiţi memoria eroilor-martiri căzuţi pe frontul spaniol!

Hienele mizeriei omeneşti...

După cum aţi putut observa în ultimele trei-patru zile, ziarele jidoveşti din Sărindar, începând cu „Dimineaţa", au reînceput vasta lor campanie de atâţare a săracilor şi-a nenorociţilor, împotriva statului naţional. Diversiunea aceasta e de altminteri cam veche şi răsuflată şi în acelaş timp ca ne desvăluie deopotrivă atât secretele tacticei internaţionalei israelite, cât şi punctele vulnerabile ale societăţilor contimporane „democratice" faţă de virusul bolşevic.

Ziarele româneşti, în frunte cu „UNIVERSUL" au sesizat just intenţiunile scelerate ale prostovenestilor şi jidovenilor cari au organizat anchetele sediţioase, publicate în „Dimineaţa" pe pagini întregi. Ca şi voinţa lor manifestă de a specula în chip nepermis unele fatalităţi tragice, întâlnite în toate marile aglomeraţiuni urbane de pe glob. Dar cum nici un confrate n'a descris acest fenomen bizar în toată hidoasa lui integralitate, ne simţim obligaţi s'o facem noi aci:

Trebue să constatăm astfel din capul locului, nu numai că jidanii speculează mizeria adesea înfiorătoare a claselor sărace ale societăţii de astăzi, DAR EI SUNT ACEIA CARI O PROVOACA IN CHIP CONŞTIENT ŞI PREMEDITAT. In adevăr, nu e de loc greu de observat că chiar în momentul acesta, proletariatul în general, este expus celor mai îngrozitoare mizerii, tocmai în ţările unde iudaismul a câştigat în putere şi influenţă din punct de vedere spiritual, economic şi politic. Ceva mai mult decât atât: se poate afirma că în orice ţară din lume, cu excepţia Chinei, sărăcirea şi ticăloşirea proletariatului este în mod direct proporţională cu puterea şi influenţa jidovească în mecanismul de Stat. Şi pentru a nu ni se putea aduce învinuirea că exagerăm, vom cita în sprijinul nostru exemple cari stau la îndemâna tuturora şi pot fi — prin urmare — foarte uşor verificate:

Statele în cari spiritul şi influenţa politică şi economică a jidovimii nu mai comptează, sunt tocmai cele mai sărace şi mai suprapopulate: Japonia, Germania, Italia, Portugalia. Ori tocmai în politica acestor state NAŢIONALISTE, se observă ca o notă dominantă, ca o tendinţă fundamentală, preocuparea de a creia condiţiuni omeneşti de viaţă marilor masse laborioase şi producătoare. In nici una din ţările acestea nu veţi întâlni risipă, speculă, lux provocător şi nebun sus şi mizerie sfâşietoare jos. Dimpotrivă, veţi vedea că pretutindeni categoriile superioare ale societăţii afişează o ţinută demnă, însufleţită de conştiinţa răspunderii şi de o abnegaţiune eroică, pilduitoare, în vreme ce muncitorii au de lucru, au unde locui şi au cu ce se hrăni. Şi chiar dacă nu vor înota în belşug, nu vor putea tăgădui că li s'au asigurat condiţiuni omeneşti de traiu, nu mai sunt expuşi arbitrariului, foametei şi mizeriei.

Nu tot acelaş lucru se poate afirma şi când e vorba de uriaşele state capitaliste şi sovietice, cari dispun de posibilităţi financiare imense şi de resurse naturale aproape ilimitate. Unde precum se ştie adevăraţii conducători sunt bancherii şi speculanţii izraeliţi, democraţi, republicani şi umanitarişti în teorie şi rapaci ca nişte fiare sălbatice în practica vieţii de toate zilele. Aci, chiar şi în Statele Unite ale Americii, exemplu halucinant de opulenţă şi de belşug, proletariatul îndură o soartă de câine, dacă nu şi mai rău. Pentru că animalul are cel puţin cinci sorţi din zece ca să dea peste un stăpân milostiv care să-l îngrijească părinteşte, pe când muncitorul şi producătorul va putrezi cu siguranţă în cea mai cruntă şi mai dezonorantă mizerie: bântuiţi de şomaj, cu sufletele otrăvite de corupţie şi de satanice învăţăminte marxiste, cu sângele inveninat de alcool, cu trupurile ruinate de foame şi de boli sociale, expuşi să rămână la bătrâneţe fără nici un sprijin şi fără nici un ajutor de nicăeri.

Iar acolo unde jidanii sunt pe deplin stăpâni, sub masca rizibilă a „dictaturii proletariatului", condiţiunile de viaţă, — DUPA INSIŞI MARTURISIRILE COMUNISTILOR MILITANŢI, CUM AU FOST DE PILDA PANAIT ISTRATI ŞI ACUM DE CURAND ANDRE GIDE, — sunt pur şi simplu înspăimântătoare, infernale. Acolo nu mai poate fi vorba astăzi nici de libertate, nici de demnitate omenească, nici măcar de o existenţă mizerabilă, când e de notorietate publică, că în anumite regiuni din Rusia de Nord şi de Sud, ca şi în Siberia vestică, s'a practicat pe o scară vastă antropofagia. Lucru pe care de altfel nici autorităţile comuniste nu-şi dau osteneala să-l tăgăduiască.

Din această paralelă sumară, reiese, cred, foarte limpede concluzia că există în predestinarea însăşi a rasei iudaice un element sadic, infernal, DAR CONŞTIENT TOTUŞI, care-o face să propage pretutindeni mizeria, sărăcia, păcatele omeneşti cele mai desgustătoare şi mai reprobabile, odată cu corupţia şi cu ticăloşirea morală şi politică a claselor conducătoare. Pentru ca numai decât după ce această sinistră operă de dezagregare socială şi naţională ajunge la ultimele sale rezultate, adică la divorţul desăvârşit între conducători şi conduşi, săracii să fie ridicaţi cu armele împotriva bogaţilor, clasele înebunite să se extermine reciproc, spre a lăsa teren liber triburilor lacome şi triumfătoare de jidani.

Şi când ne dăm în chip limpede seama că fenomenul discutat nu poate fi explicat în alt fel şi că soarta care ni se pregăteşte e aceea descrisă mai sus, înseamnă că suntem cu toţii nişte iresponsabili, nişte gunoaie umane dacă nu ne ridicăm să ne croim prin ordine, prin solidaritate şi disciplină o altă soartă.. O soartă conformă cu predestinarea noastră, europeană şi creştină, adică bazată pe iubire, pe stima reciprocă, pe justiţie şi pe un schimb înţelept de servicii, nu pe ură, pe vicleşug, pe teroare, minciună şi bestialitate.

Nicolae Bogdan

Legionarii în faţa bisericei Sf. Anton cântând imnul legionarilor căzuţi.

Imperativul politic al guvernării de mâine

Cu toată ura şi calomnia ce ni se aruncă zilnic de „democraţia" românească şi în ciuda „extremismului" de care suntem continuu acuzaţi, avem mândria de a afirma că ne-am găsit întotdeauna pe o linie de perfectă obiectivitate în aprecierile şi comentariile ce le-am făcut asupra vieţii noastre politice în general, privind-o bine înţeles, sub raportul imperativelor naţionaliste, şi că prin această atitudine am determinat nu rarecori măsuri menite să aducă un corectiv destrăbălării politice în care se sbătea ţara.

Această onestitate profesională ne-a determinat să avem faţă de guvernul d-lui Gh. Tătărăscu o atitudine binevoitoare, punând întotdeauna o doză de indulgenţă în criticile noastre, fiindcă nu puteam trece cu uşurinţă peste opera de gospodărie pe care a realizat-o acest guvern. Şi aceasta cu atât mai vârtos cu cât venise după cinci ani de debandadă politică şi financiară şi într'o moştenire dezastruoasă ce se solda cu miliarde la capitolul datoriilor statului către furnizorii şi funcţionarii lui şi alte grele miliarde către creditorii străini.

Cum a făcut, cum a dres, este o realitate că acest guvern a aranjat într'un fel sau altul aceste datorii, a venit la zi cu plata către furnizori, a plătit funcţionarii, a echilibrat bugetul şi a realizat şi unele opere de gospodărie generală. Pe deasupra a avut meritul că a fost primul guvern ce s'a îngrijit în conformitate cu imperativele momentului de opera de înarmare a ţării ce fusese complet neglijată până la el.

Iată aşa dar o seamă de titluri cari dă dreptul acestui guvern dacă nu la recunoştinţa ţării cel puţin la recunoaşterea meritelor lui gospodăreşti.

Aceasta nu înseamnă însă că guvernul d-lui Gh. Tătărăscu a făcut tot ceiace trebuia şi putea fi făcut, nici că a fost un guvern ideal pentru ţară.

Toată activitatea actualului guvern s'a redus după cum am mai spus, la o restrânsă operă de gospodărie, operă care poate ar fi fost mai bună dacă n'ar fi trebuit să se facă faţă atâtor goluri din trecut. Sunt însă momente în viaţa politică a unui stat, cari cer în afară de această bună gospodărie şi o activitate pe tărâmul politic propriu zis, pentru a asigura în condiţiuni cât se poate de bune normala desvoltare a vieţii naţionale a statului. Şi trebue să constatăm că pe acest teren guvernul d-lui Gh. Tătărăscu n'a realizat nimic. Dar absolut nimic.

S'a mulţumit, conform tradiţiei politicianiste, să voteze o serie de legi, dintre cari unele aveau în adevăr o tendinţă de asigurare a drepturilor naţionale, fără însă a lua vreo măsură pentru aplicarea lor.

Intr'un moment în care poporul românesc, sufocat în propria lui ţară de strânsoarea de fier a străinismului ce-i exploatează munca şi produsul soldului strămoşesc, încearcă să se scuture de acest jug şi porneşte în cruciadă pentru redobândirea drepturilor ce i-au fost furate, guvernul are bunul simţ să nu se opună curentului ce a izbucnit cu putere vulcanică, dar nu se alătură cu nimic la acţiunea aceasta care tinde către dezrobirea dintr'o putere ce i s'a strecurat furiş în ceafă, a acestui popor.

Înţelegând dreptatea cauzei celei noi, cedând prudent acolo unde trebuia, curentului, guvernul nu socoteşte totuşi de a lui datorie să se manifeste şi pe acest teren şi rămâne la opera lui pur gospodărească.

S'a votat o lege pentru protecţia muncii româneşti. In conformitate cu textul acestei legi trebuia să se aplice în toate instituţiile criteriul unei proportionalităţi faţă de minoritari. Aţi auzit careva despre aplicarea acestei legi? Auzit-aţi vreunul că au fost scoşi minoritarii din instituţiile industriale unde se găsesc la posturile de conducere, gras retribuite, în proporţie de 90 şi sută la sută, şi au fost numiţi români? Nici un singur caz!

S'au dat nişte amenzi, ca sancţiuni, acestor instituţii cari n'au voit să ţină seamă de lege. Credeţi că s'au încasat? Credeţi că au avut vreo urmare? Niciuna!

Până şi d. Valer Pop, pe care noi îl consideram că are sentimente de dreapta n'a înţeles să ia nici o măsură în vederea aplicării acestei legi deşi au trecut patru luni de când a venit la ministerul de industrie. Şi câte nădejdi se puseseră în acest fost naţionalist care în fond se dovedeşte aproape un iezuit nu prea departe de concepţiile d-lui Maniu, în materie de sinceritate politică. Atât făcuse şi guvernul d-lui Tătărăscu pe tărâm politic, în ritm cu aspiraţiile firesti ale poporului şi nici asta nu s'a aplicat. Incât din acest punct de vedere, politic adică, bilanţul guvernării d-lui Tătărăscu e nul.

Teamă sau abilitate politică? Poate şi una şi cealaltă. Ceiace interesează este că pentru viitorul guvern dincolo de opera de gospodărie, se ridică gravă în imperativul ei această problemă a politicului ce se cere rezolvat în pas cu năzuinţele neamului. Şi numai dela acest punct poate pleca orice formulă în vederea guvernului de mâine. Acel guvern va trebui să poarte în configuraţia lui, garanţia că va satisface acest imperios deziderat politic: îndrumarea vieţii publice pe făgaşul împlinirii dreptelor revendicări naţionale.

Petru Bănescu

Românii şi Românce!

Pentru România de mâine a Românilor: nici un ac dela jidani!

Veniţi în „România Anticomunistă" pentru a ridica protestul tău, împotriva bolşevismului şi a organiza boicotul mărfii şi băcanilor jidoveşti!

Mosafirii naţionalismului

Incă odată, elasticitatea românească şi-a înţepenit şovăelile în jurul unei încleştări naţionaliste. Incă odată, cu prilejul unui eveniment (tragic, de data aceasta), eveniment ce loveşte cu o aprigă necruţare în mişcarea noastră, o mulţime de români ce n'au nimic comun cu lupta ce o ducem, s'au îndoliat fulgerător cu prilejul dispariţiei dintre noi a lui Ion Moţa şi Vasile Marin.

Privită superficial, mobilizarea atâtor simpatii şi manifestări pronaţionaliste (vorbesc, bineînţeles, de aceia ce nu se integrează activ în mişcarea noastră) n'ar putea decât să ne bucure.

Privită în adâncime însă, această mobilizare de laude şi de regrete totodată, ne întristează.

Gazete ce n'au nimic comun cu noi, au vorbit de moartea celor doi legionari, şi nu s'au sfiit s'o preamărească, chiar s'o speculeze.

Oameni ce ştiu că nu poartă nimic sfânt în ei s'au adunat în cafenele şi în colţuri de stradă spre a regreta moartea eroilor.

Oameni ce n'au nimic comun cu intransigenţa noastră s'au amestecat, simpli curioşi cu înduioşări de circumstanţă, în rândurile legionare şi creştine spre a asista la o înaltă şi întristată ceremonie.

Români, toţi aceştia. Creştini, toţi aceştia.

A spune că prezenţa lor nu ne-a bucurat în parte, ar însemna să mintim. Mulţimea adunată în jurul bisericii Sf. Anton a fost, firesţe, o mulţime românească.

Gazetele ce au vorbit, împotriva tendinţei lor anti-naţionaliste, de jertfa celor doi căzuţi şi-au făcut, desigur, o dreaptă datorie românească.

Acela ce s'au adunat în cafenele spre a vorbi înfrigurati de moartea legionarilor şi-au reabilitat iarăşi, în accente sincere deşi trecătoare, trecute şi poate viitoare combinaţii de înbelşugări democratice.

Prea bine.

Şi apoi?

Ce a însemnat prezenţa lor în jurul bisericii Sf. Anton?

Ce au însemnat anumite reportagii apărute în litere mari în gazetele de un leu?

Ce a însemnat „şueta" naţionalistă de la Corso sau Café de la Paix?

O simpatie de un ceas, o înduioşare de o clipă. Simpatie şi înduioşare ce au fost poate sincere, dar prea trecătoare.

Simpatie şi înduioşare de mosafiri ai naţionalismului, nu de luptători ai lui.

Să privim lucrurile drept.

Doi oameni, două suflete româneşti şi-au stins idealitatea şi măndria. Toată vlaga naţionalismului luptător s'a concentrat în jurul sfinţirii unei jertfe. Având firesc. Datorie sacră. Dar în jurul acestui nucleu de forţe naţionaliste au mişunat oameni ce n'aveau ce căuta alături de noi, oameni pentru care naţionalismul alcătuieşte un ultim refugiu de democraţi naufragiaţi sau, şi mai rău, o simplă modă.

Nu spun nume. Ele se şterg, neînsemnate, în faţa fenomenului în sine.

Dar de ce să nu vă bucuraţi, ni s'ar putea spune, că o durere naţionalistă a avut ecou şi în alte suflete?

Foarte simplu. Fiindcă ecoul acesta n'a fost decât un ecou. O şoaptă trecătoare. O simplă înfiorare de frunză. Fiindcă o parte din acela ce au înconjurat o biserică sau au pomenit în gazetă, cu titluri atrăgătoare şi mincinos milostive, de jertfa lui Ion Moţa şi a lui Vasile Marin, vor redeveni mâine ceiace au fost până ieri: spectatori neutri ai unei lupte de apărare naţională.

Fiindcă în loc de a fi luptători întru naţionalism, sunt mosafirii lui întâmplători.

Aţi regretat pierderea lui Moţa şi Marin?

Dovediţi-o.

Lăsaţi consiliile de administraţie şi compromisurile ebraice. Intraţi, făţiş, în luptă. Afirmaţi-vă voinţa. Impuneţi o hotărire.

V'aţi adunat în jurul sufletului naţionalist ce s'a rugat ieri întru pomenirea a doi ostaşi?

Fiţi ostaşi la rândul vostru.

Şi mai lăsaţi afacerile.

Şi glumele.

Şi naţionalismul de paradă, afişat numai, numai cu prilejul unor ceremonii.

O. Densuşianu-Fus

† Anton Holban

de N. CREVEDIA

O nouă veste, crudă ca un îngheţ, ne-a înlemnit Sâmbătă dimineaţa cugetul. A murit Anton Holban!

A murit şi acesta tot tânăr şi tot pe un pat de spital. Apendicită, o complicaţie — şi autorul „Ioanei" nu s'a mai aflat. Blestemaţi mai sântem noi scriitorii!

Ce să scrii şi cum să scrii în momentele acestea, în care fâlfâie spre cele veşnice numele unui confrate strălucit şi al unui mare şi foarte drag prieten?

Anton Holban a fost înnainte de toate scriitor. Scriitor, dela talpa ghetelor sale modeste (de profesor secundar), până la ochii albaştri, încărcaţi de visare ca două cicori şi fruntea, largă cât o masă de scris. Chiar de n'ai fi ştiut că umblă noaptea, în adâncul lui, cu ţiteiurile fermecate ale scrisului — ai fi ghicit că el face literatură. Sfios, blajin, gentil şi bine educat, Holban ducea în orbitele sale adâncite de lecturi şi fantasme, povara unui destin tragic, pe care nimeni nu l-ar fi bănuit aşa de apropiat şi de năprazinic. De câte ori îl întâlneam pe stradă, în librărie, la un concert, la cafenea, aveam impresia desmierdătoare şi halucinantă a unei atingeri cu luna...

Era un singular. Retras în propria-i grădină de preocupări şi inaderenţă la viaţă şi actual — caşi marele său unchiu, E. Lovinescu, academicianul „Sburătorului" — Anton Holban ducea o existenţă de superioară boemă, închis undeva între patru pereţi de odaie mobilată, în tovărăşia unui dulap în care închisese ca pe nişte femei, cărţile lui scumpe — cu o maşină portabilă de scris, un pathefon, un aparat de radio şi o colivie, în care se sbătea un canar..

Din acest fel de a fi, claustral, au ieşit rând pe rând în vitrină „Romanul lui Mirel", prima sa încercare de proză, „O moarte care nu dovedeşte nimic", roman care desvăluia un teribil spirit analist, „Parada dascălilor", o şarjă la adresa colegilor săi de învăţământ şi încă un roman „Ioana", în care se vădeau marile sale calităţi de prozator şi de clinician al infinitezimalului psihologic. La Teatrul Naţional, i s'a reprezentat acum câţiva ani o piesă neînţeleasă, „Oameni feluriţi".

Toată literatura lui Anton Holban este un lung prilej de analiză şi frământare. Romanele sale sunt vaste şi complicate foi de observaţie literară, în maniera lui Marcel Proust, faţă de care tânărul scriitor pregătise, ca o evlavie, un documentat studiu critic. O literatură de obsesie şi halucinaţii care îmbolnăvia ca nişte friguri. Despre cărţile lui preferate, Anton Holban scria dări de seamă pătrunzătoare şi, împătimit de concerte, era şi un eminent critic musical.

Am arătat în prima emoţie a acestor rânduri, cum era Anton Holban, ca om. Acum aproape doi ani, hotărîsem mai mult de dragul lui — să mă mut în acelaş corp de odăi mobilate în care locuia el. Era foarte vesel. Alergase la portar, intervenise să fie evacuat mai curând fostul locatar, grăbise întru totul instalarea mea şi aştepta să-mi mut mai curând cărţile lângă ale lui:

— Ce fericit sunt! — îmi spunea. Să stăm seara de vorbă împreună. Până la ziuă. Am să te iniţiez în muzică şi-am să te iubesc mult. Vreau să ne împrietenim bine. Ştii, eu n'am niciun prieten. Fug oamenii de mine dragă. Nu ştiu dece...

Imprejurarea a făcut să plec pe neasteptate din Bucureşti pentru mai mult timp, aşa că nu m'am mai mutat lângă sufletul lui dornic de amiciţie. Si trebuie să-i spun tocmai acum, dragului de el, că se înşela asupra oamenilor. Toţi l-am iubit şi l-am stimat adânc pe acest talentat confrate, compus numai din flori. Cred că numai Gib I. Mihăescu, alt mare personagiu, fiu al literelor româneşti, întrunea în jurul lui atâta dragoste şi preţuire.

Ultima oară l-am întâlnit către sfârsitul lui Septembrie, la Balcic. Acela care în Bucureşti ducea o

(Continuare în pagina II-a)

Cămaşa de forţă

Epigrame

Doamna (sau domnişoara) Alice T. Chiriţă din Bucureşti ne trimite următcarele două epigrame cărora le facem loc cu plăcere:

Lui MIHAIL SADOVEANU

A bunului român deviză
Fără pretenţii de remiză
Este „NIHIL sine Deo"
Deviza lui Sevastos
A lui Fauker, Socor, Grosz,
Este „MICHEL Sine Deo".

GHICITOARE

Ieri pescuiau în Bahlui
Astăzi se plimbă hai-hui
Pela uşa Templului.

...Desigur cititorii noştri înţeleg că pescarii sunt d-nii Sevastos şi Sadoveanu.

Un răspuns

D. Pion Anton, din Galaţi, ne trimite o scrisoare drastică.

D-sa protestează că un volumaş al său de epigrame a fost recenzat de noi într'o pagină de Anul Nou, în care făceam câteva aprecieri glumeţe asupra câtorva corespondenţi ai noştri.

D. Pion poate că are dreptate, în felul său. A râs, poate, lumea de el, în provincie.

Noi ştim însă că recenzia am făcut-o cu atâta drag, iar aprecierile noastre erau aşa de măgulitoare, încât nici pe departe nu ne-am fi aşteptat la un atare răspuns din partea d-sale.

Il vesteam chiar acolo că epigramele citate le vom insera în ediţia III-a a „Antologiei epigramei româneşti", în acea „Antologie", în prefaţa căreia scriam că „epigrama este jocul spiritual care se produce la cea mai înnaltă temperatură a inteligenţei".

După scrisoarea d-lui Pion Anton, — altminteri un surprinzător epigramist— scrisoare plină de meschinării şi ameninţări, pare-se că vom fi nevoiţi la noua ediţie a lucrării noastre, să modificăm definiţia epigramei....

Ne trebuie altă definiţie a capitalului

După economiştii de până azi, capital înseamnează în primul rând o avuţie materială: o moşie, o casă, o uzină, etc.

In al doilea rând, capital înseamnă ceva productiv.

Astfel, nisipul Saharei, care, ca orice nisip, poate fi întrebuinţat la construcţii, şoseluri, etc., nu e un capital.

Cititorul poate înţelege uşor de ce nisipul Saharei nu e un capital, astfel că nu insistăm.

In al treilea rând, capital înseamnă o probabilitate de producţie viitoare.

Iată cazul unei mine, descoperite recent, să zicem minele de aur ale d-lui Boilă, cari din timpul lui Boerebista şi până în 1929, când naţional-ţărăniştii au venit la putere, nu au produs nimic.

Se ştie că, imediat după inscăunarea d-lui Maniu la prezidenţia consiliului, mina d-lui Boilă a căpătat perspective fabuloase...

Prin urmare chiar şi politica e un capital, atunci când sub faldurii ei zâmbeşte aurul...

In fine, în al patrulea rând, vine capitalul mobiliar, numerarul, devizele, efectele de bursă, creditele, etc., etc.

Insă toate aceste capitaluri se definesc numai prin mobilul lor, care e CAŞTIGUL MATERIAL, IMEDIAT, SAU IN PERSPECTIVA.

Epoca în care societatea umană, părăsind mobilurile de activitate ale antichităţii şi evului mediu, pentru a fi motorizată numai de tentaţia câştigului material, este ceeace numim epoca burghezo-capitalistă, în care iudaismul şi-a arătat marile lui virtuţi materialiste, punând mâna pe toate pârghiile de comandă ale omenirii şi îndrumând-o spre scopurile rasei lui.

Capitalismul acesta burghez şi iudaic, impins, în virtutea mecanicii oarbe a bulgărului de zăpadă, până la ultimele lui consecinţe, a devenit un viciu general, o deformare cumplită a omului, un germen de descompunere socială, un factor profund antisocial.

Reacţiunea nu a întârziat de a se arăta, însă a izvorât prima dată tot din capul unui iudeu: Karl Marx.

Credincios — desigur în mod reflex — spiritului rasei sale, MARX s'a oprit la efecte, învârtindu-se în acelaş cerc vicios al materialismului.

El a împărţit lumea în mulţi dar săraci şi puţini dar bogaţi.

A făcut deci o categorisire materialistă şi a recomandat ca cei săraci să se răzvrătească împotriva celor bogaţi, împărţind capitalurile, dupăce în prealabil le vor distruge...

Adăugăm: vezi ceeace se petrece în Spania.

Şi trecem mai departe.

Iată însă că vremurile de azi, în opoziţie diametrală cu învăţătura lui Marx, au găsit un mijloc surprinzător de a mări bunăstarea generală a societăţii — deci şi pe a celor săraci — altfel decât prin răzvrătire şi distrugere.

Aceste metode sunt: solidarismul social conştient şi organizat în virtutea ierarhiei de însuşiri şi capacităţi naturale sau dobândite prin educaţie, precum şi continuitatea fortului în cadrul unei discipline sociale organice.

Este ceeace numim pe planul statal ORDINEA, iar pe cel social IDEALISMUL COLECTIVIST.

Ei bine, din aceste metode ies capitaluri materiale nenumărate şi nemăsurate, individul devine mai bun, iar societatea, în întregul ei, se angrenează organic şi armonic.

Capitalismul, cel puţin în forma lui tiranică şi antisocială din ultimele decenii, e incapabil de a mai chezăşui un echilibru social, măcar relativ.

Marxismul e şi mai rău: el începe prin a distruge totul, pentruca prin eforturi penibile şi după sacrificarea unei întregi generaţii, să pună la loc ceva foarte problematic, atât cantitativ, cât şi calitativ.

Acestea sunt reflexiunile pe cari le stârneşte oricărui gânditor pătrunzător şi sincer, constatările d-lui dr. COSTINESCU, ministrul sănătăţii, la înapoerea din Italia:

„Inainte vreme, a spus D-RUL COSTINESCU, Italia era pustiită de friguri. Azi, pe locurile smârcoase dinainte, s'au ridicat sate şi oraşe, ţăntarii au dispărut graţie lucrărilor executate.

„De reţinut că, dela Nerone până în timpul lui Mussolini, s'au asanat 1.500.000 de ha. smârcoase, pe când dela venirea lui Mussolini până azi, au fost bonificate peste 6.000.000 de ha.".

Ştiţi cât valorează 6 milioane de ha?

Cel puţin 250-350 miliarde lei.

Dar numai în acest domeniu să fi însutit Mussolini munca şi bunăstarea naţională?

Nu, desigur.

Realizările Ducelui, în diferitele ramuri economice ale ţării lui, se ridică la câteva mii de miliarde, adică depăşeşte cifra întregului stoc de aur care se găseşte pe pământ.

Dacă Mussolini ar fi aşteptat împrumuturi, interne sau externe, pentru a combate paludismul din Italia prin forţa CAPITALULUI, astăzi, după aproape 15 ani de guvernare, ar fi vorbit la fel ca d-rul Costinescu despre România: Adică:

„Am cerut printr'un memoriu să se înceapă lucrările de asanare a regiunilor palustre dela nord de Constanţa, din Basarabia, din jumătatea de răsărit a Moldovei şi din tot lungul văiei Dunării, pentrucă zeci de milioane de ha. sunt pierdute pentru agricultură, degenerând milioane de agricultori, din care cauză suntem ţara cea mai impaludată din Europa".

Insă d. Mussolini a găsit o altă definiţie a capitalului, care s'ar putea enunţa astfel: MUNCA SISTEMATICA, IN ORDINE, SUB IERARHIE, CU EFORT CONTINUU ŞI PROGRESIV, IN CADRUL IDEII NAŢIONALE, SUB INDRUMAREA UNUI STAT CARE COINCIDE CU NAŢIUNEA INTREAGA ŞI IN AFARA ORICAREI DEMOCRAŢII.

Omenirea se va îndrepta definitiv, din starea mizeră de azi în ziua când economiştii vor înţelege această nouă definiţie a capitalului.

I. Diaconescu

SPORT

„Gala" lui Spakow

Toţi se plâng că boxul dă faliment, dar nimeni nu încearcă să-l salveze. Nu este suficient să constaţi o stare de lucru; dacă vrei s'o remediezi trebuie să treci la atitudini mai puţin platonice.

Boxul românesc se duce actualmente de râpă. Cauzele se cunosc: organizări slabe, campioni improvizaţi, organizatori hrăpăreţi, contrafaceri de decizii... şi multe altele.

Pentru a salva acest sport este necesar deci să se remedieze dela rădăcină toate lacunele de care suferă, înlăturându-se în primul rând relele enumărate mai sus.

S'a făcut ceva? Absolut nimic. Pentrucă: 1) şi acum avem organizatori improvizaţi (gala dela 21 crt. se bucură de prestigiul unui astfel de trist personagiu, 2) şi acum ni se aduc pe ring boxeuri confecţionaţi ad-hoc (cazul lui Gabrowsky care e de meserie hamal) 3) şi acum acei cari se angajează în astfel de „organizări" nu urmăresc decât câştigarea a câtor mai mulţi bani fără a se preocupa câtuşi de puţin de valoarea pur sportivă a spectacolului şi latura morală a sportului în sine — şi însfârşit 5) şi acum se practică pe aceeaş scară intimă sistemul scandalos al deciziilor false, care sunt întotdeauna în funcţie de coeficientul de cointeresare a arbitrilor şi judecătorilor la repartiţia unor anumite fonduri cari altfel nu le-ar mai putea parveni...

E drept că adesea servesc numai platonie pe anumiţi interesaţi — dar de „servit" îi servesc întotdeauna, deservind astfel sportul.

Cazul deciziei din matchul Şerbănescu-Spacow, când românul l'a bătut măr pe galiţian pentruca la urmă să se pomenească în faţa unei decizii care-l dădea învingător pe Spacow — este mai mult decât elocvent.

Şi atunci se mai miră cineva că boxul se duce de râpă.

La 21 crt. vom avea de exemplu un match aranjat. Gabrowsky, adversarul lui Spacow, n'are habar de box. El de altfel e un simplu hamal de port. Astfel că Spacow, oricât de prost e el, va trebui totuşi în mod normal ca să învingă prin k.o în două reprize.

Ei bine veţi vedea că matchul va dura mai mult şi va fi aranjat de aşa manieră încât publicul să aibă impresia că a asistat la o luptă echilibrată. Spacow va câştiga la puncte sau în ultimele reprize prin abandon provenit de exemplu dintr'un accident...

Publicul însă nu e atât de naiv. Are multă experienţă.

De aceea sfătuim pe „organizatori" să-şi i-a tălpăşiţa înainte de a începe matchul „vedetă"...

Nu de alta, dar poate vin la gală şi câţiva spectatori...

Mai ştii?...

Anif.

Cine face gazetărie sportivă...

VERGILIU CAROLA ERLICH-Economu (reporter sportiv la „Radio"), jidan.

JACK BERARU (Gazeta), jidan.

MORITZ BEILIS-lis (Gazeta Sporturilor), jidan.

AL. MUNTEANU (directorul Gazetei Sporturilor), jidan.

WILLY FIROIU - Feinştein (Lupta) jidan.

AD. LERRY (Ordinea) jidan.

FRAŢII VOGEL (Dimineaţa), jidani.

SILVIU HERESCU-Herşcovici (Gazeta), jidan.

RICI şi BARBU BERCEANU (Rampa), jidani.

I. AVRAMESCU (Zorile) jidan.

MASSLER-MASS (Ordinea), jidan.

Seria e aproape interminabilă, dar i-am publicat numai pe cei mai „importanţi"...

Din străinătate

ELVEŢIA A SDROBIT FRANŢA LA HOCKEY

Zuerich, 17 (Rador). — La Basel a avut loc azi un match internaţional de hockey pe ghiaţă între echipele reprezentative ale Franţei şi Elveţiei.

Echipa elveţiană a învins la scor cu: 8:1, (2:0, 2:0, 4:1).

KIMBERLEY DYNAMITERS-S. C. RIESSERCE

Berlin, 17 (Rador). — *In matchul de hackey pe ghiaţă, disputat azi la Garmisch Partenkirchen, echipa canadiană, Kimberley Dynamiters au învins echipa SC Riessersee cu 4:1.*

Au asistat la acest macth 5000 spectatori.

VICTORIA FRANCEZA LA TENNIS

Stockholm, 17 (Rador). — Azi s'a terminat concursul de tennis pe teren acoperit pentru Cupa Regelui Gustav V.

Destremeau (Franţa) a învins pe Oestberg (Suedia) cu 6:4, 6:2, 6:2 şi astfel Franţa şi-a adjudecat pentru prima oară trofeul regal.

BOLOGNE IN FRUNTEA CLASAMENTULUI

Roma, 17 (Rador). — In cadrul campionatului de foot-ball s'au înregistrat azi în Italia următoarele rezultate:

Fiorentina—Luchese 2 : 2
Bologna—Alessandria 4 : 0
Novara—Sampierdaienese 3 : 3
Iuventus—Bari 2 : 0
Genova—Torino 2 : 2
F. C. Milan—Lazio 5 : 3
Triestina—Ambrosiana 1 : 1
A. S. Roma—F. C. Neapoli 1:0.

In clasamentul conduce Bologna cu 23 puntce, urmat de Lazio 23 şi Torino 21 puncte.

YOUNG FELLOWS, MEREU IN FRUNTE

Zuerich, 17 (Rador). — *Următoarele matchuri s'au disputat azi în cadrul campionatului de football elveţian:*

Servette—F. C. Lucerna 7 : 1
St. Gallen—Young Follows 1:4.
F. C. Lugano—Young Boys 2:0
Nordstern—Chaux de Fonds 4:2
F. C. Biel—F. C. Basel 2 : 0
Grashoppers—Lausanne Sports 5 : 2.

In clasamentul conduce Young Fellows cu 21 puncte, 2. Young Buys cu 19 şi 3. Grashoppers cu 13 puncte.

FOOTBAL-UL IN AUSTRIA

Viena, 17 (Rador). — Astăzi s'au disputat aci următoarele matchuri de football (amicale):

Rapid—Postsportverein 6 : 1 (: 1).
Wacker—Hakoah 2 : 0 (1 : 0)
FAC—Hellforth 2 : 1 (1 : 0)
Simmering—Vacuum 4 : 3 (2:1)

REZULTATELE DIN CUPA FRANŢEI

Paris, 17 (Rador). — *Pentru Cupa Franţei s'au disputat azi următoarele matchuri de football:*

FC Rouen—Olympiue Lille 2:0
Oliympique Marseille—Fives Lille 1 : 1
Racing Lens—Racing Agde 5:0
Olympique Dunkerque—Racing Arras 1 : 0
FC Sete—FC Montpellier 3 : 1
Racing Roubaix—US Valencienne 1 : 0
Red Star Paris—SC Caen 3 : 1
OGE Nice—Racing Strassbourg 0 : 0
FC Sochaux—AS Brest 3 : 0
Racing Calais—Stade Rennes 0 :0
Racing Paris—FC Antibes 4 : 0
AS Cannes—FC Motz 3 : 1
US Boulogne—FC Muhlhouse 6 : 5
Excelsior Roubaix—AC Havre 0 :0
Stade Reims—AS St. Etienne 2 : 1
FCC Charleville—AS Treyes 3 : 1.

WIENER SPORT KLUB A INVINS S. C. GRENOBLE CU 3:1

Paris, 17 (Rador). — La Grenoble a avut loc azi un match internaţional de football. Echipa austriacă Wiener Sport-Klub a învins echipa localnică SC Grenoble cu 3 : 1.

Unirea Tricolor-Tricolor C. F. P. V.

Pe un timp cam... răcoros, s'a jucat eri la „Obor" prima partidă de foot-ball a acestui an care a cunoscut astfel cea mai „matinală" deschidere de sezon.

Circa o mie de specaori au bravat Duminică frigul, asitând la această partidă care le-a oferit cel puţin satisfacţia unui spectacol sportiv de bună calitate.

In special a plăcut mult vigoarea şi convingerea cu care combatanţii şi-au apărat şansele.

Jocul a fost foarte animat mai ales că oborenii surprinşi de adversari au fost conduşi consecutiv cu 1—0 şi 2—1. Egalarea a survenit abia în repriza doua când Traian Ionescu *— extrem de rapid şi eficace — a egalat situaţia, după ce tot el, în prima jumă tate a jocului obţinuse primul punct pentru echipa sa.*

In general însă oborenii au prezentat jucători tineri şi de viitor şi deşi n'a obţinut victoria, poate însă aştepta cu toată încrederea începutul campionatului naţional.

Ploeştenii au fost pentru mulţi — o revelaţie.

Însemnări marginale la noul cod penal

Un sociolog francez ,încă de actualitate ,constată, în secolul trecut, sentenţios şi ironic că fiecare societate îşi are criminalii, pe cari îi merită, proclamând prin aceasta principiul, îndrăzneţ pe atunci, al determinismului social şi istoric al actelor individuale. Păstrând aceeaş formă şi pe linia logică a aceluiaş principiu, putem afirma că şi fiecare epocă îşi are criminalii pe care-i merită.

Tendinţa dominantă astăzi în toate domeniile de activitate şi disciplină socială, este aceea de explicaţie inductivă şi de creaţie experimentală. Impotriva raţionalismului cartezian, ce s'a bucurat cândva de un cult quasi-religios, s'a ridicat, în secolul trecut, şcoala istorică germană, care, dacă a produs exagerări inerente, nu are mai puţin meritul de a fi dat fundament câtorva discipline, până atunci domenii de sterile speculaţii abstracte. Astfel, raţionalismului reformator al sec. al XVIII, care elaborà constituţii în bibliotecă pentru uzul oricărui stat, sau construia deductiv ,din câteva principii apriorice, un întreg sistem de drept pozitiv, bun pentru orice societate de pe glob sau în Univers, şcoala istorică opune un relativism prudent, căruia se datoreşte reabilitarea datinei, a „dreptului pământului", ca o replică la „dreptul raţiunii". Noile legislaţii, elaborate după comandamentele şcoalei istorice, ţin seama de particularităţile naţionale şi de momentul istoric. Eficacitatea lor este zilnic verificată.

La noi, deşi dotarea ţării cu armătura juridică modernă s'a făcut într'un moment de mare efflorescenţă a istoricismului, totuş, fie din uşurinţă, fie din inexperienţă sau din convingere, constructorii României moderne au montat un edificiu juridic din material străin realităţilor naţionale. Codul şi procedura civilă, codul comercial, codul şi procedura penală sunt importate, aproape „tale quale" din străinătate, Franţa, Italia, Belgia, Prusia, etc. Modificările survenite ulterior, ca şi interpretările jurisprudenţiale, în mică măsură au realizat o adaptare la ethosul naţional.

Legislaţia românească modernă, din a doua jumătate a secolului trecut. a fost citadină, s'a aplicat oraşelor, aglomeraţii improvizate în grabă, după chipul oraşelor cu tradiţie ale Occidentului. Această legislaţie de import n'a avut decât rare, şi atunci ineficace, contingenţe cu viaţa rurală, care a continuat să se conducă după dreptul pământului.

In materie penală, atunci când ordinea statală a cuprins întreaga românime, când factorilor conducători li s'au prezentat situaţii specifice, cari se cereau reglementate propriu, s'a legiferat superficial, interesat şi necoordonat. O puzderie de dispoziţii penale sunt răspândite în noianul de legi speciale, votate, în condiţiile cunoscute, de un Parlament majoritar, de partid, cu zile numărate. Multe, foarte multe asemeni dispoziţii se nasc moarte sau cad repede în desuetudine; altele provoacă situaţii, cari violentează simţul dreptăţii.

Acestui galimatias juridic din Vechiul Regat s'au adăugat legile nouilor provincii, reintregrate după 1919, fiecare cu zestrea ei. Până la 1 Ianuarie 1937, provinciile noastre, Transilvania şi Bucovina au trăit sub regim juridic penal maghiar şi austriac.

Se simţea deci nevoie, pe de o parte, de o unificare legislativă, pe de alta, de o legiferare realistă, sprijinită pe substanţa vie a naţiei.

Răspunde noul cod penal acestor deziderate? In ce măsură?

Cred că este interesantă o considerare a recentei legi sub acest unghiu.

Alexandru Constant

Două festivaluri de muzică italiană

Societatea de Radiodifuziune a organizat pentru Miercuri 3 Februarie şi Miercuri 10 Februarie a. c., două mari festivaluri de muzică veche italiană, în Sala Dalles, pentru ilustrarea muzicii italiene dela începuturile ei până în secolul al XVIII inclusiv. Corul „*Madrigal*" sub conducerea d-lui *N. Rădulescu* va executa bucăţi din vechii flamanzi Arcadelt, Okeghem, Lasso cari au deţinut întâietatea muzicală până la reforma lui Palestrina, de care se va executa o parte din vestita *Messă a Papei Marcello*, iar apoi urmaşii săi de seamă: *Perez, Rosselli, Rossi şi Frescobaldi* (orgă retransmisă prin difuzor şi amplificator dela Biserica Luterană; execută d-lui I. Stadelman). Programul va fi continuat cu alese bucăţi de violă de Gamba (d. *Jarosevici*) clavecin (*N. Rădulescu*), *Corelli* — Concerto grosso (Orchestra de Cameră „Radio") şi un miunuat concert pentru [illegible]ut şi orchestră de coarde de [illegible]*aldi*, solo flaut d. Vasile Jianu.

In programul celui de al doilea concert este de remarcat numărul pr.vitor la începutul oratoriului şi al operei care va fi ilustrat de o scenă din oratoriul „*Gionna*" de Carissimi (solo *Aurel Alexandrescu, G. Ştefănescu* şi răspunsurile corului) şi scena din vestitul „*ORFEO*" de Monteverdi, solo *G. Ştefănescu*. Programul mai cuprinde: Sonata pentru cello şi clavecin de *B. Marcello* (solo *D. I. Fotino*), Aria din „*Il rituorno d'Ulisse in Patria*" de *Monteverdi* (solo d-ra *Nella Dimitriu*), Trio de Porpora (*Koganoff, Boniş, Fotino, Rădulescu*); arii cu orchestră de *Fasolo* şi *Basanni* cântate de d-na *Rosl Baumann-Rădulescu*, şi admirabilul concerto grosso de *Vivaldi* pentru orchestră de coarde

De închiriat prăvălie pentru Coloniale cu edecuri, vad vechi pusă la poziţie. Preţ convenabil doritori a se adresa în Str. Dumitru Ruse Nr. 23.

Mişcarea literară şi artistică

„Cuvântul Argeşului"

Naţionalismul creator, naţionalismul acesta căruia i s'a legat cu munca şi jertfa sa, generaţia noastră a deschizătorilor de luminişuri, are ceva dintr'o prisacă, aşezată pe o pajişte de verde crud, la marginea căreia stă drept ca lumânarea plopul, la a cărei umbră îţi reîmprospătezi vlaga.

Stupina aceasta a noastră a isgonit pentru deapururi trântorele ce se îmbuibă din jagurele, la a cărui alcătuire n'a adus, strop de ambrozie.

Aici, vei găsi la urdiniş straja, ce-şi dă plăpânda viăţă pentru semene şi tot de aici porneşte roiul de albine lucrătoare, cari poartă din potire în corole, pilda muncii celei desăvârşite.

Nu ştiu dece, dar crâmpeiul acesta din viaţa albinelor, surprinsă în miez de vară, mi-a amintit de strădania cea de toată ziua a celor ce toarnă în litera de plumb, toată năvala unor gânduri, ce s'au smuls prăvalnic din criţa încrederii în destinele naţiei acesteia, implântată aici la porţile lui Soare Răsare, de către istorie, ca să fie alvie puhoaielor sorbite de glia moşnenească.

Câţi dintre cei cari citesc slova rece, cunosc truda celor ce ostenesc pentru ca să închidă în ea frântura de răsmiriţă, care îţi macină străfundurile sufletului, ce ar vrea să fie larg cuprinzător pentru toate dorurile şi nevoinţele obştei.

In Piteştii, desmorţiţi azi de vâlvătaia cuvântului românesc colturos grăit, taie brazdă spornică de mai bine de un an, neclintit pe meterezul său, ziarul cu sclipiri de paloş „Cuvântul Argeşului".

A cunoscut acest aspru „Cuvânt al Argeşului" şi insuliţarea vrăjmaşilor, dar a avut parte dreaptă şi de neîntinata dragoste a camarazilor săi, cari au înţeles că în miezoasele gânduri ce-şi află răstălmăcirea în zaţul rece, s'au oglindit ochii de azur ai celui, ce ne este viaţa însăşi şi dispunător asupra ei, prin vrerea noastră de a fi ai Lui şi ai nestrămutatei Lui hotărâri, în a creia ţării o istorie nouă, pecetluită de arhanghelesasca ocrotire.

„Cuvântul Argeşului" tovarăş drag în ogorul slovei româneşti, care îşi scutură cătuşele, ce i-au înlănţuit până aci, bărbăţia.

Invesmântată în modestie, aprigă la lovire ca braţul pedepsitor al legionarului, gazeta aceasta care urcă scara aleşilor între aleşi, şi-a îndeplinit aici în plaiul satrapit cândva de toţi antreprenorii mănoasei democraţii, un consemn care n'a cunoscut abatere dela calea onoarei, bunul cel mai scump al oştenilor ce purtând cămaşe verde, vestesc mijirea zorilor biruinţei celei fără de pereche.

Neajutorată cu arginţi păbaţi, doborând piedici, topind îngheţuri sufleteşti, mustind de sevă românească „Cuvântul Argeşului" păşeşte cadenţat şi cu puteri mereu primenite pe poteca bătătorită de jertfa camarazilor săi din ţintirimul crucilor albe, potecă la al cărei capăt stăruie ori onoarea ori blestemul.

Deaceia prinosul acestor rânduri.

Victor Medrea

Cu secţiunea „Poruncii" de turism şi voiaj de Sf. Sărbători prin Italia

— III. Impresii de călătorie —

In ajunul zilei de Crăciun începem programul prin vizitarea palatului ducal, închisorile cu celebra „Ponte de sospini", poarta şi basilica „San Marco".

Palatul ducal conţine pe lângă alte bogăţii de artă o splendidă colecţie de picturi semnate de cei mai celebri pictori italieni din secolul al 15-lea şi al 16-lea.

După amiază o interesantă plimbare cu „vaporeto" pe canalul „Grande" şi vizitarea bisericilor „Santa Maria Gloriosa del Frari în care participanţii noştri au admirat celebrul tablou al lui Belini precum şi mausoleul lui Tizian şi Canova.

La înapoiere spre hotel excursioniştii s'au rătăcit prin stradelele pline de magazine ca să sosească cu o întârziere apreciabilă la hotel, aducând nenumărate obiecte, cumpărate din acest oraş.

După masă se fac pregătirile pentru continuarea călătoriei în zorii zilei viitoare, impachetarea bagajelor etc.

In ziua de Crăciun după ce facem o nouă plimbare cu gondolele caracteristice Veneţiei, sosim la gara Santa Lucia de unde ne vom îmbarca spre Milano.

Este momentul să facem o nouă remarcă, pe care dealtfel nu a putut-o scăpa persoana ce a vizitat în mai multe rânduri acest oraş atât de cunoscut străinilor. In ultimii ani începând traficul de pasageri cu bărcile motor, mici vapoare de pasageri, oraşul acesta şi-a pierdut mult din farmecul şi pitorescul lui. Tehnica şi-a spus cuvântul său şi aci, înlăturând gondolele şi gondolierii cu canţiontele lor, cu altă dată făcu faima Veneţiei. Azi apa canalelor miroase a benzină şi la suprafaţă plutesc pete mari de ulei, ce întrebuinţează vapoarele de pasageri

La ora 9 se anunţă plecarea din Santa Lucia şi trenul ne conduce spre cel mai mare oraş al Italiei atât din punctul de vedere al populaţiei cât şi pentru întreprinderile comerciale şi industriale, ce le posedă, Milano.

Fiecare se gândeşte cu plăcere la familia pe care a lăsat-o acasă şi care serbează Naşterea Mântuitorului nostru. Este un moment de reculegere sufletească ce o simte fiecare creştin ce e plecat în această sărbătoare departe de familia sa.

Timpul ne favorizează dela plecarea din ţară şi azi pare mai frumos ca deobiceiu. Un soare frumos de primăvară dă ţinuturilor pe care le parcurgem o strălucire fermecătoare. Dealtfel tot tipul cât a durat excursiunea noastră nu s'a schimbat şi în zilele următoare când ne vom îndrepta spre sud vom putea face cunoştinţă lunei Ianuarie a Napolului, cu zilele luminoase şi soarele strălucitor.

La Milano am ajuns tocmai bine în timpul mesei pentru ca participanţii noştri înflămânziţi pe drum, să poată lua în primire uriaşele porţii de „spagheti", o specialitate a artei culinare italiene cu care restauratorii nu ne slăbeau deloc. Câţiva dintre participanţii noştri cu humor, erau în stare să parieze că în timpul celor 16 zile petrecute în Italia au consumat până la 2 tone de macaroane. Dealtfel cu timpul excursioniştii prinseseră o dexteritate fenomenală în a le consuma fără cuţit.

Aci, prima nemulţumire a participanţilor la masă nu se servea pâine îndeajuns şi a trebuit o intervenţie şi în acelaş timp o explicaţie faţă de restauratori, că România este ţara grâului şi deci fiecare cetăţean trebue să aibe o cantitate respectivă de pâine la masă.

Despre lucrurile de artă ale Milano-ului sau muzeele acestui oraş nu avem prea multe de vorbit. Am vizitat în cele două zile ale şederii noastre, cimitirul monumental cu operele sale într'adevăr monumentale şi Domul, celebrul Dom din Milano cu cele peste câteva mii de statuete şi turnuleţe.

Gh. Ţopa

Va urma

Aspecte, Insigne, Comentarii

„Sunt soldat şi călăreţ"

După frumoasele succese de presă şi de librărie obţinute cu „DRAGOSTEA NOASTRA CEA DE TOATE ZILELE" (premiată de S. S. R.) şi după „NIMIC DESPRE JAPONIA" (ediţia III-a), Neagu Rădulescu, cel mai tânăr humorist al literelor noastre, apare cu o nouă carte deastădată un roman intitulat sugestiv „SUNT SOLDAT ŞI CALAREŢ".

Cartea apare la 1 Februarie şi i se prevede de pe acum succesul şi scandalul respectiv cu care ne-a obişnuit Neagu Rădulescu la fiecare apariţie.

„SUNT SOLDAT ŞI CALAREŢ" e un roman îndrăzneţ, în care ironia se împleteşte cu cel mai fin humor.

O notă inedită: volumul va fi ilustrat de autorş

D. Ştefan T. Todiraşcu

— doctor şi laureat al Facultăţii de Drept din Bucureşti a făcut să apară de curând o interesantă lucrare documentară intitulată: Despre natura juridică a Băncii Naţionale".

Lucrarea, scrisă în respectul datelor ştiinţifice, se ocupă de origina băncilor de emisiune, origina Băncii Naţionale a României, face o expunere completă a jurisprudenţei şi doctrinei române asupra problemelor desbătute în procesele repetate în jurul Institutului nostru de Emisiune cum a fost: revocabilitatea guvernatorului, şi de statul juridic şi natura juridică a Băncii Naţionale a României.

Scrisă cu multă îngrijire, cu o informaţie bogată şi stăpânire a materialului, ea se impune ca o contribuţie serioasă în literatura ştiinţifică asupra B. N. R.

„Conferinţa"

— revista bilunară de sub conducerea d-lui prof. C. Dinu *publică în n-rul 3, pe Ianuarie 1937 conferinţele d-lor:* Gr. Tăuşan *despre* „Eugeniu Carada". R. D. Rosetti *despre* „Notele de călătorie în literatura română"; I. Nistor *despre* „Munca naţională" *şi* dr. Voronoff *despre* „Grefele de întinerire".

Vremea n-rul 471

publică: Un viitor Dictator: LEON DEGRELLE, *Spovedania unui profesor* de N. Ghiulea; *Cronica războiului european*, de E. A. Poulopol; *Societatea Naţiunilor ca instrument democratic*, de N. Davidescu şi alte articole, studii, cronici, semnate de *N. C. Angelescu, I. Anestin, Pompiliu Constantinescu, Mircea Eliade, Octav Suluţiu*, etc.

Un nou cerc cultural

Din iniţiativa unui grup de intelectuali români, a luat fiinţă cercul cultural „T. G. Masaryk", pentru a intensifica legăturile culturale între România şi Cehoslovacia.

Adeziunile se primesc de către d-şoara Christiana Thuduri la Biblioteca Academiei Comerciale Piaţa Romană.

„Din enigmele creerului uman"

D. dr. *Anghel Radovici*, conferenţiar universitar va ţine Miercuri 20 Ianuarie la ora 6 d. a. în sala fundaţiei DALLES din Bd. Brătianu 18 o interesantă conferinţă intitulată „*Din enigmele creerului uman*".

A apărut

n-rele 9 şi 10 din Revista cursurilor şi conferinţelor *de sub direcţia d-lui prof.* Gh. Preduţ, *cu următorul cuprins:* Nicolae Iorge: *Figuri reprezentative din Istoria Universală: Anglia: Wellington;* Irineu Mihălcescu: *Religiunea Arilor primitivi;* Général Pétin: *Conférence sur la Roumanie;* Ioan Lupaş: *Ioan A. Lapedatu, educator al tineretului literat şi istoric;* Gala Galaction: *Adevăruri elementare;* I. Mărculescu: *Ce este economia dirijată?*

UN MARE SUCCES: 9.000 FRANCI RECOMPENSA

Teatrul Modern reprezintă în fiecare seară comedia 9.000 FRANCI RECOMPENSA, marele succes al actualei stagiuni.

Piesa este servită de o admirabilă distribuţie din care fac parte: Iancovescu, Iancu Theodoru, I. Niculescu-Brună, Ion Pella, G. Şerbănescu; d-nele Maria Mohor, Ţoţa Yann, Cella Marion şi Ionel Ţăranu.

† Anton Holban

(Urmare din pagina I-a)

viaţă de schimnic şi numai la rari intervale se arăta printre noi şi ne purifica, numai cu simpla lui prezenţă — era îndrăgostit de cealaltă muzică, muzica valurilor şi mai ales de colţul acela dalb în care s'au sfărâmat toate zăpezile soarelui— de Balcic. Cunoştea dealtfel, multe din peizagiile Europei acest om de litere occidental.

Apendicită! Ce stupid cuvânt. Axel Munthe susţine într'una din cărţile sale, că nu există această boală.

Are dreptate.

Pe pământ, nu există medici, nici epidemii, nici chiar profesori, nimic. Apar câteodată opere de artă şi numai acelea rămân eterne.

Anton Holban era o operă de artă şi noi am incinerat ieri la „CENUŞA" o carte dragă cu poesii...

N. Crevedia

Români! A apărut
Stăpînul
roman de Ovid-Densuşianu-fiul
La toate librăriile

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Faust.
TEATRUL NAŢIONAL: Generaţia de sacrificiu.
TEATRUL REGINA MARIA: De ziua nevesti-mi.
TEATRUL COMEDIA: Poveste de iubire.
TEATRUL MODERN: 9000 franci recompensă.
TEATRUL VESEL: Călugărul din vechiul schit.
TEATRUL LIGII CULTURALE: Şi ei au dreptul la viaţă.
TEATRUL ALHAMBRA: Marea ducesă de Alhambra.
TEATRUL EFORIA VOX: Vox populi, Vox Tănase.
TEATRUL MAJESTIC: Misterele din Majestic.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CRESTINI

CAPITOL: Boccacio. jurnal Eclaire.
ARO: Jenny cu Francoise Rosay, jurnal şi completare.
ROXY: Boccacio.
FEMINA „Port Arthur" cu Danielle Darieux şi complectare.
A.R.P.A.: Am ucis! cu Peter Lorre. Pe scenă „Ora Veselă" cu Stroe şi Vasilache.
FORUM: Maria Stuart şi Biletul de 1.000.
MANON: Săraca fetiţă bogată şi Nicole.
OMNIA: Maria Stuart şi revistă.
TRIANON: Regina valsului cu Martha Eggerth.
FRANKLIN: Bosambo şi Shanghai.
CITY: Căpitanul Blood şi Hotel Savoy.
DARLY: Oraşul păcatelor şi Norocul meu eşti tu.
MARCONI: Magnolia şi revistă.
MODEL: Răzbunarea lui Tarzan şi Casa strigoilor.
BARCELONA: Bestia din Londra şi Vârsta primejdioasă.
CENTRAL: La Bandera şi Bestia din Shanghai.
COTROCENI: Tinereţea unei regine şi Insula plutitoare.
DIANA: Luptătorii din Texas şi Secretul celor 13 mascaţi.
DICHIU: Flacăra vieţei şi Tăsică şi Năstăsică.
MILANO (Călăraşi 153): Romanul unei minore şi Gondola cu himere.
ILEANA (Avrig 1): Escadrila de noapte şi Căraca fetiţă bogată.
ORFEU: Nu sunt vinovat, Soţie contra secretară şi complectare.
TRIUMF: Infamia şi Raza roşie.
VOLGA (La Roata lumii, Dorobanţi): Taros Bulba şi Controlorul.
DORY: Bucle de aur, Ultimul sbor şi trupa de reviste.
LIZEANU: Ultimele zile ale oraşului Pompei şi Fiul Rusiei.
UNIC: Macul roşu şi Raiul pe pământ.
FLORIDA (B-dul Ferdinand 118): Macul roşu şi Beyond Bengali.
PACHE: Katerina şi La capătul lumii.

Radio

LUNI, 18 IANUARIE 1937

13.00. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz. Muzică distractivă (discuri).
14.10. Radio jurnal: Ora. Mersul vremii. Bursa. Ştiri interne şi externe.
14.30. Muzică variată (discuri).
15.00. Ultimele ştiri.
18.00. Lectură din volumul „Intregire" de D-na Claudia Milian.
18.15. Orchestra Filarmonică din Berlin, dirij. de Erich Kleiber, execută (discuri).
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualităţi.
19.10. Concert de după amiază. Orchestra Radio dirij. de Const Nottara. Cutreerând prin Extremul Orient.

UNIVERSITATEA RADIO

20.00. Prof. Gh. Taşcă: Liberalism şi corporatism.
20.20. Continuarea concertului: Piese de caracter.
21.10. Epopeea artică de Ion Conea.
21.25. Muzică de cameră. Quartetul Filarmonic din Cernăuţi (S. Flor-vioara I-a, B. Körner-vioara II-a, F. Krzyzewski-violă şi F. Tischler-violoncel: quartet în mi-minor de Smetana.
22.05. Cărţi şi Reviste.
22.10. Dra Iulia Hagicpol-canto.
22.30. Radio jurnal. Sport.
22.45. Concert nocturn al Orch Grigoraş Dinicu, transmis dela restaurantul Continental.
23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză şi germană.
23.55. Ultimele ştiri.

MARŢI 19 IANUARIE 1937

6.30. Deschiderea emisiunii; Gimnastică ritmică; Radio jurnal; Concert de dimineaţă (discuri).
7.30. Inchiderea emisiunii.
13.00. Ora. Culturale. Cota Dunării.
13.10. Radio jurnal: Ora. Mersul vremii. Bursa. Ştiri interne şi externe.
14.30. Continuarea concertului.
15.00. Ultimele ştiri. Bursa cerealelor.
18.0. Lectură de B. Iordan.
18.15. Concert de muzică (disc.).
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualităţi.
20.00. Animale rare la noi şi animale dispărute de prof. Ion Simionescu.
20.20. Orcehstra de mandoline Ion Fazlâ.
20.55. George Ştefanovici, canto.
21.15. Grija echipelor studenţeşti de viaţa agricolă a satelor de prof. N. Cornăţeanu.
21.30. Concert simfonic al orchestrei Radio, dirij. de Jean Bobescu (Cluj).
22.30. Radio jurnal. Sport.
22.45. Continuarea concertului simfonic.
23.20. Concert nocturn al orchestrei Petrică Moţoi, transmis dela restaurantul Mircea.
23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză şi germană.
23.55. Ultimele ştiri.

Axa Berlin-Roma s'a întărit

în urma acordului mediteranean dintre Anglia și Italia

— Importantele declarațiuni făcute de d. Mussolini ziarului „Voelkischer Beobachter" —

Berlin, 18 (Rador). — Ziarul *„Voelkischer Beobachter"* publică azi dimineață un interview acordat de d. Mussolini d-lui Strumk, trimisul special al acestui ziar.

— Credeți — a întrebat corespondentul — că luptele dela Madrid pot duce la un război european?

— Acordul mediteranean anglo-italian, a răspuns Ducele, nu face decât să întărească axa Berlin-Roma. S'a urmărit turburarea acestui acord. Eu nu am tolerat acest lucru. Garantăm statu quo-ul în Mediterană. Lumea cunoaște discursul meu din Milano. Acest acord este începutul destinderii într'o situație extrem de încordată. Avem astfel în fața noastră mai mulți ani de evoluție mai calmă. Vom putea continua să lucrăm în pace în cursul acestei perioade.

Dar unele afirmații pretind că acest acord constitue o răcire a relațiilor dintre Roma și Berlin. Aceasta este numai un vis al adversarilor blocului nostru germano-italian, creeat de curând, dar intangibil. Nu, nimic nu este schimbat și nu se va schimba în această privință. Dimpotrivă, acordul va întări axa Berlin-Roma. Este o desvoltare logică a sforțărilor noastre pentru pacea în Europa".

Mai departe, Ducele a adăugat: „NU AVEM NICI O INTENȚIE TERITORIALA DE NICI O NATURA IN LEGATURA CU SITUAȚIA CREATA PRIN INTERVENȚIA RUSA IN SPANIA SAU IN UNELE PARȚI ALE SPANIEI"

UN INCEPUT DE CONSOLIDARE PENTRU EUROPA

La întrebarea dacă constituirea unei republici sovietice în Spania sau într'o parte a Spaniei, de pildă în Catalonia, ar constitui o primejduire a statu-quo-ului, Ducele a răspuns:

— Aceasta se înțelege dela sine.

DUCELE

Mai departe, Ducele a făcut declarații asupra structurii politice a Europei:

„Am creeat axa Berlin-Roma. Este începutul unui nou proces de consolidare pentru Europa. NU CRED IN STATELE UNITE ALE EUROPEI. Este o utopie. Totul este subordonat istoriei și geografiei politice. Suntem prea bătrâni pe acest continent. Fiecare popor are istoria lui din care decurg caracteristicile sale naționale și politice. America are mai puține tradiții. Europa este organizată în adâncime, America se desvoltă în lărgime, la suprafață. Dar când se știe că bolșevismul este singura primejdie care amenință cultura noastră și existența noastră, se ajunge la un fel de „idee europeană".

Ducele a arătat apoi că opera democrațiilor este terminată, „Conștient sau inconștient, ele nu mai sunt decât focare de corupție, purtătoare de baccili, auxiliare ale bolșevismului. Ele constitue un grup. Democrațiile sunt ca nisipurile mișcătoare. Idealul nostru politic este ca o stâncă, ca o culme de granit".

Politice

Ieri, la T.-Măgurele a avut loc un parastas pentru pomenirea legionarilor Ionel Moța și Vasile Marin, morți pe frontul spaniol.

După parastas, a urmat la teatrul Național, conferința d-lui dr. Simionescu, care a vorbit despre cei doi legionari decedați.

Publicul a păstrat un moment de tăcere în memoria lor.

*

ASTASEARA se va reintoarce în Capitală d. FLORIN STEFANESCU-GOANGĂ, subsecretarul de stat dela ministerul educației naționale, care se știe că a plecat la Cluj Sâmbătă seara.

*

ORGANIZAȚIA de Negru a partidului național-creștin a cooptat în comitetul de conducere pe d. NICOLAE POPESCU comandant lăncier și pe d. G. CARSTOIU.

*

AZI DIMINEAȚA a avut loc la locuința primului ministru Gh. Tătărăscu, o consfătuire la care au participat d-nii Inculeț și Franasovici. S'au discutat chestiuni în legătură cu activitatea viitoare a Corpurilor legiuitoare.

*

INTRUCAT Luni 25 Ianuarie urmează să fie revizuite tezele candidaților învățători prezentați și apoi respinși la examenul de înaintare la gr. II, ministerul educației naționale a cerut tuturor președinților de comisiuni să se prezinte până la această dată la minister cu aceste teze, pentru a putea fi revizuite.

*

Ieri s'a ținut în com. Buftea Ilfov o măreață manifestație populară a Frontului Românesc. Dela centru a venit d. Georgescu-Ștefănești vicepreședintele org. de Ilfov.

Parastasul dela Biserica Sf. Anton

pentru pomenirea eroilor Ion Moța și V. Marin

In lăcașul de închinăciune ce poartă hramul Sfântului Antonie cel Mare, unul dintre Prea Fericiții Părinți ai cinului monahicesc s'a săvârșit ieri parastasul pentru veșnica pomenire a celor ce prin jertfa lor, au întărit asemenea asprelor lui orânduieli, piatra cea din capul unghiului a bisericii lui Christos.

Intâiul Stătător al soborului preoțesc de ieri a fost un Arhiereu, purtător de mitră și cârje, din care izvorește simbolic viața nouă, tot așa precum purcede din pilda ce deteră generației lor Ionel Moța și Vasile Marin, epoca definitivei regăsiri a neamului acestuia.

„Piața de flori" a fost ieri smălțată de cămăși verzi, care oranduite în chipul sfintei Cruci, așteptau din faptul dimineței, să aducă împreună cu mulțimea de norod, prinosul celei mai pioase dintre plecăciuni, amintirii, celor ce s'au dat de bună voie morții, ca să întărească o credință.

Din îndemnul unei discipline, pe care numai cei plini de har leginar, o pot înțelege în integritatea ei, au plecat pentru ca să poposească în limanul eternității, Ion Moța și Vasile Marin.

Despicând legionărește spațiul linia dreaptă a cordoanelor ordinei perfecte de ieri, ținea parcă să se asemene — omagiu postum — cu linia de rectitudine a celor pe cari în cânt de slavă, i-a beatificat ieri sufletul nostru în rândurile martirilor creștini.

In tăcere, sobri, dar atât de elocvenți prin fapta lor neasemuită, s'au împreunat cu veșnicia și prin ea cu Dumnezeu, Ion Moța și Vasile Marin.

Și tot atât de impresionantă prin resemnare și demnitate, a fost și pomenirea celor cari au purtat pe meleaguri streine fala numelui de român.

Nici odată nu mi s'au părut parcă mai îmbărbătătoare ca ieri, atât de melopeicele stihiri bisericești.

Fumul de tămâie se înalța stâlp către Ceruri asemenea jertfei lui Abel, iubitorul de frate, iar mohorâtele accente ale „veșnicei pomeniri" aveau ceva din cântul biruinței desăvârșite.

Pădurea de brațe, ridicate dela inimă spre catapeteasma văzduhului, împrumuta, celor ce mai șovăiesc, forța morală, care sguduie munți și înfrânge ultima dintre nehotăriri.

Cu fruntea plecată, dar pe care o mângâia o rază de soare, ce-l aureola, așa precum îl văd cu ochii minții, legionarii, Căpitanul.

Ingenunchind la altarul, pe care Ion Moța și Vasile Marin s'au dus să-l apere în pământul Spaniei unde a fost pângărit, mi s'a părut că Arhanghelul Mihail i-a întins spada mai ferm ca ori când.

Dacă au lăcrimat ochi, în schimb s'au întărit suflete și s'au cimentat legături.

Așa precum au vrut când au pășit pragul eternității, Ionel Moța și Vasile Marin.

„Imnul legionarilor căzuți" n'a înfiorat, ci a îmbărbătat.

Căci de acolo din oastea cea fără de moarte a Arhanghelului Mihail, Ionel Moța și Vasile Marin, nu vor să fie jeliți, ci ordonă legionarilor să păsească în cadență aspră pe drumul onoarei și al jertfelor, pentru țară.

Serviciul divin. Pomenirea eroilor

Ieri dimineață a avut loc într'un cadru impresionant, la biserica sf. Anton Curtea Veche, din Piața de flori, parastasul pentru odihna sufletelor eroilor legionari, avocații d-ri IOAN MOȚA și VASILE MARIN, morți vitejește pe frontul spaniol dela Majadahonda, pentru apărarea Crucii lui Hristos și a ideii de națiune. Tot ieri a fost și hramul bisericii Sf. Anton.

A participat un număr foarte mare de legionari, precum și un public numeros format din toate categoriile sociale. Câteva mii de români au ținut să aducă prinos de închinăciune celor doi martiri ai neamului cari s'au jertfit pentru apărarea credinței creștine.

Ne având loc în sf. locaș, participanții au umplut până la refuz, curtea bisericii precum și o parte din străzile Carol și Căldărari.

Au fost prezente de asemeni toate societățile studențești din Capitală cu drapele. Ordinea a fost menținută de o gardă legionară atât în biserică cât și în afară. In interiorul bisericii au luat loc d-nii Corneliu Codreanu, împreună cu întreg statul major al Legiunii, Prat y Soutzo împreună cu membrii legației spaniole, numeroși profesori, ingineri, avocați, întreaga redacție a ziarului nostru în frunte cu d. dr. Ilie Rădulescu etc., etc.

Slujba religioasă a fost oficiată de un sobor de preoți în frunte cu P. S. S. VENIAMIN POCITAN, DUMINICA IONESCU, GEORGESCU EDINEȚI, duhovnicul studențimei etc. După terminarea slujbei obișnuite P. S. S. Veniamin Pocitan a ținut predica zilei arătând în cuvinte simțite rostul pe care evanghelia trebue să-l aibă în rândurile tuturor creștinilor.

Adresându-se tineretului îl îndeamnă la muncă, la credință și abnegație arătând că nimic serios nu se poate înfăptui fără jertfă.

A urmat apoi parastasul în timpul căruia clopotele au sunat, iar garda din curte a dat onorul. La pomenirea numelor celor doi bravi fii ai națiunii cari au căzut în lupta cu Satan, ochii celor de față au început să se umezească.

Intr'o tăcere adâncă și impresionantă corul bisericii a intonat „Veșnica pomenire".

După parastas a vorbit numai părintele GEORGESCU EDINEȚI care a arătat măreția simbolică a celor doi luptători. S. Sa a arătat că durerea celor care plâng este mai mică decât a acelora cari își înăbușe suferința.

Durerea cea mai mare astăzi este însă durerea Căpitanului. Tineretul de astăzi va trebui crescut în spiritul de jertfă al celor doi martiri naționali a căror existență reală întrece multe din figurile istorice în jurul cărora s'au brodat legende. Jertfa lor va trebui cinstită cu mare sfințenie. Generația care-i succede va trebui crescută în acest spirit creștin de jertfă și de curățire căci „Cine știe să moară nu va fi rob niciodată".

După aceasta s'a format un cortegiu care în frunte cu preoții a mers la mormintele ctitorilor bisericii. Studențimea a intonat imnul legionarilor căzuți.

Reprezentanții episcopatului german

au fost primiți în audiență de Papă

Cetatea Vaticanului, 18 (Rador). — *Papa, a cărui sănătate continuă să fie neschimbată, a primit eri dimineață pe reprezentanții episcopatului german. Printre alții, au fost primiți în audiență: Cardinalul Bertram, Arch episcop de Breslau, Cardinalul Faulhaber, Archiepiscop de Muenchen și Cardinalul Schulter, Archiepiscop de Koeln, precum și Episcopii de Muenster și Berlin.*

In cercurile Vaticanului — spune corespondentul Agenției Havas — se subliniază importanța acestei audiențe colective și se fac apropieri între audiență și actuala situație religioasă din Germania. Se amintește că într'o recentă scrisoare pastorală, episcopatul german a luat atitudine contra bolșevismului. Scrisoarea protestă contra acuzațiilor aduse în ultimul timp de național-socialiști, bisericii catolice, dar asigura pe Fuehrer de lealitatea și de voința catolicilor de a colabora la opera de salvare a țării contra oricărei primejdii subversive.

După audiența la Sfântul Părinte, reprezentanții episcopatului german au fost primiți de Cardinalul Paccelli.

Nebunia care ne trebuie

Am asistat, eri, la parastasul pentru Ionel Moța și Vasile Marin, dela Biserica studenților „Sf. Anton". Rar mi-a fost dat să văd atâta revărsare de suflet românesc ca la această tristă, dureros de tristă împrejurare. Legionarii, în tinerețile lor cămăși verzi, aveau în ochi ceva din durerea pe care fără îndoială, au simțit-o cei doi eroi legionari atunci când au avut conștiința lucidă că nu vor mai vedea cerul Patriei și când își luau rămas bun dela viață ca dela ceva scump pe care nu-l vor mai vedea.

Nu știm ce blestem și ce destin tragic va fi purtând în suflet generația aceasta de eroi de legendă pe cari i-a creat Legiunea și Căpitanul ei. Și deasemeni nu putem tălmăci tot misterul, pentrucă mister este, care dă atâta optimism în moarte tuturor acestor bărbați cari de dragul unei idei renunță cu nebună bucurie la ceeace au mai scump, la viață. Dar știm că în conștiința românească a acestei țări însângerate s'a produs o schimbare, o lentă și definitivă schimbare, prin jertfa de sânge a atâtor fii buni ai ei. Nu cred să fi existând român adevărat peste tot întinsul acestei Românii care să nu se fi cutremurat la vestea tragicei morți a acelui brav luptător, a acelui spirit de martir care a fost Ionel Moța și a acelui entuziast credincios al cauzei legionare care a fost Vasile Marin.

Ce întortochiate sunt căile de foc ale vieții! Nimic nu se poate face bun dacă acel ceva nu are la temelie spiritul de jertfă, dacă acel ceva nu e plămădit în sânge!

Schimbarea la față a României democratice a început să se desăvârșească, țara aceasta conturându-și precis profilul politic de mâine, prin jertfa de sânge a lui Ionel Moța și Vasile Marin. Ni s'ar putea imputa o oarecare doză de exagerare în această afirmație, dar am nesdruncinată credință că drumul politic al României legionare a fost definitiv trasat prin nebunia eroică și legendară a celor 7 legionari cari au și început să moară sub un cer străin, în care comun cu cerul nostru românesc este numai Crucea. Și era deajuns pentru ca legionarii să aibă curajul de a primi moartea ca pe un talisman mult așteptat.

...In rugăciunile acelea creștinești în cari preoții cari oficiau slujba dela Biserica „Sf. Anton" se rugau lui Dumnezeu să primească în raiul Lui sufletele eroilor legionari Ionel Moța și Vasile Marin, era ceva care se apropie de divin. Bătrânii, bărbații, femeile și tot tineretul care era de față plângeau ca după un frate atunci când era pomenit numele lui Ionel Moța sau al lui Vasile Marin. Și atâta val de lume asculta ruga preoților încât nu mai știai ce să crezi: s'au adunat creștinii prigoniți să se roage lui Hristos, ca pe vremea Romanilor? Sau fiecare, cu fiecare lacrimă vărsată se integra în spiritul legionar?

Țara aceasta cu tot desmățul moral care ne înăbușă nu poate să moară. Sunt acum prea mulți legionari cari vor să moară pentruca să nu piară ea, România visurilor lor. Și apoi pentru vremurilor noastre nebunia eroică a luptătorilor pentru cruce Ionel Moța și Vasile Marin, este singura nebunie care ne trebuie. Dumnezeu să-i cinstească precum îi va cinsti România de mâine!

st. v.

Spionii și comuniștii dețin permise gratuite

pe c. f. r. în Basarabia

Pretindem d-lui ministru luca revizuirea permiselor acordate ziariștilor minoritari din Basarabia și Ardeal

Comisiunea permiselor să fie la înălțimea imperativelor naționale!!

In ajunul convocării comisiunii pentru distribuirea permiselor de gratuitate pe c.f.r. ziariștilor, ne cade sub mână un număr din ziarul „BASARABIA" (Chișinău, 27 Decembrie 1936), care, într'un vehement articol semnat de d. N. Rotaru, ne arată cine beneficiază de permise în mult înstrăinata provincie dintre Prut și Nistru. Articolul în chestiune, din care vom spicui — din lipsă de spațiu — numai pasagiile mai cuprinzătoare, îmbracă haina unei scrisori deschise d-lui *Ștefan Vlădescu*, președintele Federației generale a presei din provincie.

CINE FORMEAZA SINDICATUL ZIARIȘTILOR ROMANI DIN BASARABIA

Ziariștii români — începe d. Rotaru— din răsăritul țării, grupați în diferite sindicate profesionale, au înțeles să dacă un adevărat apostolat național.

Dela Unire și până astăzi, scrim cu suflet mult, pentru toate problemele, strâns legate de interesele statului nostru național, fără să precupețim interesele acestei țări, atât de batjocorită de presa străină și mai alesd e presa jidovită.

Cum s'a întâmplat, însă, că tocmai ei, în loc să fie chemați la loc de răspundere, sau atunci când sunt în joc interesele profesionale, se face apel la elementele străine, cari n'au nimic cu pământul nostru strămoșesc și cu nedreptățile poporului românesc.

Un strălucit exemplu, pe care-l desprind din nenumărate cazuri, este și acela al jidanului spion ELIAS KENDLER zis CANDEA, care, cu nerușinare, neales și nepoftit de nimeni, a reprezentat în comisiunea pentru reglementarea profesiunei de ziarist așa zisul „Sindicat al ziariștilor români din Basarabia".

Adevărații ziariști români — scrie mai departe autorul — crescuți și educați la flacăra celui mai curat patriotism, aici, dincoace de Prut își îndreaptă gândul lor curat către d-stră, cu rugămintea sfântă, să intervenți pe lângă d. ministru al justiției și internelor și să-i spuneți limpede că „Sindicatul ziariștilor români din Basarabia", condus de către Kendler și Iție Altersohn, pușcăriaș, comunist, nu este decât un cuib al spionilor, cari au strânse legături cum s'a dovedit la procesul celuilalt ticălos, jidanul galițian Iție Altersohn zis Alexandru Terziman, condamnat de către consiliul de război din Iași, Cernăuți și Chișinău.

SPIONII ȘI COMUNIȘTII BENEFICIAZA

Și mai departe autorul se întreabă, cu firească indignare, cum se face că membrii acestui sindicat, cuib de spioni și comuniști, au 23 permise gratuite pe drumul de fier, și un loc în comisiunea pentru eliberarea permiselor ziariștilor români, în timp ce adevărații ziariști români nu se bucură de acest privilegiu.

Pentru a ilustra afirmațiunile, autorul citează un număr de pretinși ziariști, toți ovrei, cari beneficiază de această favoare.

Iată-i:

1) ADRIAN CANDEA (Elias Kendler), *agent sovietic comunist, care face regulat naveta la Moscova.*

2) ALEX. TERZIMAN (Iție Altersohn), *condamnat la cinci ani de pușcărie de consiliul de război din Cernăuți și a executat închisoarea la Chișinău.*

3) NICOLAE TEIȘANU (NuhămȘtein), *fost expulzat pentru fapte care frizează codul penal.*

4) MOISE ORESTER (I. Russu), *fost secretar al tribunalului revoluționar „Frontotdel" din Chișinău în 1917. Individul acesta, în calitatea lui de grefier al tribunalului revoluționar, a orodnat, în 1917, impușcarea a zeci și sute de români basarabeni, cari se opuneau cu îndârjire la sovietizarea Basarabiei.*

5) CLUGMAN (Calughin), *comunist cu întreaga familie;*

6) IORDAN B. IVANOVICI, *jidan volajor din Ismail;*

7) ROSENTHAL IANCU, *traducător de literatură comunistă din rusește în jidovește;*

8) RENERT MAURICIU, *jidan, avocat la Piatra Neamț și cu volajuri suspecte;*

9) *SROIT ISAC, dela oficina comunistă „Vremea" din Chișinău;*

10) ROLIH WOLF *zis* Radu Vifor, *dela ziarul „Credința" din Timișoara.*

VINOVAȚII VOR FI TRAȘI LA RASPUNDERE

Iată cine sunt „neaoșii" din mult oropsita provincie dintre Prut și Nistru, care, în calitate de purtători ai condeiului românesc și îndrumători de opinie publică, beneficiază de permis gratuit pe drumul de fier.

Iată cum lucrează comisiunea pentru distribuirea acestor permise, care, în loc de a împărți aceste permise ziariștilor români tineri, spre a colinda și cunoaște țara dela un capăt la celălalt, le împarte, cu o inconștiență echivalentă cu trădarea, tuturor comuniștilor și spionilor, cari sub ipostaza de gazetar, care le deschide toate ușile și dosarele, fac în realitate operă de propagandă comunistă și spionaj.

Cine va răspunde de toate aceste acte de indolență criminală, mâine, când vălvătaia care pustiește satele și orașele Spaniei, ne va ajunge și pe noi?

Greșelile și stăruința criminală în greșeală, ne vor costa enorm de mult mâine. Poate hecatombe de vieți nevinovate.

Pentru a cruța un sacrificiu de sânge care ne-ar putea pune în cumpănă însuși existența noastră ca stat național, se cuvine să deschidem mari ochii.

Să nu încurajăm, mai ales, cu ignoranța, cu nepăsarea și cu banul nostru, pe agenții Kominternului și ai diferitelor cabinete negre.

REVIZUIRI, REVIZUIRI

Se cuvine să cerem tare, răspicat, fără odihnă și violent, dacă este cazul, acum când numai câteva zile ne mai despart de ședința comisiunei pentru distribuirea permiselor de c. f. r. ziariștilor, revizuirea permiselor acordate ziariștilor jidani din Basarabia, precum și a ziariștilor maghiari din Ardeal, cei mai mulți periculoși agenți ai revizionismului maghiar.

Pretindem revizuire la lumina zilei, cu excluderea altor interese afară de acelea proprii statului național român.

Pretindem d-lui Sergiu Dimitriu, secretarul general al ministerului de interne, care este și președintele comisiunei, să fie tot așa de intransigent față de presiunile politice, inerente în aceste cazuri, ca și șeful d-sale d. Iuca, în cazul MARTHON HERTZ.

Credem că cel puțin de astă dată ceilalți membrii ai comisiunei nu vor începe lucrările fără o revizuire a permiselor deținute de ziariștii jidani și maghiari, cari zi și noapte militează pentru dinamitarea temeliilor acestui stat național și profund monarhic.

Sperăm că vom fi auziți acolo unde trebuie.

Revizuire, cerem, domnilor, revizuire!!

Ion Muche

Agitațiile Moscovei în Extremul Orient

AGITATORII LUCREAZA ASIDUU

Munca de anarhizare comunistă însă s'a întins cu mult mai departe cuprinzând într'o rețea de agitatori toate coloniile japoneze, mântuind cu furie în Formosa, unde poliția este aproape neputincioasă în reprimarea lor, întinzându-și activitatea până în Indiile Olandeze și Siam.

Agitatori instruiți în școlile speciale din Moscova și Chabarovsk, activează în Coreea unde cei câțiva izolați politicește cari mai luptă pentru independență sunt trimiși pe bani sovietici la Paris pentru a face atmosferă împotriva Japoniei teroriste. In Manciuria se face adevărată operă de sabotaj, de spionaj și atâțare unde până anii trecuți Sovietele aveau amestec oficial, prin proprietatea lor asupra liniei ferate. Acum agențiile comuniste operează prin finanțarea bandiților cari hărțuiesc armatele nipone într'u continu război de guerilă, distrugând în acelaș timp poduri, tunele, edificii. Deaceia Japonia este obligată ca în timp de pace să apere armat toate lucrările și edificiile de utilitate publică.

In conglomeratul de popoare mandciuriene, Rusia își poate face jocul său, o legătură subversivă subterană, rare ori descoperită străbate toată țara dela Tilayurten, *pasul spre Mongotra prin Hsingan până la rusescul Ulanbator din Mongolia exterioară, comercianți de opiu făcând legătura între bandiți și marele stat major sovietic din* Tshita. *Acestea nu sunt decât preparativele pentru un eventual război în care Rusia vrea să ridice întreaga Asie împotriva Japoniei.*

Pas de pas cu voința nestrămutată, învingând permanent sabotajele bandiților, Japonia construiește statul mandciurian. Impotriva Kominternului vrea să construiască un stat model în Extremul Orient, spre a dovedi că salvarea Asiei vine din muncă permanentă și nu din anarhia comunistă, din spiritul de ordine și nu din război civil.

E. V. P.

ASIA A ASIATICILOR

Impotriva acestei tendințe de comunizare, japonezii au lansat cuvântul de ordine: Asia este a asiaticilor, sub directa și ordonata conducere a Japoniei, care realizează o operă civilizatoare în Extremul Orient. Prioritatea Japoniei a căutat să o submineze prin toate mijloacele posibile regimul sovietic dela Moscova, căutând să exploateze ingenios faptul că în Japonia în urma rapidei și forțatei industrializări exista un proletariat lipsit de mijloace și o mare parte din populația rurală din cauza sărăciei solului era lipsită de subsistențele necesare.

Emisarii Moscovei, educați în școlile revoluționare asiatice din Chabarovsk, au invadat Japonia agitând subteran cercurile studențești cari, din cauza lipsurilor, erau oarecum mai înclinate spre aventură, muncitorii de la industria textilă din Osaka, institutorii slab retribuiți din provincie,împrăștiind generos învățăturile lui Lenin și Marx.

Statul a procedat energic la represiunea acestor mișcări prin legi de securitate și prin arestări în masă, recoltând totdeauna un însemnat număr de ovrei între cei arestați. Dar nu numai acestor măsuri ci și concepției sănătoase a poporului japonez, a vechilor sale tradiții culturale, se datorește faptul că ideile comuniste n'au putut avea nici o influență asupra concepțiunii lor de viață.

Legionarilor căzuți:

Ionel Moța și Vasile Marin

Mânați de-o lege pururi sfântă,
V'ați dus sub scutul Sfintei Cruci...
Vă plânge astăzi țara 'ntreagă,
Vă plâng troițele'n răscruci.

Vă plâng ai voștri... Câtă jale!...
Vă plâng și grânele'n ogor,
Vă plâng prietenii și frații,
Vă plâng și păsările'n sbor.

Dar sângele ce-a curs acolo,
Aici va răsădi lumină,
Va răsări odată zâmbet
La vetrele ce-acum suspină.

Și pomenirea voastră'n neam,
Va fi un crez al tuturor,
Căci voi sunteți de azi 'nainte
Simbol spre bine purtător.

Mânați de-o lege pururi sfântă,
V'ați dus sub scutul Sfintei Cruci...
Vă plânge astăzi țara'ntreagă,
Vă plâng troițele'n răscruci...

Nidu-Vasilați
muncitor

ECONOMIE-ȘI-MUNCĂ NAȚIONALĂ

Cum frustează jidanii fiscul
la cifra de afaceri

Cazul jidanilor Haimovici dela „Industria Moldovei"

Prin tot felul de mijloace jidanii, în afară că înșeală zilnic pe clienții lor români, nu pierd niciodată ocazia, cu ajutorul cozilor de topor, să fure statul.

Primim bunăoară dela Iași un denunț în contra jidanilor HAIMOVICI și fii. Aceștia sub firma „INDUSTRIA MOLDOVEI" fabrică și vând mobile, înșelând deopotrivă pe lucrătorii români, pe cumpărători și fiscul, ajungând astfel la beneficii colosale în paguba comerțului românesc și a statului.

UN TRUC JIDOVESC

Jidanii dela „INDUSTRIA MOLDOVEI" dau în lucru comenzile, ce le au, lucrătorilor specialiști, cari confecționează mobila la ei acasă.

Nu știm deocamdată din ce motive, controlorul fiscal ANGELESCU, dela Iași, a cerut tuturor lucrătorilor din această categorie, cari lucrează mobila pentru firma jidanilor HAIMOVICI, că ei nu folosesc materiale prime dela această firmă pentru confecțiunile lor și că toți acești lucrători cumpără materialele necesare cu banii lor. Acest truc este folosit de jidani, cu concursul cozilor de topor, pentru ca firma să nu plătească impozitul la cifra de afaceri, acesta rămânând în sarcina bieților lucrători, cari într'adevăr au dat aceste declarații, fiind forțați de jidani, ca să nu rămână fără lucru.

CINE PROFITA DE LEGEA PENTRU INCURAJAREA INDUSTRIEI NAȚIONALE

Dacă organele de control ale fiscului vor căuta să restabilească adevărul, au posibilitatea să confrunte declarațiile lucrătorilor cu documentele de transport pe c. f. r. ale materialelor pentru confecționarea mobilelor, să se precizeze pe seama cui sunt trecute aceste documente.

Ori, dacă jidanii susțin, că mobila, pe care o vând, este cumpărată dela tâmplari, de ce profită de reducerea de 50% pe c. f. r., când acest avantaj este dat de legea pentru încurajarea industriei naționale, numai pentru produsele din industria proprie a întreprinderilor cu capital românesc?

Iată deci, că în felul acesta, deși cu această reducere jidanii transportă pe c. f. r. vagoane întregi cu materiale pentru confecționarea mobilelor, pe care le primesc la gara Nicolina-Iași pe numele „INDUSTRIEI MOLDOVEI".

Aceasta fiind situația este clar, că jidanii HAIMOVICI frustează fiscul de câțiva ani, neplătind impozitul pe cifra de afaceri la mobila, ce se confecționează de tâmplari cu materialul firmei și prin vânzarea ei jidanii asigurându-și beneficii fabuloase, în dauna lucrătorilor, cumpărătorilor și a statului.

De altfel acest caz l-am adus la cunoștința celor în drept și d. inspector special MAYEVSKI a început cercetările, pe baza cărora se va rezolva în acelaș timp și o problemă interesantă pentru impozitul la cifra de afaceri, la care jidanii eludează în mod sistematic drepturile fiscului.

— p. t. —

Cultura și industria inului și cânepii

Un proect de lege, va rezolva această importantă problemă, dispensând țara de un import anual de bumbac de peste 3 miliarde lei

Delegația economică a guvernului s'a ocupat într'o ședință ținută săptămâna trecută, de un proect de o însemnătate covârșitoare pentru economia națională, s'au mai bine zis pentru independența economică a țării: PROECTUL INFIINȚARII UNEI MARI INDUSTRII PENTRU PRELUCRAREA INULUI ȘI CANEPII.

Presei i s'au transmis, asupra acestui proect, informații foarte succinte, astfel că importanța problemei nu a fost sesizată de nimeni, nici măcar în modul cel mai vag.

Procedeul acesta nu ni se pare fericit, întrucât problema înlocuirii bumbacului PRETUTINDENI ȘI SUB ORICE FORMA S'AR INTREBUINȚA IN ȚARA, CU FIRE DE IN ȘI CANEPA, echivalează cu o adevărată revoluție economică națională și în consecință va dezlănțui o reacțiune de proporții uriașe, din partea celor ce vor fi loviți, adică de trustul fabricanților de textile a căror bază de fabricație e bumbacul IMPORTAT.

Și se cunosc doar posibilitățile financiare — de propagandă prin presă — și de înrâurire asupra factorilor hotărâtori în stat ale acestui trust, în compunerea căruia intră 80% străini, în genere jidani, restul de 20 la sută fiind politiiciani.

Astfel că realizarea proectului de mai sus, pe cari noi îl vom numi de SALVARE ECONOMICA NAȚIONALA, pentru a triumfa trebue să întrunească adeziunea manifestă a opiniei publice românești.

„Porunca Vremii" e aici chemată să-și spună deci un mare cuvânt.

Inutil pentru noi, să stăruim că nu vom lipsi dela această datorie.

PROBLEMA TEXTILELOR IMPORTATE

Importul țării în textile vegetale și articole derivate, a fost pe ultimul an următorul:

1930, lei 6.678.519.000 sau 69.04% din importul total al țării.
1931, lei 4.662.337.000, sau 68.45%;
1932, lei 3.949.356.000, sau 69.40%;
1933, lei 3.891.411.000, sau 69.50%;
iar în 1934, lei 3.694.004.000, sau 68,50%.

Ei bine, din aceste sume, măcar trei sferturi reprezintă valoarea bumbacu'ui importat sub diferite forme ,adică circa 3 miliarde lei.

Prin urmare, intensificarea culturii de in și cânepă, crearea industriei pentru prelucrarea acestor produse textile și deprinderea marei masse a populației țărănești de a se întoarce la portul național al îmbrăcămintei confecționate din in și cânepă, va avea, pe planul național, următoarele fericite rezultate:

1) Economisirea unui stoc de devize de circa 3 miliarde lei anual;

2) Din această cifră, cel puțin 2 miliarde lei anual vor intra în mâna țăranului, sporindu-i puterea de cumpărare și bunul trai;

3) Crearea unei industrii naționale întemeiată pe materia primă produsă în țară, prin urmare a unei industrii viabile.

4) Utilizarea semințelor de in și cânepă pentru nevoile industriei de uleiuri — o altă industrie deci care se va desvolta paralel cu cea textilă — pe o scară întinsă, fapt care va dispensa țara de alte stocuri massive de devize trecute azi peste hotare și care va procura păturii țărănești noui surse de avuție.

5) In fine, intensificarea culturilor de in și cânepă, sub supravegherea și stimularea statului, va putea aduce economiei naționale venituri importante, prin exportarea firelor, răsturnând fundamental și în favoarea noastră situația actuală de tributari ai străinăății.

Problema aecasta are însă o mulțime de laturi de o importanță tot atât de mare cât și cele subliniate mai sus, astfel că va trebui să revenim pe larg și stăruitor.

PROECTUL INTENSIFICARII ȘI VALORIFICARII INULUI ȘI CANEPII

Asupra proectului venit în discuția delegației economice a guvernului, suntem în măsură a face următoarele precizări:

El a obținut adeziunea celor mai înalți factori din stat, cari și-au luat angajamentul de a-l sprijini.

Inițiativa aparține președintelui consiliu'ui de miniștri, iar proectul e elaborat de către departamentele economice, sub auspiciile prezidenției.

Problema e perfect studiată și pusă la punct, în urma unor minuțioase anchete făcute în țară, sub raportul condițiilor culturii inu'ui și cânepii, precum și în străinătate, sub raportul mijloacelor de idustrializare cele mai economice și mai perfecte.

S'a lucrat ani de zile la studierea problemei, cu o desăvârșită discreție și de persoane a căror competență în materie desfide orice critică.

Prin proectul de lege, aflat acum lege chiar în actuala sesiune parlamentară, se creează cadrul legal al intensificării culturii inului și cânepii și al industre de prelucrare a acestor textile.

Societatea industrială care se va forma se va bucura de o participare de 80% din partea statului, restul de 20% urmând a fi atribuit subscripției particulare.

Se va înființa în Capitală o filatură, iar în 4—5 mari centre provinciale, câte o topitorie sistematică.

Societatea se va bucura de importante privilegii, pentru a se întări cât mai mult în faza începutului.

Astfel, producția ei va fi cumpărată de stat în mod obligatoriu, pentru nevoile armatei și ale organizațiilor premilitare.

Cultura inului și cânepii, va fi liberă; totuși, în vederea unor cât mai bune rezultate de calitate și selecție, cultivatorii — cari se vor bucura de avantajul de a-și vedea asigurată desfacerea producției la un preț stabil și remuneratoriu — vor fi supraveghiați de organele statului, potrivit regulamentului legii.

I. D.

ROMANI ȘI ROMANCE!

Nu sprijiniți cu banul vostru negustorul și industriașul jidan.

Nu vă otrăviți sufletul cu veninul presei jidovești și jidovite.

Au fost săvârșite pungășii
la Camera de muncă din Craiova?

Se știe, că la Camera de muncă din Craiova s'au descoperit mai multe nereguli, cari au îndrituit pe magistrații tribunalului să ordone arestarea președintelui Ionescu-Pică.

Corespondentul ziarului „Universul" dela Craiova, pe chestia acestor matrapazlâcuri relatează următoarele fapte senzaționale, pe cari le reproducem:

„In legătură cu fraudele descoperite de d. procuror G. Giugiuc, la Camera de muncă din Craiova și care acum se găsesc în cercetare la cab. IV instrucție, ministerul muncii a ordonat verificarea gestiunii acelei instituții.

Au fost însărcinați cu aceasta d-nii inspector Constantinescu, din ministerul muncii și Negiu, administrator financiar de Dolj, cari au și terminat lucrările, încheiând cuvenitul proces-verbal.

Din cercurile conducerii Camerei de muncă s'a pus în circulație în jurul acestei comisiuni, o versiune uluitoare.

In contrazicere cu constatările parchetului, care, timp de câteva săptămâni, a verificat act cu act, se spune că această comisiune, care a lucrat în total numai câteva ore, a găsit gestiunea Camerei de muncă și a lui Ionescu-Pică, în perfectă ordine și că s'ar fi și adresat mulțumiri pentru modul cum s'a găsit gestiunea.

Asemenea mulțumiri știm că au fost aduse astăvară de către acelaș domn Constantinescu, dar mai târziu parchetul a descoperit în gestiunea, pentru care se exprimaseră mulțumiri, acte false și delapidări, care au impus deschiderea acțiunii publice cu concluzii de arestare împotriva lui Ionescu-Pică, președintele Camerei de muncă, a lui Gheorghe Vasilescu, secretar general, pentru complicitate și împotriva funcționarilor Naumescu și Gherman, din ministerul muncii, pentru luare de mită și fals.

Nu ne îndoim că politica ar fi făcut unele aranjamente administrative, dar aceste aranjamente nu pot sta în picioare în fața gravelor constatări ale justiției, care a găsit toate falsurile delapidările, ce au necesitat ordonarea arestării lui Ionescu-Pică și că acum justiția își va face datoria până la capăt.

Cetățenii și meseriașii să aibă toată încrederea în justiție".

Ar fi interesant să se stabilească CINE are curajul să zădărnicească bunul mers al cercetărilor justiției și CINE vrea mușamalizarea afacerilor.

Desigur, că și ministerul muncii are datoria să lămurească aceste tentative de oblojire a celor săvârșite de Ionescu-Pică.

Convenția comercială austro-germană

Se pun mari speranțe în perfectarea acestei convenț'un

PRAGA. — *Corespondentul ziarului Ceské Slovo trimite spre publicare următoarele rânduri:*

„La Viena se discută, între reprezentanții guvernului austriac și ai Berlinului, convenția comercială dintre cele două state. Se pare însă că negocierile acestea nu sunt duse într'o atmosferă dintre cele mai agreabile. Lucrul se vede din scurtele informații apărute în presa vieneză și cea de la Berlin. Ori dacă nu s'ar ști că atât la Viena cât și la Berlin presa nu poate scrie nimic din cele ce nu convin guvernelor respective, nu s'ar putea presupune acest lucru. La 11 Iulie, când s'a încheiat cunoscuta convenție, presa austriacă a primit ordin să nu citeze din presa europeană nimic din ceea ce ar putea fi defavorabil Germaniei.

In Decembrie anul trecut se puneau mari speranțe în convenția comercială cu Austria. Din punct de vedere economic convenția aceasta urma să completeze planul d-lui Goering, iar politic urma să apropie cât mai mult Austria de Germania. Aceasta din urmă își făcea toate socotelile pentru înzestrarea Austriei cu mult material de războiu. Din aceasta reieșau o serie de legături cu scopuri mai înalte. Prin livrarea materialului de războiu se ajungea la uniformizarea armelor de luptă, la împrumutul de instructori germani pentru a familiariza soldații austriaci cu armele germane, etc. Livrarea materialului de războiu, în cantitățile pe care și le închipuia Germania, ar fi dus la o foarte strânsă apropiere între cele două armate.

Și după cum se vede Austria nu dorește o astfel de apropiere, mai ales de când politica germană a luat un caracter așa dinamic.

Chiar și fără sugestiile Romei, Austria și-a dat seama că o prea strânsă apropiere de Germania ar angaja-o pe calea politicii de aventuri. Ori acest lucru ar primejdui independența austriacă. Din partea Austriei s'au înregistrat sforțări spre a se discuta cu Germania numai în materie economică. Desigur că n'ar fi refuzat nici livrarea materialului de războiu, însă într'o anumită măsură. Lucrul acesta a fost adus la cunoștința delegaților germani încă din Decembrie. Fără îndoială că concepția politică germană a fost atinsă în urma acestei rezerve, care nu poate oferi nimic planurilor politice germane. Austria nu intenționează să întreprindă nimic din ceea ce i-ar primejdui independența. Ideea aecasta a fost exprimată într'un articol din ziarul cancelarului Schuschnigg, Neuigkeits-Weltblatt.

Pregătirea congresului general
al meseriașilor

Ieri dimineață s'a ținut la sediul central al *„Federației Muncii Naționale"* o mare adunare meșteșugărească, la care au participat peste 1000 de muncitori și meseriași, cu delegați din provincie.

Intrunirea a fost prezidată de d. Ilie P. Calciu, asistat de d. Iorgu Th. Rășcanu, secretar general.

D. ILIE P. CALCIU a vorbit despre problema creditului meșteșugăresc arătând pentruce a fost convocat congresul extraordinar care se va ține în ziua de Duminică 31 Ianuarie, orele 9 dimineața, în sala ROXY din str. Lipscani No. 53.

Au luat apoi cuvântul d-nii: P. Misale, Al. Urseanu, Polligart Anton, N. Pascu, Trifu Balaban, președintele filialei din sectorul III Albastru, Cezar Petrescu, N. Miellă, președintele sectorului II Negru, Gh. Sorescu, președintele Societății „Abondența" a cofetarilor, Gogu Georgescu, președintele societății „Generala" a funcționarilor particulari, Theodor Ionescu, Al. Ardeleanu, președintele Asociației generale a micilor industriași, etc., arătând dezideratele meșteșugărimei care trebuiesc să fie discutate în congresul dela ROXY.

S'a fixat după aceea ordinea de zi a congresului.

S'a hotărît lansarea unui manifest în toată țara.

Delegații și reprezentanții filialelor se vor întruni în cursul acestei săptămâni pentru numirea oamenilor de ordine la congres.

D. IORGU TH. RAȘCANU, secretarul general al federației, face apel la cei prezenți să facă o intensă propagandă pentru ca la congresul ce se pregătește să participe toată meșteșugărimea conștientă.

D. ILIE P. CALCIU, după ce mulțumește tuturor pentrucă au răspuns în număr atât de mare la apelul federației, ridică ședința la orele 1 după amiazi.

Adunarea generală a Casei centrale
a asigurărilor sociale

Cuvântările rostite. Alegerile în consiliul de administrație

Ieri dimineață a avut loc adunarea generală a Casei centrale a asigurărilor sociale, subt președinția d-lui ministru ION NISTOR, asistat de d-nii secretar general PETRE ALEXANDRESCU-ROMAN și director general M. ENESCU.

Dupăce d. insp. general VASILESCU face apelul nominal, la care răspund 79 de membri din cei 98, adunarea este declarată constituită.

CUVANTAREA D-LUI MINISTRU NISTOR

D. prof. ION NISTOR a rostit, apoi, următoarele:

„Acest înalt for al Asigurărilor soicale a cerut direcțiunii generale în ședința dela 21 Decembrie 1936 să prezinte, în timp cât se poate mai apropiat, ultimele bilanțuri cari să ne redea oglinda clară a gestiunei Casei centrale cum și a Caselor regionale și astăzi constat cu satisfacție cum se prezintă rezultatul acestor operațiuni.

Pentru acest fapt țin să aduc mulțumiri atât d-lui Mihail Enescu, directorul general cum și colaboratorilor d-sale cari au contribuit la prezentarea acestor lucrări.

Totdeodată mulțumesc d-lui președinte și d-lor consilieri din comisia superioară de control cari au binevoit să examineze aceste lucrări dificile într'un timp util și în baza concluziilor raportului încheiat de susnumita comisiune, adunarea generală va putea acorda descărcarea de gestiune așa cum prevede legea asigurărilor sociale.

In legătură cu alegerea noului consiliu țin de datoria mea să declar că înțeleg ca buna rânduială să domnească în această instituție și pe baza recomandărilor făcute de d-voastră în mod conștient și liber să se procedeze în liniște la alegerea a șase reprezentanți din partea elementului patronal cum și 6 reprezentanți din partea elementului salariat.

Dacă numărul candidaților atât în grupul patronal cât și al salariaților va fi egal cu locurile prevăzute de lege, adică câte 6 (șase) de fiecare grup, se va prezenta o singură listă și în plenul adunării generale alegerea se va face prin aclamații.

Dacă numărul candidaților va fi mai mare, trebuiește să se prezinte pe liste deosebite pentru fie care grup și anume pentru acea ramură unde s'au propus mai multe candidaturi, adică marea industrie, deosebit, meserii deosebit și comerț separat.

Din textul articolelor de lege cum și din spiritul regulamentului, rezultă că listele trebuiesc alcătuite pentru fiecare grupare, în așa fel încât să cuprindă trei candidați din marea industrie, doi candidați din meserii și unul din comerț.

Prin urmare la primele două ramuri nu se pot propune candidaturi individuale.

Votul în plenul adunării generale, se va face prin ridicare de mâini, prin apel nominal sau prin vot secret.

In încheere țin să vă mulțumesc tuturor cari a-ți binevoit să răspundeți la această convocare și ca încredere în spiritul d-voastră de o armonioasă conlucrare, așa cum ați dat dovadă în toate împrejurările în activitatea asigurărilor sociale, declar deschisă ședința acestei adunări generale".

INTREBARI ȘI LAMURIRI

D. AL. SAMOIL întreabă cari au fost motivele, că din consiliul ales la 20 Decembrie 1936 au demisionat opt membri.

D. PENESCU-KERTSCH arată, că oricine are libertatea de a rămâne sau nu în consiliu.

D. DRAGULINESCU spune, că acei ce au demisionat nu au a da socoteală cuiva dece au înțeles să nu mai rămână în consiliul în care au fost aleși.

D. D. R. IOANIȚESCU relevă unele ciudățenii ale procedurii de constituire a consiliului de administrație și crede, că se încearcă politicianizarea asigurărilor sociale, pentru cari d-sa a luptat să le păstreze autonomia.

D. E. GHERMAN subliniază înțelegerea ce există între elementul patronal și cel al salariaților.

D. ILIE P. CALCIU răspunde obiecțiunilor făcute de unii cu privire la alegerile pentru Camerele de muncă.

Dupăce mai vorbesc d-nii M. Condrus, Ionică și Kertsch, tuturor obiecțiunilor ridicate răspunde d. ministru Ion Nistor și ședința se suspendă, făcându-se alegerile în consiliu.

REZULTATUL ALEGERII

Despuindu-se scrutinul, se constată, că au fost aleși: patroni, marea industrie: d-nii Jean Zaharof, Penescu-Kertsch și M. Ionescu; comerț: d. Niculescu-Ritz; salariați: d-nii E. Gherman, I. Mirescu și N. Munteanu. Mica industrie, meserii: d-nii I. Feneșin și Stăncescu; comerț: d. Ilie P. Calciu.

*

Ședința a luat sfârșit la ora 1. Azi dimineață desbaterile au continuat și le vom relata mâine.

DIVERSE

CANDIDAȚII înscriși și admiși la acte pentru concursul de admitere în corpul avocaților publici vor da proba înscrisă Joi 21 Ianuarie a. c., ora 9 a. m.

Examenul are loc în localul nou al Facultății de drept, din bulev. Elisabeta, (sala de drept roman).

*

MEMBRII societății „Crucea roșie" filiala sect. IV (Verde) sunt convocați în adunare generală la 29 Ianuarie, ora 6 d. a. la sediul din str. Polizu 19. Dacă la această dată nu se va întruni numărul de membri cerut de statute, adunarea se amână pentru 5 Februarie la aceeaș oră când se va ține cu orice număr de membri prezenți.

*

IN CURSUL săptămânii viitoare va avea loc la ministerul agriculturii și domeniilor o importantă ședință a oficiului colonizărilor.

In această ședință se va lua în discuție cazul coloniștilor din Cadrilater cari în ultimul timp au început să-și părăsească pământurile.

*

ANUL trecut s'a încasat pentru fondul de șomaj 19.823.185 lei și s'a distribuit suma de lei 17.008.002.

*

IN CURSUL lunei Februarie a. c., în cadrul Seminarului Juridic al Baroului de Ilfov, d. consilier Radu Budișteanu va începe o serie de prelegeri cu avocații stagiari, tratând despre: PRINCIPII ȘI TECHNICA IN NOUA LEGISLAȚIE PENALA.

Aceste prelegeri vor avea loc Sâmbătă la ora 17 p. m. și vor alterna cu conferințele anunțate.

*

IERI d. secretar general *Petre Alexandrescu-Roman* a avut o conferință cu directorii de case de asigurări sociale din țară.

*

LA Casa Centrală a asigurărilor sociale s'a instituit următoarea comisiune pentru modificarea legii asigurărilor sociale: d-nii Mrazek, Dem. Mociornița, C. Cucu, C. Goga, Ionescu-Frota, Stoicescu, Sachilaride, Roșca, Drăgulănescu, Hanganu, Stăncescu.

*

RATELE de pensii, nereclamate vreme de doi ani, după o circulară a Casei Centrale, nu mai pot fi plătite.

*

JOI, 21 Ianuarie, sunt convocați la ministerul muncii inspectorii regionali, pentru a li se da lămuriri în legătură cu aplicarea nouei legi a meserilor.

*

D. dr. ION COSTINEȘCU, ministru sănătății, a hotărât ca toți medicii de circumscripții să poarte câte o valiză cu medicamente, atunci când se duc să facă vizite la sate.

*

COMISIA chimico-farmaceutică s'a întrunit la ministerul sănătății și a luat în discuție prețul de vânzare al specialităților medicamentoase.

*

D. TIBERIU MOȘOIU, subsecretar de stat la ministerul agriculturii și domeniilor a plecat eri la Cluj.

D-sa se va întoarce în Capitală mâine după amiază.

Un om normal caută să scape cât mai iute de suferința lui.

LINYCOL

aplicat pe locul sensibil face să dispară orice fel de durere, fie că e vorba de reumatism, gută, sciatică ori migrenă. Linycol reface imediat forțele noastre.

La farmacii și droguerii

Români Creștini!

In str. Teleorman Nr. 7, prin Ferentari, se află femeia Burian Veronica, fiind bolnavă de tuberculoză, văduvă și cu doi copii. Roagă inimile miloase să o ajute cu cât îi lasă inima.

Capitol și Roxy: Boccacio jurnal Eclaire

Tot despre prăpădul farmaceutic

Cum înțeleg să reacționeze ministerele sănătății și muncii?

Reromânizarea farmaciilor, despre care am vorbit într'un reportagiu de săptămâna trecută, a stârnit interesul tuturor celor ce sunt convinși că acest imperativ naționalist trebuie să fie o preocupare de căpetenie a conducătorilor statului.

Iată, în legătură cu această problemă importantă, ce primim din Cernăuți:

In orașul nostru ne prepară medicamentele următorii farmaciști: Mandelbaum, Pitisch, Herschman, Stolfer, Gheller, Tiebert, Dlugacz, Grimberg, Șternberg, Greiff, Perlstein, Grossmann, Dellingdisch, Sager, Guttmann".

Iar din Reni, poșta ne aduce o scrisoare, prin care suntem anunțați, că acolo există o singură farmacie creștinească. Dar și aceasta din cauza boicotului jidovesc, este pe cale de a fi închisă, urmând ca populația să se aprovizioneze cu doctoriile necesare dela uneltele Kahalului.

D. farmacist Neciu, din Drăgășani, ne informează, pe de altă parte, că în acel orășel s'a pripășit un medic, pe nume O. Bruter, care speculează țărănimea în chip sălbatic.

Și toate acestea nu sunt decât palide răsfrângeri a unei realități crâncene. Peste puțină vreme ne vom pomeni, că toate farmaciile au ajuns în mâinile jidanilor.

Oare ministerul sănătății nu poate stăvi'i, printr'o lege, această goană după acapararea farmaciilor?

Dar ministerul muncii ce are de spus cu privire la nesocotirea legii pentru proteguirea elementului național, că percirnații nu vor să mai primească în farmacii nici un român?

ARO: JENNY cu FRANCES ROSAY și CHARLES VANEL

FORUM și OMNIA | Maria Stuart și Biletul de 100 Compania Titi Mih. Iescu

PRIN Lumină bună muncă mai ușoară
TUNGSRAM
CU FILAMENTUL ÎN DUBLĂ SPIRALĂ

Să nu ne mai exploateze jidanii, pădurile!

O acțiune sănătoasă pentru creiarea de noi plantații

Cu ocazia desbaterilor adunării generale a Uniunii Camerilor de agricultură s'a spus între altele, că nu s'a ajuns să se atingă procentul de împădurire necesar țării.

Această constatare are desigur o semnificație deosebită pentru cei chemați să îngrijească de economia României și nu este mai puțin adevărat că defrișările de păduri din ultimul timp constitue o problemă ce se cere rezolvată cât mai curând și numai într'un singur fel: să se purceadă la o acțune serioasă pentru ca parchetele exploatate în mod abuziv să fie din nou împădurite.

In repetate rânduri am scris în coloanele acestea despre soarta pădurilor noastre strămoșești, cari au căzut pradă întreprinderilor jidănești. Și, fiindcă nu ne-au lipsit datele necesare pentru întărirea afirmațiilor noastre am publicat chiar o serie de firme jidănești cari se ocupă cu exploatarea pădurilor. Numărul foarte mare al acestor firme a impresionat de sigur și cum era normal comentariul nostru a fost destul de scurt, deoarece este suficient să publici numele firmelor jidănești cari exploatează pădurile din Bucovina, pentru a-ți face o părere justă despre ceiace se petrece într'o regiune unde indolența organelor de resort a pregătit cu multă pricepere desfășurarea unui jaf ce lasă urme greu de suportat.

Ceiace ne determină să insistăm din nou asupra defrișărilor făcute în mod abuziv -- ca să nu spunem într'un mod hoțesc — este tocmai faptul că din cele discutate la adunarea generală a Uniunii Camerelor de agricultură am înțeles că ministerul agriculturii și domeniilor prin direcția regimului silvic își dă perfect seama de un pricol ce aevine din ce în ce mai amenințător.

IMPADURIRI INSUFICIENTE

Intr'adevăr în ultimul timp s'a căutat să se facă împăduriri a parchetelor exploatate de curând. Acțiunea aceasta, destul de frumcasă, dar lipsită de elementele necesare pentru a o duce la bun sfârșit, n'a dat rezultate prea îmbucurătoare. Mai precis am putea spune că împăduririle făcute cu scopul de a se atinge proectul de împădurire necesar țării, sunt insuficiente, cum reese chiar din datele următoare :

Astfel în 1930 s'au făcut 1.985 de plantațiuni în terenuri degradate și bazinelor torenților ; în anul 1931, 1752 ; în 1932, 2405 ; în 1933, 4019 ; în 1934, 3483 ; în 1935, 5108 ; și 1936, 5454.

Deasemeni s'au creiat în ultimii trei ani 3853 de păduri în regiuni de stepă, până în ultimii șase ani s'au făcut 4240 de plantații, cu ocazia zilei sădirei arborelui.

Singurele împăduriri în parchete restante au fost mai numeroase. Ele se ridică în ultimii șase ani la 87.799.

IN PRIMUL RAND FIRMELE JIDOVEȘTI

Dat fiind că împăduririle despre care vorbim mai sus, după cum am spus, nu sunt suficiente nici pentru a stăvili torenții cari produc eroziuni și inundații frecvente, este de datoria organelor respective pentru a da o atenție deosebită viitoarelor exploatări de păduri, astfel ca să nu mai fie nevoie ca acțiunea de împădurire să fie de prea lungă durată și pentru aceasta se cere în primul rând un control serios asupra procedeelor întrebuințate de firmele jidovești, despre care ne-am ocupat în atâtea rânduri și cari ne jefuiesc pădurile noastre strămoșești, fără ca nimeni că le apere.

— v. dov. —

Tragedia orașului Galați în lumina cifrelor

După Comerț, industrie și meserii, însăși viața intelectuală tinde să devină monopolul străinilor

Galați, 16 Ianuarie. — Am publicat în reportagiile noastre trecute statistici oficiale din cari s'a putut vedea fără nici o posibilitate de tăgadă halul de desnaționalizare al acestui port -- odinioară principal plămân al țării — în tot ceeace se cheamă activitate economică, adică industrie, comerț și meserii.

Cititorii noștri au văzut că sunt nenumărate capitolele statisticelor noastre unde meseriașul sau comerciantul român e reprezentat prin procentul (citiți zero!) în timp ce iudele și pașaportarii dețin în mânile lor întreaga viață economică.

Vom arăta astăzi și situația profesiunilor libere în care aceiași nenorocită proporție a elementului românesc vine să întărească teza că procesul desnaționalizării orașelor departe de a fi un produs al întâmplării, face parte dintr'un plan bine chibzuit care tinde să înscăuneze supremația lui Israel în lumea întreagă.

PROCENTUL STREINILOR ESTE INSPAIMANTATOR

In profesiile libere, reportagiile noastre publicate în coloanele acestei gazete arată deasemeni procentaje inspăimântătoare, dovedind că și viața intelectuală tinde să devină monopolul străinilor.

LA AVOCAȚI de pildă am găsit 50 la sută jidani printre cei definitivi și până la 70 la sută la cei stagiari.

MEDICII ROMANI sunt reprezentați în proporția de 40 la sută de 60 la sută jidani, stomatologii *sunt 80 la sută jidani; 37 la sută dentiști autorizați jidani, și 100 la sută tehnicienii dentiști !*

Corpul contabililor *nu e scutit de supremația zdrobitoare a elementului jidovesc: Potrivit listelor oficiale sunt astăzi: 51 contabili-experți dintre cari 27 români și 22 străini; — 247 contabili autorizați și stagiari dintre cari numai 69 români adică 27,5% și 178 (72,5%) streini dintre cari 159 jidani! Dacă am socoti și pe cei peste 500 contabili clandestini — toți jidani atunci am avea adevărata situație și am vedea pentru un contabil român 20 de jidani!*

Din 10 antreprenori și arhitecți *numai 3 sunt români restul adică 70 la sută toți străini.*

Moașe sunt : 28 romance și 16 de altă origină etnică; dintre acestea din urmă 10 jidoaice. De observat că acestea sunt cele autorizate — moașele empirice ovreice sunt peste 30 dovadă procesele ce acestea le au la diferitele instanțe de judecată.

MAI MULTE TEMPLE PAGANE DECAT BISERICI CREȘTINE

La 22 biserici ortodoxe în funcțiune sunt 21 sinagogi și încă 8 biserici ale altor culte.

Deci românii 22 biserici, străinii 29 !

Mai au străinii la Galați 9 școli primare, 2 licee față de 2 românești, 9 societăți culturale (7 numai jidănești) față de 5 românești, 3 săli de teatru și 7 cinematografe.

Din 9 tipografii 3 sunt conduse de români și 6 sunt jidănești.

Apar 3 cotidiane : „Acțiunea" condusă de internațional-țărănistul Gh. Mihăilescu, „Vocea" a jidanului D. Calmanovici și „Ecoul" lui Max Goldemberg. In plus un singur săptămânal românesc : Reacțiunea.

La aceste gazete lucrează 12 români și 16 jidani (românii sunt reporteri și în cel mai bun caz secretari de redacție, analfabeții cuser fiind toți „directori"). Administratorii acestor 3 cotidiane sunt toți jidani.

Pentru ziarele de Capitală scriu 4 jidani, un român jidovit (la presa cuser) și 2 români (Curentul și Porunca Vremii).

Permise de gazetari pe calea ferată au : „românul" Mihăilescu și jidanii Helman, Goldemberg și 2 frați Calmanovici.

VIAȚA ROMANEASCA ESTE APROAPE INEXISTENTA

In asemenea condițiuni putem afirma că „viața românească" nu există la Galați.

Nu poate exista în orașul negustorilor jidani în care a sfida tot ce neamul nostru are mai scump e permis și nesancționat.

In orașul lui Polak și al lui Marcovici unde BISERICA SF. NICOLAE VECHI STA PESTE DRUM DE BORDELUL JIDOVESC LIBERTATEA iar pe zidurile monumentului istoric care este biserica Maica Precista — ctitoria dela 1647 a lui Vasile Lupu — asvârle zilnic lăturile dela casa ei de prostituție proxeneta Jeni Kaufman.

In Galațul unde casa lui Vodă Cuza a ajuns păragină după ce i se dăduse injositoarea întrebuințare de lupanar de către jidani N-ri Teitler din Iași, actualii proprietari, desigur că nu putem vorbi de o conștiință românească și naționalistă.

Insultele ce neamul acesta spurcat ne aruncă zilnic în obraji sunt tot atâtea provocări cari cred că ne vor face însă să înțelegem cu toții că jidanii nu se mai tem de nimic.

Nu se tem când fac să apară publicații demente în cari ne sfătuesc să ne purtăm bine și să le păstrăm recunoștință cel puțin pentru bucata de pâine ce ei ne-o dau să mâncăm, nu se tem să împroaște cu insulte cel mai sublim dintre sentimente : iubirea de neam, nu se sfiesc să aducă injurii Regelui și Drapelului țării, nu au nici un fel de frică atunci când ne amenință cu moartea. Dar fără îndoială, toate vor avea un sfârșit. Nu 2 milioane de păduchi galițieni vor desființa profetica viziune a lui Bolintineanu !

Și, slavă Domnului, printre cele 14 milioane de români se găsesc și dintre aceia în vinele cărora clocotește dragostea de moșia pentru care s'au jertfit strămoșii.

Chiar și la Galați !

Și dacă până la urmă vitregia guvernanților va fi dovedită drept criminală complicitate, atunci firească Dumnezeu de ce poate românul când cuțitul îi ajunge la os.

Ion Pătru

Jidanii în asigurările sociale

Medicii dentiști în asigurările sociale, sunt în mare majoritatei jidani.

Jidani și alte lifte, de par'că dentiști români nu s'ar găsi..

Citiți și minunați-vă, oameni buni:

In asigurările sociale au fost angajați în ultimii trei ani, 104 medici stomatologi, din cari 42 jidani și 13 de diferite nații.

Iar în anul din urmă, au fost numiți acești neaoși:

Rahbuch Iosef, Emil Dorian, Dietrich Walter, Blumes Itic, Jager Robert, Viener Gustav, Gross Carol, Liwschitz Schfema, Carvarasachis Sirchis, Molavetzki V., Axelrad Schapira, Grünstein Leon, Desideriu May, Semian Iosef, Rozenblat Daniel, Lupu Brand și Fuchs V.

Ce aveți de spus, frați români?

Nu vi se face părul măciucă în creștetul capului?

Nu vă sângeră inima de durere?

„Kredit-Institut" din Viena

încearcă să dicteze în Bucovina

CERNAUȚI, 15. — Am arătat într'un articol precedent lupta care se duce, cu multă tenacitate între Fondul Bisericesc din Bucovina și „Soc. nouă de căi ferate particulare" în dosul căreia se ascunde „Kredit Institut" din Viena care vrea să submineze Fondul prin aceasta societate și Banca Chrisoveloni.

Pentru deplina clarificare a acestei vaste afaceri este necesar să arătăm că toate instituțiile bancare de mai sus, posedă câte un stoc de acțiuni ale căilor ferate particulare din Bucovina. Lupta care se dă între ele constă în acapararea acestor linii în prejudiciul Statutlui român și a Fondului. In această ordine de idei trebuie să spunem că Kredit Institut posedă 21.875 de acțiuni; adică majoritatea; iar Fondul român; 5400. Că Kredit Institut vrea să intre în posesia tuturor acțiunilor pentru a putea dicta asupra căilor ferate din Bucovina ne-o dovedesc următoarele două fapte concludente:

1. CINE ESTE GURTNER DELA BANCA CHRISOVELONI?

Printre conducătorii Băncii Chrisoveloni se află un oarecare personaj misterios care răspunde la numele de GURTNER. Cine este acest domn Gurtner? De unde e venit el? Cine ni l-a făcut plocon? Nu este el oare una și aceiaș persoană cu jidanul Klein din Viena care a trecut la protestantism și sub acest nume face pe antisemitul? Este Gurtner cetățean român? Ce caută el în România? Ca să lucreze prin Banca Chrisoveloni în favoarea lui Kredit Institut la subminarea Fondului Bisericesc din Bucovina? Afară cu el! S'aude?!

Să examinăm acum al doilea fapt concludent care pledează în favoarea susținerii cauzei noastre.

2. DOUA OFERTE MURDARE

Rezultă din cele de mai sus că astăzi Fondul Bisericesc este posesorul a 5400 de acțiuni de fondator ale căilor ferate din Bucovina. Sistemul care s'a practicat în 1934 cu cele 11.500 de acțiuni se încearcă să se aplice și acum cu restul de acțiuni. In adevăr în ședința din 4 Ianuarie 1937 a comitetului de direcție a Fondului Bisericesc, d. prof. Alexianu, consilierul juridic al mitropoliei, prezintă un amănuntit raport relativ la două oferte făcute de Banca Chrisoveloni pentru cumpărarea celor 5400 de acțiuni oferind suma de lei 4.000.000 și o altă ofertă a Soc. de căi ferate particulare din Bucovina care oferă pentru aceleași acțiuni suma de lei 5.000.000.

Aceste două oferte au fost făcute cu scopul bine definit de a cumpăra și restul de acțiuni dela Fond pentruca apoi ele să fie cedate lui „Kredit-Institut" din Viena, după cum s'a încercat cu arenda de 20.000.000 lei, fapt relatat de noi în numărul de eri. „Kredit-Institut" urmărește prin aceste manevre să pună mâna pe toate acțiunile căilor ferate particulare din Bucovina pentruca apoi să dicteze la noi după cum i-o plăcea.

DEMASCAREA TENTATIVEI DE PUNGAȘIE

I. P. S. Sa Mitropolitul Visarion dându-și seama de acest joc murdar în urma raportului prezentat de d. prof. Alexianu respinge ambele oferte și însărcinează pe d. prof. Alexianu să facă toate demersurile în justiție pentru ca Fondul să-și revendice drepturile sale cari îi revin automat în calitate de acționar.

Acest conflict va forma obiectul unui răsunător proces întrucât Soc. nouă de căi ferate particulare din Bucovina conform tratatelor, acordurilor internaționale și legii lichidării bunurilor supușilor fostelor state inamice din 1923 trebuia să licideze ca una ce intra în prevederile art. 1 din această lege.

Pe lângă manevrele de mai sus Soc. de căi ferate din Bucovina a mai recurs și la devalorizarea acțiunilor Fondului revalorizându-le pe ale sale. Intrucât și acest fapt constituie o ilegalitate comisă în disprețul propriilor sale statute ne vom permite să revenim în numărul viitor.

H. Th. Ionescu

Pentru inimile caritabile

Mihai Joița, de 70 ani, fiind bolnav de 2 ani de zile, din care în ultimul timp a rămas lipsit de o mână și un picior, și neavând nici un ajutor de nicăieri, roagă pe bunii creștini să-l ajute cu ce o crede de cuviință.

Fundătura Băcănău nr. 9, prin Ferentari, București.

Pentru ce sunt jidanii republicani?

Un veritabil șef de stat, ca să-și îndeplinească cu autoritate și mai ales cu o implacabilă eficacitate funcțiunile sale de utilitate primordială, nu trebuie să primească puterea dela nimeni, nu trebuie să fie obligat nici unui partid, nici unei coterii. Ci trebuie să fie realmente neinfluențat liber și independent pe toate calculele, pe toate mișcările, pe toate deciziunile sale. O normă de acțiune nu i se poate impune șefului Statului, de cât de către conștiința sa matură, de sentimentul răspunderii sale în fața istoriei și de dragostea sa părintească față de supuși, față de națiunea pe care-o conduce.

Ori toate aceste condițiuni, nu le poate îndeplini în întregime decât un Monarh responsabil, întruparea vie a destinului național. Președintele de republică în genere, nu mai este un conducător, ci un condus. El este totdeauna instrumentul unui partid și al unei clici de interese particulare, de cele mai multe ori protivnice interesului național.

Monarhul este capul unui organism conștient și autonom ; președintele de republică este o simplă piesă a unui mecanism, a cărui chee va fi totdeauna în mânile jidanilor. Deci printr'un soi ciudat de fatalități spirituale și organice, Monarhul va fi mereu adus în situația de a apăra națiunea pe care i-a încredințat-o destinul; pe câtă vreme președintele de republică va fi constrâns regulat, de către o nemiloasă fatalitate mecanică, să facă jocul jidanilor și al profitorilor împotriva poporului care l-a acceptat fără să-și dea seama cine i l-a impus.

CUM SE FABRICA UN PREȘEDINTE

Ca să puteți judeca singuri valoarea morală și circumstanțele grave și serioase ale actului care precede alegerea unui președinte de republică, vă vom reproduce aci pasagiile esențiale ale unei narațiuni edificatoare, extrase din cartea unui francmason notoriu. *(Georges Suarez :* „LA VIE ORGUILLEUSE DE CLEMENCEAU", pag. 191—193). E vorba de un grup de masoni, cari ieșind dela loja din str. Cadet, continuă în stradă discuțiile și manevrele menite să ridice un nou președinte în fruntea Republicii:

„Grupul urcă bulevardele până la Madeleine. Laguerre, în treacăt, îl anunță pe Rochefort să vină odată cu toată lumea la Durand. Și în adevăr că Rochefort veni, întovărășit de Déroulède; apoi reapăru MAYER (un fel de KALMAN BLUMENFELD, n. r.), care avea în mână un jurnal proaspăt scos din mașină. Discuția fu reluată de la punctul unde fusese lăsată cu câteva ceasuri mai înainte, la MARELE ORIENT. Și s'a hotărît în cele din urmă ca să se trimeată delegați la FLOQUET și la FREYCINET, pentru a-i determina ca să accepte puterea. Clemenceau, Rochefort și Mayer (jidanul) fură însărcinați de a convinge pe primarul; Laissant și Paul Déroulède se mărturiseau capabili de a persuada pe cel de al doilea. (După părerea celor de față, una din combinații trebuia să reușească).

SCENE DE COMEDIE BUFA

„Pe la orele patru dinspre ziuă, Clemenceau reapăru, urmat de Rochefort și de EUGÈNE MAYER literalmente strâmbați de un râs nebun. Clemenceau însuși, atât de d'scret în veselia sa, nu mai putea sta locului.

— Ceea ce-am văzut și-am auzit, spuse el, este de neuitat, — izbuti el în fine să rostească..

„Insă generalul și ceilalți doi convivi, cari nu vedeau rațiunile acestei veselii intempestive, voiau să cunoască mai întâi rezultatele demersului.

— Așteptați.... așteptați.... vi se vor povesti numai decât.

„Fiecare luă câte un scaun și se pregăti să asculte istorisirea lui Clemenceau.

„Erau aproape orele două dinspre ziuă — începu acesta—când am ajuns la Floquet. *După repetite apăsări pe butonul soneriei, o damă, în ținută de noapte, veni să ne deschidă și ne introduse într'un mic salon, unde frigul era intens... Floquet detestă căldura... Preferă să facă economie...*

„Așteptăm noi zece minute, un sfert de oră. Când se auzi deodată un sgomot de voci, o ușe se întredeschide și sub o scufie de bumbac, între doui favoriți încălciți și războinici, apăru cel mai frumos cap de notar pe care l-ar putea visa într'un vodevil; Floquet își făcu intrarea cu pași mici, solemni, într'o cămașe de noapte cu flori... Avea aerul unui uriaș papagal alb...

Și Clemenceau se apucă să mimeze sosirea lui Floquet. Toată lumea izbucni în râs...

„Nici n'am avut timpul de-a mai rosti un cuvânt, povesti „tigrul" în continuare. Căci de la primele silabe Floquet ne întrerupse cu un surâs plin de mansuetudine și de securitate:

„Ia te uită — spuse el — pe un ton de reproș, sunt pe cale de a fi ales președinte de Republică și voi îmi oferiți numai președinția consiliului".

Zicând acestea, Floquet își bomba pieptul sub cămașa sa cu flori, mâna căuta în zadar anturmura absentă a vestei. El își desfășură îndelung demonstrațiunile sale de tactică constituțională, în timp ce picioarele sale păroase băteau tactul lângă picioarele scaunului.

„Trebuie să vă mărturisesc, conchise Clemenceau, că nu ne-am așteptat la asta: odată trecut primul moment de stupoare, am fost înșfăcați de partea bufonă a aventurii... Și nu voi uita nici odată, că datorez lui Floquet, unul din cele mai desfătătoare momente ale vieții mele"....

LA CELALALT PAPAGAL...

Déroulède povesti detaliile celeilalte întrevederi:

„Freycinet ieși înaintea lor într'un halat cu ciucuri. Cu figura sa albă și sbârcită, cu favoriții săi vaporoși, cu gesturile sale ușoare, somnambulice, el semăna cu o fată bătrână. Argumentele sale erau acelea ale lui Floquet: El nu vedea decât o soluție în interesul țării și al Republicei: plecarea lui Grevy și alegerea sa la președție...

Și atunci ar fi caraghios — adăugă Freycinet, — ca eu să accept de la voi o demnitate pe care în curând voi fi în mesură s'o ofer altora. (E vorba, de demnitatea de președinte de consiliu N. R.).

La urmă s'a văzut însă, că nici Floquet, nici Freycinet n'au ajuns în fruntea Republicii, pentrucă președinte fu „ales" CARNOT, care trebuia s'o sfârșească sub gloanțele unui anarhist. „De astă dată conchide Suarez, Clemenceau a fabricat un chef de stat", *(op. cit. pag. 199).*

Dar dacă alegerile acestea de președinți se organizează într'o atmosferă atât de veselă, de comică chiar, ele se sfârșesc întotdeauna tragic pentru popoarele menite să le suporte. Lucru pe care vom putea să-l demonstrăm cu ușurință în cel de al treilea reportagiu pe care-l vom publica sub același titlu...

NICOLAE BOGDAN

Informațiuni

DE LUNI, 25 IANUARIE...

...urmăriți în „PORUNCA VREMII" răsunătoarea anchetă, care oglindi-va fidel prăpădul unui norod întreg :

„VIAȚA DE LUX ȘI TALHĂRIE A JIDANILOR DIN BLOCKHAUSURI".

◆ *INSTITUTUL de cultură Italiană din calea Victoriei 196, anunță că va începe cursul gratuit de limba italiană pentru profesorii începători, mâine Marți 20 Ianuarie.*

Cursul acesta va continua regulat în fiecare Luni și Miercuri dela orele 5-6 d. a.

Cursul pentru institutorii începători va începe Vineri 22 Ianuarie la orele 6.15 d. a. și va continua în fiecare Marți și Vineri dela orele 6.15—7.15 d. a.

✱ **Soc. studenților în medicină veterinară ține adunare generală extraordinară Miercuri 20 Ianuarie a. c., în amfiteatrul „Dr. Prof. Al. Locusteanu" de la fac. de medicină veterinară, cu următoarea ordine de zi :**

Citirea procesului verbal al ședinței anterioare ; acte intrate; raportul secretarului general asupra excursiei științifice anuale; raportul casierului; problema străinilor în corpul medical veterinar.

❖ **RENUMITUL jazz „Corologos" va lansa în curând câteva discuri cântate de tânărul și talentatul diseur IOSIF F. CUTEANU.**

Discurile vor cuprinde cele mai recente șlagăre.

❖ SOCIETATEA Arcășească „Albumița" și-a ales noul comitet pe anul 1937 din următorii membri activi:

COMITETUL DE CONDUCERE: Blănaru Vasile, președinte; Prundeanu Dumitru, membru secretar; Vrănău Christofor, membru bibliotecar; Fetițar Dumitru, membru controlor; Chiricencu Danil, membru casier; Rusu Teofil, membru econom.

CORPUL ARCAȘESC: Tudurean Dionisie, căpitan; Hrițcu Ștefan, vice-căpitna;; Sandru A. Traian, comandant de ceată; Buburuzan Vasile, comandant de ceată.

GRUPUL GOSPODARILOR: Nisioiu Vasile, președinte; Piticari Constantin, vice-președinte; Maricari Nistor, sfătuitor; Piticari Dumitru, sfătuitor.

GRUPA GOSPODINELOR: Latiș Olimpiada, președintă; Chiricencu Minodora, vice-președintă; Hrițcu Minodora, sfătuitoare; Vacarean Olga, sfătuitoare.

COMISIA DE CONTROL : Latiș Alexandru, președinte; Alboi Sofia, membră; Cocuța Constantin, membră.

JURIUL DE ARBITRI: Fărtăieși Arsenie, paroh, Mercheș Eusebia, Lucaci Terente.

Altarul de jertfe al națiunii să fie și sufletul neamului nostru.

EXAMENELE particulare din întreaga țară, învățământul secundar, vor începe în ziua de 25 Ianuarie, în localitățile în cari s'au alcătuit comisiile aprobate de ministerul educației naționale.

Azi dimineață au început la școala superioară de arte și meserii — din str. Polizu nr. 11 — examenele de capacitate pentru profesorii ingineri dela liceele industriale din țară.

AVIZ

Societatea Generală de Gaz și Electricitate

reamintește abonaților ei că, conform condițiunilor generale de abonament și în interesul lor, sunt datori a lua măsurile necesare pentru a apăra de frig contorii de gaz expuși la îngheț, acoperindu-i cu pături, câlți, etc. și a supraveghea ca în timpul gerului ferestrele, ușile și coșurile de ventilație, unde se află așezat contorul, să fie bine închise.

Pentru mai multă siguranță, se recomandă întrebuințarea spirtului denaturat în proporție de o jumătate litru de buc. asupra capacității contorului, spirt pe care abonații sunt rugați să-l țină la dispoziția agenților Societății, singurii însărcinați cu turnarea lui în contori.

Protestul Uniunii generale

a absolvenților școalelor secundare industriale

Eri dimineață a avut loc în sala „Cercul Ieșenilor" din Capitală, o mare adunare de protest, la care au luat parte delegații Uniunii Micilor industriași și patronii de toate breslele, în frunte cu d. senator AL. SAMOILA, Asociația patronilor absolvenți în frunte cu AL. DIMITRIU, cooperativa absolventilor cu președintele ei, d. V. MERA, președinții filialelor Uniunii din țară, delegații asociației corpului didactic practic, precum și un numeros public venit atât din provincie cât și din Capitală.

DESCHIDEREA CUVANTARILOR

D. V. MERA care prezidează adunarea, deschide primul seria cuvântărilor.

D-sa declară că în întreprinderea din care face parte, absolvenții școalelor de arte și meserii, sunt cei mai căutați și cei mai apreciați din punctul de vedere al pregătirii practice și profesionale.

„Ei execută totdeauna, *conștiincios* și *ingenios* lucrările instituției din care fac parte".

D. senator AL. SAMOILA declară că este alături de Asociație și de toți absolvenții fostelor școale de Arte și meserii, ca unii ce vor trebui să fie conducătorii de mâine ai industriei autohtone.

D. senator Samoilă spune că patronii ce fac parte din Uniune sunt mai presus de orice laudă și că aatcurile îndreptate împotriva lor au un caracter pătimaș și interesat. In continuare d. SAMOILA laudă opera legislativă a d-lui ministru ANGELESCU, în domeniul reorganizării învățământului industrial.

D. AL. DIMITRIU înfierează atitudinea de intrigă a unora dintre conducătorii camerelor de muncă, intrigă ce se caută a se face între meseriași și absolvenții școalelor de Arte și meserii.

D. MARIN DUMITRESCU spune că absolvenții școalelor de arte și meserii, temeinic pregătiți SUB AUSPICIILE MINISTERULUI EDUCAȚIEI NAȚIONALE, vor fi o stâncă de granit, în opera de defăimare și subminare, pe cari unii încearcă să o ducă împotriva intereselor ce-i animă pe acești merituoși absolvenți.

D-sa cere respectarea legii învățământului industrial.

D. AL. IONESCU-*Vâlcea* se ridică contra unei părți a meseriașilor ce caută a sabota interesele generale și naționale ale absolvenților școalelor de Arte și meserii cât și ale celorlalți meseriași ce sunt pendinte de camerele de muncă.

Mai vorbesc în continuare d-nii *Zarifescu, Teodorescu, I. Andreescu* ș. a., cari cu toții cer respectarea legii învățământului industrial.

CUVANTAREA SECRETARULUI GENERAL AL UNIUNII

Ultimul ia cuvântul d. I. DAN, secretarul general al Uniunii. D-sa într'o vibrantă și documentată cuvântare descrie caracterul ofelit și pregătirea temeinică a absolvenților școalelor de arte și meserii cari au știut totdeauna să fie fala industriei și meșteșugului românesc.

Face un impresionant istoric al luptelor și greutăților prin cari au trebuit să treacă acești absolvenți. D-sa protestează apoi în cuvinte simțite împotriva tuturor interesaților și politicianilor, cari au căutat prin atitudinea lor neromânească și răuvoitoare, să jicnească și să defăimeze atât pe absolvenții școalelor de meserii cât și actuala lege de reorganizare a învățământului industrial. D. DAN care se arată un adânc cunoscător al situației sociale dela noi, are cuvinte de laudă pentru acești absolvenți, cari astăzi — spune d-sa — sunt fala ramurilor de activitate din sectorul industriei românești.

In concluzie d. DAN, cere tuturor absolvenților să facă zid în jurul d-lui ministru ANGELESCU, spre a-l ajuta ca legea d-sale să ajungă pepiniera de unde să se recruteze meseriașii de mâine.

Mihail Daneș

MINISTERUL MUNCII SANATATII ȘI OCROTIRILOR SOCIALE ECONOMATUL

Publicațiune

Se aduce la cunoștința amatorilor că în ziua de 29 Ianuarie 1937, orele 11 a. m., se va ține în localul Ministerului Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale (Sala de Consiliu), Calea Griviței Nr. 64—66, licitațiune publică cu oferte închise și sigilate, pentru procurarea a 350 cântare pentru sugaci până la 15 kg., 260 stative pentru măsurarea taliei și 350 bande metalice, necesare consultațiilor de puericultură de pe lângă dispensariile mixte din țară.

Licitațiunea se va ține în conformitate cu art. 88—110 din legea contabilității publice, regulamentul O.C.L. și Normele Generale publicate în Monitorul Oficial Nr. 127/931.

Doritorii de a concura, vor depune odată cu oferta în plic separat și garanția provizorie de 5% asupra valoarei ofertei *în recipisa Casei de Depuneri și Consemnațiuni.*

Caetul de sarcini și condițiunile de furnizare se pot vedea la Economatul Ministerului, Str. Piața Amzei Nr. 17, în fiecare zi de lucru dela orele 11—13.

p. Ministru ss. *Dr. GANE.*

Director, ss. *AL. VERUSSI*

Nr. 12.926. 12 Ian. 1937.

ULTIMA ORĂ

Mare emoţie în Spania naţionalistă

Din ordinul generalissimului Franco, trupurile neînsufleţite ale lui Ion Moţa şi V. Marin au fost identificate şi îmbălsămate la Toledo. Servicii religioase în catedralele dela Toledo şi Burgos. Fraternizare creştină şi naţionalistă între Spania şi România

Burgos, 17 ora 20. (Serviciu special telegrafic Radio Oriente). — **O telegramă din Bucureşti, dela ministrul Spaniei în România, sosită guvernului Juntei naţionaliste din Burgos, în ziua de 15 Ianuarie, şi remisă generalissimului Franco, a adus la cunoştinţa naţionaliştilor**

D. NECULAI TOTU
Comandant legionar

spanioli emoţia provocată în întreaga România de ştirea căderii pe frontul Madridului a voluntarilor legionari: ION MOŢA şi VASILE MARIN.

Generalul Franco pus în cunoştinţă de doliul naţiunii Române a transmis imediat ordine coloneiului Rodrigo de Mantta, comandantul adjunct al Banderei 6 Tercio, care se găseşte pe frontul dela Majadahonda, însărcinându-l să identifice imediat corpurile neînsufleţite ale legionarilor români şi să le transporte cu autocarele la Toledo.

ION I. MOŢA ŞI VASILE MARIN FARA VIAŢA LA LAS ROZAS

Executând ordinele generalissimului Franco, colonelul RODRIGO DE MANTTA, după investigaţii făcute în tot cursul după amiezii de 15 Ianuarie a identificat corpurile legionarilor Moţa şi Vasile Marin, în cimitirul Bisericii din Las Rozas, unde fuseseră transportate, după căderea lor în luptele de la Majadahonda.

Moaştele eroilor români au fost ridicate din Las Rozas şi transportate imediat la Toledo, unde au fost îmbălsămate şi depuse în cripta mânăstirii „LA GRANDE MADONNA" din Toledo, singura biserică rămasă în picioare în Toledo, după oribilele sacrilegii făptuite de comunişti, înainte de evacuarea Toledo-ului.

Din ordinul generalissimului Franco s'a telegrafiat apoi în România, încă de alaltăieri, legionarilor Români, anunţându-i că scumpele corpuri ale eroilor Moţa şi Marin au fost îmbălsămate şi se aşteaptă dispoziţiile familiilor legionarilor morţi, cu privire la transportarea lor spre ţară.

SERVICII RELIGIOASE PENTRU LEGIONARII ROMANI IN TOATE BISERICILE SPANIEI NAŢIONALISTE

Din ordinul şefului statului naţionalist spaniol, generalul Franco, au avut loc azi, Duminică, în toate bisericile din Toledo şi Burgos servicii divine pentru odihna sufletelor voluntarilor din legiunea internaţională străină, cari au luptat vitejeşte pe frontul de Nord-Vest al Madridului. Numele legionarilor: Moţa şi Vasile Marin, au fost pronunţate cu deosebire. In predica pe care a ţinut-o azi dimineaţă la

D. ing. GH. CLIME
Comandant al Bunei Vestiri
Şeful muncitorimii legionare

„Grande Madonna", abatele Carlos Rento a vorbit cu emoţie despre eroul român Moţa, relevând iluminata lui jertfă vitejească pentru latinitate şi pentru Hristos şi subliniind că numai datorită eroismului lui Moţa a fost înlăturată mişcarea de învăluire încercată de batalionul sovietic DIMITROV, mişcare ce ar fi distrus un întreg regiment din Legiunea străină.

In întreaga Spanie naţionalistă eroismul voluntarilor români este comentat cu înfrigurare şi mare emoţie.

VEŞTI DIRECTE DELA LEGIONARII DIN SPANIA

Legionarii din Bucureşti au fost şi ei ieri anunţaţi direct de soarta camarazilor lor din Spania.

In afară de un telefon direct din Burgos, a sosit o telegramă, prin intermediul legaţiei Spaniei, al cărei text este următorul şi al cărei clişeu îl dăm alăturat:

MINISTRUL SPANIEI
Bucureşti

Vă rog comunicaţi generalului (Cantacuzino N. R.) că am îmbălsămat corpurile lui Moţa şi al lui Vasile Marin. Interveniţi pentru a facilita transportarea rămăşiţelor pământeşti în România şi trimiteţi banii necesari. Răspundeţi pe adresa guvernatorului militar Toledo.
CLIME

La această telegramă, tot prin mijlocirea Legaţiunii Spaniei, Sediul Legionar din Bucureşt a trimis la Toledo următoarea telegramă :

GUVERNATORUL MILITAR
Toledo

Rugăm comunicaţi Legionarilor Români că generalul Cantacuzino a plecat ieri, 16 Ianuarie, prin Paris, în Spania, spre a căuta corpurile celor căzuţi: Moţa şi Vasile Marin şi a întâlni pe cei ce se mai găsesc în viaţă".

Azi se reia activitatea parlamentară

— Atitudinea guvernului şi a opoziţiei. Incercările naţional-ţărăniştilor de a se asigura de viitoarea guvernare —

Azi reincepe activitatea parlamentară şi judecând după cele ce se spun în cercurile guvernamentale ca şi în cele oposiţioniste, ea se va desfăşura într'un ritm ceva mai calm şi o atmosferă de indiferenţă.

Guvernul va veni cu o serie de legi de interes general renunţând la acelea ce puteau da naştere la desbateri violente şi cari prin însăşi problemele ce le ating, ar putea fi iritante. Natural că vor fi unele ce vor prilejui desbateri mai lungi şi mai pline de interes, fără a fi menite însă să deslănţue aprige lupte parlamentare.

Pe de altă parte opoziţia e mai puţin dispusă să-şi risipească energia în lupte parlamentare, ea concentrându-şi atenţia mai ales asupra mişcării propagandistice în vederea alegerilor comunale şi judeţene cari de data aceasta fac să aibă o deosebit de importantă semnificaţie prin rezultatele ce se vor obţine.

In aceiaşi măsură preocupările partidelor de opoziţie vor merge mai ales în direcţia asigurării unei situaţii din cele mai favorabile fie în vederea obţinerii succesiunii fie în aceia a unei solide recolte electorale la apropiatele alegeri generale.

MANEVRE ŞI COMBINAŢII LA NAŢIONAL-ŢARANIŞTI

De subliniat faptul că partidul naţional-ţărănesc se dedă la cele mai disperate încercări de a obţine o punte de trecere către viitoarea guvernare.

După cum am mai spus, majoritatea fruntaşilor partidului s'au pronunţat pentru adaptarea unei politici de moderaţiune şi împotriva acţiunilor dăunătoare partidului, împotriva mai ales a acţiunii d-lui Iuliu Maniu. Cum însă d. Mihalache nu va îndrăzni nici de astădată să ia o atitudine faţă de mişcarea d-lui Maniu, s'au trimis din nou emisari la fostul pre-

D. IULIU MANIU

şedinte al Consiliului Dirigent, să-l convingă să nu mai întreprindă nimic până după rezolvarea crizei ce se apropie. Ceva mai mult, d. Madgearu s'a făcut forte să-l convingă pe d. Maniu să se pronunţe public şi fără de nici o rezervă pentru o acţiune alături de d. Mihalache în vederile şi după programul hotărît de acesta. Natural însă că d. Madgearu exagerează puterea d-sale de convingere faţă de fostul prim ministru.

Interesant este că partidul naţional-ţărănesc se găseşte astăzi şi mai dezorientat decât în trecut. Intervenţia d-lui Gh. Tătărăscu într'o formă în care avea aerul să dea oarecari asigurări cu oarecari condiţii conducerii partidului, a avut darul să arunce şi mai multe motive de ezitare şi nehotărîre în rândurile fruntaşilor acestui partid.

Oricare va fi rezultatul intervenţiei acesteia, un lucru este sigur, d. Tătărăscu a făcut un act de simplă manevră şi discuţia d-sale cu d. Armand Călinescu s'a dus mai mult pe o combinaţie care nu privea totalitatea acestui partid, ci numai o ramură a lui. Ceiace s'a spus şi în public şi ceiace a mărturisit d. Călinescu şefului d-sale, este o pură formulă menită să adoarmă suspiciunile celor interesaţi. D. Călinescu a făcut şi primului ministru ca şi d-lor Iorga şi Vaida oferte formale de colaborare. Şi din acest punct de vedere odată cu deschiderea succesiunii guvernului se vor vedea rezultatele demersurilor d-lui Călinescu.

Fiindcă din nou o afirmăm, partidul naţional-ţărănesc e înlăturat dela orice eventualitate de guvernare la căderea actualului regim. Şi d. Călinescu ia măsuri în vederea aceasta...

P. B.

Declaraţiile făcute de gen. Franco Agenţiei Havas

Salamanca, 18 (Rador). — *Generalissimul armatei naţionaliste a primit ieri după amiază pe reprezentantul Agenţiei Havas, cu care a avut o convorbire. Este primul interview pe care generalul Franco îl acordă presei mondiale, în afară de declaraţiile făcute ziarelor Derice, de când a devenit generalissim şi şef al statului naţionalist spaniol.*

Sunt introdus, — spune reprezentantul Agenţiei Havas, — în vastul şi severul său birou, care a fost inainte vreme salonul palatului episcopal.

— Domnule general, — pun eu prima întrebare, — cunoaşteţi emoţia pe care a deşteptat-o în lume ştirea că în Maroc ar fi debarcat trupe germane ?

— Nu sunt trupe germane în Marocul spaniol — răspunde generalul Franco, fără să ridice glasul, subliniindu-şi afirmaţia doar cu un gest simplu al mâinii. Am dat până acum o desminţire formală svonurilor despre pretinsa debarcare de trupe sau de voluntari germani în posesiunile noastre din Africa de nord. Dealtfel, ca o coincidenţă, nici odată nu s'au găsit atât de puţini civili germani în aceste regiuni, ca acum. Se poate observa că după fiecare nouă victorie a noastră campanie de ştiri false sau de minciuni grosolane se intensifică. Ultima campanie a fost foarte bine orchestrată. Este un fapt neliniştitor, pentru că arată până în ce grad nervii Europei sunt încordaţi, încât a acordat orbeşte crezare acestei poveşti. Astăzi, ca şi eri, pentru guvernul Spaniei naţionale nu se pune chestiunea de a se ceda o singură părticică din teritoriile care aparţin naţiunii.

Urmăresc cu priviri atente propaganda pe care o alimentează elementele roşii, sub toate formele, în toate ţările. Am fost înştiinţat din timp că se va deslănţui o campanie asupra debarcării germanilor, după cum ştiu că se pregăteşte o altă campanie ostilă mişcării naţionaliste, în America de Nord.

Lumea să fie liniştită. Nu noi suntem aceia cari vom pune pacea Europei în primejdie.

Toţi legionarii sunt răniţi la Toledo

Toledo, 17, ora 12 (Radio Oriente, serviciu special „Porunca Vremii"). — Generalul Moscardo, comandantul frontului de luptă din Sudul Madridului, a dat ieri ordin guvernatorului din Toledo să cerceteze toate spitalele din localitate şi să vadă dacă nu se identifică voluntarii români cari au luptat în legiunea străină şi a căror urmă a fost complectamente pierdută după luptele de la Boadilia.

Toţi legionarii Români cari au luptat pe frontul de Nord şi de Nord-Vest, în legiunea voluntară internaţională, sunt răniţi. Ei se găsesc internaţi în spitalele din Toledo.

Legionarii au luptat cu toţii vitejeşte. Insuşi preotul Ion Dumitrescu-Borşa a fost în permanenţă în primele linii, îmbărbătând la luptă pe Români şi pe monarhiştii ortodocşi ruşi, cari se găsesc în rândurile legiunii străine.

Legionarul Neculai Tottu a luptat vitejeşte în sectorul dela Pozuelo. Legionarul Clime, ale cărui acte de bravură au impresionat, a fost citat pe ordinul de zi din 7 Ianuarie, de către generalul Moscardo.

Deşi răniţi destul de serios, legionarii români sunt totuşi după o săptămână de îngrijiri medicale, în afară de pericol.

Legionarii români au luat parte la luptele cele mai sălbatice cari s'au dat pe frontul din jurul Madridului, în chiar sectorul care se întinde dela Palacio di Zarzuela până la Bojo şi unde au avut de întâmpinat rezistenţa nu numai a trupelor ruse, dar a armamentului modern pe care Sovietele l-au transportat în Spania.

Cele două batalioane ale Banderei 6 Tercio, în care au fost repartizaţi toţi legionarii Români, au fost formate din voluntarii cei mai de elită cari s'au dus să lupte în Spania. Batalionul I, în care au luptat Moţa, Vasile Marin şi Bănică Dobre, era alcătuit din 145 de monarhişti ruşi, 617 voluntari italieni, 53 sârbi şi 412 francezi naţionalişti. Din 1100 de oameni, după luptele dela MAJADAHONDA n'au mai rămas în viaţă decât 129. Restul au căzut cu toţii pradă masacrului tancurilor sovietice. Din batalionul II, în care se găseau ing. Clime, Tottu, Alex. Cantacuzino şi preotul Dumitrescu-Borşa, după luptele dela HUMERA au mai rămas în viaţă din 1450 de combatanţi, abia 534.

UN OMAGIU AL LUI FRANCO

Pentru mâine, 18 Ianuarie, generalissimul Franco şi-a anunţat vizita la Toledo, spre a vizita spitalele şi a prezenta voluntarilor din legiunea străină, răniţi în luptele din 5-6-7 şi 8 Ianuarie, omagiile şi recunoştinţa Spaniei naţionaliste.

Intre răniţii pe cari îi va vizita Franco, se găsesc şi legionarii români.

Generalissimul Franco va decora cu acest prilej pe eroii, cari s'au distins în ultimele lupte.

D. Victor Antonescu a plecat la Geneva

AZI DIMINEAŢA cu simplonul a părăsit ţara d. Victor Antonescu, ministrul afacerilor străine, însoţit de d-nii Creţianu, directorul afacerilor politice din minister şi Raul Anastasiu, directorul general al Presei.

D. Victor Antonescu merge la Geneva, pentru a lua parte la consiliul Soc. Naţiunilor, al cărui membru este în calitate de reprezentant al Micii Înţelegeri.

Prima şedinţă a consiliului va avea loc la 21 crt., când se va lua în discuţiune conflictul dintre guvernul francez şi cel turc pe chestia sangiacului Alexandretta.

D. Goga soseşte
Miercuri din străinătate

MIERCURI 20 crt. d. OCTAVIAN GOGA preşedintele partidului naţional-creştin, va sosi la Ciucea venind din străinătate.

Vineri 22 crt., va inaugura cursul d-sale la Universitatea din Cluj, iar la 24 Ianuarie d. Goga va sosi în Capitală.

Astăzi se deschid corpurile Legiuitoare

AZI, la ora 4, Corpurile legiuitoare îşi reiau activitatea. Primul proiect de lege, care va fi adus în desbatere va fi cel cu privire la exploatarea minelor.

Pentruca să se poată discuta şi vota toate proiectele depuse şi pentruca şedintele să nu se mai ţină cu o mână de parlamentari, d. prim ministru Gh. Tătărăscu a luat măsuri ca deputaţii şi senatorii liberali să participe la desbateri în număr cât mai mare.

D. general Cantacuzino la Paris
— O audienţă la ministrul Daladier —

PARIS, 18 (Radio-Oriente). — Generalul Gh. Cantacuzino-Grănicerul însoţit de inginerul Virgil Ionescu, formând delegaţia legionarilor din România, trimisă să aducă la Bucureşti corpurile eroilor Români căzuţi la porţile Madridului a sosit la Paris, azi la orele 12 dim. cu Simplonul.

Generalul Cantacuzino şi ing. Ionescu pleacă mâine mai departe spre IRUN în Spania, de unde se vor duce la Burgos şi apoi la Toledo spre a găsi şi repatria trupurile legionarilor Ion Moţa şi Vasile Marin.

Imediat după sosirea d-sale la Paris, d. gen. Cantacuzino s'a prezentat la ministerul de război francez, cerând să i se fixeze neîntârziat, chiar azi după amiază, o audienţă de către d. Daladier, ministrul apărării naţionale.

D. gen. Cantacuzino va cere ministrului francez, în numele Legiunii Române, să autorize transportarea prin Franţa în România a corpurilor neînsufleţite ale celor doi legionari MOŢA şi MARIN şi voiajul spre Patrie al celorlalţi 5 legionari cari sunt răniţi la Toledo, în cazul că rănile lor le vor permite să fie transportaţi.

D. Daladier a fixat pentru azi, la ora 4 d. a., audienţa d-lui gen. Cantacuzino. Dacă trimisul Legiunii Române rezolvă chiar azi cu d. Daladier modalitatea transportării legionarilor, d. gen. Cantacuzino pleacă chiar astăseară cu expresul de Hendaye, spre Irun.

In orice caz, d. general Cantacuzino părăseşte împreună cu d. ing. Ionescu, cel mai târziu mâine dim. Parisul, pentru Spania.

TELEGRAMĂ

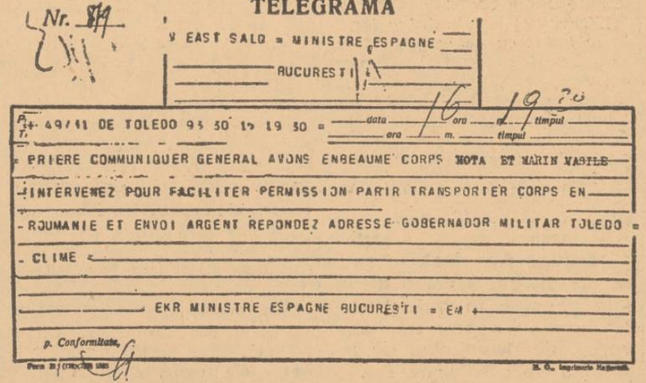

Telegrama primită din Toledo, de Legaţia Spaniei

ŞTIRI ŞI POLEMICI

ROMANI şi ROMANCE

Urmăriţi zilnic în „Porunca Vremii" ancheta pe care o face în Spania „Agenţia telegrafică naţionalistă RADIO ORIENTE", cu privire la soarta legionarilor Români şi la tragicul sacrificiu pentru ideia naţională şi creştină a eroilor ION I. MOŢA şi VASILE MARIN.

*

Faţă de telegramele şi scrisorile pe cari le primim din toată ţara şi prin care ni se cere să reeditâm numărul „Poruncii" de Sâmbătă închinat legionarilor eroi ION I. MOŢA şi VASILE MARIN, aducem la cunoştinţa tuturor că „Porunca Vremii" va tipări Sâmbăta viitoare — 23 Ianuarie — un număr omagial închinat legionarilor morţi şi celor cari se mai găsesc în viaţă, răniţi în spitalele din Toledo.

Facem apel la toţi Românii şi Românceie cari vor să colaboreze la acest număr şi cari au amintiri şi fotografii despre Moţa şi Vasile Marin, cât şi despre ceilalţi legionari cari se găsesc în Spania să ne trimită urgent articolele, amintirile sau fotografiile respective, cu obligaţiunea din partea noastră să restituim fotografiile cari ni se trimit.

Expediţia acestui material se va face expres pe adresa directorului nostru, cu indicaţia că este material redacţional pt. comemorarea lui Moţa.

*

D. GH. TATARASCU, preşedintele consiliului, care a fost câteva zile la Poiana, a sosit aseară în Capitală.

*

LA PIOASA pomenire a celor doi eroi căzuţi pe frontul spaniol, care a avut loc ieri la biserica Sf. Anton, a participat şi o secţie de lăncieri în uniformă şi cu drapel, a organizaţiei partidului naţional-creştin din Capitală, sub conducerea d-lui avocat Luca Sindile.

*

ASTAZI după amiază, Camera şi Senatul îşi reiau activitatea după o vacanţă de o lună de zile.

Ministerul de Interne şi Secretariatul partidului liberal au trimis o adresă parlamentarilor majoritari prin care îi invită să participe regulat la şedinţe pentru ca acestea să nu mai fie ridicate din cauza descompletării numărului cerut de o şedinţă.

*

IERI după amiază la orele 4 a avut loc incinerarea scriitorului Anton Holban, la crematoriul „Cenuşa".

A participat un mare număr de scriitori şi prieteni ai defunctului. Au vorbit d-nii Eugen Lovinescu, H. Bonciu, A. Sabaru, etc., evidenţiind calităţile scriitorului Anton Holban răpus de moarte atât de timpuriu.

*

Noua Casă de împrumut pe amanet care a luat fiinţă prin decret lege, e pe punctul de a fi constituită şi va începe să funcţioneze în primele zile ale lunii Februarie.

Casa de împrumut pe amanet se va bucura de un important reescont, pe bază de gaj, la Casa de Economii şi cecuri.

*

Trenul mixt 4032 s'a ciocnit eri dimineaţă în staţia Stânceni, situată pe linia Tg.-Mureş-Petru Rareş, cu trenul de marfă 4665.

Patru vagoane au deraiat, distrugând linia ferată.

Din această cauză trenurile 4032 şi 4031 au circulat prin transbordare. Au fost răniţi mecanicul Munteanu Florian, conducătorul Ilie Lungu şi şeful de tren Ion Bozom.

Toţi au fost pansaţi la postul medical. Circulaţia trenurilor a fost întreruptă timp de şase ore.

Bruxelles, 18 (Rador). — Ziarul „La Nation Belge" scrie că din isvor bine informat se semnalează că generalitatea catalană ar fi semnat un contract cu o firmă belgiană pentru cumpărarea a 1000 de mitraliere. Preţul total este de şapte milioane de franci belgieni.

Aceste mitraliere erau destinate, la origină, pentru Abisinia.

O clauză a contractului prevede ca întreaga comandă să fie imediat trimisă în Spania.

*

Canton, 18 (Rador). — **Domneşte teama că numărul victimelor pe urma catastrofei de cale ferată dintre Koulon şi Canton trece de o sută.**

Până acum au fost scoase 85 de cadavre de sub sfărâmături.

*

Washington, 18 (Rador). — **Doi deputaţi democraţi au anunţat că vor depune în curând în Cameră un proect de lege prin care vor cere să se autorize exproprierile necesare pentru începerea străpungerii canalului Nicaragua, care va lega Marea Antilelor din Oceanul Pacific.**

CANALUL ACESTA VA AVEA O LUNGIME DE 277 KM. SI VA COSTA 722 MILIOANE DE DOLARI.

*

Londra, 17 (Rador). — **Se anunţă oficial că Regina Mamă Mary va asista la ceremonia încoronării, care se va desfăşura la Westminster Abbaye, la 12 Mai.**

Tipografia ziarului „Universul" str. Brezoianu

Girant responsabil Gh. Dumitrache

C. S. 6 pagini 3 lei

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

ANUL VI. No. 631 Miercuri 20 Ianuarie 1937

ASOCIAŢIUNII SIBIIU

Porunca Vremii

TRIBUNĂ ZILNICĂ DE LUPTĂ NAŢIONALĂ ŞI CREŞTINĂ

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituţii şi sprijinitori; Lei 800 pentru oraşe; Lei 600 pentru sate. Se primesc şi abonamente pe 6 şi 3 luni

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii şi Cecuri poştale (CEC) astfel: ABONAŢII PENTRU CONTUL 1221; DEPOZITARII „ „ 10405

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI I, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcţie, redacţie 4.1853; Ad-ţie, publicitate 4.1852

„Nimeni altul decât d-voastră nu s'a gândit niciodată, să mă felicite nu pentru izbânda în ea însăşi, nu pentru că s'a întâmplat să fiu mai bun decât alţii mai puţin norocoşi, ci pentru că am izbutit, pur şi simplu, să fac să se pronunţe numele de „ROMÂNIA".

Se poate ceva mai splendid decât să faci să se cânte Imnul Regal Român, nu numai pe faimoasele stadioane din Berlin, München sau Paris, dar chiar în Los Angeles, Detroit, Miami sau Cuba... Iar când apoi în cele câteva cuvinte pe cari le difusez la posturile de Radio respective, pot aduce vorba şi despre bogăţiile ţării noastre, şi despre înţeleapta cârmuire a M. S. Regelui, vă spun drept, ilustre d-le profesor, că în acel moment nu există om mai fericit decât mine".

Lt.-aviator AL. PAPANA
(Într'o scrisoare trimisă din America d-lui prof. N. Iorga)

Români, creşteţi-vă copiii în spiritul vechilor credinţe!

Din nou, cifre!

Impietriţi de imensa durere a eroicei jertfe a lui Ion I. Moţa şi a nu mai puţin viteazului său camarad legionar, Vasile Marin, am abandonat de câteva zile chinuita viaţă a sbuciumului nostru cotidian. Au trecut astfel, fără să fie relevate în caloanele noastre, o serie de fapte asupra cărora atenţia noastră trebuie să se oprească cu îndelungi meditaţii, pentru că, în mare măsură, de felul în care le vom înţelege, depinde existenţa noastră ca neam şi ca popor creştin.

Dintre toate evenimentele cari s'au scurs de-o săptămână încoace, peste hotare, cel mai important mi se pare acela care pune în lumină tendinţa tuturor popoarelor europene şi extracontinentale de a se înarma cu febrilitate. Cum cele mai multe state îşi pun în aplicare bugetele odată cu începerea anului calendaristic, „Reveil du peuple" crede nimerit să culeagă din bugetele, devenite publice, ale acestor state, cifrele referitoare la cheltuielile reclamate de întreţinerea armatelor respective şi de înarmarea naţională, spre a face o statistică interesantă. Aflăm din această înşiruire de cifre că Rusia este azi ţara care cheltueşte cea mai formidabilă sumă cu armata şi cu înarmările. Vin apoi Statele Unite, Anglia, Germania, Franţa şi Italia.

In lei româneşti, se vor cheltui pe anul acesta (sau s'a cheltuit în anul expirat de către statele cari nu şi-au întocmit încă bugetele) următoarele sume pentru armată şi pentru înarmare: Rusia Sovietică 114 miliarde, Statele Unite 87 miliarde, Anglia 83, Germania 79, Franţa 75, Italia 56.

Nu ştiu — fiindcă nu sunt tehnician militar — întrucât cifrele acestea se pot pre ta unei analize şi întrucât ele pot servi ca punct de plecare al unor concluzii. Constat însă în primul rând falimentul integral al Ligii Naţiunilor, palmele pe cari toate statele le trag diplomaţiei lor, care, vreme de 17 ani, s'a hrănit numai cu iluzii pacifiste. In definitiv acesta-i rostul diplomaţilor!

Dar „Reveil du peuple" mai aduce o preţioasă indicaţie. Anume: arată la fiecare sumă cheltuită pentru înarmare de fiecare stat, cât reprezintă ea, procentual, în quantumul bugetului respectiv.

România are un buget public de mizerie, de adevărată asasinare a ţării. Deşi suntem una dintre ţările cele mai bogate ale Europei, totuşi România are veniturile publice cele mai comprimate. Bugetul statului nostru înfăţişează drama neamului nostru, sărac în ţară bogată.

Cui se datoreşte acest dezastru? Jafului în averea publică! Statul român este privat, este devalizat de toate veniturile lui importante. Nici a zecea parte din drepturile şi impozitele care i se cuvin nu intră în visteria publică. România ar trebui, ţinând seama de populaţia ei şi de bogăţiile naţionale pe cari le are, să-şi încheie bugetul cu cel puţin 60 de miliarde, din cari să cheltuiască 20 cu înarmarea, 15 cu salariaţii şi cel puţin 25 cu drumurile, construcţiile şi celelalte lucrări publice. Veniturile tezaurului nu sunt însă decât de 20 miliarde. In schimb industria „naţională" (a tuturor piraţilor jidani) dă beneficii anuale de 16 miliarde, iar comerţul aduce speculanţilor lui (tot jidani) un câştig de 32 miliarde. Statul n'a cheltuit în zece ani, cu întreţinerea armatei şi înarmarea ei, nici 20 de miliarde. In schimb însă, numai la Bucureşti, dela 1927 încoace jidanii au investit în blockhouse-uri... 30 de miliarde.

Orice concluzie, orice comentariu ni se pare superflu. Cifrele vorbesc suficient de tragic. Unde ele ar trebui să trezească interes e însă, din nenorocire, numai superficialitate sau cârdăşie cu piraţii jidani. De aceia nu-mi fac nici o iluzie că vor avea vreo urmare.

DR. ILIE RADULESCU

Asta-i punctul de întrebare: Care-i javra mică, care-i javra mare.

O jertfă prea mare pentru afirmarea unui simbol

de PETRU BANESCU

Jertfa vieţii lor, pe care legionarii Ion Moţa şi Vasile Marin au adus-o prinos pe altarul credinţei întru Christos, afirmând totodată convingerile lor pentru ideea unei patrii naţionale ca leagăn al tuturor bucuriilor şi nădejdilor popoarelor şi al înfloririi sufleteşti şi spirituale a omenirii, este sguduitoare ca pildă a unor voinţe ce nu vor, n'au învăţat să cunoască şovăirea.

Impresia pe care moartea eroică a acestor doi cruciaţi ai lui Christos şi ai naţionalismului, a produs-o în ţară a fost una de profundă durere şi de consternantă părere de rău.

Au murit Ionel Moţa şi Vasile Marin, luptând acolo departe de ţara lor pentru Cruce şi pentru crezul naţionalist, sub un cer care acoperă deopotrivă toată creştinătatea şi toată omenirea, amintindu-le în suprema clipă de cerul patriei lor care oricum, li se va fi părut mai cald şi mai mângâetor.

Actul acesta de netăgăduit eroism îmbracă forme de virtuţi legendare şi atinge în adevăr ca sublim, culmi către cari numai foarte puţine suflete năzuesc, necum le ating. Ei au reuşit să atingă această culme aureolată de o strălucire pe cari puţini o pot înţelege şi au reuşit să arate urmaşilor că pentru o credinţă o viaţă de om e prea puţin lucru şi că la temelia acestei credinţe se cere jertfa multora din aceste vieţi curate şi morţi sublime pentru ca templul să se poată ridica biruitor şi de neînvins întru ocrotirea viitorimii.

Să-mi fie îngăduit însă mie să regret pierderile acestea din falnica falangă a celor mai nepreţuite virtuţi româneşti şi să nu fac din ele o sărbătoare a naţionalismului nostru, ci un prilej de scrutare sinceră a faptului în sine.

In momentul când am auzit de plecarea celor şapte legionari pe frontul naţionalismului spaniol, n'am avut nici o clipă de îndoială asupra soartei ce le era hărăzită. Legionari din prima linie a valorilor acestui organism se duceau să afirme acolo, departe, pe solul altei ţări care se întâmpla să fie, spre marea lor mulţumire, latină, nesdruncinata credinţă a celei mai vajnice organizaţii naţionaliste din România, în biruinţa Crucii şi a patriei naţionale. Asta se chema în alte cuvinte că norocul ar trebui să le fie prea mare pentru a se mai întoarce mulţi înapoi şi că în orice caz doi sau trei îşi vor lăsa vieţile tinere pe câmpiile spaniole. Putea să se îndoiască cineva de eroismul acestei flori a legionarismului românesc? Eroismul înnăscut, plămădit şi călit apoi în cazanele unei discipline neclătinate este căutător de prilejuri pentru a se afirma, este cercetător de primejdii spre a le înfrunta şi expus astfel în toată clipa, morţii mai ales pe un câmp de bătae.

Ei bine, fiindcă era sigur că din cei şapte legionari vor lipsi la înapoere doi sau trei şi fiindcă nu se ştia cărora din ei le era hărăzită moartea, consider o mare greşală că au fost lăsaţi să plece tocmai aceştia, tocmai nădejdile cele mai sigure şi îndreptăţite ale mişcării legionare. Ştiu că în sufletul fiecărui legionar clocoteşte dorul de o faptă mare, că fiecare inimă legionară doreşte prilej de afirmare a eroismu'ui legionar şi că deci fără de tăgadă s'ar fi putut afla oricând în rândurile acestora nu şapte dar poate tot atâţi câţi înnumără întreaga legiune pentru afirmarea simbolică a vitejiei şi credinţei legionare.

N'aşi vrea să fiu înţeles rău, n'aşi vrea să se creadă că prin aceste rânduri doresc să scad din valoarea celorlalţi camarazi ai lui Moţa şi Vasile Marin dar socotesc că aceştia doi şi ceilalţi ce se găsesc încă expuşi morţii în fiecare clipă, dar mai cu deosebire Ionel Moţa, reprezentau prea mult în mişcarea legionară pentru a le fi fost permis să-şi jertfească viaţa lor întru afirmarea unui simbol şi că greşind ei în dorinţa lor nestăpânită de a fi primii în a afirma cu jertfa vieţii credinţa legionară pe un front de luptă străin, nu trebuiau lăsaţi să plece tocmai ei. Vieţile lor erau ceva mai preţioase decât ale celorlalţi fiindcă ele reprezentau sufletele şi inteligenţe, deopotrivă de strălucitoare, de conducători. Şi o armată nu-şi jertfeşte conducătorii în acte de eroism izolat sau simbolic, fiindcă eroi se pot afla mulţime în rândurile armatei dar conducători în adevăratul sens al cuvântului, foarte puţini. Mai a'es când această armată n'a dat încă o bătălie decisivă.

De aceia în sufletul meu predomină părerea de rău asupra oricărui îndemn de a sărbători actul eroic al celor doi morţi atât de scumpi mişcării naţionaliste.

Şi apoi naţionalismul meu e ceva mai egoist. De ce să sacrificăm pe un front internaţional vieţi ca acelea a lui Moţa şi Vasile Marin, cari ar fi putut da pentru ţara noastră podoaba sufletului şi inteligenţii lor

(Urmare în pagina 2-a)

Puterea jidanilor

Puterea IUDEI, totdeauna,
Sunt: BANII, JAFUL şi MINCIUNA!
Pe lume, făr' aceste trei,
De mult n'ar mai fi fost „OVREI!".

RADU BARDA

In Ardeal, să trecem prin mijlocul şoselei!

de N. CREVEDIA

Scriam, nu de mult, tot în acest loc, două articole în legătură cu „mişelia maghiară dela Cornești"-Turda. Amintesc că în această comună din Ardeal, acum vreo şase săptămâni, opt tineri maghiari au omorît cu furci şi bolovani pe un vrednic primar român. Peste faptul acesta, s'a trecut cu o gravă uşurinţă. Ministerul de Interne nu a dat niciun comunicat şi nici presa noastră nu s'a sesizat în forma în care ar fi trebuit. La Cornești, în zilele acelea, au fost momente grele, un ţinut întreg a vărsat lacrimi şi s'a indignat. Numai la noi aici, tragicul eveniment a trecut neobservat, ori a fost înregistrat de simple notiţe informative.

In Ardeal, există de 18 ani de zile, o stare de perpetuă şi surdă furtună. Şi dacă apele dorm în adâncuri, cele câteva cazuri răzleţe care se manifestă la suprafaţă trebuie să ne dea mult de gândit. Ungurii nu pot uita uşor imperiul austro-maghiar atât de somptuos, ei nu pot să se acomodeze prea repede cu o stare de fapt istorică şi definitivă. Cu atât mai mult acum, când în Europa miroase a fum de puşcă, iar Italia, sora noastră, le dă atâta apă la moară...

Dar de starea aceasta de fapt, numai ungurii — şi cum vom vedea mai la vale, şi alţii — sunt de vină? Până la tragerea unei concluzii, public aci rândurile pe care mi le trimite d. Gh. Chivăran, învăţător, din com. Oroiu, jud. Mureş:

„Am citit articolele d-voastră, în care vă indignaţi de purtarea arpadienilor, în ţara românească şi mi-au venit în minte versurile lui G. Coşbuc:

„N'ai mâini de fer ca fer să frângi.
„N'ai mări de lacrimi, mări să plângi".

„Mi-au venit în minte aceste versuri pentrucă jalea românului în propria lui ţară este aşa de mare, încât numai protestul d-voastră şi chiar al întregei „PORUNCI", este o lacrimă din mările de lacrimi ce s'ar cere.

„Câţi din românii noştri ştiu cu câtă ură ne privesc ungurii în unire cu jidanii — MAI ŞOVINI DECAT UNGURII — în toate ocaziunile vieţii?

„Ştiţi d-voastră că dacă trecem prin sate locuite de unguri, şi se întâmplă să fie seară mongolii stau în mijlocul şoselei iar noi ocolim cu căruţa prin şanţ? Decât să ajungem la scandalul pe care ungurii îl caută cu lumânarea preferăm să trăim cum vedeţi. Dacă îi rogi frumos, ungurii se fac că nu aud, iar dacă le ordoni să facă loc, scot cuţitele. Dacă-l loveşti ajungi acolo că ori pieri, ori piere.

„Iată dece preferăm să ocolim haitele.

„Mai ştiţi d-voastră că ungurii din partea zisă săcuime fabrică spirt negru din bucate în care adaugă sulfat de cupru şi alte bazaconii să-l facă mai tare? Spirtul negru e vândut apoi jidanilor care la rându-le îl vând consumatorilor, otrăvindu-ne în acest chip, baza neamului, ţărănimea.

„Şi de acest fapt au cunoştinţă autorităţile noatre: primari, jandarmi, etc., care închid ochii

Şi ca o dovadă a cârdăşiei între jidani şi unguri vă anunţ că la 1 Decembrie, când întreaga suflare românească a sărbătorit Unirea de veci a Ardealului cu patria mamă şi ungurii şi jidanii au ţinut să nu participe la această solemnitate deşi la drepturi se îndeasă strigând că sunt şi ei români.

„Ba în ajunul serbării au ţinut un consiliu la care s'a băut din gros şi care a hotărît ca şase tineri unguri să manifesteze ostil româniei. Acestea s'au întâmplat în comuna Band jud. Mureş comună cu peste 100 familii jidăneşti.

„In ziua serbării şi în momentul defilării, ungurul KOVACS care se află sub arme a lovit cu piciorul în contrabasul unei orhestre, în centru comunei strigând: „SĂ TRAIASCA UNGARIA", „JOS ROMANIA"! Dece n'au publicat nimic ziarele ungureşti? Acestea sunt câteva din mile de insulte şi necazuri ce ne fac mongolii şi tărtanii".

Gh. Chivăran
com. Oroiu j. Mureş

Iată, deci, că la insolenţa minoritară, autorităţile româneşti ori fac pe ghiţă'n popuşoiu, ori — cum afirmă d. Chivăran —

Fie! Tot secăturismul nostru administrativ se cunoaşte. Provinciile alipite le-am infectat cu atâtea elemente dubioase şi venale, când acolo, cincizeci de ani în şir, fiecare factor administrativ dela cel mai umil până la cel mai încărcat de galoane — ar fi trebuit să fie un magistrat!

Eu, fiindcă asupra acestor ticăloşi nu am nicio putere, protestez aci împotriva tocmai acestora cari, trecând prin mijlocul satului — SATUL LOR ROMANESC, chiar dacă el e locuit de unguri — ocolesc cu căruţa prin şanţ.

Nu, domnilor! D-voastră cei cari reprezentaţi acolo pătura intelectuală — atât cât poate fi ea intelectuală! — trebuie să aveţi mai multă conştiinţă a drepturilor noastre în Ardeal! Să nu umblaţi nici cu vorbă bună, nici cu toleranţă, nici chiar cu milă! In Ardeal, şi pe toate pământurile dinlăuntrul actualelor hotare, TREBUIE SĂ MERGEM PRIN MIJLOCUL ŞOSELEI!

Statul român a fost până acum şi bun şi drept şi tolerant şi mărinimos. In aceeaşi zi în care pri-

(Urmare în pag. 2-a)

„Ovreiul" dela Oradea-Mare

Hahalera idzologiei democrate de cinci parale tona, maniacul discursurilor deslănate, Virgil Madgearu, şi-a risipit desinvolt până şi la Oradea Mare, inepţiile.

Comis-voiajorul unui ţărănism care trăeşte doar din fluturarea până la desmăţ a unei cămăşi, tivite cu arnici roşu, ajunsă prin uzaj otreapă, şi-a debitat cu aceiaşi patologică locvacitate perimătele sale teorii asupra haosului financiar pe care l-a precipitat în vremea când ajunsese vistier al ţării acesteia, a cărei capacitate de plată a sleit-o, prădalnicul nostru politicianism.

Năpasta fiscală Virgil Madgearu, cel cu genealogia proptită în mahalaua Erzerumului, a încercat să escaladeze, aici la fruntaria de vest a ţării, parapetele românismului constructiv.

Tineretul naţionalist al Oradiei Mari, a „omagiat" cu ouă clocite şi fluerături, searbăda conferinţă, a hilarului trepăduş oratoric Virgil Madgearu.

Poliţia municipiului pe care il gospodăreşte un renegat, pe numele ruşinii lui, Bledea, a trebuit să ia măsuri pentru ocrotirea năbădăiosului conferenţiar, care era mai să cadă victimă entuziasmului auditoriului.

Cu părul transformat în, omletă armeneşte mirezmată, cu ochelarii pierduţi printre filele incoherentului său manuscris, Virgil Madgearu deabia a putut părăsi sala, pe care „frumuseţea" şi ţinuta „intelectuală" a prelegerii, o transformaseră într'o veritabilă arenă de pugilat.

Trimes sub puternică escortă la gară, pentru a fi sustras „ovaţiilor" pe cari le declanşase, Virgil Madgearu, insul care în loc de apă bea fiere, îşi distilcază, sosit după atâtea peripeţii teafăr la Bucureşti, veninul în coloanele „Dreptăţii" foaia oficioasă a partidului, care trăeşte exclusiv din calomnie şi incitaţiune la subversivitate.

Astfel cei cari n'au gustat „emoţiile estetice" ale divagaţiilor madgeariene, sunt calificaţi ca „scandalagii", iar mult prea blând administrata corecţiune drept o „impertinenţă naţionalistă".

Virgil Madgearu, în postură de vestejitor al sănătoaselor reacţiuni româneşti, iată ce ne face să regretăm de data aceasta, vigilenţa acarilor de cale ferată.

Victor Medrea

Camaşa de forţă

Scriitori!

Ziarele au publicat zilele acestea o scurtă notiţă prin care scriitorii erau invitaţi să se prezinte ieri sau alaltăieri la ministerul finanţelor pentru a expune d-lui M. Cancicov, doleanţele lor. (Era vorba de impozitul pe scris).

Cu toate că luaseră cunoştinţă de acest lucru vreo cinci zeci de scriitori, în ziua hotărîtă se găseau la ministerul de finanţe trei scriitori: 2 jidani şi 1 român.

Bine înţeles chestia cu doleanţele a rămas baltă; mâine, poimâine toba percepţiei va fi scuturată de praf şi cântecul ei va răsuna ca un tam-tam sălbatic la uşa scriitorului.

O să se strângă lumea şi-o să-l creadă bogat:

— A strâns, măiculiţă, o groază de avere cu cărţile!...

Topolovenii în pericol

Cam după sfintele sărbători d. Ion Mihalache, şi-a adunat în jurul cămăşii toţi finii şi cumetrii din Topoloveni şi le-a ţinut un discurs (despre „Statul ţărănesc", firește).

In loc să se ducă în casa d-sale cu plocoane, cu bomboane şi cu jimble calde, finii şi vecinii domnului Mihalache, drept mulţumită i-au ridicat în marginea Topolovenilor, o cruce.

Semn rău!

Cum are d. Mihalache năravsă vorbească sătenilor cam des, o să ajungă Topolovenii un adevărat cimitir.

Corelaţie

In Anglia, bântuie, cu furie, de o săptămână încoace, gripa.

...Să se fi răcit raporturile dintre Ducele de Windsor şi d-na Simpson?

Unde mănâncă românul peşte la proţap!

La expoziţia internaţională de anul acesta dela Paris, participă, cum se ştie, şi România.

Pe locul rezervat ţării noastre s'au construit încă de pe acum nişte sonde în mărime naturală, s'au ridicat mori de vânt ca în Basarabia, fierăstraie şi mori de apă ca la munte.

Un specialist a fost angajat de curând să întocmească afară de aceasta şi câteva colţuri pitoreşti din delta Dunării.

Venind vorba într'un cerc de scriitori, despre acest proect al d-lui Dim. Gusti, comisarul României la expoziţia dela Paris, unul dintre aceştia, care are de 15 ani permis pe C.F.R. spuse:

— Cu ocazia asta vedem şi noi cum arată delta Dunării, că aici la ea acasă n'am avut timp s'o văd!

Creştinarea jidanilor ori iudaizarea creştinilor?

de LUCA BRANDZA *Chişinău*

Prin toată presa, şi mai cu seamă prin cea jidovită, a circulat ştirea că o grupă de 200 jidani intelectuali se pregăteşte să treacă la creştinism, anunţând că imediat după aceasta va fi urmată de o altă grupă de câteva mii.

S'a spus că jidanii au făcut toate pregătirile pentru acest pas şi că s'au adresat chiar unui advocat jidan, ca să le pregătească formele; că jidanul advocat (informaţia nu spune dacă advocatul jidan trece şi el la creştinism) s'a dus chiar în numele clienţilor săi la Sf. Mitropolie ca să trateze creştinarea lor, punând anumite condiţiuni.

Din informaţii s'ar părea că condiţiunile ar fi fost:

1) *jidanii creştinaţi să formeze o comunitate aparte;*
2) *să aibă biserica lor aparte şi*
3) *preoţii lor să fie tot dintre jidanii creştinaţi.*

Pentru foarte mulţi ştirea a fost o mare surpriză: se creştinează jidanii cu grămada. Pentru cei ce cunosc însă tactica jidanilor de a pătrunde şi cuceri, pentru a distruge creştinismul, nu este nici o surpriză.

Jidanii, întotdeauna au căutat să se infiltreze în creştinism, cu gândul de a-l slăbi, compromite şi apoi a-l distruge. Istoria este plină de astfel de dovezi. Dacă nu sunt cunoscute de marele public, pricina este că se ascund cu dibăcie şi se trec sub tăcere, de jidani şi jidăniţi, toate faptele de asemenea natură.

Totuşi, câteodată chiar jidanii, dau în vileag tactica şi scopul lor de iudaizare.

Este interesant de urmărit în această privinţă ce scrie *Jacques Pineles*, jidan, în lucrarea sa „ISTORIA EVREILOR", apărută în 1928, în româneşte, la Iaşi, editura *„Viaţa Românească"*. Da! da! Viaţa Românească!

La pag. 128, ocupându-se de viaţa jidanilor în Spania prin sec. VII, arată că erau persecutaţi mai ales pe timpul regilor Sisebut (612 d. Hr.) şi Chintila (638 d. Hr). Ca să scape de persecuţie jidanii treceau cu grămada la creştinism. *„Mulţi, foarte mulţi*, zice autorul, *fură astfel siliţi să îngenunche la un altar unde nu-i adusese credinţa. Adânc rănit în sufletul său, evreul păstra în sine, ca pe o sfântă comoară, tradiţia evreiască. Evreii CONVERTIŢI SILNIC RAMANEAU IN MAJORITATEA CAZURILOR EVREI".*

Evreii se înmulţiră în Spania peste măsură. Acaparaseră, întocmai ca în România de astăzi, tot ce constituia bogăţie şi mijloc de existenţă pentru popu.aţia creştină. S'a produs o puternică reacţiune contra lor, Spania căutând să scape de apăsarea jidănească.

La pag. 180-181, ocupându-se de această chestiune, Jacques Pineles, autorul Istoriei Evreilor, spune:

„Teroarea deslănţuită în Spania în timpul prigoanelor dela 1391, a făcut ca unii dintre evrei să îmbrăţişeze creştinismul de frică. Botezul silnic nu a putut să-i convingă însă de adevărurile dogmei creştine. Nouii catolici, datorită unei reacţiuni firești, se simţeau din contră şi mai mult atraşi spre religia în spiritul căreia fuseseră crescuţi: EI SE STRADUIAU SA INDEPLINEASCA IN ASCUNS RITURILE MOSAISMULUI. Faptul acesta fu aflat îndată, dar fu tolerat, fiindcă inchiziţia nu era în Spania, iar autorităţile nu se interesau de chestiuni religioase. Populaţiunea catolică privea însă cu neîncredere pe noii creştini şi îi ura mai mult de cât pe evreii cari scăpară de botez. CREŞTINII ACEIA, CARI PRACTICAU IN TAINA RELIGIA MOZAICA, ERAU IN OCHII MULŢIMII ERETICI IN TOATA PUTEREA CUVANTULUI. Ori, în evulmediu erezia trecea drept cea mai teribilă dintre crime, iar ereticul drept cel mai periculos deliquent".

„Mulţimea, care desigur nu era deprinsă să facă distincţie între o religie impusă şi una primită de bună voie, nu putea înţelege atitudinea evreilor convertiţi şi-i prorecli cu numele de „MARRANOS", adecă blestemaţi, afurisiţi. Maranii ERAU AŞA DAR ACEI EVREI CREŞTINAŢI CARI CONTINUAU SA RAMANA EVREI ŞI RESPECTAU IN ASCUNS DATINELE ŞI PRESCRIPŢIILE IUDAISMULUI".

„PENTRU BISERICA INSA, EXISTENŢA MARANILOR CONSTITUIA O PROBLEMA DESTUL DE GRAVA, FIINDCA EA NU PUTEA ADMITE IN NICI UN CAZ ERETICI. EA ERA NELINIŞTITA DE FAPTUL CA CU TOATE „MIJLOACELE INTREBUINTATE NOUII PROZELIŢI NU ERAU DE CAT CREŞTINI APARENŢI, ADECA EVREI ŞI INTR'INSELE O LUPTA APRIGA ŞI PERSEVERENTA PENTRU EXTERMINAREA NECREDINCIOŞILOR".

Toate acestea le spune autorul Jacques Pineles, jidan din România. Dar el nu le ia din capul lui, ci după cum o mărtureşte în *bibliografie*, a consultat şi a studiat peste 120 autori, cari s'au ocupat cu istoria evreilor, în marea lor majoritate jidani din Europa, cum ar fi: Graetz, Dubnov, Benzinger, Buber, etc. Se recunoaşte şi se dovedeşte că jidanii trec la creştinism în masse, din tactică, dar în realitate rămân tot jidani.

(Continuare în pagina II-a)

SPORT

Să ne spună Kalman Konrad...

Acum, când s'au întors vitejii feroviari din turneul lor despre care s'a scris, dar mai ales, s'a spus atâta, şi după ce vedetele turneului şi-au îndeplinit toate îndatoririle lor de vedete prin interview-uri la gazete, să ne fie şi nouă permise câteva întrebări de cameni neamurıţi, nouă cari dela începutul începuturilor am fost duşmanii făţişi ai rosturilor jidanului unguresc KALMAN KONRAD la C. F. R.

Să restabilim întâi lucrurile.

După scurta dar îndelung întristătoarea domnie a fanteiui ALFRED FULGA, urmează, se ştie, o lungă perioadă de frământare în tabara c ubului sportiv C. F. R.; nu se mai ştia cine este preşedinte, nici cine mai reprezintă legal clubul. Gazetele interesate aruncau pe piaţa sportivă fel de fel de svonuri în legătura cu viitoarea conducere a secţiei de foot-ball, anunţând că va fi ales preşedinte ba un mare fabricant de fier, ba unul de conserve, ba unul de mobile cunoscute, până când s'a ajuns la situaţia de a se cere serviciile unui mare antreprenor de tulumbe janice.

Se discutase atât de mult „chestiunea C. F. R.“, cazul KONRAD“ sau „scandalul BAUER“, încât ne plictisisem şi noi cari scriam zilnic, şi publicul silit să mistue cotidian acest scandal într'adevăr icomestibil.

In mod natural se lăsase o tăcere cuviincioasă — ca la orice înmormântare — asupra matrapaslâcurilor unor haidamaci cari duseseră la desfiinţare un club ce trebuia să se menţină — cu orice preţ — românesc şi pe prima linie a interesului public.

Până când, într'o zi, cenuşa mortului ferovıar iese din urna tihnită şi se reincarnează sub chipul semit al lui KALMAN KONRAD, purtând numele de F. C. Rapid, *ca orice pastişă vieneză cu accentuate rezonanţe palestino-budapestane. Noul făt semăna puţintel cu* Bauer *şi împrumutase şi câţiva dintre pistruii d-lui* Alfred Fulga. *Vedeţi? Cuvintele biblice „pieirea ta prin tine Israile“ trebuiau să se îndeplinească tocmai aici.*

F. C. RAPID A JUCAT TONTOROIU PRIN ORIENT

Ca orice avorton jigărit şi bolnav, F. C. Rapid a scâncit şi s'a sbătut dela început. Intristaţii lui părinţi, ca să-i mai repare puţintel din nrăţimea cu care-l lăsase Dumnezeu, au început să-l sulemenească, să-l înzestreze, îmbătând publicul cu apă rece: ba că o să facă isprăvi prin Europa Centrală, ba că o să bea din nu ştiu ce cupă, ba că o să benchetuiască în nu ştiu ce lună de vară după o lungă călătorie prin ţară în bocanci şi în ismene. Făt-Frumos, nu altceva! Şi ca să ne convingă definitiv, au pus mortul pe picioare, l-au proptit bine pe de lături, l-au suit pe un vapor şi l-au pus să joace tontoroiul prin Orient. Dar lumea de pe acolo se ferea de el — de F. C. Rapid — ca de un ciumat.

Şi pe unde treceau pistruiatele moaşte, ningea, ploua, tuna, râurile secau, mările se retrăgeau, se năşteau viţei cu vorbă omenească, feţi cu cap de broască, iar cerul, cu linii de sânge, prevestea a rău.

Până în cele din urmă, rapidiştii, lăpădându-şi haina şi luând-o pe cea veche, au reuşit să joace câteva matchuri, sub numele de C. F. R.

Pruncul muribund s'a întors acum în ţară, obosit şi cu trei din cele patru picioare în groapă. Fiindcă acest nevinovat copil, n'are tutori, vom sta puţintel de vorbă cu tatăl denaturat, cu jidanul-unguresc şi bellakunist KALMAN KONRAD. Şi-i cerem să ne şi răspundă, fireşte prin interpret.

CATEVA INTREBARI

Iată ce-l întrebăm pe K. K.

1. Este adevărat că F. C. Rapid *a jucat în Orient sub numele de C. F. R.?*

2. Este adevărat că turneul nu a avut, la început, aprobarea O. E. T. R.?

3. Este adevărat că la matchurile dela Tel-Aviv şi dela Beiruth n'a asistat nici un delegat al F. R. F. A.?

4. Este adevărat că d. Paul Costescu, *delegatul F. R. F. A., a primit această delegaţie mult mai târziu, neasistând decât la matchul dela Istambul?*

5. In ce limbă s'a înţeles Konrad cu oamenii din Orient?

6. Este adevărat că F. C. Rapid a jucat cu o echipă care-i impusese un scor anumit prin contractul de angajare?

7. Ce serviciu a adus sportului nostru şi bunului nostru renume ultimul turneu al F. C. Rapidului?

8. Dece Beilis *şi* Berariu *au înjurat pe* Konrad *acum o săptămână, iar acum îl laudă?*

Să ne răspundă Kalman Konrad.

Noi vom aştepta câteva zile, şi dacă nu vom primi nici un răspuns, vom lămuri noi publicul asupra multor lucruri noi pe care trebuie să le ştie neapărat.

Virgil Popescu

Pleacă şi Doculescu

Un alt reprezentant al nostru în sportul cu mănuşi va încerca să cucerească glorie şi dolari în ţara Unchiului Sam.

MIELU DOCULESCU pleacă în curând în America unde va întâlni pe Paulie Walker, Johnny Indrisano şi Billy Townsend, urmând ca în caz de rezultate frumoase să fie opus campionului lumii la categoria semi-mijlocie, celebrul Barney Ross.

Urăm excelentului nostru ambasador sportiv să culeagă în America cele mai răsunătoare succese, pentru el şi pentru ţara lui.

ZI DE ZI

— VASILE ŞERBANESCU, excelentul nostru semi-greu şi „naşul“ lui Spacow, a entuziasmat la Bruxel publicul belgian prin boxul său clar, forte, inteligent şi curajos. Adversarul său Simousin a fost surclasat net de Şerbănescu iar în faţa deciziei nedrepte de match nul publicul a protestat cu vehemenţă ovaţionându-l pe simpaticul nostru Vasile.

— GALA DE BOX care se va disputa Joi la Roxy şi în cadrul căreia ilustrul necunoscut Gabrowsky îl va întâlni pe cunoscutul scandalagiu şi bătăuş Spacow (fost pe vremuri boxeur) mai cuprinde şi câteva matchuri cari se anunţă interesante. Vasile Stoian—Gh. Samson, Lucian Popescu—Aurel Climan, Nicolae Stamate—Ion Gorun, *iată 3 întâlniri cari ar putea furniza dispute atrăgătoare.*

Dacă s'ar suprima matchul „vedetă“ reuniunea s'ar mai putea numi reuniune.

— LA 1 FEBRUARIE se deschid la Salzburg (Austria) concursurile anuale academice universitare de iarnă la care şi-au anunţat participarea următoarele ţări: Germania, Finlanda, Franţa, Italia, Iugoslavia, Letonia, Lituania, Polonia, Elveţia, Cehoslovacia, Ungaria şi Austria.

Italia aruncă în luptă lotul cel mai numeros de participanţi: 55 concurenţi.

O jertfă prea mare pentru afirmarea unui simbol

(Urmare din pagina I-a)

şi cari jertfindu-se pentru această ţară ar fi revărsat binefacerile jertfei lor asupra României, asupra patriei lor şi a noastră.

Avem oare prea multe valori în sensul perfecţiunii pe care o reprezenta Ionel Moţa şi Vasile Marin? Adică valori şi intelectuale şi de caracter şi de energie? Din nefericire nu. Şi atunci nu e mult mai bine să ni le păstrăm nouă pentru marea bătălie a românismului decât să le risipim în afirmări de simboluri mărețe dar atât de puţin folositoare ca rezultat practic?

Eu unul regret atât de adânc moartea acestor doi eroi ai românismului încât mi se pare o mare greşală faptul că nu s'a putut să fie opriţi în îndemnul lor personal de a pleca la moarte sigură. Viteji cari să moară eroic la Majadahonda se găseau cu miile printre legionari, dar conducători ca aceia ce au pierit, cu greu vor mai afla legionarii.

Petru Bănescu

In Ardeal, să trecem prin mijlocul şoselei!

(Urmare din pagina I-a)

meam scrisoarea lui Chivăran, confratele „Curentul“ publica statistica publicaţiilor româneşti din Ardeal. O statistică alcătuită DE UN UNGUR şi care punea în lumină oarba şi stupida noastră magnanimie de Stat.

Trebuie să ne lepădăm odată toate aceste calităţi care dintr'un anumit punct de vedere sunt defecte. Mai multă mândrie, mai multă autoritate de Stat, trebuie să strângem mai tare şurupul şi, la rigoare, să punem mâna pe biciu! Dintre elementele minoritare, nu trebuie să creem martiri, dar nici să ne lăsăm târâţi în picioare, aici IN PAMANTUL ŞI PE OASELE PARINŢILOR NOŞTRI! Să ne ferească Dumnezeu de un nou războiu la graniţele cu Ungaria. Mongolii aceştia şi tărtanii, amin zic d-voastră, — vor fi mai feroci decât bulgarii şi decât cele mai primitive popoare.

Dar cu cine să fii mândru în Ardeal şi cu cine să treci prin mijlocul şoselii? Cu primari politicieni, cu jandarmi şi... etc., etc., cu notari, etc. etc. — şi cu d. învăţător Chivăran care scrie, cum văzurăţi, însuşi cuvântul „ROMANIA“, cu literă mică!! (romănia).

Dragă Chivăran, şi România-Mică, cea dinainte de războiu, se scria tot cu literă mare!

N. Crevedia

Cu secţiunea „Poruncii“ de turism şi voiaj de Sf. Sărbători prin Italia

— IV. — Impresii de călătorie —

Dela Milano, drumul nostru se îndreaptă spre vechiul port al mării ligurice ce a jucat un atât de însemnat rol în navigaţia maritimă a Italiei: Genova. Intâmplarea a făcut ca în momentul sosirii excursioniştilor noştri în acest oraş, să fie ancorate în port uriaşele vapoare de pasageri, cele mai mari dealtfel ale flotei maritime italiene „Rex“ şi „Conte di Savoia“ pe care spre mulţumirea noastră a tuturor le-am vizitat în deaproape.

De reţinut în acest mare oraş sunt: Catedrala S. Lorenzo, cimitirul „Staglieno“ se spune cel mai mare cimitir al Italiei cu cele mai valoroase opere de sculptură din marmoră de Carara, şi casa în care s'a născut Columb, care după cum se ştie a fost de origină genoveză.

O splendidă excursiune de aproape 2 ore cu autocarul spre „Righi“, un vârf de munte în chiar vecinătatea oraşului, la o altitudine de cca. 600 m. deasupra nivelului mării, a dat fericita ocaziune excursioniştilor noştri de a admira întreaga panoramă a portului într'o zi luminoasă cu soare. Sunt dintre puţinele privelişti pe cari un turist convins, după ce le-a străbătut cu privirea îşi promite că nu le va uita niciodată.

In aceiaşi zi de 27 Decembrie, deci a treia zi de Crăciun, ne îndreptăm imediat după amiază spre capitala imperiului italian, oraşul atât de cunoscut şi comentat în istoria latinităţii şi spre care, după cum sună cunoscutul proverb merg toate drumurile: VECHEA ROMA.

Pentru vizitarea acestui oraş avem un program vast, mai lung ca deobicei, în vederea vizitării nenumăratelor muzee şi monumente ce amintesc vizitatorului de gloria imperiului roman.

In prima dimineaţă întreprindem în cadrul programului o plimbare de orientare prin oraş cu autocarul, având ca ţintă principală vizitarea ruinelor vechi romane. Programul nostru este în continuare în zilele următoare în care am vizitat muzeul Vaticanului de o importanţă capitală în ceiace priveşte colecţiile de pictură, cari sunt mai bogate, după afirmaţiile unora, chiar decât celebra colecţie a Luvrului din Paris. In acest important şi vast muzeu am vizitat deasemenea galeria gobelinurilor, galeria sculptorilor şi apartamentele familiei Borgia.

Deasemenea autocarul ne conduce spre marile biserici romane S. Pietro in Vincoli, unde am vizitat celebra statuie a lui Moise de Michel Angelo, S. Maria Magiore şi însfârşit cea mai mare biserică din lume Sfântul Petru cu celebra sa cupolă.

Mai apoi catacombele S. Sebastian, capela „Quo vadis, Domine“ etc. Programul nostru în acest oraş se termină cu vizitarea de complezenţă făcută de excursioniştii noştri, Academiei române înfiinţată acum câţiva ani sub auspiciile d-lui Iorga şi regretatului profesor Pârvan.

Este locul aci să mulţumim câtorva tinere talente româneşti ce ne-au condus cu o deosebită amabilitate în interiorul Academiei dând întregului grup de excursionişti explicaţiile de rigoare. Am vizitat în interiorul Academiei atelierele de lucru ale pictorului Nicolae Stoica şi sculptorului Grossu etc. D-nii Caragaţ şi Condurache ne-au informat asupra bunului renume de care se bucură Academia română în cercurile de specialitate romane.

(Va urma).

Gh. Ţopa

Români! A apărut

Stăpînul

roman de Ovid-Densuşianu-fiul

La toate librăriile

Români Creştini!

In str. Teleorma n Nr. 7, prin Ferentari, se află femeia Burian Veronica, fiind bolnavă de tuberculoză văduvă şi cu doi copii. Roagă inimile miloase să o ajute cu cât îi lasă inima.

Mişcarea literară şi artistică

Preocupările sociale ale Bisericii catolice

Astăzi când falimentul tuturor teoriilor şi închegărilor sociale născute din spiritul mamonist, materialist şi discrvant al iudaismului este evident pentru toată lumea, încep a redeveni de o arzătoare actualitate aplicările practice, preocupările sociale şi economice ale Bisericii, în spiritul doctrinei creştine.

Trebue să constatăm cu regret, că deşi mai crud încercată de intrigăria şi de agresivitatea satanică a francmasoneriei şi a bolşevismului, Biserica noastră ortodoxă n'a găsit încă în imensele sale resurse de duh şi de viaţă, posibilităţile practice de a reacţiona. Preoţii noştri îşi limitează în general activitatea la îndeplinirea strictă a obligativităţilor rituale ale cultului şi atât. Şi aceasta constitue o gravă scădere, întru cât s'a văzut că dacă muncitorul nu este educat, întărit spiritualiceşte, organizat şi apărat de către reprezentanţii lui Hristos, el intră cu siguranţă pe mâinile creaturilor coroiate şi perciunate ale Diavolului talmudic. Cari după ce îl vor alcooliza şi-l vor îndobitoci cu teorii marxiste şi bolşevice, îl vor utiliza ca pe un explosiv social împotriva naţiunii şi împotriva statului cari n'au avut prevederea de a se apăra la vreme.

Nu tot aceleaşi reflexii se pot face şi când e vorba de Biserica romano-catolică ale cărei preocupări şi ale cărei realizări sociale sunt foarte puţin cunoscute la noi în ţară. Scriind aceste rânduri, am în faţa mea o foarte interesantă traducere a CODULUI SOCIAL, un fel de schiţă a unei sinteze sociale catolice. Codul acesta a fost tipărit la origină din îngrijirea UNIUNII INTERNAŢIONALE DE STUDII SOCIALE DIN MALINES (Franţa, şi a fost foarte corect tradus şi comentat în româneşte, de către d-nii GH. P. GHEORGHIU şi FILIP LUZIS.

Cărticica aceasta constitue o dovadă că în sânul Bisericii catolice preocupările de ordin social sunt foarte vii. Şi desigur, după cum e şi normal rezultatele concrete la cari ajung ierarhii ei sunt cu desăvârşire opuse doctrinelor negative, socialiste şi marxiste. De exemplu, neo-mesianiştii jidani materialişti, social-democraţi sau bolşevici, preconizează o societate mecanizată, raţionalizată la maximum, în care nu mai pot subsista de cât trei elemente de bază: o minoritate diriguitoare, izraelită, posesoarea de fapt a întregului aparat de Stat şi a tuturor bunurilor existente pe teritoriul supus arbitrariului său; un corp auxiliar mixt, alcătuit din goimi, din jidani ca supraveghetori, din terorişti şi din călăi, menit să asigure „ordinea“ şi anormala funcţionare a acestui simulacru de societate; şi, în sfârşit, o massă informă de proletari lipsiţi de orice drept, de orice demnitate, de orice iniţiativă, ca şi de orice rudiment de proprietate. După cum vedeţi, un fel de caricatură a iadului, care depăşeşte însă în absurd şi în prilejuri de chin şi de suferinţă tot ce-au putut imagina scriitorii şi vizionarii creştini în optsprezece veacuri de viaţă istorică.

In opoziţie cu aceştia, ierarhii creştini grupaţi în UNIUNEA DE LA MALINES, s'au străduit să codifice, în acord cu directivele pontificale, norme de conducere pentru o societate organică, istorică, întemeiată pe cultul personalităţii umane libere şi demne, pe cultul justiţiei, pe recunoaşterea rostului funcţional al tuturor categoriilor sociale predestinate unei armonii fireşti şi pe respectul proprietăţii. Iar în ceea ce priveşte rezolvarea problemei sociale actuale, adică a conflictului dintre muncitori şi patroni, au fost adoptate următoarele trei norme fundamentale:

a) *trecerea de la faza sindicalistă la faza corporatismului economic;*

b) *desproletarizarea muncitorilor şi favorizarea accesului lor la proprietate;*

c) *transformarea salariatului cel puţin în parte în asociat.*

Spaţiul restrâns de care dispunem nu ne îngădue să stăruim în chip mai amplu asupra felului cum priveşte această interesantă şcoală socială creştină viaţa familiară, viaţa cetăţenească, societatea profesională, viaţa economică, asociaţiile particulare, viaţa internaţională şi normele lor concrete de organizare şi de armonizare reciprocă. Tot ce putem face, e să recomandăm tuturor naţionaliştilor militanţi ca să examineze cu atenţie acest *cod social* creştin, care prezintă printre altele particularitatea cu adevărat revoluţionară, de a îngrădi în anumite norme morale stricte viaţa socială şi economică şi de-a nu o mai lăsa la discreţia bancherilor piraţi, a maniacilor şi a speculanţilor, fie ei jidani sau creştini apostaţi.

Nicolae Bogdan

Nuvelistul Richard Wagner

In foarte dese cazuri firile înzestrate de către natură cu un anumit talent şi-au dovedit afinităţi şi în alte domenii. Numărul oamenilor de litere cari s'a manifestat cu succes în politică, este foarte mare, dar foarte puţini, ştiu, spre exemplu că Goethe a fost un excelent desenator şi este chiar fondatorul sistemului morfologic în ştiinţele naturale, după cum puţini cunosc activitatea literară a muzicantului *Richard Wagner*. Despre această activitate ignorată de opinia publicului, chiar de către iubitorii muzicei wagnierene, ne dă oarecari referinţe profesorul german Schmied Lindau.

Maestrul din Bayreuth în tinereţe a scris *„Un sfârşit la Paris“* izvorâtă din admiraţia sa pentru Beethoven. Ea tinde a fi o încondiere reală a evenimentelor trăite de Wagner la Paris. Pornită din a scris *„Un sfârşit la Paris“* nuvelă latează însă fidel plimbările spirituale prin cari a trecut Wagner. Pornit la Paris plin de speranţe şi optimism, suferă o puternică decepţie, înfrânt de josnicia umană, care se ascundea după masca mincinoasă a strălucitoarei vieţi. Aici la Paris în anul 1840 se întâmplă ca Wagner să descopere crezul său german. *„Cred în Dumnezeu, Mozart şi Beethoven“*, este noua sa mărturie.

La Paris a mai scris câteva lucrări din care se evidenţiază *„Seara la Paris“*, constituind sâmburele activităţii sale dramatice de mai târziu, între *„Rienzi“* şi *„Olandezul sburător“*, fiind totodată şi germenul activităţii sale de critică beletristică.

Creştinarea jidanilor ori iudaizarea creştinilor?

(Urmare din pag. 1-a)

Incă o dovadă:

Ludvic al XII voind să scape Franţa de pacostea jidovească, a decretat expulzarea lor în 1489. Indată rabinul Chamorre, din Jussion d'Arles (un fel de Buhuşi din România) a scris rabinului din Constantinopol, socotit prinţ al jidanilor, întrebându-l ce să facă. Acesta l-a răspuns la 21 Dec. 1489:

„Iubiţi fraţi întru Moise, ziceţi că regele Franţei vrea să fiţi creştini? Făceţi-vă, pentrucă altfel n'aveţi ce face, dar păstraţi întotdeauna legea lui Moise în sufletul vostru“.

Cu timpul descendenţii jidanilor botezaţi, crescuţi însă tot în spiritul şi religia jidovească, au devenit nenorocirea Spaniei de astăzi. Cele mai însemnate posturi de conducere au fost ocupate de *marani*; bogăţiile deţinute de *marani*; comerţul în mâna *maranilor*; presa în mâna lor; şcolile conduse de ei, ba chiar şi foarte mulţi preoţi şi episcopi proveniţi din *marani*. Toate mişcările din Spania, în toate timpurile au fost puse la cale şi susţinute de marani. Detronarea regelui Alfons al XIII şi proclamarea republicii e opera maranilor. In prima săptămână după republică au trecut la mosaism 3000 marani. Câţi vor fi trecut de atunci încoace nu se ştie. Toţi conducătorii de azi ai Spaniei guvernamentale sunt marani, cu *Pasionaria* şi cu *preşedintele* lor în frunte.

Iată ce înseamnează trecerea jidanilor la creştinism. Acelaş lucru îl urmăresc şi în România. Ei observă cum curentul naţionalist este în plină desvoltare şi nu e departe timpul când va fi stăpân deplin pe soarta poporului român. Işi dau seama că vor fi înlăturaţi dela tot ceea ce le dă azi bogăţie, putere şi trai îmbelşugat. Vor să se pună de pe acum la adăpost, vor să devină *„marani“*, adică după cum spune Jacques Pineles, *jidani creştinaţi, cari continuă să rămână jidani şi să respecte, în ascuns, datinele şi prescripţiile iudaismului.*

Acei în mâna cărora stă a permite sau a nu permite creştinarea jidanilor să ia aminte experienţa tristă a Spaniei, mărturisită chiar de istoricii jidani Să ia toate măsurile ca România să nu se umple de marani, căci ne aşteaptă soarta Spaniei.

Luca Brândză

Aspecte, Insigne, Comentarii

Anton Holban

— tânărul autor al „Ioanei“, a luat drumul veciniciei.

Fiinţa lui şubredă a plecat dintre noi pe furiş aproape, aşa cum de obiceiu se strecurase şi în viaţă.

A rămas n urmă-i amintirea unui om de rară discreţie şi cărţile-i de adâncă analiză psihologică.

Ziarul „Românizarea“

A apărut numărul nou al ziarului naţionalist „Românizarea“, de sub direcţia d-lui Al. Bertea, cu următorul cuprins:

„Cine vrea neapărat războiul“ o admirabilă argumentare de d. dr. Ilie Rădulescu. *Portretul aprigului naţionalist Gheorghe Cuza de d.* Petru Bănescu. *„Formarea Omului Intreg“, documentări moralo-filosofico-naţionaliste de* I. P. S. S. Vartolomeu al Râmnicului Noului Severin. *„Geniul politic al poporului“, constatări şi analize interesante, de* av. Vasile Cotigă. *„Naţionalismul sub aspectul mondial“* de Marin Radu Voinea. *„Creştinarea celor 200“, drastică şarjă, de* av. Aurel Creţu. *„Adevăratul naţionalism constructiv“, o pildă de vrednicie ţărănească de* C. Nicolau Stroeşti. *„Un triumf românesc“, Cazul Marton Hertz de* T. Munteanu. „Misiunea criticei literare“ *de* C. Pârlea. *Apoi: Rubrica satului; Muzeul limbei române din Cluj, Aripa dreaptă a celor de stânga, Liberalismul absorbant, Venim, Venim, Venim, o sarcastică analiză a actualităţilor, Cronică politică, literară, plastică, etc., etc., completează acest interesant număr al confratelui mai mic „Românizarea“.*

„Oameni şi idei“

— se numeşte cartea de curând apărută a d-lui N. Mihăescu, leatul cronicar literar al „Viitorului“.

Volumul cuprinde o serie de obiective recensii publicate în paginile ziarului şi arată în autor un cinstit slujitor al culturii şi scrisului românesc.

D. Francisc A. Boian

— corespondentul nostru pentru America, a vorbit de curând în oraşul Bridgeport despre: „NAŢIONALISMUL IN ROMANIA“.

A luat parte întreaga colonie română a oraşului.

La sfârşitul conferinţei s'a semnat un proces verbal prin care colonia română se angajează să susţină ideia: România a Românilor.

D. Francisc A. Boian, *invitat să continuie acţiunea sa de lămurire asupra noilor orientări româneşti, va conferenţia în curând despre: „SPIRITUL ROMANESC ACTUAL“.*

Ziua de 24 Ianuarie

— pentru prima oară în viaţa americană, va fi sărbătorită cu deosebită solemnitate la New-York.

Dimineaţa se va oficia la biserica română serviciul divin, iar seara la ora 7 vor vorbi la radio d-nii *Francisc A. Boian*, despre însemnătatea zilei şi *P. Talabac*, în dialectul macedonean, despre *Alexandru Ion Cuza*.

D. *Fr. A. Boian* va declama şi o poezie ocazională, *JALEA ROMANIEI*, de *M. Savel* poet român-american.

„Tineretul învăţătoresc“

se numeşte gazeta pe care d. *George Beuran* o face să apară în *Lipova-Banat*.

Cu n-rul ultim, 139, gazeta păşeşte în anul al cincilea de luptă pentru afirmare românească la graniţa de Vest a ţării.

†

Cu durerea ce nu are cuvinte, Marianna şi Căpitan Gh. Anastasescu, Ştefan H. Anastasescu, licenţiat în drept, Magistrat Nicolae A. Dragoş şi D-na, fii şi nurori, Paraschiva A. Albu soră, Constantin, Mihail şi Petre S. Mihăescu nepoţi, Ileana, Rodica şi Corina Mihăescu strănepoate, precum şi familiile Maria A. Dragoş, Petre N. Ioanin şi Marianna V. Vlad, aduc la cunoştinţă încetarea din viaţă a în veci neuitatei şi prea bunei lor

Elena Hagi Anastasescu

decedată în ziua de 18 Ianuarie 1937, după o lungă şi grea suferinţă.

Slujba creştinească şi înhumarea va avea loc Miercuri 20 Ianuarie, orele 3 precis la cimitirul Bellu-Şerban Vodă, în capela căruia se află depus corpul neînsufleţit.

Fie-i ţărâna uşoară.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: M-me Buterfly.
TEATRUL NAŢIONAL: Stele călătoare.
TEATRUL REGINA MARIA: De ziua nevesti-mi.
TEATRUL COMEDIA: Poveste de iubire.
TEATRUL MODERN: 9000 franci recompensă.
TEATRUL VESEL: Călugărul din vechiul schit.
TEATRUL LIGII CULTURALE: Şi ei au dreptul la viaţă.
TEATRUL ALHAMBRA: Marea ducesă de Alhambra.
TEATRUL EFORIA VOX: Vox populi, Vox Tănase.
TEATRUL MAJESTIC: Misterele din Majestic.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CREŞTINI

CAPITOL: Boccaccio. Jurnal Eclaire.
ARO: Jenny cu Francoise Rosay, jurnal şi completare.
ROXY: Boccaccio.
FEMINA „Port Arthur“ cu Danielle Darieux şi complectare.
A.R.P.A.: Am ucis! cu Peter Lorre. Pe scenă „Ora Veselă“ cu Stroe şi Vasilache.
FORUM: Maria Stuart şi Biletul de 1.000.
MANON: Săraca fetiţă bogată şi Nicole.
OMNIA: Maria Stuart şi revistă.
TRIANON: Regina valsului cu Martha Eggerth.
FRANKLIN: Bosambo şi Shanghai.
CITY: Căpitanul Blood şi Hotel Savoy.
DARLY: Oraşul păcatelor şi Norocul meu eşti tu.
MARCONI: Magnolia şi revistă.
MODEL: Răzbunarea lui Tarzan şi Casa strigoilor.
BARCELONA: Bestia din Londra şi Vârsta primejdioasă.
CENTRAL: La Bandera şi Bestia din Shanghai.
COTROCENI: Tinereţea unei regine şi Insula plutitoare.
DIANA: Luptătorii din Texas şi Secretul celor 13 mascaţi.
DICHIU: Flacăra vieţei şi Tăsică şi Năstăsică.
MILANO (Călăraşi 153): Romanul unei minore şi Gondola cu himere.
ILEANA (Avrig 1): Escadrila de noapte şi Căraca fetiţă bogată.
ORFEU: Nu sunt vinovat, Soţie contra secretară şi complectare.
TRIUMF: Infamia şi Raza roşie.
VOLGA (La Roata lumii, Dorobanţi): Taros Bulba şi Controlorul.
DORY: Bucle de aur, Ultimul sbor şi trupa de reviste.
LIZEANU: Ultimele zile ale oraşului Pompei şi Fiul Rusiei.
UNIC: Macul roşu şi Raiul pe pământ.
FLORIDA (B-dul Ferdinand 118): Macul roşu şi Beyond Bergali.
PACHE: Katerina şi La capătul lumii.

Radio

MARŢI, 19 IANUARIE 1937

6.30. Deschiderea emisiunii. Gimnastică ritmică. Radio jurnal. Concert de dimineaţă (discuri). Valsuri din operele „După divorţ“ de Leo Fall (O). Sfaturi gospodăreşti şi medicale.
7.30. Inchiderea emisiunii.
13. Ora. Culturale, Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz. Orchestra Sandu Marcu.
14.10. Radio jurnal. Ora. Mersul vremii. Bursa. Ştiri interne şi externe.
15.00. Ultimele ştiri. Bursa cerealelor.
18.00. Lectură de B. Iordan.
18.15. Concert de muzică variată (discuri).
19.20. Ora. Mersul vremii. Actualităţi.
19.10. Muzică distractivă (disc).
20.55. George Ştefanovici (canto).
21.10. Grija Echipelor Studenţeşti de viaţa agricolă a satelor de prof. N. Cornăţeanu.
21.30. Concert simfonic al orchestrei Radio, dirij. de Jean Bobescu (Cluj).
22.10. Radio jurnal. Sport.
22.45. Continuarea concertului.
23.20. Muzică distractivă (disc).
23,45. Jurnal pentru străinătate în limba franceză şi germană.
23.55. Ultimele ştiri.

MIERCURI 20 IANUARIE 1937

6.30. Deschiderea emisiunii: Gimnastică ritmică; Radio jurnal; Concert de dimineaţă (discuri); Sfaturi gospodăreşti şi medicale.
7.30. Inchiderea emisiunii.
13.00. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz, muzică variată (discuri).
14.10. Radio jurnal. Ora. Mersul vremii, Bursa. Ştiri interne şi externe.
14.30. Muzică distractivă (disc.).
15.00. Ultimele ştiri. Bursa cerealelor.
18.00. Muzică de carnaval (disc.).
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualităţi.
19.10. Concert de după amiază. Orchestra Radio, dirij. de Th. Rogalski.
20.00. Barbu Delavrancea, de prof. Ion Petrovici.
20.20. Continuarea concertului.
21.05. Tuberculoza bătrânilor de dr. Marius Nasta.
21.30. Compoziţii româneşti pentru pian şi vioară: I. D-na Grete Miletineanu, pian şi II. Sandu Albu, vioară.
22.30. Radio jurnal. Sport.
22.45. Concert nocturn al orchestrei de Salon Radio, dirij. de D. Teodoru.
23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză şi germană.
23.55. Ultimeel ştiri.

Comemorarea în cadrul A. A. R. C.

a celor doi eroi, avocații Ion I. Moța și Vasile Marin

Era în anul 1922. Când flacăra patriarhului A. C. Cuza trecea în mâna viguroasă a unor frumoase chipuri de cavaleri, apărători și făuritori de destine.

Vremea când noi, tineri liceeni luam parte la mari manifestații de noapte, alături de frații mai mari studenți. Fierbea în noi sângele dogoritor al rasei. Ciocoteа de atunci grija predestinării noastre. Puțini, cari anunțau însă pe cei mulți de mâine.

Numele conducătorilor de atunci ai studențimii era pe buzele tuturor. Privirile îi căutau, îi admirau și inimele noastre de mult îi trecuseră în legendă. Printre bronzurile cari creșteau în sufete amintiri de poveste era sus de tot figura lui ION MOȚA.

Când după suferințe eroice, după închisori grele, loviți în demnitate de inconștienți guvernanți, doliul se lasă în mijlocul mișcarii naționale, tot ION MOȚA este primul alături de Căpitan, pentruca împreună să caute a croi drum de viață nouă, românească și creștinească. Mai târziu numai, se va vedea ce a însemnat pentru mișcarea legionară acest suflet curat, acest voievoz care nu poate fi comparat fără a face să strălucească o dată mai mult splendoarea lui neîntrecută.

„Exaltare romantică" o numește un valoros gazetar. Eu însă nu o pot chema decât nesfârșită iubire de Dumnezeu și de țară.

Al doilea coleg dispărut: Vasile Marin. Ne cunoșteam mai de mult. Și drumurile noastre se întâlneau adesea. Comandant al taberii de muncă dela Hotare, aici în Ilfov, unde făurea maidăr de cărămizi sortite unei Sfinte Biserici, Vasile Marin îmi spunea cu ochii duși în depărtări, că fiecare bucată de cărămidă înseamnă o biruință.

Pornit cu aceleași doruri — deși pe cărări ca aspect, deosebite — îl vedeam pe Vasile Marin între Hotare și Budești, pe jos, în căruță, pe frig și în ploaie. Când cărămizile lui dela Hotare nu-i dădeau răgaz, mă ruga să-i apăr eu interesele legionarilor la judecătoria Budești, pentrucă știa el bine că nu culoarea unei cămăși îmi va împiedica admirația pentru oameni mai bine decât mine ziditi și devotamentul pentru aceiaș luptă comună.

Nu mi-am închipuit nici eu, după cum nu și-au închipuit nici alții de sigur, că tânărul acela apropiat, cu privirea caldă și senină, privire ce ți-l îndruma spre suflet prieten de cum îl cunoșteai, peste câteva luni de zile se va desprinde pentru totdeauna de noi, într'o țară depărtată, unde frații se judecau cu frații înstrăinați de Cruce și pământ.

Camarazi cari ați plecat dintre noi, trecând dincolo de mormânt! Voi cari ați urât atât vorbele, ertați această cutezanță a noastră, pentrucă trebue să spunem: Ne-am adunat astăzi nu ca să vă plângem ci ca să luăm dela jertfa voastră ertarea și pocăința noastră. Aduceți-vă aminte de cuvintele lui Ion Moța la o adunare a A.A.R.C. înainte de cucerirea baroului naționalist: „Suntem siguri de victorie dar nu uitați că lupta abia de atunci începe. Să nu socotiți că odată ce alegerile vor desemna Consiliul, munca dv. s'a terminat, fără a fi răspunzători în fața istoriei și a noastră".

Servitori ai Arhanghelului Mihail care ceruse țării cei mai buni copii, pentru ca „spre inimele cele necurate cari vin intru prea curata casă a lui Dumnezeu, fără milă să întindă sabia sa", ei și-au ținut jurământul. Astfel au pierit legionarii pentrucă pe frontispiciul începuturilor celor fără de sfârșit ale existenții lor stă scris:

„Din zei de-am fi coborîtori;
C'o moarte toți suntem datori.
Tot una e dac'ai muri
Făcău sau moș îngârbovit.
Dar nu-i tot una Leu să mori
Ori câine înlănțuit".

I. D. BOROIANU

Palatul justiției încă dela ora 16 era neîncăpător. In fața tablei care amintește de eroii morți pentru patrie, părintele Edineți și Duminecă Ionescu fac slujbă de pomenire pentru primirea în lumea celor drepți a celor ce au trecut dincolo de istoria unei țări.

După aceia părintele EDINEȚI ține o impresionantă cuvântare:

Așa de mult a iubit D-zeu lumea încât a trimis pe Fiul Său să-și verse sângele pentru păcatele ei. Așa de mult au iubit țara Ion Moța și Vasile Marin încât s'au dus din propriu îndemn pe meleaguri străine, știind că lupta se dă acolo pentru apărarea aceleași idei creștine și naționale. In vremea noastră aceste fapte par bizare, nebune chiar. Dar nebunia aceasta place lui Dumnezeu și nu mai este nevoe să placă oamenilor. Spunea Moța: *Ce frumos este căpitane să-ți dai sângele pentru Iisus, ori unde este nevoie a fi aparat!...* Ei au știut că jertfa lor va fi un îndemn spre isbândă. Se cuvine numele lor să fie săpat pe această placă a eroilor care se află înaintea noastră.

A. A. R. C. aduce omagiu cuvenit memoriei acestor eroi dispăruți. Două figuri reprezentative a virtuților strămoșești cari au deschis omenirii drumuri. Cartea sfântă spune că să iubești pe aproapele ca pe tine însuți. Ei au iubit mai mult pe aproapele decât pe ei. Ion Moța și Vasile Marin au murit pentru solidaritatea latină și pentru Cruce, așa cum a mai făcut-o pe vremuri în Franța Gh. și N. Bibescu, așa cum în 1918 Văcăreanu și Paul Moruzi, au crezut că frontul de vest este o prelungire a frontului nostru, ducându-se acolo unde interesele erau comune.

Cei strâmți vor spune că jertfa lor era utilă aici în țară. Este o socoteală măruntă. Cauza Spaniei e comună cu a noastră.

Moța era un vorbitor distins, dar nu numai atât, era un gânditor. N'am să uit la o întrunire a noastră când a terminat cu următoarele cuvinte cari au sunat în sală ca un ordin: Infrângere nu poate exista. Cine abdică, abdică dela cele mai sfinte îndatoriri. Ne mândrim cu ei și cer ca în registrul de aur al nostru să stea scris: MORȚI PENTRU LATINITATE ȘI CRUCE.

In numele Barcului de Ilfov vorbește d. C. ALGIU:

Din puținii cari au plecat pe aceste plaiuri departe ca să lupte pentru o idee scumpă lor, au căzut doi. Sunt colegii noștri: ION MOȚA și VASILE MARIN.

Obișnuiți să lupte pentru dreptate, au înțeles să ducă această luptă cu sacrificiul vieții lor.

Jertfa ce au adus, pune în adevărata lumină sufletele lor nobile și puterea convingerii lor.

Prin gestul ce au făcut Ion Moța și Vasile Marin, au intrat în Istorie.

Oricare ar fi părerea noastră cu privire la idealul ce i-a încă zit și care le-a îndrumat pașii pe frontul de luptă al îndepărtatei Spanii, simțim nevoia să ne plecăm cu smerenie înaintea lor.

Membrii Baroului de Ilfov, deplâng cu frățească dragoste pierdere lor și roagă familiile să primească expresiunea durerei ce-i copleșește.

† VASILE MARIN

Dumnezeu să-i ierte.

D. I. GR. PERIEȚEANU: Marele doliu al Baroului Ilfov e doliul întregului barou român.

In numele Uniunii avocaților din România nu găsesc de exprimat altă mângâiere, în tragica solemnitate a acestor clipe, decât că ce e două vieți ce s'au stins eroic, jertfindu-se pentru Cruce, au intensificat Sfânta flacără a naționalismului, care, transmisă din generație în generație, va fi candelă de veghe la mormântul lor.

„E un privilegiu al MARILOR MORȚI" — a spus cândva Maeterlinck — de a ridica la propria lor înălțime gândurile și sentimentele acelora cari le sunt credincioși și de a prelungi astfel, cu mai multă eficacitate, dincolo de mormânt, binele pe care l-au făcut în timpul trecerii lor pe acest pământ".

E cel mai pios omagiu pe care-l putem aduce celor doi eroi naționali, ION MOȚA și VASILE MARIN, dispăruți din rândurile noastre pentru a intra în nemurire.

D. RADU BUDIȘTEANU vorbește în calitate de prieten și fost coleg de școală al lui I. Moța, aducând pios omagiu dispăruților.

In numele partidului TOTUL PENTRU ȚARA, vorbește părintele CRISTESCU, profesor la facultatea de teologie.

Domnule Președinte,

Gândul d-voastre de a comemora jertfa supremă a camarazilor noștri și ai d-voastre, împlinită cu atâta prestigiu eroic, pe frontul spaniol, vă cinstește în chip cu totul deosebit.

Era și firesc ca Baroul de Ilfov, care, cel dintâiu a înțeles să deschidă nobila luptă de salvare a elementului românesc, din asfixia, la care părea a fi condamnat de invazia progresivă, și, oarecum strategică, a iudaismului, să prețuiască și să subînieze, după cuviință, profunda semnificație istorică a olocaustului, dela Majadahonda.

Acolo n'au căzut numai doi români, cari se întâmplă să onoreze în viața lor publică profesiunea de avocat, nici doi romantici, victime ale unei psihoze bizare, ci doi reprezentanți de elită, doi cruciați ai spiritualității noastre românești.

Pentrucă ei au întrupat la maximum și au afirmat, masiv, vederile și aspirațiile unui neam, în plină explozie a conștiinței și misiunei lui istorice.

In Spania a luptat România cea nouă, România marilor responsabilități morale.

Neamul nostru trebuia să fie prezent prin voluntarii și vizionarii lui, transfigurați de sfânta pasiune a credinței creștine și naționale, pe frontul unde luptă două lumi antipodice, două principii contradictorii, două concepții de viață.

Ei au fost plenipotențiarii destinului românesc. Iar martiriul lor a însemnat o misiune ireductibilă, care trebue să însemne pentru noi, un început de desmeticire, pentru realizarea integrală și cât mai nezăbovită, a imperativelor istoriei noastre.

Omul a căzut — dar Arhanghelul din el, a triumfat împotriva lui Lucifer.

Pentru noi triumful ordinei creștine împotriva haosului satanic, nu este numai o perspectivă posibilă și o speranță discutabilă, ci o certitudine absolută.

Esența optimismului legionar este conștiința că, împotriva tuturor rezistențelor, adversităților și neînțelegerilor, imperativul creștin și național trebuie să iasă victorios ori de câte jertfe și oricât de mari, ar fi nevoie pentru aceasta.

Marile speranțe legionare sunt replica dată marilor noastre disperări istorice.

Și când un neam întreg la capătul unor lupte milenare, pentru a-și apăra ființa lui spirituală împotriva tuturor desfigurărilor, pe care le provoacă, sistematic, străinismul, începe să-și adune sufletul, să-și mobilizeze eroismul, și să-și arunce toate energiile lui vitale într'o luptă supremă de salvare, este cu neputință să nu isbândească.

Prin jertfa lor de cruciați neînfricați, legionarii Ion Moța și Vasile Marin, și-au câștigat pentru totdeauna aureola de ctitori ai României eroice.

De acum înainte suntem siguri, ne-o spun toate intuițiile noastre, că în țara noastră Bisericile noastre nu vor putea fi dinamitate, că moaștele sfinților și eroilor noștri nu vor putea fi pângărite și că haosul comunist va fi interzis de conștiința compactă și unanimă a unui neam întreg, la frontierele fizice și spirituale ale României.

Când piepturile de fier ale lui Ion Moța și Vasile Marin i-au rezistat până la ultima posibilitate de care dispune un eroism disprețuitor de moarte, am merita să ne înghită pământul de vii, dacă unul singur dintre noi i-am îngădui să pună stăpânire pe un singur bulgăre de pământ și pe un singur colț de conștiință românească.

Trupurile lor sfințite de cea mai curată jertfă, pe care un om o poate aduce în această lume, lui Dumnezeu, vor apăra de acum înainte ogorul românesc, în care ele se vor odihni.

Iar sufletul lor eroic ne va inspira supremele noastre hotăriri și elanuri.

Gestul atât de simbolic al legionarilor Ion Moța și Vasile Marin, este un prilej de hotăriri solemne și irevocabile și anume de a înceta odată pentru totdeauna de a mai trata cu frivolitate porunca istoriei românești, la care ei au răspuns atat de eroic „prezent" și care poate fi formulată esențial în câteva cuvinte simple: „fața permanent la Dumnezeu pentru mântuirea neamului". Prin mine, mișcarea noastră vă mulțumește cu recunoștință, pentru toate cuvintele de prețuire și simpatie și pentru tot ceeace vă impune admirabilul d-voastre spirit de camaraderie și de solidaritate națională și creștină.

După aceia mai vorbesc d-nii col. Wadomir, Milcoveanu în numele U. N. S. C. R. și avocat Vasiliu-Cluj.

Ion D. Boroianu

Politice

Vestea morții celor doi legionari, căzuți pentru Cruce și Neam, pe pământ îndepărtat, a lovit crunt legionarii taberei de muncă „Susai" de sub comanda d-lui prof. I. Dobre.

Doliul a cuprins întreaga tabără și pe toți cei ce simt românește.

S'a arborat imediat pe vârful muntelui Susai pavilionul național cu pânza de doliu, ce în bătaia vântului se contopea acolo sus, laolaltă cu culorile naționale, dând o împăcare, un simbol conștiințelor românești, că jertfa eroilor din Spania, este jertfa fiilor acestui neam pentru pământul și credința strămoșească.

Seara — după ordinul dat — s'au aprins pe toate terenurile de practica skiului, torțe din „Susaiul" Eroilor din 1916, cu licărirea lor de lumină curată, cari punctau ca niște stele noaptea tristei vești cu moartea vajnicilor: I. Moța și V. Marin.

Duminică dimineața, legionarii în frunte cu prof. I. Dobre, au mers la biserica locală, unde s'a oficiat un parastas pentru cei dispăruți, de către trei preoți.

Preotul Pântea a vorbit mulțimii creștine despre sacrificiul celor doi legionari, în fața țării și a conștiinței românești.

Asistența a trăit momente de adâncă reculegere în memoria celor căzuți.

*

Recunoscătoare pentru prestigiul pe care i l-a împrumutat, persoana lui Ionel Moța, cea mai fidelă expresie a năzuințelor și realizărilor generației dela 1922 „Asociația Mișcării Studențești" a ales președinte în 1934 pe gloriosul dispărut de azi.

Membrii asociațiunei, sguduiți de prematura, dar eroica dispariție a președintelui lor, s'au întrunit ieri și au hotărît următoarele:

„Sunt convocați în București toți luptătorii dela 1922 și până astăzi înscriși în Asociația „Generația mișcării studențești", în ziua care corpurile celor doi eroi vor sosi în Capitală.

Se va aduce un ultim omagiu președintelui Ion Moța și camaradului Vasile Marin.

Ședința solemnă se va ține în jurul sicriilor sub președinția cea din urmă a lui Ion Moța.

Acolo se va alege noul președinte".

Fie ca în hotărîrea de a găsi un înlocuitor lui Ionel Moța, să se pronunțe imaginea lui plutind peste cei cari, nu trebuiesc să uite că Ionel Moța, a însemnat cea mai aleasă cinste pentru generația noastră, atunci, când a acceptat să ne prezideze.

Slujitorii Altarului

părăsesc partidul care huește pe Christos

Nu odată am arătat în coloanele „PORUNCII VREMII" că temeliile bisericii Mântuitorului, sunt sistematic subminate de judeo-masonerie.

Uneltele cari vor să grăbească mărșava faptă, au fost găsite. Deoparte sectele religioase, iar de alta partidele politice ai căror fruntași sunt fie masoni, fie atei.

Nu de prea multă vreme, de când studențimea română, prin glasul reprezentanților ei autorizați, a somat preoțimea noastră, care activează politicește în partide și cu deosebire în organizațiile național-țărăniste, să părăsească partidele în cari credința noastră strămbună este batjocorită, de acei cari în goana după voturi, negustoresc însuși pe Mântuitor.

Un exemplu concludent al celor afirmate de noi, îl constitue elocventa scrisoare de demisiune din partidul național-țărănesc a Prea Cucernicului Iconom IOAN TINCOCA, profesor de religie și președinte al Asociației preoților din orașul și județul Iași.

Prea Cucernicia Sa, a trimes d-lui prof. Costăchescu, președintele organizației național-țărăniste din Iași, următoarele rânduri:

„Cnor. Domnule Profesor și Domnule Președinte,

Intrucât partidul național-țărănesc nu ia atitudine fățișă și hotărîtă împotriva comunismului, declarat dușman neîmpăcat al creștinismului, Bisericii și Clerului, din care fac parte; întrucât partidul național-țărănesc nu se ostenește a defini democrația ce practică, lăsând a se bănui că-i convine o democrație cosmopolită și indiferentă față de creștinism, mă văd silit de conștiință a mă retrage din el și a continua să lucrez cum voiu putea mai bine în folosul sărăcimei, muncitorimei și țărănimii române.

Aducându-vă aceasta la cunoștință, vă rog a primi distinsul meu salut.

Prof. Econ. Ioan P. Tincoca"

Iași, 16 Ianuarie 1937.

Merită să fie reținută data.

Trei zile după moartea lui Ionel Moța și Vasile Marin, căzuți pentru apărarea Crucii, un preot a cărui nedesmințită autoritate morală este unanim recunoscută, la Iași, demisionează semnificativ din rândurile partidului, ce nu crede, decât pentru amăgirea țărănimii, în biserica lui Hristos.

Demisiunea aceasta este una dintre roadele pline de miez ale jertfei lui Ionel Moța și Vasile Marin.

Altarele încep să-și recâștige prin sacrificiul lor credincioșii, — faptă de înaltă semnificațiune morală. O parte deocamdată din sacrificiul lor sublim.

La Cameră o ședință de „patruzeci de minute"

Aspecte

Ieri la orele 4.30 s'a redeschis Camera după o vacanță de aproape o lună.

Judecând după aglomerația de pe culoare și din incintă la începutul ședinței am avut naivitatea să credem că intervenția făcută pe lângă parlamentari să se intereseze mai de aproape de ședințele parlamentului, și-a avut efectul urmărit. Această impresie a fost însă de scurtă durată.

Imediat după deschiderea ședinței incinta a început să se golească pentru ca după o jumătate de oră numai să nu mai rămână decât treizeci de deputați, jumătate majoritari, jumătate opoziționiști.

S'au făcut comunicări în cari problemele viticole au ținut recordul. Și majoritatea — așa redusă— era într'o înduioșătoare armonie cu opoziția.

Ședința s'a ridicat totuși după 40 de minute dela deschidere. Se terminase ordinea de zi.

Câteva comunicări

Ședința se deschide la ora 4.30, subt președinția d-lui PETRE GHIAȚĂ. Pe banca ministerială, d-nii dr. VALER POP, MIRCEA CANCICOV și M. NEGURA.

Se citește și se aprobă sumarul desbaterilor anterioare.

D. OVIDIU RADEȘ (lib.) cere ca ministerul de Interne să dizolve cuibul de iredentiști maghiari din Zlatna, cari desfășoară o acțiune periculoasă și dăunătoare.

D. DINU SIMIAN (nat.-tăr.) reclamă clasificarea viticolă pentru o parte din comunele din jud. Vâlcea cari au fost emise de ministerul agriculturii.

D. EM. CODREANU (lib.) semnalează doleanțele comercianților de cherestea din Galați, cari întâmpină mari dificultăți la export.

D. M. NEGURA, ministrul Cooperației, dă lămuriri cu privire la clasificarea zonelor viticole, subliniind criteriile după cari s'a orientat guvernul.

D. VASILIU-VOINA (lib.) aduce deasemeni, în discuție, anomalii ce se desprind din felul cum se aplică legea viticulturii în jud. Iași.

D. V. PRELIPCEANU (nat.-tăr.) roagă ministerul de finanțe să prevadă în buget plata gradațiilor acordate magistraților cu grad de președinte de tribunal.

Pe de altă parte, aduce la cunoștința ministerului muncii, că anumite oficii din țară aplică greșit legea meseriilor prin aceea, că pretind meșteșugarilor, la eliberarea cărților de capacitate, taxe a căror destinație nu se cunoaște.

D. CEZAR SPINEANU (nat.-tăr.) protestează împotriva agenților fiscali din Dâmbovița și împotriva modului cum execută pe contribuabili garda financiară.

In jurul acestei chestiuni se nasc discuții între d-nii Rizescu-Brănești și Virgil Madgearu.

D. GH. CARLAN (nat. creștin) cere ministerului de Agricultură să clarifice situația președintelui Camerei de agricultură din Suceava, care deși suspendat printr'o decizie ministerială, totuș continuă a funcționa.

CAZUL PREFECTULUI DE ARAD

D. HENȚA (lib.) adresează ministerului de interne o comunicare în legătură cu prefectul Groza, dela Arad, împotriva căruia „PORUNCA VREMII" a dus o vehementă campanie.

Mâine vom reveni cu un reportaj amănunțit.

Senatul

Inaugurarea „salonului de fumat"

Odată cu deschiderea noului an parlamentar, biroul a rezervat senatorilor o mică surpriză, aranjându-le un salon alături de sala de ședință.

Din cauza unui covor verde pe care n'au voe să păsească decât sacerdoții națiunii, gazetarii sunt invitați să se descalțe pentru a trece spre sala stenogramelor. Evident că la protestele unanime ale presei, biroul Senatului a promis că începând de mâine se vor aduce la Senat un număr suficient de papuci, pentru intrarea muritorilor în moscheia maturului corp.

Ședința se deschide anevoios, sub straja d-lui președinte Lapedatu, care bălăngăne din cap și clopot, spre toropeala băncilor senatoriale.

Adus la ordinea de zi Senatul ascultă apatic vreo câteva comunicări, în timp ce d-niti Ioanițescu și Mihail Manoilescu văzând că pentru astăzi nu este de făcut nici o pradă oratorică, pornesc grăbiți spre ușe cu gențile la subțioară.

— „De geaba dragă" — mi se adresează senatorul corporatist — „nu poți face nimic cu Senatul ăsta obosit".

D. Agricola Cardaș discută agronomic legea d-lui Vasile Sasu în timp ce titularul agriculturii românești își mângâie mătura bărbii.

Din când în când P. Sa Stmedrea uitând că stă pe un fotoliu episcopal, se repede plugărește în proectul d-lui Sassu.

Senatul se golește pe nesimțite și trece... la salon, în timp ce d. Cardaș vorbește tocmai despre importanța păsunilor și rolul inginerului agronom.

Doar d. Sassu rezistă eroic până la sfârșit efluviilor de somn ce vin din banca III.

*

Ședința de ieri s'a deschis la orele 4½, sub președinția d-lui Al. Lapedatu.

Pe banca ministerială d-nii: V. V. Sassu, M. Djuvara și M. Berceanu.

D. prof. MIHAIL MANOILESCU, protestează contra unei ieșiri irevorențioase la adresa I. P. S. S. Bartolomeiu, episcop al Râmnicului noului Severin din partea unui senator liberal.

D. AL. LAPEDATU, președintele Senatului, anunță moartea senatorului de Muscel ION C. NICOLAU. exprimându-și regretul pentru pierderea acestui vechi și devotat om politic.

D. V. V. SASSU, ministrul agriculturii și domeniilor, se asociază, în numele guvernului, la omagiile aduse de către președintele Senatului.

D. AL. LAPEDATU citește telegramele expediate: președinților Senatului și Camerei din Praga și președintelui Camerei din Belgrad, prin care se exprimă urări pentru întâiul an nou al Micei Antante parlamentare.

Arată apoi că d. senator Al. Iliescu fiind numit prefect de Dolj pierde calitatea de senator.

Citește cererea de ridicare a imunității parlamentare a d-lui Iancu Botez.

D. AL. SAMOIL (front. rom.) interpelează pe d. ministru al Muncii cu privire la alegerea noului consiliu de administrație al Casei Centrale a Asigurărilor Sociale. D-sa arată că această nouă alegere s'a făcut în baza unor demisiuni, numai pentru a descompleta consiliul și astfel să se ajungă la înlăturarea unui iscusit reprezentant al industriei românești, d. ing. Ionica dela Brașov.

Cere să i se pună la dispoziție o serie de acte cu privire la Casa Centrală a Asigurărilor Sociale, în vederea unei interpelări pe cari dorește să le desvolte.

CODUL AGRICOL

Se trece la discuția generală a proiectului de lege asupra desvoltării și încurajării agricole.

D. AGRICOLA CARDAȘ (nat.-tăr) arată că proiectul este opera tuturor partidelor politice. Arată rând pe rând lacunele proiectului, insistând mai ales asupra lipsei totale a capitolului industrializării agricole.

Un mesaj dela Vasile Marin primit după moarte

— Notele de drum dela Lisabona la Toledo. Curierul dela Biarritz —

Pe ziua de ieri, destinul mi-a rezervat cea mai mare surpriză a vieții.

Sosit acasă la ora prânzului, mi se întinde un plic albastru, francat cu o marcă franceză.

Pe marcă se poate desluși cu oarecare greutate sigiliul poștei franceze: *Boes PIRENEE-Biarritz, 13-I.*

Pe cealaltă față a plicului e aplicată o ștampilă a postei din Capitală: *București 3, Cursa I,* 18 Ian. 1937.

Scrisul de pe adresă îl recunosc dintr'o dată: e scrisul lui VASILE MARIN.

Rămân năucit.

Dacă nu aș fi citit Duminică telegrama sosită dela inginerul Clime, prin legația Spaniei naționaliste — prin urmare un fel de certificat oficial — care confirmă prima telegramă a lui Neculai Totu, că ION MOȚA și VASILE MARIN au trecut în lumea dreptilor și care adaugă că rămășițele scumpilor noștri dispăruți se află la Toledo îmbălsămate, dacă nu aș fi citit deci încă acum două zile telegrama camaradului Clime cu ochii mei ținând acum în mână plicul dela VASILE MARIN, aș fi fost în drept să cred că sunt prada unei halucinații.

Incerc să mă descurc, cu ochii umezi de lacrimi.

NOTE DE DRUM...

Deschid deci plicul, în care găsesc două reportagii cu note de drum.

Primul e compus din trei file format mare, acoperite cu scrisul lui mărunt și ingrijit, cu cerneală verde.

Reportajul e intitulat:

ECHIPA LEGIONARILOR IN SPANIA EROICĂ

și descrie toate întâmplările drumului parcurs de căpr'rie, dela debarcarea de pe „MONTE OLIVIO" — la 2 Decembrie 1936" — și până la FUENTES DE'ONORE prima localitate întâlnită pe teritoriul Spaniei.

Al doilea reportaj, așternut pe 10 file, descrie drumul dela FUENTES DE'ONORIO, până la cartierul general din SALAMANCA, recepția în acest străvechi oraș, la 4 Decembrie, drumul cu automobilul prin Castilia Veche până la SORIA, unde legionarii au înmânat generalului MOSCARDO sabia de onoare, recepțiile din această localitate, în fine călătoria la Toledo și vizitarea Alcazarului de Toledo.

Reportajul se termină astfel:

„IEȘIM DIN ALCAZAR CU CONVINGEREA CA PE DEASUPRA TUTUROR INSTRUMENTELOR DIAVOLULUI IN LUPTA CU DIVINITATEA, SE INALȚA SUBLIM EROISMUL PUS IN SLUJBA CRUCII, CARE INVINGE TOT, ABSOLUT TOT".

Fraza aceasta atestă definitiv hotărârea eroului VASILE MARIN — care trebue să fi fost egal, a tuturor celor șapte camarazi — de a se jertfi pentru Hristos, hotărire cu care a plecat de acasă și pe care și-o va fi întărit, citind pe zidurile și coloanele Alcazarului, urmele eroismului nesdruncinat de 72 de zile, al cadeților lui Moscardo.

VASILE MARIN era desigur un mare scriitor. Deși cunoscut sub acest aspect numai în cercurile legionare, marele lui talent scriitoricesc, dublat de un înalt diapazon de simțire, nu e cu nimic micșorat prin această lipsă de întinsă popularitate.

Dar evenimentele la cari a participat el — împreună și cu cei șapte camarazi — dela primul pas făcut pe teritoriul Spaniei și până la Alcazarul din Toledo, căruia i-a urmat angajarea în Bandera 6-a Tercio, luptă eroică dela MAJADAHONDA și în fine atingerea idealului pentru care a plecat din țară — supremul sacrificiu pentru Hristos și Legiune — EVENIMENTE DE LEGENDA, nu au găsit în VASILE MARIN numai un mare scriitor, ci și un iluminat, transfiguratul unui ideal în slujba căruia mergea să-și pună viața.

PERIPEȚIILE NOTELOR DE DRUM

Dar să nu stăruim asupra descrierilor marelui scriitor și erou al creștinității, care a fost VASILE MARIN, căci ar fi să anticipăm cu impletate.

Trebue totuși să ne întrebăm: cum de au ajuns notele de drum la Biarritz, la 13 Ianuarie, deși fuseseră scrise între 2 și 8 Decembrie, la Toledo?

Manuscrisele fiind scrise în românește, limbă necunoscută de cenzura de război spaniolă, Vasile Marin, pentru a ocoli această cenzură, trebue să fi încredințat plicul vreunui francez care a părăsit în acele zile frontul generalului Franco, pentru a se duce în patria sa.

Ajuns la Biarritz, acest curier a satisfăcut dorința trimițătoru'ui, predând plicul poștei franceze la 13 Ianuarie.

Unde s'o găsi acum, acest mesager al bucăților de suflet, cu cari VASILE MARIN s'a gândit să ne surprindă după pășirea lui pe drumul veșniciei?

Cum îi va fi strânsa mâna de despărțire și cu ce ochi înflăcărați îl va fi primit în momentul înmânării plicului, dragul, neuitatul nostru VASILE MARIN?

Avem speranța că destinul care a veghiat să ne parvină mesajul acesta al lui VASILE MARIN, va îngriji ca și dorința exprimată mai sus să ajungă la cunoștința curierului dela Biarritz. Și îl așteptăm!

I. DIACONESCU

I. Diaconescu

Redactor la

Doi băieți viteji

Ziarul „NEAMUL ROMANESC" publică în numărul său de ieri un articol cu titlul de mai sus pe care îl reproducem în întregime:

„Luptând pentru credința lor creștină și pentru cinstea poporului lor, pentru ce este etern, scump și curat în latinitatea nebolșevizată, doi tineri Români, doi băieți viteji, Moța și Marin, au căzut înaintea Madridu'ui apărat de Roșii.

Când, în zilele din urmă, îndepărtam știrile de o monotonie desăvârșită, în ciuda măcelu'ui zilnic, cu privire la ce se petrece, în miez de iarnă, acolo în nenorocita Spanie, nu ne gândeam că între aceia cari și-au dat viața luptând pentru cauza cea bună, erau și acești doi fii ai țerii noastre.

Prinși de un entuziasm care se cere condus și nu înăbușit, pentru că altfel rămâne CELALT entuziasm contra căruia Statul nu poate lupta îndeajuns și mai ales singur, încălziți de o idee căreia i se închinaseră întregi, ei și-au zis că este preferabil, decât să facă în România însăși o agitație care nu-i aduce totdeauna bine, să meargă acolo unde nu sunt discursuri și demonstrații de stradă, ci omul stă în fiecare clipă în fața morții pentru ce crede el că e sfânt și mare. Și — au căzut.

Cine știe ce va ieși din cumplita furtună ce s'a abătut asupra depărtatului pământ latin, unde se varsă sânge din toate rănile unui nobil neam. Dar, dacă vre-odată vom vedea Spania cum a fost, cum TREBUIE să fie, se va putea spune la noi, cu înduioșată mândrie, că pentru aceasta au curs câteva picături din sângele scump al tineretului nostru".

N. Iorga

ROMANI!

Voi cu inima creștină:
De pe ochii voștri rupe
Pânza'ntinsă de dușman
Nici un ac dela jidani!

M. S. Regele a primit în audiență pe președintele Uniunii Camerelor de muncă

D. ILIE P. CALCIU, președintele Uniunei Camerelor de muncă, a fost primit eri după amiazi în audiență de M. S. Regele Carol II

Suveranul a avut bunăvoința de a asculta timp de aproape o oră, dela orele 3,30 — 4,20 d. a., expunerea făcută de d. Ilie P. Calciu.

In primul rând Suveranul s'a interesat de problema șomajului și în special a întrebat pe d. președinte Calciu care este situația în industria forestieră. Valea Jiului, Reșița și Industria petroliferă

Președintele Uniunei Camerelor de muncă a arătat Suveranului înfăptuirile mai importante ale Camerei de muncă București, precum și ale Camerelor de muncă din întreaga țară.

Suveranul a făgăduit că va dona Uniunei Camerelor de muncă un mare număr de cărți pentru a fi distribuite bibliotecilor înființate de Camerele de muncă.

Asupra tuturor problemelor muncitorești și meșteșugărești, Suveranul s'a dovedit un adânc cunoscător, ascultând cu multă atențiune expunerea d-lui Calciu. La fiecare chestiune expusă de d. Calciu, Suveranul și-a manifestat încrederea în patriotismul muncitorului român.

Suveranul a cerut d-lui Calciu să-i expună punctul de vedere al meșteșugarilor conștienți cu privire la problema șomajului, creditul meșteșugăresc, combaterea clandestinismului, legea pregătirii profesionale și exercitarea meseriilor, romanizarea meseriilor, etc.

După ce d. Calciu a arătat înfăptuirile Camerei de muncă, străduințele depuse pentru întemeierea „Federației Muncii Naționale", organizație al cărui scop este de a unifica toate asociațiile profesionale și a le îndruma pe drumul patriotismului pentru a fi astfel abătute din calea extremismului, a vorbit cu multă căldură de opera legislativă.

D. Ilie P. Calciu a prezentat apoi Suveranului un documentat memoriu, în care arată toată activitatea Uniunei Camerelor de muncă, a „Federației Muncii Naționale" și a Camerei de muncă București, pe care are cinstea să le conducă.

DIVERSE

COMISIA tehnică bugetară de la ministerul finanțelor a examinat eri dimineață bugetul Monetăriei statului. După amiază comisia a luat în discuție bugetul de venituri al ministerului de finanțe.

Cu această ocazie s'au studiat condițiile și posibilitățile pe baza cărora s'ar face o așezare de noui impozite, impuse de sporurile bugetare pentru exercițiul viitor. Rezultatul discuțiunilor va fi comunicat d-lui ministru al finanțelor.

*

MINISTERUL industriei și comerțului, direcția reglementării comerțului exterior, aduce la cunoștința d-lor inspectori că termenul pentru depunerea cererilor de import în cotă pe trimestrul I/1937, se prelungește până la 31 Ianuarie 1937.

*

FAȚA de abuzurile semnalate, cu cesiunile de pensiuni făcute de pensionari cu ocazia împrumuturilor garantate prin carnetele de pensiuni, ministerul de Finanțe a dat ordin Casei generale de pensiuni să pue în vedere tuturor administrațiilor financiare din țară să nu mai achite pensiile decât numai în mâinile titularilor.

Orice abatere va fi sancționată.

Reprezentarea prin procură nu va fi admisă decât în condițiunile stricte prevăzute de legea generală a pensiunilor.

*

Față de abuzurile semnalate în cesiunile de pensiuni făcute de pensionari cu ocazia împrumuturilor garantate prin carnetele de pensiuni, ministerul finanțelor a dat azi ordin Casei generale de pensiuni să se pună în vedere administrațiilor financiare din întreaga țară să nu mai achite pensiunile decât numai în mâinile titularu'ui.

Reprezentarea prin procură nu va fi admisă decât strict în condițiile prevăzute în legea generală de pensiuni.

Situația tragică a coloniștilor din Cadrilater

Am anunțat la timp că foarte mulți coloniști din Cadrilater se găsesc într'o situație deplorabilă.

Deasemeni din rapoartele primite la ministerul agriculturii și domeniilor reese că e nevoie de o acțiune urgentă pentru crearea de noui resurse de existență coloniștilor.

Dat fiind că problema colonizărilor trebue să preocupe serios organele respective și pentru aceasta se cere în primul rând ca toți coloniștii să aibă instrumente necesare cultivării pământului, credem că e cazul să se purceadă la o primenire a reprezentanților Oficiului colonizărilor, astfel ca în viitor nechemații să nu mai poată influența cu nimic acțiunile sănătoase.

D. ministru V. P. Sassu, de pildă, este primul care trebue să înțeleagă că atunci când coloniștii din Cadrilater își părăsesc pământurile, situația nu este de loc satisfăcătoare.

Modificarea listelor A și B

de export și import în compensație

Intr'un consiliu de miniștri recent s'a ratificat remanierea listelor A. și B. de export și import în compensație, hotărâtă într'o ședință din Decembrie a delegației economice a guvernului. Iată în ce constă remanierea.

ARTICOLE NOUI LA EXPORTUL IN COMPENSAȚIE:

Carnea proaspătă de măcelărie, cu o cedare de deviza de 10% către B. N. R.; șunci trecute prin saramură sau afumate devize cedate 10%; paste de vânat, de păsări și de ficați, devize 10%; conserve de carne, de păsări și vânat, cârnățări de tot felul și șunci, toate în ambalaje ermetice, devize 10%; untura, cota de devize 10%; melci, idem 10%; măturі de paie, devize 20%; vițe de vie port altoi, fără cotă de devize; vițe de vie cu rădăcini, idem.

La articolul alabastru, se adaugă: și lucrări de alabastru, cu o cotă de devize libere de 15%; la marmoră se adaogă: și lucrări de marmoră, cota 10%; la bacon, cota de devize de reduce dela 20 la 10%; la cărnuri sărate și afumate, idem.

LA ARTICOLELE IMPORTABILE IN COMPENSAȚIE, s'au adăogat: deșeurile de aramă și arama veche, oțelul de oală sau electric, în drugi, în table și în plăcinte, întrebuințat la fabricarea uneltelor, indiferent de dimensiuni.

Plumbul nu mai poate fi importat în compensație.

De închiriat

prăvălie pentru Coloniale cu edecuri, vad vechi pusă la poziție. Preț convenabil doritori a se adresa în Str. Dumitru Ruse Nr. 23.

Transportul mărfurilor predate

cu scrisori de trăsură de mare iuțeală

Direcțiunea comercialului c. f. r. a dispus ca mărfurile predate în stațiuni sau sosite din streinătate cu scrisori de trăsură internaționale de mare iuțeală să fie expediate astfel:

Coletele cu trenurile rapide de călătorie, iar vagoanele complecte cu trenurile de marfă directe, taxarea făcându-se conform tarifului local de mărfuri. Dacă însă predătorii prescriu expedierea cu trenurile și dacă această expediere este posibilă, atunci:

a) Mărfurile colete în greutate de cel mult 100 kgr. fără nici o restricție, iar cele în greutate mai mare de 100 kgr. numai în cazul când stația de destinație este chiar stația finală a trenului se vor expedia în trenurile de călători și taxa după tarif de mesagerii;

b) mărfurile colete în greutate mai mare de 100 kgr. care necesită transbordări, se expediază numai cu trenurile rapide de coletărie și se taxează conform tarifului local de mărfuri și

c) mărfurile în vagoane complete se pot expedia după aprecierea organelor de cale ferată fie cu trenurile de călători dacă tonajul acestor trenuri permite și nu se produce întârzieri prin atașarea și detașarea vagoanelor, fie cu trenurile rapide de coletărie. In ambele cazuri se aplică taxele tarifului local de mărfuri sporite cu 50 la sută la mărfurile sosite din streinătate si cu un spor de 20 la sută la cele predate pentru streinătate.

ARO: JENNY cu FRANCES ROSAY și CHARLES VANEL

„Heimatloși" în țara unde dorm de veacuri strămoșii

Zeci de mii de români din ținuturile alipite omiși din registrul de naționalitate. In timp ce fabricile de încetățenire lucrează febril, mii de români sunt streini acasă la ei.

După încheierea războiului și alipirea provinciilor surori la patria mamă, guvernele noastre au acordat pe cale de lege cetățenia română tuturor celor cari locuiseră un anumit timp într'una din provinciile alipite și cari puteau dovedi cu acte certe această apartenință.

S'a întâmplat, însă, că nu toți aceia cari aveau drepturi și printre ei foarte mulți români de origină etnică, au pierdut, din ignoranță sau din alte motive, termenul de înscriere în registrul de naționalitate.

Pentru a remedia această situație și a veni în ajutorul Românilor din provinciile alipite, guvernele dintre 1927 și 1933 au venit, în mai multe rânduri, cu prelungiri. Ca urmare a acestor legi de prelungire a termenului de înscriere în listele de naționalitate au fost înaintate ministerului de justiție 47.772 de cereri de recunoaștere a cetățeniei române.

Aceste cereri sunt sever triate de o comisiune de magistrați, prezidată de d. George Sescioreanu, secretarul general al ministerului de justiție.

Majoritate din aceste cereri au și fost favorabil soluționate (când a fost vorba de români de sânge), cele nedreptățite sau dubioase fiind pe loc respinse.

Frezența d-lui Gheorghe Sescioreanu *în fruntea comisiunei de magistrați, desemnată să soluționeze aceste lucrări, a fost o chezășie de severitate și intransigență. Este un elogiu pe care d-sa îl merită cu prisosință.*

DATE ELOCVENTE

Cu toate aceste prelungiri, datele oficiale au arătat că au rămas încă mulți locuitori, în provinciile alipite, cari nu au prezentat în timp util cereri de recunoaștere a cetățeniei române. Și printre cei vizați de noi sunt foarte mulți români de sânge, cari sunt, astăzi, străini în țara unde au trăit, luptat și îngropat strămoșii.

Sunt cu un termen, consacrat, heimatlossi în țara lor.

Spre a întări afirmațiunile noastre, vom da câteva cifre culese chiar dintr'o statistică oficială (a serviciului statistic din ministerul Justiției).

D. M. DJUVARA

D. MIRCEA DJUVARA

O anchetă a acestui serviciu, făcută în cursul anului trecut în teritoriile alipite, a stabilit că din 5050 comune rurale și urbane neresedințe de județ, numai 5672, adică 92% posedau registre de naționalitate ținute mai mult sau mai puțin la curent. Iar 371 comune, adică 8%, nu aveau deloc registre.

In aceste 371 comune listele de naționalitate au fost distruse prin neglijența sau reaua-voință a notarilor și secretarilor comunali, în majoritate unguri.

Ancheta făcută arată că cei omiși din registrele de naționalitate sunt români, iar ca profesiune sunt agricultori.

SITUAȚIA ACTUALA NU MAI POATE FI TOLERATA

Cum s'ar putea remedia această injustă situație?

Două soluții ar fi posibile.

Sau să se dea un nou termen, suficient de lung, înăuntru căruia toți românii din Ardeal, Banat, Bucovina și Basarabia să înainteze cererile respective comisiunei de magistrați cari lucrează la ministerul de justiție; sau să se acorde, pe cale de lege, dreptul judecătorului de ocol să acorde cetățenia română, după îndeplinirea anumitor forme, care să fie cât mai puțin costisitoare.

Dacă ar fi să alegem care din cele două este mai potrivită, ne-am pronunța pentru formula a doua.

Ne temem, însă, dat fiind moravurile noastre democratice, ca, la adăpostul unei noui legi, să nu se creeze o nouă fabrică de încetățeniri, de astădată legală și oficială.

Și în loc să li se recunoască cetățenia românilor ardeleni să fie recunoscuți cetățeni toți jidanii galițieni sau cei expulzați din Germania.

Dar situația Românilor din provinciile alipite neînscriși în registrul de naționalitate, trebuie cu orice preț soluționată.

Invităm pe d. ministru Djuvara să se gândească și la soarta lor. Pentrucă nu este permis ca într'o țară cu 2 milioane minoritari, deveniți cetățeni români pe căi mai mult sau mai puțin cinstite, să existe câteva zeci de mii de români de sânge, dar fără cetățenie.

Biurocratismul ne-a adus în situația să vedem pe român „heimatlos" în țara lui, iar pe unguri, jidani, bulgari și alte semințli cetățeni români!!!

Ion Muche

Desbaterile adunării generale a Casei centrale

Raportul direcțiunii generale, Criticile d-lui D. R. Ioanițescu și răspunsul ministrului muncii. Ședința de după amiază.

— Ziua II-a —

Ieri dimineață, sub președinția d-lui I. MIRESCU, asistat de d-nii director general M. Enescu și Eminovici, au continuat desbaterile adunării generale a Casei centrale a asigurărilor sociale.

D-nii IONESCU-Timișoara și VASILESCU-Ploești vorbesc de gratificațiile ce urmează să se acorde funcționarilor merituoși.

D. M. ENESCU promite, că s'ujbașilor lipsiți de mijloace materiale li se vor distribui gratificații din fondul de patru milioane.

D. EF. GHERMAN întreabă ce demersuri s'au făcut pentru încasarea cotelor datorite de stat asigurărilor sociale.

D. CONSTANTINESCU susține că prea mulți bani cheltuesc casele de boală, ceeace face ca prevederile bugetare să fie depășite.

RAPORTUL DIRECȚIUNEI GENERALE

D. M. ENESCU spune că în afară de problema construcțiilor, rezolvată de adunarea generală în ședința dela 21 Decembrie 1936 și problema încadrării asiguraților în noui clase de cotizare, înscrisă în ordinea de zi dela această sesiune extraordinară și prezentată cu un raport deosebit, mai este nevoe de rezolvirea principială pentru 3 chestiuni importante, și anume:

a) *Instituirea unui fond de pensiuni pentru medici, personal ajutător medical, farmaciști și funcționari administrativi cari nu sunt cuprinși în Casa generală de pensiuni;* b) *revizuirea circumscripților teritoriale ale Caselor de asigurări sociale și* c) *reorganizarea serviciilor administrative prin desființarea posturilor rămase dela vechile Corporații (contabili, ajutori contabili și controlori) și transformarea lor în funcțiuni echivalente cu cele ce sunt prevăzute în mod legal de statutul funcționarilor publici.*

D. D. R. IOANIȚESCU ACUZA...

Bilanțul acesta de aproape 200 pagini, nu conține decât 2 pagini ale direcțiunei generale. Și raportul comisiunei superioare de control, care este stereo-tip, de două ori mai mare.

In toată lumea asigurările sociale figurează pe primul plan al preocupărilor și în primul rând se consacră pagini întregi capitolului de personal cum evoluează, cum este utilizat, etc. Aveți personal administrativ, personal medical.

Un alt capitol important este cel al construcțiilor și d-voastră știți că din toate părțile se bombardează prestigiul Instituției din cauza câtorva zeci de milioane aruncate. De aceia eu cer lămuriri. Aș vrea să nu fie adevărat.

Unde vă ocupați de politica construcțiilor și unde arătați că nu s'a făcut și nu se face nimic fără rost? Apoi chestiunea medicamentelor e o chestiune pe care trebuie să o abordați.

Dar mergând așa mai departe, aș putea să arăt cât de strâmt pare acest buget și ce lipsuri mari conține. Se discută încadrarea de noui asigurați. D-vs. nu arătați nici măcar ce dificultăți ați întâmpinat cu încadrarea celor introduși. Ce rezultate a dat, de exemplu, încadrarea servitorilor sau ce ați făcut cu asigurarea muncitorilor din porturi? Merge bine? Dacă ați întâmpinat lipsuri, cum le-ați completat? Și apoi intrarea în asigurare a muncitorilor agricoli nu vă preocupă?

Chestiunea personalului trebuie elucidată odată și la constatările mele a-și vrea să-mi dați rectificarea cuvenită. Am spus că se vorbește de numirea a 3000 funcționari făcută de dvs. Dela 1 Noembrie 1933 până astăzi, adică până în Noembrie trecut, ați numit 2348 funcționari. Cifră precisă. Ați înlocuit însă 1023. Rămân noui numiți de dvs. 1625 funcționari.

Dvs. în 3 ani, după ce se făcuse aplicarea regimului nou și cu încă câteva luni de funcționare, ați numit o serie întreagă de funcționari, cu toate că nu era vorba de sporirea numărului de asigurați și nu erau introduși servitorii.

RASPUNSUL MINISTERULUI MUNCII

D. P. ALEXANDRESCU-ROMAN, secretar general:

Un capitol asupra căruia țin să insist, ca reprezentant al ministerului muncii, privește problema personalului. Ați ridicat unele obiecțiuni în contra ministerului, în această materie și vă mărturisesc că sunt fericit că mi-ați dat prilejul să discut cu dv. această problemă, față de care ministerul se află într'o situație foarte comodă. Personalul constituie o problemă de mare importanță pentru asigurări, dat fiind că personalul în asigurări răspunde unei mari varietăți de prestațiuni la care este obligată instituția aceasta, prestațiuni de ordin technic, administrativ, medical, etc.

La 14 Noembrie 1933, când ați părăsit ministerul muncii, eram după 6 luni de aplicare a legii de unificare, lege care înseamnă în politica socială a acestei țări o strălucită realizare.

Până la 1933, asigurările sociale se mișcau foarte greu. Dela 1933, începe să se înregistreze progresul lor extraordinar. Legea de unificare a deschis noui căi în asigurările sociale, s'au înglobat noui categorii de asigurați la aproape 1 milion de asigurați. Dar mărirea numărului asiguraților se marchează mai ales dela 16 Noembrie 1933. La acea dată erau 560.000 asigurați. Astăzi sunt 900.000 adică aproape dublu (aplauze). Cauza? Cauza o găsiți în marea desvoltare a acestei instituțiuni, desvoltare care s'a pronunțat într'o cadență foarte vie în acești 3 ani, cari s'au succedat dela 8 Aprilie 1933. In toate părțile, în toate circumscripțiile fiecărei Case noui dispensarii.

Am spus că s'au desființat cele două fonduri din care se alimenta clientela electorală. Am mai făcut și altceva care a dat loc la o serie de obiecțiuni de ordin administrativ. Am reglementat sistemul numirilor și am stabilit: numirile se vor face numai de minister și am fixat chiar o limită în această privință. Casele fixează locurile de care au nevoe și ministerul numește în locurile fixate de Case. S'a ridicat însă obiecțiunea că prin aceasta se aduce o știrbire autonomiei instituției. S'a răspuns că, în comparație cu celelalte instituții similare din străinătate, asigurările sociale se bucură de autonomie gestionara completă, iar ministerul nu face prin aceste numiri, decât să-și exercite un drept suveran, corespunzând dreptului regalian de supraveghere pe care asigurările sociale îl dau din partea Statului. Numirile s'au făcut deci în concordanță cu cererile Caselor de asigurare. Și cum dela 560.000, numărul asiguraților a crescut la 900.000, la această dublare a bugetului trebuia să venim și cu o dublare a numărului de funcționari. Ați afirmat, că la 16 Noembrie 1933 erau 4790 funcționari, la cari s'au adăugat 1620 de noi numiți. Ce reprezintă acest număr, față de proporția la care se ridică numărul asiguraților? Am sporit noi personalul administrativ în această proporție? Nu!

In ce privește medicii, dv. știți că există o lege sanitară din 1936 care fixează un regim special pentru medici. Ni se trimite dela ministerul sănătății medici ieșiți prin concurs și mulți au fost numiți pe baza concursului dat. In orice caz, nu ne-am mulțumit numai cu acest regulament și am mers mai departe, pentru reglementarea numirilor în viitor și am adăugat o nouă barieră; bariera examenului de admisibilitate pentru funcționarii numiți și examenul de selecționare pentru a doua categorie de funcționari: directorii de Case și contabilii șefi. S'a făcut tot ce a fost posibil pentru a se acorda acestui examen întreaga obiectivitate posibilă

D. Ioanițescu a mai vorbit de starea nenoorcită a muncitorilor, de politica socială a ministerului. Ei bine, și aici ne găsim de asemenea într'o situație extrem de comodă.

Nu trebuie trecut apoi cu vederea opera de pregătire profesională, căminele de ucenici, plasarea invalizilor, legea de organizare a meseriilor, legea Nistor și mai ales opera cea mare care se pregătește acum: creditul meseriilor.

ȘEDINȚA DE DUPA AMIAZA

După amiază ședința se redeschide la ora 4. Vorbesc la buget d-nii Goga, Vasilescu, Drăgulănescu, Ef. Gherman și M. Enescu.

D. MOCIORNIȚA cere să se facă maximum de economii la cheltueli.

La punctul diverse iau cuvântul d-nii Bogoli, Maglașu, Flueraș și Berman.

La sfârșit, d. secretar general P. ALEXANDRESCU-ROMAN spune că numirile la Casele de asigurare se fac în urma propunerilor acestor Case.

In ceeace privește gratificațiile, arată că dificultățile materiale ale Casei centrale sunt mari și cele patru milioane ce ar fi necesare, ar duce la un desechilibru.

Mulțumește, apoi, consiliilor Caselor de asigurare din țară, d-lor Mociornița, Chirculescu și M. Enescu, pentru munca depusă.

D-nii M. ENESCU și MOCIORNIȚA exprimă recunoștința ministerului și asigură că vor lucra cu acelaș devotament.

Victor Mocanu

Conferința internațională de căi ferate la București

Pentru perfectarea problemei semnalizării trenurilor în trafic internațional, cu tendința unificării port-semnalelor, chestiune discutată la Uniunea internațională de căi ferate dela Paris, a fost convocată la București o conferință cu delegați francezi, italieni, germani și elvețieni.

Chestiunea aceasta destul de importantă pentru căile ferate a rămas să fie soluționată definitiv într'o conferință viitoare.

Lucrările au fost prezidate de d. Alex. Zarifopol, directorul mișcării c. f. r. secondat de d. D. Georgescu, șef de serviciu.

Dela asociația impiegaților P. T. T.

Asociația impiegaților P. T. T. din România reprezentată printr'o delegație formată din d-nii: Dumitrescu Ion președinte, Codreanu Ion vice președinte, Ciucischi Sigismund secretar-general, Antipa Constantin și Florea Ion consilieri, prezentându-se în ziua de 16 Ianuarie a. c., în audiență la d. Ministru al comunicațiilor Richard Franasovici, au expus situația critică atât din punct de vedere material cât și moral a impiegaților P. T. T., depunându-i-se și moțiunea votată în congresul extraordinar din 29 Noembrie 1936.

In fața celor expuse, d. Ministru R. Franasovici a admis dezideratele susținute dând dispoziții pe loc pentru soluționarea a o parte din ele, iar pentru cel mai important deziderat, Incadrarea impiegaților p. t. t., *asupra cărui președintele Asociației imp. P. T. T. d. I. N. Dumitrescu a insistat arătând situația din punct de vedere juridic precum și că bugetul Ad-ției P. T. T., nu va suferi nici o majorare la capitolul personal prin aceste încadrări.*

In fața acestor expuneri, d. Ministru a autorizat pe reprezentanții Asociației impiegaților P. T. T., a-i prezenta un proect de lege *pentru încadrarea impiegaților.*

In aceeași audiență d. Ministru Franasovici și-a dat avizul în privința lichidării datoriilor la Casa de Credit P. T. T., în sensul că nu se opune la aceste lichidări, precum și asupra trecerei în viitorul buget a sumelor necesare celor neavansați în Iunie 1936.

Voluntarii din războiul 1916-1919 și legile țării

Nu știu dacă cineva este în stare să numere legile ce se fac într'o seziune de Parlamentul țărei, dar constat că din toate aceste legi nu este una și nu este nimeni să se gândească că ar trebui o lege de ocrotire și cu anumite drepturi și avantajii pentru foștii voluntari din războiul pentru întregirea neamului mai ales pentru că nu suntem nici prea mulți la număr.

Deși au trecut 20 ani dela războiu, totuși dacă erau oameni de inimă cei care au condus și conduc și s'ar fi gândit și acești oameni ar fi trebuit ca să se fi făcut o lege prin care să fie cei dintâi preferați în slujbele Statului, așa după cum sunt și în alte state, după cultura și gradul de carte ce au învățat, iar industriașii și meseriașii calificați să fie și ei preferați tot cei dintâi, adică să li se dea prin lege, dreptul de a lua lucrări la Stat și chiar dacă este mai scump cu 5% ca ceilalți.

Și chiar dacă am mai cere și alte avantajii am face-o pentrucă noi fiind răniți și bolnavi de tifos exantematic, astăzi acei care suntem pe ici pe colea, suntem și acum suferinzi de boli.Față de toate aceste greutăți prin care am trecut și trecem, am făcut diferite memorii la Parlament, prin care solicităm cele de mai sus, și cel puțin 8-10 călătorii gratuite pe C. F. R. ca să ne putem căuta sănătatea sdruncinată în timpul războiului, pentru ca să putem fi mâine utili țării.

De toate aceste lucruri, nimeni nu se sesizează, toate se pun la coș.

Atunci, mă întreb, ce rost mai au acele laude ce se aduc voluntarilor din război, la diferite ceremonii, de diferiți oameni mari și bine cunoscuți în această țară că noi voluntarii suntem cei mai mari eroi ai neamului, pe câtă vreme atunci când este vorba să se dea un concurs nu vede și nu aude nimeni? Nu vreau să aduc la nimeni învinuire pentru acest lucru, dar cel puțin astăzi s'ar putea face ceva, nu pentru noi ci pentru copiii noștri, ca un îndemn pentru ziua de mâine, mai ales că între voluntari sunt funcționari și militari, cari au avantajii pe C. F. R. chiar prin lege. Ar rămâne deci un număr foarte mic cărora li s'ar da aceste permise.

V. Ciobanu
fost voluntar de război

Studenții în agronomie au început cursurile

Primim, cu rugăminte de a se publica, următoarele din partea Soc. Studenților în agronomie:

„Studențimea în agronomie mulțumește onor. consiliilor profesorale precum și onor. Senatului Invățământului agronomic pentru felul în care a înțeles și rezolvat cererea studenților relativ la concentrarea învățământului agronomic superior alături de restul învățământului technic superior.

O urmare firească a unei atari rezolvări fiind aducerea sa la îndeplinire, studenții își exprimă credința că factorii absolut hotărâtori vor căuta înțelegând gravitatea problemei, care agită pe studenți să-i dea chiar în actuala sesiune parlamentară o soluțiune favorabilă.

Studenții ingineri-agronomi răspunzând apelului făcut de către profesorii lor au reluat de Luni 18 Ianuari 1937 cursurile rămânând ca prin delegații lor să ducă acțiunea mai departe, ei înșiși declarând în unanimitate că sunt gata la orice sacrificiu ca preț al realizărilor dorite de ei".

N. B. Tomasiu

MUNICIPIUL BUCUREȘTI
Primăria sect. IV Verde
Serv. Licitații

Publicațiune

In ziua de 4 Februarie 1937, la orele 11 din zi se va ține licitațiune publică cu oferte închise în localul comunal, sala de licitațiuni, pentru închirierea postului de benzină din Șos. Cotroceni vis-a-vis de str. G-ral Angelescu pe termen de trei ani.

Chiria inițială este de 100.000 (una sută mii) lei anual.

Garanția provizorie pentru admitere la licitație este de 5 la sută, iar cea definitivă de 10 la sută.

Orice alte informațiuni, precum și condițiunile speciale de închiriere se pot vedea zilnic la Serv. Licitațiilor din Primăria Sectorului IV Verde, în orele de serviciu.

Art. 88-110 din legea asupra contabilității publice sunt aplicabile acestei licitațiuni, precum și art. 229-230 din noua lege administrativă.

Primar, (ss) *Al. D. Matak*
Șeful Serviciului Licitații,
(ss) *Gh. Buzdugan*

No. 26265/5152 LC. 1937 Ianuarie 12.

Pentru inimile caritabile

Mihai Joița, de 70 ani, fiind bolnav de 2 ani de zile, din care în ultimul timp a da mblagit de o mână și un picior, și neavând nici un ajutor de nicăeri, roagă pe bunii creștini să-l ajute cu ce o crede de cuvință.

Fundătura Băcănău nr. 9, prin Ferentari, București.

Să aveți întotdeauna o privire surâzătoare!

O femeie cu o înfățișare deprimată nu inspiră decât compătimirea. Insă cum ați putea să aveți o aparență veselă și sănătoasă dacă organismul vă este intoxicat de către toxine și deșeuri? Inlăturați deci constipația cât mai curând cu ajutorul Laxativului Chatelain, care nu este o doctorie, ci un adevărat „reeducator al intestinului". Ca bază de agar-agar, de fucus iodat și de sucuri intestinale. Laxativul Chatelain dezinfectează intestinul, fortifică mucoasa sa și elimină toate otrăvurile sale.

Laxativul Chatelain este un produs de încredere; el a făcut obiectul comunicărilor la Academia de Medicină și la Academia de Științe.

La farmacii și droguerii

ESTE UN PRODUS CHATELAIN MARCA DE INCREDERE

Pe urmele Iudei

Dați-ne funcționari români la granița de vest a țării

Ce ar trebui să știe d. ministru Iuca

ARAD. — Nu de mult prefectura județului Arad, sub semnătura d-lui subprefect dr. Romul Bejan, — *căci prefectul Groza, așa se vorbește a petrecut Sărbătorile în Ungaria la rudele de sânge ale soției sale unguroaice,*— a transmis tuturor autorităților administrative din oraș și județ ordonanța ministerului de interne, prin care se interzice întrebuințarea limbei amghiare în birourile administrației publice, atât în conversațiile dintre funcționari, cât și în conversațiunile cu diferiți particulari cu treburi prin birouri.

In aceiași ordonanță se interzice tuturor publicațiunilor cari apar în vreo limbă minoritară și și în special maghiară, utilizarea în titluri sau în text a nomenclaturii ungurești, obligându-le să întrebuințeze numirile românești.

Așa dar, o ordonanță de mult așteptată și binevenită!

ȘI CU TOATE ACESTEA...

După un timp oarecare dela darea acestei ordonanțe, curiozitatea ne-a purtat pașii prin birourile unor autorități, zise pe aici românești, Administrația financiară, Poliția, etc. etc.

Pretutindeni se furișează în urechile noastre, ca și înainte, același „rökmökmök" a limbei „civilizate" a aziaticului Tuhutum. Chiar din conversațiile funcționarilor între ei!

Rămâi stupefiat de atâta inconștiență. Dar, apoi îți dai imediat seama, că ori ce măsură românească, să poată aplica cu eficacitate, atunci când ai la îndemână caractere românești, iar nu funcționari incuscriți cu descendente de-ale pustei maghiare. Și ce este mai trist, e că tocmai în organismul aparatului de stat executiv ,care are rolul de a supraveghea asupra mersului românesc al vieții publice, și câte-odată, chiar și particulare, tocmai la această instituție observăm, că în birourile de conducere sunt cocoțați cei cu soții unguroaice! Tocmai aici la granița dinspre Ungaria! Să ne mirăm? Insuși șeful delegat al acestei instituții trăiește în concubinaj cu o unguroaică!

OBRAZNICIA UNGUREASCA ESTE MAI MULT DECAT PROVOCATOARE

Și ca o consecință a acestor triste stări de fapte, poate fi socotită și obrăznicia și sfidarea publică ungurească din timpul Sărbătorilor, când aproape toate vitrinele prăvăliilor jidano-maghiare au fost aranjate în așa fel încât articolele expuse, împureună cu fondul, prezentau pur și simplu tricolorul unguresc.

Intr'o vitrină cu fondul verde, erau expuse articole de culoare albă și roșie, sau articole albe cu garnituri roșii. In altă, fondul era de diferite culori, dar articolele de îmbrăcăminte expuse erau numai roșii, albe și verzi. Intr'o altă vitrină, nimic deosebit în aparență, dar în mijlocul ei un vas cu flori naturale, cari iarăși formau culorile ungurești

Și ce este mai curios, e că nu s'a putut găsi nici o vitrină aranjată, măcar din greșală, astfel ca să exprime culorile roșgalben-albastru!

Să ne indignăm?

Cine să ia măsuri românești aici la granită cu pericolul maghiar în spate?! Cine? Instrăinații?!

D-le ministru Iuca! Singurul ministru de interne care ați avut în acțiunile d-voastră curaj românesc. Dați-ne și de astă dată încă o dovadă. Și, pentru primenirea granitei de vest, puneți mâna pe măturoiul românesc!

Și toți bunii români de pe aceste plaiuri ale Crișanei, vă vor păstra chipul în cartea lor de rugăciuni, ca pe o icoană!

Ion Delacriș

Sănătatea Basarabiei este în primejdie

Tifosul face ravagii. Ministerul sănătății știe ceva?

In provincia dintre Prut și Nistru, în afară de epidemia politicianismului și aceea a comunismului, cari au contribuit la distrugerea sufletească și economică a țărănimei basarabene, există o a treia epidemie, care distruge țărănimea din punct de vedere fizic: este epidemia tifosului.

Dacă de epidemia politicianismului și a comunismului, țărănimea noastră speră să scape, mai de vreme sau mai târziu, de epidemia tifosului nu este, deocamdată, nici un mijloc de salvare: zilnic se sting sute de fii ai acestei provincii din cauza năprasnicei boli.

Ne amintim că în primii ani după unire, Basarabia era bântuită de tifos exantematic și de tifos recurent. Pe atunci erau însă: personal sanitar suficient, medicamente destule, transporturi ușor căpătate atât pentru medici, cât și pentru bolnavi, infermieri unde era nevoie, bani suficienți. Astfel că în 3—4 ani s'a stins epidemia, rămânând cazuri izolate, cari au fost stârpie în anii următori.

Au trecut apoi ani de zile cu cazuri rare de tifos și difterie. In ultimii 5 ani însă, epidemiile se întind și fac adevărate ravagii prin satele basarabene.

Pentru a paraliza epidemiile, ce bântuie în toată provincia noastră, socotim că guvernul are datoria să intervină de urgență. Nu se poate să meargă înainte cu ignoranța, căci contribuie la înmormântarea țărănimei nevinovate a Basarabiei....

Este necesar să se răspândească, în mod gratuit, broșuri explicative asupra bolilor epidemice. Tablouri morale de propagandă, cari să explice țărănimei ce-i o boală molipsitoare. Să se țină conferințe, vara și iarna, pentru a propaga igiena, etc. Filme explicative ale bolilor molipsitoare, să fie rulate în fiecare sat. Personalul sanitar necesar să fie recrutat dintre români creștini și să fie bine retribuit. Agent sanitar și moașă diplomată ar trebui să aibă fiecare comună, sau sat. Ar trebui să se construiască spitale bine amenajate, cu medicamente suficiente și paturi necesare: izgonirea elementelor netrebuincioase din serviciul sanitar, care cred că slujba de medic este numai un izvor de căpătuială și românizarea serviciilor, cu elemente românești, cari să iubească pe țăran, și nu numai banul lui, găinile, găștile, oile și untul țărănesc; să se impună preoților să folosească amvonul preoțesc și pentru propagandă sanitară așa cum fac preoții catolici; învățătorii să fie obligați să arate copiilor și tineretului ce este igiena; primarul satului să fie obligat a se îngriji și de sănătatea sătenilor nu numai de buzunarul său și al partizanilor din partid.

DE UNDE BANI?, VA GLASUI D. MINISTRU AL SANATATII. RASPUND: SA SE FURE MAI PUTIN!

Cu debandadă în toate manifestările vieții rurale, cu nedreptăți, cu sicanii, cu provincie fără drumuri, șosele și poduri, cu țărani cari trimestre întregi nu se pot deplasa din sat, ba nu pot ești din casă din cauza noroiului, cu astfel de lucruri nu se vor combate nici bolile epidemice, nici nu se va ridica țăranul.

Politicianii cari mai au obrazul să spună că sunt aleșii națiunii, precum și acei cărora le este încredințată, vremelnic, conducerea treburilor publice, au datoria să privească, cu îngrijorare, asupra situației din Basarabia.

Cu câteva echipe de deparazitare, trimise în Basarabia, cu spitale lipsite de medicamente, cu medici jidani sau jidoviți, cari nu simt durerea când văd că se pierde un neam, cu farmaciști jidani cari dau țăranilor apă chioară în loc de medicamente, cu organe sanitare de control, care au prima grijă să se pricopsească, ei și acoliții lor, cu astfel de organizare sanitară, nu se va ajunge să se combată epidemiile din Basarabia.

Eu îmi fac încă odată datoria și sun alarma: *Sănătatea țăranilor din Basarabia este grav amenințată!*

Mă va auzi oare cineva, dintre acei în drept să ia măsuri de îndreptare? Vom vedea. Suntem însă aproape siguri că politicianii nenorociții aceștia de șabăsgoimi, nu vor face nici o sforțare pentru a salva țărănimea basarabeană din ghiarele morții.

In cazul acesta, nu-i rămâne țărănimei decât o singură nădejde: TINERETUL VERDE CARE, RIDICANDU-SE CU MARI SACRIFICII PE RUINELE UNEI ROMANII POLITICIANIZATE, VA CREA O ROMANIE NOUA, CREȘTINA ȘI LEGIONARA!

Sergiu Florescu

Justiție de clasă...

— Câteva indicațiuni culese din presa sovietică, asupra nivelului intelectual al magistraților bolșevici —

Desigur că la noi în țară, foarte puțini sunt aceia cari își dau seama cam ce înseamnă JUSTIȚIA DE CLASA, în vigoare astăzi în Rusia Sovietică. Așa că, pentru edificarea celor mulți și ignoranți, tipărim aceste utile informațiuni:

Justiție de clasă înseamnă că dreptatea nu este una și aceeași pentru toată lumea. In primul rând jidanii sunt mai presus de lege și un perciunat nu ajunge înaintea tribunalului de cât dacă s'a certat ori s'a bătut cu alt perciunat de seama lui.

După aceia oamenii gospodari, intelectualii, inginerii, foștii comercianți, industriași și funcționari de stat, cât și copiii, nepoții și strănepoții lor, nu găsesc dreptate în fața judecății israelitene dacă se judecă cu vreun om de rând. Și aceasta nu din dorința de a face dreptate „golanilor", ci din năzuința criminală, specific jidovească, de a umili pe creștini și de a provoca dușmănii de moarte între feluritele categorii sociale. Cu alte cuvinte, oamenii mai răsăriți sunt scoși afară din lege.

„PRIVILEGIILE" RIZIBILE ALE CLASEI PROLETARE

Veți zice că dacă jidanii sunt deasupra legii ca niște semi-zei, iar creștinii cari au scăpat de masacre și de moartea îngrozitoare prin foame sunt în afară de lege și mai prejos de ea, cel puțin proletarii vor fi mai bine tratați. Căci nu degeaba sinistra tiranie jidovească se exercită acolo în numele muncitorilor și țăranilor.

Ei bine, vă înșelați. Fiindcă atât muncitorul cât și țăranul nu sunt agreiați de stăpânire și mângâiați cu epitete măgulitoare, de cât atâta vreme cât sunt capabili să muncească întocmai ca robii, să rabde de frig, de foame și să ridice în slavă pe jidani, tiranii și asasinii lor. Dar chiar și așa, „justiția" proletară nu-i poate fi absolut de nici un folos. Căci suprema ei lege nu este dreptatea și spiritul de dreptate, ci interesul parazitar și șarlatanese al Iudei.

Imediat ce lucrătorul, chiar și cel comunist îndrăznește să crâcnească împotriva acestei stări de lucruri, el e declarat kulak sau contrarevoluționar și lăsat să moară de foame după ce a fost ținut o vreme oarecare în închisoare. Ba, cei mai guralivi, dispar în chip misterios: un glonte, ori o măciucă savant aplicată în moalele capului, îi reduc la tăcere pentru veșnicie.

JUDECATORII MAI PREJOS DECAT INSAȘI „JUSTITIA"

Dacă ar fi să rezumăm cele de mai sus, ar trebui să sfârșim cu constatarea că „justiția" sovietică este nu numai cea mai nedreaptă, dar și cea mai crudă justiție din lume.

Dar chiar totuși aceasta fiind situația, înșeși revistele de specialitate sovietice recunosc că judecătorii bolșevici nu sunt la înălțimea misiunii lor din punctul de vedere intelectual. (Moralitatea lor fiind mai prejos de orice discuție).

Căci iată ce scrie de exemplu SOWIETSKAYA JUSTITIA în această arzătoare chestiune:

PATRU LA SUTA!

„Numai patru la sută din judecătorii sovietici au obținut mențiunea „foarte bine" la examenul pentru determinarea cunoștințelor juridice, recent organizat.

„Este o problemă foarte dificilă — mărturisește cu candoare sovieticul redactor — de a dispune de magistrați cu o pregătire juridică corespunzătoare, acest lucru obținându-se numai după un anumit timp. E nevoie să se dea mai întâi magistraților posibilitatea de a-și înmulți noțiunile (sic!).

„Totuși, foarte mulți dintre magistrați își ocupă locurile fără a dispune de cunoștințele strict indispensabile.

„La 1 Octombrie crt. au fost obligați toți magistrații din Vestul țării a depune un examen asupra așa zisului minimum juridic, examen la care s'au înregistrat următoarele rezultate: Mențiunea „foarte bine" au obținut-o patru la sută dintre magistrați; „bine" treizeci la sută, „suficient" patruzeci și nouă la sută și „insuficient" paisprezece la sută.

„Aceleași rezultate s'au obținut și la proba a doua. Magistratul MEDEANOV care are vechimea de doui ani, a obținut la primul examen pentru dovedirea minimului de cunoștințe juridice nota suficient, iar la al doilea examen, pentru disciplina dreptului nota insuficient. Tot așa și magistratul SASANOW care se află în magistratură de la 1931".

Deci în consecință: legi inumane, concepute într'un spirit neînchipuit de cruzime și de bestialitate și aplicate de magistrați ignoranți, adesea tâmpiți, aceasta este mult lăudata „JUSTIȚIE DE CLASA". Să fie la ea acolo, pentru veci!

N. B.

Cercetașii din cohorta I Galben, au împărțit ajutoare la săraci

Duminică 17 cor., la orele 10 a. m., în sala de educație fizică a liceului Cantemir Vodă, s'au împărțit ajutoare celor nevoiași de către cercetașii din cohorta I-a Galben.

Prin străduința comandanților avocat *Dan Cristescu, A. Baltaz, D. Mitulescu* și d-na *El. Clinhart*, s'au putut împărți ajutoare constând în alimente și lemne la 30 familii și îmbrăcăminte și încălțăminte la 60 copii.

D. dr. *Ion Tomescu*, comandantul cohortei, explică asistenței că fondurile au provenit din colecta publică organizată la pomul de Crăciun ce a străjuit în Piața Teatrului Național între 23 Decembrie și 2 Ianuarie.

D-sa mulțumește apoi celor prezenți și explică această luptă creștinească a ajutorării aproapelui prin lozinca cercetașului: *O faptă bună în fiecare zi.*

FORUM și OMNIA | Maria Stuart și | Biletul de 1000 Compania Titi Mih. Iescu

Țara și „Porunca Vremii"

Continuăm a publica numele ounilor români, cari au răspuns apelului nostru pentru 10.000 de abonamente și cărora le mulțumim călduros.

Sold precedent Lei: 2.028.075

Dr. P. Oprișan, prof., Huniedoara	200
Seb. Mârza, preot, Bălți	100
Ilie Scânteie, sub.-lt., Tutova	100
Dr. Ioan Brate, doctor, Cluj,	300
Pr. Nicolae Grigoraș, Iași	150
Iosif Munteanu, Timiș-Torontal	150
Nicu Covilă, student, Dolj	100
Eugenia Axente, învățătoare Cahul	150
George D. Elian, student, Gorj	100
Ioan Ogrin, Caraș	150
Tigăroi Macedon, Năsăud	300
Marin Păun Ciofâcu, Tătulești-Olt	150
Petre A. Nicolcescu, pădurar, Gorj	150
Fironescu Dumitru, Loco	800
Hristache C. Enescu, Romanați	200
Ion Dobrinescu, Ialomița	150
Cristescu D. Gheorghe, Loco	400
Preot N. T. Cernea, Putna	300
Alexandru Ilie, învățător, Cernăuți	100
Gheorghe Vulpe, Tecuci	150
Ioan Safei, Tutova	100
Petru Precup, Arad	100
Crișan Gheorghe, Arad	50
Duță Ștefan, Arad	25
Protoereu Georgescu Silvestru Loco	800
Alexandru Savu, Ilfov	100
Ioan St. Achim, Ilfov	100
Ștefan I. Moraru, Ilfov	100
Nicolae Comănescu, Ilfov	100
Petre Rățoi, Ilfov	100
Gheorghe D. Lazăr, Ilfov	100
Neculae Neculae, Ilfov	100
S. B.	100

Total general Lei: 2.034.150

Corespondența redacției

D.COSTICA PATRAȘCU. *Sărățeanca-Buzău.* — Aveți dreptate Noi însă n'am putut cere șefilor de organizații să răspândească *„Porunca satelor"*. Era datoria lor s'o facă. Toți abonații *„Poruncii satelor"* vor primi în schimb „Porunca Vremii" de Duminică.

D. PETRICA BAZAVAN, *premilitar. Ploești.* Aveți vole. Orice bun român are chiar datoria să se alăture luptei naționaliste.

D. T. NASTASE, *Orăștie.* N'am primit nimic.

D. V. CERNEA, *Loco.* Noi nu putem sancționa pe cineva. Putem totuși sesiza autoritățile respective așa cum o vom face în chestia abuzului despre care ne vorbiți.

UN CITITOR, *Loco.* Dece nu semnați scrisoarea? Apoi de ce nu ne precizați numele acelui preot?

D. VIRGIL BARSAN, ION NICA, AUREL BARSAN, — *Oremniș-Trei Scaune.* — Am luat notă de comunicarea dv. Urmăriți gazeta.

D. G. TATARU, *controlor asig. Sociale— Călărași-Ialomița.* Trebuia să ne precizați dela început că sunt doi dentiști jidani acolo. Vom reveni asupra batjocurei judaice care s'a înrădăcinat în Călărași.

D. CALEX, *Vaslui.* — Dv. nu știți că Sevila Pastor este jidoavcă și își mlaună *„creațiile"* de care pomeniți, numai în idiș? Regretăm.

IGNOTUS. — Roman. — Vom verifica datele dv., și dacă sunt juste, vom scrie.

Impiegații P. T. T. la min. comunicațiilor

Ei vor fi încadrați

„Asociația impiegaților P. T. T. din România" reprezentată printr'o delegație formată din d-nii: Dumitrescu Ion, președinte, Codreanu Ion, vicepreședinte, Clucinschi S., secretar general, Antipa Constantin și Florea Ion, consilieri, prezentându-se în audiență d-lui ministru Richard Franasovici, au expus situația critică atât din punct de vedere material cât și moral a impiegaților P. T. T., depunând și moțiunea votată în congresul extraordinar din 29 Noembrie 1936.

In fața celor expuse, d. ministru Franasovici a admis deziderateele susținute, dând dispoziții pe loc pentru soluționarea a o parte din ele, iar pentru cel mai important deziderat, încadrarea impiegaților P. T. T., asupra căruia președintele Asociației, d. I. Dumitrescu a insistat îndeosebi, d. ministru al comunicațiilor a autorizat pe reprezentanții asociației impiegaților P. T. T., a-i prezenta un proect de lege pentru încadrarea impiegaților.

In aceiași ordonanță d. ministru Franasovici și-a dat avizul în privința lichidării datoriilor la Casa de credit P. T. T., în sensul că nu se opune la aceste lichidări, precum și asupra trecerei în viitorul buget a sumelor necesare celor neavansați în 1936.

Capitol și Roxy: Boccaccio și completare

Informațiuni

❖ *LA TELEGRAMA trimisă M. S. Regelui Carol II-lea, cu ocazia anului nou, d. TRAIAN CONSTANTINESCU, directorul fondator al revistei Fiscale și Financiare din București, a primit următorul răspuns:*

„M. S. Regele mișcat de frumoasele urări exprimate de dv. cu prilejul anului nou, mă autorizează să vă transmit viile Sale mulțumiri.

Directorul secretariatului particular al M. S. Regelui.

(ss) EUGEN BUHMAN".

❖ **DUMINICA 17 Ianuarie a. c. s'a făcut la Bacău cu o deosebită solemnitate constituirea definitivă a filialei Bacău A. V. R.**

In aceiași zi filiala Covurlui a avut adunarea generală pentru alegerea noului comitet.

❖ **JOI 21 IANUARIE a.c., orele 9 seara va avea loc în aula Academiei comerciale, conferința d-lui profesor NICOLAE IORGA, cu titlul: DEPRESIUNE MORALA SAU CRIZA ECONOMICA?**

Această conferință inaugurează ciclul de conferințe: „CAI DE PROPAȘIRE IN ROMANIA", organizat de ASOCIATIA LICENTIATILOR ACADEMIILOR COMERCIALE ȘI INDUSTRIALE (A.L.A.C.I.).

❖ **COMITETUL de conducere al asociației „GENERAȚIA MIȘCARII STUDENȚEȘTI DE LA 1922", înclinându-se cu adâncă pietate în fața morții eroice a președintelui său ION MOTA și camaradului VASILE MARIN, anunță pe toți membrii să se pregătească spre a fi prezenți în București în ziua aducerii trupurilor lor.**

Data ceremoniei va fi anunțată la timp.

Dr. Nicolae Roșu. dr. Ion Istrati, av. Radu Budișteanu, Ion Fotiade, dr. Ion Banea, dr. Șerban Milcoevanu, St. Anastasescu, Sima Simulescu.

❖ *DIRECȚIUNEA generală a căilor ferate austriace anunță că a hotărît să acorde în mod excepțional vizitatorilor expoziției internaționale dela Paris, contra prezentări cărților de legitimație, cari pleacă sau sunt în trecere prin Austria,* (așa dar și vizitatorilor români cari vor trece prin Austria), *reducerile obișnuite pentru târgurile de mostre și congrese.*

Reducerile sunt de 33 la sută pentru clasa I și II și de 25 la sută pentru clasa III.

✻ IN MONITORUL Oficial No. 291 din 14 Decembrie 1936 s'a publicat vacanța conferinței de *„Chimie organică și petrol"* dela Școala Politechnică Regele Carol II din București.

Candidații care se găsesc în condițiunile prevăzute de legea Școalelor Politechnice, vor depune, în termen de două luni de la data apariției publicației în Monitorul Oficial, la secretariatul Școalei (calea Griviței 132) o cerere însoțită de un memoriu de titluri, activitate didactică și științifică precum și lucrările respective.

● **Circumscripția 36 din Sectorul IV Verde a partidului național-creștin ține ședință azi, Marți 19 cor., orele 20, la sediul său din str. Hagi Ghiță nr. 39 bis, etaj I.**

Această ședință va fi consacrată memoriei celor doi apărători ai Crucii, dispăruți în luptele din Spania: I. MOȚA și V. MARIN.

● **Membrii organizației circ. 33 a partidului național-creștin, sect. IV Verde, sunt convocați la ședința ce se ține azi, Marți, 19 Ianuarie 1937, ora 8 seara, la sediul din calea Griviței nr. 217 (colț cu b-dul Basarab).**

❖ *ASOCIAȚIA LICENȚIAȚILOR academiilor comerciale și industriale (A.L.A.C.I.) dă un bal select sub patronajul d-lui dr. C. ANGELESCU, ministrul educației naționale, în seara zilei de 23 Ianuarie a.c., în saloanele Athénée Palace.*

In vederea congresului societății inginerilor agronomi fixat pentru data de 28 Februarie a. c., comitetul de organizare va da publicității în curând un regulament cu privire la desfășurarea congresului.

Intâmplări din Capitală

INCENDIU

Astă noapte pe la orele 12 a isbucnit un incendiu în imobilul din str. Aristitu Romanescu No. 11, proprietatea Băncii Crisoveloni.

Focul a luat naștere la etaj dintr'un coș, care s'a aprins. După câteva minute flacările au cuprins întreg etajul.

Postul de pompieri Radu-Vodă venit în pripă la fața locului, a localizat incendiul după sforțări de aproape 2 ore.

Pagubele se cifrează la circa 30.000 lei.

MOARTEA SUBITA A UNUI PERSONAJ MISTERIOS

In localul percepției I-a fiscală nu mai era aproape nimeni la ora 9 seara. Funcționarii au părăsit de mult birourile. Numai un domn de vreo 51 ani așezat pe un scaun lângă sobă, întârzia să plece.

Personalul de serviciu vrând să-i pună în vedere cetățeanului să părăsească localul, l-au găsit mort pe scaun.

Asupra lui s'au găsit acte pe numele de Ioan Stelian, de fel din Râmnicu-Vâlcea, cu domiciliul în Capitală, pe șos. Mihai-Bravu nr. 250.

Făcându-se cercetări la adresele indicate în acte, spre surprinderea agenților anchetatori, s'a stabilit că peste tot este necunoscut.

Cadavrul se află depus la morgă.

Tragedia municipiului Focșani

Străzi pline de noroi și case pline de jidani

Focșani, 18. — *Din statisticile de până acum cititorii ziarului nostru și-au putut face o imagine mai mult sau mai puțin fidelă despre viața mizerabilă în care se zbat cetățenii istoricului oraș al Unirii, acum prin voia aleșilor națiunii, municipiu, din cauza lipsei de pricepere și bunăvoință a conducătorilor săi.*

Puțini au fost conducătorii acestui oraș care au căutat să facă ceva pentru el, dar nu au fost înțeleși și nu li s'a dat sprijinul necesar.

NOROI ȘI MIZERIE

Nu cred să existe vreun oraș cu veleități de municipiu în care să fie atâta mizerie și noroi.

Străzi principale ca: *Sf. Dumitru, Bul. Cuza-Vodă, Bul. Carol* etc. nu sunt măcar acoperite cu pietriș.

Pe străzile ceva mai dosnice nu poți merge în caz de ploaie decât cu picioroange.

Clădirile instituțiilor de stat lasă deasemeni mult de dorit. In localul primăriei ți-e silă să intri de atâta murdărie.

Chestura poliției e adăpostită într'o casă cu numele, în realitate un bordei, poșta deasemeni într'o magherniță. Tribunalul cu acoperișul spart și aproape toate localurile instituțiilor noastre.

In timp ce toate aceste clădiri ar putea fi reparate cu bani puțini, dar cu multă bunăvoință, primarul face planuri peste planuri pentru ridicarea unui „blok-hause" în centrul orașului, stil palatul telefoanelor.

SITUAȚIA DISPERATA A COMERȚULUI ROMANESC: 71% DIN NEGUSTORI SUNT JIDANI

Nu mai puțin nenorocită e situația negustorilor români care neavând nici un sprijin din partea publicului și a autorităților, tind cu timpul să dispară.

Dovada cea mai elocventă o formează statistica pe care o dăm mai jos:

Din 815 prăvălii câte sunt în oraș 229 sunt românești iar 586 jidănești reprezentând un procent de 71,9% față de 28,09% ale românilor.

Impărțind pe categorii avem astfel:

Magazine de: coloniale 70 JIDANEȘTI, 81 românești; mărunțișuri, 71 JIDANI, 17 români; agenturi, 22 JIDANI, nici un român; încălțăminte, 21 JIDANI, 6 români; fabrici, 9 JIDANEȘTI, 2 românești; fierării, 6 români, 12 JIDANI; cafenele: 4 români, 7 JIDANI; reprezentanțe: 4 JIDANI, NICIUN ROMAN; restaurante: 12 români, 9 JIDANI; mijlocitori de afaceri: nici un român, 8 JIDANI; LUMANARI, NICI UN ROMAN, 2 JIDANI; fotografi: niciun român, 5 JIDANI; croitori: 6 rom., 11 JIDANI; stofe: niciun român, 14 JIDANI; ceaprazărie: 1 român, 7 JIDANI; radio: 2 români, 2 străini și 1 JIDAN; depozit hârtie: 1 JIDAN, niciun român; sticlărie: niciun român, 7 JIDANI; lemne, cherestea: 7 români, 14 JIDANI; regii: 7 români, 8 JIDANI; var, ciment: 1 român, 2 jidani; pălării: 1 român, 9 JIDANI; cereale: 3 ROMANEȘTI, 23 JIDANEȘTI; boiangerii: niciun român, 4 JIDANEȘTI; curelării: niciun român, 7 JIDANI; haine vechi: 17 JIDANI, niciun român; mode: niciun român și 9 JIDANI; depozite de spirt: nici unul românesc, 2 JIDANEȘTI; exportatori de fructe: nici un român, 3 JIDANI; depozit de petrol: 0 români, 5 JIDANI; vopselării: 0 români, 5 JIDANI; brutării: 9 românești și 11 JIDANEȘTI; frizerii: 7 românești și 13 JIDANEȘTI; hoteluri: 2 românești și 5 JIDANEȘTI; cismării: 5 românești și 4 JIDANEȘTI; tinichigerii: 1 român și 5 JIDANI; ateliere de geamantane: nici unul românesc și 2 JIDANEȘTI; magazin de mobilă: nici un român, 6 JIDANI; depozit de vin: nici un român și 7 JIDANI; magazin de manufactură: 4 români și 87 JIDANI; dentiști 2 români și 7 JIDANI; farmacii, 4 români, 4 JIDANI; droguerii, 1 românească și 4 JIDANEȘTI; parfumerii, nici una românească, 3 JIDANEȘTI; doctori: 15 români și 5 JIDANI; magazin cu biciclete: 2 jidani, nici un român; 2 CINEMATOGRAFE, AMANDOUA JIDANEȘTI; un local de noapte, JIDANESC; etc., etc.

Din statistica de mai sus ne putem da seama de situația negustorilor români cari înconjurați de aceste lepre iudaice sunt nevoiți să închidă unul câte unul sub ochii nepăsători ai autorităților noastre „democrate", care au ajuns slugi la acești târtani circumcișI.

Ca să vă puteți da seama de pericolul jidănesc să dau un exemplu edificator. In anul 1933 existau pe porțiune din str. Mare, cea mai importantă arteră comercială 65 de magazine din care 10 românești, astăzi au mai rămas 4 ROMANEȘTI și 61 JIDANEȘTI.

Toate magazinele și fabricele din orașul nostru nu țin niciodată seamă de repauzul duminical și de legea pentru protegiurea elementului românesc.

Atâta timp cât nu e prea târziu, atragem atenția autorităților asupra acestei stări de lucruri cari trebuie să înceteze!

Măcar în ultimul ceas să îndrepte lucrurile!

Ion N. Donescu

DIRECȚIUNEA GENERALA A MONOPOLULUI ALCOOLULUI

Biur. Depozitelor Județene

Publicație

Se publică spre cunoștința generală că, în ziua de Sâmbătă, 20 Februarie a. c., ora 10 a. m. în localul Direcției Generale a Monopolului Alcoolului, din str. Stavropoleos, No. 15, etag. II, se va ține o licitație publică, cu oferte închise, pentru asigurarea spirtului din depozitele județene ale Monopolului Alcoolului.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 88—110 inclusiv, din L. C. P., Regulamentul Oficiului Central de Licitații și Normele publicate în „Monitorul Oficial" No. 127 din 4 Iunie 1931, paginile 5014—5022

Toate societățile cari vor lua parte la licitație vor depune oferte numai în conformitate cu caietul de sarcini, care poate fi văzut zilnic, între orele 12—13 jum., la Direcția Generală a Monopolului Alcoolului, Biroul Depozitelor Județene.

ULTIMA ORĂ

Moța și Marin eroi de legendă

— La secretariatul Juntei Naționaliste din Burgos s'a depus un raport pentru decorarea eroilor Moța și Marin cu „Crucea Meritului Militar“. Eroii vor fi imbrăcați în uniforma de ofițeri falangiști spanioli și înfășurați în bandiera spaniolă și tricolorul românesc —

Burgos, 18 (Radio Orient). — **Toate ziarele cari apar în Spania naționalistă continuă să vorbească de eroismul voluntarilor Români și să slăvească legăturile de sânge, de latinitate și de credință creștinească, întărite pentru totdeauna prin jertfa eroică a trimișilor României surori pe pământul Spaniei încendiate de bolșevici.**

Ziarele redau, după declarațiile răniților aflați în spitalele din Toledo și cari au luptat în apropierea lui Moța, scene impresionante despre vitejia și stoicismul iluminat al legionarilor români. ION I. MOȚA este socotit un erou de legendă.

La secretariatul Juntei Naționaliste s'a primit din partea comandantului Banderei 6 EL TERCIO un raport prin care se face propunerea de decorare a voluntarilor Români pentru acte de suprem eroism.

Este probabil că toți voluntarii români vor fi decorați. Secretariatul Juntei a înaintat raportul cu propunerea ca Moța și Marin să fie decorați cu „Crucea Meritului Militar“. Decorația de război spaniolă va fi acordată „post mortem“ celor 2 eroi cari s'au jertfit pe pământul Spaniei naționaliste.

Deși la plecarea lor din România se stabilise ca toți voluntarii români să lupte în armata spaniolă cu gradele de ofițeri pe cari le aveau în armata Română și să fie încadrați în FALANGA SPANIOLA, armata de elită a generalului Franco, totuși legionarii Români au fost înrolați în Bandera 6 Tercio, armată de primă linie, cu gradul de soldați.

Legionarii Români, fără nici o rezervă, au acceptat situația și au trecut ca simpli soldați, în primele linii în fața inamicului.

Onorurile cari n'au fost date în viață eroilor Români, le vor fi conferite după moarte. Morții legionari Români vor fi îmbrăcați în uniforma de ofițeri falangiști spanioli și așezați în sicrie învăliți în cutele drapelelor spaniol și român.

Alexandru Cantacuzino grav rănit?

Asupra soartei dramatice pe care legionarii Români au avut-o pe frontul din Spania, s'a avut aseară și o comunicare directă la București.

Doamna ALEXANDRINA CANTACUZINO, prezidenta supremă a femeilor ortodoxe, a primit aseară din partea unei rude a d-sale dela Paris, o comunicare telefonică prin care i se aduce la cunoștință că fiul d-sale, comandantul legionar ALEX. CANTACUZINO, este grav rănit la unul din spitalele din Toledo.

Doamna ALEXANDRINA CANTACUZINO luase hotărîrea să plece chiar azi dimineață cu avionul la Paris și de acolo să-și continue drumul prin Irun la Toledo.

A fost sfătuită — întrucât o călătorie cu avionul este dealtfel, în momentul acesta, aproape imposibilă, — să aștepte comunicările d-lui general Cantacuzino-Grănicerul, care aseară trebuia să se găsească la Hendaye (granița franco-spaniolă).

S'a expediat o telegramă d-lui general Cantacuzino-Grănicerul, cerându-se precizări telegrafice.

Când vor sosi în țară sicriile lui Moța și Marin

Cronometrându-se timpul necesar ajungerii d-lor general Cantacuzino-Grănicerul și ing. Virgil Ionescu la Toledo, îmbarcării corpurilor neînsuflețite ale lui Moța și Vasile Marin și aducerii lor spre țară, conducerea centrală a Legionarilor crede că sosirea în țară a tristului convoi funerar nu va putea să se îndeplinească mai înainte de două săptămâni.

Mai precis se crede că la 29—30 Ianuarie sicriile lui Moța și Marin vor ajunge la punctul de frontieră nordică a țării: Grigore-Ghica Vodă. In acest caz vagonul mortuar va fi la Iași în ziua de 31 Ianuarie. Iar cel mai târziu la 1 Februarie eroii Moța și Marin vor fi la București.

Aceasta în cazul că familia lui Ion I. Moța nu va cere ca, înainte de a ajunge la

†ION I. MOȚA
Comandant al Bunei Vestiri

București, scumpul fiu și erou al Ardealului să facă înconjurul pământului iubit de peste munți, oprindu-se pentru ultima oară la Orăștie, la casa părinților săi. Un trimis al d-lui Corneliu Codreanu a și plecat aseară la Orăștie la venerabilul protopop Ion Moța, să aducă la București cuvântul și ultimele dorințe ale familiei îndurerate a eroului Ionel I. Moța.

In ce privește ceremonia înmormântării și pregătirii locului unde se vor odihni aceia cari n'au avut parte în viață decât de zbucium și de suferință, vom da mâine pe larg toate hotărîrile cari s'au luat în acest senz de conducerea legionară.

*

D. CORNELIU Z. CODREANU a telegrafiat azi noapte la orele 11, guvernatorului militar din Toledo, cerând să i se comunice numele legionarilor răniți. Dăm mai jos textul acestei telegrame așa cum a fost transmisă:

„GUBERNADOR MILITAR TOLEDO
POUR LEGIONARIOS ROMANOS GHEORGHE CLIME ESPAGNE
REPONDEZ LES NOMS DES BLESSES.
(ss) Corneliu Codreanu

Comuniștii spanioli

urmăresc naturalizarea a 100.000 străini cari luptă în rândurile armatei guvernamentale

Roma, 19 (Rador). — „Giornale d'Italia“ se ridică împotriva hotărîrii anunțată de guvernul spaniol din Valencia, de a naturaliza peste 100.000 voluntari străini cari luptă în rândurile guvernamentalilor.

Ziarul scrie între altele:

Această naturalizare este o farsă și un fals drapel sub care se urmărește a se ascunde contingentele venite în taină în Spania.

Guvernul din Valencia vrea să saboteze astfel în primul rând executarea propunerii italo-germane pentru evacuarea tuturor voluntarilor străini din Spania.

Ravagiile cauzate de revărsarea fluviului Chio

New-York, 19 (Rador).— **Fluviul Chio s'a revărsat la Cincinnati. Inundația a devenit atât de amenințătoare, încât vre-o mie de persoane, care locuiesc în cartierele joase ale orașului, au trebuit să fie evacuate.**

A expirat armistițiul

dintre armatele chineze

Nanking, 19 (Rador). — Armistițiul încheiat între trupele guvernului central și forțele rebele din Sianfu expiră la miezul nopții.

Imediat după expirarea armistițiului, trupele guvernului din Nanking vor relua ofensiva împotriva rebelilor.

Deși armistițiul se încheiase la început pentru un timp mai mare, el va fi denunțat la miezul nopții, întrucât generalul Yang Hu Ceng, care s'a proclamat guvernator al provinciei Shensi, a prezentat noui cereri nepreveăzute guvernului din Nanking.

D. Gh. Brătianu fixează atitudinea partidului d-sale

Declarațiile dela Brăila. Problema Dunării și a Mării Negre. Chestiunile interne

D. Gheorghe Brătianu a vorbit la Brăila în cadrul unei întruniri a organizației locale a partidului d-sale, făcând printre alte declarații interesante, două de o importanță deosebită.

PROBLEMA DUNĂREANĂ

Vorbind despre greutățile pe cari portul Brăila le are din pricina Comisiei Dunărene d. Gh. Brătianu a spus:

Pentru noi însă, problema Dunării se leagă de prelungirea ei firească, de problema Mării Negre. Vom rezolva problema Dunării, atunci când vom avea garanția că rezolvăm și problema Mării. Nu vrem ca trecând dincolo de gurile Dunării să intrăm într'un lac închis al unui anumit imperialism, ci în Marea liberă, o mare deschisă de unde a suflat pe vremuri vântul libertății care ne-a dat conștiința națională. Veți găsi în noi, totdeauna, luptătorii dârzi pentru apărarea drepturilor economice ale porturilor noastre care, cum am mai spus-o și altă dată, sunt cu adevărat plămânii țării".

Pusă astfel, problema capătă un aspect de o deosebită importanță și cuvintele d-lui Gh. Brătianu iau forma unui angajament pentru rezolvarea ei în conformitate cu interesele țării.

POLITICA INTERNA

Examinând apoi situația politică internă șeful georgiștilor a atacat cu violență guvernul actual pe care l-a acuzat de fraude și mistificări și în egală măsură opoziția național-țărănistă care are aerul de a fi făcut o tranzacție cu președintele de consiliu spre a întinde mușamaua peste anumite chestiuni ca în schimb să fie recomandată la succesiune.

Aluzia este prea evidentă și ea se referă la schimbarea intervenită în ultimul timp la ministerul aviației și marinei, despre care d. Gh. Brătianu pare că intenționează să se ocupe în Parlament.

Mai departe d. Gh. Brătianu a afirmat convingerea d-sale că țara va ști să aleagă între partidele politice și că partidul d-sale se simte destul de tare spre a avea încredere în misiunea lui.

Această atitudine pe care o afirmă d. Gh. Brătianu dela un timp arată că d-sa înțelege să se plaseze pe un plan nou în politica noastră internă, revendicând pentru partidul d-sale dreptul de guvernare și făcând abstracție de posibilitățile reintregirii cari mai înainte comptau cu mult mai multă greutate.

P. B.

Un gest mișcător

— Soții Ceaușescu din Galați, în lipsă de alt avut, oferă verighetele de cununie pentru fondul Ion Moța și Vasile Marin —

Eri s'a petrecut un fapt care a produs o profundă emoție.

Un om sărac și soția sa, d-na și d. CONSTANTIN CEAUȘESCU din Galați, neavând bani pentru a contribui și ei la fondul destinat cheltuelilor necesitate de aducerea în țară a rămășițelor celor doi mucenici legionari, morți pe frontul spaniol, AU DEPUS VERIGILE DE CUNUNIE, singura avere de care dispuneau.

Soții Ceaușescu au trimis verighetele, legate la un loc cu șnur verde, prin poștă, din Galați.

Comandamentul legionar va înapoia însă trimițătorilor această ofrandă mișcătoare, mulțumindu-le pentru frumosul lor gest.

D. Maniu a refuzat întrevederea cu d. Madgearu

Impresia produsă în cercurile național-țărăniste

După aranjamentul făcut de către conducerea partidului național-țărănesc, spre a încerca să convingă pe d. Iuliu Maniu să renunțe la acțiunea d-sale și să sprijine fățiș conducerea partidului pentru a se putea înlătura toate obstacolele ce stau în calea venirii partidului la guvern, d. Virgil Madgearu a anunțat pe fostul președinte al Consiliului Dirigent că va ține o conferință la Oradea și-l ruga să participe și d-sa.

D. Iuliu Maniu n'a dat nici un fel de curs scrisorii și rugăminții d-lui Madgearu și n'a participat la conferința acestuia, stricând astfel toate planurile secretarului general al partidului național-țărănesc.

Față de această atitudine d. Madgearu a socotit că nu mai e locul să se ducă la d. Maniu și astfel totul a rămas baltă.

Cercurile național-țărăniste au rămas însă profund impresionate de noua atitudine a d-lui Maniu pe care o socotesc de natură să strice toate socotelile și aranjamentele pe cari conducerea acestui partid crede că se poate bizui în vederea unei schimbări a situației lui față cu problema succesiunii.

Un comunicat al partidului „Totul pentru Țară“

Din partea partidului „Totul pentru Țară“ primim următorul comunicat:

„Conducerea mișcării legionare anunță publicul românesc că n'a dat nimănui autorizație să colecteze pe stradă sau prin case bani pentru eroii din Spania.

Ni se semnalează două categorii de excroci: unii care umblă din casă în casă cu liste pentru a colecta bani; alții la răspântia străzilor vânzând svastici, sau înfigându-le obraznic în pieptul tuturor oamenilor și adăugând:

„Pentru cei căzuți în Spania".

Rugăm pe toți oamenii de bine să anunțe telefonic sediul partidului (telefon 3.0554) ori de câte ori se ivesc asemenea cazuri.

Naționaliștii spanioli

au inaugurat un puternic post de radio la Salamanca

Salamanca, 19 (Rador). — *Agenția Havas anunță:*

Generalul Franco va inaugura Sâmbătă, printr'un discurs răsunător, noul post de radio difuziune dela Salamanca, cu o putere foarte mare. Noul post „este destinat să fie o nouă voce puternică a noului stat spaniol". Stațiunea de radio care se inaugurează Sâmbătă este creiată să dea o replică emisiunilor pe unde lungi pe care le face în limba spaniolă postul de radio Moscova și va rivaliza cu acelea dela Berlin și Roma.

Naționaliștii spanioli se îndreaptă spre Malaga

— După lupte grele portul Marbella a căzut. Un vapor naționalist a bombardat Barcelona —

Gibraltar, 19 (Rador). — Corespondentul agenției Reuter transmite:

Naționaliștii din Algesiras anunță oficial că forțele lor au ocupat portul Marbella, situat în apropiere de Malaga.

Comunicatul naționalist adaugă că această cucerire a cauzat pierderi grele, mai ales în partea guvernamentalilor.

*

Barcelona, 19 (Rador). — *Corespondentul Agenției Havas anunță că în cercurile oficiale din Barcelona se declară că alarma dată noaptea trecută se datorește prezenței unui vapor de război naționalist în apropierea portului.*

Se crede că vaporul naționalist care a bombardat coasta este crucișătorul „Canarias". Vasul a tras 30 obuze în direcția muntelui Juich care domină portul și orașul Barcelona.

*

Salamanca, 19 (Rador). — Agenția D. N. B. transmite:

Martorii oculari de pe frontul de Sud arată că conducătorii roșii ai orașului Malaga părăsesc orașul ,plecând la Almeria.

Un mare număr de case au lipite pe pereți afișe prin care locuitorii din Malaga cer ca orașul să se predea fără condiții.

Grupuri de marxiști străini sosesc dela Albacete la Malaga, pentru a înlocui pe membrii comitetului local de apărare, cari au fugit.

Pe ziua de ieri, trupele naționaliste și-au continuat înaintarea irezistibilă, în direcția Fuengirola, localitate situată la jumătatea drumului dintre Marbella și Malaga.

In acelaș timp, grupările naționaliste înaintează dela Antequera spre trecătoarea Sierra Abdalgis, în direcția Malaga.

Frontul din sudul Spaniei unde se dau lupte groaznice

Londra, 19 (Rador). — *„Daily Telegraph“ publică o corespondență din Perpignan, localitate din Franța situată în apropiere de frontiera spaniolă.*

Ziarul arată că teritoriile spaniole care au mai rămas subt autoritatea guvernului din Valencia sunt tot mai amenințate de spectrul foametei. Se înregistrează o luptă tot mai aprigă, dată de țărani contra cetelor care vin la sate pentru a face razzii și a jefui.

In acelaș timp, se declară că guvernul din Valencia s'a văzut nevoit să rechem de pe front o parte din [illegible] a le întrebuința contra [illegible].

ȘTIRI ȘI POLEMICI

„PORUNCA VREMII“ care apare Sâmbătă în Capitală și Duminecă în provincie va fi închinată sărbătoarei naționale a Unirii și Domnitorului celei dintâi unități a poporului Român, ALEXANDRU CUZA.

*

Numărul nostru omagial, închinat lui Moța și Vasile Marin, morți pentru Patrie, și celorlalți legionari plecați pe frontul dela Madrid, apare Duminecă în Capitală și Luni în provincie.

Rugăm pe toți bunii Români cari i-au cunoscut pe eroii căzuți, sau cari au amintiri despre ceilalți legionari în viață, să ne trimită colaborarea lor și documentele și fotografiile cari ar putea să pună în lumină crâmpee din viața acestor eroi ai Patriei noastre.

*

D. VIRGIL MADGEARU va interpela guvernul pe chestia demisiei d-lui CARANFIL din fruntea ministerului aviației și marinei.

*

INTERIMATUL ministerului de externe pe timpul lipsei din țară a d-lui ministru V. Antonescu, va fi luat de d. G. TATARASCU președintele consiliului de miniștrii, care s'a întors eri dela Poiana.

*

La CAMERA au fost proclamați deputați d-nii ION MANGRU, reprezentant al județului Bihor, în locul d-lui G. LEON fost subsecretar de stat și numit la Banca Națională. și E. BAJENARU, ca reprezentant al județului Fălciu în locul d-lui Gh. Tiron, numit consilier la Curtea superioară administrativă din Iași.

*

ESTE VORBA ca în cele două locuri de senatori, unul vacant prin trecerea d-lui Al. Iliescu la prefectura de Dolj și altul prin decesul lui Ionel Nicolau, senatori de Muscel, să nu se mai facă alegeri parțiale.

*

D. MIHAIL BERCEANU subsecretar de stat la ministerul domeniilor va întreprinde în țară o nouă serie de inspecțiuni.

D-sa va fi însoțit de d-nii C. Sescioreanu, președintele Uniunii Camerelor de agricultură, Alimănișteanu, vice președintele Senatului și membru în consiliul Uniunii.

*

IERI, la Cameră, d. mareșal PREZAN a avut o întrevedere cu d. MIRCEA CANCICOV, ministrul finanțelor, după care, d. mareșal Prezan, a luat parte la lucrările în comisiuni.

*

D. deputat HENȚU, dela Arad, a anunțat ieri la Cameră o interpelare cu privire la prefectul județului Arad, dr. Ioan Groza, asupra căruia planează o sumedenie de suspiciuni.

*

LA DECANATUL Baroului de Ilfov, s'a primit următoarea telegramă: „Avocații români creștini din baroul de Tulcea iau parte împreună cu dv., la doliul ce a lovit Baroul de Ilfov prin moartea eroică a colegilor ION MOȚA și VASILE MARIN căzuți pe câmpul de onoare pentru apărarea Crucii. Veșnică să le fie pomenirea".

*

LA ADUNAREA generală a Casei centrale a asigurărilor sociale de ieri, d. DEM. MOCIORNIȚA a cerut să se facă eforturi ca cheltuelile acestei instituții să fie reduse la minimum posibil.

*

La alegerile comunale din Schela Cladovei, s'a înregistrat următorul rezultat: liberalii 139 de voturi și au luat cinci mandate; frontul românesc 118 voturi și au luat cinci mandate.

*

Membrii organizației național-creștine din culoarea de Verde, sunt convocați a lua parte la adunarea generală ce va avea loc Miercuri 20 Ianuarie a. c., orele 9 seara, la sediul organizației din calea Griviței 217 (colț cu Basarab).

Comitetul de conducere este convocat la orele 8 seara.

*

IN NUMARUL de astăzi al „DIMINEȚII“ citim la rubrica intitulată, „PENTRU SĂRACII NOȘTRI“ numele celor cari au primit ajutoare din partea oamenilor de inimă.

Altă dată jidanii dela „Dimineața“ mai puneau pe lista aceasta de ajutorare așa proforma și câte un nume de român. De data aceasta ei au căutat să-și aleagă oamenii.

Reproducem această listă pentru documentare:

„Am mai primit:
Dela Al. L.: lei 100 pentru Rașela Leibovici; lei 100 pentru Izidor Segall; lei 100 pentru Ana Raiss; lei 100 pentru Hanrieta Sechter; lei 100 pentru Amalia Aizic.
Dela S. Gartemberg, Vulturi 38, un pachet pentru săraci.
Dela d-na Frida Mandel un pachet cu lucruri pentru copiii săraci".

Directorii dela „Dimineața“ au dreptate. Aceștia sunt într'adevăr săracii lor !...

*

MINISTERUL EDUCAȚIEI naționale a dispus să nu se mai dea baluri și petreceri în localuri de școli. Direcțiile nu mai pot cere aprobări în acest sens, iar aprobările existente se consideră anulate.

Abaterile vor fi aspru sancționate.

*

Ministerul de justiție a trimis consiliului legislativ, spre a primi legiuitul aviz, două importante proecte de legi și anume: proectul de lege pentru stabilirea responsabilității ministeriale și proectul de lege pentru apărarea patrimoniului public.

*

D. D. IUCA, ministru de interne, a avut o întrevedere astăzi cu d. V. Iamandi, ministrul cultelor.

*

Pentru a comemora pe cei doi eroi ION MOȚA și VASILE MARIN, căzuți pe câmpul de onoare, „SVASTICA DE FOC“ cheamă la ședința extraordinară pe toți membri ei, cari se află în Capitală.

Adunarea va avea loc Miercuri 20 Ianuarie, ora 9 seara, la sediul cercului nr. 2 S. d. F. din b-dul Pache nr. 144.

Secțiunile din Capitală vor veni cu fanioane.

*

D. VALERIU POP, ministrul industriei, a fost primit azi în audiență de lucru de M. S. Regele.

*

AMENDAMENTUL susținut de d. subsecretar de stat BEJAN la legea minelor, cu privire la drepturile proprietarilor de terenuri cu petrol, asupra cărora nu posedă o dată certă înainte de 4 Iulie 1924, nu are șanse de a fi acceptat. D. VALERIU POP, ministrul industriei și comerțului a rămas intransigent la formula discutată eri în comisia industrială a Camerei. Această formulă va fi integrată definitiv proectului legii minelor.

*

D. VALERIU POP, ministrul industriei, a primit în audiență în cursul dimineții de azi pe ministrul plenipotențiar al Danemarcei.

*

SFATUL PARLAMENTAR național-țărănesc care fusese fixat pentru astăzi a fost amânat pentru o dată care se va fixa ulterior.

*

D. CONSTANTIN DIMITRIU, fost ministru, a avut o întrevedere cu d. Sergiu Dimitriu, secretar general la ministerul de interne.

S'au examinat cu această ocazie tablourile de localitățile unde urmează a se face alegerile comunale în vederea propagandei cu care d-sa este însărcinat de partid.

*

MINISTERUL DE INTERNE a convocat pentru Vineri, 22 Ianuarie a. c., ministerul de interne în cabinetul secretarului general, pe toți membrii comisiei pentru revizuirea permiselor de liberă circulație pe C. F. R. ale ziariștilor pe anul 1937.

Tipografia ziarului „Universul“ str. Brezoianu

Girant responsabil Gh. Dumitrache

C. S. 6 pagini 3 lei ANUL VI. No. 632 Joi 21 Ianuarie 1937

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

Porunca Vremii

TRIBUNĂ ZILNICĂ DE LUPTĂ NAŢIONALĂ ŞI CREŞTINĂ

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituţii şi sprijinitori; Lei 800 pentru oraşe; Lei 600 pentru sate. Se primesc şi abonamente pe 6 şi 3 luni

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii şi Cecuri poştale (CEC) astfel: ABONAŢII PENTRU CONTUL 1224 DEPOZITARII „ „ 10405

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI I, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcţie, redacţie 4.1853 Ad-ţie, publicitate 4.1852

„Ieşim din Alcazar cu convingerea că pe deasupra tuturor instrumentelor diavolului în lupta cu divinitatea, se înalţă sublim eroismul pus în slujba Crucii, care învinge tot, absolut tot".

VASILE MARIN
din „Note de drum din Spania Eroică"

Români şi Romance, luptaţi pentru apărarea Crucii şi a credinţei strămoşeşti!

Nici proşti, nici adepţii lui Bacchus!

DR. ILIE RĂDULESCU

Am ajuns să disperăm. Ceiace se petrece dela o vreme cu scrisul nostru întrece ori ce barieră a indignării. Să nu se creadă însă că revolta noastră izbucneşte din faptul că suntem îngrădiţi ca ultimii delicvenţi, în activitatea noastră cotidiană, care mai mult decât o îndeletnicire profesională, reprezintă un sbucium adânc închinat ideii naţionale. Nu. Opinia publică — aşa puţină şi lipsită de personalitate cum o avem — ştie bine că tot ce se scrie azi la gazetă nu este decât o palidă, dacă nu o schimonosită, imagină a realităţilor. Aşa cum îşi dă deopotrivă seama că, dacă se pot umple coloane întregi cu minciuni, cu intrigi politice, cu drame pasionale, cu sinucideri, crime, excrocherii, etc., cari nu înseamnă, în definitiv, decât otravă şi pervertire, asvârlite de jidani sufletului românesc, este aproape imposibil, totuşi să se articuleze o iotă despre marile şi adâncile dureri ale naţiei, sau să se mărturisească franc, măcar o parte din năzuinţele acestei ţări.

Nu spun nici un cuvânt mai mult şi nu acuz pe nimeni. Ba, din contră, am ajuns la convingerea că este inutil să mai protestez împotriva regimului de bejenie ce s'a instaurat asupra minţii şi inimii noastre, asupra scrisului naţionalist. In definitiv ce este acest regim, dacă nu chiar produsul laşităţii colective româneşti, gata să accepte orice? Sunt cenzurat numai eu şi colaboratorii mei? Aş! Au fost şi sunt puşi la carantina d-lui Inculeţ, oameni cari au guvernat ţara aceasta şi cu mai mult folos decât prietenul jidanilor de peste Prut, fruntaşi ai vieţii noastre politice de cari Neamul Românesc îşi leagă azi toate nădejdile. Niciodată patriotismul d-lui Mareşal Averescu, sau înţelepciunea d-lui Vaida şi Goga; niciodată iubirea de naţionalitate şi de adevăr creştin a lui A. C. Cuza, sau intransigenţa neprihănită a lui Corneliu Codreanu, n'au reuşit să se ridice până la clarviziunea d-lui Inculeţ (!!!) şi să impună foarfecelor Cenzurii respectul care se acordă, totuşi, din plin, atâtor bandiţi ai tiparului, atâtor asasini ai ideii de stat românesc, între cari străluceşte prin obrăznicie canalia puşcăriaşă ALFRED HEFTER, directorul foaiei scrisă în franţuzeşte „Le Moment" (de care promit să mă ocup în curând foarte pe larg). S'a observat de undeva schiţându-se măcar un gest de protest, chiar atunci când d. Titulescu confiscase întregii ţări ultima picătură de cerneală antisovietică? Nu! S'a acceptat şi se acceptă orice ca o implacabilă fatalitate.

Şi lucru foarte semnificativ. Nu numai ţara, dar şi străinătatea a înţeles că trebuie să se supună fără să crâcnească regimului acesta de scris pe comandă. Dela Paris ni se comunică astfel, că — pentru a preveni eventuale neplăceri cu cari s'au întâlnit adeseori — gazetele franceze, mai mult citite în România, au luat o măsură... eroică. Anume: să tipărească pentru România ediţii speciale în care se va scrie numai ce admite inteligenţa şi sentimentul de răspundere al d-lui vice-preşedinte al Consiliului, Inculeţ.

Aşa că nu ne plângem împotriva cenzurii. Mai ales că pe ghilotină, ne urcă dela o vreme foarte afabil, curtenitor, şi bonom, d. colonel Hotineanu. Din ordin bine înţeles. Decât un lucru. Şi de asta mi se urcă mai ales sângele la tâmple. O spun cu toată francheţa. Prea ne condamnă Cenzura să aparem ca o mână de imbecili în faţa cititorilor. Aţi citit „articolul" meu de ieri? Cine nu mă va fi crezut prost, a fost desigur convins că l-am scris când eram beat. Atât a rămas de tâmpit acest articol, după ce s'a amestecat cenzura şi mi l-a ajustat ca pe un adevărat anteriu a lui Arvinte. Şi desigur că starea aceasta de lucruri nu se prea poate înghiţi cu uşurinţă. Şi nu din consideraţii de ordin personal, că adică nu sunt atât de imbecil cum sunt arătat sau că nu pot fi turmentat de băutură, de vreme ce n'am avut şi nu am o minimă simpatie pentru Bacchus. Ci din cu totul alte cauze, d-le colonel Hotineanu. Iată să vezi şi d-ta de ce: noi ţipăm în gura mare, la toate răspântiile, să-i scoatem pe jidani din presă. Din mai multe motive, dintre cari două mai ales ne stau la inimă: întâi că ovreii otrăvesc şi pervertesc cu mentalitatea lor talmudică sufletul românesc; în al doilea rând că sunt idioţi şi agramaţi. Cum o să fie atunci presa, creiator şi îndrumător de opinie publică, mai mult chiar, educator spiritual al neamului!? Or, ce mai rămâne din invectiva noastră împotriva jidanilor, când din colaborarea Cenzurii la articolele noastre, ori ce cititor îşi poate închipui că noi, Românii, suntem aceia care scrim cu picioarele, că n'am terminat nici abecedarul, pe lângă Paukerii şi Brauerii, foşti vânzători de nasturi şi mosorele.

Aşa că eu aş fi de o mie de ori mai fericit, dacă d. colonel Hotineanu ar accepta personal şi ar interveni la forurile superioare să se aprobe următoarea propunere: să scrim după subiectele pe cari ni le ordonă cenzura. Să ne cheme în fiecare zi la ora

(Urmare în pag. III-a)

Cine „luptă" pentru democraţie şi statul ţărănesc

S'a redeschis Parlamentul!...

de N. CREVEDIA

După o vacanţă generoasă pe care nobilei adunări — noi suntem de părere că în multe dintre problemele grave care se cer desbătute acolo, altă soluţie nu există decât sfântul argument al Raiului: Nă, nă, nă, tâmpitule!

Şi de-ar fi măcar numai atât! Prostului nu-i şade bine decât fudul, după cum Parlamentului nu-i şade frumos decât să fie îndrăznet şi ministeriabil.

Şi încă de-ar fi numai atât!

Bravul Camille Desmoulins spunea odată în faţa tot a unei inviersunate adunări constituite: „J'ai été révolutionaire avant vous tous. J'ai été plus: j'ai été un brigand et je m'en fais gloire". (Citez pe franţuzeşte din laşitate!).

Eh, haiduci — ca Iancu Jianu, desigur — au fost mulţi dintre parlamentarii (lumii, bineînţeles), dar revoluţionar n'au fost decât un Desmoulins, un Mihail Cogălniceanu şi alţii!

Nici măcar d. Argetoianu nu mai intervine cu roaba lui de subtilităţi. Să mai spună el una bună, să se ducă pomina. Nici chiar prostii nu se mai spun. Democraţia românească de după războiu a intrat deacum în faza aceea aurită, când trebuie să vorbeşti măcar ca guvernanta şi ca maestrul de dans. Uite, aş vrea să mai aud un bună de-a lui domnu Mărinică Gureşoiu, deputat de Pătârlage, ori una şi mai bună, spusă în versuri de d. Pantelimon Halippa! (O notiţă anunţă prin ziare că medicii au interzis d-rului Lupu să mai vorbească pentru câtva timp).

In aceste condiţiuni să nu vă mire dacă tot noi gazetarii dăm oarecare strălucire ideii parlamentare, nu participând efectiv la desbateri, ci făcând acele aşa-zise aspecte parlamentare, atât de gustate de cititorii noştri. Mă întreb ce interes ar mai prezenta coloanele acelea „Camera şi Senatul", fără introducerile noastre vii şi costumate?

In prima lună a actualei sesiuni, au fost câteva zile când deputaţii n'au avut pur şi simplu ce face. Parlamentul s'a deschis după ritualul consacrat şi, după zece minute, s'au tras, după aceleaşi reguli, perdelele. Desbateri în care, cum spuneam, nu se rosteşte un discurs epocal, desbateri în care nu se produce o vorbă de duh, o măgărie celebră măcar ori, însfârşit, o încăerare bulgărească cu moarte de om! — acela ni se pare nouă un Parlament care apune. Dispreţul faţă de o instituţie aşa de desuetă nu ni l-am arătat numai noi cari facem jocul de tennis al ideilor

(Urmare în pag. 2-a)

O, Sacerdoţi!...

Puterea cea dintâi pe care JIDANII vor s'o culce jos,
Sunt pururi SFINTELE ALTARE încare-i Domn: IISUS CHRISTOS!
Voi, prea-cucernicilor preoţi, ostaşi ai blândului Isus,
La năzuinţa JIDOVIMII, nimic-nimic n'aveţi de spus?!

Chemaţi la voi întreaga ţară ce Sfântului Iisus se'nchină
Şi'n sufletele tuturora aprindeţi torţe de lumină!
In faţa sfintelor altare chemaţi, mereu, întreaga turmă
Şi luminaţi-o, până încă nu sună ceasu' cel din urmă!..

Altminteri, piatră peste piatră nu va mai sta, cucernici clerici
Din toate sfintele altare a strămoşeştilor biserici,
Şi'n veci altare, tu părinte, n'o să mai ai ca să te rogi,
Căci pe ruina lor, JIDANII zidi-vor mii de sinagogi!..

Radu Bardă

Generaţia eroică

In picături de lacrămi şi de ceară, ce au înrourat spre pomenirea celor doi eroi, plecaţi spre alte lumi cu zările deapururea senine, s'a răsucit în vaerul durerii o întreagă generaţie de tineri. A lor. Fiindcă pe baricada tinereştilor avânturi şi a dragostei de ţară, noi le-am recunoscut din primul ceas căpităniа.

Şi dintr'un pumn de oameni ce ne-a sădit în suflet avântul şi curajul, noi am desprins două perechi de ochi, în care am pus toată speranţa noastră. Doi ochi ca fierul şi doi ca peruzeaua.

In pretutindinescul plâns, în care abia acum ne-am regăsit cu toţii, doi ochi ca fierul şi-au stăpânit isvorul cald de lacrimi şi l-au îndrumat lăuntric să-şi potolească pojarul sufletului său. Clocotitor s'a învolburat în ei durerea dar ei n'au plâns, fiindcă au înţeles de mult suprema jertfă a trecerii eroice din viaţă.

Au plâns doar trupuri în asfinţit de viaţă, pentru o chemare pe care abia acuma au cuprins-o şi am plâns şi noi, în neputinţa de-a pătrunde cu simţirea şi dincolo de moarte: acolo unde şi-au aşezat viaţa, doi din fruntaşii tinereţii noastre. E greu să poţi dura din moarte fapt de sărbătoare, dar pentru fericiţii cari au isbutit s'o simtă, în imn de jale ei au sculptat apoteoza celor doi viteji.

Am plâns şi noi, fiindcă prin moarte, cei doi au reuşit să spargă lacătele unei porţi, la care adăstam plini de temere. Acum este deschisă poarta şi drumul neted pentru cine vede.

Genunea dela Majadahonda unde au căzut alături Rolanzii noştri, rămâne pentru noi a doua Sarmisegetuză, fiindcă acolo Ion Moţa şi Vasile Marin ne-au dat prin moartea lor, reînvierea noastră. Acolo două flăcări s'au răsucit spre ceruri sclipind ca două torţe călăuzitoare. Pe dăra lor de foc vor şerpui din urmă legiunile romane. Nu începeţi să înţelegeţi? Acesta ne e drumul din moşi-strămoşi, pierdut câtăva vreme, dar regăsit acum.E singura cărare cunoscută pe care aproape două mii de ani au străbătut-o toţi înaintaşii noştri, plecaţi din Sarmisegetuza, Rovine, Războeni, Câmpia Turzii, spre aceleaşi porţi ce străjuesc împărăţia morţii şi au ieşit şi dincolo de moarte. Da. Ei trăiesc şi-acuma ocrotitor deasupra noastră. Se bucură şi plâng odată cu poporul, pe care ei l-au făurit şi continuat.

Turnat în săculeţul dela gât, cei şapte legionari au dus cu ei departe, în lupta pentru Cruce, pământul adunat în frimituri, din cele şapte colţuri de popas în viaţa ţării noastre.

Doi au căzut şi săculeţul dela gât, căzut şi el, şi-a îngemănat ţărâna cu pământul pe care odinioară s'a născut Traian. Era o datorie veche pe care o plătim acum, cu acelaşi preţ de sânge şi dispreţ de moarte.

Ne regăsim acum dispreţul legendar de moarte, cu care am înfricoşat odinioară potopitoarele popoare de năvălitori.

Prin jertfa celor doi eroi, trăim acum o nouă viaţă şi în durerea noastră ne încolţeşte totuşi un zâmbet de mândrie. E par'că jertfa noastră. Nu vi se pare că aţi trăit cu toţii moartea lor?

Trăim acum cu toţii, tinereţe plină de avânturi, jertfa viitoare, moartea de erou.

Dar plânsul, nu este numai izbucnire de dureri, poporul nostru plânge adesea şi de bucurie şi din recunoştinţă.

Să frământăm dară cu toţii, tineret al sacrificiului de mâine, câte o cărămidă înmuiată cu lacrimi de recunoştinţă şi să durăm în pomenirea vremilor ce vin, bisericuţa mântuirii noastre.

Şi mai târziu, alături, va odihni cu vrednicie, o legiune de eroi.

I. Stoenescu

Vizita d-lui Goering la Roma

Dela instalarea regimului naţional-socialist în Germania s'a văzut o tendinţă către o înţelegere a acestui stat cu Italia pe temeiul câtorva interese comune de apărat. Tendinţa aceasta care a dat atât de lucru Europei democratice, n'a căpătat un început de realizare decât în momentul în care Rusia Sovietică, adică al treilea stat cu regim autoritar, a căutat să se alieze cu democraţiile europene în scopul de a anihila forţa celorlalte două state autoritare cari veneau în conflict de interese cu tendinţele lui. Şi abia de aci încolo, adică dela realizarea pactului franco-sovietic, iau o formă practică intenţiile de apropiere germano-italiene. Iar examinarea formelor reale pe cari le iau raporturile dintre aceste state duce la unele foarte interesante constatări.

Germania care a avut de realizat cu sprijinul tacit al Italiei unele ţeluri în politica ei externă şi care are şi azi interese comune cu acest stat, îşi dă foarte bine seama că sunt unele probleme în cari vine totuşi în concurenţă cu Italia. La rândul ei Italia regimului fascist îşi dă tot atât de bine seama de această situaţie.

In regimul democratic acest lucru înseamnă că ori trebue să se abandoneze punctele litigioase pentru a face loc unor raporturi de prietenie ori să se abandoneze interesele comune pentru a se urmări ca adversari implinirea scopurilor ce vin în concurenţă. Pentru statele cu regim autoritar nu există un asemenea exclusivism. Politica este prevedere şi deci oportunitate. Statele cu regim autoritar, practică oportunismul. Niciodată Germania n'a căutat să se lege cu Italia printr'o alianţă care ar fi necesitat abandonarea unora din interesele ei după cum nici acest din urmă stat n'a căutat alianţa Germaniei cu sacrificarea intereselor lui. Şi totuşi înţelegeri cu frumoase beneficii materiale şi morale pentru ambele state, s'au stabilit de câte ori necesitatea le-a cerut. Fiecare situaţie în parte a fost speculată cu succes de diplomaţia celor două ţări cari tot atât de hotărât au opus separat manevrele lor tendinţelor unuia s'au celuilalt dintre ele ce ar fi venit în contrazicere cu ale sale, de câteori ocazia s'a ivit.

Alianţă nu s'a realizat dar înţelegerea deplină a situaţiilor în sine, a ocazionat atâtea acorduri fructuoase pentru aceste state încât nu fără dreptate a afirmat d. Mussolini existenţa unei axe Roma-Berlin în politica europeană.

Surprinzător a fost pentru unii faptul că după acordul italo-britanic s'a produs vizita d-lui Goering la Roma. Fiindcă mulţi au crezut — şi noi am arătat atunci cât se înşală — că acordul mediteranean va avea urmări asupra situaţiei din Spania şi va izola Germania în ceiace priveşte acţiunea anticomunistă. Italia însă a înţeles să realizeze cu Anglia un acord ce privea cu strictеţe anume interese în Mediterană şi nu se crede obligată să părăsească alte interese ce nu sunt prevăzute în acel acord. Pentru acestea cari sunt identice cu ale Germaniei Italia s'a înţeles cu acest stat şi de aceia vizita d-lui Goering la Roma nu are nimic surprinzător. Ea a dus la o înţelegere în ceiace priveşte acţiunea din Spania. Atât. Cât despre pactul în patru credem a şti că nu s'a discutat încă nimic el nefiind oportun în momentul de faţă.

Petru Bănescu

Cămaşa de forţă

Conu Victor e legionar!

D. Victor Eftimiu e omul surprizelor. N'aduce, vorba ceea anul, ce-aduce d. Eftimiu. Nu în teatrul românesc, desigur, fiindcă în teatru, afară de câteva focuri bengale, tiribombe şi aviaţia de bombardament a scenei — altceva nu a adus d. Eftimiu.

Surprizele d-sale sunt în domeniul politic şi chiar al religiei.

In domeniul politic, d. Eftimiu a sărit ca un mare acrobat din partid în partid; în cel religios luptă pe diferite tărâmuri: creştinarea măgarilor, alegerea unui Papă albano-român, masonizarea tuturor creştinilor, beatificarea lui Mihail Sadoveanu, etc. etc.

Acum, d. Eftimiu se trezeşte naţionalist. Eh! S'au trezit, în definitiv, atâţia, decât să nu se trezească şi el? Să vedeţi: d. Eftimiu scrie despre moartea legionarilor dela Madrid şi scrie aşa de ardent că mai-mai par'c'ar fi şi el pe picior de plecare în Spania.

Numai că, ni se pare nouă că d. Eftimiu s'a trezit prea târziu. Legionarii au de gând, pentru când vor veni la putere, să desfiinţeze multe legaţii.

Inclusiv pe cea dela Tirana, după care-i pică mucul d-lui Eftimiu...

Afacerea Littman

D. dr. Costinescu, ministrul sănătăţii, va depune în curând pe biroul Camerei un proect de lege privitor la jocurile de noroc.

Să ştiţi că ăir le desfiinţează!

D-rul Lupu nu mai vorbeşte

O notiţă de ziar anunţă că medicii au interzis d-lui dr. N. Lupu să mai vorbească, timp de câteva zile.

Aoleo, ce se va face el tot timpul acesta?

Căci va fi nevoit să bea numai sifon gol...

Prin democraţie, -- la iudaism şi comunism

Nu rare sunt cazurile când este demascată strânsa legătură dintre iudaism şi comunism prin descoperirea diferitelor organizaţii comuniste ai căror agitatori plătiţi de Moscova sunt fiii lui Israel. Şi întotdeauna aceste cangrene social-politice au fost constatate numai pe trupul statelor democratizate până la anarhizare. In această categorie este şi România. Şi cele mai multe exemple, cari să verifice constatarea noastră, le vom găsi mai ales în activitatea consiliilor noastre de război. Mai este oare nevoe să amintim aceste cazuri? Oare fiecare cititor al scrisului cotidian nu rămâne uluit văzând că acei cari urmăresc desmembrarea, chiar distrugerea, statului nostru sunt mai ales, şi chiar numai, evreii?

Dar iată ultimul caz. Foarte elocvent.

Zilele acestea a fost descoperit, la Chişinău, în acea capitală iudaizată şi bolşevizată a Basarabiei, un nucleu de sionişti cari strângeau fonduri pentru reclădirea statului evreesc al Palestinei! După o cercetare mai amănunţită a autorităţilor s'a putut constata că sionismul afişat de către nucleu, — vai, statul român permite ca sionismul să se desvolte ca în propria lui ţară! — nu era decât un simplu camuflaj comunist.

Perfidia iudaică nu cunoaşte margini. S'a strâns un grup de evrei, adică de comunişti, şi pentru a se feri de eventuale surprize din partea autorităţilor româneşti, au mascat activitatea lor comunistă la umbra sionismului! Vedeţi, pentru a putea acţiona împotriva statului care-i adăposteşte şi-i hrăneşte, evreii sunt în stare să facă târg chiar cu cea mai scumpă idee a lor: sionismul.

Acesta este faptul care, desigur, nu mai surprinde pe cercetătorul atent al evenimentului politic sau social. Şi nu mai surprinde, pentru că asemenea fapte se produc atât de des încât ne-am obişnuit cu ele! Deoarece când zicem sionism, înţelegem comunismul.

Azi, într'un stat naţional evreii vor să ajungă la statul comunist prin sionism, prin iudaism. Mâine, în statul sovietic, aceiaşi evrei, vor realiza statul iudeu, sionist, prin comunism.

Dar în legătură cu această nenorocită stare de lucruri, se ridică întrebarea: cine permite acest permanent asasinat al statului naţional, cine permite această crimă de lés-naţiune? Răspunsul este clar: democraţia.

Numai în democraţie, în acest cadru al tuturor destrăbălărilor politice şi al tuturor anarhizărilor spiritului public este posibilă acţiunea iudaică ce duce la comunism. Pentrucă aceasta este realitatea: astăzi democraţiile nu mai sunt decât focare de anarhie şi de lentă, dar sigură bolşevizare. Eu aş numi forma aceasta de decădere a democraţiei: dictatură iudaică. Pentruce? Pentrucă în democraţiile de azi nu se mai poate vorbi de o ascensiune morală ori intelectuală a valorilor, de un primat al naţiunii, ci se poate vorbi numai de un primat al iudaismului. Exemple? Priviţi Franţa, Franţa tuturor libertăţilor, este gâtuită ea, Franţa adevărată, Franţa tradiţiei, Franţa francezilor, este gâtuită zic, de oculta dictaturii iudeo-masonice. Şi priviţi şi Germania sau Italia, sau Japonia sau Portugalia! Ce reconfortant spectacol de disciplină naţională! In aceste ţări nu mai există comunism şi nici anarhie. Dece? Pentrucă nu mai sunt evreii cari să fomenteze aceste stări politice morbide.

Şi acum priviţi şi România, oficiala şi democratica Românie, şi veţi constata că naţionalismul este oprimat şi că agitaţia comunistă alimentată de evrei, creşte mereu. Iar guvernele noastre sunt incapabile să reacţioneze

Iudaismul şi comunismul care, în statul sovietic, la apoi iarăşi forma iudaismului, — sunt elementele de bază cari formează vitalitatea democraţiei de azi.

In asemenea condiţii România democrată, România oficială, ce concluzii are de tras?

Ştefan Ionescu

Mame române!

Pentru ziua de mâine a copiilor voştri, pentru România liberă în care ei trebuie să trăiască, NU CUMPĂRAŢI NIMIC DELA JIDANI.

SPORT

Bieții noștri boxeuri!

Sportul românesc a intrat din nou în zodie rea.

Pe de o parte condițiile vitrege din țara noastră au izgonit pe cei mai buni reprezentanți ai cerbiciei românești, risipindu-i la toate latitudinile și longitudinile mai favorabile pentru sport, iar pe de altă parte cei rămași în țară sunt siliți sau să șomeze, sau să se dea cu ochii legați în mâinile hrăpărețe ale unor organizatori fără conștiință.

Spunând cele de mai sus, ne gândim mai cu osebire la boxeurii noștri, cari sunt siliți să lupte pe ringurile străine, în schimbul unor burse ridicule. Și fiindcă spectrul foamei nu le este de ajuns, acești nenorociți români sunt furați în mod ordinar de judecătorii francezi sau belgieni, cari nu vor în nici un chip să le acorde victorii. În caz de victorii, românii obțin match nul, în caz de match nul, sunt declarați învinși la puncte.

Aceasta este situația boxeurilor români în străinătate. Nici măcar TOMA AUREL, cel mai bun boxeur european la categoria lui, n'a avut o soartă mai bună și, ca să lasă din mizerie, a fost nevoit să părăsească titlul dela care sperase nu numai glorie, dar și ceva parale.

Să vedem acum care este situația boxeurilor cari au rămas în țară. Când zicem „în țară", vrem să înțelegem în București, fiindcă boxul nostru profesionist trăiește — dacă încă se mai poate numi trai — numai în capitala țării.

De astă vară n'a mai fost în București nici o gală de box profesionist. Doar sălile periferice au mai pus pe picioare, din când în când, câte o așa zisă gală, în care și-au încercat speranțele amatoare.

Din câte suntem informați, sălile, sărăcite de bani și de elevi, n'au mai avut nici obișnuita activitate de antrenament.

Din aceste cauze, boxeurii noștri profesioniști au rupt aproape cu desăvârșire contactul cu sportul căruia i-au adus în trecut atâta cinstire. Așa stând lucrurile, boxerii, campioni sau necampioni, s'au văzut în situația netă de șomeuri, și cu totul desvățați de a mai sui ringul.

Iată că tocmai acum, când lumea uitase că mai există box pe meleagurile noastre, un organizator, necunoscut, și, se pare, tare nepriceput, și-a luat răspunderea de a organiza o reuniune „internațională". Această gală, trebuie s'o recunoaștem dela început, are cel mai bun program care se putea încropi în momentul de față, cu excepția matchului vedetă. Acest match opune pe SPAKOW lui GABROWSKY, anunțat drept campion la toate categoriile al țării sale, Bulgaria. *Pe acest boxeur, SPAKOW l-a făcut knok-ut în câteva minute chiar la* Sofia, *iar una lume susține că GABROWSKY nici nu este măcar boxeur, ci hamal în portul Varna.*

Pe de altă parte, Spakow nici nu mai este boxeur. Lucrul acesta l-am putut constata astă vară, când, în compania lui Șerbănescu, Spakow *a făcut orice vreți, în afară de box. Bătrân, gras și neantrenat,* Spakow *ar putea să renunțe la box și să se apuce de vechia lui meserie de vânzător de ace, mosorele și lame de ras.*

De altfel nici nu ne închipuim cu ce nas mai apare pe ring Spakow când, călcând și ultima lege a sportivității, s'a ținut în ultima vreme numai de excrocherii. Este cunoscut ultimul său proces, în care se judecă inculpat pentru o excrocherie cu mașini de ras.

Da, matchul principal, adică cel mai bine plătit, este disputat de un hamal și un parvenit în baza codului penal, în timp ce matchurile disputate de români sunt lăsate pe al doilea plan și onorate cu burse de mizerie.

In felul acesta se lasă în umbră matchul de campionat național Ion Gorun-Nicolae Stamate, apoi întâlnirile Lucian Popescu-Climan și Vasile Stoian-Samson.

Toate aceste manevre sunt făcute cu scopul precis de a alimenta cu baloane de oxigen faima muribundă a lui Spakow. Înțelegeți? Un campionat național socotit de organizatori mai puțin însemnat decât întâlnirea Spakow-Gabrowski!

Matchurile se vor ține. Spakow va câștiga prin knok-ut și va lua bursa cea mai mare, în timp ce un campionat național va fi disputat pentru 5000 lei.

Cine este de vină? De!

Avem o federație de box formată din tot felul de personalități. O federație „tare". Tare de tot — cu personalități grozave, — dar foarte slabă în box.

Și de aceea se întâmplă mizeriile pe care le-am semnalat mai sus.

Vinovații? Noi credem că sunt toți domnii aceia mari, cari nu vor să se sinchisească de mizeria în care se sbat domnii cei mici, boxeurii.

Virgil Popescu

Din străinătate

ANGELMAN ÎNVINS

Paris, 19 (Rador). — La Palatul Sporturilor a avut loc aseară o mare gală de box între campionul englez Peter Kane și francezul Angelman, campion mondial la categoria muscă.

Englezul a învins pe adversarul său în 12 runde, la puncte. Kane a fost net superior și a meritat victoria.

La categoria mijlocie matchul international Tenet (Franța)-Christoforides (Grecia) a terminat nedecis.

THIL REINTRĂ

Paris, 19 (Rador). — Matchul de box între francezul Marcell Thil, posesorul titlului de campion mondial în categoria mijlocie, și canadienul Lou Brouillard va avea loc la 18 Februarie la Palatul Sporturilor.

VINES ȘI-A RELUAT REVANȘA!..

New-York, 19 (Rador). — *Perry a fost din nou învins, la Detroit. Vines a învins pe adversarul său renumit cu*

14:12, 6:2, 6:1

Astfel din cele 5 martchuri disputate, Perry a câștigat 3, iar Vines 2.

DUMINICA AUSTRIA ÎN FRUNTA FRANȚA LA FOOTBALL

Viena, 19 (Rador). — Hugo Meisl, căpitanul federației de football a alcătuit următoarea echipă națională, care va reprezenta Duminică, 24 Ianuarie la Paris culorile Austriei:

Rafti (Rapid), — Sesta (Austria) Schmaus (Viena) — Adamek (Austria), Smistik (Rapid), Nausch (Austria) — Riegler (Austria), Stroh (Austria), Binder (Rapid), Jerusalem (Austria), Viert (Austria). Rezervă: Zoehrer (Austria).

TENNIS

Stockholm, 19 (Rador). — *Campionatele de tennis pe teren acoperit din Scandinavia au început.*

Rezultatele mai însemnate sunt:

Dublu domni: *Koerner-Plougmann (Danemarca) învinge Dettmer (Germania)-Pecqueux (Elveția) cu 6:1, 6:2, 6:3.*

Simplu doamne: *Sperling (Danemarca)-Sounders (Anglia) 6:2, 6:4.*

Dublu doamne: *Sperling-Hollis (Danemarca) învinge Peterssen-Vickenstroem (Suedia) cu 6:1, 6:0.*

ATLETISM

Paris, 19, (Rador). — Adunarea generală a Federației Franceze de Atletism a ales președinte pe Paul Mericamp în locul lui S. Genet, care după mai mulți ani de rodnică activitate a demisionat.

TENNIS

Milano, 19 (Rador). — *In concursul internațional de tennis pe teren acoperit, disputat aci, echipa Austriei a învins selecționata Italiei cu 4:1.*

Rezultate technice:

Simplu: *Baworovsky-Palmieri 6:3, 6:3, 6:1.*

Metaxa-Scotti 6:4, 3:6, 6:3, 6:1.

Baworowsky-Scotti 3:6, 6:3, 5:7, 6:0, 6:1.

Palmieri-Metaxa 3:6, 7:5, 6:0, 6:4.

Dublu: *Baworovsky, Metaxa (Austria)-Martinelli, Bossi (Italia) 6:4, 7:5, 4:6, 5:7, 6:3.*

Permisele ziarelor au făst prelungite

Consiliul de administrație al Regiei autonome c. f. r. a aprobat ca toate permisele acordate ziarelor în compensație pentru publicațiuni să fie prelungite în aceleași condițiuni și pentru anul 1937 cu îndeplinirea formelor de preschimbare care se va face la direcția generală c. f. r., biroul permiselor.

In aceiași situație se găsesc și permisele cu 50 și 75 la sută reducere acordate ziarelor.

Cu secțiunea „Poruncii" de turism și voiaj de Sf. Sărbători prin Italia

— V. Impresii de călătorie —

Plecarea grupului nostru de excursioniști din Roma lasă în urmă unanime regrete printre hotelierii și restauratorii noștri, cari tocmai bine se obicinuiseră cu veselii și gălăgioșii noștri turiști. Printre participanți însă nu se observa un regret prea mare, deoarece călătoria noastră se îndrepta spre sud, spre orașul atât de cântat de poeți; și după cum se spune, orașul veșnic împrimăvărat NAPOLI.

Am sosit în noapte, spre ajunul Anului Nou și în zorii zilei suntem așteptați la poarta hotelului de autocare și doi ghizi cari aveau să ne inițieze în a cunoaște muzeele și cartierele mai importante ale Napolului.

In ziua de Anul Nou am întreprins o excursiune spre insula Capri, excursiune ce a rămas neuitată în amintirea fiecărui excursionist ce a văzut în deaproape insula Capri și Ana Capri.

Vaportto-ul a ancorat la o distanță de aproape 30 m. de insulă, în apropierea celebrei grote azure de unde ne-au luat în primire bărcile de două persoane ce erau conduse până în interiorul grotei.

Vizitarăm astfel unul din fenomenele naturei, care prezintă atâta curiozitate pentru turiștii din lumea întreagă.

După înapoierea noastră din agreabila excursiune efectuată tot timpul cu vaporul, ce făcea cursă specială de pasageri, începem împachetarea bagajelor, în cursul dimineții viitoare trebuind să continuăm călătoria spre ultima etapă a călătoriei: orașul FLORENȚA.

Drumul dela Napoli spre Florența este străbătut de trenul nostru prin comentatele ținuturi Littoria și Sabaudo.

S'a scris atât de mult asupra acestor ținuturi, în care nu mai departe decât acum 10 ani erau o mare de mlaștini și unde puținii locuitori erau în veșnic pericol de a se îmbolnăvi de friguri. Sub actuala guvernare însă, în urma unei munci titanice toate mlaștinele, pe o întindere considerabilă au fost secate și pământul redat populației spre cultivare.

Este una dintre cele mai mari opere create de regimul fascist, în domeniul agriculturii.

In trecerea trenului se pot observa încă șoselele și șanțurile betonate pe lângă calea ferată, lucrări ce probabil au fost terminate abia în ultimul timp.

Călătoria noastră se desfășoară în condițiuni admirabile pe un timp minunat și este de remarcat că mai tot voiajul a fost executat în cursul zilei. In acest mod excursioniștii noștri au avut posibilitatea ca pe deoparte să poată vedea întreaga rută pe care a parcurs-o trenul, iar pe de altă parte, ca în timpul nopții să se odihnească la hotelurile prevăzute în program.

Spre seară ajungem după un voiaj de aproape 8 ore la FLORENȚA.

(Sfârșitul în numărul viitor).

Gh. Topa

Cine face gazetărie sportivă...

VERGILIU CAROLA ERLICH-Economu (reporter sportiv la „Radio"), jidan.

JACK BERARU (Gazeta), jidan.

MORITZ BEILIS-lis (Gazeta Sporturilor), jidan.

AL. MUNTEANU (directorul Gazetei Sporturilor), jidan.

WILLY FIROIU - Feinștein (Lupta) jidan.

AD. LERRY (Ordinea) jidan.

FRAȚII VOGEL (Dimineața), jidani.

SILVIU HERESCU-Herșcovici (Gazeta), jidan.

RICI și BARBU BERCEANU (Rampa), jidani.

I. AVRAMESCU (Zorile) jidan.

MASSLER-MASS (Ordinea), jidan.

Seria e aproape interminabilă. dar i-am publicat numai pe cei mai „importanți"...

S'a redeschis Parlamentul!...

(Urmare din pagina I-a)

— dar însiși premierii tuturor regimurilor au manifestat față de ea o greață de dincolo de bine și de rău. D. Glorie Tătărăscu, de exemplu, se simte atât de brătian și de ionel, încât nici el nu mai apare în Dealul Mitropoliei decât de două ori pe an.

Constatăm, cu satisfacție de altfel, chiar cei mai teribili apărători ai acestui ultim abenceraj pledează acum pentru modificarea statutului parlamentar. D. Ion Mihalache, de pildă, crede că Senatul e inutil, alții cred că între Senat și Cameră ar trebui să se introducă așa ca un fel de Purgatoriu; alții, în fine s'au legat în ultimul timp de biata Constituție...

S'a deschis de două zile Parlamentul și încă nimic nu se agită la orizont. Un plictis vast ca un deșert, o apatie grea ca în preajma unui sfârșit, o pagină cu umbre și zăpezi mari.

Și presimțind clipa din urmă a Parlamentului, clipa fără suspine și fără întoarcere, câțiva deputați au pus deje acum mâinile pe piept.

Ei nu erau măcar senatori.

Dumnezeu să-i ierte...

N. Crevedia

Români! A apărut

Stăpînul

roman de Ovid-Densușianu-fiul

La toate librăriile

Mișcarea literară și artistică

Cronica muzicală

Concertul Filarmonicei: Festivalul Wagner sub conducerea lui Franz von Hoesslin

Cronicarul muzical care judecă lucrurile cu un larg spirit de obiectivitate, are o sarcină ingrată, sarcină care ia proporții jenante atunci când este nevoit de a scrie, cât de puțin defavorabil, despre un muzicant străin. Facem această introducere justificativă spre a nu se lua în nume de rău mărturisirea noastră în sensul că concertul simfonic din 14 crt. a fost sub așteptările noastre. Vrem să ne referim la interpretarea dată de dirijorul german, anume invitat, spre a da festivalului Wagner un aspect mai pompos. Aveam nădejdea, întărită de personalitatea dirijorului german — deși nu mai suntem aceia care să credem că trebuie să ne închinăm întotdeauna în fața unui nume străin —, de a putea gusta o interpretare, cât mai fidelă concepției wagneriene, așa cum știm că este păstrată în marile centre muzicale germane și mai cu seamă la Bayreuth, de unde vine dirijorul oaspe al concertului din Joia trecută. Spre surprinderea noastră, în ciuda întinsei reclame ce organizatorii acestui concert i-au făcut dirijorului german, Filarmonica, sub bagheta d-sale, a fost anemică. Iar noi, vai, eram deprinși a vedea în dirijorii germani, pe cei mai prețuiți maeștri ai timpului! Filarmonica noastră, a fost lipsită de coheziune, de convingere, de având! Când străinătatea are atâția dirijori de înaltă clasă — și mulți din ei îi găsim în Germania —, nu înțelegem de ce alegerea organizatorilor concertelor noastre simfonice, cari se dau pentru un public ales și pretențios, să se oprească la cei mai puțin reprezentativi. Fiecare concert dirijat de un mare maestru apusean, va trebui să însemne o lecție de adevărată interpretare muzicală, desigur nu numai pentru public, dar și pentru orchestra și dirijorii Filarmonicei noastre, unii dintre aceștia încorsetați, în mod voit, în anumite convingeri personale, care nu subliniază, totuși, o personalitate, iar alții nu încă bine formați.

Programul a fost fericit alcătuit, erau însă îndreptățiți de a ne provoca o aleasă bucurie artistică. Uvertura la „Vasul Fantomă", a fost executată fără relief, fără un colorit prea pronunțat. In „Siegfried-idill" ar fi trebuit ca părțile tematice din momentele polifonice, să fie subliniate cu mai multă tărie. Sonoritatea a fost puțin cam aspră față de exigențele expresive ale compozitorilor.

„Bocanalul" și Uvertura la „Tannhäuser" au fost bucățile cele mai reușite din program. Un ansamblu cât mai potrivit situațiilor sugerate, a reușit să ne impresioneze.

Să nu uităm că „Bacanalul" a fost cântat în toamna aceasta și sub conducerea Maestrului Enescu și nu ne îndoim că și orchestra și-a reamintit, ca și noi, de magistrala conducere de atunci.

In partea a doua a programului, Preludiul la „Tristan și Isolda" și „Moartea Isoldei", au fost lipsite de acel având frenetic care relifează o pasiune supraomenească, de o noblețe și distincțiune unică.

Avem satisfacția de a spune că restul programului a fost mai reușit, fiind impresionați de felul cum Franiz von Hoesslin a dirijat și interpretat „Marșul funebru din Crepusculul Zeilor" și, mai cu seamă, Uvertura la „Maeștrii Cântăreți". Aceste două bucăți au putut stârni un entusiasm care credem că a putut risipi, întrucâtva, nedumerirea provocată de felul cum au fost dirijate primele bucăți ale programului.

Nic. C. Sarru

Serenada din trecut de Mircea Dem. Rădulescu la Teatrul Național

Montată în a treia repriză pe prima noastră scenă, de Ion Sahighian, piesa d-lui Mircea Rădulescu, elogiată de întreaga critică teatrală, realizează unul din cele mai mari și binemeritate succese, la Teatrul Național.

Jucată în ritm viu de valoroasa pleiadă de artiști în frunte cu d-nii Al. Critico, G. Ciprian, Ion Manu, Ulmeni, Polyzu, Crețoiu, Lăzărescu, Niky Atanasiu, Marius, Stroe, Anastasiad, Balaban, Măruță, etc. și d-nele Aglae Metaxa, Dina Mihalcea-Demetru, Miclescu, Popovici, Georgescu (dela Opera Română), cu costume fastuoase, cu decoruri pitorești de Traian Cornescu, cu muzică de scenă de maeștrii Al. Bărcănescu și Mihăilescu-Toscani, SERENADA DIN TRECUT, alcătuește unul din cele mai frumoase spectacole realizate pe prima noastră scenă.

Piesa d-lui Mircea Dem. Rădulescu se joacă pentru a 35-a oară în seara de Joi 21 Ianuarie. Un public compact și entuziast aclamă și cheamă la rampă, la fiecare reprezentare pe interpreți și autor.

Marinarii noștri peste mări și țări

Un episod eroic povestit de presa franceză

Citim în ziarele din Marsilia:

„In ziua de 5 Ianuarie a plecat din Toulon pentru Ajaccio un transport de război, compus din puitorul de mine „Coetlogen" care ducea la remorcă șlepul „Douville".

Transportul aparținea marinei naționale franceze.

A doua zi a traversului, vasului care remorcă șlepul, din cauza timpului extrem de rău, i se defectează mașina și rămâne în voia valurilor.

Hidroavionul F.A.M.U. care sboară întâmplător pe deasupra lui îl descoperă și dă alarma, înștiințând toate posturile de coastă, cari la rândul lor dau circulară tuturor navelor de prin prejur spre a veni în ajutor, transportul fiind serios în pericol.

Vaporul românesc „PELEȘ", încărcat cu 5000 tone cereale, trecuse strâmtoarea Bonifaciu și se îndrepta spre Marsilia, când după șase ore de marș, primește o radiogramă din acel port prin care i se indică prezența unor vase în voia valurilor pe lat. 42°15' N. și G. 7°47' E.

Nava „Peleș" răspunde că e la 35 mile de transportul marinei naționale franceze și că pleacă spre a-l salva.

Comandantul schimbă drumul și ordonă majorarea vitezei.

La bord se fac preparative de salvare.

O vreme extrem de rea. Marea montată de un lionez forța VIII-a. Alte două vapoare răspund la semnalele de pericol.

„PELEȘ" sosește primul și se pregătea tocmai a începe opera de salvare, când e ajuns de contratorpilorul francez „MALLÉ-ERÉZÉ", care-i semnalează că vasele aparținând marinei militare franceze, își rezervă dreptul de a le salva și totodată mulțumește comandantului pentru că a răspuns la chemarea de pericol.

Vaporul „PELEȘ" își continuă drumul. A pierdut trei ore de mers, dar le va câștiga, căci vântul a mai scăzut.

A doua zi „Peleș" sosește la Marsilia..

Autoritățile franceze mulțumesc călduros comandantului Paraschivescu și întreg echipajului pentru promptitudinea cu care a răspuns la semnalul de pericol și înțelegerea situației atât de dificilă în care se afla transportul militar".

Iată un fapt divers, care era să rămână necunoscut, dacă ziarele din Marsilia nu-l semnala, dar care evidențiază mai mult ca orice spiritul de sacrificiu și de înaltă datorie de care este animat marinarul român în toate ocaziunile pe care i le oferă întâmplările atât de brutale și variate ale mării.

Marsilia, Ianuarie.

I. Muche

ARO: JENNY cu FRANCES ROSAY și CHARLES VANEL

Aspecte, Insigne, Comentarii

„Orientări"

— ultimul număr pe 1936, aduce aceleaș frumoase contribuții scrisului românesc.

Menționăm: Const. R. Crișan II. Realizarea destinului uman; Radu Nour, Fericirile; C. Ștefăniu, Poem; Petre Popescu-Olt, Crăciunul; G. Bobei, Mistică; Paul Popescu, Recenzii; Insemnări mărunte, etc.

O secție muzicală pe lângă biblioteca Institutului de cultură italiană

Pe lângă biblioteca Institutului de cultură italiană, s'a înființat o secție muzicală care posedă peste o mie de compoziții muzicale italiene de cameră antice și moderne, de muzică simfonică și populară italiană; colecția de muzică italiană este mai ales de foarte mare interes.

Materialul necesar poate fi luat, de toți cei ce doresc să execute sau să studieze muzica italiană, sub formă de împrumut, dela Institutul de cultură italiană din calea Victorie 196.

Biblioteca este deschisă în fiecare zi între orele 11-13 și 16-20.

Muzica poloneză la „Pro-Arte"

Sâmbătă 23 Ianuarie ora 5 d. a. va avea loc în sala Dalles a VII conferință experimentală organizată de „Pro-Arte" și consacrată muzicei poloneze.

D. GEORGE COCEA, directorul conservatorului „PRO-ARTE" va vorbi despre muzica poloneză.

Programul muzical va fi interpretat de d-ra Madeleine Cocorăscu și d-nii Paul Jelescu și Alex. Theodorescu.

Revista soc. „Tinerimea Română"

A apărut un număr nou al cunoscutei reviste a soc. Tinerimea Română cu un bogat material literar pentru tineretul studios.

Colaborează:

Octavian Goga: *Sacrele porunci ale Unirii;* D. Murărașu: *Nicolae Iorga;* A. S. E. *Benito Mussolini,* Părintele Dr. Crăciunescu: *Nașterea Domnului;* Petre Paulescu: *Ardealul;* Const Niculescu: *Din lirica latină;* Alexandru Baiculescu: *Versuri;* Marieta Creangă: *Scrisoare; Cronică și recensii,* de D. Murărașu.

D. G. G. Antonescu

— profesor universitar, va ține prima conferință din ciclul de conferințe pedagogice organizat de Casa școalelor și a culturii poporului pe anul 1937.

D. prof. Antonescu va vorbi despre: „CURENTELE PEDAGOGICE CONTEMPORANE".

Conferința se va ține în sala specială a Casei școalelor (strada G-ral Berthelot 30) între orele 6—7 d. a.

„Arta poetică"

— a lui Horațiu, a fost de curând tradusă în românește de d. prof. David Popescu.

„Dualismul artei în tragedia lui Sofocle"

— *studiul d-lui N. I. Barbu* suscită interesante discuții în cercurile intelectuale preocupate de clasicism.

„Fata din fabrică"

— este numele romanului social pe care îl are în pregătire tânărul scriitor *George Șoimu.*

D. prof. Jan Jansen

dela Universitatea din Berlin va conferența în luna Martie a. c., în ciclul conferințelor de cultură generală ce se vor ține la Academia de înalte studii comerciale.

Dela Academia Română

In ședința intimă a Academiei Române dela 15 Ianuarie curent d. prof. G. Țițeica, secretarul general al Academiei, a comunicat următorul răspuns telegrafic al Majestății Sale Regelui la urările Academiei de Anul Nou: „Vă mulțumesc pentru caldele urări ale Academiei Române".

D. Alex. Lapedatu, președintele Academiei, a prezentat publicațiunea în două volume „Recherches à Salone" (Copenhague, 1928) și alte lucrări arheologice ale academicianului danez Ejnar Dyggve, trimise în dar Academiei de autor.

D. N. Donici, Membru de Onoare al Academiei, a făcut o comunicare despre observațiunile d-sale asupra planetei Saturn la epoca dispariției inelului său la 28-29 Decemvrie 1936. *S'a hotărât publicarea acestei comunicări în Buletinul francez al Secțiunii Științifice.*

D. R. Rosetti arată apariția unea următoarelor cărți:

Savage Squadrons *de Sergei Kournakoj, arătând partea luată de divizia de cavalerie rusă, zisă sălbatecă, în marele războiu și conținând și 35 pagini relative la aflarea sa pe frontul românesc.*

Hand book of Central and East Europe, *un manual și călăuză destul de folositoare pentru: Finlanda, Estonia, Letonia, Lituania, Polonia, Cehoslovacia, România, Ungaria, Austria, Jugoslavia, Bulgaria, Albania, Grecia și Turcia.*

Anularea pe anii 1932-33 ale Academiei de istoria culturii materiale din Leningrad.

Români Creștini!

In str. Telcorman Nr. 7, prin Ferentari, se află femeia Burian Veronica, fiind bolnavă de tuberculoză, văduvă și cu doi copii. Roagă inimile miloase să o ajute cu cât îi lasă inima.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Werther.
TEATRUL NATIONAL: Omul și masca.
TEATRUL REGINA MARIA: De ziua nevesti-mi.
TEATRUL COMEDIA: Poveste de iubire.
TEATRUL MODERN: 9000 franci recompensă.
TEATRUL VESEL: Călugărul din vechiul schit.
TEATRUL LIGII CULTURALE: Și ei au dreptul la viață.
TEATRUL ALHAMBRA: Marea ducesă de Alhambra.
TEATRUL EFORIA VOX: Vox populi, Vox Tănase.
TEATRUL MAJESTIC: Misterele din Majestic.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CREȘTINI

CAPITOL: Boccaccio. jurnal Eclaire.
ARO: Jenny cu Francoise Rosay, jurnal și completare.
ROXY: Boccaccio.
FEMINA „Port Arthur" cu Danielle Darieux și complectare.
A.R.P.A.: Am ucis! cu Peter Lorre. Pe scenă „Ora Veselă" cu Stroe și Vasilache.
FORUM: Maria Stuart și Biletul de 1.000.
MANON: Săraca fetiță bogată și Nicole.
OMNIA: Maria Stuart și revistă.
TRIANON: Regina valsului cu Martha Eggerth.
FRANKLIN: Dosambo și Shanghai.
CITY: Căpitanul Blood și Hotel Savoy.
DARLY: Orașul păcatelor și Norocul meu ești tu.
MARCONI: Magnolia și revistă.
MODEL: Răzbunarea lui Tarzan și Casa strigoilor.
BARCELONA: Bestia din Londra și Vârsta primejdioasă.
CENTRAL: La Bandera și Bestia din Shanghai.
COTROCENI: Tinerețea unei regine și Insula plutitoare.
DIANA: Luptătorii din Texas și Secretul celor 13 mascați.
DICHIU: Flacăra vieței și Tăsică și Năstăsică.
MILANO (Călărași 153): Romanul unei minore și Gondola cu himere.
ILEANA (Avrig 1): Escadrila de noapte și Căraca fetiță bogată.
ORFEU: Nu sunt vinovat, Soție contra secretară și complectare.
TRIUMF: Infamia și Raza roșie.
VOLGA (La Roata lumii, Dorobanți): Taros Bulba și Controlorul.
DORY: Bucle de aur, Ultimul sbor și trupa de reviste.
LIZEANU: Ultimele zile ale orașului Pompei și Fiul Rusiei.
UNIC: Macul roșu și Raiul pe pământ.
FLORIDA (B-dul Ferdinand 118): Macul roșu și Beyond Bergali.
PACHE: Katerina și La capătul lumii.

Radio

MIERCURI 20 IANUARIE 1937

7.30. Inchiderea emisiunii.
13.00. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz, muzică variată (discuri).
14.10. Radio jurnal. Ora. Mersul vremii, Bursa. Știri interne și externe.
14.30. Muzică distractivă (disc.).
15.00. Ultimele știri. Bursa cerealelor.
18.00. Muzică de carnaval (disc.).
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.10. Concert de după amiază. Orchestra Radio, dirij. de Th. Rogalski.
20.00. Barbu Delavrancea, de prof. Ion Petrovici.
20.20. Continuarea concertului.
21.05. Tuberculoza bătrânilor de dr. Marius Nasta.
21.30. Compoziții românești pentru pian și vioară: I. D-na Grete Miletineanu, pian și II. Sandu Albu, vioară.
22.30. Radio jurnal. Sport.
22.45. Concert nocturn al orchestrei de Salon Radio dirij de D. Teodoru.
23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.
23.55. Ultimeel știri.

JOI, 21 IANUARIE 1937

6.30. Deschiderea emisiunii. Gimnastică ritmică; Radio jurnal. Concert de dimineață (discuri). Sfaturi gospodărești și medicale.
7.30. Inchiderea emisiunii.
13.00. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz. Muzică distractivă (discuri).
14.10. Radio-jurnal. Ora. Mersul vremii. Bursa. Știri interne și externe.
14.30. Muzică variată (discuri).
15.00. Ultimele stiri. Bursa cerealelor.
16.45. Ora Copiilor: I. „24 Ianuarie", șezătoarea șc. prim. de fete No. 4. cond. de d-na Ana Altenliu: II. Jurnalul copiilor de Victor Ion Popa.
18.00. Concert de după amiază. Orchestra Iancu Constantinescu (canto: Ion Luican).
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.10. Continuarea concertului. UNIVERSITATEA RADIO
20.00. Râpe de lut de Arh. Gh. Cantacuzino.
20.20. Duete din opere (discuri).
20.55. Programul concertului simfonic de Emanoil Ciomac.
21.15. Concert Simfonic al Orch. Filarmonica dirij. de Alfred Alessandrescu (Transmisie dela Ateneul Român)
22.10. Radio-jurnal. Sport.
22.30. Continuarea concertului simfonic.
23.10. Muzică distractivă (d'sc.)
23.45. Jurnal pentru străinătate în limba franceză și germană.
23.55. Ultimele știri.

Manifestațiile sufletului românesc
pentru cei doi mucenici legionari

„ADEVARUL" și „LUPTA" relatează cu lux de amănunte, sosirea în Capitală a lui DON MANUEL LOPEZ REY, nou acreditat pe lângă guvernul regal român, de către JUNTA COMUNISTA DIN VALENCIA.

Prin urmare, există în lume la ora actuală, două puteri bolșevice DECLARATE, de unde până anul trecut nu era decât una.

Mai e nevoe de alt argument pentru a evidenția iminența și gravitatea primejdiei care pândește civilizația și creștinătatea?

Iar dacă e așa, atunci cine a înțeles mai totalitar imperativul vremii decât ION I. MOȚA, care scria din Spania părinților săi:

„Biruința morală pe care noi o vom câștiga în Spania, — CU ORICE JERTFE, — va fi mai mare pentru lupta națională, decât tot ce am putea face în restul vieții noastre".

Intr'adevăr, gestul lui MOȚA, al lui VASILE MARIN și al celorlalți cinci camarazi — cari și ei au trecut pe lângă moarte — a mobilizat suflarea românească, trezind-o din mlopla și inerția de până azi.

SUFLETUL ROMANESC A IZBUCNIT VULCANIC

Intreaga națiie freamătă, dela un capăt la altul al țării — în urma năprasnicei vești a morții celor doi legionari — astfel cum nu a fremătat niciodată până azi dela 15 August 1916, când trupele noastre au pornit să libereze pe frații subjugați.

Să numărăm aici dovezile acestei renașteri vulcanice a sufletului național?

Nu ne-ar ajunge sute de numere de ziar.

Vom publica totuși câteva, câte se pot da pe un spațiu restrâns.

CATEVA TELEGRAME

„Moța și Marin ce măreață jertfă pentru tine neamul meu!".

SPIRIDON VLADESCU-MARGINEA

„La apelul lansat pin ziarul dv. contribui cu lei 500 pentru aducerea trupurilor neinsuflețite de pe frontul naționaliștilor spanioli, luând parte la durerea întregului neam prin această pierdere".

TRAIAN DRAMBEI
șeful stației Flondor

„Patru sute lei pentru aducerea corpurilor celor mai scumpi și vrednici fii ai țării Moța și Marin".

NICU ILIESCU PERETZ
Drăgănești Olt

„Trimit 500 lei pentru eroii căzuți în Spania".

Inginer SIMIONESCU NICOLAI
Bixadul Oltului

„Trimis 400 lei Moța".

GHEORGHIU
Comănești, Bacău

UN PROCES-VERBAL

„Noi, preotul paroh al bisericii cu hramul Ioan Botezătorul din cartierul Ferentarii Veseliei, astăzi 17 Ianuarie 1937, din inițiativa noastră, s'a strâns prin colectă creștinească IN BISERICA, după ce s'au înălțat rugăciuni pentru cei căzuți IOAN MOȚA și VASILE MARIN, morți pe frontul din Spania, intru apărarea crucei și a creștinătății, suma de lei 500 — cinci sute, — care prin d. Ioan Dumitrescu se vor depune ziarului „Porunca Vremii" în scopul de a se face un fond pentru aducerea rămășițelor regretaților în țară.

Drept care am încheiat prezentul proces verbal".

(ss) PREOTUL PAROH ALEXANDRU I. MICȘUNESCU, ILIESCU PANTELIMON; membrii: BARBULESCU, DUMITRU CONSTANTINESCU, I. DUMITRESCU

O LISTA DE SUBSCRIPȚIE

pentru cheltuelile de aducere în țară a rămășițelor pământești ale eroilor morți pe frontul spaniol I. Moța și V. Marin, pentru apărarea creștinătății și latinității.

Ing. agr. Gr. Milculescu director Camera agricolă, lei 100; ing. agr. I. Socolescu, director Serviciul agricol, lei 100; Virgil Aldescu, director Uniunea coop. agricole, lei 100; inginer agronom Dobre Georgescu, casier, lei 50; inginer agronom M. Szabo, Serviciul agricol, lei 50; I. Botez, director Școala Tigănia-Dărmănești, lei 50; Gh. Chițu, șef contabil, Camera agricolă, lei 100; Ioan Volănescu, ajutor contabil Camera agricolă, lei 50; C. Cârjan, impiegat Camera de agricultură, lei 50; V. Gherghițeanu, administrator depozit zootechnic, lei 50; N. Dragomir, agronom șef Pepiniera Ghighiu, lei 30; C. Bădulescu agronom Pepiniera Ghighiu 20 lei; St. Nicolescu, agronom șef, Pepiniera Bălțești, lei 20; Ioan Dinescu, apicultor, Camera agricolă, lei 30; Constanța Popa, funcționară, Camera agricolă, lei 20; Elena Petrini, funcționară, Camera agricolă, lei 20; M. Vasilescu, funcționar, Camera agricolă, lei 20; I. P. Gheorghe, funcționar, Camera agricolă, lei 30; N. Enache, funcționar, Camera agricolă, lei 30 Nicolae Dumitrescu, funcționar, Camera agricolă, lei 30; Stelian Socolescu, funcționar, Camera agricolă, lei 20; M. Petrescu, Uniunea cooperativelor agricole, lei 20; C. Comănescu, agronom Ferma Cioranl, lei 20; Areta Postelnicu, funcționară serviciul agricol, lei 10; Petre Palegea, șoferul Camerei agricole, lei 20. Total 1.020; chelt. mandat, lei 20. Rest trimis lei 1000.

Domnule Director!

Cetind eri în inimosul d-voastră ziar apelul adresat de d. C. Codreanu pentru strângerea de fonduri în vederea aducerii în țară a trupurilor legionarilor eroi — vă rog să primiți, din partea mea și a soției mele, modestul obol de lei 500 (cinci sute).

Această sumă vă rog să aveți bunătatea s'o remiteți d-lui Codreanu, a cărui adresă nu o cunosc.

Vă rog să primiți, domnule Director, odată cu mulțumirile mele anticipate, asigurarea deosebitei mele stime".

FIII UNUI PROFESOR UNIVERSITAR

Domnule director,

„Cu inima îndurerată și totuși cu sufletele pline de admirație și mândrie față de eroii legionari, căzuți în lupta nobilă, pentru credința și gloria neamului, vă rugăm a primi, umila noastră contribuție (una sută lei) pentru a eterniza măreața faptă, a cavalerilor *Ioan Moța* și *Vasile Marin*, aleși fii ai patriei, pe care bunul Dumnezeu să-i primească printre cei buni și drepți.

FRAȚII CHRYSANT, ANYSIN și SILVESTRU M. MIHAILESCU
București

PENTRU BISERICA DELA BUCUREȘTII NOUI

„Porunca Vremii" luase inițiativa unei subscripții pentru înălțarea unui mausoleu în care să odihnească pe veci oasele martirilor naționalismului. Comandamentul legionar hotărîse însă mai înainte, a ridica la Bucureștii Noi o Biserică, în acelaș scop, iar între timp lucrările au și început.

In consecință sumele din lista de mai jos au fost depuse sediului legionar pentru Biserică.

Alte sume cari se vor mai primi la administrația ziarului, vor fi destinate aceluiaș scop.

Ziarul Porunca Vremii, loco lei: 10.000; S. O. D., loco, lei 500; C. I. Constantinescu, loco, lei 3.000; C. Stratulat, loco, lei 500; Vodă Ion, loco, 50; Nicachi Botez, senator, loco, lei, 5.000; A. Bancov, loco, lei, 1.000; inginer Gh. Vulcan, loco, lei, 300; Șerpescu Petre, loco, lei 1.000; General Jitianu, loco, lei, 300; Popescu, Pătarlagele-Buzău, lei, 500; St. Ionescu, Pătarlagele-Buzău, lei, 1.700; V. Columbeanu, Craiova, lei, 1.000; inginer C. Gheorghiu, Comănești, lei, 400; dr. Luitzo Nic., Cernăuți, lei 500; M. Copoiu, Călărași, lei 300; Lt.-colonel I., loco, lei 200; Colecta preotului Gh. Paschia, loco, lei 1.640; avocat Ovidiu Maior, loco, lei 200; D-ra Cornelia Manu, loco, lei 100; Zuta Popescu, loco, lei 40; inginer C. Ivanovici, loco, lei 100; N. Iliescu-Drăgănești, lei 400; Locotenent Teodorescu, Iași, lei 500; Simionescu Nicolaie, ing. Bixad-Olt, lei 500; Florea B., Cluj, lei 500; Sp. Vlădescu, Marginea, lei 50; Dr. Făcănaru, Sf. Gheorghe, lei 2.000; T. Irofte, Focșani, lei 400; inginer I. Cotoovelu, Casina Rom. Turda, lei 600; Bandi Tigănuș, Roman, lei lei 100; Livius C. Bică, Orșova, lei 200; Alex. Agapiea și fiu, Roman, 100; Carp și Constantinescu, Odobești, lei 200; I. Masin, Timișoara, lei 200; Tr. Drâmbă, Flondor, lei 500; N. Popa, Brașov, lei 500; V. Popovici, Brașov, lei 200; I. Volănescu, Ploești, lei 1.000; Zoie Curta, Topoloveni, lei 1.000; Aurora Popp, Pitești, lei 150; I. Popovici, loco, lei 200; Fr. Ch. A. și I. Mihăilescu, lei 100; Colonel Bușilea, lei 300; Aurel Ionescu, lei 300; Gh. D. Christescu, lei 100; Dr. N. N., lei 100; Parohia Sf. Ioan Botezătorul, Ferentari lei 500; Lt.-colonel R. K. lei 500; Ioan R. Săvulescu, lei 200.

Total 39.730

Mucenicii creștinătății și ai neamului, ION I. MOȚA și VASILE MARIN, vor dormi astfel somnul de veci într'o criptă dăruită de suflarea românească conștientă și lucrată cu mâini legionare, cari mâine vor fi chemate poate să urmeze pilda celor doi mucenici.

Politice

Ieri s'au depus la Cameră și au fost trimise în secții următoarele proiecte de legi: proiectul pentru înființarea a cinci catedre la facultatea de științe agricole din Chișinău și proiectul de lege pentru construirea operei regale române din București.

*

TINERETUL Național Liberal — Gheorghe I. Brătianu — ține ședință Joi 21 Ianuarie a. c. orele 20,30 la Clubul Central din Pasagiul Român 23.

*

Organizația național-creștină, din Bacău, de sub președinția d-lui deputat GH. URZICEANU, a expediat părintelui ION MOȚA, următoarea telegramă:

„După pomenirea la altarul catedralei din Bacău a scumpului vostru dispărut, deputații și președinții partidului național-creștin din Moldova au ridicat glas de slavă în măreața lor adunare martirului naționalist Ionel Moța, răpus pe îndepărtatul front al creștinismului, deplângând năpraznica prăpădire a unuia din strălucitele nădejdi ale desrobirei Românești. Deputații Gh. Cuza, Prelipceanu, Urziceanu, Robu *etc.*

*

Din partea tineretului universitar național liberal primim următorul comunicat:

Fiind informați că anumite persoane se prezintă ca reprezentanți ai tineretului Universitar Liberal pe țară și în dorința, pe de o parte, de a evita vreo confuzie și conform cu comunicatul nostru din 13, 14 Nov. 1936, iar pe de altă parte pentru a fi sancționați așa cum li se cuvine, atragem atenția tuturor că nu există decât un tineret Universitar în patidul liberal ai cărui reprezentanți și conducători sunt:

Domnul Alexandru Donescu, președinte de onoare pe viață; d-nul Nicolae Marinescu, președinte activ; d-nul Ioan Fereckide, secretar general.

De asemenea ținem să declarăm apocrif manifestul tipărit zilele trecute.

Totodată TINERETUL UNIVERSITAR NAȚIONAL LIBERAL PE ȚARA, pe deasupra concepților politice, aduce omagiul său eroilor Ion Moța și Vasile Marin care au dovedit străinătății că pe lângă armament ROMANIA mai are și ROMANI.

Președintele Tineretului Universitar
Național-Liberal
NICOLAE MARINESCU

CAZUL CARANFIL IN DISCUȚIA CAMEREI

Ședința se deschide la ora 4.30 sub președinția d-lui PARTENIE DAN. Pe banca ministerială d-nii NISTOR, IUCA, V. POP și NEGURA.

Se citește sumarul desbaterilor precedente.

D. V. SOLOMON (nat.-tăr.) vorbește în chestia de regulament și pretinde, că nu i s'a răspuns la întrebările puse băncii ministeriale în decursul a doi ani.

D. V. MADGEARU aduce la cunoștința d-lui președinte al consiliului de miniștri, că în jurul demisiei d-lui N. Caranfil de la ministerul aviației și marinei circulă o sumedenie de versiuni, cari trebuesc numaidecât lămurite, ele fiind grav dăunătoare intereselor țării. Ce a putut interveni, că la câteva luni după ce d. Caranfil fusese promovat din subsecretar de stat ministru, să se ajungă la demisie? Este de presupus, că s'au produs lucruri de o excepțională gravitate cari au impus președintelui de consiliu să ceară și să obțină demisia d-lui Caranfil.

D. VALER POP, ministru de industrie și comerț, depune mai multe proiecte de legi, cari sunt trimise în secțiuni.

D. AL. ALIMANIȘTEANU (lib.) semnalează pericolul ce-l prezintă cei ce vin de aiurea să exploateze terenurile petrolifere. D-sa cere să se naționalizeze industria petroliferă și să nu se mai dea terenuri societăților străine, cari spoliază, apoi, populația.

D. GH. CARLAN (nat. creș.) cere să se plătească renta de stat magistraților din jud. Suceava.

D. RADU LAȘCU (georgist) relevă doleanțele împroprietăriților și susține, că d. ministru Langa Rășcanu ar manifesta sentimente antiromânești.

D-sa spune, că coloniștii macedoneni împroprietăriți în Grecia au multe de suferit din pricina vitregului tratament ce li se aplică.

D. T. IONESCU (lib.) roagă să se reînființeze judecătoria-... din Vlașca, ea răspunzând nevoilor populației.

D. GH. URZICEANU (nat.-creștin) arată, că muncitorii români sunt maltratați și terorizați de jidani, cari sau îi concediază sau le acordă lefuri de mizerie, pentrucă refuză să se înroleze în mișcarea comunistă. D-sa citează fabricile Filderman, Calmanovici, Zingher, Isvoranu, Davidovici, cari contravin legii pentru protegiurea elementului național și cere să se instituie o anchetă care să stabilească în ce fel se acordă ajutoare și concedii lucrătorilor români și cum înțeleg Camera de muncă și Casa de asigurări sociale să-și facă datoria.

D. prof. ION NISTOR, ministrul muncii, promite că va dispune să se cerceteze cele arătate și va aplica sanctiuni.

Ședința se ridică la ora 5.30, urmând ca azi, la ora 4.30, să se înceapă discuția la proiectul de lege al minelor.

Senatul

Decretele legi în discuția Senatului

Ședința se anunță furtunoasă. Opoziția nechează așteptând să vină la potou discuția generală a decretelor legi.

D. Manoilescu se frământă în bancă printre notițe, d. D. R. deschide pe pupitru ghiozdanul mâncat de șoareci ca un cerșetor de mânăstire, iar d. Rădulescu-Mehedinți își lipește cu ingrijire un fir rebel desprins de pe chelie.

Forfotă mare, ca în ajun de luptă, în care guvernul și-a trimis pe bancă un întreg pluton ministerial. Ce grije inutilă, par'că nu s'ar ști de mai 'nainte rezultatul. Guvernul în Parlamentele României Mari a ieșit întotdeauna biruitor. O singură dată a făcut rebeliune trântind guvernul Tache Ionescu. Era însă explicabil fiindcă distinsul orator vorbea cu dușii de pe lume: cu Petre Carp, Cogălniceanu, Delavrancea, când Parlamentul de atunci semna prin punere de deget.

Dar la Senat a fost întotdeauna furtună într'un pahar cu apă. Vorbesc vre-o câteva persoane la comunicări, guvernul însă se grăbește ar vrea să treacă un moment mai iute hopul.

Barba d-lui I. Damian deghizată în raportor, citește sacerdotal motivele pentru care guvernul a găsit cu cale, ca șase zile mai înainte de a se deschide Parlamentul să fabrice vreo câteva decrete legi.

D. Manoilescu deschide dintr'o lovitură arcada democrației.

— „Acesta este oare regimul parlamentar pe care-l apărați? Luăm act cu satisfacție de acțiunea dv. și vă rugăm ca în viitor să nu cumva să protestați".

Senatul râde. De ce? De el, nu credem, dar râde drept orce răspuns.

Cel din urmă la cuvânt e d. Ștefan Ioan, care pritocește un discurs, fără cap și fără coadă, bătrânește.

Și în sfârșit ca încheiere a discuției generale, Senatul votează două proecte de credit pentru două orașe.

S'a înveselit Senatul. Bine că s'a isprăvit!

I. ST.

*

Ședința începe la orele 4 jum. sub președinția d-lui Iancu Purcăreanu.

Pe banca ministerială d-nii: M. Djuvara, Radu Irimescu, R. Franasovici, M. Cancicov, M. Negură, M. Berceanu și Al. Alimănișteanu.

Se citește și se aprobă sumarul din ședința precedentă.

D. general ZOTTA aduce la cunoștința ministerului de interne că la barierele orașelor se percep taxe ilegale.

D. COMȘA adresează o comunicare ministerului aerului cu privire la aplicarea timbrului de aviație pe actele comerciale. Cere o amnistie generală pentru contravenienții la legea timbrului de aviație.

D. gen. ARTUR VAITOIANU cere ministerului de război să-i pună la dispoziție un tablou numeric de toți invalizii și văduvele de război, pentru a desvolta o interpelare privitor la pensiile acestora.

D. prof. M. MANOILESCU adresează o comunicare d-lor miniștri ai Educației Naționale, Comunicații, Industrie și Agricultură asupra situației critice în care se găsește guvernul față de problema învățământului tehnic superior.

Se intră apoi în ordinea de zi: Discuția generală asupra ratificării decretelor-legi cu caracter economic, financiar și administrativ.

D. RADULESCU-MEHEDINȚI arată că guvernul a făcut două greșeli prin votarea acestor decrete regale, încălcând drepturile fundamentale ale Camerei de și Senatului.

In primul rând guvernul a trecut peste mandatul dat de parlament pe timpul vacanței. In al doilea rând votarea celor 45 decrete nu erau de o urgență atât de mare, cum susține d. raportor al proiectului.

D. SKUPIEWSKY depune un proect de lege din inițiativă parlamentară, pentru ratificarea construcțiilor locuințelor eftine din cartierul Ghencea, făcute de primăria București.

DISCURSUL D-LUI M. MANOILESCU

D. prof. MIHAIL MANOILESCU *începe prin a spune că un gânditor politic a spus odată că fiecare regim politic își scrie singur propria lui istorie. Ei bine, actualul regim al partidelor din România își scrie propria sa istorie prin acest volum.*

Intr'adevăr, nimic nu poate fi mai caracteristic pentru confuzia doctrinară, pentru dezorientarea sufletească, pentru lipsa de ținută rigidă și de anumită linie de credință decât faptul că într'un regim care înțelege să stea pe baza principiilor liberale și parlamentare, se poate veni cu decrete-legi sore ratificare.

D-lor senatori, este o banalitate să constați astăzi, că două lumi sunt în luptă, în cadrul popoarelor civilizate, că două lumi își dispută astăzi viitorul: de o parte stă principiul libertății, de altă parte principiul autorității.

Dar în această luptă, mai ales două probleme sunt centrale: este problema libertății și problema reprezentării, problema parlamentarismului. Când aceste două mari principii sunt în discuțiune, care este poziția în care se așează cel mai vechiu și cel mai reprezentativ dintre partidele de guvernământ din țară? partidul liberal? In lupta dintre două lumi, partidul liberal, care vrea să se considere ca un continuator al propriei sale opere și propriei sale tradiții. trebuia să ia atitudine fermă și curajoasă, trebuia să rămână la principiile pe baza cărora s'a constituit și să dovedească superioritatea lor. Oricare ar fi greutățile momentului, partidul liberal trebuia să încerce cel puțin să dovedească în fața țării că pe libertate și pe reprezentare parlamentară se poate gospodări o țară și se poate ajunge la prosperitate. Făcând așa, rezultatele ar fi fost poate îndoelnice. In ordinea politică și morală chiar o înfrângere pe o asemenea linie, ar fi constituit totuși o victorie.

In continuare, d. Manoilescu spune: Dacă veți avea un regim care să-și ia curajul ca să ridice această țară prin metodele noui cari s'au manifestat din Orient până în Occident, din Turcia până în Portugalia, dacă veți avea un asemenea regim care nu se va încurca ca dv. nici cu legi, nici cu decrete-legi, ci care va lucra numai cu decrete, — și poate va lucra bine numai cu decrete, — care va fi atunci baza morală a rezistenții d-voastră, baza politicii dv., ce veți invoca dv. pentru a combate un asemenea regim? Consecuența dv., superioritatea metodei dv., pe care nu ați aplicat-o și nu ați încercat măcar s'o aplicați în guvernare conform principiilor partidului dv., nici în ce privește libertățile, nici în ce privește principiul reprezentativ. Nu ați avut nici măcar mângâierea să fiți învinși pe o chestiune care ar fi fost urmarea consecuenții dv.? Și din ziua aceia v'ați dat seamă că ați surpat singuri regimul pe care credeți că-l susțineți, că-l apărați?

De altfel într'un regim constituțional în care ficțiunile și ipocrizia sunt atât de curente, o inconsecuență mai mult nu ia o notă de tragism.

D. ȘTEFAN IOAN se ocupă în amănunt de proiectul pentru ratificarea decretelor-legi, combătând documentar pe fiecare în parte, ceesce atrage riposta d-lui ministru M. Djuvara

Ședința s'a ridicat la orele 6 jum. seara.

Viitoarea ședință are loc la orele 4 d. m.

Arriba Espana

Dela Lisabona la Fuentes de Onore. 2 și 3 Decembrie 1936

Miercuri, 2 Dec. 1936, Lisabona. — In accentele unui marș de ocazie cântat de muzica orchestră de pe bord. „MONTE OLIVIO", vaporul nostru acostează la chei. In salonașul vaporului unde ne găsim strânși cu toții în vederea formalităților, apare un domn, care fără multe pretenții se prezintă: ministrul Spaniei în Portugalia. Cu deosebită grije ne însoțește la toate autoritățile de vămuire și apoi cu automobilul său ne conduce direct la Legația Spaniei situată într'un palat care aparținea pe vremuri regilor spanioli. Saloane vaste, cu mobilă veche, tablouri scumpe și multe, multe lucruri de artă; și toate ușile-ferestre, se deschid larg în soare, în grădina minune pe care o străjuesc palmierii.

După vizita aceasta, am pornit-o în oraș. Lisabona este un port dintre cele mai frequentate în drumul către și dinspre cele două Americi; deoarece orașul, comercial în majoritatea lui, cuprinde o massă de oameni cifrată cam la 800.000 locuitori. Etajat pe o serie de cabine cari pornesc chiar dela țărmul mării, cu străzi largi și ingrijite, cu clădiri în architectura cărora se impletesc atâtea elemente de artă maură, orașul cu deosebire seara impresionează mult. Impletitura grandiosului cu pitorescul se face fără note stridente. Dacă se adaogă clima Nissei, decorativul aspect al palmierilor de pe bulevarde și din grădinile particulare și viața colorată a mulțimii care furnică în oraș, pelerinele negre ale studenților și jocul de tonalități al faianței care acopere întreaga fațadă, a caselor, atunci Lisabona, pentru multă, foarte multă lume, rămâne un oraș de neiertat.

TRAIASCA LEGIUNEA

Mai întârziez cu CLIME prin oraș în căutarea unei hărți a Spaniei și a unei busole, și către seară ne întoarcem la hotel Florida, o pensiune spaniolă, în care ne-a instalat ministrul Spaniei de aici. Nu mică ne este surpriza când în hall-ul pensiunei vedem pe TOTU, în mijlocul unei grupe de tineri spanioli, pe care i-a și învățat să strige „TRAIASCA LEGIUNEA" și să salute legionărește. In salon se mai găsesc deasemenea multe doamne — mame sau bunice de ale tinerilor — și câțiva domni întunecați și bravi, toți refugiați din Barcelona, unde dacă mai întârziau câteva zile, erau cu toții împușcați. Ceeace povestesc bieții oameni este aproape cu neputință de redat.

BESTIA BOLȘEVICA: FRIPTURA DIN CARNEA PROPRIULUI COPIL

Reținu numai un fapt: între prizonieri luați de comuniști se afla și un bătrân industriaș, un om foarte cumsecade și un patron cinstit și respectuos față de drepturile lucrătorilor pe cari îi întrebuința.

După vreo două săptămâni de prizonierat, bietului bătrân i se reduce complect hrana și este ținut 3 zile fără pic de mâncare. In-

Un fragment din manuscrisul trimis ziarului nostru, de Vasile Marin din Spania.

sfârșit i se aduce un șnițel pe care omul îl mănâncă cu mare poftă. Indată după masă comuniștii îi spun că șnițelul fusese preparat din carnea fiului său, prizonier și el în altă parte a orașului.

Aproape înebunit, bătrânul refuză să creadă: atunci i se aduce, proaspăt ucis, cadavrul fiului său, și i se arată locul din pulpă, de unde se tăiase friptura!

GARDUL DE FIER

Plâng oamenii averile distruse, munca cinstită risipită, și rudele omorite mișelește de canalia roșie.

Plâng și așteaptă eliberarea. Până atunci, își tânguesc bâjenia la care au fost supuși prin grația Pasionariilor și a tuturor leprelor marxiste adunate în jurul Barcelonei. Seara luăm masa la pensiune, și spre surprinderea noastră descoperim pe fața de masă motivele principale (brodate) în forma perfectă a vechiului nostru semn: GARDUL DE FIER.

Suntem așa dar pe drumul cel bun.

A DOUA ZI, JOI 3 DEC. am vizitat mai îndelungat orașul, cu deosebire grădina botanică (o imensă seră) a plantelor exotice, și magnifica mânăstire a Sfântului Jeronimus, situată mai la marginea orașului. Catedrala, durată din veacuri — stil romangotic-bizantin — ne-a copleșit sub imensele ei bolți. E cu deosebire de interesantă observația pe care o face ghidul: de pe multe coloane și din pereți lipsesc sculpturi. Explicația: AU FOST RIDICATE DIN ORDINUL LUI NAPOLEON ȘI TRANSPORTATE LA LUVRU.

Seara colonia spaniolă dela Pensiunea Florida a dat un fel de masă în onoarea noastră. Fiecărui legionar i s'au oferit cutii de țigări și insigne naționaliste ca amintire ceva mai mult: TOTU și cu MOȚA au căpătat chiar inele în cui de potcoavă. La gară am fost petrecuți de intreaga colonie, în frunte cu ministrul Spaniei,

și de multă altă lume, atrasă de plecarea noastră. Trenul s'a pus în mișcare în uralele: „ARRIBA ESPANA", strigat de noi și „TRAIASCA ROMANIA" al celor de pe peron. In vagoane modeste ca pe vremea războiului dela noi, mergem cu destinația SALAMANCA, spre granița Spaniolă. De mâine, la VILLAR FORMOSA, părăsim pământul Portugaliei și la FUENTES DE ONORE punem pentru prima oară piciorul pe pământul Spaniei.

ARRIBA ESPANA!

† **Vasile Marin**

N'ci proști, nici adepții lui Bacchus!

(Urmare din pag. 1-a)

8 dimineața punct, d. șef al Cenzurii, la raport și să ne dea ordin la fiecare: „Dumneata scrii în pagina 1-a despre X și Y. Dumneata despre Z. Dumneata la „Porunca Vremii" scrii azi despre operele filosofice ale d-lui Inculeț și despre înalta semnificație patriotică a intervenției d-lui Victor Iamandi ca Evreii să fie liberi a-și schimba mai departe numele galițiene cu patronomice românești"... Hâr... mâr. — „Asta-i ordinul! Ați înțeles!?" — **Înțeles, să trăiți, d-le colonel!** „Acum, stânga'mprejur la redacție". **Ne-om duce și noi, care, fiecare pela acoperișurile noastre, ne-om rupe condeele, vom schimba peniței și cerneala, însfârșit, până la urmă vom face ceva. Un articol, e drept, fără pic de credință, dar cel puțin scris de oameni cari pot să pretindă să nu-și pună semnătura pe o hârtie lună, exclusiv, pentru împachetarea măslinelor.**

Eu cred, omenească suplica aceasta: să nu ni se ceară să aparem nici mai „proști" decât suntem, nici prizonierii lui Bacchus, așa cum nu suntem.

DR. ILIE RADULESCU

Cârdășia unui magistrat cu un spion

D. deputat LEON SCRIDON a adresat dela tribuna Camerei, o senzațională comunicare d-lor miniștri de justiție și agricultură.

Iată despre ce este vorba:

Judecătorul BENE ȘANDOR, din Baia Mare, e acuzat că s'ar fi descoperit în sarcina sa acte compromițătoare în legătură cu activitatea de spionaj de care se face vinovat individul LUDOVIC DOBRANSKY, condamnat și arestat de organele de siguranță din Satu-Mare.

Interesant de remarcat e faptul, că asupra spionului s'a găsit o scrisoare de recomandație dată de judecător pentru rectorul universității din Seghedin, unde fiul acestui magistrat isi face studiile pe cheltuiala statului.

Și, culmea cinismului, judecătorul recomandă călduros pe spionul LUDOVIC DOBRANSKY, despre care spune că a suferit rigorile legilor românești și că e o... victimă.

D. deputat LEON SCRIDON a mai învederat, că din actele găsite asupra lui Dobransky reiese, că acesta avea și are legături cu un oarecare Kovacs Bella, conducătorul unui cuib iredentist.

Dar tatăl lui Kovacs Bella este subinspector silvic și deține funcțiunea de șef de serviciu la exploatarea pădurilor statului din Gherbuși-Mureș.

Senzaționala comunicare făcută de d. deputat Leon Scridon trebue să determine pe conducătorii departamentelor respective să institue grabnice anchete și să sancționeze sever pe vinovați.

Deschiderea cursurilor de pregătire profesională a funcționarilor administrativi

Azi la orele 11 dim. în aula Fundației Carol I a avut loc ședința solemnă de deschidere a cursurilor centrului de pregătire tehnică profesională a funcționarilor administrativi. Au participat la această ședință d-nii Ion Inculeț, vice-președintele Consiliului, D. Iuca, ministru de interne, A. Bentoiu și V. Bârcă, subsecretari de stat, Sergiu Dimitriu, secretar general la interne, C. Cernat, director general al Siguranței, corpul profesoral în frunte cu d-nii: C. Dimitriu, fost ministru, prof. Paul Negulescu, directorul școalei, Sterescu, D. Ieșeanu, membrii Curții superioare administrative în frunte cu d. Teodor Marinescu și Al. Reuss.

Primul a luat cuvântul d. prof. *Paul Negulescu* care schițează într'un amplu discurs, programul de activitate a centrului de pregătire profesională a funcționarilor administrativi.

D. *C. Dimitriu*, fost președinte al Senatului face istoricul legislației pentru îndrumarea profesională a funcționarilor administrativi.

D. *D. Iuca*, ministru de interne a ținut să releve mulțumirea de a putea inaugura cursurile centrului de pregătire profesională a funcționarilor administrației de stat a cărei inițiativă a avut-o pentru întâia oară în anul 1904, marele ministru Vasile Lascar, care a dorit să facă din administrația țării o statului a doua magistratură.

D-sa elogiază activitatea precursorului său la acest departament, d. Ion Inculeț care a înființat pentru prima oară în țară școala de notari, pentru titrații facultăților juridice.

In încheiere, d. minsitru Iuca urează centrului de pregătire profesională să poată realiza opera pe care a visat-o Vasile Lascar, de a creia din actuala administrație a statului a doua magistrtură.

D. *Ion Inculeț*, vice-președintele consiliului de miniștri, după ce relevă importanța acestei școli de pregătire, preconizează înființarea de școli similare pe lângă toate departamentele.

D. Victor Antonescu
a sosit la Geneva

Geneva, 20 (Rador). — D. Victor Antonescu, reprezentând România la consiliul Societății Națiunilor, a sosit astă noapte la Geneva.

Cum va funcţiona institutul de credit meşteşugăresc

Câteva spicuiri din expunerea de motive a proiectului de lege

Peste câteva zile Camera va lua în discuţie proiectul de lege pentru înfiinţarea institutului naţional de credit al meseriaşilor, care cuprinde 31 de articole.

Pentru ca opinia publică în general şi muncitorii în special să cunoască motivele ce au pledat la hotărârea de a se pune bază unui institut aşa de important, redăm o parte din expunere :

SOCIETATE PE ACŢIUNI

„Creditul meşteşugăresc nu se poate realiza decât în organizarea unei instituţii proprii.

De altfel, oriunde s'a pus problema aceasta, ea s'a soluţionat aproape numai în acest sistem.

In Franţa, Belgia, Italia, Iugoslavia sau Bulgaria creditul meşteşugăresc şi-a găsit aproape aceeaşi soluţiune : o instituţie specială.

Fără îndoială instituţiile de credit pentru meseriaşi nu se prezintă pretutindeni având perfect acelaşi caracter.

Sprijinit pe aceste consideraţiuni şi după o atentă examinare a posibilităţilor ce se pot oferi în găsirea unei soluţiuni compatibile cu realităţi economice româneşti, ne-am oprit la ideea creării unei instituţiuni speciale pentru creditul meseriaşilor, adoptând în organizarea acestei instituţii forma de societate pe acţiuni.

Am adoptat această formă în primul rând pentru a asigura o cât mai largă participare a meseriaşilor la formaţiunea propriilor instituţii de credit.

CUM SE VOR FACE OPERAŢIILE

In ce priveşte operaţiunile de creditare, Institutul de Credit al Meseriaşilor va lucra exclusiv prin intermediul cooperativelor.

Dispoziţiunea aceasta, a cărei importanţă trebuie subliniată, are o dublă justificare :

a) dă vieţii cooperatiste dela noi un impuls de mare proporţii menite să desvolte spiritul de asociere a meseriaşilor români ;

b) asigură Institutul contra insolvabilităţii debitorilor.

ŞI CUM SE VOR ACORDA IMPRUMUTURI

Pentru aceasta s'a înscris şi răspunderea solidară a cooperativei cu împrumutul.

In vederea unei cât mai însemnate participări din partea meseriaşilor la buna funcţionare a Institutului s'a stabilit că Institutul de Credit al Meseriaşilor nu va face operaţiuni decât cu cooperativele de meseriaşi care vor fi subscris 5 la sută din capitalul lor în acţiuni şi sub formă de obligaţiuni, în fiecare an, 25 la sută din sumele alocate fondului de rezervă statuar, meseriaşii cari solicită împrumuturi dela cooperativă fiind ei înşişi obligaţi să participe la capitalul cooperativei respective.

Institutul va acorda două categorii de împrumuturi:

a) pe termen scurt (3—12 luni) pentru producţie;

b) pe termen lung (1—5 ani) pentru investiţie".

Evident, că în ziua în care se va traduce în fapt funcţionarea acestui institut, muncitorimea va intra într'o nouă fază şi nu vom mai asista la tristele situaţii de azi, când meşteşugari încercaţi au ajuns muritori de foame pentrucă atunci când au fost la impas nu au găsit un sprijin material să se salveze.

Victor Mocanu

Proectul valorificării inului şi cânepii

Bazele proectului de lege al valorificării

In urma îndelungatelor investigaţii făcute în străinătate de persoane de specialitate — unanim recunoscute ca atare — asupra metodelor de prelucrare a cânepei şi inului, s'a ajuns la concluzii definitive în cât priveşte organizarea industriei acestor două articole textile în ţara noastră.

Aceste concluziuni vor sta la baza proectului de care ne-am ocupat în numărul de ieri.

Vom examina în mod succint aceste concluziuni, cari se referă la :

1) Organizarea culturilor de cânepă şi în şi a modului de topire la locul de producţie;

2) Pregătirea fuiorului de in şi cânepă, prin topitorii sistematice, în câteva centre regionale, cu anexa meliţatului mecanic;

3) Infiinţarea de filaturi mecanice, pentru a produce fire de in şi cânepă, atât pentru pânzeturi, cât şi pentru aţa de cusut, pentru sfoară de legat, etc., prin cele două metode de filat: uscată şi umedă.

4) Valorificarea firelor obţinute, prin plasarea lor la ţesătoriile mecanice, ori la gospodăriile rurale ,cu anexele de albituri şi de vopsit firele, ori pânzeturile, în culorile dorite.

RAŢIONALIZAREA CULTURILOR DE IN ŞI CANEPA

Ne vom ocupa azi de primul din cele 4 capitole de mai sus.

Cultura cânepei şi inului se practică în ţară de multă vreme, atât în vechiul regat, cât şi în provinciile alipite.

Ceeace se cere deci pentru desvoltarea acestei culturi, este buna rentabilitate oferită cultivatorilor.

Iar această rentabilitate nu se poate asigura fără buna valorificare a fuiorului, cu ajutorul unor industrii interne de filatură şi de ţesut.

Iar după înfiinţarea acestor filaturi, trebuie să se stăruiască în sensul obţinerii unui material prin (fuior) cât mai bun.

In acest scop, îndrumarea de stat e indispensabilă.

Iată punctele asupra cărora trebuie să se exercite această îndrumare :

TERENUL DE CULTURA, SAMANŢA ŞI FIBRA

TRENURILE pentru canepă cer multă umiditate (luncile râurilor); ele trebuie să fie apoi grase sau îngrăşate, pentru a putea reţine apa ploilor, mai ales la adâncime.

Cultura inului cere locuri mai înalte şi mai răcoroase. Astfel, pot fi folosite : dealurile, povârnişurile, locurile cu climă umedă cum e litoralul mării, sau delta Dunării, în fine terenurile bine îngrăşate, dar cu substanţe azotate în cantităţi mici şi conţinând Calciu şi fosfor în mod suficient.

SAMANŢA trebuie să aibă o mare putere germinativă, ca de pildă cea finlandeză de in şi cea bologneză şi torineză pentru cânepă.

Sămânatul se face în rânduri, pentruca planta să crească cât mai deasă şi mai subţire, pentru a da o recoltă cât mai bună şi mai mare.

Plivitul trebuie să se facă cât mai îngrijit.

Snopii se fac în stive, în picioare, pentru a se usca bine, cu spicul în sus.

După uscat, snopii de in ori de cânepă se bat de sămânţă, după care urmează topirea paelor, pentru a se înlesni scoaterea fuiorului.

Ne vom ocupa în numărul de mâine, de topitul şi prelucratul inului şi cânepii.

I. D.

Constituirea co'egiu'ui g-ral al farmacişti'or din România

In conformitate cu regulamentul pentru înfiinţarea şi organizarea colegiului farmaceutic din România, Duminică 17 Ianuarie crt. s'a întrunit în palatul Camerei de comerţ din Capitală marele consiliu al farmaciştilor compus din preşedinţii şi delegaţii colegiilor judeţene din întreaga ţară, delegaţii desemnaţi de asociaţia farmaciştilor neproprietari precum şi membrii de drept conform art. 12 din regulament, pentru a proceda la alegerea comitetului central executiv.

Şedinţa a fost deschisă de d. senator Justin Adace, asistat de d-nii colonel D. M. Ionescu, G. Velescu, Iorgu Gheorghiu, Senator Păcală, I. C. Pop şi Victor Lieb, iar biroul de alegeri a funcţionat sub preşedinţia d-lui G. Velescu asistat de d-nii Iorgu Gheorghiu şi Pompei Ciupărcescu.

După îndeplinirea formalităţilor s'a procedat la desemnarea prin vot a membrilor aleşi în comitetul executiv central şi anume : 5 farmacişti proprietari şi 5 farmacişti neproprietari.

Din partea farmaciştilor neproprietari s'au depus 5 candidaturi şi anume: d-nii C. Marino, Dr. Manta, Dr. I. Polovrogeanu, I. Bandu şi Dionisie Marulis, cari au fost în unanimitate proclamaţi aleşi.

Din partea farmaciştilor proprietari au candidat d-nii : Col. D. M. Ionescu-Bucureşti, Justin Adacie-Iaşi, Nicu Gerea-Galaţi, Eugen Paraschivescu-Bucureşti, Dr. V. Ciocanela-Cluj, G. Cuteanu-Braşov, I. Roxim, Bibescu-Timişoara, C. D. Roşu-Bucureşti, G. Ureanu-Bucureşti, I. Huzum-Focşani, P. N. Dumitriade-Ploeşti, G. Timuş-Dorohoi, D. Diaconescu-Chişinău şi C. Sachelarie-Tecuci.

In urma despuerii scrutinului au fost proclamaţi aleşi d-nii : Colonel D. M. Ionescu, Justin Adacie, dr. V. Ciocanela şi Nicu Gerea.

După terminarea alegerilor au urmat discuţiuni în jurul unor dispoziţiuni regulamentare după care comitetul executiv central a ţinut şedinţe de constituire a biroului proclamând : preşedinte al colegiului farmaceutic din România pe d. colonel D. M. Ionescu, vice preşedinţi pe d-nii : G. Cutianu şi Iorgu Gheorghiu, secretar general pe d. I. C. Pop şi casier pe d. dr. I. Polovrogeanu.

Aplicarea timbrului judiciar

dă rezultate mulţumitoare

D. ministru Mircea Djuvara a aprobat tabloul de repartiţie al sumelor ce urmează a fi trimise instanţelor judecătoreşti pentru nevoile lor de cancelarie.

D. secretar general George Sescioreanu a trimis chiar azi pentru luna Ianuarie suma de 650.000 lei prin cecuri asupra Băncii Naţionale la toate instanţele, inclusiv Curţii cu juraţi, parchete şi portărei, urmând ca acestea să trimeată ulterior actele justificative întocmite conform regulelor contabilităţii publice.

Aceste sume sunt trimise din fondul timbrului judiciar, fond rezultat din aplicaţiunea timbrului judiciar, intrat în vigoare dela 14 Decembrie 1936.

Acest timbru — după cum se ştie — a înlocuit vechile eforii judiciare şi recentele taxe benevole, având asupra acestora avantajul că fiind mic ca valoare este uşor de suportat şi funcţionarii judecătoreşti nu au niciun amestec în gestiunea lui.

Din primele încasări, deşi au concis cu vacanţa judecătorească se poate întrevedea posibilitatea de a servi regulat instanţelor sumele de cari au nevoie pentru cheltuelile de cancelarie şi de întreţinere.

Pentru inimile caritabile

Mihai Joiţa, de 70 ani, fiind bolnav de 2 ani de zile, din care în ultimul timp a dă mblagit de o mână şi un picior, şi neavând nici un ajutor de nicăeri, roagă pe bunii creştini să-l ajute cu ce o crede de cuviinţă.

Fundătura Băcănău nr. 9, prin Ferentari, Bucureşti.

DIVERSE

ERI a avut loc la ministerul agriculturii şi domeniilor o conferinţă a directorilor din acest departament, sub preşedenţia d-luj ministru V. P. Sassu.

S'a discutat alcătuirea bugetului ministerului agriculturii şi domeniilor.

*

La ministerul agriculturii şi domeniilor a avut loc eri o consfătuire între d-nii miniştrii Negură, Tiberiu Moşoiu şi C. Gorgiu, secretar general.

S'a lucrat la redactarea unui proect de lege pentru organizarea unei instituţii ce se va ocupa exclusiv cu intensificarea şi industrializarea inului, cânepei şi fibrelor textile naţionale, în general.

*

Societatea inginerilor agronomi a primit în ultimul timp răspunsurile la adresele înaintate ministerelor de agricultură din Elveţia şi Franţa cu privire la organizarea zootechnicei în aceste ţări.

Astfel se constată, că atât în Elveţia cât şi în Franţa, chestiunile cari privesc problemele zootechnice sunt de competenţa serviciilor agricole.

*

SE ADUCE la cunoştinţă candidaţilor pentru ocuparea postului de chimist, vacant la Laboratorul de Bacteriologie din Constanţa, că termenul pentru înscrierea şi depunerea actelor la Serviciul personalului din ministerul agriculturii şi domeniilor, s'a prelungit până Sâmbătă, 23 Ianuarie 1937, ora 12 a. m.

Proba scrisă va începe în ziua de Marţi, 26 Ianuarie 1937, ora 9 dimineaţa, la Laboratorul de Chimie Organică, str. Splaiul Independenţei No 89, Bucureşti.

*

PRIN NOUL regim al mazărei creindu-se condiţiuni mai favorabile de valorificare, condiţiuni cari vor ridica preţul, Uniunea Sindicatelor Agricole sfătuieşte pe agricultorii cari au mazărea nevândută să se adreseze sindicatelor agricole judeţene sau Uniunii sindicatelor agricole Buc. I, Bul. I. C. Brătianu No. 5, care le stă la dispoziţie pentru informaţiuni.

*

CONSILIUL colegiului farmaceutic întrunit în Capitală a ales în comitetul executiv din partea farmaciştilor neproprietari pe d-nii P. Marin, dr. Manta, dr. Polovrogeanu, I. Banda şi din partea proprietarilor pe d-nii col. M. Ionescu, senator, Iustin Adace, G. Cuteanu, dr. V. Ciocanela şi N. Sevea.

Comitetul executiv central a ţinut şedinţă de constituire a biroului compus din d-nii col. M. Ionescu, preşedinte, G. Cuteanu şi Iorgu Gheorghiu, vicepreşedinte, I. C. Pop, secretar general şi dr. I. Polovrogeanu, casier.

*

INTRE 24 Ianuarie şi 2 Februarie va avea loc la Panciu o expoziţie târg de vinuri.

*

CAMERA DE MUNCA, în dorinţa de a înlesni meseriaşilor scoaterea cărţilor de capacitate, a hotărât ca şi pentru întreprinderile cari au mai puţin de zece salariaţi să pună la dispoziţie formulare pentru cereri de preschimbări.

Intreprinderile arătate mai sus se vor prezenta cu tablouri cuprinzând personalul întrebuinţat. Dacă unele intreprinderi nu au personalul de biurou necesar întocmirei acestor tablouri, să se adreseze Camerei de muncă, str. Povernei No. 6, pentru a le întocmi aceste tablouri.

O mare manifestaţie politică

a partidului naţional-creştin la Bacău

— Declaraţiile d-lui Gh. A. C. Cuza —

Duminică 17 crt. a avut loc în sala „LUX" din Bacău o înălţătoare manifestaţie politică a partidului naţional-creştin, la care au luat parte un foarte mare număr de săteni veniţi din satele învecinate. Dintre conducătorii partidului au participat d-nii: prof. Gh. Cuza, Prelipceanu, Adam, Robu, Ciolan, Cârlan, deputaţii, Cucută-Ramon, Pascu-Tecuci, Ionescu-Neamţ, Mumuianu, senator, Natschi, Racoviţă, etc.

La ora 10, fruntaşii naţional-creştini au asistat la slujba religioasă oficiată la catedrala oraşului.

DECLARAŢIILE D-LUI PROFESOR GH. CUZA

După ce vorbesc d-nii: Antoniu, Pompiliu Florescu, Maior Pamfil, învăţător Rachieru şi alţii, a luat cuvântul d. Gh. Cuza, secretarul general al partidului, care este primit cu nesfârşite urale. D-sa a spus printere altele:

„In curând au loc în toată ţara alegeri comunale şi judeţene. Partidul naţional-creştin va participa pretutindeni la toate aceste alegeri. Deşi ele nu vor dovedi prea mult, aceste colegii speciale electorale prin sistemul alcătuirii lor şi prin situaţiunea tragică de desnaţionalizare în care se află târgurile moldoveneşti, în special, sunt departe de sentimentele naţionaliste ale ţării. Cu toate acestea, partidul naţional-creştin va ieşi biruitor din această luptă de avantposturi electorale, pregătind marea isbândă pe care o va culege în alegerile generale, ce nu pot întârzia.

Peste capul tuturor combinaţiilor de culise politică care tind a înfiripa succesiunea actualei guvernări, partidul naţional-creştin stă ca o realitate inereuctabilă, singura în stare de a guverna efectiv depe piedestalul de granit al masivei adeziuni populare. Orice ar fi vom guverna. Nu ne precipităm însă către o guvernare, care nu ne-ar asigura înfăptuirea programului nostru, în care stau cuprinse cele mai sacre năzuinţi ale ţării. Nu putem risca formula de colaborare, în care personalitatea programatică dispare şi care este de mai înainte menită pieirei, prin lipsa de coeziune a concepţiei ei.

Să se combine şi să se colaboreze oamenii democraţiei.

Noi însă nu râvnim după ambiţii personale. Vrerile noastre sunt desprinse din cel mai curat ideal, sunt verificate prin anii îndelungi de restrişte şi jertfă a luptei şi se îndreaptă către înfăptuirile poruncite de conştiinţa noastră, care este şi conştiinţa neamului".

Intrunirea a luat sfârşit în linişte.

Cum este apărată U. R. S. S. şi cum este atăcată

Germania în presa jidovească

Când este vorba de U. R. S. S., presa judeo comunistă din Sărindar minte iar când este vorba de Germania, aceeaşi presă, răspîndeşte panică pentru a ne învrăjbi împotriva Reich-ului

Cazul elocvent al ziarului tarabă „Lupta"

Nu este pentru prima şi, din nenorocire, nici pentru ultima dată când ne ocupăm de ticăloasa atitudine a presei iudeo-comuniste. Cu o perseverenţă specific iudaică această presă otrăveşte zilnic conştiinţa opiniei publice româneşti prin informaţii tendenţioase prin interpretările talmudice, ale evenimentelor, într'un cuvânt prin lenta iudaizare a spiritului şi gândului românesc. Lecţia pe care a primit-o această presă, hai să-i zicem aşa !.., în vara anului 1936 nu a fost suficientă. Obrăznicia coroiată a „voevozilor" din ghetto-urile Sărindarului continuă astăzi mai accentuată ca oricând. Purificarea presei va trebui să vină, mai curând sau mai târziu pentrucă această problemă este în strânsă legătură cu înfăţişarea statului românesc de mâine, care, înfăţişare, nu va mai putea fi ca cea de azi. In asemenea condiţii este dela sine înţeles că purificarea se va face.

Dar până atunci ce putem face ? Va trebui să suportăm acest permanent şantaj al presei jidoveşti împotriva tuturor instituţiilor fundamentale ale statului nostru, fără a reacţiona ?

Datoria cea mai elementară, în primul rând, a noastră a acelora cari slujim cauza românească în coloanele de foc al acestui cotidian, este să demascăm să continuăm a demasca toată vasta aparatură „ideologică" pe baza căreia presa iudeo-comunistă mistifică realităţile politice sau militare dela noi, sau aiurea, în raport direct cu interesele pe cari le are un honigman al presei, sau mai ştiu eu care vânzător de galoşi chiar nesovietici, devenit subit îndrumător al opiniei cititoare şi „Scrutator" al acţiunei guvernelor României.

AVIAŢIA GERMANA, SAU CEA SOVIETICA?

Iată un fapt :

Se ştie destul de bine că Germania celui de-al III-lea Reich are o armată puternică şi tot aşa de bine se ştie că aviaţia germană, — prin organizarea şi desvoltarea pe care i-a dat-o regimul hitlerist, dat fiind că ea va fi arma cea mai importantă în războiul de mâine, — poate fi considerată ca una din cele mai puternice aviaţii din lume.

Pe de altă parte, presa masonică şi iudaică din străinătate a căutat şi caută mereu să evidenţieze forţa aviatică a U. R. S. S., considerând cele 3—4000 avioane sovietice ca putând face faţă oricând, în orice război.

Dar această supoziţie care voia să ia caracterul adevărului în opera sovietizantă, — a fost lesne înlăturată prin cuvântul autorizat al cunoscătorilor problemei cari au arătat că U. R. S. S. îşi va putea apăra, în caz de război, cu avioanele pe cari le are, doar frontul extremului orient!

CE SCRIE „LUPTA"

Acum iată ce scrie „LUPTA", în numărul de eri, cu privire la aviaţia sovietică şi cea germană care se află angajate în războiul din Spania :

Avioanele lor de luptă (ale comuniştilor ruşi) sunt monoplane cu aripi joase, cu tun care trage prin bătaia elicei. In afară de aceasta, pe fiecare aripă se mai află câte o mitralieră, care se descarcă atunci când e îndreptată asupra obiectivului fără să mai trebuie să fie încărcată.

Am vorbit (spune pilotul englez a cărui mărturi o invoca „Lupta") cu un englez care a funcţionat ca pilot civil în Spania şi care a venit în acest fel în contact cu trupele generalului Franco. El a declarat că s'a întâlnit cu mulţi piloţi germani, cari au recunoscut că nu sunt voluntari, ci au fost trimişi în Spania de guvernul german.

Toţi erau deprimaţi de randamentul inferior al avioanelor germane faţă de cele ruse.

Este drept că aparatele germane utilizate nu sunt cele mai bune de cari dispune guvernul nazist, în orice caz, ele constituesc arma principală a aviaţiei germane şi sunt categoric inferioare aparatelor ruseşti

CARE-I ADEVARUL

Nu vrem să contestăm eventuala veracitate a acestor declaraţii, deşi autenticitatea lor ni se pare suspectă. Totuşi nu putem să nu subliniem perfidia „Luptei" jidoveşti.

Dacă acest ziar, ca şi toate celelalte monitoare comuniste din Sărindar, crede în superioritatea forţei armate a U.R.S.S. dece atunci este înfricoşată de înarmarea Germaniei, atacând-o mereu că pregăteşte războiul de mâine? Oare dacă avioanele germane sunt inferioare celor ruseşti, acest fapt nu este cunoscut de autorităţile germane şi este constatat numai de honigmanii presei noastre? Şi dacă această presupusă situaţie este cunoscută la Berlin, atunci Germania ar mai avea curajul să pregătească declanşarea războiului de mâine ?

Cititorii se vor întreba, ca şi scriitorul acestor rânduri: când spune adevărul presa jidovească?

Atunci când afirmă că Germania este foarte bine înarmată şi că ea pregăteşte războiul?

Sau când scrie că aviaţia, şi în genere armata sovietică, este mult superioară armatei şi aviaţiei germane?

Este o simplă întrebare care nu justifică că adevărul ar fi în una din cele două afirmaţii, jidoveşti, dar prin care putem constata că presa iudeo-comunistă dela noi are spiritul răspândirei panicei pentru a învrăjbi pe toţi românii împotriva Germaniei, atunci când afirmă că Reich-ul vrea războiul şi are cultul minciunii, pentru a mări cercul admiratorilor „realizărilor" comuniste, atunci când scriu că aviaţia sovietică este superioară celei germane.

— st. v. —

De închiriat

prăvălie pentru Coloniale cu edecuri, vad vechi pusă la poziţie. Preţ convenabil doritori a se adresa în Str. Dumitru Ruse Nr. 23.

SFATUL DOCTORULUI

„Nu vă descurajaţi, a spus Doctorul către clientul său, toate indispoziţiile urinare vor fi repede calmate: arsurile vor dispare, urina va redeveni limpede şi normală şi veţi uita pe rezistentul şi perfidul gonococ, luând acel excelent remediu

PAGÉOL

care vindecă blenoragia, cistita, opreşte scurgerile, înmlădiază prostata şi evită orice complicaţiune.

LA FARMACII ŞI DROGUERII

Cerem revizuirea permiselor de călătorie gratuită

pe c. f. r. acordate ziariştilor minoritari !!!

Ei s'au dovedit a fi agenţi ai comunismului răs r.tean şi ai iredentei maghiare. Ce ar trebui să ştie şi să facă d. ministru Iuca şi d. secretar general Sergiu Dimitriu

Am arătat în reportajul nostru de Luni că membrii conducători ai SINDICATULUI ZIARIŞTILOR ROMÂNI DIN BASARABIA, deşi comunişti sau în cel mai bun caz simpatizanţi convinşi ai nebuniei răsăritene, au beneficiat până acum de *23 permise gratuite pe c. f. r.*, cu cari au putut mai uşor să realizeze opera de destrămare sufletească în mijlocul celei mai sărace şi mai necăjite populaţii din ţara noastră.

Mai mult, culmea indignărei, jidanii ADRIAN CANDEA (Elias Kandler şi ALEXANDRU TERZIMAN (Itic Altersohn), au obţinut un loc în comisiunea pentru eliberarea permiselor ziariştilor români.

Cu alte cuvinte, aceşti jidani, cari activează în solda Moscovei şi pentru dărămarea ordinei burgheze şi monarhice, hotărăsc de soarta şi drepturile adevăraţilor ziarişti români din tot cuprinsul Basarbiei.

AGENŢI AI LUI BELLA KHUN, AGENŢI AI IREDENTISMULUI MAGHIAR BENEFICIAZA DE PERMISE

Ministerul de interne a acordat, deasemenea, alte 20 permise pe c. f. r. Sindicatului presei minoritare din Cluj, ai cărui membri sunt numai jidani sau unguri revizionişti.

Aceste 20 permise, plătite din sudoarea cetăţeanului român, care-şi smulge ultima bucăţică de pâine pentru a-şi plăti impozitele către stat, judeţ sau comună, au fost distribuite pseudo-gazetarilor jidani, transfugi sau spioni ai Budapestei, mulţi din ei condamnaţi pentru agitaţii şi uneltiri contra siguranţei statului român.

Pentruca d. ministru IUCA şi d. secretar general Sergiu Dimitriu să nu-şi închipue că facem literatură, le vom servi, mai jos, nume şi date, cari se pot (la rigoare) controla şi în cazierele serviciului de siguranţă din Cluj.

In slujba revizionismului, dar cu permise :

1) KAHANE EUGEN zis KOVACI, jidan sionist, din redacţia ziarului maghiar „Uj Kelet". Agent primejdios şi spion al oficinelor revizioniste din Budapesta.

Cu bogat cazier la Siguranţa generală. Pentru a putea satisface instrucţiunile Budapestei, în solda căreia este, şi pentru a-şi putea transmite ştirile pe cari cenzura le-ar cenzura, eventual, Kovaci trece Dunărea pela Giurgiu la Rusciuc şi transmite telefonic de pe teritoriul bulgăresc ştirile menite să prezinte statul român ca pe un stat anarhic, în permanentă revoluţie şi teroare.

2) GROSS DESIDERIU, de profesie crupier şi secretar la clubul-tripou minoritar din Timişoara.

Işi face afacerile, evident, cu permisul gratuit de ziarist.

3) LADISLAU GANG zis POGANI este curierul partidului maghiar. Are permis şi pe calea ferată maghiară. Pentru ce servicii, mă rog?

4) MAIOR BELA, jidan analfabet, fost vânzător de prăvălie la Arad. Sfidează tot ce este românesc. Dar se foloseşte cu plăcere de permisul gratuit pe c. f. r.

5) MAROT ALEXANDRU, secretarul ziarului „Szabadsag" al lui Hegedüs Nandor.

6) DENES ALEXANDRU, jidan din Satu Mare, fost condamnat pentru agitaţii comuniste, redactor la oficiosul partidului maghiar.

7) FENYES SAMUEL, alt jidan transfug din Budapesta.

8) RADOS MAURETIN, jidan transfug din Budapesta, fost agent al lui Bella Kuhn.

9) EROES WILMOS, comunist periculos, a făptuit cele mai bestiale crime atunci când a fost agentul lui Bella Kuhn.

10) MAYER EBNER, n'a fost şi nu este ziarist, membru al comunităţii israelite din Cernăuţi, prieten al partidului internaţional-ţărănist.

11) IAMBOR FRANCISC, jidan din Cluj, susţinător al partidului maghiar revizionist.

12) DIAMANT ERNEST, redactor la foaia revizionistă „Brassoi-Lapok".

13) HATSZEGI ERNEST, redactor la oficiosul partidului maghiar. Întreţine legături interesante cu conducătorii politici ai partidului maghiar.

14) LEGETI ERNEST, jidan din Cluj, fost condamnat pentru acte subversive. Uortist periculos.

15) KADAR EMERICH.

16) SALZBERGER CAPRIEL zis „satrapul Timişoarei", preşedintele tripoului minoritar, pseudo-ziarist. Fost timp de 30 ani guard în garda financiară de sub regimul maghiar, când a fost teroarea ţăranilor români.

17) MARTON ERNEST, redactor la „Uj Kelet" şi simpatizant comunist.

18) SZASZ ENDRE, ungur din Cluj, fost condamnat pentru acte subversive.

19) KORADI NAGHY LUDOVIC, ungur, nu face gazetărie.

20) KAHASY ANDREI dela „Brassoi Lapok".

SINGURA SOLUŢIE : REVIZUIREA

Pentru aceşti ziarişti iudeo-maghiari, statul român a cheltuit, cu permisele pe c. f. r., o jumătate de milion lei, pentru a le facilita, astfel, deplasarea în vederea propagandei lor revizioniste şi actelor de spionaj pe cari le fac în favoarea Budapestei.

Pentru aceşti agenţi ai revizionismului maghiar se găsesc permise gratuite pe c. f. r., d-le ministru DIMITREI IUCA, dar pentru tinerii ziarişti naţionalişti, dornici să cunoască ţara şi să o desvălue în toată frumuseţea şi măndria ei românilor şi străinilor, nu se găsesc.

Nu este revoltător, domnule ministru!

Nu este scandalos, domnule ministru de interne, ca noi, care luptăm cu atâtea sacrificii la această tribună de redeşteptare naţională, să nu ne putem deplasa până la Ploeşti, din lipsă de mijloace de circulaţie, în timp ce agenţii comunişti din Basarabia şi agenţii lui Bella Kuhn din Ardeal, pretinşi ziarişti, dar cari nu au nici un fel de contigenţă cu această nobilă profesiune, să-şi continuie opera criminală cu permisele gratuite ale statului român ?

Nu avem dreptate să strigăm, vehement, VREM REVIZUIRE?!

Ion Mucho

Jidani din Bacău teorizează pe muncitori

Comunicarea din Cameră a d-lui deputat Gh. Urziceanu

Ieri la Cameră d. deputat GH. URZICEANU a făcut o comunicare, care trebuie să dea de gândit celor ce veghează la starea muncitorimii.

Anume, vajnicul luptător naționalist, a arătat că întreprinderile jidovești din Bacău batjocoresc cu cinism lucrătorii creștini, cărora le plătesc salarii de mizerie și nu le acordă, așa cum scrie legea, nici concedii și nici ajutoare de boală.

In special piratii dela fabricile Filderman, Calmanovici, Isvoranu, își închipuiesc că muncitorii sunt slugi și-i tratează cu o crâncenă sălbăticie, pentrucă aceștia, în românismul lor intransigent, refuză să se facă unelte ale nebuniei răsăritene.

Ministerul muncii și ocrotirilor sociale are datoria să instituie o urgentă anchetă la toate întreprinderile băcăuane și să sancționeze pe cei vinovați.

Ce se petrece la depoul C. F. R. din Constanța

In atențiunea Direcțiunei generale a căilor ferate

Constanța 19. — *Un grup de mai mulți ceferiști din serviciul depoului din localitate, ne-a adus la cunoștință un fapt, care, dacă este adevărat, reprezintă un caz grav și Direcțiunea căilor ferate, are datoria să ordone de urgență o anchetă severă, prin care să se stabilească în ce măsură cele ce vom arăta corespund realității și în cazul când afirmațiunile noastre se vor găsi juste, numita Direcțiune* trebuie *să procedeze aspru cu pedepsirea celui vinovat.*

Iată despre ce este vorba: Pe lângă personalul român al depoului se găsesc și mai mulți minoritari, cari, nu știm încă, datorită căror considerațiuni, se bucură de cea mai suspectă solicitudine din partea șefului depoului, ing. DOJA, a cărui origină etnică e foarte dubioasă.

In vreme ce ceferiștilor ROMANI li se fac zilnic cea mai tiranică și insuportabilă mizerie, încât au ajuns la disperare, ing. DOJA întreține cu minoritarii *conciliabule* secrete în biroul său, cu un scop ce nu ne este încă cunoscut, dar pe care cei în drept și siguranța au întreaga datorie să-l afle.

Convorbirile tainice pe care ing. DOJA, șeful depoului, le are exclusiv cu minoritarii ne îndreptățesc să credem că la acest depou se petrec lucruri suspecte, se pune la cale CEVA și că acest inginer intrigonează, pentru nu se știe ce scop infam, să se folosească de minoritari.

Pentru moment, cerem Direcțiunii generale a căilor ferate, să ordone în acest caz o serioasă anchetă; să stabilească „motivele" acelor secrete conciliabule între numitul inginer și minoritari, precum și origina etnică a acestuia.

Prin atitudinea sa și prin tot ceeace face, ing. DOJA apare în postura de dușman al intereselor românești.

Lucrul acesta nu se poate tolera. La sânul nostru nu mai pot fi crescuți șerpii!

Direcțiunea căilor ferate are cuvântul!!!

C. C.

De la Cercul Studențesc creștin de studii corporative

Cercul studențesc creștin de studii corporative de sub președenția de onoare a d-lui profesor MIHAIL MANOILESCU, a ținut prima sa ședință din anul acesta, Sâmbătă 26 crt. începând de la orele 6 p. m.

D. profesor M. MANOILESCU a deschis ședința printr'o scurtă cuvântare prin care a preamărit abnegația pilduitoare a celor doui legionari eroi — MOȚA și MARIN — căzuți pentru apărarea onoarei creștine în Spania.

D. JUSTIN GEORGESCU, președintele activ al cercului citește o telegramă adresată d-lui CORNELIU CODREANU.

După aceia d. CONST. GHIDEL și-a desvoltat disertațiunea sa documentată asupra PARTIDULUI UNIC, forma de guvernământ a națiunilor europene ordonate și reînsănătoșite.

La critica lucrării iau parte mai mulți studenți.

D. GEORGIAN, a încheiat desbaterile propriu zise, printr'o foarte pregnantă și substanțială paralelă între fascism și național-socialism.

Concluzia a formulat-o d. prof. MANOILESCU, care după ce a mulțumit d-lui GHIDEL pentru lucrarea sa, a subliniat că sensul istoric și importanța regimului politic caracterizat prin apariția și dăinuirea PARTIDULUI UNIC se găsesc tratate pe larg într'o lucrare de specialitate care se află actualmente în curs de apariție la Paris, sub titlul de „LE PARTI UNIQUE".

Ședința viitoare a fost fixată pentru Sâmbătă la aceeaș oră.

Pentru ce sunt jidanii republicani?

Pentru că după cum se poate dovedi istoricește, cu acte, cu date și cu fapte ce nu se mai pot contesta, președiții de republică ajung fără greș instrumentele de execuție ale sadicilor tirani izraeliți cari aspiră la dominația esclusivă a lumii creștine

Am arătat în două articole precedente — și desigur că mulți cetitori au putut verifica singuri acest adevăr comun — că jidanii sunt unicii regisori și propagatori ai republicanismului în sânul civilizației creștine. Și că numai după răsturnarea sau exterminarea monarhului legitim dintr'o țară, evreii pot ajunge tiranii absoluți și sanguinari ai societății.

Lucrul acesta îl recunosc izraeliții înșiși, în vestitele lor PROTOCOALE, într'un pasagiu extrem de lapidar și de sugestiv:

„Pentru a atinge acest rezultat — adică la predominanța absolută asupra umanității creștine — noi vom mașina numai alegerea de președinți cari au în trecutul lor o țară ascunsă, un păcat grav, o „panama" oarecare. Teama de revelațiuni, dorința proprie fiecărui om ajuns la putere de-a și păstra cât mai mult privilegiile, avantagiile și onorurile atașate de condițiunea sa, va face din fiecare președinte un executor credincios al prescripțiunilor și dorințelor noastre. Camera deputaților va alege, va acoperi și-i va apăra pe președinți, dar noi le vom retrage dreptul de a propune legi sau de a le schimba; dreptul acesta va fi atribuit numai președintelui responsabil, care va deveni o simplă jucărie în mâinile noastre".

DOVEZI CA LUCRURILE STAU AȘA

Redactorul circumcis al acestor uluitoare protocoale, nu emitea un simplu deziderat atunci când așternea pe hârtie aceste rânduri, ci indica numai o tragică și rușincasă realitate.

In adevăr, încă de la 1871, președintele celei mai mari republici din Occident, nu are dreptul de a propune legi, de a dizolva parlamentul înainte de încheerea normală a sesiunei, ori de a se adresa direct poporului. Iar regretații **MILLERAND** și **DOUMERGUE**, cari n'au putut să se resemneze la rolul de simple păpuși, au fost asvârliți aproape instantaneu din înaltele lor funcțiuni și înlocuiți cu persoane mai docile și mai decorative.

Iar despre **MIHAIL IVANOVICI KALININ**, însuși **PANAIT ISTRATI**, pe vremea când era comunist fanatic, scrie că e „un simplu mujic nervos care știe numai să asculte fără să întrebe" și care „amăgește pur și simplu poporul, deoarece nu are nici o putere reală și nu e ascultat de nimeni".

Nici „președinții" americani nu se abat dela această tristă lege.

Pe de altă parte iată ce cetim în senzaționala carte a lui D. Petrovsky: „LA RUSSIE SOUS LES JUIFS" (Paris, Baudinierre), lucruri pe deplin confirmate de altfel și de alte izvoare demne de încredere:

„Pentru a cunoaște ratiunile ridicării decedatu'ui WOODROW WILSON la președinția Statelor Unite. ca și ordinele cărua el se supunea. ar trebui să citim memoriile „COLONELULUI" HANS. Iată ce scrie acest jidan, care în realitate se numește Mandel Hanz:

„Sarcina de a găsi un prezident „conform" (cu dorințele Kahalului suprem din New-York, N. Tr.) fu încredințată Băncii KUHN LOEB et Comp., al cărui asociat principal era bancherul jidan miliardar SHIFF. Această bancă finanțase Japonia în 1903—1904, ca și revoluția din Rusia din 1905. LEIBA BRONSTEIN (TROTZKY), a primit și el importante subsidii de aci în 1917, înainte de a pleca din Statele Unite în Rusia pentru a contribui la dezlănțuirea revoluției bolșevice.

„Doui alți jidani, WARBURG și KAHN, acționari de ai băncii, au servit drept comisionari între aceasta din urmă și HANS în chestiunea alegerii Președintelui; WARBURG a mărturisit chiar acest lucru în plin Senat american. Alegerea lui HANS (Mendel Hanz) căzu asupra guvernatorului Statului New-Jersey, WILSON, care fu ales și deveni astfel o marionetă în mâinile lui HANS și a jidovimii mondiale. Creatorii tratatului din Versailles fură WILSON, CLEMENCEAU și LLOYD GEORGE. Primul era supus orbește „amicu ui său din copilărie" HANS (care pe de altă parte a mărturisit cinstit că nu l-a cunoscut pe Wilson decât în preajma alegerii sale ca Președinte), CLEMENCEAU bancherului Mandel-Ieroboam Rotschild, iar LLOYD GEORGE secretarului său SASSONN ROTHSCHILD. Prin urmare, tratatul din Versailles era în ultimă esență... opera bancherului israilitean SCHIFF!..." („LA RUSSIE SOUS LES JUIFFS", pag. 334—35).

CONCLUZII

Să trecem peste constatarea, devenită poate banală astăzi, că sub astfel de creaturi guvernamentale și „președințiale", cele mai nobile națiuni ale rasei albe, au fost retrogradate cu cel puțin trei mii de ani, din punct de vedere spiritual și moral. Și să ne gândim numa ce s'ar alege de civilizația creștină, dacă șase sau șapte iresponsabili de aceștia ar ajunge să declanșeze un nou război mondial...

Iată de ce stăruim să credem că numai o vastă anchetă internațională asupra fantasticei conspirații jidovești și masonice, ar putea mântui lumea de un nou și îngrozitor cataclism.

Nicolae Bogdan

Frăția misionară Patriarhul Miron a proslăvit pe camarazii I. Moța și Vasile Marin

Ședința obișnuită, ținută Duminică 17 crt. în pavilionul Regal, a fost închinată pentru proslăvirea eroilor IOAN MOȚA și VASILE MARIN care au murit pe frontul spaniol pentru apărarea Crucii și triumful civilizației creștine împotriva comunismului.

După ce au vorbit cu însuflețire; Pr. Dumitru Popescu, Pr. Maior Matei Popescu confesorul garnizoanei, protos Teofil Ionescu, d-nii I. Petcu și Toma Culcea Pr. Gh. Dem. Ciocan a încheiat spunând următoarele:

„Cei doi eroi au plecat, dimpreună cu alți cinci, dincolo de granițele țării lor peste mări și țări, ascultând de porunca Mântuitorului adresată Apostolilor: „Mergând învățați toate neamurile, predicând evanghelia".

Acolo unde au văzut Crucea Mântuitorului în pericol, s'au dus fără șovăire, lăsând familiile lor peste măsură de îndurerate.

Pentru mintea celor mulți din vremea noastră, aceasta este o faptă de neînțeles pentrucă aceștia sunt formați în înțelegerea strâmtă de a se jertfi pentru bogățiile lor, pentru scaunele de întâietate lumească și pentru multele ambiții diavolești care *au denaturat ființa omenească prin ceiace a fost și din ceiace trebuie să fie.*

Jertfa pentru cruce n'o mai înțelege nimeni, și acesta este adevărul dureros. Pentru aceasta va veni pieirea peste neamurile acelea, căci, nimic nu poate dăinui în viață fără ea. Ce putem noi face pentru cei doi eroi? Să-i așezăm în sufletul nostru ca o pildă vie, aceia ce va trebui să facem poate, cât de curând, iar până atunci să-i purtăm în rugăciunile noastre ingenunchind pentru ei, precum ei au căzut la picioarele crucii vărsându-i sângele. Intreaga asistență intonează, copleșită de lacrimi, „Veșnica lor pomenire". Părintele Teofil, propune ca pomenirea acestor eroi, să se facă cu același entusiasm în fiecare an, și după ce face câteva comunicări în legătură cu cantina săracilor „Mila creștină a Sfintei Patriarhii" din Str. Sf. Apostoli 40, spune, că ajutând pe aproapele, vom fi scăpați de lepra comunismului care bate la uși".

Ședința se încheie cu cântarea „Cu noi este Dumnezeu înțelegeți neamuri și vă plecați".

Adunarea foștilor elevi ai liceului „Marele Voevod Mihaiu" din Capitală

Joi seara, s'a ținut la Asociația foștilor elevi ai liceului comercial „Marele Voevod Mihai" din str. Traian nr. 165, ședința săptămânală.

A prezidat d. profesor dr. IOAN I. MARCULESCU, directorul liceului.

S'a luat cunoștință de stadiul lucrărilor în legătură cu înființarea cooperativei depe lângă liceul comercial „Marele Voevod Mihai" și se continuă subscrierile la capitalul social.

Se alege o comisiune restrânsă, care să decidă asupra terenului ce se va cumpăra pentru construirea căminului de odihnă al asociației, într'o stațiune climaterică.

D. vice președinte Ioan G. Iliescu propune și consiliul admite ținerea unui ciclu de conferințe cu caracter social, economic, financiar sub auspiciile secțiunei culturale. Conferințele vor începe Joi 21 Ianuarie 1937, orele 8 după amiază în localul școalei.

Ședința s'a închis la ora 10 seara, fixându-se cea viitoare pentru Joi 21 Ianuarie 1937 la ora 8 seara.

Capitol și Roxy: Boccaccio și completare

BANCA NAȚIONALA a ROMANIEI

Comunicat

Se aduce la cunoștința celor interesați că Banca Națională a României având disponibilități în Elveția poate executa cererile de transfer referitoare la plata importurilor de mărfuri curente, a mărfurilor străine de Elveția dar facturate de case elveține precum și a arieratelor, (mărfuri cu lichidarea taxelor vamale anterior datei de 10 Octombrie 1932).

Se înțelege că cererile trebuesc să fie însoțite de toate documentele justificative spre a putea fi luate în considerație.

BANCA NAȚIONALA a ROMANIEI

Comunicat

Se aduce la cunoștința debitorilor cari au declarat sumele datorate în Olanda pentru plata importurilor de mărfuri din această țară, ale căror termene de plată sunt anterioare datei de 1 Septembrie 1936 (creanțe comerciale arierate) și până în prezent n'au introdus la Banca Națională a României cereri pentru transferul acestor sume că sunt invitați a înainta de urgență, Băncii Naționale cereri ABCD, însoțite de documente respective de import.

FORUM și OMNIA | Maria Stuart și Biletul de 1000 Compania Titi Mih. Iescu

Demiteți pe prefectul de Arad!...

„Porunca Vremii" a dus, mai mulță vreme, fără nici un rezultat, o dârză campanie împotriva prefectului de Arad, dr. Ioan Groza. Deși am adus date precise, grav incriminatoare, deși am arătat că în timpul războiului dr. Ioan Groza a militat împotriva României, înlesnind uciderea a mai mulți militari, totuș ministerul de interne nu a găsit de cuviință să vină cu măsuri severe, cari să dea satisfacție populației ardelene.

Iată, însă, că acest caz a ajuns și în Parlament, unde d. deputat dr. Gh. Hențiu a adresat următoarea comunicare:

EFORTURI ZADARNICE

„Situația d-lui prefect al județului Arad doctor Ioan Groza, — a spus d. deputat Hențiu — a devenit, sub raport național, imposibilă în urma acuzelor ce i s'au adus. D-sa întreabă ce măsuri înțelege să ia d. ministru ca acest domn prefect al unuia dintre cele mai mari județe de la frontiera de Vest a țării să poată spulbera gravele acuze ce i s'au adus.

Incă din vara anului trecut șase parlamentari ai județului Arad au semnalat d-lui ministru de interne multe plângeri, ce li s'au comunicat, că la numirile în funcțiuni au fost favorizați funcționari minoritari în detrimentul funcționarilor români și că funcționarii români erau mereu mutați, purtați dintr'un loc în altul, în așa zisul „interes de serviciu", în timp ce funcționarii minoritari erau lăsați nestingheriți cu anii, deși regiunea din apropierea frontierei de Vest a țării reclamă un fel de cordon de siguranță națională și sub acest raport.

A trecut un an de zile, fără ca ministerul de interne, să se fi sesizat de relatările domnilor parlamentari.

PRIGOANA, MEREU PRIGOANA...

Plângerile, în loc să fi încetat, s'au înmulțit, mutările, scoaterile din serviciu s'au ținut lanț, fără nici o procedură disciplinară sau penală, iar câteva foarte puține proceduri penale s'au dovedit a fi inscenate cu anunțări și terorizări, cu sustrageri de acte importante și firește fără nici un temei legal, ci numai cu scopul de a stârbi prestigiul necesar funcționarilor publici români, ori unde, dar mai ales în acea regiune.

Această situație a produs o mare și legitimă nemulțumire în rândurile funcționarilor publici români și cătiva dintre ei, mai conștienți și cari au servit ca ofițeri în războiul pentru întregirea neamului, au redactat un memoriu, arătând doleanțele lor d-lui ministru de interne.

Drept răsplată, d. prefect de Arad a dispus arestarea lor.

GROZA, DUȘMAN MARE

Aceste acuzări, precizate deja, aveau doar două caractere: unul, care, în caz de adevăr, ar fi propriu să veștejească prestigiul și autoritatea morală a d-lui prefect, având un substrat urât material — acuzări de cari nu ne ocupăm deocamdată — iar al doilea, mult mai grav, mai ales la frontiera de Vest arătându-l pe d. prefect al județului nu numai desbrăcat de orice sentiment național român, dar arătându-l ca un dușman al elementului românesc încă depe timpul dominațiunii maghiare.

CE FACE MINISTERUL?

Când d. prefect al județului Arad este acuzat în plin public și printr'un ziar de mare valoare și tiraj că a servit pe Bela Kun, că a trădat ofițerii români, că unul din ei, sublocotenentul Tampa Lazăr, în urma trădării, a fost prins, oribil mutilat și omorît și când este acuzat că în loc să fi așteptat armata română cu flori și în haine de sărbătoare, a fugit din calea ei și a fugit cu bolșevicii în Ungaria și când, pentru a dovedi aceste acuzări deadreptul dirimante, se invoacă mărturia unei întregi serii de martori, sigur că și prima grije a d-lui ministru de interne era să sugereze d-lui prefect al județului Arad datoria de a se degaja de inalta răspundere ce o are și să declanșeze procedura judiciară, singura indicată și care, sub ocrotirea obiectivității magistraților, să aducă lumina necesară cu un ceas mai de vreme în această cauză penibilă, nu numai pentru d. prefect, dar penibilă și degradantă pentru noi toți românii dela frontiera de Vest.

Suntem curioși să auzim răspunsul ministerului de interne, cu toate că nu ar fi decât unul singur: imediata demitere a prefectului Groza, care a făcut neamul de râs și a batjocorit demnitatea unei țări.

Țara și „Porunca Vremii"

Continuăm a publica numele punilor români, cari au răspuns apelului nostru pentru 10.000 de abonamente și cărora le mulțumim călduros.

Sold precedent Lei 2.034.150

Merdariu I. Dionisie, învățător Mureș	300
Nicu S. Onica, Tecuci	300
Ion Gh. Vlad, agricul. Tecuci	150
Pensionar I. Cimpoi, Hotin	150
Florian Preoțescu, inv. Olt	150
Panait Șt. Panaitescu, Tulcea	150
Gheorghe C. Benjan, Buzău	150
Poștăriș minierilor din Curtiș, Cluj	200
Pavel Guja, Ismail	150
Bleahu Victor, Târnava Mică	150
Nuțu Ioan, Rădăuți	150
Covaciu Melenti, colonist S. R., Bihor	50
Dimitrie Neagu, Sat, Timiș Torontal	50
Gheorghe Teaciuc, student, Cernăuți	50
Alex. R. Alexandru, Ilfov	50
Mocanu Matei, doctor, Muscel	150
Const. M. Răpeanu, profesor Prahova	400
Valeriu Fitler, Ilfov	65
Stela Petcovici, Ilfov	200
Zaharia Costea, Târnava Mică	300
Dragomirescu Niculae, Prahova	400
Total general, lei 2.037.865	

Informațiuni

❖ **ELITA corpului medical român precum și ce are mai select și curat Capitala și-au dat întâlnire în seara de 24 Ianuarie a. c. la**

„BALUL INTERNATULUI"

ce organizează în saloanele „Arta", str. Batiște Asociația internilor și foștilor interni de spitalele sub Inaltul patronaj al A. S. R. Principelui Niculae.

❖ ASOCIAȚIA inginerilor din România (A. I. R.) cu sediul în Calea Victoriei nr. 86, roagă pe d-nii membrii, ca să-și comunice de urgență adresele exacte, pentru a li se face comunicări importante.

❖ „Blocul Generației Naționaliste dela 1922" va ține Duminecă, 24 cor., orele 9 seara, la sediul soc. Studenților în medicină (b-dul Schitu-Măgureanu 2) o ședință solemnă pentru cinstirea memoriei lui ION MOȚA și VASILE MARIN.

Pentru a da întreaga și superioara semnificație acestui gest pios, „Blocul Generației Naționaliste dela 1922" a amânat adunarea generală anuală care conform statutelor, trebuia să aibă loc la această dată, pentru o nouă dată, la 31 c.

La comemorarea din 24 cor. vor fi invitați și reprezentanții organizațiilor profesionale care și-au manifestat caracterul național și creștin, precum și reprezentanții tuturor organizațiilor naționaliste pentru a omagia în comun memoria celor doi eroici mucenici ai crezului naționalist.

✻ *INSCRIERILE pentru examene la Universitatea din Cluj, pentru studenții întârziați cu înscrierile au fost amânate până cel mai târziu la data de 28 Ianuarie.*

✻ LA SEDIUL Frontului Românesc din Capitală, b-dul Elisabeta 8, în cadrul conferințelor organizate de cercul de studii va vorbi Joi 21 Ianuarie, 1937, ora 7 seara, d. avocat Elie Bufnea, asupra „Cadastrului și cărților funduare".

✻ *ASEARA s'a prezentat la redacția ziarului nostru, o delegație de licențiați în litere, rămași neînscriși la examenele de capacitate ce se țin în luna Martie a. c.*

Intrucât acești licențiați, practicanți la seminarul pedagogic „TITU MAIORESCU" n'au putut depune înduntrul termenului de inscriere, certificatul de absolvire a seminarului pedagogic, au rămas neînscriși la examenul de capacitate.

Cum până la data de 15 Februarie acești licențiați pot obtine certificatul necesar, ei cer să li se admită în mod excepțional, inscrierea la examenul de capacitate care începe în luna Martie.

Credem că d. dr. Angelescu va admite rugămintea acestor licențiați dispunând să fie înscriși și admiși la examenul de capacitate.

❖ **INGINERII A. G. I. R.-iști, membrii ai Grupării „REACTIUNEA" cât și inginerii simpatizanți ai acestei mișcări, sunt rugați cu insistență a lua parte la consfătuirea colegială, ce va avea loc Sâmbătă, 23 Ianuarie a. c., ora 18 precis, în sala de sus a restaurantului „Elveția", din str. Câmpineanu 8.**

La ordinea de zi chestiuni în legătură cu activitatea Grupării în raport cu activitatea A. G. I. R.-ului pe anul în curs.

✻ *LUCRARILE pentru cazierile magistraților sunt pe punctul de a fi terminate.*

Numai după ce aceste importante lucrări pentru caracterizarea magistraților vor fi perfectate, va fi convocat consiliul superior al magistraturii.

✻ MEMBRELE și membrii Cercului studențesc „TELEORMAN", sunt convocați în adunare generală extraordinară Duminecă 24-I-1937, în sala Cantinei din Căminul de băeți din b-dul Elisabeta 56, la ora 3.30 p. m. precis, la ordinea zilei fiind: Sărbătorirea zilei de 24 Ianuarie; inscrieri și reînscrieri; diverse; depunerea mandatului președintelui delegat și comitetului Alex. Popescu; alegerea comisiei de verificare.

❖ *UNIUNEA FOȘTILOR VOLUNTARI ROMANI din cartierul Floreasca, anunță pe membrii săi că ține adunare generală ordinară în ziua de 24 Ianuarie cor. ora 9 dim. în localul băncii populare din cal. Floreasca 117.*

❖ TOATE MEMBRELE „LIGII CULTURALE" sunt rugate a lua parte la Consfătuirea ce va avea loc azi *Miercuri 20 Ianuarie 1937, orele 8 seara,* precis la sediu, b-dul Schitul Măgureanu nr. 1. In vederea fixării programului de activitate al Secțiunei București (Secțiunea Feminină).

Consfătuirile se vor ține regulat în fiecare Miercuri la orele 8 seara.

❖ **ASTAZI, se va produce o importantă mișcare în personalul direcției penitenciarelor din ministerul de justiție.**

✻ DIRECȚIUNEA liceului C.F.R. „AUREL VLAICU", din București, înștiințează elevele și elevii inscriși la examenele particulare de clasa V-a, că Joi 21 Ianuarie 1937, ora 3 p. m., se țin lecțiuni de îndrumare la St. Fizico-Chimice.

❖ SOCIETATEA ARHITECȚILOR ROMANI, face cunoscut membrilor săi că, la secretariat se găsește textul concursului internațional instituit de primăria municipiului Belgrad, pentru aunmite proecte de înfrumsețare a capitalei jugoslave. Dragomirescu Nicolae, Prahova 400

❖ **PENTRU Zilele de 28 și 29 Ianuarie a fost convocat la ministerul educației naționale, consiliul inspectorilor generali ai învățământului primar.**

❖ **D. prof. MIRCEA DJUVARA, ministrul justiției ,restabilindu-se, a lucrat, eri, la minister.**

❖ IN REPORTAGIUL nostru cu privire la STOMATOLOGII DE MAINE", în loc ca linotypistul să culeagă că la cursuri s'au inscris trei români, a cules că s'au inscris numai doi, omițând pe d. MIHAIL GUGULIDE, român ortodox.

Cum sunt boicotați compozitorii români

Cazul talentatului Const. Bobescu

La Opera Română din Cluj a avut loc premiera strălucitei poeme „TRANDAFIRII ROȘII", a talentatului compozitor CONST. BOBESCU, o speranță a muzicei noastre.

Poema, caracteristică prin subtilitate ,inspirație ,armonie și, mai pre sus de toate, creației robustă, a stârnit delirul auditorului select, care a manifestat îndelung pentru autor și pentru conducătorii Operei din Cluj, trasformând spectacolul într'o entuziastă seară de artă pur românească.

Opera d-lui CONST. BOBESCU a fost transmisă la radio.

Și aici e punctul asupra căruia insistăm.

Nu știm din ce cauză numai pe unda România s'a făcut difuzarea.

Deci pe unda București s'a transmis „MANON", operă arhicunoscută, pe discuri?

Dece nu s'a transmis „Trandafirii Roșii"?

Dece nu s'a dat posibilitate întregului public meloman să asculte această minunație?

Nu care cumva e vorba de boicotarea elementelor capabile, cari se afirmă?

Pentrucă poema „TRANDAFIRII ROȘII", prezentată Operei Regale Române din București a fost respinsă, ca neintrunind nici o calitate, de celebritatea muzicală care răspunde la numele de Perlea.

Dar noi avem certitudinea, că talentatul CONT. BOBESCU va sfărma toate piedicile, va învinge toate obstacolele ce i se pun în cale și va reuși să se evidențieze, așa cum cu prisosință merită, pe firmamentul muzicii românești.

BANCA NAȚIONALA a ROMANIEI

Comunicat

Lichidarea creanțelor arierate în Franța

Banca Națională a României aduce la cunoștință că, în vederea utilizării fondurilor blocate în contul de creanțe comerciale arierate, înaintea devalorizării francului, a terminat transferul unei cote de 7%, plus 200 franci, cotă calculată asupra valorii nominale a creanțelor recunoscute.

Deasemenea se reamintește debitorilor că trebue să verse, până la 10 Februarie a. c., cel mai târziu, la Banca Națională, prin băncile autorizate și pentru contul de Virament al Casei de Depuneri și Consemnațiuni, soldul datoriilor lor arierate.

Revizuirea fișelor fiecărui debitor fiind terminată, Serviciile Băncii sunt în măsură să stabilească cu exactitate quantumul vărsămintelor complimentare, cari vor trebui să fie efectuate de către debitori.

BANCA NAȚIONALA A ROMANIEI

Nenorocirea de tren din statia Medeea

O femee a fost omorâtă

Din trenul personal 9440 plecat eri din Constanța, au coborât la podul Medeea, pe partea stângă între liniile principale Palas-Constanța Port un bărbat și două femei, cari au fost surprinși de o mașină izolată ce mergea cu tenderul înainte spre Constanța Port tunel pentru remorcarea unui tren.

O femee a fost omorită, iar cealaltă și bărbatul grav răniți.

Din cauza viscolului, circulația trenurilor între Medgidia și Bazargic a fost sistată

Telefoanele primite la direcțiunea generală c. f. r. arată că viscolul a început din nou în regiunea Bazargic.

Zăpada depusă pe linie, în tăeturi, în unele puncte trece de o jumătate de metru.

Până la alte dispoziții circulația trenurilor automotoare între Medgidia și Bazargic a fost sistată.

Trenurile de marfă pe aceeași distanță vor circula cu tonajul redus.

Pentru supravegherea liniei, inspecția de întreținere Medgidia a concentrat numeroase echipe de lucrători cari vor fi întrebuințate la curățirea zăpezilor de pe linie.

ULTIMA ORĂ

La Bucureştii-Noui mâna legionară înalţă Biserica în care se vor odihni Moţa şi Marin

— In timp ce în toată ţara creşte emoţia pentru actul de vitejie legendară al eroilor morţi în Spania, la Bucureşti conducerea legionară ia ultimele măsuri pentru ridicarea Casei lui Hristos în care vor găsi linişte Arhanghelii creştinătăţii şi naţionalismului românesc —

Intreaga ţară urmăreşte cu emoţie ultimele ştiri şi telegrame care aduc o cât de neinsemnată contribuţie la luminarea împrejurărilor în care Arhanghelii Românismului: Moţa şi Vasile Marin şi-au dat viaţa pentru Hristos pe pământul Spaniei însângerate şi incendiate de bolşevism.

Emoţiei care a pus largă stăpânire pe sufletul României, caldei alăturări a neamului nostru la durerea pierderii lui Moţa şi Marin, la doliul care nu este numai al legionarilor ci al ţării întregi, pentrucă Moţa şi Marin au murit pentru România eroică şi pentru Hristos, ţara adaugă cu pietate şi cu discreţie jertfa ei naţională, simbol mai ales de înţelegere a resurecţiei care se petrece unanim în adâncul inimei unui popor.

In trei zile s'au strâns la sediul legionarilor peste un milion de lei pentru acoperirea tuturor cheltuelilor cerute de repatrierea eroilor Moţa şi Marin, pentru lo-

„CASA VERDE" dela Bucureştii-Noui, în vecinătatea căreia se va ridica biserica legionară, şi în cripta căreia vor fi aşezaţi Ion Moţa şi Vasile Marin

caşul lor de veşnică odihnă ca şi pentru reventrea în ţară a celorlaţi viteji legionari, în viaţă încă.

MAREA DURERE A LUI CORNELIU CODREANU

Cel care este mai îndurerat, acela din ochii căruia a secat orice lacrimă este Corneliu Codreanu, Căpitanul. Toate loviturile le primeşte în primul rând el: lovitură de familie, lovitură dată conducătorului de mişcare politică, văduvit de cei mai de preţ colaboratori.

Şi cu toate acestea Corneliu Codreanu trebuie să stea stană de piatră, să se domine pe el, să ucidă tot ce este sensibilitate omenească, în sufletul lui. Trebuie să fie la datorie, să ia ultimele măsuri şi să vegheze la stricta lor împlinire. Ultime măsuri, în cari trebuie să se îmbine tot omagiul, toată durerea, toată mândria lumei legionare pentru marii ei morţi, omagiu şi mândrie la care se alătură, emoţionant şi vibrant întreaga ţară.

Durerea care îl chinue mai mult pe Căpitan şi care îl face să se izbucnească adeseori în explozii de revoltă este gândind că scumpii lui tovarăşi au murit fără un singur cuvânt de mângâere de acasă, fără un singur mesagiu frăţesc, către multele, foarte multe, cari li s'au trimes dela Bucureşti:

„Nici un cuvânt d-le, nici o scrisoare, nici o telegramă a noastră n'a ajuns până la ei. Au crezut poate că au murit uitaţi de noi. O vorbă a noastră ajunsă până la ei, cine ştie ce dar magic ar fi fost pentru ei, cine ştie ce talisman ar fi constituit pentru apărarea vieţii lor. Sau dacă totuşi scris ar fi fost să moară, ar fi putut muri totuşi împăcaţi, cu mesagiul de acasă pe inimă".

„Nici banii pe cari i-am trimes încă de-acum o lună nu i-au primit. Am legat jertfă de jertfă, şi am strâns 50.000 de lei pentruca să le mai alinăm suferinţele, să le micşorăm de sfintele sărbători ale Naşterii Domnului, necazurile, lipsurile materiale.

„N'au ajuns nici banii, cum n'a ajuns niciuna din telegramele sau scrisorile noastre. Nu ştiu cine sunt ticăloşii, cine sunt criminalii, demonii cari au săvârşit această nelegiuită impietate. Şi nu ştiu, într'un act de complectă uitare de sine, cum ar trebui să izbucnească toată revolta sufletului meu, împotriva acestei crime, dacă aş şti cine a fost nemernicul şi unde s'a consumat ticăloşia, care a lipsit de ultima picătură de apă buzele arse ale morţilor noştri".

Şi din ochii Căpitanului scapără fulgere de mânie.

Legionarii refractari ideii unui Mausoleu, fie şi naţional

Chiar depunerea eroilor Moţa şi Marin în cripta Bisericii dela Bucureştii Noui e socotită pentru legionari provizorie. Lumea legionară leagă de biruinţa mişcării legionare idealuri în care intră în primul rând cultul eroilor. Victoria legionară va pune în discuţie definitivă şi problema unei Capitale româneşti a acestei ţări. Ei bine, în Capitala aceasta Românească va trebui să se înalţe, plină de strălucire, C a t e d r a l a Românismului, singura care va avea să primească, — aşa cum se cuvine să fie primită marea jertfă a lui Moţa — eroismul legionar.

In orice caz legionarii sunt refractari ideii ca Moţa şi Marin să fie înmormântaţi într'un mausoleu, fie el şi naţional, în care eroismul legionar ar avea să se întâlnească mâne cu „eroismul" politicianist, jidovit şi francmasonic.

Ţinând seama de acest deziderat legionar, suma de 39.730 lei pe care am strâns-o din prima zi pentru mausoleul eroilor legionari ca şi pentru aducerea în ţară a corpurilor lor neînsufleţite, sumă a cărei listă de subscripţie o publicăm în corpul ziarului, a fost remisă Legiunei împreună cu lista subscriitorilor. Toate subscripţiile ce se vor face în viitor se vor trimite direct la sediul Legionar din str. Im-

D. BANICA DOBRE
Comandant legionar

primeriei 3, sau la „Porunca Vremii", cu indicaţia: pentru „BISERICA LEGIONARA DELA BUCUREŞTII NOUI".

In cripta dela Bucureştii-Noui

Aşa cum am arătat ieri, conducerea legionară din Bucureşti, cronometrând timpul necesar sosirii în ţară a sicriilor lui Ion I. Moţa şi Vasile Marin, crede că cel mai târziu la 30 Ianuarie, vagonul mortuar va ajunge la Grigore Ghica Vodă, punctul de frontieră al ţării spre Polonia.

Data aceasta poate totuşi să sufere modificări. Importante chiar. In primul rând este foarte posibilă o schimbare de rută, guvernul italian oferindu-se să pună la dispoziţia transportului funerar un vas al marinei sale. In acest caz îmbarcarea ar urma să se facă prin Portugalia iar debarcarea la Constanţa.

Nu se poate avea până acum nici o preciziune. Se aşteaptă mai întâi comunicările d-lui general Cantacuzino, care mâine la prânz trebuie să fie, cel mai târziu, la Toledo.

Biserica dela Bucureştii-Noui

Precise sunt însă dispoziţiile cari s'au dat aci, la Bucureşti, de către d. Corneliu Codreanu pentru amenajarea locului de odihnă veşnică al celor doi eroi.

In cercurile legionare se păstrează desăvârşită discreţie asupra imperativelor morale cari stau la temeiul unora dintre măsurile pe cari le pun în practică acum legionarii şi mai ales asupra unor proecte cari vor vedea realizarea în viitor.

Cert este însă că între Corneliu Codreanu şi Ion I. Moţa există legăminte de suflet mai vechi, cu jurământul că, oricare, dintre cei doi va avea să supravieţuiască, să le împlinească.

Potrivit acestor angajamente de suflet, în adâncul cărora ni se pare o impietate să pătrundem, sfintele moaşte ale lui Moţa şi Marin nu vor fi înhumate decât în cripta unui lăcaş al lui Hristos, în biserica pe care legionarii o vor ridica cu mâna lor la Bucureştii Noui.

In acest sens, chiar ieri s'au dat ultimele dispoziţii ale conducerii legionare. Pe un loc care aparţine d-lui Corneliu Codreanu, în vecinătatea „Casei Verzi" de la Bucureştii Noui, vor începe chiar mâine lucrările de zidire a Bisericii. Lucrările vor fi duse cu maximum de celeritate, în aşa fel ca până la sosirea sicriel[illegible] cari aduc pe Moţa şi pe M[illegible]rin, cripta şi zidăria Bisericii să fie gata.

In caz că lucrările Bisericii nu vor îngădui depunerea în criptă a eroilor, chiar din clipa sosirii lor, atunci Moţa şi Marin vor fi depuşi provizoriu în cavoul familiei unui legionar (probabil al familiei gen. Cantacuzino), până la terminarea lucrărilor de ridicare a Bisericii.

Nici o veste despre ALEX. CANTACUZINO.
Nota oficială despre rănirea lui
Bănică Dobre

Toledo, 19, ora 20 (Radio Oriente). — Până acum n'a parvenit nici o veste din partea generalului Cantacuzino, care este aşteptat să sosească aci.

Guvernatorul militar din Toledo a primit o telegramă din Bucureşti, prin care comandantul legionar solicită să i se dea relaţiuni telegrafice precise despre soarta legionarilor români în Spania.

Guvernatorul militar a hotărît ca chiar de mâine să se facă o nouă cercetare amănunţită în toate spitalele din Toledo, notându-se numele răniţilor români şi starea în care se găsesc. Informaţiile vor fi transmise telegrafic la Bucureşti.

La o telegramă dată de d-na Cantacuzino la Paris, Crucea Roşie franceză a răspuns telegrafic că nu poate face nici o comunicare despre soarta legionarului român Alex. Cantacuzino, neavând nici o ştire despre rănirea lui.

In schimb, dintr'o relaţiune a Crucii Roşii spaniole rezultă că legionarul Bănică Dobre este rănit la braţul drept la un spital din Zamora.

CRUZ ROJA ESPAÑOLA — PROVINCIA DE ZAMORA

OFICINA INFORMATIVA DE HOSPITALIZADOS

Muy Sr. mio: Cumpliendo el sagrado deber que el cargo me impone comunico a V. que su amigo Bánica Dobre — Legionario — se encuentra hospitalizado y debidamente atendido, en — Zamora — a consecuencia de herida en brazo izquierdo — cuyo estado según — pronostico — medico es — Satisfactorio —

Por medio de esta Oficina pueden adquirir cuantas noticias sean precisas, relacionadas con el fin que se persigue.

De V. attº s. s.
El Comisionado,

Zamora 19 de Enero de 1937

Cartea poştală a CRUCII ROŞII spaniole din ZAMORA, expediată Legiunii, din care se constată oficial că legionarul BANICA DOBRE e rănit.

Dispoziţiunile comandamentului partidului „Totul pentru Ţară" privitoare la înmormântarea eroilor Ion Moţa şi Vasile Marin

Conducerea partidului „TOTUL PENTRU ŢARA" a trimis ieri 19 Ianuarie a. c. organizaţiilor regionale şi judeţene, următoarea circulară:

CIRCULARA URGENTA CATRE ŞEFII DE JUDEŢE

Toate gradele şi funcţiunile legionare din ţară vor veni în Capitală, pentru a conduce la mormânt pe dragii camarazi, mucenicii Moţa şi Marin.

Costumul: cămaşă verde cu căciulă neagră, sau costum naţional, fără palton sau suman.

Comandanţii vor purta gradele cusute la piept (conform Cărticica şefului de cuib).

TRAIASCA LEGIUNEA
şi CAPITANUL!
Prof. VASILE CRISTESCU
Comandant Legionar

N. B. — Gradele cari vor veni sunt: Comandanţi ai Bunei Vestiri. Comandanţi Legionari, Comandanţi-ajutori şi Instructori Legionari. Funcţiunile: Şefii de Regiuni şi de Judeţe foşti şi actuali.

*

La cererea Căpitanului înaintată Sf. Patriarhii pentru aprobarea înălţării unei capele-mausoleu în comuna Bucureştii-Noi, I. P. S. S. PATRIARHUL MIRON a dat următoarea rezoluţie:

„Considerând eroicul sacrificiu al tinerilor Ion Moţa şi Vasile Marin pentru creştinism şi latinitate, aprobăm şi binecuvântăm ideea ca pe teritoriul comunei Bucureştii-Noui să se clădească o capelă-mausoleu în care să se aşeze osemintele celor doi martiri".

† MIRON
Patriarhul României

Starea sănătăţii Papii s'a înrăutăţit

Cetatea Vaticanului, 20 (Rador). — In starea sănătăţii Papei, s'a înregistrat o oarecare înrăutăţire: durerile dela picior au devenit mai mari şi mai frecvente.

Această agravare a durerilor este atribuită timpului rău.

Medicii au prescris scurtarea timpului de lucru, pe care Papa îl petrece într'un fotoliu special, şi mai multă şedere în pat.

Intelegerea dintre guvern şi naţional-ţărănişti

— Scopurile urmărite de d. Gh. Tătărăscu. — Atitudinea partidului naţional-ţărănesc. — O cursă pentru naivitatea d-lui Ion Mihalache —

Spuneam într'un reportaj anterior că naţional-ţărăniştii în căutarea unei eşiri din situaţia dificilă în care se găsesc, sunt gata să se agăţe de orice împrejurare ce le-ar putea fi favorabilă şi că în disperare de cauză hotăriseră o nouă acţiune de violenţă cu ţeluri şi vizări dincolo de capul guvernului. Decişi la aceasta, anunţaseră un atac în Parlament împotriva guvernului pe chestia schimbării dela ministerul aerului şi o opoziţie dârză tuturor proectelor de legi prezentate de guvern.

Faţă de această perspectivă şi cum d-lui Tătărăscu nu-i conveneau mai ales anume atacuri împotriva guvernului, pe anume probleme delicate, primul ministru a întins o cursă d-lui Mihalache şi a chemat pe d. Armand Călinescu spre a-i arăta că partidul naţional-ţărănesc săvârşeşte o nouă gravă greşală prin acţiunea de violenţă pe care o anunţă, tocmai acum în preajma unei schimbări de regim. Şi d. Tătărăscu a lăsat să se înţeleagă că această acţiune l-ar stânjeni în intenţiile pe cari le are de a recomanda o succesiune naţional-ţărănistă, ea fiind de natură să indispună factorii politici hotăritori. De altfel primul ministru a stăruit şi asupra raporturilor ce trebuie să existe între partidele de guvernământ şi a asigurat pe d. Călinescu de simpatia de care acesta personal şi acţiunea pe care o duce în partid se bucură în cercurile politice determinante, făcându-l să înţeleagă că poate tocmai d-sa este menit să joace un rol hotăritor.

REZULTATELE INTERVENŢIEI

D. Armand Călinescu mulţumit deplin că i se dă în sfârşit atenţia după care umblă de atâta vreme, s'a angajat să convingă pe d. Ion Mihalache şi ceilalţi fruntaşi ai partidului de necesitatea de a se renunţa la acţiunea de violenţă şi a asigurat pe primul ministru de tot sprijinul său, mai ales pentru rolul pe care acesta avea aerul că i-l rezervă în momentul succesiunii.

Şi d. Călinescu a reuşit să convingă conducerea partidului să renunţe la acţiunea anunţată şi să aibă o atitudine de opoziţie binevoitoare faţă de guvern.

Rezultatele n'au întârziat să se facă vizibile.

In adevăr, în comisia financiară a Camerei s'a observat o semnificativă armonie între ministrul de finanţe şi opoziţie şi o cuvântare de bunăvoinţă a d-lui Madgearu faţă de d. ministru şi de proectul d-sale de lege. Asta chiar în prima zi după vacanţă. A doua zi d. Madgearu care anunţase bătăioasa interpelare cu privire la cazul Caranfil, s'a mulţumit să pună numai o simplă întrebare guvernului, privitor la acest caz, şi aceasta într'o formă cât se poate de politicoasă şi cât mai diluată ca atac. Şi toată afacerea Caranfil, atât de trâmbiţată, va rămâne redusă la această simplă întrebare pusă primului ministru, de secretarul general al partidului naţional-ţărănesc.

D. ION MIHALACHE

Cu această atitudine de cuminţenie conducerea partidului naţional-ţărănesc crede că şi-a asigurat simpatia şi sprijinul guvernului în vederea succesiunii. De altfel acestea par a fi fost şi asigurările date de d. Gh. Tătărăscu.

Totuşi cercurile bine informate se miră de naivitatea d-lui Ion Mihalache şi a prietenilor d-sale cari nu văd manevra abilă a primului ministru şi se lasă lucraţi de acesta cu atâta docilitate.

In adevăr, intervenţia d-lui Tătărăscu, n'a avut alt scop decât a evita guvernului o serie de neplăceri şi de a adormi atenţia naţional-ţărăniştilor în vederea succesiunii care se apropie şi care va fi încredinţată unui guvern în afara partidului d-lui Ion Mihalache.

P. B.

Alt aspect al eroismului martirului Moţa

Pentru cei cari nu au înţeles încă gestul lui ION I. MOŢA, care nu se caracterizează numai prin eroism, adică prin voinţa perfect lucidă de sacrificiu pentru o cauză mare, ci şi prin MARTIRAJ, adică prin hotărîrea nesdruncinată de a goli paharul tuturor torturilor morale şi fizice, dacă astfel e scrisul sorţii, redăm următorul episod, povestit de un martor ocular:

La angajarea în bandera 6, preotul ION DUMITRESCU a comunicat lui ION MOŢA, comandantul echipei legionare, că va lua asupra sa o sticluţă cu otravă.

„In cazul când soarta ar vrea ca eu, slujitorul crucii să cad prizonier în mâinile oştilor diavolului, a spus preotul DUMITRESCU, voi înghiţi otravă, pentruca satana să nu mă poată atinge, fiind viu".

Ion Moţa i-a interzis însă un atare gest, spunându-i:

— „Dacă ne va fi scris, fie nouă, cari nu suntem preoţi, fie mai ales cucerniciei tale, care eşti slujitorul Domnului, să cădem prizonieri, trebue să îndurăm încercările cu resemnarea martirilor din primele timpuri ale Creştinismului, ori cât de aspre vor fi aceste încercări, morale sau trupeşti".

Acest punct de vedere al lui MOŢA, pentru care eroismul, spre a atinge culmile sublimului creştin, nu trebue să se teamă de mucenicie, a fost înţeles şi de preotul Dumitrescu şi de ceilalţi camarazi şi acceptat fără şovăire.

Sperăm, că în urma povestirii acestui episod, eroismul lui ION MOŢA, va fi înţeles de toată lumea, în toată grandoarea lui, care nu-şi găseşte asemuire decât în paginile Testamentului.

ŞTIRI ŞI POLEMICI

„PORUNCA VREMII" care apare Sâmbătă în Capitală şi Duminecă în provincie, va fi închinată sărbătorii naţionale a Unirii şi Domnitorului celei dintâi unităţi a poporului Român, ALEXANDRU CUZA.

*

NUMARUL NOSTRU omagial, închinat lui Moţa şi Vasile Marin, morţi pentru Patrie, şi celorlalţi legionari plecaţi pe frontul dela Madrid, apare Duminecă în Capitală şi Luni în provincie.

Rugăm pe toţi bunii Români cari i-au cunoscut pe eroii căzuţi, sau cari au amintiri despre ceilalţi legionari în viaţă, să ne trimită colaborarea lor şi documentele şi fotografiile cari ar putea să pună în lumină crâmpee din viaţa acestor eroi ai Patriei noastre.

*

ASTAZI după amiază, comandamentul partidului „TOTUL PENTRU ŢARA" va avea o convorbire telefonică cu „GRAND HOTEL TERMINUS" din Paris, încercând să obţină unele informaţiuni în legătură cu legionarii români din Spania.

*

„SVASTICA DE FOC" comemorând astăseară, Miercuri 20 Ianuarie a. c., ora 9, pe eroii ION MOŢA şi VASILE MARIN, la sediul cercului nr. 2 din b-dul Pache nr. 144, cheamă pe toţi membrii ei din Capitală la această adunare.

*

Delegaţia economică a guvernului ţine şedinţă astăseară la ora 7, la ministerul de industrie şi comerţ.

*

MINISTERUL APARARII NAŢIONALE va acorda tuturor ofiţerilor activi ce trec în rezervă o insignă de argint, reprezentând un vultur în relief placat cu aur, având stema ţării din email în culorile heraldice.

*

D. MINISTRU al cultelor şi artelor a discutat eri cu d. ministru de interne despre situaţia stilismului.

Din rapoartele întocmite de aceste două ministere s'a constatat că acţiunea stilistă a ajuns aproape neobservată.

Nouă ne pare bine că s'a cam terminat cu această anarhie, dar nu ştim cui să mulţumim: echipelor de misionari de care nu s'a mai auzit de mult timp nimic, sau jandarmilor d-lui ministru luca?

*

MINISTERUL educaţiei naţionale a trimis o circulară tuturor şcolilor secundare din ţară, prin care le cere să întocmiască de urgenţă tablouri cu personalul administrativ şi cel didactic şi să specifice, detailat, situaţia fiecăruia.

Aceasta, în vederea revizuirii încetăţenirilor.

*

COMISIA de legislaţie minieră a continuat ieri după amiază, la Cameră, discuţiile asupra proectului de lege al minelor.

*

S'A APROBAT un concediu d-lui Victor Bădulescu, conferenţiar la facultatea de drept din Bucureşti, pe tot cursul anului 1936—1937, spre a-şi îndeplini funcţiunea de subsecretar de stat la ministerul de externe.

*

D. VICTOR IAMANDI, ministrul cultelor şi artelor, va înainta spre legiferare corpurilor legiuitoare un proect de lege „pentru înzestrarea unor mânăstiri ortodoxe din ţară, cu întinderi de pădure şi terenuri".

Se vor înzestra numai acele mânăstiri cari sunt monumente istorice precum şi cele cari întreţin anumite instituţii de cultură sau asistenţă socială. *

UNELE ZIARE au publicat ieri o notă dată de rectorul Academiei de înalte studii comerciale (d. I. Răducanu) prin care arată că interzice ASOCIAŢIEI LICENŢIAŢILOR ACADEMIEI COMERCIALE să poată folosi una din sălile acestei instituţii pentru o conferinţă a d-lui prof. N. IORGA, ce urma să fie ţinută în cadrul ciclului de conferinţe A. L. A. C. I. Asociaţia licenţiaţilor arată, la rându-i, că n'a fost încunoştiinţată în nici un fel de acest lucru şi că ofensa ce se aduce corpului licenţiaţilor cât şi conferenţiarului, mai ales, — nu va rămâne fără urmări.

*

VINERI, 22 Ianuarie 1937, orele 9 d. a. se va ţine la sediul Asociaţiei de educaţie şi cultură naţională „Avântul" din strada Bărăţiei nr. 31 etaj I, şedinţa săptămânală.

Această şedinţă este destinată comemorării eroilor români-creştini căzuţi pe forntul spaniol, IAN MOŢA şi VASILE MARIN.

D-nii av. Andrei Ionescu şi Ilie Gh. Turianu, doctorand în Drept, vor vorbi despre cei dispăruţi.

*

D. ministru VICTOR IAMANDI a prezentat d-lui prim ministru GH. TATARASCU noul proect de lege pentru organizarea ministerului cultelor şi artelor.

Preşedintele consiliului s'a declarat de acord cu toate prevederile proiectului.

*

Teneriffa, 20 (Rador). — Agenţia Havas transmite:

La ora 1 noaptea, postul de radio de aici a anunţat că trupele naţionaliste, care au cucerit nu de mult Marbella, şi-au reluat înaintarea spre Malaga.

*

Bruxelles, 20 (Rador). — D. Leon Degrelle îşi intensifică propaganda antiguvernamentală. Timp de o săptămână, el va ţine în fiecare seară mari întruniri la Bruxelles.

Tipografia ziarului „Universul" str. Brezoianu

Girant responsabil Gh. Dumitrache

C. S. 6 pagini 3 lei

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

ANUL VI, No. 633 Vineri 22 Ianuarie 1937

Porunca Vremii

TRIBUNĂ ZILNICĂ DE LUPTĂ NAŢIONALĂ ŞI CREŞTINĂ

„Cine ştie ce va ieşi din cumplita furtună ce s'a abătut asupra depărtatului pământ latin, unde se varsă sânge din toate rănile unui nobil neam. Dar, dacă vreodată vom vedea Spania cum a fost, cum TREBUIE să fie, se va putea spune la noi, cu înduioşată mândrie, că pentru aceasta au curs câteva picături din sângele scump al tineretului nostru".

N. IORGA

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituţii şi sprijinitori; Lei 800 pentru oraşe; Lei 600 pentru sate. Se primesc şi abonamente pe 6 şi 3 luni

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii şi Cecuri poştale (CEC) astfel: ABONAŢII PENTRU CONTUL 1224 DEPOZITARII „ „ 10405

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI 1, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcţie, redacţie 4.1853 Ad-ţie, publicitate 4.1852

Români şi Romance, luptaţi contra pericolului comunist!

Ce trebuie s'acopere
masca creştinătăţii!

Scandalul deslănţuit de îndrăzneaţa tentativă de batjocorire a Sfintei noastre Biserici, prin trecerea în bloc la creştinism a celor două sute de jidani, pare să se fi potolit. Forurile supreme ale ortodoxiei noastre s'au pus, în urma campaniilor documentare ale „Poruncii", în gardă, abandonând atitudinea de excesivă toleranţă pe care a adoptaseră la început.

Câte perspective mai are, în consecinţă, la noi, pseudo-creştinarea acestor jidani, putem întrezări uşor din faptul că grupul izraelit, care ceruse adăpost în Biserica noastră ortodoxă Română, a trimis la Belgrad un delegat să sondeze dacă aceea ce n'a fost cu putinţă în România, n'ar fi realizabil în Jugoslavia. In acelaş timp aceiaşi jidani s'au adresat şi Nunţiului Papal din Bucureşti. Işi zic jidanii: „tot am pornit-o noi pe drumul acesta. Ce mi-e una, ce mi-e alta! Dacă nu ne vor ortodocşii, de ce nu ne-am face, dija, catolici"!?

Nu vom reveni asupra nici uneia dintre consideraţiile de ordin religios, istoric sau politic, pe cari le-am notat în aceste coloane, asupra argumentelor clare, decisive, pe temeiul cărora am combătut cu vehemenţă „creştinarea" acestor două sute de jidani, arătând de ce misionarismul Bisericii noastre ortodoxe nu poate să facă, în aceste vremi, mai ales, prozelitism printre jidani. Câtă dreptate am avut atunci când am spus că pseudo-creştinarea acestor ovrei, nu este acceptată, chiar de către aceia cari vor să se boteze, decât ca o mantie de vreme rea, câte „legături sufleteşti" cu ţara aceasta şi cu Biserica ei, au aceşti două sute de evrei, oricine îşi poate uşor da seama acum, în faţa hotărîrii jidanilor de a primi botezul ortodoxismului în Jugoslavia (nu însă şi cetăţenia, care le va rămâne cea românească, fiindcă nici morţi jidanii nu se despart de Raiul din România) sau al catolicismului la Roma. „Ortodox, catolic e tot una" îşi spune jidanul. Principiul este să pot spune: „mă chiamă Dumitrescu, Popescu ori Ionescu şi sunt, dijă, creştin".

Dar iată un amănunt şi mai semnificativ! Mi-l furnizează un ovrei (trebuie să ştiţi că primesc foarte multă corespondenţă dela jidani. Când nu mă'njură pe mine, când nu'mi blestemă nevasta, copiii, toată familia, se ocărăsc şi se demască, de mama focului, între ei. Asta nu-i scrisă la Talmud). Ce face ocazionalul meu corespondent jidan!? Imi trimete o lungă listă, cu vreo 40 de nume, dintre jidanii cari vor să se boteze, indicându-mi cine sunt, de unde vin şi ce-au făcut până acum, adepţii „în spe" ai lui Hrist. Ei bine, iau la întâmplare un nume din acest tablou: KOMPANIETZ. Cine este jidanul care invoacă viaţa veşnică a Mântuitorului? Un bancher din Bucureşti, specialist al loviturilor din bursa neagră, gangster al tuturor piraterilor judaice, descendent al unei familii de briganzi şi de puşcăriaşi. Kompanietz, capul familiei? A fost spaima Constanţei, impilatorul şi jefuitorul Românilor din Cetatea lui Ovidiu, bruta care a batjocorit, a terorizat, a torturat, a devalizat, a prădat cu nerusinare populaţia românească a Dobrogei, sub protecţia baionetei barbarilor năvălitori bulgari. E cineva în mintea căruia afirmaţia aceasta ar fi primită cu îndoieli? Să binevoiască a cerceta voluminoasele dosare ale Curţii marţiale, cari toate se încheie cu condamnări pentru reiteratul bătrân pirat Kompanietz (ca să-şi salveze copiii, deşi jefuiseră şi trădaseră împreună pe Români, Bulgarilor, Kompaniezt-tatăl şi-a luat asupră-şi toate isprăvile şi puşcăriile).

Am avut totdeauna oroare de oricine îşi reneagă sângele şi legea în care s'a născut. A-ţi repudia neamul şi credinţa e mai totdeauna preţul unui compromis, expresia unui oportunism. Dar admiţând că excepţia unei convertiri sincere şi din convingere, poate să creeze o generalitate, poftim, iată cine se îmbulzeşte totuşi la creştinism! KOMPANIETZ! Iată mărăcinii cari vor să-l facă încă odată să sângereze pe Hristos!

Desigur că, de vreme ce Biserica noastră a respins „creştinarea" în bloc a jidanilor, discuţia aceasta este inutilă. Noi o socotim totuşi necesară, pentrucă, deşi respinse global, pseudo-creştinările acestea continuă totuşi să se facă individual. Şi n'am vrea să-l vedem pe Kompanietz-ul nostru, pe o cale sau pe alta, creştin. Fiindcă dacă acest Kompanietz face ceiace vedeţi că face ca jidan, închipuiţi-vă la ce dezastre trebuie să ne aşteptăm, mâine când va fi creştin!?

DR. ILIE RADULESCU

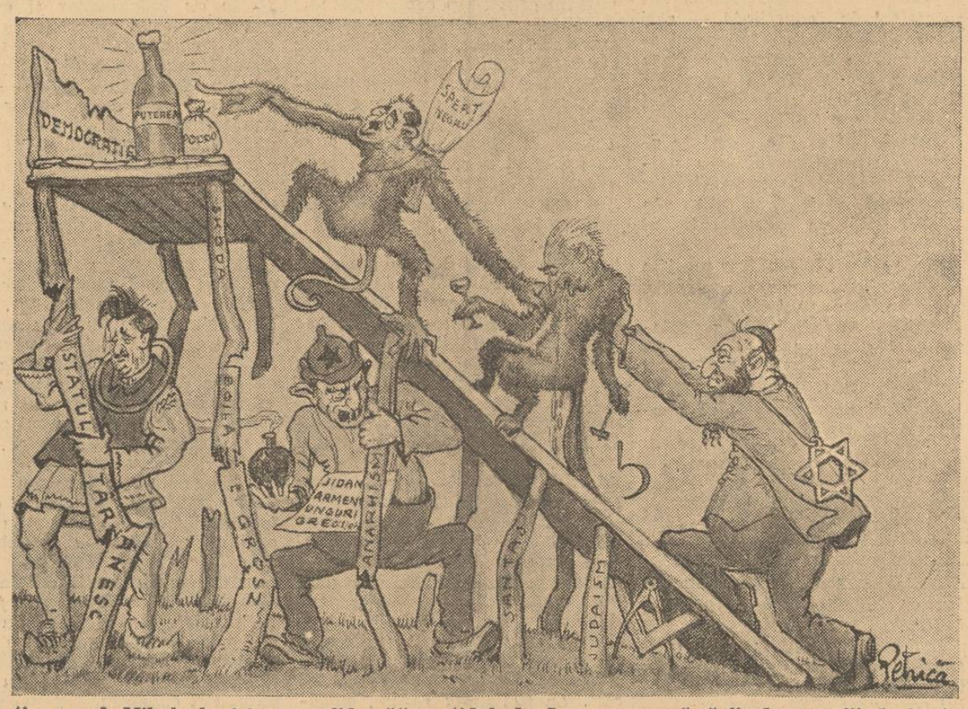

In timp ce d. Mihalache îşi „con solidează" partidul, dr. Lupu se roagă să fie dus sus, fiindu-i sete.

Asistenţă socială

de N. CREVEDIA

Un ziar de dimineaţă a deschis o anchetă asupra mizeriei care domneşte în periferiile noastre, ba a deschis şi o listă de subscripţie pentru mişuirea tuturor acelor nevoiaşi descoperiţi de pana reporterilor. Nimic mai lăudabil până aici.

Lucrurile s'au schimbat, însă, din momentul când ziarul în chestiune care este notoriu jidovesc, cu toată pelerina numelui d-lui Sadoveanu — a început să însoţească textul de documentări fotografice. Ne-am indignat. Şi până să intervenim noi, l-a plesnit pe d. Sadoveanu, printr'o scrisoare publică foarte drastică, d. Nicolae Iorga.

Noi ştim cât de mare este mizeria aici în această metropolă, atât de strălucitoare şi toată ciuda noastră s'a revărsat pe sistema aceasta de-a compromite cauza cea mai nobilă, prin prostie şi rea-credinţă. Fotografiile care însoţeau luxul textului erau aşa de mizerabile şi, în ultimă analiză, aşa de aranjate, încât trucul sărea în ochi dela o poştă. Toate reprezentau ţigani! Şi ovrei nespălaţi! Ţiganii, însă — că d'aia sânt ţigani! — cu toate recomandaţiile d-lui Berman şi cu toate că erau goi puşcă, au ieşit în fotografie râzând! Şi iată, deci, toată cauza compromisă. Ce fel de mizerie duc, dacă râd în fotografie de se prăpădesc? Insfârşit...

Noi ştim, însă, ceva. Ţiganul şi ovreiul — ovreiul de ghetto, mai ales — oricât ar avea să mănânce şi să îmbrace, umblă tot jerpelit, are acelaş aspect mizerabil. La ambele rase, murdăria le este atât de specifică, atât de intrată în sânge, încât nu ştim câte secole de săpun şi de imprimerie vor trebui să mai treacă, până să-i spele.

Există aici în Bucureşti o mizerie românească, o crâncenă mizerie românească, pe care am fi dorit-o scoasă în evidenţă. De propria noastră mizerie, nu trebuie să ne fie ruşine. Mizerie există în toată lumea. In Polonia, în Germania, unde oficialitatea cerşeşte pe stradă; în Rusia ,unde oamenii mor literalmente de foame. In Italia, mai ales în partea de Sud, trenţele erau endemice şi, cu toată interdicţia de către fascism a cersitului, mai poţi auzi şi acum pe străzile Neapolei, faimosul: „due soldi, signore"...

Deosebirea este, într'adevăr, prea frapantă între centrul care crapă de lux al Capitalei noastre şi periferiile scufundate în lipsurile şi în mizeria cea mai neagră. Ne mângâiem, cu toate acestea, cu constatarea că avem, în ţara noastră bogată cei mai puţini săraci. In alte state, întreaga naţiune e pauperă şi mijloacele de asistenţă formează obiectul unor adevărate probleme naţionale.

Acolo însă, unde bântuiesc lipsurile deci şi la noi, credem că lista de subscripţie este abia un sărman paliativ. O listă de subscripţie este un biet foc de paie care se stinge după câteva numere de avariţie. Aşa încât tot opera oficială este aceea care trebuie să intervină.

Am asistat nu de mult la adunarea consiliului general al Capitalei. In acest consiliu, a debitat un foarte interesant raport d-na Zefira Col. Voiculescu, consilieră comunală a sect. II Negru. Numele d-nei Zefira Voiculescu a revenit adesea sub condeiul nostru, singurul nume de femeie care ni s'a părut nouă că justifică rostul Doamnei Eva în afacerile publice.

După câte ştim noi, d-na consilieră nu are copii, copii proprii cărora să-şi fi dedicat viaţa şi pragul acestor bătrâneţi oficiale şi probabil că găseşte, în schimb, o adevărată satisfacţie maternă în organizarea asistenţei sociale, în sectorul de Negru.

Să mă ierte Dumnezeu, dar deşi cunoşteam activitatea din trecut a acestei doamne care nu face feminism ci numai simplă politică socială, ale cărei meşteşuguri le-a învăţat timp de cinci ani la Geneva — par'că tot nu ne venea să credem că d-sa a tradus în faptă toate cifrele pe care le expunea în adunarea consiliului general. (Sunt aşa de amăgitoare cifrele pe cari le dau edilii la gazetă!).

Şi întâmplându-nă deunăzi prin cartierul Foişor, m'am abătut şi pe la două dintre centrele de asistenţă a copiilor din clasele primare, centre organizate de d-na Voiculescu.

(Urmare în pag. 2-a)

Să se dea permisele ziariştilor,
numai profesioniştilor efectivi

Mâine se întruneşte comisia pentru acordarea permiselor de liberă circulaţie pe C. F. R., ziariştilor profesionişti. Ne facem datoria să atragem binevoitoarea atenţiune a d-lui ministru de interne asupra abuzului ce s'a făcut în trecut cu acordarea acestor permise unor indivizi cari n'au nimic comun cu profesiunea de ziarist şi cari pe deasupra, mai sunt şi străini cu bogate caziere pe la siguranţa statului şi pe la consiliile de război pentru agitaţii comuniste sau simple excrocherii şi furturi.

Principiul aceste permise se acordă de o comisie de ziarişti compusă din reprezentanţi ai asociaţiilor de presă şi guvernele au luat obiceiul să se spele pe mâini aruncând vina pe reprezentanţii noştri. Practic însă o foarte bună parte din aceste permise se acordă de ministerul de interne prin reprezentantul său care se întâmplă să fie şi preşedintele comisiunii şi care, influenţat de intervenţiile politice, le împarte la tot felul de agenţi electorali, la cine ştie ce voiajori jidani, la agenţii oficinelor de iridentă maghiară şi la acela ai propagandei comuniste. Din pricina acestui rău obicei în fiecare an se aleg cu o recoltă de permise de ziarişti, circa o sută de asemenea specimene cari nu numai că nu au nimic cu presa dar compromit guvernul care prin ministerul său de interne pune astfel la dispoziţia propagandei străine şi a internaţionalei roşii, transport gratuit pe calea ferată.

Şi, natural, urmarea este că rămân fără permise ziariştii profesionişti cari solicită acest permis pentru necesităţile lor profesionale cari sunt puse în serviciul ţării.

Atragem aşa dar atenţia d-lui D. Iuca, fiindcă avem încredere în obiectivitatea şi corectitudinea d-sale şi fiindcă s'a dovedit că este un ministru care înţelege să fie permanent în slujba intereselor româneşti, să nu se desmintă nici de astă dată. Să se revizuiască toate permisele şi să se retragă acelea acordate jidanilor şi ungurilor propagandişti ai comunismului şi iridentei maghiare, şi tuturor nechematilor cari nu au nici o legătură cu presa. In felul acesta se pot satisface cererile îndreptăţite ale gazetarilor români cari profesează efectiv şi cari nu le folosesc în scopuri comerciale sau de agitaţii împotriva siguranţei statului, ci pentru deplasările cerute de împlinirea datoriei lor de ziarişti.

Permisele de cale ferată au fost puse la dispoziţia gazetarilor pentru a le înlesni deplasarea şi a le da astfel posibilitatea de a fi în permanenţă la curent cu tot ceiace se întâmplă în ţară, verificând la faţa locului evenimentele importante. Este şi o nedreptate şi o sfidare să se răpească acest drept ziariştilor profesionişti spre folosul tuturor paraziţilor, escrocilor şi agenţilor de subminare a statului nostru naţional. Am vrea ca în anul acesta, cel puţin să se repare greşala trecutului şi să se revină asupra abuzurilor săvârşite satisfăcându-se în spiritul dreptăţii şi al echităţii, justele cereri ale gazetarilor români. Fiindcă de astădată suntem hotăriţi să nu mai tolerăm nici o abatere şi să nu încetăm cu divulgarea abuzurilor până ce nu se va ajunge la suprimarea lor. Să se lase reprezentanţilor presei posibilitatea de a dispune de toate permisele ziariştilor prin repartizarea lor numai la ziarişti, fără ca ministerul de interne să-şi mai rezreve cota lui pentru repetarea abuzurilor din trecut.

Aşteptăm aşa dară rezultatul lucrărilor comisiunii şi am dori să nu mai avem prilejul să revenim semnalând noui abuzuri şi nedreptăţi.

Petru Bănescu

Beneficiarii codului penal

Sunt în deobşte cunoscute opiniei publice, împrejurările în care Moise Şur din Chişinău, de profesie jidan (comunist), a fost pus în libertate condiţională în ultima zi de activitate a fostului Consiliu Superior al penitenciarelor, pe temeiul dispoziţiilor din noul cod penal.

Evident campania ziarelor naţionaliste, i-au cam stricat socotelile lui Moise, care-şi închipuia că noul cod penal a fost cu dinadinsul întocmit pentru feciorul bancherului Şur din Chişinău. Moise a fost pus din nou în popreala închisorii prin anularea procesului verbal de liberare. (Noroc de procesul acesta verbal viciat).

Profesionistul comunismului a găsit de data aceasta încamodă închisoarea unde mucezesc tovarăşii săi de agitaţiuni sterile şi a cerut sprijinul legilor noastre burgheze, atât de tolerante cu toată gama dăscăucilor infractori. Bizareria însă este alta. Moise Şur e comunist şi fiul unui cunoscut bancher jidan din Chişinău. Cum înţelege acest jidan luptă pentru triumful unei idei se vede. Injură burgheza (adică şi pe tat-su şi mă-sa) dar nu înţelege să ofteze într'o celulă sumbră după doruri libidinoase. Moise Şur ar vrea să fie comunist, să ia parale cât mai multe, de unde nu importă, dar vrea sub scutul legilor burgheze să poată să le cheltuiască în voie. Comunismul jidanului în genere, merge atâta vreme cât rentează, ca nu importă ce afacere, de cuie sau şoşoni, dar niciodată nu şi-ar pune pielea în băţ pentru o ideie. Pentru asta se găsesc batalioane întregi de proşti cari să moară. Şi dacă mor ceilalţi, afacerea devine şi mai bună.

Aşa că Moise Şur s'a cântărit cu mintea şi-a protestat în contencios contra procesului verbal de anulare şi fiindcă i-a părut că nu-i destul atâta, a mai făcut şi un recurs direct la Inalta Curte de Casaţie, căreia îi cere să constate că anularea actului de liberare e ilegală şi abuzivă.

Este ştiut că'n speţă jidanul este cel mai reclamagiu patruped de pe ambele emisfere şi că trecând şi peste bunul simţ şi înfruntând oprobiul public a cutezat adesea să ceară interpretări de texte şi paragrafe, aşa cum crede el. Şi Moise vrea şi el să facă comunism între taverne şi bordeie cu banii lui papa şi ai lui Stalin.

După noul cod penal protestul jidănaşului libidinos e nu se poate mai legitim. Adică pentru ce s'ar acorda libertatea condiţională unui infractor de rând, care-a furat găina din ogradă şi el, fiu de bancher, jidan şi comunist, n'ar profita de paragrafele mântuitoare de pedepse.

Şi credem că s'au întocmit puţine, chiar foarte puţine asemenea procese-verbale de lăsări la vatră, de către consiliul superior al penitenciarelor, şi totuşi printre aceste puţine absolviri, a fost şi Moise Şur, inginer, jidan, fiu de bancher şi comunist.

Desigur că legiuitorul atunci când a realizat această operă de capitală însemnătate juridică, atunci când frunţile încreţite căutau să astupe breşele de eludarea codului penal, nu s'a gândit şi Moise Şur şi alţii, jidani, samsari şi „comunişti" vor şti să facă şi din asta, o afacere ca orişicare alta.

Dacă recursul se respinge, atuncea Moise Şur va reflecta puţin să vadă dacă n'ar putea să-şi facă închisoarea, ca la armată: puşcărias cu schimbul.

I. Stoenescu

Ghiciţi, cine-i?...

Animal cu seu la pântec,
Ce-a scris Neamului un cântec
Numa'n proză tot, nu'n vers, —
Care pentru veci s'a şters...

Animal cu ceafă grasă, —
Stă cu JIDOVII la masă,
Şi, mâncând a lor merinde,
Ţara toată el şi-o vinde!

Vinde toate-a ei sudori,
Vinde luncile-i cu flori,
Vinde scumpele-i comori:
Doinele şi tot aleanu'...
Ghiciţi, cine-i?.....

Radu Bardă

**) Cititorii noştri sunt rugaţi ghicească ultimul cuvânt.*

Cămaşa de forţă

Gura care grăeşte adevărul

D. Mihail Sadoveanu şi-a făcut în ziarul „Adevărul", sub titlul „MARTURISIRE" — un fel de autobiografie.

Intreaga suflare românească îl somează să răspundă pentruce e francmason şi el îşi dă la gazetă biografia!

Aflăm, totuşi, din Mărturisirea d-lui Sadoveanu şi unele lucruri interesante: astfel ne spune d-sa, sub proprie iscălitură, că a fost botezat, când s'a născut, de două ori: şi în apa catolică şi în cazanul ortodoxiei.

Am înţeles!

De mic, alerga d. Sadoveanu după doi iepuri şi de-aia n'are acum nici un Dumnezeu...

Mărturisirile d-lui Sadoveanu

Tot în „Adevărul", al cărui director „politic" este, d. Mihail Sadoveanu mai face o mărturisire:

„Eram numai de patru ani când bunica şi mama m'au aşezat într'un scăunaş cu trei picioare, răsturnat, FACANDU-MA SA SERVESC DE GREUTATE LA INVALITUL URZELII PE SUL, după ce tot cu socoteli fixe se trecuseră firele prin iţe şi prin spată. Cu o ştiinţă fără greş, bătrâna aceea mică şi blândă pregătea din plante vopsele pentru lână şi alegea în culori delicate desenurile scoarţelor".

...Asta o făcea d. Sadoveanu la vârsta de patru ani, când mai făcea el prin velinţele bunicuţei şi alte năzbâtii.

Acum, la vârsta de 60 de ani, Mihăiţă al nostru este băgat de jidani în hruba masonică; aci e legat la ochi, aşezat pe un trepied mistic, apoi bătut la tălpi.

După trepied, conu Mihăiţă, marele nostru prozator, e tuns nr. zero, e băgat într'un cosciug, e pus să cânte cucurigu, să umble desbrăcat ca Adam şi în patru labe, etc. etc.

Apoi, Mihail Sadoveanu e luat cu mare alaiu şi aşezat pe un fotoliu de director al „Adevărului" şi al „Dimineţei".

Mă rog, toată viaţa lui, eroul ziarului „România", din timpul războiului, a servit „DE GREUTATE, LA INVALITUL URZELII PE SUL".

Adică la adormirea conştiinţei româneşti...

Cele două drumuri ale politicii
externe austriace

In clipa în care, pe la sfârşitul războiului mondial, monarhia habsburgică a fost înfrântă de inamicul din afară şi de tendinţele în interior de independenţă ale popoarelor sale, micul ştăuleţ austriac a devenit mai mult un obiect, decât un factor comun al politicei internaţionale. In trei rânduri era cât pe-aci să se realizeze proectul de unire a acestui stat cu Reichul german: în 1918, când a fost exprimată în această privinţă voinţa poporului austriac, în 1930, când s'au făcut eforturi în vederea unei uniuni vamale şi în 1934, când loviturile curentului naţionalist au ajuns până la Viena. Intre timp, s'au făcut numeroase încercări de a asigura Austriei independenţa, fie în cadrele colaborării economice cu statele dunărene, propunându-se proiecte tot mai noui, dintre cari însă nici unul n'a fost realizat, fie prin sprijinul politic de Italia şi Ungaria.

Posibilităţile teoretice ale politicii externe austriace au fost, pentru viitorul cel mai apropiat, în mare măsură limitate de protocolul german din 11 Iulie 1936, prin care guvernul berlinez încă odată a recunoscut în mod categoric neatârnarea statului austriac, iar guvernul vienez a declarat că politica sa poate fi numai aceia a unui stat cu caracter german. Prin aceasta guvernul vienez a înlăturat posibilitatea participării sale la vreuna din rezolvirile dunărene, împotriva sau fără participarea Reichului german. Ce drumuri mai rămân deci deschise în faţa Austriei?

Factorii guvernamentali din Austria nu consideră drept util să se discute în mod public chestiunea aceasta. Relevă că raporturile amicale cu Berlinul nu exclud în nici un caz respectarea protocoalelor de la Roma, cari leagă Viena de Italia şi Ungaria, şi că ele nu sunt un obstacol la întreţinerea de raporturi bune cu ceilalţi vecini. In practica diplomatică cotidiană se pot însă observa două metode diferite aplicate la realizarea acestei formule programatice generale. Una din aceste metode este aplicar a principiilor politicei de echilibru.

Astfel, Austria doreşte să uzeze la Roma de îmbunătăţirea raportutrilor cu Berlinul, iar sprijinul Italiei să-l escompteze la Berlin. Aceasta nu-l ajunge şi de aceia ar dori să se asigure, împotriva surprizelor posibile, la puterile apusene, Anglia şi Franţa, la Societatea Naţiunilor, şi deasemenea la statele din Mica Înţelegere. Posibilităţile reduse ale unei influenţe active a Societăţii Naţiunilor asupra politicei mondiale, posibilităţi manifestate de ea cu prilejul recentelor crize ale politicei europene, reduc la minimum importanţa sprijinului pe care Austria l-ar putea găsi la Geneva.

D. SHUSCHNIG
Cancelarul Austriei

Colaborarea diplomaţiei germane şi italiene a dus acolo încât nici Roma şi nici Berlinul nu voesc să fie escomptaţi unul împotriva altuia. Pe aceasta se bazează acei oameni politici austriaci, cari în locul politicei de echilibru nestabil ar prefera o desvoltare a colaborării cu Reichul german, în baza protocolului din 11 Iulie 1936.

Ei pot invoca aprobarea netă pe care Mussolini a dat-o acestui acord, prin discursul său dela Milano, precum şi faptul că apropierea dintre Viena şi Berlin n'a influenţat la răcirea raporturilor dintre Italia şi Austria. O mărturie vădită a acestui lucru a fost recenta revalorizare foarte favorabilă a creanţelor austriace în lire.

Obstacolele întâmpinate de politice care propagă desvoltarea raporturilor amicale cu Reichul german sunt de natură internă. Partizanii politicei externe stabilizate susţin în schimb că şi Berlinul este interesat permanent în existenţa Austriei independente, care să-şi apere neatârnarea ei internă. Un al doilea stat german poate despovăra în mod simţitor Germania atât din punct de vedere economic, militar cât şi diplomatic. O încercare practică a valoarei acordului din 11 Iulie 1936 va fi tratatul comercial. El ne va arăta dacă recunoaşterea independenţei Austriei a fost o acţiune provizorie şi tactică, sau una cu un conţinut mai profund. Depinde mult de atitudinea naţional-socialiştilor austriaci. Dacă colaborarea economică cu Reichul şi raporturile dintre partidele politice în interiorul ţărei vor lua o desvoltare favorabilă, aceasta va influenţa la evoluţia ulterioară a principiilor de politică externă fixate în protocolul din 11 Iulie 1936. (Transconti).

Români şi Romance!

Pentru România de mâine a Românilor: nici un ac dela jidani!

Veniţi în „România Anticomunistă" pentru a ridica protestul tău, împotriva bolşevismului şi a organiza boicotul mărfii şi a terorii jidoveşti.

SPORT

Domnul Cornel Lazăr, tace...

In numărul nostru de Joi 14 Ianuarie a cor. (nr. 625) am publicat scrisoarea adresată de d. Paul Pagu (arbitru de football din București) către d. Cornel Lazăr, președintele clubului „Ripensia“.

Se știe că d. Cornel Lazăr a făcut nu de mult o declarație unui ziar, în care afirma că UNII ARBITRI N'AU CONȘTIINȚA TOCMAI CURATA, mulți dintre ei „neputând rezista tentațiilor ce li se oferă“.

Sesizat de această declarație, d. Paul Pagu ne-a trimis scrisoarea de care pomenim și în care cerea d-lui Cornel Lazăr să vină cu preciziuni într'ucât *nu este suficient să acuzi vag și să discreditezi o intreagă organizație* când mult mai cinstit și mai echitabil ar fi ca vinovații să fie cunoscuți și să-și ia pedeapsa. In modul acesta s'ar realiza o dublă operă : aceea de a scoate pe indezirabili în afară vieții sportive și de a reda astfel corpului de arbitri prestigiul de care acesta are nevoe pentru exercitarea rolului său.

Spunea chiar textual, colaboratorul nostru ocazional :

„D-sa (d. Cornel Lazăr n. r.) mai cu seamă, în calitate de conducător al unui club de football, trebue să știe — dacă este corect și cinstit — „că nu este suficient de a insulta în mod public o organizație depe urma căreia beneficiază direct gruparea d-sale și în mod indirect punga d-sale, ci trebuie să-i numească atât pe cei cari oferă... tentațiuni precum și pe arbitrii cari le primesc“.

Apoi, referindu-se la modul cum crede d. Cornel Lazăr că se va rezolva această problemă (președintele Ripensiei o rezolvă, precum veți vedea, foarte.... discret) d. Paul Pagu continuă :

„Dar d.CORNEL LAZAR mare conducător de club, în loc să divulge opiniei publice numele odioșilor traficanți ai foot-balului românesc, se grăbește și tot în acelaș articol, dă și sentința: „chestiunea se va rezolva pe neobservate“.

„Foarte curioasă sentință. Pe deoparte tuni și fulgeri contra sperțarilor, pe de alta, vrei „s'o rezolvi“ în surdină și fără să-i divulgi publicului“.

„Cum se impacă una cu alta stimabile președinte de club?“

Domnul Paul Pagu ar fi așteptat desigur mult și bine deslegarea acestei enigme din partea d-lui Cornel Lazăr. Noroc însă că d-sa n'a fost prea optimist și și-a permis să o deslege sigur :

„Părerea noastră este că cei „tentați“ au refuzat chiar d-lui Cornel Lazăr „tentațiile“ și de aci supărarea d-sale, și intenția de a rezolva „pe tăcute“ *o chestiune ce se cere a fi de domeniul publicului sportiv și al organelor federale“.*

Aceasta însă evident, nu-l mulțumește pe d. Pagu și deaceea d-sa conchide scrisoarea astfel :

„In concluzie, somăm încă odată pe d. CORNEL LAZAR, președintele *Ripensiei*, să publice, în extenso, numele celor vizați de d-sa ; aceasta SPRE A NU FI SOCOTIT UN CALOMNIATOR CARUIA VA TREBUI SA I SE APLICE TRATAMENTUL DE RIGOARE“.

*

1) Pagu așteaptă de o săptămână răspunsul și cu el așteptăm și noi.

D. Cornel Lazăr însă nu se grăbește să răspundă. Și nici n'o să răspundă...

Dece?

Foarte simplu :

1) Pentrucă d-sa e președintele clubului Ripensia (care a beneficiat adesea de... lipsa de rezistență a arbitrilor în fața „tentațiilor“ ce li s'au oferit de către timișoreni).

2) Pentrucă d. Cornel Lazăr se teme să nu iasă la iveală lucruri neplăcute pentru d-sa și pentru instituția comercială pe care o conduce: Ripensia.

3) Pentrucă — după cum așa de bine a prevăzut și d. Pagu — d. Cornel Lazăr nu mai este revoltat pe arbitrii de football cu conștiința pătată, deoarece a reușit (după cum singur s'a exprimat) să „rezolve această chestiune pe neobservate“...

Deaceea, d-le Pagu, n'ai primit încă răspunsul dela d. președinte al Ripensiei...

De data aceasta însă îl somăm noi pe d. Cornel Lazăr să precizeze cine sunt arbitrii cari și-au făcut o profesie din a se prostitua pentru bani.

Spectatorii cari plătesc cifre astronomice pentru un bilet, vor și au tot dreptul să știe cine sunt acești traficanți murdari, acești ordinari vânzători de decizii cari în numele unui mandat pe care-l compromit vin pe terenurile de sport pentru a încheia cele mai josnice combinații de culise acolo unde nu trebue să fie decât întrecere leală de voință, efort și cavalerism.

Conducătorii de cluburi, arbitrii și jucătorii vor să cunoască și să sancționeze așa cum se cuvine pe toți acești nerușinați negustori de conștiință — cari vor trebui astfel să fie scoși odată pentru totdeauna din viața noastră sportivă care nu poate fi nici bâlciu, nici bordel și nici întreprindere jidovească.

Foot-ballul nu-i o societate anonimă pentru exploatarea naivității publicului, conducătorilor de cluburi și a jucătorilor în folosul câtorva prostituați ai fluerului.

Nu. Vinovații trebuiesc scoși la lumina zilei.

Să-i vedem cu toții.

Domnul Cornel Lazăr a declarat că-i cunoaște.

IL SOMAM SA-I DIVULGE IMEDIAT OPINIEI PUBLICE.

Altfel îl acuzăm fățiș că pactizează cu vinovații.

Anastase Iftimie

Slujbă religioasă la „Venus“

Duminică 24 Ianuarie a. cor. la orele 3 d. a. pe terenul „Venus“ va avea loc o sfeștanie oficiată de părintele Ionescu Duminică pentru deschiderea noului an sportiv al clubului din Splaiul Independenței.

Subliniem cu toată căldura gestul conducătorilor echipei campioane și nu dorim decât ca toate cluburile românești *să-l imite...*

Urăm „Venus-ului“ să aibă spor la muncă și să răstoarne brazde adânci pe ogorul sportului românesc.

„Venus“ purcede la drum sub semnul Crucii...

Cine ne reprezintă la campionatele mondiale de ping-pong

La campionatele mondiale de ping-pong cari se vor desfășura începând dela 7 Februarie a. cor. la Baden, federația de specialitate a selecționat următorul lot de jucători :

ERÖS, *Vladone*, PANETH, ȘAPIRA și *Krebs*. Dintre aceștia numai Vladone e român.

Eröș, Paneth și *Șapira* sunt jidani sadea.

Ultimul, *Krebs*, nu știm ce origine are. Tot ce știm este că numai român nu e.

La categoria femenină vom fi reprezentați de d-rele Rozica (sau Rifca) *Adelștein* și *Naghy*.

Iată în ce hal am ajuns !

Inconștienții dela conducerea federației de ping-pong nu sunt la prima măgărie de acest fel.

Publicul însă le-a aplicat acestor imbecili o palmă care va fi fost resimțită cu toată grosimea tovalului care le servește de epidermă : și anume, *a refuzat să subscrie pentru colectarea celor 20.000 lei cari ar urma să servească la deplasarea echipei jidovești de ping-pong la Baden sub firma „România“.*

Ați simțit palma, domnilor măgari ?...

Din străinătate

BENNY LYNCH A RAMAS CAMPION

Londra, 20 (Rador). — La Wembley a avut loc ieri un match internațional de box pentru campionatul mondial la categoria muscă. In prezența unui public numeros, scoțianul Benny Lynch, campion mondial al categoriei, a învins la puncte în 15 reprize pe challangerul său oficial, philippinul Small Montana.

In urma acestui rezultat, titlul mondial rămâne mai departe în mâinile campionului scoțian.

PATINAJ ARTISTIC

Berlin, 20 (Rador). — *La 1 și 2 Februarie vor avea loc la Palatul Sporturilor manifestațiuni internaționale de patinaj figuri, la cari vor concura elemente distinse din Anglia, Italia, Ungaria și Germania.*

Cu această ocazie se vor desfășura două matchuri internaționale de hockey pe ghiață între echipa Brighton Tigers din Anglia și canadienii din Berlin (prima zi) și reprezentativa Berlinului (ziua a doua).

ZI DE ZI

— VICTORIA LUI GHEORGHE POPESCU asupra lui *Kid Hermal* pe care l-a învins prin abandon în repriza 6-a, i-a deschis drumul strălucitului boxeur ploeștean către campionatul Europei.

E foarte probabil că în scurt timp să avem un nou titlu continental.

— BRAGADIRU, învingând cu 3-2 (1-0, 2-0, 0-2) pe eternul său rival *Telefon-Club* la hockey pe ghiață a dovedit o accentuată revenire în formă. Telefoniștii s'au comportat însă sub așteptări.

— SCANDALUL cu trimiterea la Baden a unei echipe „române“ de ping-pong compusă 99 la sută din jidani sadea se pare că va lua proporții.

Un grup de sportivi de marcă din București vor protesta la forurile sportive supreme, pentruca mârșăvia să nu se producă.

Asistență socială

(Urmare din pag. 1-a)

Era ora mesei, ora la care micii înfometați veneau să mănânce. Câtă mizerie domnește în București, și mai ales câtă sfântă mizerie românească! Copilașii aceștia firavi ca niște lumânări, suferiseră mai înainte de toate bolile sociale ale cartierului. Consilierese noastră, împreună cu echipa de funcționari pe care și-a format-o la Asistența Primăriei, i-a scos de prin cocioabe, i-a puricat, i-a îmbrăcat, i-a încălțat frumos și acum le dă de mâncare — mâncare bună cu carne și pâine, pe săturate — în săli mari, curate, prevăzute cu icoane, cu candele aprinse, cu pedagogi și întreg aparatul modern de higienă bucătărească. Innainte de a trece la masă, copiii sunt văzuți de doctor și de o infirmieră care le dă, ca popa la biserică, respectiva linguriță cu untură de pește. Copiii, dăduleiți la hrană bună și la buna educație, vin cuminți pe câte două rânduri, nu scot tot timpul o vorbă și termină totul cu o rugăciune, cu cântece și salutul străjeresc.

In felul acesta, a reușit d-na Voiculescu să dea asistență zilnică la 3.000 (trei mii) de copii chinuiți.

Și ceeace mi se pare mie afară din cale, e că toată îngrijirea aceasta, oferită gratuit micilor pui de lup, o costă pe d-na consilieră numai 3,55 lei de căciulă! E un record, nu?

Asistența viitorilor cetățeni de mâine nu se mărginește însă numai pe timpul iernii și numai la hrana stomacului. De câteva veri încoace, d-na Zefira trimite în două serii la munte și la mare, unde a organizat colonii, tot atâtea mii de suflet al căror trup are nevoie și de binefacerile ozonului și ale plajei.

Afară de cantinele oficiale ale primăriei de Negru, d-na colonel ajutorează și cantinele particulare din sector. Căci harta mizeriei este mare, e foarte mare.

Tot în cartierul ei, d-na Voiculescu mai hrănește cu mâncare caldă 1.000 de bătrâni sărmani. Celor paralitici și bolnavi li se trimite mâncare acasă. Le dă săpun să se spele, ca și copiilor, dealtfel. 200 de familii sărace din sector primesc un fel de pensie lunară. La 6.000 de săraci din cartier, li s'au dat de Sărbători alimente și lemne.

In raportul de-sale, d-na Zefira Voiculescu ridică o mulțime de doleanțe. Sunt, cu alte cuvinte, o mulțime de alte opere de asistență, care trebuiesc făcute numai decât faptă. Astfel, vorbia d-sa de șomerii intelectuali, de lumea scăpătată, de dispensare, de băi publice și de preventorii. „Am văzut — spunea dânsa cu lacrimi în ochi — cum un copil trăgea cu sfoară legată de clanță, ca să-și scoată o măsea“. „Am văzut un paralitic sărac, căruia șoarecii îi mâncaseră din trup“...

Intr'o bună zi, am s'o încarc pe această femee extraordinară într'o mașină, să meargă cu mine la țară.

Nu știu dacă va avea țăria să suporte priveliștea socială infernală, în care se sbat satele noastre.

N. Crevedia

POST - SCRIPTUM : Apropos, Doamnă : Ce s'a mai făcut cu Crucea de piatră? Mi-au spus cetățenii din partea locului și am văzut și eu, că s'au dărâmat vreo câteva ferestre numai dela o casă. Restul felinarelor și al palatelor Venerei au rămas în picioare și funcționează tot ca mai 'nainte!

Aolică-lică...

n. c.

FORUM și OMNIA | Maria Stuart și Biletul de 1000 Compania Titi Mihăilescu

Români! A apărut
Stăpînul
roman de Ovid-Densușianu-fiul
La toate librăriile

Mișcarea literară și artistică

Considerații asupra decăderii literaturii

Se caută astăzi mijlocul, — în fața pericolului mereu crescând al literaturii pornografice, — de a salva și încuraja nu numai creațiile de literatură bună, de a face iarăși din cititul unei cărți bune, o posibilitate de delectare a sufletului, dar și un element de cultură, de înălțare morală.

Remediile literaturii de azi nu se vor putea găsi decât atunci când se vor cunoaște cauzele care i-au adus decăderea. Iar la rândul său acest lucru nu va fi cu putință atât timp cât problemele de literatură vor fi judecate și analizate izolate, detașate de cele ale intregii culturi.

Războiul a avut pentru literatură foarte multe urmări: a stagnat producția de literatură bună, a înlocuit vechiul public cititor cu un altul nou, — și în sfârșit a transformat misiunea scriitoricească într'o afacere de comerț.

Noui îmbogățiți, profitorii războiului sunt singurii cari își mai pot permite luxul de-a cumpăra o carte, — această hrană a sufletului. Dar aprecierea lor, nivelul lor cultural este cât se poate de redus. Și apoi, nevroza războiului, zilele de groază trăite de fiecare, nasc nevoia de distracție ușoară, deci, citirea unui roman sau a altui gen de literatură, fără să te oblige la eforturi psihice, fără complicații, agreabil. Editorii sunt obligați să se supună acestei facile preferințe și să editeze romane și alte „noutăți“ literare lipsite de gust și ignitoare pentru morală. De altfel publicul cititor obține ușor aceste concesii, pentrucă în rândul cavalerilor mânuitori ai condeiului, s'au strecurat multe elemente evreești sau înstrăinate de sufletul românesc, — plebeii literari. La noi după război, editurile cad în mâna deținătorilor de capitaluri, în special, în mâna evreilor. Editorii aceștia, ca orice negustor ce urmărește numai câștigul material, — dă doar marfa ce i se cere. De aici urmează pentru literatură o perioadă de falsificare a gustului estetic și pervertire morală a cititorilor ieșiți din răsturnările sociale de după război. Această epocă de decădere literară e caracterizată în special prin descrierea scabrozităților și a intrigilor tenebroase. E o epocă de imaginație bolnavă și desfrânată, necunoscută de alte timpuri. Aventurierii, desfrâul și crima sunt descrise în romane, iar citirea acestora provoacă desfrâu și cirme.

Și școala a părăsit drumul ei firesc de îndrumarea și educarea tineretului prin citirea literaturii clasice. Chiar dacă unii dascăli mai luptă din răsputeri pentru literatura clasică, — majoritatea însă a dascălilor s'au contaminat de boala „modernistă“. *Căci unii dintre ei sunt maeștri critici și chiar romancieri. Socotesc deci, că e chemarea lor de a sluji arta, de a prezenta publicului cititor „noutile“ producții estetice.*

Noui scriitori s'au proclamat ei înșiși valori nepieritoare, superiori tuturor clasicilor, din toate timpurile. Și farsa aceasta a prins. Și-a prins pentrucă noutile „genii“ furișate dela tejghea în arta literară, aveau un foarte desvoltat simț al reclamei. Apoi se adresau unui public în majoritate puțin pregătit, care din vanitate și snobism accepta drept valori toate insanitățile literare noui. De altfel noui creatori nici nu puteau adopta altă cale decât aceea a trivializării gustului estetic, pentrucă orice comparație cu marii creatori ai trecutului le-ar fi desvelit farsa.

Revoluția lor în artă n'a fost așa dar nevoia sinceră de-a rupe lanțurile unei tradiții învechite în cari noutile avânturi nu mai puteau fi cuprinse.

A fost o metodă de destrămare a sufletului nației și un sistem ingenios de afirmare a scabrosului și „revoluționarea“, în acest sens, a societății noastre, pe terenul cultural mai întâi.

Mihail Cosma

Aspecte, Insigne, Comentarii

„Notițe zilnice din războiu“

— monumentalul volum de însemnări din anii 1916—1918 al d-lui Mareșal Averescu a apărut ieri în vitrina librăriilor.

Cartea masivă, cuprinzând mai mult de 400 de pagini format mare, intitulată atât de modest „Notițe zilnice“, este un memorial de nealterată autenticitate al marelui nostru ostaș.

El prezintă o sumedenie de etape din războiul cel mare, necunoscute nu numai de marele public, dar, în mare parte, și de tinerele generații de militari.

Înțelegând să nu facă literatură ci istorie pură d. Mareșal Averescu descrie amplu și viguros întreaga desfășurare tehnică a războiului nostru de întregire.

„Notițe zilnice din războiu“ este în afară de acestea un prețios document asupra oamenilor acelor vremuri.

Cartea a apărut la editura Cultura Națională, în condiții grafice excepționale, cu o copertă sugestivă, două planșe, 65 clișee și un tablou comparativ, stabilit pe zile și ore, privitor la cele două bătălii decisive dela Mărășești și Mărăști.

D. prof. dr. I. Mărculescu

semnează în „Tribuna Licențiaților Universitari“, un foarte documentat și judicios articol intitulat : „Șomajul intelectual“ *reprodus și de revista* „Calea Nouă“ *a d-lui* Gr. Forțu.

Articolul impresionează prin francheța cu care este scris, prin felul cum sunt clasate diferitele categorii de licențiați și mai ales prin soluțiile practice momentane, pe care d-sa le dă, cu privire la candidații ce vor să ocupe catedre în învățământul secundar.

Fără să micșoreze câtuși de puțin, sau să atingă prestigiul profesorilor mai în vârstă, cărora le respectă experiența și competința, d. Mărculescu sugerează cu cavalerism, ideia limitei de vârstă și a anilor de profesorat, ca și la celelalte categorii de funcționari ai Statului.

Singură această soluție ar avea un efect salutar, iar cuvântul șomaj — cel puțin în acest domeniu — „ar fi — scrie d-sa — ca un vis urât, care a întunecat cândva pătura noastră intelectuală“.

„Cuget clar“

A apărut nr. 28 al revistei „CUGET CLAR“ („NOUL SEMANATOR“) de sub conducerea d-lui N. IORGA.

In acest număr :

N. Iorga : Despre Eminescu. — V. de vorbă cu d. Krasser; **Aurel G. Stino :** Priveliști de țară : La Mânăstirea Neamțului ; **C. Pârlea :** Care e adevărata literatură ? ; **N. Iorga :** Resultatele luptei de purificare (conferință).

Versuri de N. Iorga, G. Tutoveanu, Agatha Grigorescu-Bacovia, A. G. Delafântânele, I. Const. Delabaia, Aurel G. Stino.

Cronica de N. Iorga și alții: Cuviința lor; Seria monstruozităților; Incă unul; Distrugătorii atacă și pe tineri...; Alte monstruozități, etc.

Opera Română

Vineri 22 Ianuarie va avea loc ultimul spectacol cu renumita cântăreață TEIKO KIVA.

Academia Română

ține ședință publică Vineri, 22 Ianuarie curent, la ora 15.

D. general R. ROSETTI va face o comunicare cu titlul : „Termeni militari din Dicționarele și Enciclopediile noastre“.

Grigore Nandriș : Iosif Pilsudski

O broșură apărută recent și semnată de d. *Grigore Nandriș*, cuprinde legendara viață a mareșalului *Iosif Pilsudski*. Rândurile scrise cu multă căldură și luminositate pot constitui un sincer omagiu adus eroului depe Vistula care și-a impus viața plină de patetic, în serviciul națiunii. Persoana sa integrată în destinele neamului polon dă exemplul omului politic care are totdeauna intuiția justă a momentului politic, servindu-se oportun de prieteniile și dușmăniile între națiuni, pentru singurul scop foarte rar mărturisit, dar totdeauna avut în vedere: independența și mărirea Poloniei.

Destinele unor neamuri pot câteodată să fie identice, aceleași interese pot lega în anumite perioade istorice două popoare, descriind aceiași eliptică politică, fapt ce determină o strânsă unire între cele două state, România și Polonia, interesându-ne direct destinul istoric al acestui popor. Broșura scrisă de d. Grigore Nandriș, este deci binevenită pentru cunoașterea poporului polon și adâncirea raporturilor de prietenie.

Soc. Tinerimea Română

Societatea Tinerimea Română *va serba în anul acesta ziua cea sfântă a Unirii cu un deosebit fast.*

Duminică 24 Ianuarie a. c. ora 5 d. a. în sala de Festivități din B-dul Schitu Măgureanu 4, d. ministru I. NISTOR, va vorbi despre Unire.

Va urma apoi un program artistic, în care corul Școalei ortodoxe Zoe Râmniceanu va cânta „Deșteaptă-te Române“ *și* „Pe-al noastru steag“.

Doina Nora Michăilescu *harpista M. S. Regina Maria, va executa solo de harpă.*

D-na VIORICA COL. MARCULESCU *va cânta cântece din Banat.*

D. GH. ENACOVICI, *profesor la Academia de Muzică, Vioară solo din compoziții proprii.*

Se va juca „FAURITORII“, *poem dramatic într'un act de Mircea Dem. Rădulescu, jucat de artiștii Teatrului Ligei Culturale.*

Cărțile noui ale editurii Fundației pentru literatură și artă „Regele Carol II“

Trasat dela început din inițiativa Majestății Sale Regelui și conform Inaltelor Sale sugestii, drumul parcurs de Editura Fundației pentru Literatură și Artă „Regele Carol II“, vădește o activitate nedesmințită în adâncile ei rosturi culturale.

Imbrățișând în cărțile sale toate domeniile muncii intelectuale (literatură, artă, idee, știință) Editura Fundației pentru Literatură și Artă „Regele Carol II“ continuă, prin eforturi convergente și prin luminoasele directive care stau la baza inițiativelor sale, să dea cetitorilor români — în varietatea preocupărilor și bogăția cărților tipărite — o imagine cuprinzătoare a literaturii și artei actuale, precum și un mijloc complet și instructiv de delectare literară și largă informare.

Iată, în lumina acestor considerații, o parte din programul editurii pe anul 1937:

Biblioteca „Energia“: *Aurel Vlaicu*, de V. I. Popa; *Schliemann*, de E. Ludwig; *Avram Iancu*, de Al. Hodoș; *Tartaria* (vol. III), de R. P. Huc; etc.

Biblioteca „Artistică“: *Pictura românească în sec. XIX-lea*, de G. Oprescu;

Biblioteca „Orașe“: *Brașov*, de Octav Șuluțiu;

„Biblioteca enciclopedică“: *Țara noastră*, de prof. I. Simionescu; *Cărțile populare românești*, de prof. N. Cartojan; *Ceramica din ținuturile românești*, de Al. Slătineanu; *Istoria românilor* (vol. II), de C. Giurescu.

„Compozitorii români contemporani“: *Cinci cântece de leagăn*, de C. Brăiloiu;

„Scriitorii români vechi și moderni“: *Opere, de B. P. Hașdeu*, ediție critică îngrijită de Mircea Eliade;

„Scriitorii români contemporani“: *Insemnările lui Glaucon*, de C. Banu; *Figuri dispărute*, de prof. I. Petrovici; *Estetica teatrului*, de Camil Petrescu ; *Shakespeare*, de Haig Acterian; *Goethe*, de Ion Sân Giorgiu; *Balada românească*, de D. Caracostea.

„Edițiile definitive ale scriitorilor români contemporani“: *Opere*, de L. Blaga; și *Opere*, de Elena Farago;

„Scriitorii streini“: *Cei șapte stâlpi ai înțelepciunii*, de col. T. E. Lawrence, în traducerea d-lui Petru Comarnescu; *Poemele lui Edgar Poe*, în traducerea poetului Emil Gulian.

„Critica, noua colecție inaugurată de Editura Fundației pentru Literatură și Artă „Regele Carol II“, sub conducerea d-lui Perpessicius, va prezenta un prim volum din critica lui Brandes.

„Scriitorii români uitați“: cealaltă nouă colecție pe care o lansează editura, va cuprinde un volum de *Opere*, de Ștefan Petică, cu un studiu de Ovidiu Papadima, etc.;

„Biblioteca documentară“: *Duiliu Zamfirescu și Titu Maiorescu în scrisori*, de Em. Bucuța; *Anglia*, de N. Petrescu, etc.

Inmormântarea Coanei Mari
(Elena Hagi-Anastasescu)

Eri a avut loc, la cimitirul Șerban-Vodă-Bellu, ceremonia înmormântării mult regretatei Elena Hagi Anastasescu (Coana Mare).

Serviciul divin a fost oficiat de un sobor de preoți format din arh. Tit Simedrea, prof. univ. Cristescu, preoții Georgescu-Edineți, Duminică Ionescu, prof. C. Diaconescu, Andrei Mihăescu, Crisostom și diaconul bisericii studențești Sf. Anton.

Răspunsurile au fost date de corul studențesc dirijat de prof. C. Dobre.

In asistență am remarcat pe d-nii: Corneliu Zelea Codreanu cu d-na, av. Ilie Gârneață, prof. univ. Dragoș Protopopescu, general Macici, ing. Ionică, prof. Radu Gyr cu d-na, dr. N. Roșu, C. Leoveanu, ing. Stănescu, ing. Horodniceanu, Mișu Bandrevscki cu d-na, pictorul Basarab, Andrei Ionescu cu d-na, av. Mihail Polihroniade, Ion Belgea, Șt. C. Ionescu, Virgil Rădulescu, C. Stoian, d-na S. Apostoleanu, N. Andrieș, Petru Ioanin cu d-șoara, lt.-col. Niculescu, maior Oprescu, căp. Iliu, lt. Niculcea, d-na Turi Cristescu, loc. Lupulescu, d-na Schnitzer, I. Ionescu, scriitorul I. C. Visarion, Șt. Mureșanu cu d-na, Rechi, d-na Garibaldi, jud. Vintilă Ionescu, Ionică Simpliceanu, d-na ing. Virgil Ionescu, Petre Georgescu, Tiberiu Mihăilescu, d-na, d-șoara Pelogheа, Ștefănescu, Mihai și P. S. Mihăescu, etc.

Pr. prof. universitar Cristescu a vorbit despre spiritul de sacrificiu al defunctei.

Trista ceremonie a luat sfârșit la ora 5 d. a.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Relache.
TEATRUL NAȚIONAL: Prințul cu două chipuri; Serenada din trecut.
TEATRUL REGINA MARIA: De ziua nevesti-mi.
TEATRUL COMEDIA: Poveste de iubire.
TEATRUL MODERN: 9000 franci recompensă.
TEATRUL VESEL: Călugărul din vechiul schit.
TEATRUL LIGII CULTURALE: Și ei au dreptul la viață.
TEATRUL ALHAMBRA: Marea ducesă de Alhambra.
TEATRUL EFORIA VOX: Vox populi, Vox Tănase.
TEATRUL MAJESTIC: Misterele din Majestic.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CREȘTINI

CAPITOL: Boccaccio. jurnal Eclaire.
ARO: Jenny cu Francoise Rosay, jurnal și completare.
ROXY: Boccaccio.
FEMINA „Port Arthur“ cu Danielle Darieux și complectare.
A.R.P.A. : Am ucis! cu Peter Lorre.
Pe scenă „Ora Veselă“ cu Stroe și Vasilache.
FORUM: Maria Stuart și Biletul de 1.000.
MANON: Săraca fetiță bogată și Nicole.
OMNIA: Maria Stuart și revistă.
TRIANON: Regina valsului cu Martha Eggerth.
FRANKLIN: Bosambo și Shanghai.
CITY: Căpitanul Blood și Hotel Savoy.
DARLY: Orașul păcatelor și Norocul meu ești tu.
MARCONI: Magnolia și revistă.
MODEL: Răzbunarea lui Tarzan și Casa strigoilor.
BARCELONA: Bestia din Londra și Vârsta primejdioasă.
CENTRAL: La Bandera și Bestia din Shanghai.
COTROCENI: Tinerețea unei regine și Insula plutitoare.
DIANA: Luptătorii din Texas și Secretul celor 13 mascați.
DICHIU: Flacăra vieței și Tăsică și Năstăsică.
MILANO (Călărași 153): Romanul unei minore și Gondola cu himere.
ILEANA (Avrig 1): Escadrila de noapte și Căraca fetiță bogată.
ORFEU : Nu sunt vinovat, Soție contra secretară și complectare.
TRIUMF: Infamia și Raza roșie.
VOLGA (La Roata lumii, Dorobanți): Taros Bulba și Controlorul.
DORY: Bucle de aur, Ultimul sbor și trupa de reviste.
LIZEANU: Ultimele zile ale orașului Pompei și Fiul Rusiei.
UNIC: Macul roșu și Raiul pe pământ.
FLORIDA (B-dul Ferdinand 113): Macul roșu și Beyond Bergali.
PACHE: Katerina și La capătul lumii.

Radio

JOI, 20 IANUARIE 1937

6.30: Deschiderea emisiunii.
— Gimnastica ritmică.
— Radio jurnal.
— Concert de dimineață (discuri).
— Sfaturi gospodărești și medicale.
7.30: Inchiderea emisiunii.
13.00: Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10: Concert de prânz. Muzică distractivă (discuri).
14.30: Muzică variată (discuri).
15.00: Ultimele știri. Bursa cerealelor.
16.45: ORA COPIILOR.
18.00: Concert de după amiază. Orchestra Iancu Constantinescu (canto: Ion Luican).
19.00: Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.10: Continuarea concertului.
20.00: Lumină românească de Arh. Gh. Cantacuzino.
20.20: Duete din opere (discuri).
20.55: Programul concertului simfonic de Emanoil Ciomac.
22.10: Radio jurnal. Sport.
22.30: Continuarea concertului simfonic.
23.10: Muzică distractivă (discuri).
23.45: Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.
23.55: Ultimele știri.

VINERI, 22 IANUARIE 1937

6.30. Deschiderea emisiunii Gimnastică ritmică. Radio jurnal. Concert de dimineață (discuri). Sfaturi gospodărești și medicale.
7.30. Inchiderea emisiunii.
13.00. Concert de prânz. Muzică variată (discuri).
14.10. Radio jurnal.
15.00. Ultimele știri. Bursa cerealelor.
18.00. Concert de muzică variată. Orchestra de Salon Radio, dirij. de Ion Ghiga.
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.10. Continuarea concertului.
UNIVERSITATEA RADIO
20.00. Puterile noastre lăuntrice de Alex. Popescu.
20.20. Actualități italiene de prof. Alex. Marcu.
20.35. Don Pasquale ,operă bufă în 3 acte de Donizetti (discuri).
In pauza I-a (21.10-21.25.: Lectură de Gh. Acsinteanu.
In pauza II-a (22.10-22.25) : Radio jurnal. Sport.
23.10. Concert nocturn al Orchestrei Vasile Julea, transmis dela restaurantul Coșna: (voce : P. Alexandru).
23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.
23.55. Ultimele știri.

Scrutator, sofistul emerit al „Adevărului"

Kalman Blumenfeld „factor constituțional". O succesiune moșită de rotativele Sărindarului. Țara respinge categoric un guvern al aventurei politice.

In anteproectul de lege al presei, anteproect care n'a fost în realitate decât o tentativă lamentabil eșuată de a îngrădi libertatea scrisului și a unei cât mai accentuate circulații a opiniilor, fusese introdusă și o inovațiune, a cărei traducere în fapt am fi salutat-o cu românească satisfacțiune.

Inovația se referea la alcătuirea unui cazier gazetăresc.

In care urmau să figureze cu numele lor, expropriat de nimb cronicăresc, toți acei profesioniști ai scrisului, cari ar fi contravenit atât onestității profesionale cât și temeiurilor codificate cari apără țara aceasta de destrămarea în spre care o împing zilnic ditirambele marxiste ale Sărindarului.

Legea d-lui ministru Djuvara, a rămas în cartoanele unui dosar, peste care se va așterne colbul uitării, spre marea satisfacție a presei, redactată de coreligionarii celor ce au prăvălit Crucea, au deshumat și pângărit moaștele sfinților și au ucis preoți atât în Rusia, cât și în Spania, care ne-a răpit zilele trecute pe doi din cei mai buni și aleși fii ai nației acesteia.

Ori, oficiul de ecarisaj social pe care urma să-l îndeplinească această lege va fi făcut de aici încolo de noi.

Vom ține deci prizonieri ai cătușelor scrisului nostru, pe toți scribii Sărindarului, care dinamitează așezământul nostru de stat.

Vor apare ca după zăbrele în coloanele noastre, toți impostorii slovei românești, toți acei care în loc să demaște intrigile de culise ale politicianismului nostru venal și corupător, întrețin cu rea credință o atmosferă de apăsătoare incertitudine, prielnică pescuitului în apă turbure, elementul specific în care îi place Sărindarului să-și desfășoare pânzele însinuărilor și al calomniilor abiecte.

MEREU IMPRUDENT

Evident că tot fostul client al parchetului, prin ale cărei coridoare a trecut — din păcate — fără podoabe zornăitoare, misitul bornelor Kalman Blumenfeld, va fi primul care o să se bucure de toată atențiunea noastră în întocmirea fișei isprăvilor sale, mai mult sau mai puțin ziaristice.

Kalman Blumenfeld este un recidivist al cazierului polițienesc.

Un infractor înărâvit al scrisului care cultivă echivocul, al frazei abil strecurate pentru a creia o diversiune.

Scrutator, care se bucură de prietenia nelimitată a exponentului democratismului revulsiv Virgil Madgearu și al fostei semiexcelențe care și-a creiat o trambulină de parvenire prin mijloace moralmente inavuabile Armand Călinescu, are de câtva timp atrofiat simțul autocontrolului.

Doar așa s'ar putea găsi o explicație pentru virtuozitatea cu care se menține cotidian pe linia lapsusurilor de logică în așa zisele reportagii politice, pe cari partizanii d-lui Mihalache, le consideră prelegeri de dogmatică țărănistă.

DELA O ZI LA ALTA

Vom spicui din oficiosul de mână stângă al Kominternului — am subînțeles „Adevărul" — un pasagiu, doveditor că Scrutator are tot mai frecvente accese de amnezie, atunci când încearcă să comenteze anumite evenimente politice și să pregătească „atmosfera" pentru a înlesni partidului, care agită compromisa formulă a „Statului țărănesc", succesiunea.

Iată ce scrie Kalman Blumenfeld, în numărul de ieri al „Adevărului" :

„Partidul național-țărănesc n'a solicitat nici un concurs pentru a veni eventual la putere, iar pe d. Tătărăscu nu l-au preocupat alte chestiuni, decât o restabilire de raporturi între acele forțe cari stând pe temeiul ideii de partid, pot singure asigura dăinuirea regimului politic în ființă".

Scrutator, a cărui stare mintală a început să inspire serioase îngrijorări amicilor săi Virgil Madgearu și Armand Călinescu, este amenințat de pierderea totală a memoriei.

Numai așa se poate explica „bizara" sa convertire la o formulă succesorală pur țărănistă, când numai departe decât săptămâna trecută, pleda cu „desinteresata" sa căldură și „competință" pentru rotativă.

Dar într'o săptămână Sărindarul poate trece prin multiple și variate metamorfoze.

Una mai surprinzătoare decât alta. Caracteristice tacticei adoptate de Sărindar, atunci când necesitățile vremii diversiuni politice o cer.

Ultimul dintre „sofismele" lui Kalman Blumenfeld, marchează însă pentru Sărindarul intrat în panică o etapă hotărîtoare în desfacerea maculaturei sale de afirmată structură comunistă.

Pe marginea unui fapt politic, denaturat prin comentariu, Scrutator mărturisește involuntar ultima dintre dorințele hrubei, în care se confecționează materialul de dinamitare al ordinei existente azi în statul românesc.

Și anume : Impingerea cu orice preț spre putere, — minus riscurile epidermei, — a sucursalei moscovite care este partidul internațional țărănesc, singura sursă care ar mai putea salva mâine de faliment, spelunca grafică a „Adevărului" și „Dimineței".

Țara — cea cu adevărat românească — nu va accepta însă decât succesiunea care corespunde imperativelor ceasului pe care îl trăim, iar oricărei încercări de a fi târîtă în aventură, indiferent de unde aceste pernicioase sugestii ar porni, ea îi va opune cea mai îndârjită dintre rezistențe.

Vimed

Politice

Svastica de Foc a comemorat Miercuri seara, la sediul din B-dul Pache Nr. 144, pe cei doi eroi IONEL MOȚA și VASILE MARIN.

Au participat delegațiunile tuturor secțiunilor din Capitală cu fanioane.

Părintele Paraschiv Angelescu, fost președinte al Centrului studențesc București, a oficiat o slujbă religioasă.

Au vorbit apoi : studentul Cantemir Daniel, în numele studențimei, Gheorghe Nartea, în numele muncitorilor, avocat Theodor Mociulschi, fost președinte al Uniunii Naționale a Studenților Creștini din România și avocat Ion V. Emilian, conducătorul Svasticei de Foc.

S'au expediat telegrame părinteluI Moța și d-lui Corneliu Codreanu.

*

MINISTERUL DE FINANȚE a dat dispoziții ca începând de astăzi să se plătească toate salariile și pensiile pe luna Ianuarie. In acest scop s'au și trimis acreditivele necesare.

*

Odobești 20. — *Din inițiativa partidelor „TOTUL PENTRU ȚARA" și „NAȚIONAL CREȘTIN" eri s'a oficiat la Biserica Sf. Cruce din localitate un parastas în memoria Legionarilor IONEL MOȚA și VASILE MARIN, morți pe câmpurile de luptă spaniole pentru apărarea latinității și bisericii creștine. La parastas a participat un public imens, iar slujba a fost oficiată de preot Mihăilă.*

*

D. GRIGORE IUNIAN s'a înapoiat din străinătate și a participat la desbaterile de ieri ale Camerei.

*

ASTAZI după amiază va avea loc o întrevedere între d-nii G. TATARASCU președintele consiliului de miniștri și d. DINU BRATIANU șeful partidului liberal.

*

ORGANIZAȚIILE Frontului Românesc din com. Sub.-Urbană, Principele-Nicolae și Pantelimon, s'au întrunit Marți 19 c. ora 7½ seara în casele d-lui Ion R. Ioanițescu unde este și sediul casei de sfat, spre a lua diferite hotărâri în vederea alegerilor ce vor avea loc la 17 Februarie în aceste suburbane.

*

IN ZIUA de 16 crt. d. dr. Voicu Nițescu, fost ministru, a făcut la Brașov, în fața delegației permanente a Frontului românesc, o amplă dare de seamă asupra situației frontiste actuale.

*

TINERETUL național - liberal Gheorghe I. Brătianu, ține ședință astăzi Joi 21 Ianuarie orele 20,30 la clubul central din Pas. Român No. 23.

*

Disponibilul la import pe primul trimestru a fost calculat și stabilit pentru toate țările, în afară de Germania și Statele Unite.

*

MAREȘALATUL Curții Regale face cunoscut următoarele :

In ziua de 20 Ianuarie 1937, Majestatea Sa Regele a primit în audiență de lucru pe :

Dr. I. Costinescu, ministrul sănătății.

Gh. Tătărăscu, președintele consiliului de miniștri.

Cpt. Comandor Pol. Lahalle, atașat naval al Franței.

După amiază M. S. Regele a primit în audiență de lucru pe :

Radu Irimescu, ministru al Aviației și marinei și în audiență pe :

Hans Otto Roth, deputat.

G. Grigorcea, ministru plenipotențiar.

C. Flondor, ministru plenipotențiar.

*

DECRETELE pentru numirea noilor membri ai consiliului de administrație al Casei centrale a asigurărilor sociale, au fost semnate.

*

D. NICOLAE BATZARIA a anunțat o interpelare la Cameră în legătură cu situația în care se găsesc români din statele străine și a rugat să i se fixeze un termen urgent pentru desvoltare.

*

D. deputat V. T. PRELIPCEANU a întrebat la Cameră pe d. ministru de interne dacă are cunoștință, că primăria orașului Fălticeni, determinată de interesele bănești ale ajutorului de primar jidan ISAC ZWIBEL, face exproprieri ilegale.

La Cameră lucrări fără importanță

— Până la începerea discuției bugetului, seria comunicărilor e nesfârșită —

Ședința se deschide la ora 4, sub președinția d-lui RADU ROȘCULEȚ. Pe banca ministerială, d-nii VALER POP, M. NEGURA și TIBERIU MOȘOIU.

Se citește sumarul desbaterilor precedente.

D. VALER POP, ministrul industriei și comerțului, depune un proiect de lege cu privire la autorizarea ministerului de industrie și comerț să încheie o convenție cu Casa Națională de Economii și Cecuri.

AFACERI CU MATERIAL LEMNOS

D. PETRE BUCOVEANU (lib.) adresează o comunicare d-lui ministru de agricultură și domenii în legătură cu operațiunile Casei Pădurilor, care face negustorie cu materialul lemnos, așa cum nu permite nici legea și nici regulamentul, stârnind, astfel, nemulțumiri mari în rândurile populației.

...ȘI CU TERENURI

D. V. PRELIPCEANU (naț.-creștin) aduce la cunoștința ministerului de interne, că orașul Fălticeni, prin conducătorii săi, intenționează să exproprieze un teren. Și acest teren, dacă se va expropria așa cum se pune la cale, e vorba să-l cumpere un jidan, pentruca apoi să-l parceleze și să-l speculeze.

D. ȘT. MIHAESCU (naț. țăr.) vorbește de diplomele eliberate de unele institute electro-tehnice universitare, declarate de consiliul legislativ fără nici o valoare. Cere să se ia măsuri și să arate întrucât posesorii se mai pot folosi de ele.

D. dr. HASNAȘ semnalează pericolul tuberculozei în rândurile acarilor și frânarilor.

EXAMENELE INVĂȚĂTORILOR

D. PAMFIL (lib.) depune un proiect de lege, din inițiativă parlamentară, pentru autorizarea ministerului educației naționale să țină un examen excepțional pentru înaintarea învățătorilor de gradul II.

Camera admite extrema urgență.

D. N. TANASESCU (lib.) protestează împotriva taxelor ilegale pe cari le percep agenții comunali la barierele orașelor și cere să se pună capăt acestor procedee.

D. N. BUDURESCU (lib.) depune un proiect de lege, din inițiativă parlamentară, pentru autorizarea orașului Drăgășani de a contracta un împrumut de 3 milioane lei, necesar canalizării.

LEGEA MINELOR

D. I. S. VANTU (lib.) raportor, citește raportul comisiunii de legislație cu privire la legea minelor.

D. HRISTODORESCU (lib.) în cel dintâiu cuvântul la discuția generală și pronunță un documentat discurs în care, după ce face o incursiune în trecutul nostru economic, arată că față de actualele împrejurări se impunea să se vină din partea statului cu un proect de lege al minelor.

D-sa analizează câteva capitole, relevă discuțiile urmate în secțiuni vreme îndelungată și subliniază că acest proect are darul de a naționaliza mineritul.

La ora 6, d. președinte Radu Roșculeț ridică ședința și anunță, că d. Hristodorescu își va continua expunerea Sâmbătă după amiază.

Azi, d. ministru M. Negură va răspunde interpelării făcută de d. deputat Serdici cu privire la valorificarea grâului, iar Vineri urmează să-și desvolte interpelarea referitoare la reevaluarea stocului metalic d. V. Madgearu.

REVIZUIREA PERMISELOR GRATUITE PE C. F. R.

D. prof. M. MANOILESCU, roagă pe d. ministru al internelor și pe d. ministru al comunicațiilor să-i pună la dispoziție, în vederea unei interpelări, dosarul complect al permiselor gratuite pe C. F. R., acordate ziariștilor. In același timp îi roagă să aprecieze că examinarea acestui dosar și desvoltarea interpelării sale este utilă să aibă loc cât mai curând și anume înainte ca comisiunea specială care se ocupă cu distribuirea acestor permise să-și facă propunerile sale.

EXPLICAȚIILE D-LUI MINISTRU CANCICOV

D. ministru MIRCEA CANCICOV răspunde afirmațiilor d-lui Vasile Rădulescu-Mehedinți, făcute în ședința precedentă Senatului cu ocazia discuției generale asupra ratificării decretelor-legi.

Mai întâi arată că decretul-lege prezentat de ministerul de finanțe referitor la funcționarea Caselor de Împrumut pe gaj, este o chestiune care în principiu nici nu era nevoie să fie prezentată spre ratificare Senatului, fiindcă din punct de vedere juridic și după consultul jurisconsulților statului, nu ar fi obligat să fie prezentat pentru ratificare. Aici nu este vorba de o lege nouă, ci de punerea în aplicare a unei legi votată sub Take Ionescu. In decret nu s'a făcut altceva decât să fie reprodusă vechea lege, cu adaptările indicate de evoluția timpului și schimbarea valorilor.

DISCURSUL D-LUI D. R. IOANIȚESCU

Cele patruzeci și șase decrete supuse azi ratificării, împreună cu cele 21 decrete ratificate acum un an, reprezintă 80 la sută din legiferarea guvernului Tătărăscu.

Din 67 decrete numai 6 decrete azi și 5 decrete acum un an, aveau caracterul de urgență și erau în legătură cu asanarea bugetară restul de 56 decrete conțin dispoziții care puteau să mai aștepte și trebuiau să îmbrace caracterul unei legi.

Primele 32 decrete legiferează situația a 10 miliarde lei. Al doilea grup de 10 decrete aranjează situația întregului aparat de Stat dela 8 Ministere și dela Regiile Autonome cele mai importante : C. F. R., Casa Muncii, Asigurări Sociale, Porturi și Comunicații, Casa Sănătății, Casa Drumurilor, P. T. T., etc. etc.

Numai 4 decrete aduc ceva la bugetul Statului, restul reprezintă cheltueli.

In loc să se reducă bugetul, din contră sporesc cheltuelile bugetare și nu numai pe exercițiul în curs, ci pe mai mulți ani, angajându-se guvernele viitoare cu plata a mai multor miliarde lei, ca urmare a contractelor prevăzute în decretele-legi.

Nouă din aceste decrete practică „clandestinismul". Se ratifică decrete care vorbesc de contracte de sute de milioane fără să se alăture contractele, astfel se ratifică două contracte în valoare de 252 milioane încheiate cu firmele insolvabile ale Fraților Greceanu și Devescrii încheiate în secret prin bună învoială și fără licitație publică.

Se încheie un alt contract pentru furnitura de postav militar de sute de milioane, fără să se arate nici furnizorul, nici prețul, nici exercițiul bugetar.

Se salvează creditul Funciar Rural de 200 milioane pierderi, trecându-se asupra Statului, modificându-se pentru acest scop și legea conversiunii și legea indigiuirilor.

Asta însemnează nu asanarea bugetului, ci asanarea instituțiilor financiare liberale.

Ședința se ridică la orele 6 jum. seara.

Azi ședință, la orele 4 d. m.

V. A.

Senatul

Finanțele în replică

Voioșia sfârșitului de ședință de eri se pare că se menține termometric și azi, deși plutonul ministerial continuă să manifeste aceiași nervozitate inexplicabilă pentru practica noastră parlamentară, fără surprize de moment.

Ziua începe sub auspicii rele totuși. D. Laurențiu Oanea la cererea ministerului de justiție, este trimis spre ridicarea imunității parlamentare, în fața secției I. Ce naiba o mai fi făcut fostul candidat la vice-președinția maturului corp?

D. Agricola Cardaș, răbdat să cuvinteze o ședință întreagă acum câteva zile, e speculant de sentimente și vrea să fure iarăși o nouă îngăduință pe terenul păsunilor și gospodăriilor țărănești. Răbdarea sexagenarilor e pusă la maximă încercare, dar trece și asta, ca ploaia pe ogoare. Vorbește și d. Fabius-Cunctator, sau cam asa ceva, despre nu știu bine ce și d. Radovici care-și arată revolta că în Basarabia de foarte puțină vreme s'a cântărit cu pudul în loc de kilogram.

In fine, d. Manoilescu pune punct litaniilor, risipind cu aceiași dărnicie talentul oratoric, pentru permisele noastre gazetărești pe cari unii străini le-au căpătat cu foarte largă ușurință. Fostul ministru, ca întotdeauna, e fin, cursiv și corosiv. Dar ce păcat că este Margarita ante....

Grav, d. Cancicov se scoală din mijlocul plutonului și își începe lent un pregătit răspuns la acuzațiile cari d. Vasile Rădulescu-Mehedinți le-a ridicat decretelor-legi cu caracter economic. Invederat că d. Cancicov este unul din remarcabilele talente liberale, dar în răspuns a fost alăturea cu drumul constituțional. Dialectic, d-sa a obținut un meritat succes, pe care maturul Senat bineînțeles că n'a uitat să-l sublinieze, în nedumerirea câtorva ce-și transformaseră fotoliul în canapea.

D. Rădulescu-Mehedinți deși tenor n'a reușit să captiveze sala, în favoarea sa, și atunci s'a dat învins.

Dar războinarea vine iute din partea opoziției. D. D. R. se urcă la tribună și trimite spre plafon primele sunete de gamă. Și d-sa este tenor, dar bagă lumea în groază. Guvernul a fugit lăsându-l prizonier pe cel mai proaspăt ministru ale apelor și al văzduhului, dar vocea „Frontului Românesc" îi urmărește în sala de fumat și îi ucide. D. Ioanițescu e neîndurător și continuă cu execuțiile capitale. Au mai rămas doi guvernamentali în scaun și le rețează și lor capul.

Invingător, d. D. R. închide ședința.

I. St.

*

Ședința se deschide la orele 4 și un sfert, sub președinția d-lui C. Alimănișteanu.

Pe banca ministerială d-nii : M. Cancicov, M. Djuvara, I. Nistor, dr. C. Angelescu, dr. Costinescu, Radu Irimescu și M. Berceanu.

Se citește și se aprobă sumarul din ședința precedentă

D. C. ALIMANIȘTEANU, vice-președinte, citește actul de trimitere la comisia II-a, la cererea ministerului de justiție pentru ridicarea imunității parlamentare a d-lui senator Laurențiu Oanea.

D. AGR. CARDAȘ adresează o comunicare d-lui ministru al agriculturii și domeniilor, privitoare la proiectul ministerului Educației Naționale în curs de elaborare.

D. ȘTEFAN FABIUS adresează o comunicare d-lui ministru al Educației Naționale referitoare le serbarea zilei de 24 Ianuarie, mai ales în ceeace privește organizarea serbării în cadrul lumii școlare, cerând să se ia toate garanțiile ca serbările naționale școlare să răspundă scopului.

Ultimul reportaj al lui VASILE MARIN

— Dela Salamanca la Soria: Spre cartierul generalului Moscardo —

Trenușorul nostru, pe care l-am schimbat până acum de trei ori, urcă și coboară, trece prin tunele și șuieră ca în filmele cu bandiți chinezi, prin ținuturile de piatră ale Portugaliei. Pitorească, dar săracă țară! Piatra stăpânește totul aici : pământul, câte o palmă de loc, trebue cucerit cu forța din tirania pietrei. Ici, colea, petece de vie, pâlcuri de pini și iarbă aspră pe care o pasc nenumărate turme de capre.

INTRAM IN SPANIA

Treptat, peisagiul se mai îndulcește și la amiază ajungem la FUENTES DE ONORO, punctul de frontieră al Spaniei cu Portugalia. Aproape fără nici o formalitate (vizita noastră e anunțată) trecem în trenul spaniol, tot cu aspect de război și pornim în sfârșit către SALAMANCA, punctul de orientare în Spania, cartierul general al șefului de stat, generalissimul FRANCO. Atmosfera e complet schimbată.

NE INTALNIM CU ATMOSFERA DE RAZBOI

Incă dela graniță apar răniții în convalescență, cari se plimbă pe peronul gării. Multe uniforme. Două surori de caritate fac o chetă printre rarii călători pentru crucea roșie spaniolă. Domnul General oferă cu generozitate obolul nostru. Din gări se sue mulți, tot mai mulți ostași Spaniei naționaliste. Uniforme de tot felul și mai ales insigne cari de cari mai variate : capelele cu două moațe fără cozoroc ale legionarilor (tercio), capelele bleumarine ale falangiștilor (S. O. N. S. Falanga spaniolă a cuiburilor de ofensivă național sindicalistă), beretele roșii ca macul ale carliștilor REQUETES (partidul catolic legitimist navarez) și din loc în loc turbanele albe ale marocanilor. Peste tot voe bună și sincer entuziasm. Tinerii luptători sunt conduși la gară de mame, soții, ori iubite, CARE NICI UNA, DAR ABSOLUT NICI UNA NU BOCESC SAU SE VAETA. Toți înțeleg marele moment istoric prin care trece Spania, și cu autentică noblețe răspund la chemarea patriei. Imediat suntem identificați și de pe peroane suntem salutați roman.

LA SALAMANCA

Am stat de vorbă cu REQUETES și FALANGIȘTI prin gări și mulți dintre ei erau perfect informați despre „GUARDIA DEI FERRO" și despre „TOTUL PENTRU ȚARA". Imediat ce luam contactul, între ei și noi se stabilea o comunitate deplină, care se făcea și pe temeiurile sângelui înrudit, dar mai ales pe afinitatea de simțăminte în lupta comună pe care o ducem contra masono-marxismului diavolesc. Seara am ajuns în SALAMANCA. La gară am fost primiți oficiai de reprezentanții generalisimului Franco, care a delegat să ne primească pe însuși șeful său de protocol. Imediat, din gară chiar, pe lângă d. GENERAL CANTACUZINO a fost atașat maiorul (comandande) LICARDO VILLALBO, urul dintre eroicii apărători ai Alcazarului, rănit, cu brațul încă în eșarfă, iar pe lângă restul delegației sublocotenentul GARZON, recent rănit în luptele dela Madrid. In automobile am fost conduși în camere reținute special la două din cele mai bune hoteluri din Salamanca. Imediat după sosire, la o oră, d. general a fost primit în audiență de ministrul de externe al guvernului naționalist, De SERRAT.

SAMBATA 5 DECEMBRIE. Insoțiți de ofițerii atașați pe lângă misiunea noastră, am vizitat Salamanca; un oraș tipic spaniol. Veche cât nobila istorie a Spaniei, Salamanca are în centru o imensă piață perfect pătrată, închisă complet de o galerie în cel mai pur stil roman. Pe sub arcade spaniole, prin străzi înguste de cetate medievală, ne-am purtat pașii înspre Universitatea cea mai veche a Spaniei. In drum ne-a țâșnit pentru multă vreme, Catedrala uriașă, construită

† VASILE MARIN

în sec. XI. Imensă, măreață cu toate podoabele arhitecturii și ale sculpturii, ne-a strivit sub măreția ei. ȘI CHAR DACA N'AR FI SA LUPȚI DECAT PENTRU APARAREA UNOR ASEMENEA DIVINE COMORI DE ARTA ȘI TOT AI MERGE SENIN LA MOARTE. Te înfioară, și se răzvrătește în tine întreaga ființă, la gândul că toată minunea aceasta ar putea fi atacată într'o zi de obuzele bestiilor roșii și că sculpturile acelea fără egal ar putea constitui țintele pentru granadele azvârlite de mâna trogloditilor marxiști. Am trecut apoi tăcuți și înmărmuriți în bătrâna cetate a culturii, străvechea Universitate din Salamanca.

ARHANGHELUL MIHAIL

Armonia proporțiilor arhitectonice, simfonia de linii și de arcade, genială distribuție a spațiilor, ne-au ferecat privirile și ne-au îmbătat sufletele. Iar la urmă, în vreme ce vizitam muzeul Universității, ne-a apărut deodată lângă o ușe, sculptat în argint, strălucitor ca lumina Domnului, ARHANGHELUL MIHAIL, proteguitorul nostru, cu sabia lui de foc ne trasă parcă drumul cel bun pe care pășim de când am plecat, continuu sub privegherea lui.

După amiază, îmbarcați în trei automobile, elegante, conduse de voluntari cari, în viața de toate zilele sunt avocați, profesori, etc... puse la dispoziția noastră de generalisim, pornim, mereu însoțiți de ofițerii VILLALBO și GARZON înspre SIGNEUSA, localitatea în care se află generalul Moscardo, eroicul apărător al Alcazarului, căruia urmează să-i înmânăm spada de onoare pe care i-a oferit-o scumpa noastră GARDA DE FIER.

Pe șosele perfect asfaltate, cele trei automobile gonesc în noapte spre noua destinație.

La ora 10 sosim la ARANELA DEL QUERO, unde comandantul VILLALBO propune să rămânem pe noapte, urmând ca drumul să-l continuăm a doua zi. Zis și făcut. Instalați la casa de adăpost a ofițerului național de turism spaniol, suntem cu toții de acord, și recunoaștem că o casă de adăpost atât de perfect utilată, distribuită și instalată n'am întâlnit încă nicăeri. Este cu siguranță un model al genului.

O masă excelent servită și un somn în paturi confortabile, ne-au refăcut acum după sbuciumul îndelungatei noastre călătorii.

Duminică dimineața ne îndreptăm către SORIA, unde se află generalul Moscardo.

† Vasile Marin

Calomnia unor pașaportari
la adresa unui bătrân general

Tribunalul Dâmbovița a judecat Marți 19 cor. un proces de calomnie care țese cu totul din comun, ilustrează impertinența revoltătoare, la adresa unor venerabile figuri românești, arătată de străinii cari ne-au copleșit.

Armeanul cu pașaport Nansen (No. 6735 din 8 Mai 1930) Terzian, director la Societatea de petrol „Prahova", a calomniat în mod public pe un bătrân general pensionar.

La această calomnie s'a asociat și fostul supus grec, devenit recent cetățean român prin căsătorie, MORIATIS, precum și jidanul ELIAS.

Generalul pensionar, care ne-a rugat să nu-i publicăm numele, i-a acționat pe calomniatori, iar sentința va fi pronunțată de Trib. Dâmbovița în cursul zilei de mâine.

Corespondentul nostru ocazional, ne informează că vinovații, deși au retractat calomnia în ședință, vor fi aspru condamnați.

Iată, prin urmare, unde am ajuns : suntem calomniați fără rușine, nu numai de cetățeni români de proaspătă fabricație, dar chiar și de HEIMATLOȘI.

Dacă nu reacționăm prompt!...

Bursa

JOI, 21 IANUARIE 1937

Creditul Minier 306, 305.
Petrolul Românesc 415, 420, 425, 435.
Concordia 615, 20, 10, 15.
Mica 1.430, 429, 428, 426, 425.
Steaua Română 535, 37, 35, 36, 37, 38.
Creditul Industrial 685.
Astra Română 1.130.
Letea 835, 32.
Consolidare 26 5/8, 26 1/2, 26,40, 26 3/8.
Perpetua 1922 46, 40.
Improprietărirea 48, 47 1/2.
Desvoltare 44 1/2, 44 3/8, 44 1/4, 44.
Stabilizare 51 1/8.
Inzestrare titl. mici 67 1/2, 67 3/8.
Inzestrare titl. mări 69 3/4.
Renta 1933 47 7/8, 47 5/8.
Urbane Buc. 5% emis. noi 52 1/2.
Oblig. loc. eftine 53 3/8.
Cartea Românească 315.
Petrol Block 99.

INSULA NAUFRAGIAȚILOR DEMOCRAȚIEI

— Se pare că în curând Anglia va rămâne singurul punct de pe glob, cercetat măcar cu imaginația de către heimatloșii în plină debandadă. Dar și aceasta până când oare?

Hotărît lucru : d-rul Kanalie Blumenfeld l'a întrecut pe Voronoff în practica grefelor glandulare în vederea prelungirii artificiale a existenței organismelor ramolite. Pentru că d-rul Voronoff a reușit până astăzi să grefeze numai glande de maimuță, în vreme ce d-rul Kanalie a altoit pe pagina întâia a „ADEVĂRULUI", carele precum se știe e un ziar eminamente jidovesc, numai nume de români renegați, amatori de valute forte și alte dobitoace domestice tot atât de simpatice (și din ce în ce mai inofensive).

Nu știu cari sunt rezultatele operațiilor d-rului VORONOFF și dacă pacienții săi se simt bine sau nu Ceea ce pot să vă afirm cu certitudine e că ADEVĂRUL. bolnavul iremediabil al -Kanaliei, nu și-a prelungit cu mult agonia de pe urma altoielor îndrăznețe cari i s'au făcut.

UN EXEMPLU

Iată de pildă altoiul în crăpătură făcut cu gramofonicul fotogenic MIRCEA GRIGORESCU. Acesta aduce pacientului lui Blumenfeld, infinit mai multă pagubă de cât câștig. Pentru că el în loc să se rățoiască împotriva huliganilor, în loc să se prefacă stăpân pe sine, încrezător în steaua lui David și obraznic ca un hoinigman, ca să mai inspire puțin curaj comunității și sinagogilor, el strigă necontenit ca un șleper la foc :

„Marea Britanie și Franța nu pot urma calea apucată de Germania și Italia". Sau : „Indignarea opiniei publice engleze crește".

După cum vedeți Anglia a rămas ultima speranță, cea din urmă consolare a acestor golani intelectuali, cari se sufocă la gândul că se apropie scadența și răfuiala.

CORELAȚIA VIZIBILA DINTRE PROSTITUȚIE ȘI DEMOCRAȚIE

Nostalgia aceasta după o democrație ideală și atotputernică, arbitra suverană a lumii care, — vorba lui Eminescu — AZI O VEDEM ȘI NU E — sună grozav a înfrângere și-a ramolisment. Căci tot așa, unele prostituate, înainte de a eșua în mod definitiv într'un spital sau într'un ospiciu, tânjesc cu glas tare după un cavaler zdravăn, păros și cheptos, pe care l-au cunoscut când-va în negura vremurilor.

Tot așa și bietul MIRCEA GRIGORESCU-COCO, visează o Anglie capabilă să facă față în mod onorabil a zecea ce numește el INTERNAȚIONALA FASCISTA. Și își sfârșește articolul de eri pe acest ton plângăreț:

„NEWS CHRONICLE", într'un articol pe patru coloane, (notați bine: pe patru coloane !) ROAGĂ Franța și Marea Britanie să se opună proectelor internaționalei fasciste până nu este prea târziu".

Dacă-i vorpa pe rugăminte, de geaba te mai osteneși bibicule ! Pentru că nu cu solicitări și imprecații de acestea mai poți înfierbânta țărâțele octogenarilor.

Așa că, eu să fiu în locul jidanului, te-aș da afară din slujbă. Pentrucă sunt sigur că în cele din urmă dumneata — băiat bun totuși — vei sfârși prin a propaga panica printre harhări mai abitir ca un huligan.

Invățătură de minte: ia-o din nou pe o notă mai stenică, mai agresivă !

ADRIAN BALTAG

Alte cazuri de funcționari vamali avansați ilegal

Următor articolului nostru cu privire la avansările ilegale ale funcționarilor vamali, primim informații suplimentare asupra următoarelor cazuri, pe care, îl rugăm pe d. director general al vămilor, să le adauge pe răbojul nederptăților.

ATANASIU TIBERIU, avansat controlor vamal, s'a bucurat de protecția d-lui deputat BELOIU, deși contează ca fiind cel mai slab funcționar al direcției vămilor. Ceva mai mult, având protecția acestui deputat uită, că este funcționar la stat și își permite unele necuviințe față de colegi și public, pentru care motiv va fi în curând anchetat și sancționat. Iar, la prima abatere mai gravă în serviciu va fi retrogradat.

CALINOVICI THEODOR a fost trecut pe data de 1 Iunie 1936 din postul de subșef de biurou la direcția vămilor în gradul echivalent de taxator cl. III din serviciul exterior, ca să poată fi avansat cu ocazia mișcării personalului exterior al vămilor la gradul de controlor vamal, rămânând în acelaș timp detașat la serviciul personalului din centrala vămilor. Intreg acest aranjament de du-te vino din capul locului trădează ceva necurat. Și, pentru că un abuz atrage după sine altul, numitul funcționar a fost cocoțat într'un nou grad și în așa condiții, că el singur se rușinează de ilegalitatea comisă, recurgând în cele din urmă la încă un truc, pentru a înșela buna credință a publicului și pentru a scăpa de boicotul și disprețul colegilor săi nederptățiți. Fiind funcționar la serviciul personalului în comunicările date ziarelor asupra avansărilor și-a trecut numele la taxator cl. II.

Rămâne de văzut dacă nu este cazul, ca faptul acesta să fie socotit ca un abuz și calificat ca un fals în acte publice. Așteptăm răspunsul celor în drept.

PANAITESCU PETRE, fiind cumnat cu Calinovici și totodată rudă și cu alți indivizi suspecți, a fost avansat taxator cl. II, având ca studii numai școala normală de învățători, fără nici un fel de altă pregătire de specialitate.

Aducem la cunoștință d-lui ministru al finanțelor aceste noui cazuri de avansări ilegale pentru a constata necesitatea revizuirii avansărilor, făcute de CRISTACHE SIMIONESCU, fals secretar general la ministerul finanțelor. **P. T.**

Cursul de convertire al valutelor la c. f. r.

Cursurile de cari vor face uz stațiile cu începere dela 1 Februarie sunt următoarele:

1 franc francez 4.80; francul elvețian 23,60; francul aur 32.60, francul belgian 3,50; belgazul 17.50; dolarul aur 167.60; dolarul hârtie 103.60; marcă germană 40; florinul olandez 56,20; coroana cehă 3,60; coroana norvegiană 25,30; coroana suedeză 26,30; coroana doneză 22.70 lei; lira italiană 5.40 lei, lira otomană 81.10 lei; lira sterlină 508 lei, leva 1,25 lei; zlotul 19.50; dinarul 3,10 lei; drahma 1,20 lei; pengoe 28 lei; silingul 28 lei.

Ședința delegației economice a guvernului

Proectul de lege pentru valorificarea inului și cânepei. Prelungirea unor compensații

Delegația economică a guvernului a ținut ședință aseară la ministerul de industrie, sub președinția d-lui prim ministru G. Tătărescu.

Au luat parte următorii miniștri: Ion Inculeț, Valer Pop, Dr. Costinescu, V. Sassu, M. Negură, Mircea Cancicov, Mitiță Constantinescu, guvernatorul B N. R. și subsecretarii de stat, d-nii M. Berceanu și Moșoiu.

PRELUNGIREA TERMENULUI UNOR COMPENSAȚII

Delegația economică a luat în cercetare cererile pentru prelungirea compensațiilor vechi, al căror ultim termen fusese fixat la 1 Februarie.

S'au hotărât următoarele:

Compensațiile cari au la baza export de fructe, afară de nuci au fost prelungite până la 1 Aprilie cor.

S'a mai prelungit o compensație a statului, care are la bază export de porumb, contra material aviatic.

Celelalte cereri de prelungire, au rămas a fi examinate în viitoarea ședință a delegației economcie, care va avea loc probabil mâine după amiază.

PROECTUL DE LEGE PENTRU VALORIFICAREA INULUI ȘI CÂNEPEI

Delegația economică a luat apoi în discuție proectul de lege al intensificării culturilor de cânepă și in și al valorificării acestor plante textile.

Cititorii noștri au fost informați din timp asupra acestui proect, in mod amplu.

Delegația a examinat capitolele privind metodele de îndrumare și control a culturilor, cari vor cădea în sarcina ministerului de agricultură; capitalul societății, care va fi de 150 milioane lei, cea mai mare parte se venind statului și organizarea industrializării, care cădea în sarcina ministerului de agricultură.

Delegația a luat sfârșit la ora 8.30.

Pentru inimile caritabile

Mihai Joița, de 70 ani, fiind bolnav de 2 ani de zile, din care în ultimul timp a damblagit de o mână și un picior, și neavând nici un ajutor de nicăeri, roagă pe bunii creștini să-l ajute cu ce o crede de cuviință.

Fundătura Băcănău nr. 9, prin Ferentari, București.

Valorificarea cânepei și inului

Topitul, filaturile și țesutul firelor

Ne-am ocupat în numerele precedente ale ziarului de proectul valorificării cânepei și inului, problemă pe care noi o socotim de o importanță capitală pentru desvoltarea economiei naționale.

Deaceea vom continua expunerea principiilor cari stau la baza acestui proect

TOPITUL PLANTELOR

Topitoriile ce se vor înființa, după întemeierea societății de valorificare a cânepei și inului, vor ține socoteala de condițiunile locale.

Se vor utiliza terenurile, râurile, bălțile și se vor construi bazine zidite din ciment sau cărămidă și căptușite cu scânduri groase sau bârne.

VALORIFICAREA FUIORULUI

Pentru valorificarea fuiorului, se vor aduce instalații din Anglia și Germania, pentru 20.000 de fuse, dintre cari 5000 pentru in și 15.000 pentru cânepă.

Instalațiile vor fi așezate fie în trei centre deosebite, fie în unul singur, și ele sunt socotite la lei 10.000 fusul.

Pentru aceste instalații e nevoe, prin urmare de 200.000.000 lei, iar pentru fondul de rulment de alte 70 milioane.

După primele 3 sau 6 luni de experiențe, și cu 3 echipe a 8 ore, s'ar putea produce circa 300 vagoane la fire de in și cânepă anual — dela nr. 16 la nr. 40 — pentru urzeală și bătătură, ceeace ar da 12 milioane de metri de pânză, sau circa 2.500.000 schimburi complete pentru adulți, anual.

Dacă ar fi însă să se aprovizioneze și armata cu toată rufăria de pat, cearceafuri, fețe și dosuri de perne, dosuri de saltele, apoi obiele, șervete și batiste pentru soldați și spitale, foi de cort, ranițe, saci de merinde bluze de trupă pentru vară halate de spitale, uniforme școlare, pentru premilitari și străjeri, atunci ar trebui să se producă 1.000 vagoane de fire anual.

In acest caz, va fi nevoe de 75.000 fuse, producându-se 40 milioane metri de pânză obicinuită, echivalând cu 10 milioane rânduri complete de schimb pentru adulți.

Aceste cantități de fire ar necesita 25—30.000 ha. pentru cânepă sau 35—40.000 ha. pentru in.

La instalațiile arătate mai sus trebue să adăogăm următoarele anexe:

a) ȚESETORII cu o capacitate de 4.000 de războae (azi nu avem în țară decât 500 războae);

b) instalații de vopsit, albit, calandrat, măsurat.

RENTABILITATEA LA HA.

Rentabilitatea la ha. e următoarea: pentru in 9—10.000 lei, iar pentru cânepă lei 10—11.000.

Toate cele arătate mai sus, se potrivesc foarte bine într'o bună gospidărie, iar ca să punem punctul pe i, vom spune că trebuesc înlăturați din societatea de valorificare, toți politicianii.

E nevoe ca în fruntea societății să fie pus un adevărat dictator: priceput atât în chestiunile technice, cât și în cele administrative, dinamic, animator și care să facă în acest post un adevărat apostolat național.

Valorificarea cânepii și inului să nu fie o nouă sursă de plasare a paraziților și incapabililor politicii de partid pe socoteala bugetului statului, ci un mijloc de reînviorare a agriculturii naționale și de întărire a țărănimii.

I. D.

Jalnica situație a măcelarilor români în Abatorul Capitalei

Cifre edificatoare. Proporția de tăiere a vitelor. O adunare generală care trebuia să înscăuneze definitiv pe jidani la conducerea Abatorului

Pentruca cititorii să poată vedea cum au reușit jidanii să monopolizeze, în folosul rasei lor, tot comerțul de carne din abatorul Capitalei, dăm mai jos o statistică, cuprinzând toate vitele tăiate în anul 1936 de două grupuri distincte de măcelari, un grup de 9 măcelari jidani și un alt grup de 9 măcelari români, dintre cei mai importanți, printre cari se află și d. *Iorgu Stroescu,* președintele măcelarilor angrosiști din Abator.

ROMANII...

Bucurescu M., *a tăiat 28 boi, 13 viței și 82 porci;* Adreescu Ion*: 1300 porci;* C. I. Atanasie*: 280 boi, 60 mânzați și 142 viței;* Ionescu C. Pantelimon*: 868 boi, 214 mânzați, 194 viței și 302 porci;* Ionescu Mielu*: 320 boi;* Iorgu Stroescu*: 438 boi, 116 viței și 54 porci,* Vasilescu Radu*: 596 boi, 988 viței și 18 porci;* Georgescu Gogu-Văcărești*: 412 boi, 48 mânzați și 92 viței;* Voicu *C. D.: 178 boi, 4 mânzați, 61 viței și 347 porci.*

JIDANI

BARDER ȘI FII: 1480 boi, 270 mânzați și 420 viței; Bercovici Jean*: 3270 boi, 830 mânzați și 312 viței;* Buchor Cioran *(jidan din Asia Mică)* și Herșcu Țigelmann*: 1840 boi, 112 mânzați și 290 viței;* Herșcovici Avram*: 2640 boi, 730 mânzați și 1600 viței;* Weiner Iosif*: 2240 boi, 610 mânzați și 82 viței;* Weiner Ira*: 3214 boi, 2408 mânzați și 56 viței;* Weintraub Samy*: 2040 boi, 1670 mânzați și 316 viței;* Mendelovici Bernard*: 6900 BOI, 1784 MANZAȚI, 639 VIȚEI;* Marcu Iancu*: 2014 boi, 494 mânzați și 212 viței.*

Prin urmare, în timp ce 9 români taie, la un loc: 3120 boi, 312 mânzați, 1606 viței și 2103 porci, 9 măcelari jidani sacrifică, more iudaico, CHINUIND VITELE, CUM SCRIE LA TALMUD: 25.838 BOI, 8.912 MANZAȚI și 2.487 VIȚEI.

Până acum jidanii nu reușiseră să pună mâna și pe comerțul de carne de porc. Acum însă ei încearcă să pătrundă și în grupul comercianților de porci.

Comercianții români trebue să se pună în gardă și să oprească năvala jidanilor în hala de carne de porc.

IN ATENȚIUNEA MINISTERULUI ARMATEI

Aproape toți acești negustori jidani, pentru care țăranii români, crescători de vite, se trudesc, muncind din zori și până'n seară, ei alegându-se cu câteva sute de lei, iar jidanii cu blockhausuri în București, SUNT CU SITUAȚIA MILITARA INCURCATA.

Să-l luăm de exemplu pe cel mai important dintre acești negustori jidani: pe BERNARD MENDELOVICI. Acesta, în schimbul unei sume importante de bani, vărsate unei persoane „cu trecere", a fost scutit de serviciul militar.

Semnalăm acest fapt, nu pentrucă am vrea ca jidanii să ne spurce uniforma armatei noastre, ci pentru ca românii să știe pe toți ticăloșii, care ne fac neamul de râs.

O ADUNARE CARE NU SE MAI ȚINE...

In scopul de a pune stăpânire desăvârșită pe abator, jidanii convocaseră o adunare generală *în ziua de 16 Ianuarie,* când trebuia să se aleagă, *după socotelile lor,* un nou comitet, *cușer,* al cercului măcelarilor angrosiști.

In fața dârjeniei câtorva români de inimă și conștienți de gravitatea pericolului, jidanii au fost puși la punct.

Nemulțumiți, n'au renunțat totuși la planurile lor și au numit, cu dela ei putere (după obiceiu) un comitet, alcătuit din oameni de paie, șabăs-goimi, dar cu posturile de control în mâna jidanilor.

Astfel, în acest comitet, cassieria generală o are *Avram Herșcovici, reprezentatul Cahalului în abator, fost tâlmaciu și călău al populației românești pe vremea ocupației inamice în 1916—18; iar* vicepreședinți sunt *Leibu Barder* și *David Barder.*

In acest comitet, președinte este un oarecare *Romy Costea,* fost ordonanța lui *Bela Kuhn,* originar din județul Arad, DAR CARE NU ARE NICIO SITUAȚIE IN ARMATA ROMANA.

Comitetul acesta este cu desăvârșire ilegal, măcelarii români fiind hotărîți ca, față de această obrăznicie jidănească, să reacționeze energic.

Ion Roșioru

ARO: JENNY cu FRANCES ROSAY și CHARLES VANEL

Spulberarea unor confuzii dăunătoare

Comisiunea muncii a adoptat proiectul de lege al creditului meșteșugăresc

In ultima vreme, din pricina unei greșite interpretări ori a unei pătrunderi insuficiente, s'a acreditat svonul că ministerul muncii și al ocrotirilor sociale ar intenționa să se așeze deacurmezișul desvoltării școlilor de arte și meserii și profesionale de fete prin crearea creditului meseriașilor.

Noi am arătat odată, că în urma unor întrevederi ce au avut loc între reprezentantul departamentului muncii și exponenții învățământului profesional, s'a ajuns la concluzia că ambele ministere țintesc un acelaș obiectiv și că nu-i vorba de nici un conflict.

Totuș, unii se vânzolesc încă, insinuiază și trag sforile, deși știu cu certitudine că lucrurile se prezintă altfel, deși își dau seama că deformează realitatea.

Ce am putea să mai adăogăm, oare, la ceeace am spus săptămâna trecută?

Cum să probăm celor ce se agită, că sunt de rea credință și că intenționat încearcă să complice o serie de lucruri simple?

Vom arăta, că ministerul muncii, prin secretarul general, d. Petre Alexandrescu-Roman, a subliniat în comisia muncii dela Cameră, că membrii comisiunii dela finanțe NU au înțeles să prejudicieze interesele fondului industrial dela ministerul educației naționale. Ci a accentuat, că e necesar ca toate fondurile cu destinație similară dela alte departamente să fie trecute la institutul național de credit meșteșugăresc, precizând că, în acelaș timp, IȘI PASTREAZA DESTINAȚIA. Cu alte cuvinte, fondul va fi întrebuințat atât pentru înzestrarea absolvenților cât și pentru buna utilare a școlilor.

Trecerea fondului industrial la institutul național de credit al meseriilor va da posibilitate absolvenților să beneficieze de o îmbogățire cu unelte a atelierului respectiv.

Acestea spuse, nădăjduim că agitatorii se vor liniști, ca să se asigure, barem în ceasul acesta, o bună armonie și colaborare între ministerul muncii și cel al instrucțiunii, cari până acum se învrăjbiau.

Victor Mocanu

Diverse

AZI DIMINEAȚA a avut loc la ministerul muncii conferința inspectorilor de regiune, cari au informat pe d. ministru Nistor asupra felului cum se preschimbă cărțile de capacitate și asupra șomajului.

DIN recensământul întocmit de orașul Cernăuți rezultă, că orașul are 51 medici români, 217 JIDANI, 11 germani, 9 ucranieni și 1 rus.

*

CEI 300 de medici, cari pleacă să-și facă stagiu la țară timp de zece luni, s'au prezentat ministerului sănătății.

*

DIRECȚIA agriculturii din ministerul agriculturii și domeniilor a întocmit tabloul cu nouii inspectori agricoli.

Au rămas vacante posturile din următoarele localități: Pitești, Constanța și Cernăuți.

*

AZI se întrunește consiliul societății inginerilor agronomi pentru a fixa definitiv data congresului societății.

Români Creștini!

In str. Teleorma n Nr. 7, prin Ferentari, se află femeia Burian Veronica, fiind bolnavă de tuberculoză, văduvă și cu doi copii. Roagă inimile miloase să o ajute cu cât îi lasă inima.

Intrunirea funcționarilor particulari creștini

Aseară a avut loc o întrunire a comitetelor secțiunilor frontului românesc.

Prezidează d. GH. CRISTESCU, care arată importanța organizării funcționarilor particulari creștini în cadrul mișcării frontiste.

D. ST. CONSTANTINIDI între altele spune că aplicarea strictă a legilor de protecție ce privesc funcționarii particulari, nu poate deveni fapt împlinit decât atunci când toată funcționărimea creștină va înțelege că locul lor este în mijlocul fraților lor de sânge care duc lupta profesională în cadrul strict al legilor țării.

D. M. VASILE cere ca o delegație să se prezinte la ministerul muncii spre a arăta situația jalnică a funcționarilor particulari șomeuri.

D. D. DUMITRESCU spune că pe anul 1936 asociația a împărțit din fondurile ei 53.000 lei ajutoare la șomeuri.

D. CEZAR CERNATESCU prezintă spre aprobare 2.780 adeziuni de înscriere în organizație. La propunerea d-lui Gh. Cristescu și St. Constantinidi, se institue o comisie compusă din d-nii Constantin Lăzărescu, C. Buzdugan, G. G. Dobrescu, Popp Valentin, Nae Stoenescu și Costel Petrescu, spre a cerceta dacă toți cei cari cer înscrierea în frontul creștin sunt funcționari particulari români creștini etnici și nu au făcut parte din organizații cu caracter extremist.

D. VINTILA PANTAZOPOL, consilierul technic al organizației, dă directive de organizare conducătorilor secțiunilor pe cartiere și le atrage atențiunea că lupta frontistă trebuie să intre în sufletul fiecă ui funcționar particular român creștin, pentrucă numai așa această clasă de elită a muncitorimii române se va ridica la nivelul moral și material pe care îl merită în propria lor țară.

Nu trebuie majorat prețul zahărului!

O cerere a cultivatorilor de sfeclă

Eri a avut loc ședința comisiei mixte a zahărului, la care au luat parte atât reprezentanții fabricilor de zahăr din țară cât și cultivatorii de sfeclă.

Se știe că această comisie se întrunește periodic pentru a lua în discuțiune toate problemele ce privesc exclusiv condițiile de producție și consumație ale zahărului.

In ședința de eri cultivatorii de sfeclă au cerut majorarea prețului unui vagon de sfeclă dela 5700 lei la 7800 lei.

Dat fiind că, cultivatorii de sfeclă pun în discuție din nou o problemă ce se cere rezolvată, — fie chiar într'un fel sau altul — găsim de cuviință de a ne ocupa în rândurile de față de urmările inevitabile cari se vor înregistra cu ocazia desfășurării câtorva evenimente de o extremă importantă pentru economia țării.

FABRICANȚII DE ZAHAR SA RENUNȚE LA O PARTE DIN VENITURI

Este cunoscut că statul încasează depe urma consumației zahărului un miliard trei sute de mii lei și că ministerul finanțelor a refuzat totdeauna să-i schimbe aspectul acestei sume. Cu alte cuvinte orice încercare care are de scop reducerea impozitelor de zahăr, — este sortită să moară înainte de a începe a se afirma!...

Astfel stând lucrurile, rămâne ca, în cazul când se va decide ca cererea cultivatorilor de sfeclă să fie rezolvată favorabil, fabricanții să renunțe la o parte din veniturile lor, realizate în urma fabricării zahărului.

Ținând seamă de faptul că prețul produselor agricole a crescut cu 30 la sută în ultimul timp, este dela sine înțeles că și prețul vagonului de sfeclă trebue majorat.

CULTIVATORII DE SFECLĂ AU DREPTATE!

După cum se vede problema zahărului este iar la ordinea zilei. Pe deoparte cultivatorii de sfeclă se agită, iar pe de altă parte statul și fabricanții de zahăr persistă într'o atitudine care nu poate fi lipsită de urmări.

Un singur lucru însă, nu trebue trecut cu vederea și anume: Să nu se aleagă drept soluția cea mai echitabilă aceia de a ridica prețul zahărului pe piață, astfel ca tot consumatorii să sufere.

Și în cazul când lucrurile se vor petrece astfel, vom ajunge mai mult ca sigur ca să nu se consume în România nici cei 6 kg. de zahăr de cap de locuitor, situație, destul de tragică, înregistrată până acum.

V. dov.

Carnetele pe c. f. r. ale decoraților de război trebuiesc vizate pe 1937

In urma dispozițiunilor direcției generale c. f. r. trebuesc vizate pe 1937 carnetele decoraților cu „Steaua și Coroana României" cu spade și panglică de virtute militară, precum și ale medaliaților cu „Bărbăție și Credință" cu spade.

De asemenea, ca să se poată călători va trebui să se alipească la fiecare carnet alte cupoane, adică acelora valabile pentru 1937.

Pentru a se putea îndeplini în mod rapid aceste formalități importante, „U.N.A.L.". Uniunea națională a foștilor luptători, face cunoscut decoraților de război să trimită de urgență: cerere pe C. F. R.; carnetul pe C.F.R. în original; recipisa administrației financiare pentru drumuri, adică lei 110 pentru clasa I, sau lei 75 pentru clasa II, sau lei 15 pentru clasa III, pe tot anul 1937.

Recipisa se poate înlocui cu timbrul drumurilor. In posesiunea acestora, biroul de contencios va îndeplini, și în câteva zile dela primire va expedia prin poștă fiecărui petiționar carnetul pe 1937, precum și cupoanele și permisiile legale.

Se atrage atențiunea camarazilor că fără viză și cupoanele pe 1937, nu au dreptul a călători dela 1 Februarie înainte; în cazul că vor fi găsiți în tren de organele de control, se expun nu numai la confiscarea carnetului, dar și la serioase pedepse judecătorești.

Actele arătate mai sus se vor trimite recomandat pe adresa „U. N. A. L.", str. C. A. Rosetti 40; deosebit de aceste formalități, „U. N. A. L." continuă acțiunea de solidarizare a medaliaților de război cu crucea comemorativă „Victoria" și „Ferdinand", întocmind tablouri de cererile lor de a li se acorda și lor carnete pe C. F. R. In acest scop ei își vor trimite la „U.N.A.L", str. C. A. Rosetti 40, cererea și brevetul în original, la care cerere vor adăuga o marcă de 10 lei pentru imprimatul și francarea lui.

Liniștea și siguranța statului pretind suprimarea imediată a permiselor pe c. f. r., acordate ziariștilor minoritari

Răspunderea în fața țării o are d. ministru Iuca, nu comisiunea desemnată ad-hoc. D. ministru de interne va lua de asădată taurul de coarne?!

Am arătat în două ample și documentate reportagii scandalul fără precedent care se petrece cu permisele gratuite pe c.f.r., acordate unor indivizi cari nu au nimic comun cu nobila profesiune de ziarist, pe care o discreditează și o compromit la tot pasul prin fel de fel de manopere cari frizează direct codul penal, dar care, spre deosebire de adevărații profesioniști ai scrisului, majoritatea din ei săraci, posedă blohuri imposante, mașină la scară și „frei" pe drumul de fier.

Dar, înafară de *apașii de presă,* cari au cu toții permise gratuite pe căile ferate, onorata comisiune, care împarte aceste favoruri, a acordat 23 permise *SINDICATULUI ZIARIȘTILOR ROMANI DIN BASARABIA* (un adevărat cuib de comunism, așa cum am arătat în reportajul precedent), condus de jidanii ELIAS KENDLER și pușcăriașul TERZIMAN, condamnat în mai multe rânduri pentru delicte împotriva siguranței statului și alte 20 permise *Sindicatului presei minoritare din Ardeal,* cel mai bine organizat cuib de revizionism din provinciile alipite.

INTERESELE SUPERIOARE ALE STATULUI SUNT PERICLITATE

In fața acestei situații intolerabile și adânc dăunătoare intereselor permanente ale statului român, ne întrebăm, nu știm pentru a câtea oară și întrebăm și pe d. IUCA, ministrul internelor, cine are interesul să permanetizeze această stare de lucruri.

Cine are interesul să faciliteze acțiunea lentă, dar continuă, de pregătire a războiului civil și dărâmarea ordinei de stat, dusă de pretinșii ziariști iudeo-maghiari din Ardeal?

Cine are interesul să faciliteze, prin acordare de permise gratuite pe c.f.r., opera de defăimare și nerușinată pronegrire a țării în afara granițelor ei, operă, după cum se știe, dusă de așa zișii ziariști minoritari?

Iată atâtea întrebări, de mare semnificație politică, cari solicită răspunsuri pe cât de prompte, pe atât de corecte.

Nu crede d. ministru IUCA, cel mai cinstit și mai patriot ministru de interne pe care l-a avut țara românească dela războí, că și d-sa este vizat de întrebările noastre?

Nu crede d-sa că o parte de răspundere și poate cea mai mare, o poartă d-sa, ca ministru însărcinat cu supravegherea ordinei interne?

Nu crede d-sa că a venit timpul, după izgonirea vânzătorului de maculatură comunistă Marton Hertz, *să pue capăt scandalului fără precedent cu permisele acordate ungurilor, jidanilor și altor lifte, cari au la activul lor una sau mai multe condamnări pentru delicte și crime împotriva siguranței statului?*

IN SARCINA CUI CADE RASPUNDEREA?

D. ministru IUCA va trebui să ia o atitudine în această acută și plină de răspundere chestiune.

D-sa nu se poate desesiza de răspundere în spatele comisiunei desemnată ad-hoc. Pentrucă ce răspundere poate avea în cutare sau cutare problemă, ce interesează viața întregului stat românesc o comisiune, care nu are măcar atributul inițiativei?

Și apoi se știe că comisiunea pentru distribuirea permiselor are rolul numai de recomandare. Delegatul ministerului de interne, în cazul nostru d. secretar general SERGIU DIMITRIU este cel care aprobă.

ȘI UN SVON

Eri, a circulat prin redacții svonul că onorata comisiune, pe motivul că s'au depus prea multe cereri de noui permise și pentru a nu nemulțumi pe nimeni, va prelungi vechile drepturi.

Adică toți, inclusiv pseudogazetarii jidani din Basarabia și iredentiștii din Ardeal, vor beneficia ca și anul trecut de permis. Și vor putea, astfel, săși continue acțiunea de dezagregare și insurecție în sânul populațiunii românești cu permis plătit de statul român.

Convinși de patriotismul și intransigența în apărarea intereselor superioare ale statului român a d-lui ministru IUCA, nu credem că această soluție va fi adoptată.

Se va revizui mai întâiu cu toată severitatea lista gazetarilor minoritari cu caziere la siguranța statului, cu una sau mai multe condamnări pentru activitate incendiară, iar permisele lor vor fi atribuite gazetarilor tineri naționaliști, cari luptă, cu mari sacrificii, pentru înălțarea neamului și consolidarea statului român.

Aceasta, sperăm, că va fi hotărîrea d-lui ministru Iuca.

O așteptăm cu încredere!

Ion Muche

Un om normal caută să scape cât mai iute de suferința lui.

LINYCOL

aplicat pe locul sensibil face să dispară orice fel de durere, fie că e vorba de reumatism, gută, sciatică ori migrenă. Linycol reface imediat forțele noastre.

La farmacii și drogherii

Capitol și Roxy: Boccaccio și completare

Bestiala faptă a unui jidan din Pâncota

După ce necinsteşte o creştină a aruncă pe drumuri. Jidanii execută întocmai tot ce le dictează Talmudul

ARAD 20 Ianuarie. — *Cititorii cari ne urmăresc zilnic, au văzut, în aceste coloane uneori pline de foc, cum neamul blestemat al lui Iuda,ne jefuieşte, ne insultă, îşi bate joc cu o perversitate diabolică de tot ce avem noi mai sfânt în ţara aceasta şi cum, în ultimul timp, procedează la extirparea noastră, ca neam. In de... ei nu fac altceva de ... execute, cuvânt cu cuvânt, cele scrise în Talmud. Şi toate acestea cu binevoitorul concurs al politicianilor.*

Cazurile atâtor Pipergalli, Wernari şi alţi pistruiaţi sunt încă în memoria tuturor.

ŞI ARADUL...

Mai în fiecare colţ al ţării s'au întâmplat cazuri când jidanii pentru a-şi satisface poftele lor bestiale, seduc creştine, în special românce, pe care, după ce şi-au bătut joc de ele, le aruncă în stradă, în cele mai multe cazuri, cu plodul în sân. Uneori, pentru a fi siguri de reuşita planului lor, le îndrumă la medici jidani, cari, cunoscând toată situaţia, procedează aşa după cum le dictează Satana.

Un astfel de caz, când o creştină, româncă tânără şi frumoasă, a fost sedusă de purâţul unui jidan, s'a întâmplat şi în judeţul nostru, în comuna Pâncota.

In această comună este un mare comerciant de piele, jidan REISZ, care are un purâţ, pe HUGO. Acestui pui de năpârcă, căruia i se împlinesc toate poftele, fiind în vârsta pubertăţii, i-a venit pofta să batjocurească muncitoarele române, angajate în fabrica tatălui său. Şi, dintre multele angajate, şi-a ales o tânără română, pe care pentru a o seduce i-a promis marea cu sarea, la început, iar mai târziu văzând că stăruinţele-i sunt zadarnice, a ameninţat-o cu concedierea.

Tânăra fată înfricoşată de această iudă cu concedierea, i-a cedat. Nu s'a mulţumit bestia numai cu atât. Prin teroare a forţat-o să-i fie şi amantă.

COPILUL!

Românca a rămas însărcinată. A spus acest fapt şi jidanului, care a sfătuit-o să plece la Arad, promiţându-i că o va ajuta.

Fata a plecat, dar blestematul fiu al neamului lui Iuda nici n'a mai voit să ştie de ea. Inzadar fata aştepta ajutorul promis!

Trăind în cea mai mare mizerie, fata a fost silită să se adăpostească la spital, pentru a da naştere copilului.

După naştere, la 10 zile, a fost silită să părăsească spitalul, iar nefericitul copilaş împreună cu mamă-sa internat în azil.

Acesta este primul capitol din această tragedie.

CINISMUL JIDANULUI

Dar Hugo nu vrea să recunoască nimic! Declară că n'a avut cu românca nici o relaţie sexuală; deşi părinţii săi — el fiind minor — refuză, pur şi simplu, să acorde bietei românce vreun ajutor.

Cinismul nu se opreşte aici. Harhărul bătrân, presează angajaţii să-i dea declaraţii, în care aceştia să mărturisească că numai ei, au avut relaţii sexuale cu victima.

Iată până unde poate să meargă îndrăsneala şi impertinenţa judeilor! Vreau anume, ca din declaraţiile angajaţilor, să se vadă că românca ar fi fost o prostituată ordinară, iar jidanul în cazul acesta să poată scăpa de pedeapsă.

SA SE FACA DREPTATE!

Am ajuns, după cum se vede din cele de mai sus, ca în propria-ne ţară să fim gratificaţi de „târfe ordinare" de către un neam, care după ce a venit, din cele patru vânturi ale lumii, s'a aşezat aici şi ne urmăreşte peirea.

Cerem autorităţilor să facă dreptate în acest caz, sancţionând în mod exemplar aceste bestii cu chip de om. Numai printr'o aplicare de pedeapsă severă, se poate opri, cu un ceas mai de vreme, încercarea distrugerii acestui neam românesc.

Santinela

Galaţii la discreţia bandei Brown-Boveriste

De două zile oraşul se află fără apă. Autoritatea comunală este inexistentă In atenţia ministerului de interne şi apărare naţională

Galaţi, 20 Ian. — Fără să fi părăsit o clipă atitudinea ce am luat faţă de formidabila potlogărie BROWN-BOVESRISTE ce se desfăşoară zi de zi pe spinarea portului Galaţi ajuns colonie de venetici, a trebuit să întrerupem şirul reportagiilor noastre pentru a înregistra alte evenimente ce interesau în aceiaşi măsură viaţa şi activitatea oraşului nostru.

Iată însă că un fapt de extremă gravitate şi fără precedent, readuce pe primul plan al preocupărilor noastre extrema problemă a Galaţilor — CHESTIUNEA APEI — căreia în orice altă parte a lumii i s'ar fi dat importanţa cuvenită în măsura în care ea interesează în prim loc *higiena* unei populaţii de 110 mii de suflete şi după aceia abia estetica edilitară, complectamente ignorate în Galaţul pe care Dumnezeu şi guvernul ţării *l'au blogoslovit cu cei mai vitregi, cu cei mai incapabili conducători ce se puteau găsi.*

Numai astfel se poate explica faptul că de două zile întregul oraş a rămas fără un strop de apă, la discreţia absolută a hazardului, când cel mai mic început de incendiu putea să capete proporţii neroniene şi să prefacă în cenuşe un oraş întreg.

Au rămas astfel fără apă din vina unei societăţi străine, condusă de străini—delegaţii primăriei consiliului de Ad-ţie nefiind decât nişte bieţi figuranţi—toate cazărmile, spitalele, azilurile, internatele, şcolile, cu un cuvânt toate aşezămintele în cari apa este condiţie primordială de existenţă.

ACCIDENT SAU MANA CRIMINALA?

După relaţia „oficială", adică aceea care convine bandei BROWN-BOVERISTE, din cauza scăderii apelor Dunării, sorbul dela Ţiglina a rămas deasupra apelor şi în plus a fost avariat de un şlep în trecere, împiedecând astfel pompele să tragă apa în rezervoarele de unde prin castelul de apă era distribuită oraşului.

Cu alte cuvinte, un simplu accident posibil oriunde. Numai că, bănuiala noastră merge până mai departe decât îşi închipuesc criminalii dela U. C. E. Lăsând la o parte cauza aparentă a avarierii sorbului — o constatare imediată vine să ne pună în faţa a două alternative şi anume: sau rezervoarele de apă de cari dispune oraşul nu sunt suficiente decât pentru alimentare de câteva ore — ceeace este extrem de grav pentru cazuri excepţionale — *sau acei în mâinile cărora o municipalitate criminal inconştientă a încredinţat vieţile şi siguranţa avutului nostru — ne referim la străinii din fruntea uzinelor: sinistrul cretin GASTON CAMBIER şi odioşii săi acoliţi BLANC şi KRAUSS — au învederat încă odată* trista lor incompetenţă, *ca să nu privim lucrurile dintr'un punct de vedere mai grav. Şi la toată urma am avea dreptul date fiind naţionalitatea lor şi dubioasa lor prezenţă la posturi de înaltă răspundere civică.*

IN ATENŢIA CONSILIULUI AVUŢIILOR PUBLICE ŞI A MARELUI STAT MAJOR

Pe marginea acestor relatări, cari sperăm că vor da de gândit cel puţin de data aceasta acelora dela primăria în fruntea căreia mâine, chiar, urmează să fie instalat un nou primar, semnalăm acest fapt cu toată gravitatea lui, Consiliului superior al avuţiilor publice al cărui rost este să vegheze la buna funcţionare a Regiilor mixte, ministerului de interne şi Marelui Stat Major al Armatei, pentruca într'o anchetă comună să cerceteze adevăratele cauze ale „accidentului" şi să stabilească vinovăţiile şi răspunderile într'un fapt care — DACA NE GASEAM IN TIMP DE RAZBOIU — PUTEA SA FIE HOTARITOR DIN PUNCT DE VEDERE STRATEGIC NU NUMAI PENTRU O PROVINCIE DAR PENTRU TOATA ŢARA.

Suntem de altfel singurul ziar din ţara care înregistrăm acest fapt — presa locală şi corespondenţii de capitală având toţi asigurat „blidul de linte" al U. C. G.-ului — şi consequenţi liniei de înaltă intransigenţă a acestui ziar vom continua a ţine pe prim plan al preocupărilor noastre, această importantă problemă a Galaţilor până la complecta ei soluţionare care nu poate fi decât: rezilierea contractului de jaf cu BROWN-BOVERISTE şi alungarea tuturor veneticilor cu paşaport din posturile de înaltă răspundere.

Ion Pătru

Naţionalizarea baroului de Neamţ

Marea victorie a asociaţiei „Avocaţilor creştini"

Piatra-Neamţ, 20 Ianuarie. — După cum în primul barou al ţării s'a dat aprigă luptă pentru reuşita elementului românesc prin alegerea eminentului jurist român ISTRATE MICESCU, tot aşa şi la baroul de Neamţ copleşit de jidani s'a dat în ziua de 17 Ianuarie cor., lupta pentru alegerea de decan în persoana d-lui VASILE ŞOAREC, a fost dârză.

Grupările naţionaliste, în special membrii partidului „TOTUL PENTRU ŢARA" în frunte cu d. avocat I. TIMOFTE-Iaşi şi cuziştii în frunte cu d. avocat I. COMANIŢA, au făcut gardă pe „sala paşilor pierduţi" a Tribunalului.

Deşi grupările naţionaliste au manifestat numai prin prezenţă totuşi la un moment dat a sosit la barou un grup de gardieni publici în frunte cu d. STELIAN VASILIU şeful Siguranţei şi C. MANOLIU şeful poliţiei. Apoi, a sosit şi d. EUGEN GEORGESCU prim procuror, care (nu ştim datorită căror cauze) a ordonat evacuarea sălii paşilor pierduţi, chemând tot odată şi pe d. judecător de instrucţiei M. PETROV. D. M. PETROV odată sosit, a dispus ca forţa publică să plece.

Cum lupta anunţată la barou a luat caracter naţionalist, după înţelegerea urmată între membrii „Asociaţiei avocaţilor creştini", s'a propus o listă compusă din d-nii V. ŞOAREC candidat la decanat, iar ca membrii d-nii: N. IOANIU, I. ANTONIU, C. MANOLIU, M. POPESCU D. NADEJDE, şi M. GRIGORIU. De remarcat că această înţelegere n'a provocat nici o discuţiune sau disensiuni în scopul realizării primatului românesc, care trebuia să domnească şi în baroul de Neamţ, copleşiti de evrei. Deşi avocaţii din asociaţie făceau parte din diferite partide politice, totuşi în faţa interesului suprem conştiinţa de români şi creştini i-a ridicat deasupra intereselor de partid.

Dintre 48 de membri, cu drept de vot din întreg judeţul au votat 28, dintre care nici un evreu.

La ora 1 s'a constituit biroul alegerei compus din: d. ADOLF PRALEA preşedinte şi asesor, I. GHEORGHIŢA, POLIDOR DESILA, C. TEOFANESCU şi PETRU FOCŞA.

La ora 6 s'a procedat la desfacerea scrutinului, care a dat următorul rezultat: V. ŞOAREC ales decan prin 24 de voturi şi membrii N. IOANIU, D. NADEJDE şi EM. POPESCU cu 22 voturi şi I. ANTONIU cu 17 voturi. Pentru un loc în consiliu s'a declarat balotaj.

La vestea izbânzii d-lui V. ŞOAREC — ca reprezentant al asociaţiei avocaţilor creştini — grupările naţionaliste au manifestat frenetic pe stradă în strigăte de „Ura". Apoi, avocaţii creştini au sărbătorit reuşita printr'un banchet dat la localul „Marghetto". S'a expediat o telegramă d-lui Istrate Micescu şi s'a hotărât ca instalarea noului consiliu să se facă prin slujbă religioasă.

Victoria dela baroul de Neamţ, a avocaţilor creştini — în faţa atâtor piedici ivite — dovedeşte că conştiinţa de creştin şi român dăinueşte şi că steagul ridicat de către primul barou al ţării este urmat şi în provincie cu acelaşi dârzenie şi dragoste întru fericirea poporului românesc.

Pentru revista „Curierul fi anciar"

Răspuns d-lui Romulus N. Alexandru

In „Curierul financiar", nr. 11-12, an. VI, Nov. Dec. 1936, d. Romulus N. Alexandru răspunde la două articole, apărute în „Poruncа Vremii" din 8 şi 9 Decembrie 1936, care se refereau la revista d-sale.

Din motive technice nu putem să reproducem în coloanele noastre acest articol al d-lui Romulus Alexandru. Deasemeni, prinşi de ritmul trepidant al preocupărilor noastre cotidiane, mereu altele şi de utilitate imediată pentru publicul cititor, nu putem angaja o polemică.

Prin rândurile de faţă am dori numai să luăm act de apărarea interesantă a d-lui Romulus Alexandru din articolul d-sale intitulat: „Răspuns d-lui P. Tipărescu dela „Porunca Vremii" *şi să-i dăm o satisfacţie, făcând în acelaş timp o precizare.*

Noi reprezentăm aici anumite opinii şi înregistrăm cotidian cu deplină obiectivitate ecoul faptelor şi ideilor, ce agită pe cititorii ziarului nostru, cari sunt preocupaţi de unele probleme cu carcter general.

Astfel, am ajuns să desbatem în coloanele acestui ziar problema denumită de noi: plaga revistelor financiare şi fiscale. *Cine urmăreşte zilnic activitatea noastră în aceste coloane, s'a putut convinge uşor, că în gazetărie nu punem temei pe vorbe şi, semnatarul acestor rânduri a dovedit cititorilor săi fideli întotdeauna, că documentul este tăria afirmaţiilor noastre, dezinteresate şi spuse cu deplin curaj, garantând oricând cele scrise prin semnătura noastră. Totodată ne asumăm integral răspunderea celor publicate în aceste coloane şi nu divulgăm niciodată sursa documentelor noastre, prevalându-ne de drepturile secretului profesional.*

In ceeace priveşte revista „Curierul financiar" — care şi de astădată are parte să fie încadrată în consideraţiuni de ordin general, ca şi în primele două articole, ce o vizau credem, că nu are nevoe de apărarea noastră, pentrucă fiecare operă se situiază în locul ce-l merită prin valoarea sa intrinsecă.

Scriam la 9 Decembrie: „Mărturisim, că dacă ar fi un om de bună credinţă în rândurile mai sus citate, pe care le semnează — *d. Romulus Alexandru* în articolul „Legea presei" —, s'ar fi bucurat de toată atenţia noastră ca un bun român, cu bune intenţii de a lupta în contra pseudoziariştilor jidani, excroci şi afacerişti"...

Prin răspunsul ce ni l-a dat în revista d-sale. d. Romulus Alexandru principal ne-a convins că este cu totul în opoziţie faţă de jidanii „ziarişti fiscali", excroci şi afacerişti, de aceea îi răspundem şi noi astăzi cu plăcere la interesantele d-sale argumentări.

Şi, asigurăm revistei „Curierul financiar" tot concursul atâta timp cât va dovedi, că se află pe linia principiilor şi preocupărilor noastre.

P. Tipărescu

Un jidan inspector sanitar, traficant suspect

CRISTACHE SIMIONESCU, falsul secretar general dela ministerul finanţelor, a aprobat eri ilegal o păsuire jidanului NEGREA-SCHWARTZ, care s'a prezentat ca inspector general sanitar. După câte am înţeles jidanul făcea uz de calitatea sa oficială cerând o păsuire la ministerul finanţelor, pentrucă ştia, că prin traficul de influenţă perfect încadrat de art. 252 din noul cod penal, aşa cum s'a săvârşit eri, putea să ajungă la abuzul şi ilegalitatea, ce s'a săvârşit prin complicitatea falsului secretar general CRISTACHE SIMIONESCU.

Interesându-ne în deaproape de rosturile oficiale şi neoficiale ale acestui inspector general sanitar jidan am constatat, că pretutindeni obrăznicia acestui jidan frizează noul cod penal.

Bunăoară, acest inspector sanitar suspect a fost văzut 'n bodega BABEŞ de pe calea Victoriei făcând un scandal enorm într'o zi, încercând cu tot dinadinsul să-l intimideze pe patron cu o contravenţie fictivă la legea sanitară.

Luat din scurt, jidanul a pus coada între picioare şi melonul în cap şi, a şters-o.

Atragem atenţia forurilor în drept asupra acestui jidan suspect, pentru a se înţelege odată, că jidanii cu titluri oficiale sunt pacostea românilor şi începutul tuturor abuzurilor şi ilegalităţilor, mai ales când găsesc pe un CRISTACHE SIMIONESCU, jidovit din creştet la tălpi şi până la temelia palatului său din calea Victoriei.

Dela Asociaţia Voluntarilor din Războiul pentru Intregirea neamului

Din partea Asoc. voluntarilor de război, secţia Galaţi, am primit următorul:

COMUNICAT

Duminică, 17 Ianuarie s'a ţinut sub preşedinţia d-lui APOSTOL NACHIU, adunarea generală a filialei Covurlui.

Raportul despre activitatea filialei pe 1936, a fost citit de d. Ion Nedu, locot. de rezervă. Raportul cenzorilor despre activitatea financiară a fost făcut de către d. Alexandru Creţu, controlor financiar.

Adunarea generală a dat descărcare vechiului comitet şi prin aclamaţii a fost ales comitetul pe 1937, în persoana d-lor: Apostol Nachiu, preşedinte; Ion Munteanu, vice-preşedinte; Ion Nedu, secretar; Neculai Răileanu, casier; prim procuror A. Vidraşcu, membru; avocat D. Gheorghiu, membru; Gh. Tofan, membru; cenzori: au fost aleşi d-nii: Alex. Creţu, controlor financiar; Alex. Lupu, funcţionar com. şi Emil Mihăilescu, proprietar.

S'a hotărît ca la 24 Ianuarie a. c. ora 11, să se facă parastas la catedrală pentru voluntarii morţi; la ora 12, decorarea restului de voluntari cu Medalia Ferdinand I cu spade, iar la ora 20 serbare în sala Casei „De gli Italiani", str. L. Catargiu, aleia Florilor.

Ţara şi „Porunca Vremii"

Continuăm a publica numele bunilor români, cari au răspuns apelului nostru pentru 10.000 de abonamente şi cărora le mulţumim călduros.

Sold precedent Lei: 2.037.865	
Teodor Breabăn doctor, Prahova	200
Stelian Ştefănescu, Prahova	150
Gheorghe Apostol, Cahul	50
Gheorghe Apostol, Sat, Cahul	25
Schram Carol, Sălaj,	200
Ionescu George, Ilfov	800
D-na Maior Ionak, Loco	30
D-na Maior Ionak, Loco	65
Nicolae Cristodulo, doctor, Loco	500
Mihail Grigoriu, Loco	500
D-na Maria Hagiescu, Loco	500
Ioan Ştefănescu, Loco	150
Nae Dumitrescu, prof. Loco	1000
Petre Cuza, Putna	200
Gheorghe Turcu, Tutova	50
Păduraru Petre, meşter zidar, Huniedoara	400
Tudor Şt. Aspra, Romanaţi	150
Depozitele Generale S. A., Mehedinţi	400
Total general Lei: 2.043.235	

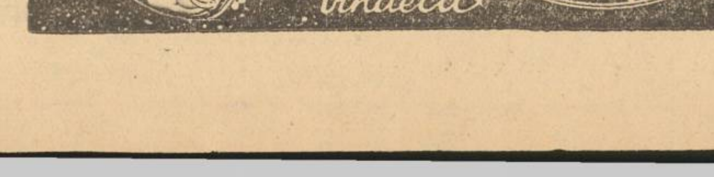

La Bârlad se botează jidoafcele

Bârlad, 20 Ianuarie. — **In oraşul nostru în ziua de Bobotează s'a întâmplat un eveniment, care este comentat în toate cercurile serioase.**

Evreica SCHRAHER, licenţiată în litere nepoată de rabin, căsătorită cu avocatul naţional-ţărănist STERIAN C. DUMBRAVA din Bârlad, care este mare doctrinar comunist în acelaş timp, s'a botezat în ziua de Bobotează.

Tot în acea zi s'a botezat şi copila lor, care a primit numele de botez: „Doina" ?!

Dela botezare în fiecare zi rudele din partea soţiei, se adună la taifas, şi felicită familia de „aşa idee genială" ce a avut, de a se creştina!

In oraşul nostru evreicile captează români slabi de înger, şi apoi alcătuiesc o familie care numai familie românească nu va fi.

Vai de educaţia ce o primesc copiii! Pentru români, familia în care intră o evreică, şi încă una cu „intenţii meschine", e o familie pierdută.

Dar asupra acestui fapt vom mai reveni fiindcă în oraşul nostru e aproape o epidemie. Mai mulţi funcţionari de stat, din finanţe, poliţie, ofiţeri e vorba să se căsătorească cu diferite ovreice, cari au şi început să lanseze ziua botezului: Fete de misiţi, fâşneţe, jidoafce rafinate atrag în mrejele lor români slabi şi proşti cari le oferă numele, situaţia lor materială, iar ele de o seriozitate foarte discutabilă şi un întreg calvar de ruşine. Este un mijloc indirect şi deghizat ca ovreicele să trăiască pe seama bugetului statului şi pe spetele românilor.

Coresp.

Informaţiuni

❖ **In tot cursul dimineţii de eri d-nii Florian Ştefănescu-Goangă şi Const. Kiriţescu, au lucrat la întocmirea bugetului universităţilor din ţară.**

❖ *Direcţiunea mişcării c. f. r. comunică că situaţia liniilor pe ziua de 20 Ianuarie este următoarea: Nici o linie nu este înzăpezită şi închisă pentru întregul trafic. S'a redus tonajul la trenurile de marfă cu 50% pe linia Medgidia-Bazargic.*

Pe aceeaşi linie circulaţia automotoarelor este oprită.

● **Vineri, 15 Ian. 1937, în amfiteatrul „Spiru Haret" al facultăţii de ştiinţe din Capitală, a avut loc deschiderea şcoalei de pilotaj „A. R. P. A." Cursul teoretic costă numai 500 lei.**

Inscrierile continuă până la 1 Februarie 1937. S'au creiat 5 burse, pentruca primii 5 clasificaţi să poată urma cursurile practice de pilotaj.

❖ *LANGA Buhusi, la pasagiul de nivel dela km. 38+800, a fost surprins de tren, autocamionul No. 112 P. N., care a fost complect sfărâmat. Şofeurul a fost grav rănit şi expediat cu acelaş tren la Tg.-Ocna. unde a fost internat în spital.*

● **Examenele particulare din întreaga ţară, pentru învăţământul secundar şi cel comercial încep irevocabil Luni 25 Ianuarie.**

❖ *DIRECŢIUNEA generală c. f. r. a stabilit că trupele care organizează turnee teatrale de propagandă, în ţară, beneficiază de următoarele reduceri:*

50% în grupuri de cel puţin cinci persoane; 75% în grupuri de cel puţin 60 persoane. Dreptul de a călători în vagoane clase rezervate se acordă numai dacă se plăteşte cel puţin ½ din numărul locurilor prevăzute la paragraful 2, punctul 7 b.

In cazul când se cer vagoane special amenajate cu paturi, se vor plăti cel puţin 20 legitimaţii de călătorie pentru fiecare vagon. Taxa pentru paturi se plăteşte cu 50% reducere din cea prevăzută la paragraful 2 punctul e, pentru numărul de paturi efective ocupate.

● **D. general de brigadă în rezervă I. S. Negoescu a fost înălţat în gradul de general de divizie în rezervă.**

❖ *CERCUL studenţesc dâmboviţean aduce la cunoştinţa studenţilor dâmboviţeni cari au făcut sau vor face cereri pentr admiterea în căminul cercului ce se va deschide peste câteva zile, că sunt obligaţi a prezenta şi un certificat de starea materială a părinţilor, eliberat de percepţia comunală respectivă.*

Cererile pentru cămin şi certificatele se vor prezenta d-lui Mihai Vârfureanu, vice preşedintele cercului, b-dul Schitu Măgureanu 2, Căminul Mediciniştilor, între orele 12—14 şi 19—21 în fiecare zi.

● D. Iosif Dan, secretarul general al Uniunii generale a absolvenţilor gimnaziilor şi liceelor industriale, a fost numit membru în consiliul superior de îndrumare a învăţământului secundar industrial, pendinte de ministerul educaţiei naţionale.

❖ *SOCIETATEA de Radiodifuziune a organizat pentru Miercuri 3 Februarie şi Miercuri 10 Februarie orele 9 seara, două mari festivaluri de muzică italiană în sala Dalles.*

Programul cuprinde toate genurile de muzică începând cu influenţa flamanzilor şcoala renaşterei, oratoriu, operă, orgă (retransmisie prin difuzor în sala dela Biserica Luterană). Muzică de cameră şi orchestră, până în sec. XVIII inclusiv.

● D. general Negoescu, directorul personalului din ministerul apărării naţionale, urmând a părăsi cadrele active ale armatei pentru limita de vârstă, în locul d-sale a fost numit d. general Pârcălăbescu.

❖ CERCUL ieşenilor îşi reia activitatea culturală, întreruptă în timpul sărbătorilor Crăciunului, Vineri 29 Ianuarie a. c. ora 9 seara.

Va conferenţia d. *Al. Gane*, prim preşedinte al Consiliului legislativ având ca subiect: *„Amintiri din dosul frontului".*

Conferinţele vor urma din două în două săptămâni, Vinerea seara, în sala Frontului Negustoresc.

SAMBATA, 23 Ianuarie, ora 5 d. a., în aula Academiei Comerciale din Piaţa Romană, d. Léon Thévenin, prof. la Şcoala Regală a Marelui Voevod Mihaiu şi director al Academiei Rousard. va ţine o conferinţă intitulată: „Marele pictor francez Gustave Moreau".

● Pensiile militare pe Ianuarie se vor plăti la Casa militară astfel: Sâmbătă 23 Ianuarie, veteranii şi litera A. Luni 25 Ianuarie literele: B. C, D, E. Marţi 26 Ianuarie. literele: F. G. H. I, J. L. M. Miercuri 27 Ianuarie literele N. O, P. R. Joi 28 Ianuarie. literele: S, T, U, V, Z.

D-nii pensionari sunt obligaţi să respecte ordinea alfabetică.

❖ *MAINE Vineri 22 crt., ora 6 seara, Frăţia Misionară „Patriarhul Miron" şi alţi buni credincioşi vor lua parte în biserica Sf. Dumitru din Str. Carol, unde se va face rugăciunea comună a privigherii. Va predica pr. D. Popescu.*

Nenorocirea de cale ferată din staţia Simeria

Două femei tăiate de tren

Trenul personal 2156 la intrarea în staţia Simeria a surprins pe femeile Irina Maior în vârstă de 30 ani, de fel din Simeria, şi Ana Mănescu, de 27 ani, din comuna Calan, care tocmai treceau linia ferată în direcţiunea opusă.

Ambele femei au fost mutilate şi aruncate de locomotiva trenului într'un canal, lângă linia ferată.

Cadavrele au fost transportate la morga oraşului.

Ancheta făcută de organele poliţieneşti a stabilit că vina se atribuie victimelor cari fără a băga în seamă sosirea trenului în gară, au traversat linia în faţa garniturii.

Noul ataşat militar al ţării la Varşovia

D. gen. adjutant Paul Anghelescu, ministrul apărării naţionale, a primit, eri, în audienţă pe d. colonel Diaconescu, fost ataşat militar al României la Varşovia, care împlinind stagiul în streinătate, i s'a încredinţat o comandă.

In postul de ataşat militar la Varşovia a fost numit d. maior Voiculescu.

Tren înzăpezit lângă staţia Bazargic

Eri după amiază a fost îndrumat din staţia Bazargic pentru Medgidia trenul de marfă 9622, din cauza troenilor de zăpadă, cari trec de doi metri înălţime, a rămas înzăpezit la kilometru 106. Cu o locomotivă trimisă de staţia Bazargic, trenul a fost readus la locul de plecare după o întârziere de o oră.

Trenurile de călători între Medgidia şi Bazargic circulă aproape regulat.

De închiriat prăvălie pentru Coloniale cu edecuri, vad vechi pusă la poziţie. Preţ convenabil doritori a se adresa în Str. Dumitru Ruse Nr. 23.

ULTIMA ORĂ

Trupurile neînsufleţite ale eroilor Ion Moţa şi V. Marin

vor sosi cu întârziere, în ţara care îi aşteaptă îndoliată

— O importantă comunicare a d-lui general Cantacuzino. Noui veşti din Toledo: Ing. Clime, Alex. Cantacuzino şi Pr. Dumitrescu sunt sănătoşi —

Opinia publică românească era intrigată de faptul că deşi plecat în dimineaţa zilei de 16 Ianuarie spre Paris, d. general Cantacuzino-Grănicerul, n'a fă-

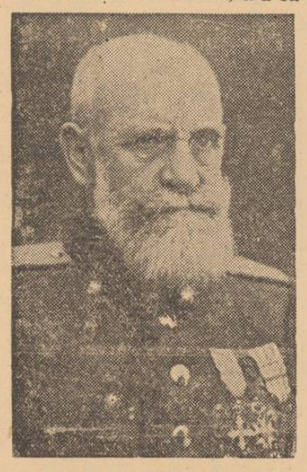

D. G-RAL G. CANTACUZINO-GRANICERUL

cut totuşi nici o comunicare din capitala Franţei.

De-abia ieri, 20 Ianuarie, la orele 7 seara, d-sa a răspuns unei chemări telefonice a comandamentului partidului „TOTUL PENTRU ŢARA".

In comunicarea sa d. general Cantacuzino a dat următoarele relaţiuni, asupra demersurilor pe cari le-a întreprins pe lângă reprezentanţii guvernului francez:

In răstimpul celor 48 ore de şedere în capitala Franţei, d-sa n'a putut lua contact cu nici un membru al cabinetului prezidat de d. Leon Blum.

NELINIŞTE IN RANDURILE LEGIONARILOR

Cum este şi firesc, comunicarea d-lui general Cantacuzino a produs înfrigurare şi nelinişte, în rândurile legionare şi ale tuturor celor ce aşteaptă cu pioasă emoţiune să se poată închina osemintelor celor ce au reînviat prin jertfa lor virtuţile strămoşeşti.

S'a primit o telegramă din partea gen. Cantacuzino

— La 26 Ianuarie d-sa va fi la Salamanca —

Astă noapte, la ora 1, comandamentul legionar a primit o nouă telegramă din partea d-lui general Cantacuzino-Grănicerul, prin care d-sa aduce la cunoştinţă conducerii legionare că va sosi prin Lisabona la 26 Ianuarie în Salamanca şi că a fost silit să accepte această soluţiune, deoarece altfel trecerea d-sale spre Spania ar fi imposibilă, guvernul francez neadmiţând tranzitul.

In aceeaşi telegramă d-sa transmite şi vestea că pentru osemintele mucenicite ale eroilor Moţa şi Vasile Marin, a obţinut permisiunea de a le trece peste teritoriul francez.

Din această ultimă comunicare, sosită astă noapte dela Paris, reiese că: după mari greutăţi d. general Cantacuzino a obţinut ca sicriile morţilor sfinţiţi de sacrificiul lor, să fie îndrumate înspre ţara care-i plânge, peste teritoriul Franţei.

Se aşteaptă dealtfel, ca d. general Cantacuzino să depeşeze amănuntele complimentare, după cari comandamentul legionar, va lua definitive dispoziţiuni.

Ar vrea părintele Moţa ca fiul său să fie înmormântat la Orăştie?

Un fapt care trebueşte deasemenea reţinut este acela că părintele Moţa, tatăl eroului naţional, ar dori ca trupul fiului său să fie încredinţat veşnicei odihne în pământul Orăştiei natale.

Ţara, căreia îi aparţine din clipa intrării în eternitate Ion Moţa, ţine însă ca trupul său să fie aşezat în cripta dela Bucureştii Noui pentru a fi în-demn şi lăcaş de închinăciune tuturor celor ce vor cere amintirii lui Ionel Moţa, îmbărbătarea.

O telegramă primită din Toledo, dela preotul Dumitrescu

Ceilalţi 5 legionari sunt în viaţă, din cari 3 sănătoşi

Astăzi la ora 10.30, comandamentul legionar a primit o telegramă, expediată din Toledo, în cuprinderea următoare:

D. INGINER G. CLIME
Comandant al Bunei Vestiri
Şeful muncitorimii legionare

TOLEDO, 20 — BANICA RANIT, TOTU BOLNAV, DUMITRESCU.

Dat fiind că această comunicare a preotului Dumitrescu este un răspuns la telegrama adresată acum trei zile inginerului Clime, prin care Căpitanul cerea SA I SE COMUNICE NUMELE RANIŢILOR, e cert că: inginerul Clime, preotul Dumitrescu şi Alexandru Cantacuzino, sunt sănătoşi, Bănică Dobre e rănit — aflându-se în spitalul din Zamora — iar Neculai Totu e bolnav şi internat într'un spital din Toledo, sau probabil într'o casă particulară.

Potrivit comunicării Crucii roşii spaniole, pe care am publicat-o alaltăeri, situaţia lui Bănică Dobre nu inspiră îngrijorări.

Telegrama de mai sus a preotului Dumitrescu, a produs o mare bucurie în cercurile legionare din Capitală, cari până aci erau foarte îngrijorate de soarta preotului Dumitrescu şi a lui Alexandru Cantacuzino, despre cari nu se ştia până azi nimic pozitiv.

*

Ceeace merită reţinut la această telegramă, e faptul că ea este primul răspuns pe care îl primeşte Legiunea la o comunicare a ei adresată echipei de legionari plecată să lupte în Spania.

Secţiile Ligii Antirevizioniste din Ardeal

vor comemora pe cei doi eroi legionari Ion Moţa şi Vasile Marin

Liga Antirevizionistă şi anume comitetul pentru Ardeal, a comemorat în cadrul unei şedinţe solemne, amintirea celor doi eroi legionari căzuţi pe frontul Spaniei pentru apărarea Crucii şi a latinităţii.

D. prof. univ. I. Lupaş, preşedintele regionalei Ardeal, a „Ligii Antirevizioniste", a omagiat o amintire deopotrivă de scumpă tuturor românilor şi a subliniat că jertfa lor înobilează un neam, care în tot trecutul lui istoric a fost alături de biserica lui Cristos şi de chemarea poruncitoare a românităţii.

Comitetul pentru Ardeal al Ligii Antirevizioniste a luat dispoziţii ca în cele peste 1000 de filiale ale sale, din provincia de peste Carpaţi, să se oficieze parastase atunci când se vor da instrucţiuni precise.

Naţionaliştii spanioli îşi continuă cu succes înaintarea în regiunea Malaga

Salamanca, 21 (Rador). — *Agenţia D. N. B. transmite:*

După ştiri primite de pe frontul de Sud, naţionaliştii îşi continuă cu succes operaţiile în regiunea Malaga.

Posturile de radio ale conducătorilor din Valencia sunt chiar şi ele silite să mărturisească adevărul că situaţia este gravă.

Se anunţă din Valencia că ambasadorul a somat în numele guvernului din Moscova pe Largo Caballero, şeful guvernului republican spaniol, să reziste la Malaga până la ultima limită.

Portul mediteranian Almeria, situat la Est de Malaga, a fost bombardat de avioanele naţionaliste.

Un vapor roşu a fost atins de o torpilă în largul portului Tarragona şi a trebuit să-şi întrerupă cursa.

*

Salamanca, 21 (Rador). — Agenţia Havas transmite:

Comunicatul oficial publicat aseară de marele cartier general naţionalist anunţă între altele că pe toate fronturile armatei de Nord au fost pe ziua de ieri obişnuitele focuri de infanterie şi bombardamente de artilerie.

Pe frontul de Sud, în sectorul Marbella, s'au înregistrat puternice focuri de infanterie. Liniile ocupate de avantgardele naţionaliste au fost rectificate şi inamicul alungat de pe poziţii.

Comunicatul este urmat de următoarea notă:

„Ştirea difuzată de posturile de radio ale inamicului, că trupele roşii ar fi cucerit Carro de los Angeles, este absolut falsă. Este adevărat că roşii au deslănţuit un violent atac, în cursul căruia au pătruns pe o parte din poziţiile noastre, dar în cele din urmă au fost respinşi, lăsând pe teren 228 morţi, un camion blindat, 200 puşti şi un important material de război".

Salamanca, 21 (Rador). — Reprezentantul Agenţiei „Havas" a făcut o vizită profesorului Gay, directorul Presei şi Propagandei din guvernul naţionalist spaniol, care i-a dat mai multe lămuriri asupra noului post de radio dela Salamanca.

Emiţătorul are o frecvenţă de 1.022 kilocicli, pe o lungime de undă de 293,50 metri. Indicativul postului este „Habla Espana".

O altă staţiune emiţătoare, pe unde scurte, cu o bătaie şi mai mare, va fi inaugurată în curând.

De teama bombardamentelor din partea avioanelor guvernamentale, amplasamentul postului este ţinut în secret.

Declaraţia inaugurală, adresată lumii şi Spaniei de generalul Franco, va fi tradusă şi difuzată în limbile franceză, engleză, germană, portugheză, italiană şi greacă.

Administratorul Băncii Angliei a sosit la New-York

— Se va discuta chestiunea obligaţiilor anumitor ţări străine—

New-York, 21 (Rador). — **Sir Otto Niemeyer, administratorul Băncii Angliei, a sosit aici pe bordul vaporului „Berengaria". El a declarat ziariştilor că vine în Statele Unite pentru a discuta chestiunea obligaţiilor anumitor ţări străine, printre care cele ale ţărilor din America de Sud şi ale Germaniei, al căror serviciu nu este asigurat.**

Sir Otto a desmiţut svonurile care puneau în legătură călătoria sa în Statele Unite, cu vizita d-lui Walter Runciman, ministrul de Comerţ al Angliei.

Ducele de Windsor a avut un accident

Viena, 21 (Rador). — La Viena a circulat ieri svonul că ducele de Windsor, care se înapoia în Austria cu automobilul, a avut un accident.

O puternică flotă britanică în drum spre Sud

Londra, 21 (Rador). — **Agenţia Reuter află din Lisabona: Piloţii cari conduc vapoarele la gura Tagelui declară că au văzut ieri 40 unităţi ale flotei britanice, în drum spre Sud.**

In acelaşi timp, două divizii din escadra franceză a Atlanticului au aruncat ancora în faţa insulei Madera.

Tunuri şi mitraliere mexicane

îndreptate spre Spania comunistă

Mexico, 21 (Rador). — Agenţia Havas anunţă:

Treizeci şi opt de tunuri de 75 milimetri, tip „Mondragon", precum şi numeroase mitraliere „Mendeza", de fabricaţie mexicană, au fost îmbarcate la Veracruz, pe bordul vasului spaniol „Motomar", pentru a fi trimise guvernului din Valencia.

Intrevederea dintre d-nii Eden şi Blum

Paris, 21 (Rador). — *Agenţia Havas anunţă:*

In cercurile diplomatice engleze din Paris se declară că în intrevederea Eden-Blum, care a avut loc în cursul dineului oferit de d. Blum la domiciliul său, s'a discutat situaţia internaţională. Discuţiile au fost satisfăcătoare din toate punctele de vedere.

D. Gh. Tătărăscu şi-a asigurat liniştea ultimei etape

— Care este situaţia internă în momentul de faţă. Când se retrage guvernul. Speranţele opoziţiei —

D. Gh. Tătărăscu mulţumit de felul cum se desfăşoară viaţa politică internă face ultimele demersuri pentru a asigura o activitate fructuoasă ultimei etape de guvernare.

Se pare că în intenţiile primului ministru intră să facă unele mici schimbări în configuraţia guvernului şi să plaseze câţiva amici în posturi ce i-ar asigura o superioritate pe timp de opoziţie şi ar da şi posibilitatea să mai satisfacă unii dintre nemulţumiţi.

In vederea aceasta d. Gh. Tătărăscu a început să facă unele tatonări şi să pregătească ultimele surprize ale guvernării sale. D-sa a avut eri o audienţă la Suveran şi astăzi are o a doua pentru a-L pune în curent cu situaţia politică şi cu ultimele realizări şi demersuri ale guvernului în problemele la ordinea zilei.

Ceeace mai preocupă astăzi guvernul este în primul rând chestiunea definitivării proectelor în legătură cu asigurarea posibilităţilor de înarmare rapidă a ţării şi problema bugetară şi financiară. Cu acestea misiunea guvernului se poate considera încheiată.

CÂND SE DESCHIDE SUCCESIUNEA

Problema succesiunii se va pune efectiv odată cu încheerea actualei sesiuni parlamentare. Guvernul nu va mai deschide o altă sesiune, dar nici nu se va retrage imediat după închiderea celei actuale.

Şi aceasta pentru motivul că d. Tătărăscu ţine să efectueze alegerile administrative cari vor fi hotărîtoare şi în ceeace priveşte succesiunea. Adică primul ministru vrea să lase o situaţie limpede. Limpede în sensul că alegerile administrative odată efectuate se va vedea că nici unul din partidele de opoziţie nu vor obţine majorităţi cari să le indice ca succesoare şi astfel Factorul Constituţional va avea mână liberă să indice guvernul pe care îl consideră cel mai potrivit cu momentul şi cu interesele ţării, rămânând în practicile constituţionale pe cari le flutură cu

D. GH. TATARASCU

atâta încăpăţânare partidul naţional-ţărănesc.

Or alegerile administrative încep la finele lunii Martie şi vor merge până la finele lui Mai. După aceasta se va vedea care va fi formula cea mai nimerită pentru viitorul guvern şi Suveranul va avea vreme să avizeze până în Septembrie când în sfârşit, guvernul d-lui Gh. Tătărăscu se va retrage.

SATISFACŢIE GENERALĂ

Până atunci, adică foarte curând, vom avea de înregistrat câteva schimbări la unul sau două ministere şi la două-trei subsecretariate de stat. E cel puţin ceeace vrea să facă d. Gh. Tătărăscu şi ceeace trag nădejde că se va face, unii candidaţi. Se dă ca foarte probabilă şi o mică modificare în compunerea biroului Maturului Corp, ca urmare a unor evenimente din ultimul timp. Natural că faptul acesta nu are însemnătate de cât prin urmările pe cari le poate atrage şi cari pot da naştere unui nou scandal politico-afacerist.

Fapt este că în momentul de faţă şi guvernul şi opoziţia manifestă o stare de vădit optimism. Fiecare se crede stăpân pe situaţie şi fiecare este satisfăcut de poziţia pe care o ocupă. Surprizele vor începe să se producă abia în vară. Deocamdată singur guvernul e mulţumit pe ce este. Ceilalţi pe ce va fi...

P. B.

Atentat la legaţia spaniolă din Lisabona

Lisabona, 21 (Rador). — La ora 23 şi 30 au făcut explozie două bombe la consulatul Spaniei. Niciuna din persoanele care se aflau în această clădire nu a fost rănită, dar pagubele materiale sunt foarte importante.

Se bănuieşte că toate aceste atentate cu bombe sunt opera teroriştilor comunişti.

Hearst, regele presei americane

s'a declarat împotriva comunismului

Nici un stat, nici o civilizaţie sau cultură, nu este în siguranţă atâta timp cât există Rusia Sovietică

New-York. — Ziarele concernului Hearst au publicat în ziua de Vineri un editorial pe opt coloane, care fără a purta vreo semnătură, totuşi se bănuieşte a fi scrise de către Hearst. Articolul lansează un violent apel la lupta împotriva comunismului. Autorul explică originea tuturor fricţiunilor europene prin atitudinea făţiş revoluţionară a comunismului, care înconjoară cu reţeaua ei de propagandă întreaga lume. Din cauza presiunilor sovietice, nici un stat din Europa nu poate avea o democraţie sinceră, deoarece democraţia este un regim prea slab pentru a face faţă atâtărilor ruseşti. **Numai cu forţa se poate învinge forţa.** Deaceia este nevoie de pumnul de fier al fascismului spre a putea învinge comunismul, de a răpune revolta comunistă şi a apăra viaţa şi proprietatea individuală.

Nici un stat, nici un sistem, nici o civilizaţiune sau cultură, nu se poate simţi în siguranţă, atât timp cât Rusia sovietică există.

Este imposibilă o destindere generală dacă relaţiunile internaţionale sunt turburate de Rusia.

ŞTIRI ŞI POLEMICI

„PORUNCA VREMII" care apare Sâmbătă în Capitală şi Duminecă în provincie, va fi închinată sărbătorii naţionale a Unirii şi Domnitorului celei dintâi unităţi a poporului Român, ALEXANDRU CUZA.

*

NUMARUL NOSTRU omagial, închinat lui Moţa şi Vasile Marin, morţi pentru Patrie, şi celorlalţi legionari plecaţi pe frontul dela Madrid, apare Duminecă în Capitală şi Luni în provincie.

Rugăm pe toţi bunii Români cari i-au cunoscut pe eroii căzuţi, sau cari au amintiri despre ceilalţi legionari în viaţă, să ne trimită colaborarea lor şi documentele şi fotografiile cari ar putea să pună în lumină crâmpee din viaţa acestor eroi ai Patriei noastre.

*

DUMINECA 24 Ianuarie a. c. ora 3 p. m. va avea loc o intrunire publică organizată de „Frontul Românesc" în com sub-urbană Dudeşti-Cioplea, unde vor lua cuvântul numeroşi membri ai organizaţiei în frunte cu d-nii C. Angelescu, av. Fr. Martinescu, N. Ionescu-Clopotaru, Dr. George D. Enescu, Pr. Ionică Popescu, ing. Al. Atanasiu, Radu Nenciu şi alţii.

*

ASEARA s'a intrunit la ministerul de itnerne comisiunea superioară pentru judecarea apelurilor supuşilor străini, sub preşedinţia d-lui Aurelian Bentoiu, subsecretar de stat.

Au participat d-nii: Serviu Dimitriu, secretar general la interne, P. Alexandrescu-Roman, secretar general la muncă, senator C. Moteanu, delegatul ministerului de industrie şi director Olărăşu, secretarul comisiunii.

S'au examinat tablourile de prelungiri şi expulzări, întocmite de Direcţia generală a Siguranţei şi de Prefectura poliţiei, ratificându-se hotărîrile de expulzare a numeroşi supuşi străini.

*

CONFERINŢA d-lui prof. N. IORGA despre: „Depresiune morală sau Criză economică?" ce urma să aibă loc astă seară la ora 9, la Academia Comercială a fost amânată pentru o altă dată, care va fi anunţată la timp.

*

IN CURSUL zilei de azi are loc o importantă întrevedere între d-nii DINU BRATIANU şi primministru GH. TATARESCU. In cadrul acestei întrevederi vor fi examinate anumite chestiuni la ordinea zilei.

*

ZIARELE de astăzi publică o ştire transmisă de agenţiile telegrafice prin care se anunţă că guvernul din Valencia a amnistiat un număr de 18.000 de condamnaţi de drept comun, cu condiţia ca aceştia să se angajeze în miliţiile guvernamentale.

Frumos ar fi, să le fure puşcăriaşii armele şi muniţia...

S'ar vindeca definitiv comuniştii spanioli de astfel de amnistii.

*

ASTAZI după amiază se va intruni la Cameră comisia bugetară pentru desemnarea raportorului general al bugetului.

*

Ni se aduce la cunoştinţă că ieri comisarul Miloiu a confiscat toate exemplarele din „PORUNCA VREMII", sosite la Şimleul Silvaniei.

Protestăm împotriva acestor procedeie nejustificate şi cerem ca d. ministru de interne să sancţioneze draconic pe comisarul abuziv.

*

D. prof. N. IORGA s'a întors aseară din vacanţă pe care a petrecut-o la Sinaia.

*

Din cauza abundenţei de materie, cu caracter de presantă actualitate, ancheta făcută în Maramureş, de către trimisul nostru special, d. VICTOR MEDREA, suferă o amânare până după 24 Ianuarie a. c.

Dela data aceasta reportagiile sale, cari vor desvălui aspectele inedite ale atât de oropsitei tări a lui Dragoş-Vodă, apar zilnic.

*

ASEARA, la consfătuirea ministerială dela d. prim ministru, s'a hotărât să se dea un răspuns comunicării făcută în Cameră de d. V. Madgearu, cu privire la demisia d-lui ing. N. Caranfil din fruntea departamentului marinei şi aviaţiei.

Răspunsul va fi dat de şeful guvernului.

*

INCEPAND de astăzi, se vor achita în toată ţara salariile funcţionarilor, precum şi pensiile.

Ministerul de finanţe a dat dispoziţii în acest sens tuturor administraţiilor financiare, trimeţând totodată şi acreditivele necesare.

*

MINISTERUL educaţiei naţionale în unire cu Crucea Roşie a României a hotărît să înfiinţeze, pe lângă diferite şcoli în caz de nevoie, 5 spitale în Bucureşti şi 32 în provincie.

Aceste spitale vor fi înzestrate din contribuţia tuturor şcolilor primare şi secundare, cari vor fi împărţite pe grupe, pe lângă fiecare şcoală-spital.

*

PREŞEDINŢIA Camerei roagă pe deputaţii aflători în Capitală să participe Duminecă 24 Ianuarie, ora 11, la Te-Deum-ul ce va avea loc la biserica Sft. Patriarhii.

*

PROIECTUL de lege pentru modificarea unor articole cu privire la legea minelor a fost luat în discuţie de Cameră.

D. deputat Hristodorescu a subliniat, că proiectul inovează în materie de acordarea permisului de explorări miniere, care va fi dat pe baza capacităţii tehnice şi al capacităţii financiare a cercetătorului.

ANTEPROIECTULUI de lege pentru organizarea muncii obşteşti i s'a dat ultima redactare ieri, când s'a ţinut o conferinţă sub preşedinţia d-lui ministru Nistor.

*

In legătură cu articolul redactorului nostru, d. Petru Bănescu, publicat alaltăeri şi intitulat: „O jertfă prea mare pentru afirmarea unui simbol" am primit o scrisoare semnată „Cuibul Brâncoveanu Constantin".

Intrucât scrisoarea este adresată directorului nostru personal şi cum d-sa este plecat pentru două zile în Ardeal, aşteptăm înapoierea d-sale pentru a da soluţia cuvenită acestei scrisori.

*

ESTE VORBA ca pe data de 24 Ianuarie să se facă noui graţieri şi reduceri de pedepse.

*

ASTZI va sosi în Capitală, venind dela Paris, d. Mircea Durma, secretar general al ministerului de finanţe, unde a tratat în numele guvernului român, modalităţile de plată ale armamentului comandat în Franţa.

*

AZI NOAPTE s'au efectuat de către organele poliţieneşti numeroase descinderi, la cafenelele din calea Griviţei, Moşilor şi Dudeşti.

Cu această ocazie s'au operat mai multe arestări de tripoteuri confiscându-se banii şi instrumentele de joc.

*

D. C. ARGETOIANU preşedintele partidului naţional-agrar, care se află actualmente la Londra, se va înapoia în ţară la 1 Februarie crt.

*

ŞTIRILE apărute în unele ziare de azi dimineaţă referitoare la remanierea guvernului, sunt desminţite categoric de cercurile autorizate ale partidului.

Nu se va face nici o remaniere, consfătuirea de aseară având cu totul alte preocupări. De altfel conducerea partidului va da chiar astăzi prin oficiosul său, o desmintire în acest sens.

Tipografia ziarului „Universul" str. Brezoianu

Girant responsabil Gh. Dumitrache

C. S. 6 pagini 3 lei

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

ANUL VI, No. 634 Sâmbătă 23 Ianuarie 1937

BIBLIOTECA ASOCIAŢIUNII SIBIU

Porunca Vremii

TRIBUNĂ ZILNICĂ DE LUPTĂ NAŢIONALĂ ŞI CREŞTINĂ

Omul totdeauna, înainte de neam şi-a iubit familia, înainte de lume şi-a iubit neamul şi partea de pământ în care părinţii săi au trăit şi s'au îngropat.

MIHAIL KOGĂLNICEANU

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituţii şi sprijinitori; Lei 800 pentru oraşe; Lei 600 pentru sate. Se primesc şi abonamente pe 6 şi 3 luni

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii şi Cecuri poştale (CEC) astfel: ABONAŢII PENTRU CONTUL 1221; DEPOZITARII „ „ 10405

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI I, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcţie, redacţie 4.1853; Ad-ţie, publicitate 4.1852

Cine luptă împotriva jidanilor, nu face decât să apere Românismul!

Pentru cei ipocriţi...

Încă de pe la 1830, deci cu un veac în urmă, agitatorii israeliţi au introdus în desbaterile ideologice ale Occidentului un element inuman, căruia îi era dat să se desvolte până la nişte proporţii monstruoase: lupta împotriva caritătii creştine. După ei, înţelegerea şi mila trebuiau să dispară din relaţiunile dintre oameni. Ajutorul, „pomana" sub orice formă, trebuiau să dispară, întru cât ele contribuiesc — se afirma — la demoralizarea muncitorului şi a săracului, la diminuarea energiilor lor combative în sforţarea de a-şi cuceri drepturile integrale la viaţă de la o societate care e datoare să li le asigure.

Ideea a prins şi rezultatul a fost declanşarea luptelor de clase în întreaga Europă. In sânul naţiunilor s'a cuibărit discordia, duşmănia, suspiciunea şi brutalitatea. In cuprinsul aceloraşi hotare, popoarele s'au împărţit în tabere vrăşmaşe, hotărîte să se extermine. Iar cel de al treilea care câştiga speculând asupra unuia sau altuia dintre cei doui orbi uriaşi — încăeraţi — era jidanul în ipostază de bancher şi de agitator social şi politic.

Au trecut ani, au trecut decenii şi printr'un bizar concurs de împrejurări, ovreii au fost puşi în situaţia de a-şi experimenta în cadrul regimului bolşevic mult lăudatele lor teorii sociale anticreştine. Consecinţele au fost pur şi simplu înfiorătoare, fiindcă această experienţă diavolească s'a soldat cu zeci de milioane de oameni ucişi, cu reînvierea sclaviei şi antropofagiei şi cu coborârea iadului pe pământ. Toţi comuniştii occidentali de bună credinţă cari vizitează Rusia după aproape două zeci de ani de dictatură „proletariană", adică de sângeroasă tiranie jidovească, se întorc de acolo desgustaţi şi îngroziţi. Ba unii dintre aceştia, cari au apucat să observe prea multe, nici nu mai sunt lăsaţi să plece, de teamă să nu alarmeze lumea prin pocăinţa lor publică şi să nu provoace o anchetă internaţională care ar desvălui omenirii civilizate o crimă colectivă săvârşită şi izbutită de proporţii apocaliptice, halucinante.

Cu toate acestea, jidanii din ţările cari n'au avut încă nenorocirea de a cunoaşte ororile şi masacrele bolşevismului nu se astâmpără. Ei tot mai încearcă să stârnească şi să exploateze comercialmente şi politiceşte luptele de clasă, în speranţa nebună că chiar dacă nu vor putea creia ceva pozitiv — despre acest lucru nici vorbă nu mai poate fi acum! — vor izbuti cel puţin să facă să se uite în hărţuiala prezentului, crimele şi abominaţiunile trecutului. Pe jumătate timid, pe jumătate obraznic, conform temperamentului izraelit, jidanii de la „DIMINEAŢA" s'au apucat să încerce din nou marea cu degetul în acest sens, cu intenţiunea de a bara drumul redeşteptării conştiinţei naţionale cu o serie de conflicte şi de sguduiri sociale. Insă în faţa energicei reacţiuni româneşti, harhării sceleraţi au dat brusc înapoi şi au pus capăt în chip năprasnic manevrelor lor în sfârşit demascate.

Astăzi vedem că d. MIHAIL SADOVEANU a fost pus să dea o turnură jalnică, întrigei puţintel comice a patronilor săi. D-sa s'a şi conformat ordinului deschizând — sub titlul de PENTRU CEI SARACI — o listă de subscripţie, într'un jargon masonic şi umanitarist, care stârneşte în adevăr mila oamenilor subţiri. Dar pentru cu totul alte motive de cât acele dorite de către piraţii cartaginezi din Sărindar.

Ii mulţumim totuşi d-lui JIDOVEANU pentru că ne-a dat prilejul, poate fără să vrea, de a face o serie de constatări de un interes cu adevărat palpitant: cei cari răspund la aceste apeluri la milă şi la caritate, sunt tot creştinii, tot cei cari s'au dovedit refractari şi imuni faţă de influenţele bestializante ale talmudului şi ale marxismului. Nici unul din nenumăraţii şi opulenţii samsari jidani, cari populează ca nişte ploşnite monstruoase mii de bloc-hause-uri bucureştene, nu s'au gândit la uşurarea soartei celor cari agonizează în cocioabe mizerabile ori pe maidanele pline de gunoaie. Şi cari după intima convingere a acestor târtani mizerabili, n'au altă menire de cât aceea de a îngroşa rândurile hoardelor destructive de State naţionale.

Astăzi însă suntem noi aceia cari ne ridicăm cu toată vehemenţa şi cu toată indignarea posibilă împotriva acestei ipocrite caritâţi jidoveşti care nu mai înşeală de cât foarte puţini naivi. Pentru că mizeria atroce din vremea noastră nu poate fi stârpită de cât tot de către Societate, prin intermediul Statului. Dar — şi aci e esenţialul — de către o Societate şi de către un stat, exclusiv dominate de ideea de justiţie creştină.

Nicolae Bogdan

Dr. LUPU: — „Aveţi coniac şi nu spuneţi...

Scrisoarea locotenentului Papană

de **PETRU BANESCU**

Am citit scrisoarea pe care locotenentul Papană, sol al vitejiei româneşti peste hotare şi ambasador al României pe lângă admiraţia populară din străinătate, a scris-o d-lui Nicolae Iorga spre a-i mulţumi plin de emoţie, pentru frumoasele rânduri pe cari marele nostru istoric le-a scris despre succesele lui.

Această scrisoare este o sinceră mărturisire de credinţă românească, o spovedanie în care sufletul de bun român al locotenentului Papană încearcă stângaci să arate că pe el nu-l bucură atât succesul în sine, că mulţumirea lui nu izvorăşte atât din sărbătorirea ce i se face, călăreţului neînfricat al aerului, izbânda personală, ci mai ales din faptul că i-a fost dat să audă după fiecare înfruntare a morţii prin frământarea aerului între aripile avionului său, pronunţându-se cu admiraţie numele scump al patriei lui: ROMANIA.

Şi se mai mărturiseşte acest viteaz cât i s'a înmuiat inima de duioşie atunci când isprăvile lui aviatice au determinat intonarea Imnului Regal Român la Berlin, Paris, München, Los Angeles, Detroit, Miami şi Cuba. Şi iarăşi, cât de mândru se simte el când are prilejul să difuzeze prin radio numele ţării sale, al Regelui său şi câte ceva despre această Românie care îi umple sufletul şi gândul în orice moment.

Locotenentul Papană este tânăr şi judecând după hârjoana pe care o face zilnic cu moartea prin văzduh, are o inimă plină de curaj ce adăposteşte un suflet de erou. Va fi simtit locotenentul Papană în el chemări eroice, va fi încercat nevoia de a săvârşi fapte măreţe şi va fi clocotit desigur în el, cald şi impulsiv, valul de patriotism ce se cere cheltuit în afirmări folositoare pentru neamul din care s'a născut. Şi tuturor acestor îndemnuri le-a găsit o cale către orizonturi naţionale şi s'a avântat brav, către albastrul cerului stăpânind cu inima şi cu voinţa lui de biruinţă, văzduhurile. Succesul nu l-a îmbătat, falma purtată departe peste hotare şi oceane nu l-a smintit din calda dragoste faţă de ţara lui pentru care revendică gloria ce i s'ar fi cuvenit întreagă. Papană n'a pierdut contactul cu sufletul românesc dintre Tisa şi Marea Neagră şi nu-şi dispreţuieşte ţara şi înaintaşii, nici nu contestă dela înălţimea succeselor lui, meritele generaţiilor înaintaşe cari i-au dat posibilitatea să se nască, să crească şi să trăiască liber într'o ţară liberă şi mărită până la hotarele visate veacuri deărândul de românime.

Ce cuminte şi frumos se înşiruie cuvintele lui Papană în scrisoarea către d. profesor Iorga şi ce înălţător se îmbină în sufletul acestui viteaz eroismul cu dragostea aceia curată de neamul şi ţara lui de care se simte legat nu prin pofta de a domina sau speria cu vitejia lui, ci prin tradiţia alcătuită de şirul înaintaşilor pe care ştie să-i cinstească şi să-i admire.

Şi această modestă atitudine ce arată sufletul unui bun şi adevărat român, această bucurie pe care o încearcă Papană de câte ori are un succes acolo departe, în ţări unde poate până la sosirea lui nici nu s'a pronunţat numele României, nu pentrucă este sărbătorit el ci pentrucă patria lui este sărbătorită, cade par'că — deşi el nici nu s'a gândit la asta — ca o aspră dojană pentru impulsivitatea unui tineret ce începe să creadă tot mai mult că ţara s'a născut cu el odată şi va pieri odată cu el.

Trăim o epocă de nevroză generală în care tineretul lăsat în părăsire de neglijenţa acelora ce aveau datoria să le sădească de mici în suflet un nou ideal de jertfă şi eroism, odată cu îndeplinirea celui pentru care s'au sacrificat opt sute de mii de viteji, s'a împărţit în tabere după criterii politice şi în căutarea acelui ideal de sacrificii ce le lipseşte, luptă unii încadraţi la stânga, împotriva intereselor naţionale ale ţării, alţii pentru apărarea acestor interese, cei mai mulţi exagerându-şi însă şi importanţa şi rolul pe care sunt chemaţi să-l împlinească în cadrul disciplinat al evoluţiei naţionale româneşti.

Tineretului îi stă bine spiritul de sacrificiu şi bravura lui este semn că virtuţile neamului acestuia sunt în plină ascensiune. Dar aceste virtuţi se cer îmbrăcate într'o credinţă şi îndrumate pe o cale de afirmare practică şi morală nu irosite într'o luptă de negaţiune. Fiindcă numai astfel ele pot constitui nesecate izvoare de primenire a energiilor naţionale şi de folosinţă pentru întreaga naţiune. Fără un fond moral şi fără de sentimentul de recunoştinţă pentru realizările înaintaşilor, fără de respectul obiectivităţii şi corectitudinii celorlalţi şi al experienţei celor mai bătrâni, nu se poate clădi nimic durabil de un tineret ce s'ar lăsa condus numai de impulsivitatea momentului. Sunt limite peste cari nu este bine să se

(Urmare în pag. 2-a)

Celui din urmă trădător

(Mihail Sadoveanu se plânge că oamenii din Vereşeni l-au privit ciudat şi l-au tratat ca pe un străin, în afară de cercul lor şi ca pe un pui al lumii nouă, prăpădit pentru ei).

Cât ai fost viu şi-a ţării doruri le-ai înţeles şi alinat
Intreaga ţară, cu iubire, ca pe-un ales te-a 'mbrăţişat,
Dar azi, când ţara ţi-ai trădat-o, tu eşti un MORT, şi'ntreaga ţară,
Ca marea leşurile-i toate, — din sufletu-i te-a dat afară !..

RADU BARDĂ

Sutana, argument polemic

de **VICTOR MEDREA**

Mărturisesc că o mare greutate apasă cugetul meu de creştin, atunci când mă văd nevoit să înfierez câte o apucătură nu tocmai duhovnicească, a vreunui plivitor în via Domnului.

De Mântuitor, dacă vrei să-i slujeşti cu adevărat ajutând la alesul neghinei ,trebuie să te apropii cu dragoste fără prihană şi cu smerenie. Altfel toate nu sunt, decât zădărnicie.

Deaceia n'aşi fi ridicat nici acum piatra care a căzut — şi nu din întâmplare — în grădina noastră.

Cel care comite o asemenea nu tocmai bisericească ispravă, este însă un recidivist în ale „polemicei" lipsită de duhul blândeţii şi sprijinită pe o scâlciată interpretare a textelor

Preopinentul nostru într'ale teologiei, se bucură de trista reputaţie

care în scurtul răgaz pe care il lasă politica, pune mâna pe condeiu şi dă „sfaturi" unui tineret, care ştie să moară cu zâmbetul păcii pe buze,

Prea Cucernicul Iconom,

pe numele său mirenesc Ioan Popescu, de undeva de prin părţile Muscelului, şi cu număr matricol în regulă în controalele căprăriilor democraţiei, mustră amarnic prin coloanele „Dreptăţii" pe reprezentanţii autorizaţi ai studenţimei creştine şi naţionaliste, care au înţeles să atragă respectuos atenţia preoţimei noastre, că rolul misionar al clerului nu se poate valorifica spiritualiceşte în mijlocul organizaţiilor politice ateiste ori masone.

Sfinţia Sa, dornic să câştige galoane în ierarhia gloatelor muscelene ale d-lui Mihalache şi nu isbăvire în viaţa de apoi, pune mâna năbădăios pe condeiu şi se afundă dela început în terenul neştiinţei teologice şi al repudierii voite a dogmei naţionaliste.

Dar să vedem la ce se reduc în definitiv argumentele pe cari le utilizează în sprijinul tezei sale pr. Ioan Popescu, neofitul ţărănist, scuturat de frigurile „polemicii de idei" nu prea în graţiile cerebralităţii d-lui Mihalache.

Primul „argument teologic" are particulara savoare a manifestelor electorale democrate.

Al doilea „punct de reazim" al discuţiei acestea în „contradicţie"

s'ar sprijini pe oarecari nelămuriri — cari persistă se vede la pr. Ion Popescu încă de pe vremea studiilor seminariale — asupra „bisericii ascultătoare" care hotărît, că în cazul Prea Cucerniciei Sale, nu prea se îndeasă să calce pe urma şovăelnicilor săi paşi.

Şi precum dovedim din „ascuţimea polemicii" se pare că enoriaşii Sfinţiei Sale, au avut nenumărate prilejuri de scârbeală faţă de păstorul lor.

Concluziile la care ajunge cu o astfel de logică părintele Ion Popescu din Muscel — o mărturisim creştineşte — ne întristează profund, din două motive.

Mai întâiu pentru că în tot articolul se vădeşte patima şi pustiitoarea zavistie politicească

pe care o terfeleşte în propagandă electorală, a ţinut să-şi confecţioneze în chip nepermis, un argument „polemic" ce invedereză anumite metehne cărturăreşti ale Prea Cucerniciei Sale.

Cunoaştem şi noi manifestul „ataţător" pe care l-a publicat în „Cuvântul Argeşului" şi sub semnătura sa „Uniunea Naţională a Studenţilor Creştini din România".

L-am subscris, fără reticenţe, aşa precum merită dealtfel să aibă o francă adeziune, orice manifestaţiune a acestei studenţimi care ştie să trimeată la moarte pentru Christos, tot ce are mai curat şi mai neînfricat.

(Urmare în pagina 2-a)

B. N. R.

Am asistat anul trecut la un spectacol lamentabil, pus la cale de ambiţioşii a două tabere, pentru trei posturi grase de administratori la Banca Naţională. Am văzut cu ocazia aceea argaţii unui boer răfuindu-se cu vreo câţiva căţăi, rămaşi în cele din urmă fără ciolanul adulmecat furiş. La această paradă a lichelelor, decorul era completat de nişte figuri bizantine ale unor morţi întârziaţi în viaţă de dragul comorilor pământeşti, constituind laolaltă cu ceilalţi adunarea generală a Institutului nostru de emisiune.

Sunt două luni pe an blestemate să prilejuiască între culisele Băncii Naţionale, până la marele spectacol al adunării generale, cele mai satanice maşinaţiuni şi cele mai neomeneşti josnicii. Consiliul de administraţie îşi face toaleta şi panglicarii îşi pregătesc masca. In acest carnaval al aurului toţi urăsc şi se injură.

Veţi vedea în curând schimbările, ce se vor face în consiliul de administraţie al Băncii Naţionale. Singura lor caracteristică valabilă va fi surpriza, ca plescăitul unei sărutări între doi prieteni, cari se regăsesc împreună acolo, unde disprejul lor poate iriza peste prietenii şi adversarii lor. Din cabinetele capitonate ca dintre gratiile unei menajerii, lupii vor ieşi la drumul mare şi, cel puţin unul se va rătăci de haită, gonit de flacăra biletelor de bancă arse. Şi, întrezărim pe de acum între toţi un singur om, un om modest şi resemnat, care în adunarea generală de anul trecut s'a dovedit un caracter, în momentul când şeful instituţiei era părăsit de subalterni.

Pentru prestigiul Băncii Naţionale, în care mai nădăjduim încă, nu răstălmăcim această parabolă. Cei iniţiaţi ştiu însă, că pe bună dreptate, în zilele noastre, pe frontispiciul instituţiei străjuite de Carada, dictonul „Homo homini lupus" trebue să înlocuiască iniţialele B. N. R.

Toate cele întâmplate până acum sunt însă numai o prefaţă la adunarea generală din luna viitoare, când va avea loc răfuiala cea mare.

Şi, cât de mult dorim să ne desmintă ziua de 21 Februarie 1937.

P. Tipărescu

Cămaşa de forţă

Tâmpenie ebraică

Un ziar din Sărindar publică următoarea notiţă:

„Autorităţile poliţieneşti au făcut azi dimineaţă descinderi la cafenelele din Calea Dudeşti unde se ştia că funcţionează jocuri de noroc".

Jidanii s'au tâmpit pur şi simplu. Păi notiţa aceasta cu jidani infractori la legea jocurilor de noroc, tocmai în „Lupta" trebuie să apară?

Emil Fague scrie româneşte

D. Emil D. Făgure, unul din galoşii redacţionali ai „Luptei", scrie în foaia pe care o conduce un articol de fond, intitulat: „Unde e locul României?".

Articolul are însă şi un subtitlu şugubăţ: „Acum că Italia alături de Germania agită din nou fantoma pactului de patru".

Observaţi românească galoşului pistruiat dela „Lupta".

Unde e locul României?

Acum CAND Italia alături de Germania agită din nou etc...

Aşa se scrie româneşte, agramatule şi mi'iţianule!

Acum când Italia, nu acum că Italia.

Dar se vede cât de colo că articolul e tradus din franţuzeşte.

Şi e tradus prost.

Târtanul doar l-a iscălit.

Funia în casa spânzuratului

Tot „Lupta" publică un articol titulat: „O politică de compensaţie prin şantaj".

Nu ştim despre care politică vorbeşte ziarul Honigmanilor.

N'o fi însăşi politică „Luptei"?.

Morala legionară

O mişcare revoluţionară de renaştere a unui popor nu alcătuieşte, nu începe să devină revoluţie decît din ziua în care, dincolo de mijloace de apărare, de acţiune şi de ofensivă politică, aduce elemente şi valori spirituale, în două cuvinte, o doctrină, o morală. Astfel, fascismul n'ar fi ceiace este şi n'ar avea puterea şi prestigiul pe care îl cunoaştem, dacă el n'ar alcătui întâi de toate, o revoluţie spirituală, bazată pe valori spirituale şi pe o nouă, originală interpretare a omului în raport cu societatea. In două cuvinte, marile revoluţii politice pornesc toate de la o prefacere spirituală aducătoare de o morală nouă.

Dar să venim la noi.

Multă lume, fie din neghiobie, fie din rea credinţă, fie din perfidă pornire de alterare a valorilor şi manifestărilor curat româneşti, se întreabă încă ce rost are activitatea legionarilor mobilizaţi în jurul unor clădiri de căminuri şi dealungul unor tabere de muncă, în care intelectuali obişnuiţi cu învăţătura muncesc totuşi ca nişte lucrători îngrămădind cărămizi sau săpind şanţuri menite să devină drumuri.

Se întreabă deasemenea ce înseamnă, în definitiv, această mistică, această „exaltare religioasă" care respiră prin vocabularul legionar unde cuvintele „CRUCE", „HRISTOS", „CREŞTINATATE" se perindă mereu, asemenea unui simbolic leit-motiv de mulţime fanatizată.

Se întreabă deasemenea ce rost, ce utilitate poate avea cutare sau cutare gest de curaj sau cutare manifestaţie de solidaritate ce nu dă înapoi în faţa violenţei, cât timp această violenţă porneşte, bineînţeles, de la o indiscutabilă dreptate.

Exact. Toate aceste întrebări, fie sincere, fie ipocrite, au circulat şi circulă mereu.

De multă vreme. Cu insistenţă.

Fenomenul ar părea ciudat, şi e totuşi firesc.

Nimic nu pare mai complicat adesea, ca ceiace e foarte simplu. Civilizaţia noastră îmbicsită de formule şi de neîncetate subtilizări prezintă, pe lângă altele, şi dezavantajul de a ne fi îndepărtat tot mai mult de la anumite principii de viaţă foarte clare pe care nu le poţi regăsi decât scuturându-te de prejudecăţile ce isvorăsc fatal din balastul formulelor şi al teoriilor pe care le înmulţeşte civilizaţia.

Aceasta explică pentruce marile revoluţii aduc întotdeauna o purificare. Aceasta explică luminoasa lor primitivitate. Caracterul lor de vijelioasă limpezire.

Tot astfel şi la noi.

In România democratică, abuzurile democratice au sporit setea cîştigului ieftin şi lăcomia banului. Toţi vor să trăiască bine, dar fără să muncească. Să mănînce mai mult decât poate, chiar cu riscul unei indigestii.

Morala legionară opune o lege de muncă. In locul lenei, înfăptuirea. Nu numai cu mintea, ci şi cu braţele tale. Lăcomiei banului, dispreţul banului. Parvenitismului bogăţaşului, neclintita mîndrie a sărăciei libere şi cinstite.

O societate obsedată, îmbâcsită, rătăcită de subtilizări şi de formule a stins o parte din spontanele avîntări ale sufletului. Morala legionară reîmprospătează; prin credinţă, valorile şi energiile sufletului. Restabileşte, prin mistică, un echilibru pierdut. Beţiei raţiunii, alterată artificializată adeseori, opune exaltarea curată a religiei.

Morala legionară afirmă pilde de jertfă şi curaj. Restabileşte, în sufletul obosit şi dezorientat un potenţial de încredere şi convingerea în necesitatea şi roadele idealului. Cu riscul primejdiei. Cu riscul morţii.

Iar dincolo de morţi, respectul lor, amintirea lor, perpetuarea lor. Continuitatea lor spirituală.

Lucruri simple. Reacţii şi gesturi simple, nu-i aşa? Unei extreme se răspunde prin altă extremă. Perfect.

Dar dacă ne gîndim că acestea au pornit de la citeva suflete şi azi cuceresc o ţară, încetează de a fi atît de simple.

Şi e totuşi adevărul.

Forţa moralei legionare stă tocmai în ceiace pare a fi inferioritatea ei: în descătuşarea de tiraniile raţiunii în folosul energiilor pure şi statornice ale sufletului.

Ovid Densuşianu-Fiul

SPORT

Problema reamatorizării boxeurilor profesionişti

O problemă care nu se prea pune dar a cărei actualitate devine din ce în ce mai acută, este aceea a reamatorizării boxeurilor profesionişti.

O sumedenie de boxeuri cari au părăsit hermina albă şi au devenit „profesionişti" doresc o reventre la amatorism.

Aceasta nu este, evident, o inclinaţie spre neserioşitate şi capriciu a acelora cari vor să se reintoarcă la sportul pur, la amatrism.

Altele sunt cauzele.

Cea mai pincipă însă, din toate este fără îndoială, agonia în care îşi târăşte boxul profesionist mizera sa existenţă, starea aceasta de completă inactivitate în box, bursele ridicole care se oferă profesioniştilor, tratamentul neomenos la care aceştia sunt supuşi — într'un cuvânt: starea de continuă decadenţă a sportului cu mănuşi.

Cunoaştem boxeuri profesionişti de mâna întâia cărora li se oferă 1000 lei pentru un match şi mai cunoaştem mulţi profesionişti de bună calitate care se mulţumesc să boxeze şi pentru câteva sute de lei. Asta, fireşte, pentrucă mizeria îi impinge s-o facă.

In astfel de condiţiuni, boxeurii desamăgiţi de „profesionismul" care le-a promis totul dar, care nu le-a oferit nimic, fiind puşi în imposibilitate să rămână profesionişti în condiţiuni normale (cheltuieli de antrenament, timp pierdut, etc.) doresc o revenire la hermina albă. La amatorism.

Vedeţi însă că în box acest lucru este imposibil. Cel puţin după regulamentele în vigoare. In alte sporturi metamorfoza e posibilă. Aici nu. Şi tocmai aceasta e domeniul în care regulamentul ar trebui să fie mai indulgent, mai ales avându-se în vedere circumstanţele care pledează în favoarea bieţilor boxeuri profesionişti cari dresc revenirea la amatorism.

Ca amator poţi măcar să beneficiezi de anumite facilităţi create de oficialitate — poţi să participi la competiţiuni mai dese şi mai importante şi dacă eşti element de valoare poţi să te afirmi pe planul internaţional, aducând prin aceasta şi reale servicii de propagandă ţării tale.

Ca profesionist însă, în actuala stare de agonie a boxului românesc profesionist, eşti condamnat pur şi simplu la moarte. Boxeurii profesionişti, unii din cei mai buni chiar, abandonează dezamăgiţi sportul căruia i-au consacrat tinereţe, vigoare şi entuziasm.

Permiţându-li-se reamatorizarea, toate aceste elemente ar fi recâştigate pentru box.

De aceea se impune o revizuire şi la nevoe o modificare a regulamentelor noastre de box în sensul pe care-l propunem noi.

Prin aceasta se vor servi în primul rând interesele boxului.

O spunem cu toată convingerea.

Dar problema este prea importantă şi de aceea vom reveni în curând mai amplu şi mai documentat asupra ei.

Anif

Cupa Gloria

Prin cupa ce o pune în competiţia interşcolară, meritoasa grupare de hockey pe ghiaţă, dă posibilitate tinerelor speranţe să se releve.

Şcoala a fost, este şi va fi întotdeauna pepiniera elementelor ce mai târziu s'au consacrat în diferitele ramuri ale sportului românesc.

Matchurile ce se vor desfăşura pe terenul A. S. F. C.-ului din str. Vasile Boerescu, vor dovedi odată mai mult, cât de adânc a pătruns în sufletele şcolarilor dragostea pentru acest sport.

Faptul că, liceele aruncă în luptă formaţii alcătuite din jucători consacraţi, asigură competiţiunii un succes desăvârşit şi un interes general.

Remarcăm prezenţa puternicelor formaţii ale liceelor: „Gheorghe Lazăr", „Sf. Gheorghe", „Sf. Sava", „Spiru Haret" şi altele.

Azi 22 Ianuarie 1937, se va juca începând la ora 15 fix al doilea match al turneului, între echipele liceelor „Lazăr" ş „Sfântul Iosef".

Având în vedere, că formaţia liceului Lazăr este primă favorită îi dăm pronostic favorabil. Suntem însă siguri că „Sf. Iosif" va lupta cu îndârjire pentru un rezultat cât mai onorabil.

Formaţiile: Liceul „Sf. Iosef" nu şi-a anunţat încă formaţia. Liceul „Gh. Lazăr" portar C. Dron; fundaşi: M. Enescu, M. Bolintineanu; înaintaşi: M. Pădureanu, Radu Tănase, M. Pancu, Alexiu, E. Rudeanu, Gh. Hussar.

Ce a fost eri la „gala" de box

1. **Organizare dezastruoasă.**
2. **La ruperea biletelor numai javre jidovești, obraznice în ultimul grad.**
3. **Gazetarii n'au fost lăsaţi să pătrundă cu legitimaţia.**
4. **Matchurile au fost de calitatea cea mai slabă.**
5. **Lucian Popescu a desgustat şi ultimii spectatori cari au mai rămas boxului, prin boxul său urât, extrem de urât.**
6. **Gabrowsky a confirmat spusele noastre că nu e boxeur ci hamal. La primul pumn primit s'a aşezat pe podea.**
7. **Publicul a pleca scandalizat de această măgărie intitulată pompos „Gală internaţională de box" şi organizată de un băeţaş mucos şi suspect numit Vladimir Denidov.**

Dar n'am terminat.

REZULTATELE GALEI DE BOX

Stoian învinge la puncte pe **Samson.**

Aurel Climan-Lucian Popescu: match nul.

Nicolae Stamate-Ion Gorun (pentru campionatul României la „cocoş"). Nicolae Stamate, învingător prin descalificarea adversarului în repr. II.

Moritz Spakow-Gabrowsky K.o. repriza I.

ZI DE ZI

COLŢEA convoacă pe ziua de 22 Ianuarie 1937 pe toţi jucătorii echipei I-a, la ora 14, în sala de educaţie a O.N.E.F. Nu se admite nicio lipsă.

CAMPIONATUL MONDIAL DE BOB

Milano, 21 (Rador). — In staţiunea sportivă de iarnă, Cortina d'Apezzo va avea loc la 30 şi 31 Ianuarie campionatul mondial de bob a două perscane, organizat de federaţia italiană de sporturi de iarnă.

Campionatul mondial din anul acesta este primul organizat de Italia pentru cursele de bobsleigh. Până în prezent s'au înscris 8 naţiuni cu 12 echipe, dintre cele mai reputate unde, presupunând că suntem considerați ca oameni „fair" cum spun englezii, să putem vorbi răspicat, dar, desigur, obiectiv. Aplaudăm pe distinsa *ACTRIŢA TEIKO KIWA* pentru jocul ei impresionant, dar aplaudăm, discret, pe *CANTAREAŢA TEIKO KIWA.*

La Opera vrem să auzim o voce —, o voce care să ne subjuge. să ne oblige de a scrie cu caractere grase, că fericita ei posesoare, este, într'adevăr, o celebritate. Acordăm d-nei Teiko Kiwa, circumstanţe atenuante şi suntem dispuşi a crede că emisiunea ei de o insuficientă calitate artistică, se datoreşte, poate, altor cauze, decât a nepregătirii ei. Avem, totuşi, impresia că d-na Teiko Kiwa, deşi din punct de vedere al jonglerei cu vocea, nu a reuşit să ne captiveze, să ne emoţioneze decât în rate (noi suntem exclusivişti: totul sau nimic), dispune de suficiente calităţi vocale. Am fi dorit să o ascultăm în cadrul unui concert, indiferent de program, ca să ne dăm mai bine seama de aceste calităţi de care nu a uzat cu destulă largheţă.

*

Faţă de cele ce scriem mai sus, simţim nevoia de a nu mai întârzia în formularea unui deziderat, satisfacerea căruia interesează în mare măsură publicul nostru, căruia Opera Română este obligată de a-i servi o hrană artistică substanţială în cadrul unui menu muzical îngrijit alcătuit.

Toţi artiştii care vin din străinătate, pentru alcătuirea unui program variat, au eticheta unor celebrităţi. Tot ce este străin vine ca o celebritate şi după ce s'a executat un program, se constată că nu toate celebrităţile sunt celebre. Şi atunci de ce această batjocură? Dece Opera Română atunci când vrea să angajeze o celebritate autentică, nu face cercetări spre a se convinge că marfa ce i-o oferă cutare agenţie dela Paris sau Berlin, merită sacrificiul băneşc al publicului nostru? Dece se mulţumeşte de a angaja pe orice „celebritate" ce i se toarnă în gât? Oare, Opera Română nu este în curent cu activitatea celebrităţilor în străinătate? Nu se citesc acolo ziare şi reviste de specialitate? Ori poate nu are nimeni timp să le citească, dacă într'adevăr Opera Română primeşte astfel de publicaţiuni? Nu socoteşte ministerul artelor ca să creeze un „Serviciu de studii şi cercetări artistice" care să urmărească întreaga activitate muzicală din marile centre apusene pentru ca atunci când agenţiile teatrale din Paris ne recomandă vreo celebritate, ai noştri să nu primească orice „celebritate" de nu ştiu a câta mână? Dece să se repete cazul de acum vre-o 7 ani când Opera Română (instalată la Eforie) nu a lăsat pe o „celebritate" americană, o pretinsă mare cântăreaţă, să-şi execute contractul pentru cinci reprezentaţii, dar i-a plătit despăgubiri în urma intervenţiei Legaţiunii americane din Bucureşti?

Nic. J. Sarru

Mişcarea literară şi artistică

Cronica muzicală

Opera Română: „Madame Butterfly" cu D-na Teiko Kiwa, cântăreaţă japoneză

Nu suntem dintre aceia care să presupunem — cu atât mai puţin să credem —, că o operă de nuanţă exotică, aşa cum este „M-ME BUTTERFLY", poate fi mai bine executată cu o protagonistă exotică, decât cu o protagonistă a neamului nostru. Aceasta pentru mai multe motive. Unul singur ar fi suficient ca să-l putem invoca în sprijinul părerii noastre. Opera „M-ME BUTTERFLY" nu este o lucrare esenţialmente exotică. Faptul că acţiunea se petrece undeva, departe de meleagurile noastre, că are un cadru din Extremul-Orient, că ea conţine crâmpee din muzica niponă, nu ne poate îndritui de a spune că această operă, aşa cum am spus mai sus, poate fi jucată mai sugestiv de către o fiică a imperiului nipon, decât d-na METAXA cântăreaţa noastră care, în trecut, a putut concura şi pe „celebra" cântăreaţă TEIKO KIWA, de origine, ni se spune, japoneză, şi pe d-na JOVITA FUENTES care a cântat, acelaşi rol în Decemvrie 1928, pe scena Operii noastre. Şi aceasta din urmă ne-a fost prezentată tot ca o celebritate japoneză, dar care nu era japoneză, ci originară din Formosa, dar tot atât de „celebră" ca şi cântăreaţa din zilele trecute care, datorită exoticului ei nume a reuşit să atragă, la Operă, tot ce snobismul nostru meloman, (de ar fi şi muzical, tot ar fi ceva!) are mai select, dar care nu a reuşit să atragă şi echivalentul sentimentelor noastre. Intr'adevăr, d-na TEIKO KIWA, celebră cum organizatorii reprezentaţilor de operă şi ai concertelor filarmonice, au simţit nevoia de a o înfăţişa publicului nostru, parese, amator de orice fel de senzaţii muzicale chiar atunci când este ţinut a plăti preţuri mari — şi le plăteşte —, nu a reuşit să ne convingă şi pe noi că este celebră. In afară de o cochetărie care — honi soit qui ma y pense — *ne-a plăcut, o cochetărie pe care o vedem şi o acceptăm, la orice artistă sau actriţă nu neapărat celebre, nu am putut citi alte calităţi în carta de vizită pe care ne-a prezentat-o prin amabilitatea organizatorilor acestei reprezentaţii.*

Când zilele trecute scriam, în acelaşi loc, câteva rânduri, sincer simţite, la adresa dirijorului german la pupitrul Filarmonicei în cadrul festivalului wagnerian, am spus că ne cuprinde o oarecare jenă atunci când, în calitatea noastră, trebue să scriem lucruri care nu plac nici oaspeţilor şi, asigurăm pe cititor, nici nouă. Acum cazul devine mai complicat.

Dar să ni se îngădue ca să eşim din cercul monden unde femeii nu e cavaleresc să i se facă vr'un reproş şi să ne menţinem înlăuntrul cercului artistic, cu o preciziune demnă de admirat, ultimele evenimente politice din ţara noastră. O deosebită impresie a produs printre noi cunoştinţele lor în legătură cu actele de vitejie făcute de cei 7 legionari români de pe frontul spaniol. Am putut să ne dăm seama asupra efectului unei prese naţionale bine informate în toate domeniile. In presa italiană au fost comentate dealtfel în mod favorabil, toate acţiunile pornite din organizaţia „Gărzii de Fier" din România, care este destul de cunoscută de poporul italian.

Dela Triest primim un vagon special din partea căilor ferate italiene, vagon ce ne va conduce pe traseul jugoslav până la Timişoara.

Ultima etapă pe traseul italian Trieste-Postumia a fost parcursă de simplonul nostru în mai puţin de trei ore, astfel că aproape de ora şase suntem la Postumia, punctul de frontieră. Formalităţi sumare şi plecăm în noapte mai departe.

Spre prânz ajungem la frontiera română unde suntem supuşi controlului vamal. De data aceasta atât biroul vamal cât şi biroul poliţienesc de frontieră au fost la înălţimea lor, îndeplinindu-şi întocmai datoria.

Până la Bucureşti începem să lăsăm parte dintre participanţi, după ce intervin promisiuni cu privire la remiterea fotografiilor făcute în grupuri.

Ca încheere a acestor reportagii ţinem să menţionăm că excursiunea s'a bucurat de un deplin succes moral, toţi participanţii fiind entuziasmaţi de buna organizare a voiajului.

Gh. Ţopa

Programul cultural al soc. Tinerimea Română

Pentru a contribui la desvoltarea sufletească a tineretului şi a desbate unele din marile probleme care interesează viaţa neamului nostru, Societatea TINERIMEA ROMANA a întocmit şi pentru anul 1936-1937 un vast program de activitate. Ca şi în anii trecuţi se vor ţine concursurile inter-şcolare în zilele de 7, 8, 9, şi 10 Maiu la care va lua parte tineretul universitar, secundar şi primar, probele fiind din domeniul istoriei, literaturii naţionale şi religiei strămoşeşti. Se va ţine şi un concurs de DESEN, pentru a se atrage atenţia şi asupra acestei activităţi care în afară de frumuseţe poate avea şi un folos practic.

Se vor organiza sărbătoriri cu prilejul zilelor naţionale, pentru îndrumarea sufletească a tineretului. Se va ţine un ciclu de conferinţe cu subiectul DIN PROBLEMELE ACTUALE ALE NEAMULUI ROMANESC, cuprinzând problema economică, religioasă, higienică, tehnică, şcolară, chestiunea propagandei culturale şi altele, conferinţele fiind ţinute de reprezentanţi reputaţi ai culturii şi învăţământului nostru superior.

Se vor face vizite în diferite oraşe ale ţării, reprezentându-se cu această ocazie filme culturale şi ţinându-se conferinţe de actualitate.

Şi anul acesta societatea va face să apară regulat revista ei, căutând să o apropie cât mai mult de problemele actualităţii. Deasemeni va continua cu organizarea bibliotecei şi muzeului şcolar. In luna Maiu societatea va organiza cu premianţii o excursie în Haţeg cu vizitarea amănunţită a regiunei Sarmisegetuzei, convinsă de rolul cultural educativ pe care o vizitare a acestor locuri poate să o aibă în desvoltarea intelectuală a tineretului.

Prin întregul ei program Societatea va căuta să contribuie în marginile posibilităţii la educarea morală şi intelectuală a tineretului şi în acelaş timp la dragoste pentru neam şi ţară.

Liga antirevizionistă română din Cluj, comemorează pe eroii Moţa şi Marin, căzuţi în Spania

Luni seara s'a ţinut prima şedinţă după vacanţa de sărbători, a comitetului regional pentru Transilvania al Ligii antirevizioniste române. A prezidat d. profesor Ioan Lupaş, preşedintele comitetului regional. Au fost de faţă d-nii prof. Gh. Moroianu, dr. S. Bornemisa, M. Peculea, prof. V. Ghidionescu, prof. Gh. Sofronie, dr. A. Hetco, dr. N. Cărpinişan, dr. Aurel Gociman, secretar general al comitetului regional ş. a.

Inainte de a se intra în ordinea de zi, d. prof. I. Lupaş a luat cuvântul, rostind un omagiu impresionant la adresa celor doi tineri români, Ionel I. Moţa şi Vasile Marin, morţi ca adevăraţi eroi pe frontul naţionalismului în Spania, unde au plecat spre a lupta în rândurile armatei naţionaliste.

Printre altele, d-sa a spus: „Neamul românesc a avut desigur eroi şi altădată. A avut tineret entuziast, plin de spirit de jertfă, care a luptat în armate străine pentru izbânda unor mari idealuri, cari i-au atras sub steaguri străine. Dar gestul lor adesea era legat de anumite interese. De data aceasta însă stăm în faţa unui spirit de jertfă desăvârşit, al unor tineri, cari nu au urmărit nimic altceva, decât convingerea lor cea mai sfântă, de a lupta pentru creştinism, libertate şi civilizaţie împotriva întunericului şi a barbariei comuniste.

Jertfa vieţii lor în pământul îndepărtat al Spaniei, pentru ideea naţionalismului şi a creştinismului a impresionat adânc lumea românească din toată ţara. Figurile celor doi tineri eroi vor rămâne un exemplu al spiritului de jertfă al neamului nostru pentru idelle mari şi în acelaş timp o dovadă a ceeace este în stare a face tânăra generaţie a ţării noastre pentru marile idei ale timpurilor noastre.

Căci Ionel Moţa şi Vasile Marin au fost în adevăr două figuri reprezentative ale tinerei generaţii, doctori în drept, cu studii în străinătate, minţi luminate elemente de frunte, chemate a fi conducătorii generaţiei din care au făcut parte".

In continuare, d. profesor I. Lupaş a avut apoi cuvinte impresionante la adresa părintelui Ion Moţa, preotul din Oraştie, tatăl lui Ionel Moţa.

S'a hotărît în acelaş timp ca toate cele aproape o mie de comitete din Transilvania ale L. A. R. să organizeze parastase pentru pomenirea lui Ionel Moţa şi Vasile Marin, conform instrucţiunilor ce vor primi.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Buterfly.
TEATRUL NAŢIONAL: Generaţia de sacrificiu.
TEATRUL REGINA MARIA: De ziua nevesti-mi.
TEATRUL COMEDIA: Poveste de iubire.
TEATRUL MODERN: 9000 franci recompensă.
TEATRUL VESEL: Călugărul din vechiul schit.
TEATRUL LIGII CULTURALE: Şi ei au dreptul la viaţă.
TEATRUL ALHAMBRA: Marea ducesă de Alhambra.
TEATRUL EFORIA VOX: Floarea din Hawai.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CREŞTINI

CAPITOL: Marchizul de St. Evremont.
ARO: Jenny cu Francoise Rosay, jurnal şi completare.
ROXY: Marchizul de St. Evremnot.
FEMINA „Port Arthur" cu Danielle Darieux şi complectare.
A.R.P.A.: Am ucis! cu Peter Lorre.
Pe scenă „Ora Veselă" cu Stroe şi Vasilache.
FORUM: Maria Stuart şi Biletul de 1.000.
MANON: Săraca fetiţă bogată şi Nicole.
OMNIA: Maria Stuart şi revistă.
TRIANON: Regina valsului cu Martha Eggerth.
FRANKLIN: Bosambo şi Shanghai.
CITY: Căpitanul Blood şi Hotel Savoy.
DARLY: Oraşul păcatelor şi Norocul meu eşti tu.
MARCONI: Magnolia şi revistă.
MODEL: Răzbunarea lui Tarzan şi Casa strigoilor.
BARCELONA: Bestia din Londra şi Vârsta primejdioasă.
CENTRAL: La Bandera şi Bestia din Shanghai.
COTROCENI: Tinereţea unei regine şi Insula plutitoare.
DIANA: Luptătorii din Texas şi Secretul celor 13 mascaţi.
DICHIU: Flacăra vieţei şi Tăsică şi Năstăsică.
MILANO (Călăraşi 153): Romanul unei minore şi Gondola cu himere.
ILEANA (Avrig 1): Escadrila de noapte şi Căraca fetiţă bogată.
ORFEU: Nu sunt vinovat, Soţie contra secretară şi complectare.
TRIUMF: Infamia şi Raza roşie.
VOLGA (La Roata lumii, Dorobanţi): Taros Bulba şi Controlorul.
DORY: Bucle de aur, Ultimul sbor şi trupa de reviste.
LIZEANU: Ultimele zile ale oraşului Pompei şi Fiul Rusiei.
UNIC: Macul roşu şi Raiul pe pământ.
FLORIDA (B-dul Ferdinand 118): Macul roşu şi Beyond Bengali.
PACHE: Katerina şi La capătul lumii.

Radio

VINERI, 22 IANUARIE 1937

18.00. Concert de muzică variată. Orchestra de Salon Radio, dirij. de Ion Ghiga.
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualităţi.
19.10. Continuarea concertului.
UNIVERSITATEA RADIO
20.00. Puterile noastre lăuntrice de Alex. Popescu.
20.20. Actualităţi italiene de prof. Alex. Marcu.
20.35. Don Pasquale, operă bufă în 3 acte de Donizetti (discuri).
In pauza I-a (21.10-21.25.: Lectură de Gh. Acsinteanu.
In pauza II-a (22.10-22.25): Radio jurnal. Sport.
23.10. Concert nocturn al Orchestrei Vasile Julea, transmis dela restaurantul Coşna: (voce: P. Alexandru).
23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză şi germană.
23.55. Ultimele ştiri.

SAMBATA, 23 IANUARIE 1937

6.30. Deschiderea emisiunii. Gimnastică ritmică. Radio jurnal. Concert de dimineaţă (discuri). Sfaturi gospodăreşti şi medicale.
7.30. Inchiderea emisiunii.
13.00. Ora. Culutrale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz. Muzică distractivă (discuri).
15.00. Ultimele ştiri. Bursa cerealelor.
15.15. Ora Străjerilor: Ţara.
18.00. Sinaia albă de d-na Aida Vrioni.
18.15. Concertul Fanfarei Regimentului 4 Roşiori, cond. de lt. Dumitru Juncu.
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualităţi.
19.10. Orchestra Radio, dirij. de Th. Rogalski. Cântece de nuntă.
UNIVERSITATEA RADIO
20.05. Pilde bune de luat dela vecini de prof. C. Kiriţescu.
20.25. Romanţe şi cântece româneşti. Alexandru Bojenescu-canto.
20.50. Poşta Radio.
21.05. Răspunsuri technice.
21.15. Toată lumea dansează! ne cântă Jazzul Radio (voce: Viorica Anghel şi Cristian Vasile).
22.30. Radio jurnal. Sport.
22.45. Concert nocturn al Orchestrei Jean Sibiceanu, transmis dela restaurantul Răcaru.
23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză şi germană.
23.55. Ultimele ştiri.

Scrisoarea locotenentului Papană

(Urmare din pag. I-a)

treacă şi nu rare ori am impresia că se trec aceste limite în negaţiunea a tot ce s'a realizat şi tot ce este bun în această ţară. Tineretul să nu se grăbească să pună căluşul în gura celor ce nu pot decât să-l iubească şi luptă să i se făurească o soartă mai bună, nici să aştearnă ţărâna mormintelor peste tot ce a dat această ţară mai bun, îngropând laolaltă în uitare şi ce e bun şi ce e rău, fiindcă rămân totdeauna fantomele trecutului pe cari nu le mai poţi şterge nimic. Căci din acest trecut, de fantomele căruia se freacă în fiecare zi, îşi trage tineretul de azi, de mâine şi de totdeauna izvoarele lui de avânt pe căile eroice ale naţionalismului. Şi oricât ar vrea el, trecutul nu se poate şterge din amintire.

E frumoasă tinereţea în semeţia cu care îi place să înfrunte orice, e sublimă în lupta ei pentru un ideal, mai ales când acesta se confundă cu năzuinţele neamului, şi o iubim şi o încurajem fără de ezitare dar când este străbătută şi de conştiinţa aceasta a justei ei valori şi de dorinţa de a se mişca în câmpul tradiţiei de afirmări şi realizări româneşti, fără negarea celorialte valori ale neamului aşa cum o atestă locotenentul Papană, ca este în adevăr sublimă.

Petru Bănescu

Satana, argument polemic

(Urmare din pagina I-a)

Clerul românesc, cel care ostenește cu hărnicie întru Domnul și așteaptă cu seninătate judecata cea de pe urmă, binecuvântează însă această studenţime care înalţă lăcaşuri de închinăciune şi stă gata să-şi puie pieptul, zid la hotare.

Aceasta n'a înţeles-o părintele colaborator al „Dreptăţii" talmudizante, atunci când s'a lăsat ispitit ca orice fire slabă, de muza capricioasă a polemicii.

Victor Medrea

Cu secţiunea „Poruncii" de turism şi voiaj de Sf. Sărbători prin Italia

— VI. — Impresii de călătorie —

Oraşul Florenţa este ultima etapă a excursiunii noastre. In seara zilei de 2 Ianuarie, a doua zi de Anul Noul, pe înserate sosim în monumentala gară a Florenţei. Este una dintre cele mai mari gări de tranzit ale Italiei, lucrată în întregime în marmoră, cu o capacitate de aproape 20 linii de tren. Se poate observa dela prima vedere că lucrările au fost terminate în ultimul timp, iar construcţia prezintă cel mai perfect stil modern.

In dimineaţa zilei următoare vizităm renumita galerie a Medicilor, Domul şi câteva edificii mai importante, pentru ca după amiază să putem întreprinde o excursiune minunată cu autocarul la Fiesole.

După aproape o oră de mers iată-ne ajunşi la Fiesole, care este situat la aproximativ 400 m. deasupra Florenţei. De aci avem o splendidă panoramă a oraşului, asemănătoare cu privelişteа ce au avut-o excursioniştii noştri la Genova, cu diferenţa însă că la Genova au putut vedea portul, ceeace nu este cazul cu Florenţa.

Este ultima zi a programului şi fiecare participant începe să se gândească cu regret că excursiunea este pe terminate şi deci inevitabil urmează înapoierea spre casă.

Drumul până la Triest l-am parcurs în compania câtorva tineri italieni, dintre cari 2-3 licenţiaţi, doctrinari înfocaţi ai fascismului. Este uimitor pentru noi faptul că aceşti tineri cunosc unde, presupunând că suntem

Aspecte, Insigne, Comentarii

Stăpânul

A apărut în librării romanul „STAPANUL" de OVID DENSUŞIANU-fiul. Atragem atenţia cititorilor noştri asupra acestei lucrări ce alcătuieşte o revelaţie a anului literar.

Roman de acţiune, sobru, puternic, în care se răsfrâng problemele cele mai acute ale epocei noastre, precum şi sufletul nouei generaţii.

„Şoimii României"

— e intitulată noua antologie epică pentru tineret alcătuită de d. M. Toneghin.

Volumul este frumos ilustrat de pictorul D. Stoica.

Muzica poloneză la „Pro-Arte"

❖ **Sâmbătă, 23 Ianuarie, ora 5 d. a., va avea loc în sala Dalles a VII-a conferinţă experimentală organizată de „PRO-ARTE" şi consacrată muzicei poloneze.**

D. GEORGE COCEA, directorul conservatorului „PRO-ARTE" va vorbi despre muzica poloneză.

Programul muzical va fi interpretat de d-ra Madeleine Cocorăscu şi d-nii Paul Jelescu şi Alex. Theodorescu.

Biletele la agenţia artistică „PRO-ARTE", calea Victoriei 39, la Wagons Lits Cook.

„Liga Culturală" şi „Astra"

Duminică, 24 Ianuarie 1937, orele 10 dim. „Liga Culturală" şi Soc. „Astra", **despărţământul Bucureşti, vor sărbători „Ziua Unirii" printr'un festival artistic-cultural în sala teatrului „LIGII CULTURALE" din b-dul Schitul Măgureanu Nr. 1.**

Va vorbi d. ŞTEFAN POP, preşedintele „Ligii Culturale" secţiunea Bucureşti despre: „ZIUA UNIRII" şi vor urma: Orchestra „Ligii Culturale" sub conducerea d-lui Ilarion V. Covalschi, dela Opera Română; versuri, muzică instrumentală, etc., iar la urmă vor fi JOCURI ROMANEŞTI, executate de secţiunea de jocuri româneşti a „Ligii Culturale" sub conducerea d-lui D-tru Buruc. Intrarea liberă.

Fără limită

După „STAPANUL", romanul despre care vom vorbi în curând aci, al d-lui Ovid Densuşianu-Fiul, *editura „CUGETAREA" a pus în vânzare romanul „FĂRĂ LIMITĂ", al talentatului romancier VICTOR POPILIAN.*

Cartea d-lui Popilian, aduce în paginile sale, într'o factură cu totul nouă, povestea dramatică a unei familii, până în vâltoarea sbuciumatei vieţi actuale, şi e mentită unui frumos succes de librărie.

Concert

Marţi 2 Februarie 1937, orele 9 seara, va avea loc în sala „DALLES" concertul cunoscutei şi apreciatei cântereţe d-na ANTOINETTE TRANDAFIRESCU-EREMIE, soprano lirico-coloratură, cu concursul d-lor V. JIANU (flaut) şi MIRON SOAREC profesor la conservatorul „Pro Arte".

In program, arii şi melodii de: G. B. Pergolesi, W. A. Mozart, Franz Schubert, Alois Melichar, Ernesto de Curtis, Félicien David, Antonin Dvorak, Bellini, Salvatore C. Marchesi, Pietro Mascagni, Puccini, J. B. Wekerlin, Loiellett, V. Jianu, Corelli, Brediceanu, Tache Popescu, Juarez Movilă. Bileetle de vânzare la Feder, iar seara la cassă.

Capitol şi Roxy: Marchizul de St. Evremont

Români! A apărut Stăpînul
roman de Ovid-Densuşianu-fiul
La toate librăriile

FORUM şi OMNIA | Maria Stuart şi Biletul de 1000 Compania Titi Mihăilescu

GREFIA TRIB. PRAHOVA
Secţia I.

EXTRACT

Florica V. St. Alexandru zisă Persiceanu din Homoraciu, cu petiţia înreg. sub No. 2873/1936 a intentat divorţ soţului său Vasile I. St. Alexandru zis Persiceanu din Scăuşi pentru cauze legale.

Din căsătorie au copii Virginia-Senia de 6 ani şi Ioan-Remus de 4 ani.

Grefier. *(Indescifrabil).*
No. 2065.

1937, Ianuarie 15

Solemnitatea predării săbiei de onoare

generalului Moscardo la Soria

— Cum petrec legionarii pe Sf. Nicolae. Portretul apărătorului Alcazarului —

DUMINICA 6 DECEMBRIE, 1936— SF. NICOLAE. Ne-am sculat de dimineaţă şi am coborît cu toţii in faţa casei de adăpost dela ARANDA DEL DUERO. Un soare călduţ şi cerul senin ne îndeamnă să ne strângem in grup pentru obligatoria fotografie pe care o ia CLIME. E ziua lui NICOLAE TOTU şi intregul grup ţine să-l felicite, care cu pupături, care cu strângere de mână.

SLUJBA ORTODOXĂ ÎN INIMA SPANIEI

Imediat ne adunăm în camera lui MOŢA, unde PARINTELE DUMITRESCU oficiază un scurt serviciu religios, pe care il ascultăm cu evlavie sporită.

La mii de km. de pământul Patriei se oficiază slujba religioasă a dreptei noastre credinţe. Şi razele soarelui ne mângâe cu o mână blândă, ca şi cum ar intra prin ferestrele bisericuţelor noastre din ţară, parfumate cu tămâie şi busuioc.

SPRE SORIA

Pornim in goană către Soria. Şoseaua, mereu asfaltată, ne poartă prin sate de piatră sură, pe margini de coame cu pământ roşu, prin pustietate fără roadă. Suntem pe podişul vechei Castilii, podişul pământului sărac pe care nu se pot hrăni decât caprele şi măgarii cari se mulţumesc cu ciulini. Din sate şi din târguri răsar dese, tot mai dese, beretele roşii ale carliştilor populari prin părţile acestea.

La ora 12 ajungem la Soria, cartierul Generalului MOSCARDO.

Pe dreapta şi pe stânga sunt înşiraţi falangiştii şi navarezii, cari ne salută cu multă căldură.

Am ajuns la Palatul prefecturii. In capul scării, intre ofiţerii săi de stat major, ne aşteaptă generalul, care ne urează bun sosit. Suntem conduşi sus şi după prezentările de rigoare, in faţa tuturor reprezentanţilor civili şi militari ai puterii, are loc

CEREMONIA PREDARII SABIEI DE ONOARE

Generalul CANTACUZINO oferă sabia, pronunţând câteva cuvinte. Răspunde MOSCARDO vădit impresionat, în spanioleşte.

E atâta căldură in cuvintele eroului dela Alcazar...

Şi când vorbeşte de legătura prin care — prin noi şi el — poporul român şi poporul spaniol se unesc intru apărarea aceluiaş ideal, faţa i se impurpurează şi ochii ii lucesc.

PORTRETUL EROULUI DELA ALCAZAR

MOSCARDO nu are de loc aerul clasic al eroului, aşa cum îl proectează imaginaţia populară. Este un bărbat înalt, cam de 56 de ani, poartă ochelari şi o anumită distracţie care i se citeşte pe faţă şi în mişcări, îi dă înfăţişarea mai de grabă a unui profesor universitar decât a unui militar. Este de o modestie excesivă şi de o politeţe cum numai oamenii cu adevărat mari o pot arăta. Şi totuşi, câtă nobilă virtute, cât viril temperament clocotesc în omul acesta care timp de 72 de zile a organizat rezistenţa Alcazarului. Câtă bărbăţie şi câtă dragoste de patrie în omul acesta, care preferă să-şi vadă ucis copilul decât să predea Alcazarul în care se închisese falanga onoarei spaniole, care îşi vede un alt fiu — locotenent — ucis la Barcelona şi care tremură acum pentru viaţa altuia care luptă în Asturii!

Pentru educaţia tinerelor generaţii se face mereu apel la Plutark!, Ar face bine educatorii dacă printre frumoasele exemple de virtute din lumea antică, ar mai apela şi la exemplele timpurilor noastre; fapta lui Moscardo depăşeşte cu mult actualitatea şi înscriindu-se în eternitate, se ridică, cu sau fără voia noastră la valoare de simbol.

† VASILE MARIN

Samavolniciile dela căminul studenţesc prahovean

Cele ce se petrec la căminul studenţesc prahovean, ar părea de domeniul fanteziei, dacă o descindere la faţa locului nu ne-ar fi edificat complect asupra unei stări de lucruri de mult intolerabile.

O administraţie politicianizată, parazitară, practicând pe o scară întinsă abuzul, a exasperat o studenţime paşnică şi laborioasă, care a epuizat toate căile legale de protest.

Repetate apeluri la d. ministru Iuca, ale cărui asigurări păreau liniştitoare, calmaseră parţial o stare de efervescenţă, determinată de aceiaşi abuzivă administraţie, susţinută cu o suspectă căldură de către un prefect, ajuns într'o demnitate, prin capriciul unui joc al culiselor.

Cele ce s'au petrecut alaltăeri la căminul studenţilor prahoveni depăşesc orice limită.

Cu toate asigurările formale ale omului de inimă şi cuvânt, care este d. Iuca, personaj din fruntea prefecturei de Prahova, ordonă evacuarea căminului, după ce în prealabil li se închisese studenţilor apa, lumina şi caloriferul.

Starea de spirit a studenţimei din cel mai bogat judeţ al ţării, ajunsă pe drumuri în miezul iernii, este greu de calmat.

Suflete tinere, batjocorite în casa cumpărată din contribuţia părinţilor lor, studenţii prahoveni sunt hotărîţi să nu părăsească acest cămin, cu preţul dezonoarei lor.

Noi ne facem datoria de a atrage atenţia d-lui ministru Iuca, a cărei solicitudine pentru nevoile studenţimei, trebue să tempereze excesul de zel al ce deţine spre ruşinea Prahovei, postul de prefect.

Nădăjduim că nu vom avea de înregistrat şi aici una din acele amărăciuni, cari îngreuiază sufletul studenţimei noastre, care dincolo de chinurile ei morale, este şi atât de neajutorată materialiceşte.

Români şi Românce!

Pentru România de mâine a Românilor: nici un ac dela jidani!

Veniţi în „România Anticomunistă" pentru a ridica protestul tău, împotriva bolşevismului şi a organiza boicotul mărfii şi literii jidoveşti.

De unde pornesc provocările

Un element de dezordine: gărzile ţărăneşti. Interesantele precizări ale „Neamului Românesc". Violenţele verbale ale mercenarilor, nu intimidează

Ziarul care poartă amprenta acefaliei madgeariene, se ocupă dela un când de vreme şi cu o maladivă predilecţiune de „provocările" unei organizaţiuni naţionaliste, caracterizată prin disciplină rigidă şi printr'o impunătoare sobrietate a tuturor acţiunilor ei în teren.

„Dreptatea" a cărei producţie grafică de o exasperantă monotonie şi de fadă inspiraţie o tutelează „academismul" topolovean, se complace prin pana „subtilului" ei director, improvizatul sociolog Ralea, în a expropria fantasticul.

Toţi acei cari citesc din consemn redacţional — corvoada breslei gazetăreşti — insanităţile debitate de simbriaşii lui Oskar Kaufmann, prin coloanele „Dreptăţii" vor rămâne surprinşi în faţa unei constatări, care miră chiar pe profesionistul condeiului.

Singurul obiectiv al atacurilor oficiosului naţional-ţărănist, s'a circumscris la partidul „Totul pentru ţară", în ale cărui cadre, după câte ştim, membrii sunt sudaţi într'o disciplină neegalată şi cred cu o ireductibilă tenacitate într'o unitate a comandamentului şi a dezideratelor ce-i frământă, materializate în persoana Căpitanului.

Ori tocmai, organizaţiunea aceasta împotriva membrilor căreia turpitudinea levantieră Madgearu, dăduse astă iarnă acel faimos ordin — îndemn direct la asasinat, — este acuzată că provoacă pe „mieluşeii" gărzilor ţărăneşti recrutaţi din pleava satelor, tot aşa precum anumiţi fruntaşi ţărănişti au fost căftăniţi sfetnici în echipele ministeriale ale democraţiei integrale, după ce, în prealabil, suportaseră pentru infracţiuni de drept comun, interogatoriile nu tocmai pline de deferenţă ale judecătorilor de instrucţie.

ADEVARATELE ORGANIZAŢIUNI PARAMILITARE

Asistăm de câteva zile la un schimb viu de focuri între „Neamul Românesc", girat de masiva personalitate a d-lui prof. Iorga şi între impotenţa ripostei „Dreptăţii", remontată pentru o luptă iniţial inegală, de către desaxata inteligenţă a lui Virgil Madgearu, plagă mai crâncenă decât ale Egiptului, pentru viaţa noastră publică.

Rafalele, de spumoasă risipă de talent şi nerv combativ, ale „Neamului Românesc" au deschis breşe largi în poziţiile apărate de menopauzata Passionarie masculină a democraţiei autohtone, Virgil Madgearu.

Gărzile ţărăneşti, fragil subiect de controversă, pentru adversar de talia d-lui porfesor Iorga şi a bătăiosului său „Neam Românesc", au fost simplamente pulverizate, la primul atac al ironiei atât de caustice a d-lui prof. Iorga.

„Neamul Românesc" a afirmat şi dovedit că: gărzile ţărăneşti sunt organizaţiuni paramilitare, menite să riposteze prompt (evident incitate prin rachiu şi făgăduieli deşănţate) la orice „provocare" a adversarilor politici.

„Dreptatea" imprudentă prin nătângia mentorilor ei, a bâlbâit un răspuns, după chipul şi asemănarea poticnelilor de raţionament ale lui Virgil Madgearu.

Noi reţinem însă şi imutabil, concluziile la care ajunge „Neamul Românesc", ziar care nu riscă afirmaţiuni gratuite, cu uşurinţa cu care Virgil Madgearu, comite iremediabile gafe.

Preciziunea aceasta este necesară pentrucă angajează atitudini de viitor.

CE NU VOR SA ÎNŢELEAGA FALIŢII POLITICI

„Dreptatea" care acceptă sugestiile unei conduceri în plină derută, conducere care are de netezit serioase asperităţi în însăşi sânul ei, a părăsit de mult linia calmului pe care îl reclamă pretenţiunea la o eventuală formulă de succesiune.

Ziarul, care reprezintă punctul de vedere oficial al unui partid de guvernământ (ce sinistră derădere), inventează după sistemul patentat de d. Virgil Madgearu şi Armand-Călinescu şi ameninţă cu represaliile mercenarilor gărzilor ţărăneşti".

Furia neputincioasă a democraţiei integrale, nu stârneşte decât zâmbetele sarcastice, ale celor ce cunosc elanul „gărzilor ţărăneşti" cari atunci când pornesc să înfrunte rândurile strânse ale oştirii credinţelor salutare, cer să li se achite costul eventualelor riscuri.

Ameninţărilor cari se vor strivi mâine de meterezele unei generaţii româneşti prin idealurile ei, un avertisment:

Pentru un dinte scos în luptă unui tânăr naţionalist, o falcă armenească sau de nemernic jidănit.

Vimed

Politice

T.-Severin, 21. — *Alegerilor comunale in judeţul nostru li se dă o importanţă covârşitoare.*

Sunt in luptă nu numai reprezentanţii locali ai partidelor respective ci inseşi organizaţiile de judeţ.

Astfel in comuna urbană Strehaia, s'au depus şase liste; cinci de culoare politică şi una independentă.

Guvernul a concentrat aci intregul aparat de club in frunte cu d. ministru Franasovici, prefectura şi toţi deputaţii.

Frontul Românesc deasemeni are aci mobilizat intregul stat major al organizaţiei, iar naţ.-creştinii şi-au pus in joc intregul fruct electoral de care au dat dovadă in recentele alegeri din anul trecut care s'a soldat cu isbândă incontestabilă. Aci la Strehaia, naţ.-creştinii se bucură de o puternică organizaţie, deasemeni şi vaidiştii.

Incât şansele de reuşită se dau pentru cele trei liste celelalte nu contează.

*

TOPLIŢA.—Duminecă 17 Ianuarie, a. c., s'a oficiat un parastas în biserica ortodoxă pentru odihna sufletelor legionarilor români Ion Moţa şi Vasile Marin morţi în luptele din Spania.

*

La Curtea de apel, secţia III, se judecă astăzi procesul BARTOŞ-ministerul finanţelor, în care urmează să se decidă asupra nulităţii actelor semnate de falsul secretar general CRISTACHE SIMIONESCU şi poziţia ilegală a acestuia la ministerul finanţelor.

*

D. ŞTEFAN POP, senator guvernamental, şi director al colegiului „SFT. SAVA", a fost desemnat de către d. ministru dr. Angelescu, ca raportor al ministerului educaţiei naţionale.

*

BALUL Asociaţiei Licenţiaţilor Academiilor Comerciale şi Industriale A. L. A. C. I. va avea loc sub patronajul d-lui dr. C. ANGELESCU, ministrul Educaţiei Naţionale în seara zilei de 23 IANUARIE în saloanele ATHENEE PALACE.

*

PROFESORUL IOAN SCRIBAN dela facultatea de ştiinţe din Cluj a încetat subit din viaţă pe peronul gării din Cluj.

Defunctul era titularul catedrei de Isteologie.

Comemorarea legionarilor

Moţa şi Vasile Marin de baroul constănţean

Constanţa. — Baroul avocaţilor din Constanţa a ţinut alaltăeri după amiază o şedinţă festivă pentru cinstirea legionarilor IONEL I. MOŢA şi VASILE MARIN, căzuţi eroic în luptele dela Majadahonda.

Şedinţa s'a deschis la ora 5.30 sub preşedinţia d-lui A. GHERGHEL, decan de onoare al baroului. D-sa a elogiat iniţiativa pe care au luat-o avocaţii români creştini de a cinsti memoria celor căzuţi pentru creştinism şi latinitate, asigurând pe tinerii avocaţi ale căror sentimente naţionale se manifestează intr'un ritm mai viu, că bătrânii avocaţi sunt alături de ei in durerea pe care o încearcă prin pierderea acestor bravi fii ai naţiei şi distinşi membri ai corpului avocaţilor.

D. GRIGORE PETRESCU, preşedintele asociaţiei avocaţilor români creştini din Constanţa, a rostit următoarele: Ne-am întrunit pentru a comemora martiriul şi sacrificiul a doi din cei mai distinşi fii ai Neamului nostru, IONEL I. MOŢA şi VASILE MARIN, cari s'au jertfit pe frontul dela Majadahonda, în Spania, unde au plecat ca voluntari spre a lupta cu sacrificiul vieţii lor pentru triumful naţionalismului şi al credinţei în Christos Dumnezeu.

Fie ca sacrificiul lor să rodească mii de brazi şi de stejari tot atât de neinfricaţi pe plaiurile mândrei noastre Românii, eroi cari întrecându-le pilda chiar, să isbăvească Crucea şi Neamul de încercările grele prin care trecem astăzi.

„SUNT MORŢI CARI TREZESC UN NEAM LA VIAŢA", a spus cândva profesorul N. IORGA şi maxima aceasta se verifică astăzi. Moartea lor ne-a cutremurat, ne-a trezit.

Descoperiţi şi încremeniţi stau toţi românii, cari sunt alături de noi în aşteptarea sosirii în ţara a moaştelor acestor eroi martiri.

INFIERAREA COMUNISTULUI VERBANOF

In continuarae d. avocat GRIGORE PETRESCU a spus: „Ar trebui poate să mă opresc aci în acest moment solemn, dar nu pot. Cu învoirea dvs. a tuturor şi cu rugămintea de a nu considera cele ce urmează ca o pângărire a memoriei celor căzuţi atât de eroic, a sfintei noastre credinţe şi a idealului nostru naţional, ţin să adaug că vipera care răspunde la numele de VERBANOF, care şi-a permis să bârfească memoria acestor eroi, trebue să piară dintre noi; să-l isgonim dacă nu înţelege să plece de bună voie şi la nevoie să-l sancţionăm.

Scăpat tangenţial de urmăririle justiţiei, canalia bolşevică străină de aspiraţiunile Neamului nostru, pripăşită pe aceste meleaguri şi menţinut încă, spre dezonoarea corpului avocaţilor, între noi, să plece, să-şi ispăşească păcatele. Christos, Naţiunea şi Justiţia sunt cu noi.

ALTE CUVANTARI

D. dr. OCTAV GORUNEANU, pro decan al baroului, a rostit apoi un impresionant discurs în care a arătat ca IONEL MOŢA şi VASILE MARIN, continuă prin moartea lor eroică opera de întărire a Neamului pe care la 1848 a început-o tot un avocat, care s'a pus în fruntea revoluţiei naţionale şi anume Avram Iancu.

Căliţi în focul generaţiei dela 1922, însufleţită de acel splendid exemplar al românismului, care este Căpitanul lor şi care este cel mai strălucit exemplar de intransigenţă, exemplul celor doi martiri, va fi desigur folositor naţiei. Baroul dă prin moartea lor dovada că este capabil de sacrificii.

Este scris ca nimic sfânt să nu se zidească fără suflet şi fără sânge.

După ce a mai vorbit şi d. avocat Crăciunescu care a spus că moartea celor doi legionari este un sacrificiu în lupta pentru civilizaţie, a luat cuvântul d. I. C. TEODORESCU-VALAHU, decanul baroului.

D-sa a arătat că întotdeauna când a fost vorba de izbânda unei idei generoase, avocaţii au fost la loc de frunte. Intotdeauna avocaţii au valorificat marile idei. La noi un avocat a fost acela care a ridicat steagul libertăţii şi a redeşteptării naţionale, AVRAM IANCU.

Trăim vremuri turburi, două lumi sunt în luptă: lumea ideilor noui comuniste şi lumea ideilor vechi naţionaliste, a acelor idei pe cari noi care am crescut cu ele şi în cursul lor le socotim cele mai bune. ION MOŢA şi VASILE MARIN au înţeles măreţia ideii naţionale şi s'au sacrificat pentru ea.

Moartea lor este un omagiu adus vigurozităţii neamului românesc, este o dovadă că neamul românesc este sortit victoriilor viitoare când are asemenea elemente.

In numele baroului înălţăm cuvânt de slavă în memoria lui Ionel Moţa şi Vasile Marin: sacrificiul lor este piatra de temelie a statului românesc acum şi în viitor.

La Cameră a spart buba Caranfil

— D. Gh. Tătărăscu întinde o cursă d-lui Madgearu. — Intervenţia d-lui Gr. Iunian. — Primul ministru anunţă desbaterea chestiunii pentru azi. —

Aspecte

Eri se ştia vag că d. Gh. Tătărăscu va veni să răspundă întrebării d-lui Madgearu asupra cazului Caranfil. Era lume ceva mai multă ca de obicei, fără să fie totuşi prea mare aglomeraţie. Când însă a început să vorbească primul ministru incinta s'a supra populat.

D. Tătărăscu a servit eri o nouă lecţie de abilitate politică opoziţiei şi majorităţilor. D-sa a dat întrebării d-lui Madgearu un răspuns care părea un fel de desvinovăţire, un fel de autoacuzaţie. Pentru prima oară primul ministru părea slab în argumentaţie. D. Madgearu plăcut impresionat a adâncit atacul. Primul ministru nemulţumit numai cu atât şi dorind cu tot din'nadinsul să fie provocat, se prefăcea nervos, făcea întreruperi stângace şi părea rău încolţit de logica d-lui Madgearu. Camera contrariată deplângea atitudinea lamentabilă a primului ministru. Totuşi d. Tătărăscu părea nemulţumit şi ca să deslănţue furia d-lui Madgearu, i-a aruncat deodată mănuşa:

— Crezi că e cazul Skoda?

Atât a trebuit. D. Madgearu a mers până la fund. A desvoltat svonurile de pe piaţă şi şoaptele cu privire la cedările de avioane către guvernul spaniol, fără să uite a pomeni şi de o scrisoare de comision de şase sute de mii franci francezi adresată d-lui Ciugureanu. Primul ministru părea făcut pilaf.

Şi culme, la tribună s'a urcat şi d. Grigore Iunian care a înfipt săgeţile sale de ironie ascuţită şi în activitatea şi opera d-lui Tătărăscu şi în şiretenia d-lui Inculeţ necruţându-l nici pe d. Valer Pop de aprecierile d-sale. Insinuant şi perfid şeful radical ţărăniştilor a dat şi d-sa curs unei alte variante asupra avioanelor şi s'a arătat foarte mirat că d. Caranfil care e un om atât de corect n'a putut afla atmosfera ce-i convenia în guvernul d-lui Tătărăscu.

— De ce? Şi cine era vinovatul? se întreba fostul ministru de justiţie.

Lovitura reuşise şi fusese regizată perfect. Când d. Tătărăscu a luat cuvântul s'a putut observa că totul nu fusese decât teatru. Primului ministru îi trebuia prilejul să discute chestiunea Caranfil şi a vrut să-l provoace. Şi a reuşit. In cele câteva cuvinte pe cari le-a spus a risipit toată atmosfera de suspiciune şi a anunţat pentru azi marea gală oratorică pe chestia Caranfil. Naţional-ţărăniştii au fost jucaţi.

P. B.

Câteva comunicări

Şedinţa se deschide la ora 4.30, sub preşedinţia d-lui TACHE SLAVESCU. Pe banca ministerială d-nii prim-ministru Gh. Tătărăscu, I. Inculeţ, V. Pop, M. Negură, R. Irimescu, Ştefănescu-Goangă şi A. Bentoiu.

Se citeşte sumarul şedinţei precedente.

D. C. ZAMFIRESCU (lib.) aduce la cunoştinţa d-lui ministru al educaţiei naţionale modul cum se aplică şi se percep amenzile şcolare. Populaţia este indignată de măsurile draconice ale organelor de execuţie şi mare parte din săteni sunt exagerat sancţionaţi. Cere mai multă echitate şi un mai omenesc tratament.

D. GH. URZICEANU (naţ.-creştin) semnalează anomalia cursurilor complimentare şi a contravenţiilor aplicate lumii dela sate, rugând ca titularul departamentului instrucţiei publice să ia măsurile impuse de realitate.

D. EMIL CARAMAN aduce argumente în susţinerea tezei că e necesară aplicarea integrală a art. 156 din legea cooperaţiei.

D. M. NEGURA, ministrul cooperaţiei, îşi exprimă surprinderea că se pot ivi dificultăţi pe chestia legii cooperaţiei. De acord cu ministerul finanţelor s'a luat decizia ca toate restanţele să fie recuperate conform cu situaţia reală. D-sa spune că articolul nu se poate interpreta în sensul, că se referă şi la anii când legile excepţionale nu se aplicau.

SALARIILE FUNCŢIONARILOR JUDECATOREŞTI

D. GH. URIZICEANU (naţ. creştin) roagă pe d. ministru de finanţe să acorde funcţionarilor judecătoreşti şi, în special, celor dela penitenciare, salariile corespunzătoare gradelor în cari au fost încadraţi pe ziua de 1 Iulie 1936.

D. I. IANCULESCU (naţ. creştin) arată că se impune modificarea legii pensiilor pentrucă are o sumedenie de anomalii, cari îngăduiesc ca pensionarii să fie spoliaţi atunci când îşi reclamă drepturile ce li se cuvin în baza unui serviciu prestat ani de-a rândul statului.

D. TOPCIU (naţ. creştin) spune că în jud. Tighina se găsesc o mie de vagoane de fructe cari nu sunt cerute pentru consumul intern, fiind de calitate inferioară, dar cari sunt cerute la export în Germania. D-sa cere să se ia măsuri pentru încurajarea pomiculturii, aşa cum cadrează cu rosturile economiei naţionale.

D. RIZESCU-BRANEŞTI atrage atenţia ministerului cooperaţiei, că organele în subordine dela cooperativa „Sănătatea" din Vulcana-Băi nu respectă ordinele superiorilor şi se complac în acţiuni, cari frizează legile.

Iarăşi cazul Caranfil

D. GH. TATARASCU, preşedintele consiliului de miniştri, spune că în şedinţa Camerei dela 19 Ianuarie d. V. Madgearu l-a interpelat asupra cauzelor demisiei d-lui ing. N. Caranfil din fruntea departamentului aviaţiei şi marinei.

Fostul ministru de finanţe — relevă d. Tătărăscu — m'a dojenit că nu am dat lămuriri opiniei publice. Socotesc dojana, însă, şi dreaptă şi nedelicată, deoarece demisia d-lui Caranfil e datorită unor motive pur personale, d-sa negăsind o atmosferă necesară în sânul guvernului, ca să asigure o bună colaborare.

Cât priveşte svonurile, despre cari d. Madgearu pomenea, nu au nici o putere să se menţină. S'au mai însăilat în ţară şi peste hotare colportări dăunătoare. Anumite persoane şi oficine inventează. Şi când nu mai pot inventa, defaimă. Dar şi guvernul şi Parlamentul au mai multe de făcut pentru ţară şi pentru propăşirea neamului, ca să desbată fapte diverse şi incidente lipsite de orice importanţă.

Acestea au fost explicaţiile ce am avut să le dau.

D. V. MADGEARU crede că ar fi fost mai nimerit ca acum 20 de zile preşedintele consiliului de miniştri să fi însoţit demisia d-lui Caranfil de lămuririle aduse aici, pentru liniştea opiniei publice.

Ziarele, continuă d. Madgearu, au încercat să publice explicaţiile d-lui Caranfil, cari nu sunt la fel cu ale d-lui Tătărăscu, dar au fost împiedicate de cenzură. In schimb, lumea aude fel de fel de şoapte, pornite din lagărul guvernului. Aşa cum s'a svonit şi cu prilejul plecării din cabinet a d-lui Titulescu, căruia i se aducea imputarea că făcuse un acord cu d. Pierre Cott, ministrul aviaţiei franceze, asupra livrării unor materiale de război Spaniei, se pun şi pe seama d-lui Caranfil tentative de felul acesta.

Nu ştiţi? Râdeţi? Dece?

D-sa citeşte o informaţie dintr'o gazetă străină, care se face ecoul acestei versiuni referitoare la plecarea din guvern a d-lui Caranfil.

Cum aţi căutat să puneţi la punct această versiune?

D. Madgearu citeşte apoi un manifest lansat de o asociaţie care semnează „BRAŢUL CARE NU IARTA", unde d. Caranfil e acuzat de trădare de neam prin aceea, că ar fi încercat să înarmeze pe spanioli.

D. GH. TATARASCU, preşedintele consiliului de miniştri:

— „Fapt divers, domnilor, şi e regretabil că în aceste momente vă ocupaţi de fapte diverse".

D. V. MADGEARU: Da? Dar publicul ştie, că există o scrisoare de comision prin care se oferea 600 mii franci francezi pentru reuşita celor ce se presupun că s'au petrecut. Scrisoarea a primit-o d. Ciugureanu, vice-preşedinte al Senatului.

In concluzie, d. Madgearu subliniază că ori d. Caranfil a fost cinstit şi nu s'a putut împăca cu climatul necinstit al guvernului, ori a fost necorect şi era explicabil să nu se acomodeze cu atmosfera de corectitudine a echipei ministeriale.

Declarându-se nemulţumit cu răspunsul şefului guvernului, anunţă că îşi transformă comunicarea în interpelare şi cere dosarul DORMAN şi dosarul în această privinţă dela contra informaţiunile statului-major.

INTERVENŢIA D-LUI IUNIAN

D. Grigore Iunian învederează că toată ţara discută chestia Caranfil şi precizează, că d-sa a tratat cu un reprezentant al guvernului mexican, printr'un domn DORMAN, vinderea unor materiale vechi.

Chestia, crede d. Iunian, a fost tratată cu asentimentul şefului guvernului, cu al d-lui V. Antonescu şi cu al d-lui general Paul Angelescu.

Aşa fiind, dece nu angrenează răspunderea şi consecinţele şi asupra acestor membri ai cabinetului, întreabă fostul ministru de justiţie.

Ştiaţi? Nu ştiaţi? Dacă ştiaţi, dece nu l-aţi împiedicat pe d. Caranfil? Dacă nu ştiaţi, dece nu ştiaţi?

RASPUNSUL ŞEFULUI GUVERNULUI

D. GH. TATARASCU, preşedintele consiliului de miniştri:

— „Chiar în această seară vă pun la dispoziţie, d-le Madgearu, dosarele arătate şi voi cere Parlamentului ca în şedinţa de mâine (adică azi, n. ns.) să vă desvoltaţi interpelarea, pentrucă chestiunea să fie vidată şi pentrucă să se vadă, că a fost mult sgomot pentru nimic.

Ce stă, în adevăr, la baza romanului de senzaţie fluturat aici de d. Madgearu?

In luna Octombrie 1936, d. N. Caranfil a venit şi mi-a spus că reprezentantul unui stat amic vrea să ne ofere cumpărarea unui stoc vechi de materiale de război. Am spus să vadă cine este acel delegat şi ce, anume, vrea.

Au trecut câteva săptămâni şi mi s'a adus la cunoştinţă, că delegatul tehnic al acelei ţări ar fi în stare să înstrăineze materialul ce l-ar lua de aici, chiar fără voia reprezentanţilor oficiali ai statului amic.

Faţă cu aceasta, am spus, că de ar fi să se tragă punte de aur între guvernul meu şi ţara amică, să nu se mai stea de vorbă.

Şi dosarul s'a închis. Şi s'a închis, deoarece din cercetările siguranţei militare asupra intenţiilor acelui d. delegat, nu s'a constatat nimic.

Aşa stau lucrurile.

D. M. NEGURA, ministrul cooperaţiei, după aceasta, a răspuns interpelării d-lui Serdici cu privire la valorificarea cerealelor.

Şedinţa se ridică la ora 8.

Senatul

D. Ioaniţescu continuă măcelul dialectic

Ordinul prezidenţial de concentrare a excelenţelor pe banca ministerială rămâne în vigoare, până la completa epuizare oratorică a opoziţiei, cu osebirea că, în linia de foc au fost trimise alte feţe ministeriale. Ce vreţi, guvernul numeric întrece de patru ori şi jumătate opoziţia maturului corp şi atunci fatal victoria îi revine mai curând sau mai târziu, prin metoda sleirei forţelor fizice.

Şi apoi opoziţia adoptă o metodă curioasă: fiecare după ce s'a produs pe la tribună pleacă acasă. Intocmai ca efemeridele: cum copulează mor.

Numai d. D. R. Ioaniţescu este inepuizabil, provoacă la rând pe fiecare ministru în lupte nedecise. D-sa este tenor dramatic la tribună şi dacă cineva încearcă să-l întrerupă, scapă uşor de adversar suindu-se mai sus cu o octavă.

Acolo nu-l ajunge nimeni, fiindcă afară de un bariton în voce, restul Senatului este format din başi la pensie.

D. Djuvara cu care d-sa a început duelul are cu totul altă manieră de cântat. Este recitativ şi în interpretare pianissimo. De aceia ceva deosebit nu s'a putut obţine din acest duel, cu toate sforţările d-lui preşedent N Bănescu. Guvernul l-a schimbat atunci cu d. Richard Franasovici şi tot degeaba fiindcă d-sa deşi frumos ca un actor de cinema, este afon dela o vreme încoace.

Aşa că totul a rămas pe mâine.

I. St.

ECONOMIE-ŞI-MUNCĂ NAŢIONALĂ

Unificarea salariilor medicilor din asigurări

Mai mulţi medici din asigurările sociale ne roagă să atragem atenţia Casei centrale a asigurărilor sociale asupra următoarei anomalii:

Medicii dela dispensarul T. B. C. de pe calea Dorobanţi sunt salariaţi mai mult ca medicii de la dispensarul de tuberculozi de pe str. 13 Septembrie, deşi toţi au aceleaşi drepturi.

Este evidentă nedreptatea şi Casa centrală a asigurărilor sociale este datoare să unifice numai decât salariile medicilor dela dispensarele de T. B. C.

Vămuirea vagoanelor cu mărfuri cari sosesc din streinătate

Organele C. F. R. au constatat că anumite transporturi de vagoane complete cu mărfuri, cari sosesc din străinătate — deşi au prevăzute pe documente o staţie de vămuire, situată înaintea staţiei de destinaţie unde trebue făcută vămuirea, sunt totuşi introduse în grupa staţiei de destinaţie a transportului, în loc de grupa staţiei de vămuire.

Din această cauză se dă ocazie la manevre dificile în staţia de vămuire şi se întârzie trenurile directe.

Pentru a se înlătura aceste neajunsuri, direcţia mişcării C. F. R. a dat ordin, ca la gruparea trenurilor directe de marfă să se ţină seama, atât de staţia de destinaţie, cât şi de staţia de vămuire a transportului; iar vagonul să se introducă în grupa staţiei de destinaţie, când nu are menţionată pe documente nici o staţie de vămuire anterioară, sau respectiv în grupa staţiei de vămuire, când pe documente figurează această staţie.

Dela staţia de vămuire până la staţia de destinaţie, transportul se va expedia cu trenurile locale de marfă, dacă distanţa este mică şi aceste trenuri sunt convenabile.

Când distanţa de parcurs dela staţia de vămuire şi până la staţia de destinaţie depăşeşte cel puţin două secţii de dispoziţie, transportul se va putea face cu trenurile directe de marfă.

Dela Asoc. surorilor de caritate

La sediul Asoc. surorilor de caritate de război, din Bucureşti, str. Dr. Felix nr. 73, a avut loc eri şedinţa festivă în memoria eroilor legionari Moţa şi Marin.

Şedinţa se deschide printr'o rugăciune rostită de d-na Elpidia Samson.

D-na Camelia Achimescu, preşedinta asociaţiei, a rostit următoarea cuvântare:

Datoria noastră de surori, în aceste clipe se îndreaptă către martirii creştinismului, Moţa şi Marin, cari cu sacrificiul vieţii lor s'au dus în Spania pentru apărarea credinţei creştine şi a Sf. Cruci.

Aceşti tineri, în momentul când şi-au dat sfârşitul, ne-au lăsat o datorie — nouă urmaşilor — ca, pentru Cruce, Patrie şi Rege să luptăm, să învingem şi să murim. Cei care nu luptă cu credinţă în Domnul nostru Isus Cristos, nu merită şi nu poate fi numit fiul lui Dumnezeu.

Moţa şi Marin, legionarii Românici, nu au pierit şi nu vor pieri în veci, ei sunt adevăraţii fiii Domnului Isus Cristos. Neamul românesc se bucură de asemenea sclipiri ale Divinităţii şi se află mândru că poate da ori când alţi fii pentru suprema jertfă.

Cuvântarea d-nei preşedintă a fost îndelung ovaţionată.

Se supune în discuţiune şi alte importante chestiuni de organizare şi administraţiune, pe cari consiliul le aprobă, ridicându-se şedinţa la ora 18,30.

Un sanatoriu pentru deţinuţii tuberculoşi

In cadrul programului său de lucrări, direcţiunea generală a penitenciarelor din ministerul de justiţie, a pus bazele unui sanatoriu destinat pentru deţinuţii tuberculoşi.

Sanatoriul se construeşte la Tg.-Ocna.

Valoarea lucrărilor este de şase milioane lei. Plata lucrărilor se va face în curs de trei ani.

Este probabil ca construcţia să fie terminată la vară.

De închiriat

prăvălie pentru Coloniale cu edecuri, vad vechi pusă la poziţie. Preţ convenabil doritori a se adresa în Str. Dumitru Ruse Nr. 23.

Glasul unui fost luptător

Primim din partea d-lui *Ing. Marius Demetrescu, preşedintele asoc. generale „Bărbăţie şi Credinţă"*, următorul articol pe care-l publicăm cu plăcere pentru sentimentele românesti ce luminează sufletul fostului luptător.

Au trecut aproape 20 de ani dela războiu şi desigur în acest timp s'au dus mulţi, dintre cei ce au dat acest examen de caracter şi sentiment naţional. Au murit fericiţi că au contribuit la îndeplinirea unui vis, nutrit de secole şi încă de cel puţin atâtea generaţii, dar nu putem trece cu vederea că în sufletele lor, s'a strecurat şi oarecare amărăciune, ca efect al unei aproape complete lipse de atenţiune. Cu toate acestea nu e timpul pierdut, mai sunt încă destui în viaţă şi mai cu seamă din cei ce au intrat tineri în războiu.

Abia din când în când şi la intervale prea mari se aud slabe ecouri de aducere aminte, cum a fost cazul în comisiunea externă relevându-se prin câteva cuvinte faptele lor. La auzul acestor cuvinte am fi dorit o spontană şi unanimă manifestare de recunoştinţă şi atenţie pentru aceşti bravi luptători, ţinându-se seamă că acei ce supravieţuesc sunt încă în stare de a-şi da încă odată contribuţia în momentul când împrejurările vor reclama prezenţa lor.

Printre aceste triste constatări şi nemulţumiri se mai strecoară câte o rază de speranţă că se mai găsesc şi conducători predominaţi de un necontestat patriotism şi înţelegere a intereselor superioare de stat, ca să nu piardă nici o ocazie de a releva faptele de arme ale foştilor luptători, arătându-ne mulţumirea sufletească ce ne-a fost produsă de un fost prim ministru al ţării şi distins profesor, care cu ocazia conferinţei sale „Cum apărăm Ardealul" a evidenţiat publicului meritele noastre şi tot odată, într'o recentă audienţă acordata de un fost ministru, mai mult de cât binevoitoare, care prin cuvintele sale pline de grija şi dragostea de ţară şi de foştii luptători, ne-a mărit nespus de mult nădejdea, contribuind la micşorarea tristelor constatări.

Nici nu se putea să fie altfel: primul un luminator doctrinar pe tărâm patriotic, al doilea un înflăcărat luptător naţionalist de ieri, de astăzi şi de mâine.

Din consultarea legilor, pe care le avem, dela ţările foste aliate privitor la foştii luptători, se pate vedea câtă grije şi ce atenţie deosebită s'a dat distinşilor luptători, dându-li-se preferinţă în toate direcţiunile, după aptitudini şi capacitatea fiecăruia, pe când la noi par'că a fost o întrecere în a-i desconsidera, în a-i umili!!

Ba ceva mai mult, din cauza acestei lipse de atenţie a celor în drept, un redactor, inconştient, dela un mare ziar din Capitală, a strecurat desigur, prin surprindere, un articol atribuind acestor dinstinşi luptători calificativul nemeritat de „Cerşetori" şi recompensa acordată ca o „pomană".

Nu numesc redactorul fiindcă am convingerea că citind aceste rânduri, va avea o mustrare de conştiinţă.

Cu toate acestea sufletul lor involburat de acelaş simţ naţional, n'a fost alterat cu nimic şi aceasta au dovedit-o prompt, cu ocazia punerei în discuţie a frontierelor noastre, trasate şi fixate pentru vecie, pe baza principiului de drept şi în fapt prin vitejia lor, căutând prilejul de a arăta voinţa lor animată de acelaş elan şi sentiment naţional, atât Majestăţii Sale Regelui, cât şi demnitarilor străini la serbarea Unirii provinciilor alipite, că orice încercare, de ori unde ar veni, să se ştie că se vor lovi de acelaşi stâncă de granit formată din piepturile lor şi în acelaş timp de mâinile vânjoase cari le vor da aceeaşi putere de a lovi cu arma şi astăzi, la păstrarea ţării şi a Regelui Său, întocmai ca şi la descotropirea sa de către acei ce pe drept stăpâneau o parte din trupul său strigând într'un glas: „Nici o brazdă" şi „Pe aici nu se trece"

Ing. Marius Demetrescu
Ofiţer de rezervă
Preşedintele asoc. generale
„Bărbăţie şi Credinţă
cu Spade"

ARO: JENNY cu FRANCES ROSAY şi CHARLES VANEL

Toboşarul jidan Ioncală Finkelştein din orchestra „Filarmonică", îşi bate joc de toţi „colegii" români

Câţiva români din orchestra „FILARMONICA" de pe lângă Opera Română, ne aduc la cunoştinţă un fapt de o extremă gravitate.

Ne scriu anume că toţi cari împărtăşesc ideia naţionalistă şi creştină, sunt insultaţi de jidanul botezat IOAN BOTEZ pe numele lui adevărat IANCALĂ FINKELŞTEIN, toboşar, care se bucură de o mare protecţie, fapt ce-l îndreptăţeşte să-şi încaseze lunar modestul salariu de... 14.000 lei.

Se vede că jidovul Iancălă care nu poate suferi astăzi cuvântul de „român" şi „creştin" a revenit la credinţa lui talmudică pe care a părăsit-o pe când îşi făcea serviciul militar, botezându-se pentru a putea fi avansat la gradul de sergent şi a se angaja ca muzicant „toboşar"

Aşa dar „românul" ION BOTEZ, care a mâncat şi mănâncă pâine din ţara aceasta, „românul" care nu ştim din ce motive nu s'a putut menţine ca muzicant militar, „românul" care în timpul războiului a stat bot în bot cu duşmanii, „românul" care încasează astăzi numai 14.000 lei pe lună, nu vrea să mai audă că ţara aceasta se numeşte România?

He-hei! nene Iancălă, nu te pripi.

Ori nu ţi-e bine?

Procesiunea Voluntarilor de războiu la mormântul Regelui Ferdinand I

In ziua de 24 Ianuarie a. c., când se serbează Unirea Românilor sub un acelaş sceptru, Asociaţia voluntarilor de războiu din Armata română, al cărui membrii sunt purtători ai decoraţiei de războiu Ferdinand I cu spade — a hotărât a face o procesiune ostăşească la Mormântul Celui ce-a fost Marele Rege Ferdinand I — Intregitorul de Ţară.

In acest scop, un pluton de voluntari în uniformă şi cu drapel se va deplasa din Bucureşti la Curtea de Argeş spre a depune un pios omagiu în faţa rămăşiţelor Regelui şi Comandantului lor Suprem din timpul Războiului de Intregire, în a cărui neştearsă amintire şi pentru a distinge pe cei ce au binemeritat dela patrie, s'a instituit medalia Ferdinand I.

Astăzi când, la adăpostul formulelor umanitariste sau revizioniste se urmăreşte de fapt subminarea temeliei statului şi stirbirea patrimoniului Naţional lăsat de defunctul Rege moştenire sacră — generaţiilor viitoare, gestul voluntarilor de războiu este plin de semnificaţie.

Fug românii dela intreprinderile „Ierbuş"!

Administraţia C. A. P. S-ului ce mai aşteaptă?

Am fost singurii cari am insistat asupra neregulilor ce se înregistrează dela o vreme la centrul de exploatare „IERBUS", din judeţul Mureş. Iar în ceeace priveşte „personalitatea" şefului acestei întreprinderi, ungurul KOVACS ADALBERT, am ţinut să arătăm opiniei publice că de foarte multe ori îndrăzneala celor toleraţi în ţara aceasta este trecută cu vederea de către organele respective.

Am spus, aşa dar, în reportagiile precedente că ungurul KOVACS ADALBERT este la „IERBUŞ" un harnic reprezentant al iredentismului maghiar.

Deasemenea am precizat că puţinii funcţionari români dela „IERBUŞ" sunt continuu persecutaţi de acest agent al Budapestei. Şi pentru a evidenţia cât de eficace sunt toate acţiunile dirijate de KOVACS ADELBERT, am crezut de cuviinţă că este suficient să atragem atenţia autorităţilor că la centrul de exploatare „IERBUŞ" se trăeşte numai şi numai ungureşte, astfel că românii de acolo vorbesc incidental limba lor maternă.

Nu ştim însă pentruce până în prezent, C.A.P.S.-ul nu s'a sesizat de cazul ungurului KOVACS ADELBERT! Opinia publică este îndreptăţită, deci, să devină bănuitoare.

Suntem informaţi în schimb, că administraţia C.A.P.S.-ului a fost în repetate rânduri încunoştiinţată de tot ceiace se petrece la „IERBUŞ". Iată, prin urmare, ceva încă de neînţeles!

FUG ROMÂNII!

Pentru a completa afirmaţiile noastre în legătură cu grozăviile ce abundă la o instituţie românească şi drept confirmare a tot ceeace am scris noi, publicăm mai jos textul demisiei unui funcţionar român dela „IERBUŞ":

ONOR DIRECŢIUNEI C.A.P.S.

Deşi ziarele româneşti „Universul" şi „Porunca Vremii" *primul din 8 Ianuarie 1937, sub titlul:* „Cum operează agenţii Budapestei în România", *iar al doilea din 14 Ianuarie 1937, sub titlul:* „Centrul de exploatare Ierbus-Mureş, postul de comandă al iredentismului Kovacs Adalbert" *au arătat pe larg activitatea ce o desfăşoară şeful acestui centru de exploatare în detrimentul şi prestigiul ţării noastre, neluându-se nici o măsură până astăzi pentru înlocuirea sa, în semn de protest, vă rog, a cunoaşte că subsemnatul* Dimitrie D. Chirvasuta, *şeful consumului C.A.P.S. Ierbuş, de pe lângă centrul de exploatare mai sus pomenit, demisionez, după 7 ani de muncă cinstită în slujba statului din postul ce-l ocup.*

Motivele demisionării le repet:

a) Nu pot suferi, ca român, în fruntea instituţiei din cari fac parte un ungur cari nu ştie să scrie româneşte (a se vedea ordinele, rapoartele, precum şi adresele ce le face cu alte autorităţi);

b) nu pot suferi ca în biroul acestui centru, instituţie de stat român, să se vorbească numai ungureşte, iar limba noastră strămoşească să fie auzită doar atunci când vreun funcţionar român din cei puţin la număr a avut curajul de a nu se maghiariza până în prezent;

c) nu pot suferi alături de mine pe tatăl spionului Kovacs Bela, conducătorul organizaţiei maghiare cunoscută sub denumirea de O.E.F.H.S. (Vezi „Universul" din 8 Ianuarie 1937).

Data demisionării mele se consideră de azi.

Primiţi, vă rog, asigurarea deosebitei mele stime,
Reghin 15 Ianuarie 1937.

Dimitrie D. Chirvasuţa
şeful consumului C.A.P.S. Ierbuş

Din cele relatate de mai sus reese clar că, ungurul Kovacs Adelbert a început să culeagă roadele muncii sale! Intr'adevăr asta a dorit-o totdeauna KOVACS ADELBERT: SA ALUNGE DELA „IERBUŞ" PE TOŢI FUNCŢIONARII ROMANI.

Dar mai avem ceva de spus: ADMINISTRAŢIA C.A.P.S.-ului DOREŞTE ACELAŞ LUCRU?...

Vasile Dova

Jidovul Martin Koffler dela Dir. Cadastrului, insultă memoria legionarilor căzuţi în Spania: Ionel Moţa şi Vasile Marin

E de prisos să mai spunem că moartea celor doi eroi legionari căzuţi pe frontul spaniol în luptă cu comunismul, a cutremurat sufletul întregei populaţii româneşti, dela intelectualul de elită până la ciobanul simplu, neştiutor de slovă, dar care a auzit din gura învăţătorului din sat, că într'o ţară depărtată, soră cu a noastră, au murit doi fraţi români, duşi acolo ca să se războiască cu duşmanii Crucii şi iubirii dintre oameni.

Numele lui Ionel Moţa şi al lui Vasile Marin fluturâ astăzi pe toate buzele. Amintirea lor este divinizată pretutindeni. Verificăm acest lucru prin sutele de scrisori ce le primim zilnic. Şi cu toate acestea, s'a găsit un jidov nemernic care nu se mulţumeşte să insulte numai drapelul ţării — ceiace fac toţi harhării oridecâteori li se prezintă ocazia, — dar profanează şi memoria celor doi martiri legionari: Ion Moţa şi Vasile Marin.

Suntem informaţi că în ziua de 20 Ianuarie a. c., un grup de 5 români din direcţia Cadastrului, Str. Bursei No. 2, Bucureşti, în frunte cu d. BUDURIN CHIRILA, în timp ce discutau despre marea pierdere prin moartea celor doi legionari, jidovul MARTIN KOFFLER, reprezentantul jidovilor dela cadastru, i-a întrebat pentru ce poartă „AIA" adică dolilu şi tricolor la reverul paltonului.

Răspunzându-se că în amintirea celor doi legionari, MARTIN KOFFLER, în derădere a spus: „ASTEA'S (DOLIUL ŞI TRICOLORUL) FAŢARNICIE, MESCHINARIE,... IAR PE CREŞTINISMUL VOSTRU EU..."

LASAM SA JUDECE ORICE ROMAN DACA OBRASNICIA JIDOVEASCA MAI POATE FI SUPORTATA...

Bilanţul Uzinelor Krupp pe 1936

Noul bilanţ încheiat de către societatea Friederick Krupp S. A. Essen, reprezintă progresul realizat în urma măsurilor luate prin al doilea plan economic. După 14 ani, pentru prima dată Krupp a realizat un beneficiu de 4 milioane mărci la un capital de 160 milioane, plătind astfel un dividend de 4%. Producţia anului curent a crescut în proporţie de 23% faţă de anul trecut, reprezentând producţia cea mai ridicată realizată dela 1927 încoace. Creşterea producţiei se datoreşte pe deoparte augmentării volumului de afaceri din Germania, pe de altă parte comenzilor masive făcute de către statele străine, în primul rând chiar Africa de Sud, Turcia şi India. Aceste comenzi au permis diferite îmbunătăţiri făcute utilajului în valoare de 7 milioane mărci.

In domeniul cheltuelilor se observă aceeaşi creştere faţă de anul trecut, astfel la materii prime se înregistrează cifra de 287.8 (232.31) milioane mărci, lefuri şi pensii 103.043 (133.34), scopuri sociale 13.32 (11.88)), dobânzi 2.86 (4.9), impozite 37.63 (37.01), pentru diferite previziuni 31.96 (22.78). După descrierea diferitelor poziţiuni în sumă de 36.76 (24.04) tot aşa ca şi a sumei de 6.71 (4.63) a rămas un beneficiu net de 14.395 (10.34) din care s'au retras arieratele în valoare de circa 4 milioane, mai departe alocarea a 3 milioane pentru construcţiuni de locuinţe muncitoreşti şi a preluării şi amenajării de terenuri sportive în sumă de 0.995 (0.04).

DIRECŢIUNEA GENERALA A MONOPOLULUI ALCOOLULUI
Biuroul depozitelor judeţene

Publicaţiune

Se publică spre cunoştinţa generală că, în ziua de 8 Februarie 1937, ora 5 p. m., în localul Direcţiunei Generale a Monopolului Alcoolului, din str. Stavropoleos, No. 15, et. II, se va ţine licitaţie publică, pentru procurarea a 400 kgr. anethol din seminţe, necesare la aromatizarea rachiurilor de Monopol.

Licitaţia se va ţine în conformitate cu art. 88—110, inclusiv, din legea Contabilităţii Publice, Regulamentul Oficiului Central de Licitaţii şi normele publicate în Monitorul Oficial No 127, din 4 Iulie 1931, pag. 5014—5022.

Toate persoanele cari vor lua parte la licitaţie vor depune, pe lângă ofertă şi o garanţie de 5% din valoarea furniturei oferite, iar oferta se va face numai în conformitate cu caetul de sarcini, care poate fi văzut zilnic, între orele 12—13 jum. la Direcţiunea Generală a Monopolului Alcoolului, Biroul Depozitele judeţene.

Pentru inimile caritabile

Mihai Joiţa, de 70 ani, fiind bolnav de 2 ani de zile, din care în ultimul timp a da mblagit de o mână şi un picior, şi neavând nici un ajutor de nicăeri, roagă pe bunii creştini să-l ajute cu ce o crede de cuviinţă.

Fundătura Băcănău nr. 9, prin Ferentari, Bucureşti.

Impunerile fiscale pe 1937-38

Săptămâna trecută urma ca ministerul finanţelor să dea un comunicat în legătură cu depunerea declaraţiilor de impunere pe anul în curs. Acest comunicat a fost amânat, pentrucă se intenţionează propunerea unui proect de lege pentru reportarea şi pe exerciţiul 1937-38 a veniturilor anului precedent.

Unele ziare s'au grăbit să precizeze la ce dată, cum şi cine vor face declaraţii de impunere, deşi această chestiune este în curs de examinare. Ceva mai mult, au afirmat, că se va face scăderi de sarcini şi când anume se vor face cereri pentru acest scop, ceeace, deocamdată cel puţin, nici nu se află în studiu la ministerul finanţelor.

In ce priveşte modificarea clasificărilor la patenta fixă, la ministerul finanţelor se examinează condiţiile, în care ar mai putea fi încadraţi în această clasificare comercianţii şi industriaşii cu venituri mai mari de 150 mii lei, cum era până acum, mergându-se cu aceasta până la 300 mii lei.

Până la terminarea acestor lucrări, se vor da dispoziţiuni să se prelungească termenul pentru depunerea declaraţiilor de impunere, în conformitate cu legea contribuţiilor directe.

Văduvele foştilor învăţători morţi în războiu cer revenirea la legea din 1920

In 1920 Parlamentul român a votat o lege prin care asimila pe foştii învăţători şi diverşi funcţionari superiori — morţi în războiu cu grade inferioare — cu gradul de ofiţer. Dându-li-se o pensie mai omenească de locotenent, căpitan sau maior, după cultura şi gradul pe care l-ar fi avut ca civil.

Legea a fost bună şi de data aceasta, însă cei zeloşi de la Face economii în această ţară nu i-au dat o prea largă publicitate — şi aşa se explică cum au fost asimilaţi prin această lege numai 800 de morţi în războiu în această categorie, ori noi ştim că învăţătorii au luptat în linia întâia, alături de sătenii lor, pe care-i înconjurau pe front ca şi în timp de pace, dându-le cele mai bune directive şi exemple — mulţi chiar din această pricină n'au vrut să facă cursul ad-hoc de specialitate de atunci, care-l promova într'o lună ofiţer.

Prefera să stea alături de soldaţii lui credincioşi şi să moară alături de ei.

Din cei 800.000 de eroi trebuie să admitem că n'au fost numai 800 de învăţători şi diverşi intelectuali cu gradul de sergent sau plutonier, pe front.

Ei, bine, familiile acestor eroi, au rămas prin sate şi târguri izolate; n'au ştiut şi n'au putut beneficia de loc de prevederile acestei legi cum n'au beneficiat de altfel de faimoasa instituţie I. O. V., condusă de o mână de profitori — şi 20 de ani la şir au primit o pensie derizorie de 1000—2000 lei pe lună — crescându-şi copiii din vânzarea ultimului petec de grădină sau a ultimului covor din casă. In timp ce diversele personalităţi, răsărite ca ciupercile după ploaie, din centrele mari se băteau cu pumnii în piept, exploatând instituţiile şi oamenii de bine în numele văduvelor şi orfanilor de războiu.

Dumnezeu ştie câţi din aceşti copii nu şi-au putut termina studiile de mizerie, câţi n'au murit în acest interval de 20 ani, câte din aceste văduve bolnave şi îmbătrânite fără de vreme, nu zac în cea mai neagră mizerie, pentrucă n'au luat niciodată drumul Capitalei, în timp ce camarazii soţilor lor reîntorşi depe front au ajuns deputaţi şi senatori şi chiar miniştri.

Cerem revenirea la această lege, *prescrisă în 1930 şi să i se dea o mai largă publicitate, ca să aibă timp a-şi regula aceste drepturi măcar în ceasul al 11-lea şi ultimele văduve ce mai supravieţuiesc acestor 20 de ani de calvar — îndulcindu-se măcar la bătrâneţe ultimele zile cu o pensie mai omenească.*

Dela asociaţia economiştilor

D. G. MANTU, fost raportor general al Bugetului, un economist care s'a ocupat în lucrările sale de problemele agrare din România, a ţinut Miercuri seara la ora 9 la „Asociaţia generală a economiştilor" în sala de şedinţe din Palatul Academiei de Inalte Studii Comerciale, o comunicare cu privire la *„Agricultura ţărănească în criza economică"*.

D-sa arată cu date statistice că suferim de o *criză agricolă* şi de o *criză agrară* permanentă, agravate de criza generală economică. *Criza agricolă* se învedereză prin producţia redusă la ha., obţinută de ţărănimea noastră ca rezultat al modului ei de cultură şi al lipsei de utilaj agricol şi prin slabul randament al muncii ţărăneşti. Statisticile arată că, producţia medie de grâu din 1911-1915 n'a fost atinsă în nici un an după războiu iar la porumb, media antebelică n'a fost atinsă decât în 3 ani din 17 postbelici şi că din 2.460.000 exploatări agricole sub 5 ha. circa o treime n'au nici o vită trăgătoare.

Criza agrară se manifestă prin fărămiţarea continuă a proprietăţii ţărăneşti, prin marea densitate a populaţiei agricole pe km.² de pământ cultivabil, prin şomajul agricol, rezultat al acestei densităţi şi al culturii agricole ţărăneşti.

D. Mantu arată apoi necesitatea în împrejurările economice mondiale actuale de a ne industrializa şi desvolta ideea că ţinându-se seamă de structura noastră agrară, încurajându-se în primul rând, acele industrii cari se aşează la ţară, pentru a utiliza pe loc munca disponibilă a sătenilor, dând astfel putinţa familiilor ţărăneşti numeroase, să aibă un câştig suplimentar apreciabil.

Astfel s'ar putea spori puterea de producţie, de consumaţie şi de contribuţie la sarcinele fiscale ale ţărănimii noastre, aşa de mică actualamente, după cum rezultă din cercetarea bugetelor ţărăneşti. După ce d. preşedinte VICTOR SLAVESCU, fost ministru de Finanţe, mulţumeşte d-lui dr. Mantu pentru interesanta, documentata şi sugestiva sa expunere, au luat cuvântul în contradictoriu, d-nii: dr. C. Cornăţeanu, dr. Ştefan Dumitrescu, dr. B. Solacolu, dr. Ciocîrceanu, dr. Suşnea, dr. Pascu, dr. David Avram.

Români Creştini!

In str. Teleorma n Nr. 7, prin Ferentari, se află femeia Burian Veronica, fiind bolnavă de tuberculoză, văduvă şi cu doi copii. Roagă inimile miloase să o ajute cu cât îi lasă inima.

Casa Naţională de Economii şi Cecuri Poştale

Bilanţ General

ACTIV — **încheiat la 31 Decembrie 1936** — **PASIV**

I. — Disponibilităţi:			I. — Depuneri:		
a) Numerar: Casa	181.771.625		a) Librete de economii	2.716.297.169	
b) la B. N. R.	1.006.269.741		b) Conturi de cec.	1.057.129.397	3.773.426.566
c) Casa de Depuneri, P.. T. T şi C. F. R.	363.795.467		II. — Fonduri proprii:		129.248 052
d) Conturi curente	649.902		III. — Amortizări maşini şi mobilier:		27.540.738
e) Diverse: Cupoane de încasat şi titl. eşite la sorţi	11.500.694	1.563.987.429	IV. — Premii pentru deponenţii pe librete (art. 103 din lege)		3.500.000
II. — Plasamente:			V. — Diverse conturi:		71.014.171
a) Efecte publice proprii	822.177.849		VI. — Beneficiu net:		27.438.380
b) Imprumuturi	1.553.468.036	2.375.645.885			
III. — Investiţiuni:					
a) Maşini şi mobilier	45.407.383				
b) Imobile	30.614.993	76.022.376			
IV. — Diverse conturi:		16.513.217			
		4.032.167.907			4.032.167.907
V. — Conturi de ordine:		3.449.001.568	VII. — Conturi de ordine:		3.449.001.568
		7.481.169.475			7.481.169.475

CONT DE PROFIT ŞI PIERDERE

DEBIT — **încheiat la 31 Decembrie 1936.** — **CREDIT**

I. — Dobânzi	82.550.540	I. — Dobânzi şi alte venituri dela:	
II. — Cheltueli generale	34.556.995	a) Efecte publice proprii	47.765.853
III. — Amortizări (art. 105 din lege)	4.540.738	b) Imprumuturi	91.453 430
IV. — Premii deponenţilor pe librete (art. 103 din lege)	500.000	c) Diverse	14.367.370
V. — Beneficiu net	27.438.380		
	149.586.653		149.586.653

Preşedintele cons. de Ad-ţie ss. Gheron Netta — Director general ss. Radu N. Mandrea — Director Contabil. Expert Contabil ss. St. Navrea

Membrii Comis. Permanente de control: ss. Fabiu Popp, delegatul Inaltei Curţi de Conturi. ss. I. N. Anastasescu, delegatul Ministerului de Finanţe. ss. Gh. M. Leonte, delegatul Băncii Naţionale a României.

Pe urmele ludei

Şeful depoului C.F.R. Galaţi
vinovat de moartea a doi lucrători

Ultima ispravă a inginerului I. Leizer zis Bunea

GALAŢI, 21 Ianuarie. — De o bucată de timp mai mulţi meseriaşi şi lucrători din Depoul C. F. R. Galaţi ne-au adus la cunoştinţă o serie de acuzaţiuni grave cu privire la conducătorul Depoului, inginerul I. BUNEA, pe numele părintesc LEIZER, jidan botezat, originar din Slatina şi pripăşit de vreo doi ani în Galaţi, oraşul tuturor ingăduinţelor, Thel-Aviw-ul României.

Astfel ni se semnalează abuzurile acestui pistruiat cari începeau cu interzicerea ziarelor naţionaliste, terminându-se cu amenzile neomeneşti ce aplică fără nici un fel de măsură muncitorilor de origine românească protejând în schimb la maximum corcoliganii şi minoritarii ce-i are în subordine.

Şi ne gândeam tocmai să scuturăm nitel de zulufi pe acest purăt, când ni se aduce la cunoştinţă ultima sa ispravă care sperăm că va determina pe cei mari să pună capăt sinistrei sale activităţi dela Depoul din Galaţi.

Pentrucă de data aceasta, în afară de însemnatele prejudicii materiale cauzate instituţiei, s'a făcut vinovat moral de moartea a doi bieţi lucrători cari nu au avut altă vină decât aceea că s'au găsit la un moment dat în calea dementului conducător al unei locomotive-fantomă.

CUM AU FOST UCIŞI DOI MUNCITORI CREŞTINI

Dar să povestim faptele: In ziua de 11Ianuarie a. c., locomotiva cu Nr. 2036 care eşise din reparaţie dela depoul Galaţi urma, potrivit uzanţelor, să fie probată. In acest scop este ataşată trenului Nr. 4008 care cu dublă tracţiune a plecat la ora 8 spre Brăila

Locomotiva era condusă efectiv de mecanicul Sterea Mihail. Se mai găseau însă pe locomotivă un fochist, maistrul de atelier Negru şi inginerul Bunea, şeful depoului.

Odată sosită la Brăila — din ordinul lui Bunea — locomotiva se întoarce izolată spre Galaţi goninâ cu viteză fantastică.

Numai astfel se explică faptul că a putut surprinde pe linie, în dreptul cantonului 174 (km. 230, 500) un vagonet şi doi lucrători cari n'au avut nici măcar răgazul să se refugieze în şanţul de pe marginea terasamentului, peste cari a trecut vertiginos strivind complectamente vagonetul şi un muncitor şi tăind picioarele celuilalt, care a sucombat după 1 oră.

Locomotiva însăşi s'a ales — de-abia reparată — cu însemnate avarii (gropi în bandaje) provocate de contra-presiunea ce mecanicul fatal a trebuit să dea pentru a o opri.

DIRECŢIA GENERALA C.F.R. ARE CUVANTUL

In afară de bilanţul atât de elocvent al „probei" făcută de LEIPZER locomotivei care s'a scontat cu moartea a doi goimi, pagube de sute de mii cauzate terasamentului, locomotivei şi materialului distru şi de cari vor trebui să se sesizeze atât parchetul cât şi direcţia generală a căilor ferate z'se „române" dar conduse de leizeri inconştienţi şi incapabili, socotim că e vremea ca aceeaş direcţie generală să cerceteze şi un alt fapt şi anume dacă ministerul Apărării Naţionale prin Marele Stat Major al Armatei a fost cinstit şi complet informat asupra persoanei şi originei „neaoş româneşti" a leizerului care deţine în mod absolut neexplicabil un post în foarte strânsă legătură cu mobilizarea ţării care — dată fiind conjunctura actuală a evenimentelor — poate fi decretată în orice clipă.

Ion Pătru

Să fie suspendaţi magistraţii compromişi din Chişinău

Cei doi magistraţi implicaţi în afacerea cu încetăţenirile ilegale continuă să sfideze opinia publică. Proptele la ministerul de justiţie. Salutul comunist pe sălile tribunalului. Dacă ar fi „regăţeni" i-ar mânca Pan Halippa. A început opera de răzbunare.

Chişinău, 21.—Doamne, Sfinte Arhanghele Mihail, coboară-te printre conducătorii neamului nostru şi-i determină să nu meargă prea departe cu nelegiuirile! Ne sufocăm de atâta nedreptate: Cu ce a păcătuit acest popor, prea blajin, prea răbdător şi prea dezbinat, ca să sufere toate pălmuirile demnităţii naţionale?

Nu ştiu dacă are rost să mai scriu, sau ar fi mai bine să tac şi să-mi văd de necazurile mele. Orice nelegiuire demasc. parcă e fermecat, nimeni nu are curajul să purceadă la întrarea în legalitate. Pe deasupra Neamului — *cu legile lui cu tot* — stă o putere satanică, care, ajutată de inconştienţii şi interesaţii noştri fraţi de sânge, sapă la edificiul ONOAREI ROMANEŞTI şi vrea, cu orice chip, să distrugă orice umbră de CINSTE ŞI DE DREPTATE!

Cred că trăim cele mai ruşinoase vremuri din istoria acestui popor...

Nu de mult dela această TRIBUNA, am arătat că doi magistraţi superiori (preşedinţi de secţii de tribunal) *din Chişinău, s'au făcut vinovaţi de grave abateri:* magistraţii GHEORGHE C. STERE şi VLADIMIR CRIMALSCHI, au încetăţenit ilegal mii de jidani, venetici, inundând Basabia cu astfel de „cetăţeni români".

Spuneam că d. jude-inspector T. MAGHERU, delegat de ministerul de justiţie, a făcut o anchetă şi a stabilit că, în afară de încetăţenirile suspecte, magistraţii amintiţi se mai fac vinovaţi şi de alte abateri tot atât de grave: Magistratul Gh. C. Stere *(să fim lămuriţi, acesta este fiul lui Constantin Stere),* în calitate de preşedinte al secţiei I-a a hotărît achitarea mai multor agitatori comunişti, iar, în sentinţele de achitare, făcea apologia comunismului; magistratul Vl. Grimalschi este acuzat *(şi ancheta a stabilit vinovăţia)* de luare de mită, abuz de autoritate, etc.

PROPTELE LA MINISTERUL DE JUSTIŢIE

Ei bine, cu toate că opinia publică — dar mai cu seamă justiţiabilii — nu-şi poate stăpâni revolta aceşti magistraţi stau la locurile lor şi, sfidând lumea, ...continuă să impartă dreptate.

Dacă cei doi magistraţi, cari compromit magistratura şi însăşi instituţia justiţiei, ar fi avut nerocul să se nască „regăţeni", cu siguranţă că, în faţa acestor grave dovezi de vinovăţie, s'ar fi sesizat măcar PAN HALIPA şi ar fi mai alcătuit un „discurs" la Senat. Dar, spre marele lor noroc, magistraţii s'au născut în Basarabia şi de, a-i scoate afară din corpul pe care-l compromit, înseamnă — după concepţia halipiştilor — „prigonirea elementului basarabean". NU-I AŞA, DOMNULE HALIPA?

In jurul celor doi magistraţi, toţi deputaţi basarabeni — ba chiar şi unii regăţeni" — au format o cetate de apărare: vor cu orice preţ să-şi scoată basmale curate, sau, în cel mai rău caz să fie mutaţi „în interes de serviciu", prin avansare.

E RUŞINOS, PROFUND DE RUŞINOS, DAR, CE SA FACEM.. E DEMOCRATIC ŞI UMANITAR!

SALUTUL COMUNIST LA TRIBUNAL

Ca să vedeţi, iubiţi cititori cât de „democrat" este magistratul GHEORGHE STERE, vă dau un caz: în dimineaţa zilei de 27 Octombrie 1936, magistratul acesta, plătit din bugetul ţării, a salutat cu pumnul strâns *pe avocatul* cu pumnul strâns *pe avocatul „democrat", adică prieten principal al fostului CONSTANTINESCU-IAŞI şi, evident, a ANEI PAUCHER. Nenorociţii „democraţi" au fost surprinşi de ilustrul avocat LEON BOSSIE, membru marcant în baroul din Chişinău şi un foarte bun apărător al cauzei româneşti, pe meleagurile Basarabiei.*

Vă place, d-le ministru de justiţie?

Dar nu numai atât: magistratul Gh. Stere, este, după cum suntem informaţi (şi avem obiceiul să ne informăm bine şi sigur), singurul român în loja masonică jidovească pură „B'nei Brit", care, la Chişinău are sediul în str. Mihai Viteazu, colţ cu str. Regele Ferdinand. Cine vrea să se convingă, este liber să-l vadă pe acest magistrat nedespărţit de şeful lojei, jidanul avocat Rozenhapt.

Probabil că această calitate îi dă „dreptul" să fie tolerat în magistratură!?

Culmea ruşinei însă stă şi în alt fapt: în loc să fie suspendaţi, măcar, magistraţii vinovaţi, mă pomenesc eu, care am demascat nelegiuirile lor, cu o percheziţie domiciliară, sub pretext că... se caută literatură legionară. De altfel, dacă vă amintiţi, în primul meu reportagiu am scris că, am credinţa că voi fi obiectul răzbunării pentru că am „îndrăznit" să demasc o potlogărie, comisă de nişte magistraţi superiori... cu „rude la Ierusalim!" Şi aşa s'a întâmplat.

Atunci am sesizat pe d. ministru de justiţie şi i-am arătat că un dosar mai vechi, din care rezultă că magistratul GH. S. STERE, s'a făcut vinovat de grave abateri, se găseşte „clasat", fără forme legale, bineînţeles, de către „ilustrul" naţional-ţărănist d. Mihail Popovici, **pe când era ministru de justiţie.**

De data aceasta, nu-mi mai bat capul să atrag atenţia d-lui ministru de justiţie — de vreme ce şi d-sa este maestru într'o lojă masonică, poate că nu în „B'nei Brit", — ci mă adresez celui mai înalt for constituţional, **rugându-L să ordone purificarea magistraturii. Căci cazuri ca ale magistraţilor Stere şi Grimalschi, mai sunt, chiar aici la Chişinău...**

Pe când o nouă percheziţie, sau ceva... mai grav?

Sergiu Florescu

Informaţiuni

❖ *ASTA SEARA Vineri, la orele 9, se ţine la sediul Asociaţiei de Cultură şi Educaţie Naţională „AVANTUL", din str. Bărăţiei, No. 31, etajul I, şedinţă săptămânală. Vor vorbi domnii: ANDREI C. IONESCU şi ILIE GH. TURIANU: despre:* Ion Moţa şi Vasile Marin.

❖ *INGINERII A. G. I. R.-işti, membrii ai Grupării „REACŢIUNEA" cât şi inginerii simpatizanţi ai acestei mişcări, sunt rugaţi cu insistenţă a lua parte la consfătuirea colegială, ce va avea loc Sâmbătă 23 Ianuarie, a. c. ora 18 precis, în sala de sus a restaurantului ELVEŢIA, din str. Câmpineanu 8.*

La ordinea de zi chestiuni în legătură cu activitatea Grupării în raport cu activitatea A. G. I. R.-ului pe anul în curs.

❖ La liceul *„Spiru Haret"* din Capitală, sunt vacante următoarele posturi: postul de ajutor de secretar şi de bibliotecar-pedagog. Pot fi ocupate de licenţiaţi în litere sau ştiinţe.

Cererile însoţite de acte se vor adresa direcţiunii liceului până la 23 Ianuarie a. c. In ziua de 25 Ianuarie orele 8 dimineaţa toţi petiţionarii se vor prezenta la liceu.

❖ **CETĂŢENII din cartierul MANDRAVELA s'au plâns printr'o printr'o jalbă adresată d-lui ministru Angelescu, că li se trimit prea multe liste de subscripţie (bibliotecă, copii săraci, etc.) şi că la scoala III-a mixtă nu se face rotaţie la cursuri.**

In urma acestui fapt d. ministru dr. Angelescu, a dispus facerea unei urgente anchete.

❖ *INVAŢATORUL LEONIDA DINICA din com. SACHE-TELEORMAN, fără nici-o aprobare din partea cuiva, a pus 60 de elevi premilitari să dărâme un local de şcoală veche.*

Invăţătorul plecând dela supravegherea dărâmării, un zid s'a prăbuşit peste tinerii premilitari, omorând trei dintre ei şi rănind uşor alţi trei.

In urma acestei nenorociri învăţătorul Dincă a fost înaintat parchetului de Teleorman.

✱ **Camarazii aflători în Bucureşti sunt insistent rugaţi a trece de urgenţă pe la sediul Asociaţiei voluntarilor de război, Bucureşti, str. Gogu Cantacuzino No. 2 (palatul Sindicaliştilor) pentru a primi instrucţiunile necesare în vederea peleri-najului ce va avea loc Duminică 24 Ianuarie a. c., la Curtea de Arges, la mormântul Marelui Rege Ferdinand I.**

❖ *„LIGA FOŞTILOR LUPTATORI" grade inferioare din România cu sediul în Bucureşti, funcţ. Negru Vodă 4 bis, aduce la cunoştinţa membrilor că adunarea generală ordinară se va ţine la sediul Ligii în ziua de 31 Ianuarie 1937, orele 10 dimineaţa.*

In caz când numărul de membri nu se va întruni în conformitate cu statutul, adunarea se va amâna cu o oră mai târziu, şi se va ţine cu orice număr de membri prezenţi.

La ordinea de zi: darea de seamă a consiliului de administraţie, raportul cenzorilor, descărcarea gestiunii pe anul 1936, votarea bugetului, cooptarea membrilor în comitetul de direcţie, şi în consiliul de administraţie, precum şi alte chestiuni ce vor fi supuse de membrii înainte cu cinci zile de adunarea generală ordinară.

❖ **LA MINISTERUL educaţiei naţionale, se va întruni Luni 25 Ianuarie, orele 9 dimineaţa, comisiunea pentru organizarea învăţământului gospodăresc. Toate directoarele de şcoli de economie casnică au fost chemate la această şedinţă.**

❖ *CERCUL ieşenilor organizează pentru Duminică 24 Ianuarie a. c. O serată dansantă însoţită de o producţie literară-muzicală, cu prilejul serbării Naţionale a Unirii.*

Serata va avea loc în saloanele asociaţiei „Frontul Negustoresc" *din calea Victoriei 31 (în faţa cofetăriei Capşa).*

Invitaţiuni de participare se pot obţine la d-nele Elvira gen. Botez (tel. 4.99.41) şi Margareta gen. Manolache (tel. 3.71.33).

D-nele sunt urgate să participe, dacă le este posibil în costume naţionale.

❖ „CERCUL STUDENŢESC IEŞEAN" din Bucureşti ţine adunare generală Duminică 24 Ian. a. cor. ora 10 jum. a. m. la sediul cercului din str. Vasile Conta 16 cu următoarea ordine de zi:

Citirea proceselor verbale din şedinţele anterioare; Raportul comitetului asupra activităţii; Inscrierea noilor membri; Conferinţa d-lui Alexandru Botnariuc despre „Comunism".

Parastase pentru legionarii
Ionel Moţa şi Vasile Marin

CLUJ

Ianuarie, 21. — *Duminică, centrul studenţesc* „Petru Maior" *a convocat toată studenţimea creştină şi întreaga suflare românească din Cluj, spre a participa la parastasul oficiat în amintirea celor ce s'au jertfit pentru biruinţa Crucii şi adevărului creştin. Preşedinţii societăţilor şi ai cercurilor studenţeşti au purtat eşarfele îndoliate, iar steagul centrului* „Petru Maior" — *unde Ionel I. Moţa a fost preşedinte — a fost înfăşurat în pânză de doliu.*

Au participat: I. P. S. Sa Episcop Nicolae, d-nii Alex. Vaida Voevod, fraţii Mihail şi Grigore Manoilescu, G. Sion, dr. Ion Banca, Sextil. Puşcariu, general Păcală, căpt. Siancu Emil, dr. Ion Lupaş, familia dr. Bornemisa, prof. univ. R. Tuţi, Dan Rădulescu, Mihail Serban, dr. Matei, Vască, procuror Colfescu, etc., precum şi un număr foarte mare de studenţi.

MEDIAŞ

Ianuarie, 21. — **Preoţii bisericii ortodoxe din Mediaş, părintele protopop Ioan Crăciun, asistat de preotul Gh. Simpliceanu, Duminecă după terminarea sfintei liturghii, au slujit un parastas în catedrala ortodoxă, pentru pomenirea legionarilor căzuţi în Spania, Ion Moţa şi V. Marin. Răspunsurile au fost date de corul mixt al catedralei de sub conducerea inv. V. Mărgineanu.**

La această ploasă slujbă au luat parte toţi credincioşii aflători în biserică precum şi grupul legionar din localitate.

Cu această ocaziune păr. protopop I. Crăciun, într'o cuvântare impresionantă, a evidenţiat personalitatea celor doi eroi legionari ardeleni căzuţi în luptă contra bolşevismului.

După amiază legionarii au făcut un pelerinaj la troiţa ridicată de ei în memoria celor ce s'au jertfit pe altarul patriei, în faţa căruia au intonat „Imnul legionarilor căzuţi".

FOCŞANI

Ianuarie, 21. — *La catedrala Sf. Ioan din localitate a avut loc Duminică 17 Ianuarie un parastas pentru legionarii martiri morţi în Spania. A asistat un numeros public din toate clasele sociale cari cu lacrimi în ochi se rugau pentru odihna sufletelor lui I. Moţa şi V. Marin.*

A vorbit la biserică d. ing. Blănaru. Onorurile au fost date de 100 de legionari sub comanda d-lui Putu Atanasiu.

CARACAL

Ianuarie, 21. — **In toate bisericile din oraş s'au oficiat parastase pentru pomenirea şi odihna sufletelor legionarilor Ion Moţa şi Vasile Marin. Preoţii Ion Florescu, Al. Popescu, Fl. Tudorănescu şi N. Teodorescu au arătat în cuvinte simţite viaţa de martiri a celor doi mari naţionalişti, evidenţiind aportul moral adus pe tărâmul naţionalismului, prin moartea lor.**

ORAŞTIE

Ianuarie, 21. — **In urma ştirii că marele luptător naţionalist IONEL MOŢA a căzut pe frontul spaniol în lupta crâncenă cu bolşevismul, populaţia oraştiană, cu lacrimile în ochi, s'a adunat la biserică pentru a asista la parastasul oficiat în amintirea lui.**

Serviciul divin a fost oficiat de un sobor de preoţi în frunte cu protopopul prof. Necşa, preotul Stanciu şi protopop Vintoiu. Corul bisericii condus de d. dr. Eugen Munteanu, vechiu luptător naţionalist, a dat răspunsurile.

După terminarea parastasului, cucernicii preoţi au apelat la credincioşi pentru o colectă băneaască, necesară aducerii în ţară a rămăşiţelor pământeşti ale lui Ionel Moţa şi Vasile Marin.

Persecuţie sistematică
contra românilor din Bulgaria

Pascu Totolan condamnat la moarte pentru înaltă trădare de stat!?

Turnu Măgurele, 21 Ianuarie.- *Credem că nu mai surprinde pe nimeni faptul, că Românii noştri din Bulgaria duc o viaţă de adevărat calvar. Cu toate declaraţiunile guvernanţilor bulgari de bună vecinătate cu noi; autorităţile bulgăreşti din jud. Vidin şi Plevna aplică fără nici o jenă şi stingherire metodele cele mai neumane şi barbare contra fraţilor noştri de peste Dunăre cu scopul bine determinat de a-i forţa să se lepede de graiul şi datinele lor strămoşeşti.*

Aşa de pildă, ne vin ştiri despre suferinţele minorităţii române din Bulgaria, care ne opresc mintea în loc şi ne întrebăm cu drept cuvânt: ne aflăm oare în faţa unor fapte reale, sau în faţa unor născociri de fantezie omenească?

CONDAMNAT LA MOARTE?!

Lăsăm la o parte bătăile, arestările şi schingiuirile zilnice; pentru că acestea sunt de mică importanţă. Ne mărginim în rândurile acestea doar să relevăm un fapt care pune într'o adevărată lumină, nu numai autorităţile bulgare, dar însăşi justiţia bulgară, care se pretinde că este imparţială ca orice justiţie umană, care este chemată să judece faptele omeneşti, după gravitatea lor, în raport cu prescripţiunile legilor în vigoare, nici decum în raport cu naţionalitatea celor cari sunt târâţi în faţa ei. Aşa dar, vă rugăm să ascultaţi:

In vara anului trecut, doi soldaţi bulgari, au dezertat în România din CAUZA RAULUI TRATAMENT DIN PARTEA PLUTONIERULUI LOR MAJOR. La întoarcerea lor înapoi, după câteva luni, autorităţile bulgare din judeţul Plevna, pentru a scăpa de fruntaşii români PASCU TOTOLAN din comuna Măgura jud. Plevna, forţează pe aceşti dezertori să declare de „bună voie" că ei au trecut în România din indemnul lui PASCU TOTOLAN, pe care îndată îl arestează şi este dat justiţiei pentru înaltă trădare de stat. PENTRU ACESTEA PROCURORUL DIN PLEVNA I-A CERUT PEDEAPSA CU MOARTEA.

Care ar fi acum motivele adevărate acestei revoltătoare inscenări contra acestui nefericit român?

Că Pascu Totolan este ROMAN, iar în al doilea rând că acest om dispune de o autoritate necontestată în întregul judeţ faţă de populaţia română şi bulgară, prin faptul că a fost 8 luni de zile primar în comuna sa natală Măgura şi 3 ani consilier judeţean al judeţului Plevna. In afară de acestea, el mai are 2 veri studenţi la universităţile din ţară şi alţi 2 veri elevi la Institutul Român dela Sofia.

JUSTIŢIA BULGARA REFUZA MARTORI

Dar mai departe, cei doi dezertori bulgari, care au depus de „bună voie" nefavorabil pentru PASCU TOTOLAN, au dispărut. Martorii ceruţi de „inculpat": Colonelul CRASTEFF şi fostul deputat MILCOVSCHI şi fost primar al oraşului Plevna, NU SUNT ADMIŞI DE JUSTIŢIA BULGARĂ. Pentru ce? Procesul lui PASCU TOTOLAN s'a amânat de două ori până în prezent, pe motivul că martorii lui nu primesc citaţiile, exemplu Christu Ilie din com. Oreheviţa, iar el în închisoarea dela Plevna PENTRU CĂ AUTORITĂŢILE BULGARE AU DECRETAT ŞI VOR MOARTEA FRUNTAŞULUI ROMAN, CREZAND CĂ IN FELUL ACESTA VOR BAGA SPAIMĂ IN POPULAŢIA ROMANEASCĂ DIN JUD. PLEVNA, DETERMINAND-O ASTFEL SĂ RENUNŢE LA INTREBUINŢAREA LIMBII MATERNE ŞI LA PĂSTRAREA DATINELOR STRĂBUNE.

Iată scopul final al autorităţilor bulgare la a căror operă, pe cât de nefastă pe atât de desgustătoare, a pornit acum să conlucreze şi justiţia bulgară, spre distrugerea completă a elementului românesc din Bulgaria. Cum vedeţi regimul de dictatură militară din Bulgaria nu cunoaşte nici un scrupul şi nu ştie nici o piedică în urmărirea şi realizarea tocmai contrariul afirmărilor guvernanţilor bulgari, că între România şi Bulgaria nu există nici un diferend — ci numai chestiuni în suspensie.

Capturarea unei bande
de spărgători periculoşi

De aproape un an încoace, Capitala a fost sistematic terorizată de o periculoasă bandă de spărgători.

Prin venirea d-lui chestor Gh. Stănescu în fruntea poliţiei judiciare a Capitalei cercetările s'au intensificat în această direcţie. Răufăcătorii fiind puşi sub o mai strictă observaţie, s'a ajuns la identificarea celor doi spărgători, din cea mai periculoasă speţă.

Fiind filaţi încă de acum o lună şi urmăriţi pas cu pas, cei doi spărgători au reuşit pentru un moment să se sustragă urmăririi, refugiindu-se într'o locuinţă închiriată în Şos. Ştefan cel Mare No. 218, unde îşi depozitau în linişte prada lor.

In cele din urmă d. comisar-şef Şt. Borcea din poliţia judiciară a Capitalei descoperind bârlogul hoţilor, s'a transportat în Şos. Ştefan cel Mare şi însoţit fiind de o puternică echipă de agenţi, a pătruns în locuinţa acestora.

Banditii surprinşi în timpul somnului s'au predat fără a opune vreo rezistenţă, cu toate că fiecare avea ascuns sub pernă câte un revolver şi câte un cuţit ascuţit.

Cel mai iscusit dintre ei e Petre A. Pavel, de 30 ani; un cunoscut şi foarte incalcitrant tâlhar.

La poliţie, în faţa anchetatorilor, Petre Pavel îşi povesteşte isprăvile ca o lecţie învăţată pe de rost, arătând cum într'o noapte ceţoasă, când era la Mărgineni, a profitat de oboseala gardienilor, a escaladat zidul, evadând. Deatunci şi până azi a ţinut-o numai în hoţii, astfel că cu toată bunăvoinţa ce o manifestă de a face declaraţii complete, nu-şi poate aduce aminte de toate spargerile săvârşite.

Celălalt se numeşte: Andrei Bâla de 40 ani, de fel din com. Turcheş jud. Braşov, evadat şi el în mai multe rânduri din mâinile jandarmilor şi a poliţiei din Buzău, unde ani dearândul se îndeletnicise cu meseria hoţitului.

Amândoi au recunoscut până acum 39 de spargeri săvârşite de ei în Capitală, furând bani, tutun, blănuri şi alte mărfuri în valoare de peste 500.000 lei. Astfel au spart: 8 debite de tutun, 3 şcoli primare, de unde au furat pendule, crioane, etc., 5 magazine, 1 spălătorie, etc.

Mărfurile provenite din aceste operaţii le plasau la diverşi negustori, gazde de hoţi, cari deasemenea au fost arestaţi: Iordache Copoiu din str. Ştefănescu-Tei 47, Radu Trandafirescu din Şos. Crângaşi 3, Marin Margulius din str. Simbol 69, Clinciu Const. din str. Unirii 37 şi Nicolae Stelian din str. Căpitan Farcaş 110.

Cei doi spărgători, precum şi „negustorii" tăinuitori au fost înaintaţi azi parchetului, unde se vor continua cercetările şi probabil se vor mai descoperi alte victime şi alţi tăinuitori.

Studenţimea clujană ameninţată de virusul comunist

Demascarea trădătorilor constituiţi în aşa zisul: „Front studenţesc democrat". Studenţii au devenit pradă corupţiei politice

Cluj. — Epilogul faptelor grave, prezentate de noi azi, îşi au origina în întâmplările de pomină din vara anului trecut, când o „şleahtă" de studenţi rătăciţi şi iresponsabili dela Academia de agricultură, litere şi ştiinţe, animaţi de trepăduşii bordelurilor politice locale şi constituiţi în aşa zisul: „FRONT STUDENŢESC DEMOCRAT", sabotează pe faţă acţiunea eroică de regenerare întreprinsă de studenţimea naţionalistă şi cu o impertinenţă revoltătoare trec în ofensivă organizând întruniri de protest, lansând manifeste şi conducând în derută forurile superioare şcolare şi de siguranţă.

Slugarnica lor filiaţiune faţă de şandramalele politicianiste şi umila lor dependenţă de slova otrăvită a ziarelor comuniste din Sărindar „DIMINEAŢA", ADEVĂRUL" şi „LUPTA", au format obiectul unui reportaj scris la timp. Infieram atunci de pe baricada acestei admirabile „PORUNCI", indolenţa oficialităţii noastre care cuprinsă de o cumplită opacitate şi surprinsă într'o somnolenţă imbecilă, tolera toate manevrele tendenţioase ale acestui „FRONT STUDENŢESC DEMOCRAT", care în realitate prezenta schimbarea la faţă a viperei comuniste, strecurată cu gugă de porumbei în rândurile studenţimii.

LA FACULTATEA DE MEDICINA VIPERA ŞI SCOATE CAPUL DIN NOU

Evenimentele de-acu, în focul cărora studenţimea naţionalistă îşi arde crezul menţinându-se pe linia dârză a demnităţii, a prilejuit o conjunctură favorabilă „haitei" comuniste care şi-a înfipt din nou colţii în miezul tineretului român.

Pentru elucidarea şi pentru veracitatea celor ce susţinem credem că e bine dacă recapitulăm faptele.

In urma examenului de admitere ţinut la facultatea de medicină astă toamnă, printre candidaţi reuşiţi figurau şi câţiva „pistruiaţi", strecuraţi obscur şi parazitar în valul studenţilor creştini. Dar şi printre cei respinşi se găsea „perciunaţi", rămaşi uimiţi cu ochii supuroşi, descalificaţi total de comisia examinatoare. Şi-atunci s'a întâmplat un fapt care a sdrunciinat din temelii toleranţa noastră proverbială. Consiliul profesoral dela facultatea de medicină a anunţat un nu concurs de admitere, la care aveau dreptul să se prezinte şi cei respinşi la primul concurs. O anomalie fără precedent în analele învăţământului nostru.

Studenţimea naţionalistă veghea însă la destinele medicinei române şi pentru a stăvili odată „puroiul" iudaic care inundă satele noastre prăpădite, a opus categoric protestul.

Toate formulele de conciliaţiune dintre Consiliul facultăţii şi conducătorii studenţimii, au ratat. Şi-atunci în perspectiva unor grave hotăriri pe care Centrul studenţesc „Petru Maior", urma să le ia cu privire la greva dela medicină şi în legătură cu alte multe doleanţe de pe la celelalte facultăţi inclusiv academii, chestiunea ajungând în desbaterea Senatului universitar, Rectoratul universităţii strâns cu uşa, a slăbit balamalele şi a promis că revendicările studenţimii medicineşti vor fi soluţionate favorabil. Studenţimea a rămas deci în aşteptativă.

„DOUA MANIFESTE ŞI CLICA TRADATORILOR"

In dimineaţa zilei când Centrul studenţesc „PETRU MAIOR" convocase şedinţă generală plenară pentru declararea grevei, s'au lipit pe zidurile Universităţii şi Academiilor manifeste tendenţioase, afişate laş şi fără pic de răspundere de uneltele democrate ale hidrei iudeo-comuniste. Iată despre ce vorbesc în esenţă aceste manifeste, scrise în limbajul şi spiritul luptei de clasă, cu abjecta inspiraţie marxistă: „Colegi medicinişti: de mai mult de două luni de zile, studenţimea medicinistă din Cluj e în grevă pentru revendicări streine de interesele studenţeşti". **Iar după ce se descrie fără pic de ruşine „jertfa imensă făcută de părinţii noştrii pentru a ne susţine la studii", manifestele „Frontului studenţesc democrat" propovăduesc „marea înviere" şi cheamă studenţimea la lupta profesională, concretizată în câteva puncte sterile şi caraghioase, „luptă dusă pentru ocuparea unui loc în viaţă" după cum conchid manifestele". „Trăiască lupta profesională a întregei studenţimi". Şi alte multe lătrături de-ale Frontului studenţesc democrat", debordate dintr'o ingustime uimitoare de creer cu coloraturi specific demagogice.**

Vasăzică, feciorii trudiţilor noştrii ţărani cari şi-au scurs aurul vieţii din mâini pământii, copii plămădiţi din dureri, lipsuri şi renunţări, vin în promiscuitatea urbană, îşi reneagă bulgărul aspru de viaţă din cosistenţa căruia şi-au luat sâmburele prolific de părinţi, oameni simpli şi complăcându-se într'o alianţă interlopă cu viermii desfrânatului neam iudeu, îşi precupeţesc fărâma de viaţă creată viguros şi dintr'o sete nestăpânită de epic de părinţi, oameni simpli şi curaţi la suflet ca lacrima, cari şi-au legat nădejdea de mai bine de ei. Trag la taraba jupânului lacrimile impunse în năframa veghei de mamele lor şi îşi aliniază faptele şi gândurile ideologiilor cangrenoase străine, cari n'au nimic comun cu pământul nostru în care ne doarme istoria şi în care ni se înfig rădăcinile adânc până în inima thracică. O şleahtă denaturată, coruptă şi laşă, vânează un loc, o situaţie favorabilă în viaţă, în soanul căreia să se lăfăiască în desmăţ şi spurcăciune, având în ochi icoana şi altarul stăpânului în solda căruia îşi târeşte lepros trupul: Iuda.

Aceştia sunt preopinenţii aşa zisei ideologii umanitariste, afişată prin manifestele „Frontului studenţesc democrat", stârpituri organizate în nuclee comuniste, cari ar trebui să fie grabnic dibuiţi de organele siguranţei şi aduşi pe calea adevărului şi dreptei credinţi prin silnicie. Preferă însă să-şi desfete nerusinatul lor caracter în hârdaiele cu lături ale politicianilor aşa zişi democraţi şi la taraba lui Iuda, trădând tot ce are mai sfânt Neamul nostru: Credinţa.

Impotriva acestor năpârci cretinizate la suflet cari îşi vând crezul pentru 30 de arginţi, se cere intervenţia energică a forurilor universitare, pentru a deparazita falanga entuziastului nostru tineret legat pentru totdeauna de glie.

Aşteptăm.

Horia Almaşu

GRIPA

o puteţi preveni luând zilnic până la 3 tablete de Togal

Odată **GRIPAT** vă veţi vindeca repede şi sigur întrebuinţând

Togal

medicamentul cu acţiune antinevralgică şi **BACTERICIDĂ RECUNOSCUTĂ**

Togal-ul distruge şi totodată elimină otrăvurile gripei (răcelii), grafie compoziţiei sale specifice

Tratamentul cu Togal urmat în mod regulat vă fereşte de **recidivele** boalei!

Intrebaţi şi pe medicul Dv. La Farmacii şi Droguerii. Preţul civetian.

ULTIMA ORĂ

Familia eroului Ionel Moţa
îşi chiamă copilul la Orăştie

— O ultimă dorinţă a lui Ionel Moţa. Până la ridicarea definitivă a mausoleului în care se vor odihni toţi eroii Legiunii, corpul neînsufleţit al aceluia care s'a jertfit în Spania este cerut de pământul Orăştiei, unde a văzut pentru prima oară lumina. O scrisoare a d-lui Corneliu Codreanu şi un răspuns al Protopopului Moţa —

Acum când din Spania sosesc ultimele veşti cari confirmă dramaticul deznodământ al legionarilor noştri, plecaţi să apere ideia de naţiune şi să moară pentru izbânda Crucii, chestiunea care frământă lumea legionară şi care emoţionează deopotrivă sufletul român este: unde vor fi înmormântaţi eroii.

Am afirmat, pe temeiul hotărîrilor şi preparativelor ordonate de conducerea legionară din Bucureşti, că înhumarea rămăşiţelor pământeşti ale lui Moţa şi Marin se va face în Biserica-Mausoleu ce se va construi la Bucureştii-Noui, în vecinătatea Casei Verzi, în care scop au şi început lucrările de ridicare a bisericii-capele.

Se pare însă că în ordinea hotărîrilor luate vor interveni modificări. Iată ce se întâmplă:

O SCRISOARE A D-LUI CORNELIU CODREANU

Deşi Ionel Moţa şi Vasile Marin au fost legionari de elită şi deşi ei s'au jertfit pentru credinţele naţionaliste şi creştine ale legionarilor — credinţe cu cari se identifică azi ţara curată — oricât însă moaştele lor ar aparţine simbolic Legiunii, primul cuvânt de spus şi care trebue ascultat cu evlavie în privinţa înhumării, este acela care se va rosti de familiile celor plecaţi dintre noi.

D. Corneliu Codreanu ţinând seama de acest imperativ a trimis o scrisoare familiei lui Ionel Moţa. O scrisoare impresionantă, emoţionantă, frânturi de adevărat suflet legionar, care constitue şi o pagină sublimă de legământ, de jurământ, pentru marile adevăruri ale jertfei lui Ionel Moţa. Scrisoarea a ajuns Marţi dim. la Orăştie, la casa Protopopului Moţa, adusă de comandantul legionar Gârneaţă, cerând ca familia să-şi dea consimţământul la hotărîrile conducerii Legiunii cu privire la înhumarea eroilor în cripta bisericii dela Bucureştii Noui, şi să afirme dorinţele familiei.

„Şi deaceea, dorinţa legionarilor, cari poate vor cădea luptând pentru Cruce pe pământul spaniol, este, de a fi aduşi să odihnească în ţară într'un loc în care să fie strânşi, cândva, şi ceilalţi legionari căzuţi în lupte pe pământul românesc, iar în mijlocul acestui loc de odihnă să fie pusă de strajă o statue a Sfântului Arhanghel Mihail, asemănătoare aceleia din Hamburg, sau poate chiar o copie a ei.

„Căci de vreme ce ne-a întâmpinat pe noi, înseamnă că nu este străină de sufletul nostru, deşi e făcută de mână străină, străjuind pământ străin.

1 Decembrie 1936, pe vaporul „Monte Olivia", spre coastele spaniole

ION I. MOŢA"

Prin urmare şi dorinţa eroului este ca moaştele să i se odihnească la un loc cu a celorlalţi camarazi, cari au murit deopotrivă pentru Cruce şi pentru Patrie.

Se poate construi însă acest mausoleu azi şi în aşa fel ca el să dea întreaga semnificaţie morală, toată strălucirea simbolică jertfelor legionare cari s'au făcut pentru ideia de naţie şi pentru triumful credinţei Mântuitorului ?

IN ŢARA LUI DECEBAL

Şi atunci, dacă este vorba de provizorat, dacă totuşi osemintele lui Moţa vor fi luate cândva dela Bucureştii Noui spre a fi aşezate definitiv într'un mausoleu al României Biruitoare prin ideia de naţie şi de Hristos, de ce Ionel Moţa să nu se odihnească până atunci la Orăştie, lângă aceia cari nu-l cred încă, nu pot să-şi închipue că el i-a părăsit ?

Familia lui Moţa, părintele său, surorile, mama lui mai ales, care de-o săptămână nu-şi ia fotografia lui dela piept, nu mai are lacrimi să-l plângă, poate că nici n'ar putea să mai trăiască,

PREOTUL DUMITRESCU
Secretarul general al partidului „Totul pentru Ţară"

judeţ al Hunedoarei, în ţara în care sunt încă atât de vii urmele lui Decebal şi ale lui Traian, în judeţul în care dorm somn de veci Vlaicu şi Iancu, pelerinul venit să îngenunche la căpătâiul lui Moţa ar putea să trăiască, mai aproape de izvoarele ei, toată epopeia neamului românesc.

Iată cum evoluiază sacra preocupare a înhumării eroilor legionari, pe care noi o înregistrăm aci, aşa cum vom anunţa la timp, definiva ei dezlegare...

Familia îl doreşte pe Ionel Moţa la Orăştie

Marţi la prânz, comandantul legionar Gârneaţă a plecat spre Bucureşti cu răspunsul familiei lui Ionel Moţa.

Răspuns din care se citeşte dorinţa familiei de a-l avea pe Ionel Moţa, în pământul unde a văzut prima lumină a vieţii, la Orăştie.

Familia lui Ionel Moţa înţelege şi este pătrunsă de emoţia lumii legionare şi de dorinţa ei de a-l avea pe Ionel Moţa într'un mausoleu, dinaintea căruia să se închine lumea verde. Dealtfel un mausoleu în care să se odihnească toţi martirii legionarismului român a fost însăşi dorinţa, ultimul cuvânt înainte de moarte al lui Ionel Moţa. Iată într'adevăr ce publică gazeta „LIBERTATEA" din Orăştie, al cărui director este însuşi venératul părinte Protopop Ion Moţa, gazetă pe al cărei frontispiciu au apărut în ultimul număr următoarele zguduitoare cuvinte:

† ION MOŢA
Comandant al Bunei Vestiri

„LIBERTATEA" este Proprietatea familiei moştenitoare a lui Ion I. Moţa".

Dorinţa lui Ionel Moţa privitoare la înmormântarea legionarilor

„De pe vaporul — spune „Libertatea" — care îi ducea pe cei 8 legionari spre Spania, răposatul nostru primredactor ne-a trimis odată, printre alte articole, şi unul despre ARHANGHELUL MIHAIL — dela HAMBURG.

„Acest articol noi l-am publicat în numărul de Crăciun al foii, fără a da însă sfârşitul lui, în dreptul căruia Ionel Moţa scrisese pe margine:

„Acest pasagiu nu va apărea decât dacă, până la apariţie, cade vre-unul dintre noi".

„Acum, când au căzut nu numai unul, ci doi, sau poate şi mai mulţi, dăm publicării acest pasagiu. Iată-l:

Un ordin de zi al naţional-creştinilor pentru onoruri lui Ion I. Moţa şi V. Marin

D. George Cuza, secretarul general al naţional-creştinilor pentru Basarabia, Bucovina şi Moldova a trecut ieri dim. prin Bucureşti, îndreptându-se spre Tg.-Jiu unde va ţine o conferinţă azi. De aci va pleca la T.-Severin, unde conferenţiază Sâmbătă la Teatrul Naţional, invitat de d. prof. Costescu. Dela T.-Severin d-sa merge la Reşiţa, unde va vorbi la Palatul Comunal şi apoi la Timişoara spre a ţine o altă conferinţă la şcoala Politechnică.

D-sa a dat, imediat după sosirea la Bucureşti, un ordin de zi circular către toate organizaţiile din Vechea Moldovă, invitându-le să iasă cu lăncierii lor, în uniformă şi cu drapelele şi fanioanele cernite, înaintea vagonului mortuar care aduce din Spania, trupurile neinsufleţite ale lui Ionel Moţa şi Vasile Marin.

De asemeni s'a dat ordin ca la naţionalişti, toate organizaţiile naţionaliştii, toate organizaţiile naţional-creştine să ia parte cu îndurerare frăţească, pentru marea pierdere pe care Ţara a avut-o prin aceste două mari figuri ale luptei noastre naţionaliste şi creştine.

O mare bătălie se dă în apropiere de Marbella între naţionaliştii spanioli şi comuniştii

Gibraltar, 22 (Rador). — Corespondentul agenţiei Reuter transmite:

Violenta canonadă auzită la Gibraltar în cursul dimineţii de azi pare să confirme ştirea că o mare bătălie se dă actualmente în apropiere de Marbela între naţionalişti şi guvernamentali.

Azi dimineaţă au debarcat la Algesiras, venind din Maroc noui detaşamente destinate să întărească unităţile naţionaliste dela Marbella. Ele au sosit la Algesiras pe bordul unui vapor care a străbătut strâmtoarea Gibraltar fără a fi escortat de vase de război.

Pe de altă parte, nici un vas de război naţionalist n'a fost văzut în strâmtoarea Gibraltar dela deslănţuirea ofensivei în zona Estepona Marbella.

Se va dizolva parlamentul japonez ?

TOKIO, 22 (Rador). — *Camera a primit cu huiduieli discursurile d-lor Hirota, preşedintele consiliului de miniştri, şi Arita, ministrul Afacerilor Străine.*

In momentul când ministrul de Finanţe şi-a început expozeul asupra budgetului pe 1937—1938, scandalul a luat proporţii şi mai mari.

In urma atitudinei ostile a parlamentarilor, Dieta a fost amânată până la 25 Ianuarie.

*

Tokio, 22 (Rador). — Impăratul a primit în audienţă pe d. Hirota, preşedintele consiliului de miniştri, imedat după terminarea consiliului ţinut de membrii guvernului.

In culoarele Dietei circulă svonul că primul ministru va cere disolvarea parlamentului.

1317 persoane au murit de gripă în Anglia

Londra, 22 (Rador). — Epidemia de gripă a pricinuit săptămâna trecută moartea a 1.317 persoane în întreaga Anglie.

Numai la Londra au murit de gripă 663 persoane.

D. Hitler va răspunde discursului pronunţat de d. Eden

Berlin, 22 (Rador). — Din izvor bine informat se anunţă că d. Hitler are intenţia să răspundă în curînd la discursul pronunţat recent de d. Eden în Camera Comunelor.

Se ştie că d. Eden s'a ocupat în acest discurs cu deosebire de Germania. Se crede că răspunsul d-lui Hitler se va referi în special la pasagiile referitoare la Germania din discursul d-lui Eden.

Cursa întinsă naţional-ţărăniştilor la Cameră

— Primul ministru dă o lovitură de teatru. — Cazul Caranfil va fi un prilej de succes pentru guvern. — Greşala d-lui Madgearu. —

Surpriza zilei de eri a fost desbaterea dela Cameră în jurul cazului Caranfil.

La întrebarea pusă zilele trecute de d. Madgearu, d. Gh. Tătărăscu a venit eri la Cameră şi a răspuns într'o formă care nu putea în nici un caz constitui o explicaţie serioasă. D-sa a accentuat că demisia d-lui Caranfil dela ministerul aerului şi marinei nu depăşeşte importanţa unui fapt divers.

Această atitudine a primului ministru a făcut pe d. Madgearu să creadă că şeful guvernului nu este la largul său şă poată răspunde şi scontând un succes de tribună şi unul politic, a adâncit chestiunea şi a dat un atac direct şi violent împotriva băncii ministeriale. Intervenind şi d. Grigore Iunian cu mieroasa d-sale ironie şi incisivitate d. Gh. Tătărăscu părea definitiv pierdut. Toată lumea era de acord că primului ministru nu-i convine să vorbească şi că are o zi neagră. Deodată lovitură de teatru. D. Gh. Tătărăscu se scoală şi răspunzând celor doi oratori, anunţă că va pune la dispoziţia domniilor lor dosarele cerute pentru ca a doua zi chiar — adică azi — să se desbată sub toate aspectele chestiunea în discuţie.

CHESTIUNEA SCHIMBULUI DE MATERIAL

Şi pentru a nu lăsa nici două zeci şi patru de ore să planeze vreo bănuială asupra guvernului — a spus d. Gh. Tătărăscu — voi arăta că în ceeace priveşte chestiunea cu cedarea unei comenzi de avioane pentru guvernul spaniol, este vorba de o ofertă ce s'a făcut de un reprezentant al unui stat amic spre a se ceda o parte de material vechi în schimbul unuia nou, material ce trebuia să meargă în Spania.

Deşi oferta era avantajoasă pentru statul român, am refuzat să admit o astfel de tranzacţie pentru motive pe cari fiecare din d-stră le puteţi uşor înţelege şi pentru cari eu ca şef al guvernului îmi iau întreaga răspundere.

Mai departe primul ministru a arătat că nu este vorba de nici o afacere, de nici un fel de comision şi de nici o compromitere. Pentru azi când se vor aduce dosarele se rezervă să dovedească pe temeiul actelor şi cercetărilor întreprinse

D. GRIGORE IUNIAN

că s'a făcut mult sgomot pentru nimic şi că svonurile după cari s'a luat d. Madgearu aducând la tribuna Camerii această nepotrivită chestiune, sunt cu totul neîntemeiate.

CURSĂ ÎNTINSĂ NAŢIONAL-ŢĂRĂNIŞTILOR

Pentru toţi cei ce cunosc pe d. Gh. Tătărăscu nu mai încape nici o îndoială că atitudinea pe care a avut-o primul ministru, atunci când părea enervat şi că nu ştie ce să răspundă, a fost o cursă întinsă d-lui Madgearu şi partidului naţional-ţărănesc, pentru a-şi prilejui un nou succes.

In adevăr atitudinea primului ministru părea atât de stânjenită încât toată lumea a crezut că ea trădează o mare vină. Şi natural, d. Madgearu a crezut şi d-sa la fel. De aci fandarea d-sale şi punerea în discuţie a svonurilor cu predările de avioane şi cu scrisorile de comision.

Or primul ministru atâta şi aştepta. D-sa nu putea aduce în desbaterile Parlamentului o problemă care ar fi făcut o indelicateţe faţă de un fost colaborator, după întrebarea atât de diluată pe care l-o aduce d. Madgearu. Şi apoi d-sa îşi luase angajamentul faţă de unele persoane să pună în discuţie această chestiune decât dacă va fi provocat de opoziţie. Şi se pare că opoziţia fusese avertizată să renunţe la acest atac. Cum însă se bănuia că desbaterea va fi în dezavantajul guvernului şi cum atitudinea falsă a primului ministru părea să confirme acest lucru, opoziţia n'a voit să piardă prilejul ce i se oferea şi a căzut în cursă.

Astăzi se va vedea că interpelarea d-lui Madgearu care voia să pună guvernul în dificultate va prilejui un frumos succes primului ministru şi va mări prestigiul moral al guvernului.

P. B.

Starea sănătăţii Papii e îngrijorătoare

Inaltul Pontif are dureri sfâşietoare la ambele picioare

CETATEA VATICANULUI, 22 (Rador). — Dureri sfâşietoare la ambele picioare au împiedicat pe Papa să se odihnească în tot cursul nopţii. Inaltul Pontif nu a isbutit să aţipească decât la ora 6.30 când a sosit ca de obicei medicul său, şi nu s'a trezit până la ora 10. Abia la această oră Papa a putut fi examinat de medic după care a primit într'o scurtă audienţă pe cardinalul Pacelli.

Cetatea Vaticanului, 22 (Rador). — Corespondentul agenţiei Reuter află că starea Papei este din nou îngrijorătoare.

Pe ziua de ieri, Sfântul Părinte ar fi leşinat de două ori.

Se pare că Papa sufere din nou de vechea lui boală

ŞTIRI ŞI POLEMICI

„PORUNCA VREMII" care apare Sâmbătă în Capitală şi Duminecă în provincie, va fi închinată sărbătorii naţionale a Unirii şi Domnitorului celei dintâi unităţi a poporului Român, ALEXANDRU CUZA.

*

NUMARUL NOSTRU omagial, închinat lui Moţa şi Vasile Marin, morţi pentru Patrie, şi celorlalţi legionari plecaţi pe frontul dela Madrid, apare Duminecă în Capitală şi Luni în provincie.

Rugăm pe toţi bunii Români cari i-au cunoscut pe eroii căzuţi, sau cari au amintiri despre ceilalţi legionari în viaţă, să ne trimită colaborarea lor şi documentele şi fotografiile cari ar putea să pună în lumină crâmpee din viaţa acestor eroi ai Patriei noastre.

*

CU PRILEJUL zilei de 24 Ianuarie M. S. Regele Carol al II-lea va acorda noui decoraţii ale ordinului „Ferdinand" unor personalităţi din provinciile alipite.

*

IERI a ţinut şedinţă, delegaţia permanentă a organizaţiei de Ilfov la sediul Frontului Românesc.

A prezidat d. D. R. Ioaniţescu, care a elogiat eroismul legionarilor Moţa şi Marin.

Au mai luat cuvântul d-nii Georgescu-Ştefăneşti, Anghel Dumitrescu, N. Marinescu şi dr. Deculescu.

La urmă s'a examinat sporirea mijloacelor de propagandă în vederea alegerilor în judeţele unde Frontul Românesc înţelege să lupte din toate puterile.

S'a colectat şi o sumă frumoasă pentru aducerea în ţară a oseminţelor lui Moţa şi Marin.

*

LA INALTA CURTE DE CONTURI, pentru ocuparea a două locuri vacante de referendar stagiar, s'au înscris 59 candidaţi.

Astăzi, după amiază, va începe examinarea actelor depuse.

Comisiunea de examinare are ca preşedinte pe d. procuror general P. Răşcanu şi ca membri pe d-nii consilieri Ştef. Mihăilescu şi Zamfir Brătescu.

*

IN ŞEDINŢA de azi a Camerei d. Virgil Madgearu îşi va desvolta interpelarea anunţată cu privire la demisia d-lui Caranfil.

Şeful guvernului va răspunde.

*

COMISIUNEA tehnică bugetară a examinat eri proectele de buget ale Casei pensiilor şi Monitorului Oficial.

*

D. GRIGORE IUNIAN a avut pe culoarele Camerei, ieri după amiază, o lungă întrevedere cu d. ARMAND CALINESCU.

*

CITIŢI în numărul nostru de mâine, recepţia în onoarea legionarilor români, la Soria, apoi vizitarea Alcazarului dn Toledo, după notele originale ale mucenicului Vasile Marin.

*

MINISTERUL educaţiei naţionale a interzis episcopiei reformate dela Oradea să mai organizeze „orele biblice" şi „şcoala de Duminecă", cu elevi de curs secundar, sau cu cei din clasele primare.

*

ASEARA a avut loc la ministerul apărării naţionale o consfătuire între d-nii prim ministru GH. TATARASCU şi generalul Paul Angelescu.

*

A FOST desfiinţată direcţia serviciilor marinei regale din ministerul aerului şi marinei, iar atribuţiile acesteia au trecut respectiv asupra : direcţiei construcţiilor navale, diviziei de Dunăre şi arsenalului marinei regale, care vor prelua arhiva şi corespondenţa relativă ce va fi de resortul fiecăruia.

*

LA LOCUINŢA primului ministru s'a ţinut în cursul nopţii o consfătuire, la care au participat d-nii Ion Inculeţ şi Valer Pop.

*

LICHEAUA jidănească TUDOR TEODORESCU-BRANIŞTE, promovat slugă a jidanului jefuitor Kalman Blumenfeld la conducerea oficinei judeo-comuniste „ADEVARUL", îşi permite să fie obraznic şi să ne atace în monitorul comunist, cu expresii obicinuite în subsolurile apaşilor pe care îi slugăreşte.

Îl facem atent pe BUBI TEODORESCU să fie prudent, cum a fost până acum fiindcă n'am vrea să ne murdărim scormonind în haznaua jidovească în care se bălăceşte pentru a-l scoate de urechi şi a-l arăta în adevărata lui lumină.

*

IN CURSUL săptămânii viitoare vor începe şedinţele consiliului superior al armatei sub preşedinţia d-lui general adj. Paul Angelescu, ministrul apărării naţionale.

*

D. DR. VOICU NIŢESCU, fost ministru şi şeful politic al Ardealului în Frontul Românesc, a făcut la Braşov ziariştilor locali ample declaraţiuni în legătură cu evenimentele externe şi interne

*

D. AL. VAIDA VOEVOD, preşedintele Frontului Românesc va sosi mâine în Capitală.

D-sa va avea mai multe consfătuiri cu fruntaşii politici din partidul pe care îl conduce şi va participa la câteva adunări a căror dată se va anunţa la vreme.

*

D. prof. NICOLAE IORGA şi-a amânat plecarea la Paris, care de obiceiu avea loc regulat în cursul lunei Ianuarie, pentru a-şi ţine cursul anual la Universitatea din Sorbona pentru o dată care se va anunţa la timp.

*

ŞEDINŢA „Sfatului parlamentar naţional ţărănist" care trebuia să se ţină azi, s'a amânat pentru săptămâna viitoare.

*

DIRECŢIUNEA generală a C. F. R. a primit din întreaga ţară rapoarte cu privire la situaţia liniilor şi la circulaţia trenurilor.

Din telegramele sosite, reese că circulaţia se face normal în toată ţara, afară de linia Bazargic-Casim, unde trenurile de marfă circulă cu tonaj redus.

*

D. G. G. ANTONESCU, prof. universitar a inaugurat eri ciclul de conferinţe pedagogice al Casei Şcoalelor vorbind despre „MIŞCAREA PEDAGOGIEI CONTEMPORANE".

*

LA 25 IANUARIE se va deschide şcoala specială de radiotelegrafişti a aviaţiei civile, care va funcţiona pe lângă aeroportul Băneasa. Durata şcoalei este de cinci luni.

*

MINISTERUL DE JUSTIŢIE a trimis Consiliului Legislativ, pentru a-şi da avizul, proectele pentru responsabilitatea ministerială şi pentru apărarea patrimoniului public.

*

După şedinţa de azi a Camerei, d. prim ministru Gh. Tătărăscu se va duce la locuinţa d-lui Dinu Brătianu, unde va avea loc o întrevedere.

*

LUNI 25 Ianuarie facultatea de Teologie din Capitală îşi serbează patronul (Sf. Grigore Teologul).

*

ASTA SEARA Vineri la ora 21 are loc la sediul central din Bd. Pake 14 al partidului Naţional-Creştin din culoarea de Negru de sub preşedinţia d-lui A. BACALOGLU o şedinţă solemnă pentru comemorarea eroilor naţionalişti IONEL MOŢA şi VASILE MARIN.

*

Astăzi la orele 12 a. m. d. dr. ANGELESCU, ministrul educaţiei naţionale, a fost primit în audienţă de lucru de Suveran.

*

LA MINISTERUL finanţelor s'a hotărît pentru bugetul viitor deocamdată majorarea evaluărilor la impozitele directe cu 400 milioane lei, sporindu-se aceste venituri la 3.500 milioane faţă de 3.100 milioane, cât erau în actualul buget.

*

M. S. REGELE a primit azi la amiază în audienţă pe d. D. IUCA, ministru de interne.

*

IN ZIUA de 22 cor. ora 6 dim. situaţia liniilor era următoarea:

Linia Medgidia-Bazargic închisă pentru automotoare.

Trenurile de marfă circulă cu tonajul redus la jumătate.

Restul liniilor practicabile.

*

INTERPELARILE cu privire la revaluarea stocului de aur al Băncii Naţionale, vor avea loc în şedinţa de mâine la Cameră.

Tipografia ziarului „Universul" str. Brezoianu

Girant responsabil Gh. Dumitrache

C. S. 6 pagini 3 lei

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

ANUL VI, No. 635 Duminică 24 Ianuarie 1937

Porunca Vremii

TRIBUNĂ ZILNICĂ DE LUPTĂ NAŢIONALĂ ŞI CREŞTINĂ

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituţii şi sprijinitori; Lei 800 pentru oraşe; Lei 600 pentru sate. Se primesc şi abonamente pe 6 şi 3 luni.

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii şi Cecuri poştale (CEC) astfel: ABONAŢII PENTRU CONTUL 1221 DEPOZITARII „ „ 10495

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI I, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcţie, redacţie 4.1873 Ad-ţie, publicitate 4.1852

„Jur în numele Prea Sfintei Treimi şi'n faţa Ţării mele că voiu păzi cu sfinţenie drepturile şi interesele Patriei, că voiu fi credincios Constituţiei în textul şi în spiritul ei, că în toată Domnia mea voi priveghia la respectarea legilor pentru toţi şi în toate, uitând toată prigonirea şi toată ura, iubind deopotrivă pre cei ce m'au iubit şi pre cei ce m'au urât, neavând înaintea ochilor mei decât binele şi fericirea naţiei Române.

Aşa Dumnezeu şi compatrioţii mei să-mi fie întru ajutor!".

(Jurământul domnitorului Alexandru Ioan Cuza I la urcarea pe Tron)

Români, pentru biruinţa ideii naţionale, uniţi-vă!

Domnul Primei Uniri

de Dr. ILIE RADULESCH

Noi, supravieţuitorii războiului de Intregire naţională dintre 1916—19, suntem generaţia fericită, poate cea mai fericită dintre toate câte s'au sbuciumat de două mii de ani încoace, pe meleagurile acestei Românii. Dumnezeu ne-a predestinat să împlinim o veche poruncă şi să trăim pe creasta supremului ideal al neamului: „Unirea tuturor Românilor", vis sublim pentru care — aşa cum ne stau mărturie paginile stropite cu sânge ale istoriei noastre — mult mai mulţi au fost strămoşii noştri cari au albit cu oasele lor câmpiile de luptă, decât acela cari au primit botezul morţii, sub acoperişul tihnit al unui cămin. Dar tocmai pentru că suntem generaţia de care va vorbi mai mult istoria viitoarelor destine româneşti, tocmai fiindcă am avut norocul să trăim clipele de înfrigurare ale Intregirii noastre naţionale, conştiinţa trebuie să ne spună că nimeni ca noi, această generaţie fericită, n'are mai mult datoria să se întoarcă cu gândul şi cu inima spre vechea faptă românească şi vitejească a înaintaşilor noştri, fără a căror jertfă e sigur că noi n'am fi ajuns să respirăm într'o Românie Intregită.

Istoria noastră — neam mai mult de păstori şi de ostaşi — aşa succint cum ne iniţiază în tainele trecutului, ne spune totuşi, evocator, c'am fost, fie prin Voevozii noştri, dela Decebal şi până la Ştefan şi Mihai, fie prin mulţimea de martiri anonimi, cari au înfruntat moartea prin streang sau pe roată, un popor de bravi. Oricât de frământată, de eroică este însă viaţa acestui Neam Românesc, nu este totuşi — pentru visul de aur al Românismului: „Unirea tuturor Românilor" — în istoria noastră, pagină mai plină de strălucire, mai emoţionantă, decât Unirea Principatelor Române, de acum aproape 80 de ani. Fiindcă fără 5 şi 24 Ianuarie 1859, nu s'ar fi putut ajunge la 1 Decembrie 1919.

Unirea Principatelor Române, din care se desprinde, cu izbucniri de lumină, figura celui dintâi Domnitor pământean, ales de două provincii surori: ALEXANDRU IOAN CUZA, este în aproape 19 secole de viaţă a poporului nostru, cel mai mişcător eveniment naţional al Românilor. Este prima afirmare naţională, colectivă şi conştientă, a unui neam. Iar Alexandru Ioan Cuza, încarnarea Voevodului înţelept, plămădit din aluat autentic românesc, din curată şi adâncă mândrie naţională.

Suntem, din nenorocire, un popor care uităm uşor. Trecem repede mai ales peste trainicele noastre realităţi naţionale. Dacă ar fi altfel ar trebui să îngenunchem, cel puţin odată pe an — la 24 Ianuarie — la Ruginoasa, la mormântul lui Alexandru Ioan Cuza. Fiindcă dacă este adevărat că Unirea dela 1859 este cea mai importantă manifestare de voinţă românească, deopotrivă Domnitorul Cuza nu este numai unul dintre cei mai mari Domnitori ai ţării, ci mai ales întruchiparea cea mai sublimă a mândriei noastre de rasă, ofensată de toţi veneticii două secole şi jumătate în Muntenia, după tragicul sfârşit al eroului de legendă Mihai şi trei veacuri şi jumătate în Moldova, după domnia de purpură a Marelui Ştefan.

Alexandru Ioan Cuza a fost, la 1859, produsul cel mai autentic, diamantul cel mai curat al sufletului românesc, conştiinţa vibrantă, însufleţirea adânc patriotică a acestui neam. Vorbesc politicianii noştri de astăzi despre democraţie. S'a ridicat oare vreunul dintre ei — azi la 60 de ani dela moartea lui Cuza — la democratismul sincer, hotărît, eroic, la iubirea caldă pentru ţărănime, pe care primul Domnitor al Principatelor a trebuit s'o plătească cu capul? Om cult — cu o educaţie aleasă dobândită în Franţa, în Germania şi în Italia — toată însufleţirea vieţii lui Vodă Cuza şi a puţinilor Săi ani de domnie n'a fost decât jertfă continuă închinată ţării. Principiile educaţiei Sale, adăpate la izvorul democraţiei şi libertăţilor civice apusene, departe de a lua în toate actele sale de guvern, aspecte de deformată maimuţăreală — pe care-o întâlnim şi azi destul de frecvent la unii oameni politici — s'au transformat, filtrate prin sufletul Domnitorului, în tot atâtea mărturisiri de fermă voinţă, închinată consolidării Principatelor. Improprietărirea ţăranilor, secularizarea averilor mânăstireşti, chiar dezrobirea ţiganilor, n'au fost acte de demagogie democratică ci — deopotrivă ca şi legea din 1862, prin care se realiza adevărata Unire, dându-se Principatelor un singur Minister şi o singură Cameră — măsuri de guvern necesare întăririi statului şi consolidării Unirii. Alexandru

(Urmare în pag. III-a)

DOMNITORUL ALEXANDRU IOAN CUZA

Politica instinctului naţional sub Vodă Cuza

Poporul român are poate şi anumite scăderi, fiindcă întocmai ca şi indivizii — şi poate mai mult chiar de cât ei — tot aşa şi colectivităţile nu se pot pretinde perfecte şi infailibile. O virtute răspicată şi clar afirmată nu se poate tăgădui însă românilor adevăraţi, luaţi în bloc: sentimentul recunoştinţei, faţă de conducătorii cari i-au purtat părinteşte de grije cândva.

Iată-l drept pildă pe neuitatul voevod ALEXANDRU IOAN CUZA. Ştim cu toţii că amintirea lui s'a păstrat pură şi luminoasă până şi în sufletele celor mai umili dintre fraţii noştri. Şi deşi asupra scurtei şi rodnicei lui domnii nu s'a scris nici o monografie, nici o lucrare istorică documentată şi vrednică de atenţie, în faţa icoanei memoriei lui, candela suavă a unei ploase aduceri aminte nu s'a stins nici odată. De ce oare?

Imagina lui Vodă Cuza a rămas vie şi venerată în memoria populară, tocmai pentru că ea a rămas legată pentru deapururi de o politică a instinctului de conservare naţională. In adevăr, un cercetător cât de superficial al faptelor istorice, care ar aprofunda trecutul cu oarecare atenţie, îşi dă seama numai de cât că domnia lui Cuza nu e importantă numai prin faptul că atunci s'au realizat unirea şi secularizarea averilor mânăstireşti. Ci mai mult că atunci, pe vremea aceea, s'a cristalizat o stare de spirit unitară românească, o metodă de lucru, o conduită morală, naţională şi politică fermă, crescută din voinţa de ordine, de mărire şi de independenţă. Atunci a prins corp şi conştiinţă de sine România contimporană, care n'a încetat nici o clipă să crească şi să se desvolte după aceea. Însuşi marele şi neuitatul Rege CAROL I-iu şi-a construit opera sa de gigant pe temeliile create de acel ce-şi doarme somnul de veci la Ruginoasa.

Vom constata aşa dar, că patru mari şi incontestabile merite are ALEXANDRU IOAN CUZA în ochii tuturor românilor conştienţi:

încercările înţelepte şi energice de-a organiza statul pe o bază de nezdruncinat;

voinţa hotărîtă de a rezolva problema naţională concomitent cu cea socială;

năzuinţa de-a înfiripa o politică românească externă de aşa natură încât să asigure naţiunii noastre o independenţă desăvârşită spre a creşte şi a se desvolta potrivit cu legile sale spirituale proprii, cu impulsiunile dinamice ale Destinului său;

In conformitate cu aceste norme cardinale, ALEXANDRU IOAN CUZA a făcut eforturi aproape supra-omeneşti spre a creia o soartă suportabilă creatorilor şi producătorilor, reducând privilegiile claselor parazitare străine şi înstrăinate, improprietărind pe plugari şi secularizând averile mânăstireşti. A început mişcarea de emancipare externă a ţării, continuând şi sistematizând nu atât politica de separaţiune de Inalta Poartă, a cărei suzeranitate ajunsese aproape nominală, CAT ACEEA DE APARARE INSTINCTIVA IMPOTRIVA IMPERIALISMULUI RUSESC. Politica înverşunat filofranceză din acea vreme, se explică tocmai prin faptul că Franţa era atunci campioana ideii de autodeterminare naţională, împotriva tendinţelor hrăpăreţe şi anti-naţionale ale Rusiei şi Austro-Ungariei. (Germania neexistând încă pe atunci în formă de mare putere).

Când ne gândim — în sfârşit — că sfetnicul principal al Domnitorului Cuza a fost MIHAIL KOGALNICEANU, una din cele mai proeminente figuri ale naţionalismului european chiar de pe vremea noastră, începem să ne dăm seama că instinctul popular nu greşeşte. Ceea ce ne face să dorim ca actualii conducători ai Ţării să se inspire în planurile şi în acţiunile lor şi din nevoile şi durerile actuale de sigur, dar şi din experienţele concludente realizate de înaintaşi.

Nicolae Bogdan

Unirea noastră

de VASILE MILITARU

...Şi astăzi muzicile cântă..
Mai tare inima ne bate,
Sărbătorind unirea sfântă
A celor două „Principate"...

Rostim vorbiri înflăcărate, de cari ni-se 'nfioară buza,
Şi Neamul tot înalţă slavă lui Alexandru Ioan Cuza;
Cresc inimile noastre toate şi ne uităm întreg aleanu',
Când — stâlpi de foc — răsar acvea Rosetti şi Cogălniceanu,
Şi toţi luceferii „Unirii" iluminaţi de-acelaş dor:
Din neamul românesc să facă pe veci o turmă şi-un păstor!...

Şi nu'i Român ca să nu simtă în suflet fericirea toată,
Că 'ntregu-i Neam, pe vecinicie unit, e azi o mare roată..

Dar, lângă toată bucuria ce laolaltă azi ne-a strâns,
De ce sunt piepturi ce oftează, de ce sunt ochi topiţi în plâns?
De ce sunt inimi îngheţate
Şi gânduri cu scrâşniri de iad?...
De ce a noastră bucurie atâta vaet o străbate
Şi-atâtea suflete 'nstelate din slava cerurilor cad?..

De-avem în piept iubire-adâncă
Spre-a nemuri a noastră Ţară, —
De ce nu suntem toţi o stâncă,
De ce nu suntem toţi o fiară?...
De ce, mereu otrăvitoare, o 'ntreagă liţă venetică,
Atâţia pumni închişi ridică
Şi-atâtă Neamul, fără frică?...

La toate semnele 'ntrebării, o, fraţi Români, — de v'aţi pătruns,-
Voi singuri veţi găsi răspunsul, — şi nu e decât un răspuns:
Nu ne-am „unit" cum cere legea neclătinatelor uniri,
Români, în „cuget şi'n simţiri"!

Aşa când ne-om uni cu toţii: nedesbinaţi în veac de veac, —
La toate dorurile noastre, o, fraţi Români, găsi-vom leac,
Şi-atunci, serbătorind „Unirea",—cu toţi vrăjmaşii tăi înfrânţi,—
O, Ţară, vei putea să cânţi,
Să râzi, să joci şi să petreci,
Pe vecii toţi biruitoare şi de nebiruit în veci!...

Obrazul lui Moş Ion Roată

Vremurile de cumsecădenie, în care făgăduiala nu era vorbă de şagă şi nici de amăgeală, deabia mai pot fi desgropate de sub troienele pe cari le-au învârtejit asupra lor, prefacerile veacului acestuia din urmă, odrasla cea mai svânturată a cronologiei.

Bătrânii noştrii, fără carte multă dar plini de omenie, ştiau că un cuvânt cumpănit rostit, ţine loc de zapis.

Că fără de cinste şi chiverniseală în gospodărie, treburile obştei merg anapoda şi că fără de robota mojicului, degeaba aşteaptă „boierul" să-i geamă, pline de roada câmpului, hambarele.

Peste chibzuinţă şi sfătoşenie, peste dogoarea ruşinii ce împurpura feţe tăbăcite de bătaia arşiţei şi a sloatei, ca şi peste ruginitele sape mânuite cândva cu spornicie, s'a aşternut cenuşa cernută de necruţarea timpului, care macină mileniile.

Deaceia, pomenirea anuală a zilei de 24 Ianuarie, într'o haină parcă de împrumut prin strâmteţea ei, are pentru generaţia noastră, ceva din ultimele mărturii ale unui tropar îngânat cucernic de un monah, temător al sfinţitelor orânduieli.

Sub apăsarea nerecunoştinţei urmaşilor celor ce erau bătuţi cu opritorile la scară, efigia lui Cuza-Vodă desrobitorul, efigie ce trebuia dăltuită în bronzul istoriei, a prins sgură.

Uitate au fost şi scăparea plugăriei de clacă şi dijmă impovărătoare, după cum uitată a fost improprietărirea humelnicilor.

Dar mai presus de toate am aruncat peste umărul amintirii, ceiace memoria inimii trebuia să păstreze neştirbită: sărutul cald al Domnului Ţării, pe obrazul lui moş Ion Roată, icoana clăcaşului deapururi pălmuit.

Sărutul acesta a însemnat consfinţirea dreptului ţăranului la respect şi libertate.

Au trecut deatunci ani grei la număr şi la sarcini, pentru truditii răsturnători ai ogorului.

Birurile au rămas aceleaşi. Au scăpat sătenii noştrii de sfârcul harapnicului arendăşesc,

Moş Ion Roată va fi demult pe undeva prin vreun ţintirim de sătuc răzăşesc, pulbere.

Povestea cea minunată a poposirii buzelor domneşti pe obrazul lui sănţuit de lacrimi, a rămas, tot aşa de neuitată caşi ziua de 24 Ianuarie 1859, când suflarea românească sorbi Mărcovul.

Victor Medrea

Cuza, necunoscut

De aproape 80 de ani, serbăm Unirea Principatelor.

O serbăm cu praznice, cu vacanţă şcolară şi mai ales cu un fel de oratorie searbădă care nu mai găseşte niciun ecou.

Actul Unirii este, în profunzimea lui, unul dintre marile noastre procese de sânge. Innainte de 1859, luptele politice erau tot aşa de crâncene ca şi acum, poate mai sângeroase. (Ion Ghica povesteşte cum se tăiau pela 1830, capetele în piaţa publică şi cum se bucurau jupâniţele noastre de atari spectacole!) Actul Unionii este mai puţin consecinţa Convenţiei dela Paris, cât chemarea subterană a naţiunii sfârtecată în bucăţi, destul de multe ori în stare de price.

Eroii revoluţiei dela 1848 au fost toţi tineri — cum sunt acum legionarii — tot aşa erau făcătorii Unirii, în ciuda bărbilor şi barbetelor şi fracurilor timpului.

Nu le cunoaştem toate necazurile, nu ştim nimic despre zilele amare pe care le-au trăit în surghiun, flacările patriotice care i-au aprins pe toţi la ideea Unirii şi a transformării acestui popor, s'au stins odată cu clipele acelea istorice.

Şi dintre toţi, nu cunoaştem pe cel mai mare erou al Unirii, pe Alecsandru Ioan I Cuza.

Cuza a rămas pentru noi Domnitorul mare, cu atât mai mare şi mai drag cu cât era viţă de-a noastră, autohtonă, înnălţat pe Tronul Principatelor, de-aci din sufletul, din inteligenţa şi chiar din scăderile noastre, latine. El relua firul domnilor pământene şi, nefiind pus în situaţiunea să facă isprăvi de arme, a înfăptuit în schimb unele dintre reformele sociale cele mai strigătoare la cer.

Şi totuşi nu numai acesta e Alecsandru Ioan I, „Cuzea" cel din legendă şi din memoria atât de adâncă a ţărănimii pe care a iubit-o atât. Există un Alecsandru Cuza complet necunoscut, ba chiar şi împrejurările istorice în care a domnit ne sunt complet streine.

Făgăduim să revenim amplu asupra Aceluia a cărui mamă nu ştia românește, care fusese legat şi bătut de către ocârmuirea timpului şi care se urca pe Tron la vârsta de 39 de ani...

N. Crevedia

Un trecut lăsat uitării

de I. STOENESCU

Incrustăm astăzi în inima vremii 78 de ani dela alegerea lui Alexandru Ioan Cuza, ca domnitor al celor două Principate, făcându-se pe voia ţărilor surori şi a poporului ce fremăta în adăstare.

Socot că astăzi n'ar fi de prisos, când ne-am gătit sufletul de sărbătoare, să depănăm trecutul plin de piduire al jertfelor şi al dragostei de neam, de care au dat dovadă înaintaşii noştri.

Gândul unirii a încolţit pe vremea domnului moldovean Ioniţă Sandu Sturza, când un pum de vajnici boeri cam pela 1821 „cârvunăreau" şi ei la Iaşi cu ştirea domnitorului.

Ideia n'a murit şi o găsim întreagă mai târziu într'o scrisoare a lui Bălcescu adresată unui boer moldovan. In ea se oglindeşte limpede toată mişcarea de mai târziu: *„România - noastră există şi ori este cel care nu o vede Ea poate exista sau în folosul Turciei, sau în acel al Austriei, după cum una din aceste ţări ar favoriza-o; DAR POATE EXISTA ŞI CONTRA LOR DE VOR VOI S'O IMPIEDICE".*

Iată dar în câteva vorbe tainicul gând de care era însufleţită aproape toată boerimea celor două principate, în preajma răsmeriţei dela 1848. Pentru îndeplinirea acestui gând mai trebuia ceva: şi sprijinul puternic al Franţei, unde domnea pe vremea acela Napoleon III, marele prieten al naţiunii noastre.

S'a fost făcut atunci o „Societate" la Paris de moldoveni şi munteni veniţi acolo la învăţătură, cu scop de a ajuta pe cei cari voiau să vină pentru desăvârşirea cărţii în Franţa. Şi pe la 1851 „societatea" scoate un ziar intitulat „Junimea Română", care a apărut de câteva ori. Acolo românii noştri luptară pentru luminarea Franţei, asupra dreptului lor de a trăi în libertate şi uniţi, în pofida Porţii şi a ţarului.

„Le Constitutionel", „Les Debats", „Les Presse", „Le Siècle", „Le Pays", „La Revue de deux Mondes", i-a înţeles şi le-au luat în întregime apărarea în faţa Europei mânioase de atâta îndrăzneală. Rusia încearcă să lovească pe neaşteptate în neputinţa Turcilor şi în şovăiala Puterilor europene, cerând proteguirea Principatelor Române şi a Sfântului Mormânt.

Trufia ruşilor înfrântă la Sebastopol, pune capăt războiului din Crim şi în 1856, se face pace la Paris. Acolo ţarul recunoaşte pierderea gurilor Dunării şi a trei judeţe din Basarabia, pe care o răpise cu 44 de ani mai înainte. Napoleon III isbuteşte să smulgă adunării de ţări îndeplinirea dorinţelor româneşti, dar numai în parte fiindcă nici Turcii şi nici Austriecii nu doreau unirea sub un singur domn.

In cele dintâi divanuri din 1857 nu răsuşesc „unioniştii" cum se numeau în vremea aceia toţi luptătorii pentru unire. Şi nu reuşesc din cauza caimacanului Vogoride, care era potrivnic ideii de unire, deşi celălalt locţiitor de domn Alexandru Ghica, era făţiş cu tineretul unionist.

Dar boerimea de atunci nu s'a lăsat înfrântă de nimicnicia caimacanului Vogoride şi smulge marilor puteri un nou protest la Ţarigrad. Erau bărbaţi în fapt de tinereţe şi alţii mai vârstnici, cari au îndurat suferinţe pentru această cauză a naţiei noastre: Ion Ghica, Costache Negri, Ion C. Brătianu, Mihail Kogălniceanu, Vasile Alexandri, C. A. Rosetti, Creţulescu şi mulţi atâţia, plini de avânt şi dragoste de ţară.

La 22 Septembrie 1857 divanurile noi sunt chemate în acelaşi zi la Iaşi şi Bucureşti, şi într'un singur glas ele au avut aceleaşi năzuinţi: *Autonomia, Unirea într'un singur stat cu numele de România, Prinţ străin dintr'o casă domnitoare din Europa, cu moştenitori crescuţi în credinţa ţării. Neutralitatea pământului românesc.*

Adunarea statelor dela Paris, încuviinţează la 19 August 1858, toate cerinţele românilor afară de unirea sub un singur domnitor, la care laolaltă se împotriveau: Rusia, Turcia şi Austria. Împăratul Napoleon III este înfrânt. Locţiitori de domni acum în principate, până la alegerea domnitorilor, sunt numiţi de Poartă în fiecare ţară câte trei caimacani.

Ca pretutindeni în asemenea ocazii, s'au ivit nu mai puţin de 40 de pretendenţi la tron. In Ţara Românească căimăcănia celor trei era pentru unire şi voia să pună candidatura lui Bibescu. In Moldova caimacanii însă şi acuma nu se înţelegeau. Vasile Sturza şi Atanasie Panu voiau unirea, dar Ştefan Catargiu se împotrivea. Pentru ca să netezească drumul ei declarară vacant locul al treilea de caimacan şi numiră în locul lui Catargiu, pe I. A. Cantacuzino.

Petrache Rosetti Bălăceanu deschide în ziua de 4 Ianuarie 1859 la Iaşi, în sala Elefant, adunarea care trebuia să aleagă pe domnul Moldovei. Discuţiile sunt aprinse, pretendenţi prea mulţi şi aceleaşi patimi ca şi astăzi se svârcoleau în câteva suflete mici. Nouri grei pluteau în adunarea rămasă în tărzii discuţii către zori. *Deodată cineva rosteşte numele colonelului Alexandru Ioan Cuza,* care îşi depusese rangul de prefect al Galaţilor, în semn de indignare împotriva politicei lui Vogoride. Numit hatman al poliţiei sub căimăcănia celor trei, se arătase în nenumărate rânduri pentru unire. Intr'o cuvântare, viitorul domnitor spusese printre altele: *„trebue să punem patimile deoparte şi să deschidem era constituţiei prin dreptate şi frăţie".*

Colonelul Alexandru Ioan Cuza! Numele său este asvârlit în larma adunării, care deodată conteneşte. Şi atunci, după câteva clipe de tăcere, Costache Negri şi după el cei 40 de pretendenţi la tron într'un avânt măreţ ridică mâna pentru Cuza. Un tunet de glasuri proclamă ales pe noul domnitor, care

(Urmare în pagina 2-a)

SOLIA BISERICII

Tâlcul Evangheliei

Luca 35—43

Orbul din calea Ierihonului, striga fără încetare: IISUSE, FIUL LUI DAVID, MILUEȘTE-MĂ! Lumea din jurul lui, îl certa să tacă. Dar el striga și mai tare. Nu era putere omenească în stare să-l oprească, într'atât de mult era încredințat că acum ori nciodată se va mântui; că singur Domnul Iisus Hristos îl poate mântui din întunerecul robiei lui.

Acum, când Domnul trece prin preajma lui, să tacă, să nu-l roage, să nu-i strige durerea și nădejdea? Mântuitorul îi vede credința lui hotărîtă și-i redă vederea. „CREDINȚA TA TE-A MANTUIT!" — îi spune Mântuitorul.

Deatunci și până astăzi, neîncetat s'a vorbit despre puterea credinții, care face minuni. Vorbesc despre aceasta cei credincioși, cari nici nu-și pot închipui o credință despărțită de un obiect suprem al ei în afară de ființa omului și vorbesc chiar și oamenii pentru cari nu există lumea spiritului. Ba, de multe ori acești pozitiviști sau atei, fac mai multă gălăgie în jurul credinții, decât chiar oamenii religioși. Puterea credinții este un fapt evident și deci științific, zic ei. E ceea ce se constată de mii de ori în spitale și 'n cabinete medicale. Sugestie și autosugestie sunt denumirile pe cari ei le dau faptelor de credință.

Fără îndoială, noi apreciem mormanul de fapte pe cari experiența medicilor și psihiatrilor le-au tot adunat și din care se vede că viața trupească a omului stă sub influența și sub conducerea unui agent superior pe care noi îl numim suflet și că puterile acestui agent care constitue esențialul ființei omenești, sunt foarte variate, urcând înălțimi nebănuite, capabile să producă în organism reacțiuni greu de explicat pe cale fiziologică. Pe când însă cea mai mare parte din acești oameni de știință nu pot concepe pentru suflet o altă origină și altă natură decât a trupului, noi, oamenii credinții religioase știm că sufletul e spirit și principiu al vieții. Că prin urmare, prin însușirile proprii naturii sale poate să domine asupra corpului, desigur în măsura desvoltării conștiinții și voinții sale. Om stăpân pe sine, stăpân pe soarta lui, încredințat că are o misiune în viață, care trebue să fie o înălțuire de biruințI, nu cedează împrejurărilor din afară ca și din lăuntru, cari caută să-l abată sau să-l micșoreze. Technica sugestiei și autosugestiei îndreptată în acest senz, are efecte evidente. Dar aici nu avem de a face cu credința religioasă, care este ceva mai mult și calitativ și dinamic, ca ceea ce-și împletește puterile omenești cu puterile Ființii Supreme. Omul singur poate mult. Dar nu poate chiar totul pentru deplina împlinire a rostului său, care nu se termină aici pe pământ. Deaceea trebuința lui de a fi în legătură cu Acel care îr adevăr poate săvârși totul, dela creația lumii din nimic, până la ușținerea și până la întoarcerea ei iarăși în nimic. Domnul și izvorul vieții, a dat omului suflet nemuritor și putința unei fericiri veșnice. De unde-și poate lua sufletul omului sporul de puteri de cari are nevoe, dacă nu dela Dumnezeu? Și încotro trebue să ducă drumul vieții sale, dacă nu la suprema împărtășire cu Dumnezeu? Stăpânirea asupra trupului, asupra vieții în genere despre care ne vorbesc maeștrii sugestiei și autosugestiei, este ea însăși o dovadă a naturii spirituale a sufletului stăpânitor. Puterea acestei credinți, e doar un început. Continuarea și deplinătatea ne-o dă credința religioasă, care adaogă ajutorul nesecat al lui Dumnezeu, la puterile destul de limitate ale omului. Această înălțime dumnezeiască e caracteristică minunilor din Sf. Evanghelie. A vorbi deci de puterea credinții, nu e tot una cu ceea ce înțeleg amintiții oameni de știință și inițiatorii lor, prin sugestie și autosugestie. Nu aceasta a voit să spună Mântuitorul când a zis orbului: „CREDINȚA TA TE-A MANTUIT!" Credința în puterile omului nu e tot una cu credința în puterile lui Dumnezeu.

Teofilact

Pentru „bolnavii de iudaism"

Ce spune Sf. Ioan Gură de Aur

Când s'a sărbătorit în Rusia, în 1907 împlinirea a 1500 ani dela moartea sfântului Ioan Gură de Aur, presa evreiască revoluționară în frunte cu „KIEVSCAIA MASLI" a găsit nimerit potrivit tacticei ei perfide, să aducă sfântului cele mai sfoărătoare omagii ca unui mare înaintaș în lupta pentru apărarea claselor sociale oprimate. „Cel mai mare sfânt al bisericii creștine, al cărui nume și amintire vor rămâne sfinte și în ochii urmașilor noștri îndepărtați, după cum sfinte sunt și pentru noi, cei de astăzi. „Apoi, aprig progresist", „deșteptătorul claselor inferioare" „demagog și revoluționar, căzut sub apăsarea puterilor protivnice", sunt titlurile și calificativele pe cari gazetarii Evrei din Rusia, le dădeau după dicționarul lor revoluționar, acestui sfânt al bisericii creștine Ignoranți, dar încrezuți și obraznici, ei singuri s'au făcut ridicoli, cu asemenea exces de calculat sentimentalism, deoarece în realitate, Sf. Ioan Gură de Aur a fost un adversar declarat — al Iudaismului așa cum sunt de altfel toți creștinii adevărați. Acest mare dascăl și ierarh al lumii, printre atâtea alte discursuri cari împodobesc bogata sa operă oratorică, are și opt cuvântări contra Iudeilor, în cari combate radical orice relațiune cu Evreii și orice simpatie față de acești oameni „cari au insultat pe Dumnezeu și L-au răstignit".

Spicuim câteva părți mai caracteristice din aceste cuvântări, prin cari sfântul urmărea să vindece pe naivii creștini „bolnavi de Iudaism".

„Cu cine au legături cei ce postesc astăzi? Cu cei cari strigau: „RASTIGNEȘTE-L! RASTIGNEȘTE-L! Cu cei cari strigau: „SÂNGELE LUI ASUPRA NOASTRA ȘI ASUPRA COPIILOR NOȘTRI!" Ai cuteza tu oare să te apropii de cei osândiți pentru crimă împotriva autorității superioare și să vorbești cu ei? Nu cred. Dar cât de ciudat este să te ferești atât de mult de cei cari au făcut rău unui om și în schimb să ai legături cu cei cari au batjocorit pe Dumnezeu. Închinătorii Celui răstignit, să sărbătorească împreună cu cei ce L'au răstignit.

Iudeii au ucis pe Fiul Stăpânului tău, iar tu îndrăznești a te întâlni cu ei în acelaș loc? Răstignitul te-a cinstit pe tine atât de mult? în cât te-a făcut frate și împreună moștenitor. Iar tu îl necinstești până într'atât că respecți pe ucigașii și răstignitorii Lui și le faci plăcerea lor luând parte la sărbătorile lor. Umbli în locașurile spurcate ale adunărilor lor, prin săli necurate și iai parte la agape drăcești! Așa se cuvine să numesc eu postul Iudeilor, după ce ei au ucis pe Dumnezeu.

Oare, deosebirea dintre noi și Iudei, nu înseamnă nimic? Oare între noi și ei sunt neînțelegeri pentru lucruri atât de mărunte, încât ar fi tot una creștinismul și iudaismul? Dece contopești ceea ce nu ne unește? Ei au răstignit pe Hristos, Căruia tu îe închini. Iată, deosebirea!

Faptul că în sinagogă se păstrează încă legea și cărțile profetice, nu te poate îndreptăți să o cinstești. Oare, locul unde sunt aceste cărți, e sfânt? Nici decum! Eu, tocmai pentru aceasta și disprețuesc sinagoga și o urăsc, căci având pe profeți, Iudeii nu cred în ei, citind scriptura nu-i primesc mărturiile.

De n'ar fi avut pe proorooi, Evreii n'ar fi meritat asemenea osândă. De n'ar fi citit cărțile sfinte, ei n'ar fi atât de murdari și urâți. Dar așa, ei nu merită nici o cruțare.

Deși în sinagogă nu sunt idoli, totuși locul acesta nu este mai curat decât capiștile păgâne. Ca și acelea, sinagogile slujesc la adăpostirea demonilor, pentrucă acestea sunt locuri, unde se adună ucigașii lui Hristos, unde prigonesc Crucea și hulesc pe Dumnezeu. Ei nu știu pe Tatăl, își bat joc de Fiul și resping harul Duhului. Dar sinagoga e și mai rea decât templele păgâne, căci acolo păgânismul este vădit pentru toți, pe când aici, se acopere cu respectul fățarnic al Iudeilor față de Biblie și deci cu atât este mai primejdios pentru oamenii simpli și neinvățați.

Insuși Dumnezeu disprețuește slujirea Iudeilor Lui, după cum se vede din Isaia Cap. I. Dar dacă lui Dumnezeu nu i-a fost plăcută slujirea Iudeilor, înainte ca ei să fi săvârșit cea mai mare crimă, înainte de Cruce, de uciderea lui Hristos, apoi cu cât e mai scârboasă căderea lor, acum?

Sinagoga e mai prejos decât cârciumă, pentru că slujește ca adăpost nu numai pentru tâlhari și cămătari cum sunt Iudeii, dar și pentru demoni.

Iudeobște, vei numi sinagoga casă de toleranță sau locaș pentru fărădelegi, locaș pentru demoni, cetatea diavolului sau groapa și prăpastia pierderii desăvârșite sau oricum altfel și încă n'ai s'o numești după cum merită. Mai bine zis, nu numai sinagogile slujesc pentru asemenea adăpost, dar chiar și sufletele Iudeilor. Și mai înainte demonii trăiau în sufletele Iudeilor, dar aceștia de acum sunt mai cruzi decât cei dinainte. Atunci Iudeii batjocoreau pe proorooi, dar astăzi își bat joc de însuși stăpânul proorocilor. Astfel, voi vă adunați cu oamenii atinși de demoni, cari au atâtea duhuri rele, și nu vă îngroziți?

Ce rău n'au făcut ei? Oare nu toți proorocii le rosteau cuvântări lungi pentru mustrarea lor? Ei au junghiat ca jertfă demonilor pe fiii și fiicele lor, n'au cunoscut nici natura, au uitat durerile nașterii de prunci, au lăsat în părăsire creșterea copiilor, au răsturnat din temelie legile înrudirii, s'au făcut mai sălbatici decât toate fiarele. Despre ce să vă mai spun? Despre tâlhării, despre camătă, despre cârciume? Dar nu-mi ajunge nici o zi întreagă. Iudeii trăesc pentru pântece, lipiți de prezent și prin poftele și lăcomia lor nemăsurată, nu-s mai buni decât porcii și țapii. Poporul evreu, din vechime e fără rușine, gâlcevitor, totdeauna deprins să se certe împotriva evidenții. In adevăr, sunt de compătimit Iudeii, cari anume au respins și au aruncat atâtea bunătăți căzute din cer în mâinile lor. Le-a strălucit soarele de dimineață al dreptății, dar ei au respins lumina lui și zac în întuneric. Din copilărie au citit pe proorooi, dar au răstignit pe Acela, despre care au grăit proorocii. Chemați fiind pentru înfiere, ei au căzut până la înrudire cu câinii, iar noi, mai nainte fiind câini, ne-am putut ridica până la cinstea de fii ai lui Dumnezeu".

Pentru lupta noastră contra Evreilor sfinții mucinici, vor avea o mare mulțumire și cu bucurie vor asculta cuvântul de preamărire a lui Dumnezeu. Cine nu se satură de dragoste pentru Hristos, acela niciodată nu se va sătura nici de lupta cu vrăjmașii Lui. Adică, cine iubește pe Hristos, acela nu poate iubi pe Iudei".

Iată cum privește Sf. Ioan Gură de Aur problema evreiască, tot atât de acută și pe vremea sa și cum ne zugrăvește moravurile acestui popor insinuant, culegător, lacom, cămătar, acaparator, fără nici un scrupul moral, speculator al viciilor sociale, vrăjmaș din tată în fiu al Domnului Hristos și al credincioșilor săi. Să ne închipuim ce ar spune astăzi Sf. Ioan Gură de Aur, în fața uriașei lupte pentru descreștinarea lumei pe care o comandă fii lui Israel și în fața inconștienții atutor oameni „bolnavi de Iudaism" cari stau în slujba lor!

Ec. Gh. V. Butnariu

Legionarii lui Hristos...

Fără îndoială, în sufletele celor doi legionari români, căzuți în fața Madridului, era destul de vie nădejdea reintoarcerei în țara lor, lângă cei scumpi ai lor, altfel de cum se întorc astăzi.

Ei n'au plecat în Spania pentru că li se urâse cu viața. Dar ei trăiau o viață, pe care Mântuitorul o numește belșugul vieții și pe care astăzi, puțini sunt acei cari o pot înțelege și o pot trăi. Este acea viață care face din sacrificiu cununa ei și din moarte, depășirea ei. La temelia acestei vieți, este conștiința eternității. Omul care trăește această viață aici pe pământ, o iubește, dar numai ca o imagine a vieții. El are conștiința că viața desăvârșită e un lucru în afara vieții și totuși, e legea vieții [1]). Pentru ca să poți ajunge la asemenea conștiință, trebue să te ridici mai pre sus de vremelnicia lumii pământești, să urci piscurile credinții creștine, de unde în adevăr poți dobândi măreața și rodnica certitudine a unei existențI, care depășește timpul și spațiul și care se nutrește din însăși viața Dumnezeirii. „E MAREȚIA RELIGIUNII, CARE PUNE OBIECTUL VIEȚII DINCOLO DE VIAȚA, INTR'O ALTA VIAȚA" — zice F. Brunetière.

Ei bine, dacă cei doi legionari, ca și ceilalți dealtfel, au pornit pe această cale de lupte și de dramatică renunțare la tot ce poate fi bună stare după concepția obișnuită a oamenilor și mai ales a oamenilor de astăzi, apoi aceasta pentru motivul că ei au ajuns să cunoască această măreție a religunii ,pe care a chezășuit-o Mântuitorul prin sacrificiul Său și despre care Sf. Apostol Pavel, întrezărind-o într'o clipă de răpire cerească, spune că: „Ochiul omului n'a văzut și la inima omului nu s'a suit". Numai niște inimi topite la flacăra credinții și iubirii de Hristos, puteau să meargă cu atâta hotărire și renunțare de sine, pe această sigură cale a morții. Ce înseamnă jertfa lor pentru soarta crâncenului războiu din Spania? Nimic. Ce i-a mânat acolo? O simplă ambiție, o isbucnire de vanitate omenească, o nebunie, cum sunt atâția în stare să o spună? Disperați — disperados — oameni fără patrie, fără familie, fără un loc al lor sub soare, fără Dumnezeu și fără suflet, s'adună din cele patru colțuri ale lumii, ca să lupte sub cutele steagului roșu, oameni cari găsesc poate și o patrie în felul ei, în decretul care vrea să-i naturalizeze în republica spaniolă.

Apoi, iată și oameni îmbătați de vanitatea ideologiei comuniste și aprinși de ura luptelor de clase, care s'adaogă la mulțimea celor dintâi. Această turmă de oameni, în adevăr nu se simte condusă de alte mobile, decât acele pe cari le poate da viața pământului, lipsită de orice rouă din cerul lui Dumnezeu. Oamenii care-și încruntă frunțile și scârșnesc dinții când aud numele lui Dumnezeu și cari găsesc cea mai mare plăcere să dărâme bisericile și să împuște statuile și icoanele Domnului nostru Iisus Hristos. A trebuit să fie acești iconoclaști bestiali, pentru ca Spania să se cutremure în adâncurile ei și să proclame lupta pe viață și pe moarte pentru Hristos și pentru Patrie. Oameni și oameni. Unii mor ca lupii cu un ultim răget incapabil să mai sfâșie, alții mor cu crucifixul la piept, cu sfânta cuminecătură și cu suprema viziune a chipului Mântuitorului, care spune: „EU SUNT CALEA, ADEVĂRUL ȘI VIAȚA. CEL CE CREDE ÎNTR MINE, DE VA ȘI MURI, VIU VA FI!" Duhul negației suflă în lume și face fiare din oameni. Dar Dumnezeu și legea lui, continuă să domnească în cer și pe pământ. Și dacă lupii cu chip de oameni urlă și s'adună să zidească cetăți pentru stăpânirea diavolului ,iată că nici ostașii lui Hristos nu stau cu brațele încrucișate.

ARRIBA ESPANA! Dar Spania cea nouă a lui Franco se ridică prin Sf. Cuminecătură. Ei știu că lupta pentru Spania „UNA, GRANDE, LIBRE", înseamnă totodată lupta „POR DIOS". Iar luptătorii pentru Dumnezeu, nu cunosc jumătățile de măsură, compromisurile, târguelile. Entuziasmul în senzul original al cuvântului — care este îndumnezeire — constituie stare sau mai bine zis, dinamica sufletească a celor cari luptă și mor pentru Hristos și pentru patria lor concepută în spiritul lui Hristos, așa cum au fost legionarii MOȚA și MARIN. Puțin de tot pentru Spania creștină, o picătură în ocean. Dar ce mare simbol pentru lupta care ne așteaptă și pe noi și veți vedea câtă rodnicie va avea pentru noi marele lor simbol și tragica lor jertfă și cum în adevăr „pe deasupra tuturor instrumentelor diavolului, se înalță sublim eroismul pus în slujba Crucii, care învinge tot, absolut tot", așa cum scrie pentru cea din urmă dată legionarul V. Marin.

Cheb.

[1]) Sertillanges.

Concursurile societății „Tinerimea Română"

Concursurile Soc. *Tinerimea Română* din anul acesta, se vor ține astfel:

Un concurs intelectual cuprinzând învățământul universitar, secundar și primar.

Concursul universitar va chema la întrecere intelectuală studențimea dela facultatea de litere, științe și teologie și va fi organizat ca și în anii trecuți.

Concursul secundar se va face prin probe diferite pentru literatura română, istoria națională și religia.

La acest concurs vor lua parte liceele, gimnaziile, seminariile, școlile normale, liceele militare, liceele comerciale.

Concursurile primare se vor face pentru școlile din București. Vor lua parte la concurs elevii clasei IV și ai cursului complimentar, urmând ca pentru fiecare categorie să se dea un subiect deosebit.

Concursul profesional va cuprinde școlile de fete care vor da un examen practic în branșa rufăriei și școlile de băeți de arte și meserii în branșa lor.

Anul acesta se va ține pentru prima dată și un concurs de desen pentru școlile secundare: licee, școli profesionale, școli industriale. El este organizat spre a se scoate în relief această activitate artistică de însemnătate deosebită. *Tinerimea Română*, în scopul ei permanent de a ajuta cu orice mijloc pregătirea unui tineret românesc pentru lupta pe teren național, religios, fizic, are îndatorirea să se ocupe și de activitatea îndeletnicirilor practice și deci a găsit că este timpul să se provoace o vie reacțiune în această ramură.

O comisie compusă din profesori de arte și industrii, va întocmi teme potrivite gradului de cunoștință a elevilor.

Lucrările se vor executa pe hârtie format unic, în creion, cărbune sau culoare. Durata lucrului, trei ore consecutive.

Excursia cu premianții se va face în regiunea istorică a Hațegului și Sarmisegetuzei, pentru ca vederea locurilor amintitoare de lupte strămbune să contribuie la desvoltarea sentimentelor naționale în sufletul mlădițelor tinere.

Zilele în care vor avea loc concursurile sunt: 7, 8 și 9 Maiu 1937.

După împărțirea premiilor la 22 Maiu, va urma excursiunea.

Capitol și Roxy: Marchizul de St. Evremont

Moartea lui Ferdinand Hart

In ziua de 12 Ianuarie a încetat din viață la Praga, actorul și regisorul teatral **Ferdinand Hart**. Născut în anul 1893, în orașul Pisk, Hart a urmat cursurile de artă dramatică în preajma lui Reinhardt, la Berlin, Frankfurt și Hamburg.

In Cehos ovacia a revenit în 1932. S'a întâmplat însă cu el un un lucru ciudat. In peregrinările lui printre străini, își uitase limba maternă, așa că a trebuit să înceapă o muncă grea dela început.

Și chiar după ce a început să deprindă din nou limba țării sa'e, Hart avea o dicțiune înceată, greoaie, cu multe greșeli, lucru care îi aducea tot felul de neplăceri.

După patru ani de mari sforțări, el a reușit să-și câștige un loc de frunte printre actorii cehoslovaci. A creiat roluri cari i-au adus aplauzele unui public cunoscător în ale artei, în timpul activității sale actoricești la teatrul Vinohrady.

O recalcitrantă afecțiune a laringelui l-a făcut însă să se depărteze de scenă, iar, după puțin timp, moartea neiertătoare l-a găsit în camera unui modest hotel din Praga.

Aspecte, Insigne, Comentarii

Premiul „George Enescu"

Premiul de compoziție muzicală „George Enescu" *pe anul 1936 s'a decernat următorilor: Premiul I de 15.000, d-lui C. Silvestri; premiul II de 9.000 lei, d-lui* Andreescu-Skeletti; *premiul III onorific d-lor* Oct. Vancea *și* St. Neagu; *menționea I-a onorifică d-lui* N. Agârbiceanu, *menționea II-a de lei 6.000 d-lui* E. Coca.

Lucrările prezentate au fost examinate în ziua de 6 Decembrie 1936 în localul Casei Școalelor și a culturii poporului, care administrează fondul.

Flori din grădina copilăriei

— cartea de calde evocări a vârstei copilăriei, scrisă de d. Const. Kiriței*escu a apărut într'o a doua ediție la „Cartea Românească".*

*Intre cărțile de literatură decadentă cari apar azi, volumul de povestiri sănătoase al d-lui Kiriței*escu *aduce un aer de înviorare.*

Această a doua ediție subliniază îndeajuns succesul cărții.

D. M. G. Constantinescu

a vorbit Joi la Ateneul Român despre „STAT și NAȚIUNE" insistând în deosebi asupra concepțiunii statului totalitar înfățișat așa de sugestiv de doctrina fascistă și hitleristă în adagiul: totul în stat, totul prin stat și nimic afară de stat *și criticând concepțiunea lui J. Barthélemy.*

A asistat un select și numeros public, care a ovaționat îndelung pe conferențiar.

Români! A apărut
Stăpînul
roman de Ovid-Densușianu-fiul
La toate librăriile

Teatrul Național

„Serenada din trecut"

de Mircea Dem. Rădulescu

Duminică, 24 Ianuarie, seara, se reprezintă pe prima noastră scenă, pentru a 36-a oară: „SERENADA DIN TRECUT", valoroasa piesă a poetului Mircea Dem. Rădulescu, piesă ce realizează unul din cele mai frumoase spectacole la teatrul Național.

Jucată în ritm viu de pleiada de artiști în frunte cu d-nii: Al. Critico, G. Ciprian, Ion Manu, Ulmeni, Polyzu, Cretoiu, Lăzărescu, Niky Atanasiu, Marius, Store Atanasiu, Anastasiad, Amigdalis, Balaban, Măruță, etc., și d-nele Aglae Metaxa, Miclescu, Popovici Georgescu (dela Opera Română) cu costume fastuoase, cu decoruri pitorești de Traian Cornescu, cu muzică de scenă de maeștrii al. Bârcănescu și Mihăilescu-Toscani, „SERENADA DIN TRECUT" alcătuește un mare și binemeritat succes, sub regia d-lui Ion Sahighian. O sală plină până la ultimul loc, cu un public entuziast aclamă și chiamă la rampă la fiecare reprezentare pe interpreți și autor.

Un trecut lăsat uitării

(Urmare din pag. 1-a)

depune după câteva momente legiuitul jurământ. In dimineața înghețată de 5 Ianuarie, din sala „Elefant" se împrăștia în poporul care adăsta afară, vestea domniei noui.

Muntenii mai hotărîți și mai uniți în gând și faptă, aleg la 24 Ianuarie același domn. UNIREA S'A FACUT, iar „țările garante" n'au zis nimic *de îndrăsneala noastră*, chiar Turcia în cele din urmă a trebuit s'o recunoască. Un an mai târziu Alexandru Cuza este confirmat la Constantinopol, domn peste cele două țări, ce se numeau de acum încolo *Principatele Unite.*

Istoria se pare că a fost nedreaptă, într'o mare măsură cu primul domnitor al țării, recunoscând în el numai pe omul sub care s'a făcut Unirea și ocupându-se atâta de puțin, de uriașa operă pe care el a înfăptuit-o.

Desigur, astăzi nu se pare o mare greutate, să încerci tot felul de reforme sub scutul legiuitorilor. Astăzi cu toții ne dăm seama (cu unele excepții), că nu putem opri o clipă numai, în loc, vârtelnița vremii, și mai ales că este în zadar împotrivirea față de noulle cerințe de viață ale unui popor.

Dar acum 78 de ani cuprinsul minții noastre ca popor era cu totul altul. Atunci s'ar fi părut un sacrilegiu, orice călcare a drepturilor vechi, moștenite din strămoși de unii, pe câmpul de bătaie dela domnitor, sau drepturi date spre pomenirea vremilor, de voievozi, atâtor mânăstiri din țară.

Libertatea și *frăția* sunt cuvinte mari, dar înfăptuirea lor naște multe vrămășii pe care însuși domnitorul avea să le plătească mai târziu, silit să părăsească țara pe care a ctitorit-o, murind departe.

La 24 Ianuarie 1862 se face unirea definitivă și imediat se formează un guvern sub Barbu Catargiu, om îndârjit împotriva legii rurale, așa cum fusese întocmită sub îngrijirea domnitorului, de către comisia centrală. Și Barbu Catargiu a fost asasinat. Reforma agrară se face cu toată opoziția Camerii, iar secularizarea averilor mănăstirești devine fapt sub guvernarea lui Mihail Kogălniceanu.

„La legi noui om nou" — spunea Mihail Kogălniceanu. — *„Porți un frumos și scump nume, numele lui Alexandru cel Bun. Să trăiești dar mulți ani ca și dânsul; să domnești ca și dânsul, și fă o Doamne, cu prin simțămintele tale patriotice să mai ajungem la acele timpuri glorioase ale nației noastre, când Alexandru cel Bun, zicea ambasadorilor împăratului din Bizanț, că Românii nu au alt ocrotitor decât pe Dumnezeu și sabia sa.*

Nu se putea cuprinde mai frumos, decât în aceste cuvinte pe care Kogălniceanu le-a rostit față de Alexandru Cuza, în primul parlament ales după lovitura de stat din 2 Mai 1862, simțămintele poporul nostru recunoscător pentru *omul nou al vremii de atunci.*

Marile înfăptuiri s'au durat la noi prin jertfe, cu care a pecetluit și Alexandru Ioan Cuza, domnia sa: *11 Februarie zi de renunțare.* Recunoștința noastră? Uităm cam repede trecutul: sunt 78 de ani dela unire și primul domn al Țărilor române, n'are statuie încă în București.

I. Stoenescu

FORUM și OMNIA | Maria Stuart și Biletul de 1000 Compania Titi Mih. Lescu

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Butterfly.
TEATRUL NAȚIONAL: matineu: Jucării sfărâmate; seara: Omul și masca.
TEATRUL REGINA MARIA: De ziua nevesti-mi.
TEATRUL COMEDIA: Poveste de iubire.
TEATRUL MODERN: 9000 franci recompensă.
TEATRUL VESEL: Călugărul din vechiul schit.
TEATRUL LIGII CULTURALE: Cadavrul viu.
TEATRUL ALHAMBRA: Marea ducesă de Alhambra.
TEATRUL EFORIA VOX: Floarea din Hawai.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CREȘTINI

CAPITOL: Marchizul de St. Evremont.
ARO: Bărbații nu sunt zei, cu Miriam Hopkins.
ROXY: Marchizul de St. Evremnot.
FEMINA „Port Arthur" cu Danielle Darieux și complectare.
A.R.P.A.: Am ucis! cu Peter Lorre.
Pe scenă „Ora Veselă" cu Stroe și Vasilache.
FORUM: Maria Stuart și Biletul de 1.000.
MANON: Săraca fetiță bogată și Nicole.
OMNIA: Maria Stuart și revistă.
TRIANON: Regina valsului cu Martha Eggerth.
FRANKLIN: Dosambo și Shanghai.
CITY: Căpitanul Blood și Hotel Savoy.
DARLY: Orașul păcatelor și Norocul meu ești tu.
MARCONI: Magnolia și revistă.
MODEL: Răzbunarea lui Tarzan și Casa strigoilor.
BARCELONA: Bestia din Londra și Vârsta primejdioasă.
CENTRAL: La Bandera și Bestia din Shanghai.
COTROCENI: Tinerețea unei regine și Insula plutitoare.
DIANA: Luptătorii din Texas și Secretul celor 13 mascați.
DICHIU: Flacăra vieței și Tăsică și Năstăsică.
MILANO (Călărași 153): Romanul unei minore și Gondola cu himere.
ILEANA (Avrig 1): Escadrila de noapte și Cărăca fetiță bogată.
ORFEU: Nu sunt vinovat, Soția contra secretară și complectare.
TRIUMF: Infamia și Raza roșie.
VOLGA (La Roata lumii, Dorobanți): Taros Bulba și Controlorul.
DORY: Bucle de aur, Ultimul sbor și trupa de reviste.
LIZEANU: Ultimele zile ale orașului Pompei și Fiul Rusiei.
UNIC: Macul roșu și Raiul pe pământ.
FLORIDA (B-dul Ferdinand 118): Macul roșu și Beyond Bergali.
PACHE: Katerina și La capătul lumii.

Radio

SAMBATA, 23 IANUARIE 1937

18.00. Sinaia albă de d-na Aida Vrioni.
18.15. Concertul Fanfarei Regimentului 4 Roșiori, cond. de lt. Dumitru Juncu.
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.10. Orchestra Radio, dirij. de Th. Rogalski. Cântece de nuntă.
UNIVERSITATEA RADIO
20.05. Pilde bune de luat dela vecini de prof. C. Kiriței*escu.
20.25. Romanțe și cântece românești, Alexandru Bojenescu-canto.
20.50. Poșta Radio.
21.05. Răspunsuri technice.
21.15. Toată lumea dansează! ne cântă Jazzul Radio (voce: Viorica Anghel și Cristian Vasile).
22.30. Radio jurnal. Sport.
22.45. Concert nocturn al Orchestrei Jean Sibiceanu, transmis dela restaurantul Răcaru.
23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.
23.55. Ultimele știri.

DUMINICA, 24 IANUARIE 1937

7.30. Deschiderea emisiunii. Gimnastică ritmică. Radio jurnal. Concert de dimineață (discuri). Sfaturi gospodărești și medicale.
8.30. Inchiderea emisiunii.
ORA RELIGIOASA
11.30. Clopote.
11.35. Predică de pr. Haralamb Rovența.
11.50. Muzica religioasă (discuri).
11.55. Cronica vieții religioase de prof. Ion Savin.
12.10. Concert religios. Corul bisericii „Domnița Bălașa" cond. de Ion Chirescu.
12.40. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
12.50. Concert de prânz. Orchestra Grigoraș Dinicu.
14.10. Continuarea concertului.
ORA SATULUI
15.00. Cunoștințe folositoare de dr. V. Voiculescu.
15.15. Concert de muzică românească. Taraful Fănică Luca.
15.30. G. D. Mugur: De vorbă cu sătenii.
15.45. Gazeta sătenilor de Alex. Lascarov-Moldovanu.
16.00. Continuarea concertului de muzică românească.
16.45. Gospodărie agricolă.
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.10. Concert de muzică românească din toate ținuturile. Orchestra Petrică Moțoi.
20.30. Ora națiunii: Prof. Nicolae Iorga.
20.50. Concert coral al Asociației „Carmen" cond. de Ion Chirescu.
21.30. TEATRU: Poemul Unirii de Zaharia Bârsan.
23.30. Radio jurnal.
22.40. Rezultatele sportive de Virgil Economu.
22.55. Concert de seară de muzică românească, Alex. Grozuță-canto și Orch. Radio dirij. de Th. Rogalski.
24.00. Ultimele știri.

La Cameră s'au desbătut cauzele demisiei d-lui Caranfil

— Primul ministru a obținut un succes pentru guvern —

Aspecte

Eri Camera respira o atmosferă de mari desbateri. Incinta arhiplină, tribunile ticsite. Doamne, foarte multe doamne cari păreau foarte interesate să afle cauzele demisiei d-lui Caranfil.

D. Madgearu a diluat timp de două ore un discurs din care n'a rămas aproape nimic decât o vagă încercare de a aduce acuzații neîntemeiate și pe cari până la urmă s'a văzut nevoit să le retracteze aproape. Era evident că-și dă seama de greșala ce a făcut angajându-se într'o chestiune pe care nu o cunoscuse și încerca să scoată efecte, din simple și mărunte chițibușuri de cercetare.

Mai abil d. Iunian a accentuat asupra părții politice a chestiunii și s'a fondat în atitudinea primului ministru față de cauzele demisiunii d-lui Caranfil. D-sa a acuzat pe d. Ciugureanu că, ruia, mieros și sentimental i-a luat apărarea d. Inculeț. Mai puțin prolix, d. Iunian a vorbit numai patruzeci de minute cu ironia d-sale fină și nepărsând veninul său caustic asupra primului ministru și întregului guvern.

D. Tătărăscu a înțeles să tragă toate avantagiile din slaba poziție a adversarilor și a reușit deplin.

D-sa a obținut un deplin succes personal și pentru guvernul d-sale, spre marea ciudă a adversarilor săi.

Replica d-lui Madgearu s'a pierdut într'o atmosferă de completă indiferență în fața unei incinte aproape goală.

COMUNICARI

Ședința se deschide la ora 4.30 sub președinția d-lui PETRE GHIAȚA. Pe banca ministerială, d-nii Gh. Tătărăscu, M. Cancicov I. Nistor, Ion Inculeț, Valer Pop, M. Negură, Radu Irimescu, V. Bădulescu. Moșoiu și A. Bentoiu.

Se citește sumarul desbaterilor anterioare.

D. dr. ISACESCU (vaidist) roagă pe d. ministru de finanțe să acorde mai multă atențiune pensionarilor și funcționarilor din Constanța.

Se asociază le această comunicare și d. deputat Florian.

Apoi arată, că în consiliul comunal din Constanța este un consilier, Al. Ștefea, care e condamnat. Cere să i se anuleze mandatul.

D. A. BENTOIU, subsecretar de stat la interne, promite că va cerceta chestiunea și va aviza la măsuri legale.

D. C. ZAMFIRESCU (liberal) adresează o comunicare ministerului de agricultură și domenii în legătură cu modul cum se face exploatarea materialului lemnos din pădurile statului, în partea de nord est a jud. R.-Sărat.

D. PLEȘIA (liberal) întreabă pe d. ministru de externe dacă încheierea pactului bulgaro-iugoslav este compatibilă cu tratatele care leagă România de statele Micii Înțelegeri, dacă acest pact nu slăbește cumva poziția României și dacă nu îndreptățește serioase temeri.

Un omagiu legionarilor Moța și Marin

D. I. MODREANU (vaidist) : „Departe de noi, în Spania visurilor de ieri și a înspăimântătoarelor lupte fratricide de azi, au căzut pentru cauza sfântă a creștinismului și latinității, doi dintre cei mai curați și mai străluciți reprezentanți ai generației tinere de azi: dr. Ion Moța și dr. Vasile Marin.

Ion Moța trece în istoria românismului drept martir al spiritului de sacrificiu românesc, drept reprezentant simbolic al familiei ardelene, luptătoare pentru dreptate și naționalism.

Vasile Marin, intelectual pe cât de strălucit, pe atât de modest, rămâne pildă de negalat pentru cei ce cred în puterea de neînvins a naționalismului creator al ceasului de față și totdeodată un emoționant simbol al potențelor românismului creator.

Rog onorata Cameră să roage împreună cu mine pe d. ministru al comunicațiilor ca să dea urgente dispoziții de rigoare pentru înlăturarea tuturor impedimentelor și ușurarea tuturor formalităților necesare, pentru ca vagonul purtător al trupurilor celor doi eroi să poată intra și călători gratuit în țară până la locul de veșnică odihnă și pilduitoare reculegere națională.

De asemenea rog onorata Cameră să se unească cu mine în a stărui pe lângă d. ministru de interne ca d-sa să binevoiască a anunța oficialitățile respective de pe întreg itinerariul ce va fi urmat de cortegiul și vagonul mortuar, ca să înlesnească libera spontaneitate a sufletului românesc în închinarea pioasă ce va face în fața jertfei fără asemănare pe care întreg neamul românesc o aduce, prin cei doi eroi ai săi, latinității și creștinismului".

Pungășiile piraților dela Lupta

D. deputat GH. URZICEANU *(nat.-creștin) a adresat următoare comunicare :*

„In Aprilie anul trecut cu două zile înainte de vacanța Paștelui am avut onoarea să anunț aici o interpelare într'o chestiune de o excepțională gravitate și care a avut un răsunet mare în întreaga țară. Anunțam atunci pe domnul Ministru al Justiției că la Grefa Curții cu Juri de pe lângă Tribunalul Ilfov treneză de mai mulți ani un proces care ar fi trebuit să se judece de mult și în cu totul alte condițiuni decât acele care i s'au pregătit. Acesta este procesul bandei de incendiatori organizată de jidanii Aurel Șarf și Jan Bacalu afacere tipică și de o importanță pentru desvăluirea moravurilor introduse în viața noastră economică de către blestemata invazie jidovească. E suficient să-ți arunci numai ochii pe acest dosar spre a vedea cât sunt de complexe și de variate mijloacele de atac ale răufăcătorilor jidani împotriva societății noastre patriarhale, excrocherile cele mai ingenioase, falsificări de registre, organizări de carteluri tâlhărești spre a stoarce dela consumatorii desarmați prețuri fabuloase după însăși expresia judelui de instrucție, incendieri de depozite fictive de mărfuri spre a se încasa prime de zeci de milioane, șantagii și însfârșit crime. In adevăr banda aceasta ai cărei membri au săvârșit asemeni fapte în stil mare numai de pe urma uneia din acestea au încasat 11.000.000 de lei. Și, cu toate acestea o repet, procesul acestor abdominabili răufăcători trenează de ani de zile fără a se putea judeca. Ba ceva mai mult decât atât : dela anunțarea interpelării mele și până astăzi procesul în chestiune a fost amânat nu mai puțin decât de 6 ori. Iar în loc ca răufăcătorii să fie sancționați și fost eliberat din pușcărie și ultimul dintre ei un anume Manole Constantinescu care era e drept și cel mai puțin vinovat.

Cauza acestor suspecte și inadmisibile tergiversări este mult mai grotescă, mult mai neverosimilă decât ați putea-o crede. Căci nu e la mijloc nici un misterios interes de stat nici măcar teama unui scandal public, ci anulările acestea, această nemaipomenită înăbușire a adevărului și a justiției au fost obținute grație intervențiilor disperate ale celui mai odios gangster de presă din câți a suportat pământul ospitalier al țării, grație jidanului Albert Honigman actualmente codirector al ziarului „Lupta" și fost director al ziarelor „Adevărul" și „Dimineața".

Acest jidan, domnilor, este rudă cu Aurel Șarf șeful bandei de incendiatori, el a fost comanditarul, inspiratorul și conducătorul din umbră al bandei lucru ce nu trebue să ne surprindă deoarece el a mai stat în pușcărie vreme îndelungată și pentru alte potlogării, neîncetând în tot acest timp de a conta printre conducătorii ziarului „Lupta". Fără concursul lui direct și activ nu s'ar fi putut realiza cele mai importante lovituri ale bandei, lucru destul de clar precizat prin ordonanța definitivă. Însfârșit din fructul acestor operațiuni criminale odiosul jidan Albert Honigman și-a rezervat întotdeauna partea leului. De exemplu din cele 11 milioane încasate de bandă dela societatea de asigurarea engleză Iaglestar, Honigman a luat nu mai puțin de 5.000.000.

Inainte de a avea onoarea să-mi desvolt în fața dvs. această arzătoare interpelare, pentru care vă rog cu anticipație să-mi acordați extrema urgență, să-mi permiteți să vă întreb: Poate exista nu aci în rândurile noastre, dar oriunde în altă parte a țării un român cu simțul onoarei și al răspunderii, în stare să acorde cel mai neînsemnat concurs unui criminal și pușcăriaș jidan de atari proporții? Unui scelerat obraznic care a murdărit cu balele lui veninoase, cu calomniile lui infame, cu intrigile lui spurcate pe cei mai de seamă conducători ai poporului român? Care a fost în repetate rânduri, după cum voi avea prilejul s'o dovedesc aici, impertinent și obraznic până și față de Coroană? Care de când există n'a făcut decât să pângărească, să batjocorească și să ultragieze cu o voluptate satanică tot ce e suflet, instituție, demnitate românească? Refuz să admit că mai pot exista astfel de români. De aceea mă adresez în special d-voastre din majoritate, domnilor, care ați fost poate mai grav insultați decât oricare altul în persoana șefilor d-voastră Ionel Vintilă Brătianu, de către acest gangster jidan al presei, rugându-vă să vă asociați interpelării mele, admițând extrema urgență pentru a se face deplină lumină în această afacere tenebroasă, care în nici un caz nu mai poate dăinui în această formă. Rog pe d. ministru al justiției, să dispună să mi se pună la dispoziție prin Biroul Camerei, dosarul cauzei spre a putea vedea pentru ce s'au mai obținut și ultimele 6 amânări scandaloase precum și dacă nu e cazul să cerem un supliment de instrucție pe baza dovezilor de vinovăție cari le avem împotriva lui Albert Honigman, actualul director al ziarului „Lupta", fost nu de mult director al „Adevărului" și „Dimineața".**

D. deputat Urziceanu a cerut urgența, iar Camera, în unanimitate, a admis-o.

Interpelarea d-lui V. Madgearu

D. V. MADGEARU, începând să-și desvolte interpelarea cu privire la demisia d-lui Caranfil din fruntea departamentului aviației și marinei, spune că acest ce se despart de d. Tătărăscu au nevoe să fie apărați. Dar nu de dușmani, ci de foștii colaboratori.

Cu privire la dosarul afacerii DORMAN, d. Madgearu susține că reiese altceva ca motiv al plecării d-lui Caranfil din guvern. Citește rezoluția pusă de d. Tătărăscu pe referatul întocmit de d. Caranfil asupra ofertei statului Mexic și arată că președintele de consiliu trebuia să ia atitudine corespunzătoare în ceeace-l privește pe fostul titular al aviației și marinei și era obligat să dea un comunicat lămuritor.

Cum se inițiază afacerea ?

Un domn Manoil, continuă d. Madgearu, așa cum reiese din dosar, se prezintă la ministerul aviației însoțit de căpitanul în rezervă Albescu și spune, că guvernul din Mexic e dornic să cumpere material vechi de război. D. Tătărăscu a încuviințat negocierile, atrăgând atenția că e nevoe de avizul ministerului apărării naționale de al ministerului de externe și de al Marelui Stat Major. D. Caranfil a luat aceste avize și a pus, în urmă, pe oferta mexicană, această rezoluție : „în urma acordului stabilit pentru vinderea materialului uzat, se deleagă comandorul Mincu să cerceteze".

Dar guvernul nu era, oare, informat, că materialul trebuia să meargă în Spania ? Dece nu s'a întrebat guvernul ce rost are Mexicul să cumpere material vechi de aviație din București ?

Hotărît, că d. Caranfil a lucrat în perfectă legalitate. Nu i se poate imputa nimic.

In continuare, d. Madgearu analizează piesă cu piesă dela dosar și crede că era vorba de o afacere de patru miliarde, subliniază că singurul care s'a opus din capul locului la această tranzacție a fost d. general Paul Angelescu, susține că d. dr. Ciugureanu, vicepreședintele Senatului ar fi avut rolul să înfrângă dârzenia ministrului de război, fapt pentru care i s'a trimis scrisoarea de comision.

D. Madgearu, în concluzie învederează, că Dorman e un aventurier, un escroc, că guvernul a lucrat cu ușurință și cu lipsă de sinceritate, că d. Caranfil e victima unui sistem și că înțelege să apere, nu un om ci sentimentul de demnitate națională, care e batjocorit și că acuză pe șeful guvernului de lipsă de tact și de seriozitate.

...ȘI A D-LUI GR. IUNIAN

D. GRIGORE IUNIAN *crede, că chestia trebue examinată subt două aspecte :* unul moral *și celălalt* politic.

Din punct de vedere moral nu se poate aduce nici o acuzație d-luț Caranfil. Dar d. Tătărăscu trebue să-și facă un sever examen de conștiință ca să vadă dacă nu are să-și reproșeze nimic.

Pe de altă parte, d. Iunian spune, că din actele dela dosar reiese, că d. Ciugureanu a convorbit la un restaurant cu un oarecare DORMAN, când i s'a propus să intre în consiliul de administrație al soc. Româno-Africană.

Cum stau faptele, însă ?

La 6 Noembrie 1936 se prezintă oferta statului mexican. D. Caranfil, la ordinul verbal al d-lui Tătărăscu, face un referat pe care d. Tătărăscu pune o rezoluție din care se vede că d. Caranfil a lucrat în cadrul legilor în vigoare.

Mai târziu, invocându-se pretexte ce nu le cunoaștem, d. Caranfil a demisionat.

Dece a demisionat ?

Răspunsul d-lui Gh. Tătărăscu

D. GH. TATARASCU, președintele consiliului de miniștri, răspunzând celor doi interpelatori, spune, ca și ieri :

„Multă patimă și multă ironie, pentru nimic. Rețineți de cinci ore Camera dela lucrări importante, ca să desbateți, cum am subliniat și în ședința precedentă, simple fapte diverse.

Ce s'a petrecut, în adevăr, în așa numitul caz Caranfil?

Un domn inginer Manoil, însoțit de căpitanul în rezervă Albescu, se prezintă în Noembrie anul trecut subsecretariatului de stat al aerului, arătând că guvernul mexican e doritor să cumpere materialul vechi de aviație, așa cum a cumpărat și din Cehoslovacia și Polonia.

Fiind informat, a cerut d-lui Caranfil să ia contact cu delegații statului în chestiune, să vadă cine sunt și ce vor. Intr'un târziu aflu, însă, că delegatul tehnic al Mexicului, un domn Dorman, are putința, dacă cumpără materialul, să-l trimită pe frontul spaniol, chiar fără asentimentul reprezentanților oficiali ai Mexicului.

Ce am făcut?

Am dat ordin să se sisteze orice negociațiuni.

Și cu aceasta, lucrurile au luat sfârșit.

Dar pentrucă am fost așa de vigilent, vă întreb: merit blam sau vorbe de laudă?

O negociațiune, care a sfârșit din ordinul meu, pentrucă dacă ar fi ajuns la rezultatul scomptat de acel Dorman, ar fi însemnat o mare rușine pentru țară. Iată tot, dar absolut tot, la ce se mărginește romanul de senzație brodat de d. Madgearu.

Atât!...

Și, repet : fapt divers.

Merit, oare, să fiu atacat și ținuit la stâlpul infamiei? Merit, oare, imputările ce mi se aduc, când eu am veghiat tot timpul la o cât mai bogată înzestrare a țării cu armament?"

D-nii Madgearu și Iunian au luat cuvântul în replică și au subliniat, că se declară nemulțumiți cu răspunsul d-lui Tătărăscu, spunând că rămân la credința exprimată în cursul interpelărilor.

Ședința a luat sfârșit la ora 9,30. Azi, la ora 4, ședință.

Senatul

D. MUMUIANU DEMISIONAR

A treia zi de asediu opozițională în Senat la decretele legi la care guvernul răspunde cu focuri din ce în ce mai slabe. In aparența victoria opoziției ar fi aproape sigură, dacă n'am ști că în tactica parlamentară nu s'a schimbat nimic de 20 de ani încoace. Opoziția vorbește și majoritățile guvernamentale votează pe căprării fără cârtire.

Deaceia încercarea d-lui Gafencu ni s'a părut tot atât de inutilă ca și celelalte critici făcute în fața unor excelențe pline de absență și a unor „bănci-dormeuze". D. Gafencu este un orator fin, dar numai pentru „sală" nu și pentru Senat.

D. Mumuianu a fost mult mai dinamic și „teatral" în criticile sale. Cu un dosar într'o mână și în alta un pahar, a reușit să impresioneze somnolența senatului și chiar a băncii ministeriale. Pe d. dr. Angelescu l-a surprins în plin flagrant delict de somn, drept pedeapsă, deși nu este titularul departamentului agricol, d. Mumuianu l-a tratat totuși ca atare.

In epilog dramatic d-sa își dă demisia din Senat.

Ce se întâmplă d-le Mumuianu dacă ți-o primește ? Dar n'avea nici o grijă, că nu se întâmplă asta.

*

Se deschide la orele 4, sub președinția d-lui *Al. Săndulescu.*

Pe banca ministerială d-nii : *V. P. Sassu, D. Iuca, Mircea Djuvara, M. Berceanu.*

După citirea și aprobarea sumarului din ședința precedentă, d. *V. P. Sassu,* ministrul agriculturii, referindu-se la comunicarea făcută de d. senator Ciomac prin care arată că s'a lansat un svon în ce privește organizarea ministerului de agricultură, face următoarele observațiuni : „S'a lansat svonul — spune d-sa — că ași fi căutat să sustrag dela discuți agenerală anumite articole din proiectul de lege al agriculturii, — articole cari au fost încadrate într'unul din decretele legi supuse azi spre ratificare.

D. Sassu arată că aceste articole privesc ministerul de agricultură și că nu a înțeles niciodată să sustragă din discuția Senatului vreunul din articolele incriminate cari au o deosebită importanță pentru agricultura țării. Desminte toate afirmațiile ce s'ar fi făcut în această chestiune și adaugă că va primi orice amendament care va fi util pentru complectarea legii.

Eroismul dela Alcazar

— Dela Soria la Toledo. Vizitarea Alcazarului'. Sfârșitul notelor de drum ale lui Vasile Marin —

La banchetul care s'a dat pentru noi, l-am văzut pe generalul Moscardo așezat în fața mea.

Părea copleșit de propria lui glorie și parcă se jena de tot ceeace se întâmplase. Ne privea ca și cum și-ar cere scuze.

Am vizitat muzeul orașului, care cuprinde multe săli, toate încărcate cu săpături dela *Naumantia,* care se află la vreo 40 de km. dela *Soria.* Pe multe vase am descoperit svastica și antisvastica de care nici chiar ingrijitorul muzeului nu avea o idee precisă.

RECEPȚIA LA FALANGA SPANIOLA

Suntem apoi primiți pentru foarte scurt timp — întrucât trebue să ne grăbim ca să ne întoarcem la Aranda încă înainte de căderea nopții — la sediul local al *Falangei spaniole,* unde ni se face o recepție deosebită.

Participă și generalul Moscardo cu tot statul său major.

In numele Falangei vorbește șeful respectiv, iar pentru noi răspunde IONEL MOȚA, după care mica noastră echipă întonează bărbătește „IMNUL TINERETII LEGIONARE".

Și iată cum, pentru întâia oară, în Spania, la mii de km. de țară, sub bolțile unui palat vechi cât istoria, răsună în accentele muzicii făcută de camaradul legionar MANZATU, versurile cioplite din tăriile cerești ale poetului nostru drag RADU GYR!

Și suntem cu deosebire emoționați când ultimele accente sunt acoperite cu urale ieșite din piepturile tuturor, ofițeri generali sau falangiști, *„Arriba Espana", „Trăiască România"!*

PLECAREA

Plecăm. Pe un parcurs de 5 km. afară din oraș, suntem conduși de generalul Moscardo, prefectul districtului și numeroase personalități.

La despărțire, cei doi eroi, generalul Moscardo și Cantacuzino, se îmbrățișează. Și echipei noastre i se rezervă o amintire prețioasă : șeful Falangei dela Soria își desface dela brâu un frumos pumnal pe care îl oferă simbolic lui Ionel Moța.

Am rămas din nou singuri, în automobilele noastre, însoțiți de cei doi ofițeri: Comandante Villalba și subtenient Garzon.

Ne întoarcem prin aleea de plopi

O mică etapă la Burgo de Osma, un mic oraș. Preotul local, un tânăr și entuziast păstor de suflete, ne duce să-i vizităm catedrala.

Pășim la lumina de ceară lumânărilor și ne minunăm.

Și dintr'odată, din o nișă uriașă, răsare sculptat patronul nostru care nu ne părăsește nicăeri, ARHANGHELUL MIHAIL.

Părăsim Burgo de Osma. E noapte cu stele. Tăcem și ne depărtăm fiecare gândurile. Și toate se întâlnesc în acelaș plan: O SPANIE ELIBERATA ȘI O ROMANIE REINNOITA IN SPIRIT ȘI IN IDEAL.

TOLEDO

LUNI 7 DECEMBRE. Pornim din Aranda cu automobilele spre Toledo. Vreme frumoasă și ținuturi roșcate. Pâlcuri de pădure. Sate sculptate în piatră veche, pe creste cenușii.

La SEGOVIA întâlnim faimosul apeduct roman, conservat perfect, încât servește și în zilele noastre.

Lăsăm în urmă cetatea SEGOVIA și înaintăm spre AVILLA unde ajungem la ora 12. Masa o luăm la Hotel Inglese vis-à-vis de catedrală. Vizităm catedrala monumentală.

In AVILLA se află acum o bază aviatică puternică. Aviatori mulți, în marea lor majoritate nemți și italieni, toți foarte tineri.

Părăsim AVILLA și după ce trecem prin ținuturi de piatră, ajungem pe Tage și deacolo, prin păduri de pini, la MAQUADA și mai departe, pe seară intrăm în cetatea de două ori istorică, TOLEDO.

Suntem primiți de comandantul pieții care ne rezervă camere chiar în localul comenduirii.

Toledo forfotește de lume. In piața centrală a bătrânei cetăți se văd urmele asediului.

Clădiri în ruine amintesc vremurile războiului cel mare. Ai impresia că te afli în Belgia din 1914.

ALCAZARUL

MARȚI, 8 DECEMBRIE. — De dimineață pornim să vizităm orașul. Străzi înguste, între case vechi de sute de ani. Peste tot bandierele naționaliste, falangiste sau carliste.

Cel mai vechi oraș al Spaniei ne fură pe nesimțite. Când pășim în imensa Catedrală, cu aproape toate vitrourile ciuruite, ne dăm seama de nimicnicia noastră omenească. Suntem niște biete furnici pe lângă uriașele coloane și sub bolțile largi.

Insoțiți de comandantul Villalba, unul dintre apărătorii Alcazarului și căpitanul Agulla—alt erou — vizităm ce a mai rămas din Alcazar.

Cu neputință de descris...

Printre schelete de fier, mormane de moloz, blocuri de cărămidă, gropi de câte 15 m., pășim ca într'un decor ireal, în vreme ce maiorul Villalba de evocă pas cu pas tragedia celor 72 de zile.

După trei zile de rezistență la porțile orașului, organizată numai cu 72 de oameni de către acelaș brav Villalba, nicidecum mai prejos decât eroul dela Termopile, Alcazarul, simbolul vechei Spanii, s'a apărat timp de aproape 3 luni, sigur, împotriva tuturor mijloacelor de distrugere întrebuințate de copiii Satanei.

Efectivul Alcazarului asediat ? Populația civilă 800 de suflete. Apărătorii propriu ziși 1200 de oameni. 700 guarzi civili, 8 cadeți, 200 de soldați dela școala militară, 50 de soldați dela școala de gimnastică și 200 de falangiști. Pierderi: 81 morți, 500 răniți.

Toată lumea aceasta a trăit 72 de zile cu 100 grame carne de cal, 1 kg. apă pe zi de fiecare și pâine fabricată acolo din grâul pe care l-au adus dintr'un depozit, cu ocazia unui contra-atac dat anume în acest scop.

La eliberare mai aveau 100.000 l. apă și 400.000 cartușe.

Am urmărit pas cu pas tragedia asediului. Și minunile.

Ici un obuz care explodează într'o cameră plină cu ofițeri, fără să rănească pe nimeni; dincolo o bombă de avion care cade într'o cameră înțesată cu falangiști și nu face explozie.

O mină explodează și dărâmă jumătate dintr'un dormitor de elevi, dar nu rănește pe nimeni.

Mâna lui Dumnezeu peste tot...

La Alcazar nu s'au apărat oamenii aceștia în frunte cu Moscardo, ci însăși istoria Spaniei, prin cel mai autentic paladin al ei, ALCAZARUL.

Sub Crucea lui Hristos, cavalerii Alcazarului au înscris în cartea eroismului uman o pagină nouă și cu deosebire glorioasă.

Ieșim din Alcazar cu convingerea că pe deasupra tuturor instrumentelor Diavolului în luptă cu Divinitatea, se înalță sublim eroismul pus în slujba Crucii, care învinge tot, absolut tot.

† Vasile Marin

Politice

D. Romulus Teodorescu primarul orașului Pitești a demisionat.

In urma recomandării d-lui Honoriu Bănescu președintele organizației județene, în locul d-lui Teodorescu a fost numit d. Ion Naumescu.

*

D. Djuvara, ministrul de justiție, a primit azi în audiență o delegație a U.N.A.L., în frunte cu d. avocat Virgil Serdaru, președintele Uniunii naționale a foștilor luptători, d. general Dumitrescu Petre și lt.-comandor Boțan care a mulțumit d-lui ministru pentru binevoitoarea atenție ce a dat cererii UNAL-ului, înfăptuind grațieri și reduceri de pedepse pentru foștii luptători, cu ocazia sărbătoririi a 20 ani de la război.

D. ministru a declarat că inițiativa a aparținut M. S. Regelui.

IN SEARA de 21 Ianuarie a. c., s'a ținut, la sediul „Frontului Românesc, — org. jud. Ilfov — ședința avantgardei, cu care prilej s'a omagiat memoria eroilor naționaliști: Ion Moța și Vasile Marin, luându-se hotărîrea ca o delegație, formată din d-nii: Gh. Iacob, av. Gh. Musceleanu, și d-rand Gh. Deculescu, să prezinte condoleanțe, la sediul Legiunii.

Tot deodată, Avantgarda a dat dispoziții ca membrii ei, aflători în Capitală, să ia parte la înmormântarea celor doi, căzuți pentru creștinătate și latinitate.

*

Direcțiunea penitenciarelor ne trimite următorul comunicat în legătură cu rebeliunea dela penitenciarul județean Silistra:

Eri, 21 Ianuarie a. c., comuniștii deținuți din penitenciarul județean Silistra, în număr de circa 80, în majoritate preveniți, la înapoierea dela plimbarea zilnică, au ocupat cu forța una din camerele afectate celorlalți deținuți, din care nu au putut fi scoși de garda militară care face paza acestui penitenciar.

A trebuit să intervină parchetul local și jandarmeria, pentru evacuarea camerei ocupate și potolirea spiritelor.

*

MINISTERUL justiției a delegat pe d. procuror Gh. Chiriac de pe lângă tribunalul Ilfov să îndeplinească funcțiunea de procuror la Curtea cu juri din Sibiu.

*

Părintele Aurel Reu (după ortografia „Adevărului" se pronunță Reu) a scris ieri în „Dimineața" comunistă, al cărei mercenar este, implorând dărnicia despre „mila creștină" și umanitară, care a apucat așa tam-nesam pe „pravoslavnicul creștin" Mihail Sadoveanu și oficinele jidovo-comuniste pe care le conduce. Și săracii pentru cari cere ajutorință, păr. Reu, sunt 12 români și 16... JIDANI (cifrele sunt după „Dimineața"). „Creștinii caritabili" cari au dat pentru „săracii noștri" dela „Dimineața": Harieta Schächter, Amalia Eizic, Rașela Leibovici... sunt M. Kreisel, Ug., Centuria, etc.

Ei între ei...

*

Mareșalatul Curții Regale face cunoscut următoarele :

In ziua de 22 Ianuarie 1937, M. S. Regele a primit în audiență de lucru pe: d. Mircea Cancicov, ministru al finanțelor; d. Iuca, ministru al internelor; d. dr. Angelescu, ministru al educației naționale.

După amiază, M. S. Regele a primit în audiență pe: d. Richard Franasovici, ministru al lucrărilor publice, împreună cu d. general D. Popescu, din marele stat major și d. Mihalache, director general din ministerul lucrărilor publice.

*

FOȘTII bursieri ai Fundației Rockefeller sunt convocați pentru ziua de 24 Ianuarie a. c., orele 7 seara la Institutul American str. Eugeniu Carada 7, etaj II, pentru a se constitui în asociație academică.

După aceia va urma o masă colegială.

Inscrierile se pot face la Institutul American telefon 4.81.18 sau la d. dr. Cantemir Angelescu la ministerul sănătății.

Adunarea Generală

a corpului avocaților din Baroul de Ilfov

Consiliul Baroului de Ilfov a decis convocarea adunării generale deliberative extraordinare a Corpului avocaților din Baroul Ilfov, pentru ziua de Duminică 31 Ianuarie 1937 orele 10 dimineața în Sala Curții cu Juri din Palatul de Justiție pentru a delibera și a aviza asupra mijloacelor prin care Barourile Române să-și dobândească caracterul etnic la care au dreptul și să asigure preponderența elementului etnic pur național.

In cazul în care nu se va întruni numărul de membrii prevăzuți de lege, adunarea generală extraordinară se amână pentru Duminică 7 Februarie 1937 la aceiași oră și în acelaș local când se va hotărî valabil cu orice număr de membrii.

p. Decanul Baroului Ilvof

(ss) C. Algiu

(ss) Victor Dimitriu

Secretarul Consiliului

Domnul Primei Uniri

(Urmare din pagina I-a)

Ioan Cuza era conștient că factorul cel mai important pentru durabilitatea Unirii politice stă în însăși participarea țărănimii la Unire. Din această idee porneau strădania însăși a lui de a câștiga o popularitate personală printre țărani ca și măsurile de guvern pentru înstărirea populației rurale. Făcându-i să se simtă bine pe țărani sub noul regim, Cuza știa că întărește astfel Unirea.

Acelaș politicianism mizerabil, care ne destramă de altfel și azi, acelaș egoism de clasă sau de tagmă, au pus însă capăt celei mai binefăcătoare Domnii pentru țară. La 11 Februarie 1866, Alexandru Ioan Cuza, silit să abdice, a fost aruncat peste hotare, de unde avea să se reintoarcă fără viață șapte ani mai târziu, spre a se odihni veșnic, plâns de un neam întreg, la Ruginoasa.

Alexandru Ioan Cuza rămâne în istoria țării o figură de mare răspântie istorică. Inima mea, nu numai pentru sentimentul unei mândrii de rasă, dar și pe temeiul unei judecăți clare de conștiință, se închină la mormântul Lui, ca dinaintea uneia dintre cele mai sublime apariții ale neamului. Fără El, fără cei șapte ani de luminată Domnie a Lui, pentru consolidarea Principatelor, cine știe dacă am fi ajuns, unde ne găsim azi !?

De aceia dacă El n'a fost prețuit în viață și dacă și după moarte recunoștința acestei Țări nu s'a prosternat unanim și plos la mormântul Lui, atât de uitat, nu cred că această impietate mai poate continua fără ca un neam întreg să roșească de umilință în fața istoriei.

Eu n'am să închei aceste rânduri cu: Fie-I țărâna ușoară. Nu ! Țărâna Lui Alexandru Ioan Cuza trebuie ridicată în slăvile iubirei și recunoștinței românești.

Așteptăm prin urmare — comemorând 78 de ani dela Unirea Principatelor — un semn de înțelegere din partea oficialității, semn care trebuie să ia forma concretă a inițiativei ridicării unui monument lui Alexandru Ioan Cuza în Capitala României Intregite. In acelaș timp trebuie spălată, fără întârziere, rușinea imensă, odioasa imbecilitate politicianistă care a făcut ca locuința primului Domnitor al Principatelor să fie transformată de un jidan, în casă de... — mi-e groază să pronunț cuvântul. Și dacă nu se va trezi totuși nimeni la această pioasă îndatorire, ei bine vom răspunde noi, țara neoficială, sacrei chemări de a pune capăt celei mai scelerate profanări de altare românești.

DR. ILIE RADULESCU

Mare scandal la Floreasca
între locuitori și U. C. B.

Primăria deposedează de drepturi pe Români, în vreme ce plătește zeci de milioane străinilor

Primăria (U. C. B.) ajungând cu lucrările de asanarea lacurilor din jurul Capitalei până la Floreasca, a cumpărat dea d. Crisoveloni o suprafață de teren și lac pentru care în luna August 1936 i-a plătit suma de lei 16.580.000.

Tot deodată, în mod samavolnic, a pus stăpânire pe o suprafață de circa 50.000 mp. proprietatea locuitorilor din Groapa Floreasca și fără a ține seama de drepturile lor de proprietate, lucrează cu echipe de zi și de noapte făcând săpăturile și umpluturile de pământ în scopul urmărit.

Locuitorii din groapa Floreasca sunt proprietari pe acest teren încă dela 1864.

S'au făcut nenumărate demersuri pe lângă primărie (U. C. B.) pentru a li se respecta drepturile plătinduli-se terenul de care Primăria are nevoie pentru aceste lucrări.

Proprietarii din Groapa Floreasca văzându-se despuiați de averea lor în mod samavolnic, au hotărît ca Duminică 17 Decembrie a. c., să meargă pe teren în scopul de a-și apăra proprietatea și în acelaș timp de a lua diferite fotografii care să le folosească în justiție.

Grupul de 50—60 de nenorociți proprietari a fost întâmpinat de către d. Niculescu în calitate de inginer dela U. C. B. și împreună cu 2—3 gardieni publici au procedat la gonirea floreștenilor depe terenul lor, sub motivul că are ordin ca nimeni să nu calce pe acolo fiind proprietatea Primăriei.

La protestul celor 50—60 proprietari, s'a iscat un enorm scandal, prin faptul că d. Niculescu a dat semnal de alarmă, chemând toți lucrătorii săpători de pământ ai U. C. B. în număr de peste 100 care au lăsat lucrul și cu sape, târnăcoape, pari, etc., s'au năpstit asupra floreștenilor.

N'ar fi fost departe o încăerare cu urmări grave, întrucât în drum spre locul cu pricina mai veneau și alți coproprietari din Groapa Floreasca, pentru apărarea patrimoniului lor, dacă cei 50—60 proprietari n'ar fi păstrat calmul deși au fost loviți și bruscați.

Iată cum înțeleg autoritățile noastre (Primăria și U. C. B.) să respecte dreptul de proprietate al cetățenilor de pe a căror spinare sângerândă se îngrașe toată clientele politică a edililor actuali, cari plătesc milioane străinilor (Crissoveloni) proprietari cu averi făcute în țară, rudelor și prietenilor politici cărora de asemenea în scopul asanărilor li s'au cumpărat terenurile pe prețuri fabuloase; în schimb nenorociții proprietari din Groapa Floreasca sunt expropriați ca în codru de dreptul de proprietate și lăsați pe drumuri.

Reacțiunea floreștenilor nu s'a oprit și nu este exclusă posibilitatea unei rebeliuni de care singurii răspunzători nu vor fi decât Primăria și U.C.B.-ul.

Prinos Domnitorului Cuza,
primul apărător al pădurilor românești, cu prilejul sărbătorirei zilei Unirii din 24 Ianuarie 1937

La această zi măreață pentru acei puțini ce mai simțim românește în această țară complect înstrăinată de politicieni și jidani, în numele acelei frumoase bogății pădurești și care făcea podoaba țării, voi reproduce ordinul secularizării moșiilor și deci și a pădurilor dat de Domnitorul Alexandru Ion Cuza.

„INAINTEZ ALATURATUL..."

„Asupra raportului Consiliului de Miniștri sub nr. 1536/63, luând seamă de cererile umane și ades repetate ale națiunii; și în conformitate cu votul Domniei-Voastre din 8 Decembrie 1863.

Eu, potrivit art. 6 și 14 din Convenția dela Paris, *înaintez spre desbaterile Domniei-Voastre,alăturatul* proiect de lege pentru secularizarea averilor monasirești.

Dat în București la 1863. Decembrie 12.

(ss) ALEXANDRU IOAN CUZA"

În ședința dela 13 Decembrie 1863, la despuierea scrutinului se găsesc 97 bile albe și 3 negre.

I. P. S. S. Nifon Mitropolitul bine-cuvântează votul Adunărei Legislative.

Deci acest act măreț și național al secularizării averilor monastirești închinate și neînchinate, săvârșit la 13/25 Decembrie 1863, constitue primul act pentru o nouă viață a pădurilor și în special a Moldovei, căci pădurile au trecut în patrimoniul Statului.

Iată și cuprinsul acestei legi:

Art. I. — *Toate averile mănăstirești închinate și neînchinate, precum și alte legate publice sau daruri făcute de către feluriți testatori sau donatori din pământurile Principatelor - Unite Moldo-Romane, adică la Sf. Mormânt, Muntele Athos și Sinai precum și la Romeli; deasemenea la Mitropolii. Episcopii și metoacele lor de aicea din țară, precum și la alte mânăstiri și biserici din orașe, sau la așezăminte de binefaceri și utilitate publică, se proclamă domeniuri ale Statului Român și vor intra, de astăzi înainte în categoria domeniurilor întocmite pe art. 13 secția V, de la cap. III pentru Finanțe.*

Art. II. — *Toate veniturile acestor așezăminte vor fi cuprinse în budgetul general al Statului, conform art. 23 din Convenția dela Paris din 7/19 August 1858.*

Cred nimerit cu acest prilej să reproducem după: *„Columna lui Trajan"* foaia lui Bogdan Petriceicu Hajdeu, *următorul lapidar necrolog, o admirabilă sinteză a vieții și operii întâiului Domnitor român al Principatelor Unite:*

† ALEXANDRU CUZA

„Demn de a fi în panteonul național alături de ALEXANDRU BASARAB și de ALEXANDRUL CEL BUN.

Al treilea organizator al României A MURIT IN GOANA PE PAMANT STRAIN, dar în România TRAIEȘTE IMPROPRIETARIREA SATEANULUI.

A murit în goană pe pământ străin, dar în România TRAIEȘTE AUTOCEFALIA BISERICII.

A murit pribeag pe pământ străin, dar în România TRAIEȘTE AUTONOMIA STATULUI.

A murit în goană pe pământ străin, dar în România TRAIEȘTE UNIREA.

Rare ori nemurirea e mai victorioasă asupra morței dar și mai ingrată.

Și ca final vom adăoga: De acei politicieni care l'au detronat și exilat pe Cuza, exact de acei politicieni, se calcă în picioare actul de secularizarea pădurilor din 13 Decembrie 1863, căci sub masca improprietăririi monastirești cu noui păduri, vor beneficia alți jidani și politicieni ca de al de:

1) *HERȘ BIRMAN și ȚALIC BERCU din Botoșani care exploatează pădurile Patriarhiei, dela* Ghindoveni (Prahova).

2) *H. ROSENBERG din Cernăuți, care exploatează pădurea LUNCA STANEȘTI (Valcea) a Episcopiei de Valcea cu concursul liberalilor din Vâlcea.*

3) *WOLF ZELTER care a exploatat pădurile Mitropoliei din Chisinău.*

O!, de s'ar scula din mormântul dela Ruginoasa, Cuza Vodă și ar vedea în ce hal e țara și cât de înstrăinată este astăzi, cât și Ștefan cel mare din mormântul dela Putna, pe a cărui vremuri nu era nici un jidan în pădurile Bucovinei, i-ar cuprinde groaza și ne-ar biciui grozav, pe cei de astăzi, pentru călcarea în picioare a acelor testamente sfinte ce ni le-au lăsat ei nouă.

Cel putin, pentru ziua de mâine: ISBANDA.

M. P. Florescu

Ing. consilier silvic, fost deputat

Ofițerii în rezervă și retragere
vor purta o insignă

Se aduce la cunoștința ofițerilor din rezervă și retragere proveniți din activitate, că prin Inaltul Decret Nr. 3.209 din 18 Decembrie 1936, publicat în Monitorul Oficial Nr. 14 din 19 Ianuarie 1937, s'a înființat o insignă ce va purta denumirea: „Insigna Ofițerilor în rezervă și retragere, proveniți din activitate".

Toți ofițerii de rezervă și retragere, cari intră în prevederile Inaltului Decret sus menționat, se vor adresa direct Ministerului Apărării Naționale Direcția Personalului (Biroul Ofițerilor de Rezervă), cu o cerere timbrată, arătând următoarele date:

— gradul la data trecerei în rezervă sau retragere și arma din care a făcut parte.

— gradul actual al ofițerului și unitatea în care contează ca ofițer de rezervă.

— domiciliul actual (orașul, strada și numărul, comuna și județul), după care urmează a se completa brevetul.

— Insigna, stabilită prin susmenționatul Inalt Decret, fiind confecționată din argint masiv, marcat 800 kara, în două mărimi, va costa:

— cea mare, cântărind 32 grame, 395 lei,

— cea mică (miniatură) 85 lei, prețul stabilit prin licitație.

Ea se va procura din comerț de către ofițerul de rezervă și retragere, cărora li se va stabili dreptul de a o purta.

Cristache Simionescu
îngenunchiază în fața subalternilor săi

Dela o monstruozitate juridică la compromisuri. Cazul falsului secretar general va fi discutat și în alte procese
D. ministru Cancicov va mai avea de răspuns odată la Cameră

Eri urma să se judece la Curtea de Apel, secția III-a, acțiunea în contencios a controlorului fiscal Bartoș, în contra unei decizii a ministerului de finanțe, prin care a fost mutat disciplinar dela București la Tighina.

Numitul funcționar s'a prezentat însă în instanță și a declarat, că înțelege să-și retragă acțiunea, fără nici o altă motivare.

Așa dar, între timp avocații ministerului de finanțe au ajuns la o înțelegere cu subalternul lui CRISTACHE SIMIONESCU, pentru a nu se mai vedea puși în penibila situație de a se discuta avizul suspect al contenciosului în această chestiune, aviz care a fost supremul argument al d-lui ministru CANCICOV în fața Adunării deputaților pentru a fi acoperită poziția ilegală a lui CRISTACHE SIMIONESCU și nulitatea actelor semnate de acest fals secretar general al ministerului de finanțe.

POATE MINISTERUL FINANȚELOR SĂ NE DEZICĂ?

După compromisul de eri, pentru care desigur CRISTACHE SIMIONESCU a trebuit să îngenuncheze în fața subalternului, pe care l-a pedepsit odată disciplinar sub proprie semnătură, concluzile juridice, pe baza cărora am dovedit, că pensionarul CRISTACHE SIMIONESCU este un simplu particular, precum și întreaga noastră argumentare pentru înlăturarea acestuia, rămân neclintite.

De vreme ce calea justiției a fost închisă, singura în fața căreia ne puteam închina, ce posibilitate mai are d. ministru CANCICOV să dovedească opiniei publice, că nu are lângă d-sa un „exroc ofic'al"?

Dar, când săptămâna viitoare se va relua în discuția Camerei *cazul Cristache Simionescu*, pentru a se controla valabilitatea acelui fa mos aviz al contenciosului, care, suntem informați, că nu reprezintă decât opiniunile numai a doi avocați din întregul contencios al ministerului de finanțe, la ce artificiu de calcul se va mai recurge pentru a se persista într'o monstruoz tate juridică, menținută pe un întreg eșafodaj de compromisuri și de renunțări dela prestigiul, ce îl impune autoritatea unei importante instituții de stat?

Pentrucă, politica struțului practicată în această gravă chestiune la ministerul finanțelor, nu poate găsi soluții infinite în acest caz de permanent provizorat.

MAI ARE PROCESE MINISTERUL FINANȚELOR

In ceeace ne privește oricând putem face dovada afirmațiilor noastre în cazul Cristache Simionescu, folosind chiar documentele ministerului de finanțe.

De altfel, cei cari eri nu au avut curajul să se judece, nu vor avea timp nici să răsufle, pentrucă în curând vom avea ocazia să le punem aceiaș temă și în alte procese în contencios ale ministerului de finanțe cu funcționarii nedreptățiți și oprimați de falsul secretar general CRISTACHE SIMIONESCU.

Așa dar, d-le ministru al finanțelor, cei ce au dat faimosul aviz al contenciosului, prin care au acoperit o monstruozitate juridică, cel puțin până la sfârșitul guvernării liberale, vor mai avea ocazia să continue seria compromisurilor, dacă juristul Cancicov nu se va hotărî să pună capăt celor mai mari ilegalități de sub ministeriatul d-sale.

P. Tipărescu

O inițiativă frumoasă și românească:
Uniunea națională de apărare aeriană

Câțiva foști luptători au luat inițiativa de a constitui o UNIUNE NAȚIONALA DE APARARE AERIANA (U. N. D. A.) alcătuită din membrii tuturor societăților și asociațiilor de decorați de război, cercetași și foști luptători din întreaga țară, —pentru ca în colaborare cu organele oficiale să se desăvârșească opera de apărare a populației contra atacurilor aeriene.

Uniunea Națională de Apărare Aeriană — *U. N. D. A. vine să umple un gol imens în pregătirea apărării noastre pasive.*

In zilele de 3 și 10 Ianuarie a. c. s'au constituit în majoritatea județelor din țară secțiuni U. N. D. A. In ziua de Duminecă 17 Ianuarie a. c. orele 10 dim. *a avut loc la sediul S. M. I. R. susmenționat, prima adunare a delegaților U. N. D. A. aleși în județe. După amiaza aceleiași zile* la orele 15 *adunarea va ține ședință la sediul LIGA AVIATORILOR ROMANI din str. Batiștei nr. 12 (fost Casa Littmann) votându-se statutele.*

Situația agricolă din țară

Situația agricolă din țară se prezintă astfel după rapoartele primite de către ministerul agriculturii

JUD. DOROHOI: Solul este acoperit complect cu zăpadă în tot cuprinsul județului. Grosimea stratului de zăpadă variază între 10-20 cm., suficient pentru acoperirea semănăturilor. Până în prezent gerul n'a cauzat pagube semnăturilor.

JUD. VASLUI: Solul este acoperit cu zăpadă în tot cuprinsul județului, mai mult însă în partea de nord-vest. Stratul de zăpadă este suficient afară de coaste unde a fost spulberat.

JUD. COVURLUI: Zăpada fiind spulberată de vânt, nu a acoperit solul în tot cuprinsul județului. Semnăturile nu sunt acoperite cu zăpadă. Gerul a cauzat pagube de 20-30% până în prezent, semănăturilor făcute târziu cari nu s'au putut înrădăcina satisfăcător.

JUD. BAIA: Solul este acoperit cu zăpadă. Stratul de zăpadă este suficient pentru acoperirea semănăturilor. Până în prezent cerul n'a pricinuit pagube semănăturilor.

JUD. TUTOVA: Solul este acoperit cu zăpadă în tot cuprinsul județului. Gerul nu a pricinuit pagube semănăturilor.

JUD. R.-SARAT: Zăpada căzută în zilele de 17 și 18 Ianuarie a. c. a acoperit terenul în tot cuprinsul județului. Stratul de zăpadă căzut este suficient pentru adăpostirea semănăturilor. Până în prezent gerul n'a pricinuit pagube.

JUD. PUTNA: Solul este bine acoperit cu zăpadă numai în regiunea muntoasă. In restul județului zăpada căzută a fost viscolită. Pe ziua de 19 crt. a început să ningă liniștit. Stratul de zăpadă căzut nu este suficient pentru ocrotirea semănăturilor. Până în prezent gerul nu a pricinuit pagube semănăturilor.

JUD. ARGEȘ: Solul este acoperit cu zăpadă numai în regiunea de munte în grosime de 30-40 cm. In regiunea de șes și deal solul nu este acoperit cu zăpadă. Până în prezent gerul nu a pricinuit pagube culturilor.

JUD. OLT: Solul nu este acoperit cu zăpadă în tot cuprinsul județului. Pe ziua de 19 Ianuarie a început să ningă. Până în prezent gerul nu a pricinuit pagube semănăturilor.

JUD. ROMANAȚI: In întreg județul solul nu este acoperit cu zăpadă. Stratul de zăpadă este foarte mic, de circa 2 cm și este insuficient pentru adăpostirea semănăturilor. Până în prezent culturile de grâu nu au suferit pagube. Orzul și rapița au suferit pagube din cauza gerului.

JUD. BUZAU: Până în seara zilei de 12 crt. terenul a fost acoperit cu un strat mic de zăpadă în tot cuprinsul județului. In prezent stratul de zăpadă este suficient pentru acoperirea semănăturilor. Gerul nu a pricinuit pagube culturilor.

JUD. VALCEA: Dela 18 crt. a început să ningă mai intens astfel că acum pământul este acoperit cu zăpadă. Zăpada nu poate fi considerată suficientă. Până în prezent gerul nu a pricinuit pagube culturilor.

JUD. TELEORMAN: Solul este acoperit cu un strat subțire de zăpadă, care este insuficient pentru adăpostirea semănăturilor. Gerul n'a pricinuit până în prezent pagube culturilor. In prezent ninge în tot județul.

JUD. ILFOV: Tot județul este acoperit cu un strat de zăpadă de 3 cm. grosime. Zăpada însă nu este suficientă pentru acoperirea semănăturilor în cazul ivirei unui ger mai aspru Până în prezent nu s'a înregistrat nici un fel de pagube culturilor.

JUD. IALOMIȚA: Solul este acoperit parțial de zăpadă care, în bună parte din cuprinsul județului a fost spulberată de vânt. Stratul de zăpadă este insuficient pentru adăpostirea semănăturilor. In ultimul timp ninge liniștit în sudul județului astfel că grâul va putea fi adăpostit.

JUD. CALIACRA: Solul este acoperit de zăpadă în cuprinsul intregului județ. In unele părți stratul de zăpadă este insuficient pentru adăpostirea semănăturilor, aceasta din cauza vântului care spulberă zăpada. Până în prezent gerul nu a pricinuit pagube semănăturilor.

JUD. BALȚI: Solul este acoperit cu zăpadă în intreg județul. Stratul de zăpadă nu este gros, fiind de 7-10 cm. Acest strat este suficient pentru adăpostirea semănăturilor.

JUD. CAMPULUNG: Solul este acoperit cu zăpadă în tot cuprinsul județului. Stratul de zăpadă fiind în medie de 25 cm este suficient pentru adăpostirea semănăturilor.

JUD. SUCEAVA: In ultimul timp zăpada căzută atinge 10-20 cm. Semănăturile de toamnă se prezintă bine și n'au suferit de ger. Insecte vătămătoare sau boli criptogamice nu s'au ivit. Muncile agricole stagnează.

JUD. STOROJINEȚ: Solul este acoperit cu zăpadă groasă de cel puțin 40 cm în tot cuprinsul județului. Stratul de zăpadă este suficient pentru adăpostirea semănăturilor. Gerul n'a pricinuit pagube culturilor.

JUD. SUCEAVA: In tot cuprinsul județului solul este acoperit cu zăpadă. Stratul de zăpadă căzut este suficient pentru adăpostirea semănăturilor. Gerul n'a pricinuit pagube culturilor.

JUD. MUREȘ: In tot județul solul este acoperit cu un strat subțire de zăpadă variind între 5-8 cm. Stratul de zăpadă nu este pretutindeni suficient ca să adăpostească semănăturile. Gerul n'a pricinuit pagube semănăturilor.

JUD. ODORHEI: Zăpada a căzut în foarte mică cantitate. In prezent pe părțile expuse soarelui nu se găsește zăpadă iar pe locurile cari cad în umbră, stratul de zăpadă variază între 2-5 cm. Stratul de zăpadă nu este suficient pentru adăpostirea semănăturilor. Gerul a pricinuit semănăturilor pagube între 10-15%.

JUD. TREI SCAUNE: Județul este complect acoperit cu zăpadă: La nord mai mult iar la sud mai puțin. Zăpada ce acoperă pământul este suficientă adăpostirea semănăturilor. Gerul n'a pricinuit pagube semănăturilor.

JUD. TARNAVA-MARE In întreg județul solul este acoperit cu zăpadă, stratul acoperind semănăturile. Gerul până în prezent nu a pricinuit nici o pagubă culturilor.

JUD. SIBIU: In întreg județul solul este acoperit cu zăpadă. Stratul de zăpadă este de 20-30 cm. grosime, suficient pentru adăpostirea semănăturilor. Gerul nu a pricinuit pagube culturilor.

JUD. SEVERIN: Solul este acoperit cu un strat subțire de zăpadă la șes iar pe munți cu un strat mai gros. Față de gerurile continue stratul de zăpadă nu este suficient pentru acoperirea semănăturilor. Până în prezent gerul nu a pricinuit pagube.

DIVERSE

PRIN DECIZIA ministerială nr. 349.018 din 1937, se desființează vama Arad-Poșta, pe data de 31 Ianuarie 1937, urmând ca toate operațiunile vamale ce se efectuau la această vamă, să fie îndeplinite de vama Arad-Intrepozite.

Deasemeni prin Decizia Ministerială Nr. 349.019/937 actuala vamă Grăniceri se transformă în sucursală a vămii Arad-Intrepozite, iar sucursala vamală Valșand, pendinte până acum de Grăniceri, va depinde pe viitor de vama Salonta Mare, din cuprinsul Circ. VIII vamală Oradea.

*

PRIN jurnalul consiliului de miniștri nr. 60 din 16 Ianuarie 1937, s'a decis ca începând dela 24 Ianuarie 1937, impozitul pe lux și cifra de afaceri 12,50% și 6% cuvenit asupra valorii de facturare a nasturilor, piepteni-lor, etc., fabricați în țară din caseină întărită să se treacă sub forma unei taxe fixe, plătită anticipat, asupra caseinei întărite, produse în țară sau importate.

*

DIRECȚIA viticulturii și horticulturii din ministerul agriculturii și domeniilor anunță că în 1936 totalul exportului de fructe se cifrează la 3387 vagoane.

De remarcat că în 1935 totalul exportului de fructe se cifrează numai la 2168 vagoane.

*

MINISTERUL agriculturii și domeniilor a instituit un concurs pentru întocmirea următoarelor manuale didactice:

a) Agricultura generală și specială; b) Zootechnia generală și specială; c) Viticultura generală și specială; d) Horticultura generală, legumicultura, pomicultura și industrializarea fructelor, floricultura și arboricultura ornamentală.

Cum până în prezent nu s'au prezentat toate lucrările, s'a aprobat prelungirea termenului pentru depunerea lucrărilor cu încă 3 luni, adică la 1 Aprilie a. c.

*

Direcțiunea economatului c. f. r. a dispus ca la primirea lemnelor la recepție să se facă și proba de cântărire, stabilind greutatea medie a unui ster, prin cel puțin patru probe, căutându-se a se alege din întregul stoc o calitate medie de lemne.

*

DIRECȚIUNEA generală c.f.r. pune în vederea personalului inscris la lemne de foc cu bani gata, că plata costului lemnelor și ridicarea bonului respectiv, începează la data de 15 Februarie.

După această dată nu se vor mai elibera sub nici un motiv bonuri de lemne.

*

IN ULTIMA ședință a societății inginerilor agronomi s'a stabilit definitiv data congresului societății la 28 Februarie a.c.

Inginerii agronomi din provincie vor beneficia de reducere pe c.f.r.

Congresul va avea loc în palatul „Academiei de înalte studii comerciale".

*

CU PRIVIRE la biletele c.f.r. de dus și întors s'a introdus în tariful combinat de călători c.f.r.-c.f.p.v., următorul aliniat:

Biletele de dus și întors se eliberează dela stațiile cari deservesc comunele rurale la stațiunile cari deservesc comunele urbane din cuprinsul județului indiferent de distanță, precum și la comunele urbane din afară de județ, însă pe o distanță maximă de 60 km.

*

SOCIETATEA agricolă Ardeleana din Cluj a cerut ministerului agriculturii și domeniilor să o scutească de controlul fitosanitar ce urmează să se facă la plantele cari vor fi expuse cu ocazia expoziției organizată de aceastăsocietate.

Cerea a fost respinsă!

*

URMATOARELE stații c.f.r. au fost declarate vacante:

București-Triaj, categoria VIII, Grigore Ghica Vodă, categoria IX; Budești, categoria X-a.

*

Camera de comerț și industrie din București aduce la cunoștința celor interesați că prin adresa nr. 9204/36, Casa fondului național al aviației a comunicat decizia prin care se prelungește până la 15 Februarie 1937 termenul înlăuntrul căruia trebuesc timbrate cu timbrul proporțional al aviației, contractele de furnituri încheiate în trecut.

*

CAMERA de comerț din București aduce la cunoștința celor interesați că inscrierile la concursul *pentru* ocuparea catedrei de geografie *de pe lângă Gimnaziul practic comercial nr. 1 se primesc până la* 1 Februarie 1937.

Concursul se va ține în București, în zilele de 15, 16, 17 Februarie. Comisiunea de examinare *va fi prezidată de d. prof. Simeon Mehedinți.*

Se primesc licențiați ai facultăților de litere cu specialitatea principală Geografia precum și doctori și licențiați ai Academiei de comerț cu seminarul pedagogic terminat (numai bărbați).

*

LUNI 25 Ianuarie a. c. la orele 5 d. a. consiliul comunal al primăriei sectorului III Albastru, va ține ședință sub președinția d-lui primar Dem. Anastasescu.

Consiliul comunal se va ocupa de diferite rapoarte ale serviciilor: financiar, cadastru, contencios și secretariatul general.

Dela Asociația
Voluntarilor de război

Membrii Asociației voluntarilor de război din armata română, aflători în București sunt insistent rugați a trece de urgență pe la sediul Asociației din str. Gogu Cantacuzino Nr. 2 (palatul sind. ziariștilor), spre a primi instrucțiunile necesare în vederea pelerinajului ce se va face Duminică 24 Ianuarie a. c. la MORMANTUL MARELUI REGE FERDINAND I, la Curtea de Argeș.

Plecarea va avea loc, din gara de nord, cu trenul personal nr. 1.001 la ora 6,25. Ținuta reglementară.

Noui timbre fiscale

Pe ziua de 25 Ianuarie 1937 se vor pune în circulație noui timbre fiscale mobile a 10, 20 și 50 lei. Aceste timbre sunt astfel imprimate, încât prin deslipire fondul și inscripția rămân parțial pe hârtia, pe care au fost aplicate.

Actualele timbre fiscale mobile, aflate în circulație, vor continua să fie valabile și de aci înainte, până la noui dispoziții.

Români Creștini!

In str. Teleorman Nr. 7, prin Ferentari, se află femeia Burian Veronica, fiind bolnavă de tuberculoză, văduvă și cu doi copii. Roagă inimile miloase să o ajute cu cât îi lasă inima.

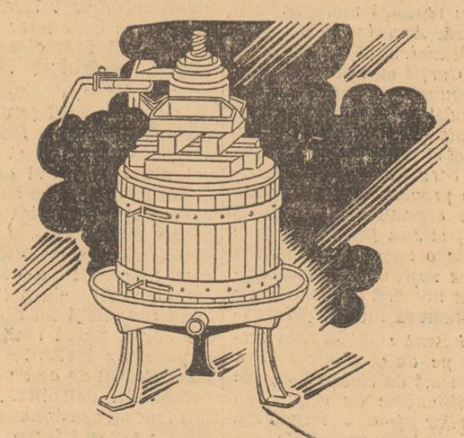

Stors în presă,

strugurele dă podgoreanului toată seva lui delicioasă...

DAR operațiunea cea mai delicată și mai grea abia acum începe: VINIFICAREA.

A transforma mustul în vin, a-l păstra și a-i îmbunătăți calitatea atât printr'o îngrijire atentă cât și prin învechire, nu este un lucru tocmai ușor. Pentru aceasta se cere o experiență îndelungată și o pricepere specială care fac ca vinurile să-și desvolte aroma și buchetul. Gustați vinurile RHEIN. Veți simți imediat calitatea deosebită, puritatea perfectă și buchetul lor rafinat.

CABINET ALB și NEGRU — Tămâios —

GRASĂ RHEIN, găsiți la toate mesele bune

și la toate restaurantele, barurile, bodegile.

Vinurile

RHEIN

Legionarii din Constanța

aduși în fața tribunalului pentru delicte inexistente

CONSTANȚA, 22. — Curtea de apel din orașul nostru a judecat zilele trecute două interesante procese.

Primul proces intentat de autoritățile polițienești din Hârșova contra legionarilor ION NEAȚA, TRAIAN NAGHE, CONSTANTIN NICOLAU, APOSTOL ILIE, ARGHIR LEONTE, etc., cari în primăvara anului 1935, au făcut o mică fermă în apropierea orășelului. Pământul le fusese donat de un om de inimă, iar sculele de cei care i-au văzut lucrând cu tragere de inimă.

Întâi ei au făcut o casă cu ceardac, au arborat un steag tricolor și apoi au lucrat locul, semănându-l.

Cum însă șeful poliției acelui oraș, anume ION MOCANU, nu vedea cu ochi buni pe cei 10 tineri, într'o seară, prin luna Iulie, însoțit de câțiva sergenți de stradă, a devastat semănătura, a tăiat stâlpii ceardacului și a bătut și arestat pe NICOLAE MIHAIL și pe I. NICOLAU, care erau de pază în acea zi.

Șeful poliției a ridicat și câteva obiecte: un steag cu cele trei culori românești, o carte de literatură și patru svastici aflate pe stâlpii ceardacului. In procesul verbal încheiat „d. șef" spune că pe pepeni erau desenate svastici și un gard de fier, dar nu i-a ridicat.

Pentru aceasta tinerii au fost dați în judecată ca turburători ai ordinei publice și în luna Iulie fiind judecați de tribunal au fost achitați. Parchetul făcând apel i-a judecat astăzi din nou și lipsind unii martori a amânat procesul.

Tot astăzi a mai fost judecat tânărul ION B. NEGOESCU din comuna Movila Verde pentru faptul că a purtat în piept o iconiță, care reprezenta pe Arhanghelul Mihail. Autoritatea care a făcut actele de dare în judecată susține că acest Arhanghel ar fi subversiv. Judecat de tribunal el a fost achitat. Parchetul făcând apel, Curtea de apel a judecat azi procesul amânându-l.

Coresp.

Revizuirea încetățenirilor suspecte

Ani dearândul am scris, dela această tribună și de aiurea, că pe pământul României se găsesc o sumedenie de jidani — refugiați de pe toate coclaurile lumii — cari, profitând de concursul criminal al rabinilor și nai ales, al politicianilor, au dobândit, cu foarte mare ușurință, cetățenia română. Scriam, nu de mult, că în Basarabia — pe lângă cei peste 500.000 jidani, ieșiți de fabricile rabinatelor — ministerul de interne a dat ordin primăriilor să înscrie, pe baza unei simple declarații de renunțare la cetățenia rusă, pe toți „Haimatloșii" (peste 30.00 jidovi) dintre Prut și Nistru. Acești „Haimatloși" sunt jidanii, pripășiți în Basarabia, cari, dela 1918-1926, spre a nu fi incorporați, au renunțat la cetățenia română și au optat pentru cea rusă.

CE FACE AUTORITATEA ROMANEASCA?

Aceste spurcate canalii galițiene, cari au bombardat Neamul românesc din tranșeele comunismului, s'au bucurat la noi de toate onorurile. In loc să fie expediați peste Nistru, conform literei tratatelor de pace, au supt și continuă să sugă Maga bietului moldovean basarabean, fără ca vreo autoritate românească să-i deranjeze.

Glasul nostru, strigătul nostru de alarmă, a răsunat însă în pustiu. Nici un guvern, nici un om politic, nu s'a sesizat de această gravă problemă — afară de o sumă de devotați naționaliști, a căror voce a răsunat... tot în pustiu. Oficialitatea, politicianizată noastră oficialitate a rămas surdă.

Abia acum — mai bine mai târziu decât nici odată — *d. D. IUCA, ministrul de interne, a luat lăudabila inițiativă de-a proceda la revizuirea tuturor încetățenirilor din provinciile alipite.* Felicitările noastre, domnule Iuca!

AVEM MOTIVE SA NE INDOIM!

Inițiativa este salutată de toată lumea românească. O întrebare însă se naște: fiva în măsură d. Iuca, cu metodele anunțate, să descopere pe toți jidovii încetățeniți în mod fraudulos? In Ardeal și Bucovina, unde încă mai există un dram de DEMNITATE la cei puși să apere interesele țării, poate va reuși în parte. In Basarabia însă, noi știm dela fața locului, cari știm că aparatul de stat e putred și politicianizat, avem toate motivele să ne îndoim. Prea este complicată rețeaua de traficanți cu încetățenirile ilegale, ca să sperăm că puzderia de jidani „cetățeni rumuni" — inscriși regulat în condicele tuturor partidelor politice democrate — vor putea fi descoperiți de către cei însărcinați cu verificarea: politicieni sau politicianizați!

Administrația noastră este egală cu o barcă în mâna politicianului luntraș. Cine să facă revizuirile? Politicianii blestemați democrației, gata să dea foc țării pentru a-și salva partizanii, nu au autoritatea morală să o facă. Am citit undeva că d. Iuca are de gând să facă apel la organele justiției. Nu mă îndoesc că va găsi magistrați integri, care să-i dea un prețios concurs. Dar, spre marele meu regret, va da peste magistrați — aici în Basarabia — care-i vor pune piedici, spre a-și ascunde ilegalitățile, săvârșite cu ocazia unor hotărîri de încetățenire, date cu flagranta călcare a legilor. Cine nu cunoaște cazul magistraților GH. C. STERE și VLADIMIR GRIMALSCHI, ambii președinți de secții de tribunal la Chișinău, cari au hotărît încetățenirea a mii de jidani venetici, nesocotind legile țării. Despre aceasta am scris și vom mai scrie. Ce folos însă: politicianii și francmasonii au grijă să mușamalizeze afacerile!?

Îndrăznești să suspectezi justiția, calomniatorule?, îmi va spune cineva. Nu! Eu sunt legionar și nu fac afirmații, decât atunci când posed dovezi. Și apoi nu care cumva să confunde cineva OMUL cu INSTITUȚIA. Cum foarte filosofic a spus Căpitanul meu în cartea „PENTRU LEGIONARI": „Nu trebue să se confunde omul cu instituția, trăgându-se concluzii false". Pot fi magistrați răi, dar oare demascându-le păcatele pentru a se ajunge la înlăturarea lor din posturile pe care le desonorează, înseamnă că lovești în justiție? Nu, de o sută de ori nu!

Iată de ce ne îndoim de reușita bunei intenții a d-lui ministru de interne.

Mai întâi trebue revizuite comisiunele și apoi încetățeniții suspecți. Dar cine s'o facă aceasta? Guvernul actual, chiar așa cu un ministru de interne ca d. Iuca, nu va putea ajunge la un rezultat favorabil. Altora le va reveni sarcina de-a curăța putregaiul DE SUS IN JOS.

Sergiu Florescu

O sănătoasă acțiune

de culturalizare națională

Din partea d-lui C. DUMITRACHE, un inimos român de pe meleagurile înzăpezite acum, ale Cadrilaterului și președinte al căminului cultural „Frăția" din satul Conac-Ciurgiuc, *comuna* Stejarul, *jud. Caliacra, d. dr. ILIE RADULESCU, directorul nostru a primit următoarele:*

Prea stimate d-le Doctor,

Se închee anul 1936, al II-lea de viață al căminului nostru. Se cade să dăm socoteală amănunțită despre întreaga noastră activitate din acest timp. O vom face în curând, pentruca recunoașterea acestei activități să nu fie socotită ca o lipsă a ei. Până atunci însă, regretând din tot sufletul că nu am putut realiza mai mult, din multe și adânci motive potrivnice, — dintre cari cel mai de seamă este, de sigur, însăși absența dela lucrul nostru obștesc, a multora dintre puținii cari ar fi trebuit nu numai să ne însoțească, dar chiar să se și străduie a ne întrece, — ne folosim de prilejul îndătinatelor urări de sfintele sărbători creștinești de iarnă, spre a vă împărtăși și d-voastre bucuria, pe care o simțim noi când privim la lucrul nostru din urmă.

Bucuria aceasta trebuie să fie, în special pentru d-voastră, cu atât mai vie, cu cât la realizările căminului nostru ați contribuit într'o largă și bogată măsură, prin mult prețioasa „Porunca Vremii".

In domeniul muncii:

a) Am răspândit și popularizat cultura legumelor în grădinile sătenilor, am început a-i deprinde cu rânduirea rațională a culturilor de la câmp, și am reușit a vedea începutul renașterii interesului pentru pomii fructiferi;

b) Am reparat cișmeaua satului, seacă de câțiva ani, astfel că oamenii și vitele n'au mai suferit de sete în vara trecută;

c) Am început exemplificarea foloselor unei bune orânduiri a gospodăriilor sătenilor nostri.

Pentru **sănătate**, activitatea ne-a fost mai redusă, mulțumindu-ne deocamdată, cu: popularizarea buruienilor și plantelor de leac, strângerea, păstrarea și întrebuințarea lor, străduindu-ne în acelaș timp, să demonstrăm toată marea însemnătate meritată, curățeniei trupurilor, vestmintelor și locuințelor celor dimprejurul nostru.

Pentru **lumină** și **minte**, am organizat numeroase șezători, am introdus multe cântece, proverbe, zicători și jocuri românești, am întreținut o vie activitate a săracei noastre biblioteci, am dat serbări populare cu și fără teatru, etc.

Pentru **suflet**, am reușit a începe să redeșteptăm sentimentul religios, prin reînființarea Casei de rugăciuni ce funcționează în școala din Conac, prin repopularizarea datinelor, obicelurilor, colindelor, etc.

Desigur că în toată această activitate, am fost ajutați cu toată inima, de mulți oameni de bine. Toți vor fi pomeniți la locul de bun merit pe care și l-au câștigat, în darea de seamă amănunțită, ce vom închega în curând.

Se cade însă ca și aci, să relevăm odată mai mult, recunoștința caldă ce ne înfiorează inimile, pentru sprijinitorii ostenelilor noastre, cari cei mai mulți necunoscându-ne chiar, au avut bunăvoința de a răspunde apelurilor noastre directe sau indirecte.

N'am fi avut cișmeaua reparată dacă n'am fi avut sprijinul moral și material neprecupețit, al d-lor căp. I. Sburlea și prim-pretor C. Iaru.

N'am fi avut fericitul început al Casei de rugăciune din Conac, dacă n'am fi fost cald sprijiniți de d-na și d. revizor școlar Ilie Nedelcu, ca și de d. N. Cornea, primar.

N'am fi putut continua această înălțătoare acțiune, dacă I. P. S. S. Gherontie, episcopul Constanței, n'ar fi dăruit sfântul antemis, necesar slujbelor dumnezeești.

N'am fi avut fericirea să ascultăm aceste slujbe divine, dacă d-na Maria col. Polihroniade, d-ra Jenica Demetrescu, d-nele Elena col. Negulescu și Ecaterina Porumbaru, nu ne-ar fi complectat interiorul bisericii cu cărți de ritual, sfinte odăjdii, icoane, sfintele vase, etc., etc.

Și cum să nu relevăm toate aceste fapte mari și bune aci, când ele ne sunt reamintite— și vor fi în vecii vecilor — de sfântul dangăt al clopotului bisericesc, dăruit de d-na Maria col. Polihroniade și d. col. Gh. Polihroniade, sfânt obiect chemător de credincioși la rugă și mulțumiri spre Mântuitor, mai ales că i se uitase sunetul pe aceste meleaguri, el nemai existând din vremi uitate.

Mulțumind din adâncurile sufletelor noastre, tuturor sprijinitorilor, pentru micile bucurii ce ne-au prilejuit în cursul anilor 1935 și 1936 și asigurându-i de nestearsa noastră vie recunoștință, cu toată căldura inimilor noastre, le urăm: multi ani de viață strălucită, noroc nesfârșit, sănătate neștirbită, iar în toate zilele vieții să aibă parte de cel puțin atâta bucurie, câtă au adus sufletelor noastre în acești ani!

C. Dumitrache

D. profesor Mhail Antonescu

invitat să conferențieze la Praga

D. profesor MIHAI ANTONESCU, conferențiar la facultatea juridică din Capitală, a fost invitat de către „Asociația cehă pentru Societatea Națiunilor" să țină câteva conferințe la Praga.

D-sa a părăsit țara Luni seara plecând în Cehoslovacia.

D. MIHAI ANTONESCU care este apreciat și peste granițe, ca cel mai profund cunoscător al problemelor internaționale, din generația tinerilor noștri juriști, a conferențiat eri în fața unui distins auditoriu la facultatea de drept din Praga despre „Problema revizuirii tratatelor". Relațiuni telefonice ne arată că temeinica pregătire și seriozitatea cu care a fost tratată conferința, a făcut o excelentă impresie în rândurile asistenței, care a răsplătit cu numeroase aplauze pe tânărul și distinsul conferențiar al facultății de drept din București.

Astăzi d. Mihai Antonescu va vorbi, tot la Praga despre „Teza Societății Națiunilor și soluțiunile ei; înțelegerile regionale".

Succesul repurtat de către d. Antonescu peste granițe, onorează deopotrivă pe d-sa cât și corpul profesoral al cărui membru este.

m. d.

Minerii din județul Alba

contribuiesc la ajutorarea comitetelor școlare

Ministerul educației naționale a fost încunoștiințat că multe localuri de școală din județul Alba sunt într'o stare deplorabilă. Unele din aceste localuri, deși sunt vechi, n'au mai fost reparate de 10 ani de zile.

Comitetul școlar al județului de mai sus a cerut d-lui ministru ANGELESCU să dispună, ca locuitorii mineri din unele localități ale județului Alba să plătească o taxă de 1 leu pentru fiecare gram de aur vândut. Contribuția aceasta o plăteau locuitorii și sub dominația maghiară.

D. ministru ANGELESCU a acceptat această propunere, pe care urmează să o aprobe și ministerul de finanțe.

Dați pensia văduvei acarului Radu Kiper!

Un apel către directorul general c. f. r.

Am primit la redacție o scrisoare desnădăjduită din partea femeii Elisabeta Kiper, văduvă cu șapte copii de pe urma defunctului Kiper Radu, fost acar în stația Casimcea (jud. Constanța), care ni se plânge că deși a trecut destul timp dela moartea soțului ei și dela întocmirea formelor de pensie, nu a primit până acum nici un răspuns de la direcțiunea generală c. f. r.

Nenorocita văduvă nu știe ce să mai facă. Cei șapte copii ai răposatului acar Kiper, care a cotizat o viață de om cât a slujit administrației drumului de fier la fondul de pensiuni al personalului, tremură de frig, flămânzi și desbrăcați, fără a se putea folosi de pensia ce li se cuvine.

Hârtia bietei văduve, care poartă nr. 112.475 R. A., a rămas încă nesoluționată, în vrafurile prăfuite ale vre-unui birou.

Somăm pe această cale pe funcționarul în mapa căruia mucezește hârtia văduvei Elisabeta Kiper, să-și facă imediat datoria.

Pentrucă văduva fostului acar Kiper nu are un gologan cu care să se deplaseze la București.

In ace'aș timp facem un călduros apel pe lângă d. inginer ION MACOVEI, directorul general c. f. r., să se intereseze de cazul văduvei Elisabeta Kiper.

Salvați, d-le director general, viața unei femei pe cale de a-și pune capăt zilelor de desnădejde și mizerie! Aduceți o rază de bucurie și speranță în casa celor șapte orfani, flămânzi și rebegiți de frig!...

Dați pensia care se cuvine văduvei acarului Kiper, care nu și-a precupețit o clipă viața și sănătatea pentru bunul mers al drumului de fier!!

I. Muche

Parastase

pentru legionarii căzuți în Spania: Ionel Moța și Vasile Marin

Ianuarie 22. — *In ambele biserici — ortodoxă și greco-catolică — din localitate s'au oficiat parastase pentru pomenirea sufletelor celor doi legionari căzuți pe frontul spaniol: ION MOȚA și VASILE MARIN. In biserica ortodoxă parastasul a fost făcut de protopopul Zaharia Manu și pr. prf. Gherman. La sfârșit, pr. Zaharia a arătat credincioșilor meritul celor doi tineri naționaliști, morți înainte de a-și da întreaga lor contribuție pentru regenerarea acestei țări.*

La biserica greco-catolică, parastasul a fost oficiat de protopopul Gheorghe.

BACAU

Ianuarie, 22. — **La biserica „Sf. Ion" s'a oficiat un parastas pentru fericita odihnă și în veci pomenirea legionarilor Ion Moța și Vasile Marin, morți în luptele din Spania pentru apărarea Crucii lui Hristos.**

Pe lângă un numeros public, au luat parte la această sfântă slujbă și toți fruntașii locali ai „Frontului Românesc".

Legionarii au mers apoi la sediu, unde au cântat „Imnul legionarilor căzuți".

S'a citit apoi „Porunca Vremii" comemorativă, iar d. căp. Al. Ciulei și avocat Eugen Dragomir, în cuvinte impresionante, au arătat marea jertfă și simbolul ei pentru cauza creștină a morții celor mai distinși camarazi: Ion Moța și Vasile Marin.

Deasemenea, în aceeași zi, s'au oficiat slujbe religioase în toate bisericile din județ.

TG.-OCNA

Ianuarie 22. — *In biserica din localitate s'a oficiat un parastas pentru pomenirea naționaliștilor Ion Moța și Vasile Marin.*

Protoereul N. Tudorache a ținut o vibrantă cuvântare, arătând că jertfa celor mai alese suflete românești, a hotărât definitiv pentru țara noastră, înfrângerea bolșevismului dărâmător de altare.

Țara și „Porunca Vremii"

Continuăm a publica numele bunilor români, cari au răspuns apelului nostru pentru 10.000 de abonamente și cărora le mulțumim călduros.

Sold precedent lei 2.043.235

Florian Ștefănescu, student Mureș, lei	300
Timovschi Gheorghe, Bălți	150
Constantin D. Gheorghe, Făgăraș	200
Mogoș Trifu, Timiș Torontal	100
Ioan D. Olaru, Caliacra	150
Teresa Suppans, Iași,	200
Preot Ioan Oprea, Prahova	400
Sarafincean Ioan, Cernăuți	150
Wille Juster, Universitatea Tübingen, Germania	500
Horia Cosmovici, Loco	400
Inginer Germ. C., Loco	1000
Dragomirescu Ilie, Loco.	300
Nicolae Brănuțiu, Timiș Torontal	300
Cătănescu A., Căpitan, Cernăuți	300
Gheorghe Lovin, învățător Tutova,	150
Ioan Coman, Brașov	150
Ioan Mateescu, Teleorman	100
Ioan Bobină, Gorj	100
Mihai Bilețchii Rădăuți	100
Tomiția Ion, învățător Arad	150
Hânțari George, Suceava	50
Lungu Gheorghe, Loco	200
Hernea Dumitru, Loco	130
Negulescu Gheorghe, Râmnicu Sărat	40
Gheorghe Patroi, învățător, Argeș	150
Aureliu Martha preot Severin	150
Bidneac D-tru, Cernăuți	150
Costică Siloiu, Prahova	150
Total general	**2.049.455**

De închiriat

prăvălie pentru Coloniale cu edecuri, vad vechi pusă la poziție. Preț convenabil doritori a se adresa în Str. Dumitru Ruse Nr. 23.

Corespondența redacției

D-lui STAN VĂTĂȘELU, Bucșani-Dâmbovița. — Reclamați dv. pe funcționarul bătăuș direct ministerului de finanțe pentru a se face o cercetare administrativă. Numai în urma unei reclamații înregistrată la minister se pot sesiza cei în drept. Comunicați-ne atunci și nouă n-rul de înregistrare.

D-lui HARALAMBIE GIUBEGA, Brezoiu-Vâlcea. — Nu publicăm decât poeziile d-lor Militaru și Radu Bardă.

D-lui M. ISVORANU, Odobești-Putna. — Am luat notă de cele ce ne scriți. Urmăriți gazeta.

D-lui TUDOR IONESCU, Craiova. — Articolul este bun. Va apare în curând.

D-lui GH. POPESCU, student, Cernăuți. — Am primit scrisoarea. Vom sesiza ministerul educației naționale despre abuzul acelui învățător.

D-lui GH. BUREȚEA, Bușteni, Prahova. — E numai vina noastră pentrucă n'am știut să ne păstrăm independența morală. S'ar putea îndrepta lucrurile, însă numai atunci când insiși conducătorii acestei țări ar simți nevoia unei primeniri sufletești.

D-lui PETCU N. GHEORGHE, Loco. — „Radio-Adevărul" nu s'a numit totdeauna așa. Inainte purta numele simplu: Radio. Apendicele i s'a adăugat când, după apariția Radio-Universului, foaia de șmecherii științifice a jidanilor era în pericol să dispară. Conducătorii Radio Adevărului, în disperare de cauză au început să înșele lumea cu tot felul de realizări fanteziste de aparate de radio. Astfel de curând un „specialist" al foaiei sărindărene a descris un aparat cu reacție pe galenă, lucru imposibil chiar în teorie. O aberație științifică.

Se mai găsesc însă și Români cari se lasă păcăliți de astfel de pretinși oameni de știință.

D-lui M. P. FASUI, Gorj. — Articolul este prea lung. Nu-l putem publica.

D-lui CĂRĂC DEM. B., Sublt., Roman. — Nu publicăm decât poeziile d-lor Vasile Militaru și Radu Bardă.

D-lui MARIN GĂISSEANU. — Vă felicităm pentru sentimentele dv. românești. Am luat notă de cele ce ne scriți.

D-lui FLORIN COPĂCIANU. — Nu publicăm decât poeziile d-lor Radu Bardă și Vasile Militaru.

D-lui APAGIU, Orhei. — V'am înscris cu plăcere în „România anticomunistă". Indemnați și pe alții să se alăture luptei noastre.

D-lui C. S. BĂRBULESCU, Slatina-Olt. — Sunteți înscris în „România anticomunistă".

D-lui ȚĂRU NASTASE, Orăștie.— Scriți mai lizibil și documentat.

Pentru inimile caritabile

Mihai Joița, de 70 ani, fiind bolnav de 2 ani de zile, din care în ultimul timp a damblagit de o mână și un picior, și neavând nici un ajutor de nicăeri, roagă pe bunii creștini să-l ajute cu ce o crede de cuviință.

Fundătura Băcănău nr. 9, prin Ferentari, București.

Informațiuni

❖ MINISTERUL educației naționale, a interzis pe viitor, episcopiei reformate dela Oradea să mai organizeze „orele biblice" și „școala de Duminică", nici cu elevii de curs secundar, nici cu cei din clasele primare.

Măsura a fost luată deoarece în acest ore se făcea propagandă iredentistă maghiară.

❖ *ASTAZI, 23 Ianuarie 1937, orele 7 seara,* societatea culturală „Tinerețea" va ține a 332-a ședătoare artistico-culturală în sala școalei primare de băeți nr. 17, „Marele Voevod Mihai" din calea Griviței 56, când va vorbi d. *N. Batzaria,* președinte, despre *„Unirea noastă".* Vor urma apoi versuri, canto, muzică instrumentală, comunicări, iar la urmă se va juca *„Rapsozii"*, poem dramatic într'un act de d. Victor Eftimiu.

Supravegherea artistică d. Haig Acterian. Direcția de scenă *d. Aurel Banciu. Intrarea liberă.*

❖ MINISTERUL educației naționale luând cunoștință de cele afirmate, de mai multe profesoare în diferite gazete, împotriva d-nei R. Răscanu, directoarea liceului comercial de fete din Iași, a ordonat facerea unei anchete.

Deoarece s'a dovedit că aceste afirmațiuni sunt neîntemeiate, s'a aplicat pedeapsa „AVERTISMENTUL PUBLIC" d-nelor: Eugenia Gafețeanu, Florica Papastopol, M. Codreanu, V. Hagiescu, H. Alexa, Florian Bogdan, A. Todirașcu și E. Bahmuș, toate profesoare la liceul comercial de fete din Iași.

❖ ASOCIAȚIA Interuniversitara „Româno-Franceză" de pe lângă seminarul de limba și corespondența comercială franceză dela Academia de înalte studii comerciale și industriale din București, anunță pe această cale că în cadrul ciclului de conferințe organizat în anul acesta, d. *Léon Thévenin,* profesor la Școala Regală a Marelui Voevod Mihai, va ține o conferință cu proecțiuni, despre marele pictor francez *„Gustave Moreau"*, care va avea loc Sâmbătă 23 Ianuarie 1937, orele 7 în Aula Academiei Comerciale.

❖ A apărut în librării, obținând un răsunător succes literar, romanul „STAPANUL" de d. Ovid Densușianu fiul.

Mai multă milă

Facem din nou apel la sufletele miloase ale Românilor și Româncelor să se scoboare în mizeria și durerea celor loviți de soartă și să le dea o mână de ajutor.

In str. Ogorului 14 (prin calea Dudești) se sbate în cea mai groaznică lipsă, bolnav și prăpădit cu o casă de copii șomerul mecanic TOMA STANESCU. Ce cere nefericitul acesta? Mai mult decât milă, o bucată de pâine muncită, deși este bolnav. Are nevoie de 2000 lei care să-i servească garanție pentru un serviciu la S. T. B. Nu-i poate găsi. Îndurați-vă voi, care aveți, și dați-i; dacă se găsesc 20 de suflete cari să-l ajute cu câte 100 lei, Toma Stănescu este salvat.

Ajutați-l în str. Ogorului 14 prin Calea Dudești.

De vânzare la toate librăriile.

❖ D-na profesoară Dida Dinescu-Zaharia anunță deschiderea expoziției sale de pasteluri și uleiuri, mâine, 24 Ianuarie, ora 11 dim., în Sala Mozart, din str. Const. Mille 4. Orele de vizitare vor fi între 10—1 dim. și 4—7 d. a., în fiecare zi.

LA CERCUL DE STUDII al partidului „Frontul românesc" din jud. Ilfov, d. Gh. Ionescu-Ogrezeni a ținut în seara zilei de 21 Ianuarie a.c., o conferință despre: „Problema culturii satelor".

❖ *SOCIETATEA inginerilor-diplomați universitari (SIDU) convoacă membrii săi la adunarea generală care va avea loc Duminecă, 24 Ianuarie 1937, orele 10, în localul „Elveția", strada Câmpineanu No. 7.*

Se va face darea de seamă a activității pe anul 1936 și se va alege noul comitet.

❖ IN PREZENTA sesiune parlamentară urma să se voteze proectul de lege pentru modificarea legii de organizare a învățământului superior.

Ministerul educației naționale, din nu se știe ce motive, a hotărît în ultimul timp să renunțe la aducerea acestui proect în desbaterile Parlamentului.

❖ *INSCRIERILE la facultatea de drept, care urmau să se închidă azi după amiază, au fost prelungite până în ziua de 30 Ianuarie inclusiv.*

Din cauza acestui fapt examenele vor începe probabil la 10 Februarie.

mandor *Aurel Negulescu* (Moș dela Mare) despre *„Tainele navigației"*, și va urma un bogat program artistic. Intrarea liberă.

❖ Federația Aeronautică Regală a României (F.A.R.R.) face cunoscut celor interesați că adunarea generală va avea loc în ziua de 3 Februarie a. c., orele 17, la sediul său din str. Clémenceau 10.

❖ *MAINE Duminecă 24 crt. vor conferența la Frăția Misionară „Patriarhul-Miron": pr. Econ. Paraschiv Dumitrescu, pr. maior Matei Popescu confesorul garnizoanei, diacon D. Bodole, d-nii: Ștefan Matache și Const. Stănescu. Ședința începe la ora 3 jum. p. m. în pavilionul „Regal" din Parcul Carol (Expoziție).*

❖ *ASTAZI, 23 Ianuarie 1937, orele 6 p. m.,* „Liga Culturală" va da o șezătoare artistico-culturală în localul Teatrului „Ligii Culturale" b-dul Schitu Măgureanu nr. 1, când va vorbi: d. co-

❖ ASOC. UNIUNEA GENERALĂ A ROMILOR din România, de sub conducerea d-lui G. Niculescu — președinte general — va da Duminică 24 Ianuarie a. c., în sala „GIB", balul său anual care va fi patronat de d. ministru Iuca. Vor participa la acest bal un grup de romițe din Mediaș. D-ra Ianța Prosteanu din Sibiu va executa câteva dansuri de caracter.

Se vor cânta bucăți naționale din Ardeal, cântate de d-na Carolina Matti.

❖ IN SEARA de 30 Ianuarie a. c. va avea loc în saloanele societății funcționarilor publici, din piața Victoriei, balul anual organizat de asociația absolvenților școalelor industriale din România.

ARO: Bărbații nu sunt zei
cu Miriam Hopkins

Teren de Vânzare

Casa de Economie, Credit și Ajutor P.T.T. vinde terenul proprietatea sa din București, Piața Mihail Kogălniceanu (Thüringer) nr. 38, teren cu trei fațade și cu o suprafață de 620 m.p.

Informațiuni se dau în orice zi de lucru între 10—12 la Serv. Bunurilor Casei, str. Poștei nr. 2.

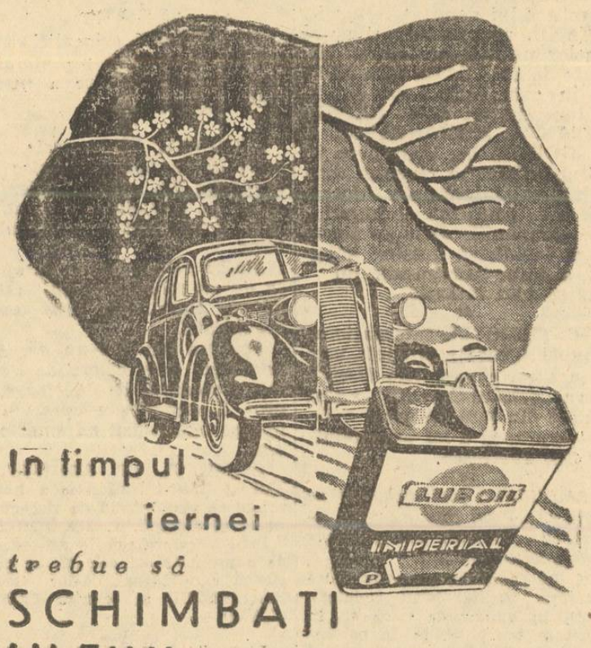

In timpul iernei trebue să SCHIMBAȚI ULEIUL mașinei!

Din cauza gerurilor mari, iarna automobilele rămân adeseori în pană de ulei. Filmul subțire de ulei care circulă printre piesele motorului, îngheață. Pentru a înlătura aceste incoveniente, Societatea Unirea, după o serie întreagă de experiențe, a dat la iveală uleiul LUBOIL POLAR. Fiind mai puțin vâscos și cu punctul de coagulare cât mai jos, LUBOIL POLAR rezistă celor mai mari geruri.

UNIREA

LUBOIL POLAR

este un produs UNIREA

ULTIMA ORĂ

Ion Moța figură legendară de eroism creștin

— Alte mărturisiri postume de jertfă neprecupețită a eroului naționalist român pentru triumful bisericii lui Hristos. —

TORINO, 22, ora 20 (Radio-Oriente). — Ziarul „LE FRANCISTE" publică după **„El Diario de Lisboa"** amănunte asupra luptelor sângeroase cari au avut loc pe frontul Madridului între 5-6-7 și 8 Ianuarie. In darea de seamă amintită este pomenit și numele eroului naționalist român (Motza) într'o scenă de mare eroism, povestită de un rănit sârb care a luptat alături de Moța în bandera 6 El Tercio și care se află acum internat la Salamanca.

„Primisem în ziua de 4 Ianuarie ordin de înaintare. Ne găseam de zece zile neschimbați pe aceiaș linie de luptă.

„In compania în care mă găseam eu, împreună cu alți 12 iugoslavi și cu mulți monarhiști ruși, lupta și Moța, pe care îl cunoscusem la studii în Franța cu 10 ani în urmă. In toată înaintarea pe care o făcusem, înainte de sărbătorile Crăciunului, Moța dăduse dovadă de-o splendidă înflăcărare, care confirma ideile mele mai vechi despre eroismul Românilor, luptători desăvârșiți mai ales la baionetă.

„Primim ordin de înaintare. Străbatem focul barajelor. Cu mari pierderi înaintăm 1 jum. km. și ocupăm al treilea rând de linii inamice, din fața SAINT MARTIN-ului, unde suntem opriți de o puternică și ucigătoare canonadă și de mitralierele roșiilor ascunse în toate casele de pe liziera satului.

NU SE POATE TOLERA BATJOCORIREA LUI DUMNEZEU

„La chiar marginea satului se înalță o biserică. In turnul bisericii, comuniștii înstalaseră trei mitraliere cu cari obstaculau orice mișcare a noastră. Așteptam noui ordine. Moța era extrem de surescitat însă... Se agita în picioare sub gloanțe și spunea mereu: „CUM SE POATE SA TOLERAM BATJOCORIREA LUI HRISTOS? MITRALIERELE PANGARITORILOR LUI HRISTOS IN CHIAR CASA LUI?

„Dela o vreme Moța nu mai avea liniște. Se duce la

† ION MOȚA

comandant și-i cere voie să înainteze cu câțiva oameni până la Biserică și să forțeze pe roșii s'o abandoneze. Comandantul îl privește neîncrezător. Insemna moarte sigură. Totuși cum mitralierele din turnul Bisericii stăteau în coasta înaintării noastre, îi dă 12 oameni.

„Atât așteptă Moța. Se avântă vijelios, putând abia să fie urmat de însoțitorii lui. Il urmărim și-l sprijinim cu mitralierele noastre, îndreptate spre pozițiile roșiilor.

„Cad în înaintare, unul după altul, 5 dintre tovarășii lui Moța. Până la Biserică mai ajung patru. O luptă corp la corp se angajează cu cei opt marxiști cari străjuiau la picioarele turnului bisericii. Moța și cu un alt tovarăș de luptă pătrund în turn. Mitralierele roșii nu mai țăcănesc. Comanda căpitanului nostru ne face să sărim din adăposturi și să înaintăm. AM CUCERIT POZIȚIA INAMICA! BISERICA ESTE IN STAPANIREA NOASTRA. Din eroica expediție n'a mai rămas însă în picioare decât Moța și un singur monarhist rus.

„Victoria este a noastră! Și Moța e fericit că a scos pe pângăritorii lui Hristos din Biserică".

*

D. deputat ION MODREANU, președintele „FRONTULUI ROMANESC" din județul Mușcel, a făcut în ședința de ieri a Camerei, o pioasă și importantă comunicare.

D-sa după ce a elogiat memoria celor ce s'au jertfit așa de sublim pentru credința creștină și latinitate, a cerut guvernului și miniștrilor de comunicații și interne să dispună ca vagonul mortuar cu osemintele legionarilor Ion Moța și Vasile Marin să fie transportat gratuit dela graniță până la București, iar manifestațiile spontane care se vor face în decursul trecerii prin țară, nu numai să nu fie oprite, dar să li se dea o notă oficială.

Intreaga Cameră și membrii guvernului s'au asociat la această comunicare.

*

D. CORNELIU CODREANU a primit ieri o nouă telegramă dela d. general Cantacuzino-Grănicerul, care și-anunță îmbarcarea pentru Lisabona.

„Plecăm astăzi la ora 12. Suntem pe ziua de 26 la Salamanca.

General Cantacuzino"

Această telegramă a fost expediată din portul francez Cherbourg.

Cum va fi sărbătorită ziua Unirii în Capitală

ZIUA UNIRII va fi sărbătorită în Capitală cu un deosebit fast. Membrii guvernului, înalții demnitari, autoritățile militare și civile vor participa la Te-Deumul care va avea loc la Patriarhie la orele 11 dim. după care se va face trecerea trupelor în revistă.

O delegație a cavalerilor ordinului „Ferdinand I" precum și una a Asoc. voluntarilor din război vor face pelerinagii la Curtea de Argeș, la mormântul regelui Ferdinand.

Seara va avea loc la Palatul Regal din calea Victoriei, masa anuală a cavalerilor ordinului Ferdinand I.

Ancheta atentatului terorist dela Lisabona

Au fost arestați mai mulți comuniști străini

Lisabona, 23 (Rador).— Ancheta deschisă în chestiunea atentatelor cu bombe săvârșite de teroriștii comuniști, a dus la noui arestări. Printre cei arestați se găsesc și mai mulți străini.

Măsurile de siguranță luate pe bordul vaselor de război, au fost ridicate.

Inundațiile catastrofale din America continuă

New-York, 23 (Rador).— Inundațiile continuă catastrofale în Miadle West. Numai în această regiune au rămas fără adăpost 20.000 persoane. Se înregistrează și 13 cazuri mortale.

Orașele cele mai amenințate de inundații sunt Cincinnati, Louisville — jumătate din aceste orașe este acoperită de ape — Pittsbourgh — întregul cartier de afaceri al acestui oraș este inundat — și Portsmouth — unde 43.000 locuitori sunt izolați în mijlocul apelor.

De ce a demisionat d. Caranfil

— Desbaterile de eri în jurul acestui caz. — Succesul primului ministru și al guvernului. — D. Madgearu a suferit un grav eșec. —

Așa cum am prevăzut în reportajul nostru anterior d. Gh. Tătărăscu a smuls eri la Cameră un succes pentru guvern, pe care nu i l-a prilejuit decât inabilitatea d-lui Madgearu.

Discuția făcută de d. Madgearu a urmat fără de rost în jurul unei chestiuni din care n'a putut extrage absolut nimic, mulțumindu-se să facă un discurs diluat cu vagi aluzii și insinuări pe cari le-a spulberat fără greutate și numai în câteva minute intervenția primului ministru.

Mai abil, d. Grigore Iunian a accentuat că nu poate fi vorba de nici o fraudă sau vină din punct de vedere moral dar rămâne o problemă politică: demisia d-lui Caranfil. Și în această chestiune este dator să răspundă primul ministru, a spus d-sa.

D. Gh. Tătărăscu a răspuns. Este drept că n'a dat altă explicație demisiei d-lui Caranfil dar a disecat întreaga problemă a chestiunii cu materialul de aviație vechi pe care dorea să-l cumpere guvernul mexican și a arătat că deși afacerea ar fi fost în avantajul material al țării, d-sa s'a opus la facerea acestei tranzacții pentru motive ce priveau obligațiile morale ale țării față de politica internațională.

Fără tăgadă guvernul a obținut un mare succes, un succes care a îngăduit să-și mărească prestigiul moral față de țară și să-i aducă o mare superioritate față de partidul național-țărănesc care are încă de picioare ghiuleaua Skoda, nici până astăzi lămurită.

CAUZELE DEMISIEI D-LUI CARANFIL

Cu toată călduroasa apărare pe care d. Tătărăscu de acord cu d-nii Madgearu și Iunian a luat-o d-lui Caranfil și cu toate

D. GH. TATARASCU

că d-sa n'a dat altă explicație în afară de aceia că demisia s'a produs din motive personale, pentru cine a fost atent la sub-

tilitățile primului ministru este evident că demisia își are originea în înclinarea pe care fostul ministru al aerului a avut-o de a încheia tranzacția cu guvernul mexican. Natural că asta nu înseamnă că d. Caranfil s'ar fi făcut vinovat de o incorectitudine dar d-sa privind afacerea numai prin interesul strict material al aviației noastre, uita considerentele morale de ordin internațional și mai ales uita că țara aceasta nu poate sprijini nici contra unui rău de aur, mișcarea comunistă.

Incât la aceasta se reduce cu toată proporția ce s'a încercat a i se da, adevărul în chestia demisiei d-lui Caranfil.

D-lui Tătărăscu îi trebuia un prilej să explice cauzele acestei demisiuni și să arate că guvernul d-sale nu se pretează la afaceri atunci când sunt interesele țării în joc. Și d. Madgearu i-a furnizat acest prilej.

Consecințele acestor desbateri se vor vedea în curând și vom vorbi despre ele la timp.

P. B.

Armatele naționaliste spaniole din sud

au înaintat 34 kilometri în provincia Granada

Salamanca, 23 (Rador). — Agenția Havas transmite:

Comunicatul marelui cartier general naționalist semnalează focuri de infanterie fără mare însemnătate pe fronturile armatei de Nord.

Armatele de Sud au realizat o înaintare pe o adâncime de 34 kilometri în provincia Granada, ocupând Alhama de Granada și alte câteva sate, după o luptă încoronată de strălucit succes. Guvernamentalii au pierdut 86 morți și 29 prizonieri, printre cari doi căpitani și trei locotenenți.

O captură interesantă a poliției belgiene

Bruxelles, 23 (Rador). — *Poliția belgiană a făcut ieri o captură interesantă.*

Paul Jouhaux, fiul d-lui Leon Jouhaux, președinte al Confederației generale a muncii din Franța și unul din fruntașii frontului popular francez, a fost arestat, fiind compromis într'o afacere de contrabandă de arme în favoarea guvernului din Valencia.

La Geneva s'a pus problema unanimității votului în toate chestiunile internaționale

Geneva, 23 (Rador). — *Ședința publică de eri a consiliului Societății Națiunilor — prima din această sesiune — s'a deschis cu o ordine de zi în fruntea căreia figurau mai ales chestiunile tehnice și generale.*

Cea mai importantă la ordinea zilei avea forma următoare : „condițiunile de votare ale cererilor de avize consultative, adresate Curții permanente de Justiție internațională".

In această frază este cuprinsă întrebarea dacă pentru a cere avizul consultativ al Curții de Justiție Internațională dela Haga consiliul Societății Națiunilor decide cu simplă majoritate de voturi sau este necesară unanimitatea.

Doctrina României și a Micii Înțelegeri a fost dela 1923 încoace constantă și categorică în această materie, fiindcă chestiunea s'a pus încă de atunci cu prilejul problemei optanților ca să interzică trimiterea acestui proces la Curtea din Haga, printr'un vot de majoritate.

Această doctrină a unanimității de vot a fost afirmată de Mica Înțelegere la toate prilejurile, fie că se vorbea de chestiuni speciale, fie că era în discuție o chestiune generală ca aceia a revizuirii pactului Societății Națiunilor.

D. Victor Antonescu, reprezentantul României a făcut, dată fiind însemnătatea problemei, o declarație amplă prin care dela început a ținut să precizeze în chip hotărât punctul de vedere categoric al guvernului român, punct de vedere pe deplin împărtășit de întreaga Mică Înțelegere.

Iată textul acestei declarații :

„Dând urmare sugestiunei președintelui nostru, care dorește să audă părerea colegilor săi din consiliu asupra condițiunilor de vot ale cererilor de avize consultative adresate Curței Permanente de Justiție Internațională, și asupra procedurii de urmat pentru a da efect rezoluțiunii Adunării din 28 Septembrie 1935, țin să amintesc că România încă din 1923 a afirmat în mod constant și în repetate ocazii teza după care consiliul sau Adunarea nu ar putea cere decât cu unanimitate absolută un aviz consultativ în sensul articolului 14 al pactului.

După dispozițiunile acestui text, toate hotărîrile trebuie să fie luate „în unanimitate de membrii Societății Națiunilor prezenți la ședință". Adoptând o altă soluțiune s'ar trece nu numai peste dispozițiunile categorice ale pactului, dar s'ar ajunge la rezultate ce se găsesc în contrazicere cu temeiul însăși a Societății Națiunilor și de natură să compromită grav atât desvoltarea justiției internaționale cât și prestigiul Curții.

In afară de anumite cazuri, strict limitate, care rezultă din aplicarea articolului 12, pactul nu a impus membrilor Societății Națiunilor obligațiunea de a supune diferendele lor unui regulament judiciar. Dacă consiliul ar fi recurs la sistemul avizelor consultative fără consimțământul părților interesate, acest recurs ar echivala în fapt — astfel cum România a afirmat constant — unei adevărate desesizări a consiliului și s'ar viola astfel spiritul însuși al pactului impunându-se unei părți și împotriva voinței sale competința Curții.

Tin deasemeni să atrag atențiunea dv. asupra faptului că Curtea necunoscând decât aspectele juridice ale unui diferend, este misiunea consiliului sau Adunării Societății Națiunilor să desprindă aceste aspecte. Dar dacă există un dezacord asupra caracterului juridic al unei chestiuni, nu s'ar putea separa caracterul politic de cel juridic fără un acord unanim, căci altfel s'ar prejudeca asupra fondului litigiului și s'ar risca să se aducă chestiuni politice în fața Curții.

România în dorința de a evita tot ce ar putea aduce atingere desvoltării sau prestigiului Justiției internaționale pe de o parte, iar pe de altă parte, înțelegând să mențină și să facă respectate drepturile ce i-au fost recunoscute prin pactul Societății Națiunilor și prin dreptul internațional, nu va consimți la adoptarea unui sistem care ar avea drept urmare să impună competența unei jurisdicții internaționale, în afară de cazurile în cari, prin declarațiunile ei exprese, ar fi acceptat această competință".

ȘTIRI ȘI POLEMICI

NUMARUL NOSTRU omagial, închinat lui Moța și Vasile Marin, morți pentru Patrie, și celorlalți legionari plecați pe frontul dela Madrid, apare Duminecă în Capitală și Luni în provincie.

Rugăm pe toți bunii Români cari i-au cunoscut pe eroii căzuți, sau cari au amintiri despre ceilalți legionari în viață, să ne trimită colaborarea lor și documentele și fotografiile cari ar putea să pună în lumină crâmpee din viața acestor eroi ai Patriei noastre.

*

ATRAGEM deosebita atențiune a cititorilor noștri asupra senzaționalei anunțări de interpelare a d-lui deputat GH. URZICEANU, asupra tâlhăriilor și crimelor ne mai pomenite săvârșite de unii jidani dela LUPTA, în complicitate cu banda de incendiatori dela REPREZENTANTA ROMANEASCĂ și dela GORDIANA. Vom avea în curând prilejul să revenim asupra acestei interesante desvăluiri, care confirmă și justifică toate campaniile duse de ziarul nostru împotriva acestor gangsteri, a căror sancționare nu poate să mai întârzie.

*

AVENTURIERUL internațional DOORMAN, care a prilejuit, prin acțiunea sa, cunoscutele discuții în jurul „cazului Caranfil", a fost expulzat din țară în urma ordinului expres al d-lui prim-ministru Gh. Tătărescu.

*

DIRECȚIUNEA penitenciarelor ne trimite următorul comunicat în legătură cu rebeliunea dela penitenciarul județean Silistra:

Ieri, 21 Ianuarie, comuniștii deținuți din penitenciarul județean Silistra, în număr de circa 80, în majoritate preveniți, la înapoierea dela plimbarea zilnică, au ocupat cu forța una din camerele afectate celorlalți deținuți, din care nu au putut fi scoși de garda militară care face paza acestui penitenciar.

A trebuit să intervină parchetul local și jandarmeria pentru evacuarea camerei ocupate și potolirea spiritelor.

*

D. OCTAVIAN GOGA prof. universitar de cultura modernă la facultatea de litere din Cluj, a depus ieri legiuitul jurământ în fața d-lui prorector al Universității din capitala Ardealului.

D. prof. Goga va ține lecția sa inaugurală în ziua de 20 Februarie 1937.

*

COMISIA pentru eliberarea permiselor ziariștilor pe c. f. r. s'a întrunit eri d. a. la ministerul de interne sub președinția d-lui Sergiu Dimitriu, secretar general. Comisia își va continua lucrările Miercuri 27 Ianuarie.

*

SE VORBEȘTE că d. general Samsonovici va primi însărcinarea de a coordona toate lucrările privitoare la furniturile de toate categoriile ale departamentelor în legătură directă cu apărarea națională.

*

MINISTERUL educației a renunțat la votarea proectului de lege de reorganizare a învățământului superior.

*

DUMINICA 24 Ianuarie 1937 orele 15 are loc la biserica Andronache din com. Colentina, sfințirea drapelului org. național-creștine din această suburbană.

Slujba religioasă va fi oficiată de un sobor de preoți asistat de păr Burlănescu *preș. acestei organizații.*

Vor lua parte d-nii dr. Alex. Bacaloglu *preș. culorii de Negru, toți președinții de Sectoare, d. prof.* I. Sângiorgiu *precum și toți parlamentarii național-creștini.*

*

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE al Băncii Naționale a hotărît reinoirea mandatului de vice-guvernator al d-lui C. T. TEODORESCU.

Pentru cele două locuri vacante de administratori delegați se dă ca sigură candidatura d-lor OSCAR KIRIACESCU și senator ROMNICEANU.

*

I. P. S. S. VISSARION PUIU, mitropolitul Bucovinei, a revenit — în urma audienței la Palatul Regal — asupra demisiei de zilele trecute.

Inaltul ierarh și-a reluat la Cernăuți reședința și activitatea bisericească.

*

O TELEGRAMA „Rador", ne aduce știrea, că în adunarea consistoriilor Bisericii anglicane întrunită zilele acestea la Westminster Abbey, episcopul de Gloucester, secondat de episcopul de Derby, a depus o moțiune cerând adoptarea raportului privitor la conferința dela București.

MOȚIUNEA A FOST VOTATA FARA NICIO OPOZIȚIE.

Anglicanii adoptă rapoartele cu rezultatul discuțiunilor avute cu Biserica ortodoxă.

Ortodoxii însă, nu știu absolut nimic despre rezultatul vizitelor și discuțiunile avute cu anglicanii.

Dece?

RASPUNSUL SA-L DEA SF. PATRIARHIE!

*

INTERPELARILE anunțate de d-nii Madgearu și Iunian pentru azi, cu privire la reevaluarea stocului metalic, vor fi desvoltate în ședința de Joi a Camerii.

*

D. Dr. ALEX. VAIDA-VOEVOD, președintele Frontului Românesc, sosește astăseară în Capitală.

D-sa vine să ia parte la serbările de mâine, iar zilele următoare va avea întrevederi cu principalii săi colaboratori.

*

CU PRIVIRE la biletele CFR. de dus și întors, s'a introdus în tariful combinat de călători CFR-CFPV, următorul aliniat:

Biletele de dus și întors se eliberează dela stațiile cari deservesc comunele rurale la stațiunile cari deservesc comunele urbane din cuprinsul județului indiferent de distanță, precum și la comunele urbane din afară de județ, însă pe o distanță maximă de 60 kilometri.

*

D. LEON THEVENIN, profesor la Școala Regală a Marelui Voevod Mihai și director al Academiei Ronsard, în cadrul asociației inter-universitară româno-franceză, va ține o conferință azi, Sâmbătă, 23 Ianuarie, ora 5 d. a. în aula Academiei Comerciale din Piața Romană despre: „Marele pictor francez Gustave Moreau".

*

Azi dimineață la ora 11 a avut loc o întrevedere între d-nii Dinu Brătianu și prim-ministru Gh. Tătărăscu.

Șeful partidului și șeful guvernului au examinat, cu acest prilej, situația politică internă, au reflectat asupra modului cum au decurs desbaterile parlamentare cu privire la „cazul Caranfil" și au hotărît ca atât la Cameră cât și la Senat să se treacă toate proectele de legi depuse, asigurându-se, în prealabil, o discuție cât mai amplă.

D-nii Dinu Brătianu și Gh. Tătărăscu au discutat și situația de la C. A. M., unde trebue să fie numit un nou președinte al consiliului de administrație în locul d-lui ing. Const. Hoisescu, al cărui mandat a expirat.

Se pare, că d-nii Dinu Brătianu și Gh. Tătărăscu au căzut de acord ca președinția C. A. M.-ului să fie încredințată unui membru al tineretului liberal, ținut până acum în umbră.

*

DUMINECA viitoare, d. Gh. Brătianu va prezida la Cluj o importată ședință a organizației locale, în cadrul căreia va face noui declarații politice.

*

AZI DIMINEAȚA s'au întrunit la ministerul de interne toți inspectorii generali ai acestui departament.

Conferința care a avut loc cu acest prilej a fost prezidată de d. ministru Iuca. D-sa a dat instrucțiuni cu privire la alcătuirea bugetelor comunelor și județelor.

*

RASPUNZAND unor reale necesități, parlamentarii moldoveni s'au constituit ieri după amiază la Cameră în bloc, subt președinția d-lui Victor Slăvescu.

*

GALAȚI, 21 FEBRUARIE. In vederea judecării procesului comuniștilor la consilul de război din localitate, parchetul militar a mai arestat pe Dumitru Georgescu, ordonând totodată arestarea lucrătorului ceferist Isăcescu, care se află la Timișoara.

Procesul se va judeca la 16 Februarie.

*

M. S. REGINA MARIA a intrat azi dimineață în țară prin punctul de frontieră Decebal (Curtici) venind de la Viena.

M. Sa va participa mâine seară la masa Cavalerilor ordinului „Ferdinand I".

*

D-ra MARINA STIRBEY cunoscuta aviatoare română va întreprinde în curând un sbor București-Paris.

In capitala Franței d-ra Stirbey va rămâne mai mult timp pentru a urma cursurile unei scoli aviatice de specializare, în sborul fără vizibilitate.

„Comunismul m'a înșelat"

Renumitul scriitor francez Jean Fontenoy acuză minciuna comunistă.— Reproducem din „Candide", marea publicație franceză, următoa ele declarații ale d-lui Jean Fontenoy, date cu prilejul unui interview

— Cazul dv. ?

— E foarte simplu. Incredințasem credințele mele apologiștilor lui Stalin. M'au furat, m'au înșelat.

In tinerețe, fusesem câștigat comunismului. Am fost dezamăgit. O și spun într'o carte foarte sinceră (Școala renegatului). Aveam 16 ani când a izbucnit războiul. Liceul s'a desmembrat. Cei mai buni profesori au plecat pe front. Când s'a isprăvit războiul, nu mai aveam cu ce să-mi urmez studiile. Am făcut și eu un an de război. Dar cine a făcut războiul nu mai e tânăr. A văzut prea multe. Are prea multă experiență.

— Ce ați făcut atunci?

— Am învățat limba rusă spre a mă duce în Rusia. Sovietele mă atrăgeau, ca și scriitorii revoluționari.

— Care scriitori ?

— Iți spun îndată. Cartea pe care am scris-o e aceia a unui imbecil ce a crezut tot ce i s'a spus și a fost apoi înșelat. Noi, săracii, credem tot ce se scrie. A fost destul să citesc că valorile actuale sunt o iluzie pentru a nu mai crede în ele. Astfel, l-am crezut pe Gide. Am citit și recitit de zece ori „Paludes". Apoi „Nourritures".

— Pentruce v'a plăcut „Paludes"?

— Stilul, mai întâi, apoi îndrăzneala pură, revoluționară și dezinteresată, fără gând de profit, fără altă justificare decât un „fiindcă trebue".

— Și ce ii reproșați ?

— De a ne fi lăsat în drum, cu o simplă iluzie. L'am luat pe Gide ca pe un simbol. Și vorbesc în numele unor imbecili care au vrut să vadă în cărțile lui Gide mai mult decât ceeace, de fapt, erau: simplă literatură.

— Dar spectacolul Rusiei ?

— Vin și la aceasta. Am ajuns la Moscova în 1924. Cât privește Sovietele, îi reproșez de a ne fi dat o simplă iluzie. Credeam în frumusetea Revoluției. Sovietele ne făgăduiseră o lume de vis. Pentru acest vis, am jertfit, inutil, tot ce ne înalță. Sovietele ne-au creat un gol. Au mutilat tinerețea noastră. După Rusia, am văzut China.

— Și nu v'a consolat?

Dimpotrivă. Acelaș spectacol ca în Franța și Rusia; un tineret exaltat, renegând totul, batjocorind totul: respectul pentru cei bătrâni, pentru legăturile de sânge, pentru experiență, etc.

M'am întors în Franța cu golul acestor deziluzii. Dar suntem încă dezaxați. Tindem spre echilibrul pierdut, acela pe care ar fi trebuit să-l păstrăm. Ne întoarcem spre vechile virtuți, spre conștiință. Ne căutăm adăpostul.

— Prin ce?

— Prin întoarcerea la cultul pământului, al familiei și al virtuților rasei. A urmări binele colectiv e mai greu, dar și mai util. Iubirea e fertilă. Ura e stearpă. Ne dăm seama acum de acest adevăr. Țăranii din jurul nostru muncesc, dar au și odihnă. Au, în sufletul lor, o armonie și o ordine. Au un echilibru. Și starea Franței poruncește tuturor reîntoarcerea la cultul vechilor virtuți și la păstrarea acelui patrimoniu secular ce se numește pământul tău, neamul tău, țara ta.

Ovid Densușianu-fiul

Tipografia ziarului „Un iversul" str. Brezoianu

Girant responsabil Gh. Dumitrache

BIBLIOTECA CENTRALĂ A „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

C. S. 10 pagini 5 lei ANUL VI, No. 636 Luni 25 Ianuarie 1937

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

Porunca Vremii

TRIBUNA ZILNICA DE LUPTA NAȚIONALA ȘI CREȘTINA

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituții și sprijinitori; Lei 800 pentru orașe; Lei 600 pentru sate. Se primesc și abonamente pe 6 și 3 luni

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii și Cecuri poștale (CEC) astfel: ABONAȚII PENTRU CONTUL 1224; DEPOZITARII „ „ 10405

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI 1, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcție, redacție 4.1853; Ad-ție, publicitate 4.1852

„Macar din dragoste pentru Mihail și Gabriela repet întruna rugămintea mea fierbinte de a tari, a fi curagioși, a avea încredere în ajutorul lui Dumnezeu, pentru suportarea nenorocirii personale, materiale, (căci nenorocire sufletească nu este".)

ION I. MOȚA

(Din scrisoarea către părinții săi care trebuia ori să se fie înmânată după moarte, ori să fie arsă după înapoierea sa din Spania).

„Se trăgea cu mitraliera în obrazul lui Hristos! Puteam noi să stăm nepăsători"?

Așa vorbește, de dincolo de moarte, eroul de epopee antică, de sublimă jertfă creștină: ION I. MOȚA. In cetatea românească, istorică, la Orăștie: lacrimi... lacrimi, ca pe întreg cuprinsul țării. O palidă evocare a unei vieți de luptă, de sbucium continuu, închinat ideii naționale și creștine

de Dr. Ilie Rădulescu

Se împlinesc zece zile, dela acea clipă dureroasă, tragică, în care, ca un trăznet, a căzut peste capetele noastre, vestea zguduitoare, neverosimilă, a morții lui Ionel Moța și a lui Vasile Marin. Zece zile și totuși țara, înfrigurată și înduioșată în acelaș timp, continuă să plângă. Da, să plângă! Să plângă sincer, să plângă adânc, cu lacrimi adevărate de reculegere. Se plânge, într'adevăr, pretutindeni, așa cum nu s'a plâns de mult, așa cum s'a uitat să se plângă, în coliba săracului ca și în casa îmbelșugată a celui avut, oriunde trăește încă un suflet românesc.

Nu știu. Sunt eu poate în așa măsură, chinuitul sbuciumului meu lăuntric, pradă unei dureri care mă covârșește, încât nu văd nu înregistrez și nu rețin, decât prin frământarea mea subiectivă, tot ceiace se petrece în afară de ființa mea? Sau din contră, durerea mea nu este decât recepțiunea jalei care a pus stăpânire pe toate sufletele?

Nu sunt în aceste momente nici gazetar, nici luptător. Nu sunt decât om, o biată viețuitoare la poalele unui munte, un biet suflet orbit, cutremurat de lumina unei jertfe, care trebuie să răzvrătească, să resurecționeze și să salveze onoarea unei întregi generații.

Exagerare? Cuvinte pompoase, dar goale de ori ce conținut? Doamne, dar s'ar putea o mai mare impietate, față de sufletul, de supremul sacrificiu al lui Ion I. Moța? Câți oare dintre noi se pot ridica măcar până la înțelegerea sufletului lui Ion I. Moța, câți se vor fi pătruns de spiritualitatea lui de martir al neamului, câți se vor fi înfiorat de delicateța, de modestia, de repulsia lui pentru ori ce fel de reclamă, de tăria credințelor lui de adevărat mucenic din primele timpuri ale lui Hristos, credințe cari sunt cu atât mai tari și mai primite de Dumnezeu, cu cât suferința la care te supune biruința lor, este suportată mai discret, mai mult învăluită în tăcere și în resemnare!?

Toată înșiruirea aceasta de cuvinte, de stări de suflet cari acoperă, în aceste momente, hârtia pe care o am dinainte, nu este decât explozia unei frământări de spirit și de conștiință. Frământare care deopotrivă m'a împins, spontan, ca pe un resort mecanic să mă urc în tren și să iau drumul până la Orăștia în care Ion I. Moța a văzut pentru prima oară lumina vieții lui de zbucium.

...Inimă de părinți

Fragilitatea nervilor mei suportă, în clipa în care mă urc în tren, o nouă emoție. Mi se aduce, în ultimul moment, o scrisoare. E dela veneratul protopop din Orăștie, părintele nemângâiat al lui Ionel Moța. O deschid, cu mâna aproape stângace. V'o citesc și dv. pentruca să mă însoțiți, deși mai târziu, cu lacrimile voastre până la Orăștie! Scrie părintele Moța:

„Citesc în „Porunca Vremii":

„Nu plânge azi nimeni în str. Imprimeriei, nu s'a prelins nici o lacrimă pe obrajii legionari, nici chiar pe ai Iridentei Moța sau pe ai bătrânului protopop dela Orăștie".....

„Știu ce vrea scriitorul articolului: să ne arate ca pe un fel de supra-oameni, mândri, aproape fericiți, că fiul lor a murit, cum a murit, în Spania...

„Dar cel ce a scris acele șire, n'a fost niciodată părinte, sau n'a avut niciodată părinți, cari să treacă prin astfel de trăznete ale sorții.

„Și nici nu bagă de seamă, că prin „lauda" sa, ne face mai curând ridicoli, oameni ce nu simt nimic, când le moare fiul, pe care îl chemă Ionel Moța, — ci vor fi călcând mândri pe stradă...

„Noi n'am plâns și nu plângem pe Ionelul nostru? O, Doamne, dar afle scriitorul acelor rânduri că mama lui Ionel, cea imposibil de mângâiat, de trei zile e tot cu chipul lui în brațe, și-l strigă, și-l chiamă mereu, fără să vrea să-și închipue măcar, că nu va mai veni!...

„Cineva i-a atras atenția asupra acelui articol și s'a simțit grozav lovită în inima sa de mamă — și eu de asemeni. Tot așa cele două surori ale lui Ionel, cari se află la noi, pentru a'și mângâia mama.

1936: la Carmen Sylva, d. Ion Codreanu și Ion Moța

„Altă gazetă a dat știrea că eu am sosit la București, primit la gară și intrând în oraș aproape fericit!! Și eu n'am făcut un pas din casă afară, de când am știrea, ba nici la biserică n'am putut merge ieri (Duminică) pentru a nu tulbura și zgudui lumea ce m'ar fi privit, nefiind sigur că-mi voi putea stăpâni lacrimile.

Noi înțelegem perfect frumusețea, chiar grandiositatea gestului lui Ionel, și par'că-l vedem mereu ca un copil al Arhanghelului adorat de el, sus pe parapet, biruitor, — dar inima de părinți nu o putem scoate din noi!... De aceea, da, da, plângem! Și plânsul nostru nu e o slăbiciune, nici o rușine. Plângem că avem ce plânge.

Un pasagiu din scrisoarea preotului Moța

„Aceiași durere cutremură pe iubitoarele surori ale lui Ionel, cari nu se pot împăca cu realitatea că nu mai au, aci pe pământ, pe fratele lor scump. Și, negreșit, ba eu știu că e sigur,— că tot așa e și Iridenta, soția lui Ionel.

„NOI INȚELEGEM PERFECT frumusețea, chiar grandiositatea gestului lui Ionel și par'că-l vedem mereu ca un copil al Arhanghelului adorat de el, sus pe parapet, biruitor, — dar inima de părinți nu ne-o putem scoate din noi!... De aceia, da, da, plângem! Și PLANSUL NOSTRU NU E O SLABICIUNE, NICI O RUȘINE. PLANGEM CACI AVEM CE PLANGE!

„Au fost aci, ieri, șase Legionari (conducătorii) din județ. La anumite momente, povestind despre Ionel, când pe mine mă învingea slăbiciunea, plângeau și ei cu sughițuri, deși toți erau bărbați, voinici, și nu părinți ai celui de care vorbeam. Plâng mii de inși în județ, la orașe și la sate. Mi se aduc știri mișcătoare despre aceasta. Ba mi se pare că se plânge în toată țara, fără a fi un semn de slăbiciune care scade pe cei ce plâng. Trec alții cu sutele și cu miile, pe cari nu-i plânge nimenea... Lacrămile nu-s cel mai rău certificat, nici pentru cel ce plânge, nici pentru cel plâns.

„Rugăm dar să fim cruțați de „lauda" că nu plângem, „laudă" care ne prezintă fals, ca ceva „supra-oameni", pe când nu suntem decât bieți părinți, surori, soție... Nu căutăm peste tot laudele, cum nu le căuta nici dragul nostru Ionel"... își încheie scrisoarea Părintele Ion Moța.

ÎN ȚARA LUI DECEBAL, LA ORĂȘTIE

Cu inima cernită, scobor din tren în Orăștia românească, curată, modestă, așa cum a fost și sufletul aceluia pe care l-a zămislit, aceluia care a plecat prea curând dintre noi.

Mă găsesc în inima cetății lui Decebal, la un pas de Sarmisegetuza sau de ruinele străvechei Ulpia Trajana Augusta, la câțiva kilometri de Grădiștea de lângă Hațeg sau de Grădiștea Muncelului dela Miază-zi de Orăștie, amândouă vorbind, una de trecutul nostru eroic dac, cealaltă de splendoarea strămoșilor Romani, din care ne-am plămădit.

Ai o clipă de emoție, dar și de reculegere. Mă opresc o secundă la porțile Orăștiei, cuprind cu privirea zarea întreagă a acestui județ, în care natura se împletește armonic, sublim, cu istoria, și par'că am mai clar, mai lămurit, dinaintea ochilor, piatra tare, dârză, a rasei noastre, din care a ieșit stânca de granit, de eroism și de creștinism a lui Ionel Moța.

Nici o altă regiune a țării, nici un alt colț de pământ românesc, nu poate par'că să evoce mai cald, mai vibrant, mai fidel, Românismul nostru cu toate frumusețile lui, cu toate durerile și năzuințele lui. Hunedoara este în mic, oglinda vie a României, cu munții, cu văile, cu șesul, cu bogățiile, cu sărăcia și cu mizeria ei, cu bunii și patrioții ei Români, dar și cu ticăloșii și cozile ei de topor: Mioci și Boteni. In nici un alt județ ca al Hunedoarei, nu vei întâlni atâtea imense resurse de cărbuni ca în bogata și totuși atât de săraca vale a Jiului, la Lupeni, Vulcan, Petrila și Pietroșani; lignitul de la Crivădia, Merișor, Bucova și Țebea; fierul dela Poiana Ruscăi, Crai, Arănieș și Bătrâna; cuprul dela Micănești, Almaș Sălișul Zarandului; manganul dela Godinești și Prohodești; aurul și argintul dela Brad, Criștior, Săcărâmb și Ruda; nicăieri ca pe văile Mureșului, Streiului, Cernei, Geoagiului, Crișului alb etc., nu vei întâlni sol mai fertil, sau bogăție de pădure ca pe lanțurile de munți ai Vâlcanului, al Parângului, Hațegului și Sebeșului, acoperiți de conifere sau de stejar. Nicăeri nu vei întâlni clima dulce, dătătoare de viață, alta la fiecare pas, ca în Hunedoara; nicăeri șirul nesfârșit de coșuri al fabricelor și uzinelor; nicăeri popor mai vrednic, mai dârz pe credințele lui naționaliste și creștine, mai milos la suflet și mai așezat.

Dar tot astfel, nicăeri ca la Hunedoara nu vei găsi jale mai strigătoare la cer, împilare și exploatare mai sângeroasă, mizerie și sărăcie mai cutremurătoare, oameni cari muncesc pe 20 de lei pe zi, alergând la 25 de km. la pădurea pe care o tae jidanul, mineri cari își pierd plămânii în mine pentruca să mănânce mămăligă în zilele Crăciunului... și nicăeri ca în Hunedoara trăznetele de revoltă împotriva nedreptății nu plutesc mai mult în aer, azi ca și pe vremea ungurilor.

Județul în care doarme, la Țebea, sub gorumul lui Horia — „Regele Daciei" — „Craiul Munților" Avram Iancu, județul care adăpostește sfintele moaște ale celuilalt „Crai al văzduhurilor", fiul țăranului din Binținți, de lângă Orăștie, Aurel Vlaicu, județul în care s'a plămădit neamul acesta românesc și iubitor de Hristos, nu putea să nu fie tot el acela care să ni-l dea pe feciorul preotului dela Orăștie, pe Arhanghelul, peste mări și țări, al naționalismului și creștinismului românesc pe Ionel Moța.

Pe unde și-a purtat sufletul Ionel Moța

O, Doamne, câtă înfiorare! Pășesc cu inima strânsă printre casele curate, simple ale Orăștiei românești și ortodoxe. Din aproape 8000 de suflete orăștene și din peste 7000 de Români, patru mii și cinci sute se închină

Ion I. Moța în port național de Orăștie

în credința noastră, strămoșească, ortodoxă.

A, iată și Biserica, Biserica ortodoxă a Orăștiei, vechea Biserică românească în care preotul Ion Moța slujește de 35 de ani, Biserica în care Ionel Moța a îngenunchiat de atâtea ori, dinaintea icoanelor, Biserica, Mântuitorul, pentru care el a picurat ultimul strop de sânge pe îndepărtatul pământ al Spaniei!

ORĂȘTIE: Biserica ortodoxă în care slujește de 35 ani părintele protopop Ion Moța

O privesc îndelung, gândul meu par'că trece până dincolo de zidurile ei sfinte. Văd în ea, în înfățișarea ei simplă, un martor al modestei situații românești din trecut. Dar zăresc în ea, deopotrivă, și mantia ocrotitoare a neamului nostru, în toate vicisitudinile prin care el s'a zbătut două mii de ani. Orăștenii, ca imn de slavă lui Dumnezeu, pentrucă i-a binecuvântat să vadă cu ochii împlinirea visului de veacuri al Unirii, au hotărât să înalțe monumentalul locaș Celui de Sus. In marea piață a Orăștiei se ridică acum ca mărturie pentru vitorime, ca document al clipelor de bucurie sufletească ale generației de azi și ca icoană a splendoarei la care Neamul nostru românesc trebuie să ajungă, Catedrala nouă, ortodoxă a Orăștiei. Lăcașul, a cărui cupolă va fi în stilul Sf. Sofii, se înalță grandios, încăpător, strălucitor pentru miile de drept credincioși. Se ridică cu jertfa tuturor, cu a oamenilor de suflet și de iubire creștină, cu strădanile cucernice ale parohiei pe care o păstorește de-o viață, îndureratul tată a lui Ionel Moța. Se ridică, poate, și ca omagiu postum pentru jertfa închinată lui Hristos de Ionel Moța.

Trec mai departe. Pe mai toate vitrinele se citește anunțul îndoliat, grăitor de moarte fizică a lui Ionel Moța și Vasile Marin. Anunțul mă aduce pe pământul acesta chinuit, din care mă desprinsesem o clipă. Mă apropii de casa familiei Moța. Sun, abia atingând butonul. Am, parcă, sfială, să nu sparg, cine știe cum, liniștea de mormânt d'afară, jalea pe care o bănuesc înlăuntru. Mă întâmpină însuși cucernicia Sa preotul protopop Ion Moța. Sunt incapabil să-i spun o vorbă. Las lacrimile să vorbească și să-mi dezlege, să-mi ușureze sufletul. Plânge și el, plânge ca un copil. Plângem împreună! Ce-am avea oare mai mult de făcut?

In casă, doamna Moța, mamă îndurerată, a pierdut de-o săptămână ori ce legătură cu viața. S'a retras într'o cameră, de unde nu mai iese. Vrea să fie împreună cu Ionel, numai cu el, cu lacrimile pentru el, pentru adoratul ei fiu. Aceiaș jale, aceiaș disperare pe fața d-nei Bornemisa, sora lui Ionel și lacrimi pe obrajii tuturor cari vin să-l vadă pe veneratul preot, pierdut între scrisorile, între șirele ultime, pe cari i le-a trimes, după moarte, prin mâna unor prieteni, fiul său.

ALTARELE CARI L-AU CREIAT SUFLETEȘTE PE IONEL MOȚA

Pășesc timid în casa simplă, luminoasă. Pe pereți numai icoane naționaliste și creștine. Iată-l pe Mântuitor pe Cruce; din răni îi picură sânge. Pe alt perete chipul îndurerat, încununat cu spini, al aceluiaș Christ. In dreapta Horia, Cloșca și Crișan. Iancu este prezent lângă ei, în ținuta lui Majestoasă de Rege al Munților. Mihai Viteazul domină între alte mărturii, cu ochii lui de șoim. Mă cutremur o clipă, în atmosfera aceasta sobră de altar. Dar înțeleg și mai mult cum s'a plămădit sufletește Ionel Moța.

— „Minunată e pictura aceasta a lui Hristos pe Cruce", îndrăznesc eu să sparg atmosfera de jale, fixându-mi privirea spre Mântuitor. Preotul Moța tresare, oprit o clipă pe firul nesfârșit al durerii sale. Imi răspunde afirmativ, legând de icoană o fărâmă de amintire duioasă, Dumnezeiască: — „Când am plecat dincolo, în țară, în refugiul din 1914—15, în camera aceasta au rămas icoana pe care o vedeți și chipul lui Mihai Viteazu. Un căpitan ungur, jidan, a venit să locuiască aci, în lipsa mea. Văzând icoana Mântuitorului, a chemat de îndată un tipograf, pe care îl lăsasem să locuiască aci, într'o cameră și i-a spus: — „Scoate repede asta d'aici"! Tipograful s'a înfricoșat: — „Vai de mine, Eu nu pot s'o fac! Dă ordin soldatului d-tale, ordonanței. Să-l scoată el. Eu nu pot"! De rușine sau de altceva, nu știu, jidanul însă a lăsat la loc icoana. Iar de Mihai Viteazul nu s'a sinchisit. A crezut că poate-i un Voevod d'al ungurilor. Fapt este, că dacă n'a mai rămas nimic altceva în casă, icoana și chipul lui Mihai le-am regăsit".

Satana a ucis, dar a fost înfrânt

Vorbim de Ionel. E prezent și protopopul greco-catolic, preotul Paveloni și comandantul legionar al Hunedoarei; au venit să mângâe o durere, dacă mângâere poate să existe pentru ochii păr. Moța, izvor nesfârșit de lacrimi. Se sbate par'că, în sufletul lui, părintele, tatăl, lovit în inimă, cu luptătorul naționalist, dârz pe poziție o viață întreagă, cu gazetarul tumultos, cu patriotul care a dat țării suprema jertfă a sângelui său.

Durerea, suferința lui imensă, par'că are totuși un refugiu. Se

ORĂȘTIE: Casa familiei Moța

gândește: dacă Ionelul lui ar fi murit, lovit de-o bombă sau de un glonț în tranșee! O, ar fi fost groaznic! Dar fiul său—și ochii i se iluminează printre lacrimi— a primit schija ucigașe a Diavolului, sus, pe parapetul tranșeei Satanei INFRANTE. Diavolul i-a ucis fiul, DAR NU L-A ȘI BIRUIT. INVINGATOR A FOST IONEL. Frumusețea gestului eroic al lui Ionel Moța, binecuvântarea de învingător pe care Dumnezeu a dat-o fiului, are darul să însenineze durerea nesfârșită a tatălui. Ionel, Ionel a biruit încă odată, dovedind că

ORĂȘTIE: Primele lucrări ale noii catedrale ortodoxe

toate MAȘINILE INFERNALE ALE SATANEI, NU POT SA INFRANGA SUFLETELE. Și Preotul Moța izbucnește în lacrimi.

FERVOARE DE CREȘTIN ANTIC

Și mâinile preotului alunecă, tremurând, pe chiar paginile „Poruncii". Caută ceva. Se oprește. Fața bătrânului se iluminează. Imi arunc ochii și citesc următoarea informație venită din Spania:

„La angajarea în bandera 6, preotul ION DUMITRESCU a comunicat lui ION MOȚA, comandantul echipei legionare, că va lua asupra sa o sticluță cu otravă.

— „In cazul când soarta ar vrea ca eu, slujitorul crucii să cad prizonier în mâinile oștilor diavolului, a spus preotul DUMITRESCU, voi înghiți otrava, pentruca Satana să nu mă poată atinge, fiind viu".

Ion Moța, i-a interzis însă un asemenea gest, spunându-i:

—„Dacă ne va fi scris, fie nouă, cari nu suntem preoți, fie mai ales cucerniciei tale, care ești slujitorul Domnului, să cădem prizonieri, trebue să îndurăm încercările cu resemnarea martirilor din primele timpuri ale Creștinismului, ori cât de aspre vor fi aceste încercări, morale sau trupești".

Preotul Moța citește informația. Este transfigurat. Ar vrea să spună: cine dintre noi, chiar dintre preoți, s'ar fi putut ridica până la o concepție de atâta superioritate, de atâta înălțime de jertfă? Inălțime pe care n'o întâlnim decât în primele timpuri de eroism, de autentic martiriu creștin! Nu se poate ca această culme de sublim creștinism să nu dezlănțue o resurecție a sufletelor! A murit un Ion

(Urmare în pag. II-a)

...„Se cutremura aşezarea creştină a lumii"!

...„Nu e o mare binefacere pentru viaţa viitoare, să fi căzut în apărarea lui Hristos"? In care inimă, oriunde se mai găseşte o oază de speranţă şi de credinţă, aceste cuvinte nu vor arde toată păcătoşenia, toată deşărtăciunea!?

(Urmare din pagina I-a)

Moţa. Ei bine, e fără putinţă ca din jertfa lui să nu răsară, pe pământul românesc, alţi 10.000 de mucenici ai Bisericii lui Hristos!

BIRUITORUL DE TOTDEAUNA

Spovedaniile continuă într'o atmosferă de religiozitate. Par'că deasupra noastră pluteşte sufletul lui Ion I. Moţa. Luptătorul care a ocolit totdeauna omenescul şi pământescul, mucenicul care s'a sbuciumat pe tăcute, din unicul imbold al ideilor şi al credinţelor lui, apare abia acum luminos, întreg, covârşitor dinaintea ochilor noştri. Il regăsesc pe Ionel Moţa în toate alurele lui sufleteşti, în intelectualul de rasă, în gânditorul adânc, în gazetarul de vervă polemică, în omul de vastă şi cizelată cultură juridică Il identific până şi în sufletul de copil, în omul care la 34 de ani, nu era pentru copiii şi nepoţii lui, tată sau unchi, ci tovarăşul lor cel mai iubit şi adorat de joacă. Dar il găsesc mai ales, permanent, pe Ionel Moţa în omul de judecată limpede, în temperamentul de vizionar, dublat de cea mai nebiruită dintre voinţe, de cel mai ferm şi mai masiv caracter.

D-na Iridenta Moţa, cu copiii Mihail şi Gabriela

Peste toate acestea Ionel Moţa era însă şi un suflet ales, de-o delicateţă şi de-o gingăşie, ce nu'şi pot găsi expresie în cuvinte. Chiar în casa părintească, chiar faţă de ai lui, acolo unde, mai mult ca ori unde, ori ce convenţionalism n'are ce căuta, acolo unde fiecare suntem aşa cum ne-a croit Dumnezeu, Ionel Moţa eră de-o înălţime sufletească desăvârşită. Vreţi o palidă evocare de viaţă de familie, de exemplu! Tatăl său, preotul Moţa, luptător oţelit de ani şi de evenimente, temperament întărit la flacăra atâtor suferinţe şi lovituri ale vrăjmaşului, avea, fără îndoială, o concepţie personală şi o judecată proprie despre oameni şi despre lucruri. Intre intelectuali, fie tată şi fiu, discuţiunile de doctrină, de fapte, sunt totdeauna nu numai posibile, dar plăcute. „Ştiţi ce trebue să vă spun!? — *se spovedeşte postum părintele Moţa.* „Am constatat totdeauna, mai curând sau mai târziu, biruinţa netă, categorică a ideilor, a punctului de vedere al lui Ionel". *Ionel Moţa păstra însă totdeauna o delicateţă rară, chiar atunci când dreptatea lui eră albă ca lumina zilei. Nu 'şi impunea niciodată ideile. Ba lăsa adeseori ca, în clarificarea unui punct de vedere, să intervină argumentul decisiv şi ulterior al faptelor lui îndeplinite.*

— „Mă convingeam până la sfârşit, că el avea totdeauna dreptate" *spune părintele Moţa.*

„Măcar din dragoste pentru Mihai şi Grabriela, repet, într'una, rugămintea mea fierbinte, de A FI TARI, A FI CURAGIOŞI, A AVEA INCREDERE IN AJUTORUL LUI DUMNEZEU, pentru suportarea nenorocirii PERSONALE, MATERIALE, (CACI NENOROCIRE SUFLETEASCA NU ESTE").

Să plângem şi ingratitudinea noastră!

Este cineva care să-şi poată stăpâni lacrimile, urmărind aceste litere de foc şi de Dumnezeire?

Nu vi se pare că a adăuga un cuvânt mai mult, ar fi, din parte-mi, o împietate? S'apoi, vă mărturisesc: sunt incapabil să-mi stăpânesc emoţia, să-mi domin frământarea sufletească. Şi mai ales să opresc în mine, toate prăvălirile de mentalitate pământească, cu care eram obişnuit să privesc până acum tot ceiace mă înconjură. Simt că în ţiinţa mea se operează o profundă transformare, că numai viaţa, aşa cum a înţeles-o Ion Moţa are un sens.

Şi cu toate acestea, O, Doamne! aseară mă chema cineva la telefon, să-mi reproşeze că scriu prea mult despre Moţa. N'am să înşir aci nici unul din adjectivele cu cari mi se însoţea această comunicare. N'am reţinut, n'am voit să înregistrez, în mintea mea, nici unul dintre ele, întrâtât mi se păreau de ofensatoare pentru religiozitatea şi seninătatea meditaţiei în care m'a închis de zece zile jertfa sublimă a lui Ion Moţa.

Dar bine, cum este cu putinţă ca sacrificiul de martir al lui Moţa să nu fi zguduit ţara şi Biserica pentru care el s'a dat? Ce blestem al Satanei ne-a luat orice urmă de putere, făcându-ne incapabili să ne ridicăm şi să ieşim din mlaştinile egoismului politicianist şi ale insensibilităţii noastre creştine, pălmuitoare de Dumnezeire?

Ion Moţa poate să fie chemat cu moaştele lui sfinte în sânul familiei sale, care l-a zămislit; Ion Moţa poate să fie revendicat de camarazii săi legionari, în a căror spiritualitate eroică el a murit; dar Ion Moţa, sufletul şi jertfa lui Ioan Moţa, SUNT ALE ŢĂRII ŞI ALE BISERICII, SUNT ALE NEAMULUI ACESTA, ROMÂN ŞI CREŞTIN, sunt patrimoniul, comoara scumpă, la care noi toţi, nevrednicii, nu trebuie să privim decât cu ochii sufletului şi numai atunci când în acest suflet vom simţi că s'a ars toată păcătoşenia noastră.

Ion I. Moţa în uniforma de sublocotenent în regimentul de gardă Regală

Martor mi-este Dumnezeu că spiritul — NU mintea şi mâna mea — scrie aceste rânduri de adevăr şi de conştiinţă. De ce s'a dus la moarte Ionel Moţa? De ce a pus el capăt printr'o hotărîre de trăznet, dragostei lui de familie? De ce-a tăiat el brusc firul unei inteligenţe sclipitoare, al unei judecăţi luminoase, al unei culturi superioare, care ar fi fost ţării, şi în viitor, de imens preţ, comori pe cari el le-a pus cu generozitate, cu larg dezinteres, în trecut, în serviciul credinţelor de izbăvire ale neamului? De ce a alergat, CONŞTIENT, el la moarte? E aşa de greu de înţeles, ne este cu neputinţă să ne pătrundem de lumină!? Dar bine, nu este clar pentru ori ce conştiinţă că, într'o ţară care alunecă spre pierzania ei naţională, într'o societate insensibilă la adevărurile de foc ale Mântuitorului, Ionel Moţa cu viziunea lui profetică, cu harul Dumnezeirii în el, era singurul să înţeleagă că numai o jertfă, aşa cum a dat-o el, POATE SĂ NE SGUDUIE, ca un adevărat cutremur, şi să NE INDREPTE DIN NOU PE CĂILE ALTARELOR EXISTENŢEI DE TOTDEAUNA A NEAMULUI?

INTRE PRINŢII MARTIRI AI BISERICII!!

O, Doamne! Se mai găsesc oare pierduţi care să vorbească încă de politică! Ţara aceasta care nu l-a înţeles pe Ionel Moţa în viaţă, continuă să nu-l înţeleagă nici după moarte? Ţara aceasta ingrată, ţara în care Ionel Moţa a avut parte numai de puşcărie, pentrucă-şi iubea neamul şi Biserica, ţara în care se lăfăie toţi excrocii şi prevaricatorii, toţi trădătorii şi veneticii, dar care a negat fruntii luminate şi puterii de muncă a lui Ionel Moţa, o fărâmă de pâine, un crâmpei de viaţă tihnită, ţara aceasta îl discută încă pe Ionel Moţa, în clipa în care Biserica TREBUIE SĂ-L AŞEZE INTRE SFINŢII EI MUCENICI ŞI MARTIRI?

Ei bine, inima mea trece cu înfrigurare dela o extremă la alta. Simt în mine ridicându-se toţi fiorii de revoltă. Cer iertare memoriei lui Moţa pentru această explozie de indignare, de care el n'ar fi fost niciodată capabil! Dar afle ţara, ţara care mai e curată, şi acest ultim strop de amărăciune, binevoiască să ia cunoştinţă sufletul românesc şi de acest ultim burete înmuiat în fiere, ce s'a servit existenţei pământeşti a lui Ion I. Moţa.

Ion I. Moţa care era un cap de mare cultură juridică, a fost chemat acum patru ani la Casa Autonomă a Monopolurilor şi angajat ca avocat, în deosebi pentru procesele acestei instituţii în Ardeal. C. A. M. are mari averi şi interese peste munţi. Trebuia să-şi apere drepturile sub regimul a patru ordini de drept: dreptul maghiar şi austriac; dreptul vechi ardelenesc şi legiuirile din Vechiul Regat. Intelectualitatea, spiritul juridic al lui Moţa, onestitatea lui desăvârşită, au servit imens statului. Moţa a pus ordine în toate chestiunile ce i-au fost încredinţate, fiind unanim elogiat de conducătorii C. A. M.-ului. Situaţiei lui de membru al consiliului avocaţilor statului nu trebuia să i se mai adauge de cât o simplă formalitate: repartizarea definitivă la C. A. M.

Politicianism abject

Intervine, însă chiar în acel moment, instaurarea liberalilor la putere şi frământările politice, legate de dizolvarea Gărzii de Fier. Moţa este închis împreună cu ceilalţi legionari. La proces, întrebat ce are de spus, în apărarea sa, Moţa răspunde calm: „Nimic. Ca să mă apăr ar trebui să planeze asupra mea o cât de palidă acuzaţiei. Nu există nici una"! *Sunt achitaţi toţi legionarii. Când se prezintă însă la C. A.M., i se răspunde:* „situatia dv. are nevoie încă de unele formalităţi. Trebuie să cerem şi avizul Ministerului de Justiţie". *Ministru era d. Victor Antonescu. Prezentându-i-se hârtiile, ministrul răspunde mirat:* „Dar situaţia e clară. E avocat definitiv. De ce i se mai fac dificultăţi inutile!?" *Canalia politicianistă nu dezarmează însă la C. A. M.:* „Trebuie luată şi aprobarea Ministerului de Finanţe, departamentul tutelar al C. A. M.-ului. Intră în joc ticăloasa politicianistă. *Interesele electorale dela Hunedoara primează. Nu fac nici un nume de persoane. Mi-e silă şi mai ales ruşine — acum după ce ştiu tot ce ştiu — că am sprijinit, cu căldura cu care am făcut-o, un om pe care îl socoteam bun Român. Dar care n'a fost! Mă resemnez şi declar: NU-I VOI MAI INTINDE MANA! Şi într'adevăr, dela subsecretariatul de stat al Ministerului de finanţe vine imediat adresa, pe care o dorea canalia politicianistă. „Moţa nu poate fi avocat al C.A.M.-ului" Instanţele de judecată cărora Moţa li se adresează îi dau toate câştig de cauză, pentruca dreptatea să stea totuşi, şi până azi, de aproape 2 ani la Casaţie, agăţată de toate amânările şi şicanele politicianismului.*

Aşa a fost şi cu plecarea în Spania

Aşa a fost, acelaş delicateţă a pus-o Ionel Moţa şi în plecarea lui în Spania. La început, din menajamente pentru familie, a scris acasă că nu e încă vorba de Spania. Apoi că plecarea nu e sigură. Insfârşit că nu se duce decât pentru a înmâna o sabie de onoare generalului Moscardo. Şi ultimul cuvânt: „ne înrolăm într'o trupă de elită spaniolă — în falanga spaniolă — numai pentru câteva zile, pentru o săptămână, două, ca o mărturisire de ataşament la lupta naţională şi pentru apărarea bisericii lui Hristos".

Aşa vorbea Ionel Moţa, când în sufletul lui, în conştiinţa lui, se pregătise irevocabil pentru cea din urmă jertfă, cu hotărîrea de a spăla, cu sângele lui, obrazul Mântuitorului, batjocorit pentru a doua oară de Iuda.

Aud spunându-se că Moţa ar fi putut să fie oprit să plece în Spania. Că ar fi putut să fie conjurat sau, la rigoare, ar fi fost bine să se exercite asupra lui orice presiune capabilă să-l facă să renunţe. Cât de puţin îl cunosc, toţi aceia cari pot să vorbească aşa, pe Ion I. Moţa, a cărui hotărîre şi voinţă, inebranlabile, nu cunoşteau zăgaz, nu admiteau împotrivire.

PUTEŢI SA-L INTELEGEŢI PE ION I. MOŢA

Ion Moţa se ducea să moară. Conştient, cu ochii deschişi, cu toată puterea firii lui şi cu toată tăria sufletului său. Aceasta este credinţa mea! Decât să trăiască în întunerecul Satanii, pe ruinele lui Hristos, mai bine moartea, de-o mie de ori moartea! Aşa cum n'am avea curajul s'o facem noi, atâţia laşi. Să ne biruim adică mai întâi pe noi, vrând să înfrângem pe alţii.

Dar unde eroismul lui Moţa îmbracă caracter de divinitate, este acolo unde el, după moarte bineînţeles, dovedeşte că — stăpân pe-o hotărîre decisivă, de adevărat martir — continuă totuşi, pentru clipele de viaţă fizică ce i-au mai rămas, să păstreze, să se înalţe, la o linişte sufletească de sfânt. Dela adevăraţii mucenici ai lui Hristos, rar se mai întâlneşte până azi, atâta tărie de credinţă, atâta încredere în viaţa vesnică, de apoi. Pentrucă numai această credinţă, a putut, îmi închipui eu, să-l facă pe Moţa să păşească de pe pământ în Ceruri, cu atâta seninătate.

Intr'adevăr, Moţa, deşi se pregăteşte de moarte, se aşează totuşi la masa lui de lucru şi cu o viziune profetică se apucă să scrie. Intr'un plic, el pune pentru Căpitan şi pentru mişcarea legionară, testamentul lui politic, iubirea lui nesfârşită pentru ideia de izbăvire naţională, pe care o leagă fanatic de legionarism. Intr'altul el scrie părinţilor săi, cu duioşia, cu distincţia, cu cuvintele cari vor strânge oricui inima de jale, atunci când vor fi împărtăşite ţării. Scrie soţiei lui adorate. Se preocupă de soarta materială a familiei, a copiilor săi, aşterne pe hârtie tot sbuciumul lui cu o limpezime de gândire, cu liniştea, cu sângele rece al omului care pleacă într'o călătorie de agrement.

ORAŞTIE 1926: Ion I. Moţa şi Corneliu Codreanu punând bazele organizaţiei gărzii de fer la Hunedoara

Şi însfârşit, însfârşit... Ionel Moţa scrie două scrisori... pentru scumpul lui Mihai şi pentru drăgălaşa lui Gabriela, pentru micile lui odrasle, viaţă ruptă din viaţa lui... două scrisori cari vor avea să fie înmânate copiilor, mai târziu, în ziua când, mari, vor putea să-l citească şi să-l înţeleagă...

Doamne! Şi fiinţa aceasta mergea la moarte, alerga cu paşi repezi spre jertfă supremă, pentru un ideal, pentru o credinţă, pe care, câţi, câţi dintre noi sunt în stare s'o înţeleagă!?

DUMNEZEU A VRUT SA FIE AŞA!

Simţiţi în voi, Români şi Romînce, toţi aceia cari mă urmăriţi în aceste rânduri, un grăunte de adevăr creştin, un colţ de suflet curat, o oază de credinţă şi de speranţă?

Dacă nu, aruncaţi în foc acest petec de hârtie! Dacă, da, atunci veniţi cu mine, mai departe, pe limanul acestei spovedanii, pe creasta acestei litere de foc, care trebuie să ardă tot ce este păcătos în noi.

Citiţi şi repetaţi cu mine aceste rânduri! Sunt cuvinte cari vin din Ceruri, dela Ionel Moţa. Cuvinte de Evanghelie, pe care ei le trimete părinţilor săi, în scrisoarea care trebuia, ori să le fie înmânată după moartea sa, ori să fie aruncată în foc, după întoarcerea din Spania...

Ascultaţi!

„...Dumnezeu a vrut să fie aşa.

„Durerea e mare, imensă, o ştiu.

„Dar iubiţii mei părinţi, căutaţi să vedeţi, alături de durerea voastră, toată frumuseţea faptei noastre:

„Se trăgea cu mitraliera în obrazul lui Hristos!

„Se clătina aşezarea creştină a lumii!

„Puteam noi să stăm nepăsători? Nu e o mare binefacere pentru viaţa viitoare, să fi căzut în apărarea lui Hristos?

Şi mai departe, cerând părinţilor săi să îngrijească de copiii lui, Ionel Moţa le adresează astfel rugămintea:

INTEMEIETORII LEGIUNEI A RHANGHELUL MIHAIL (LA VĂCĂREŞTI). — Dela stânga la dreapta, în rândul I-iu: Radu Mironovici, Corneliu Z. Codreanu, Ilie Gârneaţă; în picioare: Corneliu Georgescu, † Tudose Popescu, † Ionel Moţa.

Ion I. Moţa şi soţia sa la închisoarea Jilava în 1934

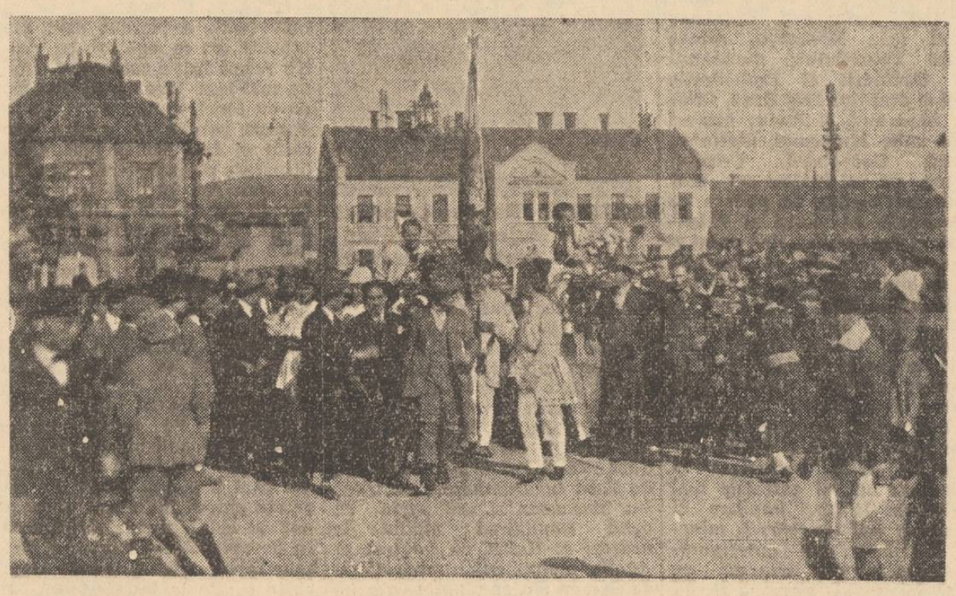

CLUJ 1924: Ion I. Moţa purtat pe braţe după achitarea sa în procesul trădătorului Vernichescu, alături de studentul Vlad care i-a procurat revolverul în închisoare

TURNU SEVERIN 1925: mulţimea aclamând în urma achitării d-lui Corneliu Codreanu şi a celorlalţi studenţi implicaţi în procesul Manciu

Intrasigenţă de martir

Un om de inimă, un bun Român, conducător al unei mari instituţii comerciale româneşti, află de sbuciumul lui Moţa. Il chiamă într'o zi şi-i oferă un loc de mâna întâi, în contenciosul instituţiei sale, cu 15.000 de lei salariu lunar. In sufletul lui Mose zbate, în aceste clipe, o mare dramă. Pe deoparte erau aruncate în balanţă toate chinurile lui materiale, grija de familie, de copiii lui, viaţa lui de continuu calvar. De altă parte atârna greu toată curăţenia lui de suflet, toată intransigenţa lui exigentă. Se gândeşte: *Da, avocat într'o instituţie românească. Dar instituţia aceasta este comercială. Activitatea economică la noi, fatal, într'o ţară cutropită de jidani şi de străini, nu poate însă exclude relaţiunile chiar incidentale, cu jidanii. Dacă eu mâine, trebuie să apăr într'un proces, instituţia alături de un jidan, în interese conexe, de neînlăturat pentru societate cu vreun grup financiar ovreiesc? Ce rămâne din toată intransigenţa mea, din toate credinţele pe cari atâta lume le leagă de curăţenia mea? Să nu compar în asemenea procese? Dar se poate fracţiona, după interesele mele, sentimentul de datorie şi de devotament pe care trebuie să le pui necondiţionat în serviciul instituţiei pe care vrei s'o serveşti!?* Şi Ion I. Moţa răspunde prompt, dar cu delicateţă, cu distincţia lui sufletească, caracteristică: *„Vă mulţumesc, dar vă rog să mă iertaţi. Nu pot să primesc. Mă găsesc într'un proces cu C. A. M.-ul. Mi-e greu să prejudiciez soarta acestui proces!"*

Şi Moţa preferă să ducă mai departe viaţa lui de mucenic, el care — cu ascuţita lui inteligenţă, cu temeinica sa cultură şi cu marea lui pasiune de muncă, dar cu o fărâmă NU de tranzacţionism, ci de adaptare la unele exigenţe ale vieţii de toate zilele — ar fi putut să aibă tot ceiace ar fi dorit în ţara aceasta

Poate cineva dintre noi să se ridice pe această creastă de diamant a intransigenţei pentru o idee? Eu vă mărturisesc: nu cred c'aş fi putut găsi în mine, tăria sufletească, liniştea de martir cu care Ion I. Moţa şi-a purtat paşii şi, mai ales, şi-a risipit spiritul printre noi, în ingratitudinea, în mai bine zis nemernicia noastră.

Şi ţara, ţara ceasta oficială, care pretinde că reprezintă sufletul românesc, nu cede cu cale să-şi spele păcatele, nici după moartea lui Moţa. M'aşteptam, cel puţin, la atâta lucru: să văd, din prima clipă a ştirii dramatice morţi a lui Moţa şi Marin, ca guvernu', în-

(Urmare în pag. 3-a)

Viața de luptă și de sbucium a lui Ion Moța

O apariție de veac, o încarnare de răspântie istorică, o conștiință de nebiruită simțire patriotică și o fervență de sublim eroism creștin — iată sinteza martiriului luptelor noastre naționale, care s'a dus dintre noi.

(Urmare din pagina II-a)

țelegând că eroii s'au jertfit pentru Patrie, să facă el singur, oficial, toate stăruințele pentru repatrierea scumpelor moaște ale solilor Românismului pe pământul îndepărtat al Spaniei.

Dar nu, politicianismul nu se mișcă! Lumea aceasta mizerabilă, pe care Ion I. Moța a repudiat-o adânc, își dă singură ultimul certifcat de inconștiență, își subscrie singură sentința definitivă. Poate că e mai bine așa, poate că și D-zeu vrea așa, înțelegând El, mai bine decât noi toți, pentru ce s'a dat jertfa lui Moța. Amestecul politicianist, al mâinilor păgâne cari l-au sugrumat pe Moța, ar fi, desigur, cea mai oribilă profanare...

Ion I. Moța, trecând prin viață

Ion I. Moța a plecat dintre noi în floarea tinereții: la numai 34 de ani. *S'a născut la 22 Iunie 1902, în cetatea românească a Orăștiei, ca fin al preotului protopop* Ion Moța *și al doamnei* Maria, *născută* Damian.

Atât după tată cât și după mamă, Ionel I. *Moța este descendentul unei linii lungi de slujitori ai altarului lui Hristos și de mari luptători naționaliști în ținuturile țării lui Decebal.*

Bunicul lui Ionel Moța, dinspre tată, era preot în satul NOJAG, din județul Hunedoara. Bătrânul preot Moța, tot Ion, era un fervent luptător și un pasionat cetitor de slovă Românească. „Albina" — vechea revistă de luptă, tipărită de Babeș, tatăl răposatului savant Victor Babeș — era literă de Evanghelie în casă. Tatăl își strângea copiii la sfat, inițiindu-i, din fragedă vârstă, în luptele Românilor împotriva Ungurilor.

Bunica lui Ion Moța, născută Bogdan, venia tot dintr'o familie de luptători.

Dinspre mamă, Ionel Moța era nepotul preotului Nicolae Damian din Balșa-Hunedoara.

Ionel Moța vine pe lume, cam în aceiaș vreme cu „Libertatea", organul de luptă și de trezire a conștiinței românești din Ardeal, apărut la Orăștie, în paginile căruia protopopul Ion Moța pune toată înfrigurarea sufletului său pentru creiarea acelei conștiințe dârze, necesare ceasului de desrobire românească în Ardeal.

Ionel Moța crește în această atmosferă de luptă și de sbucium al părintelui său, împărtășindu-se din plin la izvoarele de insuflețirea națională și creștină.

Tatăl său îl înscrie, după trecerea învățământului primar, la liceul de stat din Sibiu. Aici nu face însă decât trei clase, căci se deslănțuie războiul din 1914 și preotul Moța pleacă în refugiu, peste munți, în țara mumă.

Ionel își urmează părinții la București, continuându-și cursurile secundare la liceul Lazăr, apoi—după retragerea noastră în Moldova — la Iași. Urmărește deaproape toată activitatea naționalistă a tatălui său, care militează alături de pr. Lucaci, pentru intrarea României în război. In Moldova, deși copil, Ionel Moța, dă și el Patriei, contribuția sufletului său. Iată ce-mi scrie d. Ion Rădulescu, avocat din București, str. Zorileanu, 23:

LA VĂCĂREȘTI 1924. — Semnăturile întemeietorilor Legiunii, pe o carte poștală adresată avocatului Al. Bacaloglu, acel care a aplicat în 1924, o corecție drastică lui Rosenthal, directorul, din acea vreme, al „Adevărului".

Moța în timpul războiului

„Imi amintesc despre Ionel Moța din timpul războiului, din luna Iulie 1917 când l-am cunoscut prima dată: se afla la Iași refugiat, împreună cu venerabilii săi părinți.

„Se pregăteau în acel timp lupte mari pe fronturile noastre. Bărbații toți, opuneau piepturile lor pe front, dușmanilor, cari căutau să ne ia și colțul de țară ce ne mai rămăsese necotropit.

„In spatele frontului, mai rămăseseră doar femeile, copiii și bătrânii.

„Lanurile de grâne trebuiau însă îngrijite și culese, produsul lor urmând să dea hrană vitejilor de pe front și muribunzilor din spatele frontului.

„S'a făcut apel la cercetașii și elevii de școală, să meargă la muncile câmpului. Eram atunci mulți elevi de liceu refugiați și urmam, cu începere dela 1 Iunie 1917, cursuri de preparație, în grădina Universității din Iași, în vederea examenelor din toamnă.

„Apelul țării, către noi copiii, a fost adresat de Insuși Majestatea Sa Regele Carol al II-lea pe atunci Principe moștenitor și a fost urmat fără șovăire de o bună parte dintre noi. Impreună cu comandantul legiunei de cercetași, d. profesor Bude și cu d. profesor D. Ștefănescu, un număr de vre-o 40 de băieți, între 14 și 16 ani, am plecat la munca câmpului în comunele Holboca și Cristești din județul Iași. Impărțiți pe grupe de câte 8 inși, am muncit la câmp timp de peste o lună de zile, adăpostindu-ne în timpul nopții, într'o magazie, cu un braț de paie drept așternut.

„Intâmplarea a făcut ca să fiu repartizat în grupa condusă de elevul Stoicoiu din comuna Cărbunești-Gorj, în care grupă se găsea și un băiat frumos, cu părul blond cu ochii vioi, hotărît în acțiunile lui și de o cumințenie și ordine ce m'au impresionat.

„Copilul acesta era Ionel Moța, pe atunci elev în clasa IV-a secundară. Impins de dorința de a aduce un serviciu țării, în acele vremuri așa de grele, venise la munca câmpului să adune, spic cu spic, fire de grâu, pentru vitejii cari își vărsau sângele lor pe front pentru apărarea țării. Muncea cu mult devotament, stropind cu sudoarea frunții lui pământul țării.

„Azi cade ca un erou pentru totdeauna, departe de țara sa, frământând cu sângele său pământul unei țări surori, în cinstea neamului nostru românesc, pentru dreptate și Cruce, al căror discipol credincos a fost toată viața.

„Copilul plin de inimă dela 1917, nu putea muri decât ca un erou".

Primii ani de luptă studențească

Ionel Moța își ia bacalaureatul în București, la liceul Sf. Sava, în 1920. Părinții îl trimet să urmeze dreptul la Paris. Face primul an la Sorbona. Trebuie să se întoarcă însă în țară, din lipsa mijloacelor materiale necesare. Ionel Moța vine la Cluj și se înscrie în anul al II-lea la Drept. Cade la Cluj, tocmai în mijlocul frământărilor naționaliste studențești.

Croit pentru luptă, Ionel Moța se identifică imediat cu sbuciumul mișcării studențești și ajunge curând, datorită intransigenței lui de nebiruit, talentului și clarviziunei hotărîrilor sale de neînfrânt, în fruntea studențimii clujene. Societatea studenților în drept „Petru Maior" îl alege președinte, deși era o tradiție ca președinții să fie aleși numai dintre studenții anului al IV-lea.

Toate centrele studențești: București, Iași, Cernăuți, Cluj, sunt, în în acea vreme, în fierbere. 10 Dec. 1922, toată frământarea anului școlar 1922—1923, grevele protestele, mișcările de stradă, reușesc însă să convingă politicianismul să dea satisfacție revendicărilor studențești, care nu reprezentau numai deziderate studențești, ci imperative de ordin larg național pentru întregul Românism. Din contră politicianismul alimentează, pretutindeni, în rândurile studențimii trădarea încurajează lichelismul și defetismul, întrebuințează forța brutală, face însfârșit, la somațiile presei jidovești, tot ce-i stă în putință pentru a sugruma conștiința studențească.

„COMPLOTUL „STUDENȚESC

Nu reușește însă. Studențimea stă dârză pe poziție. In Mai 1923 are loc la Iași un congres al conducătorilor generației studențești. Aci se strâng definitiv legăturile sufletești între Moța și Corneliu Codreanu.

Congresul se încheie cu o izbândă morală: Solidaritatea desăvârșită a studențimii. *Politicianismul nu se dă biruit însă. Anul școlar se încheie cu o victorie, dar și cu pierderea unui an de școală, pentru studenți. Guvernul nu dă satisfacție nici unuia dintre punctele din programul de luptă al mișcării tineretului universitar.*

Perspectivele anului următor sunt sumbre. Unii dintre luptători încep chiar să șovăie: Ticăloșia și corupția politicianistă sunt în floare. Trebuia pusă la cale o demonstrație, care să cutremure, să deschidă ochii țării.

Toată ființa lui Moța fierbe. Răzvrătirea lui Horia și a lui Iancu se redeșteaptă în sângele său. Se duce pe muntele Rarău, să-l întâlnească, în vara anului 1923, pe Corneliu Codreanu. Ii împărtășește frământarea sa, gândul lui, credința sa însfârșit, că numai o reacțiune poate salva neamul. Trebuiesc pedepsiți și jidanii, dar mai ales e necesară sancționarea drastică a politicianilor, a cozilor de topor infame, în mâna jidovilor.

Amândoi vin la Iași. Impreună cu alți 5 conducători ai studențimii: Tudose Popescu, Corneliu Georgescu, Ilie Gârneață, Radu Mironovici și Vernichescu, *hotărăsc să plece la București și să încerce, înarmați, o lovitură, o răzbunare împotriva politicianismului. Iuda, trădătorul, nu putea însă să nu lipsească. La Buzău,* Vernichescu, *pretextând că scoboară să-și vadă o rudă, dar spunând că se vor întâlni la București, denunță prefectului Oroveanu expediția studențească. Un telefon la București, pune poliția, chiar din Gara de Nord, pe urmele „*complotiștilor", *cari sunt arestați în ziua de 8 Octombrie 1923, în casa avocatului Dragoș, din str. 13 Septembrie, unde se adunaseră, spre a-și definitiva consfătuirile.*

Pedepsirea trădării

Ion I. Moța și cu tovarășii săi de luptă stau 6 luni la Văcărești, îndurând toate privațiunile, foamea și frigul. Pe el îl chinue însă trădarea lui Vernichescu. N'are liniște. In ajunul procesului sorocit în Martie 1924, el chiamă la Văcărești pe studentul Vlad: „Să faci cum vei ști și să-mi aduci un revolver"! — „Dar cum o să ți-l dau"!? Moța se gândește o clipă: —„Mi-l trimeți într'o cutie de bomboane". Și reușește să aibă, învelit în ciocolată, revolverul. Moța scrie imediat o scrisoare lui Vernichescu: „Te rog să vii până la mine. Am să-ți fac, înainte de procesul de mâine, unele confesiuni".

Vernichescu crezând că mai poate avea, în sprijinul trădării lui, încă un aliat, vine la Văcărești. De cum dă ochii cu el, Moța, fără alt cuvânt, îl apucă de umăr și-l duce într'un coridor: „Canalie, să știi că trădările se pedepsesc de azi înainte! Fă-ți cruce!

Vernichescu în loc de cruce o ia la fugă. Moța descarcă după el șapte gloanțe de revolver. Dar îl rănește numai, pe trădător.

CLUJ 1924: Ion I. Moța primit cu entuziasm la Cluj de către tineretul și profesorii universitari, după achitarea lui în procesul de sancționare a trădătorului Vernichescu

Curtea cu jurați de Ilfov judecă a doua zi, procesul complotului. După desbateri înălțătoare, achită unanim pe studenți. Toți părăsesc Văcăreștii, legându-se să ducă mai departe mișcarea pentru biruința ideii naționale și creștine. Numai Moța trebuie să facă alte șase luni de închisoare preventivă, până când îi este sorocit procesul trădătorului Vernichescu. proces în care Moța este achitat cu unanimitate.

Procesul Manciu

După ieșirea din închisoare, Moța se duce la Cluj. Este întâmpinat cu entuziasm delirant nu numai de tineretul universitar, dar și de profesorii săi. Toți văd în el un biruitor, o mare speranță.

Potrivit unui legământ mai vechi cu Codreanu, Moța stă o vreme la Iași. Ajunge însă tocmai la vremea când provocările odioase ale poliției împotriva studențimei, duc fatal la gloanțele trase de Corneliu Codreanu, împotriva lui Manciu.

Moța e din nou arestat cu toți conducătorii studențimii din Iași.

1934: un aspect dela procesul Gărzii de fer

Procesul împușcării lui Manciu ajunge dela Iași, prin Focșani, la Curtea cu juri din T.-Severin. Aceiaș unanimitate în achitare, aceeaș manifestare de entuziasm și de solidaritate națională în întreaga Oltenie ca și în toată țara.

Eliminat, dimpreună cu toți conducătorii studențimei, din toate Universitățile din țară, Ion Moța trebuie să-și urmeze studiile peste hotare.

El refuză însă să se ducă la Paris. Iubește Franța, dar o socotește pierdută în ce privește clasa conducătoare, judaizată și masonizată. In special îl indurerează constatarea că învățământul francez, înstrăinat și comunizat, a abdicat dela datoria lui de mentor naționalist și creștin al tinerelor generații franceze.

In hotărîrea să se ducă la Universitatea din Grenoble. O socotește mai apropiată de sufletul creștin al catolicismului.

Moța face la Grenoble studii strălucite. Inscris la doctoratul juridic, el se bucură de simpatia și aprecierea profesorilor cari îl invită să rămână cât mai mult la Grenoble: „De ce vrei să treci ca un meteor pela noi"!? îi spune într'o zi un profesor.

TURNU SEVERIN 1925: avocații apărători ai studenților acuzați în procesul Manciu

Când trebuie să se pregătească pentru teză, decanul îl chiamă însă și îi spune: „cunosc sentimentele d-tale și ți-le aprob. Dar te rog ca subiectul pe care ți-l alegi pentru teză, să nu fie prea ...antisemit".

„Avem prea multe universități în Franța. Și dacă vrem ca Universitatea noastră să trăiască, n'o putem face fără să menajem pe evrei".

Liga Națiunilor între cer și pământ!

Moța își alege totuși un subiect, care, deși neantisemit, *vorbește mai mult, mai semnificativ și mai elocvent, decât ori ce antisemitism. Teza lui: „SECURITATEA JURIDICA IN SOCIETATEA NAȚIUNILOR" este primită cu distincție și cu mențiunea „de a fi comunicată tuturor* celorlalte universități din Franța", *mențiune care nu se dă decât marilor lucrări. Aceasta deși concluziile lucrării lui Moța sunt:* „Liga Națiunilor stă între cer și pământ. N'are legătură cu pământul și cu atât mai puțin cu cerul".

Reintors în țară face avocatură o vreme la Deva, în capitala județului Hunedoara. Apoi la Orăștie. In această vreme Moța desfășură și o vie și talentată activitate gazetărească, mergând pe urmele părintelui său. Din articolele sale, strânse într'un volum „CRANII DE LEMN", țâșnesc, la fiecare șir, ca dintr'un izvor, simțirea românească, ideia politică care îl însuflețește, verva polemică, îmbrăcată în haina plină de frumusețe a unui stil de-o extremă duioșie.

Participă la toate luptele Gărzii de fier și ale partidului „Totul pentru țară". *Este arestat, purtat prin închisori, pușcării dela care nu este cruțat nici cucernicul său tată, preotul Moța.*

La sfârșitul lui Noembrie pleacă în Spania, pe frontul de luptă al creștinătății, de unde trebuia să ne vină vestea tragică, pe care aproape nimeni n'o crede. Vestea că Moța nu mai este printre noi, că Dumnezeu l-a chemat în Ceruri de-a Dreapta Lui.

Țara curată, Țara care crede în Dumnezeu, îi așteaptă moaștele sanctificate în apărarea lui Hristos în Spania, pentru ca să îngenunche și să se roage ca dinaintea unui sfânt.

Dr. Ilie Rădulescu

ION I. MOȚA
după o fotografie recentă

TURNU SEVERIN 1925: sala istorică a procesului Manciu, în fund (x) Moța, (xx) Codreanu

Ion Moța ziarist

Generația tânără a pierdut în marele Ion Moța un mare om de condei, care a știut să ridice profesiunea de gazetar până la apostolat. Din tot ce-a scris se desprinde clar acea dârzenie neînfricată a intelectualului ardelean, ros de mucigaiul temniței pentru cauza românească.

Spirit combativ, alternând între sentimentalism duios și gingaș și tunetul doborîtor, Moța ne dădea nădejdea unui om de talia lui Bărnuțiu sau Avram Iancu, a cărui întrupare, cred eu, că era.

Tânăr și brav exponent al Ardealului politicianizat se arăta a fi bărbatul reprezentativ al provinicei înaintea multora alții cu veleități de conducere.

Nu vizionarul, ci doctrinarul tineretului dela 1922, care a îmbrăcat în dogmă creștină niște adevăruri eterne legate de problema națională, a raționalizat naționalismul, a fixat cadrul disciplinar al mișcării și cu un spirit perfect lucid și obiectiv a documentat necesitatea unei mișcări colective în spiritul tradițional al Ardealului. Principalele articole și le-a strâns în „CRANII DE LEMN" (ce sugestiv titlu!) oferindu-ne o întreagă ideologie trăită și simțită alături de căpitanul, *și ceilalți stegari ai generației.*

Articole din 1922—1923 ca de pildă „Cauza noastră e justă în ordinea morală și servește progresul social *(„Dacia Nouă" din 23 Decembrie 1922) justifică mișcarea studențească și apostolatul luptătorilor,* „Necesitatea naționalismului rdaical *Idem, 20 Ianuarie 1923 arată moralitatea luptei conforme cu dogma creștină.*

Perlă literară este „Spasmul și concluzia lui" *în vol. comemorativ al centrului studențesc „Petru Maior" din Cluj, unde găsim îmbinate măestrit sufletul cu rațiunea, îndemnul cald și ideologia luptei.*

Sunt impresionante articolele scrise în închisoare și memoriul studențesc înaintat regelui Ferdinand.

Din 1927, începe să se lămurească ideologia legionarismului, încep să se despartă apele, ca să iasă rostuirea unei vieți curate și de înaltă morală.

„Pământul strămoșesc" *este ziarul care a publicat o seamă de articole înălțătoare, care vestesc jertfa iluminatului de astăzi.*

In anul 1933 va fi doliu mare pentru legionarism. Vor pieri mulți, dar vor pecetlui definitiv sfințenia lui. In ziarul „Axa" *vor apărea rând pe rând articole ca* „Spiritul Genevei", *în care arată întreaga falsă manoperă de miraj pacific, dar și de intrigă masonică, simțitul articol,* „Cranii de lemn" ce „pot fi sfărâmate fără frica unei pedepse dumnezeești, fără consecințele impuse de amicala justiție omenească".

Epoca de după furtună, epoca de pregătire a omului invincibil, supraomul filosofiei germane este înscrisă viu și pălpăitor în „Cuvântul studențesc", *fixând* „Sensul naționalismului nostru" *sau pictând portrete morale ca pe al lui* „Dimitrie Micescu", *tratând probleme naționaliste ca* „Numerus clausus", „Profesorii universitari și viitorul culturii românești", „Către noii studenți „Artă și luptă", *ca să-și încheie volumul cu* „Măsura creștinătății noastre".

Din toate articolele desprindem prăpastia larg deschisă dintre generația veche, politicianistă și egoistă până la distingerea generației tinere ce știe să urce calvarul și să-și înghită durerea.

Ideologia sănătoasă a generației noastre dela 1922 a dat putința marelui Ionel Moța să cristalizeze sistemul filosofic al legionarismului cum bine spune germanul Karl von Kleczkowski în articolul „Umbruh in Rumaenien" din revista berlineză „Osteuropa" din Decembrie 1936.

Intreaga apologie a creștinismului este deslănțuită din dragostea pentru altceva decât ființa noastră, Cineva *pe care-l simțim mare, sfânt dar țintuit la zid.*

Din spiritul de gazetar fin și sincer al lui Moța se desprinde „Omul invincibil" *și* „Omul legii", *care suferă până la martiraj și moarte, până la restabilirea acelui adevăr.*

I. G. Dimitriu

Simbolica jertfă

Motto: *Zis'a Domnul: Aceasta este porunca Mea, să vă iubiți unii pe alții, cum V'am iubit Eu. Nu este mai mare dragoste, decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi. (Ioan C. XV verset 12—13).*

In această dragoste s'a săvârșit această jertfă supremă, de sânge latin, departe, la hotarele de apus ale civilizației Romane.

A trebuit să plece de aici, din această nerușinată Sodomă, în care neînțelegătorii semnelor vremii zăbovesc în sardanapalicul ospăț — Creștinatul Legionar Roman, sutașul din Evanghelie — care trăia în sufletele curate ale celor doi Legionari — ca să lupte, în lupta ce se dă, pe viață și pe moarte, în contra slujitorilor lui Anti-Christ.

O simbolică dâră de lumină, străbate lumea veche dela Răsărit la Apus, în luptă cu întunericul, luptă de zădărnicire a bimilenarei zilnice răstigniri a lui Christos prin tot ce este prigonit din pricina Numelui Lui.

Acest avânt de superioară creștinătate, acest splendid spirit legionar, hulit până 'ntr'atât de dușmani și de înstrăinații neamului nostru, a dat și de astădată — prin această îndoită jertfă de martiri — o răsunătoare palmă schimonositului obraz materialist, îndobitocit și mai mult de animalica îmbuibare.

Dar dacă sublimul lor sacrificiu, a trecut ca o străfulgerare de Arhanghel, prin întunericul sufletesc al celor stăpâniți numai de chinuitoarele griji materiale, luminând o clipă înfiorătoarea lor stupiditate, el a strălucit însă în sufletele noastre de apostoli, ca o iluminare de îndemn la asemenea — supraomenești — înălțătoare jertfe.

Și această iluminare va dăinui — cu sfințenie de taină — în senina bucurie a mândriei, că în serile redeșteptării noastre morale, în aerul proaspăt și curat al dimineței noastre de întregire, strălucesc pe cerul Românesc încă doi Luceferi: Ioan Moța și Vasile Marin.

Colonel în rez. C. MALAMUCEANU
Cavaler al ord. „Mihai Viteazul"

ROMANI ȘI ROMANCE!

Nu sprijiniți cu banul vostru negustorul și industriașul jidan. Nu vă otrăviți sufletul cu veninul presei jidovești și jidovite.

Vasile Marin, Arhanghel al lui Hristos

—Un suflet de elită, frate de jertfă şi de eroism cu Ion I. Moţa. O duioasă scrisoare către Vasile in Ceruri—

Tovărăşul de drum, pe căile cele veşnice, al lui Ion I. Moţa, tânărul doctor în drept VASILE MARIN, semăna ca leit, în toate, cu fiul cetăţii ardelene, dela Orăştie. Bun la suflet, tăcut, modest, dar plin de elan, de jertfă eroică.

Par'că s'au dus doi fraţi...
Dar poate că nimic nu poate caracteriza pe VASILE MARIN, ca această scenă :

Auzind, aproape în ultimul moment (căci evenimentul a fost ţinut secret) că Moţa pleacă cu alţi 5 legionari în Spania şi cu gen. Cantacugino, Vasile Marin s'a dus la d. Corneliu Codreanu şi i-a spus :

„Căpitane. De când slujesc legiunea nu ţi-am cerut nimic. Iţi cer însă acum şi cu stăruinţă te rog să-mi dai acest lucru : să mă laşi să plec şi eu cu Moţa în Spania".

Căpitanul i-a dat îngăduinţa şi Vasile Marin s'a purtat ca un viteaz, ca un vrednic tovarăş al lui Ion. I. Moţa şi ca un adevărat Arhanghel al lui Hristos.

Scurte note biografice

VASILE MARIN s'a născut în Bucureşti, la 16/29 Ianuarie 1904, ca al patrulea şi ultim copil al părinţilor săi : *Ana şi Constantin.*

Tatăl său, astăzi în vârstă de 75 ani, este originar din comuna Dozeşti, judeţul Vâlcea, iar mama — născută Sora — de 73 de ani este din comuna Homorod, judeţul Târnava Mare.

Şcoala primară Vasile Marin a făcut-o în comuna suburbană Griviţa ; liceul, la Colegiul „Sf. Sava" şi la „Gh. Şincai".

Luându-şi bacalaureatul, Vasile Marin se înscrie la Facultatea de Drept din Bucureşti. In 1927, după ce îşi făcuse şi stagiul militar obţinând gradul de sublocotenent, Vasile Marin îşi ia licenţa în Drept.

Ca student a fost preşedintele „Cercului studenţilor Ilfoveni" şi s'a remarcat ca un neobosit propagandist al culturii, prin diverse şezători culturale şi conferinţe, ţinute în Capitală şi comunele din judeţul Ilfov.

Fiind secretar al d-lui Lugojanu, actualul nostru ministru la Roma, Vasile Marin, mult apreciat, este numit în 1928, şef de cabinet la Preşedinţia Consiliului, unde d. Lugojanu era subsecretar de stat.

In anul 1931 este numit avocat al Ministerului de industrie şi comerţ, iar în anul următor obţine cu *„bile albe"* diploma de *„Doctor în Drept"*.

1915: Vasile Marin elev

Teza lui de doctor este : „FASCISMUL".

In Februarie 1933 se căsătoreşte cu d-ra Ana Maria Ropală pe atunci studentă la medicină, astăzi doctoră la Spitalul Filantropia.

Sufletul lui VASILE MARIN căuta alte orizonturi. Nu se împăca deloc cu viaţa pe care o vedea la fiecare pas. Simţea că trebuie să fie altfel. Aşa se şi explică de ce demisionează din postul de avocat al Statului, pentru a se înscrie ca legionar în fosta „Garda de fier", care preţuindu-i însuşirile şi sufletul de conducător îl înalţă la gradul de Comandant legionar, încredinţându-i conducerea organizaţiei din Capitală şi judeţul Ilfov a partidului *„Totul pentru Ţară"*.

Vasile Marin, om de mari resurse, era dotat de Dumnezeu cu numeroase însuşiri. A fost în primul rând un gazetar de mare talent. Colaborarea lui la ziare şi reviste este dintre cele mai preţioase. Era apoi un avocat distins, cu o serioasă cultură juridică.

De origină modestă, ridicat numai prin merite proprii, Vasile Marin a fost iubit şi stimat de toţi cei ce l-au cunoscut.

Suflet cinstit şi curat şi-a jertfit de bună voie viaţa pentru apărarea credinţei strămoşeşti şi pentru afirmarea temeiurilor de existenţă ale neamului românesc.

Părinţii legionarului Vasile Marin

In noaptea următoare aflării sfârşitului tău, mi s'a perindat prin minte toată scurta dar frumoasa ta viaţă.

...Era la începutul anului 1904. Aveam 5 ani, când ai venit pe lume. Bucuria noastră, a celorlalţi trei fraţi era mare... aveam de acum o păpuşe... Şi anii au trecut, ai terminat clasele primare, ai trecut două clase la Sf. Sava, când a venit războiul şi apoi refugiul în Moldova.

Am vrut să plec singur, dar te-ai rugat să te iau cu mine deşi puteai să rămâi, căci nu aveai decât 12 ani. Am plecat împreună, mergând până la Iaşi pe acoperişul unui vagon, în luna lui Noembrie, pe frig, pe ploaia de toamnă târzie, pentru ca apoi, mereu în frunte. Te vedeam spre mulţumirea noastră, an de an, trecând primul clasa la Şincai, iar clasa VII şi VIII în acelaş an.

Şi mai târziu, una dintre zilele fericite ale vieţii părinţilor tăi albiţi de necazuri, a fost aceia de acum zece ani, când îmbrăţişându-ne, ne-ai spus mulţumit : „Sunt licenţiat în drept !".

De aci trebuia să începă sbuciumul vieţii tale. Incercări de a te fixa într'un loc sau într'altul, nu prind ; nu îţi găseai nicăeri liniştea până când într'o bună zi, renunţând la situaţia ce ţi-o câştigaseşi numai prin munca şi meritul tău, ai venit să te înşirui ca soldat în rândurile acelora ce se străduesc să traducă în fapte lozinca legiunilor : „TOTUL PENTRU ŢARĂ !".

De acum drumurile noastre în viaţă s'au despărţit : Eu am rămas să-mi continui mai departe viaţa mea de — aşa cum spuneai tu — cetăţean cumsecade, cu griji mărunte, dar destule, iar tu te-ai avântat cu tot sufletul tău curat, în apostolatul ales de bună voie.

Suferinţele îndurate, lipsurile materiale, ironiile, nu te-au descurajat, ci te-au oţelit. Devotamentul pentru cauza ce ai îmbrăţişat-o a crescut mereu, atingând apogeul în ziua când, cu teama în suflet de a nu fi refuzat, te-ai prezentat Căpitanului, cerând să îţi acorde favoarea de a fi trimis în Spania, împreună cu ceilalţi fraţi de cruce. A fost singura ta cerere şi atât de stăruitoare, că nu a putut fi refuzată. Felul cum ai ştiut să te porţi ca şi Ionel Moţa, trist. Lipsia dintre noi şi buna ta soţie, care pentru a nu putea avea nici o bucurie în lipsa ta, a preferat să-şi facă o operaţie. Să sufere şi ea odată cu tine. Să fie cu gândul numai la tine.

mare schimbare în noi şi mai ales în tine. De unde înainte de războiu, nu prea străluceam nici unul, nici altul la învăţătură, dela întoarcerea din refugiu şi până ai terminat şcoala, ai fost de acum pe veci frate cu tine, e piatră de hotar pentru ţara aceasta.

In ultima ta scrisoare mă rugai să am grije, să încurajez pe iubita ta soţie şi pe scumpa noastră mamă. Până acum nu am putut să-ţi îndeplinesc rugămintea : Boby soţia ta nu vrea să creadă că ai murit. Inima ei îi spune că trăeşti şi se roagă bunului Dumnezeu să facă minunea de a te vedea.

Cu mama, prin voia Celui de Sus, s'a întâmplat minunea ca ea să fie aceia care să ne încurajeze pe noi. Ea, cea dintâi după primele zile de suferinţă, s'a recules. Sufletul i s'a înseninat şi ne-a spus :

DRAGII MAMEI,

Dumnezeu a ascultat rugile ce i-am făcut toată viaţa mea de femee necăjită. La sfârşitul vieţii mele, pe lângă durerea mare de mamă ce Dumnezeu mi-a dat-o, luându-mi cel mai scump copil, Cel de sus mi-a hărăzit şi liniştea să ştiu că el a murit pentru Hristos, astfel cum Hristos a murit pentru oameni.

„Nu-l rog pe bunul Dumnezeu de cât să mai mă ţină în viaţă, până când îl voi vedea pe Vasile adus şi înmormântat în pământul Ţării".

Acestea sunt cuvintele mamei şi în nădejdea împlinirii ultimei dorinţi te aşteaptă şi ea şi eu.

Fratele tău ALEXANDRU

Scrisoare către frate-meu: Vasile

Din partea d-lui Alex. Marin, contabil autorizat din Bucureşti, str. Luigi Cazzavillan 29, primim următoarea scrisoare închinată fratelui său, eroul Vasile Marin :

„Legionarii Ion Moţa şi Vasile Marin au murit în Spania",

D. AL. MARIN
fratele legionarului Vasile Marin

acestea erau cuvintele prin care se anunţa moartea ta, iubitul meu frate. Zăpăcit, lovit în inimă de durere, nu ştiam ce să fac, nu ştiam ce să cred. Lacrimile cari îmi picurau din ochi pe ziarul în care se anunţa moarte ta, m'au trezit la realitate. Primul gând a fost să alerg la bunii noştri părinţi, să văd dacă ei au aflat ceva. In căsuţa lor modestă, i-am găsit însă senini. Nu bănuiau nimic.

Aşa că, mi-a fost sortit de Dumnezeu ca tocmai eu să le aduc vestea, că ai plecat dintre noi, tu cel mai bun al lor copil şi frate al nostru, deşi nici astăzi nu pot încă să cred că ţi-a îngheţat pentru vecie, zâmbetul tău bun pe buze şi că nu o să te mai vedem între noi.

Pentru prima oară, cu strângere de inimă, am simţit la Crăciunul ce a trecut, lipsa ta. A fost primul Crăciun când ai lipsit dintre noi. Mama plângea. Căutam să o încurajăm cu cuvinte de îmbărbătare, că ai să te reîntorci, că ai plecat numai să faci o plimbare. Degeaba. Mama spunea că te-a auzit zicându-i abia pe şoptite, atunci când ai plecat : „Deacum mama nu mai are băiat şi eu nu mai am mamă". A fost numai şoaptă, dar sufletul ei te-a auzit. La masă, deşi era bolnavă şi nu mânca, a venit totuşi şi luând paharul l-a ridicat spunându-ne să zicem cu toţi : „Să-l aducă Dumnezeu sănătos pe Vasile". A fost un Crăciun după terminarea războiului, să ne întoarcem la căminul părintesc, găsind pe bunii noştri părinţi îmbătrâniţi de lipsa noastră.

Şi după război s'a petrecut o

† VASILE MARIN, comandant legionar

1936: Vasile Marin şi soţia, la Carmen-Sylva

Legionarii sacrifiiciilor sfinte!

„Să strângă frontu-acei
ce vor să moară
Pentru salvarea întregului popor,
Veniţi, o Românie nouă
să răsară
Din jertfele de sânge-a
tuturor".

Şapte fruntaşi ai mişcării legionare ION I. MOŢA, GHEORGHE CLIME, VASILE MARIN, ALEXANDRU CANTACUZINO, NICOLAE TOTU, BANICA DOBRE şi martirul preot DUMITRESCU-BORSA, au intrat în tranşeele spanoile să lupte împotriva Satanei, care declarase război lui Dumnezeu, şi să moară apărând CRUCEA LUI HRISTOS.

Gestul acestor stejari ai Căpitanului, ai Legiunii, ai Ţării, este cel mai mare act de sacrificiu pe care-l încrestăm pe răbojul eroismului legionar !

Neamul nostru, Legiunea, se mândreşte că are copii, cari, departe de glia strămoşească, varsă sânge şi mor pe altarul creştinismului. Este pentru prima dată înregistrat în istoria Naţiei româneşti un asemenea exemplu de eroism ; nici un român n'a mai luptat, la o aşa mare depărtare de vatra lui ; legionarii sacrificiilor sfinte nu cunosc graniţe, nici obstacole, când e vorba să-şi apere CREDINŢA, STRABUNA şi să asigure un viitor strălucit, Neamului Valah.

Au plecat şapte ; numai şapte. *Cu aprobarea Căpitanului ar fi plecat : 70, 700, 7000 70.000 dacă vreţi ! Căci legionarii, crescuţi la şcoala DEMNITAŢII şi a EROISMULUI, sunt toţi gata să moară* — dela cel mai mic, până la cel mai mare — *dacă e vorba că, prin moartea lor, se aduce un serviciu CREŞTINISMULUI, în general şi ROMANISMULUI, în special.*

(Aceştia sunt legionarii, domnule Mihalache ! Acesta este actul celor şapte „zurbagii", cari au plecat să moară întru apărarea CRUCII pe care d-ta, cu toţi partizanii d-tale o pângăreşti şi-i pregăteşti dărâmarea ; aşa cum au făcut „tovarăşii" democraţi din Spania.

Vom vedea, cât de devreme, cine sunt „zurbagii" : noi, legionarii, sau voi, ovrele beneficiare ale democraţiei iudeo-comuniste !?...)

Toţi legionarii, din eroica echipă, au vârsat sânge pe pământul Spaniei latine, *luptându-se vitejeşte împotriva hoardelor iudeo-comuniste : IONEL I. MOŢA şi VASILE MARIN au murit pe câmpul de luptă ; ceilalţi cinci sunt răniţi după cum afirmă ziarele şi se află internaţi în spitalele din* Toledo — *Dumnezeu ştie ?*

Vestea morţii celor două făclii legionare, a şguduit întreaga suflare românească, producând DURERE şi INTRISTARE. Numai cine nu are suflet de creştin, sau este angajat în slujba armatelor Iadului (care dărâmă bisericile şi profanează mormintele din Spania), *nu s'a cutremurat când a aflat că doi vrednici fii ai României au dat tot ce au avut mai scump : VIAŢA, pentru o sfântă cauză. CAUZA CREŞTINATAŢII !*

Aceştia sunt, trebue să fie înscrişi în CARTEA DE AUR A EROILOR NEAMULUI ROMANESC. Ei nu sunt numai eroii Legiunii !

In lumea legionară, vestea morţii valoroşilor camarazi IONEL I. MOŢA şi VASILE MARIN a fost primită cu BARBAŢIE. Ne doare dispariţia lor, dar nu plângem, legionarul nu plânge !

Ei au murit, răspunzând la o poruncă a sufletului lor. Au murit eroic. Au murit legionăreşte!

Jertfa lor ne înalţă. Ei şi-au dat viaţa pentru înălţarea Neamului nostru, pentru înălţarea Legiunii. Sacrificiul vieţii Lor, ne situiază, pe noi legionarii, la 1000 kilometri înălţime, *de unde privim cu dispreţ o lume care nu e capabilă să aibă EROI :* lumea politicianilor, de toate categoriile, dela noi...

Iar ca răspuns acelora ce nu ne cunosc, sau sunt de rea credinţă, atunci când ne întreabă, nedumeriţi : „De ce au plecat cei mai buni dintre legionari, când puteau să plece alţii, mai uşor de înlocuit în caz de moarte ?", *reproducem un pasagiu din ultima scrisoare a camaradului IONEL I. MOŢA, pe care a trimis-o părinţilor săi la data de 1 Decembrie 1936 de pe vaporul* „Monte Olivia" :

„...Nu e adevărat, ce spuneau unii, că, rămas în ţară, puteam fi mai de folos, — şi eu şi toţi câţi am luat acest drum, — luptei de acasă. Biruinţa morală pe care noi o vom câştiga în Spania, — cu orice jertfe ! va fi mai mare pentru lupta naţională, decât tot ce am putea face în restul vieţii noastre, ba şi dincolo de ea... Acesta este adevărul".

Pentru legionari, moartea EROILOR IONEL I. MOŢA şi VASILE MARIN şi sângele vârsat de ceilalţi cinci EROI încă în viaţă, este cea mai mare şi mai frumoasă pildă de EROISM. Aceiaşi pildă trebue să fie şi pentru lumea ne-legionară, care doreşte, vrea, să contribue la transformarea unei Românii putrede, politicianizate şi lase, într'o Românie nouă, creştină şi legionară.

Sergiu Florescu

Jertfa Arhanghelilor

Ion Moţa şi Vasile Marin

de VASILE MILITARU

...Şi iarăşi sufletul mi-l frâng,
Şi iarăşi gem, şi iarăşi plâng,
Şi scriu cu lacrima fierbinte
Precum voi plânge totdeauna, de voi când mi-oi aduce-aminte,
Viteji cu spadă ce străluce,
Cari aţi intrat în vecinicie, luptând pentru Christos şi Cruce !

Asemeni codrului din basme care stârnea năpraznic vânt
In clipa când „voinic" din lume o rămurică i-ar fi frânt, —
Intregul vostru neam acuma sub jale sufletul, şi-a strâns,
Şi piepturi s'au umplut de geamăt, şi ochii s'au umplut de plâns,
Şi-au hohotit bătrâni şi tineri, şi prunci şi fete, şi femei,
Şi toate clopotele ţării au plâns în graniţele ei,
Când ţării i-a fost dat să ştie
Că voi, Legionari ai Crucii, v'aţi avântat în vecinicie...

O, ce sărac şi cât de strimt
In tot ce poate el să spună, cuvântul omenesc îl simt...
Doar limba îngerilor are cuvinte cu de foc temei,
Să preamărească jertfa voastră în toată măreţia ei,
Arghangheli strălucind ca sarii pe'naltul veciniciei stei !

Tu, Moţa, ai ştiut că pleci
De lângă pruncii tăi pe veci;
Altminteri, — sub peceţi, închis, —
Cu foc tu nu le-ai fi fost scris...
Şi-ai plâns pe fiecare slovă, — însă de toate mai presus
Punând iubirea ta de ţară, iubirea ta pentru Iisus,
Te-ai smuls din braţele de floare şi... pentru vecii toţi te-ai dus !
Te-ai dus cu fratele-ţi de cruce,
Cum vijelia doar se duce,
Şi'n luptă cu vrăjmaşii Crucii, sub fulgerare de obuze,
Tu ai căzut cu-al ţării nume şi cu „Iisus" pe-a tale buze !...
Iar lângă tine, — cu privirea trimisă cerului, senin,
Având pe faţa lui blajină un zâmbet de'mpăcare plin,
Cu-acelaşi luminiş în suflet, murea Arhanghelul Marin...

O, ţara mea, ei nu vor lacrimi, şi nu vor sufletul să-ţi frângi,
Dar, poţi tu să le-asculţi dorinţa, cu mări de lacrimi să nu-i plângi?.
Poţi tu, pe nume să nu-i chemi ?
Când, între-ai tăi Legionari,
Arhanghelii căzuţi în luptă s'au dovedit atât de mari ? !...

Da, plânge-i, ţară zăbrenită !... şi, — stătui cari în veci nu pier, —
Din aurul ce porţi în suflet, tu fă-le stătui pân'la cer,
Că numai astfel tu scăpa-vei de focul cel mistuitor
Şi-ai dovedi că meritat-ai, — neţărmurită, — jertfa Lor !

Sus Inimile!

N'am cunoscut personal pe eroii legionari căzuţi în Spania, dar le-am cunoscut isprăvile lor mărcte, săvârşite la locurile de comandă, ce li s'au încredinţat ca studenţi şi ca legionari ai Căpitanului. Aşa că pornirea lor plină de vitejie în lupta pentru biruinţa Crucii, era de aşteptat să se producă de suflete atât de mari, cum au fost ale celor opt legionari. Toată suflarea românească le-a aprobat gestul lor şi a îmbrăţişat cu căldură plecarea lor, întovărăşindu-i pretutindenea şi rugându-se pentru biruinţa credinţii lor. O ştiam bine că s'au dus acolo să moară, căci îi ştiam eroi şi eroi au fost.

Au plecat peste ţări şi peste mări ca ostaşi legionari ai neamului românesc, să moară acolo în patria lui Traian, şi vin pe aripi de vânt ca Arhangheli ai credinţei creştine să ne vestească biruinţa Crucii asupra diavolului. La ducere i-a întovărăşit porunca unui neam întreg, ca să-şi facă curata datorie pe câmpul de luptă ; iar la înapoere ne-aduc ei, eroi şi sfinţi, prin sufletele lor poruncă de foc, ca să ne facem şi noi întreaga noastră datorie, faţă de neam şi credinţă, căci sângele lor vitejesc şi credinţa lor curată cer aceasta.

Pe eroi să nu-i plângem, ci să-i proslăvim ; pe sfinţi să nu-i compătimim, ci să-i venerăm. Ei ne poruncesc acum să ne ridicăm frunţile şi să ne întărim sufletele. La vestea eroismului lor fără margini, să nu ne pierdem firea şi să nu plângem ca cei slabi de înger, pentru că nu mai sunt trupeşte între noi, ci să ne înălţăm cugetele oţelite spre cer şi să privim drept în faţă dumnezeiescul lor sacrificiu, înţelegând adevărata poruncă a acestui sacrificiu. De acum începe, legionarilor, Liturghia voastră sfântă pentru neam şi lege şi se cere mare tărie de suflet şi multă stăpânire de sine, ca s'o săvârşiţi eroic şi sfânt, aşa cum au săvârşit-o cei din Spania.

„Cine nu va lăsa pe tatăl său, pe mama sa şi pe copiii săi, ca să-mi urmeze mie, acela nu e vrednic de mine şi îşi va pierde sufletul său. Şi ce va folosi omului de va dobândi lumea toată şi îşi va pierde sufletul său ; şi iarăşi ce va da omul în schimb pentru sufletul său pierdut", a zis Iisus Christos, Mântuitorul lumei.

Deci, legionari ai neamului românesc, voi cei mai bravi şi cei mai curaţi fii ai noştri, nu mai plângeţi pe cei căzuţi la datorie ca pe nişte morţi, ci îi proslăviţi ca pe nişte sfinţi, căci din mormintele lor va răsări, viitorul neamului românesc.

Preot D. Mușăteanu

O lacrimă!...

...Departe pe pământul Spaniei latină a murit luptând comandantul Bunei Vestiri, Ion Moţa!.

...Alături de el păşeşte grăbit pe cărarea veşniciei legionarul Vasile Marin !...

...S'au stins doi legionari, doi eroi... S'au stins pentru înălţarea Crucii şi apărarea lui Hristos !.

Jertfa lor prilejueşte revizuiri de conştiinţi, se ridică întocmai ca un avertisment de foc, ne îndeamnă şi ne îndrumă pe calea sublimului eroic.

...De dincolo, din imperiul divin, Ion Moţa şi Vasile Marin ne priversc...

Sufletul lor cântă simfonia eroică a redutei dela Majadahonda şi victoria apropiată a luptei legionare.

Doi legionari mari prin suflet şi gândire au căzut...

Av. Ion George Ionescu

Iar seara stând pe lângă focuri...

Un codru deabia înfrunzit și un pământ cu miros reavăn dau un român întreg: Clime. Legiunea întreitei înfățișări: de dincolo de gratii, în luptă și în ceruri. Cu Christos în inimă și arma în mână pentru apărarea Altarelor pângărite: Preotul Dumitrescu. Stâlpii de foc ai unei generații eroice.

de Victor Medrea

Se vor prăvăli în genunea timpului toate câte n'au depășit lumescul, iar cariul veacurilor va roade fără cruțare ceiace n'a fost înfăptuire, asemenea sborului spre neatinsele înălțimi ale jertfei întregi în slujba idealurilor cari sbuciumă un neam și cinstesc o țară.

Din credința, de tăria căreia toate potrivniciile se sfarmă, din focul nestins al nădejdilor ce ferecă cu puterea veșnicei încremeniri, își fac scut atunci când taie pârtii largi în istorie, crainicii cari buciumă depe piscurile vrerei românești, mijirea zorilor României legionare.

Pe scutul acesta se întorc, așa precum au cântat rapsozii năvalnicilor Gali, vitejii.

Așa precum se vor întoarce în pământul străbun pentru a-i cinsti țărâna, trupurile căzute pe câmpiile onoarei din jurul Madridului, ale lui Ionel Moța și Vasile Marin, solii și tributarii virtuților noastre strămoșești în antica Hispanie, care dete Romei pe împăratul, ce înfrângând cerbicia Dacilor, dărui istoriei pentru cinstirea ei, aprigul neam românesc.

Mucenicii unei epoci, în care prinosul jertfei celei neprecupețite nu este înțeles decât de cei ce au sorbit ca și ei din cupa cea cu apă vie a adevărurilor eterne ce călăuzesc destinele națiilor, aparțineau prin vremelnica haină a trupurilor azi ciuruite de gloanțele comuniste, Legiunei.

A flăcărei acesteia nestinse, care primind lumina din văpaia sufletului ctitorului de țară nouă, a Căpitanului, a împrăștiat bezna în care orbecăia până acuma un deceniu, oropsitul nostru neam.

Legiunea, braț cu durități de răsplată istorică, dar și cu alint de frate ce te cuprinde când restriștea te însulițează, înseamnă acum, când problematica viitorului răvășește gândurile unei generații trăite în decor epopeic, trăirea deplină în faptă a frământărilor din adâncuri ale românismului, care prin Legiune se vrea repus în drepturile ce i-au fost furate de vitregia istoriei.

Legiunea care a coborît din slava apuselor vremuri nădejdea în totalitara reparațiune a împilărilor pe cari nemeritat, a trebuit să le sufere un popor cinstit, muncitor, ospitalier și vajnic în apărarea moșiei.

Legiunea, care este una cu Căpitanul ei, palosul prin care vor grăi în ceasul necrutătoarei judecăți toți prigoniții crezurilor mântuitoare, a trăit și deschide luminișuri pentru viitorime, în întreita ei înfățișare:

A legiunii, care a trecut în cetele cerești ale Arhanghelului Mihail, la dreapta căruia strejuiesc deacum luminoși Ion Moța și Vasile Marin.

A legiunii care de după zăbrele așteaptă cu conștiința datoriei împlinite și cu o nesdruncinată încredere, ziua în care petecul de azur țărmurit de gratii, să crească ca nemărginirea și sub mantia lui să se înfiripe viața cea nouă, nepătată ca sacrificiul ei.

Ing. GH. CLIME Comandant al Bunei Vestiri

Legiunea luptătoare, cea de a treia față a năzuinței de plinire românească, pășește cu fruntea sus și rândurile strânse într'acolo unde primejdia nu știe ce înseamnă zăbava sau clintirea.

Din rândurile acestei legiuni, falangă a reînviatului eroism străbun, s'au ale cei cari trebuiau să știe cum se moare legionărește, atunci când Dumnezeu și latinitatea, se vor prin tine „echipa morții" reabilitate în fața popoarelor, cari știu că soarta lumii creștine și a ordinei naționale firești se desbate în tranșeele Spaniei însângerate.

Pentru ei, cari vor trăi de aici în colo pe soclul inimilor noastre umilul, dar caldul omagiu al unor simțiminte a căror frăgezime i-a însoțit pe drumul gloriei legionare.

Vor ninge molcom anii peste fapta aceasta, ce a cutremurat până la reînviere ființa nației românești.

Vor veni înserările vârstei și popasul sufletului care nu-și găsește în luptă astâmpărul.

Iar când geana zilei va ațipi obosită, când sunetul talăngilor se va pierde lin, când apele vor adormi poleite de argintul lunei, din fund de noapte se vor auzi chemările trecutului din povestea cea verde ca smaragdul a vitejiei legionare, demult intrată în legendă.

Pe lângă focuri, cerul acoperământ și iarba câmpului perină, vor asculta tot mereu mai învârtoșații oșteni ai Căpitanului, cum în viers de baladă, crește în hăurile sufletului românesc, amintirea cu preț de nestemată a voiniciei celor ce au plecat dela gurile bătrânului Istru, ca să apere pe Christos și Sf. Cruce în pământul în care furia necredinței roșii a răstignit a doua oară pe Mântuitor.

Intr'o vatră răzășească

Pe inginerul George Clime, l-am cunoscut în clipa în care o taină neînțeleasă până aci, îmi poruncea să plec și eu urechea sufletului și să prind chemarea cea mare a răscrucii suferinței românești.

Am pipăit cu dragostea fratelui mai mic stânca aceasta de caracter și degetele minții au alunecat pe luciul marmurei în convingeri ce este ing. Clime.

Înțelegător al tinereții ce-și risipește frenetic temperamentul, tot „bădia" mi-a dat cheia, sub care a zăvorit comoara iubirii lui pentru Căpitan și Legiune.

E în fața mea acum când înseilez aceste rânduri. Zâmbește senin, cu surâsul acela de prunc nevinovat, surâs care înflorește un obraz streșinit de două sprâncene, două petece de mușchiu din pădurea pe care o îndrăgește atât.

Sub ele ard, cuprinși de flacăra mistuitoare a devotamentului față de Căpitan și Legiune, doi ochi cu scăpărări de oțele și unduieri de blândețe.

Pe omul acesta dintr'o bucată s'a altoit o nemărginită bunătate și o incomparabilă înțelegere pentru sbuciumul semenilor săi.

De unde răsadul acesta de simțire, de vrajă, dar mai ales de țâșnitoare și neînfrântă energie, ce caracterizează toată opera constructivă a lui Clime?

Să pășim pentru aceasta pe ulițele cu hârtoape, să trecem prin fața gospodăriilor cu chibzuială și hărnicie rostuite, din Oancea-Covurluiului și să ne plecăm cu filială pietate pentru a săruta mâna aspră, bătătorită de muncă a unei mame sfinte, care îngenunchiată în fața Prea Curatei, se roagă, pentru cei trecuți în lăcașurile drepților și pentru biruința celor ce înfruntă în Spania, legionărește, moartea.

Oancea-Covurluiului, așezare de răzeși cuprinși, sat cu tradiție așa precum glăsuiesc letopisețele din vremea lui Ștefan cel Mare, și Drept.

Aici, unde nefricarea și cinstea se înfrățeau cu voia bună și cumințenia, în atmosfera aceasta de tihnă dar și de cult al virtuților, a deschis ochii cu adâncimi de iezăr, și a primit fără să clipească, lumina cea mare, Gheorghe Clime.

Mânuța lui purtată de o mamă, ce perpetuiază încrâncenarea dar și gingășia Vrâncioaii, a făcut din faptul dimineții copilăriei lui, semnul isbăvitor al Crucii, pentru care a plecat acum să moară.

Crescut în frica lui Dumnezeu, în respectul de oameni și iubirea de ogor, George Clime, orfan de tată, a găsit în mama lui, sprijinul care l-a călit să 'nfrunte și să biruiască toate piedicile pe cari viața le opune ne luptătorilor născuți să nu cunoască abateri dela calea onoarei.

Cum se ia viața în piept

Ing. Gheorghe Clime, acest fanatic iubitor al codrului și al mirosului reavăn al brazdei, a crescut stejar.

Fiul văduvei, dela care a moștenit curăția cugetului, întărirea la restriște și înțelegerea pentru suferința celor mulți și umili, a pășit prin binecuvântarea mamei, cu dreptul în viața, căreia nu i-a cerut decât satisfacțiile pe cari le binemerita prea plinul sufletului său, tămăduitor balsam pentru cei jigniți de nepăsarea aproapelui.

Mama aceasta, pe care recunoștința noastră trebuie s'o sanctifice, a trăit pentru ca pe primul ei născut, să-l poată îmbrățișa atunci când se va întoarce purtând pe frunte cununa de lauri a biruitorilor.

Gheorghe Clime, a lepădat sumănașul și itarii încrețiți și a îmbrăcat uniforma strâmtă a liceanului.

Cu dârzenia puiului de răzăș, ce trebuie se îngenunche păcatul ciocoiesc, liceul trecu asemenea clipelor, și din năduf crescu bucuria, când titlul de inginer silvic, venea să răsplătească o râvnă și să bucure o mamă.

Ing. Gheorghe Clime. Ce ecou de codru silhui trezește numele acesta.

Câtă energie n'a risipit și câtă iubire de arbore n'a fărâmitat Clime, pentru a apăra pădurea pe care el o știa leagăn și sicriu, românului.

Clime, fratele bradului și al gorunului, a părăsit totuși corpul silvic. Se găsi cineva vreodată care, scuturând colbul de pe dosare prăfuite, să dea în vileag una din durerile pe cari le susură frunza.

Fără să șovăie, fără să se plece, mai călit, mai aprig Clime, începe munca învățăcelului.

Mira și teodolitul fac loc codurilor.

Calculele matematice sunt înlocuite prin concluzii juridice.

Ing. Gheorghe Clime devine avocatul, care împletește în pledoaria sa furtuna simțimintelor cu rigiditatea cifrelor.

Din momentul acesta, ce despică în două o viață luată răzășește în piept, nu se va mai vorbi decât de legionarul Clime.

PORNIND SPRE LUMINA CEA MARE

Invălmășala cea mare a popoarelor, războiul ce luă proporții de cateclism mondial, îl cheamă pe George Clime, în primele rânduri ale celor ce știau că avem un vis milenar de împlinit și că hotarele ce încing trupul unui Regat, sunt însemnate cu stâlpi ce trebuiesc mutați la alt capăt de țară.

Pe front Gh. Clime s'a purtat așa cum trebuia să fie voluntar al morții cel care a cerut după 18 ani, Căpitanului, să-i facă cinstea de a-l trimite să ducă peste țări și mări faima generației legionare.

Pe umerii lui, războiul întregirii a pus treselele gradului de căpitan în arma geniului, instrumentul organizării terenului, așa precum o face mai târziu în cadrele legiunii cu puteri însutite și înflăcărate de ideal și Căpitan, cel care va fi comandant legionar al Bunei Vestiri.

Pace printre oameni, dar nu și bunăînvoire.

Trădătorii, ambuscații și cei ce dezertau dela o sacră datorie, ajung în creștetul unei țări, pentru a cărei întregire nu depuseseră nici o sforțare și nici nu vărsaseră vreo lacrimă.

Nevoi noui, alte probleme tot atâtea semne de întrebare pentru viitor, dar mai ales alte batjocori deslănțuiesc din înaltul suferinței românești, trăznetul redeșteptării băștinașe.

Un neam se vrea stăpân pe destinele lui, pe glia din care a fost alungat și mai ales pe simțirea lui.

1922—1927.

Ani — sabie întinsă peste două lumi.

Implântări de strălucire, în negura istoriei. Peste ele plutește duhul ce însuflețește și purifică al Căpitanului.

Trâmbița judecății celei înfricoșate, arhanghelească întrupare, stâlp de foc la margine de veac nou, la buciumarea lui peste amorțire, neamul răspunde prin tot ce este capabil de muncă, disciplină și mai ales de jertfă.

Ing. Gheorghe Clime, care acum poartă răspunderea unei familii, în care răzășeasca cinstire a căminului s'a îngemănat cu virtutea moșnenească a Muscelului, ce nu cunoaștea gluma sinistră a „statului țărănesc" mihalachist, *devine legionar*, deși în Domneștii-Muscelului, răsplata pentru avocatul debutant echivala cu o cruntă privațiune materială.

Ing. GH. CLIME în tabăra la Carmen-Sylva

Legionarul Clime aduce Legiunei și Căpitanului, un capital pe care numai cei ce se împărtășesc din harul legionar îl pot înțelege.

Iată ce scrie ing. Clime, în 1927 — el care participase din 1922 la toată frământarea acelei epoci de regăsire și ajunse prin trudă și jertfă vicepreședintele Regionalei L. A. N. C., Moldova, prezidată de prof. univ. Sumuleanu — în articolul său intitulat „Visuri", nădejdi, realitate a apărut în „Pământul strămoșesc":

„In ce mă privește deși cu mult mai în vârstă, urmez grupul de acțiune al tânărului Corneliu Codreanu și I. Moța.

Desigur, trebuie contribuția multora, a tuturor ce stau astăzi răzlețiți în tabere demoralizate.

In această privință, dacă există cineva, în vreun colț al României, care să fii început înscrierea în vreo listă de subscripție, autorizată sau nu, să mă înscrie și pe mine cu ceiace pot da: VIAȚA".

Un pasagiu, în care din vârful condeiului a picat mir. Un legământ pe care l-a onorat, fără să aștepte altă scadență, decât aceia a impulsului spontan, dictat de comandamentele eticei legionare.

Muscelul, județul Dragoslavelor stropite cu sânge, al portului învrâstat cu culorile curcubeului neaoș, a cunoscut și el năboirea demagogiei național-țărăniste.

Uscat ca iasca, dar tot așa de lesne inflamabil ca și ea, sufletul muscelean aștepta sămânța cea de aur a învățăturii și a primenirei prin jertfa legionară.

Pregătind biruința legionară

In pietroasa pârloagă a simțirii unui Muscel abătut din albia nealteratei lui sensibilități, a început să scurme îndărătnic, dar cu spor ing. Gh. Clime.

Organizator ce nu-și găsește perechea, chiar în Legiune, — care este o chintezență a țelului precizat și a obiectivelor ce trebuiesc succesiv atinse pentru a asigura victoria — Gheorghe Clime, recoltează la sfârșit de seceriș, snopul nădejdilor sale de mai bine pe care îl depune cu înăscuta sa modestie, legionăresc și greu obol la picioarele Căpitanului.

Muscelul visurilor sale, al osârdiei sale, al răsmiriței sale interioare, dar niciodată al abdicărilor.

Aici unde plouă cu manifeste incendiare, unde electoralismul nu cunoaște scrupule, unde desmățul promisiunilor deșarte atinge apogeul, Gheorghe Clime a socotit ca pentru biruința Legiunei, el TREBUIE să devină și gazetar.

„Garda" ziarul său ce-a văzut lumina tiparului în 1929, a fost scris de strategul, dublat de pamfletar.

Combativitate și înțelegere, nerv și imagini, iată ce a însemnat „Garda".

In pas viu cu „Garda" călca tenace Legiunea.

Luminișuri largi se deschideau înaintea forței organizatorii a lui Clime.

Nimic și nimeni nu i-a înfrânt elanul până când porni în 1933, prigoana.

Bătut, înlănțuit, un ochiu ascuns sub o pleoapă învinețită, însângerat de spinii supremei batjocori, ing. Clime apare calm surâzător, după ce trecuse prin fața tribunalului conștiinței lui, în fața judecății omenești.

Cinci generali au pronunțat o sentință de achitare în procesul de acum istoric al „Gărzii de Fier".

Clime, nu și-a strigat bucuria, căci el știa că deabia de aici începe bătălia cea fără precedent în istoria unui neam ce se vrea nestingherit în casa lui.

Bătălia dintre două lumi, două concepții, dar mai ales două poziții sufletești.

Ce a făcut de atunci Clime, secretarul general al mișcării legionare, retras într'o splendidă izolare în cămăruța unde locuiau servitorii generalului Cantacuzino-Grănicerul, se va ști în ziua care nu este îndepărtată a biruinței celei fără de pereche, a victoriei integrale a Legiunii.

Comandantul legionar al Bunei Vestiri ing. Clime, a fost onorat între timp cu o misiune de covârșitoare importanță pentru mișcarea legionară. Aceia de a organiza în corp aparte muncitorimea noastră flămândă, neînțeleasă în nemulțumirile și desnădejdiile cărora comunismul le injectează virusul.

La 25 Octombrie 1936, la umbra troiței ridicate de brațele muncitorilor din Azuga pe muntele Sorica, ing. Clime este investit cu comanda celor ce în ateliere și umede cămăruțe își însoresc nădejdiile.

Din mijlocul lor, dintre nicovale și forji unde ducea cuvânt de îmbărbătare a pornit ing. Gh. Clime, să ducă în Spania luptelor fratricide incitate de Moscova ucigătorilor de Dumnezeu, un braț care știe să isbească în numele Crucii și al Căpitanului.

O parte din țara mândriei românești are în Clime, pe unul din făuritorii ei.

Pe un colnic argeșan

Teologii noștri și mai ales acei ce nu isbutesc să dea Domnului o „biserică vie", s'au mirat foarte, ba unii cari sunt posesori de cărtulii de membru în anumite grupări politicianiste, au avut și cuvinte de hulă, atunci când în asurzita lor ureche la adevărata chemare a lui Iisus, a ajuns vestea că un preot, și din cei mai plini de har, a plecat să apere Crucea de sacrilegiu.

Unul din cei pe cari Mântuitorul i-a lăsat „să lege și să deslege în numele Lui", a pus mâna pe armă ca să oprească pângărirea altarelor de către comunismul, distrugător al credinței în care ne-am investmântat nu numai pentru scurta noastră trecere prin viața lumească, ci cu deosebire pentru aceia de dincolo de pământeasca întrupare.

Armă care retează firul zilelor acestora ticăite, în loc de crucifix, iată ce nu vor să priceapă exegeții noștri, cari se înfruptă totuși din bunurile terestre ale consiliilor comunale politicianiste.

Ca să pricepi valoarea simbolică a plecării, ca să se dea „pe deantregul" lui Christos, a părintelui Dumitrescu, trebuia să fii ori legionar — ceeace pentru anumite structuri sufletești este o imposibilitate — ori să te fii îngânat în junețe cu ciocârlia și să te fi sculat odată cu soarele, pe un colnic al Argeșului, în care acum crește pălămida cetașilor lui Armand Călinescu.

Noi l-am cunoscut pe moș Ion Dumitrescu și pe „măicuța" ce adastă cu ștergura mereu trecută la colțul pleoapelor, ca să se reîntoarcă teafăr în bătătura din Bălceștii-Argeșului „popa Ion".

S. Sa preotul I. Dumitrescu în propagandă națională și creștină în ținuturile înstreinate ale Maramureșului

Moș Ion Dumitrescu, nu e trupeș, dar e cât Negoiul în tăria durerii lui de tată.

Cu părul capului colilie, cu ochi jucăuși de veveriță, cu minte isteață și glumă tăetoare ca briciul, dar și cu sfieli de fecioare, asemenea bunicelor noastre, moș Ion, știe „nesmintit" că „popa" trebuia să plece în Spania, căci altfel „nu era nici preot și nici fiul lui".

Iată răspunsul pe care îl dă, — cel ce a rupt cărnii lui, singura odraslă pentru a o trimite să sprijine Crucea — întregului ciopor de „teologii" cari interpretează dogmele, după sugestiile respectivului club politic.

Pe părintele Dumitrescu, l-am cunoscut ca elev al seminarului „Sf. Nicolae" din R.-Vâlcei.

O retezătură de om, cu o inimă în care să încapă toată mila creștinească.

INTRE MANTUITOR ȘI LEGIUNE

Inima aceasta, care s'a juruit toată lui Christos, a cunoscut și ea ghimpii însângerării.

In Maramureșul în care altnarea e atât de rară și nădejdiile spulberate de cutropitoarea seminție a lui Iuda, vânzătorul.

Aici a preoțit, așa cum cere „biserica cea vie" cel plecat în sfintele odăjdii să urce alături de frații săi întru latinitate, cel de al doilea calvar al creștinismului.

In Maramureșul acesta, în Borșa din care a dispărut orice urmă amintitoare al voevodalei măreții a lui Dragoș, s'a închinat părintele Dumitrescu, celui de al doilea altar: Legiunei.

Ce simplă și cât de sguduitoare prin lipsa ei de artificialitate retorică, este prezentarea celui ce s'a dus să se împreune cu Christos în Spania, în fața Căpitanului.

Ce creștinește a grăit părintele Dumitrescu:

„Venim cu căruța din Maramureș și suntem de două săptămâni pe drum. Nu mai putem de mila păstoriților noștri. Ne moare neamul. Nu ne lăsați".

Peste zece ani o aceiași chemare din adâncuri l-a trimes în Spania.

Peste capul păr. Dumitrescu au năvălit încercările aspre ale muceniciei.

Fără parohie, soția moartă în urma prigoanei, copii mici și neajutorați, hulit și bătut, el n'a zis decât: „Pace Vouă".

Și mai aprigă s'a aprins în sufletul său credința în duhul a toate tămăduitor al Legiunii.

Procesul său dela Satu-Mare, investirea sa în gradul de Comandant legionar și distincția „Crucii Albe", onoarea de a face parte din temuta, viteaza „Echipă a Morții" și secretarul general al partidului „Totul pentru Țară" duc la un corolar firesc: plecarea să lupte pentru Christos și să împărtășească cu sfintele Taine pe cei ce vor cădea cu fața la dușman și cu ultimul suspin îndreptat spre picioarele tronului dumnezeiescului Mântuitor.

Celui căruia i s'a furat dreptul de a sluji Treimei celei de o ființă de către nevolnicia celor care credea că umblă pe urmele Domnului celui pururea Viu, neamul acesta i-a păstrat aleasa cinste, de a duce sub cerul însângerat al Spaniei, sentinul cuget al bisericii ortodoxe a Răsăritului.

Aici sfârșește neputincioasa noastră încercare de a face să trăiască aevea în mintea românească cea plină de griji și iubire pentru viitorime, chipurile ce închid asceză sufletească, dar răspândesc și fulgere de orbitoare lumină, a lui George Clime și al părintelui Dumitrescu.

Fie ca atunci când se vor întoarce printre noi, să așternem în calea lor florile inimei, iar din înălțimea cea de neatins a jertfelnicului lor împlinit legionărește, să găsim forța mereu învăpăiată care să ne întărească în toate încercările urcușului spre piscul scăldat în nimbul Căpitanului.

Atunci de abia Legiunea din ceruri ne va binecuvânta, iar brațul drept ridicat în chip de salut va fi cinstirea celor ce se întorc pentru a ne grăbi definitiva regăsire.

Trei figuri din marea frescă a eroismului legionar

Neculai Totu, Alexandru Cantacuzino şi Bănică Dobre

de I. Diaconescu

Cu expediţia în Spania, tineretul eroic ne smulge din făgaşul tihnit al inerţiei actualităţii naţionale, pentru a ne îmbarca în carul de jeratec al istoriei mondiale care aleargă de vreo câţiva ani cu iuţeala ameţitoare a marilor epoci răscolitoare.

Este pentru prima dată, în cei o mie opt sute de ani de trăire a urmaşilor daco-romanilor — pe acest pământ pe care i-a implântat pe vecie mâna Domnului —când găsesc şi ei elanul necesar pentru a se angaja în primele rânduri ale falangei care face istorie universală, în ale cărei file nemuritoare ei înscriu o pagină însorită, pe care înşişi Ştefan cel Mare şi Constantin Brâncoveanu nu au avut norocul s'o înscrie.

Făcând această afirmaţie, nu vrem să micşorăm cu nimic cele două mari figuri româneşti ale creştinismului, cari au strălucit în veacurile de mult apuse.

Norocul celor 7 eroi români dela Madrid, dintre cari doi mucenici — ŞI EI VOR TREBUI SA FIE BEATIFICAŢI DE ORTODOXIE ŞI INTRODUŞI IN CALENDAR — norocul lor este că au fost exponenţii noului suflet românesc, întregit acum două zeci de ani şi închegat, cimentat de generaţia legionară.

MOŢA e exponentul sufletului ardelenesc, CLIME şi TOTU ai celui moldovean, PREOTUL DUMITRESCU al Munteniei, VASILE MARIN şi AL. CANTACUZINO ai Capitalei, iar BANICA DOBRE al Dobrogei.

Ei nu mai sunt ţinuţi să lupte pe frontul limitat al unor ţărişoare, cu vecini puternici şi adeseori combătându-se între ei ca pe vremea lui Ştefan cel Mare şi Brâncoveanu.

Ion Moţa nu a luptat pentru drepturile ardelenilor împotriva regăţenilor, iar Vasile Marin nu a voit nici odată Ardealul fără Ardeleni.

Ei au norocul de a lupta toţi pentru o singură cauză, aceea a românismului întreg, noroc pe care nu l-au avut Ştefan cel Mare şi Constantin cel Sfânt.

Aşa dar, fapta expediţionarilor dela Madrid e fapta noului suflet românesc întregit şi închegat şi expediţia lor nu e decât prefaţa, repetiţia, simbolul grandioaselor desfăşurări de mâine ale acestui suflet, la cari va lua parte naţia în întregul ei, sub comanda generaţiei legionare.

Dar expediţia dela Madrid este cea mai temeinică dovadă a bogăţiei copleşitoare, a noului suflet românesc, în stare să se dăruiască şi acelei cauze superioare din care românismul e numai o parte întregitoare: CREŞTINISMUL UNIVERSAL.

Trăim vremuri de cruciade, iar tineretul nostru eroic nu e numai naţionalist, ci şi creştin.

Putea el atunci să lipsească dela încăerarea din Spania?

Noi credem că lipsind, ar fi comis un act de trădare a noului suflet românesc.

Neamul acesta, zdrenţuit şi demoralizat în păturile lui suprapuse, trebue să ajungă să înţeleagă aceste fapte, cu atât mai mult cu cât nu suntem departe nici noi de vremea iureşului din Spania, CAND NUMELE LUI MOŢA VA DEVENI STEAG NAŢIONAL.

Slăvind azi pe cei şapte expediţionari dela Madrid, slăvim noul suflet românesc în tot ce are el mai treaz şi mai dârz, slăvim pavăza naţiei în vremurile de răscruce istorică de azi, slăvim în fine ceva care nu a fost formulat încă în cuvinte precise.

Academia eroică

Slăvim Academia eroică, unde se forjază de mai bine de 10 ani dicţionarul trăirii naţionale pe o mie de ani de azi înainte.

Şi, de ce ne-am sfii s'o spunem, slăvim pe creatorul acestei Academii, care, dacă ne-ar lipsi, neamul ar trebui să privească cu îngrijorare spre enigma viitorului, a cărei deslegare nu se găseşte în nici o carte a trecutului.

De ce-l slăvim pe acest creator de Academie eroică ?

Pentrucă tot ce e azi înălţător în manifestaţiile sufletului românesc şi tot ceeace reprezintă speranţă pentru ziua de mâine — veacuri şi veacuri de azi înainte— dela el purcede.

Dar poate vreţi dovezi.

„Nu realizăm nimic, scria Moţa în 1920, unui coleg student, ADICA PE VREMEA CAND NU-L CUNOSCUSE INCA PE CODREANU, nu realizăm nimic cu toate avânturile noastre generoase şi cu toate jertfele neprecupeţite, dacă nu se iveşte omul care să le sudeze şi să le dea un sens constructiv, plasat pe linia continuităţii istorice".

Pe atunci, Moţa căuta un Codreanu.

Intr'o zi, l-a găsit şi nu s'au mai despărţit.

MOŢA L-A NUMIT PE CODREANU „CAPITAN", PENTRU PRIMA DATA.

Iar într'o scrisoare scrisă din Spania, într'un moment când probabil mucenicia îi bătea la fereastra sufletului, Moţa îi spunea lui Codreanu :

„CACI TU EŞTI CAPITANUL".

Dar de ce trebue să vorbim aici de Codreanu ?

Pentrucă naţia trebue să afle odată de unde vine miracolul reînvierii răscolitoare de azi, şi să-l înţeleagă, căci fără înţelegere nu e conştiinţă.

In interesul acestei înălţări spre conştiinţă, va trebui să intrăm în laboratorul intim al Academiei de eroi.

Există eroism prin temperament.

Dar neîncadrat, nedisciplinat, nepus în slujba unei cauze mari şi neutilizat sistematic, mărgăritarele risipite de acest eroism se irosesc, de cele mai multe ori zadarnic.

Şi există eroism — care are la bază tot temperamentul — format la lumina educaţiei, care adaugă temperamentului, conştinţă şi disciplină.

Dar acest eroism de esenţă superioară, pentru a deveni creştin, presupune şi mucenicie pe lângă sacrificiul voluntar, adică suportarea cu seninătate a torturilor morale şi fizice pe cari soarta le presară în calea eroilor.

Acest eroism totalitar se învaţă în Academia legionară de eroi, ale cărei începuturi trebuesc căutate în beciurile poliţiei din Iaşi, la Galata, Văcăreşti şi Focşani, iar desvoltările i le găsim în taberele de muncă, în prigoane şi în luptele de 15 ani ale tineretului studenţesc.

Fapta celor 7 eroi dela Madrid, nu e altceva decât o clasă în plus, adăugată Academiei de eroism, începută de Codreanu în 1919.

Dar nu toţi oamenii pot ajunge eroi, căci aşa a vrut Dumnezeu când ne-a zidit. Cu toate acestea, nici prea puţin numeroşi nu sunt aceia care poartă sădită în inima lor sămânţa eroismului.

Opera lui Codreanu stă în udarea, îngrijirea şi încălzirea acestei seminţi în tinereţe, adică înainte de a i se fi alterat colţul în contactul cu mediul social stricat.

Cei trecuţi de o anumită vârstă, chiar dacă au avut vreodată sămânţa eroismului, ori e de făcut numai foarte puţin cu ei, ori nu mai e de făcut nimic.

Cei tineri, intraţi în Academie, sunt supuşi toţi programului de pregătire eroică : lepădare de sine, învingerea bestiei şi a egoismului din om, cultul onoarei şi al responsabilităţii, îndurarea torturilor morale şi fizice cu bărbăţie, iar la capăt sacrificiul final, ca necesitate.

Acei elevi ai Academiei, cari poartă în suflet sămânţa divină, devin eroi. Cei cu mai puţine aptitudini devin măcar oameni cum se cade. Iar cei răi, cari nu pot suporta asprimea tratamentului, se elimină singuri. Uneori devin trădători...

ONOAREA CELUI MAI MARE SACRIFICIU

Astfel fiind, există la ora actuală în legiune adevărate Corpuri de Armată de eroi. Sunt măcar 10.000 de tineri cari ar fi murit la Majadahonda tot atât de măreţ ca Ion Moţa şi Vasile Marin. Dar de ce s'au dus atunci să moară în iadul spaniol, tocmai cei 7 fruntaşi printre fruntaşi? Iată o întrebare venită din afara rândurilor legionare, căreia e bine să i se răspundă odată pentru totdeauna.

Pentrucă tocmai lor, acestor fruntaşi printre fruntaşi, nu li se putea refuza onoarea primei mucenicii legionare pentru Hristos.

ACEASTA ONOARE LI SE CUVENEA!

Iată lucruri cari se înţeleg greu în afara cadrelor Legiunii, în acea lume a cărei etică, morală şi credinţă religioasă este, conştient sau inconştient, banul, materia, Satan...

Nu stăruiţi prea mult în această întrebare, burghezi comozi, sătui de propria noastră laşitate şi încuiaţi la suflet şi la minte pentru razele soarelui de azi.

Nu e departe ziua când, veţi înţelege în fine şi voi, tâlcul jertfei dela Majadahonda.

Războiul împotriva lui Hristos nu s'a terminat. El abia a început.

Ceilalţi zece mii de eroi legionari — pavăza voastră de azi şi chezăşia viitorului neamului — stau gata să urmeze pilda mucenicilor dela Madrid, în ziua când va suna ceasul.

Ei sunt centrele de radiaţie ale eroicii legionare în masele româneşti şi centrele de polarizare, cristalizare şi educaţie ale energiilor populare, cari azi lâncezesc şi se irosesc.

Iar Steagul rezistenţei naţionale şi creştine, în jurul căruia se va strânge mâine neamul întreg, e cu atât mai strălucitor şi mai demn de apărat, cu cât sufletul şi pilda lui Ion Moţa şi Vasile Marin plutesc în faldurile lui cusute cu aur nemuritor.

Neculai Totu, Alexandru Cantacuzino şi Bănică Dobre

Insărcinat de direcţiunea ziarului, de a zugrăvi chipul acestor trei arhangheli, NECULAI TOTU, ALEXANDRU CANTACUZINO şi BANICA DOBRE, ţin să mărturisesc dela început sfiiciunea de care sunt cuprins.

Să scrii despre monumentele ajunse pe soclu, e lucru uşor.

Dar să scrii despre monumentele vii, cu cari ai să te întâlneşti peste două săptămâni şi cărora ai să le strângi mâna cu cea mai copleşitoare emoţie care te-a posedat vreodată în viaţă, iată ceva care îţi îngheaţă condeiul în mână...

Îi cunosc pe câteşi trei eroii noştri şi primul meu gând este de a stabili o linie comună, o trăsură de unire a caracterului lor.

E o observaţie banală că eroii seamănă toţi între ei.

Aceasta, întrucât, dacă împrejurările în cari sunt puşi să acţioneze pot diferi dela caz la caz, ţinta urmărită de eroi — care depăşeşte interesele şi ambiţiile lor proprii — este în schimb totdeauna aceeaşi ca finalitate, astfel că şi pregătirea sufletească necesară se desvoltă la ei în aceleaşi condiţiuni şi cu aceleaşi rezultate.

Eroii realizează o stare de dematerializare, o stare de permanentă exaltare idealistă, devin nişte posedaţi ai unor avânturi pe care oamenii de rând le înţeleg foarte puţin, le aprobă foarte rar şi le zeflemisesc sau combat totdeauna.

Cu toate acestea, eroii nu-i disprefuesc decât cordial pe oamenii de rând şi nu-i ating decât atunci când se pun în calea idealului lor, cu cari prilejuri ei se manifestă dârz, totalitar, fără nici un fel de menajament.

In relaţiile de toate zilele, eroii sunt desinteresaţi, afabili, politicoşi, blânzi şi buni la suflet.

Pretenţiile lor materiale de trai se limitează la atâta cât cer nevoile elementare ale existenţei.

Prin aceste caractere comune, eroii seamănă între ei ca lacrimile.

Natural însă că, examinaţi la rece, în împrejurări de toată ziua, eroii se şi deosebesc între ei.

Ei sunt oameni ca toţi ceilalţi, formaţi în medii sociale deosebite şi de ereditări temperamentale variate.

Unii sunt sentimentali, alţii glaciali, unii sunt expansivi, alţii îşi comprimă avânturile, unii în fine — între 30 şi 35 de ani — de pe urma Jilavelor şi Văcăreştilor, se plâng de reumatisme, alţii de slăbiciunea cordului, iar cei mai mulţi de starea plămânilor...

Şi cu acestea spuse, să-i vizităm pe fiecare cu gândul.

O pâne de om:

Neculai Totu

NECULAI TOTU e de profesie avocat. Licenţa în drept şi-a luat-o dela facultatea din Iaşi.

Născut în 1905, în Erbiceni judeţul Iaşi din părinţi muncitori — tatăl e mecanic — Totu a răzbătut cu multe lipsuri şi cu nenumărate greutăţi până la treapta de avocat şi vă asigur că nici acum nu stă pe roze.

E membru fondator al mişcării în care a intrat ca frate de cruce încă în 1922, pe când era elev în cursul inferior al liceului.

In 1926 găsindu-se la Iaşi, află că elevul jidan FALIK din Cernăuţi, împreună cu alţi colegi coreligionari, şi-au bătut profesorii — români — cari i-au trântit la bacalaureat.

TOTU nu stă mult pe gânduri. Ia primul tren şi, ajuns la Cernăuţi îl culcă pe Falik la pământ cu un glonte.

E judecat apoi la Câmpulungul Bucovinei, într'o atmosferă de mare tensiune naţională, la care participă sufletul întregei Bucovine româneşti şi achitat.

Prin urmare, NICULIŢA face cunoştinţă pentru prima dată cu închisorile româneşti, pentru salvarea României, în Câmpulung, la 21 de ani.

De aci înainte, se ţin temniţele de el ca scaiul, până în 1933 la Jilava, unde perfecta lui bună dispoziţie a făcut adevărate minuni.

Om de spirit şi glumeţ fără pereche, glumele şi poznele lui NICULIŢA împrăştie 3 luni de zile tristeţea camarazilor de puşcărie, astfel că acum toţi îi sunt recunoscători.

NECULAI TOTU, comandant legionar

Nu ştim ce ne-am fi făcut la Jilava, fără voioşia şi glumele nesfârşite ale lui TOTU, îţi spun ei.

NICULIŢA e un luptător admirabil. Pentru el nu există oboseală, ger, călduri, foame şi în tot ceeace întreprinde, nu-l părăseşte buna dispoziţie, de care până la sfârşit se molipsesc toţi camarazii.

TOTU e comandant legionar din prima serie a acestui grad. Acum e şeful regiunei legionare Iaşi.

Dar NICULIŢA e şi un mare sentimental.

Cerem iertare conitei VERA de indiscreţia ce urmează. Aşa sunt ziariştii...

In vederea strângerii acestor câteva date biografice, am vizitat-o pe d-na TOTU, care, în aşteptarea lui NECULAI, dela Madrid, nu se îndură să părăsească familia legionară din Bucureşti, pentru a merge acasă, la Iaşi.

Astfel am aflat că NECULAI şi CONIŢA VERA s'au logodit în 1932, din dragoste...

Nunta au făcut-o în 1933, cu puţin timp înainte de Jilava...

— „Imi spuneau prietenele, înainte de logodnă, îmi destăinueşte CONIŢA VERA : cum te poţi mărita cu un om fioros ca TOTU?

„DAR, DOMNULE, EL E O PANE DE OM, NU ALTCEVA".

Şi iac'aşa, am putut să prind cea mai desăvârşită caracteristică a lui NECULAI TOTU : O PANE DE OM.

Cine mi-ar fi putut-o servi mai bine decât tovarăşa de viaţă a eroului dela Madrid ?

Iar pentrucă veni vorba de Madrid, să părăsim calea descrierii eroului dela masa de scris, pentru a-l pune să se zugrăvească singur — fără s'o ştie — şi anume să se zugrăvească în exerciţiul funcţiunii de erou la BOADILA DEL MONTE, de unde se văd în ziare antenele postului de radiodifuziuni din Madridul roşu.

IN AJUNUL CRACIUNULUI

Iată scrisoarea scrisă de erou (soţiei, în ajunul Crăciunului, la 24 Decembrie trecut:

„Este ajunul Crăciunului. O zi admirabilă de primăvară. Suntem retraşi de pe front, ca rezervă. Locuim într'o casă părăsită, mai bine zis pustiită de comunişti, cărora pe aici li se spune ROHOS=roşi.

„Casa a fost a unui intelectual. Casă mare. Bibliotecă cu cărţi rare şi vechi. Tablouri stau aruncate pe jos şi rupte. Niciodată nu mi-aşi fi putut da sama ce înseamnă războiul civil.

„Tunul bubue din când în când. Ne gândim cu nostalgie că la noi în ţară e acum ajunul Crăciunului. Aici, pinii verzi, măslinii de pe dealuri şi soarele, îţi dau impresia de vară.

„Suntem într'o localitate părăsită de tot de locuitori. La doi paşi e o mânăstire distrusă de comunişti. In pustiirile din lăuntrul ei poţi înţelege foarte bine ura roşilor contra bisericii creştine. Un palat al unui conte, transformat pe rând în cetate şi spital, mai păstrează încă statui ciuntite şi galerii întregi de tablouri distruse. Am văzut nişte „aqua-forte", minuni artistice, rupte în bucăţi.

„Seara se face focul cu mobile scumpe.

„DEACEEA DORESC DIN TOT SUFLETUL CA ROMANIA SA FIE CRUŢATA DE O REVOLUŢIE COMUNISTA.

„DACA ACEASTA SCRISOARE AR PUTEA FI CITITA DE TOŢI ROMANII, DACA LE-AŞI PUTEA STRIGA DIN TOATE PUTERILE SA SE DESMETECEASCA, SA VADA CE SE ASCUNDE IN DOSUL FRONTULUI POPULAR!...

„O ţară admirabilă, prăpădită, distrusă.

„Comcri şi bogăţii, pradă focului şi pârjolului.

„Niciun duşman din afară nu cred că s'ar fi purtat cu atâta cruzime cu Spania, cum s'au purtat proprii ei fii, azi comunişti.

„Timpul a trecut foarte repede pentru noi, pentrucă am avut o mulţime de emoţii.

„Să mă vezi în uniformă: TE-AI STRICA DE RAS. Mâinile murdare, hainele la fel. Dar ce să-i faci: războiul e război.

„Faci tranşee, sapi cu mâinile, dormi pe jos, te speli la o săptămână. Totuşi, mă simt foarte bine. Mişcările m'au întinerit.

„Cred că am făcut şi siluetă, deşi mâncarea e foarte bună, incomparabilă cu cea care se dă soldaţilor în România. De pildă: supă, o mâncare cu carne, sau peste prăjit, cafea şi vin.

„Câteodată chiar prăjituri. Niciodată nu primesc soldaţii noştri o astfel de masă, care aici se serveşte în fiecare zi. Inchipuie-ţi: dimineaţa cafea cu lapte!

Verzi dela Bucureştii Noui, toate aceste manifestaţii de neîndoplecată şi eroică ţinută, abat asupra Capitalei tinere şi româneşti un curent de rar entuziasm şi de dăruire generoasă, care culmineză prin convertiri uimitoare.

Am făcut această palidă zugrăvire de atmosferă, pentrucă altfel nu am putea înţelege convertirea la legionarism a lui ALEXANDRU CANTACUZINO, care înainte de această convertire fusese — nici mai mult şi nici mai puţin — un intim al d-lui TITULESCU, al acestui personagiu de întristătoare amintire, a cărui adversitate de moarte faţă de tineretul legionar nu a cedat cu nimic până în momentul căderii de pe tronul puterii.

Singur gestul despărţirii complete şi definitive a lui ALEXANDRU CANTACUZINO de fostul său patron — lângă care cucerise postul de ataşat la Londra şi Geneva şi lângă care l-ar fi aşteptat multe alte demnităţi strălucitoare — pentru a se integra în mod desăvârşit şi în decurs de numai trei luni, crezului legionar, singur acest gest ar fi suficient pentru a califica personalitatea eroică a lui ALEX. CANTACUZINO.

Căci închipuiţi-vă pe acest boer de viţă mare, descins din ambianţa mediului său nobil şi din atenţiile copleşitoare ale d-lui TITULESCU, care-l alesese pentru a-l lansa în marea diplomaţie, închipuiţi-vi-l că, după ce trece din curiozitate pe la şantierul Casei Verzi şi după ce schimbă câteva cuvinte în bordei, cu Şeful Legiunii, îşi dă la câteva zile demisia din diplomaţie, în uimirea d-lui Titulescu şi poate în aprobiul castei sale nobiliare, îşi pune cămaşa verde şi începe să lucreze cărămizi şi să înalţe ziduri la Bucureştii Noui.

ALEXANDRU CANTACUZINO îşi smulge în câteva zile vechea lui personalitate socială — care-i oferea perspective foarte ademenitoare — pentru a urma LUMINA CEA ADEVARATA, pe care desigur o căutase de mult şi pe care a recunoscut-o la prima vedere, imediat ce s'a întâlnit cu ea în oţelul ochilor Căpitanului.

Peste câteva luni a intrat în foc, fără a-şi precupeţi însăşi viaţa.

In Decembrie 1933, în Gara Paşcani, în plină campanie electorală, el e asediat de un batalion care vrea să-l alunge din judeţ, pentru a i se zădărnici orice propagandă.

Cu o mână de camarazi, Cantacuzino se baricadează în restaurantul gării şi rezistă eroic o zi şi o noapte.

Pentru a-l evacua, se aduc regimente întregi dela Roman şi Iaşi.

E în fine arestat, judecat şi mi se pare achitat.

Episodul din gara Paşcani a sguduit atunci întreaga ţară şi el se situiază aproape în fruntea marilor lupte legionare.

Când ALEXANDRU CANTACUZINO a fost în fine evacuat din gară şi când s'a văzut că nu avea cu el decât o mână de camarazi, împotriva cărora guvernul deplasa trupe numeroase, ţara a rămas uimită de atâtea neînfricată vitejie.

Intrebat la instrucţie, de ce a rezistat atât de îndârjit şi nu s'a predat, el a răspuns numai atât:

„AM EXECUTAT UN ORDIN".

După această primă arestare, ALEXANDRU CANTACUZINO a cunoscut umezeala Jilavei.

Dela sine înţeles că, asemenea bărbăţie trebuia răsplătită legionăreşte, adică integral.

ALEXANDRU CANTACUZINO a fost avansat comandant legionar, la mai puţin de un an dela intrarea în organizaţie, iar pe piept poartă crucea albă.

Şi nu se putea ca el, cavaler al acestei cruci albe, să nu facă parte din echipa pornită să-şi dea viaţa pentru cruce, în Spania.

La plecare, ALEXANDRU CANTACUZINO, ca toţi ceilalţi camarazi, a primit suprema consacrare legionară: SACUŞORUL CU ŢARANA.

Fiul d-nei ALEXANDRINA CANTACUZINO, renumita luptătoare pentru ortodoxie în ţară şi străinătate, ALEXANDRU CANTACUZINO e în vârstă de 34 de ani şi profesează avocatura.

Sub înfăţişarea lui brunetă, care scapără de energie şi hotărâre, se ascunde un trup osos şi potrivit de stat, dar debil. De o afabilitate cu adevărat princiară în raporturile cu lumea şi de o mare putere de voinţă în realizarea însărcinărilor încredinţate, ALEX. CANTACUZINO se bucură în rândurile legionarilor de o simpatie nelimitată.

Gânditor profund şi scriitor viguros, ALEXANDRU CANTACUZINO pune în publicaţiile lui cel mai ales şi mai pur spirit legionar, care-l aşează printre aşii doctrinarilor verzi.

In brosura lui: „INTRE LUME VERDE SI BOLSEVISM", eroul nostru dela Madrid a precizat cu o luciditate desăvârşită

Anul Nou al lui Totu şi al camarazilor lui

Iată acum şi Anul Nou al lui TOTU şi al camarazilor lui, după cum reese din scrisoarea ce urmează, scrisă tot soţiei:

„Iţi scriu dis de dimineaţă, după-ce mi-am făcut toaleta. Sunt încântat şi mulţumit.

„Pe front, două lucruri sunt esenţiale : mâncarea şi somnul, iar când îţi poţi permite luxul de a te spăla, e mare lucru.

„Eu nu m'am descălţat şi desbrăcat de două săptămâni. Dormim pe jos. Praf şi murdărie şi câte... o leacă de păduchi pe cari îi vânăm.

„Cum se deprinde omul cu de toate. Parcă de când e lumea, tot război am făcut. Cât despre curăţenie, ca şi când nu ar exista băi pe lume. Mi-am spălat şi ciorapii, iar în bocanci am pus nişte cârpe, de altfel foarte preţioase, cu monograme. Pe cât se pare, au fost feţe de perne... Război, ce să-i faci !

„Port totdeauna asupra mea curele cari susţin 150 de cartuşe, 4 grenade, baioneta, masca de gaze, bidonul cu apă, pătura, puşca, etc.

„Toate la un loc atârnă vreo 35 de kgr., dar bine distribuite, se poartă uşor.

„Nu am primit până acum de cât o singură telegramă dela Căpitanul.

„Noi stăm în cantonament, la Boadila del Monte. La 300 m. e frontul. Intrăm din când în când pe front, dar nu stăm tot timpul.

„Eri am făcut o patrulare dela ora 9 dimineaţa, până la 5 seara, dealungul frontului, chiar pe linia I-a. Ziua, comuniştii nu au tras. Spre seară însă, probabil supăraţi că patrulam prin faţa lor, au început să tragă Era să mă atingă pe mine şi pe MOŢA la picior.

„Pe aici, aceste lucruri sunt fleacuri.

„Comuniştii nu atacă. Ei stau în defensivă, sau fug.

„Armata noastră le este superioară.

„Cred că ei au tancuri mai multe, dar noi îi întrecem în aviaţie.

„Aseară am văzut un apus de scare fantastic. La orizont : pini şi măslini. Ceva biblic. MOŢA ne-a dat în cărţi şi ne-a eşit bine la toţi. Am stat trezi până la ora 10 (în România 12), vorbind de voi, cum petreceţi şi cum vă veseliţi în ajunul Anului Nou.

„Şi aici se dă mâncare ca de sărbători şi vin şi coniac.

„Aseară a fost o noapte liniştită. Se părea că şi comuniştii serbează Anul Nou.

„DE CATE ORI ŢI-AM TRIMIS PE O RAZA DE LUNA SAU DE SOARE, TOT DORUL ŞI DRAGOSTEA MEA"...

Privindu-se în uniformă, cu hainele murdare şi nespălat, se gândeşte „CUM S'AR STRICA DE RAS" soţia, dacă l-ar vedea în aşa hal, încheind însă pentru împăcarea cu sine însuşi că: „AŞA E RAZBOIUL".

In fine, trimite nevestei tot dorul şi toată dragostea lui, pe razele de lună şi de soare.

Admirabil exemplar de erou, poate cel mai de invidiat dintre toţi!

Diplomatul erou : Alexandru Cantacuzino

După izbânzile electorale dela Neamţ, Tutova şi Tecuci, Căpitanul îşi mută reşedinţa dela Iaşi la Bucureşti, pentru a extinde organizaţia pe întregul cuprins al ţării.

Personalitatea legendară a Şefului Legiunii, focul interior cu care se prezentau în societate puţinii legionari — pe atunci — din Capitală, relevându-se ca fanatici de neînvins şi caractere de granit, atitudinea parlamentarilor Legiunii în Parlament, dârză, serioasă şi demnă, în fine înfiinţarea şantierului Casei Verzi dela Bucureştii Noui, toate aceste manifestaţii de neîndoplecată şi eroică ţinută, abat asupra Capitalei tinere şi româneşti un curent de rar entuziasm şi de dăruire generoasă, care culmineză prin convertiri uimitoare.

ALEXANDRU CANTACUZINO, comandant legionar

(Urmare în pag. 7-a)

Orfanul din războiul Intregirii românești
își oferă sângele la Madrid, pentru apărarea Mântuitorului

(Urmare din pagina VI-a)

temeiurile morale și naționale cari fac din legionarism adversarul cel mai ireductibil al comunismului.

Dar în cadrul Legiunii, nici marile lui însușiri de diplomat subtil și constructiv, nu au rămas nefolosite.

El a fost ales șef al departamentului afacerilor externe din UNIUNEA NAȚIONALA A STUDENȚILOR CREȘTINI ROMANI, în care calitate a reprezentat în mod strălucit spiritualitatea legionară a studențimii române în toate congresele studențești internaționale din ultimii ani, la Nottingham, Bordeaux, Praga și Zagreb.

Pentru marile lui însușiri, ALEXANDRU CANTACUZINO a fost ales în două rânduri președinte al MICII ANTANTE STUDENȚEȘTI, calitate pe care o deține și azi.

Iar pentru strălucitele servicii aduse U. N. S. C. R. în acești ani, eroul nostru a fost proclamat de curând membru de onoare al acestei falange a sufletului românesc reînoit.

Însă oricâte însărcinări ar fi primit ALEXANDRU CANTACUZINO, după îndeplinirea lor el se întorcea cu tot dragul la CASA VERDE, locul convertirii lui la legionarism.

El iubește CASA VERDE cu patimă, ea materializează înflăcărata lui credință legionară.

De aceea, Șeful Legiunii l-a numit comandant al șantierului dela Bucureștii Noui și se poate spune că numai grație stăruințelor covârșitoare depuse de ALEXANDRU CANTACUZINO, din primăvara lui 1936 — când Casa Verde a fost liberată de autorități — și până la plecarea în Spania ea a putut fi aproape terminată.

ALEXANDRU CANTACUZINO nu a precupețit acestei opere nici cel mai prețios timp al său nici sănătatea și nici o mare contribuție materială.

CASA VERDE îl așteaptă să se înapoeze dela Madrid, pentru a-i prezida festivitățile inaugurării, fiind acum pe deplin terminată.

ALEXANDRU CANTACUZINO va mărturisi în acel moment una din marile bucurii ale vieții lui de renunțări și jertfe eroice.

Uriașul sentimental: Bănică Dobre

In fața portretului lui BANICA DOBRE, a acestui mucenic uriaș care zace acum rănit în spitalul dela ZAMORA, de lângă frontiera ispano-portugheză, mă simt timid.

Trebue să-i încep descrierea cu o cerere de iertare: nu l-am lăsat la urmă pentrucă ar fi cel mai mic dintre cei trei eroi ai mei — ca eroism — ci pentru că e cel mai tânăr.

Dar de ce sunt timid în fața lui BANICA DOBRE?

Pentrucă eroismul lui prezintă caractere copleșitoare.

BANICA DOBRE e orfan de război.

Tatăl lui a fost unul din acele sute de mii de regățeni cari au murit pentru România Mare, din acel opirit de a răspunde simplu și tăcut chemării patriei, lăsând fiului, copil de 10 ani, prin însăși actul acestui eroism mut și fără pretenții, testamentul de a-i continua jertfa cu aceeași simplitate și cu aceeași conștiință de sânge a idealurilor superioare ale neamului.

Și BANICA a dat deplină ascultare poruncii din mormânt a tatălui, cu cea mai desăvârșită lipsă de pretenție și înclinare către reclamă, ca unul la care eroismul e o stare naturală, cărula eroismul îi circulă permanent prin vine.

De loc din NISIPARI-Constanța, BANICA DOBRE a pornit să învețe carte numai cu ceeace avea pe el și cu o traistă în băț.

A fost adăpostit și îngrijit prin căminurile I. O. V. din Cluj, unde a urmat și terminat cursurile Academiei comerciale.

In timpul studenției, pentru a putea face față cheltuelilor de taxe, cărți, examene, etc., BANICA nu a pregetat de a se angaja chelner în marile restaurante.

Prin statura lui uriașă — are aproape doi metri înălțime — prin frumoasa barbă castanie care-i împodobește fața și la care ține cu o mândrie de muschetar medieval, la care trebue să adăugăm o modestie fără pereche și o blândețe care se oferă necondiționat prin ochii lui mari visători și romantici, BANICA DOBRE răspândește, în toate mediile sociale în cari pătrunde, o simpatie fără margini.

Nu există persoană care să-l fi cunoscut și care să nu-l iubească ca pe un adevărat copil minune, iar toți cei ce l-au apropiat oricât de puțin, simt o adevărată mândrie de a-ți spune: „BANICA? Dar e cel mai bun prieten al meu!".

Ce să vă mai spun? Dacă BANICA DOBRE ar locui în Capitală, CAPITANUL l-ar ține mereu aproape de el, pentru a-l putea mângâia cu privirea și a-l prezenta de o sută de ori pe zi vizitatorilor:

— „Iată-l pe BANICA, uriașul Legiunii".

Iar „uriașul" ar zâmbi tot de atâtea ori, fericit de dragostea unanimă care-l înconjoară.

BANICA DOBRE a fost primul șef al legionarilor din Cluj, începând din 1928, când a intrat în Legiune, iar în această calitate a dat dovezi de mare animator, de un real spirit organizator și de o putere de muncă neobosită.

Și mai toate realizările lui pe terenul organizării legionare, se datoresc acelei neasemuite simpatii pe care o răspândește persoana și personalitatea lui de legendă.

O altă caracteristică a lui BANICA este... sărăcia lucie. El e omul care nu a văzut în buzunar, măcar o singură dată, o bancnotă de 1000 de lei. Dar nu pentrucă ar fi risipitor, ci pentrucă dezinteresul, în ce privește propriile-i nevoi materiale, merge la Bănică până la a nu se întreba ce va mânca la prânz.

In fine, de vreo doi ani, BANICA a rezolvat această problemă elementară, a hranei și a dormitului.

El e acum slujbaș la administrația financiară din Timișoara, primind 4 sau 5000 mii lei pe lună, sumă cu care, la lipsa lui de pretenții, se poate socoti mai bogat decât un milionar.

Dar pe cât e de bun, de blând și de „simpatic", pe atâta e de aprig eroul nostru, când e pus în situații cari cer curaj, dibăcie și prezență de spirit.

In atari împrejurări, BANICA se arată imbatabil și dă exemple de se duce pomina.

Uriașul Bănică defilează

Iată un caz:

Prin Mai 1933, la Cluj, onorata poliție îl declară subversiv și se hotărăște să-i facă o percheziție.

Zis și făcut.

Nouă comisari îi bat în ușă într'o bună dimineață. BANICA se trezește din somn și le deschide. Văzând cu cine are afface, „uriașul" prinde de pe masă un cuțit enorm, îl ridică amenințător în aer și comandă comisarilor: „mâinile sus, căci vă ucid".

Ingroziți de statura lui uriașă, de înfățișarea lui fioroasă, de hotărirea agresivă care-i țâșnea din ochi și de lama tăioasă a cuțitului, care le strălucea amenințătoare în fața privirilor, comisarii incremeniți au ridicat mâinile în sus ca niște automați.

Atunci, Bănică le-a poruncit din nou: „după mine! Și să nu vă încumetați să lăsați mâinile în jos, căci vă fac bucăți".

Și astfel, „uriașul" și-a dus comisarii arestați la poliție, fluturând mereu cuțitul deasupra capului lor și atrăgând în cale-i sute și mii de cetățeni curioși.

Uitasem să spun că, în această scenă de pomină, BANICA plecase de acasă în... costumul de dormit.

La poliție a spus doar atât:

— „Cu mine vă măsurați voi?"

In 1933 34, BANICA a cunoscut și el Jilava.

El e comandant legionar, dintre cei mai meritoși și mai apreciați.

Când a prins de veste că va pleca o echipă legionară să lupte în Spania și-a cerut frumos concediu dela serviciu pe o lună de zile și după ce i s'a aprobat, șeful Legiunii s'a pomenit cu el la București într'o bună dimineață.

— „Ce e BANICA?".

— „Trimiteți-mă și pe mine în Spania!".

S'ar fi putut să i se refuze dragului uriaș această onoare?

Astfel a ajuns „marele" nostru BANICA la Madrid, unde a căzut în lupte.

Acum se află rănit la brațul drept, în spitalul dela Zamora,

BĂNICĂ DOBRE, comandant legionar

în apropiere de granița ispano-portugheză.

Din scrisorile primite dela camarazii plecați în Spania, rezultă că persoana lui BANICA a împrăștiat și în această țară, în care nimeni nu-l cunoaște, aceeași atracție și aceeași nețărmurită simpatie.

Dar să vedeți alte caracteristici ale personalității lui BANICA.

Deși este unul dintre familiarii penei, căci e și un ziarist distins — a fost corespondentul pentru Ardeal al unor mari cotidiane din Capitală — lui BANICA DOBRE nu-i place să scrie scrisori...

Eu, care, pentru a-i face portretul, a trebuit să mă interesez de scrisorile primite dela el, din Spania, nu am dat decât de două exemplare; dar deși numai două, acestea îl caracterizează pe eroul nostru în chip strălucit.

Prima scrisoare a lui BANICA e numai de câteva cuvinte.

Pe un răvaș scris de mucenicul VASILE MARIN, d-lui inginer VIRGIL IONESCU, la 26 Decembrie, de pe frontul dela BOADILLA DEL MONTE, BANICA a adăugat și el câteva cuvinte.

Il roagă anume pe unul dintre camarazii noștri, să se îngrijească a-i prelungi concediul de la administrația financiară din Timișoara, care-i expira la 1 Ianuarie.

Aflăm astfel că eroul nostru, în fața morții care-l pândea în orice minut și care a trecut chiar peste câteva zile — a căzut rănit — la o foarte mică distanță de el, se gândea cum să-și reguleze situația la serviciul dela Timișoara.

— „Dacă mor pe aici, trebue să-și fi spus BANICA, termin cu serviciul, dar dacă scap teafăr, trebue să fiu corect în raporturile mele cu șefii și cu statul".

Mă gândesc — lăsând la o parte eroismul „uriașului" — câți funcționari conștiincioși ca BANICA, are d. M. CANCICOV, ministrul finanțelor ?...

A doua scrisoare primită dela eroul nostru din Spania este o... cerere în căsătorie.

Dar nu directă, ci prin mijlocirea unui camarad.

CAPITANUL ȘIANCU e rugat de eroul dela Madrid, să se ducă la domnișoara... din Cluj și să-i ceară mâna pentru el.

In asemenea chestii mari, BANICA e un tip. El nu a avut curajul să ceară singur mâna alesei inimei, pe când era în țară, ci a însărcinat cu această afacere, dela mii de chilometri depărtare, pe un camarad și prieten...

BANICA DOBRE e prin urmare de un curaj fără pereche când soarta îl pune în situații eroice; un desinteresat până la îndurarea foamei și până la lipsirea de adăpostul de dormit; un om desăvârșit de corect în angajamentele de serviciu și un sentimental timid, un uriaș sentimental timid în afacerile de inimă, deși pe toate cărările vieții lui și pe oriunde a trecut a răspândit o mare atracție și o puternică simpatie.

BANICA DOBRE e o figură de erou de roman medieval, întârziată mult peste marginile epocii pentru care a fost plămădită de mâna Domnului.

Văzut prin prisma actualității românești, el reprezintă continuitatea acelui eroism popular, care ne-a păstrat ființa neamului, care a făcut România Mare și care, tot el, călăuzit de un mare îndrumător, frământă și dospește România Nouă, pentru împlinirea acelei ținte finale a tuturor neamurilor demne, care este reînvierea în eternitate.

Să ne revii și tu teafăr, uriașule viteaz sentimental, pentru a ne fi, până la sfârșitul vieții, un falnic drapel național.

I. Diaconescu

Slavă mucenicilor

Zilele acestea s'au împlinit 116 ani dela revoluția lui Tudor Vladimirescu împotriva veneticilor și cozilor de topor, care împilau norodul nostru mult amărît.

Mișcarea olteanului Tudor Vladimirescu pornită din Padeșul Mehedințului, ajutată de acțiunea haiducească a Jianului a avut și aspirațiuni de întregire națională, căci Tudor năzuia la Unirea-Principatelor, după cum se exprimă într'o scrisoare adresată mitropolitului Muntean de atunci:

„Fiind la un gând și într'un glas cu Moldova să putem câștiga deopotrivă drepturile acestor Prințipaturi, ajutorându-ne unii pe alții", *ceeace s'a înfăptuit sub Cuza-Vodă la 1859 și fără de care nu era posibilă întregirea Ncamului.*

Deci acțiunea binecuvântată a „Domnului Tudor", care a influențat patriotii dela 1848, trebuie socotită temelia pe care s'a clădit România de azi și neperitoare de totdeauna.

In esență mișcarea lui Tudor Vladimirescu a avut de obiectiv restaurarea ordinei sociale și repunerea nației în drepturile ei imprescriptibile. Ea s'a înfăptuit sub scutul sfintei Cruci. Același ideal și același scut pentru care continuă lupta, marele român Vaida Voevod și alți patrioți.

Jertfele eroilor din trecut au rămas pildă și pentru generația tânără de astăzi, cari alături de cei încărunțiți și de toată suflarea românească își dă seama că știrbirea oriunde a ideii naționale a spiritului de ordine și a sentimentului de credință, poate compromite existența Statului Român.

De aceia când legionarii de bună voie, nesiliți de nimeni au plecat să lupte în Spania împotriva satanei, naționaliștii din orișice tabără i-au aplaudat cu frenezie ca pe niște soli ai neamului nostru dorindu-le izbândă.

Ei deși urmau să lupte ca ofițeri, au primit să fie înrolați ca simpli soldați și în crâncenele lupte din jurul Madridului, Ion Moța *și* Vasile Marin, *după uciderea comandanților au pornit la atac în fruntea camarazilor lor, căzând vitejește în primele rânduri și asigurând prin aceasta succesul trupelor lui Franco.* Bravura lor este a eroilor de legendă și dacă serviciul pe care ei l-au adus Spaniei este remarcabil, acest serviciu este imens pentru România, Latinitate și Creștinism.

Slavă lor!

Prof. dr. Ilanu

Legionarii Eroi

Jertfa tinerilor legionari Ionel I. Moța și Vasile Marin pe frontul național-creștin al Spaniei surori și amice, a redeșteptat în simțimintele noastre cultul pentru eroii neamului, solidarizând conștiințele românești și pregătindu-le pentru epopeea de izbândă de mâine, cum nu a putut-o împlini în tinerețea noastră marele Tomas Carlyle, în cartea sa „Eroii".

Moartea lor fără exemplu dovedește că mișcarea politică și socială a legionarilor lui Corneliu Codreanu este o forță de înaltă doctrină și morală „național-creștină", pe care marele profesor A. C. Cuza a conceput-o și răspândit-o prin grai și scris încă de acum aproape jumătate secol în sufletele generoase ale tinerimei creștine universitare ieșene.

Biserica, Crucea, Creștinismul, întruchipate în simbolul Hristos, au creat mistica ce a zămislit picătură cu picătură, generație cu generație, revolta spirituală, devenită astăzi activă și dinamică în sufletul „Legiunii Neamului" din zilele mari de suferință și de umilință pe cari noi românii le suportăm astăzi.

Ionel Moța, fiu de preot, moștenind dela tatăl său, părintele protopop Ion Moța din Orăștia-Ardealului, puterea sufletească a dragostei de neam și obârșia unei voințe care nu se frânge, — cu adevărat aristocratică creștină, a putut concepe, ca un iluminat, trecând peste orice sentimente familiare, ideia ca legionarii să lupte pe frontul național-creștin dela Madrid, unde Hristos stă în luptă cu bestia comunistă, suferind din nou împilările și batiocura de acum două mii de ani. Era dar firesc, pentru toți aceia cari l-au cunoscut și l-au iubit, ca el plecând — împreună cu camarazii cari l-au însoțit — pentru a realiza ideia cu jertfa vieții lor, să cadă cel dintâi în lupta sacră.

Respectând voința lui de a se jertfi, asemănătoare cruciaților în luptele lor spre cetatea Ierusalimului, să recunoaștem că jertfa celor doi legionari eroi este prevestirea divină că ceva s'a schimbat în axa sufletească a neamului românesc, care din ceasul morții lor s'a trezit pentru a se reculege și a începe lupta de redeșteptare, de purificare, de eliberare a nației din serbia parasitismului cutropitor și exploatator.

Duhul mucenicilor Ionel Moța și Vasile Marin, a căror viață s'a dăruit pentru marea ideie național-creștină, care unește atâtea mari națiuni, va fi mereu cu noi, cum și Dumnezeu este cu noi, în orice clipe de luptă ce ducem, ca și în ziua mare de izbândă ce va veni, căci de acum va crește în inima fiecărui nou născut român puterea de iubire și de jertfă pentru Hristos, Țară și Neam.

Aurel Scurtu
fost senator

Gânduri pentru Moța

Nu am fost dintre intimii lui. Nici nu i-am stat alături ca tovarăș de luptă, zi de zi, prin grele încercări, cum i-au stat camarazii lui legionari.

Totuși port în suflet atât de vie imaginea făpturii lui fizice, încât aștept parcă să-l văd mâine, la biroul lui din calea Victoriei și ca și cum nimic ireparabil nu s'ar fi întâmplat, să-i spun un „salutare, dragă Moța!", iar el să-mi răspundă tot atât de firesc; și în timp ce pentru câteva minute, aștept să termine o chestiune profesională cu un domn oarecare, mă văd urmărind cu interes făptura lui puțintică, numai nervi, alcătuită de Dumnezeu cu economie de materie, dar cu risipă de spiritualitate. Mi-a făcut totdeauna impresie unui frământat interior și totdeauna mi s'a părut că îl consumă o febră lăuntrică, și că nervii mereu încordați îl domină numai prin obișnuința unei hotărîte autodiscipline.

Ce erau acele maxilare încleștate, atunci când era pradă unei emoții sau când își afirma public convingerile, decât semnul vizbil al sforțării de a frâna elanurile din sine.

Iar ochii, cari clipeau de două-trei ori la rând, când voia să explice un lucru mai delicat, păreau aripi ce se bat peste comori de lumină interioare, pe care nu voia să le facă cunoscute în afară.

Vorbele îi erau răspicate, uneori tăioase, fiindcă ele porneau dintr'un temperament combativ și o structură intransigentă. Dar fiindcă sufletul îi era delicat, fața și ochii se sileau, surâzând, să compenseze neplăcerea pe care ar fi provocat-o interlocutorului.

Cred că era o bizară îmbinare de inteligență rece, lucidă, cu avânturi sufletești uriașe, romantice, și între aceste două planuri antinomice voința lui năzuia, se străduia și izbutea să creeze stări de echilibru parțial și trecător.

In afară întotdeauna modest, de o feciorelnică modestie. Puritan, dar nu uscat, rigorist dar nu lipsit de inimă, romantic dar nu utopic, devotat al voinței, fără brutalitate, fără fanfaronadă. Moța era făcut din aluatul din care sunt turnați iluminații, eroii și martirii.

Moța a crezut profund în chemarea lui. Și ca această chemare să și-o dovedească și lui și altora cât e de veridică, înfruntarea cu nesațiu încercările și se pregătea s'o pecetluiască cu propriul lui sânge.

Realiza, conștient sau nu, postulatul mussolinian: vivere pericoliosamente. Dovada supremă a setei lui neostoite de sacrificiu stă în hotărîrea de a pleca în Spania. Avea convingerea că acolo îi este sortit martirajul. De aceea scrisorile, testamentul, dispozițiile precise și amănunțite pe care le-a lăsat; ca cine se duce la moarte. Sunt convins că în clipa în care a căzut, Moța a sorbit cea mai mare fericire. Aceasta și ca proces psichologic personal, dar și ca satisfacție de a fi făcut ceva mare și pilduitor.

Incheia în fața eternității o viață de provizorat în care etern fusese doar gândul jertfei.

Iată de ce Moța intră în istorie prin poarta cea mare a eroilor; iată de ce pe lespedea care-i va acoperi mormântul vor veni să-și lineească fruntea toți eroii viitorului nostru, cărora el le-a deschis drumul. Consecințele gestului său vor fi incalculabile.

Astfel, mișcarea naționalistă din România, și-a cucerit o legitimitate și o recunoastere, care depășesc granițele țării, și un aspect nou, de transfigurare eroică, ce o va impune decisiv în interior.

Apoi, el a creat în România o Spanie și în Spania o Românie, adică a reușit să dea viață unor națiuni depărtate și unei legături vagi sentimentale.

Cine știe ce mari consecințe de viitor pot naște de aici?

Poate că, așa cum Trinacria și cimitirul din Palermo, unde a murit mucenicul și vizionarul Bălcescu, sunt pentru noi, peste alte testimonii mai vechi, o punte nouă de legătură cu Italia, tot astfel Majadahonda va deveni cândva loc de pelerinaj și simbol de legământ între cele două popoare latine, între țara care l-a născut pe Traian și neamul pe care el l-a pus de strajă la gurile Dunării. Povestea lui Banul Mărăcine este depășită de povestea adevărată a lui Moța.

In jurul numelui lui se vor creia legende și statura lui va lua proporții tot mai mari în perspectiva istoriei.

Frate Moța, prietene Moța, fericitule Moța, o lacrimă pentru tinerețea ta, dar o frunte înălțată spre tragica și luminoasa ta glorie.

Prof. N. N. Crețu

Fericirea de a muri sfîrtecat
și chinuit
— Rânduri, niciodată tîrzii, pentru Ionel Moța —

Cu cât ne adâncim mai temeinic mintea pentru a desprinde din adevăr, sensul, miezul lui, cu atât înțelegem mai puțin, cu atât ne încurcăm și mai mult gândul în tâlmăcirea minunei acesteia care este viața și moartea.

Iată cazul legionarilor cari s'au dus să moară pentru Cruce sub cerul Spaniei însângerate. Și în special, iată cazul lui Ionel Moța și Vasile Marin cari, din scrisorile rămase dela ei, ne spun că au plecat cu scopul precis de a muri, de a se sacrifica pentru apărarea Crucii. Noi, muritorii aceștia de rând nu vom putea înțelege niciodată prea mult din sensul puterii de sacrificiu care a colcăit ardentă în sufletele lui Ionel Moța și Vasile Marin. Și nu vom înțelege mare lucru pentrucă nu putem vedea mai departe de slava orizontului privirii noastre și fiindcă ne suntem nouă prea dragi pentru a mai putea iubi și altceva în afară de noi. Deaceea ne vom multumi, întotdeauna să ne asigurăm dumicatul de toate zilele, neputând gândi până acolo unde se întrevede lumina în formă de Cruce pe cerul speranțelor noastre Dumnezeești. Iar ca să ne putem lămuri dece au vrut să moară, acești eroi de legendă cari sunt legionarii, va trebui să facem apel tot la ceeace a rămas scris, după ei. Și asta și facem.

Intr'un articol: „Către intelectualii tineri la suflet" publicat în „Pământul strămoșesc", la 15 Octombrie 1927, Ionel Moța, scrie:

„...Tot astfel azi, de vreme ce *înțelepciunea înțelepților* noștri ne spune că sminteala e credința, iar virtutea nebunie, când *știința știutorilor* ne aruncă în brațele materialismului și nu mai știe distinge glasul divin de cel satanic, — noi lepădăm dela noi toate aceste glasuri începând dela Renan și până la savanții francmasoni moderni, și *ne întoarcem la nebunia Apostolilor*, la sufletul citit de profund și de cuprinzător în simplitatea lui a unui Godefroy de Bouillon „prințul sfântului mormânt", cavalerul „fără teamă și fără pată" conducător al cruciatei I. Și n'avem alt ideal decât al acestora: de a ne hărăzi Dumnezeu fericirea să murim sfârtecați și chinuiți pentru scânteea de Adevăr ce știm c'o avem în noi și pentru a cărei apărare pornim la încleștare cu stăpânitoarele puteri ale întunericului, pe viață și pe moarte!..."

Aceste rânduri au fost scrise de Ionel Moța la 15 Octombrie 1927. S'au scurs de atunci aproape 9 ani. Cititorul acestor slove, n'ar fi bănuit atunci că cele scrise de Ionel Moța constituesc produsul unei totale și definitive gândiri care nu va putea fi alterată în nici un fel, vreodată. Rari sunt oamenii în a căror conștiință să existe o perfectă concordanță între ceeace trăesc ca realitate spirituală și ceeace realizează ca fapt politic, social. Or, iată că unul dintre aceștia a fost Ionel Moța. Gândul lui de atunci, de o luptă pe *viață și pe moarte* pentru scânteea de adevăr pe care o poartă în el și de a ruga pe Dumnezeu să-i hărăzească fericirea de a muri sfârtecat și chinuit pentru această scântee de adevăr, — s'a realizat întocmai. Ionel Moța a murit *sfârtecat și chinuit*, apărând Crucea și scânteea de adevăr creștin pe care o avea în el.

Dumnezeu i-a hărăzit fericirea pe care a vrut-o. Spiritul divin l-a ascultat fericindu-l cu moartea pe care și-a dorit-o. Adâncă și semnificativă trăire a omului prin Dumnezeu! Frumoase și înălțătoare timpuri trăim în cari mai găsim spirite din acestea în cari lumina divină mai există.

Ce reconfortant peisagiu moral pentru mocirla sufletească în care ne bălăcim și ne prostituăm! Și ce odihnitoare gânduri se așternu în sufletul nostru gândind că acest martir al Crucii este un exemplar al generației tinere, al acelei generații de huligani, care, cu sau fără voia tuturor puterilor dușmane, va conduce mâine această țară!

Vedeți, ceeace s'a întâmplat, pentrucă întâmplare dumnezeească este, cu viața și moartea lui Ionel Moța, canstitue o culme, o formă a perfecțiunei morale și ideale pe care nu o întâlnim cu secolele. Și nu ne dăm seama de grandoarea unică a acestei trăiri în Dumnezeu care s'a realizat până în clipa când s'a scurs ultima picătură de viață din trupul *sfârtecat și chinuit* al lui Ionel Moța, — și pentrucă nu avem perspectivă istorică de a judeca, înțelege și mai ales simți acest divin gest.

Incercați și retrăiți o clipă istoria vieții și morții primilor martiri ai creștinsmului, și veți vedea că între sfinții de atunci și actul divin al legionarului Ionel Moța, nu este nici cea mai mică deosebire.

Fapta de mare creștin a fiului protopopului dela Orăștie, legată cu ceeace a gândit el toată viața, constitue cea mai elocventă mărturie că legionarul Ion I. Moța din anul 1937 este acelaș cu martirii și sfinții din anul 1 al erei noastre creștine.

... Il revăd pe Ionel Moța, prin firele de păianjen ale amintirii, cu ochii aceia verzi și cu fruntea aceea firavă trăind printre noi, cunoscuții lui, și mă întreb: oare, nu cumva amintirea mă înșeală și ochii mei nu mai știu bine: am vorbit cândva, cu adevărat cu Ionel Moța, sau mi-a rămas această amintire privind, vreodată, în copilăria mea, vreo icoană care mi-a fost mai dragă și care mi-a legănat cu speranțe primii ani ai înțelegerilor mele cu Dumnezeu, cu lumea?

Nu știu. Sau, poate, cine știe unde este adevărul!...

Ștefan Ionescu

DIVERSE

D. D. ALIMANIȘTEANU, subsecretar de stat la ministerul finanțelor, a lucrat eri cu referenții serviciului de studii, examinând bugetul de venituri al ministerului de finanțe.

*

COMISIA TEHNICA bugetară dela ministerul finanțelor a examinat eri bugetele Monetăriei statului și Casei autonome a monopolurilor.

*

D. MIRCEA CANCICOV, ministrul finanțelor, a primit eri o delegație a farmaciștilor, cari au cerut reducerea taxelor la zaharină.

*

CONSILIUL CAMEREI de comerț s'a prezentat eri d-lui ministru al finanțelor, căruia i-a prezentat un memoriu cu privire la patenta fixă și taxele la brevetele pentru băuturile spirtoase.

*

D. MINISTRU MIRCEA CANCICOV a primit eri o delegație a invalizilor de război din provincie. Această delegație a arătat d-lui ministru doleanțele invalizilor privitoare la plata pensiilor și cota de scumpete, cerând mărirea pensiei pentru această categorie de pensionari.

D. ministru al finanțelor a asigurat pe reprezentanții invalizilor, că va examina problema și o va rezolva, în cadrul deziderateloor tuturor pensionarilor, cari au mai făcut asemenea întâmpinări.

*

INCEPAND dela 24 Ianuarie 1937, la importul caseinei întărite, vămile vor percepe pe lângă impozitul pe cifra de afaceri și celelalte drepturi în vigoare și, noua taxă fixă de 60 lei pro kgr. care reprezintă impozitul asupra produsului fabricat.

*

PRIN INALT DECRET REGAL inspectorul financiar Ion Pivniceru a fost lăsat în disponibilitate, pentrucă s'a făcut vinovat de dezinteresare evidentă în apărarea intereselor fiscului, cu prejudicii aduse statului; exces de putere, produsă prin violarea unui text de lege în atribuțiuni, ce i s'au încredințat; precum și pentru fapte ce compromit prestigiul unui funcționar public și prejudiciază încrederea în obiectivitatea ce trebuie să o aibă un membru al comisiei fiscale de judecată.

*

DIRECȚIA viticulturii și horticulturii din ministerul agriculturii și domeniilor a trimis camerelor de agricultură din țară o circulară cu privire la „săptămâna vinului".

In această circulară se prevede ca toate comitetele de organizare să fie compuse din:

Președintele camerei agricole județene; directorul serviciului agricol al județului; specialiștii camerei de agricultură și ai serviciilor agricole județene; președintele sindicatului viticol local; președintele sindicatului agricol local; reprezentanții cooperativelor viticole din județ; reprezentanții podgoriilor; un reprezentant al comercianților și specialiștii particulari în enologie.

*

DIRECȚIA agriculturii din ministerul agriculturii și domeniilor anunță că situația agricolă din țară s'a îndreptat în ultimul timp.

*

SERVICIUL agricol din Satu Mare a instalat două frigorifere pentru păstrarea fructelor, cu o capacitate de 150 vagoane.

*

MINISTERUL cooperației a intervenit pe lângă ministerele de industrie și comerț și finanțelor să lase liber exportul și importul semințelor de zarzavat.

*

NOUII membri ai colegiului farmaceutic, în frunte cu d. colonel M. Ionescu, s'au prezentat d-lui dr. Ion Costinescu, ministrul sănătății.

Alegerile dela B.N.R.

D-lui C. T. Teodorescu i s'a reînoit mandatul de vice-guvernator

Am anunțat eri, că ministerul finanțelor și consiliul de administrație al Băncii Naționale au hotărît, să reînoiască mandatul de vice-guvernator al d-lui C. T. TEODORESCU și pe anul în curs.

Pentru cele două locuri vacante de administratori delegați se mai pronunță încă multe nume ale presupușilor candidați. Se pare însă, că în ultimul timp s'a ajuns la o înțelegere între d-nii DINU BRĂTIANU, șeful partidului liberal și, MITIȚĂ CONSTANTINESCU, guvernatorul Băncii Naționale, atât asupra chestiunilor, ce se vor discuta în adunarea generală, cât și asupra candidaturilor. Deaceea se dă ca singură reînoirea mandatului d-lui OSCAR KIRIACESCU și alegerea d-lui senator N. ROMNICEANU, atât din cercurile apropiate Băncii Naționale, cât și din partea partidului liberal.

In ceeace îl privește pe CRISTACHE SIMIONESCU, nu i s'a dat voie să mai candideze, d. DINU BRĂTIANU fiind însfârșit informat de astă dată de activitatea deșantată a acestui fals secretar general la ministerul finanțelor.

Cu alte cuvinte, întreaga ordine de zi a adunării generale din 21 Februarie a. c. a fost pusă la punct de șeful partidului liberal, consiliul de administrație al Băncii Naționale rămânând să examineze până atunci chestiunile de amănute, pentru ca anul acesta să nu se mai repete cel întâmplate anul trecut.

p. t.

Instalarea consiliului de administrație al Casei centrale

Ieri la amiază, în prezența d-lor ministru I. Nistor și secretar general P. Alexandrescu-Roman, a avut loc instalarea noului consiliu de administrație al Casei centrale a asigurărilor sociale.

Au rostit cuvântări d-nii ministru Nistor, Chirculescu, Gherman, dr. Topa, Stâncescu, Fenești, senator Popescu, M. Enescu, director general și I. Zaharopf, deputat și ziarist.

Un mare scandal cu autobuzele la Constanța

CONSTANȚA 19. — De mai bine de 2 zile, de când concesiunea autobuzelor pentru orașul Constanța, a fost luată de soc. „Săgeata", de sub conducerea grecului jidovit RUSALIS, există un permanent scandal. Contrar tuturor angajamentelor încheiate cu primăria și împotriva celui mai elementar bun simț, direcțiunea acestei societăți își bate joc de publicul constănțean, care stând la mari depărtări e silit să se servească de autobuze pentru a fi la timp la serviciu.

Din spirit de economie, cu toate că societatea realizează câștiguri mari, au fost puse la dispoziția pasagerilor un număr mic de autobuze, din pricina cărui fapt, intervalul între mașini este de un sfert de oră și uneori de o jumătate oră, ceeace provoacă nemulțumirile tuturor cetățenilor și constituie un permanent scandal.

Una din principalele obligațiuni pe care soc. „SAGEATA" le-a luat față de primărie, este în primul rând suficiența autobuzelor care să satisfacă mulțumitor interesele pasagerilor, obligațiune care nu este respectată, dimpotrivă fiind o continuă batjocură.

Atragem atențiunea d-lui HORIA GRIGORESCU, primarul municipiului, asupra nerespectării angajamentelor luate de către soc. „Săgeata" și cerem, pentru curmarea scandalului, să impună direcțiunii acestei societăți, să pună în circulație toate autobuzele pe care le are și pe care le ține în garaj pentru a nu se uza.

c. c.

Asociația „Virtutea Militară de Războiu"

Asociația „Virtutea Militară de războiu", convoacă la sediul Asociației din București, strada Bradului Nr. 42, pe toți membrii aflați în București, în ziua de 24 Ianuarie a. c. pentru a participa la marea sărbătoare națională *Ziua Unirii.*

Serbarea va începe la ora 9 dimineața, iar după terminare toți membrii împreună cu drapelul Asociației, vor lua parte și la serbarea organizată de *„Liga Culturală"*, ce are loc în sala Teatrului *Ligii Culturale*, din bulevardul Schitu Măgureanu Nr. 1, unde va vorbi d. Ștefan Pop, deputat și președinte al Secțiunii Ligii Culturale București.

Președinte, *Indescifrabil.*

Înfiorătorul întreit asasinat dela Pipera

Descoperirea masacurlui. Cum s'a săvârșit crima. Mersul cercetărilor. Mobilul crimei. Bănueli.

In apropierea comunei Pipera, în câmp deschis, la o distanță de 12 km. de Capitală, se află ferma d-lui căpitan Octav Georgescu din inspectoratul pregătirii premilitare.

Ferma este mică, cu o întindere de 6 hectare în jurul conacului. Proprietarul fermei plecând, pentru sporturi la munte, a lăsat toate acareturile sub îngrijirea paznicului GRIGORE SCEBIL originar din Basarabia. Scebil locuia împreună cu soția sa MARUSIA într'o cameră din conac. In alt corp de casă, într'un fel de magazie locuia ostașul Omir Kirim ordonanța d-lui căpitan Octav Georgescu.

Din când în când erau vizitați de câte un vecin fermier și de un soldat dela inspectoratul artileriei, prietenul ordonanței.

Eri pela prânz soldatul dela inspectoratul artileriei venind să-și mai vadă prietenii și intrând în ograda fermii, a făcut o uluitoare descoperire.

Femeia Marusia îmbrăcată numai în cămașă zăcea moartă pe zăpadă, lângă un zăplaz la o distanță de câtiva metri de casă. Pe corp se puteau observa nenumărate răni provocate de alice de vânătoare. Soldatul intrând în cameră a găsit deasemenea și pe îngrijitor omorît, având o mare rană deschisă la maxilarul inferior, provocată probabil de lovitura unui topor. Surprinderea soldatului a fost însă mai grozavă, atunci când alergând spre odaia ordonanței, l-a găsit și pe acesta mort, întins pe pat într'un lac de sânge.

ALARMAREA SATULUI

Soldatul speriat de spectacolul înfiorător a fugit spre sat, alarmând oamenii de cele văzute. In scurt timp curtea a fost invadată de întreg satul, călcând și deteriorând urmele pe cari criminalii le-ar fi lăsat eventual în urma lor.

SOSIREA AUTORITAȚILOR ȘI PRIMELE CERCETARI

Șeful postului de jandarmi Tunari plut. Uzum înștiințând legiunea de jandarmi Ilfov, au sosit la fața locului d-nii maior BALEANU, comandantul legiunii; IONEL STANESCU, judecătorul de instrucție; procuror DUMITRIU și chestor GH. STANESCU.

Dela început s'a stabilit că întreitul asasinat s'a comis în noaptea de Joi spre Vineri dimineața.

Soții SCEBIL, îngrijitorii fermei, au fost surprinși în somn probabil de mai mulți tâlhari și atacați.

Se vede că a fost atacat în primul rând GRIGORE SCEBIL, care a fost lovit în cap cu un topor. Soția acestuia MARUSIA a fugit afară așa în cămașă cum a eșit din pat și împușcată din spate cu patru cartușe cu alice de vânătoare. Marusia avea numai 20 ani și era gravidă în a șaptea lună.

Arma de vânătoare cu care banditii au tras, este arma îngrijitorului, luată probabil de criminali din casă.

Ordonanța Omer Kirim a fost omorât cu o furcă de fier, pe care ucigașii i-au înplântat-o de două ori în abdomen.

CINE SUNT ASASINII?

Până în prezent autoritățile n'au putut stabili cine sunt autorii monstruosului asasinat.

Proprietarul fermei d. căpitan Octav Georgescu, care era plecat de 2 zile la Sinaia la sky, fiind înștiințat de cele petrecute s'a reîntors aseară în Capitală. D-sa declară că în ziua plecării sale la Sinaia a încredințat îngrijitorului fermei Grigore Scebil, suma de 8000 lei, pentru a achita unele lucrări la amenajarea unei sere pentru răsaduri de zarzavaturi.

Deci mobilul crimei nu poate fi decât jaful și nu vre-o răzbunare așa cum s'a crezut la început. Urmează să se verifice dacă victima GRIGORE SCEBIL a achitat acești bani sau i-au fost furați de aceia care i-au ridicat viața cu atâta cruzime.

NOUI PISTE SI ALTE AMANUNTE

Intreitul masacru comis cu atâta cruzime nu putea fi executat decât de cunoscători ai casei, cari știau că SCEBIL a încasat în ajun dela stăpânul său o sumă importantă.

Ingrijitorul fermei a fost văzut cu o zi înainte, adică în ziua în care i s'au încredințat cei 8000 lei, la o cârciumă în tovărășia a doi indivizi, lucrători la o fermă din apropiere. Cercetările autorităților se îndreaptă spre această pistă.

O altă ipoteză care nu trebue neglijată este și faptul că femeia Marusia fiind o femeie frumoasă era râvnită de mai mulți bărbați. Astfel că nu este exclus ca vreun derbedeu din sat fiind informat poate greșit și crezând că soțul ei nu este în noaptea aceaia acasă a încercat vreo aventură. Deșteptându-se însă din somn Grigore Scebil s'a încins între ei o luptă corp la corp din care a eșit omorât nefericitul îngrijitor.

Mai există și alte supoziții, între care aceia, că fosta ordonanță a d-lui căpitan Georgescu, actualmente dezertor, a fost văzut în zilele trecute dând târcoale fermei, pe care o cunoștea bine.

Au fost arestate câteva persoane suspecte și conduse la legiunea de jandarmi, unde au continuat cercetările în tot timpul nopții.

V. A.

Informațiuni

❖ FRAȚIA MISIONARA *„Patriarul Miron"* a început cu mari jertfe clădirea unui azil de bătrâni în str. Doinei nr. 3. Face cunoscut celor ce doresc să clădească o chilie proprie sau pentru pomenirea celor adormiți din neamul lor, să se adreseze în str. Sf. Apostoli nr. 40.

❖ *SE ADUCE pe această cale la cunoștința tuturor studenților avânteni din Capitală că Marți, 26 Ianuarie 1937, sunt convocați a se întruni în ședință extraordinară, la sediul asociației din str. Bărăției nr. 31, etajul I.*

Se vor lua dispoziții hotărîtoare cu privire la formația cercului și activității sale.

Ședința se va deschide la orele 9 seara.

❖ Societatea română de fizică ține ședință Luni 25 Ianuarie 1937, ora 18.30. D. prof. O. Onicescu va vorbi: Asupra expresiei statistice a legilor fizice.

Ședința se va ține la Facultatea de științe, amfiteatrul Bacaloglu, etajul II, str. Raymond Poincaré nr. 14. Intrarea liberă.

❖ *ASTAZI 24 Ianuarie a.c., la sediul „Uniunei micilor meseriași patroni", se va serba patronul acestei „Uniuni", la care vor lua parte autoritățile civile, cărora li s'au trimis invitațiile cuvenite de către secretarul general al Uniunei, d. N. Nicolau, în urma hotărîrei comitetului central de sub președinția d-lui senator Al. Samoil.*

În legătură cu închiderea căminului studențesc prahovean

Cercul studențesc prahovean — forul de conducere al întregei studențimi creștine din jud. Prahova, în urma josnicei măsuri luate de prefectura de Prahova, de a închide căminul studenților din București, lăsând fiii celui mai bogat județ fără apă, lumină și căldură, invocând motivul lipsei de bani, deși cunoscut este că studenții au protestat timp de doi ani contra risipei ce se făcea în administrația acestui cămin de către politicieni, risipă pe care d. inspector administrativ Paul Goma a confirmat-o prin raportul încheiat în urma anchetei ordonată de ministerul de interne la cererea cercului, — face cunoscut că neînțelegând să-și lase membrii în toiul iernii fără strictul necesar (apă, căldură și lumină), a luat conducerea căminului, plătind datoriile vechii conduceri.

In felul acesta studențimea prahoveană înțelege să scape de sub tutela politicianilor corupători de suflete, arătând în acelaș timp că este capabilă să-și gospodărească interesele singură.

Subscripția ziarului „Porunca Vremii", pentru Mausoleul Eroilor Ion Moța și Vasile Marin

Sold precedent Lei: 39.730

Z. Geantă, Vlașca 100 lei; Gh. H. Șomănescu, Craiova 300 lei; doctor V. Georvescu, Brăila 500 lei; Mina Chilug, Cerna-Vodă 100 lei; Ilie Martin, Săliște 300 lei; Avel A. Rotundu, Lugoj 170 lei; Nae Bădulescu, Teslui Olt 300 lei; Ion Buculei, 25 lei; Ion R. Iacob 25 lei; av. Horia Cosmovici, 100 lei; d-ra Smaranda Brăescu, 2.000 lei; colonel V. Piperescu, 500 lei; Teresa Suppans, Iași 200 lei; Const. C. Simionescu, Brașov 500 lei; protopop I. Crăciun, Mediaș 200 lei; colecta Ilie Vodă, Topița 2.600 lei; colonel C. Chiriac, Focșani 200 lei; I. Petreanu, Cluj 400 lei; sublt. Dutescu C. Gh., Orșova 100 lei; dr. Zeno Barbul, Seini 200 lei; lt.-col. Ignat Gheorghe, Bacău 500 lei; colecta G. Bulbuc, M. Ilvei 350 lei; Libr. G. Ionescu, Medgidia 250 lei; Teodorescu Merci, Buzău 200; dr. Ioan Nemeș, Oradia 1.000 lei; A. Antonescu, Alexandria 200 lei; G. C. Turcu, Ghidigeni 200 lei; Mioara, Galați 345; A. Arischirița, 200 lei; d-ra Gonteanu Ec., loco 20 lei; Dediu Constantin, loco 500 lei; Ioan Cristea 100 lei; I. M. P., 50 lei; D. M. Vapor 100 lei; profesor Mihail Dumitru, 400 lei; Alexandru Gheorghiu, loco 400 lei; Bidineac V., loco 50 lei; G. Tănăsescu, Ploești 900 lei; ing. Constantinescu, Reșița 300 lei; căp. Butaș V. Dărmănești, 100 lei; dr. Negoescu, Slatina 500 lei; colecta V. Lavric, Dorohoi 1.100 lei; Aurelia Anghelescu, Iași 500 lei; colecta dr. Sectil Crăciun, Mediaș 400 lei; lt.-col. N. Petrescu, T.-Severin 100 lei; pr. Virgil Nistor, Sibiu 500 lei; pr. Corneliu Popp, Făgăraș 100 lei și pr. Ion Dan, Batăr 160 lei.

Ioan Dabija	200
Frații De Candido	1200
Gh. Patisu și Ioan Moman Vaslui	200
Colecta T. Urbeanu, Alba Iulia	2.940
Tr. Ionescu, Craiova	3.300
Colecta V. Florian, Bechet-Dolj	600
Const. Filip, Brașov	500
Const. Cucu, Cetățuia	100
Const. Stoicescu, Zimnicea	200
Const. I. Popa, Ploești	500
Ing. I. C. Varveri, Bârlad	1200
Colecta Prof. Jarca, Cluj	550
Libr. Temoveanu, Colibaș	1.000
Magdalena Vasiliu, Sebeș	100
Colecta Marin I. Petrache	835
Colecta Mazilu Ioan-Dochia	606
Preot I. Dan, Batăr	69
Colecta P. Negrea, Albac	674
Octavian Dobrianu, Iași	150
Ing. A. Câmpeanu, Craiova	250
Icas, Craiova	100
N. Lungeanu și Pr. Moisei Carcaliu	200
St. Gh. Ianculescu, Câmpina	100
Colecta V. Landru, Malnaș Băi	250
Petruc Const., Solonețul Nou	100
Maria Dr. Popescu, Vaslui	200
Paula Tucă	20
Total general,	**74.219**

GRIPA

● puteți preveni luând zilnic până la 3 tablete de Togal

Odată **GRIPAT** vă veți vindeca repede și sigur întrebuințând

Togal

medicamentul cu acțiune antinevralgică și

BACTERICIDĂ RECUNOSCUTĂ

Togal-ul distruge și totodată elimină otrăvurile gripei (răceli), grație compoziției sale specifice

Tratamentul cu Togal urmat în mod regulat vă ferește de **recidivele** boalei!

Intrebați și pe medicul Dv. La Farmacii și Droguerii. Produs elvețian.

Teren de Vânzare

Casa de Economie, Credit și Ajutor P.T.T. vinde terenul proprietatea sa din București, Piața Mihail Kogălniceanu (Thüringer) nr. 38, teren cu trei fațade și cu o suprafață de 620 m.p.

Informațiuni se dau în orice zi de lucru între 10—12 la Serv. Bunurilor Casei str. Poștei nr. 2.

A mixa

nu înseamnă altceva decât a amesteca. In Bar se amestecă băuturi, fiindcă amestecate sunt mai gustoase decât una singură. Amestecați odată cafea cu lapte, ca băutură pentru dimineața și ora 4 după masă. Dar la cafeaua cu lapte trebue să-i adăugați o porție bună de Franck.

Franck-Adaus la cafea... care trebue adăugat.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Cavaleria rusticană și Noaptea Volpurgiei; Pasărea măiastră.
TEATRUL NAȚIONAL: Stele călătoare; Serenada din trecut.
TEATRUL REGINA MARIA: De ziua nevesti-mi.
TEATRUL COMEDIA: Poveste de iubire.
TEATRUL MODERN: 9000 franci recompensă.
TEATRUL VESEL: Călugărul din vechiul schit.
TEATRUL LIGII CULTURALE: Și ei au dreptul la viață; Cadavrul viu.
TEATRUL ALHAMBRA: Marea ducesă de Alhambra.
TEATRUL EFORIA VOX: Floarea din Hawai.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CREȘTINI

CAPITOL: Marchizul de St. Evremont.
ARO: Bărbații nu sunt zei, cu Miriam Hopkins.
ROXY: Marchizul de St. Evremnot. FEMINA „Port Arthur" cu Danielle Darieux și complectare.
A. R. P. A.: Agentul special cu George Brent. Pe scenă trupa „Bonzo".
Pe scenă „Ora Veselă" cu Stroe și Vasilache.
FORUM: Maria Stuart și Biletul de 1.000.
MANON: Săraca fetiță bogată și Nicole.
OMNIA: Maria Stuart și revistă.
TRIANON: Regina valsului cu Martha Eggerth.
FRANKLIN: Dosambo și Shanghai.
CITY: Căpitanul Blood și Hotel Savoy.
DARLY: Orașul păcatelor și Norocul meu ești tu.
MARCONI: Magnolia și revistă.
MODEL: Răzbunarea lui Tarzan și Casa strigoilor.
BARCELONA: Bestia din Londra și Vârsta primejdioasă.
CENTRAL: La Bandera și Bestia din Shanghai.
COTROCENI: Tinerețea unei regine și Insula plutitoare.
DIANA: Luptătorii din Texas și Secretul celor 13 mascați.
DICHIU: Flacăra vieței și Tăsică și Năstăsică.
MILANO (Călărași 153): Romanul unei minore și Gondola cu himere.
ILEANA (Avrig 1): Escadrila de noapte și Căraca fetiță bogată.
ORFEU: Nu sunt vinovat, Soțle contra secretară și complectare.
TRIUNF (Griviței 335): Sub două drapele, cu Claudete Colbert și Ronald Colman, și Crima din San-Francisco, cu Miriam Hopkins.
VOLGA (La Roata lumii, Dorobanți): Taros Bulba și Controlorul.
DORY: Bucle de aur, Ultimul sbor și trupa de reviste.
LIZEANU: Ultimele zile ale orașului Pompei și Fiul Rusiei.
UNIC: Macul roșu și Raiul pe pământ.
FLORIDA (B-dul Ferdinand 118): Macul roșu și Beyond Bergali.
PACHE: Katerina și La capătul lumii.

Capitol și Roxy: Marchizul de St. Evremont

Radio

DUMINICA, 24 IANUARIE 1937

7.30. Deschiderea emisiunii. Gimnastică ritmică. Radio jurnal. Concert de dimineață (discuri). Sfaturi gospodărești și medicale.
8.30. Inchiderea emisiunii.
ORA RELIGIOASA
11.30. Clopote.
11.35. Predică de pr. Haralamb Rovența.
11.50. Muzica religioasă (discuri).
11.55. Cronica vieții religioase de prof. Ion Savin.
12.10. Concert religios. Corul bisericii „Domnița Bălașa" cond. de Ion Chirescu.
12.40. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
12.50. Concert de prânz. Orchestra Grigoraș Dinicu.
14.10. Continuarea concertului.
ORA SATULUI
15.00. Cunoștințe folositoare de dr. V. Voiculescu.
15.15. Concert de muzică românească. Taraful Fănică Luca.
15.30. G. D. Mugur: De vorbă cu sătenii.
15.45. Gazeta sătenilor de Alex. Lascarov-Moldovanu.
16.00. Continuarea concertului de muzică românească.
16.45. Gospodărie agricolă.
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.10. Concert de muzică românească din toate ținuturile. Orchestra Petrică Moțoi.
20.30. Ora națiunii: Prof. Nicolae Iorga.
20.50. Concert coral al Asociației „Carmen" cond. de Ion Chirescu.
21.30. TEATRU: Poemul Unirii de Zaharia Bârsan.
23.30. Radio jurnal.
22.40. Rezultatele sportive de Virgil Economu.
22.55. Concert de seară de muzică românească, Alex. Grozuță-canto și Orch. Radio dirij. de Th. Rogalski.
24.00. Ultimele știri.

LUNI 25 IANUARIE 1937

6.30. Deschiderea emisiunii; Gimnastică ritmică; Radio jurnal; Concert de dimineață (discuri); Sfaturi gospodărești și medicale.
7.30. Inchiderea emisiunii.
13.00. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz. Muzică variată (discuri).
14.10. Radio jurnal: Ora. Mersul vremii. Bursa. Știri interne și externe.
14.30. Muzică ușoară (discuri).
15.00. Ultimele știri.
18.00. Lectură din volumul „Călător din noaptea de ajun" de d-ra Anișoara Odeanu.
18,15. Cântece și dansuri nordice (discuri).
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.10. Muzică de cameră. Quartetul Bobescu (Const. Bobescu, vioara I-a; Aurel Barbu, vcara II-a; Al. Stavarache violă și Simion Seidmann, violoncel.
UNIVERSITATEA RADIO
19.45. Poezia lui Cerna de Ion Pillat.
20.05. Concert de valsuri dela Lanner la Lehar. Orchestra Radio, dirij. de Const. Nottara.
21.05. Actualități engleze și americane de prof. Dragoș Protopopescu.
21.25. D-na Lucreția Popovici-Pretorian (pian) și d-na Nina Alexandrescu.
22.00. Cărți și Reviste.

ARO: Bărbații nu sunt zei cu Miriam Hopkins

FORUM și OMNIA | **Maria Stuart și Biletul de 1000** Compania Titi Mihăescu

Când se încheie de drept mandatul guvernului Tătărăscu

— Ce spune litera Constituției și ce susține practica constituțională. — O confuzie care nu mai este o confuzie. —

Cu privire la termenul când guvernul trebue să părăsească puterea, atât cercurile politice opoziționiste cât și presa politică fac tot felul de socoteli ale căror rezultate nu corespund mai niciodată.

Aceste calcule, inerente la sfârșitul unei guvernări, sunt făcute prin prisma intereselor vitale a fiecărui organism politc. Deacela, ele nu coincid niciodată unele cu altele.

Guvernul își termină mandatul la 15 Martie, când se încheie sesiunea parlamentară ordinară, — spun unii fruntași politici.

Liberalii pot guverna până la 15 Aprilie, — susțin cercurile favorabile guvernului.

Majoritarii răspund la rândul lor că guvernul poate rămâne la frânele statului până la 15 Noembrie a. c., când împlinește patru ani, adică o legislatură.

15 Martie, 15 Aprilie, 15 Noembrie, iată atâtea termene fatale guvernului liberal Gh. Tătărăscu.

CE SPUNE CONSTITUȚIA

Față de atâtea contradicții să vedem care este tâlcul pactului fundamental, singurul care poate oferi soluțiuni valabile.

Se știe că un guvern nu poate deține legal frânele puterii decât o legislatură, care numără patru ani.

O legislatură cuprinde patru sesiuni parlamentare ordinare, adică una în fiecare an.

După aceste considerațiuni generale să venim la fapte.

Partidul liberal a venit la putere în Noembrie 1933, pe când Parlamentul național țărănist mai functiona.

Corpurile legiuitoare au fost îndată dizolvate, s'au făcut alegeri noui.

Din aceste alegeri au ieșit actualele Camere, cari s'au constituit în Ianuarie 1934.

Dela venirea la cârma statului, guvernul a deschis de patru ori Corpurile legiuitoare și anume: 15 Ianuarie 1934—15 Martie 1934; 15 Noembrie 1934—15 Martie 1935; 15 Noembrie 1935—15 Martie 1936; 15 Noembrie 1936—15 Martie 1937.

După concepția că un guvern nu poate sta la putere legal decât o legislatură, (care numără patru sesiuni parlamentare ordinare), însemnează că guvernul Tătărăscu, care totalizează aceste patru sesiuni, urmează să părăsească negreșit puterea la 15 Martie, dată când se închide sesi-

O. GH. TATARASCU

unea actuală. Sau în cel mai bun caz, la 15 Aprilie, în caz de prorogare.

INTERPRETARE GREȘITA

Interpretarea aceasta — ne pare rău că facem venin partidelor de opoziție — nu este acea legală, acea constituțională mai bine zis.

Intr'adevăr, iată ce spune articolul 62 din Constituție (pe care politicienii noștri o cunosc așa de prost!):

„MEMBRII AMBELOR CORPURI LEGIUITOARE SUNT ALEȘI PENTRU PATRU ANI".

Acelaș lucru îl spune articolul 66 din Constituția dela 1866, precum și articolul 78 din Constituția dela 1884.

Textul Constituției este clar și nu permite nicio răstâlmăcire.

Prin urmare, membrii Corpurilor legiuitoare sunt aleși pentru patru ani, nu pentru patru sesiuni parlamentare.

TERMENUL FATAL

Confuzia produsă în jurul acestei delicate chestiuni credem că am limpezit-o.

Potrivit interpretării noastre, care se sprijină pe art. 62 din Constituție, cum actualele Camere s'au constituit în Ianuarie 1934, ele au dreptul să funcționeze până în Ianuarie 1938, adică tocmai patru ani.

In regimul democratic guvernul fiind emanația firească a Adunărilor legiuitoare, el funcționează atât cât funcționează și Corpurilor constituite a căror expresiune este.

Prin urmare, guvernul poate rămâne la putere, fără să iroleze pactul fundamental, până în Ianuarie 1938.

Dar nici o clipă peste data încetării mandatului Corpurilor legiuitoare.

Aceasta este litera Constituției.

Practica constituțională este săracă în materie, deoarece istoria noastră politică a înregistrat un singur caz când un guvern a durat o legislatură complectă: guvernul Ionel Brătianu 1922—1926).

La noi, viața guvernelor a fost în funcțiune de „cărămidă", sau de „uzura de a guverna".

Când pleacă guvernul Tătărăscu, la 15 Martie, 15 Aprilie, sau 15 Noembrie?

Nimeni nu ar putea-o preciza.

Să se știe, însă, că el are dreptul de a guverna până în Ianuarie 1938.

Dacă pleacă mai devreme — și sunt indicii certe că o va face — însemnează că și-a pierdut încrederea Factorului Suprem, sau în cel mai bun caz are socoteli machiavelice.

Ion Muche

Politice

D. dr. Alex. Vaida-Voevod, prezidentul „Frontului Românesc", a sosit aseară în Capitală, venind dela Cluj.

D-sa va lua parte astăzi la sărbătorirea zilei „Unirii", iar în cursul săptămânii va avea importante întrevederi politice.

*

D Octav Gorăscu, directorul penitenciarelor, a delegat un inspector din direcția închisorilor, pentru ca simultan cu cercetările parchetului de Durostor să ancheteze rebeliunea deținuților comuniști dela penitenciarul din Silistra.

*

D. Djuvara, ministrul de justiție, a primit în audiență o delegație a Uniunii naționale a foștilor luptători, în frunte cu d-nii Virgil Serdaru, general Petre Dumitrescu și lt.-comandor Botan, care au mulțumit pentru grațierile și reducerile de pedepse acordate foștilor luptători cu prilejul împlinirii a 20 ani dela război.

D. ministru Djuvara a declarat că inițiativa aparține M. S. Regelui.

*

AFLĂM că de data aceasta soarta prefectului de Muscel d. Gogu Bastea este pecetluită.

Cum ministerul de interne a înlocuit câțiva prefecți din țară zilele acestea pentru diferite motive, d. D. Alimănișteanu sub-secretar de stat la ministerul finanțelor și conducător de fapt al județului Muscel, a convenit cu d. D. Juca ministru de interne pentru înlocuirea prefectului de Muscel din motive întemeiate. Lucru ce se pare, să devină fapt împlinit zilele acestea.

Insuși d. Dinu Brătianu a cedat, avându-se în vedere consecințele incalculabile pentru guvern și partid ce ar fi rezultat din eșecul formidabil ce l-ar fi înregistrat în alegerile județene dela 25 Martie,— eșec ce se pare înlăturat prin prezența noului prefect d. Ionel Chercea, a cărui numire se dă ca certă.

*

D. prof. și deputat ION A. MODREANU, comandantul legiunei valahe dela Muscel, însoțit de principalii săi colaboratori, va lua parte astăzi la două manifestațiuni ale organizațiunilor „Frontu'ui Românesc" ce vor avea loc în comunele fruntașe: Domnești și Jupânești.

*

O DELEGAȚIE a moților s'a prezentat eri după amiază, la Cameră, d-lui ministru Valer Pop și l-a înmânat un memoriu în care își expune punctul de vedere cu privire la proiectul de lege al minelor.

*

❖ **Negocierile ce au fost duse la Praga de către d. Victor Bădulescu, subsecretar de stat, au avut drept obiect finantarea unor noui comenzi de armament.**

Aceste negocieri au fost duse la bun sfârsit.

Protocolul ce stabilește condițiile finanțării, a fost semnat la Praga de către d-nii Iosef Kalfuss, ministrul finanțelor, din partea guvernului cehoslovac și de către d. Victor Rădu'escu, din partea guvernului român.

In baza acestui protocol urmează să se desăvârșească contractele cu casele furnizoare.

*

Bârlad. — In cadrul unei rare solemnități, Duminică 17 crt. s'a oficiat la biserica Sft. Trei Ierarhi din localitate un parastas pentru martirii legionari Moța și Marin.

Oficierea Sf. Slujbe a fost făcută de Prea Cucernicia Sa Pr. Bârnovescu și răspunsurile date de corul legionar al parohiei.

Au participat toate unitățile legionare ale garnizoanei Bârlad în frunte cu d-nii Dumitru Popescu și avocat Alexandru Mânza șeful județului, Sf. Biserică fiind neîncăpătoare pentru prea numerosul public care venise să ridice rugi lui Dumnezeu pentru cei căzuți pentru Hristos și latinitate.

*

„Blocul Generației Naționaliste dela 1922" comemorează pe legionarii Moța și Marin, căzuți pe frontul naționalist spaniol, Duminică 24 Ianuarie, ora 9 seara, în sala festivă a Societății Studenților în Medicină, b-dul Schitu Măgureanu 2.

Scandaluri e Frontu'ui Popular din Franța

— Contrabandistul jidan Rosenfeld făcea trafic de arme din Austria, înarmând pe revoluționarii francezi, comun știi spanioli și unele organizații clandestine din Italia —

Democrațiile prin spiritul lor dizolvant și anarhic sunt regimurile politice în cari jaful și corupția este politica oficială a statului. Cele mai mari scandaluri politice pe cari le cunoaște istoria au luat naștere în țările democratizate. O afacere gen Stavisky nu putea isbucni decât intro țară a tuturor libertăților, a acelor libertăți necontrolate cari duc la sărăcirea tezaurului public și la deprimarea spiritului civic. O afacere Stavisky am avut și noi, păstrând proporțiile bineînțeles, cu prilejul isbucnirii scandalului Skoda când s'a putut constata cât de coruptă este lumea noastră politică.

Ultimul scandal, quasi-european, este desigur acela al Frontului Popular din Franța cauzat de contrabanda de arme pe care o făcea jidanul Rosenfeld, *care contrabandă se producea în acelaș timp cu furtul de documente dela Quai-d'Orsay, de către acelaș comunist.*

Cu privire la activitatea acestui emisar al Komintern-ului pe pământul Franței, săptămânalul „Gringoire" ne dă o serie importantă de date, din care spicuim și noi câteva, pentru a vedea, în lumina realității cari sunt susținătorii actualului regim politic din Franța.

TRAFICUL DE ARME DIN AUSTRIA

Rosenfeld se instală la Paris în 1932. Insă la 15 Februarie 1936 el fu expulzat din Franța care-l reprimi după venirea guvernului Blum la putere.

Restabilit la Paris, hotel Majestic, Rosenfeld putu activa nesupărat pentrucă se știa apărat de Frontul Popular.

In mai multe rânduri era pe punctul de a fi arestat dar intervenir mulți oameni politici francezi cari îl scăpară.

In ultimul timp, Rosenfeld făcea trafic de arme și din Austria, nu numai din Elveția.

La începutul anului 1936, el trata cu Austria, cumpărarea unui important stoc de material de război și a numeroase arme pe cari, în Aprilie 1936 le transportă, prin Geneva, la Toulouse.

Din acest material fu oprit o parte pentru revoluționarii comuniști francezi, iar altă parte luă drumul Spaniei. Este interesant de subliniat faptul că în momentul de față toți „colaboratorii" lui Rosenfeld, din Austria, sunt în pușcărie.

CU CINE „LUCRA" ROSENFELD

Personajul principal al echipei este o femee ELSA ROTHSUS, cunoscută ca atașată a G. P.U.-ului pentru Europa Centrală, când acesta avea sediul la Berlin.

Ceilalți membri: DAVID MICHELMANN, a fost multă vreme negustor la Varșovia, însă fiind condamnat pentru bancrută frauduloasă, el fu primit de o filială a Komintern-ului, care-l instală la Dantzig, unde fu însărcinat să furnizeze arme comuniștilor polonezi.

MATHIAS KOURLANDSKY, specialist în traficul de arme pe ruta Dantzig-Oliva, a fost acela care a înarmat ucrainienii din Polonia.

Banda se complectă prin RICHARD CALNIANSKY și LIATZKY, un fost funcționar rus devenit dublu agent sovieto-german. Acesta era pe lângă Rosenfeld, ochiul Moscovei. Il supraveghea, îl controla.

ÎNARMAREA UNOR ORGANIZAȚII CLANDESTINE ITALIENE

Dar nu numai atât. Rosenfeld a înarmat și organizațiile clandestine italiene. Astfel, cu un fals pașaport polonez pe numele de Moise Schwartzmann, acesta este al 5-lea pseudonim al contrabandistului, ei se duse, în cursul anului trecut, la Milano și Neapole. El trebuia să procure arme unor organizații clandestine din Italia. In acest periculos voiaj, Rosenfeld a fost întovărășit de doi comuniști italieni afiliați Komintern-ului: LUIGGI IVALI și ERICO COSSONI. Din Italia, Rosenfeld s'a înapoiat la Paris, în Iulie 1934, unde a rămas până când s'a produs arestarea lui.

— șt. v. —

Coaliția gangsterilor împotriva justiției

— Desvăluirea orbitelor escrocherii și crime ale tâlharilor de la „Lupta" se izbește de indiferența complice a tuturor ziarelor jidovite și democrate —

In memorabila seară de Marți, 22 Decembrie, memorabilă mai ales prin abisurile de murdărie și de infecțiune morală ce s'au desvăluit cu acel prilej, d. deputat GH. URZICEANU a readus în discuția publică a Camerii următoarele adevăruri mai vechi:

Că în fața Curții cu juri de pe lângă tribunalul Ilfov trenează de vreo doi-trei ani procesul bandei de incendiatori Aurel Șarf, Jean Bacalu, Moise Comisioneru et Comp. care a făcut adevărate ravagii prin țară în decurs de un deceniu;

Că acest proces n'a fost pus la punct așa precum trebuia și n'a ajuns să se judece nici până astăzi, din cauza manevrelor subterane ale gangsterului și pușcăriașului Albert Honigman, codirectorul actual al „Luptei" și fost nu de mult director al ziarelor „Dimineața" și „Adevărul";

Că Albert Honigman s'a dedat la aceste condamnabile manevre pentru a-și apăra propria sa piele, întrucât comanditarul și beneficiarul principal al bandei de incendiatori și de criminali, a fost el însuși.

Și că, după cum atât de just a remarcat d. deputat Urziceanu, după înseși constatările judelui de instrucție care a redactat ordonanța definitivă, banda de incendiari n'ar fi reușit pe deplin în loviturile sale cele mai considerabile, fără concursul activ și indispensabil al ziarului și al ziarului său.

SUSPECTA ȘI NEVEROSIMILA TACERE A PRESEI JIDOVITE

In orice țară din Europa și din America desvăluirea acestor crime fantastice ar fi provocat o nemai pomenită explozie de stupoare și de indignare publică. Presa, guvernul și justiția ar fi început imediat să colaboreze pentru completa limpezire a lucrurilor și pentru exemplara sancționare a vinovaților.

Și aceasta cu atât mai mult, cu cât Albert Honigman are pe conștiință nu numai cele unsprezece milioane jefuite dela „Eagle Star", dar și viața nepotului său Aurel Șarf, unul din șefii bandei, „sinucis" în condiții foarte nelămurite în chiar arestul poliției.

Zic „sinucis în condiții foarte nelămurite" și nu exagerez de loc, de oarece dacă această „sinucidere" nu s'ar fi produs, Albert Honigman ar sta astăzi la pușcărie, împreună cu toți criminalii și incendiarii din banda sa.

Spre marea noastră uluire însă, în afară de ziarele „Universul", „Porunca Vremii" și „Țara Noastră", nici un cotidian scris în limba română, din București, n'a publicat nici măcar în rezumat conținutul senzaționalei interpelări anunțate de d. deputat Gh. Urziceanu.

„Dreptatea", de pildă, oficiosul imaculatului d. Madgearu (Virgilică), nici n'a pomenit măcar de această chestiune, „Dimineața" la fel, iar „Lupta" cuprinsă de o explicabilă oroare, a renunțat chiar la darea de seamă a ședinței, din această pricină.

DE CAND AU DEVENIT CRIMINALII IMUNI?

Această elocventă conspirație a tăcerii, dovedește că gangsterii jidani sunt bine organizați și extrem de vigilenți în frumoasa Capitală a României Mari.

Ei și-au manifestat de altfel puterea pe care o au în presă și cu altă ocazie: Nici o dare de seamă, asupra procesului senzațional al incendiatorilor, n'a răzbit în paginile gazete'or în ultimul an. Deși între timp procesul a venit de sase ori în fața Curții cu juri, fiind de sase ori amânat, (în vreme ce, bine înțeles, toate procesele puse la cale împotriva naționaliștilor, se judecă într'un tempo extrem de rapid).

*

A venit însă vremea să spargem odată acest cerc magic — și francmasonic — de minciună, de intrigă și de conspirație permanentă împotriva adevărului, a cinstei și a dreptății românești și creștine.

Albert Honigman nu va mai scăpa de sub mâna de fier a justiției. Și hoitul lui simbolic va atrage după sine în calmul și în răcoreala hadisiană a ocnei, toată furnicăraia de gangsteri și de criminali care-a invadat Bucureștiul.

Nicolae Bogdan

La Cameră, ședință liniștită

Ședința se deschide la ora 4.30, sub președinția d-lui Em. Lobonțiu. Pe banca ministerială d-nii Valer Pop, M. Negură și A. Bentoiu.

Se citește sumarul desbaterilor anterioare.

D. prof. GH. BRATIANU: „Nu am intenția să revin asupra discuțiilor de ieri, fiind de altfel convins din capul locului că în împrejurările de față problema aceasta nu poate fi lămurită mai mult ca ieri. Din această discuție voiu reține un fapt. Anume, afirmațiunea d-lui Tătărăscu, că în ultimul timp s'au făcut comenzi de peste 20 miliarde.

Față de această afirmațiune, care este de natură să ne bucure, sunt totuș unele afirmațiuni cari apar în presa străină și cari trebuesc relevate".

COMUNICARI

D. REMUS NISTOR cere modificarea unui articol din legea administrativă cu privire la alegerea preoților și învățătorilor în consiliile comunale și județene.

D. T. IACOBESCU depune un proect de lege din inițiativă parlamentară referitor la propunerea d-lui Nistor.

D. M. NEGURA, ministrul cooperației, arată că guvernul va veni cu un proect în acest senz și depune, apoi, următoarele proecte: pentru autorizarea Casei de economii a membrilor corpului didactic de a contracta un împrumut; pentru autorizarea orașului Cluj să contracteze un împrumut.

D. ȘT. MIHAESCU face o comunicare în legătură cu scumpirea articolelor de prima necesitate și cere guvernului să ia severe măsuri de reprimare a speculei.

D. ADAM IONESCU protestează împotriva conducerii fabricei de hârtie din Careii Mari, care nu aplică legea pentru protecția muncii naționale. Astfel, în personalul de conducere nu există decât un singur român. De'a semnalează cazul absolventului Gh. Sachelarie, care fiind trimis de stat să facă practică, a fost batjocorit de jidanii de acolo.

D. MIȘU SAVESCU depune proiectul pentru înființarea unei taxe de 150 lei la vagonul de cereale care trece prin Zimnicea.

Ședința se ridică la ora 5.30. Discuția la legea minelor s'a amânat pentru Luni, la ora 4.30.

Senatul

O ședință inegală

Furtuna din ședința de eri a Camerii și-a tălăzuit abia astăzi valurile în Senat. Persoana vicepreședintelui de consiliu decorează banca ministerială, împlinind totdeodată și spărtura făcută în plutonul guvernamental, obosit după șapte zile de zbucium inutil la discuția decretelor-legi.

Deosebirea doar, față de ce a fost la Cameră, că lămuririle guvernului în privința unor injuste bănueli, au răsturnat balanța invers, provocând o unanimă manifestație de simpatie, pentru doctorul Ciugureanu, unul din pionerii sfatuliști basarabeni.

Cuvântul d-lui Inculeț a fost răscolitor de amintiri dulcoase, cari au întărit și mai vârtos prestigiul unui om cinstit și sărac. Opoziția în unanimitate a ținut să se asocieze la această spontană manifestație de simpatie prin glasul d-lor: Manoilescu, Ioanițescu, Rădulescu-Mehedinți și Patraulea.

Dar parlamentarismul nostru este inegal. După acest început de ședință omagială, se continuă discuția la decretele-legi, cari ajung din mila Domnului la potoul votului, cu numai 19 senatori, din efectivul gros al trupelor cu care se începuse ședința. Și ca la orice sfârșit de discuție generală, d. ministru a vorbit: în speță d. Mircea Djuvara.

Reținem doar din finalul discursului d-sale următoarea frază: „Pentru prestigiul parlamentarismului de care partidul nostru e zelos, supunem spre ratificare prezentele decrete".

Senatul se conformă și votează. Cei 19 senatori aduc guvernului o zestre de 75 de voturi.

I. St.

Revizuirea permiselor ziariștilor

— O eroică hotărîre a d-lor secretar general Sergiu Dimitriu și Al. Săndulescu, președintele sindicatului gazetarilor profesioniști —

Apreciind justețea campaniei pornită de ziarul „PORUNCA VREMII" pentru revizuirea permiselor de călătorie gratuită pe căile ferate, acordate breslașilor scrisului cotidian, d-nii SERGIU DIMITRIU, secretar general al ministerului de interne și AL. SANDULESCU, președintele sindicatului ziariștilor profesioniști și vice-președinte al Senatului, au hotărît să cerceteze în de aproape tabloul și să examineze, cu migală, fiecare caz.

Așa se explică faptul, că membrii comisiunii însărcinată cu această operațiune și-au amânat lucrările pentru ziua de 28 Ianuarie.

In adevăr, există azi o sumedenie de pseudo-gazetari posesori de permise pe drumul de fier, în timp ce adevăratii mânuitori de condeie, oameni vrednici și cu un trecut luminos pe ogorul încă întelenit al presei, nu se bucură de această favoare.

Pentrucă. — facem o paranteză— la dreptul vorbind, e o favoare, transformată într'un obicei. Bun obicei, dar nelegiferat încă, la baza căruia stă un criteriu nițel cam prea injust. Doar în legea presei, întocmită de sindicat în frunte cu d. AL. SANDULESCU și, nu știm din ce motive, nedepusă pe biurourile parlamentului, se prevede că fiecare ziarist are dreptul la un bilet gratuit, cu călătorii nelimitate, pe C.F.R.

Azi roiesc pretinși gazetari, cu fișe la cabinetele de instrucție ori condamnați pentru fapte infamante — trafic de influență, fals în acte publice, șantaj — cari sfidează pe onestii ziariști și flutură, pe toate căile, permisele obținute prin inducerea în eroare a comisiunii sau pe căi legale.

Or, acest scandal trebue să înceteze. Această batjocură, pentru însusi prestigiul gazetăriei, să i se pună capăt.

D-nii secretar general SERGIU DIMITRIU și AL. SANDULESCU au observat anormalitatea și au hotărît, repetăm, REVIZUIREA TUTUROR PERMISELOR.

Noi îi felicităm și subliniem aici frumosul lor gest, pentru care vor avea toată recunoștința adevăraților ziariști.

Victor Mocanu

Batjocora dela Carei-Mari

— Comunicarea d-lui deputat Adam Ionescu —

In ședința de ieri a Camerei, d. deputat ADAM IONESCU a adresat d-lor miniștri Iuca, V. Pop și I. Nistor următoarea comunicare:

„In Careii Mari funcționează de câțiva ani o fabrică de hârtie condusă de frații Weinberger și înființată cu capital maghiaro-jidovesc. Conducerea acestei întreprinderi a dat dovadă tot timpul, dela înființarea ei și până azi, de sentimente vădit antinaționale și de o ură tenace pentru tot ce este românesc. Citez câteva cazuri:

1) In această fabrică nu se aplică legea pentru protecțiunea muncii naționale. Astfel în personalul de conducere, administrativ și technic, nu există un singur român, iar totalul de 312 lucrători nu sunt decât 14-15 români, deși direcția fabricii declară că ar avea 172 lucrători români. Aceștia sunt întrebuințați la cele mai grele și murdare lucrări, plătiți cu salarii de mizerie, batjocoriți și insultați în timpul lucrului cu diferite epitete ca: „*bandit*", „*bou*", etc.

2) Cazul Sachelarie.

In vara trecută d. Sachelarie Gh. absolvent al chimiei industriale din București, orfan și bursier al statului a fost trimis la această fabrică de către ministerul industriei și comerțului spre a-și face practica prevăzută de lege pentru studenții ingineri. Prezentându-se pe ziua de 2 August a fost primit nu cu indiferență, dar cu ură chiar și batjocorit pentru originea lui românească, dându-i-se să înțeleagă că dacă ar fi de altă naționalitate ar fi mai bine venit, pentru motivul că românii sunt șperțari și netrebnici".

*

Ministrii respectivi au datoria să instituie anchete scrise și să aplice, apoi, la sancțiuni drastice.

Reprezentanții Camerii de Comerț din Capitală la d. ministru de finanțe

Ieri dimineață s'a prezentat d-lui ministru Cancicov, o delegație a Camerei de comerț și industrie din București, compusă din d-nii deputat V. Dumitrescu-Militari, Tem. Alexandrescu, vice-președinții Camerei, Ste'ian Petrescu, Gh. Iordăchescu,, Dinu Dumitru, C. Niculescu, dr. V. M. Ioachim, etc., cari au prezentat d-lui ministru de finanțe un memoriu cu privire la extinderea impunerii fixe la toate firmele particulare pe 5 ani.

D. TEM. ALEXANDRESCU, a făcut o expunere a acestei chestiuni, dovedind cu cifre că statul ar realiza din această reformă cel puțin atât cât se încasează și azi.

D. V. DUMITRESCU-MILITARI a arătat d-lui ministru situația tragică a comercianților de băuturi de la țară, pentru care d-sa cere acelaș regim ca și la orașe.

D. ministru CANCICOV în chestiunea impunerii fixe a arătat că conseevent declarației făcuta la Camera de comerț, a și pus în studiu chestiunea extinderei patentei fixe pe baza căreia se vor face impunerile anul acesta.

In chestiunea brevetului la țară, d-sa arată că în sensul celor cerute de Camera de comerț, a și făcut un inceput cu brevetele din stațiunile climaterice.

Delegația a mulțumit d-lui ministru pentru solicitudinea arătată comerțului în general și Camerei de comerț și industrie, în special.

ULTIMA ORA

D. Octavian Goga vorbeşte
despre situaţia politică actuală

Preşedinte'e partidului naţional-creştin defineşte poziţia partidului faţă de actuala situaţie po'itică

La Cluj, d. Octavian Goga, preşedintele partidului naţional-creştin, a făcut la clubul partidului o serie de foarte interesante declaraţii cu privire la situaţia politică.

D-sa a ţinut să accentueze odată mai mult poziţia partidului naţional-creştin în ansamblul politicii noastre interne, afirmând că el este astăzi singurul organism către care îşi îndreaptă ţara privirile şi nădejdile ei.

Mai departe d. Octavian Goga a vorbit despre atitudinea partidului naţional-ţărănesc, care reprezintă în ţara noastră două erezii: spiritul de clasă şi regionalismul. D-sa a arătat că ţara respinge cu hotărâre aceste erezii şi că îndreptându-se către noile realităţi naţionale îşi află reprezentanţii ei fireşti în partidul naţional-creştin.

Şi a adăogat textual:

„Eu nu fac prevestiri, dar dacă pentru salvarea şi întărirea ţării este nevoe de un guvern care într'adevăr să fie un guvern al nevoilor obiective ale neamului românesc, acest guvern nu are altă formulă decât partidul naţional-creştin“.

PUNCTUL DE VEDERE AL PARTIDULUI NAŢIONAL-CREŞTIN

Aceste declaraţii cari arată că preşedintele partidului naţional-creştin socoteşte că singura formulă de guvernare în conformitate cu dorinţa ţării ar fi aceia a unui guvern naţional-creştin, este totuşi complectată prin voinţa pe care o ex-

D. OCTAVIAN GOGA

primă acest partid de a nu ştirbi nimic din programul său, neadmiţând nici o tranzacţie şi nici un compromis.

„Nu vom face parte din nici un guvern — a spus d-sa în a-plauzele asistenţii — care să nu aibă în politica sa internă programul nostru naţionalist, iar în politica externă revizuirea raporturilor noastre cu toate statele“.

Mai departe d. Goga arată încercările neizbutite ale actualului guvern de a aplica unele puncte din programul naţionalist şi accentuează asupra faptului că este greu să se realizeze un program ce nu izvorăşte din conştiinţă. Astfel că nu s'a schimbat nimic în ţară şi poporul a început să protesteze.

„Ţara îşi aşteaptă conducătorul său real, logic şi iubit: partidul naţional-creştin, a încheiat d-sa, această parte a declaraţiei“.

POLITICA EXTERNĂ

In chestiunile de politică externă, d. Octavian Goga, s'a pronunţat pentru o politică de interese şi realităţi româneşti şi pentru o hotărîtă atitudine împotriva comunismului.

Declaraţiile d-lui Octavian Goga au avut darul să lămurească poziţia partidului naţional-creştin în actuala situaţie politică, afirmând voinţa conducerii acestui partid de a nu guverna decât în cadrul programului său, refuzând orice formulă ce ar avea le temelie un compromis.

P. B.

Azi vor începe operaţiile militare contra rebelilor chinezi

Shanghai, 23 (Rador). — Guvernul din Nanking va începe mâine operaţiile militare împotriva rebelilor din Shensi şi Kansu, deoarece Sâmbătă noaptea expiră termenul acordat acestora pentru a se supune programului guvernului.

Un nou Hefter la Geneva

Geneva, 23. (Rador). — Cercurile ziaristice din Geneva sunt preocupate de chestiunea A. Prato, directorul lui „Journal des Nations“.

Se ştie că departamentul politic din Geneva hotărâse expulzarea acestuia considerând că activitatea sa dăunează bunelor raporturi ale Elveţiei cu unele ţări străine. Măsura a fost confirmată în şedinţa de eri de consiliul de stat din Geneva. Decizia a fost luată în unanimitate.

Această măsură a determinat un demers al Asociaţiei ziariştilor acreditaţi pe lângă Societatea Naţiunilor, demers adresat consiliului Societăţii Naţiunilor.

Ziarele din Geneva comentând acest demers, se îndoiesc de sorţii lui de succes şi subiniază că măsura luată împotriva ziaristului A. Prato nu aduce vreo atingere activităţii propriu zise ziaristice, ci este determinată de activitatea celui expulzat, desfăşurată într'un ziar apărând pe teritoriul elveţian şi deci ţinând de competenţa autorităţii federale.

O notă apărută în ziarele din Geneva relevă totodată că autorităţile federale ar avea intenţia să facă cercetări asupra întregei chestiuni a lui „Journal des Nations“, date fiind unele suspiciuni că acest ziar ar fi întreţinut din fonduri străine.

Taraba lui Kalman Blumenfeld
concurează Loteria de stat

— Până unde merge îndrăzneala piraţilor din Sărindar —

Se ştie că loteria de stat are o lege a ei organică prin care i se conferă privilegiul jocurilor, pe întregul cuprins al ţării, cu titlu de exclusivitate.

Dar pentru tarabele „ADEVARUL“ şi „DIMINEAŢA“ nu există legi în ţara aceasta.

Numai astfel se explică de ce numitele ziare au organizat cu mare lux de publicitate un concurs de abonamente cu premii, care încalcă privilegiul loteriei de stat.

Această instituţie a prevenit atunci discret şi amical pe Kalman Blumenfeld cerându-i să renunţe la abonamentele cu premii.

Dar Kalman şi-a continuat sfidarea, astfel că Loteria statului a cerut parchetului să deschidă acţiune publică împotriva „DIMINEŢII“ şi „ADEVARULUI“ pentru încălcarea legii jocurilor de loterie.

Iar concomitent cu cererea a radiat „ADEVARUL“ şi „DIMINEAŢA“ şi de pe lista ziarelor cărora li se acordă publicitate pentru tragerile loteriei.

Aplaudăm această măsură tardivă a Loteriei de stat şi o prevenim că nu o vom cruţa, în ziua când va reveni asupra ei, în urma presiunilor pe cari, indiscutabil, Kalman Blumenfeld, nu va întârzia să le exercite prin numeroşii şi sus puşii lui protectori.

Situaţia politică din Japonia e gravă

Tokio, 23 (Rador). — **Mikadoul a acceptat demisia guvernului, rugând pe d. Hirota să gireze afacerile statului până la formarea noului cabinet.**

In cercurile politice se crede că noul guvern va trebui să se constitue fără concursul partidelor politice, întrucât altfel s'ar pune în discuţie participarea armatei.

Ziarele subliniază gravitatea situaţiei politice. Prinţul Konoe, preşedintele Senatului, este socotit ca succesorul probabil al d-lui Hirota.

Papa a petrecut
o noapte liniştită

Cetatea Vaticanului, 23 (Rador). *Papa a petrecut o noapte foarte liniştită.*

După vizita medicului profesor Milani, Papa a părăsit patul, instalându-se într'un fotoliu special şi a acordat mai multe audienţe.

Intre alţii, Suveranul pontif a primit pe cardinalul Pacelli, cardinalul Faulhaber, archiepiscopul Muenchenului şi cardinalul Schulte, archiepiscopul Coloniei.

Ducele va vizita Libia

Se va inaugura, cu această ocazie şoseaua Tripoli-Benghasi

Tripoli, 23 (Rador). — Mareşalul Italo Balbo, guvernatorul Tripolitaniei, a anunţat, în şedinţa de azi a organizaţiei fasciste din Tripoli, că d. Mussolini va veni în luna Martie în Libia.

Cu acest prilej, d. Mussolini va inaugura şoseaua Tripoli-Benghasi.

Starea sănătăţii Marelui Voevod Mihai
e satisfăcătoare

Se crede că nu se va produce nici o complicaţie

MAREŞALATUL Curţii Regale face cunoscut următoarele:

Măria Sa Marele Voevod, ce se află la Florenţa, având o criză acută de apendicită, d-nii doctori: prof. Sorri Theodoro, chirurg al spitalelor; prof. Szuper, dela Universitatea din Florenţa; Ferusio, directorul clinicei medicale a Universităţii din Florenţa; Ancona Giacomo, docent în patologie medicală la Universitatea din Florenţa şi Gino Conti, asistent, în consult, au opiniat în unanimitate că o intervenţie chirurgicală este imediat necesară.

M. S. Regele fiind încunoştiinţat telefonic, a dat înalta Sa autorizaţiune pentru operaţie.

Operaţia a avut loc cu succes în cursul nopţii de 22—23 Ianuarie, ora 11 (ora italiană) la clinica „Casa de cură engleză“.

Astăzi la ora 12, starea Măriei Sale Marelui Voevod Mihai era satisfăcătoare, având temperatura 38.4 şi pulsul 94.

REACŢIUNILE, DUPA OPERAŢIE, SUNT FAVORABILE

Florenţa, 23 (Rador). — *Starea Măriei Sale Marelui Voevod Mihai este astăseară satisfăcătoare.*

Medicii au constatat că reacţiunile, după operaţie, sunt favorabile.

D. I. Lugoşanu, ministrul României la Roma, pleacă astăseară la Florenţa.

MARELE VOEVOD MIHAI

Florenţa, 23 (Rador). — Astăseară, la ora 21, medicii cari îngrijesc pe M. S. Marele Voevod Mihai, au dat un comunicat, arătând că starea sănătăţii Principelui Moştenitor al României este complet satisfăcătoare.

Temperatura nu este aproape deloc mai ridicată decât azi dimineaţă şi pulsul este mai bun.

Se crede că nu se va mai produce nicio complicaţie.

Un emoţionant gest
al Smarandei Brăescu

DOMNULE DIRECTOR,

Imi este foarte greu să aştern pe acest petec de hârtie ce gândesc şi ce simt în acest timp de când cei doi eroi I. Moţa şi V. Marin şi-au lăsat trupurile lor răpuse de gloanţele masoneriei, pe pământul nenorocitei Spanii, sora noastră latină.

La vestea năprasnică ce ne-a venit, m'am simţit cutremurată de un fior de groază, dar şi de o mare mândrie, că pe pământul însângerând al Spaniei bolşevizate, a curs şi sânge de români creştini.

Câţi dintre noi n'ar fi dorit să fie ca ei, sau ca ceilalţi viteji de acolo, rămaşi încă în viaţă.

Unuia dintre cei căzuţi, eroului Ionel Moţa, cărturarul de frunte al tineretului naţionalist-legionar i-au rămas doi copii, un băiat şi o fetiţă. Pentru Hristos, pentru mărirea lui Dumnezeu şi slava lui s'a jertfit el, lăsând doi orfani. De aceea vă rog pe dv. d-le director fiţi interpretul meu pe lângă d-na Iridenta Moţa, rugând-o să primească din partea mea, ca din partea unei surori, fără a se simţi jignită, suma de lei două mii — bani cu care am fost ajutată şi eu de sufletele mari româneşti, prin ziarul dv., pentru cheltuelile mele de sbor.

Cu cele mai profunde mulţumiri.

SMARANDA BRAESCU

Naţionaliştii spanioli obţin noui succese

Ţăranii se opun rechiziţiilor operate de miliţieni

Crudele represalii ale guvernamentalilor

Rabat, 23. (Rador). — Corespondentul Agenţiei Reuter transmite:

In comunicatul difuzat la ora 13 şi 30 de postul de radio Sevilla se confirmă ştirea că naţionaliştii au înaintat cu 34 kilometri în provincia Grenada.

Comunicatul precizează că această înaintare s'a produs după înfrângerea unei coloane guvernamentale venită din Cartagena. Guvernamentalii au avut peste 100 morţi şi numeroşi răniţi.

Trupele naţionaliste au făcut mulţi prizonieri, au capturat un important material de războiu şi au ocupat satele Escusa, Venta de Huelma şi Alsamida de Granada.

Saint Jean de Luz, 23 (Rador). — *Corespondentul Agenţiei Ştefani anunţă că din cauza nemiloaselor rechiziţii săvârşite de trupele roşii ale guvernului pentru aprovizionarea Barcelonei, ţăranii din numeroase sate ale Aragonului s'au opus cu forţa la încercările miliţienilor de a le rechiziţiona produsele alimentare.*

In urma acestei rezistenţe a ţăranilor, numeroase comune rurale au fost declarate fasciste şi supuse unor aspre represalii din partea unor coloane speciale alcătuite din comunişti. Aceştia au împuşcat fără milă pe locuitorii acestor sate, cari n'au putut să fugă la timp, dând foc caselor lor.

Decretele-legi ratificate de Senat

După opt zile de discuţiuni, Senatul a ratificat aseară decretele-legi pe care guvernul le-a dat în cursul vacanţei parlamentare de anul trecut.

D. ministru Mircea Djuvara după ce a arătat la sfârşitul discuţiei generale, motivele pentru care guvernul a venit cu aceste decrete-legi pe timpul cât nu funcţiona Parlamentul, şi-a încheiat discursul prin următoarea frază:

„Partidul liberal zelos în respectul pentru regimul parlamentar supune spre ratificare Maturului corp aceste decrete-legi“.

In sală erau 19 senatori.

Proectul a fost votat cu o zestre de 76 voturi.

D. Djuvara a avut o fină ironie şi de data aceasta.

Epilogul afacerii „Dorman“ la Senat

O manifestaţie unanimă pentru dr. Ciugureanu

In şedinţa de eri a Senatului d. dr. Ciugureanu vicepreşedintele maturului corp, a vrut să dea unele explicaţiuni complimentare în ce privea pretinsul amestec al persoanei d-sale în afacerea „Dorman“.

Senatul într'o spontană manifestaţie de simpatie a oprit pe d. Ciugureanu să vorbească socotind că explicaţiile d-sale sunt inutile, dată fiind convingerea tuturor în onestitatea sa.

Cu această ocaziune, d. Ion Inculeţ vicepreşedintele consiliului de miniştri, a ţinut să facă unele preciziuni în această chestiune, relevând personalitatea d-lui dr. Ciugureanu.

Reprezentanţii opoziţiei prin d-nii Mihail Manoilescu, D. R. Ioaniţescu, Rădulescu-Mehedinţi şi Patraulea au stăruit asupra aceluiaş lucru, exprimându-şi toată încrederea în vicepreşedintele Senatului.

Succesul d-lui Victor Antonescu la Geneva

Intrevederile ministrului nostru de externe. Când se închide actuala sesiune a Ligii.

Geneva, 23 (Rador). — *Consiliul Societăţii Naţiunilor nu a ţinut azi şedinţă. Ziua nu a fost însă mai puţin rodnică.*

Astăseară, în cercurile bine informate, bilanţul activităţii zilei este privit cu cea mai mare satisfacţie.

Problema ce se arată a fi cea mai spinoasă în această sesiune — chestiunea sangiacului Alexandretta — pare să fi ajuns la soluţia amicală care a putut fi prevăzută de eri. Experţii francezi şi turci au avut azi dimineaţă o nouă conferinţă. Punctele de vedere s'au apropiat atât de mult încât se crede că încă astăseară un aranjament între cele două ţări va putea fi semnat.

Este ceeace se afirma la dejunul oferit azi de d. Subotici, delegatul permanent al Iugoslaviei pe lângă Societatea Naţiunilor, la care au participat d-nii Yvon Delbos, ministru de externe francez, Rochat, director de cabinet; d-nii Victor Antonescu, ministru de externe al României, Purici, ministrul Iugoslaviei la Paris, Kunst-Jizerski, ministrul Cehoslovaciei la Berna şi delegatul permanent al Cehoslovaciei pe lângă Societatea Naţiunilor, Rusdu Aras, ministru de externe al Turciei, Numan Menemencioglu, secretar general la ministerul de externe turc, Zadak, delegatul permanent al Turciei la Geneva, Gh. Cruţescu, însărcinatul cu afaceri al României pe lângă Societatea Naţiunilor şi Polihroniade, delegatul permanent al Greciei la Geneva, adică împreună cu reprezentanţii Franţei, toţi reprezentanţii Micii Înţelegeri şi ai Înţelegeri Balcanice.

S'a relevat la acest dejun rolul important jucat de d. Victor Antonescu, care a exercitat o binefăcătoare influenţă împăciuitoare între cele două teze şi a înlesnit în mare parte apropierea lor.

Se înregistrează deasemeni o înseninare a atmosferei în chestiunea Danzigului. D. Beck, însărcinat de consiliu să studieze această chestiune şi să prezinte raportul său, a putut în întrevederile cu d. Eden la Geneva, după ce, trecând pe la Berlin, a vizitat pe baronul von Neurath, ministrul de externe al Reichului, să aducă propuneri cari conciliază doctrina Genevei şi prevederile pactului Societăţii Naţiunilor, cu situaţia de fapt la Danzig, din punct de vedere al politicii interne. Rezoluţia la care se va ajunge va fi — se afirmă — de natură să înlăture fricţiunile ce caracterizau până acum raporturile dintre comisarul Societăţii Naţiunilor la Danzig şi Senatul Oraşului Liber.

La ora 16, d. Victor Antonescu a avut o a doua întrevedere cu d. Eden. In această întrevedere au fost evocate toate chestiunile ce fac obiectul preocupărilor consiliului Societăţii Naţiunilor în actuala sa sesiune şi s'a constatat un acord deplin între punctele de vedere ale celor două ţări.

D. VICTOR ANTONESCU

D. Eden a reinoit invitaţia făcută în Octombrie ministrului de afaceri străine al României, de a face o vizită oficială la Londra. Această vizită va avea loc probabil în cursul primăverii.

D. Victor Antonescu a primit apoi pe d. Massigli, din delegaţia franceză. S'au discutat în această întrevedere problemele speciale franco-române, precum şi acelea cari interesează Franţa şi Mica Înţelegere. Intrevederea a fost cordială şi încă odată s'a putut constata acordul desăvârşit atât în domeniul politic cât şi în domeniul tehnic.

Faţă de desfăşurarea evenimentelor în cursul zilei de azi, se crede că sesiunea consiliului se va putea încheia chiar Marţi.

Preşedintele în exerciţiu al consiliului Societăţii Naţiunilor, d. Wellington Koo, va oferi Marţi seară tradiţionalul dejun în cinstea membrilor consiliului.

Miercuri, reprezentanţii consiliului vor putea părăsi Geneva.

A.S.R. Principele Nicolae, bolnav de scarlatină

Mareşalatul Curţii Regale face cunoscut:

A.S.R. Principele Nicolae este bolnav de scarlatină.

A. S. R. PRINCIPELE NICOLAE

Evoluţia boalei normală.

Azi la ora 18, temperatura 38.

Bucureşti, 23 Ianuarie 1937.

ŞTIRI ŞI POLEMICI

O telegramă sosită azi noapte dela Londra, ne informează citând dintr'un articol al ziarului „TIMES“, de adevărata realitate a tratativelor dintre biserica anglicană şi cea ortodoxă românească.

Articolul citat „relevă importanţa bisericii ortodoxe române care are milioane de credincioşi şi care este cel mai mare şi cel mai INFLUENT grup autocefal al Bisericii ortodoxe de răsărit“.

Raportul asupra tratativelor a fost ieri ratificat de consistoriul din Cantenbury CARE L-A ADOPTAT IN UNANIMITATE.

Vrea să zică diplomaţia bisericii engleze a câştigat din târgul meschin pe care l-a aranjat, şi unde ortodoxia a fost atât de concesivă, încât a ajuns tarabă de zarafi!

Fiindcă altfel cum se explică, dacă anglicanii n'ar avea dorinţele lor împlinite, ca episcopul de Gloucester să caute să răspundă „chestiunilor de DETALIU în legătură cu definirea dogmelor (?!) ridicate de diferiţi critici“ şi cum şi-ar permite apoi să - explice „credinţa euharistică“?

Dacă au ajuns să explice şi Taina Sf. Euharistii, atunci anglicanii ştiu mai multe decât noi şi într'ale ortodoxiei dar mai ales în chestia unirii lor, (vorbă să fie!) cu noi!!

Interpelările anunţate de d-nii Iunian şi Virgil Madgearu, asupra politicii monetare a guvernului, interpelări ce urmau să fie desvoltate în şedinţa de ieri a Camerii, au fost amânate în urma unei prealabile înţelegeri cu d. Cancicov, ministrul finanţelor, pentru Joi 28 Ianuarie a. c.

*

Eri după amiază a avut loc o lungă întrevedere pe culoarele Cameri iintre d-nii Valer Pop şi Grigore Iunian.

*

New-York, 23 (Rador). — *Amiralul Grayson, preşedintele Crucii Roşii americane, care conduce operaţiunile de ajutorare în regiunile inundate, a cerut telegrafic mobilizarea completă a serviciilor de Cruce Roşie din cele zece state care au fost inundate.*

Amiralul Grayson comunică totodată că numărul persoanelor rămase fără adăpost se ridică la 270.000, în statele Arkansas, Illinois, Indiana, Kentucky, Missuri, Ohio, Tennessee şi Virginia.

AZI are loc sărbătoarea zilei de 24 Ianuarie.

Se va oficia un Tedeum, la Patriarhie în prezenţa membrilor guvernului, a înalţilor demnitari şi parlamentarilor.

Seara va avea loc la Palat, tradiţională masă a cavalerilor Ordinului „Ferdinand I“.

*

In numărul nostru de eri am anunţat că d. Gh. Tătărăscu preşedintele consiliului de miniştri, a vizitat pe d. Dinu Brătianu, cu care a avut o lungă întrevedere pentru a examina o serie de probleme la ordinea zilei.

D-sa a înfăţişat d-lui Dinu Brătianu modul cum au decurs cele două şedinţe ale Camerei, în cari s'a discutat cazul d-lui Caranfil, socotind că lămuririle date sunt în măsură de a satisface definitiv opinia publică.

*

PROTOPOPUL COSMA din com. Ineu jud. Arad, care pe lângă brâul roşu cu care e cinstit pentru dragostea (câtă ?) faţă de Christos, e şi catologat în rândurile căprăriilor internaţional-ţărăniste, atât de mult a înţeles jertfa sublimă a legionarilor căzuţi în Spania, încât n'a vrut să oficieze un parastas în memoria acestora, DECAT CONTRA PLATA.

*

D-nii EUGEN DUNCA, prefect de Cluj şi comisar al Moţilor, d. Simion Vulcu, prefect de Alba, împreună cu d-nii dr. V. Şortan şi Macovei, reprezentanţii Sindicatului micilor proprietari de mine şi băeşi din ţara Moţilor, se vor prezenta zilele acestea d-lui ministru Valer Pop, pentru a-i înfăţişa doleanţele Moţilor privind proectul de modificare a legii minelor.

*

D. ION MIHALACHE, preşedintele partidului naţional ţărănesc, este reţinut în pat de o uşoară gripă.

Externe

Washington, 23 (Rador). Preşedintele Roosevelt a dresat o proclamaţie către ţară, rugând pe toţi cetăţenii să contribuie la strângerea sumei de 2 milioane dolari, de care are nevoie „Crucea Roşie americană“ pentru ajutorarea victimelor inundaţiilor.

*

Madrid, 23 (Rador). — *Corespondentul Agenţiei Havas anunţă că azi la orele 11 şi 45, întreg centrul Madridului a fost ţinta unui violent bombardament executat de bateriile naţionaliste de tunuri grele.*

Numeroase edificii mari au fost grav atinse de obuze, iar altele au fost incendiate.

La ora 12 şi 35, obuzele căzeau încă foarte numeroase.

*

Paris, 23. (Rador). — **Aseară după o întrunire a partidului social francez, s'a produs la Martigues o încăierare, în cursul căreia s'au tras mai multe focuri de revolver.**

Câteva persoane au fost rănite. Autorităţile au arestat 11 membri ai partidului social francez. Patru din ei au fost lăsaţi în libertate provizorie, iar şapte au fost depuşi la închisoare.

*

Roma, 23. (Rador). — D-na şi d. general Goering, au părăsit la ora 19 cu un tren special Roma, plecând spre Berlin.

Pe peronul gării au fost salutaţi de d. Mussolini, de contele Ciano, ministrul Afacerilor Străine, precum şi de autorităţile civile şi militare ale partidului fascist.

Tipografia ziarului „Universul“ str. Brezoianu

Girant responsabil Gh. Dumitrache

C. S. 6 pagini 3 lei ANUL VI, No. 637 Marți 26 Ianuarie 1937

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

Porunca Vremii

TRIBUNĂ ZILNICĂ DE LUPTĂ NAȚIONALĂ ȘI CREȘTINĂ

„Sunt cei dintâi a recunoaște că rasa semită, comparabilă cu rasa indo-europeană, reprezintă o combinație inferioară a naților umane. Astfel rasa semita se recunoaște aproape numai după caracterele ei negative, ea nu are nici mitologie, nici epopee, nici știință, nici filosofie, nici ficțiune, nici arte plastice nici viață civilă".

A. C. CUZA

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituții și sprijinitori; Lei 800 pentru orașe; Lei 600 pentru sate. Se primesc și abonamente pe 6 și 3 luni.

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii și Cecuri poștale (CEC) astfel: ABONAȚII PENTRU CONTUL 1224 DEPOZITARII „ „ 10405

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI I, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcție, redacție 4.1853 Ad-ție, publicitate 4.1852

Români și Romance, credința strămbună să vă fie ideal!

Martirii trudei românești

Dela tribuna Camerei, de unde răsună atât de rar glasul adevărului și-al dreptății românești, d. deputat GH. URZICEANU a făcut de curând revelațiuni senzaționale:

La Bacău, unul din cele mai importante centre industriale și comerciale din Moldova se petrec fapte cari răstoarnă cu totul elaborările mult lăudatei dialectici marxiste. Pentru că acolo, s'au grupat și s'au organizat în forță subversivă revoluționară și comunistă tocmai capitaliștii, exploatatorii și cămătarii, cari e adevărat că mai au și o altă calitate: SUNT JIDANI! Iar bietii muncitori exploatați și supți până la măduva oaselor, dar CREȘTINI, îndeplinesc aproape ei singuri funcțiunea de element conservator și apărător al ordinei sociale creștine.

Ceeace e mai grav însă, e faptul că antiteza aceasta nu e întâmplătoare și că lucrurile sunt împinse și mai departe. Patronii și marii capitaliști jidani din Bacău, în frunte cu vestiții FILDERMAN și CALMANOVICI, se folosesc în mod laș de privilegiile și superioritățile dobândite grație venalității și stupidității noastre, spre a forța pe lucrătorii creștini și naționaliști să se convertească la bolșevism. Recalcitranții sunt dați afară din slujbă, sunt puși la munci grele dacă nu pot fi înlocuiți, sunt supuși la o mulțime de vexațiuni înlăuntrul fabricilor, sunt ultragiați și umiliți.

Autoritățile văd, înghit, încasează și tac.

Incurajați de această aprobare tacită, adesea cumpărată cu arginți, hienele izraelite au trecut la măsuri cu caracter demonstrativ IMPOTRIVA A INSAȘI RELIGIEI ȘI A SENTIMENTELOR NAȚIONALE ALE POPORULUI MAJORITAR. Lucrătorii sunt forțați să lucreze Duminica și în zilele de sărbători naționale, iar Sâmbăta sunt lăsați să șomeze. Iar când s'a serbat Înălțarea Sfintei Cruci, care e o sărbătoare religioasă de o importanță considerabilă pentru noi creștinii, oamenii au fost ținuți în uzină cu o îndârjenie sarcastică, în scopul vădit de a-i împiedica de a se duce la Biserică, unde să asculte sfânta liturghie.

Iată-i deci pe „cetățenii români de religie mozaică", ajutați pe față, ostentativ chiar, de către statul democratic să se îmbogățească și să se îmbuibe precum nici la sânul lui Abraham n'ar fi visat-o, hotărîți astăzi nu numai să ne extermine cu ajutorul satanismului revoluționar bolșevic, dar chiar să ne descreștineze cu forța. Faptele acestea nu se mai pot nega. Complicitatea între bancherul, speculantul, sadicul, agitatorul, călăul și vizionarul iudeu pentru distrugerea din temelie a tot ce e așezământ creștin e atât de evidentă, încât nu cred să se mai poată găsi un creștin apostat destul de cinic și de nerușinat să mai poată lua pe față apărarea acestui trib de răufăcători incorigibili. Și e absolut cert că dacă s'ar face un inventar cinstit, un recensământ obiectiv al tuturor conspirațiilor, al tuturor atentatelor, al tuturor fărădelegilor puse la cale de către jidani împotriva națiunii române care i-a tolerat și i-a îmbogățit precum nu i-a tolerat și nu i-a ghiftuit nici un alt popor de pe suprafața pământului, s'ar dovedi în chip desăvârșit că până acum s'au arătat inumani, barbari și scelerați nu victimele, ci veneticii perciunați, ingrații și agresorii.

Am ajuns astfel să experimentăm ca nefondat și ridicol ultimul argument al acelora dintre românii de bună credință cari sperau să-i poată asimila pe jidani prin duhul blândeții și prin îndrumarea lor către bogăție și procopseală. Pentrucă în momentul acesta e evident, că realmente, primejdioși pentru pacea și viitorul nației noastre și a culturii europene în genere, nu sunt jidanii habotnici, claustrați în chip voluntar în ghetourile lor infecte și mizerabile, ci bestiile acestea ipocrite și viclene cari au izbutit să se insinueze în toate secretele noastre de familie, cari în loc să se teamă de noi, ne disprețuesc și cari pe deasupra dispunând de formidabile mijloace materiale și de o întreagă rețea internațională de spionaj și-au înmiit puterile distructive. Aceștia trebuesc făcuți inofensivi cât mai curând cu putință, pentru că ei sunt elementele cu adevărat vorace și infernale ale iudaismului.

Cei mai inteligenți dintre refugiații ruși, scăpați de masacre ca vai de lume și rătăcind ca cerșetorii prin marile metropole, mărturisesc în mod public acum că imensa lor țară a fost distrusă nu de fricoasa massă jidovească, de prin târgurile periferice, victime regulate ale indignării populare, ci financiarii, comercianții și marii samsari jidani, cei ce reușise a se insinua în universități, în marile centre comerciale și industriale în armată, în francmasonerie, în partidele politice și până în preajma Curții imperiale. Și bieții ruși se căesc amar de a nu fi pătruns și înfrânat din vreme intrigile diabolice și manevrele criminale ale acestor căpetenii de hoarde anticreștine. Dar pentru ei e prea târziu. Căci ușor poți pierde o țară prin orbire, prin lașitate și prin ușurință, dar greu o poți recâștiga înapoi chiar prin jertfe și prin sacrificii eroice.

...Mă îngrozesc numai la gândul că și noi ne vom căi tot așa într'o zi, dar când nu vom mai fi în măsură să ne împotrivim marelui fluviu al morții naționale. Și ași vrea ca această groază salutară să obsedeze pe toți conducătorii Țării mele, acuma cât mai e încă timp...

Nicolae Bogdan

Faceți o crimă față de neamul vostru și puneți în primejdie existența copiilor voștri, încurajând cu banul vostru exploatarea și nerușinarea judaică. Vedeți unde am ajuns. Nu putem respira în țara noastră de atâta infecție judaică; tinerele vlăstare cu toate diplomele pe care le au în buzunar, mor de foame în țara pentru care s'a vărsat atâta sânge românesc.

Intrebarea care stărue pe buzele tuturor este: Unde mergem? Totuși se găsesc ROMÂNI și ROMANCE care își lasă banul lor în dugheana speculantului jidan și își otrăvesc sufletul cu maculatura ziarelor jidovești.

...Și va veni vremea când toate dihăniile își vor lua pre ale lor odrasle, căutând pradă în alte părți

Elogiu pentru Evrei

de N. CREVEDIA

Nu s'a stins încă focul iscat în jurul mizeriei din Capitală „invocată", cum îi spunea d. profesor Iorga, de către un ziar de dimineață, dar neatenuată de nimeni.

Asupra acestei stări deplorabile din metropola României Mari, și-a spus și gazeta noastră cuvântul. Accentuam atunci că aici în București există mai ales o crâncenă mizerie ROMANEASCA, pe care oficialitatea în primul rând, e datoare să o stingă. Inițiativa particulară, listele de subscripție sunt simple paliative care nu ameliorează decât o clipă din eternitatea unei dureri.

Pe de altă parte, nu vi se pare d-voastră că sistemul acesta al apelului „la inimile caritabile" ajunge să obosească la un moment dat? Toți slujbașii statului — ofițeri, magistrați, profesori, funcționari, învățători — se plâng de numeroasele rețineri care li se fac pentru diferite scopuri filantropice. Ni se plâng ei, nu-i vorbă și de faptul, care este o certitudine, că multe din sumele acestea nu ajung măcar la destinație! Vorba epigramistului răposatul Ionel Pavelescu:

Vin pentru dânșii bani grămadă,
Dar ei sunt orbi... și eu îi plâng:
Căci nici un ban nu au să vadă
Din sumele ce li se strâng!

Dar ziarul în chestiune — ziarul „Dimineața" — după aspra dojană a d-lui N. Iorga, a înțeles nu numai să invoce mizeria, dar să o și ajute. Nu cu discreția pe care o recomanda Apostolul dela Văleni— ci prin mijlocul mai la îndemână al listei de subscripție, publică.

Am urmărit într'adins această listă și felul cum evoluează.

Și iată am constatat, că o treime din cei cari subscriu sunt Români; Restul de două treimi sunt Evrei.

Ce se poate deduce din constatarea aceasta? Se poate deduce, credem noi, lucruri extrem de interesante:

1) Mai întâi faptul că atunci când e vorba să sară în ajutorul cuiva, Evreii sunt poporul cel mai prompt din lume. A fost destul ca „Dimineața" să publice fotografia unei nenorocite de evreice, bolnavă, ca a doua zi sumele să curgă. Iordan, spre ziar. Iată, numai în două-trei zile, până ieri Duminică, „Dimineața" strânsese un „total general de lei 101.241 (una sută mii!)

Suma aceasta ni se pare nouă extraordinară și, iată, găsim unicul prilej de-a lăuda pe Evrei, pentru spiritul lor de într'ajutorare, de solidaritate socială, spirit cunoscut în toată lumea dealtfel.

Dar constatarea aceasta ne și întristează adânc. Ne întristează, fiindcă știm din experiența pe care am făcut-o la acest ziar, cum știu să sară și Românii noștri într'ajutor! Astăvară, când Smaranda Brăescu cerșea 2 lei pe stradă, cutremurați peste măsură, am deschis imediat o listă de subscripție în paginile „Poruncii Vremii". Credeam că în urma apelului sângeros pe care-l lansasem, în cel puțin o săptămână, vom putea strânge pentru brava Românca și sburătoare, cel puțin un milion, ca s'o putem pune la adăpostul zilei de mâine.

Ne-am înșelat. Cumplit. In șase luni, abia-abia de-am putut încolecța suma de lei 50.000 (cinci zeci de mii).

In fața suferinței, ori de ce religie ar fi ea, toți ne închinăm. Nu vi se par însă semnificative rezultatele acestor două liste de subscripție? Reghina Edelstein zace într'o dughiană ,pe undeva prin fundăturile Raionului. Mâine, va fi transportată la Sanatoriu. Smaranda Brăescu n'a avut niciodată o baracă de scânduri în care să zacă. Smaranda Brăescu doarme pe unde poate — au fost nopți când dormia în carlinga proprinlui ei avior, fără s'o știe nimeni! — și astă-toamnă când a plecat la Pystian, în Cehoslovacia, să-și tămăduiască reumatismele contractate în aer și pe podelele de țiment pe care a dormit. Dumnezeu știe cu ce se va fi dus, căci cu banii strânși de noi își plătise o parte din datorii și își alimenta zmeul cu benzină...

A doua experiență a fost aceea cu „PORUNCA VREMII" DE DUMINICA, inchinată țărănimii. Și cu aceasta, am incercat o nouă desiluzie. A mers ce-a mers la început, a mers chiar foarte bine — apoi, din ce în ce, entuziasmul pentru ideea națională pe care vroiam s'a implântăm la sate, a scăzut. Ea se citea mai mult la orașe, așa că a trebuit, în cele din urmă, s'o suprimăm.

Directorul acestui ziar, d. dr. RADULESCU care, desigur, în materie de administrație a „Poruncii" cunoaște mult mai multe dureri decât mine ,s'a plâns în nenumărate articole despre entuziasmul de paie al Românului. Ce mare dreptate avea! După dispariția „Poruncii satelor" am primit câteva sute de scrisori de părere de rău și de sfășiere. Dar numai atât. Românii noștri, însă, să știe că numai cu păreri de rău nimic nu se face. Când a fost să dispară „Dimineața" și „Adevărul", s'au găsit și zecile de milioane necesare, s'a găsit chiar

(Urmare în pag. 2-a)

Comunismul lui Moritz

Române, am un sfat de aur, pe care, dacă-l judeci bine, —
Departe de-ați aprinde Țara, se 'nalță Patria-ți prin tine:
Când JIDOVUL te chiamă tainic să lupți prin „comunism, ca frate
Tu cere-i din a lui avere să'ți facă parte jumătate;

Și vei vedea că ticălosul ce-a strâns din munca ta comori,
N'ar sta cu tine la'mpărțeală, chiar dacă tu de foame mori!
Atunci ai să'nțelegi că „Moritz" când îți vorbește'n așa fel,
Vrea să-ți cufunde Țara-n sânge și'n veci s'o stăpânească el!...

Radu Bardă

Criza politică din Japonia

Demisia guvernului Hirota și acceptarea ei de către Mikado, este urmarea logică a unui conflict din ce în ce mai pronunțat între punctul de vedere al partidelor politice și acela al mișcării militare asupra politicii generale a statului japonez.

In Japonia mișcarea militară reprezintă propriu zis mișcarea de dreapta, politica autoritară a statului totalitar. Guvernul d-lui Hirota avea această calitate de a mijloci între exigențele mișcării de dreapta și rezistența partidelor politice împăcând printr'un compromis continuu cele două teze în opoziție. Conflictul ce a dus la demisia guvernului a fost provocat de interpelarea în Dietă, a deputatului Hamada reprezentantul partidului Minseito (un partid cu program democratic), care s'a ridicat violent împotriva creditelor cerute pentru armată și a atacat guvernul și pe ministrul de război pentru politica militaristă și de înarmări peste puterile financiare ale poporului și statului japonez.

Atacul acesta a avut darul să ducă la protestul energic al ministrului armatei care este și șeful mișcării militariste și care a cerut în numele întregii armate sau imediata dizolvare a Dietei sau scuze din partea tuturor partidelor politice față de armată și expulzarea din parlament a deputatului Hamada.

Natural că șeful guvernului care în principiu prezidează un cabinet ce se presupune a fi exponent al unei reprezentanțe parlamentare, n'a putut primi nici una din aceste două condițiuni și și-a prezentat demisia ce i-a fost primită de către Impărat.

In fond guvernul demisionat nu avea din punct de vedere politic o viață personală. Pus să mențină echilibrul între cele două tendințe opuse el era expus prăbușirii la primul dezechilibru ce s'ar fi semnalat. Și se pare că acesta este cazul.

In ultimul timp mișcarea de dreapta luase un avânt din ce în ce mai puternic în Japonia și militarii cari reprezintă această mișcare au socotit momentul cel mai potrivit să se scuture de politicieni pentru a forma un guvern de regim autoritar care să reformeze radical viața statului și să susțină o politică de expansiune pentru a face din Japonia stăpâna unui mare imperiu colonial în extremul Orient.

Japonia este un stat sărac și nevoile armatei pentru asigurarea ultimelor cuceriri și pentru a ține în respect intențiile de penetrație asiatică ale Rusiei Sovietice, cer eforturi financiare prea mari pentru posibilitățile ei. De aceia mișcarea de dreapta își propune să-și întindă cuceririle teritoriale în dauna Chinei și să împiedice cu orice chip trecerea puterii moscovite dincoace de granițele Siberiei.

Se pare că față de atitudinea hotărîtă a armatei și de situația reală din Japonia punctul de vedere al mișcării militare va câștiga și vom avea în câteva zile un guvern militar la Tokio.

Consecințele constituirii acestui nou stat autoritar vor fi foarte importante pentru politica internațională. In primul rând un regim totalitar în Japonia înseamnă un permanet pericol pentru politica internaționalei roșii în extremul Orient. Și din acest punct de vedere mișcarea comunistă va primi o nouă lovitură și va fi stânjenită în manevrele ei de o nouă puternică îngrădire. Ceiace în general este în avantajul politicii europene.

Este de așteptat însă că noul regim din Japonia va da de lucru și politicii coloniale engleze și va determina unele schimări de atitudine ale Londrei față de o serie de probleme ce privesc această politică și pretențiile manifestate în ultima vreme de unele state pentru obținerea de debușeuri în colonii. Incât alarma produsă de evenimentele politice din Japonia este justificată, în bună măsură pentru Moscova și Londra. Ea poate duce însă la o destindere în relațiile europene sau la găsirea unor noui soluții pentru garantarea păcii în Europa spre a lăsa mâinile libere statelor interesate să se ocupe de evenimentele din ce în ce mai presante din Extremul Orient.

Petru Bănescu

Prin Suveran și tineret, la o altă Romînie

Printr'un Inalt ordin de zi Suveranul, care este și comandantul suprem al cercetașilor și străjerilor, a dispus contopirea acestor două organizații într'o singură unitate, „spre a desăvârși, astfel, într'o completă armonizare de gând și acțiune, opera începută cu atâta avânt și succes de O. E. T. R.", spune chiar M. S. Regele.

Pentru cei cari cunosc grija pe cari o pun unele state, am numit Italia și Germania, în ceeace privește educația naționalistă a tineretului, e ușor de înțeles cât de adânc pilduitoare și edificatoare este hotărîrea Suveranului nostru. Din primul ceas al suirii pe tron, prin toată acțiunea care a dirijat-o, Personal, ca și prin nenumăratele și înțeleptele sfaturi pe cari le-a dat, prin discursuri, oamenilor politici și tineretului, M. S. Regele s'a dovedit a fi cel dintâi care a înțeles spiritul vremii și chemarea sufletului românesc. Numai printr'o regenerare și organizare a sufletului acestui tineret, prin care va conduce El, mâine țara, — se va putea crea o Românie nouă, o Românie adevărată.

In pustiirea aceasta totală a ultimilor resurse de elan românesc pe cari le mai avem în noi, în această integrală bălăcire în demagogia democratismului nostru politic, Suveranul cel dintâi și-a dat seama că ceeace vrea să înfăptuiască, pentru consolidarea acestei Românii întregite numai prin teritorii nu și prin suflet, — va putea realiza numai prin pregătirea sufletească a tineretului de azi.

Prin dragostea și marea speranță pe care o are Suveranul în cercetășie și străjerie se dovedește, pentru a nu știu câte-a oară, că El, acest mare arhitect al Românei de mâine, se vrea integrat în spiritul tradiției voevodale românești, care înseamnă naționalism și creștinism.

Contopirea cercetășiei și străjeriei într'o singură unitate, dovedește că Suveranul vrea să aibă un tineret unit, bine închegat sufletește, cu care să pornească la lupta pentru cucerirea sufletului românesc, înăbușit, chinuit sub povara atâtor dușmani.

Unitatea sufletească a României se va putea realiza numai prin tineret și Rege, numai prin forța și unitatea tineretului și numai prin spiritul regal, care este și cel adevărat românesc.

Și când ne mai gândim că acest tineret, — ce fericită este țara noastră din acest punct de vedere, este fortificat sufletește de pe acum chiar, ne vom da seama că biruința cea românească, biruința cea adevărată nu va putea fi decât de partea Regelui și a tineretului.

Restul, adică democrația și cu ea politicianii de azi, afacerile lor, străinii lor, și toate celelalte năpaste ale românismului, — vor fi prăbușite, dărâmate definitiv la prima încleștare de pumn a tineretului ordonată de cea dintâi regală privire.

Oare nu simțiți că o Românie Mare prin propriile ei păcate și oare nu vedeți acum din cenușa ei, crește, ca pasărea Phoenix, o alta?

Trăiască Regele!

Ștefan Ionescu

Cămașa de forță

Vise...

D-na și d. Ionescu-Micșunele au, ca noi toți, obicelul să povestească dimineața toate visele de peste noapte. Stau amândoi cu plapuma la gură și încep să spună toate verzile și uscatele din timpul nopții.

Doamna este aceea care visează cel mai mult. Ce visează d-na Popescu-Micșunele (Ionescu, Popescu — tot una e!) e ceva de speriat! Visează gârle, codri, câini, avioane, războaie, actori, împărați. Are un dar nemaipomenit de a le povesti — s'o auzi cum povestește d-lui Popescu filmele de cinema văzute înainte de război! — dar nu știe să le tălmăcească.

Un lucru, însă, e stabilit; stabilit, bineînțeles, după o lungă experiență: când visează d-na Popescu BANI, e NECAZ; când visează că e la MARE ori pe DUNARE — APA, în general — înseamnă GRIJI; COPIL MIC, supărare aduce; NUNTA, moarte în familie înseamnă; când visează pe Mussolini ori pe Hitler, — și asta se întâmplă la câțiva ani — d. Mișu Popescu-Micșunele e avansat la slujbă. Insfârșit, de câte ori visează JIDANI (adică, pardon, PADUCHI), nu înseamnă BANI în casă — cum înseamnă la cei mai mulți dintre noi, ci înseamnă o adevărată catastrofă în familia d-lui Mișu Popescu.

Eri dimineață, madam Popescu deschide fereastra, radioasă, și-l trezi și pe d. Popescu:

— Mișule, scoală!

— Ce e, dragă? — mormăi d. Mișu.

— Scoali c'am visat ceva mare de tot. Ceva extraordinar!

— Pe Hitler.

— Nu.

— Pe Mussolini!

— Aș§§. Ghici.

— Pe Stalin.

— Pe d-rul Lupu, dragă... Ce-o fi însemnând?

— Ți-a fost sete toată noaptea, asta 'nseamnă!

Și d. Mișu Popescu se întoarse bosumflat pe partea cealaltă...

Cum se recrutează francmasonii

...S'au mai exact, cum se recrutau ei odinioară, pentru că astăzi, când această sectă abjectă este complet demascată și expusă odiului legitim al publicului, puțini mai sunt aceia cari cad în capcană. Și acești puțini sunt tot ciurucuri, declasați, ariviști incapabili și lipsiți de orice elan creator. Totuși întrebarea rămâne și iată cum îi răspunde un vechiu autor antimason, LEO TAXIL pus la index de către această ocultă de ariviști și de răufăcători ghiftuiți:

„Cum devine cineva francmason? — începe autorul citat. Aceasta e prima chestiune pe care și-o pune publicul. *(Acestea se petreceau acum vre-o cincizeci de ani* N. Tr.).

„In adevăr, nu-i de loc comod de-a accede într'o societate ai cărei membri țin să rămâie necunoscuți și când — adesea — însuși localul reuniunilor este ținut secret.

„Adevărul e că nu aderentul merge către Franc-masonerie. Ci Franc-masoneria este aceea care la inițiativa de a-și căuta și de a-și recruta adepții.

„Membrii Asociației, deja câștigați, examinează printre cunoștințele lor cari sunt persoanele a căror afiliațiune ar putea fi utilă sectei și, sondându-i cu îndemânare, trecându-le prin fața ochilor anumite avantagii, le propun mai întâi *„să încerce inițierea".*

„— Lucrul acesta nu te va angaja cu nimic — i se spune novicelui; — vei fi totdeauna liber să te retragi dacă societatea nu-ți convine".

Propunerile acestea se adresează persoanelor cari dispun dacă nu de mari posibilități pecuniare, în tot cazul de oarecare avere; ca și oamenilor cari se bucură de oarecare notorietate fie în viața politică, fără distincție de opiniune, fie în lumea literară și științifică. Cu alte cuvinte, se caută înainte de toate a se înrola indivizi cari au fie oarecare influență în societate, fie o pungă bine garnisită.

„Asupra acestui ultim punct, franc-masoneria se arată chiar puțintel cam pretențioasă. Statutele și regulamentele generale ale masoneriei sunt formale în această privință. Se stipulează în mod express la articolul 258:

„Lojile trebue să se abție în chip riguros de-a iniția PROFANI cari n'ar putea suporta sarcinile Ordinului".

„Această stipulațiune nu este particulară și caracteristică Franței. Pretutindeni aiurea lucrurile sunt aranjate tot așa. Regula e generală.

„Prin profan se înțelege oricine este străin sectei".

Aci se impune o primă remarcă — adăogăm noi. Francmasoneria predică egalitatea numai în teorie și numai pentru proști. In practică ea oferă imaginea unui corp ierarhizat la extrem și ceea ce o face cu adevărat periculoasă, e circumstanța că ea după ce luptă la abolirea ori cărei ierarhii creștine și naționaliste în lume, abandonează cele mai înalte posturi ale conducerii sale, în mâna bancherilor și răufăcătorilor jidani.

„Deci pentru a înceta de a mai fi un profan, trebue să fii mai întâi un chiabur. Și desigur că masoneria nu disprețuiește pe micul dughengiu nici pe meșteșugarul liber care câștigă ceva mai mult. Ea merge chiar până la a înrola pe contramaistrul de fabrică și la nevoie pe lucrătorul de clasă superioară cu un salariu mai ridicat. Dar muncitorului mijlociu, micului funcționar, tuturor proletarilor de uzină, plugarilor și pălmașilor, porțile lojilor le sunt și le rămân închise.

„Regimul politic e absolut indiferent. Francmasoneria acceptă toate formele de guvernământ. Pentru a nu vorbi de cât de Franța și numai de acest secol, (secolul al XIX-lea), secta în chestiune a tămâiat rând pe rând primul imperiu, Restaurația, Monarhia constituțională, Republica dela 1848, al doulea imperiu, și republica actuală. Tuturor acestor guvernăminte, francmasoneria nu le-a cerut de cât un singur lucru: să nu pună piedici misterioaselor sale întruniri secrete.

„In ceea ce privește bunele moravuri ale aderenților, secta e de asemeni extrem de facilă. Ea vorbește, e drept, de *morală* și o invoacă adesea în jargoanele sale, lucru ce face un efect excelent. Numai că în această sectă masonică se inspiră cunoscuta și cinica frază a lui TALLEYRAND:

„Cuvântul a fost dat omului spre a-și putea deghiza cu atât mai bine cugetarea".

*

In viitorul folleton vom arăta cine sunt adevăratele coloane de sprijin ale Lojilor și care este poziția lor în societate.

Adrian Baltag

SPORT

Post-scriptum la „gala" de box...

Organizare detestabilă. Program sub-mediocru. Aurel Climan, un adevărat cavaier al sportului cu mănuși. Ce caută Lucian Popescu pe ring?... F. R. B-ul n'are nimic de spus?

Motive independente de vrerea noastră au împiedicat apariția acestor comentarii — pe cari noi le socotim utile — asupra așa intitulatei „gale de box" care a avut loc Joi seara la Roxy.

Dar... „better late than never" așa că toți cei în drept vor avea prilejul măcar acum să găsească în aceste coloane „măgulitoarele" noastre aprecieri...

Vom începe cu vinovatul principal și direct al mascaradei de Joi seara și anume cu „organizatorul", pe nume **Vladimir Demidov**, (ce nație de om o mai fi și ăsta?...) un tânăr care a ținut cu tot dinadinsul să evadeze din anonimat și să devină cunoscut chiar numai prin aceea că s'a făcut de râs. In definitiv fiecare devine celebru cum poate și nicăeri nu stă scris că dacă unii se afirmă prin inteligență, alții n'ar avea dreptul să se remarce prin prostie.

Acestui domnișor îi vom atrage însă atenția că pentruca cineva să fie organizator, trebuie să posede unele calități absolut indispensabile, cum ar fi de pildă priceperea și bunul simț.

Căci băețașul ăsta n'are nici una, nici pe cealaltă.

Pricepere n'are, căci dacă ar fi avut-o, n'ar fi organizat cea mai mizerabilă gală din analele boxului românesc.

Bun simț, nici atâta, pentrucă **un organizator bine crescut nu oprește pe gazetari să-și exercite profesiunea**, interzicându-le accesul în sală.

Ar mai trebui să știe băiatul ăsta incapabil, că gazetarul nu vine la un spectacol sau la o gală de box INTOTDEAUNA DIN PLACERE SAU DIN INTERESUL PE CARE IL SUSCITA ACEASTA. Nu. De foarte multe ori vine din obligație. Din obligația pe care i-o impune îndatoririle sale profesionale.

Dar „bunul simț" e un articol de lux, care nu poate fi găsit în garderoba d-lui **Vladimir Impertinov**, ilustrul organizator de **„GAFE"** internaționale de box...

Dar nu numai atât.

„Organizatorul" a fost tot timpul la discreția ordinelor și sugestiilor date de o javră obraznică și cu pistrui (paremi-se un oarecare Herșcovici) instalată la prima intrare și secondată de alte javre mai mici — tot circumcise — dar nu mai puțin obraznice.

CINE BOXEAZA MAI MURDAR DECAT LUCIAN POPESCU?...

Vom lăsa la o parte faptul că „gala" a fost lipsită de obișnuitele matchuri de amatori, cari ar fi fost desigur mult mai frumoase decât celelalte matchuri aunțate cu atâta sgomotoasă reclamă.

Altceva vrem să întrebăm:

Ce mai caută pe ring acest Lucian Popescu? Un om sfârșit, incapabil să mai boxeze ca lumea, o epavă. Lucian Popescu trebuie să înțeleagă că a venit timpul să se retragă din box. Omul care a deținut altădată două titluri europene, nu mai face azi două parale.

Omul care a reușit să fie knockoutat în toate capitalele europene se agață disperat de un titlu pe care l'a deținut acum 6 ani de zile și vrea cu totdinadinsul să ne convingă că a rămas boxeur... internațional.

Dar aceasta nu ar fi încă nimic. In definitiv orice om e liber să trăiască din amintiri.

Dar acest fost boxeur văzând că e incapabil să mai facă ceva, se pretează pe ring la cele mai murdare atitudini față de adversar.

N'am văzut niciodată boxeur care să lupte atât de murdar, atât de desgustător, cum luptă acest boxeur... „internațional" (cum pompos se intitulează în toate ocaziunile).

Pus să lupte împotriva lui Climan, Popescul acesta a reușit să revolte întreg publicul prin măgăriile sale. Oridecâte ori Aurel Climan — acest minunat tip de sportiv și de cavaler, pe care noi îl felicităm cu toată căldura — în urma unei neregularități, de pildă, întindea mâna adversaru lui, acesta, murdar și laș ca totdeauna, îl lovea tocmai în momentul acela...

Climan a fost literalmente împiedicat să boxeze, — dar clasa a trecut să-și spună cuvântul.

Juriul a dat match nul dar toată lumea l-a văzut câștigător pe adversarul lui Popescu.

De altfel Aurel Climan e superior lui Lucian Popescu cu două clase.

MATCH „VEDETA"

Mascarada a culminat cu apariția pe ring a unui oarecare Gabrowsky un om liniștit și hamal constîncios în portul Varna. Dar care, ferească Dumnezeu, n'a fost niciodată boxeur...

„Organizatorii" însă l-au făcut cu forța, așa că matchul a durat mai puțin de un minut. Spacow i-a tras un pumn și... gata. Asta se numește meteh vedetă.

FEDERAȚIA ROMANA DE BOX ARE CUVANTUL!...

Credem că nu e nevoie să subliniem aceste lucruri pe care F. R. B.-ul le cunoaște tot așa de bine (dacă nu chiar și mai bine! ca noi.

In concluzie cerem:

1. Ridicarea licenței de organizator acordată individului Vladimir Denidov.

2. Suspendarea pe minimum un an a boxeurului Lucian Popescu, care compromite boxul românesc și îndepărtează publicul dela reuniuni.

3. Interzicerea reuniunilor cari nu cumulează minimum 5 matchuri echilibrate de boxeuri de valoare și 3 matchuri de amatori. Altfel ni se va oferi mereu, nu box, ci spectacole de circ, ca Joi seara.

Anastase Iftimie

N. B. — Și dacă nici Federația de Box nu se va sesiza, vom ști să cerem U. F. S. R.-ului și chiar O. E. T. R.-ului să sancționeze. Dar de data asta nu pe cei pe care-i indicăm azi, ci să sancționeze pe însăși oficialii F R. B.-ului (pe care publicul nu-i cunoaște) și care prin lipsa lor de atitudine și inițiativă, se dovedesc mai vinovați decât cellalți vinovați (pe care-i cunoaște toată lumea).

Sfeștania dela Venus

Duminică, 24 Ianuarie, la orele 3, s'a oficiat pe terenul „Venus" slujba religioasă pentru începutul noului an sportiv, pe care o anunțasem în unul din numerele noastre trecute.

Sfeștinia a fost oficiată de preoții Ionescu-Duminică și Maria Ionescu și a strâns pe arena copios pudrată de zăpadă, din Șplai, pe toți membrii și prietenii credincioși ai vrednicei grupări de lupte și nădejdi românești: Venus.

In fruntea tuturor a fost — bine înțeles — neobositul conducător al negrilor, d. av. Eladescu care s'a rugat — credem — mai mult și mai sincer decât toți cellalți pentruca, în 1937 și Cel de Sus să fie tot venusist...

Slujba s'a terminat aproape de orele 4, strecurînd în sufletul tuturor celor prezenți bucurie și încredere în steaua Venusului.

Subliniem încăodată gestul conducătorului clubului Venus și-l propunem spre imitație tuturor celorlalți conducători de cluburi românești.

Căci gândul smerit și credința în Dumnezeu nu trebuie să lipsească niciodată...

ZI DE ZI

— TELEFON-CLUBUL, excelenta noastră echipă de hockey merge cu pași siguri spre declin. Infrângerea recentă suferită din partea echipei cernăuțene Dragoș-Vodă (1—2) și actuala poziție în clasamentul diviziei naționale de hockey ne dovedesc acest lucru.

Din fericire însă lucrurile se pot îndrepta.

Telefon Clubul are prea mulți străini în echipă. Aceasta e cauza. Și — în plus — aceștia sunt mai toți îmbătrâniți, deci incapabili de a da randamentul de altă dată. Sprencez, Bracl, Biro *și alții n'au ce căuta în echipă. Mai ales că pot fi cu succes înlocuiți prin elemente* românești, *talente, cari nu lipsesc echipei rezerve și de juniori.*

Sfătuim conducerea Telefon-Clubului să se grăbească cu întinerirea și românizarea echipei, dacă ține să se câștige simpatiile publicului și — mai ales — campionatul din acest an.

— SUNTEM INFORMAȚI că d. Neagu Boerescu, ține cu tot dinadinsul să-l plaseze pe pretinsul gazetar Leibovici-Livianu, ca al doilea secretar la U. F. S. R. Ne place să credem că este o glumă de prost gust.

Altfel vom reveni și protestele noastre vor trebui să fie auzite până sus.

Din străinătate

CAMPIONATUL ITALIAN DE FOOTBALL

Roma, 24 (Rador). — *In cadrul campionatului de football italian s'au înregistrat azi următoarele rezultate:*

Neapoli-Florentina 1 : 0.
Bologna-Bari 2 : 0.
Ambrosiana-Novara 3 : 1.
Lucchese-Iuventus 1 : 1.
Lazio-Genova 2 : 1.
Milan-Alessandria 3 : 1.
Triestina-Torino 2 : 0.
A. S. Roma-Sampierdarena 1 : 0.

DIVIZIA NAȚIONALA BELGIANA

Bruxelles, 24 (Rador). — Următoarele matchuri de football s'au disputat azi în cadrul campionatului belgian:

White Star-Lyra 4 : 1.
Gantoise-Daring 2 : 1.
Bruegge-Turnnout 7 : 1.
Racing Malines-Standard Liege 2 : 2.
F.C. Malines-S.C. Anderlech 4 : 2.
Union St. Gillois-FC Antverp 2 : 0.
Beerschot AC-Liersche SK 3 : 2.

FOOTBALL: AUSTRIA-FRANȚA 2-1 (1-1)

Paris, 24 (Rador). — Azi a avut loc aci matchul internațional de football între Austria și Franța.

Echipa selecționată a Austriei a învins cu 2 : 1 (1 : 1).

Matchul a fost condus de englezul dr. Barton.

Din partea învingătorilor au marcat Stroh și Binder, iar pentru Franța a marcat Nowicki.

NOUI SUCCESE ALE PATINOAREI LAILA NIELSEN

Oslo, 24 (Rador). — Patinatoarea norvegiană, Laila Schou-Nielsen, a stabilit azi și în proba de 1.500 m. viteză, un nou record mondial.

Noul record este de 2 min. 38,1 secunde (vechiul record era 2 min. 40.0 secunde, stabilit de Undis Blikken tot la Oslo.

FOOTBALL-UL IN CEHOSLOVACIA

Praga, 24 (Rador). — Azi au avut loc aci următoarele matchuri de football:

Sparta-Bohemians 5 : 2.
Slavia-Victoria Zizkov 7 : 2.

REZULTATE DIN ELVEȚIA

Zuerich, 24 (Rador). — *In cadrul campionatului național de football s'au înregistrat azi următoarele rezultate în Elveția:*

F.C. Lucerna-Grashoppers 3 : 2.
Lausanne Sport-F.C. Bern 2 : 0.
F.C. Basel-Nordstern 1 : 1.
Lugano-Chaux de Fonds 5 : 4.
Young Boys-St. Gallen 7 : 1.
Young Fellows-Servette 2 : 1.

Cine face gazetărie sportivă...

VERGILIU CAROLA ERLICH-Economu (reporter sportiv la „Radio"), jidan.

JACK BERARU (Gazeta), jidan.

MORITZ BEILIS-lis (Gazeta Sporturilor), jidan.

AL. MUNTEANU (directorul Gazetei Sporturilor), jidan.

WILLY FIROIU - Feinștein (Lupta) jidan.

AD. LERRY (Ordinea) jidan.

FRAȚII VOGEL (Dimineața) jidani.

SILVIU HERESCU-Herșcovici (Gazeta), jidan.

RICI și BARBU BERCEANU (Rampa), jidani.

I. AVRAMESCU (Zorile) jidan.

MASSLER-MASS (Ordinea), jidan.

Seria e aproape interminabilă dar i-am publicat numai pe cei mai „importanți"...

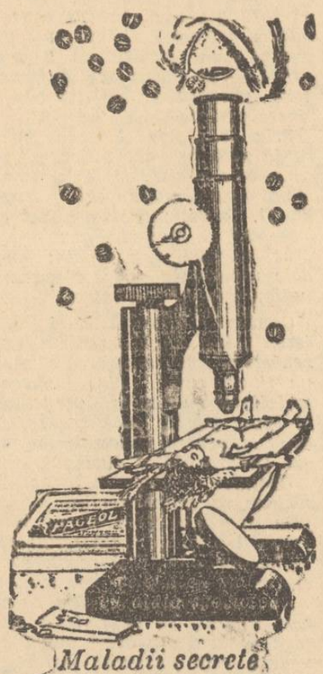

Maladii secrete

O prejudecată pe care nu avem destule cuvinte pentru a o combate este aceia de a considera ca „secrete" maladiile oragnelor genito-urinare, a vezicei și a anexelor sale.

Consecințele funeste a acestei false pudori pentru individ cât și pentru rasă, sunt incalculabile.

Cu toate acestea este nevoie de a acționa repede PAGEOL cel mai puternic dintre antisepticele urinare, liniștește suferințele, oprește scurgerile, calmează prostata.

PAGEOL procură o ușurare imediată și constitue un tratament pe cât de energic pe atât de definitiv

La farmacii și Droguerii

PAGEOL

Mișcarea literară și artistică

Cronica dramatică

Sala Eforia: Floarea din Haway

D. C. Tănase, omul mahiavelic, după ce și-a exploatat toate... talentele și defectele, până și infirmitatea facială, apendicele exagerat, popularizându-l, după ce a obosit până la refuz publicul românesc — e drept, anumit public — cu pornografiile și despuieturile cărăbușiene, acum dă lovitura cu... apoteozarea jidovimii.

Il cunoaștem pe acest d. Tănase cu mari afinități iudaice, încă dela revelionul celălalt, când pus în slujba galeriilor Lafaiette ale lui Șwartz-Șaraga, și-a prostituat conștiința românească alături de alte simandicoase și pline de pretenții fețe teatralicești, isprăvi despre cari ziarul nostru s'a ocupat atunci la timp. Dar cutezanța și sfidarea opiniei publice românești, să meargă crescendo, până a face apoteoza semiților pe scenă în văzul publicului, ba să-l mai antreneze și pe acesta, aceasta încă nu ne-o închipuiam.

Și astfel d-nul C. Tănase „marele mascalzon", căruia anumit public îi servește de clientelă, a montat, „Floarea din Haway". Titlu pompos, sugestiv, — ca orice întreprindere jidovească—, a mai adus în persoană pe d. P. Abraham, autorul muzicii leșinate, lansate bineînțeles tot de semiți.

Iată prilej de glorificare, de apologie a rassei preferate de d. C. Tănase. La sfârșitul actului I, d-sa face toate platitudinile, trage în scenă pe Abraham, îl ridică în sus, mai trage încă pe alți doi ovrei, îi glorifică și-i adulează frenetic și pe aceștia în aplauzele unei săli majoritatea populată cu coreligionari de a lui d. Abraham. Se transformase, vasta sală a Eforiei într'un Kanaan în care d. Tănase era Moise al momentului. Dar lucrurile nu s'au sfârșit aci. Apare în scenă d. N. Chiriițescu, care, gelos probabil de zelul tănăscian, înhață și d-sa pe karhări și-i ridică în sus, sărbătorindu-i. Din partea d-lui Tănase Constantin, „sergent major" activ la oaste pe vremuri, nu pretindem azi scrupule și naționalism la urma urmei, — deși plotonierii actuali sunt plini de românism — dar de! d. Chiriițescu nu e „major", e „maior", ofițer superior în armata română, așa încât chiar traducătorul textului dacă este, mai multă discrețiune nu i-ar fi stricat. Se impunea chiar.

Despre spectacol, obscur ca libret, cu o muzică dulceagă, bolnăvicioasă, ce se repetă obositor împrejurul aceluiaș leit motiv, speculat până la refuz — cum să nu fie speculat dacă-i produs cușer — nu mai insistăm. Relevăm izbitor de prost gustul îmbrăcăriî întregii săli în pânză cu zugrăveli prăzulii, cu atârnători de foiță deasupra capetelor spectatorilor (flori din Haway), transformând-o astfel mai degrabă într'o sală de complet dela periferie decât să-ți dea sugestia mediului exotic al misterioaselor insule pacifice. Tot gusturi sergent majuresti, tănăsiene, probabil trebue să fie și aci.

Și astfel terminând, maaarea, companie dramatico-lirică a găsit prilejul să proslăvească pe semiți în plin centrul Capitalei românești; ba să mai și antreneze și pe o parte din românii din sală — puțini de altfel —, făcându-i să aplaude, să sărbătorească pe harharii aduși de peste graniță. Bieții români, au căzut victime. „Psihologia multimii" cum spune marele Ribot, i-a antrenat. Vinovați sunt cei ce cu premeditare au aranjat manifestația, aceia sunt marii vinovați de neiertat, și de acea ridicăm aci protest contra mascaradei tănăsiene.

Al. Bertea

Cronica muzicală

Concertul simfonic al Filarmonicei

dirijat de d. Alfred Alessandrescu; solist d. Claudio Arrau

Interpretarea pe care d. Claudio Arrau, solistul de Joi seara al Filarmonicei, a dat-o concertului în la minor de Schumann, îndreptățește și menține neștirbit prestigiul de care se bucură apreciatul pianist în fața publicului muzical bucureștean.

D-sa a știut să scoată în evidență și să ne facă accesibilă, printr'un joc limpede, lipsit de virtuozități și arabescuri gratuite, poezia intensă a unor pagini de admirabilă densitate muzicală, în care freamătul pasionat se împletește atât de fericit cu grația pură a inspirației.

Jocul subtil al d-lui Claudio Arrau a fost cu deosebire indicat în replicile dialogului cu orchestra din a doua parte a concertului, al căror profil miniatural a fost desenat cu un limpede relief, cu o desăvârșită claritate de sunet.

Finalul concertului, redat într'un tempo precipitat, n'a reușit să înlăture impresia durabilă pe care ne-a lăsat-o interpretarea intermezzo-ului precedent.

In prima parte a programului s'a executat, în primă audiție, „Iberia", a doua parte din suita pentru orchestră „Images" de Claude Debussy.

Coloritul viu al acestor pagini descriptive, proaspăta efloreșcență sonră de o bogăție neobișnuită și nostalgică ritmului legănat din andante, au fost redate cu o justă înțelegere și nuanțare de orchestra Filarmonicei.

In ultima parte a concertului, ne-a fost înfățișată într'o expresivă interpretare, monumentala simfonie în mi bemol (I-a) a maestrului George Enescu.

Condusă cu o remarcabilă înțelegere și cu autoritatea discretă a d-lui Alfred Alessandrescu, orchestra Filarmonicei a colaborat într'o măsură apreciabilă la succesul concertului, primind răsplata unor binemeritate aplauze.

Mihai Lazăr

Elogiu pentru Evrei

(Urmare din pag. I-a)

și licheaua care s'a băgat coadă la toporul care gâtuie națiunea!

Și iată ce mai constatăm dintr'o simplă citire zilnică a listei de subscripție a „Dimineții":

1) Trimit o mulțime de firme — evreești toate, fără discuție — și care poartă cele mai abracadabrante nume ce se pot închipui. Ascultați: „Burma"; „Bazarul Popular"; „Safianul"; „Sans Rival"; „Schoenberger & Grunstein"; „Belle Rose"; „Figaro"; „Sedan"; „Herotex"; „Archind"; „Volinsky"; „Dubarry"; „LA FAPAGAL"!!!!

2) Mai constat, cum spuneam, că o treime dintre cei cari trimit obolul lor pe care, se înțelege, că nu-l discut'am în sine — sunt Români.

3) Dar asta înseamnă că românii aceștia citesc regulat „Dimineața" și, desigur toate anexele lor. Să citâm numele câtorva: N. T. Negulescu, (lei 300); I. Anghel, (120); Al. Dumitrescu, N. Ștefănescu, Plut. major Ghineț Gheorghe-Bălți, (lei 100); S. S. Preot Ec. Constantinescu Lucaci, (lei 100); S. S. Preot Ec. George Crețul (lei 200), etc., etc.

4) Mai băgăm de seamă, însfârșit, că majoritatea Evreilor trimit ajutorul lor în mod anonim, fie sub forma tipăririi numelui firmei, fie sub formă de simple inițiale.

Și, să mă ierte Dumnezeu, dar asta mi-amintește de nenumăratele scrisori pe care le primeam atunci când deschisesem lista pentru Smaranda Brăescu. Toate erau concepute cam în felul următor:

„Domnule Crevedia,

„Vă trimit aci 8 (opt) lei, pentru marea noastră Română și aviatoare Smaranda Brăescu care..." etc., etc., etc.

La sfârșitul scrisorii sale revoltate, binevoitorul trimițător, adăuga:

„Vă rog să-mi publicați numele și adresa complect, împreună cu acest rânduri și în cel mai apropiat număr al ziarului".

„Rândurile" celui care trimesese 8 lei erau în total vreo 16 pagini!!!

N. Crevevia

Aspecte, Insigne, Comentarii

„Avânturi culturale" — este o revistă care ne vine dela Bârlad.

Sumarul primului număr nu spune prea mult.

El nu e însă mai puțin interesant.

Menționăm:

V. Apostoleanu: Considerațiuni geografice asupra războiului italo-abisinian; N. Galu: Considerații asupra culturii generale a omului; Stan N. Cucu: Opinia publică polonează și Moldova; Gh. Tomescu: Un ultat: Ion Dragoslav; St. Vancea: Parazitismul și alte forme de convețuire a ființelor vețuitoare; O bogată cronică completează numărul.

Poetul Emil Isac

— *a făcut să apară de curând la editura „Cartea Românească" un volum de suave poeme în proză.*

Cartea poetului ardelean obține un succes rar întâlnit la un volum de poeme.

„Viitorul" în al XXV-lea an

Revista de intransigentă și înaltă ținută bisericească, de subt conducerea d-lui prof. D. GH. BOROIANU a intrat în al 25-lea an. Nu e puțin să lupți un sfert de secol, să te sbați pentru dreptate și adevăr.

„Viitorul" a fost totdeauna adevăratul dreptar al clerului, singurul trâmbițaș al necazurilor lui. Și dacă *„Viitorul"* a trecut glorios peste vămile celor 25 de ani, asta e verificarea pentru perpetua-i trăinicie.

Intâiul număr din anul acesta aduce în paginile lui cerneala proaspătă din călimările emeritilor săi colaboratori, înoiți în vigurozitatea gândului.

„Decalogul" revista de propagandă a uniților, ne dă prilejul în n-rul 18 să ne pierdem unele iluzii pe cari ni le făcusem în privința conducătorilor.

Ne referim când spunem aceasta în special la problema botezării evreilor pe care biserica ortodoxă română înțelege să o rezolve în mod negativ.

„Decalogul" încearcă să dea unele lecții. E păcat că făcând aceasta ia în brațe jidanii.

Lecțiile pe cari le dă în ultima pagină sunt în schimb foarte folositoare și credem că trebuiesc continuate.

La sediul

Asociației „Virtutea Militară de Războiu" din strada Bradului Nr. 40—42, a avut loc sărbătorirea *Unirei*, la care au luat parte 120 membri aflați în București.

Ședința festivă a fost prezidată de d. vice președinte *Iacob V. Rădulescu*, care într'o frumoasă și bine documentată cuvântare a arătat măreața însemnătate a actului *Unirii Principatelor* din ziua de 24 Ianuarie 1859, precum și luptele bărbaților politici duse pentru alegerea Domnitorului în persoana lui *Alexandru I. Cuza*.

Deasemenea a făcut și o frumoasă legătură istorică asupra însemnătății istorice a zilei de 1 Decembrie 1918, ziua Unirei pe veci a tuturor Românilor sub un singur sceptru, și intrarea triumfală a Marelui Rege Ferdinand I în capitala României Mari.

La ora 10 serbarea a luat sfârșit, iar o delegație în frunte cu d-nii Iacob V. Rădulică, M. Gheorghiu, Crețu Gh., Răducanu Stelian, Stoica Mihai și Anghel Ion, au luat parte la serbarea organizată de *„Ligu Culturală"*, în sala Teatrului Ligii Culturale, unde a conferențiat d. Ștefan Pop, deputat și președinte al secției Ligii.

Concerte populare

Binecunoscutul nostru violonist d-l Sandu Albu al cărui remarcabil succes al ultimului său concert cu concursul orchestrei Radio și al maestrului Alfred Alessandrescu este încă viu în aprecierea numeroșilor săi admiratori, va da Vineri 12 Februarie și Vineri 19 Februarie, două recitale populare de vioară în sala Dalles.

Acompaniamentul la pian va fi făcut de data aceasta de d. Miron Soarec.

Programele cuprind: Ciaccona *de Vitalli și* Trille du Diable *de Tartini.*

Ciaccona *de Bach și* Partita *în mi major pentru vioară solo, concertele de Paganini și de Ernst, ca și interesante piese mai mici, printre cari și câteva prime audiții. Biletele cu prețuri populare se găsesc la Agenția „Pro-Arte", Calea Victoriei 35.*

Clipa

revistă literară condusă de un comitet, apare la Tg. Mureș, în formatul *„Biletelor de papagal"* de odinioară. In ultimul număr scriu d-nii: *C. Ștefăniu:* Divagații; *M. Costin:* Eternul Davidescu și trecătorul Caragiale; *V. Netea:* Intâmpinare; *V. Balcys:* Elan alb, Oaza de lumină, Preludii la somn, *E. Ar. Zaharia: Campestră, M. Costin:* Poezii de Fr. Nietzsche, Retour de l'URSS; *V. Netea:* Cronica revistelor.

Este o revistă bunișoară.

Români! A apărut
Stăpînul
roman de Ovid-Densușianu-fiul
La toate librăriile

FORUM și OMNIA | Extravaganții Mr. Deeds și Romanul unei minore | Spanioliță, Desfiguratul și revistă

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Traviata.
TEATRUL NAȚIONAL: Victoria Regina (premieră).
TEATRUL REGINA MARIA: De ziua nevesti-mi.
TEATRUL COMEDIA: Poveste de iubire.
TEATRUL MODERN: 9000 franci recompensă.
TEATRUL VESEL: Călugărul din vechiul schit.
TEATRUL LIGII CULTURALE: Cadavrul viu.
TEATRUL ALHAMBRA: Marea ducesă de Alhambra.
TEATRUL EFORIA VOX: Floarea din Haw. i.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CREȘTINI

CAPITOL: Marchizul de St. Evremont.
ARO: Bărbații nu sunt zei, cu Miriam Hopkins.
ROXY: Marchizul de St. Evremnot.
FEMINA: A doua tinerețe cu Ruth Chatterton și Walter Huston și completare colorată.
A. R. P. A.: Agentul special cu George Brent și gruparea artistică Bonzo.
FORUM: Extravagantul Mr. Deeds și Romanul unei minore.
MANON: Carnavalul din Veneția și Cântecul iubirii noastre.
OMNIA: Spaniolita, Desfiguratul și Marea ducesă de... caramba.
TRIANON: Noaptea fericirii și completare: reportaj senzațional.
FRANKLIN (Ateneul Român): Taras Bulba și Cobra tango.
CITY: Infamia și Eu și Impărăteasa.
DARLY: Ingerul alb și Tinerețea unei regine.
MARCONI: Boccacio. Diavolul alb și revistă.
MODEL: Săraca fetiță bogată și Bestia din Bomeo.
BARCELONA: 13 ore în văzduh și Codrul secret.
CENTRAL (calea 13 Septembrie): Extraordinarul Joe; Tragedia comandantului Derek și Revistă.
COTROCENI: Echipajul și Allotria (ah! femeile).
DIANA: Luptătorii din Texas și Secretul celor 13 mascați.
DICHIU: Ingerul întunericului și Becky Scharp.
MILANO (Călărași 153): Tarzan și Un sărut fatal.
ILEANA: Maria Krasnova și Evadat din insula diavolului.
ORFEU (Bulevardul Ghica 193): Rose-Marie și Casa strigoilor și completare colorată.
TRIUMF (Griviței 235): Sub două drapele, cu Claudete Colbert și Ronald Colman, și Crima din San-Francisco, cu Miriam Hopkins.
VOLGA (La Roata lumii, Dorobanți): Taros Bulba și Controlorul.
DORY (șos. Crângași 42): Gulliver; Aventurierа; Trupa de reviste.
LIZEANU: Secretul lui Budha, Regele detectivilor și revistă.
UNIC (Piața Filantropiei) Dominoul verde și Katerina.
FLORIDA: Bozambo și Nu mă uita.
PACHE (str. Mătăsari 31): Eu și împărăteasa și Revolta de pe Bunty.

Radio

LUNI 25 IANUARIE 1937

13.00. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz. Muzică variată (discuri).
14.10. Radio jurnal: Ora. Mersul vremii. Bursa. Știri interne și externe.
14.30. Muzică ușoară (discuri).
15.00. Ultimele știri.
turi gospodărești și medicale.
18 00. Lectură din volumul „Călător din noaptea de ajun" de d-ra Anișoara Odeanu.
18.15. Cântece și dansuri nordice (discuri).
19.00. Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.10. Muzică de cameră. Quartetul Bobescu (Const. Bobescu, vioara I-a; Aurel Barbu, voara II-a; Al. Stavarache violă și Simion Seidmann, violoncel.

UNIVERSITATEA RADIO

19.45. Poezia lui Cerna de Ion Pillat.
20.05. Concert de valsuri dela Lanner la Lehar. Orchestra Radio, dirij. de Const. Nottara.
21 05. Actualități engleze și americane de prof. Dragoș Protopopescu.
21.25. D-na Lucreția Popovici-Pretorian (pian) și d-na Nina Alexandrescu.
22.00. Cărți și Reviste.

MARȚI 26 IANUARIE 1937

6.30: Deschiderea emisiunii:
— Gimnastică ritmică.
— Radio jurnal.
— Concert de dimineață (disc).
— Sfaturi gospodărești și medicale.
7.30: Inchiderea emisiunii.
13.00: Ora. — Culturale. — Sport. — Cota Dunării.
13.10: Concert de prânz. — Orchestra Jean Marcu.
14.10: Raido jurnal.
14.30: Continuarea concertului.
15.00: Ultimele știri. — Bursa cerealelor.
18.00: Lectură din volumul „Diana" de E. Lovinescu.
18.15: Concert de după amiază. — Muzică ușoară (discuri).
19.00: Ora. — Mersul vremii. — Actualități.
19.10: Muzică variată (discuri).
UNIVERSITATEA RADIO
20.00: Moartea lui Unamuno de Mircea Eliade.
20.20: D-ra Viorica Anghel-canto.
20.45: Concert de cor și balalaici. — Quartetul „Baikal" cond. de Boris Cernigov.
21.20: Grija Echipelor Studențești de animalele săteanului de Prof. G. K. Constantinescu.
21.35: Concert Simfonic al Orchestrei Radio, dirij. de Ionel Perlea.
22.30: Radio Jurnal. — Sport.
22.45: Continuarea concertului Simfonic.
23.35: Muzică distractivă (discuri).
23.45: Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.
23.55: Ultimele știri.

Un nou succes al ziarului nostru!!!

S'a admis revizuirea permiselor pe c. f. r. acordate ziariștilor minoritari. Samsarii și comisionarii beneficiază de permise, în dauna profesioniștilor. Ce ar trebui să știe și să facă d. ministru Iuca și d. secretar general Sergiu Dimitriu

In urma campaniei noastre bine susținută pe date certe și sincere, primul care s'a sesizat a fost d. D. IUCA, ministrul internelor.

D-sa a luat imediat contact cu d. SERGIU DIMITRIU, secretarul general al ministerului, care este si președintele comisiunei de distribuire al permiselor, examinând impreună teza susținută de noi:

Revizuirea permiselor acordate ziariștilor minoritari.

O MASURA SALUTARA

Avându-se în vedere că majoritatea din acești ziariști, în special cei grupați în *Sindicatul presei minoritare din Cluj* și *Sindicatul ziariștilor români din Basarabia*, au la activul lor una sau mai multe condamnări pentru delicte contra siguranței statului, sau sunt cunoscuți de polițiile de siguranță respective ca agenți în slujba unor state streine și inamice, s'a căzut de acord ca trierea permiselor ce posedă să fie făcută cât se poate mai sever.

Ca nu cumva tocmai ministerul de interne să faciliteze în mod indirect — prin acordarea acestor avantaje de circulație — acțiunea acestor pretinși ziariști, în realitate cei mai periculoși agenți ai Internaționalei III și ai revizionismului maghiar.

D. ministru IUCA ar fi dat dispoziții severe în acest sens.

Toate permisele acordate acestor pretinși ziariști, dar veritabili agenți de subminare a statului național român, vor fi pe data de 1 Februarie retrase, urmând ca ele să fie distribuite ziariștilor profesioniști naționaliști, cari îndeplinesc condițiunile cerute.

Deciziunea aceasta salutară a d-lui ministru IUCA a fost comunicată, Vineri seara, de d. SERGIU DIMITRIU plenului comisiunei instituită ad-hoc. Cum era și firesc, comisiunea permiselor, prin d-nii ALEXANDRU SANDULESCU, președintele „SINDICATULUI ZIARIȘTILOR din București", CONSTANTIN PETRESCU, delegatul „Uniunii ziariștilor profesioniști", IOAN MAXIM, directorul serviciului presei c.f.r., ȘTEFAN VLADESCU, președintele „Federației generale a presei din provincie", etc., a admis punctul de vedere formulat de d. ministru IUCA și susținut de d. SERGIU DIMITRIU.

Unii delegați au mers chiar mai departe, susținând că este oportun să se revizuiască și permisele acordate și altor categorii: indivizilor cari nu au nici o legătură cu presa, celor cari nu mai profesează de mulți ani și ziariștilor pensionari.

BENEFICIARII PERMISELOR

Intr'adevăr, chestiunea comportă o examinare mai largă.

Sunt numeroși indivizi, cari fără a fi fost vreodată în nobila tagmă a mânuitorilor condeiului zilnic, se plimbă pe c. f. r. cu permis de ziarist, în vreme ce adevărații breslași din lipsă de mijloace de locomoțiune nu se pot deplasa până la Ploești.

Din această cauză, atât gazeta cât mai ales gazetarul, suferă.

O altă categorie de beneficiari ai permiselor de ziarist, sunt indivizii cari nu mai profesează de mulți ani ziaristica. Ei s'au retranșat în alte ocupațiuni mai fructuase și cu mai puțină răspundere, dar nu înțeleg în ruptul capului să renunțe la puținele avantaje pe care le oferă ziaristica.

In această categorie am putea semnala o mulțime de cazuri. Membrii comisiunei și chiar d. SERGIU DIMITRIU le cunosc de-ajuns. Dar sunt lipsiți de inițiativă și curajul de a spune lucrurilor pe adevăratul lor nume.

Intrebăm, deocamdată, în ce calitate beneficiază ovreii STREITMANN, CLARNET și BOGDAN VARVARA (Rosin Iosif) *de permis de ziarist?*

Toată lumea știe că nici unul dintre acești inși nu mai profesează de mulți ani ziaristica.

Unii sunt oameni de afaceri, alții se ocupă cu comerțul de editură. Am putea semnala, aci, zeci de exemple similare. Socotim, însă, că membrii comisiunei le cunosc.

Nu ne putem reține (un diavol probabil ne silește să tăiem în carne vie) să întrebăm pe membrii din comisiune, pe ce bază beneficiază de permis de ziarist d. prof. DAȘCOVICI?

D-sa a colaborat cândva la ziarul „ARGUS" acum este profesor universitar. Cum are și permis de profesor, ce mai face cu permisul de ziarist? De unde regula ca și colaboratorii să dețină permise de ziarist pe c. f. r.?

Sunt, oare, prea multe permise, ca să se permită acest lux?

Este, oare, admisibil ca unii colaboratori, medici, profesori, preoți, etc., etc., să benefcieze de permise de ziarist, (și să mai aibe în buzunar și permisul de funcționar public cu 50 la sută sau 75 la sută, reducere, în timp ce ziaristul profesionist care își risipește energia spirituală și sănătatea în aburii de plumb ai rotativelor uriașe, nu se poate deplasa, măcar în luna de concediu, să-și destindă nervii zdrobiți, din lipsa de mijloace de circulație?

ESTE ADMISIBIL ACEST LUCRU, D-LE MINISTRU IUCA?

NU AVEM DREPTATE SA NE REVOLTAM CU ULTIMA ENENRGIE, D-LE PREȘEDINTE SANDULESCU?

Ion Muche

Politice

D. consilier MACAROVICI, delegat al Inaltei Curți de Casație cu instrucția judiciară în afacerea neregulelor semnalate în gestiunea arhiepiscopiei Chișinăului, și-a continuat ieri ancheta.

D-sa asistat de d. magistrat av. Lucian Boltuș, după indicațiile cuprinse în reclamația ministerului culte, a audiat pe ultimii informatori.

*

MINISTERUL de finanțe a trimis eri administrațiilor financiare de încasări și plăți, instrucțiuni asupra modului cum trebue să procedeze pentru retragerea monedelor vechi de 100 lei și înlocuirea lor cu noulle monezi de nichel.

*

LA MINISTERUL educației naționale, a inceput azi dimineață, reexaminarea lucrărilor scrise ale candidaților învățători, respinși la examenul de înaintare la gr. II.

*

Azi de dimineață au început în toată țara examenele particulare de curs secundar și comercial.

*

AZI figurează pe ordinea de zi a Camerei legea pentru modificarea concordatului preventiv și a executărilor silite, legea pentru înființarea institutului național de credit agricol, legea creditului meșteșugăresc și legea pentru înființarea caselor de împrumut pe gaj.

Colindele românești pe frontul Madridului

— Cum au sărbătorit Crăciunul pe front cei șapte legionari — — O emoționantă scrisoare a lui Vasile Marin —

Mucenicul VASILE MARIN, a scris în ziua de Crăciun, camaradului ing. VIRGIL IONESCU, scrisoarea pe care o publicăm mai jos.

In patru file de hârtie, această scrisoare cuprinde concentrat, toată gama eroismului legionar, jertfitor până la ultima limită, de o luciditate perfectă, de o sobrietate patetică și de o dogoare interioară irezistibilă.

Cei șapte creatori de religie românească nouă, au petrecut Crăciunul, cea mai mare sărbătoare creștină, printre ruini, foc și mizerie și în sunetul gloanțelor. Soba cu care s'au încălzit, a fost necurățenia de pe corpul lor neprimenit și nespălat de trei săptămâni de zile.

In loc de cinematograf, teatru, sau voiajuri în stațiunile de petreceri de iarnă, ei și-au vânat în zilele de Crăciun păduchii de pe trup, amintindu-și de Jilava românească...

Iar în loc de „curcan" și „cozonac", ei au dejunat cu gamela în mână, în patrulă.

Gândul lor s'a îndreptat nostalgic către cei de acasă, dela cari nu primiseră nici o știre, au cântat neprețuitele noastre colinde, cari trebuesc să le fi scos lacrimi, iar preotul DUMITRESCU a făcut în țara aceea, parte catolică și parte atee, sfânta slujbă ortodoxă.

După această confundare cu spiritul patriei și al credinței de acasă, în ciuda celor 7.000 de km. distanță, „BAEȚII", scumpii noștri băeți au luat arma la ochi și... „S'AU PURTAT BINE".

Nici pe soție și pe mamă, nu le-a uitat VASILE MARIN, pentru cari are cele mai delicate atenții ale sufletului lui vibrant.

In fine... Legiunea!

„NU LIPSIȚI DELA ȘEDINȚELE DE CUIB", spune viitorul mucenic, camaradului de cuib.

Ați înțeles voi, cititori profani, ce vrea să spună VASILE MARIN, în aceste câteva cuvinte simple?

Că eroii se formează în cuib...

Că în cuiburile legionare se pregătesc mucenicii cari vor împodobi în curând zilele calendarului ortodox.

In aceste cuiburi se învață apărarea lui Hristos, oriunde e amenințat El pe pământ și tot în aceste cuiburi crește mare, puternică, credincioasă și strălucitoare, România Nouă legionară.

Iată documentul sfânt dela Vasile Marin:

Scumpe nene Virgil,

„Azi 26 Decembrie, a doua zi de Crăciun, suntem pe front de o săptămână.

„Am sărbătorit Crăciunul în sunetul gloanțelor. Cu atât mai bine! Am profitat de o noapte splendidă cu lună și am cântat cu toții în cor scumpele noastre colinde. In prima zi de Crăciun, căprăria noastră fiind în gardă, am dejunat din picioare, cu gamela în mână. Fără „curcan", fără „cozonac", însă cu cognac. Hrana e bună și abondentă și ofițerii sunt politicoși și atenți.

„Ieri dimineață am intrat într'o școală devastată de „roși" și acolo, preotul soldat Dumitrescu a oficiat serviciul divin. Sărăcia decorului aducea tristeță în inimi. Insă sufletele noastre, pline de credință și de încredere în idealul nostru au biruit asupra tristeții de o clipă și am redevenit legionarii de totdeauna pe cari îi cunoști.

„Devastările făcute de „roși" sunt înspăimântătoare. Pretutindeni ruine, peste tot foc, iar în dosul decorului, mizerie. Ar trebui aduși aici „ideologii antifasciști" și „iluminații" frontului popular din România, pentru a vedea efectele războiului „civilizator" pe care (salauds) de roși îl poartă împotriva „fascismului barbar".

„Dacă noi murim pe aici, vă conjurăm prin jurământ să luptați în ROMANIA CONTRA RÓȘILOR PANA LA EXTERMINAREA TOTALA A ACESTEI OTRAVI CARE SE CHIAMA ACȚIUNEA ROȘIE.

„Ucizându-i pe toți, voi nu veți face un act de răzbunare, pe care ni l-ați datora, ci veți împlini o misiune, apărând adevărata și singura civilizație, aceia care e națională și creștină!

„Băeții" se poartă bine. Suntem obicinuiți toți cu viața aspră de soldat. Nu suferim nici de migrene și nici de alte boli.

„Și chiar dacă ziua e mai caldă decât la noi (ca în Martie, în România), nopțile sunt destul de friguroase, iar apa îngheață.

Poate că ne ține de cald necurățenia de pe corp. Nu ne-am primenit de trei săptămâni! Iți închipui atunci situația noastră. Dorim fierbinte noutăți de acasă. Nici scrisori, nici jurnale, nici pachete, nu ne vine aici nimic.

„Ceeace simțim că ne lipsește mai mult, sunt țigările și ciocolata.

„Locuim aici într'o casă care aparținea unui catolic ucis de roși.

„Casa, cu o fațadă de câteva sute de metri e devastată în întregime.

„Dormim pe dușumele. Am găsit chiar și o somieră. Ca să ne înțelegi, ar trebui să vezi cum se servește de cărți această grupă de intelectuali, cari au descoperit biblioteca proprietarului casei; ei le pun sub cap, drept pernă, când se culcă.

„Ca distracție în timpul zilei, ne „despăduchem". Dar acest sport nu ne întristează. Din contră, el e o distracție foarte obicinuită pe front, ca odinioară la Jilava.

„Ce mai faci? Sunteți bine cu toții? Dar soția mea? E tristă și indispusă? E indignată pentrucă nu i-am mărturisit la plecare adevăratul scop al călătoriei în Spania? Dacă e stăpână pe sine, totul se va termina cu bine. Duc multă grijă și de mama. Dacă nu te deranjează, dacă ai pățința și lacă mama știe ceva despre misiunea noastră aici, fă-i o vizită și liniștește-o.

„De aici de pe front, gândesc la toți. Căprăria noastră se poartă bine. Suntem sănătoși cu totii.

„NU LIPSIȚI DELA ȘEDINȚELE DE CUIB".

† VASILE MARIN

Iovan Mihailoff mai e încă salariat

al ministerului cultelor și artelor?

Ioan Mihail, supus albanez, fără să fie cetățean român, e salariat al Comisiunii monumentelor istorice din 1921

Cazul de mai jos, e o realitate evidentă și constrângătoare.

D. Ioan Mihail pre numele lui adevărat Iovan Mihailoff, supus albanez, de profesiune pictor, FARA SA FIE CETAȚEAN ROMAN, continuă să fie încă din 1921 salariatul comisiunii monumentelor istorice. Faptul ar fi rămas complet în umbră, dacă nu ne-ar fi venit sub ochi, o publicație a ministerului justiției, comisiunea de naturalizare. Dosarul acestei comisiuni cu nr. 3146/934 cuprinde și o cerere din partea d-lui Ioan Mihail, supus albanez (la ministerul cultelor și artelor e cunoscut ca macedonean? ! n. r.) de profesiune pictor, domiciliat în București, str. Stirbey Vodă 65, născut la Drenova-Albania, la data de 10 Aprilie 1889, venit și stabilit în țară în anul 1897, prin care cere naționalitatea română, renunțând la supușenia labaneză.

De ce cere însă d. Ioan Mihail tocmai acum cetățenia română?

INTRE 1889 ȘI 1937: CETAȚENIE ROMANA ȘI... ARANJAMENT

Dacă d. IOAN MIHAIL a venit în țară la 1897 și iubea această țară ospitalieră, dece dorința nu s'a concretizat decât abia acum?

Fiindcă d. IOAN MIHAIL *vrea* să ajungă la vârsta de 40 de ani, vârstă când nu mai poate satisface SERVICIUL MILITAR.

Da! SERVICIUL MILITAR de care d-sa nici n'a vrut să audă și de care s'a eschivat sistematic până acum!

Ioan Mihail a nesocotit legile țării.

Printr'o atitudine de impostor s'a grăbit să se dea drept macedonean, când în realitate d-sa e albanez de origine bulgară.

Nu era de datoria lui IOVAN MIHAILOFF ca în anul 1916 să înfrunte botezul de sânge cerut imperios de conștiința lui de român și de hotarele noastre care se vreau mărite? Iată sfântul lui sacrificiu: *spionaj în favoarea armatelor bulgare.*

FUNCȚIONAR AL STATULUI FARA CETAȚENIE

Și cu toate astea ca o supremă sfidare, Ioan Mihail ocupă din 1921 postul de pictor specialist, la comisiunea monumentelor istorice, post bugetar pe care îl deține și azi, cu toate că legea spune: toți funcționarii publici trebuie să fie cetățeni români și să fi satisfăcut serviciul militar.

D. Ioan Mihail, deși bugetar, execută lucrările ministerului cu deviz particular, de ex.: mânăstirea Cozia, Subești-Câmpulung, Curtea Domnească-Argeș, Sâmbăta de sus-Făgăraș, etc.

ȘI-A GASIT NAȘUL...

Cu toate intervențiile de a tergiversa lămurirea situației sale, d. Ioan Mihail și-a găsit... nașul.

Secretarul general al Cultelor, pr. P. PARTENIE, refuză să conceapă un funcționar al acestui departament fără o situație clară. Și bine face.

D. Mihail e obligat să facă armata! Și o va face, altfel are de ales între cetățenie și slujba pe care acum trebuie s'o părăsească în chip onorabil: prin încorporare.

Altfel poate să fie oricât de pictor și oricât de specialist, nu va mai putea fi angajatul comisiunii monumentelor istorice.

Soc. „Avântul" comemorează

legionarii morți în Spania

Intr'o atmosferă de solemnitate pioasă, s'a ținut, Vineri seara, la sediul asociației de educație și cultură națională „Avântul", din str. Bărăției No. 31, o ședință închinată comemorării celor doi mari eroi ai naționalismului și creștinismului: Ion Moța și Vasile Marin.

A prezidat d. av. D. I. Perianu.

D. Andrei C. Ionescu a expus, în fața unui public numeros, viața celor doi mari dispăruți, precum și opera lor, stăruind asupra credinței nestrămutate ce a încălzit sufletele acestor mucenici în timpul vieții lor, anume că cea mai sfântă datorie a oricărui român pentru neamul său este de a se jertfi pe sine pentru idealul sfânt al bisericii creștine și pentru patria sa.

Ion Moța și Vasile Marin au înfăptuit ceeace au crezut cu toată căldura sufletului lor; și-au sacrificat viața pentru idealul sfânt al creștinătății și salvarea civilizației latine.

Dumnezeu să primească jertfa lor!

*

Studenții avânteni din Capitală sunt convocați Marți, 26 Ianuarie 1937, în ședință extraordinară, la sediul Asociației din str. Bărăției 31, etajul I.

Se vor lua dispoziții hotărîtoare cu privire la formația cercului și activității sale.

Sedința se va deschide la ora 9 seara.

Casa lui Cuza Vodă din Galați se vinde cu toba

Odiseea unui cuib domnesc stăpânit de mâini jidovești și ajuns pagină după ce fusese hotel și lupanar. — O profanare care trebuie să înceteze.

Galați, 24 Ianuarie. —Este dat scriitorului rândurilor de față să evoce în această zi o amintire scumpă alături de un fapt nu lipsit de osebita semnificație; o stare de lucruri care poartă din plin pecetea vremurilor în cari trăim caracterizate în prim loc de uitarea și nerecunoștința față de toți marii precursori ai românismului de la întemeetori de țări și datini și până la mucenicii marelui război, a căror amintire abia mai trăește în câteva suflete de elită și în chipurile de bronz ale statuilor aruncate pe piețele publice.

Galații de pildă, adăpostesc — după cum am mai spus monumente de înaltă valoare istorică, ignorate, părăsite, uneori batjocorite de iude, ca Maica Precista, ctitoria lui Vasile Lupu, în fața altarului căreia, numai la 5—6 metri, ființează bordelul proxenetei Jeni Kaufman!

ODISEEA UNEI REȘEDINȚE DOMNEȘTI

In acelaș Galați celebru prin faliment, incendii și crime, impânat până la refuz de omida străinismului, dar care acum 100 de ani nu cunoștea această raclă, *Sultana Cuza*, mama Domnitorului, avea o casă pe care a moștenit-o fiul păstrând-o toată viața. Aci trăgea Voevodul când venea la Galați, aci au locuit părinții săi până la moarte.

In 1878 casa ajunge în proprietatea unei rude, d-na Profira Isvoranu, soție de colonel care o stăpânește până la 1920 când, grevată de multe sarcini hipotecare, este cumpărată de jidanul ADOLF TEITLER din Iași, decedat, pe urma căruia au rămas moștenitorii Paula, Jack și Carol, stăpânii de astăzi.

INTAIU SCOALA, APOI BORDEL!

Nelocuită efctiv de proprietari, până la vânzarea ei. Teitler vila lui Cuza a găzduit ani în șir liceul de fete M. Kogălniceanu. Aci multe generații de eleve au ascultat în ora de istorie povestea Domnului care a făcut Unirea și împroprietărirea țăranilor, de aici au pornit pe drumul Universității multe din acelea cari s'au întors profesoare și cari ocupau locuri importante în societatea gălățeană.

Dar odată intrată în stăpânirea unuia a cărui inimă nu putea să înțeleagă graiul zidurilor domnești, vila este exploatată mârșav dându-i-se destinația de hotel și adăpost al prostituatelor ce bat trotuarele gării.

Destul însă să amintim pentru cel ce va scrie cândva istoria acestui oraș ca nu s'a găsit un singur om care să protesteze, o singură voce, cel puțin, care să strige neamului întreg profanarea ce se desăvârșea sub ochii patriotarzi ai politicianilor demagogi și inconștienți!

RUINA ȘI BATJOCURA

După moartea lui Teitler nepăsarea urmașilor la care s'au adăugat anii și intemperiile au transformat-o în veritabilă ruină, iar neplata impozitelor datorite statului au dus-o în situația de a fi vândută cu toba ca cel de pe urmă bordeiu fără stăpân.

E sfâșietoare pentru cel ce simte, lectura procesului verbal al fiscului de un tragic laconism care constată că:

„pentru îndestularea Statului cu suma de lei 64.596 rămășițe de impozit ce are de luat dela M-rii def. Teitler se vinde prin licitație publică „imobilul" din str. Cuza Vodă No. 64—66, compus din 24 camere și dependințe, construcție de cărămidă, acoperit cu tablă, ASTAZI IN STARE DE RUINA"!...

Atât a mai rămas din casa lui Cuza!

SA INCETEZE SACRILEGIUL!

Pentru a fi complect imparțiali, vom aminti că în ultima vreme s'au ridicat câteva glasuri de protest. Insuși, scriitorul acestor rânduri a făcut să apară acum 7 ani în coloanele ziarului „UNIVERSUL" un articol, apoi Liga Culturală, un comitet care adunase și un fond bănesc, partidul „Totul pentru Țară", Soc. Voluntarilor de război, au hotărît să se prezinte și să liciteze în fața Tribunalului la vânzarea imobilului. Toate, inițiative binevenite și cari onorează pe cei ce le-au luat.

Numai că trebuesc atât de mulți bani încât fără concursul oficialității nu se va putea înfăptui nimic.

De aceea îndreptăm gândul nostru către d-nii miniștri de Finanțe și Culte, către Comisiunea Monumentelor Istorice, făcându-le călduros apel ca, dimpreună să caute și să găsească o soluție care să scape de distrugere și rușine cuibul domnesc căruia, restaurat, să i se dea o destinație demnă și utilă. Din cari, slavă Domnului, se găsesc destule!

Care politician vrea să-și lege numele de această operă ca să binemeriteze dela Patrie?

Ion Pătru

Românii timoceni din Capitală

comemorează pe Ion Moța și V. Marin

Ieri dimineață, studenții români din Valea Timocului și dreapta Dunării, împreună cu colonia timoceană din Capitală, au comemorat, în sala festivă a societății de cultură „MACEDO-ROMANA", pe cei doi eroi ai neamului, căzuți pe frontul din Spania, pentru apărarea Crucii lui Hristos.

La această solemnitate au participat și reprezentanții studențimii bucureștene, prin președintele centrului studențesc, d. Viorel Trifa și președintele Federației studenților olteni, d. Lupescu Cezar.

S'a semnat pactul de amiciție bulgaro-jugoslav

— Care este conținutul acestui pact —

Belgrad, 25 (Rador). — *Agenția „Avala" comunică:*

După o scurtă odihnă în apartamentele sale, d. Kiosseivanoff s'a prezentat ieri la palatul regal și s'a înscris în registrul palatului, și în registrul regenților.

La ora 11 s'a dus la ministerul Afacerilor Străine, unde a fost primit de d. Stoiadinovici, președintele

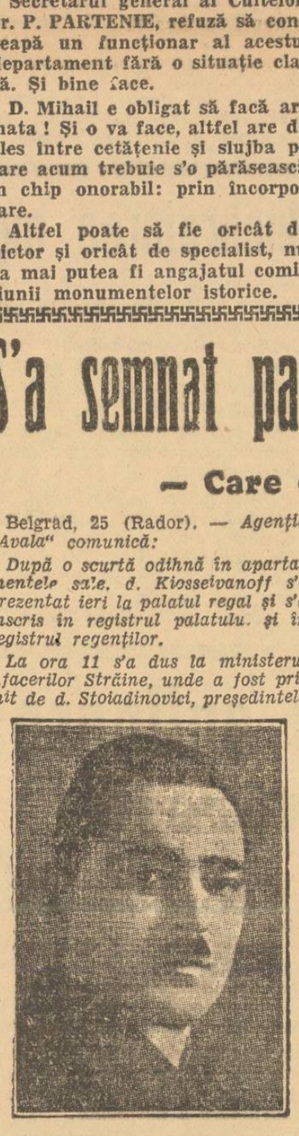

D. MILAN STOIADINOVICI

consiliului de miniștri și ministrul Afacerilor Străine al Iugoslaviei.

Peste câteva minute a fost semnat pactul de amiciție bulgaro-iugoslav, de către d. George Kioseivanoff pentru guvernul bulgar și de d. Stoiadinovici pentru guvernul iugoslav.

După semnarea pactului d. Kioseivanoff, președintele consiliului de miniștri al Bulgariei, s'a ridicat și strângând mâna d-lui Stoiadinovici a făcut următoarea urare:

„Domnule președinte de consiliu și scumpe prieten, Dumnezeu să binecuvinteze această fericită și istorică zi nouă în relațiile celor două țări surori".

D. Stoiadinovici, vădit emoționat, a răspuns: „Să fie o zi fericită și binecuvântată".

Pactul are următorul conținut:

„M. S. Regele Iugoslaviei și M. S. Regele Bulgarilor, animați de spiritul de bunăvecinătate, de încredere reciprocă și de sinceră amiciție ce caracterizează relațiile existente între țările lor respective,

— dorind să contribue la consolidarea păcii în Balcani,

Au hotărît să încheie un tratat de amiciție între Iugoslavia și Bulgaria și în acest scop au desemnat pe plenipotențiarii Lor respectivi, M. S. Regele Iugoslaviei pe Excelența Sa d. dr. Milan Stoiadinovici, președinte de consiliu și ministru al afacerilor străine, și M. S. Regele Bulgarilor pe Ex. Sa d. George Kioseivanoff, președintele consiliului de miniștri și ministru al afacerilor străine și al cultelor.

Aceștia, după ce au prezentat împuternicirile lor, recunoscute conforme, au căzut de acord asupra următoarelor dispoziții:

Art. I. — Intre regatul Iugoslaviei și regatul Bulgariei va exista o pace inviolabilă și o amiciție sinceră și veșnică,

Art. II. — Prezentul tratat va fi ratificat și ratificările vor fi schimbate la Belgrad în cel mai scurt timp posibil. El va intra în vigoare după schimbul de ratificări.

Pentru aceasta, mai sus numiții plenipotențiari au semnat prezentul tratat.

Făcut la Belgrad la 24 Ianuarie 1937, în două exemplare, câte unul fiind remis fiecăreia din înaltele părți contractante".

Sărbătorirea zilei Unirii în Capitală

Ziua unirii tuturor românilor, 24 Ianuarie, a fost sărbătorită eri cu un deosebit fast în Capitală.

La orele 11 dimineața s'a oficiat un te-deum la Patriarhie de către P. S. Episcop Nifon al Hușilor, asistat de protosinghelii Nicodem Zamfirescu și Teofil Ionescu și diaconii Savin Florea și Firmilian Marin. Au luat parte: d-nii general Filimon, prim adjutant regal, Mocioni, maestrul de vânătoare al palatului, colonel Filiti, adjutant regal, maior Mihăilescu, aghiotant regal, I. P. S. S. Patriarh dr. Miron Cristea, Gh. Tătărăscu, președintele consiliului de miniștri, Inculeț, vicepreședinte al consiliului de miniștri, Lapedatu, președinte al Senatului, dr. Angelescu, ministrul instrucțiunii, general Paul Angelescu, ministrul apărării naționale, Nistor, miministrul muncii, Djuvara, ministrul justiției, Sassu, ministrul domeniilor, Valer Pop, ministrul industriei și comerțului, Negură, ministrul cooperației, Radu Irimescu, ministrul aviației și marinei, Bentoiu, subsecretar de stat la interne, Bădulescu, subsecretar de stat la externe, Tiberiu Moșoiu, etc.

După oficierea slujbei religioase d. general Paul Angelescu a rostit o cuvântare ocazională.

LA SOC. „TINERIMEA ROMANA"

După amiază, într'un cadru deosebit, a avut loc la soc. „Tinerimea română" o serbare închinată unirii tuturor românilor.

D. Nae Dumitrescu, președintele societății, a ținut un înflăcărat discurs, aducând prinos de recunoștință celor cari acum 78 ani au realizat unirea Moldovei cu Muntenia.

RECEPȚIA DELA PALATUL REGAL

Aseară a avut loc la Palatul Regal din Calea Victoriei, recepția membrilor Ordinului „Regele Ferdinand I".

M. S. Regele și M. S. Regina Maria au primit pe membrii Ordinului în Sala Tronului. Aci M. S. Regele a înmânat celor înaintați în grad și noulor decorați insemnele Ordinului.

După această solemnitate, întreaga asistență, în frunte cu M. S. Regele și M. S. Regina Maria au scoborât pe scara Voevozilor unde au fost fotografiați, în grup.

Oaspeții au trecut apoi în sala mare de recepție unde li s'au servit un bufet.

M. S. Regele și M. S. Regina Maria s'au întreținut timp de o oră, cu mare parte dintre invitați.

Nu s'a rostit nici o cuvântare. La ora 11 Majestățile Lor s'au retras.

Aseară au ținut la radio cuvântări despre ziua unirii, d-nii prof. I. Nistor, ministrul muncii și profesor N. Iorga.

O comemorare emoţionantă
într'un spital

Din iniţiativa d-lui profesor Dr. Ion Jianu, medicul şef al Spitalului Colentina

Am asistat eri la un spectacol în adevăr impresionant: Serbarea Unirii ţărilor româneşti în Salonul sumbru al unui spital, în faţa unei asistenţe alcătuită din bolnavi şi din persoane din buna societate.

Iniţiativa acestei ploase comemorări a avut-o ATENEUL SANITAR al *Institutului clinico-chirurgical dela Spitalul Colentina*, de sub conducerea d-lui profesor Dr. IOAN JIANU, medicul şef al Spitalului.

Incă de pe la orele zece dimineaţa, l'am găsit pe d. prof. dr. JIANU, improvizând cu entuziasmul şi cu insufleţirea tinerească şi *„contagioasă"* care-l caracterizează, un altar din portretele voevozilor, domnitorilor şi Regilor cari au vegheat şi au contribuit la întemeierea, la apărarea şi la unirea ţărilor româneşti alături de o mulţime de preţioase relicve din timpul războiului de întregire.

La orele 11 s'a deschis serbarea prin imnul regal, intonat de un cor mixt — bolnavi şi personal sanitar — diriguit de d. Scarlat Dorobanţu, student în teologie.

După aceea, într'o documentată şi extrem de interesantă conferinţă, d. profesor dr. JIANU a făcut elogiul tuturor conducătorilor, eroilor şi martirilor, cari prin vitejia, prin abnegaţia şi prin jertfa lor voluntară, au creiat România în hotarele ei naturale de astăzi. D-sa după ce a subliniat necesitatea imperioasă de a păstra neştirbit acest tezaur sacru, constată că înarmarea noastră technică nu-şi va ajunge scopul, dacă armele pentru fabricarea şi dobândirea cărora s'au făcut şi se fac atâtea sacrificii, nu vor fi mânuite de către nişte oşteni sănătoşi şi viguroşi. Conchide că o campanie organizată pentru apărarea pcporului nostru împotriva boalelor cari îi subminează vitalitatea, apare ca un adevărat imperativ al vremii.

D. învăţător V. CHIRCULESCU, a vorbit despre ŞCOALA SATULUI ROMANESC şi nevoile sale, iar d. DOROBANŢU student în teologie, despre însemnătatea credinţei.

S'au intonat apoi Hora Unirii *şi* Pe-al nostru steag, *după care d. prof. dr. Jianu a încheiat serbarea printr'o telegramă omagială adresată M. S. Regelui.*

bgd.

Un francmason şi un viitor puşcăriaş
tae şi spânzură la fondul bucovinean

Am ajuns să credem că nu se poate politicianism fără iudaism ; că acolo unde s'a înfipt un politician, căutând în dosul uşii, al să dai negreşit de un jidan; iar unde afli politicianul şi jidanul pe acelaş loc, prăpădul pentru massa românească vine cu certitudine.

In fine, încă o observaţie : românii de bine, lucrând izolat şi în cadrul legii şi omeniei, nu pot veni niciodată de hac cârdăşiei distrugătoare a politicianilor cu jidanii.

Iată cazul „dulcei noastre bucovine".

Marele Flondor, pe când era în viaţă, a reziliat contractul forestier dintre administraţia FONDULUI BISERICESC şi faimosul bandit ANHAUB.

A venit însă lista politică liberală, care a repus contractul Anhaub în picioare.

După liberali, au venit ţărăniştii, cari şi-au lăsat şi ei stâlpul de pază la Fondul bisericesc.

Acum, I. P. S. S. Visarion, face tot ceeace-i stă în putinţă pentru a curăţi politicianismul dela această instituţie.

Insă buruiana rea a politicianismului s'a înfipt foarte bine în codrii Bucovinei, sub forma unei EFORII, cu doi consilieri technici, de ale căror avize, I. P. S. S. Vissarion e obligat să ţină cont.

Şi evident că avizele „consilierilor" — VASILE MARCU, liberal, şi PETRE IOAN, ţărănist — sunt astfel întocmite, încât să satisfacă interesele politice ale partidelor respective şi deci pe ale jidanilor, împotriva românilor.

Dar aceşti consilieri sunt mai mult decât exponenţii partidelor respective şi anume, VASILE MARCU e preşedintele clubului francmasonic ROTARY din Cernăuţi, iar PETRE IOAN ar trebui să stea pur şi simplu la puşcărie, iar nu în Eforia fondului bisericesc.

Fost director general al pădurilor, PETRE IOAN se vede destituit acum patru ani din această funcţiune şi deferit judecăţii consiliului de disciplină al ministerului de domenii, pentru o mulţime de neregulă scandaloase.

Ultima înfăţişare în acest proces, a avut loc la 12 Ianuarie, dar pronunţarea hotărârii a fost amânată, din motive cari se presupun.

Pentru a evita o sentinţă condamnatorie aşa cum e drept, PETRE IOAN face tot ca procesul să se judece definitiv sub un viitor guvern ţărănist, care i-ar fi favorabil.

PETRE IOAN TAE ŞI SPANZURA

Deşi compromis cu desăvârşire şi nesigur de libertate, PETRE IOAN totuşi tae şi spânzură la Fondul bisericesc.

Astfel că împotriva lui se ridică o mulţime de nemulţumiri şi plângeri.

In primul rând, acest sinistru personaj terorizează personalul mărunt al Fondului şi corpul silvic.

A concediat recent mulţi funcţionari cu 2—3.000 lei leafă lunară, sporindu-şi în schimb salariul lui, care acum e de peste 40.000 lei pe lună.

A introdus apoi un fel de serviciu de spionaj la fond, astfel că cine murmură e sancţionat pe loc, în modul cel mai mişelesc.

In locul celor concediaţi — cu lefuri mici — a adus favoriţi, străini de Fond şi cu lefuri grase, cum sunt : Kozarkievici, Rarincă şi alţi.

De acord cu VASILE MARCU, PETRE IOAN a scumpit tariful de vânzarea lemnelor către ţăranii români, înfrângând astfel o veche tradiţie care unea până aci ţărănimea cu biserica.

Străinii de neam nu au lipsit imediat dela mârşava lor datorie, îndemnând pe ţărani să treacă la stilism şi să adopte metodele comuniste.

Cu un cuvânt, PETRE IOAN e o adevărată plagă rea a Fondului bisericesc bucovinean şi uneltirile lui nu atacă numai bazele materiale ale bisericii, ci şi pe cele de păstorire spirituală.

Deaceea noi socotim că forţele naţionaliste din Bucovina trebuie să facă toate sforţările pentru a-l ajuta pe I. P. S. S. Vissarion să se debaraseze de VASILE MARCU şi de PETRE IOAN.

O cerere justă a băncilor româneşti
din Ardeal şi Banat

Textul memoriului înaintat primului ministru

Asociaţia băncilor româneşti din Transilvania şi Banat „SOLIDARITATEA" a înaintat un memoriu primului ministru, preşedinţilor de partide şi parlamentarilor români prin care cere introducerea unui amendament în proiectul pentru înfiinţarea Creditului agricol, meşteşugăresc şi funcţionăresc, în virtutea căruia pentru Ardeal şi Banat să se destemneze băncile româneşti din această parte a Ţării cu distribuirea creditelor de mai sus.

Cererea băncilor româneşti din Ardeal şi Banat o justifică deplin trecutul lor naţional de peste şase decenii.

Neimplinirea ei ar însemna torpilarea acestor instituţii spre bucuria băncilor jidoveşti, foarte puternice în Transilvania şi Banat.

Iată textul adresei :

Ideea refacerii creditului preocupă în ultimul timp într'o măsură deopotrivă de mare cercurile conducătoare ca şi opinia publică românească.

In ultimul moment s'au anunţat o serie de proecte de legi, menite să contribue la rezolvarea acestei importante probleme pentru traiul de toate zilele al păturilor noastre producătoare.

Dintre acestea amintim : „Proiectul de lege pentru înfiinţarea Institutului Naţional de Credit Agricol".

„Proiectul pentru înfiinţarea unei instituţii a creditului funcţionăresc".

In Transilvania şi Banat creditul românesc a fost servit, înainte de legea conversiunii, timp de mai bine de 6 decenii de instituţiile româneşti de credit.

Aceste instituţiuni înfiinţate pentru a sluji interesele româneşti dintre Carpaţi şi Tisa, deşi trecute prin grele încercări, există şi astăzi.

Refacerea lor nu este nici imposibilă, nici împovorătoare pentru Stat.

In schimb refacerea lor este un comandament de ordin superior naţional.

Examinând textul unuia dintre proiectele amintite, care a fost depus la Camera (numai unul a fost depus până acum : „Proiectul pentru înfiinţarea Institutului Naţional de Credit Agricol") am constatat cu surprindere, că între instituţiile, cari urmează să distribue credite pe seama ţărănimii, instituţiile româneşti de credit din Transilvania şi Banat nu figurează.

Ar fi o nedreptate, care s'ar face elementului românesc din Transilvania şi Banat, dacă acestor instituţiuni naţionale li s'ar distruge prin lege rostul principal pentru care s'au născut şi au trăit cu folos şi cu cinste în viaţa economică a neamului : Acordarea de credite pentru ţărănime.

Tot asemenea s'ar săvârşi o ireparabilă greşală împotriva însăşi a ideei de refacere a creditului, dacă creditele pentru meşteşugari şi funcţionari nu ar mai putea fi acordate de aceste instituţiuni ale noastre.

In consecinţă, încă în luna Decembrie 1936, o delegaţie a Asociaţiei băncilor „Solidaritatea" s'a prezentat d-lui Mircea Cancicov, ministru de Finanţe, cerând ca în proiectele de legi amintite să se introducă unele amendamente, în virtutea cărora băncile româneşti din Transilvania şi Banat să fie încredinţate cu distribuirea acestor credite în Transilvania şi Banat.

D. ministru Mircea Cancicov a făcut promisiune formală, că va satisface această justă cerere a delegaţiei.

Nu ne îndoim nici o singură clipă de bunăvoinţa domnului ministru al Finanţelor, totuşi având în vedere interesul de o capitală importanţă pentru elementul românesc din Transilvania şi Banat şi considerând, că proiectele de legi amintite trebuie să dobândească votul Parlamentului, apelăm cu multă stăruinţă şi cu toată încrederea la sprijinul dv. şi a domnilor parlamentari, rugându-vă insistent să binevoiţi a întreprinde toţi paşii ce veţi crede de cuviinţă, cerând stăruitor concursul domnilor parlamentari, pentruca amendamentele reclamate de Asociaţia „SOLIDARITATEA" să se voteze ca text de lege.

Credem, că toţi parlamentarii români, din toate regiunile Ţării, vor susţine din toate puterile lor această cauză românească, cu atât mai mult că realizarea acestor dezideraţe nu constitue nici un singur ban sacrificiu din partea Statului.

Primiţi, Vă rugăm, asigurarea distinsei noastre stime.

Sibiu, 18 Ianuarie 1937.

„SOLIDARITATEA"
asociaţiune de institute financiare ca însoţire

O asociaţie de funcţionari

FUNCŢIONARII administrativi de pe lângă ministerul sănătăţii şi ocrotirilor sociale, au hotărît să se grupeze într'o asociaţie pentru a lupta mai bine întru apărarea drepturilor lor profesionale.

In zilele de 31 Ianuarie şi 1 Februarie a. c. a fost convocată o adunare generală în Bucureşti, în str. general Anghelescu, nr. 41, de către d. George Ariton, secretarul serviciului sanitar al jud. Târnava Mică.

Consfătuirea dela Sfatul Negustoresc central

Membrii Comitetului Central ai Sfatului Negustoresc au ţinut eri o consfătuire la sediul organizaţiei din calea Victoriei nr. 29. A prezidat d. D. P. NICULESCU-RITZ preşedintele Sfatului Negustoresc.

D-sa deschizând şedinţa, aduce la cunoştinţa Comitetului că din festivităţile ce vor fi organizate în acest an, cu ocazia sărbătorii jubileului de 25 ani de existenţă a Sfatului Negustoresc, face parte şi balul organizat de asociaţie pentru seara zilei de 27 Februarie 1937 în saloanele Camerei de comerţ şi Industrie din Bucureşti.

D. VALER POP ministrul industriei şi comerţului, a binevoit să acorde înaltul d-sale patronaj atât al balului, cât şi al festivităţilor jubiliare ce vor avea loc în Iunie.

Relevă importanţa atenţiunei acordată de d. Valer Pop acestor importante manifestări, ale Sfatului Negustoresc, menite a sărbători o intensă activitate desfăşurată de organizaţie pe terenul profesional în decursul unui sfert de veac.

Comitetului hotăreşte să dea o atenţiune deosebită organizării balului şi comisia de organizare aduce la cunoştinţă celor prezenţi programul balului din care se vede că s'au angajat 2 jazuri şi o orchestră, o tombolă de 1000 obiecte, concursul diferiţilor renumiţi artişti, bufet de primul rang cum şi alte importante numere.

Incurajarea medicilor maghiari ?

In atenţia ministerului sănătăţii

Se vorbeşte, că membrii comisiunii de propuneri de pe lângă ministerul sănătăţii a recomandat pe doctorul N. Lenghiel, din Cluj, într'un loc de medic la dispensarul venerian al municipiului Bucureşti.

Dacă svonul se adevereşte înseamnă, că sunt încurajaţi şi plasaţi minoritarii maghiari, în timp ce medicii români nu reuşesc, în ţara lor, să-şi asigure o existenţă onestă.

Avem certitudinea însă, că d-nii ministru Costinescu şi secretar general Sava nu vor lua în consideraţie propunerea comisiunii şi în postul de medic la dispensarul venerian va fi numit un doctor român creştin.

Protestele droguiştilor salariaţi

Aseară s'a ţintu la sediul asociaţiei blocul droguiştilor salariaţi din România o întrunire la care au participat pe lângă salariaţii droguişti din Capitală şi reprezentanţii filialelor din provincie.

Desbaterile adunării s'au purtat asupra indexului drogheriei.

D. *S. Constantinidi*, preşedintele blocului spune că, tocmai în situaţia economică grea când şomajul a atins toate ramurile de activitate se întocmeşte la ministerul sănătăţii indexul drogueriei. Se ştie că există o luptă surdă între farmacişti şi droguişti, primii căutând prin legăturile ce le au în lumea guvernamentală indiferent de ce partid e la putere să-l smulgă din drepturile câştigate în decursul timpului în ţara Românească de către droguişti.

Astfel în urma presiunei farmaciştilor ministerul sănătăţii a pornit la întocmirea unui index al drogueriilor; prin acest index droguerille nu vor mai putea vinde nici un fel de specialităţi farmaceutice, rămânând ca acestea să fie vândute numai de către farmacişti. Prin monopolul restrâns al vânzărei medicamentelor specializate de către farmacii se aduce un grav prejudiciu sănătăţii publice care e ameninţată prin faptul că e ştiut de toată lumea că monopolul acestor medicamente în mâinile farmaciştilor aduc un prim efect scumpirea medicamentelor iar omul nevoiaş va renunţa fatal să-şi procure medicamentele de care sănătatea lui are nevoie. Cine are nevoie să iele un medicament dela farmacie ştie ce preţuri trebuie să plătească pe un produs care la droguerie îl găseşte cu un preţ mult mai mic. Motivul că manipularea specialităţilor medicinale între droguişti ar aduce un prejudiciu sănătăţii publice e neserios. Să se citeze cazurile de greşeli produse de către droguişti de când funcţionează comerţul de droguerie. Se va vedea ce tristă e realitatea pentru farmacişti. Lupta dusă între droguişti şi farmacişti are la bază câştigurile ce le urmăresc farmaciştii fiindcă e ştiut de toată lumea exorbitantele preţuri care se iau pentru medicamente la farmacii.

D. *S. Neculai* arată situaţia neagră ce se pregăteşte prin desfiinţarea drogueriilor, droghiştilor salarizaţi.

D. *Gh. Savu* spune, că chestiunea salariaţiolr droguişti trebue privită din punct de vedere social de către ministerul muncii şi ministerul sănătăţii.

D. *Zamfirescu* arată că toate sforţările pe care le face ministerul sănătăţii sunt spre a veni în ajutorul droguiştilor şi să apere sănătatea publică.

Au mai vorbit d-nii P. Antonescu, C. Buzdugan, V. Stănescu, I. Marinescu, etc.

La urmă s'a votat o moţiune prin care droguiştii salariaţi din Capitală împreună cu reprezentanţii organizaţiilor din provincie protestează contra acestui index.

De închiriat

PENTRU BIUROURI 3 încăperi situate la mezzanin în imobilul din Bucureşti, Calea Victoriei No. 88.

Amatorii vor adresa oferte însoţite de câte o garanţie de Lei 10.000 (zece mii), în numerar, direct BANCII NAŢIONALE A ROMANIEI Serv. Arhitecturii, din Bucureşti, Str. B-cii Naţionale No. 8 (mezzanin).

Orice informaţiuni se pot cere direct la Bancă, sau la imobil d-lui I. Popovici, coafor.

Banca îşi rezervă dreptul de a decide.

Noui îndrumări pentru aplicarea
legiuirilor muncitoreşti

In ultimele trei zile a avut loc la ministerul muncii conferinţa inspectorilor regionali ai muncii, prezidată de d. ministru Nistor, asistat fiind de d. P. Alexandrescu-Roman, secretarul general al ministerului.

Şefii inspectoratelor generale generale ale muncii au fost convocaţi în vederea stabilirii de noui norme şi a cercetării situaţiei din câmpul muncii, a şomajului, migraţiunilor şi plasării. Ministerul muncii s'a interesat îndeaproape de activitatea desfăşurată până în prezent de către toate inspectoratele muncii din ţară, după ce au ascultat rapoartele şefilor regionali.

D. ministru Nistor a ascultat rapoartele tuturor inspectorilor muncii, asupra aplicării noului legi a meseriilor care, după cum se ştie, va intra în vigoare la 31 Ianuarie, dată la care expiră vechea legiuire.

Inspectorii generali ai muncii au făcut o amplă expunere asupra reorganizării căminelor de ucenici, precum şi necesitatea construirii de noui cămine în Oradea, Arad şi în toate regiunile unde ucenicii formează o adevărată populaţiune muncitorească.

Pentru a se pune stavilă intrării de străini meseriaşi veniţi în ţară, sub pretextul de a perfecţiona pe alţii într'o anumită meserie, s'a hotărât ca meseriaşii specialişti din ţară să fie trimişi în diverse regiuni ale ţării pentru a ajuta la perfecţionarea meseriaşilor.

Inspectorii generali au raportat conferinţei situaţia şomajului în ţară arătând că în unele regiuni şomajul este aproape inexistent, iar acolo unde s'au semnalat cazuri, ajutorarea şomerilor s'a făcut în condiţiuni mulţumitoare.

S'a discutat apoi, asupra chestiunei duratei muncii şi a legei repauzului duminical, stabilindu-se măsurile pentru intensificarea controlului orariului de muncă şi a respectării repauzului duminical.

D. prof. I. Nistor, ministru muncii şi asigurărilor sociale, luând cuvântul, mulţumeşte tuturor inspectorilor regionali ai muncii pentru frumoasa şi rodnica activitate ce au desfăşurat-o până acum.

Am constatat — spune d-sa — că şi autorităţile şi organizaţiunile profesionale au dat un larg sprijin inspectoratelor de muncă pentruca acestea să-şi ajungă scopul. Inspectorii muncii şi-au făcut cu prisosinţă datoria şi au ştiut totdeauna să păstreze armonia între organizaţiile muncitoreşti şi organele ministerului.

In legătură cu problema şomajului este necesar a se face cât mai mari sforţări pentru strângerea fondurilor destinate ajutorării celor lipsiţi de muncă. Noul regulament al şomajului trebuie aplicat în litera lui, ţinându-se seamă şi de prevederile legii pentru plasarea invalizilor, orfanilor şi văduvelor de război, în instituţiile publice şi întreprinderilor particulare. Este de datoria noastră ca să veghiem la o cât mai bună plasare a şomerilor.

Doresc să se facă cât mai dese inspecţiuni la cursurile profesionale şi la cămine de ucenici. Nu trebuie să se uite că, căminele de ucenici sunt adevărate aşezăminte de pregătire şi de educaţie pentru viitorii meşteşugari; trebuie să se facă o bună îndrumare a ucenicilor.

In chestiunea Camerelor de muncă, ţiu să accentuez că aceste instituţiuni trebuesc scoase depe jăgaşul politic, ele având menirea a supraveghia buna aplicare a legiuirilor meşteşugăreşti. Toată lumea trebuie să înţeleagă utilitatea Camerilor de muncă şi să le dea un cât mai larg sprijin.

In ceiace priveşte noua lege a meseriilor, terbuie să se înţeleagă că aceasta a fost creiată pentru a apăra interesele meşteşugăreşti împotriva clandestinismului. Meşteşugarul clandestin, nu numai că păgubeşte Statul neplătind impozit asupra produselor vândute, ci fac o concurenţă neloială adevăratului meşteşugar stabil, vânzând produse de proastă calitate.

In legătură cu legea meseriilor şi pentru a veni cât mai mult în sprijinul clasei muncitoare, am elaborat proectul de lege pentru creditul meşteşugăresc, care a găsit asentimentul atât al întregului parlament cât şi a tuturor claselor cărora se adresează acest credit.

Mercantila Română
ori Mercantila jidovească ?

Femeia Elena Cobzarencu ni se plânge, că a lucrat trei ani la fabrica „MERCANTILA ROMANA", din str. Sf. Apostoli, nr. 34, proprietatea jidanului Zelea Rosenzweig şi că a fost dată afară, rămânând fără nici un căpătâiu, de către pistruiatul Marcu Lazarovici, care a maltratat-o crunt.

Faţă de acestea, jidanii au fost chemaţi în judecată, după cum se vede şi din dos. nr. 3807/936.

Dar, la „MERCANTILA ROMANA", ne încredinţează Elena Cobzarencu, îşi găseşte culcuş numai streinii şi împotriva lucrătorilor români se deslănţuie o prigoană sălbatică.

Ar fi bine ca ministerul muncii, prin organele sale, să facă o anchetă şi să aplice contravenţiile legale.

Cum înţeleg meseriaşii români
pregătirea profesională

Se ştie, că la ministerul muncii şi ocrotirilor sociale se lucrează la redactarea definitivă a anteproiectului de regulament al pregătirii profesionale şi exercitarea meseriilor.

Centrala reuniunilor de meseriaşi, comercianţi, industriaşi şi muncitori români din ţară, cu sediul la Cluj, a înaintat o adresă ministerului prin care-i arată, că anteproiectul de regulament nu garantează protecţia muncii româneşti, indedendenţa economică a muncitorilor de limba şi legea românească şi nu va contribui la educarea solidă, conştiincioasă, disciplinată şi morală a tineretului românesc, care îmbrăţişează munca practică.

Sub protectia muncei româneşti. *Centrala reuniunilor, ca şi întreaga opinie publică românească, înţelege* munca celor de origine etnică românească, *sau cum obicinuim a-i zice în termen popular,* munca celor de limba şi legea românească.

Sub independenţa economică, *înţelegem ca meseriile şi munca să fie deţinute de români, de limba şi legea românească, în dreaptă proporţie cu populaţia ţării, adecă având 78 la sută din întreaga populaţie români de origine etnică, ca să ne fie asigurată independenţa economică trebuie ca această populaţie să fie reprezentată tot cu 78 la sută în câmpul meseriilor şi al muncii.*

Sub contribuţie la educarea solidă, conştiincioasă, disciplinată şi morală a tineretului, *înţelegem ca tineretul aplicat în meserii să iubească munca, să lucreze din convingere, asemenea furnicei, sau albinei, să fie disciplinat pentru că astfel urmează corecţiunea sau sancţiunea, să fie moral, aşa cum cere morala creştină, sau buna cuviinţă şi buna creştere.*

După explicaţiile date, ne permitem a reveni asupra celor 3 puncte cu următoarea motivare, simplă, logică şi îndelung experimentată. Războiul nu prea îndepărtat a dovedit că ţara românească abstrăgând dela alte împrejurări favorabile a fost mărită şi consolidată numai prin jertfele românilor de limba şi legea românească, iar în viitor dacă necesitatea va cere, hotarele ţării vor fi apărate tot numai de piepturile şi cu preţul sângelui românesc. Neromânii vor avea interese tocmai contrarii celor româneşti. Deci interesele superioare ale existenţei româneşti şi consolidării noastre, ne poruncesc ca legile să fie astfel întocmite : 1) ca să se garanteze efectiv protecţia muncei româneşti, a celor de origine etnică românească, 2) Ca să se asigure independenţa economică a celor de limba şi legea românească, şi 3) ca să contribuie la educarea solidă, conştincioasă, disciplinată şi morală a tineretului de limba şi legea românească, care îmbrăţişează munca practică.

Pentru inimile caritabile

Mihai Joiţa, de 70 ani, fiind bolnav de 2 ani de zile, din care în ultimul timp a da mblagit de o mână şi un picior, şi neavând nici un ajutor de nicăeri, roagă pe bunii creştini să-i ajute cu ce o crede de cuviinţă.

Fundătura Băcănău nr. 9.

Funcţionarii particulari creştini
sărbătoresc ziua unirii

Eri a avut loc la sediul asociaţiei FRONTUL FUNCŢIONARILOR PARTICULARI ROMANI, din str. Carol no. 36, etaj II, o şedinţă festivă în care s'a sărbătorit ziua unirei tuturor românilor, la care au luat parte un foarte mare număr de membri ai asociaţiei.

Şedinţa a fost prezidată de d. GHEORGHE CRISTESCU, care arată însemnătatea zilei de 24 Ianuarie, descrînd toate greutăţile prin care a trecut poporul românesc până când să-şi vadă îndeplinită unitatea sa politică, adică unirea tuturor românilor în cuprinsul hotarelor fireşti ale ţării româneşti şi sub sceptrul unui singur rege.

D. ST. CONSTANTINIDI face o evocare a timpurilor din preajma anului 1859, când s'a pregătit unirea celor două principate, Muntenia şi Moldova, sub domnia lui Alexandru Ion Cuza şi arată spiritul de sacrificiu al oamenilor ce au luat parte efectivă la înfăptuirea acestei uniri.

D. CONSTANTIN LAZARESCU spune că generaţia noastră are datoria de a păstra această moştenire sfântă pentru care au suferit şi au murit strămoşii noştrii şi datoria cea mai mare este de a veghia ca să nu pătrundă în sufletul muncitorului idei cari să contribue la stirbirea prestigiului nostru ca popor şi naţiune.

D-nii CEZAR CERNATESCU, şi DUMITRU DUMITRESCU, după ce vorbesc despre însemnătatea actului unirei tuturor românilor, dela Alba Iulia, fac un apel călduros la sufletele tuturor celor ce gândesc şi simt românește, să vegheze cu toată atenţia ca agenţii comunismului, să nu-şi poată face loc printre rândurile muncitorilor conştienţi şi patrioţi.

MUNICIPIUL BUCUREŞTI
Primăria sect. IV Verde
— Serv. Licitaţii —

Publicaţiune

In ziua de 4 luna Februarie, la orele 11 din zi se va ţine licitaţiune publică cu oferte închise în localul comunal, sala de licitaţiuni, pentru închirierea postului de benzină din Şos. Cotroceni vis-a-vis de Str. Gl. Angelescu pe termen de trei ani.

Chiria iniţială este de 100.000 (una sută mii) lei anual.

Garanţia provizorie pentru admitere la licitaţie este de 5%, iar cea definitivă de 10%.

Orice alte informaţiuni, precum şi condiţiunile speciale de închiriere se pot vedea zilnic la Serv. Licitaţiilor din Primăria Sectorului IV Verde, în orele de serviciu.

Art. 88—110 din legea asupra contabilităţii publice sunt aplicabile acestei licitaţiuni, precum şi art. 229—230 din noua lege administrativă.

PRIMAR,
(ss.) *AL. D. MATAK*
Şeful Serviciului Licitaţii
(ss.) GH BUZDUGAN
Nr. 26265/5152 LC.
1937, Ianuarie 12.

De închiriat

prăvălie pentru coloniale cu edecuri, vad vechi pusă la poziţie. Preţ convenabil doritori a se adresa în Str. Dumitru Ruse Nr. 23.

CĂLĂRAŞII cu SCHIMBUL

găsesc uniforme complecte

CU PREŢURI FOARTE EFTINE

LA FABRICILE

D. MOCIORNIŢĂ

BUCUREŞTI, Str. Apele Minerale 67-75

18 3

Soc. Ardeleana nu se astâmpără!

Ministerul de agricultură să fie atent!

Cititorii îşi mai amintesc de reportajul nostru intitulat „Cum se cultivă pământul României..." în care arătam că ministerul agriculturii şi domeniilor a aprobat societăţii agricole „Ardeleana" din Cluj să ţină 20 de cursuri de popularizare în limba maghiară.

Dat fiind că această societate este compusă în întregime din persoane cari acordă o deosebită atenţie succeselor înregistrate cu ocazia cursurilor... de popularizare în limba lui Arpad, am găsit de cuviinţă să facem cunoscut autorităţilor că toate aceste cursuri de popularizare pot deveni la un moment dat şi prilejuri de afirmare a iredentismului maghiar.

Ministerul agriculturii şi domeniilor n'a revenit asupra aprobării în chestiune. Era şi firesc să se întâmple aşa, fiindcă uşurinţa cu care a obţinut soc. Ardeleana permisiunea de a le vorbi ungurilor din Ardeal despre bogăţiile pământului ţării româneşti, era cea mai bună dovadă că acest departament este complet străin de tot ceiace fac agenţii Budapestei pentru ca acţiunile revizioniste să fie duse la bun sfârşit.

SOC. ARDELEANA DEVINE SUSPECTA

Pentru a arăta cât de întemeiată era atitudinea noastră faţă de tendinţele Soc. Ardeleana şi ca o confirmare a afirmaţiilor din reportagiile precedente, este suficient să ne ocupăm de data aceasta de o nouă cerere a acestei societăţi.

Este vorba de cererea adresată direcţiei, pentru protecţia plantelor din ministerul agriculturii şi domeniilor şi prin care Soc. Ardeleana îşi exprima dorinţa ca să nu se mai facă control fito sanitar la plantele ce urmează să fie expuse cu ocazia unei expoziţii.

Cu alte cuvinte soc. Ardeleana nici mai mult, nici mai puţin, intenţiona să introducă în ţară plante cari să fie scutite de controlul fitosanitar.

Pentru ce?

Un control la vamă poate produce totdeauna neplăceri..

Parastas pentru legionarii

Ion Moţa şi Vasile Marin la Bârlad

Bârlad, 24 — Duminică s'a *oficiat în biserica „Trei Ierarhi" un parastas pentru pomenirea celor doi legionari căzuţi pe frontul spaniol: IONEL MOŢA şi VASILE MARIN.*

Au luat parte toţi legionarii bârlădeni în frunte cu d. avocat Alex. Mânza, *şeful organizaţiei partidului „Totul pentru Ţară".*

Parastasul a fost oficiat de preotul D. Bârnovescu, *care a ţinut apoi un cuvânt omagial, relevând măreţia gestului eroic prin care cei doi fruntaşi legionari şi mari naţionalişti, înainte de a se înscri în cartea nemuririi a Neamului, au făcut ca Legiunea să fie mai mult iubită şi apreciată.*

Activitatea institutului

medico-legal

Institutul medico-legal prof. dr. „MINA MINOVICI", a încheiat un tabel statistic cu privire la activitatea sa, din care reiese:

In cursul anului 1936 au fost făcute: 1.033 de autopsii, 1.743 examene de loviri şi răniri, 342 examene de atentate la pudoare, 1.659 examene de alienaţi, 590 analize chimico-legale, 1.128 examene histo-patologice, bacteriologice şi serologice din Capitală şi întreaga ţară, 165 expertize diverse şi 2.950 rapoarte din ţară, controlate de comisia medico-legală.

In institut au intrat în decursul anului, 1.033 de cadavre, din cari 740 de bărbaţi şi 293 de femei.

De moarte naturală au murit 326 de bărbaţi şi 124 de femei.

Sinuciderile au fost următoarele: 409 bărbaţi, 169 femei şi 563 cazuri de tentative de sinucidere. Majoritatea sinuciderilor la bărbaţi s'au executat prin strangulare (22) şi la femei prin asfixiere cu oxid de cărbune (14).

Accidente: 79 de automobile (61 bărbaţi şi 18 femei), 32 de tramvai (27 bărbaţi şi 5 femei), 44 de cale ferată (38 bărbaţi şi 6 femei), 9 de căruţe şi motociclete (6 bărbaţi şi 3 femei), 12 de armă de foc (9 de bărbaţi şi 3 de femei), 9 de arsuri (4 bărbaţi şi 5 femei), 18 înecări (17 bărbaţi şi 1 femeie), 3 electrocuţiune, 6 de oxid de carbon (3 bărbaţi şi 3 femei), 4 otrăviri, 44 accidente diverse şi 31 accidente de muncă.

Crime: 16 cazuri de loviri cauzatoare de moarte, 39 cazuri de omucideri, 10 asasinate, 18 pruncucideri, 33 avorturi, 40 avorturi de fetuşi.

Total: 1.033 de crime.

Căile ferate orientale

au intrat în patrimoniul statului turc

Direcţiunea căilor ferate şi a porturilor statului turc, a înştiinţat direcţiunea generală a căilor ferate că începând dela 1 Ianuarie 1937 liniile căilor ferate orientale exploatate de către Societatea anonimă turcă au trecut în patrimoniul statului turc.

Până la noui dispoziţiuni acordurile şi convenţiunile intervenite între diferite administraţiuni de căi ferate şi suszisa societate, vor continua să fie aplicate de direcţiunea căilor ferate şi a porturilor statului turc.

Români Creştini!

In str. Teleorma n Nr. 7, prin Ferentari, se află femeia Burian Veronica, fiind bolnavă de tuberculoză, văduvă şi cu Joi copii. Roagă inimile miloase să o ajute cu cât îi lasă inima.

Tariful de mărfuri între România şi Polonia

Direcţiunea serviciului comercial c. f. r. a semnalat staţiilor următoarele dispoziţiuni din tariful român-polonez cu porturile Danzig şi Gdynia.

Taxele de transport ale acestui tarif se aplică numai dacă se prescriu în scrisoarea de trăsură indicaţiile la transporturile spre porturile maritime „tranzit prin Polonia destinat exportului pe mare", iar la transporturile dela porturile maritime „importat pe mare din afară de zona vamală în tranzit prin Polonia".

In consecinţă, staţiile de predare c. f. r. cuprinse în acest tarif direct vor refuza scrisorile trăsură cari nu vor conţine indicaţiile de mai sus.

Corespondenţa redacţiei

D-lui VASILE COBAN, Timişoara. — Nu publicăm decât poeziile d-lor V. Militaru şi Radu Bardă.

D-lui M. MILNANA, Cluj. — Articolul nu mai este de actualitate.

D-lui VISARION PUIU, student Mihăileni-Dorohoi. — Vom scri în acest sens. Urmăriţi gazeta.

D-lui D. SIMIONESCU, Loco. — Socotim că discutând despre acel renegat, îi facem o mare cinste.

D-lui DRAGOŞ NICULCEA, Gura Humorului. — Am luat notă.

D-lui CONST. TOMA DRAGOI. Busunci-Suceava. — Articolul este bun.

D-lui IONEL SULLA, inginer. — Aveţi dreptate, însă dacă cenzura nu ne dă voie...

D-lui V. TEODORESCU-Tincu. — *„Călătorind în clasa a treia"* e mai mult literatură, decât reportaj gazetăresc.

D-lui I. PETRESCU-Sinaia. — Trimiteţi dovezi.

D-lui FLOREA NECA, Loco. — Fiţi mai explicit în cele ce ne scrieţi.

D-lui B. ATANASESCU, Budachi-Cet. Albă. — Trimiteţi-ne articolul în întregime.

MAI MULŢI INTELECTUALI-Durostor. — Urmăriţi gazeta.

C. R. ODORHEI. — In locul „Poruncii satelor" apare al 7-lea număr al „Poruncii" zilnice, Duminică în Capitală şi Luni în provincie.

UN CETITOR: Dacă nu semnaţi scrisoarea spuneţi-ne cel puţin de unde sunteţi.

Prefectul Aradului şi jidanii...

Comentarii pe marginea nunţii „ca'n poveşti" a fiicei prefectului. Trinitatea jidovească dela „Dacia" felicitată pentru... concursul dat. Cine sunt „proprietarii" cafenelei „Dacia"?

Arad, 24 Ianuarie. — *Evenimentul monden care a fost în ultimele săptămâni consumat la Arad este, desigur, căsătoria fiicei prefectului de judeţ dr. IOAN GROZA, cu administratorul financiar VASILE CILIBIA. Mă rog, a fost ceva ca'n poveşti! Dar nu despre căsătorie vrem să ne ocupăm aici, pentrucă nu ne priveşte ce face cutare sau cutare, ci despre unele lucruri petrecute după căsătorie, lucruri cari au făcut să se revolte sufleteşte întreaga românime cinstită din Arad. După cum se ştie, cina oferită oaspeţilor, cari au participat la această nuntă, a avut loc în saloanele cafenelei„ Dacia" condusă de trinitatea jidovească: SCHEER-ZSEDELY-LEIPNIKER.*

A doua zi, după consumarea evenimentului, prefectul judeţului — cunoscut din coloanele noastre de anii trecuţi, când cu clasificarea morilor, a aranjat (pentru cât oare?) ca o moară a unui jidan să fie clasificată „ţărănească" în dauna unui creştin, care după lege trebuia să fie ea clasificată — acest prefect zic, ţine de cuviinţă să trimită banditilor jidani dela „Dacia", drept recunoştinţă pentru serviciul prestat cu ocazia nunţii fiicei sale, *o adresă de mulţumire*, pe care v'o redăm în clişeu mai jos; adresă din care se vede „obligaţia" lui faţă de jidani:

Iată acum şi traducerea textului de mai sus, în româneşte:

„Aradi Közlöny"

No. 258. Mercuri, 11 Noemvrie 1936

MULŢUMITA

„Nu pot trece cu vederea ca să nu-mi exprim mulţumirea şi îndestulirea faţă de proprietarii restaurantului şi cafenelei „Dacia" d-nii SCHEER, ZSEDELY şi LEIPNIKER, pentru serviciul atent şi gentil, precum şi pentru calităţile excelente ale băuturilor şi mâncărilor servite, cu cari ne-au onorat pe noi şi pe oaspe-

„Aradi Közlöny".

258. szám Szerda, 1936. november 11.

NYILTTER.

Köszönet

Nem mulaszthatom el, hogy ne fejezzem ki köszönetem és megelégedésem Scheer, Zsédely és Leipnicker uraknak, a „Dacia" étterem és kávéház tulajdonosainak azon körültekintő és előzékeny kiszolgálásért, valamint a felszolgált ételek és italok kiváló minőségéért, amelyekkel Elisa leányom és Cilibia Vasile úr esküvőjét követő lakomán megjelent vendégeinknek kedveskedtek és amellyel mindenkinek legnagyobb elismerését szerezték meg.

Dr. GROZA IOAN ÉS NEJE.

ţii prezenţi la banchetul ce a avut loc după căsătoria fiicei noastre Eliza *cu d-l* Cilibia Vasile *şi cari şi-au câştigat cea mai mare recunoştiinţă din partea tuturor.*

Dr. GROZA IOAN şi SOŢIA

Această *„mulţumită"* a satrapului judeţului nostru este exploatată acum de păduchioşii proprietari ai „Daciei", pentru a arăta lumii că d. prefect este foarte mulţumit de serviciul lor.

Şi, natural, au trimis-o tuturor ziarelor jidano-maghiare s'o publice. Astfel a apărut această ruşinoasă scrisoare a prefectului în: „HIRLAP", „REGGEL", „ARADI UJSAG" şi „ARADI KÖZLÖNY" din care am tăiat clişeul de faţă. Aceste toate străine. Dar, pentru a vedea şi românii „ruşinea" satrapului, au dat-o spre publicare şi în organul francmasonilor din Arad, de sub conducerea lui *Brutus Păcuraru*, „Ştirea". Cât le-o fi plătit banda de şnapani acestor ziare nu ne interesează. „Ştirea" însă putea să refuze publicarea. N'a făcut-o însă!...

SLUGOIUL JIDANILOR

Cele de mai sus şi încă multe alte fapte, ne arată pe „domnul" prefect ca pe un slugoi al jidanilor. Pentrucă toată lumea cunoaşte metodele practicate de către banditii dela conducerea cafenelei „Dacia". Am arătat în câteva numere, o parte din porcăriile „protejaţilor" satrapului nostru. Nu s'a luat, de atunci nici o măsură, ei continuând să jăcmănească populaţia arădană, fiind singurii cafegii din localitate, sub însăşi protecţia autorităţilor. Ce-ţi mai trebuie, atunci când, tu prefect de judeţ, dejunezi în fiecare dimineaţă (gratis?) în cafeneaua lor, lăudându-i mai apoi, pentru... serviciul ireproşabil? Cum să nu-şi permită jefuirea consumatorului, când te are protector?...

Şi, cum să nu devină obraznici şi neruşinaţi, atunci când orice acţiune îndreptată în contra lor, se loveşte de... protecţia „FÖ-ISPAN"-ului de Arad? Este deci — indirect — slugoiul jidanilor? Este!

CE-I... „DACIA"

Este o spelunca, unde consumatorul este jefuit până la ultimul ban, de către trinitatea jidovească: SCHEER - ZSEDELY-LEIPNIKER. Directorul este cetăţean strein (oare cine-l ţine în ţară?) are chelneri comunişti, preţurile fantastice, bucătăria aşezată lângă closet şi lângă cocină. In acest local „select" vezi „dame", dar fără condicuţă, deşi practică prostituţia. In fundul curţii, cu toate că legea a desfiinţat jocurile de noroc — se joacă pe sume fantastice, toate jocurile de noroc interzise. Şi, încă multe alte lucruri, cari de cari mai urîte, sunt bilanţul acestei spelunci.

...Şi cu toate acestea, prefectul este foarte mulţumit de... purtarea acestor bandiţi şi înţelege să-i încurajeze în operaţiunile lor de codru.

Doamne, Doamne, ce-am ajuns!

SANTINELA

Căsătoriile mixte

O lume întreagă ştie că jidanii — conspiratorii aceştia ambulanţi — nu se pot asimila cu nici o altă natie din lume. Oricât s'ar boteza, sau ar trăi izolaţi — în grupuri mai mici sau mai compacte — între alte popoare, ei, datorită structurii lor sufleteşti, rămân veşnic jidani.

Inşişi jidanii recunosc, prin cărţile lor religioase, că „NEAMUL LUI IZRAIL" nu poate fi asimilabil: „Evreii sunt poporul ales şi, sub nici un motiv, nu se pot asimila cu popoarele ariene". Aşa glăsueşte marele rabin Fischer d'n Lemberg în cartea sa „Rasa noastră").

Ne amintim de un alt jidan galiţian, Gotlib, care a scris şi a blestemat pe anumiţi jidani din Germania, acuzându-i că s'au spurcat, asimilându-se cu GERMANII...

Jidanii încă nu s'au asimilat nici odată cu alte neamuri. S'au prefăcut doar, din interes, că se identifică cu poporul în mijlocul căruia trăiesc, botezându-se, sau declarându-se „prozelit ortodox, catolic, etc.

Dovezi că jidanii sunt inasimilabili, am putea aduce nenumărate. Nu e nevoe însă, căci toată lumea ştie aceasta. Ne mărginim să dăm doar două dovezi: 1. Jidanii „asimilaţi" din Germania, au sărit ca fripţi — atunci când naţional-socialiştii erau în pragul victoriei — şi au trecut în lotul jidanilor de pretutindeni: DEMOCRAŢIA COMUNISTA, deschizând foc de slovă şi alarmând lumea „contra teroarei fasciste", şi 2. Jidanii dela noi. Cine se mai îndoeşte că jidanii noştri — adică ai Dracului — chiar aşa „botezaţi" şi „asimilaţi" cum îi crede unii, nu au rămas tot jidani? Şi tot după instrucţiunile Kahalului lucrează pe toate tărâmurile: cine nu vede că jiadănaşii ăştia sunt cei mai grozavi aderenţi ai „democraţiei" — adică ai comunismului?

Iată dece socotim că în căsătoriile mixte există o mare primejdie naţională. La noi în ţară, ca nici într'o altă ţară din lume, avem cel mai mare număr de români căsătoriţi cu jidoavce. Şi dacă aceşti rătăciţi inconştienţi ar fi simpli particulari, i-am lăsa în voia soartei. Dar, ruşinea ruşinilor, cea mai mare parte dintre ei sunt funcţionari publici.

Dacă s'ar face o cercetare, am vedea că mii sunt căsătoriţi cu jidoavce. Şi aci e marea primejdie: în casa căsătorit cu o jidoavcă, este în acelaşi timp, un spion, o trădătoare a intereselor româneşti. Căci, să fim înţeleşi, nici femeia jidoavcă nu se asimilează... oricât de amorezată ar fi ea: tot jidoavcă rămâne, chiar dacă se botează.

In faţa acestei primejdii, socotim că trebuie să se ia serioase şi urgente măsuri. Să se interzică pe viitor — — de-a se mai căsători cu jidoavce. Iar acei căsătoriţi — fie din dragoste, fie din interese materiale — să fie siliţi să divorţeze, avem destui spioni în lumea civilă,

fe-meia e femeie şi nu ştie, nu se amestecă în socotelile bărbatului, vor spune unii. Mă opun acestui argument. Am constatat — cred că au constatat şi alţii — că un creştin — din moment ce şi-a luat jidoavcă în casă, este pierdut pentru creştinătate: bietul bărbat devine un sclav al jidoavcei, mai ales dacă mai e şi amorezat de ea...

Fi-va în stare actualul guvern să vină cu o lege, prin care să interzică căsătoriile mixte, între români şi jidani? Ne îndoim!

Mame românce!

Pentru ziua de mâine a copiilor voştri, pentru România liberă în care ei trebuie să trăiască, NU CUMPARAŢI NIMIC DELA JIDANI.

Rezultatul examenelor de impiegaţi

de birou c. f. r.

Au fost admişi a luat parte la concursul oral de impiegaţi de birou următorii candidaţi dintre cei cari au dat lucrarea scrisă în ziua de 17 Decembrie 1936:

Costache V. Elena, Vişineanu C. Maria, Konig A. Carola Hildegard, Sburlan I. Valeria Vasilica, Iancu I. Cornelia, Vâlcu N. Eleonora, Lascu M. Aurelia, Sutescu M. Smaranda, Suroiu P. Emilia, Grâjdea Th. Aurica, Ciobanu St. Elena Maria, Tocilescu al Georgeta, Manea I. Cornelia, Dahon Maria Nicola, Vasilescu N. Maria, Scărlătescu V. Sofia, Creţoiu V. Paraschiva, Turtureanu Gh. Claudia, Dinescu I. Fulvia, Teodorescu C. Natalia, Dumitru C. Ştefan, Constantiniu C. George, Georgescu N. Nicolae, Barbu D. Savu, Mărgăritescu Gh. Dumitru, Anton V. Dumitru, Ciucur I. Niculae, Furtunescu Th. George, Constantinescu R.Virgil, Maxim V. Niculae, Cotigă I. Vasile, Micşunescu St. Constantin, Lupu V. Vasile, Matacu M. Teodor, Lazi V. Gheorghe, Constantinescu M. Constantin, Ciarchir A. Valentin, Blănaru L. Nicolae, Lazăr D. Virgil Romulus, Cornăţeanu I. Gheorghe, Bădulescu T. Haralambie, Puşcaciu Iorgu Marin, Pavel A. Nicolae, Volovici Iosif, Roşca St. Gheorghe, Sorescu I. Gheorghe, Wolf C. Alexandru, Totin V. Gheorghe, Schirl M. Artur, Sfetea A. Vasile, Predatu Gh. Dinu, Constantineanu M. Lucia.

*

S'au prezentat la acest concurs 642 candidaţi, dintre cari au fost admişi la proba scrisă 52 candidaţi, pentru 26 locuri vacante. Candidaţii admişi se vor prezenta la examenul medical în ziua de 1 Februarie. Oralul se va ţine în ziua de 8 Februarie.

Candidaţii nereuşiţi la examenul scris se pot prezenta la direcţiunea administrativă, camera 15, spre a-şi ridica actele.

Sărbătorirea zilei de 24 Ianuarie

la liceul comercial Marele Voevod Mihai

Ieri dimineaţă la orele 9 a avut loc la liceul comercial Marele Voevod Mihai din str. Traian nr. 165, serbarea zilei de 24 Ianuarie.

La festivitate a luat parte întreg corpul profesoral în frunte cu d. dr. I. MARCULESCU, directorul liceului.

D. prof. VICTOR HULIŢA a vorbit despre însemnătatea Unirii Pirncipatelor, expunând cronologic împrejurările cari au premers înfăptuirea acestui mare act pentru istoria neamului românesc. Corul liceului, sub conducerea d-lui profesor MINU, a executat „Hora Unirii" şi alte cântece, patriotice.

Elevii liceului au recitat reuşit poezii în legătură cu actul Unirii.

Publicul şi elevii, cari au umplut în întregime sala de festivităţi, au răsplătit cu numeroase aplauze munca celor cari, au contribuit la reuşita frumoasei sărbători a zilei de 24 Ianuarie.

Informaţiuni

❖ Eri a avut loc în biserica DICHIU, solemnitatea depunerii jurământului nouilor cercetaşi din centuriile „Cantemir" şi „Sf. Sava", cohorta I „MIRCEA CEL MARE".

Preotul N. RADULESCU, după oficierea unui scurt te-deum, a luat jurământul tinerilor cercetaşi.

Au vorbit apoi explicând însemnătatea actului comandanţii C. BRAILEANU şi dr. ION TOMESCU, comandantul cohortei I Galben „Mircea cel Mare".

❖ In luna August va avea loc la Berlin al XI-lea congres internaţional de lăptărie, organizat de Federaţia internaţională de lăptărie, dela Bruxelles.

Condiţiile de participare sunt: înscrierile se fac până la 15 Februarie 1937 prin comitetul naţional român al laptelui. Participarea la concurs este scutită de orice taxă, deasemenea pentru probele expuse nu se percep nici o taxă la export, în schimb vinderea probelor se va face la sfârşitul concursului fără rambursarea valorii probelor expuse, participanţilor.

Organul de legătură cu congresul, expediţia şi concursul este Comitetul naţional român al laptelui (str. Dr. Saicovici nr. 63, Bucureşti).

AZI 25 Ianuarie fiind patronul facultăţii de teologie din Capitală (Sft. Grigorie Teologul), se va oficia cu acest prilej un serviciu divin la biserica „Radu-Vodă".

Cu această ocaziune Internatul teologic va organiza o furmoasă serbare.

❖ O delegaţie a Comitetului de conducere al Asociaţiei funcţionarilor titraţi şi bacalauriaţi dependinţi de Ministerul de Interne şi ai Adminstraţiilor locale, a fost primită de d. D. Iuca, ministrul de Interne, căruia i-au adus mulţumiri din partea Asociaţiei pentru sprijinul şi interesul ce-l poartă funcţionarilor.

D. ministru a acceptat şi preşedinţia de onoare ce i-a fost oferită de Asociaţie.

Azi de dimineaţă la orele 9 s'a întrunit la ministerul educaţiei naţionale, comisiunea pentru organizarea învăţământului gospodăresc. La discuţiuni şi lucrări au luat parte directoarele şcolilor de economie casnică.

ARO: Bărbaţii nu sunt zei
cu Miriam Hopkins

Capitol şi Roxy: Marchizul de St. Evremont

O nouă anchetă la căminul

studenţesc prahovean?

Conflictul dela căminul studenţesc prahovean, are o latură care nu trebuie trecută cu vederea. Cercul studenţesc prahovean, a făcut în Octombrie 1936 un memoriu, pe care l-a înaintat ministerului de interne, în legătură cu administrarea şi conducerea căminului. Iată ce cuprinde în esenţă acel memoriu: 1) administrarea căminului este ruinătoare, prin cifra salariilor inutile date unor paraziţi politici; bugetul căminului, suportă la capitolul „salarii" 70 la sută din totalul său; 2) cantina căminului, dată de prefectură unui concesionar pe cale politică, a fost obiectul celei mai neruşinate specule, din partea concesionarului. Studenţii au cerut în repetate rânduri conducerea cantinei, dar au fost refuzaţi; 3) ca urmare a conflictului dintre studenţi şi prefectură, au luat naştere o serie de măsuri represive, contra studenţilor: adunări interzise, eliminările conducătorilor cercului, eliminarea cercului din cămin, etc.

MINISTERUL DE INTERNE ANCHETEAZA

Ministerul de interne, a ordonat o anchetă prin d. Paul Goma, *inspector administrativ. Ancheta a dat dreptate pe toată linia revendicărilor şi plângerilor studenţilor. Iată rezultatul anchetei, comunicată oficial cercului de ministerul de interne:*

Domnului preşedinte al „Cercului studenţesc prahovean",

Ca răspuns petiţiunii dv., înregistrată la No. 549 din 1937, avem onoare a vă face cunoscut că, în urma cercetării făcută de d. inspector general administrativ *Paul Goma*, asupra stării de lucruri la căminul acestui cerc, ministerul, prin ordinul 13166 A din 12 Decembrie 1936, a dispus ca d. prefect al judeţului Prahova, să ia de urgenţă măsuri de îndreptare, ridicând cheltuelile la minimum, înlocuind pe director sau obligându-l a locui în cămin şi înlocuind pe restaurator.

p. ministru, *Indescifrabil.*

Director, *Şt. Dornescu*

O CONTRA-ANCHETA?

După informaţii căpătate la minister, prin diferite persoane, prefectura de Prahova ca şi d. I. Basarabescu, au cerut o contra-anchetă, nemulţumiţi de rezultatul celei dintâi, care le era defavorabil. In faţa acestui fapt „Cercul studenţesc prahovean" speră, că ministerul de interne, nu se va face trambulina celor interesaţi, să dovedească cu orice preţ, că studenţii nu au dreptate. Ar fi un vot de blam dat instituţiei însăşi, precum şi d-lui inspector Paul Goma, a cărui probitate este consacrată la minister şi în opinia publică.

Studenţii sunt convinşi că d. ministru de interne, care dela începutul acestui conflict, a arătat studenţilor toată înţelegerea şi bunăvoinţa, nu va permite acest lucru.

O nouă anchetă înseamnă pentru studenţi, că nu mai găsesc şi nu mai pot găsi nicăieri dreptate.

Pacostea medicilor jidani în Basarabia

Ţărănimea dintre Prut şi Nistru la discreţia unor medici criminali. Naţional-ţărăniştii au inundat Basarabia cu medici jidani. Până unde merge obrăznicia jidovească.

CHIŞINAU. — Am scris de nenumărate ori că sănătatea Basarabiei este în mare primejdie. Am cerut, bazaţi pe date precise, acelora ce mai au un pic de suflet românesc şi sunt la conducerea Neamului nostru, să ia măsuri de-a împedica moartea, care seceră ţărănimea basarabeană. Glasul nostru a răsunat însă în pustiu: *nimeni nu aude, nimeni nu vede cum se stinge neamul Răzeşilor şi al Mazâlilor dintre Prut şi Nistru!*

Politicianii criminalei democraţii, departe de-a se gândi la sănătatea acelora pe a căror spinare s'au cocoţat la conducere, au grijă numai de interesele lor strict personale şi de partid. Ei, *secăturile acestea politicianiste*, nu iau contact cu bietul ţăran, decât atunci când este vorba să-l mintă, pentru a-i smulge votul. Şi cum a ajuns *„alesul poporului"* apoi ţinete bine: *afaceri, cât se poate de ruşinoase — dar bănoase, nelegiuiri peste nelegiuiri şi trădarea intereselor alegătorilor creştini* (cu jidanii se împacă de minune, căci ăştia ştiu să se învârte pe lângă *„alesul"* naţiunei şi să-i înlesnească — *în tovărăşie, bine înţeles* — toate afacerile).

Sunt atâta de imbecili politicianii noştri, cari nu văd înaintea ochilor decât AFACERI PERSONALE, încât nici nu se gândesc măcar că, lăsând ţărănimea la discreţia tuturor boalelor omoritoare, la un moment dat, nu va mai fi cine să-i trimită *„aleşi"* în Parlamentul ţării! ?

OPERA NAŢIONAL-ŢARANISTA

Ziarul nostru a publicat o serie de statistici, din care rezulta că 80 (optzeci) la sută din medicii, plătiţi de stat, pentru a îngriji de sănătatea populaţiei din Basarabia, sunt JIDANI.

Acest potop de medici jidani, a inundat Basarabia pe timpul când naţional-ţărăniştii erau la cârma ţării, iar, în Basarabia, ministru oficial era gălăgiosul Pan. Halippa şi neoficial — dar adevăratul dictator, era secătura bolşevică, senatorul de tristă memorie, MOISE ZIPSTEIN. Pe acea vreme s'au făcut numirile de medici jidani, cu nemiluita. Aproape toate circumscripţiile medicale şi spitaele din Basarabia au ajuns să fie conduse de medici jidani..

Cum şi-au făcut şi-şi fac datoria acest soiu de salariaţi ai Statului, se ştie: aceşti „doctori" se ocupă de orice, afară de sănătatea bieţilor moldoveni, cari sunt atinşi de cele mai neertătoare boli.

Şi mai ai neruşinarea, domnule Pan. Halippa, să afirmi că „mai bine era sub ruşi"? D-ta, care ai lăsat Basarabia pe mâna banditului Moşca Zipştein? D-ta, care ai tolerat — fiind chiar complice—ca posturile de medici să fie ocupate de jidani, ştiind precis că aceştia nu au dragoste de ţărănimea moldovenească, ci numai de banul şi de covoarele ei? Un om cu niţică ruşine, dacă ar fi părtaş la atari nelegiuiri, ar pleca într'un fund de ţară şi şi-ar ispăşi păcatele până la moarte, n'ar mai da ochii cu lumea". D-ta însă te dai la om, faci gălăgie şi vreai să reînvii regionalismul? Câtă inconştienţă!

DOCTORIŢA HAVA CEBAN

Nu vreau să mai vorbesc de sutele de cazuri mortale, petrecute în Basarabia din pricina neintervenţiei medicilor jidani, sau intervenţie intenţionat greşită. *Am spus-o aceasta de atâtea ori, dând cazuri concrete. Ştie toată lumea că, aşa cum îşi fac datoria medicii jidani în Basarabia, pot fi consideraţi* adevăraţii asasini ai bieţilor moldoveni!

Vrem să-i servim, tot d-lui Halippa, un caz recent, cu o jidoavcă, numită medic-şef al spitalului din marea comună răzăşească COTIUGENIIMARI, jud. Soroca, *chiar la stăruinţa d-sale. E vorba de jidoavca* HAVA CEBAN.

Această doctoriţă, căreia i s'a încredinţat conducerea spitalului, îşi bate joc pur şi simplu de bolnavii creştini: bolnavii creştini nu sunt primiţi în spital, sau, dacă-i primeşte nu sunt îngrijiţi decât dacă o plătesc pe „doftoriţă" cu sume mari *(trebue să-şi vândă omul o vacă, să poată fi îngrijit — cine ştie cum! — de jidoavca Hana). Jidanii însă sunt serviţi cu promptitudine* (sângele apă nu se face!).

Scandaloasa purtare a jidoavcei, a revoltat până şi personalul creştin dela spital. Dar şi aci a fost mai tare jidoavca: a bătut pe infermiera ANASTASIA MOCIULSCHI şi pe oficianta AGAFIA BUREŢ şi le-a alungat din Spital. Mai mult: jidoavca a fost invitată să îngrijească pe bolnava HARBUZ, *care se găsea în agonie. A refuzat, spunând că până nu i se plăteşte 300 lei nu o îngrijeşte. La fel s'a întâmplat cu bolnava* Cobeţ *şi cu atâţia alţi bolavi.* Ce criminală atitudine!

La un moment dat, după o serie de reclamaţiuni bine întemeiate, jidoavca a fost mutată disciplinar la Nisporeni-Lăpuşna. Dar, mare e puterea d-lui Halippa, s'a revenit asupra mutării. Şi jidoavca a rămas pe loc, spre a sfida şi a-şi bate joc de bieţii bolnavi creştini, nevoiţi — din lipsă de medic creştin — să apeleze la ajutorul acestei lifte galiţiene.

*

Oare când va scăpa Basarabia de aceşti asasini, plătiţi de Stat, cari sapă la temelia vieţii româneşti din această parte a ţării?

Care guvern va avea curajul să ia taurul de coarne?

Sergiu Florescu

De vânzare

Fabrica de uleiuri „Oleaginoasa" din Bârlad, Strada Mihai Viteazul No. 87, imobil şi instalaţiuni.

Amatorii de a lua parte la licitaţia ce va avea loc în ziua de 1 Februarie 1937, orele 11 dim., la BANCA NAŢIONALA A ROMANIEI, Serviciul Arhitecturii din Bucureşti, Str. Băncii Naţionale No. 8 (mezzanin), sunt invitaţi a depune până cel mai târziu cu 48 ore înainte de ora licitaţiei, câte o garanţie în numerar de 200.000 Lei, consultând şi caietul de sarcini.

Banca Naţională îşi rezervă dreptul de a decide asupra vânzării.

ULTIMA ORA

Şeful guvernului şi situaţia politică internă

— Intrevederea cu d. Dinu Brătianu. — Intenţiile primului ministru.— Divergenţele cu şeful partidului

După lichidarea cazului Caranfil care a fost de natură să aducă un succes nescontat guvernului acum la sfârşit de regim, d. Gh. Tătărăscu voeşte să tragă din aceste ultime luni de guvernare toate avantagiile politice pentru partidul liberal.

In acest scop d-sa s'a înţeles cu d. Dinu Brătianu asupra persoanelor ce urmează să fie plasate în fruntea celor câteva întreprinderi cu caracter financiar şi industrial ce vor lua fiinţă în cursul actualei sesiuni parlamentare precum şi asupra întrării în guvern a încă trei sau patru membri ai partidului în locurile devenite vacante prin câteva mici schimbări în compunerea cabinetului. Cu toată atmosfera amicală în care au decurs întrevederile dintre primul ministru şi şeful partidului liberal, un acord deplin nu s'a stabilit totuşi asupra câtorva din persoanele agreate de primul ministru cărora d. Dinu Brătianu le-a opus altele mai apropiate d-sale. Divergenţa aceasta între cei doi conducători nu are însă caracterul unui conflict, fiecare fiind dispus să se mai gândească şi să revină în măsura în care situaţia ar impune o cedare.

Astfel până în prezent nu s'a convenit nici asupra persoanei ce va candida la B. N. R., nici asupra aceleia ce va fi desemnată la conducerea consiliului C. A. M. Despre eventualitatea unei remanieri restrânse s'a convenit principial fără să se fi stabilit totuşi definitiv nici caracterul ei, nici persoanele indicate să intre în guvern.

PROGRAMUL DE INARMARE ŞI SITUAŢIA GENERALA

Primul ministru a pus, cu acest prilej, în curent pe şeful partidului cu situaţia programului de înarmare a ţării şi a stăruit asupra succesului obţinut în ceeace priveşte înlesnirea de fabricare a unei părţi din acest armament, în ţară, ceeace va constitui un important avantaj militar pentru ţară şi unul nu mai puţin important de ordin politic, pentru partidul liberal.

Deasemeni d. Gh. Tătărăscu a discutat cu d. Dinu Brătianu situaţia politică generală şi a precizat poziţia guvernului care în mod hotărît nu va mai deschide o altă sesiune parlamentară.

Natural că de aci discuţia s'a mutat şi asupra problemei succesiunii care pare să-l intereseze extrem pe şeful partidului. Din examinarea situaţiei s'a ajuns la concluzia că partidul liberal poate spera pe rezultate foarte mulţumitoare în alegerile administrative şi că

D. DINU BRATIANU

acest fapt nu va permite nici unui partid de opoziţie, mai cu deosebire celui naţional-ţărănesc, să obţină succese cari l-ar îndreptăţi să pretindă că massele electorale sunt de partea lui.

Dealtfel, primul ministru a ţinut să accentueze intenţia sa de a lăsa o situaţie atât de limpede la retragerea guvernului său încât Factorul Constituţional să aibă toată libertatea în ceeace priveşte indicarea succesorului.

POLITICA EXTERNA

In acelaşi măsură primul ministru s'a arătat foarte satisfăcut de politica externă a guvernului său şi a arătat şefului partidului, rezultatele obţinute în urma ultimelor tratative diplomatice, rezultate cari îl îndreptăţesc să creadă că poziţia României va fi în curând definitiv consolidată în ceiace priveşte raporturile ei internaţionale.

In cursul acestei săptămâni va avea loc o nouă întrevedere între şeful guvernului şi şeful partidului pentru a cădea la un acord definitiv asupra problemelor desbătute.

P. B.

Starea sănătăţii Marelui Voevod Mihai continuă să fie satisfăcătoare

Regele Angliei şi Italiei s'au interesat de mersul boalei

Florenţa, 25 (Rador). — Starea Măriei Sale Marelui Voevod Mihai, moştenitorul Tronului României, continuă să fie satisfăcătoare, cu toată uşoara ridicare a temperaturii, datorită unui rest de gripă.

A. S. Principele de Piemont a transmis Marelui Voevod Mihai la sanatoriu urări de grabnică însănătoşire din partea M. S. Regelui Victor Emmanuel al Italiei.

M. S. Regele Victor Emmanuel a telefonat M. S. Regelui Carol II al României, aducându-I urări pentru o grabnică însănătoşire a Măriei Sale Marelui Voevod Mihai.

*

Londra, 25 (Rador). — M. S. Regele George VI al Angliei a telefonat M. S. Regelui Carol II al României, cerându-I veşti despre starea sănătăţii Marelui Voevod Mihai şi urând însănătoşire grabnică.

*

Florenţa, 25 (Rador). — *Agenţia Stefani transmite la ora 6,30 dimineaţa:*

A. S. Regală Principele de Piemont a sosit ieri după amiază la Florenţa, spre a se interesa diretc de starea sănătăţii Măriei Sale Marelui Voevod Mihai şi pentru a face urări de vindecare în numele M. S. Regelui Italiei şi în numele Său personal.

La ora 19 şi 5 minute medicii au redactat următorul buletin:

„STAREA UŞOR FEBRILA. „CONDIŢIILE GENERALE BUNE".

Cercetările în jurul înfiorătorului triplu asasinat dela Pipera

Fiorosul triplu asasinat descoperit Sâmbătă la o fermă dela Pipera, unde au fost măcelăriţi cei trei locuitori ai fermei: îngrijitorul, soţia şi ordonanţa d-lui căpitan Octav Georgescu, *proprietarul fermei, a dat şi eri de lucru autorităţilor.*

D. jude instructor Ionel Stănescu, *împreună cu d. maior* Băleanu, *comandantul legiunii Ilfov, continuând eri cercetările la faţa locului, au ajuns la concluzia că mobilul crimei nu poate fi decât jaful.*

Cei 8000 lei primiţi de îngrijitorul Scebil dela stăpânul său, chiar în ajunul crimei nu s'au găsit, nici în casă şi nici nu se ştie ce întrebuinţare li s'a dat. Este cer că banditii cunosteau existenţa lor şi în noaptea crimei tăbărând în casă peste îngrijitorul Scebil şi soţia sa i-au pretins acestuia să le dea banii, după care l-au omorît. Femeia speriată a voit probabil să fugă afară dar a fost împuşcată cu arma de vânătoare a îngrijitorului, aflată în cui.

Jandarmii au arestat câţiva cunoscuţi ai familiei lui Scebil, originari din Basarabia care au fost văzuţi cu câteva zile înainte de crimă în tovărăşia îngrijitorului.

Totuşi aceste arestări n'au dus încă la lumină, iar autorii misteriosului asasinat se plimbă încă liberi.

Cadavrele nefericitelor victime au fost aduse aseară în Capitală şi depuse la institutul medico-legal, unde în cursul zilei de azi medicii legişti vor proceda la autopsierea lor, pentru a se stabili împrejurările în care au fost săvârşite oribilele asasinate.

Unele ziare au anunţat că un individ necunoscut a depus la comenduire hainele victimelor, care au fost probabil furate însă aflăm că organele anchetatoare au stabilit că aceste haine nu aparţineau victimelor.

Se crede că individul cumpărând aceste haine şi speriat de cele auzite, fiindu-i teamă să nu fie provenite din crima dela Pipera, le-a predat comenduirii.

Dezastrul inundaţiilor din America

Chicago, 25 (Rador). — Numărul victimelor de pe urma inundaţiilor, numai la Chicago, era aseară de 26.

In total, se anunţă că furia apelor a lăsat, în cele 12 state pustiite de inundaţii, peste 300.000 persoane fără adăpost.

Pagubele sunt de milioane de dolari.

Va asista Cancelarul Hitler la incoronarea regelui Angliei?

Berlin, 25. (Rador). — Corespondentul Agenţiei Havas transmite:

In cercurile politice se socoteşte că nu este imposibil ca d. Hitler să ia parte la serbările Incoronării Regelui George VI al Angliei.

Se poate că Fuehrerul să anunţe hotărîrea sa în acest sens chiar în cursul discursului pe care-l va ţine la 30 Ianuarie.

Generalul Ugaki va forma noul guvern japonez

Tokio, 25. (Rador). — **Generalul Kazushige Ugaki, fost guvernator general al Coreei, a primit ordin din partea Împăratului să formeze noul guvern.**

Rămăşiţele pământeşti ale eroilor I. Moţa şi V. Marin vor fi transportate prin Cadix la Genova

— Legionarii în viaţă vor însoţi sicriile eroilor. Transportul se va face cu un vas italian. —

Prima grijă a Şefului Legiunii, după aflarea vestei morţii mucenicilor Ion Moţa şi Vasile Marin ,a fost ca sfintele lor rămăşiţe pământeşti să fie aduse în ţară cât mai neîntârziat.

D. General Cantacuzino-Grănicerul, împreună cu d. ing. Virgil Ionescu, au primit, în consecinţă, dispoziţiuni de a pleca imediat în Spania, pentru a aduce corpurile celor doi eroi pe calea cea mai scurtă, adică prin Franţa, Germania şi Polonia.

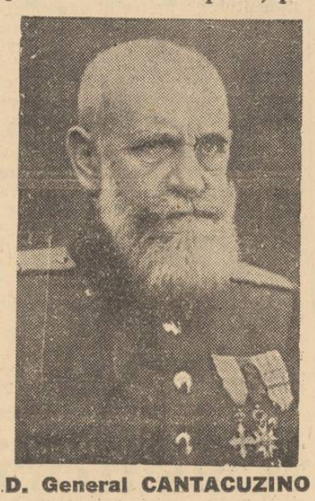

D. General CANTACUZINO

Dar ajuns în Capitala Franţei, d. General Cantacuzino, ofiţer al Legiunii de onoare de război, nu a fost primit, timp de două zile, de niciun ministru francez.

Dificultăţile întâmpinate la Paris de d. General Cantacuzino, fac obiectul unui lung raport, înaintat d-lui Corneliu Codreanu.

Guvernul Blum a admis, în cele din urmă, trecerea din Spania, peste teritoriul francez a rămăşiţelor lui Moţa şi Marin, dar nu la cererea d-lui General Cantacuzino, ofiţer al Legiunii de onoare de război, — asupra căruia legaţia noastră din Paris a dat cuvenitele informaţii guvernului francez — ci la cererea unei întreprinderi parisiene de pompe funebre....

Dar dificultăţile întâmpinate de d. General Cantacuzino la Paris nu se opresc aci. Impiedicat de a trece în Spania prin Hendaye-Irun şi întârziindu-i-se astfel călătoria cu 3 zile, d-sa a vrut să ia un avion, cu care să ajungă mai repede la Salamanca.

I-a fost zădărnicită însă şi această încercare, întrucât nici un avion nu i s'a pus la dispoziţie.

Comparând atmosfera întâmpinată la Paris de d. General Cantacuzino, cu gestul spontan al oficialităţii italiene, de a pune la dispoziţie un vapor italian la Cadix, pentru transportarea rămăşiţelor lui Moţa şi Marin până la Constanţa, deficitul de atenţie pentru marea noastră aliată, în faţa acestui mare doliu românesc, e surprinzător.

S'a deschis astfel încă o rană în inima tineretului nostru eroic, greu de vindecat.

D. General Cantacuzino şi ing. Virgil Ionescu sosesc azi la Lisabona, pe mare, iar mâine vor fi la Salamanca.

Testamentul lui Ion Moţa

Sâmbătă seara s'a procedat la deschiderea scrisorii-testament, scrisă de ION MOŢA, la 4 Decembrie, soţiei sale, d-na Iridenta Moţa.

La deschidere au fost de faţă membrii familiei Moţa, Codreanu şi d. CORNELIU Z. CODREANU.

Scrisoarea cuprinde pagini înduioşătoare pentru soţia şi copiii mucenicului dela Majadahonda, cele mai măreţe şi mai emotive pagini scrise vreodată de acest suflet ardent, care şi-a iubit familia cu aceeaşi ardoare ca şi Crucea şi Legiunea.

Fiind vorba de un mesagiu cu un caracter atât de intim, e evident că scrisoarea-testament a lui Moţa nu poate face obiect de publicitate.

Putem totuşi anunţa că Moţa nu a scăpat nici acest prilej pentru a lăsa dispoziţiuni cu privire la înmormântarea sa.

Generalul Franco informează pe d-na Alexandrina Cantacuzino asupra sănătăţii fiului său

D-na ALEXANDRINA CANTACUZINO, mama comandantului legionar ALEXANDRU CANTACUZINO, aflat pe frontul spaniol, a primit ieri dela generalisimul FRANCO următoarea telegramă:

„Salamanca, 24. — In ziua de 24 Ianuarie Alexandru Cantacuzino e bine.

FRANCO

Impresia produsă în Italia fascistă de moartea lui Ion Moţa

Condoleanţele exprimate de generalii Coselschi şi Sani

In 1933, ţara noastră a fost vizitată de două personalităţi de marcă ale regimului fascist: Excelenţa sa d. E. COSELSCHI, general al milităilor fasciste şi preşedinte al Comitetului pentru Universitatea Romei şi GENERALUL MARIO SANI.

Cei doi bărbaţi italieni au cunoscut de aproape organizaţia politică a tineretului nostru eroic şi au păstrat amintiri trainice despre conducătorii ei.

Profund îndureraţi de pierderea lui ION MOŢA, generalii COSELSCHI şi SANI şi-au manifestat sentimentele lor de doliu prin următoarele scrisori adresate d-lui Corneliu Codreau:

Condoleanţele exprimate de Generalul Coselschi

Scumpe Camarade,

„Deşi raporturile noastre, din cauza obligaţiilor cărora ne supunem, se menţin numai dela distanţă, sunt sigur că nu vă îndoiţi de simpatia foarte vie ce o am pentru Dvs. şi pentru bravii voştri camarazi.

„Iată de ce ştirea glorioasei morţi a lui ION MOŢA şi a altui legionar, pe frontul spaniol, mi-a produs o adâncă mâhnire, temperată numai de via admiraţie ce simt pentru el.

„Mi-l amintesc pe ION MOŢA la Montreux şi conduita sa demnă, care atesta înalta valoare morală a caracterului său cu adevărat de fier.

„Am înţeles că locul acestui om de curaj era acolo unde se dă lupta îndârjită pentru civilizaţia noastră latină, pentru spiritualitatea noastră pusă în pericol de uneltirile infernale ale bolşevicilor. MOŢA a căzut ca erou, cu arma în mână, pe câmpul de onoare pe care şi-l alesese. E o mare pierdere, căci el era legat de Dvs. prin sânge şi prin opera de regenerare căreia v'aţi dedicat cu atâta abnegaţie.

„Ţin a vă face cunoscută profunzimea sentimentelor mele, cari ar cere altceva decât cuvinte... Credeţi-mă că noi, care am angajat lupta împotriva nebuniei comunismului pe toate fronturile europene, îl socotim pe ION MOŢA ca precursor al victoriei ,care e greu de cucerit, dar sigură.

„Vă rog, scumpe prietene, a adăuga expresiunii durerii Dvs., către d-na Moţa şi toţi camarazii nobilei familii şi expresia adâncii mele dureri faţă de cruda pierdere a lui ION MOŢA".

Al Dvs.,

E. COSELSCHI

Roma, 16 Ianuarie, 1937-XV

Condoleanţele generalului Sani

SCUMPE AMICE,

„Sunt crud lovit de pierderea lui ION MOŢA, pe care l-am iubit pentru bunătatea, curajul şi cugetul său drept.

„Sacrificiul lui şi al celorlalţi camarazi căzuţi în lupta împotriva furiei bolşevice, să fie pildă pentru legionari.

„Sângele lui a curs pe pământ străin, însă câmpul de luptă se întinde de azi înainte dincolo de frontierele politice. El a murit pentru Patrie, latinitate şi pentru ordinea morală, atacată cu îndârjire de cei fără Patrie şi fără Dumnezeire.

„Sângele tânăr şi nobil al lui MOŢA, asemenea sângelui apostolilor şi martirilor, va fi atâta de fecund pentru Patria lui, care într'o zi nu prea îndepărtată, va trebui să instituie un cult patriotic în memoria Sa.

„Vă rog, scumpe camarade, de a primi şi transmite Doamnei Moţa, expresia sincerei mele dureri".

Al. Dvs.,

GENERAL MARIO SANI

Roma, 16 Ianuarie 1937-XV.

Ora 3

Sicriile celor doi eroi vor fi îmbarcate peste câteva zile la Cadix pe un vapor italian

Din Salamanca ni se comunică următoarele:

Ambasada italiană din Spania a obţinut dela autorităţile militare spaniole ca rămăşiţele pământeşti ale eroilor legionari Români Ionel Moţa şi Vasile Marin să fie transportate până la Cadix, portul de pe coasta spaniolă a Atlanticului, care se găseşte în stăpânirea armatelor naţionaliste ale generalului Franco.

Dela Cadix, rămăşiţele pământeşti ale legionarilor Români Ion Moţa şi Vasile Marin vor fi îmbarcate pe un vas italian şi aduse în Italia la Genova.

Pe tot parcursul dela Cadix la Genova şi de aci în ţară, sicriile celor doi eroi vor fi însoţite de toţi legionarii în viaţă: preotul DUMITRESCU-BORŞA, inginerul GHEORGHE CLIME, NECULAI TOTU, AL. CANTACUZINO şi BANICA DOBRE, precum şi de d-nii GENERAL ANTACUZINO şi ing. VIRGIL IONESCU.

*

Cu privire la ultimele măsuri luate de conducerea legionară din Bucureşti, în urma raportului amănunţit trimis de generalul Cantacuzino, imediat după ce a părăsit Franţa, îmbarcându-se la Cherbourg pentru Spania, este aproape sigur că d. Corneliu Codreanu va lua hotărîrea ca sicriile celor 2 eroi legionari să nu mai fie transportate prin Franţa, primindu-se propunerea repatrierii corpurilor neinsufleţite ale lui Moţa şi Marin prin Cadix şi Genova.

ŞTIRI ŞI POLEMICI

PREŞEDINTELE Uniunii naţionale a studenţilor creştini români a convocat procongresul general studenţesc, pentru zilele de 30 şi 31 Ianuarie, la Timişoara.

Dezbaterile se vor ţine în amfiteatrul Şcoalei politehnice din capitala Banatului.

In numărul nostru de mâine vom reveni cu ample amănunte asupra procongresului.

*

ASEARA la ora 6, Suveranul a primit drapelul românesc dela Dresda ce datează de trei sute de ani şi care a fost adus în ţară de d. Petrescu Comnen, ministrul României la Berlin.

Solemnitatea a avut loc în sala Tronului şi la ea au luat parte membrii Curţii regale.

Guvernul a fost reprezentat prin d. general Paul Angelescu, ministrul apărării naţionale.

Drapelul românesc înmânat Suveranului de ministrul nostru la Berlin, datează din veacul al XVII-lea şi se află de aproape 300 de ani în muzeul regal din Dresda.

*

IN CAPITALA gerul s'a înăsprit în ultimele 24 de ore.

De câteva zile numărul bolnavilor de gripă, care bântue cu furie, mai ales în şcoli, s'a dublat.

*

IERI a avut loc în com. suburbană Voevodul Mihai o întrunire organizată de „FRONTUL ROMANESC" în vederea alegerilor ce se vor face în ziua de 17 Februarie. Au ţinut cuvântări însufleţite d-nii: ing. Orăşanu, Şerban, dr. Ciocoiu, dr. Dumitrescu, av. V. Georoceanu şi C. Algiu.

Ultimul a vorbit d. C. ANGELESCU, fost guvernator al B. N. şi şeful Capitalei.

D-sa a făcut interesante declaraţiuni politice în legătură cu situaţia politică actuală.

Aflăm din sursă sigură, ce nu va putea fi desmînţită, că pădurea Ghirdoveni-Prahova, proprietatea Sf. Patriarhii, a fost închiriată unui consorţiu jidovesc.

Şi ca să facem preciziuni, afirmăm că PĂRINTELE MOLDOVAN şi un oarecare domn LEON, administratorii bunurilor Sf. Patriarhii, au dat spre exploatare pădurea amintită, jidanilor AVRAM ZALIC & Co., la preţul de 380 lei m. c. şi cu 60 lei sterul.

La licitaţie a fost şi un comerciant român din Ghirdoveni, care a oferit la 460 LEI M. C. şi 120 LEI STERUL!

Am dori cât mai neîntârziate lămuriri, altfel vom fi nevoiţi să tragem cele mai dureroase concluziuni dovedind dezastrul pe care îl pregătesc sfintei noastre Biserici, înşişi slujitorii Ei, chinuiţi a-şi strânge bogăţii fără număr!

*

DELEGAŢIA economică anunţată de unele ziare că va avea loc în cursul zilei de astăzi, nu a fost hotărîtă.

*

LA 1 FEBRUARIE, d. prof. OCTAVIAN GOGA va participa la şedinţa consiliului profesoral al facultăţii de litere din Cluj, în cadrul căreia i se va face primirea oficială.

Cursul de „Cultura modernă română" şi-l va inaugura la 20 Februarie

*

AZI DIMINEAŢA au început în toată ţara examenele particulare de curs secundar.

*

Drapelul românesc dela Dresda care a fost adus în Capitală şi predat Suveranului, va fi depus în cadrul unei festivităţi militare la Muzeul Militar din Parcul Carol.

*

ESTE VORBA ca în cursul acestei săptămâni să aibă loc un important consiliu de miniştri, în cadrul căruia se va examina îndeaproape desăvârşirea planului de înzestrare a Armatei, după care d. prim ministru G. Tătărăscu va face un amplu expozeu în şedinţa comisiilor reunite ale apărării naţionale.

*

LA IAŞI a încetat din viaţă profesorul universitar şi publicistul Ion A. Scriban. Inmormântarea are loc astăzi la Cimitirul Eternitatea din Iaşi.

*

TOŢI studenţii naţional-creştini sunt convocaţi pentru azi, Luni, 25 Ianuarie c., orele 8 seara, la sediul central din str. Câmpineanu 4, spre a li se face importante comunicări.

*

D. D. IUCA, ministru de interne, fiind uşor gripat, a fost sfătuit de medici să nu părăsească locuinţa.

*

CITIŢI în numărul de mâine al ziarului nostru trei admirabile articole ale lui MIHAI MOŢA, fiul mucenicului dela Majadahonda.

MIHAI MOŢA nu are decât 8 ani jumătate şi e în clasa II-a primară.

In articolele pe cari le vom publica, acest copil minune se relevă la o vârstă atât de crudă, ca un spirit perfect lucid, o inimă foarte înflăcărată şi un mare credincios, demn urmaş al aceluia care, murind, a devenit un steag al României Noui.

*

POLIŢIA oraşului Galaţi a arestat ieri pe tânărul TRAIAN TEODORESCU, presupusul asasin al Mariei Fărcăşanu, care a fost ucisă în noapte ade 27 Septembrie 1934 în acceleratul Bucureşti-Viena, care a dat mult de lucru poliţiilor europene.

Tânărul TEODORESCU a fost arestat ieri la domiciliul părinţilor săi şi condus la prefectura poliţiei locale

El neagă că este autor al asasinatului şi susţine că la data de 27 Septembrie 1934 se găsea la Galaţi. Cetind din ziare că este învinovăţit de această crimă s'a ascuns. El recunoaşte că ori de câte ori ieşea în oraş îşi schimba înfăţişarea grimându-se, reuşind astfel să se sustragă timp de un an şi jumătate vigilenţei poliţiei.

Siguranţa generală a statului fiind încunoştiinţată de această arestare, a cerut ca Teodorescu să fie adus în Capitală, unde va sosi în cursul zilei de astăzi.

Externe

New-York, 25. (Rador). — *Situaţia în statele inundate continuă să fie extrem de gravă.*

In afară de pacostea inundaţiilor, populaţia pare să devină prada epidemiilor.

Astfel la Evansville, în statul Indiana, numărul bolnavilor de scarlatină este foarte mare. Toate spitalele sunt pline de bolnavi.

Guvernatorul din Indiana a decretat starea de asediu în oraşul Aurna, spre a împiedica jafurile.

Au fost deasemeni evacuaţi 2900 deţinuţi, bărbaţi şi femei din închisoarea de stat a aceluiaş oraş, după ce apele năvăliseră în localuri. Mai mulţi deţinuţi au încercat să evadeze cu acest prilej, dar numai unul singur a izbutit.

*

New-York, 25 (Rador).—*Apele fluviului Ohio atinseseră aseară nivelul de 15,7 metri.*

Acest nivel întrece nivelul record atins în 1884 de apele aceluiaş fluviu, care era de 14,2 metri.

Tipografia ziarului „Universul" str. Brezoianu

Girant responsabil Gh. Dumitrache

C. S. 6 pagini 3 lei ANUL VI, No. 638 Miercuri 27 Ianuarie 1937

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

BIBLIOTECA ASOCIAȚIUNII SIBIIU

Porunca Vremii

TRIBUNĂ ZILNICĂ DE LUPTĂ NAȚIONALĂ ȘI CREȘTINĂ

Ideea național creștină e astăzi temelia gândului românesc. Crescută din suferința de veacuri și pregătind drumul măririlor viitoare, ea a ajuns în pragul biruinții.

Cine nu înțelege acest adevăr e în afară de patrimoniul sufletesc al neamului.

OCTAVIAN GOGA

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituții și sprijinitori; Lei 800 pentru orașe; Lei 600 pentru sate. Se primesc și abonamente pe 6 și 3 luni.

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii și Cecuri poștale (CEC) astfel: ABONAȚII PENTRU CONTUL 1224; DEPOZITARII „ „ 10405

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI I, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcție, redacție 4.1853; Ad-ție, publicitate 4.1852

Romînce! Invățați-vă copiii să-și iubească Țara!

Octavian Goga la Universitate

de N. CREVEDIA

Peste câteva zile, d. Octavian Goga își va face intrarea oficială, la Universitatea din Cluj, în calitate de profesor.

Numirea d-lui Octavian Goga e poveste de aproape un an de zile. Investitura se face, în sfârșit, cu toate aprehenziunile ce s'au ridicat în anumite cercuri oficiale și, bineînțeles, în anumita presă, asupra acestei numiri.

Învățământul nostru universitar înglobează o mulțime de elemente care, stai și te miri, cum au putut pătrunde aci. Și deunăzi citeam în ziare o convocare „către cei 100 profesori universitari din partidul național-țărănesc". Una sută profesori universitari numai într'un singur partid! Nu avem la îndemână numărul total al profesorilor universitari din toate partidele — dar ne gândim cu durere la numărul celor cari nu fac politică, la acei aseți închiși în turnul de sticlă al științei pure, departe de sbuciumul ticălos al politicei.

Și nu vedem decât foarte puțini.

Universitatea e laboratorul vast unde se crează și se împrăștie știința, ea este forul select înlăuntrul căruia oamenii cei mai luminați ai țării sunt chemați să slujească adevărului. Adevărul nu însă în politică se găsește. Politica, chiar atunci când este o politică de idei, slujește unui adevăr relativ. De pe catedra universitară, nu se poate sluji în afara adevărului științific, decât unui singur adevăr: ideii de neam, așa cum au slujit un Vasile Pârvan, Nicolae Iorga și alți câțiva tot așa de puțini. O sută de profesori universitari în partidul național-țărănesc! Aceasta presupune o sută de somități științifice, o sută de oameni învățați. Închid ochii să-i văd. Câțiva intelectuali ieșeni, autori de largă dar foarte stearpă informație; la București d. profesor Virgil Madgearu, d. Răducanu — și atât. A, da, și d. profesor universitar Ion Mihalache care n'a fost în stare, în toată cariera sa intelectuală, să întocmească măcar un bun abecedar pentru uzul învățământului primar! O sută de profesori universitari, adică o sută de agenți electorali, deputați și miniștri în spe — și numai atât! Mă prind că 80 din acești o sută de savanți ai partidului național-țărănesc, au pătruns toți în universitate pe scara de serviciu ai faimosului art. 81, adică prin politica de casă și de club. Unde li sunt lucrările, unde li sunt operele științifice, unde le sunt descoperirile, unde le este renumele în ramura respectivă? Un dr. G. Marinescu, nu-i așa că nu e șef de culoare în partidul național-țărănesc?

Există, cum am spus-o de atâtea ori, și un analfabetism universitar, pe lângă crasul analfabetism care domnește în învățământul secundar și în toate celelalte grade de învățământ. Eu nu or'cui pune la dispoziție câteva facsimile care dovedesc că profesori dintr'aceștia... universitari nu numai că nu știu să scrie românește, dar nu cunosc, Domnule, gramatica elementară!

După Unire, an. găsit de cuviință să înființăm în fiecare dintre provinciile alipite câte o Universitate. Și aci, închid ochii să văd care au fost personalitățile cu care am vrut să cucerim Ardealul și din punct de vedere spiritual.

Câteva personalități numai. Un Vasile Bogrea pe vremuri, un Bogdan Duică; acum, un Sextil Puscariu, Theodor Capidan, Nicolae Bănescu și alți doi-trei învățați. Toți aceștia, oameni de știință abstractă, filologi în majoritate și cari, spre onoarea lor, nu au activat în politica militantă. Restul profesorimii universitare din. Provinciile alipite, s'au recrutat tot de aci, din cluburile din Capitală, fel de fel de pseudo-cărturari din genul „bon pour l'Ardeal" cari, chiar când nu merg odată la două săptămâni să-și țină cursul în gară, între două trenuri — morfolesc amarnic datele științei depe o catedră care ar fi putut, în definitiv, rămâne și virană.

Octavian Goga este nu numai un cărturar adânc, dar este și un spirit limpede, de cea mai pură sursă latină. De trei-zeci și vreo cinci de ani, Octavian Goga vorbește dela catedra zilnică a presei. Autorul „Mustului care fierbe" este cel mai mare ziarist român în viață și unul dintre marii răscolitori de energie națională. Catedra care i se oferă astăzi lui Octavian Goga este o adevărată floare la butonieră, față de marea catedră a Neamului depe care glăsuie el de trei decenii și jumătate.

Prezența sa în sânul Universității ardelene este totuși, binevenită. Catedra de cultură română modernă pe care este chemat să o slujească de-acum încolo, e mai ales o tribună. O tribună de românism și de m'siune românească. Octavian Goga, vorbind studenților despre un Asaki, Eliade Rădulescu, Gheorghe Lazăr, Bălcescu, Eminescu și alte monumente ale culturii românești moderne, nu se

(Urmare în pag. III-a)

Gospodarul purcede să-și curețe pomii de omizi și grădina de ciuperci otrăvitoare...

Partidul național-creștin afirmă principiul moral în politica românească

de PETRU BANESCU

D. Octavian Goga a vorbit zilele trecute la Cluj, arătând punctul de vedere al conducerii partidului național-creștin față de situația politică.

Venite după afirmațiile d-lui A. C. Cuza din „Apărarea Națională", declarațiile acestea vădesc o neclintită unitate de vedere între cei doi conducători ai partidului național-creștin și vădesc mai ales o nesdruncinată credință în crezul partidului, care este în vremurile de azi un îndreptar de viață și realizare românească în țara aceasta prea tare bântuită de vânturile nebuniei democratice și a ambițiilor nejustificate.

Partidul național-creștin afirmând o credință de dreapta, și o tendință către un regim autoritar, nu se plasează totuși în afara ordinei constituționale a partidelor politice, înțelegând să dea lupta pe temeiul regimului politic în vigoare, adică pe teren electoral și parlamentar fiindcă nu voește să iasă din câmpul ordinei și legalității. Reformele pe cari le preconizează nu le vrea înfăptuite prin acte de teroare, ci printr'un regim autoritar stabilit legal și încadrat într'o ordine exclusiv națională. Așa dară partidul național-creștin luptând pe căile legale pe cari i le pun la dispoziție legile în vigoare, este și rămâne un partid încadrat în ordinea politică actuală. Accentuăm acest lucru fiindcă valoarea morală a atitudinei acestui partid este cu atât mai mare cu cât, deși încadrat în ordinea și legalitatea politică de azi, înțelege totuși să-și păstreze o atitudine neobicinuită în asemenea situații.

Un partid politic are ca prim scop puterea. Așa cu legile politice. După aceia vin celelalte, cum ar fi aplicarea programului cu toată caravana lui de reforme și realizări. Și e și natural. Dacă nu urmărești guvernul cum ai să-ți împlinești programul?

Această lege politică a denaturat însă în regimul democratic și s'a ajuns la convingerea că unicul scop al unui partid politic este puterea. Asta este nu numai exagerat, dar deadreptul primejdios. Fiindcă pornind dela o astfel de premiză partidele își părăsesc programele pe temeiul cărora se prezintă în fața maselor electorale, și cad la orice compromis fără a mai pune la socoteală demagogia deșantată pe care o fac spre a obține sufragiile populare. Această atitudine necorectă este deadreptul o escrocherie politică, fiindcă un partid venit la putere prin asemenea metode nu mai reprezintă politicește decât pofta și nevoia de îndestulare a partizanilor. Cu toate acestea așa se întâmplă curent în regimul democratic. Compromisul și minciuna electorală au ajuns singurele mijloace ce se întrebuințează în politica internă. Și lumea s'a deprins atât de mult cu această stare de lucruri încât i se pare normală. Prea este de toți și în totdeauna întrebuințată.

Iată însă că partidul național-creștin refuză să se încadreze într'o astfel de deprindere și prin cei doi conducători ai săi afirmă principiul moral al condiției aplicării programului său, pentru a veni la guvern.

O astfel de atitudine într'un moment în care se fac tot felul de manevre și se practică viclenia și intriga cea mai meschină pentru asigurarea guvernării viitoare ce se vădește atât de apropiată, plasează partidul național-creștin și pe conducătorii săi într'o lumină care justifică definitiv nădejdile pe cari țara le pune în acest puternic instrument de guvernare și care ne îndreptățește să credem că tot

(Urmare în pag. 2-a)

Electoralul, năpasta gospodăriei

Perspectivele sumbre ale trecerii în opoziție stimulează permanent zelul constituțional al cabinetelor ministeriale demisionare.

Execelențele, ce se află pe pragul de a deveni simplii particulari, se arată dintr'o dată foarte grijulii în respectarea prescripțiunilor pactului nostru fundamental.

Ori, convertirile acestea subite la o practică de rigid constituționalism, au și ele un substrat în care primează tot preocupările electorale.

Ar vrea să fie un schimb de amabilități reciproce, de ultimă oră, cu adversarii cărora până aci li-se aplicase un tratament, nu tocmai de preferință, ci pe alocuri chiar scoaterea din lege.

La aceasta se reduce realmente reintoarcerea la constituționalism a guvernelor, expresie a partidelor politice, care nu văd în cetățean decât un resemnat plătitor de mereu sporită gloabă.

Inaugurarea nouii „ere constituționale" o vor face cu tot fastul de rigoare, alegerile comunale și județene.

Alegerile acelea cari reînvie din păcate chinorosul și argumentația contondentă, ar urma să dea județelor și năpăstuitelor noastre sate, pe gospodarii pricepuți și hotărâți să le ridice din etarea de jalnică decădere în cari le-a adus adânc înrădăcinata pacoste politicianistă.

Alegeri cu caracter pur gospodăresc pentru consiliile județene și comunale, iată o cerință poruncitoare a sărăciei în care se sbate mulțimea sătească, cerință pe care nesăbuita goană după voturi a politicianismului n'o poate despărți de nevoia căpătuielii simbriașilor reteveiului.

La sate, în mijlocul populațiunii aceleia pașnice care suferă fără să crâcnească și suportă fără murmur toate capriciile fiscale ce i-au sleit putința de plată, alegerile cari se anunță după vechiul tipic, cad la o vreme cum nu se poate mai nepotrivită.

In cătunele îngropate sub zăpadă, își arată colții foamea. Avem sate unde nu se mai găsește bob de porumb. Lipsa mămăligii nu poate fi înlocuită cu discursuri.

Prin unele părți bântuie tot felul de boli. Sgribuliți sub cergă, clănțănind de ger și fără un braț de lemne la gura sobei, dar mai ales neavând un strop de chinină cu care să-și potolească scuturătura frigurilor, pălmașii satelor așteaptă să sosească medicul, iar nu semănătorii de vorbe deșarte ai partidelor.

Drumurile în unele județe au ajuns de pomină, până și în țara incuriei administrative.

Sleahuri desfundate cari n'au mai văzut pietrișul, decât poate tot în preajma vreunei alegeri.

Iar peste toate aceste belele ce curg gârlă pe capul țărănimei, mai vine și satrapia micilor tirani rurali, cari știindu-se susținuți de mărimile zilei, au transformat primăriile în mănoase arendășii pentru ei și rudele lor până la a șaptea spiță.

Și câte n'ar mai fi de scris despre amarul țărănimei noastre și cu ce foc le-am încredința tiparului, dacă n'ar fi o anumită foarfecă, nu prea vigilentă cu acei ce tămâiază opera constructivă ca retorică a guvernanților.

Ne găsim în preajma unor alegeri al căror scop ar fi să dea județelor, dar mai cu seamă comunelor în cari mai ard opaițe și se întinde pelagra, pe cei cu grije de buna lor gospodărire.

Pe acei cari nu se bucură să rupă dela gura orfanului și a văduvei sărace, bucățica de pâine stropită cu lacrimi pe care le-ar asigura-o pensioara oferită de „recunoștința țării" oficiale.

Pe acei cari în clipa ce încing eșarfa primarială ar trebui să uite că politica, n'a fost niciodată un bun sfetnic al celor ce vor să îndrepte relele, cari bântuiesc și așa îndeajuns de cinuita viață a satelor noastre.

Numai cu *gospodari și la ei acasă* și nu cu mardeiași ai organizațiilor politice, poate fi reînviorată la suflet și întremată trupește populațiunea noastră rurală.

Altfel alegerile acestea, operațiune cu caracter de deșănțat electoralism, rămân ca și până acum o năpastă a unei bune gospodăriri a avutului comun sătesc, atât de des înjumătățit de prepușii partidelor la putere.

Victor Medrea

Cenzură fără cenzură

Nu-i vorba de sfaturi de dat cenzurei noastre.

N'are ce face cu ele chiar dacă ar fi juste și binevenite. E vorba de o stare de fapt, de o constatare firească din care se desprinde unul din multiplele paradoxe românești ce au făcut din țara noastră o țară glumeață și acrobatică.

Prea bine. Dar de ce, când se ocupă cu atâta zel, de anumite lucruri ce n'ar fi, chiar divulgate, spre răul acestei țări, nu se oprește cu acelaș zel la unele aspecte revoltătoare, la unele insinoase speculări ale turpitudinilor sociale repetate neîncetat în presa noastră?

Pentruce îngăduie pitorescul amplificat al atâtor crime?

Sau exemplul Italiei. In Italia, multă lume nu știe, e strict interzis presei să relateze, nu mai vorbesc să speculeze în folosul unui tiraj ieftin, cazurile de asasinat și de sinucidere ce se ivesc, firește, în orice țară, oricât de disciplinată și de sănătoasă ar fi orînduirea ei. Pentruce această măsură?

Pentru un motiv de higienă morală, de apărare sufletească.

Nu există lucru, și cu atât mai mult un viciu sau, o abatere anormală dela o anumită ordine prestabilită, care, repetat și amplificat fără încetare, să nu atâțe curiozitatea și să nu determine o obsesie. Astfel, pentru a da un exemplu deasemenea puțin cunoscut, voi aminti un caz simptomatic ce s'a ivit pe vremuri în Rusia lui Dostoiewski. Capodopera acestuia „Crimă și pedeapsă" a avut, de la început, un formidabil răsunet în lumea literară rusă.

La oparte efectele pur literare, influențele pur literare pe care le-a determinat. Vin la acela care ne interesează. Ei bine, puțină vreme de la apariția acestei cărți, s'a constatat o neobișnuită înmulțire de crime, săvârșite în aceleași condiții și în împrejurări ciudat de asemănătoare cu acelea în care Raskolnikof săvârșește crima lui în romanul de mai sus.

Ori, privind la noi, ați observat, cât de mult par a se înmulți crimele (și nu vorbesc de cele comune, ci de unele ce depășesc uneori orice prevedere) și aceasta tocmai de când o presă ce n'are nicio reținere speculează, spre profit de vânzare, toate doleanțele, toate monstruozitățile?

Cenzura n'ar avea și ea un cuvânt de spus?

N'ar putea, n'ar trebui oare să oprească această năvală de senzațional?

Și nu e de datoria oamenilor să stăvilim orice poate altera și turbura sufletul societății pe care avem datoria s'o îndreptăm?

Pentru care, în definitiv, luptăm?

O. Densușianu-fiul

Arătați-mi numai unul!

Muncitori ai țării mele, scăldați pururi în sudori, —
Vreau să știu: câți din JIDANII „Comuniști" CU MARI COMORI
Și-au fost împărțit bănetul și mătăsurile toate
Cu săracii Țării noastre: a muncitorimii gloate?..

Câți din spuza cea de JIDOVI CU LACHEI ȘI CU PALATE,
După legea „comunistă" v'au dat vouă jumătate?...
Numai unul arătați-mi, munci tori cu suflet trist,
Si-atunci, fără'ntârziere, mă fac și eu „comunist"!

RADU BARDĂ

Cămașa de forță

Cojocul de forță

Un cititor ne trimite afișul lansat pe undeva pela Pitești de către proprietarul unui autobuz, către „onorata" sa „clientelă". Îl reproducem fără nici o modificare:

„ONORATA CLIENTELA,

„Asupra d-voastră s'au îndreptat mai mulți ochi din partea celor ce vă vor binele (zic ei) și de aceea mă simt dator a vă face atenți asupra acestui lucru, căci să știți că, câtă vreme în jurul d-voastră se învârtesc atâtea vulpi, căutați să nu fiți găște și să nu uitați că cine pune o bucățică în cursă nu o pune cu gând să îngrașe șoarecii, ci ca să-i prindă.

„Și fiindcă se ivesc concurenți pe această linie, fiți cu ochii în patru ca să nu vă înșelați în privința acestei hotărâri. Cuțitu și pâinea sunt în mâna d-voastră și vă rog a nu le încredința unui străin pentru a vă împărți el.

„Dacă vă iubiți pe d-voastră, dați concursul celui încercat, căci știți că faptele dau viață vorbelor. Eu când am venit prima dată la d-voastră, m'am gândit întâi la nevoile d-voastră, însă și la ale mele și în urmă v'am făcut un preț care a rămas neschimbat pentru că a putut fi plătit și aprobat de cel mai nevoias client. Astăzi când linia s'a format datorită prețului potrivit, se mai ivesc și alte persoane care spun că pot lăsa mai ieftin ca mine, vă rog să o știți cu toții că această faptă durează numai atâta timp cât figurez eu pe linie, pe urmă scot d-lor îndoit tot din punga d-voastră.

„La aceste toate vă rog a'mi da tot concursul cu toții. Eu rămân alipit de dragostea d-vs. sinceră.

„Cu toată stima,

„STERE GR. BANICA
(zis Cojocaru)

„care vă face cojoace nu vi le ia și pe care le aveți".

Revizuirea încetățenirilor suspecte

Năvala străinilor nepoftiți și nedoriți

Se știe că ministerul de interne a dispus revizuirea tuturor înscrierilor în registrele de naționalitate a supușilor străini, cari în baza tratatelor de pace și a legii din 1924, pentru dobândirea și pierderea naționalității române au căpătat cetățenia română.

In spiritul acestei dispoziții, d. DIMITRIE IUCA a trimis un ordin circular tuturor prefecților de județe din ținuturile alipite spre a cerceta, caz cu caz înscrierile în registrele de naționalitate în comunele județului respectiv.

Cei cari au obținut cetățenia română fie din eroare, fie prin fraudă, urmează a fi șterși din registrul de naționalitate și aruncați peste granită.

Fără îndoială că dispoziția d-lui D. IUCA este foarte bună. D. IUCA este singurul ministru de interne — dela război încoace — care s'a gândit să rezolve această importantă problemă.

Dar noi, după cum am mai spus și altădată, având în vedere moravurile politice, *să ne iertе d. IUCA* — ne îndoim că operațiunile revizuirii registrelor de naționalitate, vor putea prezinta garanțiile necesare, de ordin legal și moral.

Dela încheerea războiului mondial însă, un soi de străini; JIDANII, au invadat țara noastră, atingând cifra de peste două milioane!

O statistică exactă nu există: *nici politicianilor noștri, complici ai acestei invazii, nici jidanilor, nu le-a convenit să arate cifra jidanilor „refugiați"* grosul acestui potop iudaic, îl constituie însă jidanii din Rusia sovietică, cari au *„descălicat"* în Basarabia și *vom vedea mai departe prin ce manopere* — au rămas până astăzi în țară.

Jidanilor, venetici, nu le-a convenit să rămână ca *„supuși străini"*. Ei, în strictă conformitate cu ordinile Kahalului, — *care hotărâse colonizarea României cu jidani* — au ținut să fie încetățeniți.

Aci este cazul să reproducem un document, din care rezultă modul cum s'au instalat jidanii în Franța și care se potrivește de minune cu situația de la noi. Iată mărturisirea jidanului ISAC BLUMCHEN, din cartea lui intitulată *„Dreptul rasei superiocre"*:

„Implinirea planurilor noastre ar suferi o întârziere supărătoare, dacă jidani importați din Germania, Rusia din România și Levante ar fi obligați să învețe limba franceză înainte de a fi obținut naturalizarea și drepturile de cetățeni francezi. Noi avem trebuință ca acei jidani să fie puși IMEDIAT la adăpost de vre-o expulzare și imediat să ajungă alegători și eligibili, admisibili în primile funcțiuni ale statului. De aceia, noi am pus la Direcțiunea Siguranței Statului ca șef al serv. „DECLARAȚIILOR DE DOMICILIU", la serviciul „PERMISURILOR DE LIBERA PETRECERE", la „ADMISIUNILE DE DOMICILIU" și la „NATURALIZARI" pe jidanul nostru Grünbach, *ales cu grijă de ALIANȚA IZRAELITA. De aceea, noi am impus Parchetului și Tribunalului din Paris pentru imigranții jidani o procedură specială. Pentru jidani, și numai pentru ei, Tribunalul și Parchtul primesc ca act suficient de identitate, înlocuind orice act de stare civilă, un simplu act de notorietate, fabricat de orice rabin și certificat de 7 dintre frații noștri. Astfel jidanii noștri sosind în Franța, iau numele ce le plac, își ascund trecutul, condamnările, motivele pentru cari caută un refugiu în Franța. Parchetul merge până acolo, încât dispensează pe jidani, și numai pe jidani, de orice legalizare a actelor ce voesc să producă înaintea autorității. O semnătură a rabinului, care nici nu este obligat să dovedească, că este rabin, ajunge un talisman înaintea căruia totul se închină. Iată cum am putut să instalăm în Paris o armată de 50.000 de jidani, cari nu cunosc limba franceză dar sunt cetățeni francezi" (pag. 16—17).*

Cine citește acest document. își dă seama că aceeași ordine de bătaie, alcătuită de același KAHAL MONDIAL, s'a aplicat și în Basarabia, cu singura deosebire că la noi nu s'au introdus numai 50.000 de jidani, ci de 160—200 ori mai mulți. Numai în Chișinău s'au instalat peste 350.000 de venetici galițieni dela Unire încoace.

Vom vedea mâine cum au reușit jidanii, veniți de pe toate coclaurile lumei, să obțină cetățenia română.

Sergiu Florescu

SPORT

Veşti proaste la hockey

Vremea favorabilă a înlesnit desfăşurarea „normală" a campionatului naţional de hockey pe gheaţă.

Până în prezent, întâlnirile oficiale din divizia naţională s'au disputat numai în provincie, în cele trei oraşe în care s'a putut înfiripa sportul cu crossa, *Cernăuţi, Cluj* şi *Miercurea Ciucului*.

Cum se poate vedea, echipele bucureştene, cele mai bune echipe din ţară, au fost nevoite să joace numai în deplasare, suferind rigorile inerente.

Cum, totuş, nu era de aşteptat, *Telefon-Club* şi H. C. *Bragadiru* n'au reuşit decât rezultate cu totul mediocre.

Stânca tare de care s'au lovit echipele bucureştene, au constituit-o cele două echipe din Cernăuţi.

Deşi hockeyul românesc este de dată recentă, are totuş o viaţă sbuciumată, plină de evenimente mai mult sau mai puţin triste.

Cu începuturi modeste, hockeiul s'a stabilit, pentru câtva timp la *Miercurea Ciucului*, fiind practicat mai ales în scopuri iredentiste de câţiva flăcăi secui.

Mai târziu, echipele bucureştene se întăresc, din nenorocire prin cumpărarea jucătorilor din Miercurea Ciucului sau prin întrebuinţarea de Canadieni, şi reuşesc să ia campionatul naţional câţiva ani în şir.

In tot acest timp, echipele din Cernăuţi lucrau harnic, se antrenau intens şi îşi creau jucători buni dintre tinerii localnici.

Ciocnirile cele mai violente şi situaţiile grele nu mai erau procurate bucureştenilor de către secui, ci de cele două echipe cernăuţene, JAHN şi DRAGOŞ-VODA.

Cu toate sforţările, de multe ori nu tocmai onorabile, provincialii n'au mai reuşit să învingă echipele bucureştene timp de vreo patru ani.

Anul acesta, atât BRAGADIRU cât şi TELEFON-CLUB, cele două echipe bucureştene, au plecat pe rând steagul în faţa echipelor din Cernăuţi; BRAGADIRU a fost învins de JAHN, iar TELEFON-CLUB de DRAGOŞ-VODA.

N'am avea nimic de zis despre aceste eşecuri ale bucureţenilor, dacă ar fi fost învinşi de echipe româneşti. Dar echipele din Cernăuţi sunt departe de a reprezenta pe românii bucovineni.

JAHN este o echipă polono-ruteano-germană, cu pronunţate sentimente iredentiste.

DRAGOŞ-VODA, cu tot numele său voevodal şi cu toate bunele sentimente româneşti ale conducătorilor, are în majoritate jucători de altă origine etnică decât cea românească.

Şi mai este altceva.

Cine a asistat vreodată la un match de hockey sau de football la Cernăuţi *îşi poate da seama de adevărul afirmaţiilor noastre.*

Interaga pleavă iredentistă iudeo-ucraineană, toată scursoarea mahalalelor troglodite ale instrăinatului Cernăuţi, toţi percunaţii şi roşcovanii dela Morgenroit, Macaby *şi* Poalezion *vin în tribune şi sbiară isteric, aruncă cu bolovani şi cu reteveie, invadează terenul şi provoacă scandalurile cele mai abominabile.*

Mi-a fost dat să asist la un campionat naţional de hockey pe gheaţă, disputat în întregime, mai acum câţiva ani, la Cernăuţi.

A fost nevoie de poliţie, de jandarmi şi de vânjoşii pumni ai străşnicului român, prefectul GH. VANTU, pentruca manifestaţia sportivă să nu se transforme într'un masacru al echipierilor români.

Acest scandal se întâmplă de regulă şi s'a întâmplat şi anul acesta.

Ţinându-se socoteala de situaţia expusă mai sus, se explică în parte eşecul echipelor bucureştene.

Dar răul nu este numai acesta.

Răul cel mare stă chiar în miezul lucrurilor, adică în însăş conformaţia echipelor bucureştene.

La BRAGADIRU joacă şi indivizii următori: RABINOVICI, CONCISTER, SADOWSKI, TALSKI, etc.

La Telefon-Club îi poţi vedea pe: SPRENCZ, BIRO, BRAKL, WAKAR şi pe de-asupra pe canadianul — vorba vine — QUIN.

Aici stă răul.

Formate anul acesta aproape numai din străini, echipele bucureştene nu mai au „sufletul" de altă dată şi nici între jucători nu mai sunt legăturile de prietenie de acum câţiva ani.

De aceea am ajuns astăzi să vedem campionatul naţional disputându-se între fel de fel de mercenari, în mare parte epave. Din această cauză publicul a dezertat cu desăvârşire, cel puţin la Bucureşti, dela matchurile de hockey, care se dispută acum în familie, doar cu asistenţa oficialilor.

Stări triste. Triste de tot.

Şi mai ales sunt triste fiindcă elementul disolvant îl formează şi aici tot jidanii.

Soluţia? Avem jucători români de mâna întâia. Dece sunt lăsaţi în umbră?

Virgil Popescu

Albin Morariu a demisionat

din Căpitănia Echipei Naţionale de Ping-Pong

Strălucitul sportiv ALBIN MORARIU, care a condus echipa gloriosă de ping-pong dela Praga, şi căruia i s'a încredinţat acest rol şi în acest an, şi-a dat demisia din următoarele motive:

1) Federaţia română nu şi-a achitat datoria la federaţia Internaţională, deci participarea României ar fi pusă la discreţia congresului internaţional, fapt ce ar blama prestigiul Ţării. (In anul precedent a existat aceiaşi situaţie, însă în acest an participarea României nu ar fi atât de uşor admisă).

2) Din cauza unor interese personale, jucătorul **Vasile Marin** a fost omis din echipă, ceeace reduce cu foarte mult şansele deja diminuate ale echipei.

De notat că federaţia română a pus în această echipă „Naţională" pe jucătorul **Alexandru Krebs**, care a fost într'un trecut nu prea depărtat suspendat pe 6 luni de regionala din Cluj pentru „Injurii aduse Neamului Românesc" şi care în prezent este elevul particular al unui liceu din Ungaria. Tot despre el unii jucători bucureşteni mărturisesc că a susţinut culorile Ungariei contra României la matchul Româ'nia-Ungaria. Faptul că **Marin** a fost înlocuit cu **Krebs**, este pus în contul vice-preşedintelui Federaţiei Române, **MICHEL BINDER**, preşedintele secţiei Societăţii Macabi din Bucureşti, asupra activităţii căruia vom reveni în curând.

Atragem atenţiunea F. R. P. P. că nu poate lua în consideraţie clasamentul stabilit la campionatul de acum câteva luni, disputat în condiţii suspecte atât din punct de vedere naţional cât şi sportiv, în sala de marmură a hotelului Bulevard.

ZI DE ZI

— Rugăm pe corespondentul nostru ocazional din Cluj să-şi dea numele cu toată încrederea.

— VISCOLUL din munţi a oprit în ultimele două zile orice ascensiune pe Bucegi.

Zăpada abundentă şi de bună calitate va înlesni ascensiunile cu skiul şi rachetele, îndată ce viscolul se va opri.

— LA VELODROMUL FLOREASCA funcţionează un patinoar excelent, care poate fi vizitat în fiecare zi de sportivii din cartier.

Aspecte, Insigne, Comentarii

„Cadavrul viu" la teatrul Ligii Culturale

In fiecare seară la ora 9, teatrul Ligii Culturale, reprezintă capodopera lui Lew Tolstoi, în care Ion Manolescu are o desăvârşită creaţie. O frumoasă realizare are d-na Eugenia Zaharia, în Maşa ţiganca, în care cântă şi câteva minunate arii cu un glas armonic şi cald.

Un numeros şi foarte bun ansamblu cuprinzând pe d-nii: Ilie Cernea, Gh. Damian, I. Focşeneanu, Cezar Theodoru, N. Făgădaru, C. Sincu, I. Tomescu, Al. Jeles, Gh. Franga, D. Mugur, s. a. D-nele: Anca Balaban, Suzeta Iupceanu, Virginia Stoicescu, Nella Mircescu, Sanda Vasilescu, ş. a.

D. Ion Şahighian a pus piesa în scenă, în decorurile pictorului Traian Cornescu, cu muzici populare originale.

Conferinţele soc. institutorilor

Societatea institutorilor cu concursul Institutului pedagogic român organizează subtitlul: „Din problemele învăţământului primar", *un ciclu de interesante conferinţe pedagogice.*

Conferinţele vor avea loc în cursul lunilor Februarie, Martie şi Aprilie 1937, în fiecare Sâmbătă, ora 6 d. a., în sala de festivităţi a societăţii (str. Ing. Saligny nr. 2).

Programul conferinţelor este următorul: G. G. Antonescu, *prof. univ.: Criza învăţământului 6 Februarie; dr.* Victoria Petrescu Herolu: *Selecţia elevilor în cadrul eugeniei româneşti; 13 Februarie;* Vasile Cârlogea, *insp. şcolar: Necesităţile practice actuale ale şcolei primare, 20 Februarie; dr.* P. Tomescu: *Anormalităţi psihice la şcolari, 27 Februarie; dr.* St. Şoimescu: *Educaţia naţională în şcoala primară, 6 Martie;* Fl. Ştefănescu-Goangă, *prof. univ.: Studiul individualităţii copilului în şcoala primară, 13 Martie; dr.* V. P. Nicolau: *Educaţia religioasă în şcoala primară, 20 Martie; prof.* Bartolomeu Popescu: *Importanţa literaturii pentru educaţie, 27 Martie; prof.* Petre Radu: *Noui aspecte ale şcolei active, 3 Aprilie; prof.* George Breazul: *Educaţia muzicală în şcoala primară, 10 Aprilie.*

Revista filatelică română

A apărut revista filatelică română, organ al soc. filaltice române. Apare lunar sub conducerea unui comitet, fiind director şi administrator d. ing. C. N. Gheorghiu, Bucureşti, str. Mimozei nr. 9-IV, continuând printre altele: Un studiu asupra originei filatelei de ing. C. N. Gheorghiu; catalogul mărcilor româneşti şi ştampile româneşti de R. Zoscsak; rolul cultural al timbrelor poştale de C. Minescu, fost subdirector general P.T.T.; mărcile apărute în 1936 în România de dr. Oancea.

Teatru pentru copii şi tineret

Direcţia artistică şi culturală a municipiului Bucureşti, a ales, spre a fi reprezentate la ateneele populare în spectacolele pentru copii şi tineret, piesele: „Stejarul din Borzeşti de d-ra Mioara Demetrescu şi Nueluşa fermecată de d. Mihail Negru.

Cine face gazetărie sportivă...

VERGILIU CAROLA ERLICH-Economu (reporter sportiv la „Radio"), jidan.

JACK BERARU (Gazeta), jidan.

MORITZ BEILIS-lis (Gazeta Sporturilor), jidan.

AL. MUNTEANU (directorul Gazetei Sporturilor), jidan.

WILLY FIROIU - Feinştein (Lupta) jidan.

AD. LERRY (Ordinea) jidan.

FRAŢII VOGEL (Dimineaţa), jidani.

SILVIU HERESCU-Herşcovici (Gazeta), jidan.

RICI şi BARBU BERCEANU (Rampa), jidani.

I. AVRAMESCU (Zorile) jidan.

MASSLER-MASS (Ordinea), jidan.

Seria e aproape interminabilă. dar i-am publicat numai pe cei mai „importanţi"...

Partidul naţional-creştin afirmă principiul moral în politica românească

(Urmare din pagina I-a)

ce simte cinstit românește în această ţară, va face zid împrejurul acestei credinţe ce se cere sprijinită cu toate forţele, spre a fi impinsă acolo de unde să-şi poată aplica şi realiza programul şi reformele ei de instăpânire a imperativelor româneşti într'o Ţară Românească pe care s'o cârmuiască exclusiv Românii.

Dacă d-nii A. C. Cuza şi Octavian Goga ar primi să dilueze cât de cât principiul înscăunării românilor în drepturile lor, în propria lor ţară, fiţi siguri că pentru compromiterea mişcării naţionaliste din România, mâine ar fi impinşi la guvern de ocultа „democraţiei" universale. Şi astfel ar cădea în ţărină o nouă credinţă şi o nouă nădejde românească.

Tăria cu care partidul naţional-creştin îşi afirmă prin conducătorii lui credinţa în mântuirea ţării, prin aplicarea neştirbită a principiului exclusivităţii româneşti în viaţa publică românească, este un prilej de bucurie pentru noi şi un mijloc de întărire a încrederii că ziua românismului este aproape.

Forţa morală a acestui partid este o chezăşie a virtuţilor lui de guvernare şi prin ea vom ajunge la împlinirea deziderateloг pentru cari luptăm de atâta vreme şi la mântuirea ţării de plaga străinismului ce-i primejduește insăşi izvoarele ei de existenţă.

Petru Bănescu

Românul
— Aprovizionări —
COLONEL SAVIAN M. PĂDULESCU
BUCUREŞTI — Strada Anghel Saligny, No. 6, TELEFON 4.40-97

Precursorul naţionalist şi creştin, Ion I. Moţa

— Ca şi când ar fi fost conştient de mult de înalta misiune pe care i-a hărăzit-o Cerul, ca şi de soarta glorioasă ce-l aştepta, eroicul comandant legionar ne-a pregătit din vreme un cod al datoriei creştine şi al onoarei naţionaliste, fruct a paisprezece ani de experienţe şi de lupte fără egal —

„La 1 August 1927 — scrie d. CORNELIU CODREANU în cartea sa devenită clasică — a apărut nr. 1 din „PAMANTUL STRAMOŞESC". In format de revistă, cu apariţie bilunară ,având pe copertă, la mijloc, icoana Sfântului Arhanghel Mihail. In partea stângă a icoanei erau scrise următoarele cuvinte ce se află pe icoana Sfântului Arhanghel Mihail din Biserica Incoronării dela Alba Iulia:

„Spre inimile cele necurate care vin întru prea curata Casă a lui Dumnezeu, fără milă întind sabia mea.

„Iar în partea dreaptă, o strofă din poezia lui Coşbuc: „Decebal către popor":

„Din zei de-am fi coborîtori,
„C'o moarte tot suntem datori.
„Tot una e dac'ai murit,
„Flăcău sau moş îngârbovit,
„Dar nu-i tot una leu să mori,
„Ori câine 'nlănţuit!".

„Dedesubt, harta pământului românesc, în care se arată prin puncte inegrite, măsura invaziei jidoveşti".

Cel dintâi articol din acest memorabil act de credinţă şi voinţă românească a fost semnat de **CORNELIU CODREANU ION I. MOŢA, ILIE GARNEAŢĂ, CORNELIU GEORGESCU şi RADU MIRONOVICI.** Şi a fost scris în marea carte a tainelor şi a Destinului, ca cel de al doilea dintre semnatari să moară ca un leu, cu sabia Arhanghelului Mihail în mână, spre a indica astfel întregului Neam românesc, calea ce trebue s'o urmeze spre a se transforma şi spre a se mântui.

CHIPUL DE PESTE NEGURI

Inchid ochii şi-l văd aevea, aşa cum era când l'am întâlnit pentru cea din urmă oară: puţintel la trup, in contrast vădit cu statura sa sufletească de gigant. Pururea delicat şi surâzător şi în aparenţă chiar timid. Abea când îţi încrucişat străfulgerările de spadă ale privirii, când îţi întâlneai ochii mari, serioşi şi adânci de adolescent genial, îţi dădeai seama câtă putere de viaţă şi de cugetare creatoare sălăşluește în tânărul acesta.

Sufletul lui era limpede ca lacrima, inflexibil şi drept ca un palos.

Intuiţiile, cugetările, maximele lui de conduită au fost totdeauna juste şi geniale; pentru că el era un simplu mijloc de expresie ale unor elaborări spirituale de veacuri, rod al experienţelor realizate de dura şi eroica rasă ardelenească în tot ce-a avut ea mai bărbătesc şi mai sănătos din punct de vedere moral. Vigoarea şi vitalitatea extraordinară a pământului dacic, sfătoşenia şi înţelepciunea rustică a strămoşilor respirau şi se cristalizau printr'insul.

„Astfel — scria ION I. MOŢA în Martie 1936 — sufletul nostru rămas legat de-o altă lume, rătăceşte azi într'o viaţă care nu e a noastră. Faţă de lumea de acum, noi ne simţim străini, în ea nu ne găsim un alt rost, decât acela de a o curma spre a învia vremurile de demult, spre a le spori frumuseţea, tăria şi dreapta rânduială românească.

„S'ar părea astfel că eu şi camarazii mei suntem un fel de ciudate făpturi cu două vieţi, un fel de strigoi ridicaţi dintr'o lume apusă, spre a purta duhul spaimei în lumea de azi. Chiar aşa suntem. Suflete desrădăcinate care, purtându-şi neodihna peste o viaţă dărâmată, nu vor avea pace nici în mormânt până când nu vor ridica din nou, ceeace alţii au pângărit, au risipit şi au pus sub blestem..."

Aspre şi profetice cuvinte. Dar cine îşi putea închipui oare, că nici nu se va împlini anul, avea să ajungă comandantul spiritual al României noui chiar de dincolo de mormânt, din pragul eternităţii, din lumea arhanghelilor şi a celor ce-au biruit păcatul şi moartea?

TEZAURELE CARI NE-AU RAMAS

Există fără îndoială, — şi e aproape halucinant faptul că abea acum începem a ne da seama în chip clar de acest lucru — o mulţime de elemente aproape miraculoase în existenţa atât de scurtă şi de luminoasă a mult regretatului nostru îndrumător sufletesc: o clarviziune extraordinară, o unitate de simţire şi gândire care poartă fără îndoială pecetia unei predestinări profetice şi o conformitate absolută, trăită, cu idealul naţionalist şi creştin. Inteligenţa lui agera, caracterul său bărbătesc şi ferm sub superficiala-i pojghiţă de timiditate, dragostea lui fierbinte de ţară, de legiune şi de familie, disciplina lui exemplară, toate aceste virtuţi cari-i impuneau în chip categoric până şi respectului marturisit al celor mai ticăloşi dintre adversari, erau în chip manifest ca nişte flori crescute dintr'o sevă raclală promăpătă şi curată. Toate aceste însuşiri erau dominate însă de un act element mult mai evident şi totuşi mult mai enigmatic decât acesta: o inspiraţie de sus, o bogăţie de har, o forţă profetică cum nu ne va mai fi dat să întâlnim în lumea aceasta prozaică şi decăzută.

Astfel ION I. MOŢA ,feciorul părintelui ION MOŢA, neinfricatul luptător naţionalist de la Orăştie, a fost cel dintâi printre puţinii români, care a sezizat importanţa fantastică a „PROTOCOALELOR INŢELEPTILOR SIONULUI" ca instrument de demascare a planurilor criminale iudaice. El le-a şi tradus în românește aceste protocoale,

† ION I. MOŢA

tor la vulcanica dezlănţuire a conştiinţei naţionale româneşti la câţiva ani după război.

Apoi, după cum a subliniat-o însuşi d. CORNELIU CODREANU, în primul ordin de zi dat după primirea vestii decesului celor doui eroi naţionali, ca şi în scrierile sale mai vechi, ION I. MOŢA a fost unul din părinţii Legiunii Arhanghelul Mihail, primul sfetnic şi mâna dreaptă a Căpitanului. Aşa că în abnegaţia şi în disciplina impresionantă a legionarilor, în setea lor de puritate şi de jertfă, în eroismul lor tineresc şi curat, pulsează şi astăzi sânge şi suflet din pieptul de uriaş al tânărului mucenic de la Orăştie, pornit să se dăruiască lui Hristos pe pământul dezolat al Spaniei martire.

In sfârşit, lucru de o importanţă capitală, ION I. MOTA ne-a lăsat în CRANII DE LEMN — culegere de articole scrise în paisprezece ani de luptă — unul din cele mai limpezi şi din cele mai substanţiale catehisme politice naţionaliste şi creştine, din câte s'au scris în vre-o limbă europeană în ultimii cincizeci de ani.

Am avut în mână cartea acoasta din primele clipe ale apariţiei şi până astăzi n'am parvenit să-mi dau seama pentru ce n'am putut să scriu nici un rând despre dânsa de atunci şi până acum: ABEA JERTFA SUBLIMA A AUTORULUI AVEA SĂ PUE IN COMPLETĂ LUMINA IMPORTANŢA EXTRAORDINARĂ A CARŢII, LUCRU PE CARE ORICE RECENZIE, ORICAT DE TALENTATA, N'AR FI PUTUT SĂ-L FACĂ.

Astăzi întreaga românime conştientă începe să vadă, că începând dela problemele fundamentale ale civilizaţiei creştine, şi sfârşind'o cu nuanţele cele mai diafane şi mai insezisabile ale proceselor de conştiinţă ale generaţiei noastre, tot ce a fost şi este mai esenţial ca sens istoric şi ca substanţă vitală şi spirituală, îşi are locul în aceste pagini memorabile. Şi după cum se va putea vedea din rândurile reproduse mai jos, toate chestiunile tratate poartă strania pecetie a desăvârşirii, pe care numai geniul profetic şi inspiraţia dumnezeiască o poate imprima unui lucru omenesc. Pentru că, încă de pe vremea când era student şi de când începuse să scrie, constatările şi sentinţele sale erau de o izbitoare maturitate.

Ion I. Moţa şi problema jidovească

In **„DACIA NOUĂ"**, ziar studenţesc din Cluj, ilustrul comandant legionar scria în Decembrie 1922 sub titlul extrem de semnificativ: **„CAUZA NOASTRĂ E JUSTĂ IN ORDINEA MORALĂ ŞI SERVEŞTE PROGRESUL SOCIAL"**, următoarele rânduri:

„Noi pornim în judecarea jidanilor dela un adevăr de netăgăduit: jidănimea din toată lumea este un corp compact, un popor străin, unitar, având un acelaş program, izvorât din acelaş talmud. Acest program al lor e stăpânit de un egoism sălbatic, propovăduit chiar în religia lor, şi în virtutea căruia ei râvnesc la un singur scop: stăpânirea lumii întregi, pe seama lor, robindu-şi pe creştinii nedemni de a fi „poporul ales" al lui Dumnezeu, adică stăpânitorii lumii. Totdeauna jidanii au înjghebat organizaţii deosebite, sectare, chiar în Statele unde erau socotiţi cetăţeni intru toate egali cu naţionalii de sânge. Dovezi e inutil să mai aducem. Cine, în viaţa lui zilnică nu s'a convins de aceasta, acela e sau un naiv, sau un perfid care n'a vrut să vadă. N'am găstiga prea mare întărire convertinau-l la crezul nostru.

„Mai adăugăm pentru această sumară înfăţişare a jidanului, faptul că situaţia de inferioritate (reală, organică) *în care se află, l-a silit să adopte ca arme de luptă mijloace josnice, vrând totdeauna să fie petricică mică pentru răsturnarea carului mare, căutând să sape sub picioarele vrăşmaşului cu care lupta.*

„Acesta e jidanul".

Examinând după aceea mijloacele la care suntem siliţi să recurgem pentru a ne debarasa de acest parazit social primejdios şi infect, **IONEL MOŢA** scrie aceste rânduri pline de vehemenţă şi de amărăciune, în cari se oglindesc şi scrupulele sale etice de creştin ortodox sincer şi iubitor de Dumnezeu, dar şi sfânta sa indignare de cavaler, de ostaş şi de român:

„Dat fiind principiul fundamental al moralei creştine: iubirea deaproapelui ,e evident că morala mozaică e tocmai contrariul ei: iubirea de sine şi de ai săi şi persecutarea străinilor. Se pune acum întrebarea: ce ne sfătueşte şi ne permite morala noastră să facem faţă de cel ce ne loveşte şi vrea să ne doboare? Sunt două căi urmate de Iisus: cea arătată prin vorbele: „dacă-ţi dă cineva o palmă, întoarce-i şi celă alt obraz şi lasă-l să te mai lovească odată". Prin aceasta Iisus propovăduia toleranţa.

„A doua cale este aceia pe care a urmat-o Mântuitorul atunci când a gonit cu biciul afară din biserică pe negustorii cari se vârâseră până şi acolo, în ciuda tuturor legilor morale. Această cale ne arată că atunci când se trece peste o limită, toleranţa trebue schimbată cu măsuri energice de îndreptare imediată.

„Ei bine, noi până acum am tolerat cu o resemnare creştinească să fim pălmuiţi, căci pălmuiţi ne-am lăsat atunci când veneticii — cari pe vremea Principatelor n'aveau voe să-şi zidească decât sinagoge de lemn, pentru ca să nici nu rămână în urmă-le ruine istorice, cari ar fi înjosit ruinele mănăstirilor domneşti de-alături,—pălmuiţi ne-am lăsat când aceşti paraziţi şi-au acaparat drepturi cetăţeneşti, ne-au jefuit sat cu sat, sădind corupţia şi viciul între ţărani, când ne-au monopolizat toată presa, tot comerţul, toate băncile, când ei trăesc în belşug şi răsfăţări, în vreme ce noi „cerşim din poartă'n poartă"; pălmuiţi au fost părinţii cari nu-şi puteau ţine copiii la şcoli; pălmuiţi au fost studenţii cari au fost siliţi să devie funcţionari pentru a putea învăţa alături de colegii jidani bine înbănăiţi; pălmuiţi au fost de către jidani toţi ostaşii români cari au luptat singuri, în vreme ce jidanii se îngrăşau din exploatarea războiului, puşi în siguranţă de urgia duşmanului!

„Acum e prea mult, nu mai putem răbda ca mâine clasa intelectuală aproape întreagă să fie jidovească şi jidovită, iar noi să suferim în colţuri, striviţi în avântul nostru de către imbulzeala acaparatorilor, cari se vor şti vâri şi în conducerea ţării, aşa cum au ştiut s'o facă până acuma pretutindeni.

SA URMAM CEA DE A DOUA PILDA A LUI IISUS

„Toleranţă am avut aşa dar, chiar prea multă. Acum trebue să luăm biciul şi să urmăm pilda cea de a doua a lui Cristos. AVEM DATORIA DE A APARA PE CEI SLABI ŞI FARĂ SCUT, PE APROAPELE NOSTRU CARE NU NE ARE DECÂT PE NOI. Trebue să apărăm pe mamele, copiii şi părinţii noştri ţărani, cari ne-au trimes la şcoli pentru ca să aducem mai mult bine în ţară cu învăţătura noastră. DACA N'AM FACE-O, AM FI NIŞTE DEZERTORI LAŞI. Morala noastră ne îngăduie aceasta curăţire, **NE-O PRETINDE CHIAR.** Departe de a greşi, Cerul e cu noi!

„Aşa dar, acţiunea noastră e justă în ordinea morală. E natural deci că ea serveşte şi progresul social, deoarece progresul social, îl constitue tot ceeace este în armonie cu legile moralei. Morala e sfera cea mare care reglementează toate manifestările noastre de viaţă, iar legile sociale sunt o sferă mai mică, făcând parte din cea mare şi care cuprinde regulile manifestărilor de viaţă din punctul de vedere izolat al relaţiilor cu societatea".

Apoi drept concluzie, aceste electrizante cuvinte, cari trebue să vegheze ca o nestinsă văpae în cugetele tuturor luptătorilor pentru Cruce, pentru Rege, pentru Naţie:

„Cauza noastră e dreaptă şi sfântă. SFINTE NE VOR FI ŞI SACRIFICIILE. Lupta trebue s'o ducem înainte cu perseverenţa apostolatului şi cu vitejia sufletelor alese care ştiu că nu este nimic mai nobil decât a te uita pe tine şi a te jertfi pentru aproapele năpăstuit.

„AŞA A FACUT CHRISTOS!"

Aceasta e prima profesie de credinţă politică a acestui strălucit viteaz, feciorul preasfinţitului preot **ION MOŢA** din Orăştie, vrednic ostaş al Mântuitorului şi dânsul. Şi, din cele ce vom reproduce mai departe va reesi cu o evidenţă solară că această înaltă idee creştină, lupta pentru a trăduce în faptă un înalt ideal etic, jertfa totală pentru a mântui pe cei mici şi slabi, străluce ca un sâmbure de foc divin în miezul tuturor gândurilor şi a tuturor scrierilor sale.

Nicolae Bogdan

ARO: Bărbaţii nu sunt zei
cu Miriam Hopkins

FORUM şi OMNIA | Extravagantu' Mr Deeds şi Romanul unei minore
Spaniolita, Desfiguratul şi revistă

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Nevestele vesele din Windsor.
TEATRUL NAŢIONAL: Omul şi masca.
TEATRUL REGINA MARIA: De ziua nevesti-mi.
TEATRUL COMEDIA: Poveste de iubire.
TEATRUL MODERN: 9000 franci recompensă.
TEATRUL VESEL: Călugărul din vechiul schit.
TEATRUL LIGII CULTURALE: Cadavrul viu.
TEATRUL ALHAMBRA: Marea ducesă de Alhambra.
TEATRUL EFORIA VOX: Floarea din Hawai.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CREŞTINI

CAPITOL: Marchizul de St. Evremont.
ARO: Bărbaţii nu sunt zei, cu Miriam Hopkins.
ROXY: Marchizul de St. Evremnot.
FEMINA: A doua tinereţe cu Ruth Chatterton şi Walter Huston şi completare colorată.
A. R. P. A.: Agentul special cu George Brent şi gruparea artistică Bonzo.
FORUM: Extravagantul Mr. Deeds şi Romanul unei minore.
MANON: Carnavalul din Veneţia şi Cântecul iubirii noastre.
OMNIA: Spanioliţa, Desfiguratul şi Marea ducesă de... caramba.
TRIANON: Noaptea fericirii şi completare: reportaj senzaţional.
FRANKLIN (Ateneul Român): Taras Bulba şi Cobra tango.
CITY: Infamia şi Eu şi Impărăteasa.
DARLY: Ingerul alb şi Tinereţea unei regine.
MARCONI: Boccacio. Diavolul alb şi revistă.
MODEL: Săraca fetiţă bogată şi Bestia din Bomeo.
BARCELONA: 15 ore în văzduh şi Codrul secret.
CENTRAL (calea 13 Septembrie): Extraordinarul Joe; Tragedia comandantului Derek şi Revistă.
COTROCENI: Echipajul şi Allotria (ah! femeile).
DIANA: Luptătorii din Texas şi Secretul celor 13 mascaţi.
DICHIU: Ingerul întunericului şi Becky Scharp.
MILANO (Călăraşi 153): Tarzan şi Un sărut fatal.
ILEANA: Maria Krasnova şi Evadat din insula diavolului.
ORFEU (Bulevardul Ghica 193): Rose-Marie şi Casa strigoilor şi completare colorată.
TRIUMF (Griviţei 235): Sub două drapele, cu Claudete Colbert şi Ronald Colman, şi Crima din San-Francisco, cu Miriam Hopkins.
VOLGA (La Roata lumii, Dorobanţi): Taros Bulba şi Controlorul.
DORY (şos. Crângaşi 42): Guliver; Aventurierа; Trupa de reviste.
LIZEANU: Secretul lui Budha, Regele detectivilor şi revistă.
UNIC (Piaţa Filantropiei) Dominoul verde şi Katerina.
FLORIDA: Bozambo şi Nu mă uita.
PACHE (str. Mătăsari 31): Eu şi impărăteasa şi Revolta de pe Bunty.

Radio

MARŢI 26 IANUARIE 1937

13.10: Concert de prânz. — Orchestra Jean Marcu.
14.10: Raido jurnal.
14.30: Continuarea concertului.
15.00: Ultimele ştiri. — Bursa cerealelor.
18.00: Lectură din volumul „Diana" de E. Lovinescu.
18.15: Concert de după amiază. — Muzică uşoară (discuri).
19.00: Ora. — Mersul vremii. — Actualităţi.
19.10: Muzică variată (discuri).
UNIVERSITATEA RADIO
20.00: Moartea lui Unamuno de Mircea Eliade.
20.20: D-ra Viorica Anghel-canto.
20.45: Concert de cor şi balalaici. — Quartetul „Baikal" cond. de Boris Cernigov.
21.20: Grija Echipelor Studenţeşti de animalele săteanului de Prof. G. K. Constantinescu.
21.35: Concert Simfonic al Orchestrei Radio, dirij. de Ionel Perlea.
22.30: Radio Jurnal. — Sport.
22.45: Continuarea concertului Simfonic.
23.35: Muzică distractivă (discuri).
23.45: Jurnalul pentru străinătate în limba franceză şi germană.
23.55: Ultimele ştiri.

MIERCURI, 27 IANUARIE 1937

7.30. Inchiderea emisiunii.
13. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz. Muzică distractivă (discuri).
14.10. Radio jurnal. Ora. Mersul vremii. Bursa. Ştiri interne şi externe.
14.30. Muzică variată (discuri).
15. Ultimele ştiri. Bursa cerealelor.
18. Piese mici de compozitori mari (discuri).
19. Ora. Mersul vremii. Actualităţi.
19.10. Concert de muzică variată. Orchestra Radio, dirij. de Th. Rogalski.
20. Gripa şi complicaţiile ei, de prof. dr. C. Bacaloglu.
20.20. Continuarea concertului.
21.20. Cărţi noi.
21.25. Concert de pian. D-na Celia Delavrancea.
22.10. Petre Ştefănescu-Goangă (canto).
22.45. Concert nocturn al orchestrei de salon Radio, dirij. de D. Teodoru.
22.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză şi germană.
23.55. Ultimele ştiri.

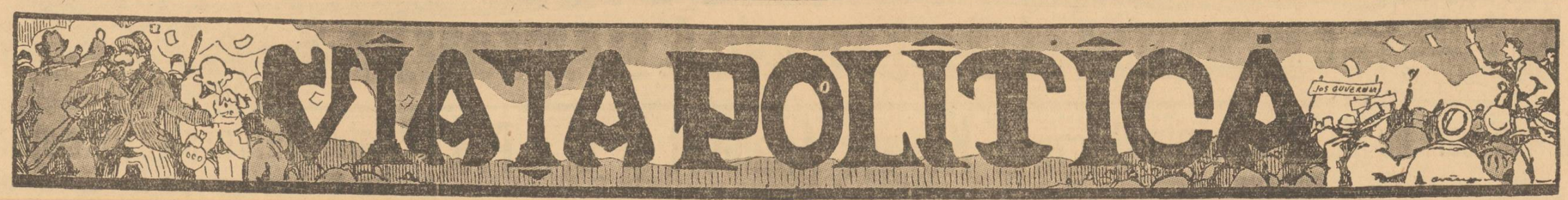

Pentru unchii feloni şi incendiatori dela „Lupta"

— Comicele acrobaţii stilistice şi sofistice ale bandei de gangsteri şi de incendiatori, această ruşine a vremii şi a României Noui —

Unul din hipopotamii şantagişti şi incendiari, răzbit până la os de lăncile noastre, şi-a scos eri rătul infect din mocirlă şi a dat „aşa un ţipăt", de s'au cutremurat de groază toate lighioanele din jungla arameică din Sărindar.

Faptul ne bucură. Căci mutul a căpătat glas, ceea ce ne îndreptăţeşte să credem că el va face şi alte mărturisiri interesante.

Un lucru însă nu-l prea pricepem: de ce nu dau cei de la LUPTA numele primului lor redactor, care nu numai că a stăruit să se pună la dispoziţia d-lui deputat URZICEANU, cât mai urgent, dosarul incediatorilor dela GORDIANA şi de la REPREZENTANŢA ROMANEASCA, dar a sesizat şi pe d. ministru de justiţie pe această tenebroasă chestiune? De ce nu pomenesc ei măcar anume despre ce afacere e vorba?

Ei bine, s'o spunem noi:

Cei de la LUPTA nu pomenesc numele scumpului lor prim redactor, pentru că le e ruşine: Toată lumea ştie că ALBERT HONIGMAN a stat în puşcărie pentru contrabndă de galoşi sovietici. Toată lumea cunoaşte trecutul, mentalitatea, apucăturile şi chipul respingător al celui mai hidos gangster de presă din câţi a dezonorat publicistica românească.

DE CE SA NU POLEMIZAŢI BESTIILOR?

Jidanii în chestiune se laudă că *„nu vor polemiza"*. Ca şi când cine ştie ce ispravă mare săvârşesc cu aceasta, ca şi când prin această atitudine de struţ imbecil vor putea opri mersul suveran al justiţiei!

Dar, în fond, problema se pune cu totul altfel:

1) A fost sau nu AUREL ŞARF, şeful unei bande de incendiatori, care după ce a săvârşit numeroase escrocherii şi jafuri în dauna mai multor ministere ROMANEŞTI, — după cum o demonstrează în mod clar d. judeinstructor GIGI OPRESCU în ordonanţa sa definitivă — a dat foc REPREZENTANŢEI ROMANEŞTI, firmă la spatele căreia se ascundeau de fapt directorii LUPTEI?

2) A fost sau nu acest AUREL ŞARF nepotul gangsterilor ŞMIL şi ALBERT HONIGMAN?

3) E adevărat sau nu, că aceşti incendiatori, în frunte cu ŞARF, nepotul honigmanilor, a încasat suma de 11.000.000 (UNSPREZECE MILIOANE) lei de la societatea de asigurare EAGLE STAR?

4) E adevărat sau nu că această escrocherie dublată de crimă — pentru că darea voluntară de foc, crimă se numeşte — nu se putea consuma şi cele unsprezece milioane lei nu se puteau încasa fără intervenţia directă şi dovedită a lui ALBERT HONIGMAN şi fără presiunile directe şi indirecte exercitate de ziarul LUPTA, de conducătorii şi de proxeneţii ei?

5) E adevărat sau nu, că după ce banda de incendiatori a fost arestată printr'o întâmplare realmente providenţială, s'a sinucis în condiţiuni suspecte şi inadmisibile tocmai nepotul infelice, încasatorul celor unsprezece milioane — AUREL ŞARF — care era mai în măsură decât oricare altul să desvălue rolul norocoşilor săi unchi în această sinistră afacere?

6) E adevărat sau nu că imediat după decesul lui ŞARF, cel ce s'a grăbit să arate printr'o pretenţie că „familia nu are nici o pretenţie" a fost tocmai ingeniosul unchiu ALBERT?

NEDUMERIRI MAI MULT DECAT LEGITIME

La toate aceste întrebări — ŞI INCA LA MULTE ALTELE DE FELUL ACESTA — opinia publică românească aşteaptă de ani de zile un răspuns. ŞI IL VA OBŢINE CU SIGURANŢA! Deşi noi suntem siguri că LUPTA se va zăvori din nou în hermeticul său mutism, până ce va fi silită să lichideze.

Iar când aceasta e situaţia, avem obligaţia să mai venim şi noi cu încă trei întrebări cari le covârşeşte pe toate celelalte:

Când este lucru absolut dovedit că fără intervenţiile şi fără presiunile şantagiste ale LUPTEI şi ale conducătorilor ei, reprezentantul societăţii de asigurare EAGLE STAR n'ar fi putut fi constrâns să plătească enorma sumă de unsprezece milioane lei, pentru ce n'a fost angrenat în cauză şi ALBERT HONIGMAN? Pentru ce s'a stăruit atâta ca să se obţie amânarea procesului incendiatorilor şi cum de s'au acordat aceste amânări? Şi care este explicaţia eliberării şi a lui MANOLE CONSTANTINESCU, deşi afacerea răzbise în parlament şi deşi se săvârşise o nesocotire gravă a legii şi a dreptăţii, atunci când au fost puşi în libertate Jean Bacalu, Moise Comisioneru, Mueller şi toţi ceilalţi târtani scelerati cari se arătase hotărâţi ca să distrugă prin foc atâtea târguri româneşti?

Indiferent de obiecţiunile şi de lămuririle cari se vor furniza supremului judecător al ţării pe această temă, noi ţinem să se ştie de pe acum, că întrebările de mai sus îşi au toate răspunsurile gata, întemeiate pe probe.

Dar desbaterea procesului abea de aci înainte va începe. Şi numai Dumnezeu ştie unde se va opri de astă dată!

Nicolae Bogdan

Politice

TINERETUL Naţional Liberal —Gheorghe I. Brătianu. — ţine şedinţă Joi 28 Ianuarie a. c. orele 20,30 la Clubul Central din Pasagiul Român 23.

*

Duminică, 24 Ianuarie, la biserica din Crângaşi (Grant), s'a făcut pomenirea morţii eroice a legionarilor Ionel I. Moţa şi Vasile Marin, de către Partidul Naţional-Creştin, Sectorul IV Verde.

După slujba religioasă d. Aurel Scurtu, preşedintele circ. 34 din Grant, a ţinut o cuvântare în care preaslăvind ziua mare de 24 Ianuarie în care neamul sărbătoreşte unirea tuturor fraţilor români într'o singură stăpânire, a făcut apologia în cuvinte emoţionante a jertfei fără asemănare a celor doi legionari cari şi-au dăruit viaţa într'un sublim eroism pentru onoarea neamului românesc şi pentru apărarea Spaniei şi a Crucii lui Isus Hristos.-

*

Membrii organizaţiei naţional-creştine din culoarea de Verde sunt convocaţi a lua parte la adunarea generală ce va avea loc Miercuri, 27 Ianuarie a. c. orele 9 seara la sediul organizaţiei din calea Griviţei 217 (colţ cu Basarab).

Membrii din comitet sunt convocaţi la orele 8 jumătate seara.

*

MEMBRII ORGANIZAŢIEI POLITICE, ai secţiei femenine şi ai tineretului lăncier din circ. 36 sect. IV Verde a partidului Naţional-Creştin, sunt convocaţi la şedinţa săptămânală de azi Marţi 26 Ianuarie a. c. ora 8 seara le sediul din str. Hagi-Ghiţă nr. 39 bis.

*

MEMBRII organizaţiei din circ. 33 a Partidului Naţional-Creştin, sect. IV Verde, sunt convocaţi la şedinţa care se va ţine azi, Marţi 26 Ianuarie a. c., ora 8 seara, la şediul din calea Griviţei nr. 217 (colţ cu b-dul Basarab).

Mihai, orfanul lui Ion Moţa, vrednic urmaş al tatălui

Două articolaşe ale lui Mihai M.ţa, despre Războiul Crucii din Spania

MIHAIL MOŢA, fiul mucenicului, nu are decât opt ani şi jumătate şi e în clasa II-a primară.

Din prima zi, când s'a aflat de moartea tatălui său, Mihai a fost oprit dela şcoală, astfel că el nu ştie probabil până la ora actuală că e orfan.

Totuşi, intuiţia lui ascuţită a sesizat ceva neobicinuit în ziua de 13 Ianuarie, când s'a primit telegrama fatală: părăsind clasa, el a fost oprit, din curtea şcolii şi până în pragul casei, de numeroşi domni şi doamne şi întrebat cu lacrimi în ochi: „tu eşti băiatul lui Ion Moţa?"

Ajuns acasă, el s'a adresat mamei cu neliniştе în glas:

— „MAMICO, DE CE MA OPREŞTE LUMEA PE STRADA, MA PRIVEŞTE LUNG SI LACRIMEAZA?"

Mămica i-a răspuns ceva ocolit şi de atunci a evitat de a-şi exterioriza propria-i durere, prevenind în acelaş timp pe toţi cei ce vin în casă, ca prin gesturile şi atitudinea lor, să nu dea ceva de bănuit copilului.

Oprit dela şcoală, MIHAI îşi face lecţiile singur, câteva ore pe zi se joacă, iar uneori compune articole ca cele de mai jos, în cari se oglindeşte atmosfera din casa părintească — sanctuar măreţ al iubirii

MIHAIL şi GABRIELA MOŢA

de neam şi tezaur pur de credinţă martiră în Hristos — şi în cari vibrează o precoce sensibilitate eroică, fir tras direct din fuiorul sufletesc al aceluia care i-a dat viaţă.

Cu cât se apropie însă ziua sosirii rămăşiţelor pământesti ale tatălui, cu atât mămica lui Mihai îşi pune mai mult întrebarea chinuitoare: dar el o să afle într'o zi adevărul, dela cine ştie cine; nu e bine să-l pregătesc de pe acum?

Astfel, la o întrebare a lui Mihai, mămica lui a riscat un cuvânt:

— „Dar când vine tătucul?"

— „L-a chemat Dumnezeu, la El în cer".

— „Şi nu mai vine?"

— „Nu prea curând, îl ţine Dumnezeu lângă El"...

Să fi sesizat Mihai, din acest crâmpei de conversaţie, tragicul adevăr?

Poate da, poate nu.

Insă de atunci, deşi continuă să compună „articolul", ochii lui rourează din când în când, în picături de mărgăritare.

Ce s'o petrece în micul suflet al lui Mihai?

Dar oricât de profundă va fi mâhnirea lui, în ziua când va afla că tătucul a fost chemat la sânul Domnului pentru deapururi, el îşi va consuma cu vremea amărăciunea pământească, pentru a continua testamentul spiritual al tatălui, acel testament de esenţă sfântă, pentru care într'o zi va fi introdus în calendar.

Din articolaşele lui Mihai se vede de pe acum că el calcă demn pe urmele tatălui.

Iată două mici compuneri, pe cari le transcriem fără nicio îndreptare:

MADRIDUL IN FLACARI

„Madridul care a fost bătut de gloanţe de flăcări care veneau dela aruncătorii de foc, explozi şi altele a ajuns să fie în flăcări. Şi cum vă spun Madridul arde parcă arde focul în sobă. Vă gândiţi ce-ar fii dacă războiul spaniol ar fii la noi?

„Români sunt numai 20 de milioane pe când Comunişti 160 de milioane. Ne-ar lua ţara în 2 luni de zile. Credeţi că se compară 20 de milioane cu 160?

„Creştini luptă ca nişte smei ce folos.

„Comunişti sunt de 4 ori mai mulţi".

MIHAI MOŢA

ADEVARATUL RAZBOI PENTRU CRUCE

„Spania este cuprinsă de Comunişti cari dărâmă sfinte biserici, statui, icoane, şi altele. Indeamnă pe creştini să sculpe crucile să calce icoanele în picioare şi dacă nu se învoesc îi împuşcă imediat. Şi cum ai juca la o ruletă (Mihai are o ruletă-jucărie în casă, N. R.) şi faci 400-500 aşa mor pentrucă nu vreau să calce pe cruce ca să nu-şi lepede credinţa în Dumnezeu. Cum au fost într'un turn bisericesc 8 Comunişti cari trăgeau cu mitraliera în jos şi cum Ion Moţa şi cu alţii i-au ucis ca pe nişte furnici amărâte. Vitejia lui Moscardo n'a mai avut-o nimeni. Alcazarul distrus de Comunişti! Cu ce viteji'e au luptat legionarii noştri! La 5, 6, 7, 8 sau fost nişte lupte crâncene şi foarte periculoase. Cum s'a dat ordin ca să vie 20 viteji să puie dinamită la trenul Comunist blindat cu alimente".

MIHAI MOŢA

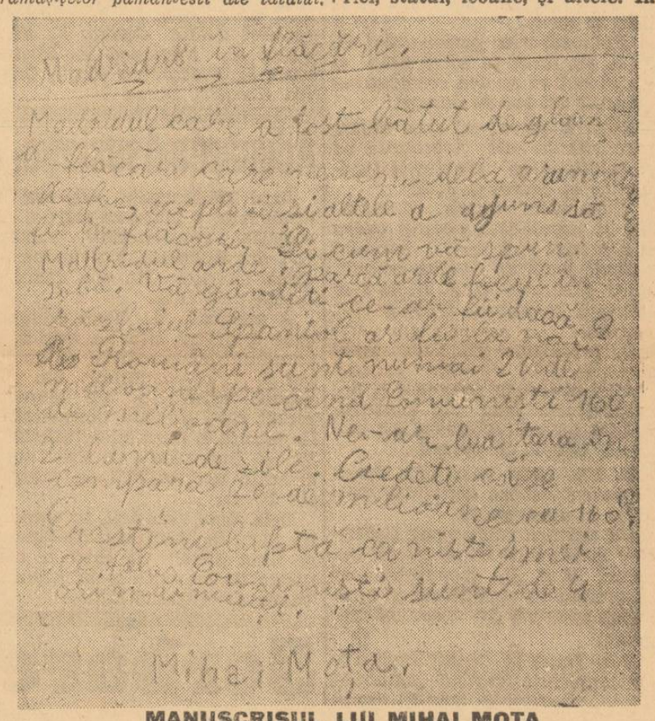

MANUSCRISUL LUI MIHAI MOŢA

Parlamentul urează însănătoşire Mare'ui Voevod Mihai şi A. S. R. Principe'ui Nicolae

Şedinţa se deschide la ora 4.30, subt preşedinţia d-lui PARTENIE DAN. Pe banca ministerială, d-nii dr. I. COSTINESCU, M. DJUVARA, VALER POP şi I. NISTOR.

URARI MARELUI VOEVOD MIHAI ŞI A. S. R. PRINCIPELE NICOLAE

D. PARTENIE DAN, vicepreşedinte al Cemerei, spune că în momentul de faţă, când Măria Sa Marele Voevod Mihai şi Alteţa Sa Regală Principele Nicolae se găsesc pe patul de suferinţă, e o datorie pentru Pariament să trimită telegrame prin care să ureze grabnică însănătoşire vlăstarelor regale.

Camera aplaudă în unanimitate.

D. VALER POP, ministrul industriei şi comerţului, arată că ţara întreagă resimte cu durere încercarea ce a lovit pe cei doi membri ai Dinastiei şi guvernul se asociază la propunerea Camerei.

D. N. CONSTANTINESCU-BORDENI roagă pe M. S. Regele Carol II să găsească în manifestarea Parlamentului tot sprijinul de care are nevoe sufletul Său de părinte, de frate şi de Rege, în asemenea momente.

PENSII VIAGERE

Se votează, cu bile, proiectul de lege privitor la acordarea unei pensii viagere d-lui Ion Urşianu şi cel pentru crearea unei pensii văduvei aviatorului Bănciulescu.

DISCUŢIA LA LEGEA MINELOR

D. C. CRISTODORESCU îşi continuă discursul la proiectul de lege al minelor şi spune, că adevăratele linii ale politicii noastre naţionale miniere se trasează de către defunctul Vintilă Brătianu şi iau fiinţă în 1924. Inovaţiile aduse de constituţie, la 1923, au dus la naţionalizarea întregului subsol patricular prin intrarea lui în domeniul statului.

In concluzie, vorbitorul se ocupă de partea a treia din lege: despre drepturile câştigate şi analizează modurile de valorificare care intră în excepţiunile art. 19, adică valorificări pentru teren şi valorificări făcute de proprietarul terenului.

COMUNICARI

D. MARIN STAICULESCU depune un proiect de lege pentru autorizarea oraşului Calafat de a percepe o taxă de 150 lei de fiecare vagon ce se încarcă şi se descarcă.

D. V. T. PRELIPCEANU întreabă pe d-nii miniştri de finanţe, armată şi sănătate dacă au cunoştinţă, că în conformitate cu legea pensiilor urmează ca drepturile băneşti, rezultate din boale sau infirmităţile contractate în serviciul armatei în timp de război, să se prevadă anual pe cale bugetară, proporţional. Invalizii încă nu au primit până azi sporul băneşc de familie şi cer ca în bugetul pe 1937 să le fie trecute drepturile băneşti.

Şedinţa se ridică la ora 6.30.

Azi, la ora 4, şedinţă.

Senatul

Agricultură, va'orificare şi păşuni

Senatul este azi posomorît, iar senatorii intră în şedinţă cu şoşonii. E foarte frig afară cu toate că înlăuntru d. Sassu a ajuns la secerîş cu Codul d-sale agricol.

Şedinţa îşi menţine fatidicul număr de 19. cu care obicinuit guvernul trece toate legile mai grele, sau mai greoaie; după caz. Şi în orice caz, numărul membrilor maturului corp nu creşte decât când îşi anunţă sosirea la Senat, d. Gheorghe Tătărăscu sau când vorbeşte d. Iorga sau d. A. C. Cuza.

D. Agricola Cardaş este în a şasea zi la păşuni (capitolul bine înţeles) şi nu se îndură să iasă din materie, fără a nu solicita în orice clipă asentimentul d-lui Vasile Sassu. Dar d. Sassu e sopran, nu agronom şi lasă deaceea în voe pe d. Cardaş să alerge pe miriştea codului său.

D. senator a obosit şi se opreşte pe o piatră de hotar să-şi tragă sufletul şi-atunci d. Ciomac se strecoară iute la tribună şi începe, trebue să mărturisim un foarte judicios discurs. D-sa este de altfel mare proprietar agricol spre deosebire de antecesorul său care e numai agronom.

D. Vasile Sassu îşi mângâie fânul din barbă radios. Mai mic, d. Berceanu stă sfios deoparte şi-şi numără orele de supliciu.

D. Costică Alimăniteanu, abandonează prezidenţia somnolent d-lui Săndulescu adus sub escortă la tribună.

Şedinţa continuă interminabil şi poate s'o mai fi ţinând şi astăzi dacă nu s'a isprăvit.

* **I. St.**

Şedinţa se deschide la orele 4, sub preşedinţia d-lui Al. Lapedatu.

Pe banca ministerială d-nii: V. P. Sassu, I. Nistor, M. Negură şi M. Berceanu.

D. AL. LAPEDATU citeşte următoarea telegramă adresată Marelui Voevod Mihai, care se află suferind la Florenţa:

„Cu expresia celei mai respectuoase şi afectuoase iubiri, Senatul Român trimite Aiteţei Voastre Regale caldele şi devotatele sale urări de grabnică şi completă restabilire.

Bunul Dumnezeu să vă ocrotească şi să vă aducă voinic şi sănătos acasă pentru liniştirea şi mulţumirea ţării".

D. V. P. SASSU, ministrul agriculturii, în numele guvernului, se asociază la telegrama adresată Marelui Voevod Mihai de către Senat, urându-i grabnică însănătoşire.

D. AL. LAPEDATU, citeşte telegrama adresată A. S. Regale Principelui Nicolae, care este suferind la Snagov.

D. N. IORGA, adresează o comunicare d-lui prim ministru întrebându-l dacă d-sa ştie că la Cernăuţi există un vicariat unit pentru ruteni ca naţie, cum şi un vicar rutean care desvoltă o activitate care nu are a face cu Biserica pe care o reprezintă, ci e un amestec în luptele naţionale pentru care sunt şefi politici pe cari nu-i plăteşte statul român ca pe vicarul acesta.

D. N. JECHEANU anunţă o interpelare cu privire la proiectul de lege, care prevede transformarea comunei Focşani în municipiu.

Pelerinajul voluntarilor de războiu

la Mânăstirea Curtea de Argeş

CURTEA DE ARGEŞ, 25 — In ziua de 24 Ianuarie cu trenul de ora 11 dimineaţa a sosit în localitate un pluton cu drapel al foştilor voluntari de război din vechiul regat, în frunte cu preşedintele acestei asociaţiuni, d. dr. Ilie Rădulescu, ing. C. Ştefănescu, preot Inocenţiu Ştefănescu, arhitect Remus Iliescu etc.

Pe peronul gării erau prezenţi reprezentanţi ai autorităţilor civile şi militare locale.

Incolonaţi şi într'o demnă ţinută de disciplină militară, foştii voluntari ai marelui război au străbătut oraşul până la mânăstire, unde au fost întâmpinaţi de d-nii M. Ştefănescu-Goangă, primarul oraşului, colonel Tomescu, comandantul garnizoanei, N. Gheorghiu, poliţaiul localităţei şi de un numeros public.

Grupaţi în jurul lespedei funerare a Marelui Rege, voluntarii şi-au plecat cu smerenie frunţile şi drapelul asociaţiei lor, depunând o coroană de flori naturale, adusă din Bucureşti, pe mormântul Suveranului eliberator.

Un serviciu divin de vecinică pomenire a fost oficiat de P. C. S. Arhimandritul Nitescu înconjurat de un sobor de preoţi, după care părintele Inocenţiu Ştefănescu, confesorul garnizoanei Bucureşti şi voluntar de război, a rostit cu pietate cuvinte de recunoştinţă şi de nestearsă dragoste a foştilor voluntari pentru memoria Marelui lor Căpitan al războiului de întregire naţională.

După ce s'au omagiat în catedrală şi celelalte morminte voevodale, începând cu acelea ale defuncţilor Rege Carol I şi Regina Elisabeta, voluntarii sub călăuza castelanului, d. Miess, au vizitat palatul regal, din parcul mânăstirii. Apoi, în aceeaşi ordine, s'au înapoiat în oraş, în aclamaţiunile populaţiei. La restaurantul de sub Cercul Militar li s'a servit o masă camaradereasscă.

Cu acest prilej s'au înmânat şi decoraţia şi brevetul respectiv „Ferdinand I", voluntarului localnic d. plut. major Marinescu.

S'au ţinut mai multe cuvântări în care s'a preamărit spiritul de jertfă ostăşesc şi s'au expediat următoarele telegrame omagiale:

MAJESTAŢII SALE REGELUI CAROL II

Bucureşti

Voluntarii de război, purtători ai medaliei Ferdinand I, strânşi azi 24 Ianuarie la Curtea de Argeş, în pios pelerinaj la mormântul Marelui Rege eliberator Ferdinand cel Leal, îşi îndreaptă primul lor gând către Majestatea Voastră, încredinţându-Vă de întregul şi ostăşescul lor devotament în serviciul Patriei şi Tronului.

Dr. ILIE RADULESCU
Preşedinte,

Voluntarii de răsboi la Mormântul Regelui Ferdinand

MAJESTAŢII SALE REGINEI MARIA

Palatul Cotroceni

Bucureşti

Voluntarii de război, cari poartă pe pieptul lor medalia Marelui Suveran eliberator, Ferdinand I, veniţi la Curtea de Argeş spre a vărsa o lacrimă de recunoştinţă pe mormântul Regelui care a întregit românismul, îşi îndreaptă, în ziua Unirii, gândul şi iubirea lor către marea Regină a războiului unităţii noastre naţionale, făcându-i cele mai calde urări de sănătate.

Dr. ILIE RADULESCU
Preşedinte,

Seara cu trenul de ora 5, voluntarii bucureşteni, la cari se alipiseră în drum şi delegaţi, cu aceeaşi bonetă caracteristică, ai filialelor din Buzău, Ploeşti, Craiova şi Piteşti, au părăsit localitatea.

Gestul patriotic al „Asociaţiei foştilor voluntari de război din vechiul regat" este plin de semnificaţie morală, în aceste vitrege timpuri de indiferenţă oficială şi de pervertire sufletească corectivă.

Parastas pentru legionarii

Ionel Moţa şi Vasile Marin, în judeţul Covurlui

Tg. Bereşti, 25 Ianuarie. — *Duminică la biserica Sf. Gheorghe s'a oficiat din iniţiativa organizaţiei locale „TOTUL PENTRU ŢARA" un parastas pentru odihna sufletelor legionarilor eroi Ionel Moţa şi Vasile Marin, căzuţi pe frontul din Spania la care au participat şi celelalte organizaţii naţionaliste prin şefii lor: d.* Andone Chiculiţă, preşed. org. naţional-creştine *şi d.* Jenică Dimitriu *preşedintele* „Frontului Românesc" *local. A vorbit impresionant despre jertfa legionarilor preotul* Gh. Cozianu.

S'a colectat apoi suma de 3000 lei pentru fondul destinat aducerei corpurilor neînsufleţite a celor doi legionari, care s'a trimis la Bucureşti printr'un curier special.

In Dobrogea continuă să viscolească

Situaţia liniilor ferate

In regiunea Dobrogei a început din nou să viscolească.

Şeful staţiei Medgidia a telegrafiat direcţiunii generale a căilor ferate că de eri a început să bată de la Nord un vânt puternic, care spulberând zăpada de pe câmp, a depus-o în straturi groase pe terasamentul liniei dintre Casim-Bazargiç Nord.

Din această cauză, inspecţiunea de mişcare a luat măsuri ca pe linia Medgidia-Bazargic trenurile de persoane cu aburi să circule cu dublă tracţiune.

Circulaţia trenurilor de marfă şi a automotoarelor a fost sistată până la noui dispoziţiuni.

Intre staţiile Mocanu-Babadag, straturile de zăpadă au atins înălţimi de peste jumătate metru.

Trenul automotor 9047 plecat din staţia Mocanu spre staţia Codru a fost nevoit să se înapoieze.

Pe linia Medgidia-Babadag trenurile automotoare au fost înlocuite cu trenuri cu aburi.

Pe linia Arman-Bazargic Sud, firele telefonice şi telegrafice au fost distruse de furtună în mai multe puncte.

Octavian Goga la Universitate

(Urmare din pag. 1-a)

va împotmoli, desigur, în istorism, în filologie şi în mizera dialectică a textelor comparate; spiritul său sintetic, dinamic şi înflorit va căuta să dea altă interpretare şi va pune pe alte căi luminile din opera renaşterii noastre naţionale.

In Italia, un Giovanni Papini care n'a avut niciodată niciun fel de contact cu ceeace se numeşte cultură oficială, era chemat acum câtiva ani, să onoreze o catedră universitară. Cu chemarea lui Octavian Goga în forul cel mai înnalt al spiritualităţii ardelene se face nu numai un act de încununare pentru poetul pătimirii ardelene şi recunoştinţă pentru vajnicul luptător; Universitatea din Cluj se cinsteşte mai întâi pre sine.

Găsim că e prilejul să amintim aceleeaşi Universităţi că un mare cărturar şi un gânditor care apare cam odată la un secol, poetul Lucian Blaga, va trebui să fie şi el chemat la o catedră. Lucian Blaga, fiu al Ardealului şi dânsul şi a cărui cugetare isvorăşte din spiritualitatea noastră cea mai adânc românească, nu trebuie lăsat să scrie rapoarte de presă în mansarda unei legaţii, nici să facă pe câţelul de casă al vreunui imbecil plenipotenţiar, nici mai ales să tremure la fiecare schimbare de regim — cum a tremurat de curând — că-l mută ori îl dă afară din pâine!

Împrejurările au vrut ca un Mihail Eminescu să nu fie profet şi dela înnălţimea unei catedre universitare. După Octavian Goga, aduceţi şi pe Lucian Blaga şi veţi face din Cluj — Jena românească.

N. Crevedia

ECONOMIE-ŞI-MUNCĂ NAŢIONALĂ

Datoriile cari nu pot fi urmărite
în pensiile militare

Se aduce la cunoştinţa d-lor pensionari militari şi civili cari au luat parte la războiul pentru întregirea neamului şi au fost mobilizaţi ca: ofiţeri şi asimilaţii lor, ofiţeri de rezervă, funcţionari civili din serviciul armatei, precum şi reangajaţi şi jandarmi, cari sunt astăzi pensionar., că potrivit legii de pensii militare din *2 Sept. 1920 art. 33* precum şi după legea generală de pensii din *15 Aprilie 1925 art. 83*, toţi au o lege de favoare, excepţională şi de strictă interpretare. Anume, artic. 33 prevede că pensiile dobândite în virtutea acestor legi sunt scutite de orice fel de reţineri; ele nu pot fi cedate nici în total, nici în parte şi nu se pot urmări de cât pentru datorii către Stat şi pentru pensiuni alimentare datorite soţiei şi copiilor minori.

In nici un caz aceste reţineri nu vor putea depăşi 1/4 din pensiune.

Aşa că datoriile de pe polite, numerar, alimente, chirie sau cu titlu de alimente, ori girant pentru altul nu pot fi urmărite în pensie de cât în altă avere.

Adunarea generală
a cercului inginerilor c. f. r.

La sediul Societăţii Politechnice din România a avut loc eri adunarea generală a cercului inginerilor de căi ferate, cu ocazia începerii celui de al V-a an de activitate.

D. inginer insp. general I. Macovei, *director general C. F. R., deschide şedinţa salutând unul dintre cele mai alese şi mai rodnice grupări al personalului C. F. R., o mână de oameni cari fac uitare de sine şi se dedau la studii tehnice, cercetând problemele cari interesează administraţia C. F. R.*

In calitate de director general asigură că va da tot concursul şi sprijinul ce se cuvine acestui cerc, spre aşi putea îndeplini misiunea ce îi este încredinţată spre interes obştesc.

Inginerii C. F. R. grupaţi în jurul acestui cerc îşi vor manifesta în libertate tot ceace gândesc şi simt.

Reîncadrarea personalului C. F. R. s'a făcut în scurt timp şi s'a căutat să se dea corpului inginerese un loc de onoare.

Asigură cercul că una dintre preocupările sale principale va fi soluţionarea problemei inginerilor în cadrul C. F. R.

Cunoaştem munca, capacitatea şi necesitatea acestui cadru şi urmează să i se dea corpului technic locul de onoare cuvenit.

Iar instituţiei C. F. R. să i se impună caracterul technic ce-l merită.

D. preşedinte Th. Balş *mulţumeşte d-lui director general pentru cuvintele frumoase şi încurajatoare cari vor constitui pentru cercul inginerilor un puternic imbold la muncă.*

D. ing. Liviu Vasu *face darea de seamă asupra activităţii cercului în anul trecut.*

S'a urmărit strângerea legăturilor prieteneşti între colegii ingineri C. F. R. organizându-se excursiuni în străinătate şi chemând membrii la reuniuni comune.

S'au ţinut la Cercul inginerilor conferinţe tratând „Materialul rulant de cale ferată", cazanele de locomotivă pentru combustibili lichizi, locomotivele articulate, conferinţe din domeniul tracţiunei, tratând despre „Mecanizarea calculelor tracţiunei la caile ferate belgiene şi la noi", conferinţe în materie de construcţii, chestiuni din domeniul încercărilor de materiale, conferinţe din domeniul conductelor de petrol, conferinţe de ordin general tratând despre „Organizarea unui serviciu de sugestii la căile ferate de est ale Franţei şi Intreprinderile Micheline.

Recent s'a luat în discuţiune problema controlului bugeatr la C. F. R. şi rolul inginerului în aplicarea acestui control.

D. director general I. Macovei *promite concursul moral şi material al Direcţiunei generale, invitând corpul ingineresc să expună în descrieri şi dări de seamă chestiunile vii cari sunt la ordinea zilei şi cari formează activitatea zilnică a personalului ingineresc.*

Comitetul Cercului este completat apoi prin alegere cu următorii membrii:

Vice preşedinte: ing. Al. Alexandrescu, secretar: Bartolomeu Alexandru, iar membrii în comitet d-nii: Cernat V., Filipescu A., Niculescu V., Stratilescu I., Teodorescu Virgil, Cristea Horaţiu, Duma I.

Ungurul Kovacs Adalbert şi C.A.P.S.

Am întrebat într'un reportagiu precedent: Ce mai aşteaptă C. A. P. S.-ul?

Intrebarea noastră era firească: vream, cu alte cuvinte, să ştim datorită cărui fapt tatăl spionului BELLA KOVACS continuă să batjocorească pe deoparte pe funcţionarii români dela „Ierbuş", iar pe de altă parte să desfăşoare o acţiune ce are de scop afirmarea iredentismului maghiar în centrele principale din Ardeal?

Când ne-am ocupat de prigoana dirijată de KOVACS ADALBERT împotriva funcţionarilor români, mărturisim că am făcut aceasta dintr'un sentiment de revoltă ce izbucneşte ori de câte ori auzim că fraţi de-ai noştri, sunt chinuiţi în ţara românească de chiar duşmanii de temut ai României.

Apoi, când ne-am adresat C. A. P. S.-ului, cerându să se mişte, cititorii îşi mai amintesc că am precizat că ungurul KOVACS ADALBERT nefiind inginer silvic, trebuie să fie alungat din postul ce-l deţine. Iar în ceiace priveşte afirmaţiile noastre făcute cu privire la „personalitatea" acestui agent al Budapestei, nu ne-am ferit să susţinem cu tărie că şeful centrului de exploatare „Ierbuş", ungurul KOVACS ADALBERT este curios păzit de indolenţa autorităţilor noastre.

In ultimul timp, însă, am primit foarte multe scrisori din partea bunilor români cari ştiu prea bine ce se petrece la „Ierbuş" şi din care scrisori reese, mai presus de toate, că întreprinderea cu nume românesc „Ierbuş" este înainte de toate un focar iredentist. Asupra acestor scrisori ne vom spune cuvântul la timp, ele reprezentând deocamdată alte file din dosarul cazului KOVACS ADALBERT.

Până atunci, însă, ne grăbim să arătăm că centrul de exploatare „Ierbuş", astfel cum este condus înseamnă un pericol pentru ţară.

Să începem!

Şi când cunoaşte Kovacs Adalbert aceste ordine, nu este exclus să le afle şi Bela Kovacs, cunoscutul spion ungur, fiul primului.

După cum se vede, a venit rândul armatei să întrebe C. A. P. S.-ul: Ce mai aşteaptă?...

— v. dov —

Primatul muncii naţionale

Propunerile Centralei reuniunilor de meseriaşi, comercianţi, industriaşi şi muncitori români din ţară, cu sediul la Cluj, în legătură cu anteproiectul de regulament al pregătiri profesionale, şi exercitarea meseriilor, sunt extrem de importante. Şi ar fi de dorit ca ministerul muncii să ţină seamă de ele, pentrucă sunt propuneri curat româneşti, protecţia muncii naţionlae, independenţa economică şi contribuţia la educarea solidă, conştiincioasă, disciplinată şi morală a tineretului.

D. minstru Nistor a declarat în nenumărate rânduri, că vrea să asigure primatul muncii româneşti. Dacă va lua în consideraţie frumoasele propuneri ale meseriaşilor români din Ardeal, va reuşi să înfăptuiască această operă.

Palatul Universităţii clujene,
va fi inaugurat în curând

In cursul lunei Februarie, se va inaugura la Cluj, impozantul palat al Universităţii „REGELE FERDINAND I" ridicat prin renovarea şi amplificarea fostului Teatru maghiar din str. Kogălniceanu.

Impozanta clădire care a costat mai mult de 20 milioane de lei este dotată cu săli de spectacole luxoase, apartamente moderne pentru profesori, cantine studenţeşti, etc.

La Universitate au început pregătirile în vederea serbărilor.

Cine va îngriji sănătatea ţăranilor noştri?

Am primit o scrisoare în legătură cu stagiul medicilor la sate. Constatările semnatarului sunt juste şi le reproducem în întregime, în credinţa că ministerul sănătăţii îşi va da osteneala să remedieze această tristă situaţie:

„Stând de vorbă cu un medic stagiar militar am constatat cu multă durere în suflet, că de azi înainte sănătatea părinţilor, şi fraţilor noştri săteni, a ajuns pe mâna medicilor militari stagiari care, aproape toţi, sunt de naţionalitate străină. Astfel, dintr'un număr de 150 medici umani stagiari militari: 80 sunt jidani, 40 sunt Unguri, Bulgari şi alţi minoritari şi numai un număr de 30 sunt Români.

Cum să nu mă impresioneze şi să nu mă doară aceste cifre ce le-am aflat? Cunoscând situaţia, că ei vor merge la ţară, în sate româneşti, acolo unde veşnic arde flacăra sfântă a românismului, acolo unde sufletul şi gândul sătenilor e curat, mă întreb: vor putea oare fraţii noştri creştini să suporte în mijlocul lor pe aceste lifte păgâne, pe aceşti străini ai sufletului românesc? Vor putea ei să încredinţeze toţ ce au mai scump, sănătatea lor, viaţa lor, bisturiului şi acelor de siringă purtate de mâna lui Iuda? Eu cred că nu şi sunt sigur că aceşti jidani titraţi vor merge acolo să facă experienţă ştiinţifică pe spinarea bieţilor plugari români, luându-i drept cobaii lor de experienţă. Frumos material uman a binevoit Statul Român să pună la dispoziţia acestor jidani neisprăviţi, cari de multe ori au dat dovadă de şarlatinism şi ignoranţă în materie de medicină. In plus, ministeru sănătăţii le-a oferit jidanilor o leafă grasă, ce n'ar fi trebuit, gândindu-ne la modul de exploatare şi specula la care vor fi supuşi creştinii satelor noastre".

Are ceva de adăugat d. dr. Costinescu?

Să auzim!...

De închiriat
prăvălie pentru Coloniale cu edecuri, vad vechi pusă la poziţie. Preţ convenabil doritori a se adresa în Str. Dumitru Ruse Nr. 23.

DIVERSE

SE ŞTIE că în ultima şedinţă a comisiei mixte a zahărului cultivatorii de sfeclă au cerut majorarea preţului unui vagon de sfeclă dela 5700 lei la 7500 lei.

Dat fiind că cererea cultivatorilor de sfeclă n'a fost lipsită de urmări, s'a decis ca viitoarea şedinţă a comisiei mixte a zahărului să aibă loc la 4 Februarie.

*

DIRECŢIUNEA generală a căilor ferate face cunoscut că taxele pentru transportul călătorilor cari folosesc vagoanele direct Cernăuţi-Oradea, care circulă pe linia de preiaj din Polonia şi Cehoslovacia, se socotesc pentru parcursurile străine astfel:

Dela Grigore Ghica Vodă la Valea Vişeului frontiera via Polonia-Cehoslovacia 266 km., iar dela Dragoş Vodă frontieră şi până la staţia N. Titulescu via Cehoslovacia 76 km.

Taxele se vor socoti după tariful local c. f. r. pe distanţa efectiv parcursă, cu eventuala reducere de care beneficiază călătorul pe c. f. r.

Posesorii de permise şi abonamente de tot felul pot utila vagonul direct fără a plăti vre-o taxă.

Toţi ceilalţi călători vor mai plăti preţul integral al unui supliment de tren accelerat şi anume 122 lei pentru clasa II şi 61 lei clasa III.

*

O DELEGATIE de petrolişti, în frunte cu d. ing. C. Osiceanu, a fost primită eri în audienţă de d. Valeriu Pop, ministru industriei şi comerţului.

Delegaţia a solicitat majorarea cotei de petrol exportabil în clearing în Germania, dela 300 la 700 milioane lei anual.

Cererea aceasta va fi examinată de delegaţia economică a guvernului.

*

COMITETUL general al învăţământului agricol se întruneşte la 4 Februarie.

*

DELEGAŢIA economică a guvernului ţine şedinţă azi d. a., la orele 7, la ministerul industriei şi comerţului, sub preşedinţia d-lui prim ministru Gh. Tătărăscu.

După şedinţa delegaţiei, d. Valeriu Pop va face declaraţii presei în legătură cu mersul comerţului exterior.

SOC. STUDENŢILOR INGINERI ai Institutului de Chimie Industrială din Bucureşti, anunţă pe această cale pe d-nii Ing. Mircea Gogan, Gârdea şi Vasile Preda să restitue în cel mult 30 de zile, banii şi cursurile împrumutate dela Societate. In caz contrar, Societatea va fi nevoită să procedeze pe altă cale.

Adunarea Asociaţiei pensionarilor subofiţeri

Luni 25 Ianuarie crt. ora 10 dimineaţa, o mare adunare a Asociaţiei pensionarilor subofiţeri din România, a avut loc în calea Griviţei Nr. 300 (localul Ioniţă dela Olt).

A prezidat d. Ioan Ghinea, care a arătat situaţia critică a pensionarilor subofiţeri în general şi a pensionarilor din comunele suburbane ale Municipiului care printr'o neexplicabilă măsură a jurnalului 1922/1931 (Iorga Argetoianu au fost considerate ca localităţi de categoria IV-a).

Dela locul adunării, în corpore au mers la Ministerul de Finanţe fiind primiţi de către d. ministru în prezenţa d-lui deputat Vasile Dumitrescu-Militari.

Invalizii de război, grupaţi în societatea „GLORIILE NEAMULUI", au înaintat ministerului sănătăţii un memoriu prin care cer:

1) Imediata intrare în legalitate prin deplina aplicare a legii, aşa cum s'a făcut cu ofiţerii.

2) Sumele realizate prin moartea invalizilor, văduvelor sau ajungerea la majorat a orfanilor; să fie vărsate fondului special al pensionarului de război.

3) Casa generală de pensii să ordone ca administraţiile financiare să plătească pensiile lunar.

Ministerul sănătăţii desigur, că va căuta să soluţioneze favorabil aceste juste revendicări.

Serbarea Unirii
la Asociaţia românilor transilvăneni din Bucureşti

Duminică 24 Ianuarie a. c. Asociaţia românilor transilvăneni din Bucureşti a serbat cu fast şi însufleţire comemorarea Unirii.

După serviciul divin a avut loc o şedinţă festivă la sediul Asociaţiei.

D. I. Ardeleanu, preşedintele asociaţiei a rostit o impresionantă cuvântare făcând elogiul generaţiei de bărbaţi cari înţelegând realităţile vieţii noastre istorice, au desăvârşit actul istoric de acum 78 de ani, care a devenit fundamentul desvoltării României moderne. Insistă asupra vieţii de martiraj pe care poporul român de peste Carpaţi a trăit-o sub apăsarea călcâiului unguresc, care cu preţul sângelui celor mai buni fii ai neamului nostru a fost răsbunată.

Oratorul crede, că generaţia de azi, beneficiara jertfelor făcute de înaintaşii noştri, are datoria să le glorifice memoria şi să le încline lor cu admiraţie şi recunoştinţă.

Corul a executat „Pe-al nostru steag" iar Ştefan Ardeleanu, elev al liceului Spiru Haret a declamat o poezie patriotică ocazională.

Serbarea s'a sfârşit cu „Imnul Regal" cântat cu însufleţire de întreaga asistenţă.

Revendicările invalizilor

D. ministru, luând cunoştinţă de memoriul depus prin care se exprimă doleanţele clasei pensionarilor subofiţeri în general şi a pensionarilor din suburbane, a asigurat pe suofiţerii pensionari, că memoriile vor fi examinate cu toată atenţiunea după care în limitele posibilităţilor se vor satisface cererea acestei categorii de pensionari.

Domnul Ioan Ghinea, — în numele întregei mase a pensionarilor subofiţeri, a adus mulţumiri d-lui, ministru al finanţelor, pentru deosebitul interes pe care îl poartă acestei clase sociale dela venirea d-sale în fruntea departamentului pe care îl conduce.

Romăni Creştini!

In str. Teleorman Nr. 7, prin Ferentari, se află femeia Burian Veronica, fiind bolnavă de tuberculoză, văduvă şi cu doi copii. Roagă inimile miloase să o ajute cu cât îi lasă inima.

Depunerea legământului
premilitar de tinerii premilitari din centrul Nr. 1, din Sect. de Galben

Duminică 24 Ianuarie între orele 10-12 a avut loc depunerea legământului de tinerii premilitari din centrul No. 1 din sect. de Galben, în sala Ateneului „Al. Vlăhuţă", de pe lângă şcoala nr. 31 de băeţi, din str. şcoala Floreasca nr. 5.

Au asistat pe lângă d. maior Constantinescu, comandantul centrului, şefii de subcentre şi toţi ofiţerii instructori.

Serviciul religios a fost oficiat şi legământul a fost luat de Părohul Bisericii cartierului pr. Gh. Alexandrescu, după care S. S. a vorbit despre „Insemnătatea legământului depus".

D. lt. PAULIAN, şeful subcentrului nr. 2, a arătat tinerilor premilitari „Ce înseamnează legământul şi datoriile către Ţară şi Tron".

După aceasta a urmat serbarea Naţională a Unirii.

D. lt. de rezervă STOLERU ALEXANDRU, şeful subcentrului nr. 3, şi directorul şcoalei, într'o însufleţită şi documentată cuvântare, a arătat asistenţei „Cum s'a făcut unirea Munteniei cu Moldova şi personalitatea Domnitorului Al. Ioan Cuza I".

A urmat restul programului compus din coruri pe 2-3 voci şi recitări după care tinerii premilitari, au jucat piesa de teatru „Unirea".

Programul a fost executat de tinerii subcentrului nr. 3, sub conducerea d-lui sub. lt. COSTESCU.

După program, premilitarii şi ofiţerii lor, au jucat „Ziua Unirii" în curtea şcoalei. Serbarea a luat sfârşit al ora 12, într'un entuziasm general.

Dela asociaţia generală a agenţilor veterinari din ţară

La sediul Federaţiei Generale a salariaţilor publici, din România a avut loc şedinţa comitetului de conducere sub preşedinţia d-lui I. Ciocânea preşedintele asociaţiei.

D. Gh. Dragomir vice preşedinte expune situaţia confuză creată agenţilor veterinari prin deficitul legei de Organizare al Ministerului Agriculturii şi Domeniilor publicat în Mon. Oficial din 2 Noembrie 1936. Domnia sa propune a se face demersul la cei în drept ca la întocmirea regulamentului să fie invitaţi a lua parte şi delegaţii autorizaţi ai Asociaţiei spre a se evita în viitor toate neînţelegerile cu privire la aceşti funcţionari.

In acest sens mai vorbesc d-nii: N. Barbu-Buzău, D. Bărbulescu-Bolintin, N. Dumitriu-Ploeşti şi alţii.

D. D. Bărbulescu secretar general dă citire la o numeroasă corespondenţă, primită dela membrii din provincie, cu privire la încadrarea agenţilor veterinari la Ministerul Agriculturii şi Domeniilor potrivit dispoziţiunilor art. 181 din legea administrativă.

Comitetul dă depline puteri d-lor I. Ciocânea preşedinte, Gh. Dragomir vice-preşedinte şi D. Bărbulescu secretar general de face toate demersurile necesare la cei în drept, pentru rezolvarea în bine a situaţiei agenţilor veterinari. Deasemenea dă descărcare de gestiune d-lui M. Borontea casier general pe exerciţiul anului 1936.

Scandalul cu permisele ziariştilor
a ajuns în Parlament!!

După interpelarea d-lui prof. Mihail Manoilescu, guvernul va fi interpelat şi la Cameră. Se impune o revizuire generală şi obiectivă

Sesizat de campania dusă de noi în jurul scandalului provocat de modul cum a înţeles ministerul de interne să acorde anul trecut permisele de gratuitate pe c. f. r. ziariştilor, d. prof. MIHAIL MANOILESCU a făcut în cursul săptămânii trecute, o comunicare la Senat, solicitând d-lui ministru de interne să-i pună la dispoziţie cât mai urgent posibil tabloul nominal de ziariştii cari au beneficiat de aceste permise în vederea desvoltării unei interpelări. Maturul corp a admis extrema urgenţă.

In legătură cu această importantă chestiune, suntem informaţi că chiar în cursul acestei săptămâni mai mulţi deputaţi naţional-creştini vor face comunicări similare la Cameră, anunţând câte o interpelare. Nu este exclus ca la interpelările cari se vor produce la Cameră în jurul acestei chestiuni să se solidarizeze mai toţi fruntaşii opoziţiei.

In faţa datelor şi cifrelor oficiale ce vor fi prezentate de interpelatori, — ni se afirmă — banca ministerială va trece clipe penibile.

De aci şi până la un scandal public nu va fi decât un pas.

SE VA DECLANŞA UN SCANDAL PUBLIC?

Noi credem, că dacă titularul ministerului de interne, d. DUMITRU IUCA, care este în afară de eminent gospodar şi un cap politic, va da garanţiile unei reparări ale greşelilor comise în trecut cu distribuirea acestor permise, scandalul va putea fi circumcis.

Toată lumea va fi satisfăcută, iar interesele superioare de stat salvgardate la timp.

CRITERII DE SELECŢIONARE

Am demonstrat în reportajul trecut că între beneficiarii permiselor gratuite pe c. f. r. acordate ziariştilor, cari trebuesc sever revizuiţi, sunt în primul rând pretinşii ziarişti minoritari din Basarabia şi Ardeal, cari, deşi au trecut 20 ani dela unire nu ştiu o boabă românește şi fac operă de instigaţie comunistă sau de revizionism maghiar.

In al doilea rând, am cerut suprimarea permiselor, acelor indivizi cari nu au nimic comun cu nobila profesiune de ziarist decât cartea de vizită cu titulatura de ziarist şi cu care reuşeşte să tapeze oficialii.

Vin, la rând, aşa zişii „şacali ai presei", cari, pe motivul că scot o „fituică" (apare numai la Crăciun şi Paşti, atunci când se dau publicaţii şi bilanţuri), se intitulează ziarişti şi deţin permise pe c. f. r.

Cunoaştem astfel de cazuri numeroase.

Mai sunt beneficiari ai permiselor gratuite pe c. f. r., de ziarist, o duzină de cetăţeni cari nu mai fac presă de cel puţin 10 ani (dacă nu chiar dela războiu!) şi cari, deşi se ocupă cu alte treburi mai fructuoase şi care preocupă mai puţină bătaie de cap, nu renunţă în ruptul capului la permise.

D. preşedinte SANDULESCU îi cunoaşte pe toţi, ar fi de prisos să le mai publicăm aici numele şi ocupaţiunea.

CORESPONDENŢII DIN PROVINCIE

Vin, apoi, unii corespondenţi din provincie, cari, deşi, în calitate de preoţi, învăţători, secretari comunali, pretori, posedă respectivul permis de 50% reducere pe căile ferate, pe motivul că au o corespondenţă la un cotidian din Capitală, au cerut şi obţinut permise gratuite pe c. f. r.

Deaceea, cerem suprimarea permiselor de gazetar acordate corespondenţilor din provincie, cari sunt funcţionari publici.

PENSIONARII

O altă categorie de beneficiari ai acestor permise sunt ziariştii pensionari. Tot respectul acordat bătrânilor. Dar nu este just să fie împiedicată formarea tineretului ziaristic, care are o inexorabilă nevoie să cunoască bine şi cât mai adânc ţara şi neamul său, pentru un capriciu al pensionarilor. Pensionarii au pensia, stima şi respectul tineretului. Pensionarii reprezintă trecutul, în faţa căruia îţi ridici pălăria, tineretul reprezintă viitorul, de aceia trebuie să-l cultivi şi să-i acorzi toate avantajele posibile!!

Suntem, de aceia, pentru suprimarea permiselor acordate pensionarilor — pe cari totuşi îi iubim şi-i respectăm — cu atât mai mult cu cât unii pensionari au permis, iar alţii nu.

Dacă ar fi destule permise, nu am merge aşa de departe cu exigenţele noastre. Din nenorocire, nu sunt.

Rugăm atât pe d. SERGIU DIMITRIU, secretarul general al ministerului de interne care este şi preşedintele comisiunii de distribuţie a permiselor cât şi pe d. ALEXANDRU SANDULESCU, eminent gazetar şi bun român, să ne asculte, întrucât noi pledăm pentru tineret, care este viitorul ţării. Şi viitorul trebuie să fie prima preocupare a omului politic.

Ion Muche

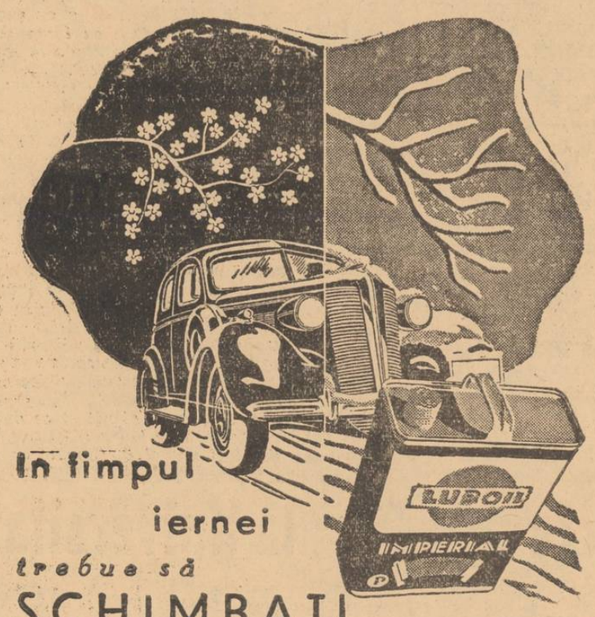

In timpul iernei trebue să SCHIMBAŢI ULEIUL maşinei!

Din cauza gerurilor mari, iarna automobilele rămân adeseori în pană de ulei. Filmul subţire de ulei care circulă printre piesele motorului, îngheaţă. Pentru a înlătura aceste incoveniente, Societatea Unirea, după o serie întreagă de experienţe, a dat la iveală uleiul LUBOIL POLAR. Fiind mai puţin vâscos şi cu punctul de coagulare cât mai jos, LUBOIL POLAR rezistă celor mai mari geruri.

UNIREA

LUBOIL POLAR

este un produs UNIREA

Jidanul Adolf Kahane din Bârlad
exploatează muncitorimea creștină

BARLAD, 25. — In vechiul și înstrăinatul nostru oraș, unde jidanii dețin în proporție de 50-100% viața economică, există și o mică industrie care de asemeni se găsește în mâinele jidovești.

Astfel, există aci o fabrică de tricotaje proprietatea galițianului ADOLF KAHANE. Ce se petrece în fabrica acestui jidan, care cu un cinism specific rassei iudaice, exploatează muncitorimea creștină, e revoltător.

14 ORE DE MUNCA PE ZI

La fabrica jidanului KAHANE lucrează 100 lucrătoare cu o retribuție zilnică de mizerie care variază între 20-40 lei zilnic, câte 14 ore pe zi. In plus piratul iudeu la plata lunară ce o face lucrătoarelor mai reține sume ce variază între 10-20 lei de fiecare lucrătoare pentru taxe imaginare, suma totală dela toate lucrătoarele intrând în buzunarul lui. Acest jidan nu se mulțumește numai că pune să-i lucreze câte 14 ore zilnic, CI OBLIGA CA LUCRATOARELE SA MAI FACA ȘI ORE SUPLIMENTARE MUNCIND ȘI NOAPTEA. Alt truc al jidanului de exploatare este următorul: la unele lucrătoare li-se plătește câte un leu de bucata de flanea, dacă unele din lucrătoare la sfârșitul lunei au făcut mai multe flanele decât i-ar eși ca salariul ei lunar atunci i se plătește salariul, dacă a făcut mai puține atunci nu i se mai plătește salariul ci i se plătește cu bucata. Iată cum s'a îmbogățit acest jidan exploatând bietele noastre muncitoare creștine.

SI CUIB DE PROSTITUȚIE

La fabrica acestui jidan mai sunt și supraveghetori care sunt toți jidani. Ca să dovedim până unde merge perfidia și demoralizarea iudaică vom dezvălui un caz autentic.

Lucrătoarele din fabrică sunt fete tinere între 15—20 ani. Jidanii care le supraveghează le persecută până le cedează.

Astfel jidanul SAMY KALMAN după ce a trăit în concubinaj cu lucrătoarea Elena Rusu și de pe urma căruia a rezultat un copil a lăsat-o, căutând o altă victimă. Iată una din tragediile românești, una din durerile noastre când sărmanele romînce se lasă prostituate de jidani de nevoie, căci altfel ar risca să moară de foame.

FOCAR DE TUBERCULOZA

Fabrica acestui jidan este și cuib de tuberculoză. Fabrica este împărțită în camere mici fără ventilatoare suficiente, iar scama și praful dela lână este înghițit de bietele lucrătoare.

Hrana insuficientă a lucrătoarelor, din cauza salarului de mizerie pe care-l dă jidanul, și atmosfera nehigienică ce există în fabrică, fac pe multe lucrătoare să se tuberculizeze.

IN ATENȚIA MINISTERULUI MUNCII

Supunem atenției d-lui ministru al muncii acest fapt de o importanță covârșitoare pentru neamul românesc și-i rugăm să ordone o anchetă serioasă și să aplice sancțiuni severe acestui pirat jidan care obligă subalternii să lucreze câte 14 ore zilnic și nu respectă legea muncii care prevede numai 8 ore de muncă.

Așteptăm un comunicat de rezultatul anchetei pentru a nu mai reveni asupra acestui scandalos și monstruos caz de exploatare iudaică.

Mircea Călărașu

Măcelarii angrosiști jidani dela Abator
au frustrat fiscul

Aproape două milioane lei evaziuni fiscale săvârșite numai de către 9 dintre măcelarii angrosiști. Un exemplu al solidarității jidovești.

Intr'un număr trecut al ziarului publicând un tablou comparativ al tăierilor de vite din abator, cititorii noștri au putut constata enorma diferență dintre *„afacerile"* pe care le fac câțiva negustori români, față de un grup de 9 negustori jidani, unii dintre aceștia fiind veniți de curând în țară.

Am semnalat ministerului armatei situațiunea curioasă a acestor jidani care exploatează bogățiile acestei țări și care sunt scutiți de cea mai elementară obligațiune, aceea a serviciului militar.

Semnalăm astăzi un fapt deopotrivă de grav.

IN ATENȚIUNEA MINISTERULUI DE FINANȚE

Obraznici fără măsură și acaparatori ai întregului comerț de carne din abator, angrosiștii jidani, nu-și plătesc însă datoriile la fisc, pe care-l frustrează într'un mod scandalos.

Astfel numai la „cifra de afaceri", adică la comerțul de piei, pe care jidanii îl practică numai ca un accesoriu al ocupațiunei lor de măcelari angrosiști și numai la Administrația de constatare indirectă a sectorului III Albastru, situațiunea contravenților celor nouă jidani despre care ne-am ocupat data trecută, se prezintă astfel:

S. WEINTRAUB: 190.000 lei amendă pentru diferite evaziuni fiscale; IANCU MARCU: 145.380 lei; MENDELOVICI: 282.660 lei; D. BERENSTEIN: 199.800 lei; JEAN BERCOVICI: 279.720 lei; A. HERȘCOVICI: 144.480 lei; IRA WEINER: 158.400 lei; IOSIF WEINER: 244.440 lei; A. BARDER: 56.280 lei; L. BARDER: 69.540 lei. Totalul datoriilor acestor 9 jidani, numai la cifra de afaceri, se ridică la 1.770.700 lei.

In ciuda tuturor acestor fapte și sfidând bunul simț, iudele, cu sprijinul unor puternici ai zilei, vor să stăpânească în mod absolut abatorul, înlăturând pe românii, care le stau în cale.

SOLIDARITATEA JIDOVEASCA DEMASCATA

Alegerile dela comitetul de conducere al cercului măcelarilor angrosiști, trebuie să insemne pentru jidovime realizarea acestui plan.

Faptul că măcelarii români sunt împărțiți în 2 grupuri, cu liste separate, n'ar insemna ceva deosebit. Bate la ochi însă atitudinea măcelarilor jidani, care sprijină cu toții, în bloc, lista, *în fruntea căreia se află fosta ordonanță a lui Bela Kuhn,* Romy Costea, *listă pe care se află și alți oameni de paie, români, gata să accepte orice situațiune și să facă jocul jidanilor, pe spinarea românilor, iubitori de neam, care se opun iudaizarea conducerii abatorului.*

Jidanii au primit cuvânt de ordine, dela Herșcovici, omul Cahalului în abator, ca să sprijine prin toate mijloacele lista șabăs-goimilor. Măcelarii jidani au fost chiar puși să facă jurământ la sinagoga măcelarilor din Dudești că nu vor cruța nici bani, nici timp ca să facă imposibilă victoria listei românești.

Războiul acesta îl doream de mult; suntem fericiți că ocultа jidovească și-a descoperit și forțele și intențiunile. Așteptăm acum izbirea și ziua când sub dărâmăturile șandramalei jidovești, vor fi îngropați și români țicăloși, care se complac în situațiunea de slugă și de trădători ai cauzei nației noastre.

Ion Roșioru

Din păcatele prefectului de Sălaj
Fondurile pentru ajutorarea sărmanilor se irosesc în plimbările prefectului

ZALAU. — Față de cele scrise zilele trecute în ziarul nostru cu privire la avutul județului Sălaj, — astăzi vine să argumenteze cele spuse de o familie nenorocită dela serviciul technic al acestui județ — și să dovedească pe deplin că cele amintite corespund adevărului. Vin să dovedească anume că fondurile destinate pentru bolnavi, de prefectura județului Sălaj se irosesc aruncându-se în buzunarele celor sănătoși și celor trândavi.

Drama familiară ce s'a petrecut zilele trecute în orașul nostru, a zguduit întreaga populație și a făcut să se scârbească cu drept cuvânt de nemernicia acelor ce conduc fondurile județului și au posibilitatea ca să scape pe mulți dela nenorociri, și totuși nu vor să înțeleagă.

UN CAZ DINT'O MIE

Un funcționar cinstit și muncitor fără nici un viciu, ce se afla în serviciul technic de pe lângă prefectura județului Sălaj împins de mizeria ce o îndură familia sa cu micul salariu de 2000 lei lunar, soția bolnavă fără nici un ajutor de boală, disperat acest nefericit a vrut ca să-și scape familia de suferințe, RECURGAND LA DRAMATICUL ACT DE A TAIA CU BRICIUL BEREGATA SOȚIEI SALE, încercând la fel și cu fiul său, care de frică s'a ascuns sub pat, ca apoi și el să-și sfârșească viața prin acelaș gest. Abia acuma după câteva zile am putut afla amănunte dela soția lui, care încă n'a murit și care timp de câteva zile ea și copilul au fost amuțiți, am putut culege deslușiri și amănunte. Soția funcționarului sinucis fiind bolnavă greu fără ajutoare de tratament ce zilnic i se pertindea la câteva sute lei, a dus la disperare nefericitul soț ce-și iubea soția și copilul ca și lumina soarelui. S'a crezut că poate acest funcționar era un bețivan, un răutăcios, sau cu alte vicii, dar acest nefericit funcționar care trăia în deplină armonie cu familia sa, muncitor fără păcate, numai această situație disperată l'a îndemnat la actul săvârșit.

PACATUL E AL PREFECTULUI!!

Iată gestul nefericitului funcționar care în mai multe rânduri a solicitat ajutor de boală pentru a-și salva soția, natural că refuzat pentru motivul lipsei de fonduri, i-a rămas singura speranță faptul ce l-a și săvârșit. Fondurile atribuite scopului pentru boale, natural că trebuiau să fie date cum am zis neamurilor ca să plimbe prin regiunile climaterice, iar nu acelor nenorociți pentru care un leu în plus ducea la fericire suflete nevinovate. Trebuia ca fondurile Prefecturei să fie repartizate pentru plimbările familiei GURZEU și LOBONȚIU, prin întreaga țară românească și străinătate în loc ca să completeze lipsurile acestor ființe nenorocite. Trebuia ca și din bugetul Camerei de Agricultură să rupă o sumă destul de importantă pentru acoperirea cheltuelilor plimbărilor — epuizându-se complect fondul pentru mașini și chiar suplimentul — și ducându-se mai departe opera de distrugere în avutul județului Sălaj.

Cu adevărat d. prefect GURZEU a contribuit la nimicirea acestei nefericite familii, însăși prin faptele susamintite și credem că pe un astfel de om dacă conștiința nu-l mustrează de cele ce a făcut mai înainte. de sigur că nici pentru cele ce s'a întâmplat cu familia amintită, din cauza sa.

Cerem să facă dovadă prin publicitate d. prefect în ce sumă au fost repartizate fondurile de ajutor și boală și la anume ce persoane în decursul domniei sale la Prefectura Sălaj.

Aceste lucruri nu pot să rămână ascunse și prefectul județului Sălaj trebuie să-și dea socoteala de toate păcatele săvârșite și pe care ne vom strădui să le arătăm punct cu punct.

Cor.

Se caută un dentist român
pentru orașul Mizil

Din numeroasele scrisori primite la redacție desprindem o constatare foarte dureroasă: populația românească este jefuită ca'n codru de jidanii cari au acaparat toate ramurile de activitate, în special cabinetele medicale și dentare.

Ziarul nostru a dat alarma de atâtea ori că prin teroare bandităscă și concurență obrasnică, fiii Kahalului sugrumă pur și simplu pe toți profesioniștii români. Nu numai odată am opinat că pentru reabilitarea dreptului integral la viață pe care îl au românii în țara lor, este absolut necesară o ofensivă contra tuturor streinilor. Ni s'a răspuns atunci că întrucât jidanii s'au înrădăcinat prea adânc în rosturile acestui neam și deoarece se susțin reciproc, este peste putință ca să-i boicotezi, dat fiind că sunt mulți, îngrozitor de mulți, în raport cu românii profesioniști.

Noi credem că se poate face neînchipuit de mult, mai ales când se'ntâmplă să ai și concursul unanim al românilor.

Iată, de pildă, ce ne scrie d. avocat PETRE ALEXANDRESCU din Mizil: „In orașul nostru se simte mare nevoie de un destist român. Singurul cabinet dentar îl deține un jidan nepriceput de tot în această meserie. Un român ar face treabă bună aici. Și-i promitem întreg concursul nostru. Ne însărcinăm chiar pentru formalitățile cerute. Să-l vedem în mijlocul nostru și pe urmă știm noi să-l facem ca să ne iubească și să nu mai plece niciodată.

Pentrucă avem nevoie de un român de-al nostru".

Auziți, dentiști români?
Fuga la Mizil!..

Obrăznicie jidovească

O bună romîncă ne-a prezentat alăturatul afiș-reclamă, pe care l-a primit dela un jidănaș ce le împărțea pe stradă.

Dăm clișeul acestui afiș pentruca să cunoască întreaga țară până unde am ajuns să tolerăm aceste vipere cu perciuni.

Observați bine la sfârșitul reclamei, ultimele două rânduri: „P. S. Frați Evrei, încurapați numai evreii și nu DUȘMANII NOȘTRI".

Cine sunt acești DUȘMANI, pentru evrei, în țara românească, oricine poate să înțeleagă că numai noi românii.

Va să zică, iată unde am ajuns cu tolerarea obrăsniciei jidanilor: să ne declare de dușmani la noi în țară!

In fața acestei situații orice bun român înțelege că tolerarea mai departe a rasei semite constituie distrugerea noastră ca neam.

„GEORGIAN"
In Cal. VĂCĂREȘTI. 10
unde găsiți ultimele modele de pălarii cu marci mondiale ca: Massant, Borsalino, Cenistens, Yorc Byron precum și altele cu prețuri mai eftine ca oriunde începând de la 120 Lei în sus

Frați Evrei,
DECI VENIȚI ȘI INCURĂJAȚI MAGAZINUL NOSTRU, CARE VA SERVEȘTE PROMPT ȘI CONȘTIINCIOS CU PREȚURI CE DESFID ORICE CONCURENȚA DIN ACEST CARTIER

FRAȚI EVREI,
vă rog nu uitați adresa
CU TOATĂ STIMA
LAZĂR GOROVITZ
(sub emblema) **„GEORGIAN"**
Calea Văcărești No. 10
P. S. Frați Evrei, încurajați numai evreii și nu dușmanii noștri.

Țara și „Porunca Vremii"

Continuăm a publica numele bunilor români, cari au răspuns apelului nostru pentru 10.000 de abonamente și cărora le mulțumim călduros.

Sold precedent Lei: 2.094.455

Soc. Pietatea Creștină, Iași	1000
Casa Națională, Timiș-Torontal	300
M. Andreescu, învățător, Piatra-Neamț	300
Preot Anastase Popescu, Teleorman	300
Preot N. Sacerdoțeanu, Ialomița	400
Preot Econ. Gh. Popescu, Vâlcea	150
Victor Drugă, învățător, Făgăraș	150
Mârza Boris, Cahul	150
Ioan Hanunschi, Turda	150
Aurel Nicolăescu, student Dolj	150
Ioan Trușcă, Mehedinți	80
Boian Axinte, Timiș-Torontal	100
Orieco Michelle, loco	800
Dumitru Marinescu, Olt	800
Vasile Scheanciu, comerciant, Ilfov	600
Ana N. Bărbulescu, loco	400
Mitache Bobeică, brigadier silvic Covurlui	150
Petre I. Marin, Ialomița	150
Ioan Cătăuță, învățător, Buzău	150
Coman Ioan, agricultor, Timiș-Torontal	150
Gh. Cădere, Dorohoi	100
Preot I. Ionescu, Ilfov	100
Preot Gheorghe Popa, Putna	100
Floruță Ioan, învățător, Arad	100
Ștefan S. Pleșea, Tighina	35
Gheorghe L. Aur. Tutova	25
Gavrilescu I. Gheorghe, inginer, Teleorman	400
Popescu B. Constantin, pensionar Argeș	300
Ioan A. Ionescu, funcționar Romanați	300
Mioara Damian, loco	400
Costică Vasiliu, Teleorman	400

Total general Lei: 2.103.145

Corespondența redacției

Mulțumim călduros tuturor bunilor români cari au răspuns apelului nostru trimițându-ne material în legătură cu viața celor doi legionari căzuți în Spania: Ionel Moța și Vasile Marin, pentru numărul omagial. Tot odată ținem să precizăm că greșit s'a înțeles de către unii apelul nostru, prin aceia că în loc să ne dea informații, fotografii, amintiri, prin urmare numai acei cari i-au cunoscut personal pe Ionel Moța și Vasile Marin, foarte mulți ne-au trimis articole în cari fac apologia naționalismului.

Ne-a părut foarte rău că n'am putut publica decât o parte din cele primite, deși am fi dorit ca în cele 10 pagini să sintetizăm toată durerea românilor provocată prin moartea celor doi mari naționaliști.

Totuși, în limita posibilității, vom publica articolele bune.

In ceeace privește poeziile, deși aproape toate sunt bune, nu putem publica niciuna, conformându-ne unei vechi tradiții a ziarului nostru, de a da ospitalitate numai versurilor d-lor Radu Bardă și Vasile Militaru.

D-lui BULBU GRIGORE, Măgura-Ilvei, Năsăud. — Am luat notă de cazul dv. Urmăriți gazeta.

MAI MULȚI INTELECTUALI ROMANI, Cernăuți. — Vă plângeți că cei doi jidani au devenit satrapii românilor de acolo. Dacă este adevărat, pentru ce nu semnați scrisoarea? Vi-i teamă de răspundere? Această lipsă de curaj nu-i prea stă bine românului...

Preot CONST. OLTEANU, Albota-Argeș. — Am primit scrisoarea. Scriți un articol în acelaș sens către frații cucerniciei voastre întru Domnul, înregimentați în partidul național-țărănesc, evocând ruinele altarelor din Rusia și Spania, — opera comuniștilor.

D-lui GAIUS POP, Roman. — Precizați-ne ce legătură este între doctorul jidan și aprobarea de a umbla cu colindul.

Comemorarea legionarilor
Ionel I. Moța și Vasile Marin, de către asociația avocaților creștini din Baroul de Dâmbovița

Târgoviște. — **In ziua de 21 Ianuarie a. c., orele 4 d. a., a fost convocată asociația avocaților creștini din Baroul de Dâmbovița, în ședință solemnă pentru comemorarea lui Moța și Vasile Marin, căzuți pentru Cruce în luptele din Spania.**

La această ședință solemnă a luat parte un mare număr de avocați și magistrați ascultând cuvântul celor câțiva avocați, cari s'au perindat la bară.

Cel dintâi a luat cuvântul d. avocat VASILE ALEXE, președintele asociației avocaților creștini, explicând rostul pentru care au fost convocați.

D. AUREL IONESCU, într'o cuvântare impresionantă a arătat sacrificiile pe cari le-au făcut cei doi legionari, luptând pentru Cruce acolo unde se trăgea cu mitraliera în Crucea lui Christos.

După dânsul ia cuvântul d. avocat IRIMESCU-CANDEȘTI, arătând că prin moartea lui Moța și Vasile Marin, Țara a pierdut pe cei mai buni dintre fiii săi. D-sa a propus ca fiecare avocat și bun român, să contribuie cu ceva pentru ridicarea unei biserici mausoleu la București-Noi, — propunere ce a fost primită.

Mai vorbesc d-nii Lăzăr Petrescu, Vasile Gh. Alexe și preotul Brănișteanu.

Informațiuni

● **CENTRUL studențesc București convoacă în adunare generală pe toți președinții și delegații societăților studențești pe Facultăți, Federații și Cercuri județene, pentru ziua de Joi, 28 Ianuarie, orele 8 jum. seara, în localul „Casei studenților" din calea Plevnei 61.**

La ordinea de zi a adunării sunt punctele: 1) Procongresul dela Timișoara, și 2) Diverse.

❖ *D. prof. Mircea Djuvara, ministrul Justiției, a fost primit, astăzi, în audiență de lucru de Suveran.*

❖ **D. gen. adjutant Paul Angelescu, ministrul apărării naționale, a fost primit, eri, în audiență de lucru, de Suveran.**

❖ Intrucât cursele vapoarelor pe liniile Brăila-Măcin, Brăila-Vâlcea-Sulina și Călărași-Silistra sunt sistate, traficul combinat c. f. r. cu N. F. R. cu aceste porturi, se suspendă pentru întregul trafic.

❖ **D. RICHARD FRANASOVICI, ministrul lucrărilor publice și comunicațiilor, a fost primit, eri, în audiență de lucru, de Suveran.**

❖ *D. Octav Gorăscu, directorul general al penitenciarelor, a supus spre aprobare comisiunei bugetare a ministerului de finanțe proectul de buget al Regiei autonome a exploatărti muncii în penitenciare.*

Proectul a fost adoptat fără modificări.

❖ **ASOCIAȚIA magistraților și avocaților anunță că balul său anual se va da în seara de 24 Februarie a. c. în saloanele Cercului militar.**

❖ *DIRECȚIUNEA generală a căilor ferate a aprobat ca începând de astăzi și până la 1 Iulie a. c. transporturile de fontă să se incarce și în vagoanele acoperite cu plata sporului tarifului de 10 la sută.*

❖ ERI dimineață a lucrat la ministerul educației naționale, comisiunea pentru organizarea învățământului gospodăresc.

Comisiunea și-a continuat lucrările eri după amiază cât și azi de dimineață.

❖ SE ADUCE la cunoștința celor interesați că începând din ziua de 20 Ianuarie 1937, biurourile Inspectoratului Pregătirei Premilitare s'au mutat în strada Popa Rusu No. 10, Sectorul III București.

❖ *EXAMENUL de admitere în școala inferioară de întreținere c. f. r. din București începe în ziua de 19 Martie a. c.*

Dați pentru Biserica „Sf. Sofia"
din parohia Herăstrău

Din partea comitetului care a luat inițiativa de reparare a lăcașului Sf. Biserici din parcul Negropontes, primim următoarele:

DOMNULE DIRECTOR,

Comitetul de reparare al Biserici filiale „Sf. Sofia" din parcul Negropontes, parohia din București, cu deosebit respect vă aduce la cunoștință următoarele:

La 3 Noembrie 1935, s'a deschis cu aprobarea Sf. Mitropolii și s'a dat pentru cult, biserica Sf. Sofia, monument istoric, care datează aproape de 500 ani și care a fost lăsată în părăsire timp de 100 ani.

Tot la această dată s'a ales comitetul și s'a luat în discuțiune chestiunea restaurării bisericii. Lăsată în părăsire, atâta vreme, ajunsese aproape o ruină, când în anul 1926, d. Gheorghe Negropontes, președintele soc. S. N. I. C., pe al cărui teren se găsea Biserica, s'a gândit să o repare. Reparată în parte numai, s'a putut deschide și reda credincioșilor, pentru ca aceștia să poată găsi câteva clipe ușurarea sufletului ascultând sfânta Liturghie în zilele de Duminici și sărbători. Timp de un an de zile, comitetul, cu concursul dat de Gheorghe Negropontes și Charles Nierichter, al enoriașilor Bisericii, cum și al bunilor creștini de aiurea, s'au făcut multe îmbunătățiri Sf Biserici; în afară, tencuiala și în interior, pictura. Dar nu sa putut face totul, mai este de făcut mobilierul Bisericii, casă parohială, clopotniță, împrejmuirea curții bisericii, etc.

Intrucât acestea necesită cheltueli mari și Biserica nu are nici un fond, iar enoriașii fiind oameni nevoiași, pentru acest lucru, comitetul de reparare a cerut și a obținut dela Sf. Mitropolie cu No. 5127/936 și dela ministerul sănătății cu No. 30.915/936, autorizația pentru emiterea a 30 mii cărămizi cu prețul de 10 lei bucata. Pentru plasarea lor s'au făcut și se fac toate demersurile necesare din partea comitetului. Nu însă, cu mult folos, de oarece plasarea merge greu.

Pentru acest lucru, domnule director, comitetul cunoscând sentimentele dvs. de bun creștin, face apel — în numele tuturor enoriașilor bisericii Sf. Sofia — la bunătatea dvs., ca prin ziarul „Porunca Vremii" al cărui onorat director, sunteți, tribuna românismului și a creștinismului, să binevoiți a apela la bunii creștini, cari prin donația lor benevolă, să se poată plasa cărămizile aprobate, strângându-se astfel fondurile necesare terminării operei începute.

Comitetul, pentru orice donație primită, vă trimite la adresa fiecăruia cărămizi, care să corespundă cu suma donată.

Comitetul roagă ca orice donațiuni să se trimită pe adresa: preotului CONST. URSEANU, b-lui Aviator Romeo Popescu nr. 82 (fost Calea Floreasca).

Vasile Marin

De două ori legionar a murit în Spania, acum câteva zile, acolo unde alții își fac „castele" doar. Avea 33 de ani. Mi-a fost camarad de militărie. Apoi prieten. Mi-a fost mai mult atunci, când adolescenți aproape purtam pe umeri în marșuri nesfârșite o raniță grea și un ideal cât un munte. Un ideal despre care numai noi doi vorbeam atunci, pe care noi singuri îl știam și-l clădeam zi de zi.... Un ideal închis și plin de iluzii ca anii, ca viața ca bucuriile de atunci!

. . . . . .

Apoi amândoi avocați. Viața ne despărți.

. . . . . .

Astăzi aflu că tânărul blond subțire cu figura aspră de copil, cu sprâncene și gene prăfuite de alb, cu nume „sortit anonimatului" a murit. Departe de țară. Fără ca vreo primejdie- s'o poată justifica. Fără să poată spera sau bănui măcar „perspectiva unei situații", la mii de kilometri de țară, simplu și epopeic totuși Marin Vasile primește voluntar moartea! Ceva mai mult. Nu pare că-și dăruiește viața, sau că și-o sacrifică ci își impune moartea!

Mă cutremur și mă plec în fața acestui eroism... Mă cutremur până la mărturisire....

Exact cu 12 ani în urmă. In primele zile din Ianuarie, făceam un marș de rezistență elevii cu termen redus ai școalei militare. Plecasem din București Mărșăluiam de câteva ceasuri și eram încă departe de Ploești. Ger mare, zăpadă și viscol. Disciplina severă. Maiorul Moldoveanu comandantul batalionului, nu permitea nici o șoaptă. Ofițerii respectau cu dârzenie ordinul. Viscolul dobora însă încet, încet ultimele rezistențe. Unii încercau să se dea învinși. Vedeai însă, cum ordinul dela plecare biruia.

„Vreau să văd care va fi acela care va îndrăzni să cadă întâi!" Așa sunase vocea puternică a comandantului în curtea școlii.

Deodată un ordin:

„Se poate vorbi".

Privii în dreapta. Galben, slab, mic, dârz și sigur Marin Vasile ducea de mult „propriu zisa".

Eram șeful grupei. I-am cerut s'o treacă mai departe fiindcă o purtase destul.

Mi-a răspuns simplu:

— „Lasă-mă s'o duc eu. Mai pot s'o duc. Vreau s'o duc!"

L'am lăsat. După câtva timp mi-a zis.

„Port mitraliera mai mult decât ceilalți. Cred că-o știi, fiindcă îmi face plăcere să sufăr. Poate că este și acesta un mijloc de a ieși din anonimat. Singurul pentru mine. Ce vrei când te cheamă, Caesar, Hanibal, Napoleon, Bismark sau Mussolini ești sortit să fii cineva. Insăși numele te singularizează și te indică ascensiunii, gloriei, dominației.

Dar când îți zice simplu Marin și apoi mai te cheamă și Vasile atunci trebuie să porți.... „propriu zisa". Numele te destină definitiv anonimatului!".

Această întâmplare mi-a servit în minte în seara aceea când am aflat că Marin Vasile a murit.

Nu știu dacă acolo, în jurul Madridului prietenul meu a murit comandând așa cum gradul lui de ofițer îl îndrituia. Nu știu nici dacă naționaliștii și-au dat seama de marea lui inteligență sau de cultura strălucitoare a prietenului meu. Desigur că de aceasta nu se prea ocupă lumea în războiu. Nu știu nici dacă a murit la atac, la asalt, sau încleștat pe „propriu zisa".

Sunt sigur însă de un lucru! De acesta nu mă 'ndoiesc!

In clipa în care murea acolo, departe de tot ce putea fi al lui, luptând pentru izbânda unei credințe, Marin Vasile nu mai era anonim!

G. Bogardo

Capitol și Roxy: Marchizul de St. Evremont

Ar fi mai bine să vă recăpătați înfățișarea naturală!

Acum câtva timp, scria Mlle LAMANY, celebe dela Tranzault la Ardentes, eram obligată de a-mi pune roșu pe față pentru a face lumea să creadă că sunt sănătoasă. De fapt, foarte obosită, palidă, dormind rău, mâncând fără poftă, eram destul de rău. Astăzi, după o cură de Quintonine, sunt veselă, sănătoasă și culorile mele au revenit".

Turnând într'un litru de vin de masă un flacon de Quintonine, obțineți în mod instantaneu un litru de vin fortifiant, din care veți lua un păhărel la fiecare masă. De îndată poftă de mâncare este stimulată, indispozițiile gonite, sângele Dv. îmbogățit, întreaga Dv. ființă reconfortată.

QUINTONINE
PRODUS FRANCEZ. — LABORATOARELE HELIN
LA FARMACII ȘI DROGUERII

ULTIMA ORĂ

Optimismul naţional-ţărăniştilor

— Increderea în aranjamentul cu d. Tătărăscu. — Atitudinea fripturiştilor. — D. Iuliu Maniu pregăteşte un nou atac. —

Naţional-ţărăniştii par mai optimişti decât oricând în ceiace priveşte succesiunea. Se pare că primul ministru şi cei câţiva regizori ai culiselor politice, au manevrat atât de bine încât şi cei mai neîncrezători fruntaşi ai partidului au adormit pe convingerea că succesiunea a fost aranjată în favoarea lor.

Din această pricină atitudinea partidului naţional-tărănesc a luat ,faţă de guvern, un aspect cu totul neobicinuit, de îngăduire şi umilită resemnare. Şi aceasta fiindcă sunt convinşi că guvernarea nu le mai poate reveni azi decât prin bunăvoinţa d-lui Gh. Tătărăscu.

Ce'ace gândeşte primul ministru despre naivitatea conducătorilor naţional-ţărănişti este usor de înţeles. Noi nu stăruim. In curând însă d. Mihalache şi ceilalţi naivi vor avea să se deştepte la o realitate care nu le va veni de loc la socoteală. Dar va fi prea târziu pentru orice fel de reacţiune.

PESCUITORII IN DOUA LACURI

Sunt totuşi câţiva fruntaşi din partidul d-lui Mihalache cari sunt poate îndreptăţiţi în optimismul pe care îl manifestă. Aceştia sunt cei cari pe lângă sprijinul actualului guvern în desemnarea succesorilor, mai scontează şi pe alte aranjamente menite să-i aducă oricum la guvern. Sunt fripturiştii cari au asigurat sprijinul lor în schimbul unor portofolii ministeriale oricăruia din guvernele de colaborare. Şi calmul ca şi siguranţa ce se manifestă în partidul naţional-ţărănesc sunt în bună parte determinate şi de atitudinea acestora. Sunt singurii cărora le convine poziţia liniştită de acum pentru că sunt singurii cari socotesc că vor câştiga oricum s'ar întoarce lucrurile. Deaceea dau toate asigurările celorlalţi fruntaşi că totul s'a aranjat: vom avea un guvern Mihalache. Adică exact ceeace cu siguranţă nu se va întâmpla.

NELINIŞTEA MANIŞTILOR

Acest optimism însă manifestat de conducerea partidului a avut darul să neliniştească pe d. Iuliu Maniu şi prietenii d-sale. Aceştia încep să se teamă că poate în adevăr d. Ion Mihalache va forma viitorul guvern, ceiace ar însemna că prevederile şi acţiunea d-lui Maniu a fost o mare greşală. Şi este ceiace d. Maniu nu vrea cu nici un preţ să se întâmple.

De aceea fostul preşedinte al consiliului dirigent a trimes câţiva din devotaţii

D. IULIU MANIU

d-sale la Bucureşti să sondeze terenul şi a decis în acelaş timp să arunce un nou bolovan între picioarele d-lui Mihalache. In acest scop d-sa a convocat în cursul acestei săptămâni pe prietenii d-sale la o consfătuire pentru a decide mijlocul cel mai nimerit de a strica şi combinaţia şi liniştea d-lui Mihalache, sdruncinând în acelaşi timp şi poziţia partidului dacă în adevăr ea este favorabilă.

Sunt unii amici ai d-lui Maniu cari preconizează o nouă eşire a fostului preşedinte de consiliu printr'unul din acele discursuri „constituţionale" pe cari să-l ţină fie în cadrul unei întruniri organizate în Ardeal, fie în acela mai restrâns al unei consfătuiri cu şefii de organizaţii judeţene.

O hotărâre nu se va lua însă decât cu prilejul întrevederilor ce vor avea loc în cursul acestei săptămâni între d. Maniu şi amicii d-sale cei mai apropiaţi.

P. B.

Procongresul general studenţesc

Am anunţat ieri că d. dr. ŞERBAN MILCOVEANU, preşedintele UNIUNII NAŢIONALE A STUDENŢILOR CREŞTINI ROMANI, a convocat procongresul general studenţesc la Timişoara, pentru zilele de 30 şi 31 cor.

E o tradiţie ca procongresele să se ţină în fiecare an, cu o lună jumătate înainte de congresul general.

Anul trecut, procongresul a avut loc la Iaşi, în sala căminului studenţesc, iar congresul general la Tg.-Mureş.

Anul acesta, procongresul se va ţine la Timisoara, în urma cererii exprese formulate de studenţimea din capitala Banatului, care pentru prima dată şi-a ales un comitet complet naţionalist.

La congresul general studenţesc participă studenţii dela toate facultăţile, pe cercuri judeţene, federaţii regionale, societăţi pe facultăţi şi centre universitare.

La procongres participă numai delegaţii şi conducătorii studenţimii din toată ţara, prin urmare în număr restrâns.

Anul acesta vor participa preşedinţii centrelor universitare şi anume: VIOREL TRIFA, Bucureşti, SGUROIU-Iaşi, VERES-Cluj, FILON LAURIC-Cernăuţi, CONSTANTIN-Chişinău şi MANOLESCU-Timişoara, însoţiţi fiecare de câte 50 de studenţi consilieri din centrul respectiv.

Consiliul suprem al U. N. S. C. R. va fi reprezentat prin preşedintele său, dr. ŞERBAN MILCOVEANU şi prin consilierii: ROSULESCU, RODEANU, SAVEANU, COCOŞ, TEODORESCU, STRATESCU, MALCAŞIAN şi BOBOC.

Scopul procongresului dela Timişoara este:

1) Pregătirea lucrărilor congresului general studenţesc, deasemenea hotărîrea datei şi locului acestui congres.

2) Reuniunea conducătorilor studenţimii din toată ţara, înainte de funeraliile martirilor Ion I. MOTA şi VASILE MARIN, foşti conducători ai studenţimii creştine, întrucât tineretul naţionalist din universităţi simte nevoia unei reculegeri în faţa mormintelor celor doi mucenici.

3) Hotărîrea măsurilor de luat în legătură cu funeraliile lui Ion Mota şi Vasile Marin, potrivit măreţei jertfe a acestor mucenici ai Crucii şi fixarea atitudinii studenţimii române faţă de acest eveniment unic în analele ortodoxiei naţionale.

Un teatru din Milano

nimicit de incendiu

Milano, 26. (Rador). — **Un violent incendiu a nimicit aseară un teatru din acest oraş, construit în anul 1720. Pagubele trec de trei miliarde lire.**

Starea sănătăţii A. S. R. Principelui Niculaie este satisfăcătoare

Scarlatina de care suferă Alteţa Sa Principele Nicolaie, prezintă o formă uşoară.

Starea generală excelentă. Irupţiunea a dispărut. Pacientul a intrat în convalescenţă. Temperatura de ieri dimineaţă 36,5, iar aseară la orele 6, tot 36,5. Pulsul 64.

Alteţa Sa este supus unui regim pentru tot timpul pe care-l necesită această boală. Alteţa Sa este îngrijit de d-nii colonel dr. Ion Lascăr şi conferenţiar Aurel Stroe.

M. Sadoveanu

începe să fie sancţionat

D. MIHAIL SADOVEANU, directorul politic al monitoarelor judeo-comuniste „ADEVARUL" şi „DIMINEAŢA", a fost exclus, în urma unei mature chibzuinţe, din rândurile membrilor onorifici ai societăţii „JUNIMEA", din Cernăuţi, din cauza atitudinii sale antiromânească, pe care a adoptat-o în ultima vreme.

„JUNIMEA" e cea mai veche societate academică din Bucovina şi numără printre membrii ei pe cei mai înalţi demnitari şi distinşi intelectuali din acea provincie.

Pe când, oare, excluderea d-lui Sadoveanu din toate societăţile româneşti ?

Consfătuirile d-lui Goga

In cursul zilei de ieri d. OCTAVIAN GOGA a primit pe d. STAN GHIŢESCU, secretarul general al partidului, care i-a raportat activitatea organizaţiilor naţional-creştine.

Tot ieri, preşedintele partidului a avut o conferinţă cu d-nii C. C. Brăescu şi arhitect I. Enescu, după care s'a întreţinut cu senatorii şi deputaţii naţional-creştini.

Noua rută hotărîtă

pentru aducerea în ţară a rămăşiţelor lui Mota şi Marin

— S'a acceptat oferta guvernului fascist. — Alexandru Cantacuzino avansat pe câmpul de onoare. —

Am arătat în numărul nostru de ieri că d. genera. CANTACUZINO-GRANICERUL, în executarea misiunii primite, de a aduce în ţară pe ruta cea mai rapidă, rămăşiţele mortuare ale mucenicilor ION MOTA şi VASILE MARIN, a întâmpinat la Paris numeroase dificultăţi cari, aflate la Bucureşti, au produs o adâncă desamăgire în toate cercurile româneşti şi mai ales în cercurile tineretului eroic.

Ca urmare, d. CORNELIU Z. CODREANU, şeful Legiunii, a renunţat la aducerea rămăşiţelor numai pe uscat, adică prin Franţa, Germania şi Polonia, şi aceasta cu atât mai mult cu cât pe teritoriul Franţei, dată fiind atmosfera întâmpinată de d. general Cantacuzino la Paris, s'ar mai putea ivi şi alte dificultăţi neprevăzute chiar în timpul efectuării transportului mortuar.

Ruta Cadix-Genova pe mare, apoi pe uscat

La schimbarea dispoziţiei iniţiale a d-lui CORNELIU CODREANU, a contribuit dealtfel în mod hotărîtor delicata ofertă a guvernului italian, care a pus la dispoziţie, pentru aducerea rămăşiţelor lui MOŢA şi MARIN în ţară, un vas italian, dela CADIX la GENOVA.

Oferta aceasta a tuşat mai ales prin faptul că ea se întregeşte cu condoleanţele exprimate Legiunii, de cei doi generali italieni — pe cari le-am publicat în numărul nostru de ieri — creind astfel o întreagă atmosferă de înfrăţire pioasă a poporului italian cu cel român, cu prilejul acestui mare doliu, care nu este numai al României, ci al întregii Latinităţi.

In consecinţă, d. CORNELIU CODREANU a trimis ieri d-lui general CANTACUZINO, la Lisabona, următoarea telegramă:

„Luaţi contact cu Ambasadorul italian acceptând propunerea transportării corpurilor Moţa şi Marin pe ruta Cadix-Genova pe bordul vasului oferit de guvernul italian. Urmaţi pe urmă ruta Brennero - Muenchen-Dresda - Cracovia - Grigore Ghica Vodă. Cei 5 legionari vă vor însoţi".

Rămâne prin urmare definitiv stabilită această rută.

MULŢUMIRI GUVERNULUI ITALIAN

La oferta de care vorbim mai sus, primită de Şeful Legiunii prin Legaţia italiană din Bucureşti, d. CORNELIU CODREANU a mulţumit călduros guvernului italian, prin o scrisoare adresată d-lui UGO SOLA, ministrul Italiei la Bucureşti.

Menţionăm în treacăt că schimbul de scrisori de mai sus, cu ocazia acestui doliu care a lovit Latinitatea, are o semnificaţie care depăşeşte faptul în sine, constituind un moment de fericită apropiere sufletească între poporul italian şi cel român, o splendidă reparaţie a cărei ocazie cele două popoare o aşteptau desigur de mult, în urma tensiunii din ultimele luni, a cărei vină nu o poartă în nici un fel tineretul nostru eroic...

Inregistrăm astfel o primă binefacere pentru ţară, de pe urma jertfei celor doi legionari.

Alexandru Cantacuzino, avansat pe câmpul de onoare

Soarta lui ALEXANDRU CANTACUZINO, despre care nu se ştia nimic precis până alaltăieri, produsese o vie îngrijorare în cercurile familiei şi în cele legionare.

Interesul purtat comandantului legionar de cei de acasă, îl putem urmări pe următoarea corespondenţă telegrafică:

Cu bănuiala că Alexandru Cantacuzino ar fi dispărut, d. general Cantacuzino-Grănicerul a telegrafiat ieri:

„Cum ajung Salamanca mă informez imediat şi plec să reconstituesc bătălia şi SA-MI CAUT DISPARUTII PANA SUB SARMA GHIMPATA".

Peste o oră, d. general Cantacuzino a trimis o nouă telegramă:

„Sunt Lisabona. Sosit scrisoarea datată 23 Ianuarie dela Alexandru Cantacuzino că e sănătos. Rămâne de clarificat situaţia preotului Dumitrescu. (El e sănătos. N. R.). Marţi sunt Salamanca".

Dar comandantul legionar nu e numai sănătos la ora actuală, ci şi foarte fericit.

Pentru faptele de vitejie de pe front, el A FOST AVANSAT CAPORAL PE CAMPUL DE ONOARE, după cum atestă următoarea telegramă OFICIALA:

„Alexandru este bine sănătos la Toledo. A fost făcut caporal pe câmpul de luptă".

Legionarii nu şi-au precupeţit viaţa, acolo unde: „se trage cu mitraliera în obrazul lui Hristos", după cum scrie Moţa: doi au căzut morţi, unul rănit, al patrulea a fost avansat pe câmpul de onoare. Desigur, ceilalţi trei: ing. Clime, pr. Dumitrescu şi Neculai Totu, trebue să ne rezerve şi ei surprize de viteji.

O TELEGRAMA A MINISTRULUI ROMANIEI IN SPANIA

D. JEAN TH. FLORESCU, ministrul acreditat de România pe lângă guvernul roşu din Valencia (pe lângă generalul Franco nu avem acreditat), a telegrafiat ieri guvernului naţionalist spaniol, cerând detalii asupra împrejurărilor în cari au căzut răpuşi de comuniştii din divizia rusească Dimitrov, Ion Moţa şi Vasile Marin.

DOUA NOUI JURAMINTE LEGIONARE

Moartea celor doi legionari eroi va deveni prilej de comemorare perpetuă din partea legionarilor, sub forma unor jurăminte rostite în şedinţele săptămânale de cuiburi şi în toate reuniunile legionare.

Dela gradul de comandant în sus, va fi o formulă de jurământ, iar legionarii fără grad vor rosti altă formulă.

Se ştie că jurămintele legionare, nu sunt simple lozinci de partid politic.

Ele implică un legământ de executare a unui fapt, sub sancţiunea unor severe responsabilităţi, în cazul călcării jurământului, sau al neexecutării.

Mistica legionară de până azi, care a început să facă istorie, va deveni prin cele două jurăminte de o intensitate şi mai mare.

I. D.

Starea sănătăţii Mare ui Voevod Mihai e bună

Operaţia de apendicită suferită de MARIA SA MARELE VOEVOD MIHAI zilele trecute, a avut darul să ne arate odată mai mult marea simpatie de care Vlăstarul Regal se bucură în rândurile tuturor straturilor sociale din România. Cu toate că evoluţia boalei decurge normal, la gândul că Moştenitorul Tronului se află bolnav departe de Ţara Sa, toate asociaţiile care s'au întrunit în acest timp, ca şi şcolile, autorităţile sau simpli cetăţeni, au transmis cu adâncă sinceritate M. S. Regelui urări de însănătoşire pentru Iubitul Său Fiu.

MARELE VOEVOD MIHAI DE ALBA IULIA

Cu aceeaş încordare este urmărită de altfel şi evoluţia boalei A. S. R. PRINCIPELUI NICOLAE, care se află la Snagov şi care a intrat acum în perioada de convalescenţă.

Amândorura „Porunca Vremii" le face astăzi din toată inima urări de grabnică însănătoşire pentru binele şi mulţumirea Neamului nostru.

Atentat contra lui Stalin

Dictatorul Rusiei Sovietice a fost rănit grav cu mai multe focuri de revolver

Londra, 26 (Radio-Orient). — Din Riga se anunţă că împotriva lui Stalin, dictatorul Rusiei, s'a săvârşit un atentat.

Unul din secretarii săi particulari a tras asupra lui Stalin mai multe focuri de revolver, rănindu-l grav.

Atentatorul şi trei funcţionari superiori din Kremlin au fost arestaţi.

Ştirea trebue primită cu rezervă, nefiind confirmată din alte surse.

A treia zi de grevă generală în Algeria

Grave ciocniri între manifestanţi şi garda mobilă

Oran, 26. (Rador). — **Ieri a fost cea de a treia zi de grevă generală în Algeria.**

Unele magazine au putut fi redeschise, subt protecţia poliţiei.

Mai multe coloane de manifestanţi, în care se aflau şi numeroşi arabi, s'au ciocnit cu detaşamentele de gardă mobilă. Se semnalează mai mulţi răniţi.

Răspântiile sunt păzite de soldaţi cu arma la umăr.

Din ordinul prefectului de Oran, cafenelele au fost închise.

Aseară târziu s'a anunţat că mai multe detaşamente din Legiunea Străină au sosit în gară, venind dela Siddi Bel Abbes.

Dezastrul inundaţiilor în Statele-Unite

— Situaţia e extrem de gravă la Cincinnati şi Luisville

New-York, 26. (Rador). — Fluviile Ohio şi Mississippi, precum şi afluenţii lor, continuă să crească.

Situaţia este din ce în ce mai gravă la Cincinnati şi Luisville.

Cei 750.000 locuitori ai oraşului Cincinnati sunt ameninţaţi să rămână fără apă potabilă, din cauza deranjamentelor provocate de inundaţii la uzina de apă.

La Cincinnati se fac pregătiri pentru aplicarea stării de asediu şi se încearcă evacuarea celei mai mari părţi din populaţie.

In toate regiunile inundate sunt până acum 58 morţi, fără să se adauge şi cei 15 prizonieri împuşcaţi în timpul ciocnirilor dela penitenciarul din Frankfort (Kentucky).

La Casa Albă se anunţă că Congresul va fi solicitat să voteze credite extraordinare pentru ajutorarea sinistraţilor.

Crucea Roşie, pe de altă parte, se sileşte să adune 4 milioane de dolari, de cari are nevoie pentru ajutoarele imediate.

New-York, 26 (Rador). — Azi dimineaţă, bilanţul celor morţi de pe urma inundaţiilor era de 84. Numărul total al morţilor, dacă se adaugă şi cei 15 deţinuţi ai închisorii din Frankfort (Kentucky), împuşcaţi de gardieni, este deci de 99.

Numărul celor rămaşi fără adăpost trece de 550.000.

Un ponton s'a scufundat

74 lucrători au pierit în valuri

Shanghai 26 (Rador). — *Un ponton supraîncărcat, pe care se aflau 100 lucrători, angajaţi la construcţia unui pod peste fluviul Tsientang, la sud de Hanheu, s'a scufundat.*

Au pierit în valuri 74 lucrători, toţi chinezi.

ŞTIRI ŞI POLEMICI

M. S. REGINA MARIA a asistat, aseară la Teatrul Naţional, la premiera piesei „Victoria Regina", de Lawrence Housman.

*

D. GH. TATARASCU, preşedintele consiliului de miniştri, având un început de amigdalită, este reţinut în casă de medici.

*

D. VICTOR BADULESCU, subsecretar de stat la ministerul de externe, a fost ales membru în comitetul economic al Societăţii Naţiunilor pentru perioada 1937-1938.

*

D. OCTAVIAN GOGA, preşedintele partidului naţional-creştin, va fi sărbătorit la 30 Ianuarie de profesorii universitari din Cluj, cu prilejul numirii d-sale ca titular al catedrei de cultura modernă română.

*

Semnalăm ministerului de interne, comisia permiselor de liberă călătorie pe c.f.r. pentru ziarişti, şi deopotrivă direcţiunii generale a căilor ferate, următorul scandal:

Cu permisul de călătorie gratuită pe c.f.r. acordat ziarului „RAMPA" călătoreşte un jidan FRITZ EISENBERG din Bucureşti. Jidanul însă nu e nici gazetar, nici nu face ceva pentru administraţia ziarului respectiv. Este însă voiajor al firmei de parfumuri „RAVEL", proprietatea unui alt jidan MANOLE EIZIG şi se ocupă numai cu plasarea parfumurilor acestei case jidoveşti.

Iată, domnilor, la ce servesc permisele pe c.f.r. Pentru afacerile jidanilor. In vreme ce invalizii, decoraţii şi foştii luptători cari au întregit România n'au văzut nici unul măcar cum arată la faţă un astfel de permis gratuit.

*

D-NII CARANFIL, director-adjunct al diviziei economice din ministerul afacerilor străine şi VASILIU, subdirectorul contribuţiilor directe din ministerul de finanţe au plecat eri la Berlin, ca delegaţi însărcinaţi să trateze cu reprezentanţii guvernului german chestiunea evitării dublei impuneri.

*

ASTAZI d. a., se va ţine la ministerul de industrie o şedinţă a delegaţiei economice a guvernului.

*

INTRUCAT în cele mai multe din şcolile din Capitală gripa bântue cu violenţă, în cercurile ministerului educaţiei naţionale se vorbeşte despre o apropiată închidere a acestor şcoli, pentru o scurtă perioadă de timp.

Ministerul ar trebui să decidă cât mai curând la aceste măsuri, pentru a preîntâmpina întinderea flagelului.

*

LA BLAJ vor avea loc în cursul lunei Mai mari serbări religioase cu prilejul împlinirii a 200 de ani dela mutarea episcopiei unite dela Făgăraş la Blaj.

*

LA MINISTERUL de finanţe s'a întocmit un proect de lege pentru modificarea unor articole din legea timbrului.

*

MAREŞALATUL Curţii Regale face cunoscut următoarele:

In ziua de 25 Ianuarie 1937, M. S. REGELE a primit în audienţă de lucru pe:

D. V. Iamandi, ministrul cultelor, însoţit de d. Ion Marin Sadoveanu, director general al teatrelor; d. R. Franasovici, ministrul lucrărilor publice şi al comunicaţiior; d. general de corp de armată adj. Paul Angelescu, ministrul apărării naţionale; M. S. Regele a luat dejunul la A. S. R. PRINCIPESA ELISABETA.

chisă.

*

Cu prilejul premierei „COLEOPTERELE" de Const. Riuleţ, la Teatrul Naţional din Cluj, când eroina piesei Ioana Gheorghe arată cum a pus la locul ei pe o contesă maghiară revizionistă, întregul public s'a ridicat în picioare şi a aplaudat la scenă deschisă.

*

După amiază M. S. REGELE a primit în audienţă pe: d. general de div. insp. general de armată I. Sichitiu; d. colonel adj. Paul Teodorescu, comandantul şcoalei superioare de războiu.

*

D. ALEX. VAIDA VOEVOD, preşedintele Frontului Românesc, care se află de câteva zile în Capitală va pleca mâine la Cluj, unde va avea mai multe întrevederi politice cu fruntaşii partidului de sub conducerea d-sale, din capitala Ardealului.

*

Astăseară va ţine şedinţă, sub preşedinţia d-lui rector C. STOICESCU, senatul Universităţii din Capitală.

*

GUVERNUL va fi interpelat asupra pierderilor suferite de ţară cu gazele cari nu sunt captate, pierderi ce se cifrează până acum la 25 miliarde lei.

*

ASEARA la orele 7 s'a întrunit la Camera de Comerţ din Capitală consiliul de administraţie al acestei instituţii sub preşedinţia d-lui PENESCU KERTCH. D-sa a arătat rezultatele demersurilor făcute la titularii departamentelor de industrie şi comerţ şi finanţe în legătură cu înfiinţarea creditului comercial, patentă fixă, regimul brevetelor etc. S'a prezentat apoi noul regulament de funcţionare a Camerei. Au luat parte la discuţii d-nii: Gh. Iordăchescu, Jean Niculescu, V. Stoicovici, D. Mociorniţă etc.

*

In cursul nopţii, pe un ger năprasnic şi cu vânt, pompierii au avut de stins 5 incendii de mari proporţii, declarate în Capitală.

Cel mai mare şi mai dezastruos a fost incendiul izbucnit la magazinul „Impăratul Traian", proprietatea d-lor Pop şi Bunescu din str. Bărăţiei 22.

Focul a luat naştere dela un burlan defect dintr'o magazie dela etaj. Gardianul din post observând flăcările, a anunţat imediat pompierii. Până la sosire aposturilor de pompieri: Central şi Radu-Vodă, flăcările au cuprins întreg etajul şi parterul.

La faţa locului au sosit d-nii: general Gabriel Marinescu, prefectul poliţiei, chestor Gh. Stănescu, col. Pohrib, comand. pompierilor, Gigi Oprescu, jude instructor şi procuror Dimitriu.

Dezastrul luând proporţii uriaşe şi constatându-se că imobilul nu poate fi salvat, pompierii au procedat la izolarea clădirii.

La ora 2 noaptea focul a fost stins, nerămânând din imobil decât zidurile afumate.

Pagubele se cifrează la câteva milioane lei. Imobilul era expropriat de primărie şi urma ca în cursul acestei săptămâni proprietarii să-şi încaseze preţul de 2 milioane lei.

*

GERUL, care a început de câteva zile, s'a înăsprit azi dimineaţă.

Temperatura cea mai scăzută a fost în nordul Basarabiei, unde s'a înregistrat minus 27 grade.

In Capitală, azi dim. la ora 7, termometrul marca 15 grade subt zero.

Tipografia ziarului „Universul" str. Brezoianu 23-25 Bucureşti

Redactor responsabil Gh. Dumitrache

C. S. 6 pagini 3 lei ANUL VI No. 639 Joi 28 Ianuarie 1937

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

BIBLIOTECA „ASOCIAȚIUNII" SIBIU

Porunca Vremii

TRIBUNĂ ZILNICĂ DE LUPTĂ NAȚIONALĂ ȘI CREȘTINĂ

Voiu căuta să fiu mai mult profesor de simțire românească de care are nevoie țara noastră astăzi. Viu cu mare plăcere în familia mea spirituală, convins fiind că cei ce propovăduesc privilegiile spiritului românesc și tăria lui creatoare, fac mai bine decât acei ce încă nu știu că poporul român a trăit prin spirit și pentru spirit.

OCTAVIAN GOGA
(cu prilejul depunerii jurământului ca profesor la Universitatea din Cluj

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituții și sprijinitori; Lei 800 pentru orașe; Lei 600 pentru sate. Se primesc și abonamente pe 6 și 3 luni

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii și Cecuri poștale (CEC) astfel: ABONAȚII PENTRU CONTUL 1224 DEPOZITARII „ „ 10405

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI 1, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcție, redacție 4.1853 Ad-ție, publicitate 4.1852

Români, sprijiniți presa și munca românească!

Nopți albe, la Palat...

de N. CREVEDIA

De câteva zile, doi dintre membrii Familiei Regale zac în pat. Măria Sa Voevodul Mihai de Alba Iulia a încercat o operație neașteptată la Florența, iar la Snagov, Altețа Sa Principele Nicolae suferă de scarlatină...

Boala nu cruță deci nici trupurile auguste. Grijile nu urcă numai pe corăbii — ci și pe balcoanele Cezarilor — spunea Horațiu. Și opincarul și vlădica și Impărații pot cădea, într'o bună zi la pat. Există, se știe, anumite boli nobile, de care nu suferă decât unii oameni cu ocupațiuni subțiri. Apendicita și scarlatina sunt două suferințe populare, două boli, ca să zicem așa, democratice. Mare parte dintre noi știu ce înseamnă bricegele inopinate ale unui junghiu atroce undeva sub coaste, numărul celor sguduiți de febrele scarlatinei apar zilnic în ziare...

Dar ambele maladii sunt primejdioase. In cazurile de apendicită, întârzierea operației chirurgicale cu 24 de ore poate fi fatală. O infecție ori complicarea în peritonită pot culca la pământ un stejar. Zilele trecute, scriitorul Anton Holban, un prinț în felul lui și dânsul, s'a aflat mort, . Scarlatina e tot așa de virulentă și are darul groasnic de a desfigura pe acei la cari ea se manifestă în forme mai drastice.

Iată dece, deunăzi, când ziarele publicau atât de mâhnitoarea știre, întreaga suflare românească era, toată, un imperiu de îngrijorare, toți cu gândul lângă Acela care stă astăzi zi și noapte cu telefonul la ureche, să audă pulsul și temperatura augustului Său Fecior. Căci buletinul medical al Voevodului Albei Iulii însemnă toată scara devotamentului unei întregi Țări către Tronul Ei. Voevodul Mihai e, lângă acest Tron, plopul speranțelor noastre, e însăși România de mâine.

Popoarele, caşi indivizii, au instinctul lor propriu de conservare și atunci când se află în pericol Persoana care reprezintă simbolul acestei conservări în istorie, ele reacționează în impresionante manifestări de simpatie. Incercări grele s'au abătut în decursul vremilor asupra Familiei noastre Regale și poporul s'a adunat strajă la căpătâiul Coroanei. Odată, tot așa, căzuse la pat Prințul Ferdinand, moștenitorul Tronului României — Ferdinand cel Mare, de mai târziu — și întreaga națiune era, toată, o rugăciune...

Astăzi, mai mult ca ori când, poporul român se alipește îngrijorării Dinastiei. Principiul Monarhic, care continuă tradiția Domnitorilor, e pentru noi singura rațiune de guvernământ. In lăuntrul țării, un obor întreg de politicieni se sfâșie între ei, spre disperarea unei țări, extraordinar de înzestrate, dar adusă de ei în sapă de lemn, la 18 ani numai, după victorie. In afară, Iuda marxistă răstoarnă tronurile și aruncă în sânge popoare. Suntem, cu excepția părții dunărene, înconjurați numai de state republicane.

In decursul istoriei, nu boerii — adică politicianii — au salvat pământul românesc de atâtea înnecuri, ci acei câțiva Domnitori mari pe care i-am avut. Unirea Principatelor s'a făcut subt un Domnitor. Unirea cea Mare și Statul român modern sunt creațiunea regalității. Popoarele tinere, mai ales, au nevoie de principiul comandor al regimului monarhic. Bulgaria, care în urma celor aproape 10 ani de războaie, ieșise în 1918 în trențe, și are unul dintre cele mai sărace teritorii, propășește de 17 ani încoace — cum n'am propășit noi, dacă păstrăm proporțiile! — sub sceptrul unuia dintre cei mai eminenți Regi ai lumii. Iugoslavia s'a consolidat sub înțelepciunea autoritară a Țarului Martir Alexandru — iar Grecia și-a recăpătat acum echilibrul sub Regele George. Țări de civilizație solidă ca Suedia și Norvegia înfloresc sub regimul binecuvântat al Monarhiei, Italia și Englitera stăpânesc lumea, sub semnul aceleeași forme de guvernământ.

Noi înșine, treziți de motorul avionului din 6 Iunie 1930, din letargia celor cinci ani de Regență, ne-am redobândit Raiul pierdut...

Măria Sa Voevodul Mihai, stăpânul nostru de mâine, — MIHAIȚA, cum îi spun cocoanili și domnișoarele Țării; MIAI, cum îi spun plugarii — e iubit profund în toate straturile românești. Ne e drag tuturora Voevodul, pentru că-i frumos și chipeș ca un fir verde de porumb, e silitor și veșnic serios. Și popular. Că doar învață carte laolaltă cu toți băeții-ăștia ai noștri de cordonieri și de opincari...

(Urmare în pag. III-a)

Voluntarii din Războiul la Curtea de Argeș (în mijloc (x) d. dr. Ile Rădulescu), președintele voluntarilor

Tragedia spaniolă continuă

Schimbul de note între guvernele statelor occidentale pe chestia neintervenției în Spania continuă cu același caracter de amicală străduință de a nu se ajunge la nici un rezultat sub forma aparentă a unei bune credințe ce nu mai însală pe nimeni.

Răspunsul guvernelor dela Roma și Berlin la nota britanică în chestiunea interzicerii trimiterii de voluntari, este redactat în același spirit de înțelegere fără a uita însă să precizeze că problema se cere lichidată într'o formă care să înlăture orice echivoc și orice posibilitate de a se sustrage bunelor intențiuni.

In adevăr atât guvernul italian cât și cel german, după ce accentuează hotărirea lor ca alăturea de celelalte guverne să procedeze la interzicerea trimeterii de voluntari în Spania, specifică, referindu-se la obiecțiunile ridicate și în trecut de reprezentanții lor, că problema este mult mai complexă decât pare și că pentru a fi rezolvată se impune rechemarea tuturor voluntarilor trimeși până în prezent părților beligerante.

Evident că excepția aceasta se ridică în legătură cu marele număr de voluntari ce se găsesc în rândurile armatei guvernamentale și care pune în inferioritate forțele naționaliste cărora nu au început să le sosească ajutoare în oameni decât de foarte puțină vreme. Roma și Berlinul atrag atenția guvernului britanic că a omis să se ocupe de această propunere ceva mai veche și îl anunță că nu înțeleg să renunțe la punctul de vedere astfel exprimat.

In rezumat se dovedește că deși poate guvernul britanic e cel mai interesat ca Spania să-și rezolve singură problema regimului ei intern, intervenția lui nu poate fi eficace fiindcă este ținut la prea multe menajamente față de statele ce și-au angajat interese politice în războiul civil din Spania.

Noi am spus-o mai de mult și o repetăm, neintervenționismul acesta vine prea târziu și are intenția vădită de a sprijini indirect partida comunistă. Din această pricină rezultatul acestor sforțări de neintervenționiune va fi nul. Grija de care se simt cuprinse guvernele statelor din Occident pentru soarta Spaniei este falsă, fiindcă e tardivă, după cum am mai spus, fiecare ar vrea să vadă dincolo de Pyrinei instalându-se un regim pe prietenia căruia să poată sconta în viitor și din această cauză intervenția lor este nesinceră.

In acest timp populația spaniolă este expusă la cele mai mari atrocități din partea bandelor comuniste și ale pușcăriașilor eliberați ce luptă în rândurile lor, cari se dedau la schingiuiri neînchipuite față de populația civilă. Am văzut zilele acestea o serie de fotografii luate la fața locului după retragerea bandelor comuniste, cari întrec în cruzime și criminalitate tot ce închipuirea cea mai detracată ar putea imagina. Am citit deasemenea reportagii înfiorătoare făcute de trimișii ziarelor străine asupra acelorași atrocități comise de bandele de miliționi. Și nu este o întâmplare că aceste schingiuiri se săvârșesc numai de către bandele guvernamentale. Trupele naționaliste sunt trupe regulate, cu răspundere și încadrate într'o disciplină militară. Ele luptă pentru consolidarea națională a Spaniei și pentru apărarea bisericii creștine și în concepția lor nu poate intra această cruzime războinătoare.

Față de această realitate, nu vi se pare că ipocrizia internațională merge prea departe? De ce neintervenție? Pentru ce lăsarea unei populații nevinovate pradă bestialității deslănțuite a bandelor de criminali? Aceasta se cheamă umanitarism? Acestea sunt preceptele umanitariste ale Genevei?

Dacă ar fi sinceră grija guvernelor din Apus pentru soarta Spaniei, s'ar cere o grabnică intervenție în favoarea trupelor naționaliste pentru curmarea măcelului groaznic ce amenință să se perpetueze.

După aceia poporul spaniol va fi liber să-și aleagă forma de guvernământ ce-i convine. Numai astfel s'ar dovedi sinceră intervenția ce se face în numele unui înalt sentiment umanitarist.

Petru Bănescu

Sub păduchi!

Am văzut un om odată într'atâta de tembel,
In cât, — să iertați — păduchii se făcuse mușchi pe el!...
Să-i gonească, nici un deget nu mișca acel nerod;
Doar se scărpina, firește, și simția mereu că-i rod!...
Până ce 'ntr'o zi, tembelul, cu păduchii pe el muchi,
A murit în grele chinuri, ros cu totul de păduchi!...

Țara mea, — sub sfântul soare tu, amar trăindu-ți anii, —
Rabzi într'una: ca păduchii SA TE ROADA TOȚI JIDANII,
Și, — să scapi de ei odată — dacă nu te misci de fel,
Roasă de păduchi, muri-vei ca și omul cel tembel!...

Radu Bardasare

Literatură, editură, librărie

de OVID DENSUȘIANU

Trei cuvinte, o singură problemă.

Problemă spirituală și națională.

Vin la primul cuvânt: literatură.

Aceia ce scriu și citesc literatură, cunosc diferitele discuții literare ce au îmbogățit uneori și îngreuiat adesea, critica contimporană. Cunosc deasemenea acele două vestite teorii ce s'au înfruntat în trecut și se vor înfrunta mereu cât timp va trăi literatura: teoria artei cu tendință și aceia a artei pentru artă

Incontestabil, o operă de artă (și aici nu vorbesc numai de literatură) respiră și se afirmă prin calități artistice care nu trebuesc alterate de o tendință moralizatoare, deoarece aceasta ar mărgini-o. Arta, literatura pot nesocoti morala, prejudecata, chiar pudoarea, rămânând totuși frumoase, neturburate în armonia lor

Aceasta, din punct de vedere al artei și literaturei privite în ele însile, ca fenomen izolat de liberă și limpede înfăptuire spirituală.

Dar mai există ceva: radiația, influența inevitabilă a operelor spiritului asupra acelora ce le ating, le urmăresc și se adâncesc în ele. Mai există acel fenomen de modelare a sufletelor care face ca arta și literatura să creieze mentalități și stări de spirit colective ce ating, cu timpul, trăinicia și puterea unor influențe sociale. Astfel, morala, sau imoralitatea ce se desprinde dintr'o operă de artă joacă un rol ce nu poate fi nesocotit.

Nu pot intra în amănuntele unei chestiuni ce depășește cu mult cadrul și rezonanțele unui articol de gazetă. Nu pot întârzia nici la exemple. Trec, deci, peste ele pentru a mă opri deadreptul asupra necesității sociale și spirituale a unei literaturi înălțătoare care să răspundă nevoilor de purificare ale generației și societății noastre.

Literatura noastră de după război, cu foarte rare, rușinos de rare excepții, s'a vulgarizat în specularea ieftină a unor subiecte vulgare, tratate vulgar. Pentru o lăcomie de vânzare rapidă, a instituit o domnie a senzaționalului și a viciului. Literatura sufletului, scrisă pentru suflete, a devenit un fenomen tot mai rar, tot mai vag.

Acest gen de literatură a găsit un grup de editori, și aceștia tot mai numeroși, care, din aceleași motive de lăcomie vulgară, au preferat întâi, pentru a sprijini efectiv până la urmă aceste banale produse de literatură istorică, viciată, degradatoare.

Acești editori, apăs asupra cuvântului ce urmează, au fost și sunt și astăzi evrei.

Tot astfel, apăs și aici, scriitorii care s'au remarcat mai mult în zugrăvirea senzaționalului vulgar, au fost și sunt evrei.

Rezultatul acestei literaturi? Alterarea, vulgarizarea gustului public. Vicierea, asfixierea sufletului național. Destrămarea progresivă a pornirilor ideale.

Și vin acum la librării.

Multe, prea multe din librăriile noastre sunt evreești. Ori, librăriile au și ele simpatii, antipatii, mijloace de reclamă și de înăbușire. Astfel, librăriile evreești (interesate în a vinde orice lucrare, bineînțeles) au totuși interesul să vândă anumite lucruri mai mult decât altele. Ale evreilor și ale simpatizanților evreimii, în primul rând.

De aici, la încercări de înăbușire a unor lucrări românești și naționaliste, nu e decât un pas.

Concluzia generală a celor de mai sus?

Românul curat, slujitorul de ideal și apărătorul unor suflete se vede înăbușit în casa lui. Pe pământul lui.

Aceasta, din punctul de vedere al unor constatări practice.

Revin acum la necesitatea unei literaturi bune, sănătoase, cinstite. A unei literaturi care să cinstească idealul.

(Urmare în pag. 2-a)

Reforma Calendarului

Consiliul Societății Națiunilor a avut de discutat zilele acestea și o propunere a conferinței internaționale a muncii din Iunie trecut, prin care se cerea o nouă reformă a calendarului în sensul fixării sărbătorilor religioase la date invariabile și pentru toate religiile în același timp.

Raportorul acestei chestiuni, d. Litvinov, a arătat demersurile ce s'au făcut pe lângă autoritățile bisericești, și a constatat că până acum nu există identitate de păreri în această privință. Consiliul a rămas să avizeze și să convoace o conferință în vederea obținerii unor rezultate practice.

Reformismul acesta în materie religioasă, să ne fie îngăduit s'o spunem răspicat, prea are aerul unei tentative de sdruncinare și destrămare a credinții creștine. Și faptul că propunerile acestea de modificare a calendarului bisericesc au venit întotdeauna din tabăra internaționalei muncitorești și au fost propuse prin cele mai neautorizate glasuri în materie, prin jidani și apostoli ai „democrației" universale, ne face să credem că se urmărește sistematic și pe această cale subminarea bisericii creștine.

Este ușor de obținut consensul unor foruri diplomatice în materie de modificare a calendarului bisericesc, fiindcă este indeobște cunoscut că în aceste cercuri sunt cei mai mulți atei. Și apoi să nu uităm că francmasoneria își are partea ei de mare contribuție la opera de destrămare a bisericii creștine și nicăieri ca în diplomație, francmasoneria nu își are atâția membri importanți.

Pe noi însă ne interesează faptul din alt punct de vedere și suntem hotărât împotriva oricărei modificări a datinilor religiei strămoșești. Nici astăzi nu s'au liniștit spiritele după prima reformă a calendarului și cât rău a făcut bisericii noastre acea reformă, o putem constata fiecare. Să admitem o nouă modificare a calendarului bisericesc ar însemna să facem din credința strămoșească un idol de lut moale pe care să-l modeleze jidanii și agenții comunismului și francmasoneriei după bunul lor plac. Cu alte cuvinte ar fi să negăm această credință însăși.

O astfel de crimă nu putem admite și de aceia atragem din vreme atenția forurilor noastre conducătoare și bisericești, să se opună cu hotărîrea oricărei noui încercări de sdruncinare a credinții în biserica creștină, fiindcă dincolo de argumentația științifică de fațadă, rânjește diavolul comunismului care încearcă toate posibilitățile de a distruge sufletul creștin pe care se întemeiază în bună măsură și solidaritatea națională.

Reforma calendarului bisericesc propusă prin exponentul unui regim care neagă orice religie iată o inovație care prin ea însăși constituie o insultă la adresa bisericii creștine. Insuși acest fapt cere o deosebită atenție asupra loviturii ce se pune la cale.

Biserica să stea de strajă.

Petre Românul

Cămașa de forță

La Trancu-Iași la sindrofie

D. Grigore Trancu-Iași, profesor universitar, fost ministru al muncii, este — se știe — președinte al multor societăți de binefacere și mai este și președintele Cercului Ieșenilor din București.

Zilele trecute, d-sa a poftit o duzină de studenți ieșeni acasă la dânsul:

— Veniți, măi băieți, la mine, să bem șeva vin, șeva șampanie.

Și băieții s'au dus.

Acolo, însă, d. Trancu-Iași i-a poftit în bibliotecă și a început să scoată din sertare tot felul de manuscrise de-ale sale și să le citească: discursuri, poezii patriotice, epigrame, ode, psalmi, sonete; a început să le declame, să le țină un curs de contabilitate, o conferință despre noua legislație a meseriilor, le-a povestit toate realizările sale ca ministru al muncii, ca profesor universitar, ca președinte al intelectualilor șomeuri și al tuturor babelor fără niciun căpătâi, ca președinte al Cercului Ieșenilor, etc., etc.

Asta până la ziua albă.

— Dar vinul și șampania? — am întrebat eu pe studentul care-mi povestea toată tărășenia asta.

— Nici un pahar cu apă, domnule!

— Nici un pahar cu apă?

— Da, nici un pahar! și ne-a ținut 12 ore în picioare.

— In picioare?

— Desigur. Când vorbia d. Trancu-Iași, fost ministru, președinte al Cercului Ieșenilor, etc., etc... și profesorul nostru la Academia comercială, noi, niște vârliți de studenți, era să stăm jos?

— Puteați să stați pe scaun!

— Nu, că adormiam.

Revizuirea încetățenirilor suspecte

Rolul „Uniunii evreilor pământeni"

II

Ca să vedeți, iubiți cetitori, că invazia jidanilor pe pământul românesc face parte *dintr'un plan mare*, elaborat de „ALIANȚA ISRAELITA", este destul să vă redau numai câteva date, spre a vă convinge că alături de fictiva putere de stat românească, funcționa la noi — *funcționează și astăzi, de altfel!* — o adevărată putere suverană, ca filială a unei puteri mondiale (KAHALULUI) care, după cum se știe este „UNIUNEA EVREILOR PAMANTENI".

Imediat după Unire, pe pământul Basarabiei au năvălit hoardele semite. Sub masca de *„refugiați"*, au reușit să se cuibărească între Prut și Nistru, fără prea mare greutate, și să înceapă a cuceri redutele moldovenești: zi cu zi — *datorită îndrăznelei lor și ajutorului dat de coreligionarii lor „băștinași"* — acești paraziți au acaparat isvoarele de bogăție și câștig, în dauna *Mazâlilor* și *Răzeșilor*.

Și, spre a fi puși la adăpost de vreo eventuală expulzare — *dar mai ales pentru a ajunge ALEGATORI și ALEȘI* —, au făcut toate sforțările pentru a obține înscrierea în registrele de cetățenie română.

Cum? Au executat aidoma, ca în Franța, instrucțiunile „Alianței Israelite":

I. KAHALUL din București, adică *„Uniunea evreilor pământeni"*, a avut grijă să corupă în dreapta și în stânga *(politicieni și funcționari)* spre a obține UN ROL OFICIAL în *„opera de ingrijire a refugiaților de peste Nistru"*.

In felul acesta, „U. E. P." a obținut dela Siguranța Statului Român, STOCURI DE BILETE DE LIBERA PETRECERE IN ALB, pe cari comunitățile jidovești le complectau cu numele consângenilor *„refugiați"*, spre a-i elibera dela locurile de popreală, apoi treceau la partea II-a: INCETATENIREA.

2. Odată liberi, cu acte în regulă, au intrat în funcțe rabinatele din Basarabia: *toți refugiații jidani* (notați bine: toți, căci din câți au venit, nici unul nu s'a reintors în Rusia — cu toată „fericirea" ce zic ei că există în *„raiul bolșevic") au obținut certificate din care se constată că „este născut în Basarabia și are dreptul la cetățenia română"*.

Pe baza acestor certificate și a doi martori (tot jidani) toată pleava galițiană, a fost inscrisă în registrele de cetățenie română!

3. In urma intervenției unui reprezentant al Kahalului, ROBERT BRUNEL, delegat al LIGII NAȚIUNILOR, guvernul român a admis ca *„refugiații"* cu rude în Basarabia, să poată rămâne în România *„până la noui dispoziții"*.

Gradul de rudenie se stabilea tot de rabini. Cum? Se căuta, în cele mai multe cazuri, potrivire de nume de familie. Se elibera certificate că *Zilberman Moișe* (de pildă din Odesa) este rudă cu *Zilberman Strul* (din Chișinău). In felul acesta, jidanul venetic era la adăpost de orice surpriză. Cu timpul însă și acești jidani și-au fabricat acte din care rezultă că s'au născut în Basarabia, devenind cetățeni *„rumuni"*.

In urma unui scandal public, care luase proporții — *toată lumea era îngrijorată de valul de jidani ce sosesc și se stabilesc în țară* — Comisarul regal al Corpului IV Armată, în baza ordinului No. 10143 din 1925 al ministerului de război, a cerut autorizație pentru a face o descindere la *„Uniunea evreilor pământeni"*, întrucât Siguranța generală avea informațiuni precise că acest FOR IUDAIC, s'a constituit Stat în Stat și — pe bază de acte false — inlesnește încetățenirea jidanilor venetici.

Jidanii dela *„Uniune"* află despre acest plan — *trădarea și-a făcut apariția și aici* — și, ce au făcut ce nu au făcut, Comisarul regal primește ordin să nu mai facă descinderea și să considere ca RETRASA cererea de percheziție (telegr. No. 654 din 27 Febr. 1925).

Comisarul regal face un nou raport CONFIDENȚIAL și arată că NUMAI DATORITA „UNIUNII EVREILOR ROMANI", reprezentată prin indivizii: *Feiga Dabija, Gherșin Toporoski, Simcha Burchatoski, Smil Colerman, Azril Kurbert, Mendel Kurbert, Saia Fuchs*, etc., se ajunge la incetățenirea ILEGALA a tuturor jidanilor refugiați din Rusia. Și că tot aceștia se ocupau și cu trecerea clandestină a jidanilor din Ucraina în Basarabia.

Raportul ilustrului ofițer, n'a fost luat în seamă de nimeni!... Kahalul dă dovadă că este atât de puternic, încât toate rapoartele acelora ce erau puși să vegheze, rămâneau literă moartă pe hârtie.

Ceva mai mult: *Nici un guvern, sau autoritate constituită n'a avut curajul să paralizeze acțiunea criminală a „Uniunei evreilor pământeni"; lașitate și imbecilitate pe toată linia!*

Astfel a ajuns România al doilea *pământ al făgăduinței*. Perciunații aceștia, incetățeniți prin fraudă, sustrag terenul de sub picioarele băștinașilor moldoveni, însușindu-și proprietatea acestora. Iată cine a devenit stăpânii de fapt ai Basarabiei, compromițându-i caracterul românesc și situația de drept public.

In numărul de mâine vom vorbi despre altă categorie de jidani, cari au renunțat la cetățenia română pentru a nu face armată, iar după cinci-șase ani, au cerut și obținut din nou încetățenirea: s'au jucat de-a cetățenia...

Sergiu Florescu

SPORT

„Skiul Românesc" anul 2 Nr. 2

In condițiuni technice admirabile, a apărut al doilea număr din excelentul organ oficial al Federației Române a societăților de Ski.

Departe de a se prezenta ca un buletin arid și plictisos, SKIUL ROMANESC frământă cu talent și pricepere un material interesant și de vie actualitate.

Din sumar, spicuim următoarele :

1. Skiul în decursul secolelor de A. S. R. PRINCIPELE NICOLAE.

2. Cuvinte de Invidie, Dojană și Îndemn de general adj. IACOBICI.

3. Lutoasa de col. adj. PALANGEANU.

4. Popularizarea skiului printre elevi de C. MORȚUN.

5. Casele de adăpost din Munții Apuseni de locot. L. FAUR.

Revista, pe lângă alte articole tot atât de interesante, mai conține informații ample din țară și străinătate.

Recomandăm călduros cititorilor această admirabilă publicație și ținem de a noastră datorie să spunem un cuvânt de laudă pentru conducătorii ei.

Din această admirabilă publicație, ținem să reproducem articolul următor, care, pe lângă că pune la punct o atitudine justă, exprimă pentru toți iubitorii de sport românesc, un punct de vedere pentru care ziarul nostru luptă de atâta vreme :

Popularizarea skiului printre școlari

„Problema popularizării skiului printre tineretul școlar nu-mi amintesc să fi format până în prezent obiectul vreunei preocupări mai atente nici a oficialităților noastre sportive și mai puțin a celor școlare. Sunt convins însă că dacă s'ar prezentat vreodată această chestiune organizațiunilor sportive cât și celor școlare ele nu s'ar da în lături s'o discute, eu fiind o problemă ce interesează într'o largă măsură, sănătatea tineretului de care are grije, atât organizațiunile sportive dar mai ales școala.

Este cunoscut rolul educativ al exercițiilor fizice printre care skiul figurează în primul rând, ca fiind alături de natație, și atletism, exercițiul cel mai complect.

Fiziologicește skiul interesează într'o aceiași măsură : respirația circulația sistemului nervos, sistemul muscular într'un cuvânt, întreg organismul.

In afară de aceste calități fizice, el desvoltă curajul, spirilul de inițiativă, increderea în sine factori psihici a căror valoare morală nu mai este nevoie să fie discutată.

Cunoscute fiind calitățile acestui sport, skiul se prezintă ca unul din cele mai potrivite exerciții pentru tineretul școlar.

Multe națiuni au și înțeles acest lucru și să-mi fie permis a insista dintr'un inceput asupra înțelegerii de care au dat dovadă în acest sens oficialitățile de stat din Polonia, Cehoslovacia, Germania și Italia, țări în care am putut să mă conving personal de modul cum s'a ajuns la organizarea skiului printre școlari.

Ele s'ar putea instala foarte bine în internatele școalelor care se găsesc în aceste localități. Așa de exemplu s'ar putea creia asemenea centre la : Petroșani, Sibiu, Brașov, Bistrița, Sighetul Marmației, Piatra Neamț, Predeal, Caransebeș.

Centrele ar fi înzestrate cu materialele necesare skiuri cari ar fi confecționate de către atelierele școalelor de meserie, iar lemnul prin intervenții s'ar putea căpăta gratis dela C. A. P. S.

In acest sens vom menționa ceea ce s'a realizat la atelierul Școalei din Predeal al Casei Muncei C. F. R. care de câțiva ani confecționează cu cheltueli minime sute de perechi de skiuri.

In afară de aceste centre s'ar putea organiza în restul anului, cu elevii școalelor din regiunile apropiate munților, Duminică și sărbătorile excursii cu aplicațiuni de orientări și diferite concursuri din care să iasă în evidență și partea utilitară a skiului.

Cu o reducere cât mai mare pe c. f. r. cu hrana rece luată de fiecare elev, aceste deplasări ar necesita minime cheltueli, în schimb s'ar putea realiza o minunată operă educativă și o sănătoasă propagandă în favoarea acestui sport.

Dar chestiunea este prea amplă, pentru a o trata într'un singur articol".

C. Morțun

Rallye-ul internațional de automobile Monte-Carlo

Plecarea concurenților din București

Eri după amiază, în prezența unui public numeros, au luat plecarea din fața sediului Automobil Clubului Regal Român, concurenții inscriși în al XVI-lea Rallye-Monte-Carlo.

Plecarea s'a dat în ordinea următoare:

La orele 16.45 No. 22. V. Formanek (Cehoslovacia) pe mașină Aero.

La orele 16.46, No. 42. Vojtechowsky și Zak (Ceh.) pe Aero.

La ora 16.47 No. 69 d-na Stella Zagorna și Mazurek (Polonia) pe Chevrolet.

La ora 16.48, No. 83. Weisengrund (Ungaria) pe D. K. W.

La ora 16.51, No. 129. Ing. Barbu Neamțu și Col. Berlescu (România) pe Ford.

La ora 16.52 A. Ioanidi (România) pe Ford.

Concurenții au trecut azi dimineață, între orele 4.54 și 10.02 prin Cluj.

Ceilalți concurenți înscriși și anume No. 96 S. Grigorescu, No. 118 Hodak și No. 132 Rosenauer nu au mai plecat.

*

Tot eri, dimineața, au luat plecarea, între alții, din Palermo, concurenții români Petre Cristea (pe Ford) și Ion Zamfirescu (pe Hotchiss) câștigătorii de anul trecut.

*

In România timpul se prezinta astfel; ninge liniștit; drumul liber. In munții Cehoslovaciei este zăpadă de 2 m. La Praga ninge.

Cine face gazetărie sportivă...

VERGILIU CAROLA ERLICH-Economu (reporter sportiv la „Radio"), jidan.

JACK BERARU (Gazeta), jidan.

MORITZ BEILIS-lis (Gazeta Sporturilor), jidan.

AL. MUNTEANU (directorul Gazetei Sporturilor), jidan.

WILLY FIROIU - Feinștein (Lupta) jidan.

AD. LERRY (Ordinea) jidan.

FRAȚII VOGEL (Dimineața), jidani.

SILVIU HERESCU-Herșcovici (Gazeta), jidan.

RICI și BARBU BERCEANU (Rampa), jidani.

I. AVRAMESCU (Zorile) jidan.

MASSLER-MASS (Ordinea), jidan.

Seria e aproape interminabilă, dar i-am publicat numai pe cei mai „importanți"...

Literatură, editură, librărie

(Urmare din pag. 1-a)

Să lase, toți care scriu, pretinsele subtilități sufletești ce nu se reduc în fond decât la zugrăvirea arbitrară a unor stări anormale de dezechilibru și de neputință spirituală. Să se lase eternele adultere, eternele alcovuri, viciile și senzaționalul pentru naivități de public periferic.

Literatura să fie literatură. Expresivă evocare de viață care să te ajute să pătrunzi în viață, s'o înalți, s'o îmbogățești la rândul tău, iar nu s'o murdărești. Literatura să fie slujită sincer, curajos, spre călăuzirea și cinstirea omului iar nu spre degradarea lui.

Și editorii să fie români, să fie curați, să fie slujitorii sufletului românesc, nu destrămătorii lui. Căci avem nevoe de o renaștere. De o purificare. Avem nevoe de adevăr. Adevăr luminos, nu întunecate realități trecătoare.

Iată pentruce, dincolo de pilda ce am vrut s'o afirm printr'o lucare publicată de curând, am ținut să mă opresc, în acest ziar naționalist, la o problemă de regenerare națională.

O. Densușianu-fiul

Români! A apărut

Stăpînul

roman de **Ovid-Densușianu-fiul**

La toate librăriile

Mișcarea literară și artistică

Oameni și idei

D. N. Mihăescu este, dacă am înțeles noi bine, profesor. Dascăl secundar. Căci multă vreme îl crezuserăm numai ziarist.

D. N. Mihăescu, făcea la „VIITORUL" o gazetărie aparte și pe autorul cărții „IDEI ȘI OAMENI" pe care ne-o prezintă acum, ar trebui să-l denumim pe franțuzește un JOURNALISTE, adică un condeiu fin, foarte bine crescut, care vorbește despre lume și despre cărți ca despre flori și domnișoare. O cultură temeinică și un stil curat care nu e în stare să exprime vreodată vreo necuviință ori să lovească tare în sâmburii amari, de piersică, ai vremei probleme grave, iată ce caracterizează deocamdată semnătura pe un volum a tânărului confrate.

O atitudine binevoitoare față de cărțile pe care le recenzează. în fiecare găsește d. Mihăescu o pagină, o frază, o linie care să ne-o recomande. Nu e unicul în folletonistica noastră care umblă printre cărți cu cornul generozității pe umăr. D. Perpessicius, draga noastră Maica Domnului a tuturora, ne ocrotește doară pe toți...

Ca profesor și mai ales ca artist, d. N. MIHAESCU fuge de tot ce e brutal în viață și în artă. Am citit cu plăcere articolele sale „INTRE VIAȚA ȘI ARTA", „INTOARCEREA LA CLASICISM", „SPORT ȘI INTELECTUALITATE" etc.

Suntem intru totul de părerea d-sale că o operă de artă, atât timp cât nu coboară în filele sale ceva din spiritul autohton nu e o iotă adevărată. Arta, literatura în specie, e națională, în primul rând, prin instrumentul expresiei, al limbii.

Ne pare rău că spațiul din „VIITORUL" nu i-a ingăduit d-lui MIHAESCU să-și desvolte opiniile asupra subiectelor ce și-a propus. D-sa putea face din câteva din articolele sale adevărate esseuri. Restrâns la numărul de linii limitat, ne-a redat numai o imagine inteligentă, o miniatură dintr'o construcție care va veni cu timpul.

Citind cartea d-lui Mihăescu, ne-a obsedat numele d-lui Gr. Tăușan, acel grațios Petronius *dela „VIITORUL", pe care-l urmărim de ani de zile în oglinzile pe care le semnează în pag. I-a și căruia autorul acestor „OAMENI ȘI IDEI" u dedică volumul. E un act de sumisiune care cade bine colegului nostru de gazetărie atunci când recunoaște în filele sale, elegant tipărite de „Casa Școalelor" spiritul tutelar al celui mai aristocrat dintre* jurnaliștii noștri.

Cu o prefață de N. Iorga și cu atâtea calități, cartea d-lui N. Mihăescu informează cinstit și, astăzi în noroiul atâtor scrieri urâte, ea se așează în biblioteca oricui ca o treaptă de zăpadă...

N. Crevedia

Aspecte, Insigne, Comentarii

„Stăpânul"

Obține un răsunător succes de librărie, romanul „Stăpânul" de Ovid Densușianu-fiul.

Atragem mai departe atenția publicului nostru asupra acestei puternice lucrări literare care oglindește marile frământări ale epocei noastre și năzuințele unei generații.

De vânzare la toate librăriile.

D. Lucian Costin

— a făcut să apară de curând un nou volum de poeme intitulat: „Peisagii și simfonii".

Muzica rusească la „Pro-Arte"

Sâmbătă 6 Februarie, ora 5 d. a. va avea loc în sala Dalles a 8-a conferință experimentală despre muzica rusească, organizată de „PRO-ARTE".

Va conferența d. Em. Ciomac.

Programul muzical va fi interpretat de d-na Maria Snejina, d. Sandu Albu și d. C. Metani.

Biletele la agenția artistică „PRO-ARTE" Calea Victoriei 39, la Wagons-Lits-Cook.

Teatru pentru copii la „Liga Culturală"

Teatrul pentru copii al „Casei școalelor și culturii poporului", *se va deschide cu o piesă specială Vineri 29 Ianuarie la ora 3 d. a. în sala teatrului „Liga Culturală".*

Expoziția Mitache

Sâmbătă 30 Ianuarie, ora 11 dim. va fi în sala „Ileana" (Cartea Românească) vernisajul expoziției pictorului M. Mitache.

Cei ce au urmărit saloanele oficiale, organizate de ministerul artelor. unde artistul a expus în nenumărate rânduri, își pot da seama de valoarea artistică a lucrărilor ce vor fi expuse.

„Conferința"

— a apărut nr. 4 din revista bilunară „Conferința", condusă de d-nii profesori C. Dinu și publicistul Gh. Dem. Andreescu cu următorul sumar : Omagiul profesorului D. Gusti de prof. dr. Angelescu și răspunsul sărbătoritului ; „Impresii din Polonia" conferința maestrului I. Gr. Perlețeanu ; „Scene de dragoste în drama diferitelor epoci", conferința d-lui I. M. Sadoveanu și „Locurile sfinte" de consulul Marcu Beza.

„Baltagul" în limba germană

Niciodată traducerea unei cărți literare nu a produs un resentiment atât de puternic și n'a constituit o atât de gravă lipsă de tact, ca romanul lui Mihail Sadoveanu, *„Baltagul"*, tradus în limba germană de către profesorul *Harold Krasser* din Sibiu și editat de către editura Müller - Hangeu. Traducerile sunt elementul necesar și vital pentru existența unei literaturi scrisă într'o limbă vorbită doar între hotarele unei singure țări, cum este cazul literaturii românești, dar chiar din a-într'o limbă atât de importantă și universală cum este cea germană, trebuiesc făcute cu o deosebită atenție.

Deși până astăzi s'au tradus în această limbă și au beneficiat de o călduroasă primire în cercurile literare din Berlin operele lui Eminescu, Caragiale și alți scriitori români, publicate în cunoscuta bibliotecă *„Reclam"*, ultima traducere făcută de către profesorul sibian a suscitat vii proteste, de altfel și foarte legitime.

Astfel binecunoscuta revistă germană, care este și organul oficios al trupelor de asalt *„Das Schwarze Korps"* din 14 crt. se ocupă foarte pe larg de această traducere, condamnând atât pe traducător cât și casa editoare. Cazul este extrem de grav deoarece traducerea făcută, constituia prima dovadă palpabilă în dorința de a adânci raporturile culturale între cele două țări și această nepotrivire nu decurge din valoarea operii d-lui Sadoveanu, ci din situația sa față de statul și politica hitleristă, care se identifică complect cu cea a statului german.

Indignările germane sunt legitime când din atâția scriitori români cari meritau să fie traduși s'a găsit doar acela care este directorul politic al ziarelor sărîndărene, cari zi de zi aduc cele mai vehemente și odioase atacuri împotriva politicei germane. E foarte firesc ca numele Sadoveanu să nu placă în Germania nazistă și antisemită, când este știut că principalii săi colaboratori sunt *Kalman Blumenfeld, Brănișteanu* și indeosebi că e francmason. Lucruri peste cari la noi se trece cu o mare ușurință, în Germania trezesc puternice resentimente.

Revista germană scriind aceste lucruri nu prezintă părerea individuală a unuia din redactorii săi, ci impresia generală care se desprinde din opinia publică. In general activitatea presei din Sărindar este cunoscută prea bine, cum este cunoscută și indignarea produsă de atitudinea nedemnă a ziarelor susnumite în cazul Ossietzki. Iată textual ce scrie această revistă : *„Adeverul" al cărui director este s'a folosit de acordarea premiului Nobel pentru pace lui Ossietzki, spre a aduce cele mai turbate atacuri noului sistem german și a dovedi că faptul condamnării unui trădător, constituie un certificat de pauperitate spirituală.*

Dar și din alt punct de vedere traducerea în germană a *„Baltagul"*-ui constituie o lipsă de tact ; cercurile naționaliste din România sunt profund jignite prin traducerea unui fmacmason și dușman nu numai al germanilor ci și al cercurilor de dreapta, cari au căutat în primul rând legătura cu cercurile culturale germane. Iată ce scrie revista germană :

„Cu aceasta nu vrem să spunem că scriitorul trebuie să fie neapărat „național - socialist". Sadoveanu însă este redus chiar de cercurile naționaliste la umila sa valoare, — și dintr'o atențiune față de poporul român operele sale trebuiesc refuzate de către noi".

Iată deci, că împotriva tuturor argumentelor posibile, profesorul *Harold Krasser* n'a făcut un serviciu literaturii noastre și mai puțin raporturilor culturale germano-române. Aceste încercări trebuiesc făcute cu cea mai mare atenție și deaceia reproducem finalul logic al articolului. In munca depusă pentru apropierea a dou popoare, trebuie procedat cu cel mai mare tact ; dacă suntem interesați numai bănește în pacificarea Europei atunci mai bine să abandonăm această tentativă.

Eugen Victor Popa

Români Creștini!

In str. Teleorma n Nr. 7, prin Ferentari, se află femeia Burlan Veronica, fiind bolnavă de tuberculoză, văduvă și cu doi copii. Roagă inimile miloase să o ajute cu cât îi lasă inima.

Doi sfinți noui în calendar

13 Ianuarie. Zi sfântă. Zi în care au căzut, luptând pentru Dumnezeu, doi copii ai neamului nostru. Cei mai buni dintre cei mai buni. Doi legionari.

Se duseseră pe meleagurile îndepărtate ale Spaniei unde se'ncleștaseră în luptele hotăritoare pentru soarta omenirii, două oștiri. Oastea lui Dumnezeu — luptând pentru apărarea Crucii și a unei ordini naturale — și armata Satanei, dărâmătoare și pângăritoare de Biserici și de Cruci, spurcând altare și icoane, călcând în picioare moaștele Sfinților, ucizând și chinuind, ca'n vremile celui mai aprig păgânism, preoți și călugări.

Lăcașurile Sfinte ajunseseră grajduri, în icoane se trăgea cu arma și'n piețile publice se'nălțau ruguri pe cari erau răstigniți și arși de vii slujitorii lui Dumnezeu. Nu se mai respecta nimic și nimeni nu mai era respectat. Spania creștină de altă dată — Spania celui mai aprig creștinism — Țara Catedralelor monumentale și a mânăstirilor imense și străvechi, ajunsese Țara din care *se trăgea cu mitraliera în obrazul lui Dumnezeu.*

Acestea sunt împrejurările cutremurătoare în cari grupul celor șapte legionari a plecat în Spania să înmâneze o sabie de onoare generalului Moscardo, eroul care a spălat prin fapta-i glorioasă toată rușinea Spaniei de azi — și să lupte pentru Christos. Pentru apărarea Crucii și a Bisericii Lui.

Păcat, mare păcat, este — spun cărțile sfinte — să cauți a propovădui învățăturile Domnului cu sabia. Dar și mai mare păcat, păcat cumplit, este — atunci când Credința Lui este în primejdie — de nu pui mâna pe sabie ca s'o aperi. Așa sună porunca lui Dumnezeu. Și El o știau. Și știau că nu numai acolo, în Spania, există această primejdie, ci și aci, la noi. Dar lupta era deschisă acolo. Și acolo s'au dus și ei să lupte pentru Dumnezeu. Și să moară pentru apărarea Lui. Și au murit doi : Ion Moța și Vasile Marin.

Au murit ca sfinții. Dar au și trăit ca sfinții. Ascultători și cu teamă de Dumnezeu. In jertfă și suferinți.

Viață de mucenic. Și moarte de mucenic. Căci Ion Moța și Vasile Marin nu sunt Sfinți numai pentrucă au murit ca sfinsfinții.

Ții ci și pentrucă au trăit ca Și viața de sfânt a fost încununată cu moartea de sfânt.

... Pe frontul din fața Madridului unde era cea mai grozavă încleștare între cele două armate... Una sub semnul lui Dumnezeu, sub semnul lui Lucifer cealaltă... In miez de iarnă, pe gerul din mijlocul podișului spaniol... In tranșee, în așteptarea bătăliei... Deodată, ca un hohot sinistru de râs scos de multe guri drăcești, pornește bombardamentul tunurilor Satanei... Tunet de mânie al lui Dumnezeu, răspunde artileria Crucii. Lupta a început. Avioane vinete — uriașe păsări hărâitoare — apar pe apa plumburie a cerului. Armatele ies din pântecele pământului și s'avântă în luptă. Impușcăturile clocotesc, lătratul mitralierelor se deslănțuie, grenadele prind a trăsni... Satana își vede rândurile rărindu-se... cu rânjet sinistru — svârlind flăcări cu miros de pucioasă pe nările tunurilor — aruncă în arestul luptei un șir întreg de monștrii de oțel zămisliți — par'că din măruntaiele pământului și din păcatele oamenilor. Monștrii sculpători de flăcări și moarte... Haosul se mărește, cerul se întunecă și, ca într'o noapte fantastică fulgeră flăcări de gheenă. Ca flacările cazanului din pântecele iadului, țâșniturile luminoase ale obuzelor, para detunăturilor grenadelor, bombelor de avioane și mitralierelor se înlănțuie valpurgic cu urletul haotic, sinistru al exploziilor. Și urlă tunurile, rânget de Satană, și clănțăne mitralierele ca dinții lupilor din pustietățile răsăritului, și fulgeră armele, și trăsnesc grenadele...

...Și cele două armate se luptă. Armata lui Dumnezeu și armata Satanei. Și în armata lui Dumnezeu luptă Legionarii... Luptă Ion Moța și Vasile Marin... Involburați furtună ei fulgeră, și trăsnesc, și lovesc în slujitorii Satanei ca o mânie a marelui Arhistrateg al oștirilor cerești, Sfântul Arhanghel Mihail, ai cărui soldați sunt.

...In încleștarea aceea de vifor și gheenă — noapte valpurgică, deși era ziuă — au murit, pentru apărarea Crucii și spre vecinica slavă a lui Dumnezeu, moarte de eroi și sfinți creștini, Ion Moța și Vasile Marin...

13 Ianuarie. Ziua în care au căzut ei. Zi sfântă, măreață ce se cere încrustată pe răbojul istoriei și cinstită dealungul veacurilor — Sărbătoare Națională. Zi de mândrie a Neamului pentru strigătul luminos de viață și nemurire, ce va străluci în istorie — lumină dătătoare de avânturi.

Zi ce va rămâne și 'n istoria creștinătății — pildă de jertfă — și trebuie să rămână însemnată — pentru vecie — și'n calendar.

N. Crudu

Turneul „Teatrului in der Josefstadt" din Viena

Sâmbătă seara, am avut prilejul de a asculta la „REGINA MARIA" o piesă franceză *(Fleur d'Oranger)* în versiune germană *(Der schiefe Hut)* de Birabeau și Dolley, jucată de un buchet de artiști vienezi, dela teatrul lui Max Reinhardt, în cadrul unui turneu.

Această piesă care s'a jucat și la noi sub titlul „FLOAREA DE LAMAIȚA", acum vre-o 7-8 ani și anunțată că se va juca, tot la „REGINA MARIA", în actuala stagiune, n'a avut darul de a ne impresiona din punctul de vedere muzical, deși reclama ne-o prezenta drept o comedie muzicală. Muzică propriu zis n'a fost, deși noi pentru muzică ne-am deplasat.

Fritz Schulz, ne-a redat un Raymond elegant, distins, jucând cu multă pricepere. Tinerețea și fizicul lui au contribuit la amplificarea aplauzelor numeroaselor cunoșițe din sală. Jane Tilden, a fost superbă în Madeleine, soția și presupusa secretară a lui Raymond. Jocul ei natural, degajat, ne-a plăcut nespus de mult. Exagerată în „gătirea" obrazului, în sensul că a ținut ca și pleoapele să fie date cu un rouge... verde, ca și pantofii și rochia verde. Deși a jucat cu elan, am rămas cu impresia că publicului i-a plăcut mai mult silueta ei sveltă și cochetăria îmbrăcămintei. Rolul sgloabei Renée a fost jucat de Erika Kcssman, o actriță cu frumoase resurse, complectând cu brio, acest trio de elemente tinere. Margareta V. Bukovics a fost o soție ideală, la locul ei în diferitele aspecte ale rolului. Eduard Loibner, în tatăl Madeleinei, este un comedian de aleasă calitate, redând tipul pitoresc al unui modest și blajin părinte, fericit că își poate fuma pipa, în tihnă, alături de fiica măritată.

Am lăsat într'adins la sfârșit, pe actorul Alfred Neugebauer, interpretul de frunte al acestei comedii muzicale, spre a ne ocupa ceva mai mult și de dânsul, dar și de piesa.

Caracteristica acestei piese este starea sufletească — buna sau reaua dispoziție — a lui Hochet de Maricourt, tatăl lui Raymond, redată prin felul cum își pun pălăria: acoperindu-și fruntea (și atunci ghicim că omul este supărat, contrariat, cu tcane) sau dându-și pălăria pe ceafă, astfel ca fruntea să fie descoperită (și atunci ghicim că omul este vesel, bine dispus). Mărturisim că buna sau reaua dispoziție nu ne-a putut-o demonstra atitudinea... pălăriei, ci atitudinea, gesturile, grimasele renumitului comedian. Dacă Zweig în cunoscuta lui carte „24 heures de la vie d'une femme" ne-a putut da un tablou extraordinar de sugestiv al sbuciumului, frământării sufletești a pasionatului jucător de cărți, numai prin descrierea gesturilor agitate sau nu, depinde de caz, ale mâinilor jucătorilor de cărți, autorii francezi ai comediei muzicale jucate de artiștii vienezi la „Regina Maria", nu vedem ce anume cer ei dela o... pălărie! Alfred Neugebauer. s'a folosit timp de trei acte de gambeta sa, dar nu gambeta a jucat, sau a contribuit ca să se joace, rolul caracteristic. L'a jucat Neugebauer și îl putea juca și fără pălărie. Atunci de ce versiunea germană are titlul „der schiefe Hut"?

De la un turneu teatral străin, am pretinde o piesă caracteristică națională, nu o traducere. Totuși, nu regretăm că ne-am deplasat ca să facem puțină mișcare, aplaudând frenetic, împreună cu cei aproape 90% „German speaking" spectatori, simpaticii vienezi și drăguțele vieneze.

Nic. J. Sarru

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANĂ: Tosca.

TEATRUL NAȚIONAL: Victoria Regina.

TEATRUL REGINA MARIA: De ziua nevesti-mi.

TEATRUL COMEDIA: Poveste de iubire.

TEATRUL MODERN: 9000 franci recompensă.

TEATRUL VESEL: Călugărul din vechiul schit.

TEATRUL LIGII CULTURALE : Cadavrul viu.

TEATRUL ALHAMBRA: Marea ducesă de Alhambra.

TEATRUL EFORIA VOX: Floarea din Hawai.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CREȘTINI

CAPITOL: Marchizul de St. Evremont.

ARO : Bărbații nu sunt zei, cu Miriam Hopkins.

ROXY: Marchizul de St. Evremnot.

FEMINA : A doua tinerețe cu Ruth Chatterton și Walter Huston și completare colorată.

A. R. P. A. : Agentul special cu George Brent și gruparea artistică Bonzo.

FORUM : Extravagantul Mr. Deeds și Romanul unei minore.

MANON : Carnavalul din Veneția și Cântecul iubirii noastre.

OMNIA : Spaniolita. Desfiguratul și Marea ducesă de... caramba.

TRIANON : Noaptea fericirii și completare: reportaj senzațional.

FRANKLIN (Ateneul Român) : Taras Bulba și Cobra tango.

CITY : Infamia și Eu și Impărăteasa.

DARLY : Ingerul alb și Tinerețea unei regine.

MARCONI : Boccacio. Diavolul alb și revistă.

MODEL : Săraca fetiță bogată și Bestia din Bomeo.

BARCELONA : 13 ore în văzduh și Codrul secret.

CENTRAL (calea 13 Septembrie) : Extraordinarul Joe ; Tragedia comandantului Derek și Revistă.

COTROCENI : Echipajul și Allotria (ah! femeile).

DIANA: Luptătorii din Texas și Secretul celor 13 mascați.

DICHIU : Ingerul întunericului și Becky Scharp.

MILANO (Călărași 153) : Tarzan și Un sărut fatal.

ILEANA : Maria Krasnova și Evadat din insula diavolului.

ORFEU (Bulevardul Ghica 193) : Rose-Marie și Casa strigoilor și completare colorată.

TRIUMF (Griviței 135) : Sub două drapele, cu Claudete Colbert și Ronald Colman, și Crima din San-Francisco, cu Miriam Hopkins.

PACHE (str. Mătăsari 31) : Eu și impărăteasa și Revolta de pe Bunty.

VOLGA (La Roata lumii, Dorobanți): Taros Bulba și Controlorul.

DORY (șos. Crângași 42) : Gulliver; Aventuriera ; Trupa de reviste.

LIZEANU : Secretul lui Budha, Regele detectivilor și revistă.

UNIC (Piața Filantropiei) Dominoul verde și Katerina.

FLORIDA : Bozambo și Nu mă uita.

Radio

MIERCURI, 27 IANUARIE 1937

7.30. Inchiderea emisiunii.

13. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.

13.10. Concert de prânz. Muzică distractivă (discuri).

14.10. Radio jurnal. Ora. Mersul vremii. Bursa. Știri interne și externe.

14.30. Muzică variată (discuri).

15. Ultimele știri. Bursa cerealelor.

18. Piese mici de compozitori mari (discuri).

19. Ora. Mersul vremii. Actualități.

19.10. Concert de muzică variată. Orchestra Radio, dirij. de Th. Rogalski.

20. Gripa și complicațiile ei, de prof. dr. C. Bacaloglu.

20.20. Continuarea concertului.

21.20. Cărți noi.

21.25. Concert de pian. D-na Cella Delavrancea.

22.10. Petre Ștefănescu-Goangă (canto).

22.45. Concert nocturn al orchestrei de salon Radio, dirij. de D. Teodoru.

22.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.

23.55. Ultimele știri.

JOI, 28 IANUARIE 1937

13. Concert de prânz. Muzică variată (discuri).

14.10. Radio jurnal.

14.30. Muzică distractivă (discuri)

15. Ultimele știri. Bursa cerealelor.

16.45. Ora Copiilor :

I. „Neață și Nătăfleață", scenariu radiofonic de M. Iordan.

II. Jurnalul copiilor de Victor Ion Popa.

18. Concert de muzică de dans. Orchestra „Cristal" dir. de Vilnov (canto : P. Alexandru).

18. Ora. Mersul vremii. Actualități.

19.10. Continuarea concertului.

19.50. Arta în slujba civilizației și a păcei de g-ral G. Manolache.

20.10. Din operele vesele (discuri)

20.55. Programul concertului simfonic de Emanoil Ciomac.

22.05. Radio jurnal. Sport.

22.25. Continuarea concertului simfonic.

23.10. Concert nocturn al orchestrei Ionel Cristea, transmis dela restaurantul Belvedere.

23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.

23.55. Ultimele știri.

A trimis Germania soldați în Marocul spaniol?

— Prin Marocul spaniol au trecut numai voluntarii germani cari luptă pe fronturile naționaliste. La Ceuta, Melilla și Tetuan sunt numai specialiști germani. — Ce scrie revista de stânga „Marianne". —

Este încă vie în amintirea tuturor emoția care a cuprins întreaga lume în momentul când agenția Havas a răspândit pe toată planeta senzaționala știre că Germania debarcă trupe în Marocul spaniol, unde și-a amenajat cazărmi și aeroporturi. La Quai-d'Orsay ca și la Foreign Office s'a produs o mare agitație căreia i-au urmat trimiteri de comisii de anchetă, formate din militari superiori francezi și englezi pentru a constata, la fața locului, care este realitatea.

Pe dealtăparte, în același timp, o parte din flotele franceze și engleze, din Mediterana, au navigat pe lângă coastele Marocului pentru a demonstra, astfel, indirect, Germaniei, voința acestor două mari puteri de a nu admite ca cel de-al III-lea Reich să se instaleze în Marocul Spaniol.

Cu toate desmințirile din sursă germană, impresia generală era că Germania pândea de multă vreme ocuparea militară a Marocului spaniol. Insfârșit, abea după ce comisiile militare franceze și engleze și-au înaintat rapoartele statelor majoare ale statelor respective și după ce ziariștii străini au cercetat în amănunt care este situația, — a venit desmințirea care a destins, pe deoparte, raporturile franco-germane, iar pe de alta, a evitat încordarea, grava încordare internațională, ale cărei surprize nu se puteau solda decât prin război. Iar pe deasupra tuturor acestor constatări autorizate, generalul Franco, printr'un interview, acordat agenției Havas, a declarat, cu autoritatea lui de conducător al celei mai mari părți din Spaniu, că în Maroc nu există picior de soldat german.

CE SCRIE PRESA ANTI-HITLERISTA DIN FRANȚA

Pentru a cunoaște în amănunt care este realitatea vom spicui o serie de date asupra acestei chestiuni, din săptămânalul *„Marianne"*, cunoscuta publicație de stânga, ale cărei antipatii față de Germania lui Adolf Hitler, sunt notorii.

Intr'un mare reportaj: „Ce face Reich-ul în Africa"?, scris de un trimis special al revistei „Marianne" se arată că propaganda hitleristă în Maroc este practicată mai ales în ultimii trei ani. Francezii instalați acolo, funcționari sau comercianți, ofițeri, doctori, au denunțat adesea ori la Paris agitațiile pe care le fac unii germani și nu mai puțin cei oficiali. Astfel consulul Reich-ului la Tetuan a fost adesea ori acuzat că finanțează pe anarhiști.

In ultimele luni, mii de exemplare din „Mein Kampf", tradusă în svabă, au fost răspândite pe teritoriul marocan.

INTRE SVONURI ȘI REALITATE

„Cazărmile spaniole din Melilla adăpostesc acum 8000 soldați germani din Reichswehr. Statul major german a instalat în portul Ceuta baterii de 420, cari pot bate până la Gibraltar. Germanii au în Marocul spaniol o armată de 20.000 soldați indigeni, gata să invadeze în Marocul francez.

Acestea sunt svonurile, scrie „Marianne", cari au circulat în ultimul timp, în presa franceză. Aceste afirmații alarmante au fost desmințite. Guvernul francez are datoria, precizează revista amintită, de a deschide o anchetă și de a lua măsuri pentru a evita ca panica să nu mai fie răspândită așa de imprudent în opinia publică.

Deasemeni nu trebue să se uite că Franța are în momentul de față, în Maroc 10.000 soldați, cari nu sunt o forță neglijabilă.

SUNT GERMANI IN MAROCUL SPANIOL

Dar pentru a evidenția cât de tendențioase au fost știrile date de dușmanii Germaniei, iată ce mai scrie *„Marianne"*, cu privire la elementul german aflător în Marocul spaniol:

„Dacă există, penetrația germană în forme din ce în ce mai puțin sensibile, din ce în ce mai discrete. Germanii cari se găsesc în Marocul spaniol sunt oameni umili...

Desigur, sunt germani la Ceuta, Melila și Tetuan. Nu e mai puțin adevărat că Reichswehr-ul rămâne în totdeauna în cazărmile de dincolo de Rhin și că agenția de informații D. N. B. (agenția oficială a Germaniei) nu este așa de departe de adevăr când afirmă că nici un soldat german nu se află în momentul de față pe pământul african.

Dacă mii de germani au trecut prin Ceuta și Melila, în ultimele luni, ei nu au rămas în Maroc. Cea mai mare parte a fost îmbarcată pentru Spania prin grija generalului Franco.

Restul, — câteva sute, — numără tehnicienii de geniu civili. Aceștia lucrează în minele din Rif ca ingineri sau lucrători specializați.

Și „Marianne", închee astfel: „Dintr'o scrisoare, primită acum câteva zile, dela un francez stabilit în Maroc, am putut extrage următoarea frază: Marocul francez în momentul când scriu, nu are să se apere împotriva unui putsch german, la frontiera sa septentrională".

O INSINUARE

Dar pentru a vedea spiritul anti-german al revistei citate vom traduce și următorul pasagiu, foarte elocvent, întrucât, dacă această revistă a trebuit să recunoască faptul că Germania nu a trimis nici un soldat în Marocul spaniol, pentru a nu încorda situația internațională, și așa destul de gravă, — nu e mai puțin adevărat că insinuiază.

Iată ce scrie vorbind despre guvernatorul Marocului spaniol.

Colonelul Beigdeber, — Juan Beigdeber y Astiginza, — este guvernatorul Marocului Spaniol. După cum îl indică și numele, el este de origină germană. El a fost prezentat cancelarului Hitler în 1933 de către generalul von Reichenau, astăzi comandantul corpului de armată dela München, în termenii următori:

— Iată-l pe cel mai german dintre spanioli, și pe cel mai spaniol dintre germani.

— Francezii au dreptul să nu uite că în Maroc există o legătură suplimentară, și poate elocventă, între Reich și naționaliștii spanioli.

*

Am transcris aceste pasagii, din reportajul amintit, pentru a face dovada precisă că acțiunea împotriva Germaniei nu cunoaște margini, că ea are dușmani așa de orbiți în patima lor, în cât sunt în stare să incendieze întreg continentul numai pentru a crea dificultăți Germaniei.

Alt comentariu este inutil.

șt. v.

Politice

D. D. IUCA ministrul de interne a avut eri la Senat o întrevedere cu d. D. R. IOANIȚESCU secretarul general al Frontului Românesc.

*

Focșani, 25. — In ziua de 20 Ianuarie A.A.R.C., secția Focșani, a comemorat pe cei doi mari dispăruți: I. Mota și V. Marin.

A luat cuvântul d. av. ST. ROMAȘCAN, care în câteva cuvinte a arătat însemnătatea jertfei acestor doi eroi care s'au sacrificat pentru Christos și latinitate.

S'a expediat o telegramă d-lui *Istrati Micescu*, cu rugămintea să transmită condoleanțe celor în drept.

*

ODOBEȘTI, Ianuarie 25.—*Duminică s'a oficiat în catedrala orașului un impresionant parastas de către preotul econom Mihail dela Năruja. Au luat parte toți membrii partidului național creștin și legionarii cari au dat onorurile cuvenite.*

Părintele Mihail a ținut o cuvântare ocazională, arătând meritele marilor dispăruți.

*

Asigurații din comuna Buftea jud Ilfov ai „Asigurării Românești", resping calendarele pe anul 1937 trimise de această casă de asigurare, pentru faptul că au fost tipărite la editura jidovo-comunistă „Adevărul".

*

BOTOȘANI. — Organizația partidului „Totul pentru Țară" a făcut eroilor legionari Mota și Marin 2 parastase. Primul a fost oficiat Duminică 17 Ianuarie de către pr. N. Buhaciuc la biserica Sf. Spiridon. Al doilea parastas a fost oficiat Miercuri 20 Ianuarie de către un sobor de 6 preoți la biserica Sf. Mihail și Gavril.

Părinetle Arnăutu a ținut o emoționantă cuvântare evocând memoria marilor dispăruți Ion Mota și Vasile Marin căzuți pe frontul spaniol în lupta cu diavolul și pentru apărarea credinței.

*

Astăzi Miercuri la ora 10 a. m., s'a întrunit la Primăria Municipiului Consiliul general sub președinția d-lui Primar general Al. Donescu.

S'au discutat modificarea bugetului general al municipiului, conturile de gestiune pe 1935/36 și aprobat câteva schimbări de terenuri cu Ministerul Instrucțiunii la școala de Arhitectură.

In chestiunea mătăriei și anume a votării contractului făcut de altminteri pe bază de licitație publică fostul primar d. Dem. Dobrescu a încercat să facă diversiune și atmosferă defavorabilă fără să reușească întrucât în urma lămuririlor date atât de d. Angelescu cât și de d. primar general Al. Donescu s'a votat în unanimitate.

De unde banii!?

O nouă colecție de șabăsgoimi. Otrava cușăr a spurcatelor canalii din Sărindar amenință că se va răspândi la 2 lei

„Adevărul", oficiosul Alianței Universale Izraelite și al spurcatelor canalii din România anunță o nouă bombă:

Cu începere dela 1 Februarie „Adevărul" în acelaș număr de 8 pagini zilnic își reduce prețul de la trei la numai... doi lei.

Pentru orice om de bun simț, chiar necunoscător al greutăților de ordin material în care sbate în general presa, prima întrebare este: DE UNDE BANII? Cine va avea să acopere diferența aceasta de un leu?

Ori știut este că, în numai 6 pagini chiar, o gazetă abia își acoperă cheltuelile de imprimare și de ad-ție la prețul de trei lei. De unde are atunci „Adevărul" fondurile necesare pentruca, tipărit nu în șase, ci în OPT pagini să SE VANDA totuși la 2 lei!? Aceasta mai ales că nu este pentru nimeni un secret că situația financiară a „Adevărului" și „Dimineții" este dezastruoasă, că datoriile spurcatelor canalii sunt enorme în toate părțile.

IN SOLDA CUI?

Răspunsul e clar. Jidanii din Sărindar sunt deopotrivă în solda Kahalului și a Kominternului. Ii alimentează deopotrivă și Alianța Universală Izraelită dela Paris și Internaționala comunistă dela Moscova. Și numai imbecilitatea noastră politicianistă, orbul gâinilor oamenilor noștri politici nu vor să vadă pericolul propagandei iudeo-comunistă care se face pe cuprinsul țării și să ia în consecință măsuri pentru stăvilirea otrăvii bolșevice.

SE IMBULZESC ȘABBASGOIMII

Jidanii operează din plin. Și ca să-și mascheze propaganda criminală și odioasa subminare a Țării se acoperă din ce în ce mai compact cu paravanul mizerabililor șabbăsgoimi.

„Adevărul" însuși în nr. său de aseară mărturisește această nouă năvală a șabbăsgoimilor în subsolurile bordelului său.

Intr'adevăr, iată ce scrie monitorul bolșevismului în România:

„Adunarea generală a acționarilor „Adevărul" S. A., întrunită în ziua de 23 Ianuarie a. c., ora 10 dimineața, luând în discuție chestiunile puse la ordinea zilei, a aprobat în totul procesul verbal No. 61 din 19 Decembrie 1936, prin care — în locurile devenite vacante prin demisiunile d-lor Const. Graur, Em. Pauker și M. Graur și prin decesul lui I. Negreanu, — sunt cooptați d-nii Mihail Sadoveanu, Eugen Lovinescu, D. Mazilu, fost deputat, și general în rezervă Ion Pavelescu.

„Adunarea alege cenzori, până la expirarea mandatului actualului consiliu, pe d-nii N. Gheorghiade, directorul Creditului Urban Iași și Alexandru Botez, expert contabil, cari împreună cu d. Cezar Simionescu, avocat, vor constitui comitetul cenzorilor.

„In locul d-lor S. Labin și Matei Năstăsescu, cenzori supleanți, demisionați, sunt aleși d-nii Teodorescu-Valahu și Const. Băleanu, cari împreună cu d. Mircea Grigorescu vor constitui comitetul cenzorilor supleanți".

Prin urmare otrava spurcatelor canalii din Sărindar își anunță revărsarea cu furie de apocalips. Și ticăloșii noștri Români în clipa în care Românismul se pregătește pentru bătălia decisivă se mobilizează în rândurile cozilor de topor ale asasinării neamului Românesc.

Nu ne facem iluzii că guvernul va descinde în pivnițele „Adevărului" pentruca să cerceteze cu ce bani se tipărește otrava bolșevică! Nu. Facem însă apel la sufletul Românesc spre a se mobiliza și el, opunând vehement toată revolta lui împotriva nouii ofensive judeo-comuniste.

Români și Românce, respingeți pretutindeni otrava ce vi se servește de către vânzătorii de țară cu nume românești!

Faceți zid împotriva trădătorilor!

Nici un ban pentru maculatura cușăr. Respingeți-o chiar când vi se trimete gratuit!

Bilanțul politic al României, văzut de germani

Ce scrie ziarul „Voelkischer Beobachter" despre situația politică din România din ultimul an. Recunoașterea drepturilor noastre teritoriale. Concluziile pentru viitor

In acest an vacanța politică s'a început cu mult mai devreme decât până acum. Pacea domnește atât în afară cât și înăuntru și această dorință de liniște ne permite a cerceta faptele trecute. O astfel de cercetare este necesară din timp în timp, îndeosebi dacă vrem să cunoaștem evoluția politică în liniile ei mari. In acest an România poate pentru prima dată dela război încoace, a început să facă primii pași independenți, după ce, ani îndelungați a servit fără nici un folos interesul altora.

Anul 1936 a fost anul primelor gesturi decisive în direcția independenții sale. Unele fapte au însă nevoie de timp și astfel este explicabil pentru ce România n'a depășit cu prea mult faza inițială. In București s'a ajuns de mult la ideea unei politici de prietenie cu toată lumea, dar în acest an s'au dat și unele dovezi. Părăsirea axei Moscova-Paris și apropierea de Iugoslavia, reluarea raporturilor amicale și a colaborării efective cu Polonia, sunt primele pietre indicatoare pe acest drum. Măsura identică este cuvântul de ordine de astăzi al României, în afară. O dovadă în plus că România a abandonat atitudinea sa rigidă, doctrinară de după război este punctul său de vedere în problema revizionismului. ESTE FOARTE FIRESC CA ROMANIA SA NU ADMITA UN REVIZIONISM CARE SA DAUNEZE STATUS QUO-UL SAU ACTUAL, SA APROBE UN REVIZIONISM UNDE INTERESELE SALE SUNT DIRECT LEZATE. Totuși se arată dispusă să discute academic celelalte revizionisme. Cu această radicală schimbare toate momentele cari puteau constitui un impediment în fața unei înțelegeri cu Germania, sunt actualmente căzute. Natural, în raporturile germano-române s'au produs schimbări importante, deși aceste raporturi trebuiesc încă judecate cu prudență. Se pare că Germania se bucură de o presă cu totul favorabilă în România.

Măsura identică este lozinca și în politica internă. Si aici se manifestă aceiaș dorință de a ținea raporturile amicale cu toată lumea, de a creia un echilibru constructiv. Sunt demne de remarcat tendințele regimului de a concentra toate forțele politice într'o singură atitudine centristă, încercare însă cu puține șanse de reușită, deoarece actuala perioadă legislativă se află spre sfârșit, evidențiindu-se în prima linie problema succesiunii. **Este însă problematic dacă se va putea forma un compromis între stânga național-țărănistă și dreapta vaidistă. Nu e mai puțin adevărat că din ambele tabere se află o ramură dispusă de a conlucra cu actualul regim, deși dreapta este prea puternică pentru acceptarea unui compromis. In tot cazul, constituirea unui cabinet centrist care să aibe de program o pașnică evoluție deosebit de necesară pentru întărirea Tronului, este măsura ce pare cea mai potrivită pentru moment.**

Camera a continuat discuția la legea minelor

Ședința se deschide la ora 4.30, subt președinția d-lui I. Slăvescu. Pe banca ministerială, d-nii Dem. Iuca, V. Pop, R. Franasovici.

Se citește sumarul desbaterilor anterioare și se intră în ordinea de zi.

D. N. CONSTANTINESCU-BORDENI (georgist) relevă lipsa de interes de care dau dovadă atât guvernul cât și majoritățile față de un proect de lege atât de important prin care se organizează proprietatea și exploatarea subsolului țării noastre.

COMUNICARI

D. TICA vorbește de românii din Basarabia, omiși de pe listele de naționalitate.

D. CARLAN cere ca funcționarii ceferiști din Burdujeni să fie salariați conform legiuirilor în vigoare. Situația de azi nu mai poate dăinui, pentrucă-i pune în stare de inferioritate față de alți colegi, dela alte stații.

D. R. FRANASOVICI, ministrul comunicațiilor, promite că va cerceta și va sancționa pe cei ce au comis această eroare.

D. LAPEDATU adresează o comunicare ministerului de justiție cu privire la timbrarea actelor de vânzare la o judecătorie din jud. Constanța și cere severe pedepse vinovaților.

D. ISACESCU protestează, că brevetele de băuturi spirtoase din Constanța sunt atribuite unor pasportari în dauna românilor.

D. A. RIGO înfățișează trista situație a pensionarilor Casei muncii C. F. R.

Ședința se ridică la ora 7.

Azi, la ora 4, ședință.

Senatul

S'a discutat proectul pentru organizarea și încurajarea agriculturii

Ședința se deschide la orele 3½, sub președinția d-lui C. Alimănișteanu, vice-președinte.

Pe banca ministerială d-nii: V. P. Sassu, D. Iuca, I. Nistor, dr. Costinescu și M. Berceanu.

D. C. ALIMANIȘTEANU, vice-președinte, citește telegrama din Florența, a Marelui Voevod Mihai, adresată președintelui Senatului: „FLORENTA. — ADANC MIȘCAT DE BUNELE URĂRI ROG TRANSMITETI SENATULUI VIILE MELE MULȚUMIRI PORNITE DIN TOT SUFLETUL".

Membrii Senatului se ridică în picioare și aplaudă prelung.

Se intră în ordinea de zi:

D. N. JECHEANU arată că legiuirile agricole de până acum n'au dat roade suficiente. Reforma agrară făcută așa cum s'a făcut și aplicată defectuoas, n'a putut ridica țărănimea noastră dela nivelul acela cultural de înainte de război și rămânând și mai departe tot în mizeria în care l-a găsit acea reformă.

In ceia ce privește creditul țărănesc a fost până acum inexistent. Partidul liberal a promovat numai instituțiile industriale și comerciale, neglijând agricultura, care formează 80% din producția țării. Creditul acordat industriei a fost în ultimii ani de 14 miliarde lei, iar agriculturii i-s'a acordat numai 7 miliarde lei.

In afară de grâu, politica guvernului nu s'a preocupat și de valorificarea celorlalte cereale, cari sunt speculate de intermediari, orășeni, toți streini de sufletul și sângele nostru.

Ora fiind înaintată se ridică ședința la orele 7 seara, rămânând azi în continuare să vorbească tot d. Jecheanu.

Azi ședință la orele 3½ d. a.

Nopți albe, la Palat...

(Urmare din pag. I-a)

Prințul Nicolae a crescut și el tot aci în copăile și printre mălaiurile noastre de aur. Il știm de mic de când umbla la Sinaia îmbrăcat ciobănește, de-L da căciula jos. L-am văzut apoi Cercetaș și Marinar și mare Sportiv și, acum în urmă, Aviator temerar. Principele Nicolae — cel mai frumos, mai distins

Prinț din Europa — este, prin făptura lui de mare medalie, o adevărată operă de artă și acolo, lângă nuferii și trestiile Snagovului unde'Și petrece astăzi convalescența, El e un monument viu al naturii...

Știm, Maiestate, că zilele și nopțile acestea ai plâns și ai strâns la obraz receptorul, ca și când ai fi strâns talia suplă a Voevodului...

Lasă Maiestate, că Băiatul e vânjos ca o panteră — și rezistă! are lângă El doftorii ăia mari italieni — și pe Mamulea al nostru — și pe acel mare câine devotat, scriitorul N. M. Condiescu, care-i spune 'n toate nopțile poizii. Și burta Voevodului, în care umblară alaltăieri cuțitele, o să se vindece și-o să se-aștearnă din nou pe carte! Că se 'nchele-acum trimestrul al II-lea...

Și peste-o lună 'ncolo, când o 'ncepe colea, la Periș, să cânte ciocârlia, o să lasă iarăși Voevodul la arătură și-o să mănânce iarăși, din șervet, pe brazdă, o sfântă de mămăligă c'un ou. Mămăliga românească ce se prăpădește de dorul Lui — și-I urează grabnică însănătoșire!

N. Crevedia

Propaganda Frontului Românesc în culoarea de Negru

Duminecă după amiază a avut loc în sala Ivan Petcu din comuna sub-urbană Dudești-Cioplea o populară întrunire organizată de „Frontul Românesc" din culoarea de Negru, în vederea alegerilor comunale de la 17 Februarie. A prezidat d. avocat Traian Martinescu șeful culorii de Negru.

Primul a luat cuvântul d. *Radu Nenciu* șeful organizației din Balta-Albă care schițează programul de realizări edilitare pe care „Frontul Românesc" îl are pentru această comună.

D. dr. *Oprescu*, critică politica demagogică.

D. *Ivan Tache*, arată cetățenilor că fruntașii acestei mișcări au făcut mult bine locuitorilor din Dudești-Cioplea.

D. avocat *Crețulescu*, schițează programul de realizări naționale și edilitare al „Frontului Românesc".

D. ing. *Atanasiu*, spune că greutățile impozitelor apasă numai pe umerii românilor.

D. dr. *Gh. Enescu*, vice-președintele culorii de Negru, spune că numai prin solidaritatea Românilor se va putea înfăptui frumosul program al „Frontului Românesc".

D. *Traian Martinescu*, după ce mulțumește tuturor celor ce au participat la această frumoasă întrunire, spune că fruntașii „Frontului Românesc" se adresează tuturor Românilor care să asculte și să judece și să dea votul cui vor crede că are dreptate.

Cine votează lista „Frontului Românesc", nu votează numai pe cei zece români, candidați pe această listă, ci își dă adeziunea pentru cauza națională, pentru cauza românească.

Deasemenea cine dă votul național-țărăniștilor îl dă dușmanilor țării, pentru că acest partid are în cadrele lui pe comuniști, pe care întreaga Capitală i-a văzut defilând cu pumnii strânși în fața conducătorilor acestui, partid.

Au mai vorbit d-nii: Mareș, Bercaru, dr. Papazisu, colonel Acrivescu, preotul I. Popescu, d-na avocat Vătășoiu, etc...

„Eu nu vă voi înșela în ceiace așteptați dela mine"

Un legământ al lui Mota cu prilejul nunții sale. — Și un document din care rezultă că eroul Ion Mota a așteptat ca expediția în Spania a primei echipe legionare, să fie u mată și de altele.

Personalitatea lui ION MOȚA e departe de a fi cunoscută și de a putea fi zugrăvită, în toată neasemuita ei măreție, și aceasta nu numai astăzi, ci chiar în viitorul apropiat.

Dar trebue zeci și zeci de ani, până când adevăratul Mota va fi în fine cunoscut în toată sfințenia personalității sale, care, dacă s'ar mai scrie încă odată un Nou Testament, ar trebui așezată în paginile lui, la un loc de cinste.

Adevărul, astfel cum îl bănuim noi din existența pământească a lui Mota, este că el a fost un trimis al Divinității și că numai slăbiciunea ochilor și micimea sufletelor noastre nu i-au văzut. pe când era în viață, aureola de sfânt care-i strălucea deasupra capului, asemenea chipurilor din icoanele și de pe zidurile bisericilor ortodoxe.

Mota s'a simțit toată viața lui, juruit supremului sacrificiu pentru Hristos.

Și abia după moartea lui de mucenic, suntem în stare să înțelegem această luminare a lui Mota, această conștiință a misiunii divine, cu care a venit el pe lume.

EU NU VA VOI INȘELA IN CEEACE AȘTEPTAȚI DELA MINE

Ați crezut vreodată realizabilă aievea nunta lui Călin, săvârșită în decorul de basm al codrului moldovean, nunta aceea zugrăvită în chip nepieritor de Eminescu?

Ei bine, aceasta a fost nunta lui Ion Mota, cu adausul unei atmosfere de profund creștinism; iar la sfârșit cel care avea să devină mucenicul lui Christ, și-a exprimat în cuvinte puține — ca toate cuvintele cari se țin chiar cu prețul sângelui — suprema lui misiune pe pământ: „EU NU VĂ VOI INȘELA IN CEEACE AȘTEPTAȚI DELA MINE"!

Iată, după „PĂMANTUL STRĂMOȘESC", darea de seamă a nunții lui Mota:

„Zilele trecute, la 18 August s'a celebrat în mod tăcut și foarte retras, nunta camaradului și fratelui nostru I. I. Mota cu d-ra Iridenta Z. Codreanu, la Mănăstirea Neamțului în mijlocul munților și pădurilor.

„Slujba dumnezeiască a fost oficiată de unul din cei mai de seamă prelați ai ortodoxiei și cei mai

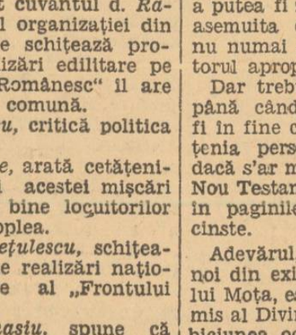

categorici români, Prea Sfințitul Episcop Nicodem. (Urmează o predică ocazională a P. S. S. Nicodem și citarea asistenței N.R.).

„Această nuntă s'a oficiat într'un pronunțat spirit de creștinism și de naționalism.

„Partea întâi, la biserica zidită de Ștefan Domnul Moldovei, partea a doua în mijlocul pădurii, în sunetul scripcei și al fluerului ciobănesc și în mijlocul chiiuturilor voinicești.

„Ciobanii Tulan și Ursaki ne-au cântat din fluer.

„Toate au fost cu aprobarea Sf. S. Starețului și înalta binecuvântare a P. S. S. Episcopul Nicodem.

„Fie ca toți cei legați de această nuntă *să se simtă mândri în viitor atunci, când mirele PRIN ACTIVITATEA LUI DE MAINE, va face ca această nuntă să fie istorică.*

„Mirele a vorbit în urmă, pentru meseni foarte scurt și foarte concis, dar bine este ca s'o știe și alții:

„A spus scurt: *„Eu nu vă voi înșela în ceeace așteptați dela mine!..."*

Pentru o cât mai bună înțelegere a personalității lui Ion Mota, publicăm în fac-simile, scrisoarea lăsată de el unui prieten din București — al cărui nume nu ne interesează aici — din care rezultă că Mota se așteaptă ca și alte echipe de legionari să-l urmeze în Spania, pe calea jertfei lui pentru Hristos.

Scriscarea poartă data de 24 Noembrie 1936, ziua plecării echipei legionare în Spania.

Iată-i textul:

„DRAGA GHIȚĂ,

Tare-mi pare rău că nu te-am mai văzut în ultimul timp. Azi plec în Spania.

Nu vii și d-ta cu echipa II-a?

Cu toată dragostea

MOȚA"

PE MARGINEA ACESTOR DOCUMENTE SUFLETEȘTI

Insăilăm în grabă, pe marginea acestor documente sufletești, câteva gânduri:

Nu însemnează o profanare a memoriei lui Mota, toate manifestațiile diverselor grupe și grupulețe politice din ultimul timp, în cari acest mucenic e dat jos din cadrul lui de sfânt, pentru a fi privit sub aspect politic?

Nu! Memoria lui Mota trebue slăvită numai prin post, rugăciuni și legăminte de a-i urma pilda, pentru redresarea creștinismului ortodox național.

I. Diaconescu

Bursa

— Miercuri, 27 Ianuarie 1937

Creditul Industrial 700, 702, 705.
Steaua Română 575, 77, 78.
I. R. D. P. 97, 96, 95.
Mica 1432, 430, 433, 432, 433.
Banca Românească 423, 24, 22.
B-ca de Credit Român 550.
Creditul Minier 325, 24, 23.
Redevența 524, 23.
Reșița 524, 23.
Consolidare 27 1/8, 27, 27,20.
Improprietărirea 47¼, 47 3/8.
Renta 1933 47¼, 47,40, 47½, 47 3/8.
Desvoltare 44 5/8, 44 3/4.
Urbane București 5% 28½, 28¼, 28½.
Inzestrare titl. mici 67 3/4.
Stabilizare 51½.
Com. București 7% 1924 110, 112.
Județene 56¼.
S. T. B. optate 1570.
S. T. B. c. v., 1560.
Banca Națională 4825.
Concordia 640.
Astra Română 1190.

Alimentarea institutului de credit meșteșugăresc

Săptămâna aceasta Camera va lua în discuție proiectul de lege pentru înființarea institutului naționla de credit al meseriașilor.

Subliniem, că acest institut va fi alimentat în felul următor: statul va contribui la formarea capitalului social, subscriind la fondare 100.000.000 lei și apoi începând din anul bugetar 1938—1939 va vărsa timp de 20 ani câte 50 milioane lei anual, sumă ce se va înscrie regulat în bugetul ministerului de finanțe.

Proiectului i se va propune un amendament însă, având în vedere că va îngloba și fondul industrial. Amendamentul va precisa, că se va percepe, în folosul institutului, o cotă de doi la sută pe toate lucrările statului date în antrepriză particulară.

Deci, institutul va dispune de un capital însemnat, care va permite ajutorarea meseriașilor ajunși în nevoi.

Dece nu se dizolvă consiliul Camerei de muncă din Cluj?

La Camera de muncă din Cluj, în urma campaniei dusă de noi, ministerul a orânduit o anchetă, care a fost făcută de d. inspector general Ghiulea. Raportul de anchetă se află depus. Și e defavorabil. Adică, așa cum a scris „PORUNCA VREMII", s'au petrecut fapte grave.

Totuș, nu ne pricepem din ce motive, nici până azi consiliul Camerei de muncă din Cluj nu a fost dizolvat.

Așa fiind, rugăm pe d-nii ministru Nistor și secretar general P. Alexandrescu-Roman, să dea un comunicat, în care să arate constatările făcute acolo pe cale oficială de trimisul ministerului și să precizeze dacă nu e cazul să se procedeze la o dizolvare impusă de realitatea unor isprăvi pălmuitoare a demnității românești.

Sau, cu alte cuvinte, să ni se spună, dacă s'a petrecut ceva la Camera de muncă dni Cluj și dacă cele petrecute nu frizează legile.

Adunarea Generală a corpului avocaților din Baroul de Ilfov

Consiliul Baroului de Ilfov a decis convocarea adunării generale deliberative extraordinare a Corpului avocaților din Baroul Ilfov, pentru ziua de Duminică 31 Ianuarie 1937 orele 10 dimineața în sala Curții cu Jurați din Palatul de Justiție pentru a delibera și a aviza asupra mijloacelor pirn care Barourile Române să-și dobândească caracterul etnic la care au dreptul și să asigure preponderența elementului etnic pur național.

In cazul în care nu se va întruni numărul de membrii prevăzuți de lege, adunarea generală extraordinară se amână pentru Duminică 7 Februarie 1937 la aceiaș oră și în acelaș local când se va hotărâ valabil cu orice număr de membrii.

p. Decanul Baroului Ilfov.
(ss.) C. ALGIU
(ss.) VICTOR DIMITRIU
Secretarul Consiliului

Banca Națională a României

Convocare

pentru Adunarea Generală Extraordinară din 21 Februarie 1937

In virtutea art. 75, 77, 78, 79, 80 și 93 din Statute, d-nii acționari ai Băncii Naționale a României sunt convocați în adunarea generală exetraordinară, pentru ziua de Duminică, 21 Februarie 1937, ora 9 jum.

Adunarea generală extraordinară se va ține în localul Băncii Naționale din Bucureşti, str. Lipscani nr. 25.

In conformitate cu dispozițiunile de sub Cap. VI din Statute, se aduce la cunoștință următoarele:

Vor avea dreptul să ia parte la adunarea generală extraordinară acționarii de naționalitate română, proprietari a 20 acțiuni înscrise pe numele lor până la 20 Noembrie 1936 inclusiv (adică cu 3 luni complect scruse înainte de 21 Februarie 1937, data adunării generale extraordinare).

Inscripțiunile de acțiuni făcute după data de 20 Noembrie 1936 nu dau dreptul proprietarului lor de a participa la această adunare generală extraordinară.

Societățile proprietare de acțiuni ale Băncii Naționale vor fi considerate ca românești numai dacă vor îndeplini condițiunile legii de protecție a muncii naționale.

Acționarii cari îndeplinesc condițiunile de mai sus, vor putea fi reprezentați prin mandatari având ei înșiși drept de vot.

Totuși, societățile, stabilimentele și corporațiunile pot fi reprezentate printr'o persoană anume delegată sau prin orice acționar al Băncii.

Minorii și interzișii sunt reprezentați prin tutori și curatori.

Femeile măritate sub regim dotal pot fi reprezentate prin soți fără procură sau prin mandatari investiți cu procură din partea soțului și având ei înșiși drept de vot. Ele pot deasemenea lua parte personal, numai cu mandatul expres al soțului.

Femeile măritate sub regim parafernal pot lua parte personal fără autorizația soțului sau pot fi reprezentate prin mandatari, având ei înșiși drept de vot.

Pentru cazurile în care regimul dotal sau parafernal nu va fi stabilit până la data adunării, pentru care se face convocarea, prezența soțului se consideră ca o recunoaștere tacită din partea soției a regimului dotal, iar prezența soției ca o recunoaștere tacită din partea soțului a regimului parafernal.

Un mandatar nu poate reprezenta în adunarea generală extraordinară mai mult decât 5 acționari cu drept de vot.

20 acțiuni dau dreptul la un vot.

Nici un acționar, inclusiv societățile și Statul, nu poate dispune mai mult de 20 voturi, oricare ar fi numărul acțiunilor ce reprezintă. Nici un funcționar sau impiegat al Băncii nu poate reprezenta pe un acționar în Adunarea Generală Extraordinară.

In caz de proprietate indiviză, un singur acționar va fi autorizat să participe la adunare.

Procurile și orice alte acte, justificând dreptul de a participa la Adunarea Generală Extraordinară, vor trebui să fie legalizate. Deasemenea vor fi contrasemnate de mandatari sau delegați și vor fi remise Administrațiunii Centrale sau Sucursalelor și Agențiilor Băncii, până Joi, 18 Februarie 1937, ora 18.

Ordinea de zi a Adunării Generale Extraordinare va fi următoarea:

Adăogirea la Capitolul IX „Dispozițiuni transitorii" a unui text nou care va deveni astfel articolul 99.

Munca obștiască

Câteva considerațiuni pe marginea proectului de lege ce va veni în discuția Parlamentului

O lege pentru organizarea munci de folos obștesc?

Ce o mai fi, oare?

Și pentruce?

Așa se vor întreba, desigur, pe bună dreptate, acei ce urmăresc desbaterile parlamentare, unde vor găsi, poate chiar în cursul acestei săptămâni, discuții purtate de senatori în jurul unui proiect de o covârșitoare însemnătate, depus de ministerul muncii și ocrotirilor sociale: ORGANIZAREA MUNCII DE FOLOS OBȘTESC.

Proiectul acesta, elaborat cu migală, în spiritul vremii, adică ținându-se seamă de comandamentele actuale, cari impun, pe de-asupra oricăror combinații, primatul românismului, a stârnit îngrijorări, vara trecută, în rândurile anumitor cobai de club și nemernici cutropitori ai sufletului creștinesc.

Dece?

Pentrucă se încearcă legiferarea unor realități mereu vrăjmășite, cari au avut darul să desmorțească elanuri, să căliască energii și să cresteze caractere. Caracterele după cari tânjim și din pricina cărora nu putem realiza revendicările populației autochtone.

Scâncetele nu au fost luate în seamă. Iar presa cu pistrui nu a avut curajul, așa cum sbârnâia, să se agite și să-și afișeze, cu cinismu-i caracteristic, părerile.

Ce cuprinde, în adevăr, acest proiect, piatră de temelie la clădirea României viitoare?

Să producem câteva explicații, culese din expunerea de motive:

Tineretul de azi, cunoscut și format în mijlocul unor vitrigii aspre, a prins să se despersonalizeze, să renunțe la bucuriile vieții și să-și pună energiile la dispoziția celor ce obosesc să clădească opere de interes obștesc. Și acest tineret a înfăptuit diferite lucrări frumoase, colaborând cu echipele înjghebate din dorința M. S. Regelui Carol al II-lea pentru ridicarea satelor.

Nimeni, aici e partea demnă de reținut, nu i-a impus tineretului românesc conștient să ridice troițe, să abată râurile cari inundau terenurile arabile, să zidiască dispersare, școli, biserici, să adune osemintele eroilor, să înalțe cripte, să organizeze conferințe spre binele păturii sătești.

Nimeni!...

Au fost porniri spontane, curate, sincere, luminate de cea mai perfectă bună credință.

Guvernul, prin minsterul muncii și ocrotirilor sociale, a crezut că e nimerit să canlizeze și să sistematizeze aceste energii creatoare.

Cum?

Iată amănunte din proiect:

„Țara are de înfăptuit o mulțime de lucruri publice, cum sunt: întreținerea și desvoltarea căilor de circulație feroviare, șoselelor și podurilor, regiuni despădurite așteaptă să fie replantate în folosul climatului acelor regiuni; plantarea lor cu pomi roditori ar putea aduce reale foloase materiale tezaurului public. Terenuri amenințate de inundații se cer îndiguite. Așezămintele noastre bisericești, școlare și spitalicești au nevoie de edificii încăpătoare.

In cadrul acestor lucrări de utilitate publică, ar intra și lucrările pentru desgroparea comorilor arheologice din vechea civilizație, care zac ascunse în solul țării noastre.

Secarea sau asanarea terenurilor mlăștinoase, alimentarea cu apă potabilă și canalizări, amenajarea de terenuri sportive și de tragere pentru premilitari și, în fine, execuția de lucrări în legătură cu apărarea națională, — toate acestea reclamă cheltueli mari pentru material și manoperă, pentru care statul, județele și comunele nu pot pune la dispoziție mijloacele financiare suficiente pentru înfăptuirea lor în cel mai scurt timp. Iată pentruce se impune să introducem și la serviciul muncii de folos obștesc. Această lege a muncii de folos obștesc este menită să totalizeze toate energiile trupești și sufletești ale tineretului și să le pună cu ordine, cu socoteală, cu disciplină, în slujba binelui obștesc".

Hotărît lucru, că legea este pornită dintr'o admirabilă sinceritate. Și va fi votată. E cert.

Dar după ce legea va fi sancționată, ca să dea roade, trebuie să se găsească oameni tot așa de însuflețiți, cari să aibă robustețea s'o aplice.

S'o aplice efectiv, fără interpretări sinuoase...

...Că altfel, se va îmbogăți biblioteca Parlamentului și se vor pierde, zadarnic, zile și nopți întru discutare.

Victor Mocanu

Cloaca de excroci dela ministerul finanțelor

Banda Cristache—Naumescu jefuiește în întreaga țară. Sub regimul tuturor abuzurilor și ilegalităților. D. ministru Cancicov nici de astă dată nu are nimic de spus?

Am anunțat prin alte articole pe cititorii noștri și autoritățile în drept, să se ferească și să ia măsuri în contra revistelor fiscale de șantaj și excrocherie ale jidanilor, denunțând rând pe rând următoarele reviste: „ADMINISTRAȚIA FINANCIARA" a lui IOIL MARCUS zis IULIAN MARIUS, „TRIBUNA FINANCIARA" a lui H. LEWY zis HARALAMB et comp. și „GARDA FINANCIARA" a lui HERTZEL ZILBERMANN zis THEODOR S. ZANE.

Astăzi vom demasca un jidan, care s'a obișnuit de câțiva ani cu calificarea de excroc și continuă să jefuiască pe scară întinsă mai ales de când este finul lui CRISTACHE SIMIONESCU, falsul secretar general dela ministerul finanțelor. Este vorba de SOLOMON NEUMAN zis NAUMESCU, care scoate din an în Paște o fițuică intitulată „GAZETA CAPITALEI".

UN EXEMPLU PENTRU ACTUALA CONDUCERE A MINISTERULUI DE FINANȚE

Jidanul NAUMESCU după ce a săvârșit o serie de excrocherii, este urmărit în 1931 și 1932 de parchetele din SATU-MARE și ZALAU, iar în 1933 sesizându-se și ministerul finanțelor a trimis tuturor administrațiilor financiare din întreaga țară următoarea circulară:

Ministerul de finanțe fiind informat că un domn NAUMESCU, cutreeră administrațiile financiare spre a încasa abonamente pentru o anume gazetă intitulată „GAZETA CAPITALEI", folosindu-se, pentru a reuși în mod abuziv de numele d-lui I. Banciu, directorul general al bugetului și contabilității generale a statului, precum și de ale altor funcționari superiori din regiunea în care se află; a dat tuturor administrațiilor din țară următoarea telegramă:

„Fiind sezizați că din partea GAZETEI CAPITALEI, un domn NAUMESCU pretinde personal abonamentele dela funcționarii administrațiilor, luați măsuri să nu se dea curs acestei cereri pentru care nu există recomandațiunea ministerului".

Ministru (ss) V. MADGEARU.

Din acest document actuala conducere a ministerului de finanțe poate să deducă în bună parte cât este de periculos finul lui CRISTACHE SIMIONESCU, care având recomandația falsului secretar general, șantajează pe funcționarii fiscului și pe contribuabili, cutreerând prin țară cu „GAZETA CAPITALEI", care apare numai când pleacă în provincie la încasări.

UN DOCUMENT PENTRU PROTECTORII LUI CRISTACHE SIMIONESCU

Reproducem în facsimil o scrisoare a falsului secretar general dela ministerul finanțelor, CRISTACHE SIMIONESCU, prin care jidanul NAUMESCU este recomandat ca... „sprijinitor al clasei funcționarilor":

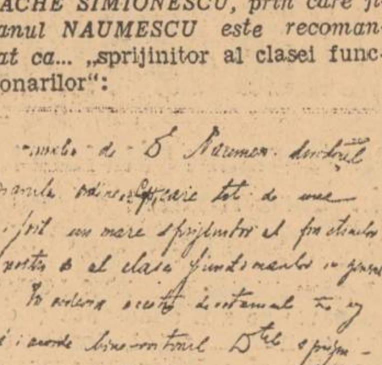

„Amintesc de d. Naumescu, directorul ziarului *Ordinea* și *Capt* (Gazeta Capitalei, N. R.), care totdeauna a fost un mare sprijinitor al prietenilor noștri și al clasei funcționarilor în general.

„In vederea acestui devotament te rog a-i acorda binevoitorul d-tale sprijin — în cercul prietenilor.

Cu mulțumiri,

CH. SIMIONESCU"

27-V-933.

Acest tip de scrisoare a lui CRISTACHE SIMIONESCU se poate găsi la toți administratorii financiari din țară, cari au plătit cu anticipație, pe baza acestei recomandații, sume enorme din casa statului, în contul abonamentelor și publicității, ce au fost și sunt obligați să o facă pentru „GAZETA CAPITALEI" a jidanului NAUMESCU.

In fața acestui document, să ne spună protectorii lui CRISTACHE SIMIONESCU, cum îl putem numi pe acest bătrân fără obraz, în situația aceasta de protector al excrocului NAUMESCU, în contra căruia a dat sus citata circulară d. VIRGIL MADGEARU, fostul ministru al finanțelor?

Și, cum îi califică funcționarii și opinia publică pe superiorii și protectorii lui CRISTACHE SIMIONESCU, nașul excrocului Naumescu?

ȘANTAJ ȘI CONTRA-ȘANTAJ

Pentru ca d. MIRCEA CANCICOV, actualul ministru al finanțelor, să se poată convinge, că în ministerul condus de d-sa huzuresc în voie excrocii „ziariști fiscali", a căror bandă este condusă de falsul secretar general al ministerului, iresponsabilul CRISTACHE SIMIONESCU și, pentru ca să aibă cunoștință de excrocheriile, abuzurile și ilegalitățile, ce se comit sub ministeriatul d-sale, îi vom mai relata încă un fapt.

In timpul avansărilor de minsterul finanțelor am urmărit o scrisoare, prin care se pretindea șperț pentru a se efectua o avansare. Această scrisoare a făcut ruta următoare: un avocat, un funcționar dela o administrație din provincie, un inspector cu delegație, care a depus-o cu un denunț unui director general din minister. De aci scrisoarea a mers la d. ministru VICTOR ANTONESCU, la d. VICTOR BADULESCU și în sfârșit la CRISTACHE SIMIONESCU.

Astfel am dat de urma administratorului financiar, fost și actual inspector cu delegație, ANDRIAN.

Acesta văzând, că nu a fost avansat inspector și în acelaș timp i s'a retras delegația de inspector, având trei recomandații ale lui CRISTACHE SIMIONESCU pentru NAUMESCU, a venit la falsul secretar general, care a început să îngenuncheze în fața subalternilor de câtva timp și, l'a amenințat, că le dă publicității, dacă nu i se dă delegație de inspector. In felul acesta ANDRIAN a reușit să primească o delegație de inspector pentru Banat și Ardeal.

După săvârșirea acestui sinistru compromis, reprezentanții direcției personalului au început să caute cu disperare scrisoarea pentru șperț, care a făcut ocolul ministerului de finanțe și care la ora actuală s'a făcut pierdută. După toate probabilitățile însă, jidanul IOIL MARCUS, care a intervenit pentru delegația lui ANDRIAN, știe de urma acestei scrisori.

Iată, domnule ministru al finanțelor, ce agenți de control aveți în țară, când proteguiți pe falsul secretar general CRISTACHE SIMIONESCU.

Pentrucă într'o ocazie similară, un director general complice al jidanului IOIL MARCUS, cel cu revista „ADMINISTRAȚIA FINANCIARA" a suportat consecințele unei anchete, condusă de d. inspector special CRISTEA, credem, că și de astădată d. ministru CANCICOV nu va șovăi să ordone o anchetă, în urma dovezilor zdrobitoare, produse de noi.

Să se sfârșească odată cu șantagiștii și excrocii acestui regim de mușamalizare a abuzurilor și ilegalităților, comise în serie la ministerul finanțelor.

P. Tipărescu

De închiriat

prăvălie pentru Coloniale cu edecuri, vad vechi pusă la poziție. Preț convenabil doritori a se adresa în Str. Dumitru Ruse Nr. 23.

FORUM și OMNIA | Extravagantul Mr Deeds și Romanul unei minore | Spaniolita, Desfiguratul și revistă

DIVERSE

D. V. P. Sassu, ministrul agriculturii și domeniilor a semnat o decizie prin care se constituie o comisie pentru intensificarea culturii plantelor textile.

Comisia este compusă din d-nii C. Gorciu, secretar general la ministerul agriculturii și domeniilor, C. Sescioreanu, președintele Uniunii Camerilor de agricultură, Hândru, directorul general al agriculturii și prof. Ionescu Sisești.

*

Deoarece comisiunea pentru verificarea și eliberarea permiselor individuale pe c. f. r. ale ziariștilor profesioniști nu și-a terminat lucrările, direcțiunea generală a căilor ferate, în urma intervenției ministerului de interne, a dispus prelungirea valabilității permiselor eliberate în anul 1936 până la 28 Februarie a. c. inclusiv.

Prelungirea s'a acordat fără nici o viză din partea direcțiunii generale c. f. r.

*

„ASOCIAȚIA Generală a dăunaților de răsboiu din România" *va ține Duminică 31 Ianuarie 1937 la ora 9 dimineața o mare consfătuire la sediul său în București str. Smârdan nr. 4, la care sunt rugați dăunații din întreaga Țară a lua parte având a li se comunica ultimele demersuri ce s'au făcut la Ministerul de Finanțe, pentru ca dăunații să poată intra în posesia recipiselor cu care s'a depus suma de lei 36.850.000 pe numele și în contul dăunaților.*

La această consfătuire pot lua parte dăunații inscriși în Asociație precum și cei neînscriși cari vor aduce cu ei hotărârile ce au pentru a le face înscrierea ca membrii în Asociație.

*

DUMINICA 24 crt., Societatea inginerilor diplomați a ținut adunare generală pentru alegerea noului comitet 1937 și constatarea activității pe 1936. Cu această ocazie s'a evocat moartea celor doi martiri Moța și Marin, căzuți pe frontul spaniol.

*

ASEARA s'a întrunit la secretariatul Camerei de comerț și industrie din București, comisiunea mixtă însărcinată cu studierea proectului Codului de comerț. Comisiunea a fost prezidată de prof. E. BRANCOVICI.

S'a examinat materia registrelor comerciale precum și primele articole din capitolul „concurenții neleale".

Viitoarea ședință va avea loc Vineri 29 Ianuarie a. c., la ora 6 jumătate d. a.

*

CONFLICTUL colectiv de muncă, ivit între societatea „Margina"-Reșița și muncitorii săi dela Distileria lemnului din Valea Minișului, a fost aplanat prin tratatívele de împăciuire ținute între părți sub conducerea Inspectoratului muncii Timișoara.

S'a încheiat un contract colectiv de muncă valabil pe timp de un an, adică dela 1 Ianuarie 1937 până la 31 Decembrie 1937.

*

MINISTERUL sănătății a dat dispoziții inspectoratului sanitar din Buzău să vină, urgent, în ajutorul femeiei din acel oraș, care a născut patru copii. Se știe, că e vorba de Smaranda Radu Soare originară din Pătârlage.

*

ASTASEARA are loc ședința comisiunii financiare a Casei centrale a asigurărilor sociale, subt președinția d-lui N. N. Chirculescu.

*

DIN pricina epidemiilor, cari bântuie cu furie la Arad, populația flotantă nu mai are voie să doarmă în birturi, iar restaurantele sunt supuse unui control sever.

Inginerii agronomi și problemele zootechnice

Cum sunt organizate serviciile zootechnice în Bulgaria și Jugoslavia

Am anunțat la timp că societatea inginerilor agronomi a început să strângă tot materialul necesar pentru a dovedi că problemele zootechnice sunt numai de competența agronomilor.

In acest scop s'a cerut societăților de agronomi din străinătate să se răspundă cum sunt organizate acolo serviciile zootechnice.

Din toate răspunsurile primite până acum se constată că într'adevăr serviciile zootehnice din ministerele de agricultură sunt conduse de ingineri agronomi.

Iată de pildă, ce conțin răspunsurile primite din Iugoslavia și Bulgaria:

In Iugoslavia, cu probleme zootechnice (privitoare la directivele, cari trebuesc date populației și la politica zootechnică de Stat) se ocupă oficial inginerii agronomi, cu excepția câtorva județe (arrondissement) unde lipsesc agronomii diplomați, iar cu problemele zootechnice se ocupă veterinarii.

In Ministerul de Agricultură ca și în direcțiunile din provincie (Banovinas) zootechnia e condusă de ingineri agronomi.

După înființarea Ministerului de agricultură, zootechnia e sub o direcție specială (Direcțiunea Zootechnică) în care nu fac servicii decât ingineri agronomi cu direcția sanitară-veterinară, care se ocupă exclusiv de chestiunile veterinare.

Institutile experimentale zootechnice și instituțiile de elită (herghelii, tamaslâcuri, oierii, etc.) sunt administrate de ingineri agronomi. In aceste instituții medicii veterinari, se ocupă numai cu asistența sanitară veterinară.

Legile pe care se bazează organizarea zootechnică în țara noastră sunt următoarele:

a) Legea pentru reorganizarea agriculturii din 6/IX/929;

b) Legea pentru organizarea Ministerului de Agricultură din 25 Martie 1930;

c) Legea pentru îmbunătățirea animalelor din 21/XII/929.

Toate aceste legi prevăd că zootechnia este condusă de ingineri agronomi și începând cu anul 1929, inginerii agronomi și practică zootechnia.

Cu părere de rău nu vă putem trimite legile menționate, deoarece nici noi nu posedăm decât un singur exemplar, însă le puteți obține prin intermediul legațiunei noastre, la București.

CE AU RASPUNS BULGARII

Incepând din anul 1922 până la 1934 serviciul de zootechnie era condus în întregime de ingineri agronomi conform legei agricole din 1922. După această lege secțiunea de agricultură din Minister era însărcinată cu conducerea zootehcniei. Șeful acestei secțiuni de agricultură era un inginer agronom, iar ajutorul său un inspector general de zootechnie, deasemenea agronom. Personalul secțiunei era format tot din agronomi.

După reorganizarea Ministerului de Agricultură din 1934, secțiunei de agricultură i s'a dat numele de Direcțiunea Agriculturii, pe lângă care s'a înființat și o secțiune specială de zootechnie al cărui șef este un agronom. Această secțiune (de zootechnie) are doi inspectori principali, dintre cari unul e agronom și celălalt e veterinar. In ea mai sunt: un inspector de avicultură, un inspector al lăptarilor și un subșef, toți agronomi.

Serviciul veterinar e condus de o secțiune veterinară, care n'are nimic comun cu zootechnia.

Toate măsurile privitoare la creșterea vitelor sunt luate de serviciile agronomice: de direcțiunile regionale de agricultură și de economie rurală și de serviciile agricole ale județelor (arrondissements). In regiunile unde creșterea vitelor e mai infloritoare, sunt 33 de inspectori de zootechnie dintre cari 21 sunt agronomi, iar 12 veterinari.

Conducerea centrelor speciale de creșterea vitelor e împărțită după cum urmează:

In fruntea principalelor două centre — „Klementina", în apropiere de Plevna și „Kaj — Biuk în apropiere de Columna — sunt agronomi.

Din alte trei centre, două sunt administrate de agronomi și unul de un veterinar.

Mai sunt trei tamaslâcuri (centre bovide) de Stat, toate conduse de agronomi.

Institutul central de zootechnie, școala de lăptărie și stațiunea centrală de avicultură sunt conduse tot de agronomi.

Asociația Crescătorilor de vite au ca secretari tot agronomi.

In 1934 s'a făcut o concesie veterinarilor, permițându-li-se să ocupe unele servicii fără importanță, însă această greșeală va fi în curând îndepărtată.

Toate posturile se ocupă prin concurs.

Intr'alt padchet vă trimitem câte un exemplar din:

1) Legea agricolă din 1922.

2) O colecție de legi și regulamente ale Ministerului de Aricultură.

3) Jurnalul oficial, referitor la regulamentul serviciilor zootechnice dela noi.

Statutul funcționarilor particulari

La Cameră se va depune un proiect de lege din inițiativă parlamentară, cu privire la situația funcționarilor particulari.

In proiect se vor trece sporirea termenului de preaviz proporțional cu timpul slujit în întreprinderea respectivă.

Pe de altă parte se va cere înființarea unei case de pensii pentru funcționarii particulari.

Pentru inimile caritabile

Mihai Joița, de 70 ani, fiind bolnav de 2 ani de zile, din care în ultimul timp a damblagit de o mână și un picior, și neavând nici un ajutor de nicăeri, roagă pe bunii creștini să-l ajute cu ce o crede de cuviință.

Fundătura Băcănău nr. 9.

Accidente de tren

Locomotiva No. 50444, condusă de mecanicul Andreuță D., din depoul Constanța, a surprins eri pe linie în dreptul depoului pe mecanicul Vizitiu, detașat dela Bazargic și pe controlorul de tracțiune Valecu Mihail din inspecțiunea I tracțiune, omorându-l pe loc.

*

La gararea trenului 5622 în stația Grădina Publică șeful de tren Mihalache V. din stația Aron Pumnul, voind să coboare din vagonul de serviciu, înainte de oprirea trenului, a alunecat sub roatele unui vagon.

Nefericitul s'a ales cu piciorul drept tăiat și cu grave contuziuni la torace.

SFATUL DOCTORULUI

„Nu vă descurajați, a spus Doctorul către clientul său, toate indispozițiile urinare vor fi repede calmate: arsurile vor dispare, urina va redeveni limpede și normală și veți uita pe rezistentul și perfidul gonococ, luând acel excelent remediu

PAGÉOL

care vindecă blenoragia, cistita, oprește scurgerile, înmlădiază prostata și evită orice complicațiune.

LA FARMACII ȘI DROGUERII

Primejdia „Faptelor Diverse"

Dacă ne-am osteni să facem bilanțul partidelor politice, care au guvernat — în ultimii zece ani — în numele DEMOCRAȚIEI, am constata că aceste INSTRUMENTE ale ocultei IUDEO-MASONICE au scris cea mai rușinoasă pagină din istoria politicii românești.

Avem impresia că, datorită politicianilor falsei democrații, oficialitatea românească este expropriată de orice umbră de ONOARE, CINSTE și DEMNITATE!

Am ajuns să trăim vremuri de înspăimântătoare decadență morală...

Până și străinii, chiar „nedespărțiții noștri amici", ne consideră COLONIE AFRICANĂ.

Se aude, domnilor politicieni?

La drept vorbind, cum am putea fi calificați altfel, când, la noi, cele mai formidabile tâlhării săvârșite în averea țării, sunt considerate „fapte diverse"?

Afacerea, faimoasa afacere SKODA, de pe urma căreia ȚARA a pierdut și bani și credit și onoare, a ajuns un „fapt divers"; căci, să fim serioși, adevărații vinovați nu numai că n'au ajuns la OCNĂ, dar merg cu impertinența până acolo, încât provoacă revoltă; VOR SA NE MAI GUVERNEZE!? Gangsterii aceștia, democrați, au aruncat vina pe nenorocitul ăla de Seleschi, care — orice s'ar spune — era mai puțin vinovat decât toți membrii guvernului național-țărănesc.

Au urmat apoi alte „fapte diverse": Vasilescu-Cantalup & Că'ătorescu (cunoscutul călău din 1933). Aceștia au înfundat pușcăria, dar... hoții politicieni, fără complicitatea cărora nu se putea opera, sunt liberi și sfidează opinia publică; dar banda GROSS-CAGERO, care a operat ca cei mai iscusiți gangsteri americani, ce cusur are? Banditul Grosz a petrecut 5 luni într'un salon, amenajat la închisoarea Văcărești, apoi a fost pus în libertate... pe cauțiune. Complicii lui Grosz — ah, complicii! — au rămas mai departe la posturile de comandă...

Se mușamalizează afacerea magistraților compromiși din Chișinău?

CHIȘINAU. — Ne-am ocupat la timp de cei doi magistrați din Chișinău: GHEORGHE C. STERE și VLADIMIR GRIMALSCHI, cari au fost compromiși prin faptul că, în flagrantă contradicție cu legile țării, *au dat hotăriri de încetățenirea unui însemnat număr de jidani, venetici și, în plus, s'au făcut vinovați și de alte abateri grave;* fapte ce compromit vaza de magistrat și însăși instituția justiției.

Dela început ne-am manifestat îndoiala că ancheta, făcută de d. T. MAGHERU, inspector pe lângă *Înalta Curte de Casație*, își va urma cursul legal și va duce la înlăturarea magistraților din instituția, pe care-o compromit: *știam că se pune la cale formarea unei echipe de parlamentari, care, cu orice chip, să obțină „clasarea" dosarelor de anchetă.*

In definitiv, dacă au scăpat de rigorile legii atâția „oameni mari", cari aveau la activul lor fapte mult mai grave, decc, adică, n'ar scăpa și acești doi magistrați? Ce au făcut ei așa grozav? Nimica toată: Au dat hotărîri de încetățenirea a câteva mii de jidani, călcând legea pentru respectarea căreia au jurat — la intrare în funcțiune — au achitat o sumedenie de comuniști, făcând, în sentințe, apologia comunismului și (un fleac!) au luat și ceva bănișori — după cum glăsuia raportul de anchetă...

Un lucru însă să se știe. De pe urma potlogăriilor piticianilor, s'au compromis pentru totdeauna partidele politice: *de pe urma abuzurilor și nelegiuirilor administrative,* s'a compromis administrația; *de pe urma faptei acestor doi magistrați însă, se compromite, se înjosește, ceva foarte scump: JUSTIȚIA TARII!* Și aceasta e foarte rău extrem de rău.

Cine nu ține seamă de aceasta, este s'au inconștient, sau criminal: nu se poate, nu este admisibil ca justiția să ajungă la gradul de compromis al partidelor politice; nu se poate ca cetățeanul să-și piardă încrederea și în această singură INSTITUȚIE de bază a țării, care, se spune cel puțin, a rămas în afară de luptele politico-democratice.

S'AU PIERDUT DOSARELE?

Aflăm, pe cale particulară, că, în loc să se ia măsuri contra magistraților compromiși, s'a aranjat... PIERDEREA DOSARELOR DE ANCHETA. E ceva grav, extraordinar de grav, dar totuși posibil: ce este imposibil sub regimul democrației, blestematei democrații?

Dacă știrea se confirmă, atunci, fie-mi permis să întreb pe d. Tătărăscu, președintele consiliului de miniștri:

1. Cine anume are interesul ca, mușamalizându-se afacerea celor doi magistrați compromiși, să lovească CRUD în prestigiul JUSTIȚIEI?

2. In urma căror intervenții, s'a ajuns la „pierderea" dosarelor de anchetă? Și cine era răspunzător de conservarea acestor dosare?

3. Nu crede d. prim-ministru că opinia publică, care a luat cunoștință de faptele celor doi magistrați și este nedumerită că ei se mai găsesc în exercițiul funcțiunei, are dreptul să fie lămurită printr'un comunicat?

4. Cum a fost posibilă pierderea dosarului magistratului GH. STERE, care era sub cheie la ministerul de justiție „clasat de d. Mihai Popovci, pe când era ministru de justiție? Dar recentul dosar de anchetă al d-lui inspector T. Magheru, referitor la magistratul GRIMALSCHI, cum a fost cu putință să se „piardă"?

Dacă situația aceasta nu va fi clarificată, cât mai urgent, nu ne rămâne să spunem, decât că... TOTUL E PUTRED IN BIATA NOASTRA ȚARA!

Sergiu Florescu

O. E. T. R.-ul și „Straja Țării" trimit urări de însănătoșire Măriei Sale Voevodului Mihai

Secretariatul O. E. T. R. profundă mișcat de suferința tânărului Vlăstar Regesc, exemplu de muncă și vrednicie pentru toți străjerii țării, a trimis M. S. Regelui o telegramă prin care întregul tineret roagă pe Cel Atot puternic să-L însănătoșeze cât mai degrabă, împărtășind alăturea de Augustul Său Părinte durerea unui popor, a cărui iubire față de moștenitorul tronului este fără de margini.

La acestă telegramă M. S. Regele a răspuns: Secretariatului O. E. T. R.:

Mulțumirile mele întregului tineret care trimite urări de sănătate pentru Fiul meu iubit:

CAROL R.

Au fost pline de duioșie manifestările spontane ale Străjerilor, mari și mici, cari au încunoștiințat pe comandanți că în rugăciunile lor de seara, cer bunului Dumnezeu să dea sănătate Măriei Sale Voevodului Mihai.

Parastas pentru eroii neamului: Moța și Marin

Duminecă în 24 Ianuarie 1937, pentru comemorarea eroilor români morți pentru Cruce, Neam și Lege Ion Moța și Vasile Marin, s'au oficiat parastase în următoarele comune din plasa TEIUȘ: Teiuș, în biserica ort. rom., 2) Stremț în biserica ort. rom., 3) Mihalț în biserica ort. rom., 4) Obreja, biserica rom. gr. cat. S'a mai făcut câte un parastas în ambele biserici românești din Cricău, plasa Alba Iulia. La aceste parastase au luat parte tot ce neamul românesc are mai bun și cinstit. Cu ocaziunea sfințirei acestor parastase, preoții au arătat cum buni români eroi între eroi, au luptat și căzut pe plaiuri străine apărând crucea și creștinismul amenințat de satana întruchipat în roșiile, blestematele unelte ale comunismului.

*

R.-VALCEA. — In ziua de 24 Ianuarie c. în biserica Sf. schit CETAȚUIA din R.-Vâlcea, s'a săvârșit de către preotul Gheorghe Beldiman, un parastas pentru odihna sufletelor eroilor legionari. ION I. MOȚA și VASILE MARIN cari s'au jertfit în Spania pentru Cruce și Latinitate.

FALTICENI, 25 Ian. — In ziua de 17 Ianuarie crt. în cadrul unei mari solemnități s'a oficiat o slujbă pentru pomenirea sufletelor legionarilor *I. Moța* și *V. Marin*, la biserica Sft. Ilie, unde d. I. Dulgheru ține un emoționant cuvânt arătând însemnătatea martirajului pentru Hristos și latinitate.

Iar în ziua de 24 Ianuarie crt. s'a oficiat tot la aceiași biserică, un parastas pentru cei doi martiri.

Au participat, unitatea legionară a organizației Fălticeni în frunte cu d. av. Verdeanu și o secție de lăncieri în frunte cu d-nii av. V. Franciuc vice-președ. a org. județene și prof. Dan Protopopescu comandantul lăncierilor.

*

SALAJ, — Vineri 22 Ianuarie a. c., s'a oficiat în biserica Greco-catolică din Șimleu, de către P. vicar Cupcea Petru o sf. Liturghie și parastas pentru eroii credinții și ai națiunei române: Ion Moța și Vasile Marin.

La liturghie a diaconizat camaradul cucernic absolvent Sabău Gheorghe, iar răspunsurile le-au dat camarazii legionari din această localitate.

*

LUGOJ

Ianuarie, 26. — In ambele biserici din localitate — ortodoxă și unită, — s'au oficiat parastase pentru pomenirea legionarilor Ion Moța și V. Marin, căzuți în luptă pentru creștinătate pe frontul spaniol. Au luat parte la slujbă toți intelectualii și legionarii în frunte cu comandantul lor d. Horia Snira.

*

CARANSEBEȘ

Ianuarie 26. — Din inițiativa legionarilor din localitate, sub comanda d-lor Bancea și Trică, la biserica ortodoxă s'a oficiat un serviciu religios pentru odihna sufletelor celor doi mari naționaliști Ionel Moța și Vasile Marin, căzuți în Spania pentru înfrângerea bolșevismului.

BUZIAȘ

Ianuarie 26. — In amintirea lui Ionel Moța și Vasile Marin, s'a făcut un parastas la care au luat parte toți legionarii și prietenii marilor dispăruți. După slujbă, mulțimea s'a îndreptat către Casa Națională unde legionarii Lăzărescu și Boleanțu, în cuvinte simțite, au rostit cuvântări ocazionale, relevând meritele naționaliștilor Moța și Marin.

*

Deasemenea în comunele: Ohaba, Herendești, Boldur, Hados, Sacaș, Mehadia, Drăgcești, Racovița, Belint, etc. din județul Severin preoții au oficiat parastase înălțând rugăciuni către Domnul pentru odihna sufletelor celor doi fii ai țării căzuți în Spania incendiată de comunism.

Mihail Kogălniceanu părintele naționalismului românesc integral

Elementele cele mai pestrițe și înstrăinate cari populează hrubele masonice și redacțiile ziarelor jidovești și-au luat obiceiul să spună ori de câte ori sunt prinși în flagrant delict de lèse-românism: „Noi suntem „NAȚIONALIȘTI CONSTRUCTIVI", nu huligani și antisemiți de aceștia cari nu fac decât să maimuțărească pe aci sisteme politice importate de aiurea".

De fapt naționalismul nostru creștin și anti-jidovesc este tot ce poate fi mai înrădăcinat în pământul, în sângele, în carnea și în sufletul nostru de popor arian și european. Naționalismul acesta s'a afirmat pentru prima oară în elanurile colonizatoare și războinice ale descălicătorilor de țară, s'a călit în luptele împotriva turcilor, tătarilor, ungurilor și a celorlalte lifte ȘI A PARVENIT LA CLARA CONȘTIINȚĂ A TUTUROR POSIBILITĂȚILOR SALE CREATOARE INCĂ DE ACUM UN VEAC. Și în special prin simțirea, prin cugetul și prin opera monumentală a marelui om de Stat MIHAIL KOGALNICEANU, precursor genial, a cărui valoare istorică uriașă n'a fost intuită încă decât de trei sau patru inițiați.

MARELE OM DE STAT IN ADEVĂRATA LUI PERSPECTIVA

Toate evenimentele de importanță capitală din cursul veacului trecut, sunt pătrunse de cugetul profetic și de sufletul adânc al acestui moldovan de cea mai pură și mai nobilă rasă. Lucrul acesta e evident pentru toată lumea. Ceeace puțini au izbutit să vadă însă, este faptul că el, KOGALNICEANU este unul din cei mai lucizi teoreticieni ai naționalismului stil veacul al XX-lea, astfel cum e conceput de noi astăzi, adică drept expresia unui suflet colectiv cu un destin și o personalitate istorică proprie.

Constatarea a făcut-o cel dintâiu maestrul ISTRATE MICESCU, cu admirabila sa intuiție românească și cu superioara sa putere de discernământ și de om de gust.

După d-sa, care a reexaminat cu pietatea naționalistului adânc înrădăcinat în pământ și în istorie, întreaga operă a primului și celui mai important sfetnic al Domnitorului CUZA, Kogălniceanu a imprimat coloratura NAȚIONALA până și revoluției politice din 1848.

LA INCEPUT A FOST CUVANTUL...

In adevăr, partida care a făcut revoluția dela Islaz, în Muntenia, se intitula „PARTIDA LIBERALA". Spre deosebire de cea care a făcut zile grele domnului Sturza în Moldova și care se intitula „PARTIDA NAȚIONALA".

Impingând examenul și mai departe, vedem că naționalismul Kogălniceanian este un naționalism organic, *o poruncă a destinului, o formă fundamentală de a concepe și de a exprima viața. la care noi, contimporani ai fascismului și ai naționalismului nu mai avem de adăugat nici o notă fundamentală absolut nouă.*

KOGALNICEANU a considerat istoria ca un factor viu, ca un mijloc urlaș de educație populară, ca un stimulent pentru eroism, pentru demnitate, pentru abnegație și ca un aliment pentru sperațele într'un viitor mai vrednic de a fi trăit.

KOGALNICEANU a atras atenția contimporanilor săi luminați asupra importanței primordiale a cunoașterii folclorului, pentru cunoașterea sufletului național și a posibilităților sale creatoare.

KOGALNICEANU a conceput însăși independența națională ca un atribut, ca o funcțiune normală a naționalității.

Osebit de aceasta, Kogălniceanu constitue un exemplu clasic de personalitate armonică, deoarece într'însul se îmbinau cu o egală strălucire intuiția genială, clar viziunea profetică, tactul, curajul, energia implacabilă a înfăptuitorului.

Avem aci o nouă ocazie de a remarca o realitate tristă: tinerii istorici români nu sunt la înălțimea înaintașilor. Aceștia aveau o sarcină uriașă de îndeplinit: determinarea tuturor forțelor vizibile și invizibile cari au concurat la crearea României de azi și la sâmburele celei de mâine; identificarea tuturor persoanelor și împrejurărilor cari au contribuit la iudaizarea completă a țării și descrierea metodică a mecanismului acestei odioase invazii.

Cu toate acestea nu s'a făcut nimic. Grație absenței oamenilor de inimă și lucrărilor de specialitate, orbecăim în întuneric, ne luptăm cu fantomele. Nu știm de unde venim și nu ne dăm seama încotro ne ducem, pentrucă spre rușinea noastră cunoaștem mai puțin epoca fanarioților de exemplu, decât aceea care începe cu Tudor Vladimirescul, spre a culmina cu cea a Majestății Sale Regelui Carol al II-lea, Consolidatorul.

Iată dece încheiem cu îndemnul, adresat junilor noștri savanți în devenire: scriți cât mai multe monografii istorice și opere de documentare! Nu lăsați în întuneric vieți exemplare, faruri de lumină vie ca opera lui Mihail Kogălniceanu, fără contribuția căruia poate că noi n'am fi ajuns nici odată ceeace suntem astăzi.

Adrian Baltag

Sărbătorirea Unirii la Asoc. Surorilor de Caritate de războiu din România

Asociația Surorilor de Caritate de Războiu din România de sub președinția doamnei Camelia Cornescu-Achimescu a serbat ziua de 24 Ianuarie, ZIUA UNIRII, la sediul său din str. Dr. Felix No. 73, ora 6 d. a.

Serbarea s'a deschis printr'o rugăciune și Imnul Unirii. Doamna Cornescu face apoi, o expunere documentată arătând celor prezenți, importanța acestei zile, spunând că: Desăvârșirea Unirii celei mari a tuturor Românilor, este urmarea înfăptuirii idealului încă din anul 1859.

D-sa spune că prin jertfele celor 800.000 de fii eroi din anii 1916-1918-1919 s'a putut îndeplini cea mai desăvârșită și cea mai grandioasă epopee a unui popor viteaz, „ca cel românesc".

In cuvinte bine documentate arată că întreg poporul românesc serbând în fiecare an această zi, face împrospătarea unui jurământ solemn, față de Țară și Regele nostru Carol al II-lea, descendent al înțeleptului Rege Carol I, și al Iubitului Său Tată blând și loial Rege „FERDINAND I", întemeietorul Marii Uniri a Neamului Românesc.

Doamna Alexandrina Maior Brașcu membră în comitetul de administrație, arată că datoria de căpetenie a celor ce își iubesc patria și își înțeleg rostul în cursul vieții, este ca faptele ce le săvârșesc să nu fie decât un exemplu demn de admirat și imitat în binele obștei, căutând a forma elemente ale căror sentimente superioare patriotice să rămână o pătră fundamentală a Neamului Românesc.

Doamna Aspasia Colonel Plesnilă membră a asociației, de origină basarabeană, arată tot atât de documentat prin cuvinte calde frățești, că Unirea tuturor Românilor dintre care se enumeră și fiii basarabeni, este cu adevărat fericirea Neamului Românesc. Mai la cuvântul doamna Eleonora Cușin, membră în comitetul consultativ al Asociației și funcționară a Municipiului Capitalei.

După aceia d-na Medinée Chabanne artista Teatrului Național din Chișinău, cu multă însuflețire a spus versurile patriotice „Neam de Daci", de Vasile Militaru, stârnind un adevărat entusiasm.

După terminarea acestei serbări s'a procedat la facerea unui serviciu divin pentru însănătoșirea Marelui Voevod de Alba Iulia Mihai I și a Alteței Sale Regale Principelui Nicolae. Apoi s'a luat hotărîrea de a se trimite telegrame Majestății Sale Regelui Carol al II-lea, Majestății Sale Reginei Maria, Marelui Voevod de Alba Iulia și Principelui Nicolae.

Serbarea a luat sfârșit la orele 8 d. a., când toate doamnele într'un singur glas au strigat: Trăiască Unirea!

Institut de studii muncitorești?

D-nii prof. I. Nistor și secretar general P. Alexanderscu-Roman preconizează cererea unui institut de studii muncitorești. Institutul ar avea darul să ducă la specializarea elementelor ce sunt chemate să aplice legile muncitorești. Adică, funcționari și specialiști.

După informațiunile ce le avem, pentrucă timpul nu mai permite întocmirea unui proect de lege, în baza căruia să se legifereze înființarea institutului, se va veni cu un jurnal al consiliului de miniștri în acest sens.

Institutul ar deschide perspective noui în viața muncitorească și s'ar asigura o aplicare eficace a tuturor legilor, multe din ele bune, cari zac în biblioteci.

Subliniem faptul ce se pregătește și suntem încredințați, că se va ajunge la rezultate frumoase.

Țara și „Porunca Vremii"

Continuăm a publica numele bunilor români, cari au răspuns apelului nostru pentru 10.000 de abonamente și cărora le mulțumim călduros.

Sold precedent Lei	**2.103.145**
Ion Cazacu, Constanța	150
Marian Breazu, Alba	150
Zaharia Trică dr. medic veterinar, Tim.-Torontal	300
Gh. Totolici, preot Covurlui	200
Studenții orfani de război Iași	170
Vasile Micu, perceptor Turda	150
Apostolescu Ioan, perceptor Turda	100
Zaprea Ion, perceptor Turda	100
Iuliu Dan, perceptor Sibiu	100
Victor Stoica, doctor Târnava Mare	100
Dima Ion, Alba	100
C. Păcurar, căpitan Dolj	100
Mihalca Vasile, Satu Mare	100
Ilie Marinescu, Vâlcea	75
Toma Vângu, Vâlcea	75
Petre Tereghi, Hotin	50
Spirescu Gheorghe, Ilfov	400
Lambru Ruvășel, Putna	35
Vasile Codiță, Putna	35
Cojocaru I. Gheorghe, Botoșani	200
Tudor M. Șerban, Teleorman	150
Țesătoria „Teleorman", Teleorman	400
Ioan Onescu, Hunedoara	300
Savu Petre, Hunedoara	300
Moraru N. N., Baia	150
Mihail Vlăsescu, Mureș	300
Teodor Nicolae, Orhei	300
Șt. Stănciulescu, Argeș	150
Ioan Gorcea, student Cluj	150
Vicente Mizică, Bălți	150
Gheorghe N. Lupușor, Tecuci	150
Gheorghe M. Oancea, student Teleorman	150
Liviu Russu, student-teolog Cluj	200
Adamescu I. Ogriu, Severin	150
Minescu Ghiță, agricultor Timiș-Torontal	150
Ștefan Vidam, Timiș-Torontal	150
Cornel Moren, preot Someș	150
Maria Drâmhei, Storojinet	150
Gheorghe Munteanu, Someș	150
Gheorghe Serafim, Caraș	150
Total general Lei	**2.109.735**

Informațiuni

❖ *ERI a avut loc, la școala „Țesătoarea Regina Elisabeta", o serbare deschisă de către d-na Adela Chiru-Nanov, directoarea școalei printr'o cuvântare. S'a cântat apoi „Trăiască Regele" de către corul școalei. Elevele au recitat diferite poezii și au executat dansuri naționale. La sfârșit s'a jucat „Hora Unirii".*

Au asistat părinții elevelor, d-na Zefira Colonel Voiculescu, d-na Ghermănescu, d-na Nanu-Idieru, d-ra Leny Rafael, d-na Alex. Popovici, d-ra Carmen Tacit, etc.

❖ TOATE membrele „Ligii Culturale sunt rugate a lua parte la consfătuirea ce va avea loc *Miercuri 27 Ianuarie 1937, orele 8 seara precis,* la sediu b-dul Schitul Măgureanu nr. 1, în vederea fixărei programului de activitate al secțiunei București. (Secțiunea feminină).

❖ *DUMINICA 31 Ianuarie la Ateneul Român, va fi vernisajul expoziției pictorului Grigore Manea.*

Expoziția e deschisă până la 26 Februarie.

❖ **ORGANIZAȚIILE naționalcreștine din sectorul Odobești sunt înștiințate că în conformitate cu ordinul d-lui Gh. A. Cuza, publicat în „Porunca Vremii", sunt convocate la sediu în dimineața zilei în care vor trece prin gara Focșani coșciugele legionarilor Ionel Moța și Vasile Marin. Din fiecare comună câte 10 lăncieri. Banderola cu „svastica".**

❖ *SAMBATA 30 Ianuarie 1937, orele 6 p. m., „Liga Culturală" va da o șezătoare artistico-culturală în localul teatrului „Ligii Culturale" din b-dul Schitul Măgureanu nr. 1, când va vorbi:* d-na *Smara Gheorghiu,* scriotoare, despre: *„Amicii noștrii Ceho-Slovaci".*

❖ DECANATUL Facultății de teologie din București aduce la cunoștința d-lor studenți că examenele din sesiunea Februarie c. vor începe la 15. Examenele anuale de anul I și II și examenul I general vor fi între 15-22 Februarie, iar examenele anuale de anul III și IV vor fi între 22-29 Februarie c.

Inscrierile la examene se fac începând cu 5 zile înainte de examene.

❖ „LIGA FOȘTILOR LUPTATORI" fund. Negru Vodă nr. 4 bis organizează BALUL său anual „Mărțișorul", în sala Cercului Militar al subofițerilor Str. Uranus nr. 6, sub patronajul d-lui I. Nistor, ministrul muncii, în seara de 21 Februarie 1937. Comitetul roagă publicul a reține bilete la Cassă cât și de la plasatorii noștri.

❖ IN CADRUL unor mari festivități organizate de cohorta de cercetași „DOMNUL TUDOR" din Drăgășani-Vâlcea, în ziua de 24 Ianuarie a. c., domnul ION M. NEGREANU profesor și publicist a desvoltat o interesantă și succintă conferință despre evenimenetle din preajma anului 1859.

❖ SAMBATA 13 Februarie, orele 9 seara, va avea loc, la „Casa Femeii" din Spl. Independenței 46, marele bal al *„Progresului"*. Intrarea generală lei 50 de persoană, biletele, punându-se în vânzare la sediu: str. Meteori 53. Tel. 4.72.62.

❖ „CERCUL DE STUDII ADMINISTRATIVE ȘI PRACTICE" anunță deschiderea ciclului de conferințe asupra „Administrației locale", în sala de lectură a Căminului de studenți din str. Gogu Cantacuzino nr. 21 în ziua de 28 Ianuarie a. c., orele 8 seara.

D. dr. M. Israil, asistent universitar, va conferența despre: „COMUNA".

ARO: Bărbații nu sunt zei cu Miriam Hopkins

A înviat sufletul dac

Nici odată, în viața mea, n'am simțit o mai mare durere, dar și o mai mare mândrie, ca la vestea morții în Spania a celor 2 legionari români: Ion Moța și Vasile Marin.

Li-am văzut chipurile lor tinere, hotărîte și am fost mișcat adânc.

Au murit mulți Români pentru datorie. Numai războiul din urmă a secerat aproape un milion de vieți. Și printre ei câți viteji, cari au alergat zâmbind la moărte. Cunosc cazul unui tânăr învățător din Stroești-Arges, Constantin Stoica, trimis de mine la învățătură și care absolvise abia în vara anului 1916 școala normală. Luptând ca simplu soldat în prima campanie și ajuns sublocotenent în Moldova, după trecerea școalei militare, a cerut onoarea să comande, chiar în ziua avansării, un pluton la asaltul dela Dealul Porcului. Ordinul era ca cei atunci înaintați în grad, să nu ia parte la primele lupte. El a insistat, arătând că dacă i se calcă dorința se împușcă.

Și a căzut în fruntea plotonului, cu sabia scoasă, alergând spre dușman, sfârticat d'un obuz.

Și-a făcut datoria față de țara lui. El tot trebuia să lupte și să moară, cu o zi — cu două mai în urmă. De ce era să amâe? De ce să aștepte? De ce să vază cum sângeră alții și el să se uite?

Frații Golești, cari puteau să se pună la adăpost, au dus greul ca simpli soldați și au căzut eroic. Și câți comandanți răniți, în loc să se retragă la ambulanță, să-și scape viața, n'au pășit mai departe spre moarte?

Era în joc însă țara lor, împlineau glasul unei conștiințe curate, care se confunda cu simpla datorie.

Ion Moța și Vasile Marin au mers la altă moarte însă. La moartea pentru biruința Crucii.

Puteau să nu se ducă. Nu i-a îndemnat nimeni. Au plecat din propriul lor îmbold ca să ducă, peste mări și țări, numele de Român, apărător al legii străbune.

Am citit ultima scrisoare adresată părinților de Ion Moța. Tăsnește dintre rânduri presimțirea morții și nepăsarea de ea.

Ce zic eu nepăsare, așteptarea ei cu drag, zburând spre ea!

„Omul n'a fost născut doar pentru a trăi numai decât un număr de nu știu câți ani, ci pentru a se apropia de Dumnezeu, prin faptele vieții sale!"

Mișcătoare deviză și cutremurător crez!

Stropind bucuros cu tânărul său sânge pământul unei țări surori, copleșită de adepții lui Anticrist, el a înviat virtuțile strămoșilor Daci, cari socoteau de cea mai mare fericire să moară în războaie, ca să s'apropie, prin frângerea vieții pământești, de marea și unica zeitate Cerna, cerul.

Nici când nu s'a afirmat mai vorbitor și mai dârz această vitejie dacă, această sete de jertfă pentru apărarea credinții.

In trăsăturile chipului său, în desbrăcarea de tot ce e lumesc a pornirilor lui, în scrisul încurajator, trimis bătrânilor părinți, se citește, se vede, strigă sufletul dacic.

A trecut în altă viață mândru, senin, neînfricat așa cum i-au fost privirile, apucăturile și pașii în cea de aci, de pe pământul înglodat în inconștiență și'n nemernicie.

Plutească lin spre ceruri, spre împreunarea cu duhul aprigului Decebal, cu al viforosului Mihai Viteazu, cu al cucernicului Ștefan și cu al făuritorului Unirii tuturor Românilor, care și-a înfrățit țărâna de altă obârșie cu întemeetorii de țări și păstrătorii de datini, în umbra mănăstirii lui Neagoe Basarab.

Să nu-l plângem, ci să-l fericim! Și cu el pe bunul și pe nedesliptul tovarăș, și el urmaș vrednic al strașnicului Avram Iancu. Din martiriul lor să răsară o viață nouă.

Țara, națională și creștină, să conducă împărătește la locul de veci, înscriind numele lor printre mucenicii și sfinții ei, iar legionarii să le serbeze ziua trecerii întru Domnul cât va dăinui liber și cu față'n lume neamul românesc și să le urmeze pilda.

Vecinică să le fie aducerea aminte!

M. Lunglanu

Capitol și Roxy: Marchizul de St. Evremont

CĂLĂRAȘII cu SCHIMBUL găsesc uniforme complecte CU PREȚURI FOARTE EFTINE LA FABRICILE D. MOCIORNIȚĂ BUCUREȘTI, Str. Apele Minerale 67-75

ULTIMA ORĂ

Frontul Românesc își verifică pozițiile

— O hotărîtă tendință către o politică de centru. — După declarațiile d-lui Tillea. — D. Vaida își netezește calea către guvernul de mâine —

Declarațiile pe cari d. Tillea le-a făcut la înapoierea d-sale din străinătate, au avut darul să stârnească multe nedumeriri nu numai în cercurile politice adverse dar chiar în rândul vaidiștilor.

Este drept că în Frontul Românesc d. Tillea a reprezentat întotdeauna un punct de vedere de centru fiind adversar declarat și al antisemitismului și al unei intransigențe exagerate în problemele naționale. D-sa își clădește argumentația pe faptul că Frontul Românesc își trage izvoarele din democrație și că motivul părăsirii partidului național-țărănesc n'a fost acela că d. Vaida ar fi vrut să transforme acest partid cu principii de stânga bine stabilite, într'un partid de dreapta ci numai fiindcă președintele Frontului Românesc socotea că național-țărăniștii merg prea la stânga și i-ar fi voit pe o poziție mai de centru. Deci logic și normal este ca Frontul Românesc să rămână el pe această poziție și să nu depășească propriile lui principii avântându-se către extremismul de dreapta.

De astfel d. Tillea n'a făcut decât să arate constatările sale în străinătate indicând astfel că poziția Frontului Românesc în materie de politică externă s'ar putea modifica în raport cu realități le momentului.

ATITUDINEA CONDUCERII

Fruntașii Frontului Românesc și d. Vaida însuși n'au tras concluzii defavorabile d-lui Tillea din declarațiile făcute. D. Tillea a avut dela plecare mandat din partea conducerii partidului, să cerceteze stările internaționale. Și d-sa s'a executat.

Se pare că sprijinit pe constatările d-lui Tillea și pe necesitatea de a se încadra în realitățile de moment pentru a face față eventualei guvernări pe care cercurile vaidiste o socotesc aproape sigură pentru Frontul Românesc, conducerea acestui organism politic își va revizui pozițiile de până acum și se va fixa definitiv într'o politică de centru.

Aceasta înseamnă că fără a părăsi punctele sale de program naționalist, Frontul Românesc se încadrează în centrul politicii românești preconizând un program de realizări românești însă într'un spirit de moderațiune și cu păstrarea a celace e bun din principiile democratice.

Trebue să recunoaștem că niciodată d. Vaida n'a fost prea exigent în afirmarea principiilor naționaliste. D-sa s'a decla-

D. ALEX. VAIDA VOEVOD

rat întotdeauna împotriva antisemitismului și n'a contestat nici odată principiul democratic. Încât dacă astăzi își fixează definitiv poziția partidului d-sale la centru, nu face decât să pună capăt unor tendințe manifestate uneori dar nu întotdeauna, către o mai hotărîtă încadrare într'o politică de dreapta.

In condițiile de astăzi și păstrând încrederea că Frontul Românesc nu va uita totuși să realizeze deziderateIe imediate ale purificării vieții românești în sensul afirmat până în prezent, atitudinea lui de acum nu vine să contrazică sentimentele celor ce i-au acordat încrederea lor. Fiindcă oricum dacă nu putem avea în momentul de față un guvern de intransigență națională, țara n'ar primi decât un guvern cu un pronunțat caracter naționalist. Și se pare că Frontul Românesc își verifică pozițiile în vederea aceasta.

P. B.

Sedința delegației economice a guvernului

Impertinența unui traficant de influență devenit șef de cabinet veros

Ieri seară s'a întrunit delegația economică a guvernului, sub președinția d-lui Ion Inculeț, vicepreședintele consiliului.

La sfârșitul ședinței, presei i s'a dat numai un comunicat din care rezultă că delegația economică a rezolvat chestiuni curente.

Declarațiile pe cari d. VALERIU POP, ministrul industriei, trebuia să le facă presei, în care scop ziariștii fuseseră convocați pentru a treia oară, s'au evaporat.

Iar în schimbul lor, ION TOMAZIU, șeful de cabinet al ministrului, a avut o conferință de trei ore cu ziaristul sportiv FEINSTEIN-FIROIU în care s'au discutat amplu și pus la punct toate chestiunile în legătură cu permisele de import din Germania, la a căror acordare se plătește în mod curent un șpert de 10—20%.

Ziariștilor nu li s'au comunicat deasemenea nimic, nici cu privire la această conferință.

Redactorul nostru economic, d. I. DIACONESCU, care a vrut să ceară o informație sefului de cabinet TOMAZIU, a fost invitat de acesta cu o manieră de traficant de influență, să părăsească biroul.

Acest TOMAZIU e bine cunoscut celor cari știu dedesubturile faimosului scandal TONY ILIESCU—VASILESCU CANTALUP.

Vom reveni.

Gerul continuă

GERUL din ultimele zile a scăzut în Capitală. Azi dimineață la ora 7, s'au înregistrat minus 13 grade.

In Bucovina și Dobrogea gerul se menține puternic și continuă să viscolească.

790 milioane dolari pentru victimele inundațiilor din Statele-Unite

Washington 27 (Rador). — *Camera și Senatul au votat legea prin care se acordă credite suplimentare de 790 milioane dolari, pentru ajutorarea șomerilor și a victimelor de pe urma inundațiilor.*

Boala M-relui Voevod Mihai merge spre bine

De îndată ce s'a răspândit vorba despre operația pe care a suferit-o Măria Sa Marele Voevod Mihai, s'au prezentat la Palatul Regal exprimând felicitări pentru reușita operației și urări de însănătoșire grabnică, următorii șefi de misiune: Excelența Sa d. Jan Seba, din partea Excelenței Sale d. dr. Eduard Beneș, președintele republicii Cehoslovace, Excelența Sa d. Adrien Thierry, din partea Excelenței Sale d-lui F. Lebrun, președintele republicii franceze; d. Rokuro Suzuki, însărcinat cu afaceri, din partea M. S. Impăratul Japoniei, cum și următorii: Excelența Sa d. Dragomir Kassidolatz, ministrul Jugoslaviei, Excelența Sa d. Ugo Sola, ministrul Italiei, Excelența Sa d. W. Fabricius, ministrul Germaniei, Excelența Sa sir Reginald Hoare, ministrul Marei Britanii, Excelența Sa d. Constantin Collas, ministrul Greciei; Excelența Sa Baronul Guillaume, ministrul Belgiei; contele Alfred Poninski, însărcinat cu afaceri al Poloniei. Ceilalți șefi de misiuni cum și un număr foarte mare de personalități române s'au prezentat la Palatul Regal înscriindu-se în registre.

*

Mareșalatul Curții Regale face cunoscut buletinele medicale date la Florența în cursul zilei de Marți 26 Ianuarie 1937 :

I. — ORA 8.

Ameliorarea semnalată s'a accentuat progresiv.
Temperatura 37,3. Pulsul 84.
Prințul se simte foarte ușurat și starea spiritului Său este excelentă.

II. — ORA 11.

MARIA SA MARELE VOEVOD DE ALBA IULIA a trecut o noapte destul de liniștită.
Tusea mai puțin obositoare.
Starea generală bună.
Din punct de vedere chirurgical: normal.
Fenomenele catarale mențin caracterul lor benign.
S'a instituit o alimentație mai abundentă.
Temperatura 37,3. Pulsul 78.

III. — ORA 19.

Starea sănătății MARIEI SALE MARELUI VOEVOD MIHAI se menține satisfăcătoare.
Temperatura 37. Pulsul 78.

(ss) Profesor Doctor Storri
Profesor Doctor Ancona
Doctor Conti
Doctor Mamulea

Cartierul generalului Franco

anunță oficial moartea lui I. Moța și V. Marin și că N. Totu și Bănică Dobre sunt răniți și-și exprimă admirația pentru marea vitejie a poporului român

Comandamentul legionar a primit ieri dela Salamanca, comunicarea oficială asupra morții lui ION MOȚA și VASILE MARIN.

Comunicatul are data de 19

D. BANICA DOBRE
comandant legionar

Ianuarie 1937 și poartă următorul antet: STATUL SPANIOL, ȘEFUL CABINETULUI DIPLOMATIC ȘI AL PROTOCOLULUI AL E. S. ȘEFULUI STATULUI, fiind semnat de d. I. A. DE SANGRONIS, șeful de cabinet al Generalisimului Franco.

Iată rezumatul acestei scrisori:

DOMNULUI CORNELIU CODREANU

„Distinsul meu domn,

„Am onoare a vă comunica cu cele mai bune sentimente moartea pe câmpul de luptă a ofițerilor români ION I. MOȚA și VASILE MARIN, ca și rănirea lui BANICA DOBRE și a lui NICOLAE TOTU.

„In numele generalisimului Franco și al meu propriu, am onoare a vă prezenta cele mai călduroase omagii ale noastre pentru conduita admirabilă și eroică a acestor ofițeri români, care au înălțat atât de sus valoarea și prestigiul nobilului vostru popor.

„Excelența Sa Generalisimul Franco mă însărcinează a vă prezenta înalta sa considerație și simpatie".

Asupra comandantului legionar NECULAI TOTU, noi am informat cititorii la timp că e bolnav și internat într'un spital din Toledo.

Informația noastră se întemeia pe o telegramă sosită dela PREOTUL DUMITRESCU, al cărei text l-am publicat în cursul săptămânii trecute.

Adevărul este însă că Neculai Totu e rănit, astfel cum arată comunicarea oficială dela Salamanca, iar nu bolnav.

Dar, pentru a nu-și îngrijora familia și camarazii, după comunicarea pierderii lui ION MOȚA și VASILE MARIN, Neculai Totu trebue să-l fi rugat pe Preotul Dumitrescu să telegrafieze că nu e decât bolnav.

Un lucru e însă cert până la ora actuală, că atât BANICA DOBRE, cât și NECULAI TOTU se află în afară de orice pericol.

Grave neînțelegeri între membrii cabinetului belgian

Bruxelles, 27 (Rador). — Agenția Havas anunță :

De câtva timp se manifestă divergențe de păreri între d-nii Van Zeeland, președintele consiliului, și Spaak, ministrul de externe, pe deoparte, și d. Vandervelde, ministrul sănătății, pe de alta.

D. Vandervelde, care este socialist, este nemulțumit de politica guvernului pe tărâmul internațional. D-sa s'a împotrivit atitudinii energice adoptate de guvernul belgian față de guvernul din Valencia, în chestiunea asasinării diplomatului belgian, baronul de Borchgrave, ucis, cum se știe, în apropiere de Madrid. Fruntașul socialist mai este nemulțumit și de atitudinea guvernului față de Roma, în chestiunea conferinței ținută la postul de radio Torino de către d. Leon Degrelle, în care fruntașul rexist a atacat cu violență vechile partide din Belgia și în primul rând partidele marxiste.

Aseară s'a ținut o lungă consfătuire între d-nii Van Zeeland, Spaak și Vandervelde.

Pentru azi dimineață s'a convocat un consiliu de cabinet. Este probabil că se va face o remaniere ministerială.

Orașul Malaga prădă anarhiei

— Au isbucnit și epidemii. Orașul arde în mai multe puncte. —

Salamanca, 27 (Rador). — Agenția D. N. B. transmite:

Un soldat din garda civilă, care acum trei zile a trecut în rândurile naționaliștilor, în apropiere de Malaga, povestește că la Malaga domnește o înspăimântătoare teroare.

Până acum, au fost asasinate aproximativ 2.000 persoane.

Orașul a căzut pradă anarhiei celei mai groaznice. In mai multe rânduri s'au produs încăierări între diferitele tabere guvernamentale, în cursul cărora s'au tras focuri de armă.

Au isbucnit și epidemii. Astfel se semnalează numeroase cazuri de vărsat.

Orașul arde în mai multe puncte.

Străzile sunt cutreerate de cete înarmate, care jefuesc și masacrează pe cetățenii fără apărare.

*

Salamanca, 27 (Rador). — **Agenția Havas transmite :**

Comunicatul pe ziua de ieri al marelui cartier general naționalist anunță că din cauza timpului defavorabil nu a avut loc niciun fel de operații pe niciunul din fronturi.

La Geneva au fost zădărnicite toate încercările revizioniste

Geneva, 27. (Rador). — *Raportul adoptat în ședința publică de eri a consiliului Societății Națiunilor în chestiunea condițiilor de vot ale cererilor de avize consultative adresate Curții Permanente de Justiție Internațională este socotit ca o înfrângere netă a cercurilor ce în realitate ascundeau alte scopuri decât scopurile juridice invocate.*

Teza că aceste avize trebuiau decise cu votul simplei majorități a membrilor consiliului aparține acelora cari ar voi ca pe această cale să se poată aduce în fața Curții de Justiție Internațională tentativele lor de a repune în discuție anumite clauze ale tratatelor de pace, menținând astfel în relațiile internaționale o agitație turburătoare a ordinei stabilite.

S'a dat un asalt puternic din unele centre în scopul de a determina o hotărîre a consiliului care să însemne un pas înainte în favoarea scopurilor revizioniste.

Rezultatul este însă cu totul altul decât cel urmărit. In adevăr, raportul adoptat azi de consiliu constată că nu mai este necesară crearea unui comitet special. Mai mult, constată că chiar lăsarea în grija comisiunei însărcinată în general cu studiul aplicării principiilor pactului Societății Națiunilor, îndrptățește bănueli asupra putinței de a se ajunge la vreun rezultat. Raportul declară textual:

„Unii membri ai consiliului s'au întrebat dacă divergențele de vederi dintre guverne nu sunt prea mari pentru ca să se poată aștepta rezultate practice din trimiterea chestiunei înaintea unui comitet oarecare, dar niciunul dintre membrii consiliului nu s'au împotrivit acestei propuneri".

Rezoluția adoptată odată cu acest raport menționează în mod special că „secretarul general va comunica comitetului observațiile primite dela guverne ca răspuns la cererile ce i-au fost adresate de consiliu în decizia sa din 23 Ianuarie 1936, cum și procesul verbal al desbaterilor consiliului din 22 Ianuarie 1937 și de azi".

Procesul verbal din 22 Ianuarie 1937 cuprinde ca piesă esențială și ca singur argument în fond — restul desbaterilor fiind numai de ordin procedural — intervenția clară a reprezentantului Romăne demonstrând zădărnicai din toate punctele de vedere a încercări de a se modifica vreo dispoziție fundamentală a pactului.

Concluziile ce se desprind astfel din raportul și din rezoluția adoptată de consiliu dovedesc că încercările piezișe ce ar fi putut fi folosite în scopuri revizioniste nu au reușit să amăgească pe nimeni.

La Varșovia

100.000 persoane sunt bolnave de gripă

Varșovia, 27 (Rador). — **Epidemia de gripă continuă să bântuie cu furie.**

După statisticile întocmite de Casa de asigurare medicală, numai la Varșovia sunt peste 100 mii persoane atinse de această boală.

Spitalele sunt tixite. Casa de asigurări medicale a trebuit să angajeze 150 medici și 50 farmaciști suplimentari, pentru a putea lupta contra epidemiei.

Atrocitățile comuniștilor în Spania

In localitatea GRANJA de TORREHERMOSA din SPANIA, bestiile roșii n'au cruțat nici măcar pe copiii nevârstnici : fetița d-lui IOACHIM LIBERA, de cinci ani, după ce a fost violată a fost ucisă în mod barbar, spărgându-i-se capul de un zid.

ȘTIRI ȘI POLEMICI

D. PROF. A. C. CUZA, președintele suprem al partidului național-creștin, va veni în cursul săptămânii viitoare în Capitală, însoțit de d. Gh. A. Cuza, secretarul general al partidului.

*

D. OCTAVIAN GOGA, președintele partidului național-creștin, a fost primit aseară într'o lungă audiență de I. P. S. S. Patriarhul Miron. Știrea publicată de unele ziare cum că întrevederea aceasta a avut loc între d. A. C. CUZA și Prea Sfințitul Patriarh, nu corespunde realității, președintele suprem al partidului, nefiind în Capitală decât săptămâna viitoare.

*

PRIN DECRET REGAL, au fost numiți ca reprezentanți ai Statului în consiliul de administrație al societății de radio-difuziune d-nii. general N. Condeescu, pr. Nae Popescu. general Ștefănescu-Amza, ing. G. Ciolac și C. Dumitrescu.

Din partea acționarilor vor face parte din consiliu d-nii Pamfil Șeicaru și G. Dimitriu.

Noui membri au depus eri jurământul în fața d-lui ministru D. Iuca.

*

IN UNELE gazete greșit informate, s'a anunțat zilele trecute că examenul de capacitate se va ține la București si nu în localitățile anunțate de ministerul educației naționale.

Interesându-ne la locurile în drept, știrea de mai sus ne-a fost categoric desmințită.

Examenele se vor ține, pentru fete la Cluj, iar pentru băeți la Iași: schimbarea acestor localități, dacă problema s'ar pune, nu se poate face decât pe cale de lege.

*

INDREPTANDU-SE timpul în Dobrogea, cu începere de eri pe linia „Ieduidia-Bazargic trenurile de persoane cu aburi circulă fără dublă tracțiune, iar trenurile de marfă cu reducere de 50 la sută din tonaj până la completa curățire a zăpezii.

*

SUNTEM informați că d. prof. Mihail Mancilescu își va desvolta interpelarea anunțată în chestiunea scandalului cu permisele ziariștilor în cursul acestei săptămâni.

*

SFATUL PARLAMENTAR al partidului național-țărănesc a fost convocat pentru Vineri 29 Ianuarie, ora 10 dimineața.

*

D. VICTOR ANTONESCU, ministru de externe, va părăsi Geneva astăzi și va sosi la București Vineri, când va fi primit în audiență de Suveran.

*

Proectul de lege pentru modificarea concordatului preventiv ca și al execuțiilor silite se vor elabora în cadrul codului de comerț.

*

COMISIUNEA bugetară a ministerului apărării naționale a ținut ședință sub președinția d-lui general adjutant Paul Angelescu, ministrul apărării naționale.

La lucrări a luat parte și d. deputat Bursan, raportorul bugetului acestui departament.

*

D. C. ARGETOIANU președintele partidului agrar care se află de două săptămâni în străinătate se va înapoia Duminecă în țară.

*

CONTRAR știrilor lansate de unele gazete ,cercurile inițiate cred a ști că d. prof. Mircea Djuvara, ministrul justiției, va depune în această sesiune parlamentară proectele de lege pentru organizarea presei, al răspunderii ministeriale și al apărării patrimoniului public.

*

In urma întrevederilor avute cu președinții comisiunilor dela examenul de înaintare la gr. II, d. dr. ANGELESCU, ministrul educației naționale, a hotărît fixarea unui nou examen, așa cum se prevede în proectul de lege depus la Cameră din inițiativa grupului H.

In felul acesta s'a renunțat la revizuirea lucrărilor scrise ale candidaților respinși la prima probă.

*

COMISIA însărcinată cu modificarea legii de organizare a Bisericii, s'a întrunit ieri la ora 6.30 d. m., în palatul Sf. Patriarhii. I. P. S. S. PATRIARHUL MIRON, a rugat pe membrii comisiunii să treacă dintro'dată la partea practică lăsând discuțiile de principiu.

Ședința a fost prezidată de Mitropolitul NICOLAE BALAN. Au făcut propuneri: episcopul TIT SIMEDREA, Pr. P. PARTENIE, secretar general al ministerului cultelor, Pr. Val. Iordăchescu. Pr. Guciujna *și d-nii: I.* Petrovici și I. G. Saviu.

*

COMISIA care lucrează la modificarea legii de organizare a Bisericii, va ține azi la ora 7 seara, o nouă ședință în palatul Sf. Patriarhii.

*

D. ministru al cutelor și artelor a primit azi dimineață în audiență pe I. P. S. S. mitropolitul NICOLAE BALAN al Ardealului și pe II. PP. SS. SS. episcopii GHENADIE al Buzăului și NICOLAE COLAN al Clujului.

*

SE ȘTIE că fabricantul de maculatură imundă, jidanul MARTON HERTZ, care a fost trecut peste granță, atât pentru [illegible] operă comunistă de permanentă otrăvire a sufletelor românești, cât și pentru că nu era cetățean român, și-a lăsat la noi în țară o sumă de neamuri și de acoliți, cari să-i poată aranja afacerile în lipsă.

Intre cei rămași se află și soția harhărului, care nu are nici ea cetățenia română. Deaceea ministerul de interne a dat dispoziții organelor Siguranței statului să întocmească formele de expulzare și pentru soția lui Marton Hertz.

Prin operațiune logică ca va trebui deci să fie trecută prin acelaș punct de frontieră în „Ungaria-Mumă" fiind îndreptată către domiciliul actual al soțului ei.

Măsura e bună dar o găsim tardivă. Ea trebuia aplicată simultat atât „d-lui cât și d-nei" MARTON HERTZ care este credem tot atât de indezirabilă pentru atât de toleranta noastră țară.

*

In cadrul lectiei inaugurale de după vacanță a fost sărbătorit azi dimineață de către studenții facultății de filosofie și litere din București, d. prof DIMITRIE GUSTI, cu prilejul împlinirii a douăzeci și cinci de ani de muncă universitară și culturală.

Au ridicat cuvânt de sinceră cinstire pentru acest sfert de veac de muncă românească studenții: D. Ghiocel, A. Boia, Gh. Păsculescu, Aurel Bădescu, I. Odăteanu, Cazan, N. Frecea și V. Stancu, *exprimând totodată admirația față de personalitatea d-lui prof. Gusti, pildă și îndemn de viață și străduință pusă în serviciul ridicării vieții universitare și sătești.*

*

Tokio, 27 (Rador). — **Agenția D. N. B. anunță :**

Generalul Ugaki a anunțat astăzi că negocierile sale cu armata, în legătură cu formarea noului guvern, nu au dat rezultate.

In cercurile politice se socotește că misiunea generalului a devenit inoperantă, din cauza opoziției armatei.

*

Tokio, 27 (Rador). — **Corespondentul agenției Ștefani înregistrează svonul că poliția ar fi arestat azi dimineață pe mai mulți teroriști cari se pregăteau să atace locuința generalului Ugaki.**

Tipografia ziarului „Universul" str. Brezoianu 23-25 București

Redactor responsabil Gh. Dumitrache

C. S. 6 pagini 3 lei ANUL VI, No. 640 Vineri 29 Ianuarie 1937

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

COLECȚIE

Porunca Vremii

TRIBUNĂ ZILNICĂ DE LUPTĂ NAȚIONALĂ ȘI CREȘTINĂ

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituții și sprijinitori; Lei 800 pentru orașe; Lei 600 pentru sate. Se primesc și abonamente pe 6 și 3 luni.

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii și Cecuri poștale (CEC) astfel: ABONAȚII PENTRU CONTUL 1224 DEPOZITARII „ „ 10405

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI I, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcție, redacție 4.1853 Ad-ție, publicitate 4.1852

Regret moartea acestor tineri, Ionel Moța și Vasile Marin, cari au arătat în fața Morții, cât de sublim poate fi românul naționalist pentru convingerea sa naționalistă. L'am cunoscut personal pe Ionel Moța, a fost un suflet curat, au palpitat în el ideia de onoare și de nelnvinse sentimente pentru neamul și Țara Românească.

A murit un Ionel Moța și a plecat omul căruia soarta îi pregătia un rol de frunte în mișcarea românească de azi și mâine.

OCTAVIAN GOGA

Români, perseverați în lupta pentru triumful Naționalismului!

Pe valea Jiului

de Dr. ILIE RADULESCU

Un sentiment de pietate m'a oprit să mă ocup — în nr. „Poruncii" închinat Duminecă lui Ion Moța și camarazilor săi — de starea dureroasă de lucruri pe care am întâlnit-o la Hunedoara: adevărată dramă pe care Românii sunt obligați s'o trăiască chiar în țara, unde te lovești mai des de urmele lui Decebal și ale lui Traian. Poate că nicăeri ca pe acolo, pe unde s'a plămădit și s'a purtat pașii spiritul lui Ionel Moța, jalea Neamului Românesc nu este mai de neînchipuit. Calci numai pe lacrimi. Nimic nu s'a schimbat de douăzeci de ani încoace. Românul nu-și plânge numai o biată mizerie materială, lipsa unui amărît codru de pâine. Nu! Sufletul românesc varsă, exact ca pe vremea Ungurilor, lacrimi pe ruinele demnității noastre naționale, batjocorită, umilită, pălmuită la fiecare pas. O întrebare stărue imperativ în inima mea: nu cumva, în gestul eroic al lui Moța, de a muri pentru neamul lui și pentru Hristos, au fost hotărîtoare, poate mai decisive decât orice altceva, fețele supte de sărăcie, bietele trupuri firave, deșălate de mizerie, ale urmașilor lui Horia, ale nefericiților Daci, cari și astăzi scormonesc în rărunchii minelor din valea Jiului și Arieșului numai spre a îmbuiba stomahurile de hienă ale acelorași aventurieri, cari ne-au luat în exploatare, ca pe adevărată colonie africană?

Cine știe!? E mai bine însă să nu caut un răspuns. A încerca de altfel, să descifrezi spiritualitatea morții unui mucenic, poate să fie și o impietate, câtă vreme, mai ales, simți că nu te poți ridica până la a-i înțelege toată frământarea sufletească!...

Dar la Hunedoara, în țara unde au văzut lumină pentru întâia dată ochii lui Moța, e mare durere. Românismul e tras din nou pe roată ca acum 150 de ani. In regiunea cu cel mai chipeș popor, pe pământul rostuit de Dumnezeu cu cele mai abondente bogății, s'a întins zăbranic de doliu. Valea Jiului, în deosebi, e cimitir de vlagă românească. Moare lumea de foame! Ni se desființează rasa, sub biciul exploatării străine! Iată în câteva cuvinte toată tragedia neamului Românesc.

Vorbim mereu de pericolul comunist. Ce facem însă realmente pentru a-l combate!? Numai scrisul nostru, al presei naționaliste, și patriotismul scumpei noastre oștiri!? Dar aceasta poate să fie numai ori un semnal de alarmă, ori o apărare în caz de dezlănțuire a primejdiei. Nu este, nu poate să fie însă, și o combatere a răului. Inlăturarea pericolului nu se poate face decât prin stăvilirea propagandei comuniste în massele unde ideile ei ar putea să fomenteze anarhia. Și, mai mult decât aceasta, prin imunizarea maselor, făcându-le să devină refractare virusului bolșevic.

Ori vă întreb: poate să fie cineva conservator, tradiționalist, om pașnic, devotat ordinei sociale, câtă vreme conservatorismul lui înseamnă să apere sărăcia și mizeria? Imi ceri să apăr ordinea socială? Foarte bine. Dar care ordine? A exploatării mele? Ei bine, oameni buni, dv. nu vă puteți imagina ce se petrece pe valea Jiului? Nu puteți desigur să credeți că sunt oameni cari se scoboară în mine, nemâncați, cu jalea că acasă, între patru pereți mizeri, îi așteaptă numai guri de flămânzi! Imi veți răspunde, poate, că glumesc, atunci când eu vă spun că sunt oameni pe valea Jiului, cari muncesc pe 20 de lei pe zi, din care nu văd, însă, un leu pe săptămână, pentru că și acești 20 de lei sunt înghițiți de cantina jidanului Maier sau Silberstein. Vă imaginați poate că eu vă însăilez povești, atunci când vă scriu aci, negru pe alb, că sunt Români, în județul Hunedoara, cari n'au simțit de luni de zile gustul pâinii de grâu... românesc! Sunteți liberi să credeți ce vreți; acesta și numai acesta este însă adevărul. Suntem noi, numai noi Românii, cu toate autoritățile noastre de ordine socială, aceia cari alimentăm, pe valea Jiului, anarhia comunistă. Da noi, cari tolerăm dezmățul exploatării străine. Jidanii și minoritarii realizează, cu concursul nostru, două lovituri dintr'odată: în primul rând se îmbogățesc, cară la București și la Budapesta, averi imense, punând la teasc vlaga românească. In al doilea rând seamănă pretutindeni revolta, pregătesc atmosfera de indignare, de benzină, prielnică unei singure și sigure scântei comuniste.

Eu scriu aceste rânduri cu inima strânsă. Sunt conștient de toată gravitatea acestor mărturisiri. Dacă aș socoti situația iremediabil pierdută aș spune: trimeteți un regiment de dorobanți pe valea Jiului și împușcați în massă tot ce este muncitor.

Dar, d-lor, bieții mineri de pe valea Jiului sunt pâinea lui Dumnezeu. V'o spun eu, om de dreapta! Sunt vrednici, patrioți, credincioși familiei și bisericii. Cer însă și ei o viață omenească, un lat mai puțin strâns în jurul grumajilor. Știe guvernul până unde merge nerușinata provocare a jidovilor-maghiari exploatatori ai muncitorimii române? Iată un singur exemplu: un vagon de cărbuni, pe care societatea Petroșani îl vinde loco valea Jiului, cu 3.900 lei, costă abia... 460 de lei. Atât li se plătește muncitorilor cari scot cărbunii din mină și-i încarcă în vagon. Să mai coste

(Urmare în pag. III-a)

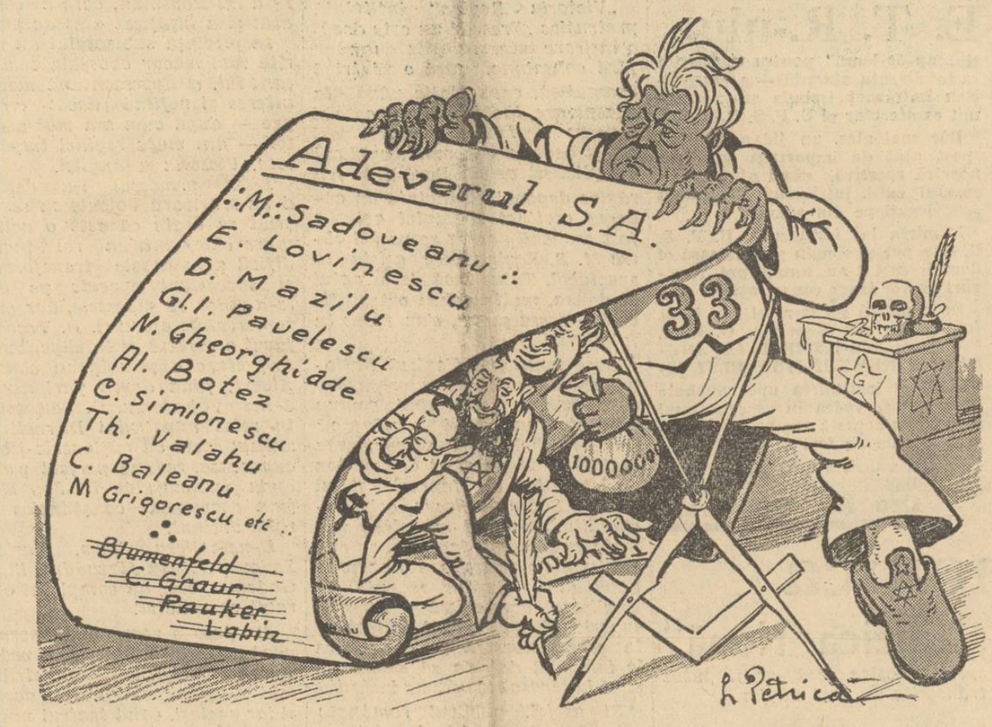

Paravanul spurcatelor canalii" dela „ADEVARUL" și „DIMINEAȚA"

Facem și noi autostrade!

de N. CREVEDIA

Un ziar anunță cu cele mai grase adjective că d. deputat Guranda — iaca prima oară auzim noi de dânsul — a obținut dela Ministerul Comunicațiilor suma de 60 milioane (șase zeci milioane), din cei 1 miliard 300 milioane destinați refacerii șoselelor, pentru construirea unei autostrade pe distanța Piatra-Neamț-Bicaz.

Construim, prevasăzică, și autostrade. Foarte frumos! Dar, citim în aceiași informație că autostrada care se va construi are o lungime de 26 (douăzeci și șase) de kilometri!

Era să scriu aici o măgărie, o măgărie dintr'acelea cu care sublniază Românul o decepție.

Fiindcă ni se pare excesiv 60 de milioane pentru o sfoară de autostradă lungă numai de 26 kilometri. Socoteala e simplă: pentru fiecare kilometru de autostradă, se vor cheltui 2 milioane și vre-o 300 de mii lei!

Scriam cândva, atunci când s'a deschis fondul acela de 1 miliard, că asta este o pradă. (Că s'a deschis este un fel de-a spune, fiindcă miliardul acesta nu s'a găsit încă și asupra lui, fiind luat cu împrumut și încurcături, apasă o mulțime de angarale).

Este o pradă, adică niște bani aruncați în vânt. Să facem din nou socoteala. O regulă de trei. Dacă cu 60 milioane se fac 26 kilometri de autostradă, cu 1 miliard 300 de milioane lei se vor face 560 de kilometri.

Nu așa că-i puțin? 560 klm reprezintă, cu aproximație, distanța Constanța—Craiova — adică nimica toată!... Și iată, deci, că s'a dus dracului și faimoasa refacere a drumurilor.

Mai scriam atunci că noi, dacă ar fi să avem o putere în țara asta, ne-am lua angajamentul să refacem lună toate șoselele țării, numai în doi sau în trei ani. Fără niciun ban.

E drept că nu ne-am încumeta să facem autostrade, deși ni se par nouă și acestea foarte ușor de făcut.

Notița din ziarul în chestiune care mă prind că e dată de d. deputat Guranda — unde-am mai auzit eu de acest nume? Mi se pare că în procesul Coroiu — precizează că autostrada va fi, mă rog, o autostradă modernă, făcută din beton „Triplex".

Ce fel de beton va fi și acest beton „Triplex", nu știm. In orice caz, nu va fi de cristal nici nu va fi sudat cu platină și nici pedeasupra lui nu va musti lapte și miere. Betonul, în esența lui, este un amestec de piatră măcinată, amestecat iarăși cu piatră și cu apă. Formula aceasta magică o cunoaște acum ultimul țăran din România care-a lucrat la un puț cu beton.

Fără îndoială că idealul ar fi să umplem țara în cruciș și 'n curmezis cu astfel de autostrade. Ca Italia și ca Germania. Să fi cheltuit însă italienii și nemții atât cu autostradele lor? Eu am vizitat în Germania o astfel de autostradă în construcție. Știți cu ce a făcut național-socialismul autostradele? Le-a făcut cu o sumă de ingineri benevoli (și cu inginerii statului, bine înțeles), și le-a făcut brațele tot voluntare ale Arbeitsdienst-ului, adică ale miilor și milioanelor acelea de tineri rumeni car-și dau în tabere, vara și iarna, surplusul lor de muncă pentru înnălțarea Reichului.

Germania cără piatră dela distanțe enorme. Nu știu dacă nu importa chiar și piatra aceasta depe undeva...

Noi avem la îndemână și piatră cât să pavăm întregul mapamond, avem și apă, slavă Domnului, iar sătenii noștri stau degeaba vre-o opt luni pe an.

Dar noi le-am luat țăranilor — cum remarca deunăzi d. Iorga în Parlament — toate îndatoririle, îndatoriri, în definitiv, către ei înșiși, și le-am lăsat numai drepturi, între care cel de a vota, i-au adus, nenorociții în starea disperată de astăzi.

Că citeam, deasemenea, ieri în ziare, că un fel de sfat parlamentar basarabean — ce soviet o mai fi și ăsta! — s'a întrunit deunăzi sub prezidența d-lui subsecretar Bârcă și au discutat despre refacerea drumurilor basarabene.

Noi am mai făcut experiențe cu drumuri din acestea de lux. Am făcut cu suedezii și știți ce lucru mirositor a ieșit. Noi, deocamdată, n'am dori autostrade. Nu, ferească Dumnezeu. Romanii — strămoșii d-lui Guranda — făceau șosele fără beton „Triplex" și fără să bage 3 milioane în kilometru de șosea. Cine a vizitat Pompeiul, a văzut cum urmele căruțelor și lecticelor se adâncisră într'atâta în piatră, că făceau

(Urmare în pag. 2-a)

De ce suntem săraci?

Cum vine omul gol pe lume, în viață să-și trăiască anii,
Tot astfel, unul câte unul, la noi au fost venit JIDANII!
Tâlhari fiind ca nimeni alții, acești JIDANI, în scurtă vreme,
Au adunat COMORI, din munca românului ce astăzi geme!...

Deci, dacă azi în țara noastră atâți români de foame mor,
E că: NE-AU JEFUIT JIDANII ȘI TOT MAI APRIG ROBI NE VOR!
Și ROBI IN JUG VOM FI DEAPURURI, Români, sub JIDOVII MIȘEI,
De-i vom lăsa ca bogăția mereu să ne-o mănânce ei!...

Radu Bardă

Problematica politică a României de azi

de ȘTEFAN IONESCU

România trăește un moment crucial al istoriei sale. Prin poziția sa geografică și prin conjunctura politică a momentului istoric, țara noastră se găsește la o răspântie a misiunei pe care o are de îndeplinit pe acest colț de pământ.

Poartă între Orient și Occident și zăgaz al invaziei comuniste care amenință întreaga Europă pornind dela Răsăritul acesta care este acum roșu, România asistă la lupta, pe viață și pe moarte, care s'a început între spiritul dezordinii judeo-asiatice a comunismului și spiritul ordinei naționaliste și creștine. In această luptă în care este angajat întreg continentul, sorții de partea cui va fi victoria, se cunosc. Cu oricâte sacrificii și cu oricâte întârzieri ale istoriei nu se poate ca naționalismul să nu învingă, integral, până în cele din urmă. Și afirmăm acest adevăr, nu dintr'o convingere oarbă, personală, ci numai după o analiză atentă a datelor politice cari se pun civilizației și culturei europene. Pentrucă ceeace a fost posibil în Rusia țarilor, într'o lume neînchegată din punctul de vedere național, într'o lume complect lipsită de spirit civic, cu un spirit complect atrofiat din cauza desmățului politic social și moral care a precedat revoluția comunistă, nu va fi posibil pentru restul Europei care, fiecare stat în parte, are o tradiție, o istorie, o civilizație și o cultură națională. Și în această privință exemplul cel mai elocvent ni-l dă Spania care, în momentul completei ei sovietizări, a reacționat prin cei mai buni fii ai săi, apărând tocmai tradiția, istoria, cultura și civilizația Spaniei naționale împotriva barbariei distrugătoare a comunismului, numai la față moscovit. Și acest exemplu îl putem întări și cu istoria politică, din ultimele decenii, a Germaniei și Italiei, cari, la rândul lor, în momentul când au fost amenințate de a fi înghițite de comunism au impus ordinea naționalistă prin național-socialismul german și fascismul italian, cele două forme specifice naționalismului european.

Spuneam la începutul acestor rânduri că România asistă la această luptă pe care o trăește Europa, și care luptă va fi, cu siguranță, și mai îndârjită, cu cât încordarea dintre apărătorii naționaliști și devastatorii comuniști, se va adânci. Și pentru a înțelege de ce țara românească trăiește un moment crucial este necesar să vedem care este peisajul politic al vieții naționale și sociale românești.

Prin rotunjirea granițelor, în urma războiului mondial, România și-a realizat, din punct de vedere teritorial, idealul său național. Logic și românesc ar fi fost, totodată, ca acest ideal să fie realizat, printr'o politică de realități românești, și în adâncime adică și în spirit, în anii cari au urmat realizării idealului național numai sub aspectul lui de suprafață, adică cel teritorial. Cu alte cuvinte oamenii noștri politici trebuiau să țină seama de faptul că o România întregită, mare, nu este și o România consolidată, puternică. Or, acest imperativ al politicei românești a fost complet ignorat din lipsa de viziune a misiunei istoriei românești de cari au dat dovadă toți oamenii noștri politici, deopotrivă, prin impăenjenirea democratică, a conștiinței românești a acestora. Consolidarea României de azi nu se poate înfăptui decât prin sudarea sufletului românesc de pretutindeni, decât prin închegarea conștiinței tuturor românilor sub semnul imperativ al misiunei noastre românești pe care o avem de realizat pe acest pământ ca apărători ai civilizației și culturei europene împotriva puhoiului asiatic și iudeu al comunismului. O Românie puternică nu vom avea decât în ceasul în care pământul românesc va fi stăpânit numai de români; o Românie adevărată nu vom avea decât în ceasul în care petecul acesta de cer, care ne cuprinde pământul, va fi privit numai de ochi românești. Am putea fi considerați ca xenofobi. Dar să nu se uite că suntem împotriva străinilor și în special a evreilor numai în măsura în care acești străini și evrei se pun de-a-curmezișul drumului pe care trebue să

(Urmare în pag. III-a)

Un om cu barbă și ștampilă

Acum câtăva vreme, d. profesor Iorga interpelase ministerul cultelor, asupra unor curiozități instaurate în biserica din Bucovina, prin numirea unei bărbi ucrainiene, la vicariatul episcopiei unite de acolo.

Eri la Senat, d. prof. Iorga, prinzând pe banca ministerială pe d. Victor Iamandi, a repetat miezul interpelării, urechilor titulare ale departamentului de culte.

Evident problema pusă eri de d. Iorga, prezintă o deosebită importanță, pe care noi am relevat-o la timpul său. Nu este vorba aci de un atac indreptat împotriva unei persoane, mai mult sau mai puțin bisericești, ci demascarea unei propagande iredentiste, pe care unii din acești prelați o duc sub scutul unor pretinse privilegii, în contra statului român.

Și aci, ne fie cu iertare, dar nu putem opri revolta noastră nu atât împotriva celor învinuiți eri la Senat, dar mai ales în contra excesivei toleranțe a ministrului cultelor, care dintr'o inexplicabilă teamă de complicații (noi doar cunoaștem pe d. Iamandi ca un om îndrăznet în acțiunile sale, chiar foarte îndrăznet), nu a curmat la vreme această situație incompatibilă și cu înalta chemare a celui învinuit și mai ales cu interesele generale ale națiunii noastre.

La Cernăuți a fost numit acum câtăva vreme, vicar al episcopiei unite un prelat rutean la limbă și la port, care nici nu s'a osârdit măcar după atâți amar de ani dela unire să învețe limba românească. Ceva mai mult, sfinția sa părintele, nu știm cum îi zice, n'a înțeles vicariatul ca o simplă ierarhie bisericească (și administrativă dacă vreți), ci de acolo a purces la o asiduă propagandă ucraineană — cu cari doar ruteni nu au nici o contingență istorică — purtând corespondențe cu prelații eparhiei sale în ruteană, fără ca bunul simț personal față de statul care îl plătește românește, să îl determine la o mai mare cuviință.

Dar dacă în raporturile sale cu eparhia, obicinuește să se ruteneească în corespondență, apoi credeam că cel puțin în actele oficiale pe care, ca vicar, le duce cu departamentul cultelor, avea să aibă mai mult respect pentru poporul nostru românesc, care din mila Domnului și cu sabia sa stăpânește azi pământul lui Ștefan cel Mare, unde în anul 1937 se obrăsnicește o barbă și suduie într'o limbă plină de consoane.

Nu. Sfinția Sa părintele vicar trimite statul de salarii al eparhiei sale la ministerul cultelor în românește și ucraineană, punând sigiliul episcopiei pe care scrie rutenește și apoi românește. Răspunsul d-lui ministru Iamandi în ceastă chestiune a fost ca în totdeauna, evaziv.

Noi nu putem admite, ca sub simțul unor privilegii pe care concordatul cu Roma nu le prevede nicăieri, statul român să înghită propaganda popii împotriva românimii bucovinene, și mai ales să continute a fi plătit de țară după ce și-a vădit — cum recunoaște însuși ministrul — această subversivă acțiune. Cu tot respectul ce purtăm bisericii unite, suntem siliți să facem demarcațiunea, pe care popa cu ștampilă dela Cernăuți n'o face, între limitele cultului și ale bunului simț. Suntem încredințați de altfel că înalții chiriarhi uniți, a căror înaltă contribuție la întregirea neamului am relevat-o în totdeauna, sunt astăzi alături de noi pe această gravă chestiune.

In provincia aceasta atât de obidită în vreme, unde ne străduim dela unire să-i dăm din nou aceiași strălucire din timpul lui Ștefan cel Sfânt, ne împiedicăm la fiecare pas de imperciunați murdari și bărbi ofensatoare Mai multă acțiune sanitară s'ar impune, începând chiar cu tăcălia ștampilată dela Cernăuți.

I. Stoenescu

Cămașa de forță

In Basarabia

Se știe că în Basarabia au lucrat în ultimul timp echipe sanitare pentru deparazitarea populației. Acolo unde — vorba epigramistului — bântuie gripa și poesia lui Halippa, bântuie endemic tifosul exantematic.

Spre rușinea noastră, suntem — după unele statistici dela Geneva — singura țară în care se mai manifestă tifosul exantematic.

Or tifosul acesta e boala care se răspândește prin mijlocul acelor insecte cărora popular li se spune jidani sau păduchi.

Și cum spuneam, echipele sanitare militare intrau cu etuvele 'n sat, îi desbrăcau pe oameni și le băgau la cuptor îmbrăcămintea. Ca să piară nichitarii depe ei!

Odată, un medic găsește pe un băsărăbean plin de... d'ăștia, cum le ziserăm. Era plin...

— Ce e, mă, ăștia pe tine?

— Păi, să trăiți, domnule căpitan... ce să fie... știți dv. ce sânt...

— Păi dece nu te speli?

— Mă spăl...

— Cu ce te speli?

— Cu apă.

— Cu ce fel de apă?

— Apă din Nistru.

— Și?

— Și... cum vedeți... tot am insecte!

— Păi dece ai, mă?

— Păi... eu sunt mort?

— Cum, adică?

— Păi numai morții nu fac păduchi!

Revizuirea încetățenirilor suspecte

Problema „Heimatlosilor"

III

Există în Basarabia, precum există și în celelalte provincii alipite, zeci de mii de ROMANI NEAOȘI, cari, din neglijența autorităților, sau neștiință, au rămas neînscriși în listele de cetățenie română.

Este direct revoltător: *In vreme ce sute de mii de jidani venetici, alungați de prin alte țări, sau veniți cu gândul criminal de a ne subjuga în propria noastră țară, au dobândit — nu interesează prin ce mijloace ilicite — cetățenia română, băstinașii noștri, în număr destul de mare, se trezesc la al 20-lea an dela Unire „HEIMATLOS" (Fără Patrie)!*

Guvernele și politicianii, au avut grije ca năpârcile cu perciuni, venetice, să fie „aranjate", adică înscrise în registrul de încetățenire chiar așa fără drepturi legale: *de bieții noștri VALAHI nu s'a îngrijit nimeni, deși dintr'un condei se putea rezolva problema lor.* Trebuia să se dea un ordin, sau să se voteze o lege cu un singur articol, în care să se spună: „TOȚI ROMANII, CREȘTINI ORTODOCȘI (NASCUȚI, IAR NU FĂCUȚI), DIN PROVINCIILE ALIPITE, RĂMAȘI NEINSCRIȘI IN REGISTRUL DE INCETAȚENIRE, SE VOR INSCRIE DIN OFICIU DE CATRE PRIMARIILE COMUNELOR RESPECTIVE, FĂRĂ NICI O ALTA FORMALITATE".

Și nu-i târziu nici acum. D. IUCA, care a avut lăudabila inițiativă de-a verifica toate încetățenirile, spre a ajunge la anularea acelora ce s'au făcut ilegal, ar putea lua contact cu COLEGUL d-sale dela justiție, în acest senz. Eventual n'ar strica o inițiativă parlamentară; *mi se pare că mai există Parlament, dacă nu mă înșel...*

Să nu se uite că mai avem o categorie de „HAIMATLOSI". Aceștia sunt — 99 la sută — de rit mozaic.

Iată cum stă chestiunea: După Unire, tinerii din contingentele 1919 și următoarele, din provinciile alipite, urmau să presteze serviciul militar, ca și frații din Vechiul Regat. Nu știu ce s'a întâmplat în Ardeal și Bucovina. In Basarabia însă, jidanii „*băștinași*", spre a se sustrage serviciului militar, au renunțat la cetățenia română.

Dacă s'ar fi respectat legea, perciunații aceștia ar fi urmat să fie alungați, expulzați, în cel mult un an dela data renunțării la cetățenia română și optarea pentru cetățenia rusă.

Ce se întâmplă însă: noi nu avem raporturi diplomatice cu Rusia Sovietică, astfel că indivizii respectivi — *spun autoritățile* — n'au putut fi trimiși în țara pentru care au optat de bună voe. Am fost nevoiți, deci să-i suportăm în țară și să le dăm pâinea dela gura bieților români.

Aceste spurcăciuni — *jidanul rămâne jidan!* — nu s'au mulțumit că li s'a îngăduit să stea în țară. Ei, prin tot felul de uneltiri viclene, au dat năvala în comerț, industrie și, mai ales, în presă.

Redacțiile celor zece cotidiane *(Notați bine, domnule IUCA: zece cotidiane)* scrisă în limba rusă, sunt ticsite de jidani „HEIMATLOS". Și, mărturisesc sincer, eu n'am văzut, nici n'am conceput, atâta ură împotriva nației românești, câtă se revarsă în coloanele acestor oficine moscovite. Totuși, nici un ministru de interne, n'a îndrăznit să le suprime; *bine că au avut curajul să suprime singura gazetă românească și creștină „ROMANIA CREȘTINĂ", care lupta, cu mari sacrificii, în mijlocul pamfletelor iudeo-comuniste. Bravo, domnule Inculeț!*

Cifra acestor jidani „HEIMATLOS" se ridică, numai în Basarabia, la peste 30.000; cred că mai sunt pe atâția și în celelalte provincii.

Ei bine. Am scris nu de mult că ministerul de interne (era pe timpul Conului Vanfușa) a dat un ordin SECRET tuturor primăriilor din provinciile alipite să INSCRIE în registrul de încetățenire, pe baza unei simple declarații de renunțare la supușenia — pentru care a optat ca să se sustragă serviciului militar — pe toți acești *„heimatloși"!*

Ni se comunică, din sursă sigură, că pentru obținerea acestei decizii ministeriale, s'ar fi cheltuit și ceva bănișori...

Aceasta înseamnă revizuire, stimate domnule IUCA?

Și în această afacere, ca și în chestiunea încetățenirilor pe bază de acte eliberate de faimoșii rabini, a fost pusă dângania politicianului hrăpăreț, *după cum vom vedea în numărul de mâine.*

Sergiu Florescu

SPORT

Toma Aurel ne scrie iar

Servindu-se de agenția telegrafică a Statelor Unite, TOMA AUREL ne scrie din New-York, cu data de 28 Decembrie 1936: „Având titlul de campion european la categoria cocoș, am sosit în *America* pentru a câștiga titlul mondial la această categorie“.

„Am părăsit Franța în ziua de 18 Decembrie a. c. pentru motivul că managerul francez GEORGES LECLERC nu a căutat să-mi facă niciun contract favorabil. Nu am semnat pentru matchul cu HUGHENIN, fiindcă bătusem pe BATAILLE, care învinsese pe HUGUENIN. Deasemenea LECLERC nu-mi încheiase matchuri favorabile decât în *Franța*, unde am fost înșelat cu bani în mod regulat. (Odată mi s'au promis 12000 franci și mi s'au dat numai 2500 fr.)

Deși ofertele din FRANȚA erau detestabil, totuși fostul meu manager mi-a oferit 300 lire sterline în ANGLIA pentru un match, ofertă la care a trebuit să renunț din cauza organizatorilor din Franța, asociați într'un trust ostil boxeurilor români.

„Văzând că nu pot continua cu LECLERC, am semnat un match, care, bătându-l pe HUGUENIN, nu mi-a mai permis să boxez cu BATAILLE, pe care îl învinsesem.

Deasemenea organizatorii mei au refuzat în mod straniu oferte americane pentru ANGLIA și FRANȚA.

In schimb, Americanii mi-au plătit atât drumul, cât și bursa pentru trei matchuri cu campionul mondial.

La NEW-YORK voiu boxa pentru titlul mondial la finele acestei luni.

NU MA MAI CRITICAȚI!

„Intrucât ziarele jidănești din țară mă critică în mod regulat, le declar că oricât de înstrăinat m'aș simți, nu voi uita niciodată că pe țărmurile ATLANTICULUI nu m'a aruncat decât dragostea mea de țară.

Dacă vreți să mă vedeți campion mondial, iertați-mă că am renunțat la serviciile lui LECLERC, care m'a excrocat. Acum mă servește STEWI CLAUS, în care am încredere.

Deși mă doare sufletul, TOTUȘ VA DECLAR CA VOIU LUPTA SUB NUMELE DE AMERICAN, DACA FEDERAȚIA ROMANA MA VA SUSPENDA.

Deci, aveți încredere în mine, și veți vedea ce poate românul când are condiții favorabile.

In orice caz, despre orice faptă a mea vă voiu informa numai pe d-voastră, singurul ziar care s'a interesat de soarta mea printre străini.

Duminică 27 Dec. 1936, la biserica ortodoxă din NEW-YORK, m'am rugat Dumnezeului nostru cu lacrimi de bucurie, când am auzit vorba românească a d-lui BOIAN, corespondentul „PORUNCII VREMII“.

Cred că Dumnezeu mă va ajuta, fiindcă primul meu gând a fost către Domnul Dumnezeul părinților noștri, care ne-a ajutat în vremuri de restriște ca și în vremuri de bucurie.

De departe mă gândesc la frații mei, pe care îi rog să-și îndrepte gândul spre Dumnezeu, care, singur, mă va călăuzi pe drumul victoriilor românești.

Toma Aurel

Ziarul „Patria“ ne atacă!...

Poate că n'ar trebui să răspundem nimic unor oameni cari nu sunt, în primul rând, căutuși de puțin serioși.

Închipuiți-vă, ziarul acesta publică în nr. din 27 Ianuarie a. c., un articolaș în care afirmă nici mai mult nici mai puțin decât că atitudinea pe care am luat-o noi împotriva echipei jidovești de ping-pong care urmează să joace în numele României, este inspirată de... jucătorul Marin Vasile, *(Goldemberg Lóslo). Motivul? Faptul că acesta n'a fost selecționat.*

Cu alte cuvinte noi am fi aplaudat frenetic selecționarea circumcișilor din Dudești... dacă n'ar fi intervenit acest d. Vasile Marin.

Această afirmație ne amuză mai mult decât ne supără.

Pentru oamenii de bună credință trebuie însă să precizăm că NU-L CUNOAȘTEM CĂUȘI DE PUȚIN PE JUCATORUL VASILE GOLDBERGER MARIN.

Ziarului „Patria“ nu avem nici un răspuns de dat.

Căci noi nu stăm la discuție decât cu oamenii serioși și de bună credință.

Facem și noi autostrade!

(Urmare din pag. I-a)

un fel de șăștini lungi cât strada, ca niște șine. Se tăia piatra în două, dar nu se mișca din loc! Cu ce dracu descântece le vor fi așezat ei aceste pietre, cum vor fi construit faimoasele VIAE, fără ingineri, fără miliarde și fără beton „Triplex“, numai zeii lor știu!

Este județul Neamț o regiune pitorească? Adevărat. Regiunea aceasta o străbătuse însă Calistrat Hogaș, fără automobil și fără triplexuri la picioare.

Fie! Suntem astăzi în epoca mașinei-bolid și trebuie să avem autostrade! Până la autostrade, însă, tare am vrea să avem mai întâi niște șosele ca lumea, înfiorite în fiecare vară cu pietriș și pede margini cu plopi, cum se făcea pe vremuri în țara asta.

Din miliardul afectat refacerii drumurilor, — și din care trei sferturi jur că va merge în buzunarul politicianilor, — ar fi trebuit să iasă niște mândrețe de spitale și de dispensarii în sate. Că putrezim de boli...

Iar cei cari se folosesc cei dintâi de șosele — sătenii — să fie scoși de lângă sobă și de lângă mniere și cu copii ,cu premilitari cu tot, să pună mâna pe hârlete și pe roabă și să-și facă șosea! Să nu-l mai înjure pe Dumnezeu și toate Cerurile Lui, ori de câte ori înjugă boii și nu poate să-și urnească doi pași carul pe șosea....

Scoate, d-le ministru Bârgă, pe păduchioșii aceia de basarabeni, scoate-i din casă și din hrubele stiliste, să facă șosele, să facă mișcare!

N. Crevedia

Cazul Livianu

In atenția O. E. T. R.-ului

Am publicat în numărul nostru de alaltăeri o notiță prin care arătam că d. Neagu Boerescu încearcă să obție pentru jidanul Leibovici-Livianu numirea ce ai doilea secretar la U. F. S. R.

Exprimându-ne însă îndoiala asupra reușitei acestei manopere, asigurăm pe cititori că dacă totuși se va produce vom lua cea mai hotărâtă atitudine.

Ei bine, astăzi, suntem în măsură să anunțăm că JIDANUL LIVIANU A FOST NUMIT CA SECRETAR LA U. F. S. R.!..

Deși am ajuns astăzi ca să nu ne mai mirăm de nimic, mărturisim totuși că de data asta suntem tot atât de surprinși pe cât de indignați.

Livianu, jidanul acesta incapabil și analfabet, „gazetarul“ acesta agramat, faimosul „căpilă“ poreclit și „cap-de-lemn“ pentru strălucita sa inteligență absentă — acest gallițian îndrăzneț trebuia să fie numit ca secretar al U. F. S. R.-ului.

Dar mai ales, un jidan într'un post atât de important în viața noastră sportivă, când atâți tineri români, culți, inteligenți și capabili sunt lăsați pe din afară.

Numirea lui Livianu la U. F. S. R. este pur și simplu scandaloasă și domnii cari l-au numit pot fi siguri că vor trage consecințele.

Deocamdată sesizăm cel mai înalt for sportiv din România, O. E. T. R.-ul, cerându-i IMEDIATA ANULARE A NUMIRII JIDANULUI LIVIANU și instituirea unei anchete pentru a se vedea în ce condițiuni s'a produs această rușinoasă manoperă și cine au fost interesații.

Pentru astăzi, numai atât.

Cronica muzicală

Filarmonica

Concertul Asoc. „Muzica Nouă“

„IBERIA“, suită simfonică de Debussy, executată în primă audiție la concertul de zilele trecute, într'o foarte plicticoasă atmosferă de nesiguranță expresivă sub bagheta mult rutinată — fără a putea, totuși, să devină și artistică — a d-lui Alfred Alessandrescu, ne-a adus, cu toate acestea, și numai atât cât o interpretare necomplectă și nesinceră putea să lase să se întrevadă, parfumul exotic, caracteristic celor mai multe din compozițiile debussiene. De un bogat colorit armonic și orchestral, de o ritmică vioae, aducătoare de surprize, suita „IBERIA“ are un conținut muzical de o originalitate impresionantă în simplitatea și distincția ei. Ar fi de dorit să se repete această compoziție sub o bagheță mai autoriară și mai sinceră.

Concertul pentru piano, în La minor de Schumann, în poetica lui rezonanță, a fost deplin pus în valoare de pianistul sud-american CLAUDIO ARRAU, artist de mulți ani cunoscut publicului bucureștean. Am remarcat o eleganță și distincție mereu întreținute și sporite de o văpae interioară, care știa totuși să se estompeze cu discreție în momentele în care orchestra lua cuvântul expresiv, pentru a reveni la o sonoritate susținută și proeminentă, atunci când intențiile componistice o cereau.

Al 3-lea punct din program, spre bucuria celor care înțeleg cât de necesar este pentru cultura românească o cât mai repetată audiție a lucrărilor compozitorilor români, a fost închinat Maestrului George Enescu.

Simfonia I, (în mi bemol) căci despre ea e vorba, lucrare din anii de tinerețe a Maestrului, este totuși, plină de calitate și meșteșug natur. Partea I, conturată de o puternică temă la alămuri, într'un stil original și am putea spune chiar românesc, este, ca impresie generală, puțin vagă, fără ca prin aceasta să se înțeleagă că valoarea ei artistică nu este mare. S'ar putea ca numai construcția componistică să fie cauza. In orice caz, ideea a doua din această primă parte, de un stil brahmsian — melodic și armonic — slăbește mult efectul impresionant produs de prima idee, fără a contrasta pe deplin cu ea.

Partea II, cu mult superioară ca ansamblu și de o linie plină de distincție — deși vădit wagneriană — aduce o atmosferă de o nobilă inspirație.

Partea III și IV, într'un elan mereu renăscut și de o construcție mult mai clară, stau mărturia prematură a talentului aceluia ce era destinat să scrie mai târziu geniala operă „Oedip“.

Regretăm că orchestra a fost atât de lipsită de adevăratele resurse emotive ce le-ar fi putut transmite un real dirijor.

*

Asociația „MUZICA NOUA“ își ia, constatăm cu bucurie, rolul în serios, dându-ne în seara zilei de 22 crt. prilejul de a trăi câteva clipe de frumoasă desfătare artistică. Programul conținea bucăți de autori români. S'a cântat mai întâi un quartet pentru pian și coarde ale tânărului și viguroșului talent Nicolae Brânzeu, absolvent al Conservatorului din București și al Scholei Cantorum din Paris.

Scris într'un stil polifonic, greu de executat fără mai multe repetiții, acest quartet este vădit influențat de muzica franceză, ale cărei secrete compozitorul român le-a pătruns. Partea II conține o atmosferă românească, iar partea III — finalul — cu motiv ardelenesc, a plăcut mai mult.

A urmat un trio pentru pian, vioară și violoncel de prof. D. Cuclin, executat de prof. Andricu, Koganoff și Fotino. Acest TRIO scris pe principii armonice bine gândite și sincere, are o construcție clară. Temele adesea populare cu o concepție cu totul diferită de aceea a lui Brânzeu, lipsite de polifonie, au plăcut. Iată de ce acest Trio a avut un real succes Profesorul Cuclin, cunoscut nu numai la noi, ci și în Statele Unite, unde a activat vreme îndelungaă, modest afară din cale, a avut, Vineri seara, o satisfacție mult mai profundă ca acea pe care o dau onorurile, nu întotdeauna meritate, ce se fac altora, mai mult sau mai puțin pretinși muzicieni.

Al 3-lea punct al programului ne-a dat prilejul de a auzi noui lucrări ale tânărului compozitor Silvestri, executând, la pian, o Suită pentru copii, Toccata și Dans românesc. Deși și-a alcătuit un program în pripă, din cauza lipsei, pentru cauză de boală, a d-nei Nella Dimitriu, canto, tânărul compozitor a cucerit sincere aplauze ale unui public numeros și select din sala Academiei Regale de Muzică. Ne surprinde în mod agreabil genul acestor compoziții și suntem gata să ne schimbăm părerea pe care ni-o forțase quartetul d-sale de suflători, cu multe note false.

Concerul s'a terminat cu o sonată, în 4 lungi părți, pentru violă și pian, executată cu mult simț de d-nii Rădulescu și prof. Andricu, o lucrare a compozitorului englez Bliss.

Felicităm călduros pe animatorul acestor concerte prof. Mihail Jora, care, ca orice element tânăr, găsește timp ca să se ocupe și cu educația artistică a publicului organizând aceste foarte apreciate concerte ale asociației de sub priceputa d-sle conducere.

Nic. J. Sarru

BALUL ANUAL

AL

Asociației Culturale-Sportive „IZBÂNDA“

sub patronajul

D-nei și D-lui OCTAVIAN GOGA

are loc

în Saloanele „ARTA“ din Str. Batiște

la 31 Ianuarie a. c.

Mișcarea literară și artistică

Cronica dramatică

Teatrul Național:

„Victoria-Regina“ Frescă istorică în 4 acte și 13 tablouri de Lawrence Housman

Prima noastră scenă a ținut să ne prezinte a treia piesă din repertoriul englezesc în această stagiune. Dacă pentru scenele londoneze, piese de felul celor reprezentate, ca și aceasta de care ne ocupăm în special acum, au obținut succes, pentru teatrul nostru ele nu pot decât să fie deficitare, și cu totul streine de spiritul publicului nostru.

„Victoria Regina“ intitulată pretențios „Frescă“ nu este decât o înșirare interminabilă de scene fără coheziune, fără o intrigă dramatică, ceva static până la exasperare, încât în cele 4 acte și treisprezece tablouri, cu tot fastul și bogăția decorului, publicul s'a plictisit oribil. Dacă sala n'a rămas depopulată înainte de căderea cortinei ultimului act, a fost probabil pentru respectul către M. S. Regina care asista la spectacol. Totuș încă dela act'ul al doilea, multe goluri ostentative la adresa piesei, s'au făcut în fotoliuri.

Dece montează Teatrul Național asemenea piese greoaie, incoherente, cari n'au nimic comun cu gustul publicului românesc? Ca să se cheltuiască cu montarea mai bine de un sfert de milion de lei? Știm că fantezia d-lui regizor Soare Z. Soare, este nestăvilită. D-sa dă sugestiile nefaste cu bizarerii teatrale, cu anglezismele nesfârșite, reflex probabil al voiajurilor recente în Englitera, dar există o direcție superioară, un comitet de lectură la prima noastră scenă, cărora le incumbă datoria să discearnă și să hotărască în ultimă instanță

Și astfel, publicul românesc este obligat să asiste la pretinse frește din istoria Marei Britanii, monotone, banale, fără nimic dramatic propriu zis într'însele.

Este cel puțin surprinzător cum în stagiunea aceasta nu s'au montat piese renumite din repertorul modern european, sau chiar din cel românesc original, așa după cum de altfel se anunțase de către Teatrul Național anul acesta, la deschiderea porților sale în toamnă.

Sau dece nu se joacă din repertoriul clasic universal, sau chiar românesc?

Oare Caragiale ar fi fost rău primit de puolicul nostru? Nu credem. In orice caz ar fi fost mai nimerit decât actuala lucrare a lui Housman, care a costat atât și a înfățișat atât de puțin.

In privința subiectului nu merită nici măcar oboseala comentării lui, el neprezentând nici un interes și nefiind decât crâmpee — după cum am mai amintit — din viața reginei împărătese, Victoria a Angliei.

Rolul principal l-a deținut d-na Marioara Voiculescu care a știut să arate ca este o actriță mare chiar într'un rol ingrat, dificil prin desele transformări și succesiuni epocale pe care le-a redat cu măestrie, dar și cu remarcabile eforturi. D. Vraca, a făcut o corectă și inteligentă interpretare a principelui consort Albert, fiind demn partener al d-nei Voiculescu. D. Bălțățeanu în rolul minstrului Disraeli a stilizat jocul cu mijloacele-i bine cunoscute, redând perfect psihologia personajului. D. Pop Murțian asemenea conștiincios în rolul deținut.

D-nele Nora Peiov, Marielte Sadova, Natașa Alexandra, Elvira Godeanu, etc., au completat onorabil ansamblul.

Am face o remarcă ce permanent pare frapantă. Dece vedem acelaș personal artistic distribuit mai la toate piesele? Dece aceiași și iar aceiași, când teatrul nostru Național, dispune de un considerabil număr de societari, stagiari, etc., etc., pe cari nu-i vedem niciodată în roluri de seamă? Dar asupra acestei ciudățenii, vom avea prilejul să discutăm cândva mai pe larg.

Al. Bertea

Aspecte, Insigne, Comentarii

Ultima săptămână: 9000 fr. recompensă

Irevocabil numai până Duminică seara se mai joacă la Teatrul MODERN amuzanta comedie 9.000 FRANCI RECOMPENSA, în care IANCOVESCU, MARIA MOHOR și IONEL ȚARANU au frumoase creații.

Luni 1 Februarie se reia formidabilul succes „AFACEREA KUBINSKY“, în care Iancovescu are una din cele mai mari creații.

Sărbătorirea artistului Niculescu-Basu

In seara de Luni 2 Februarie, va avea loc la Opera Română, sărbătorirea a 30 ani de activitate a d-lui Niculescu-Basu cu opera **BARBIERUL din SEVILA“** unde se știe, are în rolul lui Don Bazilio, una dintre cele mai puternice creațiuni. După aceea, d. Niculescu-Basu va porni într'un mare turneu de sărbătorire prin țară.

Turneul va fi format exclusiv din elementele Operei Române din București și va da prilejul și publicului din provincie să admire pe lângă marea d-sale creațiune în faimosul rol al lui Don Bazilio, un ansamblu perfect pus la punct, tot astfel ca și turneul de acum 2 ani cu opera „Căsătoria secretă“, de Cimarosa, a cărui amintire este vie în mintea tuturor.

„Literaturile balcanice“

D. dr. Anton Balotă a vorbit ieri la ora 6 d. a. în amfiteatrul Odobescu, al Facultății de Litere și filosofie în ciclul de conferințe organizat de Institutul sud-est-european despre: „Literaturile balcanice“.

„Studiul individualității copilului“

Azi, Joi 28 Ianuarie, la orele 6 d. a. va vorbi în ciclul de conferințe pedagogice organizat de Asociația generală a învățătorilor, d. Fl. Ștefănescu-Goangă despre *„Studiul individualității elevului“*.

Conferința va avea loc în sala de conferințe a casei școalelor str. g-ral Berthelot nr. 36.

Palatul fundației „Principele Carol“

In cadrul festivităților ce vor avea loc cu prilejul organizării expozitiei naționale și a „LUNEI BUCUREȘTILOR 1937“ se va pune piatra fundamentală a palatului fundatiilor culturale regale „PRINCIPELE CAROL“ care se va construi pe terenul destinat Pieței 8 Iunie.

După cum se știe, sediul și biurourile fundației „Principele Carol“ funcționează acum în str. Latină 10.

Desvoltarea pe care a luat-o în ultimul timp institutia de cultură de sub înalta obăduire a M. S. Regelui și priceputa conducere a d-lui prof. Dimitrie Gusti, a făcut neîncăpător imobilul din str. Latină.

De aci nevoia unei noui clădiri încăpătoare în care activitatea asiduă a fundației „Principele Carol“ să nu fie stânjenită.

La Văcărești

— Inchisoarea de aci de la marginea Capitalei apare, sub conducerea d-lui Octav Gorescu, *„REVISTA PENTRU MORALIZAREA ȘI INSTRUIREA DEȚINUȚILOR“.*

Numărul apărut de sărbători, ajuns la noi, cum se vede, destul de târziu cuprinde o mulțime de gânduri înălțătoare pentru penitenții de dincolo de poarta neagră.

„Deșteptarea României“

— gazeta legionară dela Ploești, aduce în n-rul ultim un prios și impresionant omagiu comandanților legionari *Ionel Moța* și *Vasile Marin*, morți în lupta pentru creștinătate pe frontul spaniol.

In restul numărului o bogată informație asupra mișcării verzi, tot mai biruitoare, pe Valea Prahovei, năpădită de buruiana comunismului.

Lupta pe care o duce *„Deșteptarea României“* pentru biruința românismului aduce toate laudele lui *Leonida Secreteanu*, însuflețitul conducător al gazetei.

Români! A apărut

Stăpînul

roman de Ovid-Densușianu-fiul

La toate librăriile

O lucrare de cea mai mare actualitate:

„Aviația noastră-Colecția Aerul“-Vol. „Pe urmele adevărului“

De d. avocat și fost deputat de Gorj, Virgil I. Slăvescu

Problemele cari se referă la capitolul ce apare din zi în zi mai captivant al aeronauticei în general și al aviației românești în special, sunt destul de rar atacate în mod public la noi, iată de ce am deschis în grabă și cu vădită curiozitate ultimul volum datorat d-lui avocat Virgiliu Slăvescu, fost raportor al legilor aeronautice din 1932, intitulat cu sugestiunea: „Pe urmele... adevărului“.

D. Virgil Slăvescu

Autorul, care a aprofundat desigur o sumă considerabilă de chestiuni referitoare la domeniul aerului și anexele lui, analizând — o serie întreagă de probleme, serios, bine documentat și convingător: problema apărării aeriene și viitorul țării, — libertatea de gândire în aviație și secretele de apărare națională, — înrâurile tehnicei moderne, educația fizică în aviație, superioritatea decisivă în domeniul aerului, doctrina, drumurile aeriene, riscul aerului, de ce suferă aviația noastră, etc.

Este evident că lucrarea se adresează în primul rând specialiștilor, iar pentru cineva care nu e versat în suma de chestiuni ce aparțin propriu zis aeronauticei, lucrarea apare ca o sursă bogată de informațiuni, fără să aibă pretenția de a spune necontenit ultimul cuvânt. De altfel, referitor la acest punct, în întreaga publicistică aviatică de pretutindeni, cine ar putea avea pretenția de a deține adevărul și ca atare de a pretinde a-l impune? Pe calea adevărului cel puțin trebue să ne găsim cu toții. Expunerea judicioasă a autorului este cu atât mai meritorie, deși numai experiența metodică și perseverentă a aplicațiunilor ni-l poate da.

Acelor doritori să afle care ar trebui și cum ar trebui să fie această experiență, le recomandăm călduros volumul d-lui Virgiliu I. Slăvescu, care, suntem siguri va provoca ecou și va face epocă în aviația noastră. Stilul curgător, sub o formă literară impecabilă, prea atractiv că citești cu plăcere încă odată întregi capitole, instruindu-te în acelaș timp, mai are și darul de a fi scris pe înțelesul tuturor, al oricărui modest intelectual de nespecialitate.

Serbare culturală dată de seminarul „Sf. Nicolae“ din R-Vâlcii

Seminarul „Sf. Nicolae“ din orașul R.-Vâlcea, și-a continuat și anul acesta seria șezătorilor culturale săptămânale.

In noua sală de festivități, care a fost terminată deabia acum, prin străduința Prea Cucernicului Pr. Ioan Mardale, directorul seminarului, a avut loc șezătoarea culturală dată de elevii clasei IV a cestui seminar.

Meritele de a organiza această șezătoare se cuvin în chip integral pedagogului Constantin Măsulescu, un element de o reală valoare. D-sa s'a străduit și munca i-a fost încununată cu deplinul succes al șezătoarei.

Programul a constat din conferință, coruri, recitări și două piese de teatru: „Conul Leonida față cu reacțiunea“ de Caragiale și „Doctorul fără voie“ de Molière.

A luat parte un numeros public în frunte cu Pr. Ion Mardale, directorul seminarului și profesorii.

Strădaniile au fost răsplătite cu nenumărate aplauze, seminarul din Vâlcea dovedind încăodată și destul de prisositor, că sub actuala conducere, poartă aceiași sarcină scumpă, de a fi făclier de cultură.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANĂ: Relâche.
TEATRUL NAȚIONAL: Prințul cu două chipuri; Stele călătoare.
TEATRUL REGINA MARIA: De ziua nevesti-mi.
TEATRUL COMEDIA: Poveste de iubire.
TEATRUL MODERN: 9000 franci recompensă.
TEATRUL VESEL: Călugărul din vechiul schit.
TEATRUL LIGII CULTURALE: Cadavrul viu.
TEATRUL ALHAMBRA: Marea ducesă de Alhambra.
TEATRUL EFORIA VOX: Floarea din Hawai.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CREȘTINI

CAPITOL: Marchizul de St. Evremont.
ARO: Bărbații nu sunt zei, cu Miriam Hopkins.
ROXY: Marchizul de St. Evremnot.
FEMINA: A doua tinerețe cu Ruth Chatterton și Walter Huston și completare colorată.
A. R. P. A.: Agentul special cu George Brent și gruparea artistică Bonzo.
FORUM: Extravagantul Mr. Deeds și Romanul unei minore.
MANON: Carnavalul din Veneția și Cântecul iubirii noastre.
OMNIA: Spaniolita. Desfiguratul și Marea ducesă de... caramba.
TRIANON: Noaptea fericirii și completare: reportaj senzațional.
FRANKLIN (Ateneul Român): Taras Bulba și Cobra tango.
CITY: Infamia și Eu și Impărăteasa.
DARLY: Ingerul alb și Tinerețea unei regine.
MARCONI: Boccacio. Diavolul alb și revistă.
MODEL: Săraca fetiță bogată și Bestia din Bomeo.
BARCELONA: 13 ore în văzduh și Codrul secret.
CENTRAL (calea 13 Septembrie): Extraordinarul Joe; Tragedia comandantului Derek și Revistă.
COTROCENI: Echipajul și Aliotria (ah! femeile).
DIANA: Luptătorii din Texas și Secretul celor 13 mascați.
DICHIU: Ingerul întunericului și Becky Scharp.
MILANO (Călărași 153): Tarzan și Un sărut fatal.
ILEANA: Maria Krasnova și Evadat din insula diavolului.
ORFEU (Bulevardul Ghica 193): Rose-Marie și Casa strigoilor și completare colorată.
TRIUMF (Griviței 135): Sub două drapele, cu Claudete Colbert și Ronald Colman, și Crima din San-Francisco, cu Miriam Hopkins.
PACHE (str. Mătăsari 31): Eu și impărăteasa și Revolta de pe Bunty.
VOLGA (La Roata lumii, Dorobanți): Taros Bulba și Controlorul.
DORY (șos. Crângași 42): Guliver; Aventurlera: Trupa de reviste.
LIZEANU: Secretul lui Budha, Regele detectivilor și revistă.
UNIC (Piața Filantropiei) Dominoul verde și Katerina.
FLORIDA: Bozambo și Nu mă uita.

Radio

JOI, 28 IANUARIE 1937

13. Concert de prânz. Muzică variată (discuri).
14.10. Radio jurnal.
14.30. Muzică distractivă (discuri)
15. Ultimele știri. Bursa cerealelor.
16.45. Ora Copiilor:
I. „Neață și Nătăfleață“, scenariu radiofonic de M. Icrda.
II. Jurnalul copiilor de Victor Ion Popa.
18. Concert de muzică de dans. Orchestra „Cristal“ dir. de Vilnov (canto: P. Alexandru).
18. Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.10. Continuarea concertului.
19.50. Arta în slujba civilizației și a păcei de g-ral G. Manolache.
20.10. Din cperele vesele (discuri)
20.55. Programul concertului simfonic de Emanoil Ciomac.
22.05. Radio jurnal. Sport.
22.25. Continuarea concertului simfonic.
23.10. Concert nocturn al orchestrei Ionel Cristea, transmis dela restaurantul Belvedere.
23.45. Jurnalul pentru străinătate limba franceză și germană.
23.55. Ultimele știri.

VINERI, 29 IANUARIE 1937

7.30. Inchiderea emisiunii.
13. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz. Muzică distractivă (discuri).
14.10. Radio jurnal: Ora. Mersul vremii. Bursa. Știri interne și externe.
14.30. Muzică variată (discuri).
15. Ultimele știri. Bursa cerealelor.
18. Dansuri pentru instrumente diferite (discuri).
19. Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.10. Concert de după amiază. I. M. Teodorescu, flaut și I. Filionescu, pian.
20. Prof. George Brtăianu.
20.35. „Lucia de Lamermoor“, operă în 3 acte de Donizetti (disc.).
In pauza I (21.15-21.25): Cărți și reviste.
In pauza II (22-22.15): Radiojurnal. Sport.
23. Concert nocturn de muzică populară românească al tarafului Ion Matache, transmis dela Crama Jean Niculescu.
23.45 Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.
23.55. Ultimele știri.

Parlamentul

Suveranul și Marele Voevod Mihai răspund urărilor Camerei

Ședința se deschide la ora 4.30, subt președinția d-lui N. N. SAVEANU. Pe banca ministerială, d-nii Dem. Iuca, V. Pop, M. Cancicov și Alimănișteanu.

Se citește sumarul desbaterilor anterioare.

D. N. N. SAVEANU citește următoarele telegrame, ca răspuns la urările de însănătoșire adresate de Cameră Marelui Voevod Mihai și A. S. R. Principele Nicolae.

„Foarte mișcat, mulțumesc Adunării Deputaților pentru urările de însănătoșire ce le faceți iubitului Meu fiu. Veștile din urmă sunt din ce în ce mai bune".

CAROL

Iar Marele Voevod Mihai a răspuns:

„Profund mișcat de sentimentele și bunele urări, rog transmiteți Adunării Deputaților mulțumirile mele, pornite din adâncul inimii".

Apoi, d. Săveanu citește telegramele primite cu prilejul Noului An dela președinții Corpurilor Legiuitoare ai Micei Ințelegeri

DISCUȚIA CONTINUA LA LEGEA MINELOR

D. CEZAR SPINEANU, din partea partidului național-țărănesc, încearcă să analizeze proiectul de lege al minelor, dar nu reușește să facă altceva decât să rostească un discurs cu considerații generale și să acuze o parte din membrii contenciosului ministerului de industrie și comerț, că traficheză cu permisele de import. D. ministru Valer Pop l-a pus la punct, însă, elogiind activitatea avocaților departamentului d-sale și spulberând orice acuzare.

COMUNICARI

D. TOPCIU (naț.-creștin) cere d-lui ministru al educației naționale să institue o comisie de studii în Basarabia, pentru a constata că în 40 de sate sunt învățători turci, cari duc o deșănțată campanie împotriva statului român.

Apoi, arată d-lui ministru de interne că jidanul Aron Șapira, din Chișinău, pretins ziarist, care nu-i cetățean român, a fost propus să fie decorat cu medalia „Coroana României".

D. I. HUDIȚA (naț.-țărănist) cere închiderea școlilor din Capitală din cauza bolilor și să se procedeze la desinfectarea localurilor.

D. LAPEDATU demonstrează necesitatea reinființării judecătoriei urbane din Constanța.

D. CARLAN (naț.-creștin) protestează în numele locuitorilor din județul Suceava, împotriva hotărârii comisiei interimare a comunei Solca-Suceava, care vrea să taie o pădure tânără, ceeace-i contra legii.

D. PRELIPCEANU (naț.-creștin) spune, că prin repartiția pe județe a sumelor necesare construcțiilor școlare, s'au comis inechități. Astfel, județul Baia deși nu are localuri suficiente de școală, totuș nu a primit ajutoare dela minister. Multe localuri, începute la 1924 sunt neterminate și se dărâmă. D-sa roagă să se țină seamă de aceste realități și să se aloce fondurile necesare.

D. GH. URZICEANU (naț.-creștin) adresează două comunicări, despre cari ne ocupăm în altă parte a ziarului nostru.

D. Radu Lascu (georgist) întreabă pe d. președinte al consiliului dacă e compatibilă prezența unui membru din cabinetul d-sale cu alegerea într'un consiliu de adminstrație al unei societăți particulare. D-sa citează pe d. ministru V. Iamandi, care a fost ales membru în consiliul de adminstrație al Uzinei comunale din Iași.

Ședința se ridică la ora 8.

Azi, la ora 4, ședință.

Senatul

D. profesor Iorga, tonans

Intr'adevăr că Senatul nu se populează, după cum spuneam acum câteva zile, decât în rare ocazii. Când vine primul ministru, când vorbește d. A. C. Cuza sau d. Iorga.

Azi a fost una din aceste trei posibiltăți (adică realizarea uneia din aceste trei posibiltăți). A vorbit d. Iorga, fiindcă l-a prins pe d. Iamandi pe banca ministerială, unde nu mai fusese de când tot d. Iorga, la mesaj, il declarase repetent.

Consecvent în simpatii, d. profesor schițează cu degetul spre bancă un discurs și de pe stradă, dela bufet și din fumoar, irump în sală senatorii, cu înfrigurarea țațelor curioase de a asista la o execuție capitală. D. profesor este mai întâi părinte iertător, și apoi necruțător judecător al unora sau altora din greșelile ministeriale.

De data aceasta, însă d. Iorga este prea înalt și în toată stăruința de a se umfla a d-lui ministru de culte, d-sa trece prin spargere de capete la figurat, până la ținta, care este un vicar ucrainean, ce se obrăsnicește în depărtarea Bucovinei.

Pe chestiuni de naționalism d. Iorga își cruță mai puțin foștii elevi și mai ales pe foștii repetenți: deaceia degetul d-sale priponește în scaun de câteva ori răspunsul d-lui Iamandi.

După sfârșitul filipicei d-lui Iorga, senatul intră în ordinea de zi: adică fuge acasă.

In incintă rămân d-nii Sassu, V. Berceanu și Jecheanu, orator.

I. St.

*

Ședința se deschide la orele 4, sub președinția d-lui dr. Daniel Ciugureanu.

Pe banca ministerială d-nii: dr. C. Angelescu, dr. I. Costinescu, V. Samsonovici, I. Nistor, V. P. Sassu și M. Berceanu.

D. DEZIDERIU FULOP, adresează d-lui ministru al apărării naționale și industriei o comunicare prin care cere să se dea dispoziții ca cele trei furnale și oțelării din Hunedoara să fie puse neîntârziat în funcțiune, dând astfel de lucru populației din acel județ.

D. AL. SAMOIL, întreabă pe d. ministru al muncii: dacă știe că președintele Camerei de muncă din Craiova (Popescu-Pica) se află sub urmărirea parchetului de Dolj și este acuzat de mită.

Deasemeni atrage atenția d-lui I. Nistor că și o parte din funcționarii acestei instituții sunt acuzați de nereguli.

D. POPESCU-DOLJ urcându-se la tribună vrea să ia apărarea lui Popescu-Pica.

D. Al. Samoil întrerupând pe orator, se produce un violent schimb de cuvinte între d-nii Samoil și Popescu Dolj .

D. I. NISTOR, ministrul muncii răspunde d-lui Samoil, spunând că într'adevăr președintele Camerei de muncă din Craiova a fost arestat și apoi pus în libertate, urmând să fie judecat. până atunci nu se poate lua nici o măsură, se așteaptă hotărârea justiției.

TULBURARILE LUCRATORILOR COMUNIȘTI DELA ATELIERELE C. F. R. GRIVIȚA

D. prof. M. MANOILESCU: In ziarul „UNIVERSUL" de astăzi se denunță într'un prim articol o situație gravă la Căile Ferate și se anunță tulburări care s'ar afla în pregătire, în massele de lucrători și funcționari ale acestei importante administrații.

Față de seriozitatea și simțul de răspundere cunoscut al ziarului „UNIVERSUL" putem presupune că este vorba de fapte reale pe care guvernul nu poate să le ignoreze.

Rog dar pe d-nii miniștri de Comunicații și Interne să ne comunice care este starea de spirit în personalul Căilor Ferate și dacă s'au luat din vreme toate precauțiunile pentru a se preveni mișcări, care ar putea amenința liniștea și siguranța țării.

D. VICTOR IAMANDI, răspunde unei comunicări făcută de d. N. Iorga, referitor la episcopia unită ruteană, arătând că situația se datorește concordatului între guvernul român și Sf. Scaun.

D. N. IORGA, arată că acest concordat nu poate impune limba ruteană și stampile rusești, iar episcopul necorespunzând intereselor generale ale țării se poate exclude și elimina din demnitatea sa de prelat.

Se intră în ordinea de zi, trecându-se la discuțiunea generală asupra desvoltării și încurajării agricole.

D. N. JECHEANU, în continuare se ocupă de proiect, făcând amănunțite obiecțiuni.

Ședința se ridică la orele 8 seara.

Azi ședință la orele 3 jum. d. a.

Problematica politică
a României de azi

(Urmare din pag. I-a)

mergem pentru a ne întări țara prin suflet și materie. Și dacă suntem mai mult antisemiți decât împotriva celorlalți minoritari, pentrucă minoritari trebuesc considerați și evreii, aceasta nu e vina noastră. In țara noastră trăesc multe minorități, dar n'am văzut pe nimeni ridicându-se împotriva găgăuților, de pildă, pentrucă aceștia ar urmări destrămarea statului român! Vedeți dar că reacțiunea antisemită nu poate fi, și nu este, decât un răspuns al acțiunii semite, pe care o întreprind evreii noștri, n'ar mai fi ai noștri !, pe pământul nostru și împotriva noastră.

Dar să revenim. Ce au făcut guvernele democratice, dela războl încoace, pentru consolidarea României? In ce măsură unitatea sufletească a națiunii este pe cale de a se realiza? Iată numai aceste două întrebări, și vom constata că nu avem un răspuns la ele. Sau dacă este unul acesta arată că prin democrație nu numai că nu am consolidat țara sau am făcut ceva pentru unitatea noastră sufletească, ci, și asta este foarte grav, statul român se găsește acum, după 19 ani dela unire, ca și în primul lui ceas dela întregire. Ba, ceva mai mult, nu am reușit decât să accentuăm dușmănia străinilor dintre noi, împotriva noastră și să înmulțim vrăjmășiile pe care le avem peste hotare pentrucă suntem neînchegați, pentrucă suntem incapabili să facem dintr'o Românie mare și o Românie puternică. Iar dacă vom căuta să vedem care este cauza acestei fărâmițări treptate și definitive a autorității statului vom constata că singură democrația este aceia prin care se va ajunge la o totală așchiere a României. Și spunem că singur regimul democratic poartă întreaga vină, pentrucă democrația este prin structura sa anti-națională, deci anti-românească întrucât ea, în numele tuturor libertăților permite toate compromisurile politice pe cari le fac oamenii politici cu concursul străinilor, împotriva statului.

Deși suntem o țară bogată totuși bogățiile ei nu sunt valorificate pentru întărirea statului ci numai pentru îmbogățirea oamenilor noștri politici. Exemple? Ori câte. Dar răspunsul cel mai potrivit, și cel mai necenzurabil cred, este acesta: ați văzut vreun om politic român ce a avut un cât de mic rol în conducerea statului care să fi rămas tot sărac și după ce, în mod trecător, a fost conducătorul vreunui departament sau vreunei instituții?

Oamenii noștri politici, prin democrație, și-au consolidat numai situația lor personală și nu au contribuit, în nici o măsură, la consolidarea națională a statului. Și pentru a dovedi că cele afirmate de noi corespund unei tragice realități este deajuns să invităm cititorul acestor șire să se gândească ce s'a făcut, efectiv, de către stat, adică de către guvernanții democrației post-belice, în Basarabia, în Ardeal, în Bucovina și chiar în Vechiul Regat.

Basarabia tot fără drumuri, școli și spitale este, ca să nu mai vorbim de suflet! Toată bogăția Ardealului tot în mâini minoritare este. Bucovina tot neromânească a rămas. Iar Vechiul Regat are orașele tot năpădite de străini și mai ales de evrei. Iar în spatele acestei realități ce găsim? Il găsim pe țăran, pe muncitorul român care trudește atât pentru o bucată de pâine, statul dându-i numai demagogia democratică a colindătorilor politici, cari se apropie de țăran și de vatra lui numai în timpul alegerilor.

Trăim într'un regim de minciună, într'un regim de epuizare a vieții reale românești.

Tot ceeace s'a făcut în România de azi pentru consolidarea și unitatea ei sufletească se datorește numai spiritului de apărare al românului. Conștiința noastră civică începe să ia forme precise. Sunt indicii, pe cari le vom vedea altădată, că vom trece acest moment crucial de care vorbim la începutul articolului și că țara aceasta, care a suferit atât în decursul secolelor va ști să se apere și să reacționeze și împotriva democrației, și împotriva comunismului care este o consecință inevitabilă a democrației, tip 1937.

Ștefan Ionescu

Politice

In vederea alegerilor comunale cari vor avea loc la 25 Martie, în câteva comune din jud. Brașov, partidul național-creștin a decis să depună candidatura în toate comunele.

Incepând cu Duminica trecută, național-creștinii au deschis campania electorală cu o întrunrie în com. Turcheș.

*

DUMINICA 31 Ianuarie a. c. ora 10 dimineața se va organiza de către „FRONTUL ROMÂNESC" o mare întrunire publică în comuna sub-urbană Colentina, unde vor vorbi numeroși membrii ai organizației în frunte cu d-nii: C. ANGELESCU, președintele organizației Capitalei, TRAIAN MARTINESCU, șeful culorii de Negru, prof. dr. *IOAN JIANU, președintele cercului de studii,* Prof. universitar Ștefănescu-Galați, dr. George D. Enescu, *vice-președintele culorii de Negru,* N. Ionescu Clopotaru, *vice-președintele culorii de Negru,* ing. Alexandru Athanasiu, *secretar general al culorii de Negru,* Chiriță Bănică, *șeful sub-urbanei Colentina și alții.*

Intrunirea se va ține în vederea alegerilor comunale ce vor avea loc pe ziua de 17 Februarie a. c.

*

MARȚI 2 Februarie se împlinesc doi ani dela instalarea ca mitropolit al Moldovei a I. P. S. S. NICODEM.

Cu ocazia acestei sărbătoriri, vor merge la Iași câțiva episcopi, precum și stareții și starețele mănăstirilor eparhiei.

*

O mare manifestație a organizației național-creștine a avut loc Duminică, 24 Ianuarie, în comuna suburbană Colentina, condusă de inimosul preot I. Burlănescu.

Cu această ocazie a fost sfințit și drapelul organizației.

Solemnitatea începe la ora 4 d. .m când se anunță venirea d-lui av. AL. BACALOGLU, președintele culorii de Negru.

Un ordin scurt și lăncierii dau onorul.

După primirea raportului începe solemnitatea sfințirii drapelului.

Slujba a fost oficiată în curtea bisericii Colentina de preoții I. Burlănescu și D. Giulescu.

După sfințirea drapelului și terminarea slujbei religioase pr. Eugen Bărbulescu, într'o inimoasă cuvântare, arată rolul preotului ca îndrumător al creștinătății și în uralele mulțimii urează IZBANDA partidului Național-Creștin.

Două sute de lăncieri, în pas cadențat și în ținută perfectă defilează cu noul drapel sfințit, urmat de fanioanele sectorului II Negru.

Frumoase cuvântări rostesc d-nii Em. Pache Protopopescu, pr. I. Burlănescu și av. Răducanu, care arată rolul ce trebue să-l aibă orice membru în mișcarea național-creștină.

D. prof. Sân-Georgiu vorbește despre rezolvarea problemei muncitorești și modul cum înțelege partidul Național-Creștin să rezolve această problemă.

Seria cuvântărilor este închisă de d. AL. BACALOGLU, președintele culorii de Negru.

D-sa arată cum bogățiile frumoasei noastre țări au ajuns în mâinile jidanilor hrăpăreți.

E o mare fericire pentru țară, spune d-sa, că avem conducători pe cei mai mari români, prof. A. C. CUZA și OCTAVIAN GOGA.

Țara întreagă prin glasul de foc al partidului național creștin cere în ceasul acesta unirea tuturor românilor pentru desăvârșirea idealului național-creștin ROMANIA A ROMÂNILOR.

Ce se petrece la atelierele c. f. r.

Tot jidanii mai obraznici și mai favorizați în propaganda lor bolșevică, de către organele ordinei de stat

Sentimentele noastre față de mișcarea comunistă sunt cunoscute. In aceiași măsură este notorie și seriozitatea acestei gazete, care niciodată n'a militat pe baricada senzaționalului cu orice preț. Mai ales atunci când prin aceasta era evident că s'ar fi dezlănțuit panica, așa cum, din nenorocire procedează presa spurcatelor canalii din Sărindar. De ce această mentalitate la noi, presa de dreapta? Pentru simplul motiv că de orice poate să aibă azi țara nevoie, afară de COMUNISM, de JIDANI și de ANARHIE în spirite.

El bine, cu toate acestea tot noi trebue să plătim toate oalele sparte. Ce îi este permis lui Fagure, nu ne este îngăduit nouă. E drept că există o deosebire. Anume : că în vreme ce Fagure subminează țara aceasta, noi, din contră, semnalând pericolele, vrem să-i evităm ori ce nenorocire. Dar tocmai aceasta e foarte greu de înțeles .

Dovadă celace s'a întâmplat ieri. Cenzura ne-a ras din pagină toate reportajele, ba chiar și informațiile, cu privire la cele ce se petrec, sau se intenționa a se petrece, la atelierele c. f. r.

Nu vom reveni asupra celor ce-am scris eri. Ar fi și inutil și desigur ne-am expune la noui riscuri. Ne adresăm totuși d-lui colonel Hotineanu, pe care îl știm nu numai om drept, dar și bun român, ca faptă și ca sentimente de adevărat ostaș față de atribuția delicată pe care o are ca șef al cenzurii.

Ce se 'ntâmplă, într'adevăr, d-le colonel Hotineanu? Ascultă și d-ta : Noi n'am putut scrie un rând referitor la atelierele c. f. r. In schimb „Lupta" piraților Fagure - Honigmann umple trei coloane. Cum și cu ce, este inutil să mai spunem. Toată lumea pricepe : CU APARAREA COMUNIȘTILOR ȘI CU POLEMICI INJURIOASE LA ADRESA „UNIVERSULUI", CARE A DAT PRIMUL SEMNAL DE ALARMA.

Dacă n'am ști că la cenzură este d. colonel Hotineanu, am putea spune cu drept cuvânt : se face jocul comuniștilor, punându-ni-se căluș, nouă acelora, cari demascăm bolșevismul.

Evident însă n'o putem spune N'avem dreptul s'o spunem d-lui col. Hotineanu. Avem totuși dreptul să întrebăm : nu cumva prin birourile cenzurii s'a cuibărit obscur și vre-un comunist ?

Evident însă că numai de polemică nu ne arde acum. De aceia să revenim la fondul problemei și să constatăm :

a) că toți domnii cu răspundere cari ne râdeau până acum în nas, spunându-se, ca de ex., d. Inculeț, că : „nu există comunism, de cât în halucinația amatorilor de dictatură", au de făcut reflecții cam dureroase, în fața realităților ;

b) că se persevereaza în eroarea inițială, lăsându-i pe jidani să-și facă de cap și să incite mai departe pe comuniști să fie obraznici ;

c) în fine că se face o greșală, ca să nu zicem altfel, atunci când se pune botniță presei naționaliste, împiedecând-o să ia de coarne cum trebue taurul bolșevic și să pună în gardă, prin toate semnalele de alarmă, opinia publică, mobilizând-o împotriva pericolului.

Punem punct aci concluziilor noastre și așteptăm ca guvernul, care are vremelnic, desigur, în mână, răspunderea destinelor neamului să reflecteze adânc și hotărît asupra situației acesteia, care nu este deloc așa de puțin gravă.

Noi cu atitudinea noastră nu facem un serviciu numai neamului. Il facem, în aceiaș măsură și guvernului. Explicația acestei atitudini e simplă : noi nu suntem oficios de partid. Suntem oficios al țării. Nu ne interesează prin urmare cine este acela care își face datoria. Pretindem însă ca această datorie să se facă. Și credem că vom fi înțeleși!

PORUNCA VREMII

Pentru revizuirea permiselor ziariștilor

Comunicarea făcută la Cameră de d. deputat Gh. Urziceanu

Și la Cameră a isbucnit scandalul cu distribuirea permiselor de gratuitate pe C. F. R., acordate ziariștilor.

D. deputat GH. URZICEANU, căruia îi exprimăm, aici, întreaga noastră recunoștință, s'a sesizat de batjocora ce hălăduiește, de criteriul injust după care s'a orientat comisiunea anul trecut, când a atribuit permise tuturor nechemaților și haimanalelor intrate pe ușa de din dos în gazetărie, a adresat d-lui ministru de interne o comunicare răsunătoare, al cărei text îl reproducem în întregime.

„Am onoare a întreba pe d. ministru de interne dacă are cunoștință de modul în care s'au distribuit anul trecut permisele de gratuitate pe C. F. R. ziariștilor profesioniști.

Sunt informat, că o mare parte din aceste permise au fost atribuite unor pretinși gazetari, cari aparțin „SINDICATULUI PRESEI MINORITARE", din Cluj, mulți din ei condamnați pentru fapte infamante, delicte privind siguranța statului și agitații comuniste.

Deasemenea, un alt lot de permise s'a acordat „SINDICATULUI ZIARIȘTILOR ROMANI", din Basarabia, condus de jidanii KENDLER și TERZIMAN, acesta din urmă ispășind, nu de mult, cinci ani de pușcărie în urma condamnării Consiliului de Războl, din Cernăuți, pentru că s'a făcut vinovat de propagandă comunistă

Majoritatea membrilor acestui sindicat sunt minoritari indentificați de autorități ca propagatori ai anarhiei.

Dar, nu numai atât. Se spune, că numeroase permise de gazetari au fost acordate unor indivizi ce nu au nimic comun cu nobila profesiune de ziarist și cari compromit prin actele lor prestigiul acestei instituții.

Respectuos rog pe d. ministru de interne să-mi pună la dispoziție tabloul nominal al ziariștilor, cari beneficiază de aceste permise și rog să se zădărnicească comiterea aceleiași condamnabile erori de anul trecut și anul acesta".

*

Suntem convinși, că d-nii IUCA titularul departamentului ordinei publice, secretar general SERGIU DIMITRIU și AL. SANDULESCU, președintele Sindicatului Ziariștilor, vor ține seamă barem anul acesta de doleanțele adevăraților bieslași ai scrisului cotidian și vor proceda la revizuirea tuturor permiselor.

Da, revizuire !...

Și cerem, hotărît, revizuire, pentrucă e inadmisibil ca volajorii diferitelor firme, agenții electorali, trepădușii cafenelelor și derbedeii cari se intitulează, pe nedrept, ziariști, să se bucure de permisele ce se cuvin exclusiv acelor ce muncesc cinstit pe ogorul presei zilnice.

Victor Mocanu

Procongresul general studențesc
are anul acesta o importanță deosebită

Tradiția studențimii române și creștine, este ca în fiecare an să se adune în congres general, pentru a dezbate marile probleme naționale și universitare și a lua hotăriri în vederea rezolvării lor.

Conducătorii studențimii se adună în procongres, cu 2 luni înainte de congresul general, pentru a pregăti lucrările acestuia: împărțirea subiectelor de desvoltat; indicarea materialului de folosit la tratarea subiectelor; fixarea locului, datei și ordinei de zi a congresului general studențesc, etc.

PROGRAMUL DE ANUL ACESTA

Studențimea timișoreană, care pentru prima dată are anul acesta un comitet de conducere integral naționalist, a solicitat conducerii centrale a J. N. S. C. R. ca procongresul dela 30 și 31 cor. să se țină la Timișoara, centru în care până azi nu a avut loc nicio reuniune generală studențească.

Cererea studențimii din capitala Banatului a fost aprobată.

La procongresul dela Timișoara vor lua parte :

a) Comitetul central al U. N. S. C. R., în frunte cu președintele și vice-președintele său, dr. Șerban Milcoveanu și N. Roșulescu; directorii departamentelor și membri ai comitetului, studenții : Rodeanu, Teodorescu, Săveanu, Boboc, Strătescu, Spânu, Oțel, Cocoș.

b) Comitetele centrelor universitare în frunte cu președinții și anume: Trifa (București), Sguroiu (Iași), Vereș (Cluj), Lauric (Cernăuți), N. Constantin (Chișinău), Manolescu (Timișoara), Malene (Sibiu), împreună cu consilierii U. N. S. C. R. în număr de 50, aparținând tuturor centrelor universitare și acreditați pe lângă comitetul executiv central.

ORDINEA DE ZI

Ordinea de zi a procongresului este următoarea:

a) hotărîrea datei și locului congresului general studențesc 1937;

b) stabilirea formalităților pentru obținerea aprobării congresului general și căile de urmat în acest scop;

c) fixarea ordinei de zi a congresului general și stabilirea numărului și conținutului rapoartelor și comunicărilor ce vor fi susținute în congresul general.

Studențimea română se găsește în preajma procongresului de la Timișoara, în fața unui eveniment care a sguduit-o profund, moartea pe frontul creștin spaniol a lui ION MOȚA, fost președinte al Centrului studențesc Cluj și președinte de onoare al Uniunii, precum și d-rului VASILE MARIN, reprezentant de elită al tinerii generații românești.

Studențimea română simte nevoia unei reculegeri pioase înainte de înmormântarea lui Ion Moța și Vasile Marin și a unei hotăriri comune față de jertfa lor simbolică în slujba neamului.

Procongresul general studențesc de anul acesta, va avea astfel o însemnătate deosebită.

Cercetările în jurul
morții lui Navașin

Paris, 28 (Rador). — *Cercetările justiției în afacerea asasinării economistului rus Savașin se strâng tot mai mult în jurul unui personagiu misterios, care a fost la locuința victimei cu câteva zile înainte de crimă.*

Individul, după semnalmentele culese, era înalt și slab, avea părul roșu și părea să fie în vârstă de aproximativ 25 ani.

Necunoscutul părea să fie străin, întrucât a oprit pe mai mulți trecători, întrebându-i ce drum să apuce pentru a ajunge în piața Bursei. Semnalmentele au fost astfel date de rarii trecători ce se aflau la acea oră în jurul casei lui Navașin.

2 lei „Adevărul"...

— O nouă pălmuire a opiniei românești —

Unul din oficioasele iudeo-comuniste din Sărindar, am numit ziarul jidovesc scris românește, „Adevărul", se va vinde dela 1 Februarie cu 2 lei exemplarul.

Pentru acei cari cunosc greutățile materiale în cari se sbate presa și cari știu ce cheltueli necesită imprimarea unui ziar, — este ușor de înțeles că jidanii comuniști dela conducerea „Adevărului" au reușit să-și mărească simțitor subvențiile datorită cărora pot reduce prețul ziarului.

Cunoscută fiind dârza campanie românească împotriva „Dimineții" și „Adevărului", ca și lupta de epurație pe care a dus-o cu succes ziarul „Universul", — se ridică întrebarea: cu ce bani și cine sunt acei ticăloși dușmani ai statului român cari subvenționează tejgheaua sărindăreană? Pentru că este inadmisibil ca opinia românească din această nenorocită țară să fie pălmuită în așa hal de obrăznicia jidanilor afaceriști din Sărindar cari, în loc să fie mulțumiți că au mai fost lăsați, pentru un timp scurt, să-și publice maculatura lor, după ce au otrăvit și batjocorit ani de zile sufletul românesc, — îndrăznesc să ne sfideze anunțându-ne că nu numai că ziarelor lor vor continua să apară dar chiar vor apărea cu un preț redus pentru a putea fi cât mai răspândite.

In ceeace privește subvențiile pe cari le încasează acum „Adevărul" ele sunt luate ori dela diferiți apărători ai comunismului din țară, ori dela Internaționala Israelită dela Paris. Pentru că nu putem crede nici în ruptul capului că în această țară ar exista vreo societate sau vreun financiar român care să fie atât de criminal încât să dea bani pentruca otrava sufletului românesc să-și poată ajunge cât mai bine scopul.

Iar dacă supoziția noastră nu corespunde realității atunci să răspundă jidanii de la „Adevărul": Cui s'au mai vândut și cu ce preț! Asta, pentru a ști ca la apropiata oră a răfuielilor sufletul românesc să-și dea seama cu cine mai are să se războiască.

Pe valea Jiului

(Urmare din pagina I-a)

încă pe atât uzajul materialului tehnic și amortismentul investițiilor. Rămân NET 3.000 lei, beneficiu societății. Este posibil, este uman, este moral, jaful acesta, care îmbuibă exclusiv cu tantieme de milioane anual pe jidovo-maghiarii exploatatori și pe câțiva beneficiari, paraziți, dela București ?

Intreb încă odată : CINE FOMENTEAZA ANARHIA ? Cum se apără acest stat împotriva pericolului comunist ? Eu sunt cel dintâi gata, să tai capul oricărui comunist, oricărui mizerabil care vrea pierzania acestui stat. Dar nu pot să cer nimănui să crape de foame, să-și vadă copiii cum i se prăpădesc de tuberculoză și totuși să strige : TRAIASCA STATUL EXPLOATARII JIDOVO-MAGHIARE DE PE VALEA JIULUI !

Ce fac domnii socialiști, pretinșii apărători ai muncitorimii ? Și-au făcut toți palate, din cârdășia cu jidanii. Poate nu știți : au și socialiștii un parc de vile și blokhouse-uri la București. Exact ca „boerii" judeo-democrației din cartierul select de pe șoseaua Bonaparte.

Incă odată se adeverește că omul e om, chiar când e... socialisto-umanitarist. Dar despre asta ca și despre renegații, despre cozile de topor dela Hunedoara, pe mâine.

DR. ILIE RADULESCU

O acțiune ilegală
a soc. de „Electro-Radiologie

In ședința de ieri a Camerei, d. deputat Gh. Urziceanu a adresat d-lor miniștri de muncă și sănătate următoarea comunicare :

„Societatea de „ELECTRO-RADIOLOGIE", din România, cu sediul la București, prin gazetele din Capitală, a anunțat pe medicii cari pot dovedi că ar fi practicat de cinci ani această specialitate, să înainteze ministerului sănătății cerere pentru a li se da autorizații de practică a acestei specialități.

Procedându-se astfel, ministerul ar face o ilegalitate în fapt și o mare greșeală științifică și profesională.

Legea Sanitară și de ocrotire din 1930 în articolele 158 și 562, nemodificate de legile ulterioare, dă dreptul de liberă practică a electroradiologiei numai medicilor definitivi ai Statului și excepțional celor ce la 1930 aveau practică de cinci ani a specialității.

Congresul profesional al Electro-Radiologilor ținut în 1935 la Timișoara, în moțiunea votată, cere aplicarea strictă a legilor sanitare.

Deci nici legea Sanitară și nici ultimul Congres profesional nu admit dezideratul Societății de Electro-radiologie din București. Această Societate nu poate formula ministerului sănătății o cerere de asemenea natură, decât dacă ținea o ședință specială pentru discutarea acestei chestiuni și avea aprobarea a cel puțin 2/3 a membrilor ei, ceeace nu a făcut. O cerere formulată într'o ședință oarecare a Societății de Electro-Radiologie (al cărui membru de altfel sunt), nu poate fi altfel decât în spiritul moțiunei votate de Congresul din Timișoara.

Deși cererea Societății de Electro-Radiologie din București nu are aprobarea tuturor membrilor ei și este și în contra Legii Sanitare, să presupunem totuși că ar fi luată în considerare și ministrul sănătății ar aproba-o, modificând chiar legea actuală Sanitară. S'ar comite o enormă greșeală.

Să mă explic:

Cei ce practică sau au aparatul de electro-radiologie se împart în trei categorii:

1) Radiologii oficiali ai Statului și cei ce au depus examenul de medic primar radiolog; aceștia sunt singurii după lege ce au dreptul a practica și a se intitula specialiști. Dealtfel sunt singurii care practică numai această specialitate.

2) Categoria medicilor practicieni specialiști în alte ramuri cari au adus aparate de electro-radiologie și le întrebuințează pentru specialitatea lor. Majoritatea cunosc partea din radiologie ce intră în specialitatea lor. Un stomatolog poate cunoaște foarte bine radiologia dentară, un specialist în boli de piept radiologia aparatului respirator, un dermatolog poate cunoaște foarte bine electro-terapia superficială sau semi-profundă. Nici unul dintre aceștia însă nu o cunosc specialitatea în totalitatea ei, pentru a fi intitulat sau autorizat specialist, chit că au aparate de cinci ani.

3) A treia categorie a medicilor practicieni, specialiști în toate și nimic cu firme și reclame deșănțate și chiar cu misiți interpuși — minoritari 90 la sută dintre ei — cari și-au adus aparate de radiologie numai pentru specula, cari nu au urmat nici un curs de specialitate și cari înșeală buna credință și naivitatea bolnavului. Și ei pot avea de cinci ani aparatele și ar urma să fie autorizați și ei specialiști.

A da autorizație de specialitate, fără a fi urmat un curs prealabil, fără o practică într'o instituțiune de Stat, sau fără cel mai sumar examen în extrem, ar constitui o batjocură și o demonetizare a profesiunei noastre.

Ar urma să fie autorizați la 1 Ianuarie 1937 toți cei ce au călcat legea Sanitară din 1930 și au practicat ilegal în cabinetul lor medical radiologia, autoritățile protegând aceste ilegalități deși s'au pus firme și s'au făcut reclame orbitoare.

S'ar reedita cu electro-radiologii aceleași fapte ce s'au întâmplat cu dentiștii".

Desigur, că d. dr. Costinescu va veni cu precisări, pentrucă chestiunea ridicată de d. deputat Urziceanu este de o covârșitoare importanță.

Ce se aude
cu Manole Negrea?

In atenția ministerului muncii

Am cerut în nenumărate rânduri să se deschidă o anchetă împotriva doctorului MANOLE NEGREA, medic în asigurările sociale, care, așa cum am arătat, nu știe să pună un diagnostic.

D. dr. Gogu Enescu, dela Casa de asigurare București, ne-a făgăduit să cerceteze și să prezinte, apoi, raportul ministerului muncii. Nu a făcut nimic, însă !...

Azi, doctorul Manole Negrea, în ciuda tuturor, funcționează în asigurările sociale și inspectează bodegile, unde se prezintă în calitate de inspector.

Am vrea să știm dacă factorii cu răspundere mai înțeleg să ducă la bun sfârșit „cazul Negrea".

Am vrea să știm !...

Se aude ?

Rezultatul comerțului exterior pe 1936
Un excedent de 8,5 miliarde lei. Repriza exportului de cereale. Cauze.

Statistica comerțului exterior pe anul 1936, indică următoarele date :

Exportul a atins cifra impresionantă 20 miliarde 500 milioane, depășind cu mult rezultatele obținute în anii 1932/35, și aproape egalând exportul din 1931.

Progresul acesta poate fi verificat cu ușurință și el e cu atât mai vizibil, cu cât exportul țării scăzuse treptat cu începere dela 1932, până la cifra îngrijorătoare de lei 13 miliarde 700 milioane în 1934.

Importul a depășit în 1936 cifra de 12 miliarde, indicând o tendință de urcare continuă, în raport cu anii precedenți, însă paralelă cu urcarea exportului.

Excedentul balanței noastre comerciale este de circa 8.500 milioane lei, adică cel mai mare excedent al anilor de după război.

Acest rezultat apare și mai îmbucurător, dacă îl comparăm rezultatelor din ultimii 5 ani și anume: în 1935, excedentul a fost de circa 6 miliarde lei; în 1934, de abia de jumătate miliard; în 1933, de 2 miliarde jumătate; în 1932, de 4 miliarde 700 milioane; ;în 1931 de 6 miliarde 400 milioane.

In consecință, excedentul anului 1936 depășește cu peste 2 miliarde lei pe acela al anului 1931, care sub raportul cuantumului, deținea până acum locul I.

STRUCTURA EXPORTULUI ȘI IMPORTULUI

Politica de export a fost îndrumată astfel, încât în 1936 s'a putut realiza în bună parte deziderатul intensificării exportului de produse agricole.

Cerealele au început să-și recâștige importanța avută altădată în exportul general al țării.

Ele au reușit să reprezinte în 1935 circa 30% — ca valoare — din exportul total, în vreme ce petrolul a scăzut dela 55% în 1933, la 42% în 1936.

Dar această scădere a procentului exportului de petrol, nu însemnează și o scădere a cantumului produselor petrolifere exportate.

Pentru satisfacerea nevoilor din ce în ce mai mari ale statului, în ce privește plățile sale externe, exportul a fost îndrumat spre țările cu valută forte. In acelaș timp, importurile particulare din țările cu valută slabă, s'au intensificat. In acest fel, importantele disponibilități de valute tari au fost utilizate pentru plățile statului.

O altă caracteristică a comerțului exterior pe 1936 și în genere pe ultimii ani, o constitue modificarea structurii importului.

Importăm tot mai puține produse fabricate și aducem în schimb tot mai multe materii prime și mijloace de producție (instalații industriale), fapt care dovedește desvoltarea industriei indigene.

COMERȚUL EXTERIOR PE PRIMELE 20 ZILE DIN IANUARIE

Perspectivele comerțului exterior pe 1937 se anunță și ele îmbucurătoare, după cum dovedesc rezultatele din primele 20 de zile ale lunii Ianuarie.

Exportul pe această perioadă de timp egalează cifra exportului realizată în întreaga lună a lui Ianuarie 1936.

Deci și în această lună neprielnică pentru export (din cauza încetării traficului pe apă), tendința de progres e vădită.

CAUZELE ACESTEI SITUAȚII IMBUCURATOARE

Obiectiv vorbind, cauzele acestei situații îmbucurătoare a comerțului exterior al țării, nu se datoresc prevederilor și acțiunii guvernului, ci exclusiv unei conjuncturi internaționale favorabile — pe de-o parte — și protecției nemeritate arătată de guvern industriei indigene, pe de altă parte.

Zăngănitul armelor care începe să se audă în toată lumea, obligă statele mari, cu cari noi întreținem relațiuni de schimb economic, să-și creeze stocuri de materii prime și în special de cereale și petrol. De aici rezultă intensificarea exportului românesc.

Situația de azi e de comparat, în mare măsură, cu cea din epoca neutralității, din 1916.

In ce privește scăderea importului de produse finite și creșterea celui de materii prime și de instalații industriale, fenomenul acesta ar fi îmbucurător, dacă numai capitalismul industrial, în de pe urma lui nu ar beneficia nu numai capitalismul industrial, în genere jidănesc, ci și marile masse muncitoare și consumatoare.

cele interne de produse industriale, prețul acestor produse creste, iar indicele micilor salarii stagnează.

I. D.

Funcționarii d'n Capitală
cer sporirea și normalizarea mijloacelor de transport public

In atenția S. T. B.-ului

Primim din partea a peste 3.000 de funcționari publici din Capitală, o întâmpinare adresată către d. președinte al Federației generale a salariaților publici prin care ni se aduce la cunoștință că întreg corpul funcționăresc suferă din cauza insuficienții vehiculelor, fapt care îi silește să întârzie dela serviciu în fiecare zi.

„Prin concesionarea transportului public din Capitală la Soc. Tramvaelor București, în luna Octombrie 1936 s'au desființat numeroase linii deservite de autobuze particulare. Intreg traficul de călători a fost abătut pe linii de tramvaie existente și pe câteva linii de autobuze S. T. B. nou înființate.

S. T. B. a avut nenumărate ocazii să constate insuficiența mijloacelor existente de transport public, fapt care se evidențiază prin aglomerația excesivă de călători în vehicule S. T. B. Sporirea numărului vehiculelor și a liniilor de transport, se impunea de la început, însă S. T. B. n'a înțeles să ia nici o măsură de ameliorare a traficului de călători.

Interesele salariaților publici din București, sunt grav atinse de organizarea viciosă a traficului S. T. B.

Din cauza aglomerației în vehicule, în orele de intrare și ieșire la serviciu, sănătatea și chiar viața funcționarilor, este primejduită. Vehiculele fiind ticsite de public, nu se poate ajunge la timp la serviciu, din care cauză serviciul suferă. După ieșirea dela serviciu, funcționarii sunt nevoiți să aștepte mult un vehicul mai puțin aglomerat. Timpul destinat repausului se pierde. Deși se plătește scump abonamentul sau biletul de călătorie, totuși se călătorește incomod : în picioare, atârnați pe scări, înghesuiți și îmbrânciți. Copiii lor, școlari, sunt călcați în picioare.

FUNCȚIONARII PUBLICI DIN CAPITALA DORESC:

Ameliorarea traficului public în Capitală;

S. T. B. să sporească imediat numărul vehiculelor și liniilor de transport public, până la normalizarea acestuia și să se reducă tariful de abonamente și bilete de călătorie pentru salariații publici".

Ne facem ecoul doleanțelor funcționărești, considerându-le pe deplin juste și rugăm stăruitor forurile în drept pentru imediată soluționare.

Streini respinși de ministerul muncii

In urma avizului comisiunei migrațiunilor, minsterul muncii a respins cererile pentru ședere în țară, cu drept de exercitarea profesiei, următorilor :

Panait Stefanu, supus grec din Brăila; Adelodici D. Neghi. supus iugoslav din București; Franz Warkocz, supus german din Timișoara; Jindrich Treppeck, supus cehoslovac din Bălți; Ristici Ianci, supus iugoslav din com. Tăriceni-Prahova; Fr. G. August L'Etienne, supus german din Bălți; Carol Klemisch, supus cehoslovac din București; Martin Samter, supus geramn din București; Lavrich Mihail, supus polon din comuna Azuga-Prahova; Kulpinski Pavel, supus polon din com. Topliță-Mureș; Spiridon Dimisianos, supus grec din Brăila; Leib Hersch Rosenstock, supus polon din Cernăuți; Alfredo Mazilis, supus italian din Bacău; Iacob Wolfgang, supus străin din București; Athanasie Antoniu, supus grec din Găești; Fehmi Osman, supus turc din Carmen Sylva-Constanța; Thur Francisc, supus austriac din Cluj; Caraianis Menelaus, supus grec din Craiova; Babababgli Măgărdici, supus persan din București; Hornick Abraham, supus austriac din București, Rudolf I. Sanaga, supus spaniol din București; Zamfir N. Punghis, supus grec din Constanța; Richard Nickerl, supus austriac din Covasna; Anton Pachet, supus polon din comuna Azuga-Prahova; Kavula Ioan, supus polon din com. Azuga; Adolf Burger, supus polon din Azuga; Alois Payeni, supus cehoslovac din Azuga; Frantz Frank, supus cehoslovac din București: Solomon Wohlstatter, supus cehoslovac din București.

DIVERSE

PRINTR'UN proiect de lege depus în Parlament, Camerile de agricultură sunt scutite de orice taxe către stat, județ și comună.

*

Ministerul finanțelor face cunoscut, că se prelungește până la 1 Martie 1937, termenul până când expeditorii din străinătate trebuie să specifice în documentele de transport (recipisa de bagaje, buletinul de mesagerii sau scrisoare de trăsură), valoarea reală a mărfurilor în lei.

*

CONGRESUL agricol fixat pentru data de 28 Februarie se va deschide în prezența M. S. Regelui Carol II.

*

D. VICTOR GEORGESCU, șeful serviciului Educației agricole din ministerul agriculturii și domeniilor, a fost numit membru de drept în consiliu.

*

DIN DATELE pe care le are serviciul de protecția plantelor din ministerul agriculturii și domeniilor se prevede o puternică invazie de omizi pentru primăvara anului acesta, la arborii roditori.

*

CONSILIUL de miniștri a aprobat procurarea a 15 garnituri de treer pentru regiunile în care treeratul mecanic nu este suficient introdus.

*

COMISIA pentru intensificarea inului și cânepei întrunită eri la ministerul agriculturii și domeniilor a decis să se cumpere sămânță de in și cânepă din țară și străinătate pentru a fi distribuită la cultivatori.

Orientări în politica de stat
Conferința d-lui M. G. Constantinescu

Aseară a vorbit la Ateneul Român d. M. G. Constantinescu, despre noui orientări în politica de stat.

Pentru înțelegerea concepțiunilor care stau la baza statutului fascist și a statului hitlerist, conferențiarul face o expunere asupra sistemelor lui Neitzsche, Hegel, Fichte, Cioberti, Conte de Boulainvilliers, Gobineau, H. S. Chamberlain și O. Spengler a căror contribuție ideologică este o reală importanță în alcătuirea sistemelor politice ale acestor două state. In discursul memorabil dela 3 Iulie 1930, conducătorul Portugaliei, profesorul Salazar definește concepțiunea sa cu privire la misiunea statului modern și la rostul conducătorului politic. Analizând pe larg realizările pe planul economic, politic și spiritual ale lui Salazar Hitler și Mussloni, d. M. G. Constantinescu stabilește elementele care stau la baza acestui sistem politic : ideia de rasă, conștiința comunității populare — Wolkstum și concepția supremației în conducere. Insuși șeful mișcării din Belgia, Leon Degrelle, definind acțuinea sa, preciza valoarea politică a comunității populare când spunea : *„Rex este înviorarea omului și a cetățeanului, este reconstituirea comunității populare, este certitudinea într'un regim în contact cu toate energiile națiuni.* D. M. G. Constantinescu a arătat care este raportul între aceste doctrine politice și instituțiile tradiționale ale statului.

Când un popor ajunge la un grad superior de desvoltare intelectuală, el își justifică exercițiul puterilor prin mijlocul forțelor intelectuale și morale.

In urma reformelor pe care le suferă incontinu viața statului atât a celui totalitar cât și a celui democrat se poate vorbi despre o nouă concepțiune asupra suveranității, ca o rezultantă a confuziuni dintre Stat și Națiune și ca un imperativ necesar transformărilor radicale pe care le încearcă viața multor popoare. Va trebui să găsească în legătură cu noua interpretare a suveranității și un nou echilibru al puterilor în stat, menit să asigure Statului suficiente mijloace de consolidare și individului suficiente garanții morale. Prin triumful Statului și al Națiunii la isbânda individului și a familiei.

Cum se obțin cărțile de pregătire profesională

Ministerul muncii aduce la cunoștința generală, că ultimul termen pentru depunerea cererilor de preschimbare a cărților de capacitate profesională este la 31 Ianuarie a. c.

Ministerul pune din nou în vedere lucrătorilor și meșterilor să depună aceste cereri până la 31 Ianuarie a. c. fie direct, fie prin întreprinderile la care lucrează, potrivit instrucțiunilor date la timp tuturor organelor sale și marilor întreprinderi.

Formularele de cereri se obțin la Camerele de muncă, oficiile județene ale camerelor de muncă, casele și oficiile de asigurări sociale, oficii de plasare și — în Basarabia — la secretariatele comisiilor de examinare a meseriașilor.

După 31 Ianuarie a. c. se va proceda la controlul tuturor întreprinderilor și atelierelor și se vor încheia procese-verbale de contravenție tuturor lucrătorilor și meșterilor care nu vor prezenta adeverința de depunere a cererilor de preschimbare.

Conform art. 6, 176 și 177 din Legea pentru pregătirea profesională și exercitarea meseriilor, procesele-verbale de contravenție se vor înainta instanțelor judecătorești, iar sancțiunile constau în amenda dela 1.000—10.000 lei și, în cazul contravenienților care lucrează pe cont propriu și închiderea atelierelor până la intrarea în legalitate.

Ultimele rate
ale funcționarilor pentru măștile contra gazelor

Ministerul finanțelor a trimis eri o adresă tuturor departamentelor și instituțiilor publice, prin care le cere să se înainteze tablourile cu numărul funcționarilor și valoarea sumelor reținute și consemnate până la 1 Decembrie 1936. drept cost al măștilor contra gazelor pentru personalul respectiv. Deasemeni, se vor trimite direcției chimice a ministerului armamentului recipisele sumelor reținute pe Decembrie și Ianuarie, având-se în vedere în același timp să se ia măsuri ca în Februarie și Martie să se rețină și ultimele rate datorate de funcționari.

Nu cumpărați dela jidani

Jidanii schimbă și numele firmelor lor

Toți trădătorii și dezertorii jidani din timpul războiului, atât pe front cât și în teritoriul ocupat de nemți, în România Mare au devenit anti-germani și schimbându-și numele cu rezonanță germană și-au ales nume istorice românești.

Când presa iudeo-comunistă din Sărindar a fost arsă în piețele publice din întreaga țară, KANALIE BLUMENFELD cu sprijinul lui MIHAIL JIDOVEANU, având acelas capital internațional, a schimbat pe jidanii din consiliul de administrație cu șabăsgoimii vechilor titulari.

După redeșteptarea națională și creștină, datorită generației lui 1922, jidanii s'au grăbit, după ce și-au schimbat numele, să și schimbe și religia, cerând să se boteze cu sutele și biserică, la care să slujească un popă jidov.

Ce mai vreți ? Numai în altare nu intrase luda, ca să ne mintă, să ne înșele și să ne răstignească neamul de mucenici resemnați.

UN DOCUMENT SENZAȚIONAL

In coloanele acestui ziar am dat alarma întotdeauna în contra invaziei jidovești și trădării șabăsgoimilor.

Nenumărați cititori ne-au cerut să publicăm liste de întreprinderi jidovești pentru ca să poată organiza boicotul împotriva comercianților și industriașilor jidani, Deși nu am reușit să întocmim definitiv listele de întreprinderi jidovești, totuși boicotul se pare că se exercită cu îndârjire și cu toată reușita, de vreme ce jidanii au început să se ascundă sub nume românești.

Neamul lui Iuda, vânzător de dragoste, de conștiințe, jidanii trădători ai propriei lor religii, pentru a acapara avuțiile acestei țări, după ce și-au schimbat numele și credința, ca să poată înșela în voie, au început să schimbe și numele firmelor întreprinderilor lor.

Un exemplu elocvent ni-l prilejuește firma jidovească „METALURGIA SIG. HORNSTEIN & CO.", soc. anon., București II, șos. Basarab 31, care a trimis la diferiți comercianți următoarea adresă:

„Avem onoarea a vă face cunoscut că adunarea generală a dispus schimbarea denumirii societății noastre, în „UZINELE METALURGICE BASARAB, SOCITATE ANONIMA ROMANA", iar cuvenita autorizație a apărut în Monitorul Oficial nr. 280 din 1 Decembrie 1936.

Tot odată vă facem cunoscut, că întregul consiliu de administrație, direcțiunea și procuriștii au rămas aceiași, *având aceleași*

Avem onoarea a vă face cunoscut că Adunarea Generală a dispus schimbarea denumirei Societății noastre, în

UZINELE METALURGICE BASARAB
SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

iar cuvenita autorizație a apărut în Monitorul Oficial din 280 din 1 Decembrie 1936

Tot odată vă facem cunoscut, că întregul Consiliu de Administrație, Direcțiunea și Procuriștii, vor rămâne aceiași, având aceleași puteri ca și sub vechea denumire.

Primiți asigurarea deosebitei noastre stime.

UZINELE METALURGICE H. HORNSTEIN & Co.
SOCIETATE ANONIMĂ

puteri ca și sub vechea denumire.

Primiți asigurarea deosebitei noastre stime.

pra sistemelor lui Nietzsche, He*CIETATE ANONIMA ROMANA",*

Așa dar, jidanii și-au schimbat denumirea firmei și au adăugat, că este societatea anonimă ROMANA, nu societatea anonimă ca până acum, iar personalul a rămas cu aceiași perciuni ca și sub vechea denumire.

Feriți-vă, deci, români, de trucurile jidanilor, cari... „se românizează".

P. T.

Obiecțiunile consiliului legislativ
la legea muncii obligatorii

Textul poriectului de lege pentru organizarea muncii de folos obștesc, se află în studiul consiliului legislativ. Și consiliul legislativ a făcut două opinii interesante :

1) Tinerii cari funcționează în diferite întreprinderi să fie așa fel utilizați la munca obștiască, încât să nu prejudicieze nici interesele întreprinderilor și nici interesele lor.

2) Printre contractele de muncă, ce nu pot fi desființate din pricina acestor chemări, să fie trecute și contractele de ucenicie din legea pentru pregătirea profesională și exercitarea meseriilor din 30 Aprilie 1936.

FORUM și OMNIA | Extravaganțul Mr Deeds și Romanul unei minore | Spaniolita, Desfiguratul și revistă

De închiriat
prăvălie pentru Coloniale cu edecuri, vad vechi pusă la poziție. Preț convenabil doritori a se adresa în Str. Dumitru Ruse Nr. 23.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR
Administrația Comercială a Casei Pădurilor Statului

BILANȚUL GENERAL

ACTIV — Incheiat pe ziua de 31 Martie 1936 — PASIV

Imobilizări			**Capital fonduri**			
Inventar	9.860.364 552		Fond patrimonial.		9.845.076.903	
Lucrări în curs nerecepționate până la 31 Martie 1936	61.627.111	9.921.991.663	Fonduri legale : Fond de asigurare contra incend.	9.889.786		
Valori realizabile			Fond cumpărare de păduri	203.328.810		
Debitori	521 389.841		Fond ameliorare goluri de munți	10.190.961		
Materiale lemnoase	443.978.704		Pond rezervă pt. debitori dubioși.	10.500.000		
Produse nelemnoase	632.821		Fond reînoire și invest. extraord.	75.000.000		
Puieți în pepiniere	16.769.213		Fond rulment pt. expl. în regie.	322.080.178	630.989.735	10476.066.638
Semințe forestiere	2.615.924		**Exigibilități imediate**			
Materiale tehnice	2.273 212		Creditori	—	306.998.062	
Alimente și mărfuri în consumuri și cantine	1.762.317	988.922.032	Cheltueli restante	—	48.213.951	
Disponibilități lichide			Salarii funcționari suspendați	333.971		
Numerar	26.672.035		Diverși pt. sume consem. la C.D.	948.572	1.282.5 3	356.494.5 0
Consemnări la Casa de Depun.	12.735.596	39.407.631	**Beneficiul net pe anul 1935/6** repartizat astfel :			
			a) Fond de rezervă pt debit. dubioși	500 000		
			b) Fond pt. ameliorarea goluri munți.	2.500.000		
			c) Fond de reînoire și investi. extraord.	20.000.000		
			d) Fond de rulment	27.919.825		
			e) Tezaur	66.840.310		117.760.132
		10.950321.326				10950.321.326
Conturi de ordine		5 97.48 .223	Conturi de ordine			597.486.2 3

DEBIT — **Contul de Profit și Pierdere încheiat la 31 Martie 1936** — **CREDIT**

Prejudicii suferite în cursul anului	11.426.776		Beneficii brute realizate din: Vânzarea materialelor neexploatate.	12.717.009	
Cheltueli generale	94.620.392		Vânz. material. exploatate în regie.	155.130.997	
Pierderi	803.652	106.850.820	Vânz. produselor nelemnoase	659.084	
Beneficiul net pe 1935 36		117.760.132	Vânz. materialelor industrializate	54.535.231	
			Vânz. puieților din pepiniere	370.797	
			Vânz. semințelor	194.400	
			Lucrări în ateliere.	159.913	
			Expl. căilor ferate forestiere	658.169	
			Diverse	185.352	
		224.610.952			224.610.9 2

ADMINISTRATOR
Inginer Consilier Silvic
(ss) I. SIMIONESCU

Șeful Contabilității
Inspector General
(ss) V. St. Iosif

Pe urmele Iudei

Tricolorul maghiar
sub ochii mici'or elevi ai şcoalelor româneşti

Sunt destul de bine cunoscute procedeele ingenioase prin care jidanii comuniști sau maghiarofili, au căutat și caută întotdeauna să-și servească crezul lor politic.

Cazul pe care-l prezentăm acum cititorilor întrece cu mult în fantezie și cutezanță, pe cele, pe cari noi le-am arătat la timp în ziarul nostru.

Iată despre ce este vorba

O INTREPRINDERE JIDANEASCA CARE-ȘI SERVEȘTE INTERESELE COMERCIALE CA ȘI PE CELE POLITICE

Chiar în Capitală, în strada Lipscani, la No. 106, ca și în alte

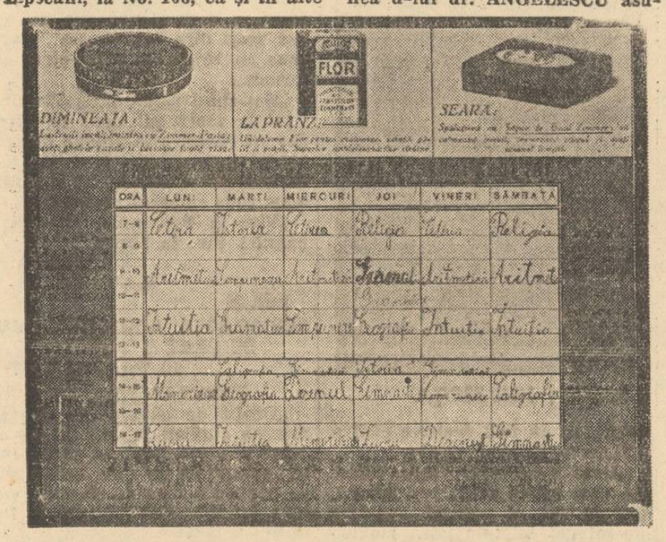

străzi de altfel, se găsesc sucursalele fabricii de uleiuri vegetale, lacuri, vopsele și produse chimice: „ZIMMER & Co. S. A. R.

Afacerile întreprinderii, se vede treaba, că nu merg de loc prost din moment ce reprezentanțele ei sunt întinse până și în orașele de provincie.

Pe noi aici nu ne interesează aspectul comercial al „societății anonime" ROMANE", ci felul cum această întreprindere caută să-și facă reclamă, servindu-și în acelaș timp și crezul politic.

Cetitorii vor trebui să știe că reclama fotografiată în corpul acestui articol reprezintă în original culorile tricolorului maghiar: ROȘU, ALB și VERDE.

In mijlocul acestui tricolor maghiar se află, după cum bine se poate observa, un program săptămânal pentru cursurile școlare.

Reclama comercială pe care cei dela întreprinderea „ZIMMER et Comp. S. A. R." pretind că o fac produselor lor, nu este în realitate decât un pretext în dosul căreia ei au făcut ca tricolorul maghiar să stea atârnat pe pereții caselor românești sub formă de „programe săptămânale".

Cele trei produse comerciale: crema, untdelemnul și săpunul sunt prezentate în „PROGRAMUL" micului școlar de liceu sau clase primare, tot în cele trei culori ale drapelului unguresc.

Dacă acest lucru este puțin pentru educația micelor vlăstare ale școalei românești, să ne-o spună și nouă d. ministru ANGELESCU, pe care noi l-am sesizat totdeauna despre uneltirile dușmanilor noștri, uneltiri cari au căutat teren în sânul școalei.

Nu de mult atrăgeam atențiunea d-lui dr. ANGELESCU asupra unor tăblițe de scris, tăblițe pe cari jidanii sau uneltele lor impr'maseră semnul iudaic.

Până astăzi noi nu cunoaștem nici un fel de anchetă pornită dela ministerul educației naționale, care să fi cercetat și pedepsit pe autorii acestor îndrăznețe acte de propagandă.

In cazul de față cerem d-lui dr. ANGELESCU să dea o circulară tuturor inspectoratelor și revizoratelor școlare, atrăgându-le atențiunea asupra operei de propagandă subversivă pe care dușmanii statului încearcă să o facă înauntrul școalei românești. Iar metodele de propagandă ca cele prezentate în cliseul de mai sus, să caute să fie distruse, acolo unde ele s'au putut infiltra grație toleranței sau indolenței autorităților noastre.

Ministerul de interne are datoria să institue o urgentă anchetă la întreprinderea „ZIMMER & Co." și să trimeată peste granită după MARTHON HERTZ, pe autorii reclamei de mai sus.

Ar fi singura măsură demnă, onorabilă și compatibilă cu interesele noastre naționale.

Mihail Daneș

Studenții creștini teleormăneni,
acționează energic contra detractorilor

D. Bucur Stănescu, președintele studențimii teleormănene, face preciziuni. Scrisoarea deschisă adresată d-lui prefect al jud. Teleorman. Ce trebuie să se știe.

Din partea cercului studențesc „TELEORMAN" primim următoarea precizare, făcută de președintele studențimii teleormănene, însoțită de aceste rânduri:

Domnule director,

Vă rog să binevoiți a publica în ziarul d-stră, următoarele rânduri, totdeodată scrisoarea deschisă adresată d-lui prefect al județului Teleorman.

Primiți, vă rog, domnule director, asigurarea deosebitei mele considerațiuni.

Bucur Stănescu
președ. cerc. stud. Teleorman

CA SĂ SE ȘTIE

Pentru a preveni pe toți, care sunt de bună credință și ar putea fi înșelați, citind anumite articole, din anumite ziare tendențioase dăm aceste lămuriri: Duminică 24 Ianuarie cor., studenții legionari teleormăneni au dat afară din căminul teleormănean de pe b-dul Elisabeta nr. 56, PE ANUMITI DOMNI CARI ERIJANDU-SE IN CONDUCATORI AI STUDENTIMII TELEORMANENE, AU INCASAT FONDURI IN NUMELE CERCULUI, COMPROMITAND ACEASTA STUDENȚIME.

Bucur Stănescu
Președ. cercului Teleorman

SCRISOARE DESCHISĂ D-LUI ALEANADRU POPESCU, PREFECTUL JUDEȚULUI TELEORMAN

Domnule prefect,

Poate că au fost alții mai grăbiți a vă anunța asupra întâmplărilor petrecute Duminică 24 Ianuarie, la căminul nostru.

E un defect sau o calitate a noastră de a nu fugi imediat sub scutul oficialității, deoarece toate atitudinile noastre sunt juste, deși par, pentru mulți oameni, altfel. Ceilalți, cari probabil v'au și anunțat, își dau perfect seama de nedreptatea cauzei lor, ca și de slăbiciunea lor și se grăbesc întotdeauna să se plângă, denaturând adevărul.

Cine se plânge înainte, își zic ei, apare ca nedreptățit. Socotind pe lângă aceasta și diferitele influențe, ale diverșilor potentați politici, desigur că și-au căpătat certitudinea că vor fi învingători, CHIAR DACA DREPTATEA NU E DE PARTEA LOR.

Noi ne simțim curați și tari, pregătiți a suporta orice. Iată de ce nu ne plângem și nu cerem nimic, căci am înțeles de mult că astăzi în țara noastră dreptatea nu se cere, căci nu ți se dă, CI SE CUCEREȘTE.

Deci, nu avem a vă cere nimic, domnule prefect, da venim și noi, mai târziu ca alții, — e drept, — ca să ne opunem cuvântul spre a putea stabilit adevărul, pentru cei ce eventual ar dori să-l cunoască.

Dumneavoastră știți situația căm'nului nostru.

V'au spus-o atâția, v'am spus-o și eu înainte de Crăciun.

V'ați arătat mirat atuncea, aflând:

Căminul teleormănean nu e cămin, ci bordel, fiecare locatar putând veni oricând, — numai să vrea, — cu femei ușoare;

că în căminul studenților teleormăneni poate sta oricine, afară de adevărații studenți (e suficient o carte de vizită dela d. deputat SLAVESCU, pentru a putea să stai gratis, în cea mai bună cameră, putând răspunde obraznic celor ce-ți cer să te justifici: „SUNT LIBERAL ȘI CAT E PARTIDUL MEU LA PUTERE VREAU SA PROFIT".

Ce hotăriri ați luat domnule prefect, în urma informațiilor mele?

Mi se pare că a-ți ordonat imediat o anchetă, care ca deobicei, n'a avut loc.

Trecând dela situația căminului, la aceea a comitetului de conducere a „cercului", d-tră ați dat aprobarea, anul trecut, unui comitet care avea în fruntea lui pe d. SANDU POPESCU, CARE NICI MACAR NU ESTE STUDENT.

Numai acest motiv și ar fi fost suficient a vă opri pe d-stră să dați această aprobare. Dar nu e numai atât. COMITETUL ACESTA NICI NU ERA ALES LEGAL.

Ați știut acest lucru când ați aprobat acestui „domn" Popescu, să dea împreună cu o ceată de derbedei, o serbare în capitala județului, serbare care a compromis studențimea? Imi place să cred că n'ați știut.

Mai departe, tot d-tră, ați dat acestui domn, ajutoare de mii de lei din fondurile Prefecturii. Nu ne interesează acest fapt, pentrucă noi nu cerșim bani, dar ajutoarele au fost date în numele cercului, iar banii au mers în buzunarele a câtorva membri din așa zisul comitet de conducere, în frunte cu însuși „PREȘEDINTELE".

Iată, d-le prefect, oamenii pe care d-tră i-ați ocrotit și al căror gest l-ați aprobat, atunci când au venit cu rânga și să bâte să ne alunge din cămin. Alungați, am răbdat și nu ne-am plâns la nimeni.

Acum le-am aplicat și noi, lor, același sistem, pentrucă nu mai putem suporta în mijlocul nostru niște oameni, CARI COMPROMIT STUDENȚIMEA TELEORMANEANA

Cui îi veți da dreptate? Așteptăm.

Poate vă veți întreba: „In definitiv ce vor oamenii ăștia"?

Vrem să știm dacă acest cămin teleormănean este făcut pentru protejații politici, sau pentru studenți și mai ales pentru studenții săraci.

Dacă e pentru cei dintâi, dați jos tabla pe care scrie: „Căminul Studenților Teleormăneni" și puneți alta în loc, pe care să scrie: „CAMINUL POTAILOR POLITICE".

Atunci am înțelege și noi cum stau lucrurile și nu ne-am mai revendica drepturi, pe care se pare că nu le avem. Dacă însă căminul este cu adevărat pentru studenții teleormăneni, atunci VREM să nu mai stea în el decât studenți, VREM să fie liniște pentru ca să putem învăța, VREM să fie ordine.

Dar par'că lucrurile acestea le doreați și d-tră!

Nu le-ați realizat până acuma. De ce?

D-tră singur o știți.

In consecință, d-le prefect, vă anunțăm că nu mai putem suporta haosul care domnește în cămin.

VREM ca împreună cu administratorul pus de d-stră, fără a trece peste dânsul, să stabilim o ordine și să sancționăm pe cei care se abat dela ea.

Prin aceasta realizăm o dorință a întregii studențimii teleormănene. Veți fi d-stră, omul care să vă ajuneți realizării acestei dorinți? Noi așteptăm, sperând că veți înțelege, așa cum a-ți mai înțeles și altă dată când ne-ați aprobat serbările din timpul vacanței de Crăciun, că doar știați, cui dați această aprobare.

Președinte
Bucur Stănescu

Demascarea tovărășiei continue
a prefectului de Arad Ioan Groza cu bo'șevicii

Fostul colaborator al comunistu'ui Bela Khun, bolșevicul Demian Strengar Sava, dă certificate de bun român prefectului de Arad Ioan Groza

Arad, 28. — Revelațiile senzaționale despre ororile și *„faptele"* săvârșite de doctorul Ioan Groza, azi *încă* prefectul Aradului, au stârnit senzați e și au indignat pe toți românii până la scârbă.

Firesc era, ca, după darea în vileag a faptelor sale, prefectul Groza, să aibe măcar acum, când este aruncat oprobiului public, un dram de bun simț și să tragă consecințele, — ca orice bun român care și-ar fi simț.t trefelit sentimentul său național.

Dar, să vedeți... doctorul Groza, în loc să se arate demn, a recurs în toată viața lui politică, la arginți și milogeli. A dat în public desmințiri, cari mai mult au confirmat acuzațiile. A pozat apoi, ca toți persecutorii plângăreți, în victimă politică, etc., etc. Și, în fine, și-a găsit un apărător demn de el: pe comunistul DEMIAN STRENGAR SAVA, care, s'a grăbit să sară în ajutorul *„tavarășului"* său Ioan Groza.

CINE ESTE „TOVARAȘUL" DEMIAN STRENGAR SAVA?

In anul 1918 a fost membru comandant al gărzii roșii. A fost unul dintre acei socialiști bolșevizați ai lui Bela Khun, care are îndrăzneala să afirme și azi, că el a fost aderentul lui Apáthy, fostul profesor dela Cluj, dușmanul neîmpăcat al Românismului, și că mai bine moare pentru iubita Ungarie, decât să fie slugă în țara boierilor și a valahilor inculți! Acest DEMIAN STRENGAR SAVA, este azi cocoțat în mod autoritar la Camera de Muncă, unde trădează de-opotrivă interesele românești, cât și ale muncitorilor.

Nu de mult, când au fost arestați vreo 12 muncitori, cari strângeau bani pentru comuniștii din Spania, s'a dovedit, că inițatorul acestor fel de colecte este tovarășul Demian Strengar Sava, — și totusi acesta nu a fost arestat! Mister? Nu!

Demian Strengar Sava dăduse mai înainte o declarație de bun român prefectului Groza. Iar în fruntea poliției se află chestor delegat IANCU TRAIAN, omul de casă al prefectului Groza, și acesta, — care dealtfel și el trăiește în concubinaj cu o unguroaică — cu sentimente foarte ungurești, au fost raportate instantelor militare și de către ofițerii informatori ai armatei române, — poate, prin nearestarea lui DEMIAN STRENGAR SAVA, Iancu Traian, a voit să nu-și supere protectorul. Cine știe?

Ministerul de interne încă tot nu are nimic de zis?! Așteaptă să mai dăm în vileag și „altele"?!

Ion Delacriș

Aplicarea noilor coduri penale
întâmpină serioase dificultăți

— Cele două coduri vor cădea în desuetudine din lipsă de finanțare —

Nu vom discuta aci dificultățile pe care le întâmpină noile legiuiri penale prin aplicarea, lor, atât în rândul magistraților cât și în rândurile baroului, dificultăți inerente unui regim juridic de tranziție, ne vom ocupa, în schimb, de acele dificultăți isvorite din lipsa de fonduri și cari prin proporția lor amenință întreg sistemul represiv al noilor coduri.

Este vorba de noulle instituțiuni prevăzute de noul cod penal, cari nu vor putea lua ființă din lipsă de fonduri necesare.

După cum se știe, ideia de bază a noulor legiuiri penale este ideia de siguranță publică.

In vremurile acestea tulburi, când forțele politice antagoniste nu mai cunosc nici o limită în luptă, când mișcarea comunistă a luat proporții nebănuite și amenință statul național român cu declanșarea războiului civil, legiuitorul a crezut absolut necesar să creieze în cadrul noului cod penal instituțiuni noui, susceptibile să asigure cât mai efectiv aplicarea măsurilor de siguranță.

Și astfel a instituit cazierul judiciar, tribunalele de minori, a reorganizat Curțile cu juranți, societățile de patronaj etc.

Deasemeni, a acordat o deosebită atențiune instituțiunelor penitenciare cum sunt: colonile de muncă, închisori speciale pentru recidiviști, anormali etc. etc.

Toate instituțiuni de cea mai mare utilitate, cari prin funcționarea lor aveau să asigure ideia de baza a noulu legislații penale și anume: IDEIA DE SIGURANȚA PUBLICA.

Dar aceste noui instituțiuni, cari, am putea susține fără să exagerăm, sunt însuși rațiunea de a fi a noulor coduri represive, nu pot lua ființă.

Cauza?

E mai simplă și mai banală decât ne-am putea închipui: lipsa de fonduri. Specialiștii ministerului de justiție au cerut pentru punerea pe picioare ale noulor instituțiuni circa 120 milioane lei.

Ministerul de finanțe a răspuns că dat fiind dificultățile mari prin care trece bugetul statului, nu poate pune la dispoziția ministerului de justiție acest fond. In fața acestui răspuns, ministerul de justiție a adresat un raport detaliat ministerului de finanțe prin care îi aduce la cunoștință că pentru organizarea noulor instituțiuni are nevoe de o sumă minimă de 36 milioane lei.

Dar ministerul de finanțe nu vrea să acorde pentru acest scop decât 6-8.000.000 lei, adică o șesime din suma solicitată de ministerul de justiție.

Situația este mai gravă decât și-o poate închipui cineva. Dacă ministerul de finanțe nu va aproba până la urmă cererea ministerului de justiție și suntem informați că d. ministru Mircea Cancicov va rămâne dârz pe poziție — atunci instituțiunile prevăzute de noul cod penal nu vor putea lua ființă, compromițându-se, astfel, ideia care stă la baza noulor coduri represive: ideia de siguranță.

Iar cele două coduri vor cădea în desuetudine prin lipsa unei baze serioase de finanțare.

Care ar trebui să fie atitudinea d-lui prof. MIRCEA DJUVARA, ministrul justiției, în fața acestei situații?

Aceiași atitudine pe care a luat-o în atâtea rânduri titularul ministerului de instrucțiune, d. dr. Angelescu, de câteori colegii săi din guvern nu vrolau să știe de necazurile și revendicările corpului didactic, a cărui grije o are numai d-sa.

Se știe că numai amenințând cu demisia din guvern, dacă nu este satisfăcut, îndupleca d. ministru dr. C. Angelescu, pe colegii săi de cabinet.

Era un argument care s'a dovedit întotdeauna rodnic.

Pentru a împiedeca compromiterea aplicării noulor legiuiri penale, ar putea împrumuta și d. ministru Djuvara argumentul d-lui dr. C. Angelescu, ministrul instrucțiunii publice și colegul său de cabinet.

Cred că d. ministru Angelescu l-ar împrumuta cu plăcere, având în vedere scopul înalt.

Nu?

Ion Muche

Țara și „Porunca Vremii"

Continuăm a publica numele bunilor români, cari au răspuns apelului nostru pentru 10.000 de abonamente și cărora le mulțumim călduros.

Sold preced. lei 2.109.735	
Gheorghe N. Gavrilă, Putna	35
Gheorghe Luncașu, Putna	35
Toma N. Matei, Putna	35
Răducanu Pavel, Brăila	75
Hârșovescu Const., lt.-col. farmacist, Loco	400
Vasile Nenciu, învățător, Ilfov	150
Mogoș Timoftei, Mureș	40
Dr. V. Peterescu, Prahova	400
D-na Paraschiva Butu, Prahova	800
Preot N. Popescu, Vâlcea	120
Neculai Iacob, Iași	150
Preot Constantin Lungu, Dolj	150
I. Cobanu, Dolj	150
Petrache Șuipa, Dorohoi	150
Alexandrescu Alexandru, preot Tutova	100
Alexandru Purcel, pensionar Vlașca	75
T. Dimitriu, Botoșani	50
Răducan Ene, Buzău	25
Adascăliții Vasile, Bacău	150
Profesor doctor C. Mihăilescu Loco	800
Cernăianu Constantin, publicist Loco	200
Nistor Nicolaescu, Dolj	200
Marin D. Stroescu, Dolj	150
Dumitru Loghin, Iași	75
Dumitru Neculau, Iași	75
Radu Mircea, Loco	400
Bucurenciu Nicolae, Loco	200
Total g-ral lei 2.114.925	

Pentru inimile caritabile

Mihai Joița, de 70 ani, fiind bolnav de 2 ani de zile, din care în ultimul timp a dă mblagit de o mână și un picior, și neavând nici un ajutor de nicăeri, roagă pe bunii creștini să-l ajute cu ce o crede de cuviință.

Fundătura Băcănău nr. 9.

Informațiuni

● **Profesorii din învățământul secundar, vor trebui să locuiască, în conformitate cu dispozițiunile legii, în orașele unde-și au catedra.**

Cei ce nu se vor conforma acestei dispoziții, vor fi considerați ca demisionați din învățământ.

❖ *DIRECȚIUNEA generală c. f. r. aduce la cunoștință că ministerul lucrărilor publice și al comunicațiilor a aprobat ca studenții și elevii școalelor cari posedă carnete c. f. r. valabile numai pe câte un an și cari se bucură de un număr limitat de călătorii cu reducere numai în timpul vacanțelor să fie scutiți de plata taxei pentru fondul de modernizare a drumurilor.*

❖ CERCUL STUDENȚILOR „Ialomița" ține ședință de comitet, Joi 28 Ianuarie c. orele 6-7 p. m. la Casa studenților „Universul" calea Plevnei 61. Domnii membri sunt rugați a lua parte.

● Direcțiunea mișcării C. F. R., a declarat vacante următoarele stațiuni: Bărăganu, de categoria X; Subcetate, de categ. X; Sărățuica, de categ. X și Titu, de categ. IX.

● **Direcțiunea gimnaziului „BRATIANU" în urma apelului Oficiului Parohial Odorheiu din ținuturile secuizate, a hotărît ca o echipă de elevi condusă de d-nii V. Vermeșanu, director și Ioan Negreanu, Niță Popescu, preot Gh. Sachelarie, Păslaru Apelevianu, Rădescu, d-ra Adela Pârvănescu și D. Epure, profesori ai gimnaziului, să meargă în ziua de 28 Februarie a. c., în comuna Petecu, jud. Odorheiu. Cu prilejul acestei deplasări se va inaugura o bibliotecă populară. Se vor strânge fonduri pentru refacerea bisericuței în ruină din acel sat.**

❖ D. GH. LUNGULESCU va ține o conferință azi Joi, 28 Ianuarie, ora 8.30 seara, la *„Casa Femeii"*, despre: *„Tineretul Unirii și tineretul întregirii naționale".*

❖ *SOC. CULTURALA* „Straja României" *va da un bal care va avea loc în seara de 31 Ianuarie a. c. în sala Rihter din str. Luterană nr. 27. Din beneficiul ce se va realiza se va confecționa drapelul Asociației.*

★**PROMOȚIA anului 1927 a liceului „TMOTEI CIPARIU", din Dumbrăveni, va avea anul acesta întrunirea colegială, la 21 Februarie 1937, cu ocazia serbării patronului liceului, în cadrul unor manifestații culturale deosebite.**

Absolvenții acestui an sunt rugați a-și trimite de urgență adresele și adeziunile d-lor PETRE BACIU, avocat, Dumbrăveni; IONEA GANEA, prim pretor, Blaj; MIRON MAIER, preot Bratei, cari formează comitetul organizator.

❖ *SE ADUCE la cunoștința membrilor Tineretului Aviatic Român — A. R. P. A. că sunt convocați la sediul Central din calea Victoriei 86, Joi 28 Ianuarie crt. orele 20.*

❖ *DECANATUL Facultății de teologie din București aduce la cunoștința d-lor studenți că examenele din sesiunea Februarie vor începe în ziua de 15.*

❖ Cercul studenților ialomițeni, ține ședință de comitet azi 28 Ianuarie c. ora 6 d. a. în localul „Casa studenților" calea Plevnei 61.

Domnii membri sunt rugați a lua parte.

❖ **Mâine Vineri 29 cor. ora 9 seara Frăția Misionară** *„Patriarhul-Miron"* **și alți buni credincioși ,vor lua parte la rugăciunea comună a privighetii în biserica Sf. Dumitru din str. Carol. Va predica pr. D. Popescu.**

ARO: Bărbații nu sunt zei
cu Miriam Hopkins

Capitol și Roxy: Marchizul de St. Evremont

Aniversarea Unirii
de către studențimea clujană

Cluj, 27. — In ziua de 24 Ianuarie crt., tineretul universitar din localitate, încadrat în istoricul centru „Petru Maior" a comemorat aniversarea Unirii Principatelor.

O asistență înțălnită numai în momente de mari frământări naționale, aștepta cu înfrigurare în Amfiteatrul Universității, pe conferențiarul „neoficial" menit să sublinieze adevărata semnificație a evenimentului din 1859.

Profesorul MARIN ȘTEFANESCU, unul din dascălii care-și împletește gândurile și dorurile cu tineretul naționalist, a ținut un magnific cuvânt despre „Unire" după ce mai întâi sala a fost sguduită de verbul lui Tiberiu Vereș, președintele Centrului studențesc.

D. prof. Marin Ștefănescu își începe cuvântarea cu o amintire din cariera de profesor a d-sale a cărei actualizare a transfigurat încercatul tineret din sală, venit să asculte „liturghia" iubitului său dascăl.

„Acum 15 ani — spune profesorul — mă găseam în mijlocul studențimii clujene în acest Amfiteatru, unde se suna din bucium începutul luptelor pentru redeșteptarea conștiinței naționale a neamului românesc, atins în vitalitatea sa de germenul distrugetor al streinismului. Prezida Ion I. Moța — sala asculță în picioare — „student anul II la Drept" președintele centrului „Petru Maior". Vorbea studențimii din același loc de unde l-ați ascultat pe d. Vereș, despre necesitatea imperioasă a introducerii lui „Numerus Clausus". La un moment dat se întoarce spre mine și mă întrebă: „D-le profesor dacă d-vs. simțiți ca și noi, dece nu veniți în mijlocul nostru, în fruntea noastră chiar? I-am răspuns: *„Eu am fost totdeauna cu voi, sunt și acum, iar de va fi nevoe în fruntea voastră cu jertfa vieții mele".*

E un moment duios. Studențimea cu lacrimi în ochi își omagiază profesorul.

D. Marin Ștefănescu în continuare, trece peste amănuntul istoric al Unirii pe care-l cunoaște toată lumea, pentru a interpreta spiritualicește fenomenul din 1859.

Românii prin Unire n'au tins numai la întregirea teritoriului, ci și la creierea unei culturi proprii — posibilă numai prin unitatea neamului — care să-i lămurească să-i definească misiunea lui în lume.

Manifestațiunea de Duminică, din cadrul centrului *„Petru Maior"* demonstrează și ultimului sceptic, înălțimea spirituală după care își străjuește țara, studențimea română.

Coresp.

BANCA NAȚIONALA A ROMANIEI

COMUNICAT

Ca urmare la comunicatul nostru din 17 Nov. 1936, se aduce la cunoștința firmelor, cari fac exporturi în compensații, atât în baza regimului Deciziunei Ministeriale No. 60955/9/10/935 lista A. B. cât și în baza autorizațiilor speciale, că sunt obligate să ne ceară comunicarea disponibilului de import la Direcția Reglementării Comerțului Exterior, în termen de 2 luni dela data efectuării exportului, indiferent dacă au sau nu de cedat vreo cotă către B. N. R.

BANCA NAȚINALA A ROMANIEI

COMUNICAT

Ca urmare la comunicatul din 23 Ianuarie a. c., se precizează că este vorba numai de cererile de devize pe cari unele firme comerciale și industriale le solicită prin scrisori, iar nu pe formularele obișnuite ABCD. Aceste scrisori trebuesc depuse numai la ghișeele Băncii din localul Crissoveloni.

Celelalte cereri se vor introduce, ca și până acum, prin băncile autorizate.

Particularii, solicitatori de devize vor continua să se adreseze tot Comisiunei pentru acordarea de valute, din imobilul Băncii Marmorosch, Blank et C-ie.

In interesul unei cât mai repezi soluționări a acestor cereri, toți solicitatorii snut rugați a urma numai aceste căi.

Români Creștini!

In str. Teleorma n Nr. ?, prin Ferentari, se află femeia Burian Veronica, fiind bolnavă de tuberculoză, văduvă și cu doi copii. Roagă inimile miloase să o ajute cu cât îi lasă inima.

Un om normal caută să scape cât mai iute de suferința lui.

LINYCOL

aplicat pe locul sensibil face să dispară orice fel de durere, fie că e vorba de reumatism, gută, sciatică ori migrenă. Linycol refface imediat forțele noastre.

La farmacii și droguerii

ULTIMA ORĂ

Acalmie politică aparentă

— Combinaţii şi tratative. — Agitaţii de culise şi frământări. — Ce se petrece la guvernamentali. — Activitatea opoz-ţiei. —

Viaţa politică se scurge de câteva zile într'un ritm liniştit şi sub o înfăţişare de indiferenţă aproape totală.

Guvernul se preocupă exclusiv de problemele lui de guvernare şi legiferare iar opoziţia pare complet dezinteresată de ceiace se petrece în câmpul politic. Culisele par adormite şi sforarii politici liniştiţi. Toată lumea pare de acord că încă două luni de acum încolo, nimic prea interesant nu poate interveni.

Cu toate acestea, sub aparenta dezinteresării generale se agită o serie întreagă de manevre şi lucrături. Astfel în partidul dela guvern se continuă încă manevrele în vederea obţinerii unor poziţii dominante de către o parte din tineretul ambiţios iar pe de altă parte cadrele vechi lucrează pentru a împiedica dominaţia acestui tineret. Lupta se dă surd şi se reduce în momentul de faţă la o întrecere pentru cantarea bunei voinţe a primului ministru şi a şefului partidului.

D. Tătărăscu însă pregăteşte o nouă surpriză pe care ne-o va oferi în câteva zile. Aceasta va fi penultima surpriză a guvernă-

D. IULIU MANIU

rii d-sale, ultima urmând să ne-o servească odată cu retragerea dela guvern.

Nu mai puţin agitate sunt apele la naţional-ţărăniști. Boala d-lor Mihalache şi dr. N. Lupu au întrerupt activitatea oficială a partidului dar a înlesnit una cam mai practică.

Zilele acestea s'au dus laborioase tratative între ramura Maniu şi cea devotată d-lui Mihalache, prin intermediul d-lor Madgearu şi Mihai Popovici. S'a urmărit fie cumpănirea cadrelor ardelene pentru izolarea d-lui Maniu, fie convingerea fostului preşedinte de consiliu să stea în rezervă renunţând a întreprinde orice acţiune. Şi nu s'a reusit nimic. Adică mai precis s'a întâmpinat aceiaşi mirare care ascunde în dosul ei aceiaşi rea credinţă, cu privire la alarma ce s'a produs.

D. Maniu, s'au dat asigurări din toate părţile, nici nu se gândeşte să întreprindă ceva. Totuşi conducerea partidului naţional-ţărănesc are impresia că stă pe un vulcan gata să izbucnească tocmai în momentul când va fi mai sigur de putere. Este de altfel ceiace vrea şi d. Maniu.

Nici celelalte partide nu se mulţumesc să stea indiferente aşteptând desfăşurarea evenimentelor. Se lucrează febril peste tot şi se pun la cale combinaţii şi aranjamente, se schimbă vederi între diferitele grupări şi se duc unele tratative. Încât n'ar fi de mirare să ne trezim cu bomba unor grupări de forţe sau unor alianţe cari deşi nu par excluse, n'au intrat niciodată în sfera de preocupări a cercurilor noastre politice. Şi azi am surprins tocmai un astfel de început de tratative pentru o colaborare de viitor despre care nu s'a vorbit niciodată. Vom vedea dacă se va adeveri.

P. B.

Ce este cu acţiunea profesională

a muncitorilor dela atelierele c. f. r.

— Consfătuirile din sânul guvernului, un memoriu legalist şi un man fest subversiv. —

In legătură cu svonul care a circulat zilele acestea în Capitală cum că la atelierele c. f. r. Griviţa s'ar fi produs agitaţii, d. ministru Iuca a ţinut să desmintă acest svon.

In legătură cu aceste pretinse agitaţii, eri, a avut loc o lungă consfătuire între d. ministru IUCA şi ing. ION MACOVEI, directorul general al căilor ferate.

D. Macovei a pus în curent pe d. ministru Iuca cu stadiul tratativelor ce se duc între direcţiunea generală c. f. r. şi lucrătorii dela ateliere, cari, acum câteva zile au înaintat un lung memoriu direcţiunei drumului de fier, formulându-şi o serie de revendicări de ordin profesional.

Prin memoriul în chestiune, redactat de „Federaţia asociaţiunilor profesionale c. f. r.", se solicită, între alte chestiuni de strâns interes profesional, socoteala consiliului de administraţie asupra destinaţiei fondului de 400 milioane lei prevăzut pentru lucrările de reîncadrare a muncitorilor şi meseriaşilor ceferişti.

In afară, însă, de acest memoriu s'a lansat, de către aceiaşi federaţie un manifest prin care se cer lucruri absolut imposibile cari dovedesc că acţiunea de revendicări a muncitorilor are şi o bază politică.

Intr'adevăr, prin acest manifest se cere: desfiinţarea ierarhizării personalului, numirea unui delegat al lucrătorilor în consiliul de administraţie al drumurilor de fier şi scoaterea de pe tabelul sărbătorilor legale a zilelor de 24 Ianuarie, 10 Mai şi 8 Iunie.

Aceste puncte din manifest desvăluie, fără posibilitate de orice desmințire sau răstălmăcire, adevăratul substrat al acţiunei muncitorilor grupaţi în „Federaţia asociaţiunilor profesionale c. f. r. şi în Sindicatele profesionale ceferiste.

In legătură cu pretinsele agitaţii dela ateliere, d. Gh. Tătărescu, preşedintele consiliului de miniştri, deşi reţinut la domiciliu de o uşoară gripă, a avut, aseară, acasă o lungă consfătuire cu d-nii I. Inculeţ, vicepreşedinte al consiliului de miniştri, Richard Franasovici, ministrul comunicaţiilor şi D. Iuca, ministru de interne.

Astăzi dimineaţă, a avut loc o nouă consfătuire între d. ministru Richard Franasovici şi ing. Ion Macovei, directorul general al drumului de fier. S'a examinat îndelung doleanţele muncitorimei dela atelierele c. f. r. Griviţa, hotărându-se ca doleanţele cu caracter strict profesional să fie satisfăcute cu toată bunăvoinţa.

S'a ordonat evacuarea

celor 500.000 locuitori de pe malurile fluviului Mississipi

Washington, 28 (Rador). — **Ministrul de războiu a ordonat evacuarea imediată a celor 500.000 locuitori de pe ambele maluri ale fluviului Mississipi, din localităţile siuate pe o distanţă de 2.000 km. dealungul fluviului şi pe o adâncime de 80 km.**

S'au rechiziţionat 35.000 de autocamioane militare, precum şi mai multe zeci de mii de oameni. Deasemeni s'au trimis în regiunea inundaţiilor mai multe sute de vasei pentru evacuarea sinistraţilor.

Regiunea inferioară a fluviului Mississipi este ameninţată de cele mai grave inundaţii care au fost înregistrate până acum în Statele Unite.

Toma Aurel

învingător la New-York

New-York, 28. (Rador). — Aseară s'a disputat matchul de box, la categoria cocoş, între Aurel Toma şi boxeurul american, Richard Librandi.

Matchul s'a terminat cu victoria lui Aurel Toma, prin k. o. technic, în repriza 6-a.

Superioritatea lui Aurel Toma a fost atât de evidentă, încât publicul, care a asistat la match, înduioşat de ploaia de lovituri care cădea fără întrerupere asupra lui Librandi, a cerut cu mare zgomot întreruperea matchului.

Ziarele americane relevă în termeni foarte elogioşi debutul lui Aurel Toma în Statele Unite.

Ultimele scrisori primite

de la Ion Moţa înainte de a cădea

— Avântul legionarilor români în timpul luptei. — Raportul lui Moţa către Şeful Legiunii. —

Publicăm mai jos ultima scrisoare primită de Şeful Legiunii, dela ION MOŢA.

Ea e datată 10 Ianuarie şi e scrisă de pe câmpul de luptă, după bătăliile cumplite cari începuseră cu câteva zile mai înainte şi cari la această dată erau în curs.

Socotim de prisos de a face introducerea acestui document memorabil; îi dăm deci curs:

Duminică, 10 Ianuarie 1937

Scumpe Căpitane,
şi Domnule General,

„Suntem sănătoşi toţi, afară de Bănică, care a fost uşor rănit la umăr Marţi 5 Ianuarie şi evacuat la un spital pe care nu-l cunoaştem.

„V'am trimis o telegramă prin ministrul Spaniei la Bucureşti, vestindu-vă că Bănică a fost rănit şi ca răspuns telegramei Generalului, care mă întreabă dacă am primit cei 50.000. Nu ne-au sosit încă aceşti bani. Probabil că au fost primiţi la Toledo. Noi nu avem aici nevoe de bani, dar lui Bănică poate că-i trebue. Nu avem asupra noastră decât 30—40 pesete, cât ar costa o telegramă...

„Raportez Căpitanului, ca şef al echipei noastre române:

„Acum 10 zile nu aşi fi avut ce raporta — căci cu toate că stătusem 3 săptămâni pe front, nu luasem încă parte la marile lupte — dar azi situaţia e total schimbată. Luptele şi victoriile din ultimele zile au fost atât de mari şi de primejdioase, încât nu ne explicăm cum de am scăpat numai cu un singur rănit, Bănică...

„Toţi, Românii ca şi alţi soldaţi din Tercio au fost la înălţimea eroică aşteptată dela ei.

„Compania noastră a fost felicitată special de şeful coloanei pentru eroismul şi frumoasa purtare în lupte, cari de mai

† ION MOŢA

multe ori au fost decisive pentru atingerea ţintelor vizate.

„Dacă v'aşi vorbi despre mine, nu v'aşi spune asemenea lucruri, dar ca şef al echipei noastre nu-mi pot impune falsa modestie de a le trece sub tăcere, pentru bucuria voastră şi pentru a vă informa...

„Scumpii noştri camarazi, de aici, din faţa morţii care ne înconjoară, din faţa imperiului satanic al focului bolşevic care nu poate rezista avântului şi credinţei noastre, vă îmbrăţişăm pe toţi.

„Trăiască România! Trăiască Spania! Trăiască Legiunea!"

MOŢA

*

Iată textul original al acestei scrisori:

Dimanche, 10 Janvier 1937

Cher Capitaine
et Monsieur le Général,

„Nous sommes tous sains, sauf Bănică qui est légèrement blessé à l'épaule depuis Mardi 5 Janvier et evacué à un hôpital que nous ne connaissons pas.

„Je vous ai envoyé un télégramme par le Ministre de l'Espagne à Bucarest annonçant qu'il a été blessé et je répondais aussi au télégramme du Général qui me demandait de lui répondre par télégramme si nous avons reçu les 50.000 lei. Cet argent il n'est pas encore arrivé chez nous. Probablement il est à Tolèdo. Nous n'avons pas momentanément besoin d'argent, mais peut être Bănică en a. Nous n'avons plus que 30—40 pasetas (prix d'un télégramme).

„Je rapporte au Capitaine, en qualité de chef de notre équipe roumaine: Il y a dix jour je ne pouvais pas dire cela — car, quoique nous sommes depuis plus de 3 semaines au front, nous n'avions pas encore participé aux grandes luttes — mais aujourd'hui tout à changé. Les luttes et victoires des derniers jours ont été si grandes et pleines de perils dont nous, ne pouvons pas encore nous expliquer d'être echappés avec un seul blessé Bănică...

„Tous, les Roumains comme les autres soldats du Tercio ont été à la hauteur héroique qu'on attendait d'eux. Notre companie a été specialement félicitée par le chef de la colonne pour l'heroïsme et la grande tenue de ses combats qui ont été plusieurs fois decisifs dans l'atteinte des objectifs.

„Si je vous parlais de moi, je ne pourrais pas vous dire ces choses, mais en qualité de chef de notre équipe je ne peux pas avoir la fausse modestie de ne pas vous dire ces choses pour vous en réjour et pour être informés...

„Nos chers camarades, d'ici devant la mort qui nous entoure, devant l'empire satanique du feu bolchévique qui ne peut pas resister à notre élan et à notre foi, nous vous embrassons tous.

„Vive la Roumanie, vive l'Espagne! Vive la Legion".

MOŢA

*

Iată şi

SCRISOAREA ADRESATA D-LUI DE PRAT Y SOUTZO

10 Ianuarie 1937

EXCELENŢĂ,

„Profit de câteva ore de răgaz pe cari ni le lasă lupta aprigă şi victorioasă în care sunte mangajaţi de mai multe zile — pentru a încerca să scriu câteva cuvinte Căpitanului şi familiilor noastre.

„In credinta că sosirea scrisorilor noastre la destinaţie e mai sigură prin mijlocirea Dvs., îmi permit de a face apel la înalta Dvs. bunăvoinţă pentru a preda conţinutul acestui plic Căpitanului (el le va înmâna apoi familiilor noastre).

„Mi-am mai îngăduit de asemenea, de a trimite la adresa Dvs. acum câteva zile, o telegramă prin care anunţ că Bănică Dobre din echipa noastră a fost rănit. Sper că această telegramă v'a parvenit. Starea lui nu e gravă.

„Suntem copleşiţi de admiraţie pentru extraordinarul avânt al luptătorilor spanioli din Tercio şi credem că echipa română s'a ţinut la înălţimea camarazilor lor spanioli, în luptele grele, dar victorioase, la cari am luat parte.

„Primiţi, Excelentă, mulţumiri şi expresia distinsei noastre consideraţii, binevoind a exprima Doamnei Principese Soutzo omagiile noastre respectuoase.

„In numele echinei române, care luptă în Tercio".

ION I. MOTA

Hidra comunistă îşi arată colţii

— Agenţii internaţionali roşii la lucru. Propaganda comunistă începe să-şi dea roadele. —

Eri s'a svonit în Capitală despre unele manevre ale comuniştilor pentru provocarea unor dezordini şi a unei greve la atelierele C. F. R.

Oficialitatea însă a înţeles să desmintă totul şi să ne asigure că nici vorbă nu poate fi despre o asemenea acţiune. Totuşi adevărul se dovedeşte a fi altul.

Nu putem afirma că s'a pus la cale o grevă generală şi nici că se urmăresc agitaţii printre muncitori fiindcă nu suntem în posesia nici uneia din datele pe cari le au de sigur organele noastre de siguranţă. Dar nici afirmaţia că nimic nu se întâmplă nu corespunde realităţii.

Şi iată de ce.

MANEVRELE COMUNISTE

Agenţii internaţionalei roşii nu lucrează niciodată faţă în faţă atunci când pun la cale o mişcare muncitorească. Ei se mulţumesc să agite spiritele prin şoapte şi instigări de revoltă făcute din om în om şi astfel îşi pregătesc atmosfera necesară mişcării violente pe care o doresc. In momentul când această atmosferă este realizată încep prin câţiva agenţi ai lor din rândurile muncitorimii să agite revendicări profesionale de o aşa natură încât să nu poată fi primite şi să provoace astfel rezistenţa lucrătorilor şi conflictul cu autorităţile.

Metoda este clasică şi ne-ar mira ca organele noastre de siguranţă să o ignoreze. Ea corespunde de altfel ordinului dat de Komintern ca urmare a ultimei decizii luate de comitetul central şi care preconizează instigarea la violenţă, provocări de greve şi ocupări de uzine.

Or la atelierele Griviţa nu s'a întâmplat în adevăr nimic şi totuşi s'a produs un fapt foarte grav: s'a înaintat autorităţilor un memoriu în care se cere desfiinţarea sărbătorilor naţionale, desfiinţarea examenelor pentru minoritari, admiterea în consiliul de administraţie al căilor ferate a unor delegaţi ai muncitorilor şi alte asemenea aberaţii.

Pe scurt sovietizarea României.

Acest fapt ne arată că propaganda comunistă nu doarme şi că primejdia aceasta nu este chiar o gogorită cum vor unii să o arate ci o realitate.

Că nu s'a întâmplat nimic este adevărat dar faptul că un asemenea memoriu a putut fi conceput şi înaintat autorităţilor constituite ale statului, drept revendicări profesionale, e suficient de elocvent şi mai ales foarte grav prin spiritul pe care îl manifestă. Şi nu trebue considerat cu uşurinţă.

P. B.

ŞTIRI ŞI POLEMICI

DUMINECA 31 Ianuarie ora 11 dim. d. dr. ILIE RĂDULESCU, directorul nostru, va vorbi în sala „Teatrului orăşenesc" din Sibiu, despre: „PERICOLUL INSTRĂINĂRII ROMÂNIEI".

*

D. GH. TATARASCU, preşedintele consiliului de miniştri care se află de câteva zile bolnav de gripă, este oprit de medici să părăsească locuinţa.

*

D. IULIU MANIU, care se află la Bădăcin, va veni în Capitală, în cursul săptămânii viitoare.

*

MINISTERUL de justiţie a trimis eri Consiliului legislativ, spre a-şi da avizul, noul proect de lege pentru reglementarea presei.

*

MINISTERUL educaţiei naţionale a dispus închiderea până la data de 3 Februarie a liceelor „Sf. Sava" şi „Gh. Lazăr" din Capitală din cauza numărului prea mare de elevi bolnavi de gripă.

In cursul zilei de astăzi se va hotărî dacă este sau nu cazul să fie închise şi alte şcoli bântuite de epidemii.

*

Ministerul muncii a pregătit un proect de lege în care se prevede obligativitatea pensionării funcţionarilor particulari.

*

D. VICTOR ANTONESCU, ministru de externe, se va înapoia Vineri, cu Simplonul, în Capitală, venind dela Geneva.

D. Antonescu va mai părăsi ţara după 10 Februarie, în vederea conferinţei Intelegerii Balcanice, care se va ţine la 15 Februarie, la Atena.

Florenţa, 28 (Rador). — Azi s'a dat, la ora 12 şi 20, următorul

BULETIN:

Evoluţia sănătăţii Măriei Sale Marelui Voevod Mihai de Alba Iulia continuă a fi favorabilă sub toate raporturile.

Noaptea a fost foarte bună.

Tusea a dispărut aproape cu desăvârşire.

Temperatura 36,8. Pulsul 80. Profesori d-ri Storri, Ancona Conti, Mamulea.

*

MINISTERUL DE FINANŢE a cerut tuturor departamentelor şi instituţiilor publice să-i înainteze extrase de cont asupra sumelor reţinute până acum funcţionarilor pentru măşti contra gazelor arătând şi locul unde au fost depuse aceste sume.

*

D. deputat ION MODREANU, preşedintele „Frontului Românesc" din judeţul Muşcel, a depus ieri la Cameră un proect de lege din iniţiativă parlamentară pentru modificarea unor articole din legea pentru dobândirea cetăţeniei române, din 24 Februarie 1924. Camera a admis urgenţa.

*

IN CADRUL ciclului de conferinţe „ORTODOXIA NOASTRA NAŢIONALA" organizate de centrul studenţesc Bucureşti la biserica studenţească Sf. Anton (Curtea veche) din Piaţa de flori, Duminică 31 Ianuarie, orele 11, va vorbi d. dr. VASILE TRIFU, docent universitar.

*

PROECTUL de lege pentru reorganizarea comerţului de bancă va fi supus Vineri, discuţiilor comisiei bancare a Camerei.

D. AL. VAIDA-VOEVOD, **preşedintele „Frontului Românesc" a prezidat aseară o şedinţă la care au participat toţi fruntaşii partidului de sub conducerea d-sale.**

S'a hotărît participarea organizaţiilor „Frontului Românesc" la alegerile judeţene şi comunale.

*

DIN RAPOARTELE sosite la direcţiunea generală a căilor ferate reiese că toate liniile din ţară sunt practicabile.

*

CENTRUL Studenţesc Bucureşti convoacă în Adunare generală pe toţi preşedinţii şi delegaţii Societăţilor studenţeşti pe Facultăţi, Federaţii şi Cercuri judeţene, pentru seara zilei de Joi 28 crt., orele 8 jum. în localul „Casei studenţilor" din calea Plevnei 61 bis.

La ordinea de zi a adunării fiind: Procongresul dela Timişoara şi Diverse.

*

I. P. S. S. mitropolitul NICOLAE BALAN al Ardealului, a făcut în şedinţa de aseară a comisiunii însărcinată cu modificarea legii de organizare a Bisericii, o expunere asupra felului cum I. P. S. Sa înţelege autonomia Bisericii.

In şedinţa de azi mitropolitul Ardealului îşi va continua expunerea.

*

MINISTERUL CULTELOR ŞI ARTELOR a trimis Consiliului Legislativ două proecte de legi: unul privitor la organizarea ministerului de culte, iar celălalt pentru încurajarea artiştilor şi artelor, în care proiect se prevede de reînfiinţarea premiului naţional de sculptură, în valoare de 100.000 mii lei.

*

Azi îşi desvoltă la Cameră interpelările cu privire la reevaluarea stocului metalic, d-nii V. Madgearu şi Grigore Iunian.

*

Ieri a avut loc pe culoarele Camerei o întrevedere între d-nii Octavian Goga şi prof. George Brătianu.

*

INCORPORAREA noului contigent se va face între 1-10 Martie, iar proectul de lege pentru chemarea sub drapel a acestui contigent se va vota în cursul lunei Februarie.

*

O DELEGAŢIE de 60 de preoţi olteni, în frunte cu pr. C. STANICA, preşedintele soc. „Renaşterea", preşedinţii de secţii judeţene, preşedinţii de centre culturale, deputaţi şi consilieri eparhiali, s'au prezentat în cursul zilei de azi d-lor miniştri ai Cultelor şi Educaţiei Naţionale şi I P. S. S. Patriarh Miron, protestând contra falselor interpretări ce se dau atentatului contra I. P. S. S. episcop Vartolomeiu.

Delegaţia a înaintat în acest sens un memoriu Camerei deputaţilor şi M. S. Regelui.

Intrucât suntem la închiderea ediţiei, în numărul de mâine vom reveni.

*

D. Sergiu Dimitriu, secretarul general al ministerului de interne, a prezentat ministrului de finanţe proectul de buget al O. N. T., pe exerciţiul 1937-38.

*

Azi la amiază a avut loc la locuinţa d-lui Ion Inculeţ, vicepreşedintele consiliului de miniştri, o conferinţă ministerială la care au participat d-nii: D. Iuca, ministrul de interne, Victor Iamandi, ministrul cultelor, Al. Lapedatu, preşedintele Senatului, Valeriu Pop, ministrul industriei şi comerţului şi Aurelian Bentoiu subsecretar la ministerul internelor.

Bolşevizarea armatei franceze

Senzaţionale declaraţii ale marei publicaţii franceze „Gringoire"

Contrariu afirmaţiilor optimiste prin care conducătorii noştri ţintesc să adoarmă Parlamentul şi ţara, niciodată situaţia n'a fost atât de gravă, atât de primejdioasă în privinţa Apărării naţionale şi a intereselor armatei, singura pavăză a independenţei noastre.

Propaganda comunistă nu încetează să se desvolte în regimente, atât la suprafaţă cât şi în adâncime. Ea e cu deosebire alarmantă în anumite arme: artileria, carele de asalt, elemente motorizate, geniu, pentru a nu mai vorbi de aviaţie, care e cea mai ameninţată.

Această propagandă nu găseşte în faţa ei nici o măsură de apărare eficace, şi aceasta din vina miniştrilor politicieni care paralizează acţiunea şefilor militari

Lipsa a oricărui remediu face ca progresele răului să fie tot mai rapide.

Fabricarea materialului de război, în loc de a se ameliora, după cum afirmă oficioasele guvernului, nu încetează, dimpotrivă, să meargă tot mai rău.

Trupele noastre, în urma dezordinei care domneşte în uzine, nu primesc la timp şi într'o măsură satisfăcătoare, armele perfecţionate de care au mai urgentă nevoe.

Miliardele consacrate apărării naţionale din care ni se desvălue, pentru a ne linişti, cifrele astronomice, riscă să fie cheltuite pentru cu totul alte scopuri.

Insfârşit, suntem pe cale de a restabili în armată sistemul oribil al fişelor politice. Colaboratorii direcţi ai d-lui Daladier, din care unul cel puţin e sufletul principal al masoneriei, săvârşesc o operă cu desăvârşire distrugătoare. Numirile, mutările de ofiţeri se efectuiază prin intermediul acestuia de mai sus, fără ca şefii responsabili să fie consultaţi măcar. Nimic surprinzător dacă moralul ofiţerilor, rămas până azi intact, ar risca să fie atras de acum încolo. Neliniştea, nervozitatea, sporesc în armată.

Ori, pentru motive pur politice, şi fiindcă păstrarea Frontului popular o cere cu insistenţă, ministrul de război refuză să ia măsuri eficace împotriva răului.

Aviaţia, prin acţiunea lui Pierre Cot, ministrul ei, şi cel mai primejdios, cel mai vinovat dintre toţi politicienii, se află într'o stare de dezorganizare de neînchipuit.

DACA NU SE VA PRODUCE, IN CURAND, O REACŢIE RIGUROASA, NE VOM IVI IN FAŢA UNEI CRIZE DINTRE CELE MAI PRIMEJDIOASE ATAT IN FORURILE INALTE ALE CONDUCERII ARMATEI, CAT ŞI PRINTRE ŞEFII MILITARI CU HOTARITOARE RASPUNDERI.

O. Densuşianu-Ful

Bursa

CREDITUL MINIER 323; 22; 24; 23; 22.
I. R. D. P. 94; 93; 92; 93; 94; 92.
MICA 1.430.
TEAUA ROMANA 588; 90; 87; 88; 90; 86; 85; 80; 84; 80, 82.
CONCORDIA 640 638; 636.
CREDITUL INDUSTRIAL 700; 705; 706; 703.
PETROLUL ROMANESC 440; 445; 450; 448.
S. R. D. 810.
STABILIZARE 52 3/8; 52 1/4, 52 1/2.
CONSOLIDARE 27 1/4; 27,30; 27,35; 27 1/4.
DESVOLTARE 45; 45 3/8; 45 1/4; 45 1/2; 45 3/8.
IMPROPRIETARIREA 47 5/8; 47 1/2; 47 3/8.
RENTA 1933 47 3/4.
S. T. B. optate 1.570.
BANCA NAŢIONALA 4.850.
ASTRA ROMANA 1.180; 1.190.
REDEVENŢA 181; 180.
REŞIŢa 520.

Tipografia ziarului „Universul" str. Brezoianu 23-25 Bucureşti

Redactor responsabil Gh. Dumitrache

C. S. 6 pagini 3 lei ANUL VI, No. 641 Sâmbătă 30 Ianuarie 1937

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Porunca Vremii

TRIBUNĂ ZILNICĂ DE LUPTĂ NAȚIONALĂ ȘI CREȘTINĂ

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituții și sprijinitori; Lei 800 pentru orașe; Lei 600 pentru sate. Se primesc și abonamente pe 6 și 3 luni.

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii și Cecuri poștale (CEC) astfel: ABONAȚII PENTRU CONTUL 1224; DEPOZITARII „ „ 10405

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI I, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcție, redacție 4.1853; Ad-ție, publicitate 4.1852

Luptele și victoriile din ultimele zile au fost atât de mari și de primejdioase, încât nu ne explicăm cum de am scăpat numai cu un singur rănit, Bănică...

Toți, Românii ca și alți soldați din Tercio, au fost la înălțimea eroică așteptată dela ei.

Compania noastră a fost felicitată special de șeful coloanei pentru eroismul și frumoasa purtare în lupte, cari de mai multe ori au fost decisive pentru atingerea țintelor vizate.

ION I. MOȚA
(în ultima scrisoare adresată d-lor Corneliu Z. Codreanu și g-ral Cantacuzino)

Românii, presa naționalistă este creatia sufletului vostru!

Morala sovietică și dreptul la asasinat

de PETRU BANESCU

N'am crezut niciodată în rezultatele practice și imediate ale Societății Națiunilor dar nici n'am fost unul din aceia cari i-am contestat orice utilitate.

Am socotit întotdeauna instituța dela Geneva ca o încercare de progres pe calea păcii și am văzut în faptul că ea dă posibilitatea de a se întâlni odată sau de mai multe ori pe an reprezentanților diverselor națiuni, un mijloc de a se putea mai ușor ajunge la netezirea căilor către raporturi amicale între aceste națiuni.

Că Societatea Națiunilor își asumă roluri pe cari nu este capabilă să le realizeze și că se expune astfel de multe ori ridicului, este altceva. Și vina nu este a inițiatorilor. Oricum rămâne pentru mine un prim pas către o realizare a unei păci întemeiată pe înțelegerea între națiuni.

Ceiace însă trebue să rămână la baza acestei instituții internaționale, este un fond de înaltă ținută morală în problemele cari privesc omenirea și omenia în general. De acea am luat act cu groază de încercarea ce s'a făcut în cea de a 96-a sesiune a Consiliului Societății Națiunilor, care s'a încheiat alaltăeri, de a se contesta legațiilor statelor neutre din Spania dreptul de a da azil populației civile refugiate în localurile acestor legații, spre a scăpa de golanțele și pumnalele asasine ale bandelor comuniste.

Că a susținut un astfel de punct de vedere reprezentantul guvernului anarhist din Valencia, d. Del Vayo, n'ar fi fost prea surprinzător, deși îndrăsneala apărea destul de mare. Dar ca să se susțină această aberație, această libertate de asasinare a populației civile, și de către reprezentantul unei alte puteri, iată ce întrece orice închipuire aruncând o umbră de rușine asupra instituției geneveze.

Și totuși faptul este riguros exact. D. Litvinov, reprezentantul U. R. S. S., a luat cuvântul și a încercat să demonstreze pe baza dreptului internațional — închipuiți-vă enormitate! — că dreptul de azil nu există în materie și ca urmare, că guvernul din Valencia este liber să reclame populația refugiată pe teritoriul și în localurile legațiilor străine și s'o asasineze cum vrea mai bine.

Îndrăzneața încercare a reprezentantului revoluției roșii, de a da o astfel de interpretare textelor de drept internațional, dovedește odată mai mult de ce considerație se bucură oficialitatea internațională la Geneva, în ochii guvernului sovietic. Fiindcă este unanim recunoscut că toate convențiile internaționale privitoare la drepturile sacre ale omului în timp de război, s'au străduit să împiedice uciderea prizonierilor combatanți — deci a unor dușmani armați — necum pe aceia a populației civile care prin însuși faptul acesta, că este o populație dezarmată, a fost exclusă chiar din discuțiune, nimănui neputând să-i treacă prin minte că aceasta ar putea fi supusă nu asasinatelor bandelor înarmate dar oricăror vexațiuni sau brutalități din partea beligeranților. Și tratatele de drept internațional sunt mărturia că problema protecției prizonierilor și a ostaticilor nu este o inovație ci datează din secolul al XVII-lea.

V'ați fi putut imagina că în plin secol XX și într'o ședință a unui for internațional care își propune să suprime forța din relațiile internaționale, reprezentantul unui stat, oricare ar fi fost acela, să ridice problema aceasta a interzicerii protecției acordate populației civile împotriva asasinatelor și bestialității unor beligeranți recrutați din criminalii pușcăriilor?

Și când o astfel de teorie este susținută cu îndrăsneală în Consiliul Societății Națiunilor, care mai poate fi baza morală a acestei instituții? Să ne răspundă apologeții democrației universale.

Și acum cealaltă față a problemei. Când reprezentantul Rusiei Sovietice are putința să se lase liberă pofta de sânge și asasinat a bandelor comuniste din Spania, contestând reprezentanților statelor străine dreptul de a proteja populația lipsită de apărare, ce încredere se poate avea în promisiunile și cererile de

(Urmare în pag. III-a)

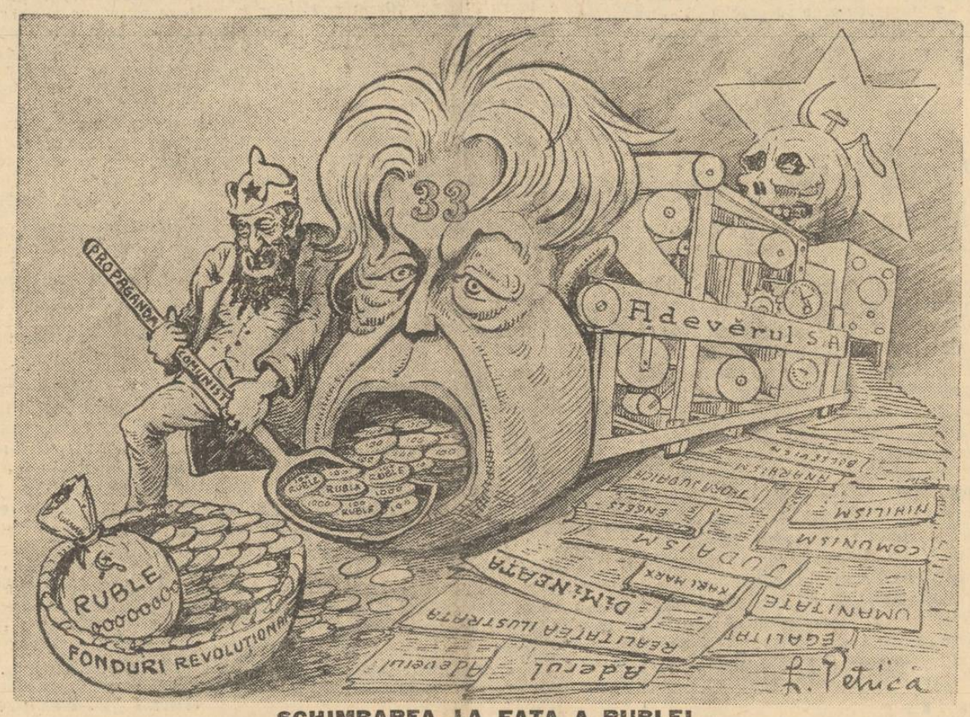

SCHIMBAREA LA FAȚA A RUBLEI

O aniversare elocventă

de NICOLAE BOGDAN

Printr'o întâmplare extrem de ciudată, pe care o voiu istorisi cândva, am fost printre primii trei-patru români în măsură să-și dea seama, încă de acum paisprezece ani, că Europa nu poate scăpa de fiorosul incendiu iudeo-bolșevic, fără concursul naționaliștilor germani. Puțini de tot eram pe atunci cunoscătorii profundelor planuri de luptă și de atac al Internaționalei iudaice și masonice. Și acești puțini urmăream zi de zi, ceas cu ceas, progresia tentaculelor sinistrei caracatițe ce năzuiau să înăbușe într'o supremă strânsoare întreaga planetă. Era ca și când dintre atâta sute de milioane de oameni, numai câțiva erau trezi. Restul erau cuprinși de o ciudată vrajă hipnotică: circulau, își vedeau de treburi, de nevoi și de distracții, dar nu observau că în acest timp se apropie de ei MOARTEA ROȘIE, strigoiul iudaic în stare să asasineze o lume întreagă, fără ca măcar victimele să bage de seamă.

Desperarea noastră în acele momente era fără margini. Dar ce puteam face? Alarma n'o puteam da, pentru că presa întreagă era în mâinile jidanilor, în mâinile asasinilor. Prin francmasonerie, toate națiunile creștine erau în chip premeditat paralizate. Toată lumea trăia în ireal, într'o ambianță artificială, într'un vis stupid, în vreme ce în vecinătatea noastră, zecimi de milioane de oameni erau masacrați sau uciși prin foamete, în timp ce printre noi chiar, bancherii ovrei, masonii și agitatorii bolșevici, ne pregăteau cu o sadică voluptate pieirea, în umbra complice a nopții.

In adevăr, întreaga opinie publică a Europei „democratice", mai ales în primii ani după războiu, era convinsă că prin zdrobirea imperialismului wilhelminian se dobândise o mare victorie și că ne îndreptăm cu toate pânzele întinse către o mare epocă de pace și prosperitate. Realitatea era că, prin însăși deslănțuirea războiului mondial și prin consecințele sale, dintre cari cea mai catastrofică era izbânda revoluției jidovești în Rusia, întreaga rasă albă de cultură creștină îndurase o groaznică înfrângere. O singură aruncătură de ochi pe o hartă era suficientă totuși ca să ne facă să ne dăm seama de toată întinderea dezastrului. Pentru că de unde înainte de război, cultura creștină și civilizația europeană își exercita suveranitatea pe un teritoriu care se întindea dela Lisabona până la Vladivostok, cu câteva mici oaze semitice în Occident, după aceea, adică pe la 1923, ȘASE OPTIMI DIN SUPRAFAȚA TERITORIULUI IN CHESTIUNE INTRASE DE PLIN DREPT PE MANA JIDANILOR, CARI S'AU DEDAT ACOLO LA JAFURI, LA CRIME ȘI LA SACRILEGII DE NECONCEPUT CU ZECE ANI MAI INAINTE. Iar în restul Europei Occidentale toate forțele predestinate să organizeze apărarea și rezistența, adică monarhiile, erau fie zdrobite, fie reduse la neputință.

O singură putere mai rămâsese în picioare, de care depindea în toată puterea cuvântului mântuirea sau zdrobirea noastră definitivă și aceasta era conștiința națională germană. Căci dacă cele trei tendințe demoniace, — IUDAISMUL, FRANCMASONERIA și BOLȘEVISMUL —

(Urmare în pag. III-a)

Ars pe rug!

Românii luminați la suflet câți sunt în Geoagiul-Hunedoara, —
Spre-a dovedi că TRADATORII nu pot să le aprindă Țara, —
Au ars pe rug, la o răscruce, însuflețiți cu tot elanu
Un vraf de cărți din cele scrise de TRADATORUL SADOVEANU

Apoi i-au fost trimis cenușa, — în nu știu câte lăzi transport, —
Scriindu-i: „Pentru noi, de-acuma, tu SADOVEANU, ești un MORT!..."

Radu Bardă

Parlamentul dela Timișoara al sufletului național

A trebuit ca pericolul roșu să rânjească pe orizontul românesc, ca hidra bolșevică să-și desfășure batalioanele morții de-asupra Spaniei și să-și întindă amenințător tentaculele ei ucigătoare asupra Franței, pentruca și țara aceasta a noastră, inertă, apatică și mai mult afaceristă decât creștină, să înceapă să întrevadă dreptatea tineretului naționalismului eroic, care-și sângerează viața de 15 ani pentru a-i răscoli instinctul de conservare și a-i reface nervul moral și național, amorțit până la anihilare de stupefiantele înghițite după război în doze din ce în ce mai mari, sub forma atrăgătoare a pilulelor democratice și umanitariste.

De unde, nu mai departe decât acum un an, Sfântul Sinod însuși, interzicea în planul lui acestui tineret eroic, de a construi locașuri de închinăciune, pentru a readuce în frica lui Dumnezeu rătăcitele oițe ortodoxe — acum, după pierderea lui Moța și Vasile Marin, țara a început în fine să se trezească și să înțeleagă că acest tineret, răstignit până eri la toate răspântiile, e singura ei pavăză.

Și noi nu vedem prea departe vremea când se va recunoaște că adevăratele parlamente ale sufletului românesc nu au fost acelea adunate în două sesiuni anuale în dealul Patriarhiei, ci congresele anuale ale UNIUNII NAȚIONALE A STUDENȚIMII ROMANE CREȘTINE și deasemenea că, misiunea principală împlinită până azi în viața națională de Universitățile românești, nu a fost aceea de a da la iveală savanți de reputație mondială, de a promova o știință autohtonă, sau de a furniza nației cadrele administrative, tehnice sau politice, — aspecte sub cari Universitățile noastre sunt total deficitare —, ci aceea de a aduna la sânul lor sufletul oropsit al nației, de a-l încălzi, cultiva și întări în năzuința națională și creștină.

E foarte apropiat timpul când UNIUNEA NAȚIONALA A STUDENȚILOR CREȘTINI ROMANI va fi recunoscută ca singura INSTITUȚIE apărătoare de neam, în cei 20 de ani scurși dela război și până azi și că fără această reuniune luptătoare și jertfitoare a tânărului suflet românesc, Universitățile autohtone, cari i-au eliminat odată de pe băncile lor pe Codreanu și Moța, ar fi condus sigur neamul la pierzanie, prin acea lozincă rostită la Iași în 1919, de un profesor înstrăinat, că „LUMINA VINE DELA RASARIT".

Am socotit că avem o datorie imperativă de a face evocările de mai sus, în ajunul deschiderii procongresului general studențesc dela Timișoara, pe care, în afară de această tribună nici-o altă publicație românească nu l-a remarcat până azi, deși acest procongres de studenți este adevăratul parlament al sufletului românesc, de eri, de azi, și mai ales de mâine.

Rezoluțiile și moțiunea lui, pe cari le așteptăm cu înfrigurare, vor fi acum și mai mult ca în trecut, fulgere cari vor lumina până la strălucire căile de viitor ale vieții neamului.

Salutăm pe cei câteva sute de deputați ai sufletului românesc, reuniți la Timișoara, cu toată căldura și dragostea noastră de camarazi de baricadă și le urăm cea mai deplină izbândă în cea mai desăvârșită ordine și disciplină.

I. Diaconescu

Frauda la lege

Următor epocii romane, când puterea contractului își pierde din însemnătatea-i formalistică odată cu adâncirea științifică a dreptului, apare nevoia contribuției judecătorului în descurcarea atâtor teorii și legiuiri pe cari doctrina și legiuitorul le-a fixat.

Judecătorul nu este registrator al abaterilor dela lege și sancționator rigid. Judecătorul este un colaborator al legiuitorului și pentru aceasta, cooperarea activă și vie în funcțiunea socială a dreptului se impune.

Din acest punct de vedere pare că nicăeri nu-și găsește o mai întinsă aplicare această necesară explorare juridică cum își găsește în domeniul fraudei. Pornind dela caz la caz judecătorul cu deosebită grijă trebue să caute intenția, pentru a putea verifica buna sau reaua credință. Chiar lipsurile legii are datoria a le observa și cu tact, să pue de acord textul cu realitatea. Un judecător care trăește cu nasul în paragrafe trebue să știe a scoate viața din ele pentru a le putea aplica vieții.

Dar unde situația este foarte critică pentru statul nostru și care formează chiar miezul acestui articol este în domeniul căsătoriei. Legea pentru dobândirea cetățeniei române creiază o serie de confuzii regretabile de ve urma cărora o armată de străine, jidănci și comun'ste au găsit adăpost legal prin celebrare de căsătorii cu români inconștienți și plătiți, cari după ce-și iau onorariul introduc și formele de divorț la tribunal. Nevasta jidoaică, rusoaică sau mai știu eu ce, își lasă bărbatul cu plăcere, în schimb rămâne cu cetățenia română, la adăpostul căreia operează în toată libertatea. Spioane, agente secrete ș. a. m. d. Prefectura poliției a descoperit cazuri nenumărate iar afacerea de la Gherla a pus pe gânduri țara... Legea dobândirii cetățeniei române trebue imediat modificată pentru prestigiul și demnitatea națională. Străinilor căsătorite cu români să li se impue același regim ca și străinilor căsătoriți cu românce, și aceasta cu atât mai mult, cu cât femeile sunt mai periculoase decât bărbații. Iar românii de pe cari înlesnesc uzurparea naționalității noastre să fie socotiți trădători și în cel mai rău caz, ținuți în neîncetată supraveghere de către organele siguranței.

Pornind de la aceste exemple și până ce legiuitorul se va învrednici să dea satisfacție mândriei și bunului simț românesc, judecătorul are îndatorirea de a veghea, pentrucă aceste fraude la lege se 'ntind ca pecinginea. Fiecare avem dreptul de a ne pune sub autoritatea legilor cari ne sunt convenabile, cu condiție, de a nu frauda legea noastră de bază și mai ales în cazul în care părăsind cetățenia română trădăm interesele țării sau și mai grav, pentru ceeace capătă cetățenia română în atari condițiuni. Aceștia trebuiesc suspectați pentrucă întotdeauna sunt veniți cu scopuri vrășmașe și înfipți ca viermii în coastele noastre.

Frauda la lege este în conflict continuu cu legea și acest conflict duce de multe ori la un conflict cu națiа. De aici trebue dedusă grija pentru statele cari primesc cu atâta ușurătate cetățenia unui necunoscut care în nici un caz nu poate fi un patriot.

Domnii guvernanți au datoria să cerceteze și să avizeze până nu va fi târziu.

I. Boroianu

Căsătoria de forță

O căsătorie în lumea latină

Adevărul, ziar de stânga, întreține de mai multă vreme o cronică mondenă, în care se relatează în stilul cel mai unsuros și mai tâmpit care s'a scris până acum în presa românească, toate evenimentele din lumea noastră așa — zisă bună...

In numărul de Miercuri. am citit sub titlul „O CASATORIE IN LUMEA TEATRELOR", relatarea evenimentului — mondial, desigur, — al cununiei civile dintre d-ra Lilly Verea, fiica distinsului autor și cronicar dramatic jidan, cu d. Edouard Schneider, zice-se scriitor francez.

Ce fel de scriitor FRANCEZ o fi d. Șnede nu știm. După poză, unchiașul pare în vârstă de vreo 70—80 de ani și numai rasă galică nu are.

D. Șnedè, ni se pare nouă că e Șneidăr, adică harhăr pur și simplu, cu toatecă autorul notei din „ADEVARUL" spune că-i „scriitor... catolic!".

Și d. Massoff, căci el a dat la gazeta evenimentul „teatral" (ce-o fi având d-ra Lilly Verea, pictoriță cu teatrul? Dar d. Șnaidăr?) — vorbește despre întâmplarea aceasta ca despre un „eveniment... latin".

Că d. Șneidăr e „scriitor catolic", că d. Verea — bătrânul e „critic și autor dramatic"; că d-ra Lily e „pictoriță, de talent"; că evenimentul acesta se petrece în „lumea teatrelor" — iaca, treacă meargă!

Dar ca să ni se spună nouă că toată afacerea asta este un eveniment „latin", asta n'o putem înghiți dela cotoiul „Adevărului"! Zât!

Revizuirea încetățenirilor suspecte

Criminala contribuție a politicianilor

— Soluții —
IV

Pe lângă fiecare organizație jidovească, ce se ocupa cu trecerea, complectarea biletelor de liberă petrecere și fabricarea actelor de încetățenire a jidanilor „refugiați" din Rusia și Galiția (prin Ucraina) funcționa câte o echipă de politicieni români: *în majoritate basarabeni* (o spunem aceasa cu durere, dar trebue s'o spunem, căci am vrea să se termine odată cu gălăgioșii aceștia de „pensionari ai Unirii").

In vremea aceea, când se trafica cu încetățenirile, politicianii basarabeni erau BLOC UNIT. Când se schimbau guvernele, aveau o lozincă, imprumutată tot dela jidani: *„Se duc ai noștri. vin ai noștri".*

De aceea, răspunderea invaziei jidanilor în Basarabia cade asupra tuturor politicianilor basarabeni deopotrivă.

Afacerea renta de minune: *pentru fiecare nou inscris în registrul de încetățenire, se plătea între 10.000 și 25.000 lei (majorându-se în fiecare an și dela caz la caz).* Și inscrerile se făceau cu duiumul, dacă se plătea. Singura condiție, pentru a ajunge cetățean român era: UN CERTIFICAT DELA RABIN, DOI MARTORI și... BANI, cât mai mulți bani!

Imi aduc aminte de o intervenție la Cameră a unui deputat ardelean, pe chestiunea invaziei jidanilor pe pământul românesc (era prin anul 1924, sau 1925). Cu acea ocazie, s'au demascat manoperele jidanilor dela *„Uniunea evreilor pământeni"*, complicitatea unor autorități și... pasivitatea parlamentarilor basarabeni. *Nici un deputat basarabean nu s'a sculat să... gâvărească ceva; parecă toți erau muți, nu numai Pan Halippa și Sergiu Nițcă.*

Guvernul însă s'a sesizat și a ordonat severe cercetări. Dar, ca și acum cu ordinul d-lui IUCA, ordinele s'au dat tot acelora ce erau complici la încetățenirile prin fraudă și rezultatul a fost nul; *s'a încheiat un raport că „din cercetările făcute nu s'a putut stabili care anume" refugiați „au fost încetățeniți în mod ilegal". PAC!...*

Nu s'a putut stabili cine anume a fost încetățenit ilegal? Cum se putea face o astfel de afirmație, de către aceia ce cunoșteau adevărata situație?

Noi afirmăm, în perfectă cunoștință de cauză: *Se putea face foarte ușor, atunci așa cum se poate face și astăzi.* Iată cum: *In Basarabia, ca și în întreaga Rusie țaristă, existau așa zisele LISTE DE CASTA, unde erau trecuți absolut toți locuitorii, pe categorii, nobili, burghezi, meseriași și țărani. Administrația fiecărei CASTE era obligată să inscrie pe toți locuitorii COMUNEI, STATULUI, SECTORULUI (în oraș), etc. Nu se putea în Rusia obține un pașaport, sau un simplu certificat, dacă solicitatorul nu prezenta o davadă că este inscris în listele de CASTA.*

Ce ar fi fost mai ușor, decât verificarea acestor încetățeniți peste noapte, pe baza certificatului dela rabin că este născut în Basarabia, după listele de CASTA și, în cazul că nu se găseau inscrișii, fără nici o altă formalitate, să-i fi declart inscriși prin fraudă și să-i fi tratat în consecință?

Dar această indicație trebuia s'o dea politicianii basarabeni, cari cunoșteau situația. N'au dat-o pentrucă aveau tot interesul să n-o dea: *bănișorii jidanilor le impunea TACERE!*

Și culmea trădării de neam: Blocul basarabean, spre a se pune în gardă — pentru viitor — au hotărît să distrugă și această piedecă, ce mai stătea în calea acelora ce țineau cu orice preț să ajungă cetățeni români.

Credeți că nu au reușit? Vă înșelați! Au reușit cu vârf și îndesat. *„In urma intervenției d-lui GHERMAN PANTEA, fost vice-președinte al Camerei, atât ministerul de interne, cât și cel de justiție, au recunoscut dreptul la supușenia română și acelor basarabeni, cari s'au născut în Basarabia, dar n'au fost inscriși în societățile de castă, cari au existat sub ruși".*

Ei, vă place? Inlăturându-se această singură piedecă, ce s'ar fi putut opune năvalei jidanilor — *căci nașterea acestor noui basarbeni, am văzut cum se stabilește (certificatul dela rabin) și cei doi martori* — Basarabia a devenit un fel de TEL-AWIV, iar proaspeții încetățeniți, s'au răspândit în toată țara.

Luați aminte, domnule IUCA: *arhivele tuturor administrațiilor de CASTA se găsesc și astăzi, bine conservate la Arhivele Statului din Chișinău, sau la Direcțiunea Cadastrului. Și să știți că, numai anulându-se legea obținută de faimosul German Pantea și începând verificarea, după listele de castă, veți putea ajunge la un rezultat favorabil — dorit de toată suflarea românească. Altfel socotesc că va fi zădarnică toată truda d-voastră.*

Inlături, căzături democratice! Inlături traficanților cu încetățenirile prin fraudă! Inlături nepuțincioșilor gălăgioși! VREMURILE NOUI CER OAMENI NOUI!

Sergiu Florescu

SPORT

Toma Aurel a călcat cu dreptul!...

Fulgerătoarea victorie obținută de Tomiță la New-York. Manifestația entuziastă a publicului. „Sărindărenii" nu mai au nimic de spus?...

Am publicat în nr. nostru de eri — la ultima oră — frumosul succes repurtat de TOMA -AUREL la -New-York, unde, opus omericanului RICHARD LIBRANDI, a reușit să termine matchul înainte de consumarea celei de a 6-a reprize...

Adversarul lui Toma nu este — e drept — o celebritate, dar stilul în care românul a obținut victoria este foarte semnificativ.

După cum grăiește însăși telegrama primită de noi noaptea trecută *„superioritatea lui Toma Aurel a fost atât de evidentă încât publicul care a asistat la match, îndulșoșat de ploaia de lovituri care cădea fără întrerupere asupra lui Librani, a cerut cu mare sgomot, întreruperea matchului"*.

Așa dar „Tomiță" a călcat cu dreptul pe ringul american.

Victoria aceasta îi deschide deacum lui Toma Aurel drumul luminos și tapetat cu... dolari — care îl va duce la realizarea supremului scop pentru care românașul nostru a fugit de amabilitatea francejilor și în special a a amicului nostru Leclerc: titlul mondial.

Noi ne manifestăm fără nici un fel de reticențe, convingerea că Toma Aurel își va atinge scopul, și când facem acest pronostic optimist în aparențe, ne bazăm pe o reală cunoaștere a valorii lui Toma Aurel care incontestabil că este *cel mai talentat produs al ringului românesc rela existența lui și până astăzi.*

Cu același lipsă de ezitare am prevăzut în primăvară că Toma Aurel va învinge toți boxeurii francezi de categorie și *că va lua fără nici o dificultate titlul european.*

Evenimentele ne-au conformat întocmai.

Astăzi afirmăm că Toma Aurel, în condițiuni normale, va repurta o serie impresionantă de victorii și în caz de match cu campionul mondial va realiza o performanță strălucită. Sixto-Escobar, Sanghilli și ceilalți nu-l vor putea intimida pe micul nostru campion care înainte de toate are o voință de fier, o conștiinciozitate de adevărat profesionist și o ambiție de român care vrea să poarte pe toate meleagurile străine gloria unui tricolor pe care astăzi toți tempebii îi compromit.

De acea noi am fost primii și singurii cari am aplaudat plecarea lui Toma Aurel în America și tot de aceea suntem astăzi primii cari cerem Federației Române de Box să nu-l suspende pe Toma Aurel *pentru a face pe plac managerului Leclerc,* nemulțumit că *i-a „zburat" una din cele mai bănoase surse de câștig.*

Toma Aurel ne-a făcut întotdeauna cinste prin performanțele și prin conduita sa — și ne va face și de acum înainte.

Lui Toma Aurel abia acum i s'au deschis orizonturile cele mai frumoase și mai promițătoare.

Noi de aici, deja această rubrică îl vom urmări atent și-l vom încuraja necontenit.

Victoria aceasta dragă Tomiță să-ți fie începutul unei noui cariere care va trebui să aducă țării tale — României — gloria unui trofeu la care până mai eri nici nu îndrăzneam să visăm: campionatul mondial.

Și să vezi atunci dragă Tomiță cum toate „javrele jidovești" (cum le numești tu), cari te-au injurat când ai plecat din Franța, vor veni să facă „sluj" în fața ta.

Dar asta să nu te mire băete, căci „sărindărenii" ăștia circumcișii sunt obișnuiți cu această dificilă gimnastică a genunchilor și de-aceea să privești laudele mâne, cu același dispreț cu care ai înfruntat astăzi criticile.

Așa dar, înainte Tomiță, muncă sporncă, perseverență și ambiție, ambiție multă, multă de tot, căci ea e mama tuturor succeselor.

Anif

Ping-pong

Intr'adevăr Vasile Marin
e jidan și se numește Moritz Goldberger !...

In unul din numerile noastre trecute am publicat declarațiile d-lui Albiu Moraru din Căpitănia echipei naționale de Ping-Pong.

Unul din motivele demisiei — ni s'a spus — este faptul că jucătorul Vasile Marin a fost pe nedrept omis din echipă „ceeace reduce cu foarte mult șansele deja diminuate ale echipei".

Am fost acuzați că susținem pe Vasile Marin care e jidan (Goldberger, n. r.).

Noi însă am publicat declarațiile d-lui Albiu Moraru FARA A NI LE INSUȘI, ceeace înseamnă că ele nu ne angajează câtuși de puțin.

Pe de altă parte, pușl acum în posesia unui document cert din care reiese că sub numele de Vasile Marin se camuflează jidanul Goldberger, avem o adevărată satisfacție de a aduce la cunoștința opiniei publice sportive acest fapt și de a pălmui așa cum se cuvine obrăznicia acestei javre semite și a tuturor acelora care își ascund originea lor talmudică sub nume de cea mai românească rezonanță, numai și numai pentru a induce în eroare pe cei de bună credință. Iar pe cititorii noștri cari au putut crede un singur moment că noi menajăm pe... Goldberger, îi asigurăm că acesta este pentru noi o simplă javră jidovească — și nimic mai mult.

ZI DE ZI

— NI SE CONFIRMA din Bordeaux că jucătorii David și Bodola au fost răniți cu ocazia matchului susținut acolo de către combinata Crișan—C.A.O. (4-4). Starea lor e însă în afară de pericol.

— SANDU ION va boxa pe ziua de 3 Februarie la Nancy cu francezul Carrio.

Sandu e favorit.

— PATRICIU MILCOVEANU abia sosit la Paris a și început antrenamentul în vederea matchurilor cari îau fost perfectate.

Prevedem lui Milcoveanu o comportare frumoasă în Capitala Franței.

Un titan al muncii și icoană a cinstei: Bănică Dobre

Școla legionară, care, după cum spune domnul Corneliu Codreanu în „Pentru Legionari", are menirea de-a creia omul erou, — „Un erou al vitejiei, al muncii și al dreptății, care va duce neamul pe căile măririi". Acest „om erou" va munci, va suferi și se va jertfi cu generositate, iar el se creiază „urmând legea muncii, a solidarității, a tăcerii și onoarei".

Această școală a Căpitanului a numărat printre primii învățăcei pe comandantul legionar Bănică Dobre, care a desvoltat în Ardeal, una din cele mai dureroase și mai sfinte pagini de istorie a luptelor legionare.

Pe Bănică Dobre l-am cunoscut la Oradea, ca modest funcționar al Administrației Comerciale din Cluj, avea calitatea de impegat sau diurnist

Intru dela început în aceste amănunte, deoarece din felul cum știa să-și îndeplinească funcționarul Bănică Dobre datoria, reese tocmai, că era un titan al muncii și icoană a cinstei.

Nu odată mi-a spus șeful său ierarhic, că n'a văzut în viața lui o așa mare putere de muncă, că el muncea în câteva zile ceeace alți funcționari nu puteau rezolvi în zeci de zile, fapt ce-a făcut pe superiorii săi, să-i spună, ca să lucreze mai moderat, să nu cheltuiască atâta energie, căci este păcat ca tinerețea lui să și-o risipească într'o muncă de birou, mecanică și neproductivă.

Funcționarul Bănică Dobre nu era numai o capacitate extraordinară de muncă, ci era și prototipul omului cinstit, aproape unicul exemplar al cinstei și demnității, care nu se poate preta la nici un compromis, într'o instituție — Administrația Financiară — unde se știe, că sunt prea mulți oameni de afaceri, infectați de mită și intervenționism.

Bănică Dobre se mulțumea cu un salariu atât de modest încât cu greu își satisfăcea și cele mai primordiale exigențe ale vieții, îndelinindu-și datoria cu o corectitudine nu exemplară, ci unică, care uimea și storcea admirație pentru funcționarul de elită, care întruchipa în mod mi-

BANICĂ DOBRE

nunat, prin completitatea calităților și tăria caracterului funcționarul format în școala legionară „urmând legea muncii, a tăcerii, solidarității și onoarei".

Dar, Bănică Dobre, dacă a excelat și ca un modest funcționar, fiindcă soarta vitregă nu i-a oferit situația socială la care a fost îndreptățit, ca legionar el se situează în falanga celor cari trăiesc adânc o lume interioară, dincolo de formule abstracte, pe plan substanțial, mistic și istoric.

Un fisc robust, bine înalt, cu înfățișare de un adevărat apostol, te străfulgera cu privirile ce isvorau din doi ochi scânteitori.

Fizionomia lui trăda o suferință acută, un dispreț pentru structura psihică negativă a lumei vechi și a pseudo-valorilor cari se erigează în factori de conducere.

Alături de doctorul Ioan Banea, comandantul Ardealului legionar, Bănică Dobre a trăit o dramă cumplită, pentru ca să se ridice contra celor lipsiți de ideal și conștiință, și să purceadă, având la bază unitatea spirituală a unei generații, la o integrare în momentul istoric, înălțând pavilionul verde al unei orientări noui.

Bănică Dobre dotat cu frumoase calități sufletești, meșter al cuvântului, avea în el o revelație de ordin mistic. Ți-o comunica și ție chiar printr'o conversație fugară, pentru ca uneori să simți că ai înaintea ta un inspirat, un vizonar care răspundea unei chemări pornită din profunzimi de spirit, răsădită în adâncimile sufletești ale unei generații care știe să moară.

Printre marile merite ale lui Bănică Dobre, se clasează și faptul, că el a cimentat spiritualitatea lumei legionare dela granița de Vest a țării

Aci el a găsit organizația inimosului Iosif Bozântan, care astăzi este închis la Văcărești,

Cu Iosif Bozântan și cu mulți alții, Bănică Dobre a făcut ca la apusul țării, să se simtă prefacerile istorice ale ceasului de față.

La granița cea mai râvnită a țării acesteia, s'a simțit nevoia unui tineret unitar, indestructibil, naționalist și cu erupții de vulcan.

Revizionismul maghiar și primejdia jidovească, care amenință acest colț de țară, într'o măsură extrem de largă datorită toleranței și impotenței autorităților noastre, trebuia să se lovească de crezul legionar, de tăria sufletului tânăr, eroic, năvalnic și capabil de orice jertfă.

Acest suflet, pe care l-a format la Vestul României legionarul Iosif Bozântan, a primit o armură argintată de Bănică Dobre, cu inscripția eroismului și jertfei capabilă de orice manifestare etică, culturală și constructivă încadrată într'o spiritualitate creștină.

Pe Bănică Dobre l-am văzut întotdeauna, grav, preocupat cu spiritul, muncind istovitor, evitând bucuriile cărnii și trăind în vecinătatea ascezei.

Legionarismul său, noua morală românească pe care o practică pretutindeni, caracterul său de bronz și capacitatea sa extraordinară de muncă m'au făcut să cred atunci când a plecat în Spania, că este pregătit de moarte. El știa, sigur, că numai jertfele cutremură istoria...

Aș vrea să-l reîntâlnesc și să mă facă să simt, așa cum știe el, ceeace a fost în Spania...

Ioan Isaiu Cefan

BALUL ANUAL

AL

Asociației Culturale-Sportive „IZBÂNDA"

sub patronajul

D-nei și D-lui OCTAVIAN GOGA

are loc

în Saloanele „ARTA" din Str. Batiște

la 31 Ianuarie a. c.

Mișcarea literară și artistică

Cronica dramatică

Teatrul Regina Maria:
In amurg. Dramă în 4 acte de Gerhard Hauptman

Teatrul de pe cheiu, a reprezentat pentru ultima oară puternica dramă a lui Hauptman cu admirabilul ansamblu în frunte cu d. Storin care deține rolul principal.

Piesa de care ne ocupăm, cu întreg ansamblul ei, va porni în turneu în întreaga țară. Va avea ocazia și provincia să vadă o piesă „à thèse", în care problema dreptului părinților de a decide singuri de inclinațiunile inimei le aparține integral sau nu, precum și cealaltă latură a ingratitudinei filiale sunt desbătute și analizate magistral.

D. Storin, în rolul președintelui Mathias Clausen, pune toată puterea temperamentului său dramatic, emoționând până la cel mai înalt grad pe spectator.

De data aceasta, — pentru turneu, — rolul creat de d-na Maria Anca în personajul Inken, fata tânără de care se amorezează Mathias, este deținut de d-ra Emilia Cosachievici, o vrednică elevă a d-nei Lucia Sturdza-Bulandra.

Noua interpretă a dovedit temperament și înțelegere subtilă a variatelor stări sufletești, reușind să înlocuiască cu succes pe predecesoarea d-sale.

Credem că Compania Bulandra a făcut o bună achiziție în noua angajată. Subliniem cu satisfacție reliefarea adevăratelor merite. Și descoperirea talentelor și punerea lor în valoare constitue pentru teatrele bune un punct onorabil.

De restul ansamblului care a contribuit la răsunătorul succes ne-am ocupat cu amănunțime la premieră. Cu asemenea piese ca „Amurg", reputația teatrului Regina Maria nu poate sta decât pe linia ascendentă.

Să dăm cezarului ce este al cezarului !

Al. Bertea

Aspecte, Insigne, Comentarii

„Cuvântul Argeșului" — mereu proaspăt și pulsând de sevă românească va apare într'un număr omagial, închinat jetrfei legionarilor Ion Mota și Vasile Marin, căzuți pentru Christos și latinitate, pe frontul Spaniei însânegrate.

Prietenii și depozitarii „CUVÂNTULUI ARGEȘULUI" sunt rugați, a-și reține numerele, tipărite pe hârtie velină și cu un bogat și inedit material fotografic, la adresa : „CUVANTUL ARGEȘULUI" Pitești, str. Domnița Ilca nr. 45.

„Legionarii"

— gazeta dela Bazargic a d-lui Cola G. Ciumeti, apare acum într'un număr mai mare de pagini.

Acest fapt, adăugat scrisului frumos al celor cari s'au grupat în jurul „Legionarilor", este semnul indubitabil al începutului unei frumoase biruințl naționaliste pe meleagurile — râvnite avan de dovlecari — ale provinciei din dreapta Dunării.

N-rul 7

— al revistei *„Buletinul tineretului polonez"*, cuprinzând documentări interesante asupra vieții universitare din Polonia, închină câteva pagini zilei de 10 Decembrie, sărbătoarea studenților luptătoare române.

Cuvintele frumoase spuse despre data care *„amintește începuturile luptei organizate pe tărâmul național"* dusă de studenetii români înseamnă un frumos început de prietenie între tineretul universitar polon și român.

D. Const. Cehan-Racoviță

trudește, cu spor, cum vom vedea, la apariția „TIMPULUI" cernăuțean.

Ne sosește acum cu regularitate, ceiace presupune că are din ce trăi. E un lucru care ne bucură. Pentru o gazetă naționalistă care trebuie să ducă o continuă luptă și care, mai ales, nu mai departe decât astăvară se găsea în situația tragică de a-și întrerupe apariția, ieșirea regulată de sub tipar echivalează cu un mare și îmbucurător succes. Și nu numai unul de presă, ci cu deosebire, unul al mișcării de dreapta. Dealtfel tocmai acest lucru îl constată și directorul în editorialul unui număr recent, întitulat IDEIA NAȚIONALA, CUCEREȘTE.

Bursa „D. Paciurea"

In ziua de 25 Februarie, cor., se va ține, sub auspiciile ministerului cultelor și artelor, un nou concurs pentru bursa „D. Paciurea".

Au dreptul să candideze la acest concurs absolvenții români cu distincție ai secției de sculptură dela Academia de Arte Frumoase din București sau dela alte școli similare, cari nu au împlinit vârsta de 36 ani.

Concurenții își vor depune petițiile de înscriere la Inspectoratul Artelor până în ziua de 23 Februarie a. c., împreună cu actele de studii, cetățenie și nastere.

Iar în ziua de 23 Februarie, vor depune în atelierul dela muzeul Aman câte trei lucrări de sculptură.

Orchestra simfonică

Iugoslavă a Palatului Regal din Belgrad compusă din 120 persoane, sub conducerea d-lui colonel Pokorni, este invitată la București să dea un concert de gală la Palatul Regal, urmat de o mare recepție, în seara de Sâmbătă, 6 Februarie a. c.

Cu această ocazie, sub auspiciile M. A. N., Inspectoratul Muzicilor Armatei, se vor organiza încă 3 concerte simfonice cu orchestra Iugoslavă Luni, 8 Februarie la București (sala Ateneului Român).

Marți, 9 Februarie, la Craiova și Miercuri, 10 Februarie la Timișoara.

M. S. Regele Carol II-lea, a acordat Inaltul Său patronaj acestor concerte.

O operă de sinteză istorică:
vol. II din „Istoria Românilor"
de prof. C. C. Giurescu

Puține sunt domeniile culturii noastre în care să se fi lucrat atât de intens ca în Istoria Românilor, în ultimii 50 de ani.

O operă de mare sinteză, pe baze de documente controlate și puse în lumina noilor cercetări, era mai necesară ca oricând.

In acest scop — și cu un succes pe care interesul publicului cetitor l-a dovedit răsunător — Fundația pentru literatură și artă „Regele Carol II" s'a adresat titularului catedrei de Istorie Națională dela Universitatea din București, d-lui prof. Constantin C. Giurescu, care a conceput o operă de capitală importanță pentru nivelul culturii românești

Postulând sobrietatea ținutei științifice și demonstrând în mod exemplar utilitatea și frumusetea studiului adâncit, *„Istoria Românilor"* de d. prof. C. C. Giurescu înfățișează trecutul poporului nostru ca unitate etnică pe deasupra formelor politice și acordând istoriei sociale, economice și culturale un loc de frunte fără ca punctul de vedere geografic și linguistic să fie neglijat.

Prezentată într'o formă epică accesibilă oricui, această monumentală lucrare științifică, a cunoscut în publicul cetitor, cu întâia și a doua ediție a primului volum, o primire nemai întâlnită de vero astfel de operă.

„Istoria Românilor" vol.II continuă uriașa muncă de sistematizare și interpretare aducând mai ales în ceeace privește stările sociale din Principate cercetări de excepțională însemnătate și care aruncă noui lumini asupra trecutului nostru.

Oferind unei cât mai întinse pături de cetitori o lectură plăcută și de cel mai viu interes, *volumul II al Istoriei Românilor* de d. prof. C. C. Giurescu va fi prezentat în aceeași somptuoasă grafică, împodobit cu numeroase și bogate ilustrații precum și cu o serie de hărți de rară eleganță tehnică.

Pentru inimile caritabile

Mihai Joița, de 70 ani, fiind bolnav de 2 ani de zile, din care în ultimul timp a da mbiagit de o mână și un picior, și neavând nici un ajutor de nicăeri, roagă pe bunii creștini să-l ajute cu ce o crede de cuviință.

Fundătura Băcănău nr. 9.

Români! A apărut

Stăpînul

roman de Ovid-Densușianu-fiul

La toate librăriile

Incercări de reabilitare a gândirii
creștine medievale

Studiu sintetic, de d. Ioan Lancrănjan

In vitrinele librăriilor a apărut recent un studiu de sinteză, în care — prin pana bine cotată a confratelui nostru IOAN LANCRANJAN — se fixează : „Incercări de reabilitare a gândirii creștine medievale".

Autorul, doctor în teologie, licențiat în filosofie, asistent la facultatea de teologie din Capitală, relevă, cu deplină autoritate și competință, preocupările gânditorilor, începând din epoca renașterii, continuând cu cea modernă, până la jumătatea secolului al XIX-lea, ce erau departe de orice interes religios și cari își făceau un titlu de mândrie din a disprețui realizările spirituale, ale evului mediu, accentuând asupra sforțărilor făcute de cercurile eclesiastice din acea vreme, pentru schimbarea opiniei generale creiate de aceștia.

Evul mediu — se știe —a trecut în conștiința multor cercetători, ca o perioadă în care reflexiunea filosofică a fost complect sterilă.

Incepând însă cu ultimele două decenii ale veacului al XIV-lea și până în zilele noastre, mulți învățați, ocupându-se cu expunerea doctrinelor filosofice a produselor artistice și a altor realizări spirituale medievale au adus treptat-treptat un corectiv radical în interpretarea acestei perioade de cugetare, dându-i cu totul altă perspectivă, decât aceea pe care a avut-o mai înainte.

Din studiul foarte documentat al d-lui IOAN LANCRANJAN se desprinde luminos un adevăr, o prețioasă realitate istorică.

Filosofia medievală, încetând de-a mai fi considerată ca o „perioadă întunecată" în evoluția cugetării umane, aduce un bogat aport la lămurirea și desvoltarea ei.

Și acest aport se poate reduce la asimilarea gândirii antice, la formarea unei concepții proprii despre lume și viață, precum și la pregătirea filosofiei moderne.

Pusă astfel problema, reabilitarea filosofiei creștine medievale obține o justă deslegare.

Dialectica strânsă, în susținerea tezei, judicioasele observațiuni, ideile cari dau un viu conținut epocii pe nedrept hulite a evului mediu, fac din lucrarea d-lui IOAN LANCRANJAN o operă de reală valoare și utilitate care — pentru interesul ce suscită — merită să fie citită de orice intelectual iubitor de cultură.

Ioan Goga

Teatrul Național

Serenada din Trecut
de Mircea Dem. Rădulescu

Sâmbătă, 30 Ianuarie, seara, se va reprezenta pentru a 37-a oară „SERENADA DIN TRECUT", valoroasa piesă a d-lui MIRCEA DEM. RADULESCU, piesă ce obține un mare succes pe prima noastră scenă.

In fruntea distribuției au creații remarcabile d-nii: Al. Critico (Petru Cercel), G. Ciprian (Spătarul Miriște), Ion Manu (Paharnicul Gheorghiță), Ulmeni, Crețoiu, Polizu Lăzărescu, Marius, Nichi Athanasiu, Anastasia, Amigdalis, Balaban, Stroe Athanasiu, Măruță, etc. și d-nele: Aglae Metaxa, Miclescu, Popovici, Georgescu (dela Opera Română).

Montată cu îngrijire de d. ION SAHIGIAN, cu costume și decoruri pitorești de TRAIAN CORNESCU, cu frumoasă muzică de scenă de maeștri AL. BARCANESCU și MIHAILESCU TOSCANI, „SERENADA DIN TRECUT" prin valoarea ei dramatică și literară alcătuește unul din cele mai frumoase spectacole, realizate pe prima noastră scenă, spectacol, ce face cinste atât Teatrului Național cât și literaturei românești.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA : Aida.
TEATRUL NAȚIONAL : Victoria Regina.
TEATRUL REGINA MARIA: De ziua nevesti-mi.
TEATRUL COMEDIA: Poveste de iubire.
TEATRUL MODERN: 9000 franci recompensă.
TEATRUL VESEL: Călugărul din vechiul schit.
TEATRUL LIGII CULTURALE : Cadavrul viu.
TEATRUL ALHAMBRA: Marea ducesă de Alhambra.
TEATRUL EFORIA VOX: Floarea din Hawai.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CREȘTINI

CAPITOL: Marchizul de St. Evremont.
ARO : Bărbații nu sunt zei, cu Miriam Hopkins.
ROXY: Marchizul de St. Evremnot.
FEMINA : A doua tinerețe cu Ruth Chatterton și Walter Huston și completare colorată.
A. R. P. A. : Agentul special cu George Brent și gruparea artistică Bonzo.
FORUM : Extravagantul Mr. Deeds și Romanul unei minore.
MANON : Carnavalul din Veneția și Cântecul iubirii noastre.
OMNIA : Spaniolita. Desfiguratul și Marea ducesă de... caramba.
TRIANON : Noaptea fericirii și completare: reportaj senzațional.
FRANKLIN (Ateneul Român) : Taras Bulba și Cobra tango.
CITY : Infamia și Eu și Impărăteasa.
DARLY : Ingerul alb și Tinerețea unei regine.
MARCONI : Boccacio. Diavolul alb și revistă.
MODEL : Săraca fetiță bogată și Bestia din Borneo.
BARCELONA : 15 ore în văzduh și Codrul secret.
CENTRAL (calea 13 Septembrie) : Extraordinarul Joe ; Tragedia comandantului Derek și Revistă.
COTROCENI : Echipajul și Allotria (ah ! femeile).
DIANA: Luptătorii din Texas și Secretul celor 13 mascați.
DICHIU : Ingerul întunericului și Becky Scharp.
MILANO (Călărași 153) : Tarzan și Un sărut fatal.
ILEANA : Maria Krasnova și Evadat din insula diavolului.
ORFEU (Bulevardul Ghica 193) : Rose-Marie și Casa strigoilor și completare colorată.
TRIUMF (Griviței 235) : Sub două drapele, cu Claudete Colbert și Ronald Colman, și Crima din San-Francisco, cu Miriam Hopkins.
PACHE (str. Mătăsari 31) : Eu și impărăteasa și Revolta de pe Bunty.
VOLGA (La Roata lumii, Dorobanți): Taros Bulba și Controlorul.
DORY (șos. Crângași 42) : Guliver; Aventuriera ; Trupa de reviste.
LIZEANU : Secretul lui Budha, Regele detectivilor și revistă.
UNIC (Piața Filantropiei) Dominoul verde și Katerina.
FLORIDA : Bozambo și Nu mă uita.

Radio

VINERI, 29 IANUARIE 1937

7.30. Inchiderea emisiunii.
13. Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10. Concert de prânz. Muzică distractivă (discuri).
14.10. Radio jurnal: Ora. Mersul vremii. Bursa. Știri interne și externe.
14.30. Muzică variată (discuri).
15. Ultimele știri. Bursa cerealelor.
18. Dansuri pentru instrumente diferite (discuri).
19. Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.10. Concert de după amiază. I. M. Teodorescu, flaut și I. Filionescu, pian.
20. Prof. George Brătianu.
20.35. „Lucia de Lamermoor", operă în 3 acte de Donizetti (disc.).
In pauza I (21.15-21.25) : Cărți și reviste.
In pauza II (22-22.15) : Radiojurnal. Sport.
23. Concert nocturn de muzică populară românească al tarafului Ion Matache, transmis dela Crama Jean Niculescu.
23.45. Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană.
23.55. Ultimele

SAMBATA, 30 IANUARIE 1937

13.10. Concert de prânz. Orchestra de salon Radio dirij. de Ion Ghiga.
14.10. Radio jurnal.
14.30. Continuarea concertului.
15. Ultimele știri.
15.15. Ora străjerilor.
I. Dascălii — Străjeri ai satelor" de cpt. Marin I. Georgescu.
II. „Cu pluta pe Bistrița", scenariu radiofonic jucat de străjerii Arcășiei „Regele Carol al II-lea" din Dorna, jud. Câmpulung.
III. Știri străjerești.
18. Concertul fanfarei reg. I Transmisiuni cond. de lt. Dumitru Burghiu.
19. Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.10. Concert de muzică românească. Orchestra Vasile Julea (canto : Mia Braia).
20.10. Continuarea concertului.
20.25. Adolf Steiner din Berlin (violoncel).
21. Poșta Radio.
21.15 Seară de dans. Jazzul Radio (canto : Cristian Vasile).
22.20. Radio jurnal. Sport.
22.45. Concert nocturn al Orchestrei jean Marcu, transmis dela restaurantul Splendid Parc.
23.55 Ultimele știri.

Reevaluarea stocului aur în discuția Camerei

Ședința se deschide la ora 4.30, sub președinția d-lui PETRE GHIAȚA. Pe banca ministerială, d-nii M. Djuvara, M. Cancicov, dr. Costinescu, M. Negură și Mosolu.

Se citește sumarul desbaterilor anterioare și telegrama de mulțumire venită dela A. S. R. Principele Nicolae:

„MULȚUMESC DV. ȘI ADUNARII DEPUTAȚILOR PENTRU URARI".

COMUNICARI

D. dr. HASNAȘ (lib.) cere să se prevadă în bugetul ministerului de finanțe posturile de medici școlari.

D. C. GIURESCU (georgist) aduce la cunoștința d-lui ministru de interne, cazul cu evacuarea celor 60 studenți români dela căminul prahovean. *(Ziarul nostru a protestat, de nenumărate ori, impotriva acestor anomalii scandaloase).*

D-sa cere retragerea forțelor armate dela cămin și să se intervină pentru ca provocările să înceteze.

MAȘTILE ANTI-GAZ

D. LEON SCRIDON (naț.-creșt.), face următoarea comunicare:

„Adresasem, încă înainte de Crăciun, o comunicare d-lui ministru de interne cu privire la situația creiată prin hotărirea președinției Consiliului de miniștri din 25 Februarie 1936 în virtutea căreia toți funcționarii statului, civili și militari, cât și funcționarii diferitelor regii autonome, au fost obligați să sufere rețineri din lefurile lor în sumă de 480 lei fiecare pentru procurarea măștilor de gaze impotriva atacurilor aeriene.

Prin acel jurnal al Consiliului de miniștri se precizează, că sumele trebuesc de urgență vărsate, pentru ca Statul să pună funcționarii în situațiunea ca cel mai târziu până în luna Septembrie 1936 toți funcționarii să intre în posesiunea acestor măști de gaze.

Au trecut de atunci mai bine de patru, cinci luni și funcționarii cari au făcut aceste vărsăminte, ce ating suma de un sfert de miliard, nici până astăzi nu au primit măștile și au rămas cu banii dați.

Din informațiunile ce le dețin, aceste fonduri servesc pentru înființarea unor fabrici de măști de gaze cu banii puși la dispoziție din reținerile funcționarilor.

Dat fiind gravitatea și importanța acestei chestiuni, am adresat d-lui ministru de interne o comunicare. D-sa, deși era obligat de regulament ca în termen de trei zile să-mi dea răspunsul cuvenit, nici până în ziua de astăzi n'am primit vre-un răspuns. Astfel că opinia publică și mai cu seamă funcționarii cărora li s'au făcut aceste rețineri, pe bună dreptate își pun întrebarea unde au mers banii, ce s'a făcut cu acești bani încasați pentru procurarea măștilor.

In fața acestei situațiuni, cum regulamentul nu-mi acordă altă cale, singurul remediu de care mă pot folosi este să transform această comunicare într'o interpelare pentru desvoltarea căreia rog onorata adunare să-mi încuviințeze urgența".

Adunarea încuviințează urgența.

D. HURMUZ AZNAVORIAN, depune următorul proect de lege pentru modificarea art. 2, litera b, și art. 5 al. 1 al decretului lege din 18 August 1934, pentru prohibirea cumulului în funcțiunile publice.

Este vorba de reglementarea cumulului între profesiunea de magistrat și profesor universitar.

Adunarea încuviințează urgența.

D. PAMFIL SIMION (lib.) semnalează lipsa de internate, la școlile din Basarabia, din care cauză feciorii de săteni nu pot urma cursurile secundare.

REINFIINȚARE DE JUDECATORII

D. M. DJUVARA, ministrul justiției, răspunzând unor comunicări anterioare, arată că judecătoriile desființate se vor reinființa în limita disponibilităților bugetare.

D-nii ADAM IONESCU și NICHIFOR ROBU au făcut două interesante comunicări, pe cari le dăm în altă parte a ziarului nostru.

D. PETRE GHIAȚA, vice-președinte, anunță demisia din Parlament a d-lui G. Dumitrescu-Galați și proclamă ales pe d. G. Dumbravă.

D. RADU LASCU (georgist) face o comunicare în legătură cu Casa de Credit a Regiei C. F. R.

INTERPELAREA D-LUI MADGEARU

D. V. MADGEARU, începând să-și desvolte interpelarea cu privire la reevaluarea stocului metalic, spune că în cursul ultimilor ani s'au adus numeroase critici stabilității monetare. Azi ne găsim în fața unei situații paradoxale: guvernul s'a prezentat ca apărător al stabilității monetare și totuș, în ultima vreme, recunoscând anumite realități, a încercat să-și facă din devalorizare o lozincă.

D-sa arată, că din situația monetei decurg o serie de măsuri economico-financiare și acuză guvernul, că atunci când a procedat la reevaluare a comis o mare greșeală.

Ședința se ridică la ora 8.

Azi, la ora 4, ședință.

Senatul

Harțag parlamentar

Senatul nostru are inegalități copilărești de om bătrân. Se scoală în totdeauna după somn plin de harțag. Și eri a fost mai certăreț de cât ne așteptam să fie, cu toate că a pornit-o rău de Luni.

Dela începutul ședinței, auspiciile erau prevestitoare de furtună, prezența d-lui Franasovici fiind în totdeauna socotită de rău augur pentru liniștea patriarhală a maturului corp. Furtuna plutește în aer, iar d. Iorga plecat fără umbrelă de acasă, se duce în grabă după ea.

De atâta apăsare, d. Patraulea exploadează, polemizând cu loja presei, de unde sbârnâise un glas neacordat politicește urechilor d-sale puse în slujba partidului național-țărănesc. D. Patraulea în genere este simpatic, dar acum a fost ilariant: un elefant în luptă cu o muscă. L'a reclamat pe bietul gazetar care vorbise în incintă întregului Senat. A fost hazos de tot și roșu de indignare. Și toată vina a fost a d-lui Franasovici, care poartă ghinion Senatului.

Scandal, vociferări și râs.

La rând vine d. Jecheanu care citește o petiție semnată de preoți văleeni alăturați vlădicăi Vartolomeiu, și cere să fie anexată piesă la dosarul interpelării anunțate de d-sa.

Dar d. Toma Vălureanu, senator de Maglavit, sare din baie deodată și începe să bată cu pumnii în pupitre. Senatul se însenineaza aplaudând sărita d-lui agronom din lunca Olteniei, care încurajat dă cu buhaiul și mai tare.

Și în sfârșit după această uvertură la codul agricol al d-lui Sassu se intră în ordinea de zi cu zece senatori.

I. Șt.

Agitațiile dela calea ferată

Ședința se deschide la orele 4, sub președinția d-lui *N. Bănescu.*

Pe banca ministerială d-nii: *R. Franasovici, V. P. Sassu, M. Berceanu.*

Se citește telegrama primită de Senat din partea A. S. R. Principelui Nicolae, ca răspuns la urările de însănătoșire trimise de Maturul Corp.

Pr. AUREL DRAGOȘ, la sumar, regretă că s'au adus acuzații în ședința precedentă de către d. prof. Iorga, Episcopului Russu din Baia Mare, care tolerează pe vicarul rutean Simovici la vicariatul Cernăuți, arătând că Episcopul Russu de Baia este un apărător al românismului. Tot în aceiași chestiune vorbește și d. Laurențiu Oanea, răspunzând unor informațiuni făcute de d. Victor Iamandi în ședința precedentă.

LAMURIRI IN SITUAȚIA DELA ATELIERELE C. F. R.

D. R. FRANASOVICI, ministrul comunicațiilor răspunde comunicării făcută de d. Manoilescu, *despre svonurile răspândite că ar urma să se producă turburări la C. F. R.*

Toate aceste svonuri, a spus d. ministru Franasovici, sunt rezultatul decretelor legi privitoare la ministerul comunicațiilor și ratificate de parlament.

Continuând, d. ministru Franasovici arată că sesizându-se de cuvântarea ținută de d. Patraulea la discuția decretelor legi, a dat cu acel prilej explicații arătând că deși în rândul ceferiștilor ar exista nemulțumiri cauzate de unele măsuri ce se cuprind în decretele legi votate, socoate că nu există motive de îngrijorare. D-sa arată că după informațiile ce le deține până în prezent, nu are nici un motiv de a socoti drept iminentă o grevă a ceferiștilor. Se referă apoi la întrebarea d-lui Manoilescu, răspunzând că guvernul a luat și continuă a lua toate măsurile.

D. FRANASOVICI relevă faptul, că meseriașii dela căile ferate au cerut printr'un memoriu suprimarea examenului de limbă română și integrarea funcționarilor ceferiști cazuți la acest examen. D-sa arată că aceste deziderate au fost soluționate. In ce privește examenul de limba română, era o chestiune inadmisibilă și nu se putea aproba acest mod de a vedea.

D. N. JECHIANU, arată că trebuie să rămână bine stabilit că d. Patraulea *face impresia că a făcut o eroare când a afirmat, că presa naționalistă, —* presa de dreapta *— îndeamnă la mișcări anarhice. Ține să arate că atât partidele numite de dreapta cât și presa naționalistă nu îndeamnă la mișcări subversive și mai ales la turburarea ordinei interne.*

Acestea aparțin într'adevăr unei prese și aparțin unor partide politice care fac incontinuu apologia comunismului.

D. N. JECHIANU, depune un memoriu semnat de preotimea olteană desavuând pe acei membri ai Senatului, cari pretinzând că reprezintă preotimea a adus acuzații I. P. S. Episcopului Vartolomeu.

D. dr. AUREL DRAGOȘ, reamintește că a adresat o comunicare d-lui ministru al internelor, sesizând pericolul francmasoneriei.

D-sa arată că la Cluj există o asociație care are curajul să publice în ungurește un text subversiv cu anumite semne secrete. Cenzura nu-și face datoria pentru a împiedica această propagandă scandaloasă.

In continuare relevă mâhnirea sa profundă ce l-a cuprins cetind în *„Universul"*, că un grup de ceferiști au cerut suprimarea sărbătorilor cele mai mari și cele mai sfinte.

D-sa își exprimă încrederea în d. ministru al comunicațiilor, care prin declarațiile făcute azi la Senat și prin conduita sa absolut creștinească, nu va îngădui niciodată să ni-se calce altarele și să ni-se sdrobească credința noastră în Hristos. Trebuie să fim atenți față de aceste manifestațiuni anarhice și comuniste, mai ales acum când avem în față Spania, unde se măcelăresc între ei frați cu frați.

Se intră apoi în ordinea de zi, trecându-se la discuțiunea generală asupra proectului de lege pentru desvoltarea și încurajarea agriculturii.

Au luat cuvântul d-nii: Heinrich Reitz și gen. Paul Zotta.

Ședința se ridică la orele sara.

Azi ședință la orele 3 jum. d. a.

Politice

JOI, 4 Februarie, d. Grigore Iunian își va desvolta interpelarea cu privire la reevaluarea stocului metalic, pe care din lipsă de timp nu a putut-o desvolta ieri.

*

CONSILIUL Național al Femeilor Române, Gruparea Femeilor Române și Asociația Solidaritatea fac apel la toate femeile române, fără diferență de culoare politică, de situație socială, rugându-le să ia parte în număr cât de mare *la întrunirea de sfat* ce se ține Sâmbătă, 30 Ianuarie, ora 3 d. a. la *Casa Femeii, Splaiul Independenții 46*, când împreună cu delegații diferitelor partide și organizații profesionale se va discuta acordarea drepturilor politice femeilor.

Vor lua cuvântul d-nii: Gh. Tașcă, Perițeanu, Slama, dr. Banu, etc.

*

ERI SEARA în sediul Cercului No. 2 din b-dul Pache No. 144 a avut loc ședința săptămânală a *„Svasticei de Foc"* din București.

Ședința s'a deschis cu imnul *„Cămășilor Brune"* întonat de întreaga asistență.

Comandantul organizației *Ion V. Emilian* anunță deschiderea unui nou sediu în sectorul 3 Albastru și dă ordinele cuvenite.

Se fac apoi comunicări de către studentul Cristodor Rădulescu, extrase din presa străină naționalistă și comunistă, fapte și întâmplări cari interesează mișcarea.

In ciclul de conferințe pentru îndoctrinare studentul Daniel Cantemir desbate problema: *Cum trebue să schimbe ostașul din S. de F. mentalitatea învechită a statului democrat.*

*

In executarea hotărîrei Asociației generale a Gărzilor Naționale cu sediul în Cluj, de a se înființa o filială pentru Vechiul Regat, cu sediul în București, în scopul de a strânge legăturile camaraderești, între foștii Gardiști Ardeleni, pentru apărarea intereselor naționale, combaterea revizionismului și afirmarea spiritului de solidaritate a generației Unirei, toți camarazii (ofiteri și trupă), stabiliți în Capitală și Vechiul Regat să-și comunice adeziunile și adresele cât mai urgent, urmând ca la o dată ce se va fixa ulterior să aibă loc ședința de constituire a comitetului acestei filiale.

Adresele se vor comunica pe numele Dr. AUREL DUMITRAȘ, medic inspector, București, str. Alexandru Lahovary No. 33.

Subscripția ziarului „Porunca Vremii" pentru Mausoleul eroilor Moța și Marin

Sold precedent Lei: 74.219

Colecta Colonel I. P., lei 3.200; Colecta Gh. I. Ștefănescu-Prijmer, lei 1.720; P. Secosan - Foen, lei 100; Pr. Alex. Gruia - Moldova-Veche, lei 400; Buhuși D. Cluj, lei 100' Carol Grăjdănescu, Vlădila, lei 200; Cl. VIII, L. M. R. F. T., Chișinău, lei 200; I. Stoianov, Telinești, lei 500; Arcadie D. Bucătaru, Briceni, lei 200; Buluc I. și Patriu Șt. Ioan - Independența, lei 200; Nini Vărdelescu, Brașov, lei 500; Gh. Dolametra, Cavarna, lei 500; Mitică Stănescu, Toporu, lei 200; Colecta I. Crăciun - A. Vlaicu, lei 250; Pr. Constantin Rotaru, Ruseștu, lei 400; R. Munteanu, Caracal, lei 200; Profesor Gimn. Comerc., Caracal, lei 350; Stănescu Eug. și Popescu Eug., Corabia, lei 40; Ioan St. Belu, Galicea Mică, lei 40; Alex. Vasilescu și soția, Vișeul de Sus, lei 1.260; Emil Nometz, Stubieni	lei 200
Nicolae Funaru, Loco	20
Timotei Pecerschi, Roșiorii de Vede	500
Colecta Țintă Aurel, N. Sulița	1.930
Natalia Anghelescu-Bujor	300
Varvara Todoco, Oradea	100
C. C. Curta, Topoloveni	1.500
Dr. Valyer Hetco Protop. Beiuș	300
Oltean Nic. și Suciu I., Vinț ul de Jos	120
Colecta V. Țimbelistu, Iamorlovca	120
Colecta unui grup de funcționari	1.050
Dr. Șuvăilă A.,	100
Ana Bărbulescu	400
Morar Teodor, Zlatna	40
N. Șuvaina, Zlatna	40
Deoanca Simion, Zlatna	40
Preot Iacob Clenci, Dăneasa	120
Panait Tonas, Brăila	500
Ferdinand T. Raichel, Iargara	300
N. G. Eremia, Brăila	500
M. Paulescu, Dulcești	100
Un grup de funcț. dela Casa Centrală	1.020
Un grup de trei elevi de liceu	100
Colecta inv. Victor Petrescu-Augustini	581
Pușcașiu Tiberiu și Delamașan-Cheț	420
Iorgu R. Mușat, Ciocile	346
Colecta funcționarilor vămii și stației c. f. r. Gr. Ghica vodă	2.220
Dr. Aurel Todoran, Diciosânmartin	500
Preot Zamfir Carp, Tălhugeni	100
Colecta preot Culiță, Ivești	250
Preot I. Coban, Ochiu-Alb	300
I. Teodorescu, Strihăreț	100
Nicolae Ionescu	30
Total lei	**90.635**

La un pas de steagurile roșii!?

Comuniștii dela c. f. r. au cerut să se șteargă dintre sărbătorile legale toate zilele de înălțare sufletească națională

Paginile noastre au apărut ieri, și nu din vina noastră, fără nici o informație cu privire la atelierele c. f. r. ce-a fost îngăduit presei din Sărindar, dar în scop subversiv pentru țară, nouă ne-a fost refuzat.

N'am putut astfel demasca încă de ieri ticăloșia presei din Sărindar care vrând cu orice preț să ia apărarea comuniștilor, a afirmat că toată agitația bolșevicilor din atelierele c.f.r. se rezumă numai la... revendicări de ordin profesional. Când lucrurile stau cu totul altfel.

Astfel, ca să nu se spună că facem incriminări pe simple vorbe, afirmăm că la direcția c.f.r. s'a primit din partea agitatorilor comuniști un memoriu prin care se pretinde nici mai mult nici mai puțin decât:

1) ștergerea din calendarul sărbătorilor legale a zilelor de aniversare națională: 24 Ianuarie, 10 Maiu, 8 Iunie și transformarea acestor sărbători în zile lucrătoare. Prin urmare statul și neamul românesc trebuie să tragă cu buretele peste cele mai importante comemorări ale idaii naționale;

2) un delegat al muncitorilor în consiliul de ad-ție al c. f. r-ului. Lucru nu prea pretențios cu care am putea fi de acord, fiindcă dacă de destinele c. f. r-ului hotărăște d. Fulga, de ce n'am fi logici să admitem ca și muncitorii să aibă dreptul și datoria chiar să ia act și să fie solidari, printr'un delegat al lor, cu soarta instituției pe care o servesc! Dar este ceva mai grav, chiar foarte grav. Ascultați: „Consiliul de direcție al Atelierelor c.f.r. să fie format cu delegați ai muncitorilor". Aceasta se pretinde. Ori nu înseamnă aceasta soviet? Ce ne mai desparte de pretențiile Kominternului? Nu suntem la un pas de steagurile roșii?

Și cu toate acestea spurcatele canalii din Sărindar ne acuză pe noi, presa națională, că incităm la dezordini. Și că vrem... decapitarea muncitorimii cinstite!!

Așteptăm ca, chiar din rândurile muncitorilor, buni Români, dela c.f.r. să pornească o clarificare și o desolidarizare atât de agitatorii bolșevici, cât și de presa spurcatelor canalii.

Orice comentariu ni se pare de prisos, înainte ca apele curate ale muncitorilor patrioți ceferiști să se despartă net de smârcurile asasinilor bolșevici.

Procesul C. A. M.-Ion Moța

în discuția Senatului

D. prof. Mihail Manoilescu, a adresat o comunicare d-lui ministru de finanțe, cerând dosarul care face încă și astăzi obiectul procesului dintre C. A. M. și Ion Moța, mort eroic pe frontul naționalist spaniol.

D-sa relevă că deși defunctul câștigase procesul la instanța de fond, astăzi ministerul de finanțe înțelege să-și mențină recursul împotriva sentinței Curții de Apel, deși nu mai poate fi vorba decât de plata daunelor ce se cuvenean lui Moța, familiei rămase în urma sa.

Cerând urgent răspunsul ministrului de finanțe, d. Manoilescu declară că de va fi nevoie va transforma comunicarea în interpelare.

La această comunicare se asociază și d. D. R. Ioanițescu.

Cum asanează B. N. R. datoriile unor societăți

La Cameră, d. deputat NICHIFOR ROBU a atras atenția ministerelor de finanțe și industrie și comerț, că Banca Națională a trecut în portofoliul său datoriile de 600 milioane lei ale societăților jidovești particulare, cum e cazul fabricelor de zahăr din Lujeni și Jucica. Acțiunile acestor întreprinderi sunt ale piratului Aidinger, fost spion austriac, devenit milionar prin speculareа populației din Bucovina.

Tot scandalul cu permisele de liber parcurs ale ziariștilor pe c. f. r.

Em. Pauker, Gr. Graur și C. Graur, pionieri ai ciumei roșii și alungați din redacția ziarelor cușer „Adevărul" și „Dimineața" nu mai au dreptul la permise. Mercenarii monitoarelor iudeo-comuniste din Sărindar dețin 60 permise, în vreme ce gazetarii dela „Porunca Vremii" au numai patru

După cum am prevăzut, scandalul cu permisele de liber parcurs pe c. f. r. din arena publică a ajuns în parlament.

După comunicarea d-lui profesor MIHAIL MANOILESCU la Senat, a venit comunicarea senzațională de eri, la Cameră a d-lui deputat GH. URZICEANU, membru marcant al partidului național-creștin.

D-sa a arătat cu date și cifre, ce nu se pot pune un moment la îndoială, cine a beneficiat — în afară de puținii breslași ai scrisului cotidian — de permisele de liber parcurs, gratuite, acordate ziariștilor profesioniști.

In afară de pretinșii ziariști grupați în „SINDICATUL PRESEI MINORITARE DIN CLUJ, agenți ascunși ai revizionismului maghiar, cu caziere bogate la servicile de siguranță din orașele respective, mai beneficiază de aceste permise și membrii „SINDICATULUI ZIARIȘTILOR ROMANI DIN BASARABIA", condus de jidanii ADRIAN CANDEA *(Elias Kendler)* și ALEX. TERZIMAN *(Altersohn)*, pirmul corespondent la oficiosul bolșevic „ISVESTIA", iar secundul fost condamnat la cinci ani închisoare pentru delicte împotriva siguranței statului de consiliul de război din Cernăuți

D. deputat URZICEANU a mai arătat că, în afară de pretinșii ziariști minoritari din Ardeal și Basarabia, cari dețin un stoc de 43 permise și cari fac operă de subminare a statului național și monarhic român, mai beneficiază de aceste permise o serie de indivizi cari nu au nimic comun cu nobila profesiune de ziarist și cari prin expedientele și excrocheriile la cari se dedau compromit treparabil breasla subtilă a scrisului.

D. deputat URZICEANU a vorbit despre breasla gazetărească cu acelaș zel și căldură ca și cum ar fi fost din breslă. Îi exprimăm — și pe această cale — omagiile noastre cordiale pentru dragostea și grija pe care a manifestat-o pentru prestigiul scrisului zilnic.

CAZUL PAUKER

Și acum să trecem pe sub furcile noastre caudine pe alți beneficiari ai permiselor de liber parcurs pe c. f. r. cuvenite ziariștilor profesioniști.

Jidanul EM. PAUKER, ruda de aproape a comunistei ANA PAUKER, condamnată pentru agitații comuniste de consiliul de război din Craiova, deși administrator al monitoarelor iudeo-comuniste din Sărindar, a beneficiat de permis de ziarist.

Astăzi, când a fost ostracizat de însuși coreligionarii lui din fruntea hrubelor de maculatură roșie, mai are dreptul să beneficieze de permis de ziarist?

Invităm comisiunea să i-l retragă!

CEI TREI GRAURI

Individul GR. GRAUR (pe adevăratul lui nume BRAUER), a cărui cetățenie română a fost în repetate rânduri și pe drept contestată, de profesiune medic balneolog la Karlsbad, isgonit de însuși coreligionarii lui dela conducerea spirituală și rituală a monitoarelor iudeo-comuniste din Sărindar, mai poate beneficia de permis de ziarist?

Cine îl va mai angaja în România azi sau mâine pe gazetarul șomeur GR. GRAUR, când chiar coreligionarii lui l-au aruncat peste bord ca pe un element indezirabil?

Aceiași întrebare o punem și pentru jidanul C. GRAUR (Brauer), expatriat la Paris și care totuși posedă în buzunarul jiletcii lui unsuroase un permis de ziarist pe c. f. r.

Intrebăm onorata comisiune și pe d. SERGIU DIMITRIU, secretarul general al minsterului de interne, nu cumva beneficiază de permis de ziarist și ALEX. GRAUR (Brauer), *de ocupațiune profesor secundar și care, deși ovreiu, sub pseudonimul de GH. REVIGA, ne dă nouă naționalilor lecții de limba română?*

ȘI ALȚI OSTRACIZAȚI

De permis mai beneficiază și jidanul RELEA (Rosenthal), omul de afaceri dela ministerul muncii, dezavuat de minister și oprit de a mai avea acces pe culoarele ministerului. Astăzi, a fost preavizat de însăși foaia la care lucra. In aceiaș situație se mai găsesc gazetari ovrei ANA CANARACHE, STROMINGHER, ș. a., dați afară de monitoarele comuniste din Sărindar.

Cerem ca tuturor acestora să li se taie permisele de liber parcurs, pentru simplul motiv că nemai făcând gazetărie, le-ar putea utiliza pentru alte scopuri.

Fiindcă veni vorba de ziariști fără angajament, ținem să facem distincție între gazetarii cari vremelnic nu au angajament (cunoaștem mulți și distinși camarazi pentru cari nu avem să formulăm nici cea mai mică obiecțiune) și acei ziariști cari prin trecutul lor nu vor mai putea face presă în țara românească.

Mai notăm aci, că în timp ce gazetarii dela „PORUNCA VREMII", cari colaborează cu atâtea de mari sacrificii la opera de consolidare a statului național român, au 4 PERMISE, spurcatele canalii din Sărindar au 60 (notați bine, iubiți cititori șasezeci) *de permise de liber parcurs, pe cari purătii le utilizează în slujba propagandei comuniste.*

Nu este strigător la cer, d-le președinte SANDULESCU? Nu avem dreptul să părăsim calmul și să facem din scrisul nostru săgeți cu venin?

Dar nu am terminat.

Ion Muche

O aniversare elocventă

(Urmare din pag. I-a)

ar fi ajuns să se instăpânească pe deplin și în Germania, să-și aservească poporul, să-și facă un instrument de agresiune și dominație din tehnica, din disciplina și din imensa massă vitală germană, Europa era cu desăvârșire și iremediabil pierdută.

...Așa dar, când Hitler, paladinul conștiinței arice și campionul spontan al luptei impotriva iudaizării Germaniei, repurtă cele dintâi victorii impotriva sinistrilor strigoi ai neamului omenesc, nădejdea începu a încălzi inimile tuturor europenilor adevărați. Iar astăzi, când suntem în situația de a saluta împlinirea a patru ani de regim național-socialist în cel de al III-lea Reich regenerat prin credință, prin disciplină și prin luptă, încercăm o tainică dar puternică mândrie, noi toți aceia cari putem dovedi că atât naționalismul german, cât și acel italian, n'au desmințit nici una din speranțele cari s'au pus într'însii.

Sunt sigur apoi că va veni o zi, după ce toate intrigile iudaice și masonice vor fi complet paralizate, când se va putea judeca în toată obiectivitatea din ce impas teribil a scos HITLER și național-socialismul german Europa creștină, nu mai departe decât acum patru ani. Nu va trebui încă să așteptăm până atunci, spre a sublinia vitalitatea și eficacitatea extraordinară a naționalismului, ori unde ar apare și s'ar afirma această robustă și echilibrată formă de viață colectivă. Dela 30 Ianuarie 1933 și până în clipa de față, n'a fost zi în care presa jidovească din întreaga lume să nu proclame falimentul „hitlerismului", intențiunile sale războinice, neputința sa de a rezolvi problemele sociale și economice, în sfârșit iminenta sa prăbușire.

Cu toate acestea, revoluția națională germană — revoluție pașnică și creatoare — a transformat existența întregei națiuni. A stârpit radicalmente germenii de desagregare, semănați de iudaism; a dat de lucru la șase milioane de șomeuri; a creiat o fortăreață de echilibru și de ordine în însuși centrul Europei; a demonstrat că prosperitatea economică adevărată nu se poate realiza decât acolo unde e stârpit samsarul și speculantul jidan; și a pus bazele unei experiențe creatoare și unei politici pozitive care interesează în chip vital viitorul întregii rase albe.

In preajma zilei de 30 Ianuarie 1937, naționaliștii români reînoiesc vrednicului și laboriosului popor german întreaga lor simpatie camaraderească, urându-i ca în decursul celui de al cincilea an de regim național socialist să rănuncă în chip definitiv caracatița iudaică, ce se înverșunează încă să ne sugă viața și sângele.

Nicolae Bogdan

Morala sovietică și dreptul la asasinat

(Urmare din pag. I-a)

neintervenție ale acestui stat? Cine poate fi atât de naiv să creadă în sinceritatea unor astfel de propuneri?

D. Litvinov a fost rău inspirat și cu totul lipsit de abilitate. Punând problema dreptului de azil așa cum a pus-o, a atras odată mai mult atenția lumii burgheze și creștine asupra criminalității regimului comunist care cere pentru sine dreptul la asasinat și contestă celorlalte regimuri politice dreptul la apărare chiar printr'un simplu proces și o condamnare de câțiva ani închisoare.

In acelaș timp reprezentantul Sovietelor a reușit să arate în adevărata ei lumină morala ce prezidează la lucrările instituției dela Geneva. Fiindcă d. Litvinov n'a fost combătut de nici unul din reprezentanții marilor puteri europene aflați în ședință, ci numai de aceia ai republicilor Chili, Bolivia și Equador.

Natural propunerea a fost respinsă însă impresia a rămas.

Petru Bănescu

Aplicarea noilor coduri penale

Unde şi cum se vor executa pe viitor pedepsele penale

Direcţiunea penitenciarelor, din ministerul justiţiei, a dat o decizie prin care pedepsele şi măsurile de siguranţă privative de libertate, se vor executa, după natura lor, în penitenciare pentru majori, institute de corecţie pentru minori şi colonii penitenciare după cum urmează:

a) In penitenciarele Aiud şi Ocnele Mari, pentru condamnaţii la muncă silnică;

b) In penitenciarele Mărgineni (Prahova), pentru condamnaţii la temniţă grea până la 10 ani inclusiv şi într'o secţiune complect separată la penitenciarul Aiud pentru condamnaţii la temniţă grea dela 10—20 ani inclusiv.

c) In penitenciarele de închisoare corecţională: Alba Iulia, Bacău, Bălţi ,Bârlad, Bazargic, Bistriţa, Botoşani, Brăila, Buzău, Cahul, Caracal, Câmpulung (Bucovina), Câmpulung (Muşcel), Că'araşi, Constanţa, Dorohoi, Dumbrăveni, Făgăraşi, Fălticeni, Giurgiu, Hotin, Iaşi, Mercurea-Ciuc, Odorhei, Oraviza, P.-Neamţ, Piteşti, Roman, Rădăuţi, Sf. Gheorghe, Sighişoara, Silistra, Slatina, Storojineţ, Târgovişte, T.-Jiu, Turda, T.-Severin, Tecuci, Vaslui, pentru condamnaţii la închisoare corecţională până la şase luni închisoare.

In penitenciarele de închisoare corecţională: Arad, Cetatea Albă, Cluj, Dej, Deva, Focşani, Huşi, Ismail, R.-Sărat, R.-Vâlcea, Lugoj, Orhei, Sibiu, Sighet, Soroca, Tg.-Mureş, Tighina, Timişoara, Tulcea, T.-Măgurele, Văcăreşti (Bucureşti) şi Zalău, pentru condamnaţii la închisoare până la 2 ani inclusiv.

In penitenciarele de închisoare corecţională: Braşov, Caransebeş, Cernăuţi, Chişinău, Craiova, Galaţi, Oradea, Satu Mare, Suceava, pentru condamnaţii la închisoare corecţională până la 12 ani inclusiv.

In aceste penitenciare de închisoare corecţională se va executa în secţiuni complect separate şi închisoarea poliţienească, precum şi detenţiunea preventivă.

Femeile vor executa toate categorile de pedepse, în secţiuni complect separate, la penitenciarul Mislea (Prahova) şi la penitenciarul închisoare corecţională din Dumbrăveni.

CONDAMNAŢII POLITICI

Pentru condamnaţii politici sunt prevăzute următoarele regimuri:

a) detenţiunea.

b) detenţiunea riguroasă şi

c) detenţiunea simplă.

Aceste pedepse se vor executa în secţiuni complet separate la institutul special Doftana.

Femeile condamnate la pedepse politice le vor executa, în secţiuni complect separate la penitenciarul închisoare corecţională Dumbrăveni.

CONDAMNAŢII MINORI

Condamnatele majore, minore şi minorii vor executa în închisoare poliţienească detenţiunea preventivă, iar condamnaţiunea până la 3 luni inclusiv, în secţiuni complect separate, la penitenciarele de închisoare corecţională prevăzute mai sus.

Deţinerea minorilor se face la institutul de corecţie Cluj pentru executarea închisorii sau detenţiunii simple până la 15 ani şi la institutul de educaţie corectivă Gherla, ca măsură de siguranţă, până la împlinirea vârstei de 21 ani.

Minorele vor fi deţinute într'o secţiune a institutului de educaţie corectivă din Cluj pentru executarea închisorii corecţionale sau detenţiune simplă până la 15 ani şi în acelaş institut, dar în secţiune separată până la împlinirea vârstei de 21 ani.

COLONIILE PENITENCIARE

Vor fi internaţi în colonii penitenciare deţinuţii calificaţi, la secţiunea de colonie agricolă de pe lângă penitenciarele Aiud (Vinţ şi Teiuş), Arad, Lugoj, Oradea, Cluj şi Satu-Mare.

Secţiuni separate de colonii industriale vor fi la: Aiud, Braşov, Cernăuţi, Craiova, Galaţi, Mărgineni, Oradea, Sibiu şi Văcăreşti (Bucureşti).

Măsurile de siguranţă privitoare de libertate, se vor executa după natura lor, în ospicii, aziluri, institute speciale pentru infractorii din obiceiu şi institute de educaţie corectivă, potrivit deciziei ministerului de justiţie.

Uniunea c. f. r. înfiereaza pe agitatorii comunişti

In legătură cu articolul din „Universul" referitor la agitaţia lucrătorilor din atelierele „Griviţa", Uniunea c. f. r. ne trimite următoarele:

„Cetind articolul „In gardă !" inserat în ziarul „Universul" cu data de Joi, 28 crt., în calitate de reprezentanţi ai personalului constituit în „Uniunea c. f. r.", ţinem ca atât dv. cât şi opinia publică să ia cunoştinţă de următoarele:

E de necontestat că pivotul întregei mişcări socialisto-comuniste din ţara noastră şi ţinta tuturor preocupărilor partidelor de stânga a fost muncitorimea căilor ferate.

Din anul 1935, graţie unui curent de redeşteptare naţionalistă, s'a rupt din blocul stângii peste 80 la sută din totalul personalului, regrupându-se în „Uniunea C. F. R.".

Din „Uniune" fac astăzi parte: Asociaţiunea „STAŢIA" a întregului personal de mişcare dela acar şi frânar la şeful de gară şi inspectorul respectiv; Asoc. „MAEŞTRILOR DE ATELIERE" a tuturor maeştrilor de ateliere, şefii de ateliere, controlori etc. Asoc. „TELEBLOC" a personalului constructori şi revizori de telegraf, telefon, şi aparate centrale, Asoc. „A. S. P. C. F. R." a lucrătorilor de ateliere cu şcoală, precum şi LUCRATORII ŞI FOCHIŞTII DE LOCOMOTIVE REACŢIONIŞTI.

Neînţelegând să ne solidarizăm procedeelor internaţionale care impun ca singur mijloc de împlinire a desideratelor muncii: pumnul şi greva, urmăm câştigarea drepturilor noastre pe calea tratativelor pline de înţelegere cu administraţiunea şi punând deasupra intereselor noastre, interesul patriei.

Pe acest drum, de acord cu ministerul de comunicaţii şi cu administraţia C. F. R., am reuşit să înfăptuim marea operă a reîncadrării personalului şi vom reuşi desigur să împlinim şi celelalte lipsuri constatate prin aplicarea legii, precum şi Casa noastră de pensii.

Ţinem să declarăm că personalul, pe care îl reprezentăm, are deplină încredere în administraţie; că, departe a se face coadă de topor în mâna străinilor şi înstrăinaţilor, nu va răspunde atâtărilor făcute de câţiva rătăciţi; că va sta de veghe punându-se în slujba ţării cu puteri înzecite, atunci când elementele turbulente, cari au reuşit până astăzi să pună muncitorimea română într'o lumină atât de degradantă, vor încerca să părăsească lucrul.

„Uniunea C. F. R.", cunoscând perfect spiritul de înţelegere şi disciplină care domneşte astăzi în rânduri, conştientă că toate agitaţiile şi versiunile care îşi fac ecoul până în parlamentul ţării sunt opera nefastă a unor interesaţi, roagă ministerul de comunicaţii să purceadă la facerea urgentă a unei anchete, pentru a stabili ce forţe profesionale sunt legal constituite în C. F. R.?, dacă preşedinţii lor funcţionează legal ?, dacă gestiunile lor financiare sunt în regulă ?, să se ştie odată pentru totdeauna autoritatea acelora care vorbesc în numele personalului, cât şi valoarea afirmaţiunilor ce fac.

„Uniunea mai crede că a sosit timpul să se procedeze cu hotărire contra agitatorilor dovediţi, oricare ar fi ei şi orice slujbă ar îndeplini, convinsă fiind că personalul în faţa dovezilor precise, nu va reacţiona.

Până atunci „Uniunea C. F. R.", rămâne la datorie în slujba ideii de legalitate şi ordine pentru patrie.

Primiţi, vă rugăm, domnule director, asigurarea deosebitei noastre consideraţiuni.

Preşedintele Uniunii C. F. R.,
(ss) Ing. Gh. Chelaru
Preşedintele Asociaţiei „Staţia",
(ss) *Gh. Teodorescu*
Preşedintele Asociaţiei „Maeştrii"
(ss) I. Mazilu
Preşedintele Asociaţiei „Telebloc",
(ss) A. Nicolau
Preşedintele Asociaţiei „ASPCFR",
(ss) M. Anghelescu

Turismul: O sursă de venituri pentru stat

Am dat publicităţii în numerele anterioare ale acestui ziar o întreagă serie de reportagii, cu privire la impresiile culese din ultimul voiaj organizat de secţiunea noastră de turism, de data aceasta în Italia. Ca şi altă dată, întors de aproape două săptămâni din voiajul întreprins din simplă datorie profesională, simt de a mea datorie de bun român să desvălui cititorilor noştri o adâncă admiraţie pentru buna, extraordinara organizaţie turistică italiană. Nu voi pierde nici o clipă din vedere faptul că această ţară din timpuri îndepartate, atrăgea călători spre minunatele sale localităţi şi deci a putut să-şi creeze o tradiţie în acest vast şi minunat domeniu. Astăzi mai mult ca oricând alătdată, sub actualul regim fascist frumuseţile localităţilor italiene sunt mai vizitate de străini şi mai admirate, guvernul găsind prin facilitatea turismului multiple mijloace de propagandă naţională.

Ceeace vreau însă să scot în evidenţă este ceva cu totul de altă natură şi aceasta este o observaţie pe care de altfel am făcut-o acum câteva luni la înapoierea mea dintr'un voiaj întreprins în Germania.

Este sistemul valorificării operelor de artă, fenomenelor naturale şi, în genere, tuturor obiectelor ce sunt expuse de către stat în muzee, cu scopul de a fi admirate de către persoanele interesate.

Să mă explic: la Potsdam (în apropierea Berlinului) pentru a vizita Sanssouci-ul (aproape 20 apartamente în care au fost expuse o serie de tablouri, biblioteca Regelui Friederich cel Mare, diverse obiecte de artă, etc). taxa de intrare este de 2 mări, aproape 100 lei, în zilele obişnuite şi se acordă reduceri studenţilor numai Duminica. La grupuri mai mari de străini se acordă cu oarecare greutate o reducere de 50%, deci aproape 50 lei (cazul excursioniştilor noştri. Acelaş lucru se repetă cu mai toate muzeele din Berlin, Dresda, Lipsca, etc., indiferent dacă muzeul aparţine comunei sau statului.

Ne întoarcem acum în Italia ! Absolut acelaş caz ! La Veneţia pentru vizitarea palatului ducal taxa de intrare este de 10 lire de persoană (aproximtim 85 lei) şi nici o reducere nu se acordă sub nici un motiv! La Roma cam aceiaş situaţie numai că se reduc taxele la 5 şi 6 lire de persoană. La Napoli în apropiere de insula Capri există celebra grotă aşa numită „Grota azură", o deschizătură sub stâncă de aproape 40 metri, care prin efectul luminei ce străbate d'verse deschizături dă un colorit albastru apei din grotă. Este un fenomen unic în acest gen şi merită a fi văzut. Pentru a vizita însă acest fenomen natural trebue să plăteşti 10 lire, deci aproape 85 lei! Şi lumea ce vine din toate colţurile lumei, plăteşte şi v'zitează! (Nu exagerez când spun că în ziua în care grupul nostru de excursionişti a vizitat grota, au venit cu un vapor special peste 250 persoane, divizate în grupuri şi toate au fost conduse cu bărcile la această grotă).

Plata taxei de intrare implică însă o bună stare a tot ceeace vizitezi, o curăţenie exemplară şi explicaţiuni cu date istorice a obiectelor expuse. Mai mult! Există muzee care în taxa de intrare include şi ghidul ce te conduce, arătându-ţi şi explicându-ţi respectuos amănunte interesante în legătură cu operele colecţionate!

Toate reparaţiunile şi îmbunătăţirile tot din banii vizitatorului se plătesc.

Din cele ce se desprind mai sus am avea aşa de multe de învăţat ! !

Oficiul Naţional de turism şi Ministerul Artelor au cuvântul !

Gh. Topa

DIVERSE

Ca urmare celor publicate în ziarul „Universul" cu data de 23 Ianuarie 1937, direcţiunea generală a Casei Centrale a Asigurărilor Sociale dă următorul comunicat:

Potrivit rezoluţiei d-lui profesor I. Nistor, ministrul muncii şi asigurărilor sociale, d. Zaharеanu Dumitru, şef de secţie în Casa Centrală a Asigurărilor Sociale, cu delegaţie de inspector, se suspendă din funcţiune pe ziua de 27 Ianuarie 1937, delegând tot deodată pe d. inspector general Vasile Dobrotă a face o anchetă cât mai amănunţită.

*

ASOCIAŢIA generală a subofiţerilor pensionari din România, filiala sectorului III Albastru, convoacă în adunare generală extraordinară pe toţi subofiţerii pensionari din acest sector, comunele suburbane pendinte de judeţul Ilfov, în ziua de 31 Ianuarie 1937 orele 8 jum., în str. 13 Septembrie nr. 256 (sala T. Georgescu Viştea).

*

Ministerul finanţelor face cunoscut, că prin legea pentru administrarea zaharinei şi a substanţelor îndulcitoare, publicată în Monitorul Oficial nr. 263 din 11 Noembrie 1936, fabricarea, importul, depozitarea, întrebuinţarea şi comerţul de zaharină, precum şi cu orice substanţă îndulcitoare, altele decât acele cari conţin formula chimică a zahărului sau glucozei, au fost limitate la unele întrebuinţări industriale şi nevoi strcit medicale. Controlul întrebuinţării zaharinei în cazurile arătate de lege, se exercită de către direcţia taxelor de consumaţie.

Contrabandele, trecerile sub denumire falsă în declaraţiunea vamală, precum şi toate celelalte contravenţiuni dela dispoziţiunile acestei legi, sunt sancţionate cu amenzi cari variază între 2.000 şi 100.000 lei.

*

Eri dimineaţă a avut loc la Casa Centrală a Asigurărilor sociale, sub preşedinţia d-lui P. Alexandrescu-Roman, secretarul general al ministerului muncii, instalarea comisiilor de invaliditate şi de pensiuni.

In comisia de invaliditate au fost aleşi d-nii: C. Georgescu ca preşedinte; Teodor Rosnovan vice preşedinte; prof. dr. Oroviceanu şi N. Rusescu, director.

In comisia de pensiuni, au fost aleşi d-nii: N. Icaniţiu ca preşedinte; inginer D. Andreescu vice preşedinte; prof. dr. Poenaru Căplescu şi Crăciun Tomescu, director.

La instalarea ambelor comisiuni, d. secretar general Alexandrescu-Roman, în numele d-lui ministru Nistor, a arătat importanţa acestor organe pe lângă Casa Centrală a asigurărilor sociale pentru clasa muncitorească.

*

Ministerul Agriculturii face cunoscut producătorilor că este amator a cumpăra sămânţă de in şi cânepă, din recolta anului 1936, bună pentru însămânţare.

Ofertele vor arăta cantitatea oferită, preţul pe kilogram, loco, gara de încărcare şi vor fi însoţite de probe de câte o jumătate de kilogram.

*

In „Monitorul Oficial" de eri a apărut decretul de numire a d-lui Donar Munteanu, consilier la Curtea de apel din Chişinău în postul de director al închisorilor din ţară.

Acest loc de mare răspundere a fost deţinut timp de şapte luni, dela decesul d-lui Demetriu şi până la numirea d-lui consilier Munteanu de d. maior Octav Gorăscu, subdirectorul general al penitenciarelor.

După instalarea d-lui consilier Munteanu, d. Gorăscu va deţine postul de subdirector general al închisorilor.

*

IN Monitorul Oficial Nr. 16 din 21 Ianuarie 1937, s'au publicat vacante posturile de medici primari ai judeţelor Târnava Mică şi Teleorman.

*

PRIN hotărârea de arbitraj pronunţată de Comisia de arbitraj depe lângă Inalta Curte de Casaţie şi Justiţie a fost aplanat conflictul colectiv de muncă ivit între Societatea „Mica" şi muncitorii săi dela minele din Brad, prelungindu-se vechiul contract colectiv până la 30 Septembrie 1937.

*

CONFLICTUL colectiv de muncă ivit între patronii măcelari din Oradea şi lucrătorii respectivi, a fost aplanat prin tratativele de împăciuire ţinute între părţi sub conducerea Inspectoratului muncii Arad, încheindu-se un contract colectiv de muncă.

DIRECTIUNEA GENERALA A MONOPOLULUI ALCOOLULUI
Bir. Depozitelor Judeţene

Publicaţiune

Se publică spre cunoştinţa generală că, în ziua de Sâmbătă, 13 Februarie a. c., ora 10 a. m. în localul Direcţiunei Generale a Monopolului Alcoolului, din str. Stavropoleos nr. 15, se va ţine o licitaţie publică, cu oferte închise, pentru procurarea a 400.000 sticle semialbe, a 1/4 ltr. şi 100.000 sticle semialbe a 1/8 ltr.

Licitaţia se va ţine în conformitate cu articolele 88-110, inclusiv, d'n L. C. P., Regulamentul oficiului Central de Licitaţie şi normele publicate în Monitorul Oficial No. 27, din 4 Iunie 1931, paginile 5014—5022.

Toate persoanele cari vor lua parte la licitaţie vor depune oferte, numai în conformitate cu caietul de sarcini, care poate fi văzut zilnic, între orele 12-13 jum., la Direcţia Generală a Monopolului Alcoolului, Biuroul Depozitelor Judeţene.

Deasemenea, se va depune şi garanţia de 5% din valoarea întregei furnituri oferite.

Organizarea jurisdicţiei muncii

Pentru soluţionarea conflictelor de muncă ivite între patroni şi angajaţii lor, ministrul muncii a elaborat în anul 1933, legea pentru înfiinţarea şi organizarea jurisdicţiei muncii care, stabileşte o procedură rapidă pentru judecare proceselor. Judecătoriile de muncă, înfiinţate prin această lege sunt obligate să dea o sentinţă fără întârziere. Cu toate acestea, părţile în litigiu au găsit mijlocul de a tergiversa soluţionarea proceselor, insistând adesea, atât patronii cât şi lucrătorii, pe lângă asesori, de a nu se prezenta în instanţă. Din această cauză, la judecătoriile de muncă, condicile de judecată sunt încărcate cu procese amânate.

D. prof. I. Nistor, ministrul muncii şi asigurărilor sociale, interesându-se în deaproape de această chestiune, a însărcinat pe d. Constantinescu, directorul general al Oficiului de studii cu facerea unei anchete al cărei rezultat a fost prezentat d-lui minstru Nistor. Pentru remedierea acestui neajuns, d. ministru Nistor, a alcătuit un proect de lege pentru complectarea articolului 31 din legea pentru înfiinţarea şi organizarea juristicţiei muncii, stabilindu-se o nouă procedură pentru judecarea litigiului.

Organizarea învăţământului industrial

Contemporaneitatea, astăzi mai mult ca oricând, trăeşte momente de adânci prefaceri.

Statele europene ca şi cele de peste oceane, sunt supuse unor profunde transformări. In această perioadă de transformări, fiecare stat caută să-şi evidenţieze specificul naţional în toate producţiunile sale.

In acest scop clasele diriguitoare naţionaliste sau numai cu tendinţe naţionaliste, au căutat să elimine din sânul societăţii, pe calea legilor, elementele minoritare.

Invăţământul nostru industrial, eri ca şi astăzi, poate să constitute o verigă puternică în lanţul înfăptuirilor naţionale şi constructive.

MIC ISTORIC

Invăţământul meseriilor, astăzi învăţământul industrial, a căpătat prima sa organizare, în timpul Regulamentului organic, sub guvernatorul Kiseleff, la cererea căruia se întocmeşte în 1852 regulamentul şcoalelor.

In legiuirea asupra reorganizării instrucţiunii publice din 1847 se specifică precis că în şcoalele orăşeneşti se va adăoga *„Invăţătura cunoştinţelor uzuale şi a desemnului liniar aplicată la arte şi meşteşuguri"*.

La 5 Noembrie 1850, la cererea domnitorului Barbu Ştirbey se înfiinţează la Bucureşti prima şcoală de Arte şi Meserii. Şcoala la fiinţă, după prezentarea proiectului, în anul 1852.

In Moldova prima şcoală de Arte şi Meserii, ia naştere la Iaşi în anul 1841, luna Iunie, ziua 22 din timpul domniei lui Mihail Sturza.

In 1864, tot în Moldova, în urma votării legei lui Donici, se înfiinţează 20 de şcoli pentru băeţi, din cari 5 erau întreţinute de comună, iar 15 de judeţe.

In anul 1893 Petre P. Carp, a alcătuit o lege stabilindu-se un plan întreg de organizare numai pentru şcoalele de meserii din Bucureşti şi Iaşi. Tot Carp înfiinţează pe lângă cele 4 clase existente, încă doi ani pentru practica meseriilor.

Această lege, modificată cu cea din 1901, constitue singura reformă importantă în ceeace priveşte şcoalele de arte şi meserii.

Inainte de a ajunge la situaţiunea de astăzi a acestui învăţământ, menţionăm aici şi importanta organizare a învăţământului de toate gradele, făcută prin reforma şcolară din 1896—1898, de către marele Spiru Haret.

Pentru punerea în concordanţă a acestui învăţământ cu cerinţele vieţei economice şi naţionale de astăzi, d. profesor dr. *C. Angelescu*, a organizat întreg învăţământul profesional de băeţi şi fete prin legea organizării învăţământului industrial, votată de către Parlament în anul 1936.

ŞOMAJ. DE CE TINERII PLECAŢI DIN SATE NU SE MAI REINTORC LA VETRE

Tineretul nostru autohton, aşa după cum am arătat-o de nenumărate ori în această gazetă, o duce cam greu în ţara lui. Şomează cu alte cuvinte. Străinii în cazurile când nu huzuresc, îşi au asigurată cel puţin existenţa. Pricinile acestei situaţiuni sunt de ordin politic. Noi le-am desbătut cândva aici.

Fapt e că astăzi majoritatea tinerilor noştri români, odată plecaţi din lumea satelor spre oraşe la învăţătură, nu se mai întorc acasă.

ART. 111 CHEIA DE BOLTA IN ANGRENAJUL MASURILOR CE TIND LA REMEDIEREA ŞOMAJULUI

Am arătat mai sus că tinerii noştri intelectuali lâncezesc fără întrebuinţare în lumea oraşelor. In rândurile învăţământului industrial intelectual român, nu se prea înghesuie. Astfel că locul lui este ocupat de către străini, cari ştiu să mânuiască fără jenă instrumentele industriale. Inapoi la ţară nu se mai înapoiază din lipsa mijloacelor, cari l-ar putea ajuta şi îndemna la întreprinderea vreunui fel de acţiune. In faţa acestei situaţii şi pentru a remedia această stare de lucruri, prin legea de organizare a învăţământului industrial s'a prevăzut la art. 111 creiarea unui fond, necesar tinerilor absolvenţi ai liceelor industriale pentru înjghebarea de mici întreprinderi independente.

Legiuitorul a avut în vedere, când a făcut acest articol, pe tinerii absolvenţi ai gimnaziilor şi liceelor industriale, cari pentru a-şi putea pune în practică meseria învăţată în şcoală, au nevoie de capital.

Şi acest capital le-a fost prevăzut în art. 111 al legei mai sus amintită. IN FELUL ACESTA S'A EVITAT TUTELA POLITICIANISMULUI PENTRU BREASLA UNEI CATEGORII DE TINERI CU INVAŢAMANT PRACTIC LA BAZA, TINERI CARI POT SCHIMBA FAŢA SATELOR ROMANEŞTI, PRIN INTEMEIEREA COOPERATIVELOR DE MUNCA ŞI PRODUSE NAŢIONALE.

Intr'un reportaj viitor vom arăta însemnătatea acestui fapt pentru economia noastră naţională. Vom arăta deasemeni şi acţiunea interesată a unor ciocli ai vieţei noastre politice, cari vor să dea o altă destinaţiune fondului prevăzut prin art. 111 al legii de organizare a învăţământului secundar industrial.

Mihail Daneş

GRIPA

o puteţi preveni luând zilnic până la 3 tablete de Togal

Odată GRIPAT vă veţi vindeca repede şi sigur întrebuinţând

Togal

medicamentul cu acţiune antinevralgică şi BACTERICIDĂ RECUNOSCUTĂ

Togal-ul distruge şi totodată elimină otrăvurile gripei (răceilii), graţie compoziţiei sale specifice

Tratamentul cu Togal urmat în mod regulat vă fereşte de recidivele boalei

Intrebaţi şi pe medicul Dv. La farmacii şi Droguerii.

Publicaţie

Societatea Generală de Gaz şi Electrictiate din Bucureşti, având nevoie să se aprovizioneze cu MATERIAL PESCHEL (cca. 85.200 m. tub, tub flexibil şi cca. 241.950 bucăţi curbe, mufe, coliere, doze), invită pe cei ce doresc a participa la această furnitură să depună oferte la sediul Societăţei, din Bd. Tak Ionescu No. 33, Serviciul de Aprovizionare, în ziua de 23 Februarie 1937, orele 17.

Condiţiunile de participare, se pot vedea la Serviciul de Aprovizionare, în orice zi de lucru, între orele 11—12 jum.

AVIZ

SOCIETATE GENERALA DE GAZ ŞI DE ELECTRICITATE, reaminteşte abonaţilor ei că, conform condiţiunilor generale de abonament şi în interesul lor, sunt datori a lua măsurile necesare pentru a apăra de frig contorii de gaz expuşi la îngheţ, acoperindu-i cu pături, câlţi, etc. şi a supraveghia ca în timpul gerului ferestrele, uşile şi coşurile de ventilaţie, unde se află aşezat contorul, să fie bine închise.

Pntru mai multă siguranţă se recomandă întrebuinţarea spirtului denaturat în proporţie de o jumătate l'tru de bec asupra capacităţii contorului, spirt pe care abonaţii sunt rugaţi să-l ţină la dispoziţia agenţilor Societăţii, singurii însărcnaţi cu turnarea lui în contori.

Se face lumină la Camera de muncă din Cluj

Se ştie, că membrii consiliului de administraţie ai Camerei de muncă din Cluj, pe cari i-am denunţat că duc o politică protivnică intereselor ţării, au dat afară din serviciu pe eminentul funcţionar dr. I. Vâlcea.

In urma anchetei ce s'a făcut — şi care va duce, sigur, la dizolvarea acelui ciubăr de înstreinaţi — ministerul muncii a ordonat, ieri, telegrafic reintegrarea d-lui Vâlcu.

E un prim succes al nostru şi-l subliniem.

Rezultatul examenelor dela Casa Centrală

Comisia de examinarea candidaţilor pentru posturile de directori conducători de case de asigurări sociale, instituită de d. prof. I. Nistor ministrul muncii, în baza legii în vigoare, şi formată din d-nii: P. Alexandrescu-Roman, secretarul general al mi- M. Enescu, directorul general al nisterului munci ca preşedinte, Casei Centrale a asigurărilor sociale, I. Argeşeanu, directorul general al muncii, C. Stelorian, directorul personalului din asigurările sociale, şi-a terminat lucrările declarând reuşiţi pe următorii candidaţi: N. Cazacenco, Pupeza, N. N. Cristescu, Cadariu, Ştefiu, Buhoci, N. Alexandrescu, Sibiceanu, Platoş şi Gheorghiu. Ca directori conducători de case definitivi au fost confirmaţi: I. Hasnaş-Bucureşti; Alexandru-Tandrău-Cluj; Gh. Enescu-Braşov; N. Soşdeanu-Timişoara; Gh. Vaşca-Oradea; Ilie Oreşteanu-T. Mureş; I. Tâmpănariu şi d-na Tatiana Grigorevici.

Dela Asociaţia Generală Bărbăţie şi Credinţă cu Spade

Asociaţia generală a medaliaţilor cu „Bărbăţie şi Credinţă" cu spade din România cu sediul în Bucureşti, convoacă în adunare generală ordinară pentru ziua de 14 Februarie a. c. ora 9 dimineaţa la sediul asociaţiei din str. Smârdan nr. 4 camera 22, pe toţi membrii ei.

Pe ordinea de zi următoarele chestiuni:

1) Darea de seamă a consiliului de Administraţie de activitatea sa pe anul 1936.

2) Raportul cenzorilor.

3) Descărcarea consiliului de gestiunea pe anul 1936.

4) Modificarea statutului şi anume:

Art. 9, al. b. rândul 3 şi 4, relativ la înscriere.

Art. 9, al. e. în întregime, relativ la cotele filialelor.

Art. 18, în întregime.

Art. 19, relativ la patronul asociaţiei.

Art. 20, relativ la drapel.

5) Porectul de buget pe anul 1937.

6) Alegerea unui nou consiliu în locul celui vechiu, al cărui mandat a expirat conform Art. 6, al. a. din statut.

In cazul când la data şi ora arătată mai sus, nu se întruneşte jum. plus unul din numărul total al membrilor asociaţiei, adunarea generelă se amână de drept pentru ziua de 21 Februarie a. c. la aceiaşi oră şi în acelaşi loc, când se va ţine cu orice număr de membri vor fi prezenţi conform art. 12 din Statut.

In conformitate cu art. 13 din Statut, nu pot lua parte la vot în adunarea generală decât membrii cu cotizaţia la curent.

Preşedinte,
Inginer Marius Demetrescu
Secretar general
N. Sava

De închiriat

prăvălie pentru coloniale cu edecuri, vad vechi pusă la poziţie. Preţ convenabil doritori a se adresa în Str. Dumitru Ruse Nr. 23.

Români Creştini

In str. Teleorma n Nr. 7, prin F rentari, se află femeia Burian Ver nica, fiind bolnavă de tuberculo văduvă şi cu doi copii. Roagă inim le miloase să o ajute cu cât îi la inima.

Să aveţi întotdeauna o privire surâzătoare!

O femeie cu o înfăţişare deprimată nu inspiră decât compătimirea. Insă cum aţi putea să aveţi o aparenţă veselă şi sănătoasă dacă organismul vă este intoxicat de către toxine şi deşeuri? Inlăturaţi deci constipaţia cât mai curând cu ajutorul Laxativului Chatelain, care nu este o doctorie, ci un adevărat „reeducator al intestinului". Ca bază de agar-agar, de fucus iodat şi de sucuri intestinale. Laxativul Chatelain dezinfectează intestinul, fortifică mucoasa şi elimină toate otrăvurile sale.

Laxativul Chatelain este un produs de incredere; el a facut obiectul comunicărilor la Academia de Medicină şi la Academie de Ştiinţe.

La farmacii şi droguerii

ESTE UN PRODUS CHATELAIN MARCA DE INCREDERE

D. ministru al justiției are cuvântul

Intr'o notiță caraghioasă plasată în ziarul „LUPTA" de către un gangster anonim, după ce se insinuiază în chip idiot că recenta și senzaționala interpelare a d-lui deputat GH. URZICEANU nu ar avea nici un temei, ni se afirmă că prim redactorul jidovescului ziar — tot anonim! — a cerut el însuși d-lui ministru al justiției ca să pună de urgență toate dosarele cerute deputatului interpelator. Cu aceasta ar da să se subînțeleagă că șantagistul, contrabandistul, samsarul de galoși, unchiul ingrat și primul redactor (ALBERT HONIGMAN) se simte curat sufletește ca un prune, n'are nimic pe conștiință și se poate înfățișa fără să tremure în fața procurorului și a judecătorului de instrucție.

Avem de remarcat în primul rând că scriitorul acestor rânduri lamentabil de cutezătoare, MINTE. De aceea frazele sunt înșeilate penibil, cuvintele i se opresc în gât. Știe el că honigmanul nu e chiar așa de inocent precum vrea să pară și e absolut sigur pe ceeace știe că odată ajuns în fața judelui instructor, mă acasă, ci va fi îndreptat spre Văcărești. (Pe unde a mai și fost, nu se va mai întoarce să doarde altfel).

In al doilea rând, ținem să protestăm cu toată vehemența și indignarea împotriva încercării de a fi pomenit numele d-lui ministru al justiției în această penibilă și întunecoasă afacere. Sesizat de către d. deputat Urziceanu, d-sa nu mai avea nevoe de recomandația honigmanului spre a comunica Parlamentului dosarele necesare elucidării complecte și definitive a crimelor incendiarilor dela GORDIANA și REPREZENTANȚA ROMÂNEASCA. Să înceteze odată acest sistem gangstericesc menit să intimideze pe slujitorii justiției și să-i facă să creadă că cei ce au determinat un supliment de cercetări nu sunt reprezentanții națiunii române, ci însuși generosul unchi ALBERT, care a găsit o cale nouă de a ușura soarta complicilor și comandanților săi.

Credem că această lămurire se cuvine să pornească chiar de la Ministerul justiției și cât mai neîntârziat. Pentru însuși prestigiul guvernului român!

Adrian Baltag

Pan Halippa organizează „Frontul Popular" în Basarabia

Fruntașii național țărăniști din Basarabia defilează prin fața Consiliului de război din Chișinău. Kahalul dictează în conducerea organizației mihalachiste dintre Prut și Nistru. De ce întârzie arestarea agitatorilor comuniști?

CHIȘINAU. — Ați crezut că, după gafa dela Senat, Prostelion & Halippapălapte sa făcut... băiat cuminte? V'ați înșelat. Omul acesta, cel mai genial în prostie, nu vrea, nu înțelege să-și încheie *„cariera politică"* decât comițând cea mai mare GAFA, din viața lui: *așa i-o fi scris „reprezentantului Basarabiei" !?...*

Inchipuiți-vă, reprezentantul *„democrației integrale"* dintre Prut și Nistru, văduvit de partizani *(țăranii nici nu vor să mai audă de partidul național-țărănesc, pentru că sunt convinși că acest organism politic a încetat de-a mai fi național)* s'a gândit *— și nu s'a gândit prea mult. cum îi este obiceiul —* că ar fi bine să încerce... o refacere morală. Zis și făcut. După ce toată lumea l'a dezaprobat, pe chestiunea interveneției dela Senat, *Pan Halippa* și-a adunat *„Mazâlii"* de pe la toate sinagogile din Capitala Basarabiei și a pus bazele unei grupări, numită „BLOCUL MOLDOVENESC", adică, mă înțelegeți, „FRONTUL POPULAR"!

Ei, vezi ce poate ieși din capul aceluia pe care-l credeai prost? — îmi va spune cineva. Nu, domnule, n'a ieșit nici asta din capul lui: tot kahalul l'a determinat și la asta; probabil vor să-l compromită deabinelea!

CONSTITUIREA „FRONTULUI POPULAR"

Se știe că agitatorii comuniști, cari, până mai ieri, activau în mod clandestin — și erau mai expuși a fi descoperiți *— au primit ordin din partea COMINTERNULUI să se înscrie, individual, în partidul național-țărănesc, spre* „a putea desfășura o activitate desăvârșită" *în dosul acestui „partid de guvernământ".*

Ordinul s'a executat întocmai. Astăzi nu mai există nici un nucleu comunist, clandestin; toate scursurile societății s'au înscris în partidul d-lui Mihalache. Cel puțin asta e situația în Basarabia.

Și cum masca aceasta a fost descoperită la timp, Pan Halippa — omul de pae, instrumentul jidanilor — *a fost* „sfătuit" *să organizeze „FRONTUL POPULAR", sub masca „BLOCULUI MOLDOVENESC".*

După constituire, agitatorii comuniști — jidani, bineînțeles — *au început adunarea de fonduri* pentru sprijinirea „Frontului Popular". *Siguranța îi descopere și-i arestează. La domiciliile lor, s'a găsit literatură comunistă și planuri, instrucțiuni, cu privire la organizarea* „Frontului Popular".

LA CONSILIUL DE RAZBOI

Cu actele dresate, jidanii au fost înaintați la Consiliul de război, unde — în urma unei serioase anchete — s'a stabilit că ei adunau bani numai dela membrii partidului național-țărănesc... pentru organizarea „Frontului Popular" din Basarabia.

S'au început cercetările și printre fruntașii partidului. Prin fața comisarului regal au defilat o serie de beneficiari ai democrației: aproape toți membrii din Comitetul Regional al partidului au fost interogați și apoi puși în libertate. (DE CE INTARZIE ARESTAREA!?).

Cercetările se fac în strict secret, avându-se în vedere că organizatorii și „donatorii" acestei noui înjghebări comuniste, sunt persoane... „cu important trecut politic", (Ce are a face, să-i aresteze!).

După cât suntem informați, zilele acestea se va cere ridicarea imunității parlamentare a senatorului Pan. Halippa, **care urmează a răspunde la interogator și** (dacă nu vor interveni anumite forțe, unde agitatorul Pan. are gradul 31) **se va produce arestarea aceluia ce FARA MARI MERITE, a ajuns de atâtea ori ministru în țara românească, — ca apoi să dea mâna cu aceia ce ne subminează țara și neamul...**

Și astfel se încheie sfârșitul tragic al partidului național-țărănesc din Basarabia: Pan. Halippa complet compromis, iar la conducerea organizației, un grup de jidani, severi reprezentanți ai Kahalului. Vă place, d-le Mihalache?

Dar asupra acestei chestiuni, vom mai reveni după ce se vor termina cercetările dela Consiliul de război.

SERGIU FLORESCU

ARO: Bărbații nu sunt zei
cu Miriam Hopkins

O eră de afirmare a românismului în Bucovina

Fondul Bisericesc subvenționează operile de cultură și instituțiile românești

Cernăuți, 28. — Trăim zile când țara noastră este o vastă arenă în care se duce o luptă înăbușită între elementul românesc și forțele minoritare cari uzează de orice mijloace pentru a ne sufoca cu desăvârșire, încercând să ne hrănească cu tot felul de teorii „democratice" cari nu sunt decât o armă periculoasă pentru desagregarea forței vitale a poporului nostru.

Bucovina care este una dintre regiunile țării noastre aproape 75 la sută copleșită de tot soiul de haimanale galițiene și venetici de aiurea, sufere mai mult decât oricare provincie a țării din acest punct de vedere. Intr'un reportaj anterior ne-am ocupat în linii generale de situația minoritarilor de aci insistând în special asupra organizațiilor și instituțiilor de cultură de cari dispun și de cari se folosesc în mod sistematic pentru a paraliza orice actiune românească în Bucovina. Am arătat în acelaș timp lipsurile noastre evidențiind sforțările pe cari le face Fondul Bisericesc pentru înălțarea prestigiului nostru și afirmarea românismului în acest colț de țară. Sunt acte demne de reliefat și mai presus de orice lauda.

DONAȚII DE PESTE 80.000.000 LEI

Fondul Bisericesc care dispune de o avere de câteva miliarde după-pâce s'a deparazitat de ploșnița jidovească pentru trezirea conștiinței naționale în Bucovina. I. P. S. Sa Mitropolitul Visarion Puiu nu pierde nici o ocazie de a sprijini efectiv tot ce poate servi ca mijloc de propagandă națională. Cu ocazia ședinței comitetului de direcție a Fondului din proprie inițiativă a donat suma de 500.000 lei Societății academice române „JUNIMEA" pentru a-și ridica încă un etaj la căminul ce-i posedă și unde se adăpostesc studenții români lipsiți de mijloace. In aceiaș ședință s'a donat suma de 1.000.000 lei Bibliotecei Universității „Regele Carol al I-lea" *care posedă circa 400.000 de volume dintre cari 80 la sută sunt germane, rămase din timpul Austriei.*

Conducătorii Universității noastre n'au voit sau n'au putut să înzestreze biblioteca cu volume românești. Suma de 20.000.000 lei a fost destinată pentru repararea bisericilor și conservarea monumentelor istorice cari sunt pe cale de dispariție din cauza lipsei de îngrijire serioasă.

Pentru Palatul cultural pe care-l va construi Fondul Bisericesc în pofida tuturor intrigilor și sabotărilor unor anumiți factori politici (cari cred că fără ei nu se poate face nimic în Bucovina), s'a destinat deocamdată suma de 50.000.000 lei urmând ca la începerea lucrărilor Fondul să doneze noui fonduri.

Salutăm cu entuziasm și felicităm cu căldură conducerea Fondului Bisericesc care prin activitatea desfășurată pentru cauza românească în Bucovina, a dat dovadă de o profundă înțelegere față de problemele și imperativele de ordin național-cultural cari chinue pe orice român conștient din acest colț de țară înstrăinat.

H. Th. Ionescu

Până unde merge obrăznicia ungurească

TECUCIA-ROMANA, 28 crt. — Sunt unguri astăzi cari, deși trăesc în al 18-lea an de dreaptă stăpânire românească, au marea încăpățânare de a crede încă, că această glie sfântă pe care îi se îngădue a păși cu atâta toleranță, este de drept și de fapt tot pusta ungurească. Iată un exemplu cum nu se poate mai revoltător: Zilele trecute, cantonierul din serviciul drumurilor Mureș, anume Suciuron, pe când își inspecta cantonul, a surprins pe ungurul *Borshi Șimon* fost plutonier jandarm în armata ungară, pe când trecea cu carul încărcat peste șanțul șoselei dărâmându-l. Cantonierul, făcându-și datoria, l'a invitat să nu mai treacă cu carul peste șanț, că nu-i permis.

Ungurul încăpățânat însă, ca drept răspuns, a ridicat un par pentru a lovi, spunându-i: — SA PORUNCEȘTI LA VOI IN ROMANIA, NU AICI, ROMAN IMPUTIT...

Iată deci unde am ajuns. Adevărat că pe cine nu lași să moară, nu te lasă să trăești. Dar ce să ne mai surprindă, când întâlnim la fiecare pas, în Ardeal, unguri ce n'au învățat să dea nici Bună ziua 'n românește!

De vină însă nu suntem decât tot noi, românii. Aceasta este rodul politicii de românizare a nouilor provincii, politică făcută de guvernele democrate ce a dus țara de răpă și în alte domenii.

Parastase pentru legionarii Ionel Moța și Vasile Marin

CAREII MARI

Ianuarie, 28. — *La ambele biserici românești din localitate, s'a oficiat câte un parastas în amintirea memoriei celor doi martiri și eroi ai neamului: Ion Moța și V. Marin. Au participat toți legionarii din orașul și plasa Carei, precum și imembrii celorlalte organizațiuni politice. După parastasul dela biserica ortodoxă, a vorbit părintele protopop* Ignatie Borza, *despre exemplul și puterea de jertfă de care au dat dovadă* Ionel Moța și Vasile Marin, *spunând că sufletele lor vor sta în primele rânduri ale dreptilor, căci au murit luptând vitejește pentru apărarea creștinismului și a latinității. Cuvântarea părintelui Borza a impresionat până la lacrimi.*

La biserica greco-catolică, predica a fost rostită de părintele profesor Teofil A. Bălibanu, *șeful partidului* „Totul pentru Țară", *din județul Sălaj, care în cuvinte adânci simțite a pus în lumină gestul fără precedent al celor doi legionari. Ionel Moța și Vasile Marin, a căror moarte eroică în luptele pentru apărarea creștinismului din Spania, vorbește lumii întregi, despre virtuțile poporului român.*

MIZIL

Ianuarie 28. — Duminecă, 24 crt. a avut loc în orașul nostru, oficierea unui parastas pentru pomenirea sufletelor eroilor români și legionari morți în Spania: *Ion Moța și Vasile Marin,* la biserica *„Adormirea Maicii Domnului"* de către preoții Șt. LEFTER și DUMITRU POPESCU în prezența unui numeros grup de legionari din oraș și împrejurimi.

In atenția d-lui prefect al Poliției

Am semnalat în nenumărate rânduri atacurile ce jidanii nu numai că le pun la cale contra vânzătorilor gazetei noastre, dar le dau ei înșiși. Rare ori au fost găsiți făptașii și mai rare ori pedepsiți. Acest fapt se datorește, și aceasta o spunem cu multă durere în suflet, presiunii pe care o exercită jidanii șpertuitori, asupra comisarilor mai tuturor circumscripțiilor.

Un nou caz vine azi să se adaoge celor multe.

Vânzătorul Vodiță Popescu s'a prezentat la redacția noastră cu fața tumefiată și plină de răni. Ni s'a plâns că a fost bătut în str. Banu Mărăcine colț cu Spaniolă de către doi jidani, ale căror nume ori cât s'a străduit nu le-a aflat, pentru motivul că vindea numai „PORUNCA VREMII" și „UNIVERSUL" nu „Dimineața", „Adevărul" și „Lupta".

Abominabilul atentat a fost făptuit în raza circ. 12-a. Nici un sergent n'a catadixit să ia apărarea românului, deși strigătele lui de ajutor se puteau auzi destul de departe.

Rugăm pe d. prefect al poliției Capitalei să ia de urgență măsuri disciplinare contra subalternilor d-sale care-și fac toate aranjamentele cu jidanii. Aceasta atâta timp cât lucrurile nu iau încă o formă mai gravă.

Importante hotărîri ale A. G. I. R-ului

CONSILIUL A.G.I.R. intrunit în ședință plenară sub președinția d-lui prof. ing. Mihail Manoilescu, a hotărît următoarele:

1. Să se intervie pe lângă forurile hotărîtoare pentru a nu se da curs memoriului adresat guvernului român pentru susținerea capitalului francez în industria noastră minieră, prin care se cere să nu fie admise amendamentele aduse de comisia de comerț și industrie a Camerei, proectul de lege pentru modificarea actualei legi a minelor, amendamente cari tind la naționalizarea muncii și capitalului în industria minieră, lăsând capitalului străin numai rolul său de declanșare și valorificare a energiilor românești.

2. Atingându-se chestiuni de mare importanță națională și anume: rolul și drepturile capitalului străin într'un stat suveran; drepturile de intervenție ale guvernelor străine în favoarea capitalului conațional în legiferări de economie națională cu caracter strict intern; naționalizarea capitalului și conducerii intreprinderilor miniere, cu drept suveran, ținând seama exclusiv de interesele naționale și înlăturând interesele și intervențiile finanței străine, de orice proveniență ar fi, AGIR-ul asigură guvernul țării că inginerii români fac zid de apărare pentru intangibilitatea drepturilor noastre.

3. Cu privire la concentrarea învățământului tehnic superior în școlile politehnice, se ia act de comunicările d-lor Mihail Manoilescu, președintele AGIR, la Senat și Ștefan Mihăescu, vicepreședinte AGIR, la Cameră. In audiența fixată la d. prim ministru, d. Mihail Manoilescu va cere noui și ultime precizări cu privire la traducerea în lege a proectului concentrării.

Țara și „Porunca Vremii"

Continuăm a publica numele bunilor români, cari au răspuns apelului nostru pentru 10.000 de abonamente și cărora le mulțumim călduros.

Sold precedent Lei: 2.114.925

Ioan I. Gavrilă, învățător, Romanați	300
P. Neculai Ciocoiu, preot, Roman	200
Constantin Luciu, Arad	200
N. B. Bălănescu, Caraș	150
Petre Bârluceanu, Romanați	150
Mihai Mihăilă, agricultor, Vaslui	150
Iancu Dinulescu, învățător, Buzău	150
Cercul intelectual, Constanța	150
Stuparu Toma, comerciant Mureș	150
Făgărășanu Ioan, Mureș	100
Savasti P. Ioan, student, Ismail	100
Roșu Radu, învățător, Cet. Albă	100
Gheorghe I. Burlacu, Vaslui	50
Elena Barta, loco	50
Josanu Vasile, Bălți	50
Mihai Leonte, Baia	150
Ioan I. Voiculescu, Dâmbovița	40
Preot Ioan Iacobescu, Dâmbovița	40
Nic. Voiculescu, Dâmbovița	40
Ioan Gh. Colan, Buzău	600
Traian Tădulescu, loco	130

Total general Lei: 2.117.975

FORUM și OMNIA | Extravaganțe Mr Deeds se Romanul unei mincre Spaniolita, Desfiguratul și revistă

Informațiuni

❖ **OFIȚERII din garnizoană, promoția de sublocotenenți 1917 sunt rugați a lua parte la consfătuirea ce va avea loc la biblioteca Cercului Militar, astzi Vineri 29 Ianuarie a. c., ora 19.30, în vederea convocării promoției lor care împlinește 20 de ani de carieră.**

❖ *„CERCUL Studenților Bucovineni" din București ține ședința plenară administrativă pe ziua de Sâmbătă 30 Ianuarie a. c. orele 8 jum. seara, la sediul său din str. I. G. Duca nr. 17.*

❖ **Comandamentul centuriei XVI „Impăratul Traian" a liceului comercial M. V. M. din cohorta I Galben, a organizat o mare SERBARE CERCETAȘEASCA A CENTURIEI în folosul cercetașilor săraci pentru Duminecă 31 Ianuarie 1937, ora 4 p. m. în sala de festivități a LICEULUI COMERCIAL M. V. M., str. Traian 165.**

● *DUMINICA, 7 și Luni, 8 Februarie a. c., vor avea loc la Craiova, două reprezentații cu operile „Ernani" și „Tosca", sub conducerea d-lui colonel E. Massini, primșef al Operei Române.*

Operile se vor juca cu întreg ansamblul și cu decorurile Operei Române din București.

❖ Cercul studențesc băcăuan „Otuz" ține adunare generală extraordinară în ziua de 31 Ianuarie a. c. orele 11 a. m. la sediul său din str. Gogu Cantacuzino 19.

★ **Societatea inginerilor diplomați universitari S. I. D. U. convoacă membrii săi la consfătuirea care va avea loc Joi 28 Ianuarie 1937 orele 7 p. m., în localul Helveția, str. Câmpineanu No. 7.**

Se vor examina chestiuni foarte importante.

❖ *SOCIETATEA* Principele Mircea *filiala 13 Buzești organizează Sâmbătă 30 Ianuarie un ceai dansant cu prelungire 6—12 în Saloanele Societății Crucea Roșie str. Biserica Amzei 29 în folosul cantinei și Dispensarului medical din calea Griviței 233. Inrarea 60 lei.*

● **Concertul violonistului SIMION RADULESCU, care urma să aibă loc Joi, 28 Ianuarie 1937, la Roxy, se amână pentru Joi 25 Martie 1937, irevocabil.**

❖ ASOCIAȚIA Creștină a Femeilor Române organizează un Ceai dansant în folosul Colonilor de vară pentru ucenice, în ziua de Duminică 31 Ianuarie de la ora 5-12 seara la Sediul său din Str. Popa Rusu 13.

Jazz—Bufet—Tombolă.

❖ PENTRU călătoria vizitatorilor la târgul de mostre ce va avea loc la Lipsca (Germania), în intervalul dela 28 Februarie—8 Martie a.c., direcțiunea generală a căilor ferate a aprobat o reducere de 50 la sută din taxele tarifului tren de persoane, la înapoiere, pentru intervalul dela 28 Februarie—18 Martie.

❖ Ofițerii de rezervă notați mai jos vor comunica de urgență Regimentului 1 Dorobanți domiciliul actual, contrar vor suferi rigorile legei.

Locot. rez. Iacovisciuc Onofrei, sublocotenenții rez. Nagy Grigore și Slovak Dezideriu.

❖ **MARȚI 2 Februarie orele 9 seara va avea loc în sala Dalles concertul cunoscutei cântărețe d-na Antoinette Trandafirescu-Eremia, soprano lirico-coloratură, cu concursul d-lor V. Jianu (flaut) și Miron Soarec, profesor la conservatorul „PRO ARTE".**

❖ CEREM organelor fiscale și polițienești să se intereseze de situația jidanului STRUL BEER VAIS, frizer, str. Morilor 53, care din 1930 și până azi și-a schimbat firma de trei ori. Nu este la curent cu plățile către stat și are relații cu indivizi de credințe suspecte.

❖ SAMBATA 30 Ianuarie a. c., la orele 17, în sala Asociației Profesorilor Secundari din Str. Gutemberg No. 1, (fostă cantină), se va face vernisajul intim al expoziției de artă plastică al profesori or de desen.

❖ SE ADUCE la cunoștința celor interesați că începând din ziua de 30 Ianuarie 1937 birourile Inspectoratului pregătirei premilitare s'au mutat în strada Popa Rusu nr. 10 sectorul III București.

❖ D. Donar Munteanu, consilier la Curtea de apel din Chișinău, a fost numit director al penitenciarelor în locul vacant.

D-sa se va prezenta la post Luni.

❖ INSPECTORATUL Pregătirii Premilitare aduce la cunoștința celor interesați că nici una din pozile prezintate la Concursul instituit pentru premiarea celui mai potrivit text versificat ca **„Imn al Premilitarilor"** nu a întrunit condițiunile prevăzute de concurs la pct. 4. In consecință se prelungește data de închidere pentru prezentarea acestor texte până la 1 Aprilie c.

Concurenții pentru compoziția muzicală vor putea utiliza textul versificat acceptat, cerându-l Inspectoratului Pregătirii Premilitare — cu începere dela 20 Aprilie c.

Tot atentatul dela Episcopia din R.-Vâlcii

O delegație de peste șaizeci preoți olteni, protestează contra falselor interpretări ce se dau atentatului contra I.P.S.S. episcop Vartolomeiu

Atentatul săvârșit în nouptea Anului Nou, la Episcopia din R.-Vâlcii, a ajuns obiect de senzațional prin specula murdară la care s'au dedat gazetele jidovocomuniste și prin diversiunile tendențioase create pe seama acestui caz, de politicianismul anarhic, care urmărește subminarea Bisericii ortodoxe, prin ponegrirea ierarhilor Ei.

„DIMINEAȚA" de ieri făcându-se ecoul debandadei democratice din Oltenia, cere cu impertinența-i caracteristică, să se facă grabnice și serioase cercetări „în această misterioasă afacere" și ajunge la convingerea aproape certă, bazându-se pe svonurile pe cari circulă în oraș (d. SGURIODESCU INSPECTOR DE SIGURANȚA DIN CRAIOVA, „cercetează" TOT ACESTE... SVONURI?!) că atentatorul nu fi poate fi căutat decât în jurul Episcopiei.

Dece nu-l găsesc?

Fiindcă din jocul primejdios în care s'au angajat organele anchetatoare, se pot descoperi anumite intenții, cu un scop final precis.

Pânza cocoloșelilor poate fi însă oricând ruptă, uzura apărând în toată nemernicia ei goliciune. Și de aceea, cei interesați cred că e mai bine să nu fie căutat atentatorul, CARE NU POATE FI GASIT UNDE IL DORESC UNII, FIINDCA NU EXISTA — și că e mai fericită soluția, ca pentru realizarea unei discreditări, să fie speculată diversiunea, că totuși el ar exista, CHIAR ACOLO UNDE NU POATE FI GASIT!?

Cel puțin noi suntem convinși că asta e realitatea!

PREOȚIMEA OLTEANA PROTESTEAZA

In cursul dimineței de ieri, o delegație de peste șaizeci de preoți din eparhia Olteniei, în frunte cu pr. C. STANICA președintele soc. „RENAȘTEREA", președinții de secții județene, președinți de centre culturale, deputații și consilierii eparhiali, s'au prezentat la redacția noastră unde și-au exprimat protestul lor viguros contra campaniei murdare și neîndreptățite ce s'a pornit contra I. P. S. S. episcop VARTOLOMEIU al Râmnicului, cum și contra falselor interpretări ce se dau atentatului terorist săvârșit în noaptea de Anul Nou, în palatul episcopal din R.-Vâlcii.

Tot ieri, această numeroasă delegație s'a prezentat I. P. S. S. PATRIARH MIRON CRISTEA și d-lor miniștri ai Cultelor și Educației Naționale, unde au mărturisit răspicat solidaritatea cu episcopul lor, față de toate atacurile mișelești îndreptate împotriva acestuia.

Delegația a înaintat în acest sens un memoriu Camerei deputaților și M. S. Regelui.

Reproducem mai jos un rezumat succint al protestului, pe care fruntașii preoțimii oltene, l-au înaintat celor în drept:

„Cu durere sufletească constatăm că lupta de ponegrire și turburare dusă de ani de zile împotriva PREA SFINȚITULUI NOSTRU EPISCOP VARTOLOMEIU departe de a înceta este în continuă sporire, folosindu-se în ultimul timp chiar cele mai nepermise mijloace.

NU CUNOAȘTEM ILEGALITĂȚI la conducerea eparhiei, care să poată fi imputate Prea Sfințitului Episcop; din potrivă știm că acuzațiunile aduse Prea Sfinției Sale și gestiunei eparhiale în timpul conducerei Prea Sfinției Sale, s'au lichidat favorabil Chiriahiei, acestea dovedindu-se prin acte oficiale ale Adunării Eparhiale, Onor ministerului de Culte și Arte, Consiliul Central Bisericesc, precum și Inalta Curte de Casație.

P. S. S. Episcop Vartolomeiu

IN EPARHIE ESTE O CONTINUA REFACERE. In decurs de 17 ani de când conduce Eparhia noastră, Prea Sfințitul Episcop Vartolomeiu a împărtășit pe mulți de binefaceri de tot felul; a făcut investiții și donații, culminând cu trecerea după moarte a întregii Prea Sfinției Sale agonisiri, asupra Bisericii pe care o păstorește.

In latura culturală și misionară, Prea Sfinția Sa, închegându-ne pe noi preoții Olteni în societatea preotească „RENAȘTEREA", a izbutit până acum să înscrie o însemnată activitate culturală care numai în ultimul an se concretizează prin: 3108 ședințe ale Comitetelor Culturale, 7205 șezători Culturale, 954 ședințe ale Centrelor Parohiale, 2785 conferințe și cuvântări cu caracter cultural și moralizator, 30000 volume la Bibliotecile Parohiale, cu peste 60.000 cititori anuali, 62634 broșuri și cărți răspândite pentru luminarea poporului în valoare de peste 400.000 lei, 228 coruri sătești, 4.000.000 lei împărțiți în danii și sprijiniri ale enoriașilor săraci din punga preoțimei oltene.

Sub impulsul Prea Sfinției Sale noi preoții olteni, am izbutit ca în fiecare județ să ne creiem societățile noastre cooperative de sprijin în nevoile pe care le avem, căminele culturale preotești cu clădiri proprii în capitala fiecărui județ, sanatorii în lucru ca cel dela Căciulata din Vâlcea, dovedind prin toate aceste realizări, deplina solidaritate între noi.

Cei care l-am cunoscut personal, în intimitatea vieții Prea Sfinției Sale, am rămas profund mișcați de simplitatea și modestia în care își petrece orele de muncă istovitoare de dimineață până seara.

In camera Prea Sfinției Sale, am văzut în totdeauna arzând candela la Sfintele Icoane.

De altfel, cine nu știe că Vinerea, Prea Sfinția Sa ajunează complect, după pilda Marilor Ierarhi din epoca de aur a Bisericii noastre?

Cu astfel de realizări, nu este de mirare că se dau împotriva Prea Sfinției Sale, atacuri repetate din partea acelor care nu au ca țintă, decât compromiterea celei mai sacre instituții din Statul nostru, care este Biserica, prin înjosirea unuia din cei mai vrednici Ierarhi ai săi.

De aceea noi, în numele preoțimei oltene pe care o reprezentăm, ținem să afirmăm cu demnă hotărîre, SOLIDARITATEA INTRU TOTUL CU PREA SFINTIA SA, cel lovit astăzi, după cum suntem solidari cu Prea Sfinția Sa în înfăptuirile realizate, socotind că cine atacă pe Prea Sfințitul nostru Episcop, ne atacă pe noi și atacă Biserica lui Iisus Hristos.

Aducându-vă toate acestea la cunoștință, cu onoare vă rugăm să binevoiți a LUA MASURI DE CERCETARE ȘI SANCTIONARE FATA DE TOTI CEI CARI TURBURA LINISTEA EPARHIEI NOASTRE. In acelaș timp vă rugăm ca pentru apărarea prestigiului Bisericii noastre să binevoiți a lua măsuri CA SA NU SE MAI INGADUIE BARFIREA PUBLICA A IERARHILOR NOSTRI PRIN RASPANDIREA DE BROSURI ANONIME SAU ALTE MIJLOACE NEPERMISE, urmând ca orice nemulțumire să fie adresată numai organelor competinte, pe căi legale, spre a se evita crearea unei atmosfere nefavorabile, ba chiar păgubitoare nu numai Bisericii, dar și Statului nostru din care Biserica face parte.

Urmează apoi semnăturile a 60 de preoți președinți ai cercurilor parohiale.

Capitol și Roxy: Marchizul de St. Evremont

ULTIMA ORĂ

Când se va închide sesiunea parlamentară

— Lucrările bugetului pe terminate. — Sesiunea parlamentară va lua sfârșit în Martie. — Alegerile comunale și socotelile guvernului. —

Se pare că din examinarea situației politice și a problemelor ce le rezervă viitorul, guvernul a ajuns la concluzia să termine cât mai de grabă sesiunea parlamentară, ocupându-se apoi de realizarea programului de lucru și de efectuarea alegerilor.

In vederea aceasta lucrările bugetului au fost grăbite și la ministerul de finanțe se crede că în cursul săptămânii viitoare se va putea depune proectul de buget general al statului pe biroul Camerii. In orice caz lucrările sunt atât de înaintate încât până la 15 Martie bugetul va fi votat. Aceasta fiindcă la 15 Martie guvernul vrea să închidă actuala sesiune parlamentară.

MOTIVELE ACESTEI HOTARIRI

Guvernul și partidul liberal sunt hotărîți să dea o importanță ceva mai mare alegerilor comunale în cari, dacă nu urmăresc să obțină un răsunător succes electoral — ceeace ar fi o pretenție prea mare —, vor totuși să aibă rezultate bune mai ales că își dau seama că acestea nu ar fi prea greu de obținut dată fiind situația opoziției care nu poate pretinde din pricina egalității forțelor în luptă, să dobândească succese electorale.

Cum însă lupta va fi totuși înverșunată și cum guvernul înțelege să lupte și el cu toate forțele, funcționarea Corpurilor legiuitoare în acest timp ar fi un mijloc de stânjenire pentru guvern prin aceia că pasiunea luptelor electorale și-ar găsi un violent ecou la tribuna parlamentară.

Voind așa dară să evite acest inconvenient și să aibă și cadrele libere pentru o propagandă mai activă guvernul s'a hotărît să închee sesiunea parlamentară la 15 Martie. Aceasta cu atât mai vârtos cu cât o parte din proectele de legi ce fuseseră anunțate în Mesajul Regal nu vor mai fi prezentate Parlamentului.

CAT VA MAI DURA GUVERNAREA

Inchiderea sesiunei parlamentare atât de timpuriu nu va însemna însă și o mai grabnică retragere a guvernului. Se pare că data schimbării de regim a fost principial fixată și ea se va produce în luna Septembrie. Așa cel puțin ne asigură membrii cei mai importanți din guvern și așa par a fi informați și oamenii politici în contact cu secretele zeilor.

D. GH. TATARASCU

In acest răstimp vom avea perfectarea și realizarea unor serii de instituții financiare și industriale cari vor deschide un interesant debușeu pentru plasarea partizanilor și asigurarea vechei puteri liberale asupra vieții economice a țării ceeace ar însemna pentru partidului oarecare presiune politică chiar în opoziție. Și pe nesimțite se vor produce și unele mici modificări în configurația cabinetului, pentru a se da satisfacții de ultimă oră nemulțumiților mai primejdioși.

P. B.

Starea sănătății Marelui Voevod Mihai se menține foarte bună

Mareșalatul Curții Regale face cunoscut următoarele Buletine Medicale date la Florența, Joi 28 Ianuarie 1937:

I. — ORA 8.

Starea sănătății MĂRIEI SALE MARELUI VOEVOD MIHAI DE ALBA IULIA se menține foarte bună sub toate raporturile.

Noaptea foarte bună.

Tusea foarte redusă.

Temperatura 36.8. Pulsul 80.

II. — ORA 17.

Starea sănătății MĂRIEI SALE MARELUI VOEVOD MIHAI DE ALBA IULIA se menține bună.

Astăzi s'au scos firele de sutură. Rana se prezintă în condițiuni perfecte, reunită per primam.

MARELE VOEVOD MIHAI DE ALBA IULIA

Temperatura 37,1. Pulsul 80.

(ss) Prof. Doctor Storri
Prof. Doctor Ancona
Doctor Conti

Impresia produsă în țară de moartea mucenicilor Ion Moța și Vasile Marin

— Telegrame de condoleanțe primite de conducerea mișcării legionare —

După anunțarea morții lui Ion Moța și Vasile Marin, conducerea mișcării legionare a primit numeroase telegrame și scriscri de condoleanțe, cărora le vom face loc în coloanele noastre, în măsura spațiului.

Publicăm azi câteva din cele cari exprimă mai viu sentimentele opiniei publice românești, adânc impresionată de acest eveniment.

„Singura mângâere ce o pot trimite Căpitanului și cumnatului este că nu mi-aș putea dori o moarte mai frumoasă ca a lui Moța și Marin".

SEXTIL PUSCARIU
profesor universitar, Cluj

„Sfârșitul tragic al eroului național Moța și tovarășului său m'a mișcat adânc. Rog transmiteți familiei regrete îndurerate și ordinul dat secretarului să remită cinci mii lei la aducerea corpurilor".

FLORESCU
Ministrul României în Spania
St. Jean de Luz

„Dumnezeu să vă întărească ca să puteți purta durerea pierderii celor doi eroi Moța și Marin, căzuți în Spania apărând credința în Hristos.

„Facă Dumnezeu ca între legionarii tăi să fie numai suflete de eroi ca Moța și Marin, și nici un mișel. Expediat contribuția la înhumare prin mandat".

PROTOSINGHEL VALERIAN ZAHARIA
Cotiugeni

„A muri pentru Hristos este dobândă, zice Sf. Apostol Pavel. Ion Moța și Vasile Marin au murit pentru Hristos.

Dumnezeu să-i ierte".

VRAICU
Preot Sebiș-Oradea Mare

„Indurerat de pierderea tinerilor căzuți departe de țară și de sacrificiul lor vitejesc și desinteresat, vă rog să primiți expresiunea celor mai sincere sentimente de condoleanțe".

GHEORGHE I. BRATIANU

„Durerea pe care o încerci astăzi, întrece toată suferința pe care o viață întreagă ai adunat-o în suflet. Dar să-ți fie mângâere gândul că și Vasile Marin și omul cu viață de sfânt care a fost Ion Moța au căzut pentru neamul nostru. Căci lupta în orice loc al lumii împotriva bolșevismului înseamnă apărarea existenții Românie.

„Dumnezeu să-ți fie alături"

Prof. MIHAIL MANOILESCU
București

„Jertfa completă a camarazilor comandanți Moța și Marin este pentru noi simbol și imbold.

LEGIONARII DIN SANATORIUL DE BOLI DE PIEPT GEOAGIU

„Mărire și slavă lui Ion Moța și Vasile Marin, morți în luptele din Spania pentru apărarea Crucii, a familiei și a patriei creștine".

Dr. MANU VALENTIN
Tg.-Mureș

„La doliul național pentru moartea eroilor Ion Moța și Vasile Marin, sunt sufletește alături de dvs.

„Pe oasele lor sfinte se va înălța România de mâine. Sănătate".

Avocat G. M. MIHAIL
București

*

Indicațiile pe cari le are până azi conducerea mișcării legionare, lasă să se prevadă o importantă participare de persoane din provincie, la desfășurarea în Capitală a funeraliilor mucenicilor ION MOȚA și VASILE MARIN.

Pentru a înlesni o bună cartiruire a celor sosiți din provincie cu acest prilej, s'a înființat la sediul legionar DIN STR. IMPRIMERIEI nr. 3, un birou de cartiruit, sub conducerea d-lui avocat ȘTEFAN ANASTASESCU.

Bunii români din București, cari doresc a adăposti în timpul zilelor de funeralii, persoane din provincie, sunt rugați pe această cale a lua contact cu biroul de cartiruire arătat mai sus.

Comandanții de unități legionare și șefii de regiuni, județe și plăși ai partidului „TOTUL PENTRU ȚARA" sunt încunoștiințați pe această cale că VOR PRIMI IN TIMP UTIL ordine și informațiuni în legătură cu sosirea în țară a rămășițelor lui ION MOȚA și VASILE MARIN, cu ruta trenului funerar și cu ceremoniile ce vor avea loc dealungul parcursului.

Adunarea generală de aseară a C. S. B.

In vederea pro-congresului studențesc ce se ține mâine la Timișoara, centrul studențesc București a fost convocat aseară în adunare generală.

COMEMORAREA EROILOR MOȚA ȘI MARIN

D. VIOREL TRIFA, președintele C. S. B., deschide ședința declarând că primul gând al Centrului se îndreaptă pios către măreața jertfă a celor doi mucenici căzuți pe frontul spaniol.

Adunarea păstrează evlavios un minut de tăcere, după care se cântă „Imnul legionarilor căzuți".

D. TRIFA citește apoi scrisorile adresate părintelui MOȚA, părinților lui V. MARIN, d-nelor Moța și Marin.

Mihai Moța, fiul lui Ion I. Moța este declarat membru de onoare al C. S. B.

I se trimite apoi noului camarad al studențimii bucureștene o scrisoare în care este încunoștiințat despre acest fapt.

D. BARTOLOMEU LIVEZEANU în numele U.N.S.C.R. descrie în cuvinte simțite marea semnificație pentru studențime și neamul nostru, a jertfelor lui Moța și Marin. „Memoria celor doi căzuți trebue păstrată cu reculegere, ploșenie și tăcere".

D. VIOREL TRIFA dă apoi toate lămuririle necesare în legătură cu pro-congresul ce se ține mâine la Timișoara.

CHESTIUNEA CAMINULUI STUDENȚESC PRAHOVEAN

In legătură cu situațiunea inumană în care au fost puși studenții prahoveni prin evacuarea lor forțată — cu armata — din cămin, C.S.B. a hotărît să facă chiar azi o energică intervenție la locurile în drept.

In acest scop s'a alcătuit o comisiune compusă din d-nii: PAUL CRAJA, președintele medicinistilor bucureșteni, GHIOCEL, președintele stud. în litere, LUPȘA, președintele stud. veterinari și TANASE RADULESCU, președintele studenților prahoveni.

D. CRAJA a pus la dispoziținea studenților evacuați camere în căminul studenților medicinisti din bd. Schitul Măgureanu 2.

Adunarea a mai discutat apoi numeroase chestiuni în legătură cu viața studențească, cu organizarea unei politii studențești, cu modul de organizare al „Casei studențești", cu organizarea unei asistențe medicale pentru studențime în localul „Casei Studenților", afiliarea unor societăți studențești la C. S. B., etc etc.

La sfârșit s'a hotărît ca o delegațiune de studenți să facă intervenții la toate rectoratele și decanatele din țară pentru suspendarea cursurilor și examenelor în ziua înmormântării celor doi eroi legionari morți în Spania pentru Cruce și Latinitate.

Adunarea a luat sfârșit la orele 12 noaptea, într'o perfectă liniște și disciplină.

m. d.

Furtună violentă pe litoralul golfului Gasconiei

Paris, 29 (Rador). — O violentă furtună bântuie de 48 ore pe litoralul Golfului Gasconiei.

Din Casablanca se anunță că pe coasta marocană s'au înregistrat adevărate ravagii din cauza furtunii.

Cheiul portului Agadir s'a surpat pe o mare întindere.

In portul Rabat, mai multe bărci s'au sfărâmat sau au fost smulse din ancore și plutesc acum în voia valurilor.

Calomniile ziarului „Dreptatea"

— D. Octavian Goga a chemat în judecată oficiosul național-țărănist, constituindu-se parte civilă cu suma de 3 milioane. —

In fața Curții cu jurați a venit ieri spre judecare procesul intentat de d. OCTAVIAN GOGA, președintele partidului național-creștin, împotriva d-lui M. D. RALEA, directorul ziarului „DREPTATEA", oficiosul național-țărăniștilor.

D. Octavian Goga arată, că a fost calomniat în sus numitul ziar prin aceea, că i s'a imputat că a luat dela guvernul Tătărăscu suma de 20 milioane lei spre a organiza o manifestație național-creștină la București.

Reclamantul s'a constituit parte civilă cu suma de lei 3 milioane.

Din lipsă de procedură, procesul s'a amânat.

Banditismele jidanilor în discuția Camerei

D. deputat ADAM IONESCU a întrebat ieri la Cameră pe d. ministru de justiție dacă a luat vre-o măsură impotriva jidanilor de'a „DIMINEAȚA" și „ADEVĂRUL", cari falsificând anumite situații și denaturând realitatea au căutat să compromită o mișcare scumpă tuturor românilor, iar pe de altă parte, speculând mizeria umană și exagerând-o, caută să arunce între clasele sociale sămânța învrăjbirii și a urii, contra actualei ordine sociale.

D-sa precizează, că momitoarele iudeo-comuniste au reprodus o fotografie falsă, cu scopul de a compromite mișcarea antirevizionistă și au pus în contrast sărăcia dela periferie cu viața de centru, din block-hausuri — cari sunt ale jidanilor — ca să atâte la desordine și anarhie.

D. Adam Ionescu își va desvolta și o interpelare pe această chestie, în cursul căreia „DIMINEAȚA" și „ADEVĂRUL" vor fi demascate definitiv.

Pagube de 75 miliarde lei în urma inundațiilor din State-le-Unite

New-York, 29. (Rador). — Bilanțul victimelor de pe urma inundațiilor continuă să crească.

Acum numărul celor morți se ridică la 325, la cari trebuie să se adaoge și peste 300 morți în diferite spitale, în special la Louisville.

Domnește teama că la retragerea apelor vor fi găsite numeroase alte cadavre.

Pagubele se ridică la aproximativ o jumătate miliard dolari (75 miliarde lei).

ȘTIRI ȘI POLEMICI

MINISTERUL educației naționale a dispus închiderea tuturor școalelor secundare din Capitală. Ele vor fi redeschise în ziua de 8 Februarie, dată până la care localurile tuturor acestor școale vor fi desinfectate.

*

D. dr. ANGELESCU, ministul educației naționale, a fost primit azi la orele 12 în audiență de lucru de Suveran.

*

D. D. Iuca, ministru de interne a fost primit azi la Palat în audiență de lucru de Suveran.

*

DELEGAȚIA economică a guvernului ține ședință astă seară la ora 7 la ministerul de industrie și comerț, sub președinția d-lui prim ministru G. Tătărăscu.

*

INALTA CURTE de casație s. II a primit eri dosarele afacerii traficurilor ce s'au făcut cu prilejul tratativelor pentru încheierea contractelor de înarmarea țării — precum și recursul ce s'a făcut de către ROMULUS BOILA contra deciziei Camerei de acuzare din București prin care a fost trimis în judecată corecțională ca principal autor al acestor traficuri.

Recursul a fost fixat la 3 Martie a. c.

*

MINISTERUL de finanțe a dat ieri instrucțiuni organelor fiscale pentru supravegherea modului de întrebuințare și comerțului de zaharină.

*

DIRECȚIUNEA generală c. f. r. a comunicat ministerului educației naționale că nu poate aproba cererea de reducere a taxelor de călătorie pentru candidații la examenul de capacitate al profesorilor secundari.

*

In Capitală sunt: 148 cazuri de scarlatină, 16 de angină difterică, 23 de febră tifoidă, 2 de tifos exantematic și 2 de pojar, precum și foarte numeroase cazuri de gripă.

*

D. dr. VASILE TRIFU, cunoscutul luptător naționalist, conferențiază Duminecă, 31 Ianuarie, în Biserica studențească Sf. Anton, în cadrul ciclului de conferințe „ORTODOXIA NOASTRA NAȚIONALA", organizat sub auspiciile Centrului Studențesc București.

Studenții și publicul românesc sunt rugați a lua parte.

*

INTRUCAT nu s'a ajuns la o înțelegere pentru încheerea unei noi convenții italo-române, s'a hotărât prelungirea acordului provizoriu, până la 15 Februarie.

*

IN LEGATURA cu cele publicate de unele ziare cu privire la agitația lucrătorilor din atelierele c. f. r., direcțiunea generală a căilor ferate a hotărît să dea publicității tabloul cuprinzând revendicările formulate de acești lucrători, precum și modul cum acestea au fost solutionate, pentru a se vedea dacă mai există astăzi motive serioase de agitațiuni pe teren profesinoal.

Relațiile de mai sus vor fi comunicate reprezentantilor presei în cursul zilei de astăzi.

*

ASTAZI va veni în discuția comisiei bancare a Camerei, proectul de lege pentru reorganizarea comerțului de bancă.

*

IN CADRUL programului de încurajarea aviației populare, ministerul aerului și marinei a comandat în Cehoslovacia un număr de sase avioane „Baby Praha", echipate cu motoare „Praha B." de 40 c. p. Aceste avionete, au două locuri, și pot atinge viteza de 145 km. pe oră.

*

DIRECȚIUNEA Aviației Civile din Ministerul Aerului și Marinei a înființat o școală specială de telegrafiști pentru aviație.

Cursurile acestei școli speciale, la care s'au înscris peste o sută douăzeci de elevi s'au deschis alaltăieri la facultatea de științe din Capitală.

*

AZI DIMINEAȚA a avut loc ședința Oficiului Central pentru valorificarea grâului sub președinția d-lui M. Negură, ministrul cooperației.

S'a hotărît reducerea prețului grâului pentru a se putea face un acord între prețurile noastre și piața mondială.

*

Ministerul de interne fiind sesizat că ultimele retușeri făcute piesei „Apărarea are cuvântul" (opera aceea scrisă de Petre Bellu și editată de Marton Hertz) a interzis de a se mai juca pe scena ori cărui teatru.

*

AZI DIMINEAȚA la ora 10 d. Victor Antonescu, ministru de externe, a intrat în țară prin punctul de frontieră Jimbolia. In Capitală, ministrul afacerilor străine va sosi astăseară la ora 22 jum.

D. Victor Antonescu va fi primit în audiență de Suveran, căruia îi va expune rezultatul ultimelor lucrări dela Geneva.

In cursul săptămânii viitoare d-sa va face un expozeu și Consiliului de miniștri.

*

Eri toată ziua, aproape pe întreaga regiune din Basarabia a bătut un viscol puternic.

Telegramele primite la direcțiunea generală c.f.r. anunță că liniile Prut-Basarabeasca, Cetatea Albă-Bugaz, Chișinău-Vasile Lupu și Bălți-Rezina, situate pe linia Prut-Basarabeasca și Cetatea Albă-Bugaz, circulația trenurilor de călători și marfă a fost oprită.

Pe linia Chișinău-Vasile Lupu-Bălți, trenurile de marfă din cauza cantităților mari de zăpadă au circulat ieri cu tonajul redus.

Pe aceste linii, circulația automotoarelor a fost intreruptă. Pentru desfundarea liniilor s'au trimis câteva pluguri și numeroase echipe de lucrători.

Intre Medgidia și Bazargic s'a reluat și circulația trenurilor automotoare.

La magaziile pentru depozitarea mărfurilor și cerealelor din stația Todireni, situată pe linia Iași-Dorohoi, un violent incendiu a distrus aseară, în mai puțin de două ore, 40 magazii silozuri, șase magazii britanice și magazia de călători a gării.

Numai grație ajutorului dat de locuitorii satului au putut fi salvate dela foc clădirea și instalațiile gării.

Au fost distruse de foc 30 vagoane grâu și alte cereale ce se aflau depozitate în magazii, iar în silozuri au fost distruse 2 vagoane grâu și unul de orz.

40 de vagoane de marfă, ce se aflau garate pe liniile magaziilor, au putut fi impinse de locuitori și salvate de incendiu.

Ancheta făcută în cursul nopții de organele c. f. r. au stabilit numai pagubele cauzate administrației c. f. r. cari se cifrează la mai mult de două milioane de lei.

Până azi dimineață pompierii din Iasi au lucrat toată noaptea la stingerea incendiului.

Externe

Londra, 29 (Rador). — Apele Tamisei continuă să crească fără încetare. Din această cauză, la Londra domnește oarecare neliniște.

Domnește teama că dacă apele vor spori și mai mult, vor depăși digurile de apărare, inundând cheiurile și cartierele învecinate.

*

Paris, 29 (Rador). — Agenția Havas transmite:

Postul de radio de pe frontul Madridului ,controlat de naționaliști, anunță că avioanele naționaliste au aruncat la Bilbao noi proclamații. In aceste proclamații se face o paralelă între „bombardamentele incalificabile ale roșilor" și bombardamentele efectuate de naționaliști, „niciodată contra populației civile".

Proclamația spune apoi: „Bunăvoința pe care am arătat-o totdeauna față de basci va fi de acum înainte înlocuită prin aplicarea strictă a legii răsboiului. Aviația noastră are mijloace de a nimici orașul Bilbao și toată regiunea industrială.

Pentru mausoleul mucenicilor Ion Moța și Vasile Marin

D. Corneliu Z. Codreanu a primit din partea Baroului avocaților din Brăila, următoarea adresă:

DOMNULUI
CORNELIU ZELEA CODREANU
Strada Imprimeriei No. 3
BUCUREȘTI

Avem onoarea a vă aduce la cunoștință că Adunarea generală extraordinară a corpului avocaților din Brăila, ținută azi 23 Ianuarie 1937, cu ocazia comemorării colegilor IONEL MOȚA și VASILE MARIN, morți pentru apărarea Crucii și Latinității, ca niște eroi pe frontul spaniol, a votat suma de lei zece mii (10.000) drept contribuție la clădirea Mausoleului creștinătății, în care vor fi așezate corpurile celor doi martiri ai neamului.

Suma se va trimete prin mandat poștal.

Primiți, vă rugăm, asigurarea distinsei noastre considerațiuni.

Decan, CONST. PETRESCU

Generalul Ugaki a renunțat de a forma noul guvern japonez

Tokio, 29 (Rador). — Generalul Ugaki a depus mandatul încredințat de Mikado, de a forma noul guvern.

Renunțarea generalului Ugaki se datorește ostilității pe care a întâmpinat-o în cercurile militare.

In cercurile politice domnește mare nedumerire asupra soluției ce va fi dată crizei. Din ce în ce se desemnează ca singură soluție, propunerea făcută de armată, de a se dizolva Dieta și a se face noui alegeri, pentru un nou Parlament care să fie într'o măsură mai mică subt influența vechilor partide politice.

*

Tokio, 29. (Rador). — *Agenția D. N. B. transmite:*

Ziarele japoneze, apărute azi dimineață în editii speciale, arată că generalul Ugaki a renunțat la misiunea de a forma guvernul, în urma conflictului pe care l-a avut cu reprezentanții armatei.

Ziarele afirmă că în urma acestui eșec, generalul Ugaki a rupt orice legături cu armata și că are de gând să renunțe la titlul său de general.

Vor fi rupte relațiile diplomatice dintre Italia și Soviete?

Paris, 29 (Rador). — Agenția Havas transmite:

Corespondentul din Roma al lui „Le Matin" scrie următoarele: „După unele svonuri care circulă în cercurile diplomatice, în general bine informate, din Roma, guvernul italian a pus în studiu un proect de rupere a relațiilor diplomatice între Italia și Rusia Sovietică

Sunt motive să se creadă că punerea în studiu a acestui proect corespunde cu dorința guvernului fascist, de a fi gata să procedeze cu repeziciune, în cazul când situația ar cere după părerea sa unele modificări ale regimului diplomatic actual.

Deciziunea finală ar depinde de întorsătura pe care vor lua-o unele evenimente din Europa și mai ales din conflictul spaniol.

Ședința comitetului asociației „Prietenii Legionarilor"

Comitetul „ASOCIAȚIEI PRIETENII LEGIONARILOR" a ținut eri d. a. obișnuita ședință săptămânală, comemorând, prin câteva clipe de reculegere în comun, mucenicia lui ION MOȚA și VASILE MARIN.

La finele ședinței, s'a ratificat înscrierea în Asociație a încă 80 de membri noui.

Persoanele cari doresc a cunoaște statutele, condițiunile de inscriere și obligațiile membrilor „ASOCIAȚIEI PRIETENII LEGIONARILOR", se pot adresa pentru informațiuni d-lor: Dr. CORNELIU ȘUMULEANU, profesor universitar, Iași; PRINCIPESA ZOE STURZA, București, str. Cretulescu 8; d-na MARIA BEIU PALADE, București, str. Aviator Muntenescu, 11; preot prof. DUMINICA IONESCU, București, str. Leon Vodă 4; Dr. EUGEN CHIRNOAGA, profesor la Școala politechnică din București, str. Arhitect Burcuș 11; Dr. ing. EUGEN IONICA, București, str. Francmazonă 7; GRIGORE T. COANDA, București, str. Bolintineanu nr. 5.

Tipografia ziarului „Universul" str. Prezoianu 23-25 București

Redactor responsabil Gh. Dumitrache

Nr. 642
complect
BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

6 pagini 3 lei

ANUL VI. No. 642

Duminică 31 Ianuarie 1937

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. No. 118.370/1934

Porunca Vremii

TRIBUNĂ ZILNICĂ DE LUPTĂ NAȚIONALĂ ȘI CREȘTINĂ

Abonamente anuale: Lei 1000 pentru instituții și sprijinitori; Lei 800 pentru orașe; Lei 600 pentru sate. Se primesc și abonamente pe 6 și 3 luni

Ori ce sumă se poate trimite prin Casa de economii și Cecuri poștale (CEC) astfel: ABONAȚII PENTRU CONTUL 1224; DEPOZITARII „ „ 10405

Director: Dr. ILIE RĂDULESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI I, Str. Sărindar 18

TELEFON: Direcție, redacție 4.1853; Ad-ție, publicitate 4.1852

In urma acțiunii mele cu „numerus valahicus" mi s'a răspuns să sunt „mussolinist" și mai nu știu ce tot în „ist". Dece să mi se aducă această acuzare când eu oricâtă admirație ar fi să am față de omeni ca Hitler și Mussolini, nu m'am inspirat dela nimeni, ci continui să-mi susțin punctul de vedere care m'a stăpânit o viață întreagă: să ne vedem de politica neamului românesc.

AL. VAIDA VOEVOD

Români și Romånce, cumpărați numai dela comercianții creștini !

Să scoborâm între muncitori !

de Dr. ILIE RADULESCU

Am înfățișat alaltăeri, foarte palid, e adevărat, tragedia sufletului românesc pe valea Jiului. In cea mai bogată și mai blagoslovită de Dumnezeu regiune a țării, bietul Român autentic, de cea mai pură și nobilă obârșie daco-romană, se sbate în mizerie de adevărat infern. Concluzia rândurilor mele? Ați văzut-o! Era clară: de ce-am mai protesta oare împotriva anarhiei comuniste, când noi facem tot ce ne stă în putință spre a o încuraja?

Dar, tot în articolul meu de acum două zile, mai afirmam un fapt, deopotrivă de grav. Spuneam că muncitorimea a fost trădată de aceia cari se pretind apărătorii ei firești: de social-democrați adică. Și făceam această mărturisire cu strângere de inimă. De ce? Fiindcă atâta vreme cât omul are măcar impresia că este apărat, el speră. Nu alunecă în abisul disperării, care după mine este iadul comunist. Ori, abandonați în ghiarele speculației iudeo-maghiare

și părăsiți chiar de organizațiile lor socialisto-marxisto-umanitariste (în cari eu n'am crezut niciodată) ce vreți să facă bieții muncitori

Noi, conștienți că Neamul Românesc nu poate să-și continue existența, decât în cadrul unei colectivități naționale și creștine și sub egida unui stat autoritar, unanim consimțit de întreaga suflare românească, nu putem să rămânem indiferenți fierberii — naturale, logice, morale — din rândurile muncitorimii. Nimeni nu ne poate acuza de slăbiciune, sau de pactizare cu anarhia comunistă. „Porunca Vremii" a fost primul semnal de alarmă, care a zgâlțâit conștiința românească din letargie, mobilizând-o împotriva primejdiei bolșevice; și în aceiași măsură, cel mai impresionant bastion de apărare națională, care s'a ridicat în contra uneltirilor criminale ale Kominternului. Ori cât, însă, am vedea noi negru sau roșu, ori de câte ori auzim de comunism, nu putem, totuși, să ne împingem neamul spre ghilotină, sub pretextul că este comunist, fiindcă cere pâine, fiindcă cere dreptate. Din contră: dacă vrem, într'adevăr, să dovedim naționalismul ȘI MAI ALES CREȘTINISMUL NOSTRU, suntem datori să ne scoborâm în mijlocul muncitorimii, să-i cercetăm, fie ca duhovnic fie ca medic, rănile sufletești și materiale și să luptăm din răsputeri spre a le vindeca.

Vă spuneam că socialiștii au trădat-o. Afirmația aceasta este extrem de politicoasă. Pretinșii conducători ai muncitorilor au săvârșit MAI MULT DECAT O TRADARE. S'au transformat în călăi, mai ireductibili, mai odioși decât înșiși exploatatorii. Vreți să vă convingeți!? Ei bine, numai ca simplă curiozitate, intrați o singură dată la Casa Centrală a Asigurărilor Sociale, pătrundeți măcar cu o privire scriptele contabile ale marilor trusturi industriale, sau plimbați-vă pașii prin cartierul „socialist" al luxuriantului parc de locuințe din cartierul „Vatra Luminoasă"!! Ii veți găsi pe marxisto-umanitariștii noștri, braț la braț cu jidanii, cu nemiloșii batjocoritori ai suferințelor muncitorești. Ii veți identifica, deopotrivă, ca paraziți ai societăților străine de exploatare românească; în fine, îi veți întâlni în cele mai burgheze ipostaze de copioasă îmbuibare, în vreme ce „tovarășii" lor crapă de foame pe valea Jiului, la Buhuși sau pe Valea Prahovei.

Fac apel la dv., Români și Românce, să-mi răspundeți: n'au dreptul oamenii aceștia — albinele muncii românești — să fie exasperați? La Hunedoara ca o ultimă expresie a indignării ei, suflarea muncitorească și plugărească, decepționată de toate partidele, a hotărît, la un moment dat, să se constitue într'o organizație politică proprie, cu înlăturarea tuturor politicianilor și chiar ca o protestare împotriva lor. A pus bazele unui „FRONT AL PLUGARILOR". Canalia politicianistă, lovită o clipă în moalele capului, a intervenit imediat. „Frontul plugarilor" a fost adus la matca trădătorului Ghiță Pop. Pentru scurtă vreme, e adevărat. Pe timpul alegerilor parțiale din 1936, adică. Fiindcă pe urmă, atmosfera demoralizării a învăluit din nou resurecția plugărească dela Hunedoara. „Frontul Plugarilor" s'a spart. Dezorientarea, haosul, în lipsa grupărilor naționaliste, absente, singurele însă cari ar putea să agațe sufletele de o nouă speranță, au pus din nou stăpânire pe acest frumos județ românesc al Hunedoarei. Și cine știe cu ce consecințe nefericite!

Situația aceasta convine însă, cum nu se poate mai bine jidovo-maghiarilor. Jaful realizează totdeauna pradă mai copioasă, oriunde este nu numai lipsă de apărare și de solidaritate, dar mai ales debandadă, nedumerire, destrămare a sufletelor. Pietroșanii, întreprinderea de exploatare a africanilor de pe valea Jiului, socie-

(Urmare în pag. III-a)

„NUNTA DIN SARINDAR": jidanii manifestă pentru noul „mire" al bolșevismului.

Smaranda Radu Soare

de N. CREVEDIA

In Pătâr'agele, satul acela de munte care revine adesea pe buzele ironiei noastre orășenești, s'a produs, zilele acestea, un eveniment care a doua zi devenise un eveniment european. Femeia Smaranda Radu Soare a dat naștere la patru copii gemeni.

Un miracol au spus unii.

Un miracol, dacă vreți.

Când căteaua, însă, fată șapte și opt cățel, într'o glugă de coceni, și-i duce în gură în altă glugă mai caldă — asta tot minune se chiamă? Este, desigur, miracolul procreației și al nașterii care se desfășoară natural, fără să țină seama de datele neprielnice adesea ale împrejurării.

Nouă, sfânta naștere dela Pătârlagele nu ni s'a părut deloc un miracol. Cel puțin un exces, o explozie prea înfloritoare a Firii. Am citit de nenumărate ori prin ziare cazuri când femei din funduri îndepărtate de țară au născut câte trei gemeni. Cazuri când femeile nasc câte doi copii odată, sunt foarte frecvente.

Minunea pentru noi începe de aci, că după zece zile dela naștere, cei patru frați luminați din iesl'ea Pătârlagelor mai sunt încă în viață! Este, desigur, și aici tot mâna caldă a lui Dumnezeu care ocrotește prin puterile sale, țărâna vie a fiecăruia dintre noi.

Am văzut în ziare chipul Smarandei și al lui Mihai Gerea, soțul ei nelegitim. O duioasă pereche biblică. Are Smaranda un chip așa de curat, de frumos și de specific românesc, că face dintr'însa o icoană a Neamului.

O icoană a Neamului românesc care este al doilea din lume pe scara prolificității, dar care este primul pe scara mortalității copiilor!

Doamne, tari virtuți ai dat acestui popor care s'a menținut numai prin puterile sale extraordinare de procreație. Nimic, dar absolut nimic nu s'a schimbat în felul cum nășteau femeile Sciților și ale Illyro-Thracilor pe-aici — și cum naște astăzi țăranca noastră! Asistența medicală la sate e nulă și ați văzut că și în cazul Smarandei Soare, medicul plășii care domiciliază acolo chiar, în sat, a strălucit prin absență. Nu există moașe comunale cu diplomă, moașe cu știința meseriei, decât una la o sută de sate. Moașa comunală e o raritate în satele noastre, o raritate ca o adevărată floare a reginei...

Și totuși Neamul și viitorul lui de aici începe, din burta mare cât o sobă a țărancei care face câte doi, câte trei și câte patru, care face în total până la 18 și 20 de copii. Forța Neamului stă în numărul lui. Popoarele ce'e mai puternice din lume, ați băgat de seamă că sunt acelea care au populații mai mari? Anglia, Italia, Rusia, Germania, Franța, Japonia, etc. — acestea sunt, nu-i așa, marile puteri și pe drept cuvânt. Un popor cu cât este mai întins, cu atât își justifică locul și rolul său în lume și în istorie. Pământurile sunt ale lui Dumnezeu. Dar ele sunt stăpânite de acele popoare care prin numărul lor mare le cuceresc și le fecundează. Slavii în Europa sunt, la originile lor, niște năvălitori, dar nimeni nu s'ar mai gândi astăzi să-i trimită înnapoi spre Volga, pe Bulgari, pe Sârbi, pe Cehi și pe Slovaci! Nici chiar pe Ungurii cari au năvălit cu populațiile lor peste turmele noastre care păsteau pășunile Panoniei (pasqua romanorum — cum spun înseși cronicile maghiare). Existența noastră între Tisa, Dunăre și Mare ne-am legitimat-o prin populația densă și majoritară de Români din aceste ținuturi, tot așa cum și ungurii, când jăvresc la Geneva, își legitimează pretențiunile prin acele pete negre de populație maghiară infiltrată cu timpul aici în ocinile și'n bătătura noastră. Nu se gândește nimeni la aceasta, dar noi am putea ridica pretențiuni chiar dincolo de hotarele actuale, cum de pildă la Est de Nistru unde, prin aceiaș fenomen de expansiune, rezultat al puterii noastre de înmulțire — s'au instăpânit câteva sute de mii de moldoveni.

Atunci când Franța suspină după copii și încurajează pe toate femeile prolifice, ea se gândește la

(Urmare în pag. 2-a)

Te plâng, sărmană Țară ..

de VASILE MILITARU

Te plâng, sărmană țară, cu lacrimă de foc;
Te plâng cu toți strămoșii din groapă la un loc,
Știind c'a noastre lacrămi de negrăită jale
S'amestecă acuma cu lacrămile tale...

Te plâng, cu toți vitejii al căror piept de fier
Cu propriul lor sânge te-au întregit sub cer,
Făr'a visa că'n urmă
Intregul neam va geme sub jug — umilă turmă, —
In timp ce toți tâlharii cu pistruiată față
Ne fură bogăția, trăind la noi o viață...

De ce-ai fost blestemată,
O, țara mea bogată,
Grânaru-ți fără seamăn în alte țări să plece, —
Hambarele străinii mereu să ți-le sece, —
Iar tu să n'ai o pâine în vatra vecinic rece?..
Atâta grâu ridică voinicii tăi plugari
Și totuși ei n'au pâine decât la zile mari...

De ce, toți ticăloșii străini de neam și lege,
Furându-ți bogăția, duc viața ca de rege,
Iar ție, țară scumpă, din tot ce poți să strângi,
Nimic nu-ți mai rămâne decât mereu să plângi?..

Din mii de răni tu sângeri și gemi sub doruri crude,
Dar nimeni nu te vede și nimeni nu te-aude...
Și totuși, țară mulsă, mănoasă Românie,
De s'ar aprinde'n geana-ți un fulger de mânie,
De-ai fi un singur suflet, de-ai fi un singur gând,
Tâlharii, puși în fiare, ar coborâ pe rând
Să tae sare'n ocne, iar bunurile lor
Ar fi 'mpărțite celor ce azi de foame mor...

Dar tu, răbdându-ți jugul și dându-ți toată truda,
Iți pleci ades urechea la șoaptele lui Iuda;
Te lași mereu mințită de „patrioții" cei
Prădalnici și mișei
Cari, înfrățiți în pradă cu liftele străine,
Te sug până la sânge și milă n'au de tine...

Mi-s ochii plini de lacrămi și-abia mai văd să scriu...
Și către tine, țară, — de nu strig în pustiu, —
Strig iarăși de pe culme, O, țară'ndureată:
Trezește-te odată!..
Adună-te, întreagă, sub tricolorul sfânt
Sub care biruit-au mereu și nu s'au frânt
Străbunii mari la suflet, vitejii din mormânt!

Albastru,-galben-roșu, așa ți-e sfântul steag
Ce, spre'nălțare ție iți poate fi toiag;
Doar lui, întregu-ți suflet să i-l închini mereu,
Precum te'nchini de veacuri doar unui Dumnezeu, —
Și cei care te pradă, pe veci cădea-vor frânți,
Ca tu, ce-ai plâns atâta, deapururea să cânți!

Verificarea cadrelor

Vor mai fi existând probabil naivi, dispuși să creadă că într'un stat ale cărui acte de autoritate sunt colorate democraticește, ar fi totuși posibilă o degrevare a bugetului țării, printr'o crâncenă comprimare a capitolelor privind personalul.

Avem un corp funcționăresc, în care sunt încadrate reale valori și energii, dar avem și o pletoră de biurocrați, care se dovedește pe deantregul inutilă, mai ales dacă ținem seama de raportul numeric dintre cerințele aparatului administrativ și ștatele de plata salariilor.

Majoritatea acestor budgetivori, a fost și va fi recrutată din clientela electorală a partidelor.

Surplusul acesta de încasatori de leafă fără a presta servicii, plaga diurniștilor — cum au fost numiți de amputații curbelor de sacrificii — va fi menținut sub orice guvern, el făcând parte integrantă din zestrea democratică a regimurilor noastre svântătoare ale visteriei.

O verificare a cadrelor funcționărești, o verificare concepută și aplicată după norme strict lipsite de preocupări electorale, ar echivala pentru politicianismul românesc, cu o serioasă măcinare a popularității lui, întemeiată obișnuit pe căpătuiala partizanilor.

Dar nu de o astfel de trecere prin sita marilor griji față de buna chivernisealâ a avutului public, este astăzi vorba.

Verificarea, de care ne ocupăm, privește cadrele partidelor cari se socotesc îndreptățite la succesiune și cari cuprinse de febra tuturor eventualităților, au început să întocmească tabloul distributiv al „onorurilor" și al respectivelor „remunerațiuni".

Ne aflăm deci în plină inundație verbală.

Pe un coclaur oltenesc cuvântează d. Potârcă, prin mahalale „îndoctrinează" d. Madgearu, iar în saloanele marei finanțe românești de rit mozaic, strânge mâini și risipește asigurări, d. Armand Călinescu.

O inflație de retorism. Se enunță programe. Se răsfoiesc registrele matricole ale cluburilor, se fac pontagii și se scontează rezultatele urnelor.

Iar toate aceste îndeletniciri de eftinătate politicianistă, vor să se cheme verificarea cadrelor. A rastelurilor în cari șomează retevelele. A „potențialului" mușchiular al celor ce urmează să „convingă" pe contribuabilul român, că partidele vor coborâ în întunecimea satelor, fericirea cu hârzobul din cer, în schimbul măruntei recompense a votului său.

Câtă lipsă de înțelegere pentru săteanul, care vrea să rămână singur cu necazurile lui ce nu-și află alinarea în potopul vorbăriei seci.

Dar și câtă lipsă de prudență din partea politicianului care ar trebui să știe că atunci când țăranul este oțărât, poate recurge și el resemnatul de totdeauna la argumentele convingătoare ale mardeiașului electoral, care îi face în alegeri spinarea tobă.

Verificarea cadrelor partidelor politice, prolog al socotelii hotărâtoare, care nu va întârzia mult.

Victor Medrea

Chiot către muncitori

**Voi muncitori ai Româniel, v'ați întrebat vreodată oare:
Ce-l face pe JIDAN să spună că suferința voastră-l doare?
Cam ce l'a apucat adică pe el, cel îmbuibat de toate,
S'arate-atâta drag și milă muncitoreștei voastre gloate?...
Cu care scop, SPURCATUL JIDOV la pieptul vostru se aruncă, —,
El, cel hrănit de munca voastră, și care fuge'n veci de muncă?...**

**Indură el cu voi alături?... Copiii LUI de foame 'ndură?...
Nu oare BUNURILE TOATE LE ARE JIDOVUL la gură?...
De ce s'arată azi JIDANII INSUFLEȚIȚI DE-A MILEI PARĂ,
Când fac dovada că sunt fiare și cruzi călăi în altă Țară?!**

**O, muncitori, spre-o soartă bună, uniți-vă, fiți toți un bloc,
Dar toți, DE MILA JIDOVEASCA SA VA FERIȚI CA ȘI DE FOC:
Căci multa milă ce JIDANII v'arată vouă, muncitori,
In moarte crudă se preface, cu scrum și cu spânzurători!..**

Radu Bardă

Cămașa de forță

Cum să facem?

„Lupta" *scrie într'un foileton că s'a găsit mijlocul prin care putem să producem noui artificii și zăpadă la comandă.*

Am vrea să ne spună „Lupta" *cum s'ar putea face ca să scoatem din* faguri *talent și din* galoși *oameni deștepți, nu idioți.*

Faceți acum socoteală cât revine de cap de agricultor.

Cam fo 280-300 de lei!

Doamne, sfântulețule, dă zăpadă multă iarna asta și dă și la vară niște sfinte de ploi, că tot la Tine, care ești cel mai înțelept ministru al agriculturii, ne este nădejdea.

Chestia cu creditul agricol

Imbunătățirea agriculturii este un lung basm cu cocoșul roșu.

Toate guvernele de până acum s'au căznit să găsească o soluție pentru ca țara aceasta eminamente agricolă să fie și eminamente îndestulată.

Nu s'a găsit însă formula magică. Cel puțin creditul agricol este o formulă pe care toți o vântură și nimeni nu o realizează.

D. Sassu a găsit însă leacul, adică miliardul cu care va arunca iarăși mană peste agoarele noastre pustii.

S'a făcut însă socoteală că acest miliard și 500 milioane nu sunt suficiente pentru redresarea agriculturii.

Impărțind pe cap de agricultor, s'a văzut negru pe alb că ar reveni fiecărui plugar exact vreo 70—80 lei. Dar cu 70—80 lei plugarul nu-și poate cumpăra nici o sapă.

Drept aceia se duc tratative și ziarele anunță că în sfârșit agricultura noastră va fi salvată.

Creditul agricol va fi dotat cu suma de 2 miliarde și jum. lei.

Sabotarea energiilor economice românești

Pentru orice om cu judecată, e evident că românizarea deplină și efectivă a economiei naționale, nu se va putea realiza de cât după ce elementele naționaliste vor reuși să dispună de întregul aparat de stat, să mobilizeze și să concentreze într'un efort unitar, conștient, toate energiile creatoare ale neamului. Totuși nu e mai puțin adevărat, că noi nu putem aștepta realizarea acestei mari transformări politice spre a ocupa cu elemente de încredere cele mai importante posturi și funcțiuni economice, fie în industrie, fie mai ales în comerț. Pentru că atâta vreme cât comerțul nu va fi în majoritate în mâinile noastre, noi ne vom găsi permanent la discreția industriei jidovești, cu apucături jefuitoare și coloniale.

Plecând de la această constatare, noi am întreprins, într'un cadru modest, o acțiune de promovare a elementelor românești în diferite funcțiuni economice. Am ajutat mai întâi pe vreo câțiva tineri cu aptitudini pentru negoț și întreprinderi comerciale, să întemeieze un mic așezământ pentru valorificarea produselor țărănești, care în numai două luni de funcționare, a izbutit să trăiască și să se afirme. Am participat după aceea la constituirea unei societăți anonime, cu un scop asemănător. Și am făcut anumite experiențe, cari cred că merită să fie cunoscute și meditate de către toți cei ce muncesc cu eroism și cu dragoste pentru înălțarea acestei țări.

In primul rând o constatare brutală: jidanii cari acaparează în momentul acesta economia românească, în unire cu minoritarii, cu francmasonii și cu elementele venale cari au reușit să se insinueze în administrația românească, au reușit să înoade o coaliție cu scopul de a împiedeca, de a înăbuși în fașe orice încercare de a noastră, onestă și leală, de a ne elibera din ghiarele lor de hiene. Tânărul comerciant și industriaș român care vrea să se așeze într'un sat spre a comercializa ori spre a industrializa produsele sătenilor se izbește de la primii pași de ostilitatea fățișe a negustorului jidan din partea localului, aliat cu notarul armean, ungur sau ucrainean. cu jandarmul inconștient ori cu perceptorul șperțar. Românul cinstit e pus astfel din capul locului în poziție de inferioritate zdrobitoare față de jidanul pungaș, dar stăpân pe un fond comercial substanțial și consolidat. expert în materie și cunoscător abil al tuturor slăbiciunilor oamenilor.

Pe de altă parte, Românii cari voesc să constitue întreprinderi economice mai importante, se izbesc de impedimente și mai grave și mai revoltătoare. Vom lua drept exemplu cazul societății anonime în chestiune. Se știe că în țara noastră, grație intrigilor criminale ale judeo-masoneriei, singura formă de întreprindere economică ce poate funcționa cu mai multă libertate de mișcări este societatea anonimă. Aceasta tocmai pentru că numai în acest cadru pot jidanii să nesocotească legile pentru protecția muncii naționale, să fraudeze fiscul, să dea curs liber instinctelor lor destructive și conspirative. Singurii cari lucrează în mod onest și sub această formă, sunt tot creștinii.

Normal ar fi deci, ca la întemeierea unei astfel de societăți, să fie preferați românii și creștinii. Pentru că ei prin forța însăși a lucrurilor vor respecta legile, vor protegui elementul românesc se vor achita în conștiință de obligațiunile lor fiscale și vor îndeplini o funcțiune utilă. In fapt, lucrurile se petrec tocmai pe dos. Jidanii sunt privilegiați cu tot felul de favoruri de către Camerele de comerț și mai ales de către aceea din București, în verme ce românii, mai ales dacă au neșansa de a fi naționaliști și nu masoni, sunt obiectul a celor mai revoltătoare șicane și mizerii. Celor curioși, le stăm la dispoziție cu toate datele și numele necesare, chiar înainte de a aduce această interesantă chestiune în desbaterea parlamentului.

Din toate acestea reiese, cred, în mod evident, că tot ce completează ca element conștient și voluntar în cadrele națiunii române, trebue să se unească în voința de a sprijini încercările oneste și viabile de a romaniza comerțul și industria din această țară, după cum apare tot atât de necesară o acțiune de identificare și de reprimare a celor ce ne sabotează în opera ce ne-am propus să realizăm. Pentru că cine nu e capabil să reprime sabotagiul în timp de pace prin sancțiuni drastice și exemplare, va fi cu siguranță învins în caz de război.

Nicolae Bogdan

SOLIA BISERICII

Tâlcul Evangheliei

Luca XIX 1— 10

Zaheu era vameș și era bogat. Ura și disprețul mulțimii, le putea înfrunta la adăpostul puterii romane. Și apoi, puterea banului era tot atât de ispititoare, ca și astăzi. Dacă Zaheu nu cunoștea complicatele sisteme ale contabilității de astăzi, pe care cel mai mare tâlhar le poate mânui cu o perfectă corectitudine legală, nu urmează că: drahmele, obolii, sestreții și talanții pe cari-i aduna, puteau rămâne în afară de orice contabilitate. Par'că vedem aevea tabletele cerate și rulourile de papirus, pe cari Zaheu își tocea vederile, pentru a înscri și a calcula zilnicile lui încasări. Un om al cifrelor și al execuțiunilor fiscale. Ai zice, un om fără inimă. Cine ar putea spune că agentul fiscal, care bate toba pentru vânzarea boarfelor unui cetățean, nu-și pierde treptat, ceva din inima lui de om, deși ceeace face, e lucru perfect legal ? Apoi, ispita îmbogățirii prin fraudă.

Atâtea exemple zilnice. Justiția omenească sancționează pe cât le poate. Dar ea nu poate face conștiințile să vorbească. Numai Dumnezeu cu legea și cu judecata Lui, poate pătrunde în adâncul conștiințelor, așa cum a pătruns în conștiința vameșului Zaheu.El își lasă vama și alergă înaintea Domnului. Mic de statură cum era, Zaheu nu stă la îndoială să se urce într'un dud, cu toată gravitatea demnității lui de slujbaș al statului roman și în ciuda ridicolului la care se expunea. Copiii cei nevinovați, făceau la fel. Dar iată, ochii Mântuitorului, cari văd cum se mișcă gândurile și inima omului, dincolo de învelișul lor trupesc, îl prind pe Zaheu între frunzișul dudului: „ZAHEE, GRABEȘTE DE TE POGOARA, CACI ASTAZI IN CASA TA MI SE CADE SA FIU !".

Este adevărat, că atâția fățarnici, cârtiau că Iisus a intrat la un om păcătos să găzduiască. Dar păcătosul acesta e fericit. El simte revoluția radicală care se petrece în sufletul său și care-l duce la restituirea drepturilor conștiinții și la pacea conștiinții sale. „IATA — ZICE EL, — JUMATATE DIN AVEREA MEA O DAU SARACILOR ȘI DE AM NAPASTUIT PE CINEVA, CU CEVA INTORC IMPATRIT !". Iar Iisus îi răspunde lui și tuturor celor de față: „Astăzi s'a făcut mântuire casei acesteia, pentrucă și acesta fiu al lui Avraam este. Că a venit Fiul Omului, să caute și să mântuiască pe cel pierdut !".

Sf. Evanghelie, vorbește în fiecare pagină, despre contactul Domnului cu lumea celor nevoiași, amărâți și impilați, dar și cu lumea păcătoșilor. La cârtelile fariseilor, Mântuitorul răspundea: „N'au trebuință cei sănătoși de doftor, ci bolnavii !". „Milă voesc, iar nu jertfă. Că n'am venit să chem la pocăință pe cei drepți, ci pe cei păcătoși". Fariseii și cărturarii îl numeau ironic pe Mântuitorul: „Prietenul vameșilor și păcătoșilor", pe când ei se socoteau drepți. Domnul le smulge masca și-i arată ca pe niște morminte văruite pe dinafară. Adevărul este că nici un om, afară de Fiul Omului, nu este scutit de păcat și de urmările lui. Pentru ce ar mai fi venit pe lume Fiul lui Dumnezeu ?

Dar omul trebuie să-și vadă starea de păcat, să tindă către desăvârșirea lui morală. cerând ajutorul Lui Dumenezeu, așa cum făcea vameșii și ceilalți păcătoși, a căror sinceră societate, Domnul Iisus Hristos, o preferă. Din aceștia își făcea apostolii și ucenicii, cari aveau să cucerească mai apoi conștiințile pentru Impărăția lui Dumenezu. Ei nu aveau satisfacția mândră și exterioară că au îndeplinit o prescripțiune legală, ci-și simțeau sufletul frământat de un continuu război între dorința lor de înălțare morală și între neîncetatele ispite ale lumii. In Apocalipsa lui Ioan, se zice: „Știu faptele tale. Știu că nu ești nici rece, nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot ! Dar fiindcă ești căldicel și fiindcă nu ești nici rece, nici în clocot, am să te vărs din gura Mea !". Sunt oameni cari se complac într'o formală și superficială îndeplinire a rosturilor lor. Oameni cari nu duc nici o luptă și cari prin urmare, nu au biruințe și deci, nici nu merit. Dante spunea despre aceștia că nici iadul nu vrea să-i primească: „Non ragionam di lor, ma guarda e passa !".

A ști cari au conștiința păcatului și se răsboesc cu el, sunt adeseori mai aproape de Impărăția lui Dumnezeu ca alții, tocmai prin sensul moral al luptei lor, prin dorința, prin acțiunea lor de înălțare, la care Dumnezeu își adaogă harul Său. De aceea, Mântuitorul mai spune : „Amin zic vouă, că vameșii și păcătoasele merg mai 'nainte de voi întru Impărăția lui Dumnezeu !".

Precum e cazul lui Zaheu vameșul și precum poate să fie cazul fiecăruia dintre noi.

Teofilact

Cum i-am putea iubi?

Nu vom nega orice simț de recunoștință din partea evreilor față de binefăcătorii lor de alt neam. Dar citirea și recitirea vieții lor istorice dealungul atâtor veacuri, mă face să văd acelaș fler practic, utilitarist, al acestor oameni, chiar și'n momentele de revărsare sentimentală.

Istoricii lor, îi prezintă ca pe un popor vecinic nedreptățit și prigonit, trecând cu grijă peste anumite mari defecte ereditare, cari explică repulsiunea celorlalte popoare, închizând ochii peste atâtea crime istorice, împotriva Dumnezeirii și împotriva omenirii. Acești istorici, vorbesc cu durere și revoltă despre masacrele săvârșite de cruciați asupra evreilor din Germania, sau despre progromurile din Polonia și din Rusia, dar nu suflă un cuvânt despre partea de vină a Evreilor în excitarea resentimentelor și mai ales, nici un cuvânt despre măcelurile pe cari Evreii le-au săvârșit împotriva creștinilor, ori de câte ori le-a stat în putință s'o facă. Ceeace ei nu ne spun, o știm de la istoricii altor națiuni. Astfel, istoricul englez Ed. Gibbon, în lucrarea lui „Istoria decadenții și căderii imperiului roman", ne spune cum s'au purtat Evreii față de creștini în această epocă în diferite locuri, unde aveau supremația numerică și politică.

Astfel, în Cirene, au ucis 220 mii de creștini, în Cipru 240.000, în Egipt, iarăși un număr foarte mare. „Iudeii — zice el — învingători, mâncau carnea nenorociților, le lingeau sângele și se încingeau cu mațele lor", ceeace va deveni mai târziu deviza iudeo-franemasoneriei, în această faimoasă formulare: „Cu mațele celui din urmă popă, vom spânzura pe cel din urmă dintre monarhi".

In marile frământări bisericești din secolul IV. Evreii erau alături de Arieni în prigoana dusă de aceștia împotriva Ortodoxilor, așa cum în totdeauna obișnuiau, aliați direct sau indirect, cu vrăjmașii Creștinismului. Dar să zicem că au fost victime în totdeauna și niciodată vinovați. Aceleași popoare cari i-au prigonit, le-au deschis larg porțile toleranței și mai departe, i-a egalat în drepturi cu cetățenii lor, deși au continuat și continuă să fie un popor distinct și inasimilabil, demonstrând astfel că acordarea de drepturi politice evreilor în sânul diferitelor popoare printre cari trăesc, este încă una din aberațiile democrației.

Care le-a fost recunoștința sau măcar măsura bunului simț ? Nicăiri nu s'au afirmat ca cetățeni leali. In războaie, dezertori, trădători și spioni. Cei dintâi dintre îmbogățiții de pe urma războaelor și revoluțiilor.

In sânul fiecărui Stat, cele dintâi elemente de disolutie intelectuală, morală și socială. Ei fac avantgarda partidelor de stânga până la bolsevism. In adevăr, nu toți Evreii sunt comuniști, dar 90 la sută dintre comuniști, sunt Evrei. Iar, ceeace pare ciudat pentru un popor cu o viață burgheză precum sunt Evreii, toată populația lor, susține presa de stânga, așa cum de pildă se petrece la noi cu ziarele comuniste „Dimineața" și „Adevărul" și alte asemenea publicații.

Au fost persecutați în Rusia? Ei bine, au ajuns trevtat să stăpânească presa și viața economică a Rusiei, au pregătit destrămarea acestui Stat, lucrând ca pretutindeni din umbra subsolurilor și a pseudonimelor, s'au furișat în preajma celor cari au făurit revoluția din 1917, au beneficiat de această catastrofă socială, s'au cocoțat în fruntea sovietelor.

Cine n'a auzit de Trotki, Zinoviev, Kamenev, Caganovici, Jagoda, Litvinoff, Radek ? Cine nu știe că 80 la sută din membrii sovietelor, erau — dacă nu sunt și astăzi — Evrei ?

In statistica pe care a întocmit-o profesorul Saroléa cu privire la isprăvile criminale ale bolșevicilor din Rusia, găsim aceste cifre înspăimântătoare: 28 EPISCOPI, 1.219 PREOȚI, 6.000 PROFESORI și INVATATORI, 9.000 DOCTORI, 54.000 OFITERI, 260.000 SOLDAȚI, 70.000 POLITISTI, 12.950 PROPRIETARI, 355.250 INTELECTUALI și LIBER PROFESIONISTI, 193.290 MUNCITORI, 815.000 TARANI, UCISI. Dar nici un rabin, și nici o atingere a populațiunii evreești. Din potrivă, națiunea evreiască este recunoscută prin lege și orice manifestație antisemită este pedepsită cu severitate. Ateismul intolerant al Sovietelor, nu-i atinge pe Evrei, în domeniul religiunii. Dovadă, actiunea bezbozniciior care se îndreaptă exclusiv împotriva Crestinismului. Nu de mult s'au publicat și la noi fotografiile cărților de joc editate de către asociația bezbozniciior, în cari sunt ridiculizate în modul cel mai trivial, toate cultele religioase, în vreme ce rabinul evreu este prezintat cu respect, iar steaua iudaică este pusă în același loc de cinste cu simboalele francmasoneriei. De unde se deduce și compoziția acestei asociații. Că astăzi în Rusia, antisemitismul reinvie, se vede și e semnificativ. Tocmai pentru aceiași cutezanță caracteristică Evreilor, de a domina pretutindeni.

Orice ar susține unii sau alții, poporul Evreu, atât de național și 'n acelaș timp atât de internațional, nu poate fi desolidarizat de acești înfigăreți consângeni cari vor să arunce în aer toată cultura și civilizația creștină. Chiar dacă din punct de vedere spiritual ei sunt nihiliști, în opera lor anticreștină, sunt credincioși tradiției milenare a poporului din care fac parte. E cunoscută bucuria Evreilor dela noi, cu privire la crimele săvârșite împotriva bisericii din Spania.

Și astfel, ei singuri pun botar iubirii creștine, care prin natura ei nu are hotar și ei singuri lucrează pentru justificarea antisemitismului.

Econ. Gh. V. Butnariu

Dela Academia Română

In ședința intimă a Academiei Române de zilele trecute crt. s'a primit cu vie mulțumire suma de 20.000 lei, pe care Soc. „Cartea Românească" a pus-o la dispoziția Academiei Române pentru a o acorda în acest an ca premiu, denumit *„Premiul Cartea Românească"* unui volum de „Nuvele", de preferință dintre volumele neprezentate la premiile Academiei, ci ales de Academie prin secțiunea literară. Premiul se va putea acorda și unui „roman", în cazul că nu s'ar găsi un volum de nuvele meritos.

*

Dela I. P. S. S. Tit Simedrea, Episcopul Hotinului, se primește cu mulțumire pentru Biblioteca Academiei cartea „Noväi Zaveatu" (Noul Testament), tipărită cu cheltuiala marelui Mitropolit al Ungro-Vlahiei Grigorie Dascălul, în tipografia Mitropoliei din București în anul 1828, carte trecută în Bibliografia Românească, — însă care lipsea colecțiunii de cărți vechi românești a Academiei.

Dela Legațiunea Franței în România se primesc tomurile IX, X și XI, Seria III-a din marea publicațiune oficială *„Documents diplomatiques francais relatifs aux origines de la guerre de 1914"*.

*

D. *Sextil Pușcariu* prezintă următoarele publicațiuni :

1) *Al. Procopovici :* „I. G. Sbiera", discurs rostit la serbarea organizată de Societatea pentru cultura și literatura română din Bucovina, în ziua de 1 Noembrie 1926 (Cernăuți, 1936) ;

2) *Aurel Tripon :* „Monografia Almanah a Crișanei, județul Bihor", (Oradea, 1936) ;

3) *Petru Tiucra,* Pribeagul : „Pietre Rămase" (București, 1936) ;

4) *Tiberiu Brediceanu :* „Doine, cântece, balade, colinde și jocuri populare românești".

D. general *R Rosetti* arată eșirea de sub tipar a foarte bine întocmitului *Dicționar technic silvic român-francez-german-englez-italian-ungar-rus,* de inginerii Aurelian Ionescu și Ștefan Sprangati.

Aspecte, Insigne, Comentarii

„Cuvântul Argeșului"

— mereu proaspăt și pulsând de sevă românească va apare într'un număr omagial, închinat jertfei legionarilor Ion Moța și Vasile Marin, căzuți pentru Hristos și latinitate, pe frontul Spaniei însângerate.

Prietenii și depozitarii „CUVANTUL ARGEȘULUI" sunt rugați, a-și reține numerele, tipărite pe hârtie velină și cu un bogat și inedit material fotografic, pe adresa : „Cuvântul Argeșului", Pitești, str. Domnița Bălașa No. 45.

D-na Smara Gheorghiu

— va vorbi Sâmbătă 30 Ianuarie 1937, ora 6 jum. d. a. în sala teatrului Ligii Culturale despre *„Amicii noștri, cehoslovacii"*

Conferința are loc în cadrul unei șezători artistico-culturale.

„Stăpânul"

Obține un răsunător succes de librărie, romanul „Stăpânul" de Ovid Densușianu-fiul.

Atragem mai departe atenția publicului nostru asupra acestei puternice lucrări literare care oglindește marile frământări ale epocei noastre și năzuințele unei generații.

De vânzare la toate librările.

Insemnări

După știrile pe cari le avem, se pare că ministerul cultelor își va recăpăta independența și importanța din trecut, așa cum o cer demnitatea și interesele Bisericii.

Potrivit declarațiilor solemne pe care d-sa le-a făcut în diferite ocazii, urmărește să asigure Biserícii noastre o reală dominanță, pe deoparte prin sprijinul activității ei spirituale, pe de altă parte, prin înlăturarea diferitelor abuzuri eparhiale de ordin economic. Controlul statului în chestiunile economice ale Bisericii, se dovedește tot mai necesar cu o condițiune: să nu împiedece înzestrarea Bisericii cu averea materială necesară existentii organelor ei și misiunii ei spirituale.

O biserică ortodoxă, vie!

Trăiește în țara românească un medic tânăr, extrem de calculat la vorbă, în ținută și în faptă, profund credincios și neobosit animator al mișcării naționaliste, căruia îi cer iertare că-i dau în vileag o parte din gândurile pe cari le nutrește și din opera înfăptuită până acum. Medicul acesta, ucenic întru toate al neuitatului profesor Nicolae Paulescu și al d-lui A. C. Cuza, este doctorul Costache Dăniță, conducătorul spitalului din comuna Cervenia-Teleorman.

„Sunt foarte mulțumit în sufletul meu, mi-a scris înainte de Crăciun prietenul Dăniță, că și Sf. ta ești frământat de același gând ca-și mine, de a forma o Biserică ortodoxă vie. De aceea mărturisesc că de mult doream să am sprijin moral un preot în toate gândurile și străduințele mele Fericirea a făcut să-l găsesc în seara de 10 Decembrie, când Sf. ta, dintr'o singură vorbă a mea, mi-ai cunoscut tot gândul. Pentru Biserica ortodoxă vie am scos și revista „Iisus învinge", tot pentru ea am scos și cele patru volume: „Evanghelia în fața științei" închinate profesorului Paulescu. Apoi „Elemente de doctrină Național-Creștină", o broșură tratând despre „Francmasonerie" și altele. Iar în ultimul timp mă străduesc să ridic un „Așezământ de prevenirea și combaterea tuberculozei la copii", care să cuprindă și o cantină bine organizată, Așezământ care să reprezinte sublima caritate creștină, adică efortul tuturor pentru a salva pe aproapele bolnav în așa fel ca cel ce dă să nu știe cui dă și cel ce primește să nu știe dela cine primește. In lupta mea am găsit sprijin în preoțimea din regiune, căci cea dintâi subscriere a fost a ei, fiecare preot dând leafa pe o lună și vărsând astfel Comitetului suma de 76.000 lei. După cum vezi, idealul nostru: Biserica ortodoxă vie, nu este irealizabilă; trebue însă numai să îndrăsnim .."

Așa mi-a scris doctorul Costache Dăniță și eu îi înțeleg tot sbuciumul și toată tensiunea sa după acel „mai bine" și „mai sus" bisericesc și românesc. Este în gândurile și'n preocupările d-sale lozinca supremă a întregii generații de intelectuali dela 1922 încoace, lozincă repercutată vânjos asupra întregului tineret al țării noastre.

Imi spunea odată un Preasfințit episcop de-al nostru că „pe voi, generațiile cari ați deslănțuit și ați promovat mișcările studențești de trezire a conștiinței naționale din 1922, este cu neputință să vă mai capteze și să vă stăpânească metodele și idealurile democratice ale politicianismului românesc. Voi sunteți, prin structura voastră aparte, niște îndărjiți inadaptabili la mediul și neutralitatea noastră contemporană. V'ați creiat mai întâi pe voi înșivă din suferință și din nădejde tare, acum creiați totul în țara noastră din nou și din nimic..." Acestui Preasfințit episcop îi trebuiseră mai mult de zece ani ca să ne înțelcagă în toate frământările noastre și să fie, oarecum, alături de noi. Astăzi ne înțeleg foarte mulți oameni cu răspundere și cu autoritate în Biserica și în Statul nostru, dar suntem încă departe de a ne afla absolut împreună întru aceleași năzuințe și aceleași sfinte preocupări bisericești și naționale. Există însă o răsturnare de valuri și de realități pe care n'o poate nega nimeni: Nu tineretul este inadaptabil la mediul românesc actual, ci precursorii acestui tineret nu se pot adapta, nu mai pot adera la datele istorice, cari făuresc o altă Românie decât cea pe care o plâng și o regretă dânșii. Exemple? Câte se vor. Iată, bună oară, lipsa totală de sudură sufletească și ideologică între membrii vechi și membrii noui ai oricărui club sau partid politic. Iată, în altă ordine, sudura sufletească și ideologică totală între membrii creați aproape din nou ai uneia și aceleiași organizațiuni politice cu caracter creștin și românesc absolut. Iată, într'o cu totul altă ordine de fapte, cazul Moța și Vasile Marin, care a deschis larg ochii tuturor conducătorilor Bisericii și Statului. Și tată, ca un corolar al tuturor acestora, sbuciumul și realizările unui distins medic român într'o regiune în care Biserica și conștiința națională, aceste două sfinte și neprihănite altare românești, erau în amorțire, în vecinătatea inexistenții, a neființii. Doctorul Costache Dăniță, și ca dânsul mulți alții, săvârșește în mic ceeace Ioan Moța și Vasile Marin au săvârșit în mare: o Biserică a lui Hristos, — mai întâi universală și apoi ortodoxă — vie, dăruitoare, actuală, puternică și invincibilă!... Toate celelalte urmează dela sine. „Căutați mai întâi Impărăția lui Dumenezu și dreptatea Lui și toate celelalte se vor adăoga vouă".

Ce este Biserica ortodoxă vie? Cum se poate înfăptui Ea la noi? Ce mijloace ne stau la îndemână? Va corespunde Ea noilor aspirații religioase și morale ale generațiilor dela 1922 încoace și după aceea? Iată atâtea întrebări de-o năvalnică actualitate la cari vom răspunde pe rând cu ajutorul lui Dumnezeu și al medicului-apostol adevărat, Costache Dăniță din Cervenia-Telecrman.

Pr. Paraschiv Angelescu

Români! A apărut

Stăpînul

roman de Ovid-Densușianu-fiul

La toate librăriile

Procongresul dela Timișoara

In capitala Banatului, care nu totdeauna înțelege să „fie și fruncea" se vor întruni, astăzi, reprezentanții centrelor studențești din întreaga țară, sub președinția tânărului, plin de tact și distincție intelectuală dr. Șerban Milcoveanu.

Un procongres la Timișoara și în Ianuarie 1937, iată un prilej de reflecțiune și verificări.

Intr'un oraș, cu o populațiune în covârșitoare proporție minoritară, unde viața românească ar trebui să pulseze cât mai accentuat, poposirea aceasta a consiliului „Uniunei Naționale a studenților creștini din România" are o deosebită semnificațiune.

Conducătorii de azi ai unei studențimi, care își are însfârșit precizate țelurile și netezite, prin disciplina și sobrietatea gândurilor ei, căile cari duc spre piscul însorit al satisfactiilor muncii și jertfelor. Conducătorii destinelor studențești din ceasul de răscruce pe care nația întreagă îl trăește. sunt alții, decât acei ai unei epoci care se credea „eroică" dar care în realitate n'a însemnat decât graba de a evada din anonimat a gălăgioșilor și asigurarea pentru alții a unor copioase subvenții, în timp ce adevărata studențime sângera, încălzind la para focului credințelor sale, idealurile pentru cari nici un sacrificiu nu pare de prisos.

Avem azi o studențime luptătoare. Care se împarte între carte și viteție. Intre pregătirea examenelor universitare și prinosul taberilor de muncă cu brațele.

O studențime ce ascultă de impulsurile unei minți, în care stăruiesc comandamentele ce nu cunosc limitele timpului, ordinele ce se desprind singure din pilda premergătorilor.

Studențimea aceasta se întrunește, pentru ca prin glasul conducătorilor ei, aleși cu respectul ierarhiei de faptă și gând românesc, să fixeze liniile largi ale congresului general, în care vor prinde grai toate amărăciunile, dar și toată vrerea de descătușare a unui neam, ce vede în studențimea aceasta luptătoare rostirea fără false temeri a celor mai nestăvilite dintre năzuințele, ce-i potolesc setea de românească dreptate.

In procongresul dela Timișoara, se va auzi însă o chemare de dincolo de trecătorul nostru sbucium.

Peste desbaterile consiliului „U. N. S. C. R." cari au loc în capitala Banatului, va pluti duhul celor cari s'au dat de bunăvoie morții, pentru ca să sfințească o credință ce este pavăză românimei.

Sufletele lui Ionel Moța și Vasile Marin, împăcate cu ele însăși, vor prezida din pragul eternității un procongres, care îngenunchind transfigurat, primește împărtășania bărbăției, din potirul jertfei celei fără de asemănare.

Iar înălțarea aceasta, înseamnă și o sarcină pe care studențimea luptătoare de azi, o preia fără șovăire.

In procongresul dela Timișoara stăpânesc umbrele eroice a lui Moța și Vasile Marin.

Congresul general nu-și va putea ține lucrările decât vegheate de duhul lor, care apără pe drumul onoarei, tineretul studențesc român.

Vimed

SPORT

Scandalul cu echipa de ping-pong

Se știe în ce condițiuni a fost selecționată echipa României de ping-pong și care sunt „românii" cari vor fi trimiși să ne apere culorile. Paneth *(jidan)* Eroes *(jidan)* Schapira *(jidan)* și Krebs *(ungur)* iată componenții *„naționalei" noastre, pentru campionatul mondial de ping-pong dela Baden.*

Trebue să adaugăm un amănunt foarte interesant și anume acela că ungurul Krebs *a jucat anul trecut la Praga în echipa Ungariei...*

Din echipă nu va face parte jucătorul român *VLADONE (cel mai bun jucător de ping-pong din țară) din motive pe care nu le cunoaștem cu preciziune.*

De altfel chiar cu participarea lui Vladone, coloratura semită a expediției noastre de ping-pong ar fi fost suficient de pronunțată pentru a ne compromite în fața străinătății.

O echipă care să aibă în componența ei 3 jidani, 1 ungur ȘI NICI UN ROMAN, iată o obrăznicie și o îndrăzneală pe care noi n'o putem tolera sub nici un motiv

Nu avem actualmente jucători români cari să poată face figură onorabilă într'o competiție mondială.

Ba avem domnilor „oficiali" dar nu-i vedeți dvs., pentrucă dvs. vedeți totul prin sticlele ochelarilor pe cari vi i-a pus pe nas Comunitatea Israelită din București !

Dar admițând chiar, prin absurd, că n'avem jucători români de calitate (anul trecut am avut slavă domnului și au intrat băeții în finala campionatului mondial) și încă nimic nu ne-ar putea convinge că trebue numaidecât să expediem peste granită în numele României, niște jidănași obraznici din Dudești sau niște unguri cari nu mai departe anul trecut au apărat la Praga culorile Ungariei. (Cazul Krebs).

Mă rog, *Eroes, Schapira* și Krebs — *inseamnă în limbajul ping-pongului, România ?*

Vă râd și cânii domnilor, oficiali" !...

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA : Werther.
TEATRUL NAȚIONAL: Titanic vals; Serenada din trecut.
TEATRUL REGINA MARIA: De ziua nevesti-mi.
TEATRUL COMEDIA: Poveste de iubire.
TEATRUL MODERN: 9000 franci recompensă.
TEATRUL VESEL: Călugărul din vechiul schit.
TEATRUL LIGII CULTURALE : Cadavrul viu.
TEATRUL ALHAMBRA: Marea ducesă de Alhambra.
TEATRUL EFORIA VOX: Floarea din Hawai.

CINEMATOGRAFE CONDUSE DE CREȘTINI

CAPITOL: Marchizul de St. Evremont.
ARO: Clasa 8-a.
ROXY: Marchizul de St. Evremnot.
FEMINA : A doua tinerețe cu Ruth Chatterton și Walter Huston și completare colorată.
A. R. P. A.: Agentul special cu George Brent și gruparea artistică Bonzo.
FORUM : Extravagantul Mr. Deeds și Romanul unei minore.
MANON : Carnavalul din Veneția și Cântecul iubirii noastre.
OMNIA : Spaniolita. Desfiguratul și Marea ducesă de... caramba.
TRIANON : Noaptea fericirii și completare: reportaj senzațional.
FRANKLIN (Ateneul Român) : Taras Bulba și Cobra tango.
CITY : Infamia și Eu și Impărăteasa.
DARLY : Ingerul alb și Tinerețea unei regine.
MARCONI : Boccacio. Diavolul alb și revistă.
MODEL : Săraoa fetiță bogată și Bestia din Bomeo.
BARCELONA : 15 ore în văzduh și Codrul secret.
CENTRAL (calea 13 Septembrie) : Extraordinarul Joe ; Tragedia comandantului Derek și Revistă.
COTROCENI : Echipajul și Allotria (ah ! femeile).
DIANA: Escadrila de noapte și Misterul dela casino.
DICHIU : Ingerul întunericului și Becky Scharp.
MILANO (Călărași 153) : Tarzan și Un sărut fatal.
ILEANA : Maria Krasnova și Evadat din insula diavolului.
ORFEU (Bulevardul Ghica 193) : Rose-Marie și Casa strigoilor și completare colorată.
TRIUMF (Griviței 335) : Sub două drapele, cu Claudete Colbert și Ronald Colman, și Crima din San-Francisco, cu Miriam Hopkins.
PACHE (str. Mătăsari 31) : Eu și impărăteasa și Revolta de pe Bunty.
VOLGA (La Roata lumii, Dorobanți): Taros Bulba și Controlorul.
DORY (șos. Crângași 42) : Gulliver; Aventuriera ; Trupa de reviste.
LIZEANU : Secretul lui Budha, Regele detectivilor și revistă.
UNIC (Piața Filantropiei) Dominoul verde și Katerina.
FLORIDA : Bozambo și Nu mă uita.

Radio

SAMBATA, 30 IANUARIE 1937

13.10. Concert de prânz. Orchestra de salon Radio dirij. de Ion Ghiga.
14.10. Radio jurnal.
14.30. Continuarea concertului.
15. Ultimele știri.
15.15. Ora strajerilor.
1. Dascălii — Strajeri ai satelor" de cpt. Marin I. Georgescu.
II. „Cu pluta pe Bistrița", scenariu radiofonic jucat de strajerii Arcășiei „Regele Carol al II-lea" din Dorna, jud. Câmpulung.
III. Știri strajerești.
18. Concertul fanfarei reg. 1 Transmisiuni cond. de lt. Dumitru Burghiu.
19. Ora. Mersul vremii. Actualități.
19.10. Concert de muzică românească. Orchestra Vasile Juiea (canto : Mia Braia).
20.10. Continuarea concertului.
20.25. Adolf Steiner din Berlin (violoncel).
21 Poșta Radio.
21.15. Seară de dans. Jazzul Radio (canto : Cristian Vasile).
22.30. Radio jurnal. Sport.
22.45. Concert nocturn al Orchestrei jean Marcu, transmis dela restaurantul Splendid Parc.
23.55. Ultimele știri.

DUMINICA, 31 IANUARIE 1937

13.40: Ora. Culturale. Sport, Cota Dunării.
12.30: Concert de prânz — Orchestra Grigoraș Dinicu.
14.10: Radio jurnal: Ora, Mersul vremii. Știri interne și externe.
14.25: ORA VESELA: „Inghețată... muzicală", — schetch umoristico-muzical de Stroe și Vasilache.
14.40: Continuarea concertului.
ORA SATULUI
15: Teatru sătesc: Plata birului, de Victor Ion Popa.
15.20: Muzică populară — Gh. Iliuță (saxofon și clarinet) și Taraful Ioniță Bădiță.
18: Conștiința fiscală (II) de C. Tăutu, insp. gneral financiar.
18.15: Concert de după amiază — Orchestra de salon Radio, dirij. de Ion Ghica.
19: Ora. Mersul vremii.
19.03: Răspunsuri tehnice.
19.20: Continuarea concertului.
20.05: Ora Natiunii: prof. C. Rădulescu-Motru.
20.15: Concertul Coralei Municipiului București, cond. de Șt. Mureșeanu.
21: Două mari figuri de sburători dispăruți de comandor aviator Andrei Popovici.
23.15: Muzică de dans (discuri).
23.55: Ultimele știri.

Smaranda Radu Soare

(Urmare din pag. I-a)

viitorul ei care să nu credeți că stă în Louvre, în Notre Dame, în clasicismul literar, ori în toată splendoarea ei spirituală de astăzi. Nu. Atena, Roma și Byzantul care erau și ele tot un fel de Paris-uri ale anticității, au decăzut prin propria lor bună-stare și destrăbălare. Carele Hunilor au ajuns până sub porțile Romei și Atila visa, nici mai mult nici mai puțin decât să dea ovăz calului „pe sfântul prestol". Omul este încă atât de bestie, încât e destul numai să ne gândim la monumentele bisericești ale Rusiei pe care le-au pângărit bolșevicii și la toată floarea artei spaniole pe care militienii au prefăcut-o în scrum. Viitorul popoarelor stă în numărul și în sănătatea lor.

Minunea dela Pătârlage ne suscită, însă, atâtea considerațiuni, încât va trebui să le desvoltăm într'un articol viitor.

N. Crevedia

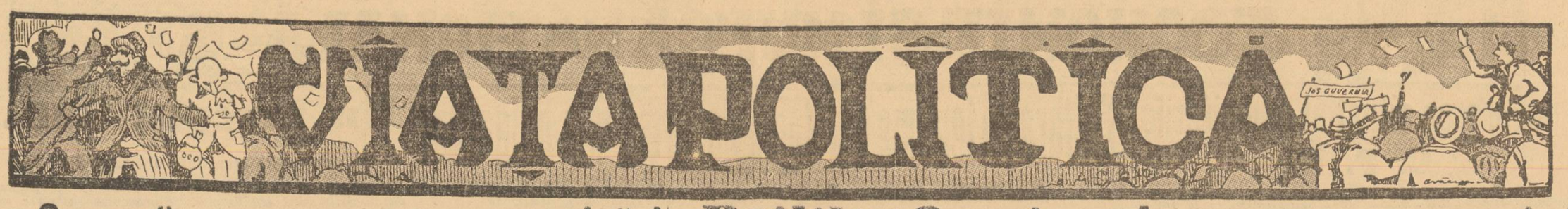

La Cameră, numeroase comunicări

Ședința se deschide la ora 4.30, sub președinția d-lui EM. LOBONȚIU. Pe banca ministerială, d-nii V. Pop, M. Djuvara și Mosoiu.

Se votează sumarul desbaterilor anterioare.

D. M. DJUVARA, ministrul justiției, depune proiectul de lege pentru exproprierea tuturor terenurilor necesare aplicării programului apărării naționale.

Adunarea votează modificarea art. 205 din legea pentru înființarea consiliului superior economic și a Camerelor profesionale și legea pentru îmbunătățirea rasei animalelor, la care vorbesc d-nii dr. Hasnaș, N. Robu și R. Lascu.

D. C. BURSAN depune un proiect de lege pentru încheierea unei convenții între ministerul de industrie și comerț și C. E. C., pe care Adunarea îl votează.

In urma propunerii d-lui ministru Valer Pop, se ia în considerație proiectul de lege al minelor, urmând ca săptămâna viitoare să se înceapă discuția pe articole.

COMUNICARI

D. ADAM IONESCU prezintă un memoriu detaliat cu privire la revendicările preoțimii oltene, cerând să fie cercetat cu atenția cuvenită de ministerul cultelor.

D. M. OROMOLU depune un proiect de lege din inițiativă parlamentară pentru autorizarea primăriei Galați de a cumpăra un imobil.

D. P. BUCOVEANU depune un proiect de lege pentru modificarea unor articole din legea școalelor silvice.

D. AL. CARTOJAN cere o justă salarizare a funcționarilor publici din Giurgiu.

D. N. ROBU face o comunicare d-lui ministru de interne cu privire la abuzurile poliției din orașul Siret și cere să se instituie o anchetă, care să ducă la sancționarea vinovaților.

D. RADU LASCU roagă ca salarizarea funcționarilor să se facă în raport cu scumpetea.

D. T. HUȚAN aduce la cunoștința d-lui ministru al educației naționale, că în unele școli din Basarabia se țin cursuri de către directorii jidani în zilele de Duminecă, iar Sâmbăta le suspendă.

Cere cercetare urgentă și pedepsirea infractorilor.

D. M. CONDRUS cere repararea podurilor de peste Jiu, distruse din cauza inundațiilor.

D. I. LEANCA face o comunicare cu privire la acțiunea stiliștilor din Remuși-Vlașca.

D. C. TEODORESCU roagă ca la întocmirea bugetului, să se prevadă sumele necesare ridicării capelei cavalerilor ordinelor „Mihai Viteazul", din Capitală.

Se asociază d. Pșepelinschi.

D. G. CEICOVSCHI cere ca legea votată în unanimitate de Cameră în Iunie 1934, prin care se acordă ofițerilor de rezervă 75 la sută reducere pe C. F. R., să fie luată în discuție și de Senat.

D-nii Ionescu-Brăila, Chiriță Popescu și A. Ionescu, se asociază la această comunicare.

Ședința se ridică la ora 6.

Azi, la ora 4, ședință.

Senatul

Politice

D. IUCA a avut azi dimineață o întrevedere cu d. M. Cancicov, ministrul finanțelor în legătură cu lucrările bugetului ministerului de interne.

*

TINERETUL VAIDIST DIN JUD. VLAȘCA, CINSTEȘTE MEMORIA LUI ION MOȚA ȘI VASILE MARIN

In seara zilei de 27 Ianuarie, la sediul organizației din Giurgiu, tineretul „FRONTULUI ROMANESC" a ținut o ședință festivă în memoria celor doi eroi legionari: ION MOȚA și VASILE MARIN.

Ședința a fost deschisă la orele 8, intonându-se marșul FRONTULUI ROMANESC, după care a luat cuvântul d. vice-președinte VASILE LASCU, arătând în cuvinte calde, sacrificiul făcut de cei doi eroi pentru mișcarea naționalistă.

D. MIRCEA CREȚU, din partea tineretului muncitoresc, vorbește în acelaș sens, iar d. Vasile Velcea citește versuri originale dedicate celor doi eroi.

D. av. CONST. MANOLESCU, președintele tineretului, arată că ION MOȚA și VASILE MARIN, prin moartea lor au însemnat o perfectă identificare, cu crezul naționalist și creștinesc.

Ședința se termină intonându-se cântece patriotice.

*

Azi fiind patronul Universității — Sf-ții Trei Ierarhi — cursurile tuturor facultăților din Capitală și a celorlalte școli de învățământ superior, sunt închise.

Cu acest prilej s'a oficiat azi dimineață de către C. Sa preot PARASCHIV ANGELESCU un serviciu religios, la biserica Universității, fostă rusească.

D. profesor universitar TUDOR POPESCU, dela facultatea de Teologie, a predicat despre viața celor Trei Ierarhi.

*

MAREȘALATUL Curții Regale face cunoscut următoarele:

In ziua de 29 Ianuarie 1937, M. Sa Regele a primit în audiență de lucru pe d-nii: Mircea Cancicov, ministrul de Finanțe; D. Iuca, ministrul de Interne; dr. C. Angelescu, ministrul Educației Naționale.

După amiază M. S. Regele a prezidat consiliul pentru luarea de măsuri contra terenurilor inundabile și malarigene, la care au participat miniștrii: Sănătății, Muncii, Agriculturii și Domeniilor, Lucrărilor Publice și Comunicațiilor, Finanțelor, Interne, Cooperație, directorul dir. apelor, directorul general al îmbunătățirilor funciare, prefecții județelor Ilfov, Lăpușna, Iași, Constanța, Vaslui și Tutova.

*

In urma incidentelor petrecute la Căminul Studențesc teleormănean, ieri, 28 Ianuarie, au fost arestați d-nii: Bucur Stănescu, președintele Cercului Studențesc Teleorman și Nicu Marinescu, bibliotecarul acestui cerc.

Studențimea teleormăneană protestează energic contra deținerii ilegale în stare de arest a celor doi conducători ai săi și-și arată pe această cale hotărîrea de a duce până la capăt, fără șovăire și cu orice sacrificii, lupta începută pentru întronarea ordinei și distrugerea cangrenei politicianiste din cămin.

Vice-președinte, P. Dimitriu

Secretar, D. Stănescu

*

IN CADRUL ciclului de conferințe „ORTODOXIA NOASTRA NATIONALA" organizate de centrul studențesc București la biserica studențească Sf. Anton (Curtea Veche) din Piața de flori, Duminică 31 Ianuarie, orele 11, va vorbi d. dr. VASILE TRIFU, docent universitar.

*

DUMINICA 31 Ianuarie, în sala „Roxy", are loc un congres metșeșugăresc, la care vor participa d-nii ministru Nistor, secretar general M. Enescu și director I. Hasnaș.

*

Frontul Românesc în jud. Tutova

Zilele trecute crt. s'au ținut adunări în comunele: Banca Ghermănești, Fedești și Stoești, patru comune din secția de vot Zorleni din jud. Tutova.

O echipă compusă din d-nii: Mantu Enache, șeful sectorului Zorleni; Ioan Tomescu, avocat; Ioan Crețu, inginer, fost director al școlii de meserii din Bârlad și Vasile Georgescu-Bârlad, președintele Frontului Românesc din județul Tutova, au explicat programul Frontului Românesc, stăruind asupra primejdiei comuniste, cari a transformat Spania, care e tocmai la capătul celălalt al Europei, într'o ruină.

Vorbitorii arată că ideia naționalistă va triumfa și împrejurul ei să se grupeze toți românii, dacă voesc ca din bogățiile țării să se înfrupte românii, iar nu străinii cum este astăzi.

*

„ASOCIAȚIA generală a dăunaților de război din România" va ține Duminică, 31 Ianuarie 1937, ora 9 jum. dimineața o mare consfătuire la sediul său în București, str. Smârdan No. 4 la care sunt rugați dăunații din întreaga țară a lua parte având a li se comunica demersurile făcute la ministerul de Finanțe pentru ca dăunații să poată intra în posesia recipiselor cu care s'a depus suma de 36.850.000 lei pe numele și în contul dăunaților.

Spania sub secera comunistă

— Se remarcă cruzimea femeilor roșii —

Extragem dintr'un mare ziar francez din Sud-Est:

„Acum câteva zile, un grup de spanioli refugiați în Franța după luarea Irunului erau găzduiți la Castres, unde luau masa la mănăstirea Misericordiei pe spezele contribuabililor din acea localitate. Nu numai că ei cântau tot timpul Internaționala și le injurau pe călugărițe, dar au vrut să ia și Crucea atârnată pe unul din pereții sufrageriei. Și nu-i tot. O femee, prezintându-se la primărie pentru a fi găzduită în vederea unei sarcini, a pus următoarea surprinzătoare condiție: „VOI INTRA IN CLINICA; ATUNCI CAND NU VOR MAI FI CALUGARIȚE".

Documentarea asupra gesturilor săvârșite de comuniști in Spania, constitue prin ea însăși o acuzare formidabilă contra lor. Sub această oribilă serie de infamii, Frontul popular spaniol va trece în istorie ca invaziile sălbatice din Gengis-Khan sau Tamerlan.

Posadas, până eri o liniștită localitate rurală, azi este un pustiu. Comuniștii au făcut din ea un cimitir. Două fete, ANTOANETA și IULIA DURAN-Palacios trăiau acolo cu mama lor. Ele au fost primele victime. După ce le-au violat cu un desgustător cinism, comuniștii le-au luat cu ei. Plimbare macabră. Cadavrele lor, mutilate cu securea au fost regăsite într'un puț al minei din Montefrio.

Iată, din lista altor supliciați, pe următorii: ANDROS AGUDO, muncitor: ruptura caroditei prin strangulare; JUCU SOLER: mutilare groaznică; FRANCISCO VALENZUELA: omorît cu securea; ANTONIO NAVARRO: tăiat în bucăți; MARIA JIMENEZ: masacrată pe când năștea; CARMEN FLORE: asasinată și torturată întâi prin scoaterea ochilor.

Astfel, mai rău decât oricare sălbatec, comuniștii au întovărășit cruzimea cu sadismul. La Azualcollar, crimele au fost săvârșise cu o grardioasă „mise en scène". Au fost prinși toți aceia care nu făceau parte din rândurile comuniș , și închiși. Apoi, a inceput spectacolul. Lovituri de baston, de pumnal, petarde. Aceasta a durat câteva zile. Apoi, s'a trecut la partea doua

Populația civilă e împușcată în masă de milițiile roșii

„Atențiune"! — a spus unul — o să asvârlim granade".

Prizonierii inebuniți fugeau dar erau masacrați, de partea cealaltă, cu gloanțe.

Alt aspect al sălbăticiei comuniste e cruzimea femeilor roșii.

Conceicion Velaido Carabeallo propovăduia de mult bolșevismul. Când a isbucnit revoluția, a fost printre cele mai sângeroase executante ale „albilor". Astfel, unii din ei au fost arși de vii, din ordinul ei.

Acelaș lucru la Lora del Rio.

Un ziar spaniol: „EL PENSAMIENTO NAVARRO" a publicat scrisoarea unui prizonier al comuniștilor. Iată un pasagiu:

„Ni s'a spus că vom fi împușcați. Îi iert pe asasinii noștri. Să facă și ceilalți la fel. Să se înfăptuiască voința Domnului. Din sacrificiul nostru va isvorî biruința creștină de mâine".

Iată cum știu să moară cei ce cred în Dumnezeu.

Problema permiselor pe c.f.r. acordate ziariștilor

— Interpelarea d-lui senator M. Manoilescu —

E mult până o pornește din loc, Senatul, că pe urmă o ține în serii lungi și mari de nu se mai sfârșesc cu declarații de tot felul, fără urmări bine înțels.

Prea Sfântul Rusu din Ruteni s'a ridicat din banca chiriarhilor ca să răspunză unor acuzațiuni aduse vicarului său din Cernăuți (cel cu stampila). Senatul este bătăios și în chestie de barbă d. profesor Iorga e decan. Dă lecții ortodoxe tichiei papistașe dela Tribună. Prelații se agită. Din când în când I. P. S. S. Bălan dă câte o măciucă, așa cu duhul blândeții, în carul de oale al prea sfântului Rusu. Din banca ministerială, d. Iamandi ca un buldog se repede spre sutană, susținut de hărmălaia majorităților inveselite de spectacol, ori de câte ori prea sfântul incalecă pârleazul politicii de stat.

Ar fi nedrept dacă n'am remarca și rezistența uimitoare a prelatului unit, uns de curând episcop al Maramureșului; dar la tribună îți făcea impresia unui lup intrat într'o cavcană. Episcopul cedează și se prăbușește istovit în bancă.

D .profesor Iorga își șterge sabia de sânge și o bagă în servietă. „Justice est faite".

Ședința se suspendă. Senatul este emoționat. Câțiva sunt gata să cânte „Pe al nostru steag", dar gripa e de vină și senatorii răgușiți. Se intră în ședință cu ceaiurile în mâini. D. Manoilescu interpelează guvernul pe chestia permiselor gazetărești.

Subtil, d-sa începe cuvântarea în aceiași gamă naționalistă, în fața căreia Senatul lăcrămos, nu poate niciodată rezista. D. Manoilescu știe totdeauna să-și dozeze dialectica, și mai ales să-și valorifice orice cuvânt în frază. Ironic, concesiv și totuși în consecutiv, eclectic. Aplauzele maturului corp sublinează accentele vibrante de naționalism. D. D. R. din bancă îl acompaniază dulceag în pianissimo-tenor-dramatic.

In actul doi al cuvântării, începe dansul numelor de rit mosaic deținătoare de permise. Câțiva din jidănușii gazetari, prinși pe neașteptate în incintă, se refugiază la bufet și

D. prof. MIHAIL MANOILESCU

așteaptă în tăcere să treacă furtuna de proteste.

D. Manoilescu e de data asta corosiv, Senatul este prins în coșa unor declarații de aderiune prin care ministerul de interne este obligat să vină în Senat și să citească lista noilor permise acordate în acest an.

Maturul corp este epuizat. A dat prea mult entusiasm la vârsta care o are.

I. St.

tații împotriva siguranței Statului și în deosebi profitorilor ovrei cari au invadat literalmente presa românească.

Pe un ton foarte obiectiv, cu o ironie subțire, interpelatorul a adus la cunoștința maturului Corp date precise în această problemă, exemple cari au stârnit indignarea și revolta unanimă. Astfel numai ziarul „DIMINEAȚA" primește anual 64 de permise, dintre cari 37 cel puțin au drept titulari jidani, în vreme ce „UNIVERSUL", cel mai vechiu, mai puternic și mai important ziar românesc, care a îndeplinit o reală operă educativă și înălțătoare de suflet în această țară, nu dispune de cât de 44 de permise.

(Așișderea „PORUNCA VREMII", care a îndeplinit un rost și o funcțiune recunoscută ca necesară de întreaga românime conștientă, n'are de cât 5 permise, față de cele 64 ale „DIMINEȚEI" jidovești N. R.).

In concluzie d-sa propune ca să se facă o revizuire generală a permiselor gratuite pe anul acesta și ele să nu fie acordate decât gazetarilor români de elită care pot dovedi cu fapte și cu ținuta lor morală că sunt calificați să primească o astfel de răsplată, de consacrare. Ședința se ridică la orele 19.20.

Consiliul dela Palat

Raportul d-lui dr. Costinescu

Sub președinția M. S. Regelui Carol II a avut loc ieri după amiază un consiliu la palatul regal, la care au participat d-nii miniștri dr. Costinescu, R. Franasovici, M. Cancicov și V. Sassu.

D. dr. Costinescu a înfățișat, cu cifre, mersul malariei și a arătat că se impune de urgență o riguroasă campanie pentru secarea bălților, pentrucă numai în felul acesta vor fi diminuate ravagiile acestei boli.

Vicariatul iezuit rutean

La orele 4 și jumătate, se deschide ședința sub președinția d-lui C. Alimănișteanu, pe banca ministerială fiind d-nii Victor Iamandi, Mircea Djuvara și Mihail Berceanu.

Se pune în discuție proectul de lege din inițiativă parlamentară pentru acordarea unei pensiuni viagere familiei comandorului Bănciulescu, pe care Senatul îl respinge.

P. S. RUSU episcop al Maramureșului adresează o interpelare ministerului cultelor, referitoare la biserica unită din Suceava, luată de stat acestei eparhii în virtutea unui jurnal al consiliului de miniștri.

D. profesor IORGA întrerupând pe orator ridică din nou cehstiunea vicariatului rutean dela Cernăuți.

Se naște vacarm. Intervin în discuție d. ministru Iamandi, I. P. S. S. Bălan și d. prof. Nicolae Iorga. Majoritățile întrerup la fiecare frază pe orator, care încearcă să arate că este animat de cele mai bune sentimente românești și că va cerceta cu atențiune cazul vicarului rutean din Cernăuți.

D. VICTOR IAMANDI într'un amplu expozeu, arată situația din eparhia Maramureșului, anunțând maturului corp că a ordonat împotriva vicarului rutean dela Cernăuți o anchetă administrativă.

P. S. S. RUSU dă unele explicațiuni complimentare în legătură cu biserica dela Suceava.

Ședința se suspendă pentru cinci minute.

La orele 16, Senatul în unanimitate admite prelungirea ședinței și se dă cuvântul d-lui profesor MIHAIL MANOILESCU spre a-și desvolta interpelarea sa asupra permiselor de c. f. r. acordate ziariștilor.

Luând cuvântul, d. profesor MANOILESCU după ce a subliniat lipsa de ținută și de demnitate a clasei noastre conducătoare de după războiu a insistat asupra rolului educativ pe care trebue să-l aibă presa într'un stat național. Acesta ar fi însă un simplu deziderat, pentru că în fapt nimeni nu se ocupă de înarmarea morală a României Noui. Ci, dimpotrivă, toate guvernele noastre au sprijinit tocmai acea parte a presei care s'a străduit în chip premeditat și necontenit ca să destrame și să otrăvească sufletul românesc, să ruineze încetul cu încetul bazele spirituale ale statului.

Dă drept exemplu chestiunea acordării permiselor gratuite pe c.f.r.

Aceste permise — a precizat d. prof. Manoilescu — nu constitue un drept, ci un privilegiu pe care statul prin ministerele de interne și comunicații ar trebui să-l acorde ca o răsplată celor cari contribue cu mai multă sârguință la promovarea intereselor românești.

Dar și aci dacă evadăm din regiunile clare ale deziderateului pe tărâmul diform al realităților, constatăm că aceste permise în loc să se acorde ziariștilor români onești și capabili, se distribue pe sprânceană spionilor maghiari, agenților comuniști, condamnaților pentru propagandă subversivă și pentru agi-

Să scoborâm între muncitori!

(Urmare din pag. I-a)

tatea pe care o conduce un anume „MIRCEA IONESCU". (Ce ironie!? Mi se spune că acest Mircea Ionescu, închipuiți-vă, Mircea Ionescu, ce nume neaoș românesc, ESTE JIDAN. Jidan pur sânge și în acelaș timp ginere al piratului Reschowsky). Pietrosanii pot astfel să-și facă de cap.

Nu. Eu încep să pricep din ce în ce mai clară, mai luminoasă, ideia îndatoririi pe care o are „Porunca Vremii", ca tribună a intransigenții românești și ca speranță într'o Românie a Românilor. Muncitorimea, marea această mută a uzinelor, care trăiește mai din plin, decât ori care altă categorie socială, toată batjocura și toată cșârdia exploatării străine, trebuie adusă la matca ideii naționale. Nu cu biciul ori cu baioneta, ci cu dragostea, cu apărarea pe care trebuie să i-o luăm.

Am de gând să iau toiagul pribegiei. Vreau să calc cu sufletul meu, toate meleagurile suferinței muncitorimii Române. Am impresia că, mai mult decât ori ce, în clipele grave de primejdie comunistă, pe care le străbatem, țara noastră trebuie să desbată acest proces de clarificare națională: este muncitorimea Română comunistă? Sau, din contră, comunismul muncitorului român este mai mult un pretext pentru jaful strigoiului pirat jidan?

Am credința că voiu fi pretutindeni nu numai chemat, dar întâmpinat cu brațele și cu sufletele deschise. Mișcării naționaliste nu-i rămâne decât să calce și ea pe urmele „Porunci", punând untdelemn în candelele pe care noi le vom aprinde în inimele, pline de speranță ale muncitorimii noastre.

Până atunci să ne fie îngăduit să vorbim despre renegații Românismului, din cetatea lui Decebal, dela Hunedoara. Și, măcar într'un singur articol, despre substratul real al agitațiilor comuniste dela c. f. r. Agitații în spatele cărora, mie îmi apar unele urechi de pirați.

DR. ILIE RADULESCU

Banda Bubi Sadoveanu-Mihail Braunștein face comunism cu fotografii

Un scandal monstru, declanșat de „Adevărul" și „Dimineața", adus în discuția Camerei

Pirații dela imundele oficioase ale bolșevicilor, hotărîți să ne discrediteze în fața opiniei publice mondiale și să asigure, astfel, hegemonia Kahalului, falsifică realități evidente și fac propagandă pentru nebunii de peste Nistru cu ajutorul unor fotografii trucate.

Deși am protestat, la vreme, împotriva acestor nemernicii, autoritățile nu au găsit de cuviință să sancționeze și să arunce cu biciul de foc al legilor în jupânii „ADEVARULUI" și „DIMINEȚII".

Ticăloșiile comise, însă, de banda BUBI SADOVEANU și Mihail Braunștein, au luat, după cum și natural era, caracterul unui scandal public.

Astfel, în ședința de Joi a Adunării deputaților, d. ADAM IONESCU a adresat următoarea comunicare factorilor cu răspundere:

„Am onoare a întreba pe domnii miniștri de justiție și interne, dacă s'a luat până în prezent vreo măsură în contra ziariștilor dela o anumită presă (e vorba de maculatura „ADEVARULUI" și „DIMINEȚII") care, cu vădită rea credință, falsificând anumite situațiuni și denaturând realitatea, au căutat, pe de o parte, să compromită o mișcare scumpă inimilor tuturor românilor adevărați, iar pe de altă parte, speculând mizeria umană și exagerând-o caută să arunce între clasele sociale sămânța invrăjbirei și a urei în contra actualei ordine sociale.

E vorba, în primul rând, de publicarea în revista „REALITATEA ILUSTRATA", editată de ziarele „ADEVARUL" și „DIMINEAȚA", a unei fotografii reprezentând o așa zisă întrunire antirevizionistă, fotografie care în realitate era a unei manifestațiuni muncitorești din Anglia, fals care a fost speculat apoi cu multă îndemânare de propaganda revizionistă maghiară, care a prezentat străinătății mișcarea noastră antirevizionistă ca lipsită de orice seriozitate.

Intreb: reproducerea acestei fotografii în coloanele revistei „REALITATEA ILUSTRATA", care avea la îndemână atâtea elisee dela întrunirile cu adevărat grandioase ale „LIGI ANTIREVIZIONISTE ROMANE", s'a făcut ea din eroare, si dacă nu, ce măsuri s'au luat pentru sancționarea acestei ne mai pomenite îndrăsneli?

*

D. ministru Djuvara a răspuns, că ceeace au săvârșit jidanii nu constitue un delict.

Să fie adevărat, oare?

Nu-i un delict atunci, când dai cu adevărat ceva ce în realitate nu există?

Nu-i delict atunci, când învrăjbești populația?

Nu-i delict atunci, când faci comunism cu ajutorul fotografiilor false?

D. deputat Adam Ionescu va dovedi, într'o ședință viitoare, vinovăția ticăloșilor din Sărindar, cu prilejul desvoltării interpelării d-sale.

Gripa, mereu gripa...

— Declarațiile d-lui secretar general Gane —

D. dr. T. GANE, secretar general al ministerului sănătății, ne-a făcut următoarele declarații în legătură cu gripa:

„Gripa este extrem de contagioasă și numai măsurile cele mai severe de izolare, măsuri care de cele mai multe ori nu sunt luate, ar putea realiza o profilaxie satisfăcătoare. Mijloacele de propagare a gripei sunt de o rapiditate fulgerătoare. Astfel, de pildă, în 1918, gripa a izbucnit, în luna Mai, în Spania. In câteva zile, a ajuns pe front, infectând nenumărate mii de soldați, iar în luna Iulie ajunsese până în Asia, trecând și pe la noi.

Gripa se propagă cu iuțeala mijloacelor de comunicație.

Cei cari își închipuie că terenurile propice gripei se găsesc de predilecție în țările friguroase, se înșeală. Dovada cea mai elocventă e că — după cum spuneam — în 1918 gripa a izbucnit în Spania și de abia după aceea a cuprins întreaga Europă. De aici, și denumirea de „gripă spaniolă".

Sunt, totuși, măsuri de profilaxie remarcabile, ca de pildă: vaccinarea anti-gripală, gargara, picăturile profilactice, evitarea surmenajului și, mai ales, menținerea corpului într'o curățenie perfectă.

Gravitatea acestei maladii nu trebue trecută cu vederea. Voi aminti, astfel, că în 1918 și în 1923, gripa a ucis mai mulți oameni, decât secerase marele războiu.

Numai în India, au căzut vre-o 5 milioane de locuitori victime ale gripei".

Telegrame primite

de conducerea mișcării legionare

cu ocazia morții eroice a lui Ionel Moța și Vasile Marin

Ingenunchiați în fața corpurilor neînsuflețite ale camarazilor eroi, căzuți pe câmpurile de onoare în Spania pentru apărarea crucii, vă asigurăm de nestrămutată încredere în deplina biruință a Legiunii.

Trăiască Legiunea și Căpitanul.

CIUMETTI-BAZARGIC

Trimit mic obol pentru regretații Moța și Marin.

TOMESCU

Prof. universitar-Chișinău

Incremenit, mă rog pentru cei doi eroi și pentru Legiune.

DRAGOȘ PROTOPOPESCU

Profesor Universitar-Cernăuți

Dumnezeu să odihnească cu drepții sufletele martirilor noștri și să ajute pe Căpitanul lor și al nostru până la triumful ideii pentru care ei s'au sacrificat.

CORNELIU GEORGESCU

Mercurea-Sibiului

Deplâng împreună cu dv., marea pierdere pentru țară, prin moartea lui Ionel Moța.

Prof. MIHAIL ȘERBAN

Cluj

Căpitane și domnule General, moartea comandanților și camarazilor noștri Moța și Marin pentru mântuirea Neamului nostru, ne leagă de ei, de jertfa lor. Mai mult ca ori când suntem gata să înfruntăm vijelia. Mânia camarazilor se va uni cu mânia noastră. Îi plângem și-i fericim. Primim moartea pentru învierea României legionare. Trăiască Legiunea și să trăiți Căpitane. Să trăiți domnule General.

IASINSCHI-Rădăuți.

Zguduit profund de moartea eroică a bunului și neuitatului Ionel Moța, vă rog să primiți expresiunea marei mele dureri. Fiți interpretul meu ca sincer îndurerat pe lângă întreaga familie rugând să primească omagiul cel mai pios de mângâere.

ALEX. BACALOGLU-BUCUREȘTI

Căpitane, alături de tine sufletește suntem zdrobiți. Descurajați nu. Indârjiți da. Inainte! LEGIONARII TULCA-BIHOR

Primiți condoleanțe pentru pierderea prețioșilor legionari. Idealul lor să fie împlinit de cei rămași în viață ca un testament politic al patrimoniului național.

BERINDE, preot Moiseni

Negrești-Oradea Mare

Legionarii din Țara Hațegului, deplâng moartea și slăvesc eroismul bravilor comandanți Moța și Marin.

SANZEAN

Hațeg

Cu omagii de profund respect pentru memoria celor doi eroi, căzuți pe frontul creștinătății și al naționalismului.

Vă rog să primiți sincere și devotate regrete.

ION GHEORGHIU

Avocat-Bălți

Adunarea Frontului Românesc Circa XIII din culoarea de Negru, ia parte din tot sufletul la durerea ce v'a produs moartea scumpilor noștri camarazi, cari s'au jertfit pentru apărarea crucii.

Președinte al Adunării

TRAIAN MARTINESCU

București

Ameliorarea situaţiei muncitorilor C. F. R.

Direcţia generală C. F. R. arată, cu privire la nemulţumirile lucrătorilor, că ea a împlinit o veche doleanţă a meseriaşilor şi lucrătorilor, sporind cu 10 la sută timpul de lucru, dela 40 la 44 ore săptămânal.

Cu începere dela 1 Aprilie 1937 direcţia generală va da următoarele sporuri de compensaţie : 240 ore lunar meseriaşilor şi lucrătorilor din ateliere cari lucrează în dură şi 192 ore lunar pentru lucrători nemanuali.

Noua încadrare s'a făcut ţinându-se seamă de nedreptăţile cu privire la lipsa de asanare a funcţionarilor. Meseriaşii şi lucrătorii cu cel puţin 10 ani vechime vor fi trecuţi în cadrele definitive, iar ceilalţi în cadrele provizorii.

Depourile vor fi prevăzute cu remizele necesare pentru toate locomotivele.

Direcţia generală ne asigură, că va lua o serie de măsuri cu ajutorul cărora să se soluţioneze favorabil doleanţele meseriaşilor şi lucrătorilor.

Dacă, în adevăr, se vor depune eforturi ca să se realizeze măsurile preconizate, se va ajunge să se creeze o soartă bună şi demnă muncitorimii dela C. F. R.

Graţieri şi reduceri de pedepse

Cu prilejul zilei de 24 Ianuarie a. c. Suveranul a semnat mai multe decrete de graţieri şi reduceri de pedepse.

Au fost graţiaţi condamnaţii Vermon D., condamnaţi la 15 zile închisoare, Livia Terctianu, condamnată la 20 zile închisoare, V. Ispir, condamnat la o lună închisoare.

A fost graţiat de restul pedepsei (două luni şi 3 zile) condamnatul V. Sârghi Tusinschi. A fost graţiat de restul pedepsei (şase luni şi 29 zile) condamnatul P. Georgescu.

Max Bleich, condamnat la 5000 lei amendă, a fost graţiat în întregime.

S'a redus la 1500 lei amenda de 5000 lei dată lui V. Alui Nicolae Popescu.

S'a redus la 2000 (dela 4500 lei) amenda dată lui Stanislav Pasinchevici.

S'a redus la jumătate, amenda de 2000 lei, dată lui Alexei Climăuţeanu. S'a redus la jumătate amenda de 4000 lei dată lui Arsenie Sona.

S'a redus la un sfert şi s'a comutat în amendă pedeapsa de două luni închisoare dată lui Alex. Dragomirescu.

S'a comutat în amendă pedeapsa de 15 zile închisoare dată lui Lascăr Bocăneală.

S'a redus cu patru luni pedeapsa de 7 luni şi 9 zile închisoare dată lui C. Ghinea.

Grăsunul
dela ministerul educaţiei naţionale

Toată lumea ştie că este vorba despre d. AUGUSTIN ŞTEFANESCU, *firavul* solicitant de acum câţiva ani, al unui post de subdirector în ministerul instrucţiunii publice.

Modest funcţionar de bancă populară în provincie, după lichidarea întreprinderii d. ŞTEFANESCU îşi îndreaptă sfios paşii spre Capitală.

Aci solicită d-lui Costăchescu, pe atunci ministru al instrucţiunii publice, numirea într'un post de şef de birou în locul unui funcţionar decedat *(Săndulescu)*.

Comisiunea de numiri şi inaintări a ministerului îi respinge însă numirea.

Disperat plăpândul *domn Ştefănescu aleargă pe la cunoştinţele politice, cerându-le concursul. Intocmeşte deci după această alergătură, o nouă petiţiune, solicitând d-lui Costăchescu un post de subdirector în minister. Cererea i se aprobă, fiind numit nu subdirector cum ceruse, ci director. In legătură cu această numire, lumea vorbeşte despre unele servicii şi contraservicii făcute între d-nii Virgil Madgearu şi A. Ştefănescu.*

Fapt e că împotriva numirii acesteia se ridică odată cu funcţionarii ministerului şi ziarul „UNIVERSUL", al cărui articol tăios îl vom reproduce şi noi, în curând.

Cocoţat în postul de director al contabilităţii ministerului educaţiei naţionale, cu toată revolta şi indignarea sârtnită în rândurile funcţionarilor vechi şi titraţi, d. A. ŞTERANESCU văzând că lucrurile merg atât de uşor a trecut peste sfioşenia şi blândeţea cu care păşise prima dată peste scările ministerului, devenind arogant şi îndrăzneţ.

Numit în minister de câţiva ani de zile, numai, trecând peste ceeace se cheamă bunăcuviinţă sau manieră d. AUGUSTIN ŞTEFANESCU convoacă deseori la minister dând instrucţiuni şi îndrumări (câtă ironie !) pe inspectorii generali contabili, funcţionari administrativi de carieră titraţi, cu experienţă şi vechime de peste 30 ani de serviciu.

INTREBARI PENTRU D. MINISTRU DR. ANGELESCU

D. AUGUSTIN ŞTEFANESCU, care se intitulează pompos directorul „general" al contabilităţii din ministerul educaţiei naţionale, nu şi-a limitat îndrăzneala la câteva acte răzleţe.

De unde în bugetul anului 1935—1936 era trecut în bugetul ministerului cu un salariu bugetar de 17.400 lei, anul acesta a găsit cu cale că nu strică să-şi mai salte cu câteva mii de lei leafa (d-sa alcătueşte bugetul) astfel că şi-a trecut în buget un spor de 2550 lei lunar, adică 19.950 lei în total, salariu bugetar lunar.

In afară de această mică atenţiune faţă de „grăsuna" d-sale fizionomie d. ŞTEFANESCU, nu se ştie cum, a reuşit să-şi mai facă încă un venit lunar de 2900 lei lunar, prin cele două gradaţii cari i-au fost acordate, nu se ştie de cine şi cum, deoarece noi nu cunoaştem cei 10 ani de activitate — necesari acordării gradaţiilor — ai d-lui Ştefnăescu pe ogorul învăţământului nostru public.

Faptul acesta este cunoscut de către d. ministru dr. Angelescu ?

Dacă da, credem că ni s'ar putea servi şi nouă o explicaţie asupra legalităţii încasării celor două gradaţii începând din luna Decembrie 1936.

Astăzi „grăsunul" *dela ministerul educaţiei naţionale, suit aşa cum se urcă erarhiile în putregăitul nostru regim democratic, în loc să-şi rumege în tihnă banii pe care-i încasează cu 10 mâini, scoate sfidător capul la drum.*

Noi îl vom prezenta pe acest grăsun, în vârful peniţei, aşa cum se prezintă din tălpi până'n creştet.

Ne oprim aci deocamdată cu promisiunea de a veni într'un articol viitor, şi cu alte date dintre cari nu vom uita să arătăm opiniei publice, licenţiaţilor şi doctorilor noştri, sumele pe cari le-a încasat şi le încasează lunar „grăsunul" dela ministerul educaţiei naţionale.

Constituirea tineretului A. A. R. C.

Eri, Joi 28 Ianuarie ora 5 p. m. s'au întrunit în sala de sus din Palatul de Justiţie, avocaţii stagiari şi tinerii avocaţi, membri ai Baroului de Ilfov şi ai Asociaţiei Avocaţilor Români Creştini, pusând bazele unei *„Secţii a Tineretului"*, pentru organizarea tinerilor avocaţi Români Creştini.

In urma discuţiilor ce au avut loc, s'a hotărît înfiinţarea următoarelor secţii : *Porfesională, Culturală*, de *propagandă turistică* şi *sportivă*.

D-nii *Istrate N. Micescu* şi *M. Slătineanu* au fost declaraţi preşedinţi de onoare.

S'a ales un comitet de organizare condus de Traian Dimitriu Şomu, şi format din d-nii : Roger, I. Micescu, Vasile R. Niculescu, Mircea Vlasto, Ionescu Cesar, Spiridon Săndulescu, Niculae Cafegiu, Gheorghe G. Muşceleanu, Grigore Ociocioc, Ion Manoliu şi Victor Dimitriu, care vor lucra la alcătuirea statutelor şi formelor de constituire „ Secţia Tineretului" va activa în cadrul Asociaţiei Avocaţilor Români Creştini.

Viitoarea adunare va avea loc Joi 4 Februarie ora 5 p. m. în sala de sus din Palatul de Justiţie.

Români Creştini!

In str. Teleorman Nr. 7, prin Ferentari, se află femeia Burian Veronica, fiind bolnavă de tuberculoză, văduvă şi cu doi copii. Roagă inimile milose să o ajute cu cât îi lasă inima.

Cultura de legume din România, în mâinile bulgarilor

Autorităţile noastre oferă avantagii cultivatorilor bulgari

Se ştie că încă de multă vreme Ardealul a fost invadat de cultivatorii de legume bulgari. Aceştia datorită mijloacelor de cari dispun au reuşit totdeauna să-şi creieze surse de venituri sigure, în dauna locuitorilor ardeleni cari se ocupă cu cultura legumelor.

Intr'adevăr în unele judeţe, cum este de pildă Târnava Mare, bulgarii arendează terenuri pe socoteala lor, lucru care nu este permis, deoarece se acordă aprobării pentru şederea în ţară, numai acelor bulgari cari sunt angajaţi ca specialişti.

După cum se vede, autorităţile noastre în loc să sprijine pe cultivatorii de legume români, fac abuzuri după urma cărora profită străinii, cari trec peste graniţă toate veniturile lor.

MINISTERUL DE AGRICULTURA, MARELE VINOVAT !

Desigur că, în primul rând, ministerul agriculturii şi domeniilor este dator să se intereseze îndeaproape de soarta cultivatorilor de legume, români, dându-le acestora posibilitatea de a-şi furniza seminţele necesare pentru o astfel de cultură.

Din informaţiile pe care le deţinem, putem anunţa însă că acest departament nu s'a ocupat de loc de cultura legumelor din România. Nimic surprinzător, ci numai o confirmare a unei tradiţii...

Ceiace este mai trist şi asupra acestei chestiuni nu e, din nou, cazul să se treacă uşor cu vederea, este faptul că toţi cultivatorii de legume bulgari sunt continuu alimentaţi cu fel de fel de mijloace, care le permit să realizeze câştiguri foarte mari.

Intr'adevăr cultivatorii de legume bulgari îşi furnizează seminţele numai dela cele 5 seminţerii bulgăreşti din ţară, beneficiind astfel de avantagii mari, cum ar fi, de exemplu, rambursarea preţului pe aceste seminţe abia toamna.

De asemeni banii pentru plata lucrătorilor şi alte necesităţi se dau numai de băncile bulgăreşti şi, pentru a arăta că cultivatorii de legume bulgari trăesc la noi tot atât de bine — ca să nu spunem mai bine ! — ca în ţara lor, ajunge să remarcăm şi faptul că până şi asistenţa judiciară o fac tot avocaţii bulgarii !?

Faţă de cele relatate mai sus, nouă nu ne rămâne să mai spunem nimic.

In schimb, autorităţile noastre sunt datoare să răspundă pentru ce cultivatorul de legume, român, trebuie să moară de foame în ţara lui ?

Vasile Dova

Programul congresului agricol

Publicăm programul conferinţelor care vor avea loc în cadrul congresului agricol fixat pentru data de 28 Februarie a. c.

Technica în agricultura Românei. Prof. dr. G. Ionescu-Şişeşti.

Raţionalizarea culturii porumbului. Ion Cămărăşescu.

Ridicarea producţiunii agricole prin combaterea boalelor şi paraziţilor la plante, prof. dr. Traian Săvulescu.

Exploatarea izlazurilor comunale. I. Antonescu.

Cultura plantelor de nutreţ. Dr. W. Stefani.

Programul pomicol si viticol. Prof. I. Teodorescu.

Programul zootechnic, G. Ionescu-Brăila.

Imbunătăţirea vitelor din România, dr. N. A. Dumitrescu.

Desvoltarea creşterii animalelor şi asistenţa veterinară, dr. Al. Ciucă.

Vita sură de stepă, prof. dr. A. Cardaş.

Hrănirea raţională a vitelor, dr. Haralamb Vasiliu.

Condiţiunile economice generale pentru o mai bună valorificare a producţiuni agricole. C. Garoflid.

Creşterea vitelor ca mijloc de valorificare a producţiunii agricole. Dr. Fr. Konnerth.

Valorificarea producţiunii animale, I. Oţoiu.

Valorificarea fructelor şi a vinului. Dr. I. N. Manolescu-Strunga.

Creditul agricol. Prof. dr. Alex. Nasta.

Asigurările agricole, T. Mândru.

Mijloace şi metode de îndrumare a agriculturii. Prof. dr. N. Cornăţeanu.

Legea de organizare a agriculturii. C. Sescioreanu.

Organizarea învăţământului agricol superior. Prof. dr. M. Şerban.

Asociaţiunile şi Cooperativele Agricole. D. Gh. Chiţoiu.

Sindicatele de Crescători. Dr. C. I. Băicoianu.

Educaţia agricolă a gospodinelor. D-na Bica I. Stanovici. D-na Stella R. Vlădescu.

Consolidarea proprietăţii agricole ca mijloc de ridicare a producţiunii. Dr. E. Grinţescu.

Reorganizarea Corpului Technic agronomic. V. Păsăreanu.

Direcţiunea căilor ferate, are cuvântul !

Opera antinaţională a unui inginer jidan. Cum s'a maghiarizat depoul C. F. R. din Constanţa. Cum sunt protejaţi ungurii şi tuberculizaţi românii

Constanţa, 29. — *Am arătat într'un număr trecut anumite lucruri ce se petrec la depoul c. f. r. din localitate, unde a fost pus ca şef conducător inginerul jidan DOJA, aie cărui sentimente antiromâneşti se traduc prin acte de curată duşmănie şi prigoană împotriva elementului românesc care lucrează în depou şi este în subordinele lui, venim astăzi, în urma unei amănunţite anchete, cu precizări cari vin să ilustreze că la depoul din Constanţa, se găseşte un individ ce lucrează contra intereselor româneşti, pentru motive ce rămân a se stabili mai târziu.*

CUM S'A MAGHIARIZAT DEPOUL

Din clipa în care la conducerea depoului a fost trecut ca şef ing. DOJA, acesta a şi început să manifeste o atitudine net antiromânească. Prima lui grije a fost îndepărtarea elementului românesc şi înlocuirea lui cu cel unguresc. In felul acesta a reuşit, în scurtă vreme, ca majoritatea personalului de serviciu să fie minoritară. După aceasta, pentru elementul maghiar, faţă de care inginerul DOJA are interese şi afinităţi sufleteşti nemărturisite, a creat un regim de favoare. Afişază zilnic o suspectă solicitudine, pe lângă că întreţine chiar *conciliabule* secrete cu ungurii, iar românilor li s'a impus un regim aspru, de prigoană, nedreptate şi fiind ţinuţi într'o permanentă teroare.

Iată câteva cazuri : Mecanicul AL. VASILOIU, pentru faptul de a fi manifestat mai mult ca ceilalţi idea naţională, a fost silit să se mute, nemaiputând suporta mizeria ce i se făcea ; şeful de serviciu TIGOIANU, a fost *bătut* crunt de mecanicul *ungur DIAC*, pentru care faptă nu numai că nu a fost pedepsit, ci mai mult, a fost *felicitat*, iar *Tigoianu* victima, care fusese internat în spital, a fost *suspendat* ; iar ungurul mecanic CAROL VARODI, nemaiplăcându-i să facă serviciu pe locomotivă, a fost pus de DOJA în postul de telefonist.

Cazuri de felul acesta pot fi citate oricâte.

UCIDEREA LENTA A ROMANILOR

Am văzut în cele de mai sus cari sunt sentimentele lui DOJA faţă de unguri, dar pentru a fi complecţi şi a scoate în evidenţă că activitatea acestui inginer, echivalează cu o misiune criminală, trebue să arătăm mai cu seamă situaţia insuportabilă creiată românilor.

Mecanicilor depoului Constanţa, singurii poate din întreaga ţară, li s'a impus o muncă peste puterile lor. Ceeace nu s'a pomenit şi împotriva legilor, mecanicilor români ai acestui depou, LI SE CERE SA STEA CONTINUU 30 ORE PE LOCOMOTIVA, dându-li-se apoi numai 8 ore de odihnă. Din această cauză, mecanicii adorm pe locomotivă şi provoacă accidente. S'a stabilit, şi numai la mecanicii unguri, tura de 24 ore la maşinile cari fac rezerva de Murfatlar, distrugând pur şi simplu, pe mecanicii şi fochiştii români.

Ticăloşia ing. DOJA nu se opreşte numai la atât. Brutalizează câinеşte personalul român; îl turbeculizează prin munci grele, pentru a da posibilitate ungurilor lui să se odihnească. Astfel la auto-motoarele ce fac curse spre Bazargic, Babadag, Carmen Sylva, întrebuinţează numai mecanici unguri, pentrucă munca e mult mai uşoară.

DIRECŢIUNEA CAILOR FERATE, ARE CUVANTUL!

Ţinând seamă de importanţa strategică a acestui depou, unde elementul românesc trebuie să fie stăpân, iar nu terorizat şi demoralizat, înţelegem să cerem cu toată vigoarea Direcţiunii generale a căilor ferate, să procedeze de urgenţă la facerea unei severe anchete şi să fie îndepărtaţi toţi ungurii şi jidanii, în frunte cu ing. DOJA, cari la un moment dat ar putea fi o primejdie pentru interesele noastre naţionale.

Faptul că ing. DOJA ţine conciliabule *secrete cu toţi minoritarii din depou, e concludent. Până nu va fi îndepărtat dela conducerea acestui depou ing. DOLJA, personalul român continuând a fi terorizat şi brutalizat, nici o anchetă nu va da rezultatele dorite. In interesul anchetei, e necesar mai întâi îndepărtarea acestui ticălos inginer.*

In cercetările pe cari le-am făcut la acest depou, am aflat că susţinătorii ing. DOJA ar fi jidanul ROZENZWEIG, subdirector al tracţiunii şi un oarecare CRISTEA, inspector tot la tracţiune.

Direcţiunea generală a căilor ferate, are cuvântul !

Iar noi, în ceeace ne priveşte, vom reveni.

Constant Cărpinişanu

DIVERSE

Negociaţiunile comerciale între delegaţiunile iugoslavă şi română, cari au început la Bucureşti, la 16 Ianuarie, s'au sfârşit la 28 Ianuarie 1937.

Au fost elaborate şi parafate următoarele acorduri :

a) Tratat de comerţ şi de navigaţiune;

b) Convenţiune veterinară;

c) Convenţiune de trafic de frontieră ;

d) Aranjament comercial special.

Tratatul de comerţ este destinat să înlocuiască acordul provizoriu din 1930, iar Convenţiunea veterinară, pe aceia încheiată în 1933.

De mai mult timp, delegaţii iugoslavi şi români în consiliul economic al Micii Înţelegeri, au subliniat insuficienţa acordului existent precum şi necesitatea de a se pune baze mai solide şi mai largi pentru desvoltarea comerţului între cele două ţări.

Tratatul care a fost elaborat acum va avea desigur drept rezultat sporirea volumuiui schimburilor comerciale şi va contribui în acelaş timp cu celelalte acorduri încheiate, la întărirea legăturilor economice cari leagă Iugoslavia şi România.

Aceste documente vor fi semnate în curând, la o dată care va fi fixată ulterior.

*

COMISIA technică bugetară a examinat eri dimineaţă bugetele minsterelor agriculturii şi domeniilor ,comunicaţilor şi lucrărilor publice, iar după amiază bugetul de venituri al ministerului de finanţe.

*

CAMERA a luat în consideraţie, în urma discuţiei purtată până acum, proiectul de lege al minelor.

In cursul săptămânii viitoare se va lua în cercetare articol cu articol, când urmează să se propună şi amendamentele.

*

LA CONSILIUL legislativ s'a depus proiectul de lege întocmit de d. ministru Nistor, prin care se asigură o solutionare rapidă a conflictelor de muncă.

In cursul săptămânii viitoare, proiectul va fi depus pe birourile Parlamentului.

De închiriat

prăvălie pentru Coloniale cu edecuri, vad vechi pusă la poziţie. Preţ convenabil doritori a se adresa în Str. Dumitru Ruse Nr. 23.

Barbaria unui jandarm din jud. Constanţa

Un tânăr bătut groasnic pentrucă purta cravată verde

Constanţa, 29. — **Prigoana deslănţuită împotriva legionarilor în toamna lui 1933, încă nu s'a sfârşit în judeţul Constanţa. Tot se mai găsesc cozi de topor îmbrăcate. sau nu, în uniforme, ce cad în demenţă de îndată ce văd culoarea verde şi se reped sălbatec să snopească în bătae pe acela ce o poartă.**

Astfel, în comuna Ciocârlia de jos, judeţul nostru, la un bal, primarul comunei ION PRICEPUTUL şi N. VALCEA, şeful postului de jandarmi, în complectă stare de beţie, au tăbărît pe tânărul I. NAE şi l-au bătut până a leşinat pentru vina de a fi purtat cravată verde?! După ce jandarmul, devenit bestie în urma băuturii, s'a săturat să mai lovească cu patul armei pe presupusul „GARDIST", l-a arestat şi dus la post să-i dreseze acte de dare în judecată pentru „ultragiu" şi port de culoare... interzisă?!

Reintors la bal spre a-şi continua cheful, N. VALCEA, şeful postului, a fost întâmpinat de atmosfera ostilă a sătenilor revoltaţi de atâta sălbăticie. Infuriat la culme de „îndrăsneala" ţăranilor, Vâlcea apucă arma de ţeavă, lovind apoi în oameni cu toată nebunia omului turmentat de alcool. La un moment dat, arma se descărcă şi rănească în picior pe tânărul VASILE I. POPA, care a şi fost transportat la Constanţa şi internat în spital.

Rugăm să se institue o severă anchetă.

Un început bun...

Se primeneşte atmosfera din asigurările sociale

Impotriva asigurărilor sociale s'a dus şi se duce încă, de presa pusă în slujba celor mici şi fără ocrotire, o campanie susţinută, pentru culminarea unor sisteme scandaloase, cari prejudiciază interesele celor mulţi şi întunecă lumina prestigiului unei instituţii aşa de importantă.

De totdeauna, ziarele serioase, zeloase de demnitatea lor şi dornice să se facă bună rânduială în gospodărirea banului public, au adus precizări şi au semnalat cazuri concrete, cari trebuiau cercetate şi sancţionate. Nu ştim dece, însă, factorii cu răspundere nu s'au sesizat şi nu au avizat la măsuri draconice, impuse de realitatea faptelor. Aluziunile, debandada şi ameninţările relatate nu au fost cercetate. O delivare dubioasă.

Cu prilejul adunării generale dela 17 Ianuarie însă, s'a hotărât ca oricând presa va aduce la cunoştinţa Casei centrale ilegalităţi săvârşite de funcţionari, să se pornească la pedepsirea vinovaţilor.

Şi constatăm cu mulţumire, că deocamdată hotărârea este respectată.

Iată un caz elocvent:

Ziarul „Universul" a arătat, că Inspectorul D. Zahareanu, pe când se afla la Braşov, a încercat să şantajeze un asigurat. Ministerul muncii a luat act şi a dat următorul comunicat:

„Potrivit rezoluţiei d-lui profesor I. Nistor, ministrul muncii şi asigurărilor sociale, d. Zahareanu Dumitru, şef de secţie în Casa Centrală a Asigurărilor Sociale, cu delegaţie de inspector, se suspendă din funcţiune pe ziua de 27 Ianuarie 1937, delegând tot deodată pe d. inspector general Vasile Dobrotă a face o anchetă cât mai amănunţită".

Ne place să credem, că se primeneşte atmosfera asigurărilor sociale şi că se încearcă întronarea unei noui mentalităţi.

Am vrea să avem de înregistrat cât mai multe anchete în contra celor ce uzurpă cinstea şi-şi fac din banditisme o profesiune.

Parastase pentru legionarii
Ionel Moţa şi Vasile Marin

SALIŞTEA CRUCII, DOLJ

Ianuarie, 29. — Sâmbătă 23 Ianuarie a. c. s'a oficiat un parastas pentru eroii IONEL I. MOŢA şi VASILE MARIN, oficiat de preotul *Const. Lungu*.

Au asistat 65 naţionalişti din comunele vecine, o delegaţie locală a partidului naţional-creştin şi enoriaşii din localitate. A vorbit *Pr. Lungu* despre jertfa acestor eroi, pentru Cruce şi Latinitate, iar legionarii au cântat *„Imnul Legionarilor căzuţi"*.

CALAFAT

Ianuarie, 29. — *Duminică 24 Ianuarie a. c. din iniţiativa organizaţiei partidului „TOTUL PENTRU ŢARA", s'a oficiat un parastas pentru pomenirea eroilor creştinătăţii şi ai naţiunii ION MOŢA şi VASILE MARIN.*

Legionarii comunelor din plasa Calafat, au dat onorurile cuvenite.

După slujbă, în biserică a vorbit Pr. RUDAREANU arătând marea jertfă pe care au făcut-o dispăruţii prin moartea lor pentru creştinătate.

Au mai vorbit d. avocat Petculescu *şi protopopul* Ştefan Popescu.

BAIA DE ARIEŞ

Ianuarie, 29. — Azi s'a oficiat în localitate parastas pentru odihna sufletelor marilor eroi căzuţi pe frontul spaniol naţionalist. Protopopul *Vasile Span* asistat de către preoţii *Faur A.* şi *Trâmbiţaş A.* din comunele vecine au oficiat în faţa unei asistenţe compusă din delegaţiile legionare din partidul *„Totul pentru Ţară"* venite din toate ţinuturile Moţilor depe valea Arieşului. Biserica era archiplină. Părintele Protopop în cuvinte pline de adevăr şi lacrimi arată marele eroism al dispăruţilor noştri dragi şi-i declară de mucenici ai crucii şi credinţei noastre strămoşeşti. D. dr. Mihail Crişan după ce face apelul legionarilor eroi *Ion I. Moţa şi Vasile Marin*, vorbeşte mulţimii de vitejia şi credinţa mare a legionarilor şi de felul cum înţelege legionarul să-şi iubească credinţa şi ţara.

PREDEAL

Ianuarie, 29. — *La Tabăra legionară „SUSAI" de sub conducerea d-lui* prof. I. Dobre *dela liceul „Sft. Sava" din Bucureşti, făcându-se sfeştanie Casei de adăpost de pe muntele Susai din apropierea Predealului,* Preotul Nicandru *dela mănăstirea Predeal a ridicat rugăciuni pentru legoinarii vii din Spania într'o atmosferă de curată şi sfântă rugă a legionarilor prezenţi şi a mulţimei de sportivi cari au luat parte.*

S'a oficiat apoi un parastas pentru eroii cunoscuţi şi necunoscuţi ale căror oseminte au fost adunate şi depuse într'o criptă de pământ unde arde în permanenţă o candelă.

In rugăciunile înălţate pentru Ionel Moţa şi V. Marin, s'au pomenit şi numele eroilor morţi prin tranşeele din jur. Căpt. Telemac, sublocot. Petrescu Ioan, sold. Vitnaer Ioan din reg. 61 inf. *într'o adâncă reculegere creştină pentru sacrificiul lor înalt, prin care se întăreşte tot mai mult sufletul altei generaţii.*

CIOCANEŞTI-MUSCEL

Ianuarie 29. — Cu prilejul Te-Deumului de 24 Ianuarie s'a oficiat în localitate şi un parastas pentru sufletele eroilor *Ioan Moţa* şi *Vasile Marin*, care au murit departe, pe meleagurile Spaniei, luptând împotriva hidrei comuniste, care ameninţă cu distrugerea întreaga Biserică Creştină şi civilizaţie omenească.

Au vorbit despre meritele marilor dispăruţi d. *Vasile Luca* învăţător şi preotul *G. Limberea*.

Manole Negrea inspector sanitar?

In atenţia d-lui ministru al sănătăţii

Atragem atenţia ministerului sănătăţii, că doctorul MANOLE NEGREA, din asigurările sociale, colindă magazinele, bodegile şi restaurantele, unde se dă drept inspector sanitar, terorizând pe patroni.

D-nii ministru Costinescu şi secretar general Gane au cunoştinţă de vre-o delegaţie de inspector dată lui Manole Negrea?

Ii rugăm să dispună o cercetare serioasă şi să aplice sancţiuni, prin Casa Centrală, vinovatului.

Tren special pentru skyori

Duminică 31 Ianuarie crt. va circula trenul de skiori Bucureşti-Predeal şi înapoi cu plecarea din Bucureşti-Nord, ora 7.00, din Ploeşti-Sud, ora 7.59 şi va sosi în Predeal, ora 10.40 cu opriri în staţiunile: Câmpina, Breaza, Comarnic, Valea Largă, Sinaia, Poiana Ţapului, Buşteni, Azuga.

La înapoiere trenul va pleca din Predeal ora 18.40, din Azuga 18.52, din Buşteni 19.00, din Poiana Ţapului 19.06, din Sinaia 19.25, din Comarnic 19.48, din Breaza 20.03, din Câmpina 20.15 şi va sosi în Ploeşti-Sud 20.41 şi în Bucureşti-Nord ora 21.55.

Pentru inimile caritabile

Mihai Joiţa, de 70 ani, fiind bolnav de 2 ani de zile, din care în ultimul timp a dat mblagit de o mână şi un picior, şi neavând nici un ajutor de nicăieri, roagă pe bunii creştini să-l ajute cu ce o crede de cuviinţă.

Fundătura Băcănău nr. 9.

INGINER MECANIC, român, vârsta 28—35 ani, cu practică bună, se caută de către mare fabrică, pentru corespondenţă şi vizitat clientela, Bucureşti şi provincie. Leafă fixă şi cheltueli de deplasare. Ofertă cu curriculum vitae şi fotografie sub „Inginer român 119" transmite Rudolf Mosse S. A. Bucureşti, B-dul Brătianu 22.

Pe urmele Iudei

Jidanul Koffler jubilează!

In atenția direcției cadastrului

Am înfierat într'un număr trecut atitudinea jidanului MARTIN KOFFLER din direcțiunea cadastrului, care a insultat memoria legionari'or ION MOȚA și VASILE MARIN.

Acest jidan, după cum am mai scris, a avut curajul să smulgă doliul și tricolorul dela reverul paltonului unui antreprenor român, spunând totdeodată că acestea — DOLIUL și TRICOLORUL — înseamnă fățărnicie.

Nu știm pentru ce românii cari se aflau de față n'au reacționat cu adevărat, românește... Ar fi trebuit, și, mai mult ca sigur, că jidanul s'ar fi învățat minte pentru totdeauna ca să nu mai vorbească prea mult...

Ne surprinde însă faptul că până în prezent d. dr. ERNEST GRINȚESCU, directorul serviciului cadastrului, n'a luat nici o măsură împotriva lui Koffler. Deși, pe drept cuvânt, toți ceilalți funcționari români văd în atitudinea d-lui Grințescu ceva de neînțeles — dar totuși destul de explicabil, dacă ne gândim că în țara românească toate cozile de topor nu se feresc să arate opiniei publice — cine sunt!

Și mai avem ceva de adăugat: Pentru ce d. Ernest Grințescu a interzis românilor cari au reacționat — slab însă — când jidanul Koffler a insultat memoria lui MOȚA și MARIN — să mai intre în direcția cadastrului?

Oare direcția cadastrului este proprietatea d-lui Grințescu — adică a jidanilor?

Cum este masonizată armata franceză

Din 1934 s'au creat loji în cari sunt recrutați numai ofițeri și subofițeri activi. Marele Orient a organizat grupe de ofițeri și subofițeri în rezervă. — In toată Franța sunt intrați în loji câte 5 ofițeri pe săptămână —

Pentru a ne da seama de ceeace înseamnă „beneficiile" democrației și în ce măsură această formă politică atacă instituțiile de bază ale unei națiuni: am numit în primul rând armata, vom transcrie câteva date revelatoare asupra modului cum acționează francmasoneria, — care este unul din pilonii de susținere ai democrației, — în armata franceză. Datele pe cari le prezentăm ne sunt furnizate de marea publicație franceză „Gringoire", a cărei seriozitate în materie de informație precisă și obiectivă, este în afară de orice discuție.

Masoneria a început să lucreze, dela Februarie 1934, pe două câmpuri: pe deoparte a constituit grupe de ofițeri și de sub-ofițeri în rezervă, numite „republicane", iar pe dealtă parte, a pătruns direct în cadrele active ale armatei prin recrutare de membri în loji a militarilor de carieră (ofițeri și subofițeri).

Nu vom vorbi, precizează Gringoire, de grupele de ofițeri și subofițeri în rezervă „republicanii", nici despre activitatea Marelui Secretar al Consiliului Ordinului Marelui Orient fratele Paul Perrin; nici despre generalul pompier Pouderox, nici asupra acțiunii masonului general Sauret. Vom trece, deasemeni în tăcere, și cele 348 secții de ofițeri și subofițeri în rezervă „republicani" pe cari Marele Orient și Marea Lojă le-au echipat în Franța, în Algeria și în Maroc, din 1934, — însă va trebui să precizăm modul cum a acționat masoneria în cadrele active ale armatei.

TACTICA MASONERIEI FRANCEZE

Înainte de 1924 armata nu era în preocupările masoneriei franceze, deși ea număra mii de militari superiori. De asemeni se remarca totala absență în loji a membrilor ofițeri și sub-ofițeri. Insă, după 6 Februarie 1934, dată la care a isbucnit cunoscuta revoltă a naționaliștilor francezi, în frunte cu membrii „Acțiunei Franceze", împotriva guvernului radical-socialist care era amestecat în scandalul Stavisky, — după această dată, Marele Orient își schimbă subit tactica.

LOJI MILITARE

Există, mai ales, în Marele Orient, trei loji specializate cu recrutarea ofițerilor activi. Acestea sunt lojele **Paris, Pro Solis** și **Eole.**

Pro Solis și **Paris** sunt rezervate ofițerilor din toate armele pe când în **Eole** sunt recrutați numai aviatorii.

Din cei 400 membri, câți numără lojele **Pro Solis** și **Paris,** 350 sunt ofițeri activi.

Loja **Eole** este formată din 172 membri, toți aviatori.

Sub-ofițerii sunt deasemeni obiectul solicitudinii masonice.

La 12 Ianuarie 1936, loja „L'Amitié", inițiază pe profanul Pierre Genert, pilot aviator, și în aceeași zi sunt primiți în loja „Verité" doi sub-ofițeri de carieră, sergenții Jean Bernard și Adolphe Trottignon.

La 14 Ianuarie 1936, loja La libre presée primește în sânul său, între echer și compas, un adjutant de intendență colonială Cristophe Contement.

Când se va ști realitatea dureroasă că, în ultimii doi ani, lojile din Paris și din provincie, RECRUTEAZA CATE 4—5 MILITARI PE SAPTAMANA, — SE VA PUTEA BANUI CARE VA FI VIITORUL ARMATEI FRANCEZE.

Acestea sunt faptele. Ele nu suportă nici un comentariu. Avem numai datoria de a aminti că ceeace se petrece, azi, în Franța democrată s'ar putea întâmpla și la noi, dacă nu cumva s'a și întâmplat. Autoritățile noastre militare au datoria imperioasă de a veghea cât mai atent. Răul este între noi și poate chiar cu noi. Să nu uităm că singura speranță a unității și integrității noastre ca și singura nădejde în refacerea românească a României este armata, singură armata.

șt. v.

Moartea arhiereului Ion Boros dela Episcopia Lugojului

Lugoș, 30. — *După lungă suferință a decedat ieri în etate de 87 ani, arhiereul Lugojului. Defunctul a fost o personalitate marcantă a Banatului și a desvoltat o bogată activitate pe teren bisericesc, literar, școlar, social și național. A lăsat scrieri de valoare și o frumoasă avere destinată scopurilor de binefacere. Inmormântarea defunctului se va face Duminică 31 Ianuarie.*

Ședința consiliului sanitar superior

Subt președinția d-lui dr. I. Costinescu a avut loc ședința consiliului sanitar superior.

S'a hotărât, că medicii dentiști cari au cabinete la orașe, pot să-și deschidă cabinete și la țară, dacă în timp ce unul funcționează celălalt e închis.

La sfârșit, d. ministru Costinescu a făcut un larg expozeu asupra mersului malariei.

Informațiuni

❖ **BUDGETUL ministerului armatei a fost întocmit.**

El a fost trimis, eri, de d. general adjutant Paul Angelescu, ministrul armatei, ministerului finanțelor spre a fi aprobat.

❖ **SAMBATA 30 Ianuarie 1937, orele 6 jum. p. m., „Ligia Culturală" va da o șezătoare artistico-culturală în localul Teatrului „Ligii Culturale" din B-dul Schitu Măgureanu No. 1, când va vorbi d-na Smara Gheorghiu, scriitoare, despre: „Amicii noștri Cehoslovaci" (cu proecțiuni) și va urma apoi un bogat program artistic. Intrarea liberă.**

❖ Societatea culturală *„Tinerețea"* va ține Sâmbătă 30 Ianuarie 1937, orele 9 seara, a 833-a Șezătoare artistico-culturală în sala școalei primare de băeți nr. 17, „Marele Voevod Mihai" din calea Griviței 56, când va vorbi: d. *N. Batzaria,*

❖ **D. profesor ALEXANDRU VALERIU, subdirectorul învățământului superior, din ministerul educației naționale, a fost decorat cu ordinul „MERITUL CULTURAL" pentru „Școală" în gradul de cavaler.**

❖ SOCIETATEA „PRINCIPELE MIRCEA" filiala 13 Buzești organizează Sâmbătă 30 Ianuarie un ceai dansant cu prelungire 6-12 în saloanele societății „CRUCEA ROȘIE" str. Biserica Amzei 29 în folosul cantinei și dispensarului medical din cal. Griviței 233. Intrarea 60 lei.

❖ **SOCIETATEA Stud. în Medicină Veterinară, aduce la cunoștința studenți'or acestei Facultăți, ca Duminică 31 Ianuarie a. c., orele 10 dimineața, se va face de către societate, comemorarea martirilor: ION MOȚA și VASILE MARIN. Comemorarea va avea loc în amfiteatrul Locusteanu.**

● ASOCIAȚIA generală a subofițerilor pensionari din România cu sediul în str. Carol No. 30, anunță pe toți subofițerii pensionari ca în ziua de 31 Ianuarie 1937, să țină adunări generale extraordinare la toate filialele din țară, la care rugăm pe camarazi să nu lipsească fiind în interesul nostru general.

❖ *DUMINICA 31 Ianuarie, orele 10 dimineața, se va deschide în holul ministerului educației naționale, în prezența d-lui ministru Angelescu și a funcționarilor, o placă comemorativă cu numele funcționarilor dela acest departament, căzuți în timpul războiului național pe câmpul de onoare.*

❖ CERCUL studențesc constănțean, convoacă pe toți membrii săi, în adunare generală, Duminică 31 Ianuarie a. c. ora 2½ fix, la căminul său din str. Știrbei-Vodă nr. 68.

❖ **Duminică, 31 Ianuarie 1937, orele 18, va avea loc în sala de lectură a fundației universitare „C. N. Vasiliu-Bolnavu" din str. Piața Amzei nr. 5, conferința d-lui comandor Negru, despre „IDEEA NAȚIONALA" (Perspective istorice și perspective de viitor). Intrarea liberă.**

ARO: Clasa 8-a

FORUM și OMNIA | Extravaganta' Mr Deeds și Romanul unei minore | Spaniolita, Desfiguratul și revistă

Petrache Lupu, omul plin de nardul binecuvântări'or, vine la Timișoara

Sfântul dela Maglavit, va predica în capitala Banatului, Duminică 31 Ianuarie

Ziarele au anunțat ca pe un simplu fapt divers, că sfântul dela Maglavit, PETRACHE LUPU, cel cărula a binevcit să i se arate Dumnezeu, va predica cât de curând în orașul Timișoara.

Astăzi însă faptul e pe cale certă de realizare: PETRACHE LUPU va veni în capitala Banatului în ziua de 31 Ianuarie cor.

In dorința de a aduce un cuvânt de mângâiere creștinească în rândurile bunilor și dreptilor credincioși, în dorința de a pune, alături de misiunea și activitatea preoților, o stavilă sectarismului ce ia tot mai mari proporții d. av. GH. MIHAILESCU-TIMIȘ directorul gazetei „Biruința" și redactorul nostru pentru Banat, a luat inițiativa profund ortodoxă și crelatoare de a stărui pe lângă ciobanul maglavitean de a predica odată la Timișoara.

In acest sens d. Găletanu, redactor al susnumitului ziar a fost la Maglavit unde a făcut demersurile necesare.

La auzul dorinței timișorenilor, ciobanul care a vindecat mulțimile, a primit cu o deosebită satisfacție să vină la Timișoara pentru a astâmpăra setea de adevăr și religiozitate a mulțimilor bănățene, cărora nu le dă mâna să vină până pe malurile luncilor dunărene.

I. P. S. S. EPISCOPUL MAGER PREZIDEAZA COMITETUL DE INIȚIATIVA

Față de inițiativa curată pe care comitetul de inițiativă a expus-o I. P. S. S. Episcopului Andrei Mager, P. Sa s'a manifestat cu o deosebită însuflețire, alăturându-se din toată inima la inițiativa profund creștinească și ortodoxă de a înviora ortodoxia bănățeană printr'o predică pe care ciobanul sfânt de la Maglavit urmează să o țină în metropola Banatului în ziua de 31 Ianuarie 1937.

P. S. Sa a asigurat delegația de tot sprijinul moral, primind să prezideze comitetul de patronaj al marelui eveniment creștinesc dela granița de Vest.

Prea Sfinția Sa Episcopul Aradului a dat binecuvântarea Sa și a primit cu bucurie să prezideze comitetul de patronaj acestui mare meeting ortodox, care va avea loc la Timișoara în zilele de 30 și 31 Ianuarie 1937.

Comitetul organizatoriu a solicitat deopotrivă concursul autorităților locale, rugându-le să înțeleagă rostul profund creștinesc al venirii lui Petrache Lupu la Timișoara și să primească a face parte din comitetul de patronare a grandioasei adunări, la care va participa tot ce are bun și creștinesc această regiune a țării.

Atât d. general comandant, A. Bunescu cât și d. prefect al județului, dr. Dimitrie Nistor, s'au arătat foarte fericiți să poată ușura, prin asentimentul d-lor, impozanta adunare creștină la care va lua parte și ciobanul dela Maglavit.

S'A INTOCMIT PROGRAMUL DESFAȘURARII EVENIMENTELOR

In ceeace privește durata șederii ciobanului Petrache Lupu la Timișoara, s'a stabilit definitiv, ca el să vie la Timișoara numai pentru o singură zi, și anume pentru Duminică, 31 Ianuarie 1937.

Dăm mai jos programul zilei în care ortodoxia românească timișoreană se va bucura ascultând frumoasele predici ale sfântului:

Duminică, la ora 7,30 sosirea ciobanului cu acceleratul de București. El va fi însoțit de 5 membri din comitetul Așezământului sfânt, de un stareț și un călugăr. La ora 7 pe peronul gării Domnița Elena vor face primirea I. P. S. S. Episcopul dr. Mager, autoritățile civile și militare, presa, societățile corale, culturale, școli, credincioși.

Până la ora 9 încartiruirea.

Dela ora 9,15—12 vizitarea bisericilor din Iosefin și Fabric.

La ora 12 Petrache Lupu predică la câmpul Târgului, în spatele Consiliului de război din Timișoara.

La ora 2 masa săracilor dată de primăria Timișoara la căminul de ucenici din Cetate.

Dela 4—6 Petrache Lupu binecuvintează bolnavii, cari vor fi izolați și concentrați într'o sală, pe care o vom anunța din timp.

Luni, 1 Februarie, cu trenul de 12,30 ciobanul și însoțitorii săi părăsesc Timișoara, îndreptându-se către Maglavit.

Echivalarea dip'omelor din străinătate

Ministerul educației naționale a decis ca diplomele de ingineri agronomi (licență sau doctorat în științele agronomice) obținute în străinătate, vor putea fi recunoscute ca echivalente cu cele din țară, numai în urma hotărârii Senatului învățământului agronomic superior, cererile pentru echivalări se vor adresa deci Senatului învățământului agronomic superior de pe lângă Academia de înalte studii agronomice din București.

Corespondența redacției

D-lor M. DUMITRU-*Târgoviște, A. BLASCIOC*-Craiova, ALEX. ISAC-*Iași.* — Nu publicăm decât poeziile d-lor Radu Bardă și Vasile Militaru.

D-lui V. SCUTAREANU, *învățător. Părhăuți-Suceava.* Deocamdată nu putem înființa rubrica despre care ne vorbiți. In cele 6 pagini abia reușim să sintetizăm problemele de interes general.

Țara și „Porunca Vremii"

Continuăm a publica numele bunilor români, cari au răspuns apelului nostru pentru 10.000 de abonamente și cărora le mulțumim călduros.

Sold precedent lei 2.117.975	
Ioan Iuga, comerciant, Sibiu	300
Petre Theiss, Vâlcea	300
Marin I. Dumitru, Brașov	300
Alexandru Bogdanovici, Soroca	200
Maria T. Penescu, Loco	200
Dr. Matei Crișan, medic Turda	200
Petrică Gheorghe, învățător Ciuc	150
Andrei Popescu, Buzău	150
Dobre Marin, învățător Buzău	150
Ioan Gh. Gavrilă, învățător Suceava	150
Șefan Ancuța, Iași	150
Romul Drincu, învățător Arad	150
Pop Teofil, comerciant Turda	150
Delamarian Nicolae, învățător Bihor	150
Gheorghe I. Rusalim, Mușcel	150
Ilie Mirea Condruz, Brăila	150
Ioan I. Apostol Târnava-Mare	100
Președ. Ligii Antirevizioniste Trei-Scaune	100
Ion Grigore Țurcanu, Orhei	100
Ioan Negoescu, pensionar Mehedinți	100
Const. Nemoianu, învățător Ciuc	100
Ilarie Racoți, director școlar Târnava-Mare	100
Teodor Comârzan, învățător Hotin	100
Gheorghe I. Florescu, Argeș	150
George D., Loco	400
Dr. Radu Evolceanu, Loco	800
Nicolae Stinigută, Făgăraș	150
Nicolae Ionescu, Prahova	150
Preot Alexandru Enculescu Dolj	300
Preot Protoereu Potica Gorj	300
Preot Econom Gheorghe I. Popescu, Vâlcea	300
Sebastian Pârvulescu, Gorj	500
Ioan Cojocaru, comerciant Vâlcea	150
Inspector Paul D., Loco	400
Total general Lei 2.125.275	

Capitol și Roxy: Marchizul de St. Evremont

„BANCA ROMÂNEASCĂ"

Societate anonimă, București

CONVOCARE

Conform art. 50 și 54 din Statutele Băncii, se convoacă Adunarea generală ordinară pentru ziua de 5 Februarie 1937, ora 16.

Adunarea se va ține în localul Băncii Românești din București, Str. Smârdan No. 5.

Vor avea dreptul de a lua parte la adunarea generală, acționarii cari până în ziua de 24 Februarie 1937, inclusiv, vor fi depus acțiunile la sediul băncii sau la sucursalele ei.

Adunarea generală va fi legal constituită când acționarii sau mandatarii prezenți vor reprezenta o pătrime din capitalul social.

Dacă în ziua hotărîtă nu va fi reprezentat numărul de acțiuni prevăzut mai sus, ședința se va amâna pentru ziua de 6 Martie 1937 ora 16, care se va ține tot în localul Băncii Românești din București, Str. Smârdan No. 5.

ORDINEA DE ZI:

1.— Darea de seamă a Consiliului de administrație și Bilanțul încheiat pe ziua de 31 Decembrie 1936;
2.— Raportul Cenzorilor;
3.— Descărcarea Consiliului de Administrație de gestiunea sa;
4.— Distribuirea beneficii'or;
5.— Ratificarea cooptării ca membru al Consiliului de Administrație a D-lui Alexandru Lapedatu;
6.— Alegerea a 4 membri în Consiliul de Administrație;
7.— Alegerea a 5 Cenzori și 5 Supleanți;
8.— Retribuțiunea Cenzorilor.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

BILANȚUL la 31 Decembrie 1936

ACTIV			PASIV		
CASSA:			*Capital social*		280.000.000
Numerar efectiv	368.680.029		FONDURI DE REZERVĂ:		
Disponibil B. N. R.	346.801.870		Rezervă legală		124.500.000
Disponibil C. E. C.	8.825.476		FONDURI DE AMORTISMENT:		
Cupoane scăzute și titluri eșite sorți	1.103.530	725.410.905	Pentru creanțe dubioase	117.376.101	
DISPONIBIL LA BANCI:			„ imobile	12.486.000	129.862.101
In străinătate		396.009.911	DEPUNERI SPRE FRUCTIFICARE:		
PORTOFOLIU DE TITLURI:			Din țară:		
Titluri Românești:			La vedere	2.015.268.113	
Efecte publice v. n. 71.034.775 v. r.	30.193.079		Pe termen	106.191.560	
Titluri cotate bursă. v. n. 218.365.501 v. r.	70.344.306		Pe livrete de economie nominative.	481.679.064	
„ necotate „ v. n. 315.926.496 v. r.	114.535.595	215.042.980	Pe livrete de economie plătibile la purtător	5.855.483	2.608.994.219
Din titlurile de mai sus sunt angajate:			CREDITORI:		
Efecte publice v. n. 47.994.200 v. r.	24.039.001		Din țară:		
Alte titluri v. n. 1.073.900 v. r.	1.024.439		La vedere	426.763.924	
PORTOFOLIU SCONT:			Din străinătate	461.890.414	888.654.338
Plătibil în țară:			ANGAJAMENTE DE REESCONT:		
Cambii fără garanții și gir	326.498.756		Din țară:		
„ garantate cu efecte comerciale	77.780.186		La B. N. R.		223.791.455
„ „ „ titluri	61.851.643		CECURI ȘI ORDINE DE PLATĂ EMISE:		
„ „ „ mărfuri	206.660.000		Cu plata în țară	28.777.499	
„ „ „ ipoteci	79.547.224		„ „ „ străinătate	11.960.333	40.730.832
„ cu garanții div. și scris. gar.	117.117.501		*Dividende neridicate*		3.808.298
„ „ gaj agricol	258.800	583.715.110	*Conturi diverse*		13.637.04
Din portofoliu de mai sus se află reescontat:	67.576.400		*Conturi transitorii*		10.522.702
Plătibil în țară total			BENEFICIU NET:		
DEBITORI:			Reportat din anul trecut	17.904.826	
Din țară:			Din anul curent	40.461.189	58.366.015
Debitori fără garanții și giruri	412.355.321				
„ garantați cu efecte comerciale	12.239.242				
„ „ „ titluri	99.541.895				
„ „ „ mărfuri și devize	666.667.723				
„ „ „ ipoteci	317.151.467				
„ „ „ gar. div. și scris. gar.	406.161.230				
„ „ „ gaj agricol	51.900	1.904.168.778			
Debitori beneficiind de Legea lichidării datoriilor din 7.IV.1934 (cota rămasă)		103.546.161			
PARTICIPAȚIUNI:					
In țară:					
La Intreprinderi Industriale		37.536.741			
IMOBILE:					
Necesare comerț. propriu și pt. funcț.	77.083.000				
Alte imobile	48.903.000	125.986.000			
Mobilier		1			
Conturi diverse		5.450.411			
		4.382.867.005			4.382.867.005
CONTURI DE ORDINE			CONTURI DE ORDINE		
Cauțiuni statutare		1.980.000	*Deponenți pe cauțiuni statutare*		1.980.000
Debitori pt. aval, și scris. de gar. date de Bancă:			*Creditori pt. aval. și scris. de gar. date de bancă*		
In țară (din cari B. N. R. export lei 1361414572)	1.562.144.311		In țară (din cari B.N.R. export lei 1.361.411.572)	1.562.144.311	
In străinătate	236.446.684	1.798.590.995	In străinătate	236.446.684	1.798.590.995
EFECTE COMERCIALE IN GAJ:			*Deponenți de efecte comerciale în gaj*		95.459.352
In portofoliu	91.766.240		*Deponenți de cambii de circulațiune*		1.168.417.960
Reescontate	3.693.112	95.459.35	*Remitenți de efecte spre încasare*		419.534.374
CAMBII DE CIRCULAȚIUNE:			*Dep. de ipoteci, cesiuni, marf. în gaj și gar. div.*		2.670.590.177
In portofoliu	1.057.502.651		*Deponenți de titluri în gaj*		478.335.456
Reescontate	110.915.309	1.168.417.960	*Deponenți de titluri și alte valori în păstrare*		1.263.925.698
Efecte spre încasare		419.534.374	*Diverse titluri împrumutate*		196.180.522
Ipoteci, cesiuni, mărfuri în gaj și gar. diverse		2.670.590.177	*Acreditive și diverse*		848.832.488
Titluri în gaj: In portofoliu		478.335.456	*Angajamente de reesconi în conversiune*		41.606.634
Depozite de titluri și alte valori în păstrare		1.263.925.698			
Debitori de titluri împrumutate		196.180.522			
Acreditive și diverse		848.832.488			
Efecte reescontate în conversiune (cota rămasă)		41.606.634			
		8.983.453.656			8.983.453.656

CONTUL DE PROFIT ȘI PIERDERE la 31 Decembrie 1936

DEBIT			CREDIT		
CHELTUELI DE ADMINISTRAȚIE:			*Report din beneficiul anului precedent*		17.904.826
Salarii și indemnizații	77.848.668		DOBANZI INCASATE:		
Diverse	12.946.048	90.794.716	De la portofoliu scont	58.687.991	
Impozite și taxe		2.011.792	De la debitori	109.693.585	168.381.576
DOBANZI PLĂTITE:			*Comisioane încasate*		49.790.770
La depuneri	80.721.282		*Venitul portofoliului de titluri*		16.777.148
la alți creditori	9.415.600		*Venitul participațiunilor*		3.406.898
la reescont	12.930.247	103.067.129	*Venitul imobilelor*		1.801.341
AMORTIZĂRI:			*Beneficii diverse*		15.961.346
la imobile	5.972.000				
la creanțe	13.815.253	19.787.253			
BENEFICIU NET:					
Report din anul 1935	17.904.826				
Al anului 1936	40.461.189	58.366.015			
		274.026.905			274.026.905

Vice-Președinte, *N. P. Ștefănescu.* Director general, *Ion Săvescu* Șeful contabilității: Sub director, *Ion Savegea*

Verificat și găsit în conformitate cu registrele, codul de comerț și legea bancară

Cenzori: Dem, Constantinescu, Const. Georgescu, Ștefan C. Ioan, Al. D. Matak, I. Purcareanu.

De vânzare

Fabrica de uleiuri „Oleaginoasa" din Bârlad, Str. Mihai Viteazul No. 97, imobil și instalațiuni.

Amatorii de a lua parte la licitația ce va avea loc în ziua de 1 Februarie 1937, orele 11 dim. la BANCA NAȚIONALA A ROMANIEI, Serv. Arhitecturii din București, Str. B-dii Naționale No. 8 (mezzanin), sunt invitați a depune până cel mai târziu cu 48 ore înainte de ora licitației, câte o garanție în numerar de Lei 200.000 consultând și caietul de sarcini.

Banca Națională își rezervă dreptul de a decide asupra vânzării.

ULTIMA ORĂ

Opoziţia şi situaţia politică

— Cumințenia național-țărănistă. — . oziția celorlalte partide. —

Atmosfera politică actuală se caracterizează printr'un fel de armistiţiu general între partide şi printr'o încredere deopotrivă de solidă, afişată de fiecare din aceste partide în parte.

Naţional-ţărăniştii se declară siguri de succesiune. Le-a promis-o d. Gh. Tătărăscu! Şi ca nu cumva să strice bunele dispoziţii ale primului ministru, partidul d-lui Ion Mihalache renunţă la orice demonstraţie care ar putea apare ca un atac împotriva guvernului.

Aşa s'a întâmplat cu interpelarea în cazul Caranfil care a procurat un succes d-lui Tătărăscu şi tot astfel cu interpelarea pe chestia devalorizării care n'a avut nimic din caracterul unui atac viguros împotriva politicei financiare a guvernului. Şi doară amândouă aceste interpelări fuseseră anunţate ca două mari bătălii politice. In loc de aceasta o atitudine de opoziţie foarte precaută în alegerea cuvintelor şi punctelor de atac. Un fel de polemică prin care să se prilejuiască guvernului noui demonstraţii asupra realizărilor lui practice.

Acum s'a amânat sine die şi conferinţa profesorilor universitari care făcea parte tot din programul aparaturei de energică acţiune împotriva guvernului şi se pun toate stăruinţele pe lângă d. Maniu şi prietenii săi să stea la rândul lor tot atât de cuminţi ca şi d. Mihalache.

Asta socotesc naţional-ţărăniştii că este calea pe care vor veni siguri la guvern.

RESTUL OPOZIŢIEI

Nu aceiaşi dispoziţie se manifestă şi la celelalte partide de opoziţie.

Partidul naţional-creştin se socoteşte atât de tare încât să fie adus la putere de forţa pe care o reprezintă în ţară. Şi ca atare un se grăbeşte şi este gata pentru orice luptă politică fiind sigur de izbândă.

Frontul Românesc crede că viitorul guvern fără participarea lui este o imposibilitate. Aceasta pe temeiul principiilor pe cari le reprezintă şi cari sunt cele mai nimerite situaţiei de azi. In vederea aceasta îşi ia din vreme toate măsurile pentru a nu fi surprins de evenimente şi pentru a se afirma când nevoia o va cere.

Liberalii d-lui Gheorghe Brătianu solizi pe poziţia lor, se cred îndreptăţiţi să aibă încredere în forţele lor cari mai curând decât se pare îi vor aduce în primul plan al

D. OCTAVIAN GOGA

politicii româneşti. Până atunci d. Gh. Brătianu înţelege să-şi verifice şi să-şi întărească aceste forţe şi să facă în alegeri dovada tăriei lor.

D. Mareşal Averescu şi partidul d-sale, dispreţuind oarecum massele electorale, nu înţeleg să forţeze situaţia şi nici nu umblă după putere. Totuşi socotesc că în momentul când ţara va avea nevoe de un guvern de mare autoritate morală, numai d. Mareşal Averescu îl poate da.

D. Iunian înţelege să rămână tare pe poziţie şi în convingerile d-sale şi respinge orice fel de combinaţie voind un guvern de alegeri. După aceia va vedea dacă este sau nu cazul să colaboreze cu guvernul dat de Parlament. Până atunci pare foarte dispus să aştepte.

Iar d. Argetoianu şi partidul d-sale este din potrivă, gata să-şi ofere serviciile oricărui guvern viitor. Şi crede că va reuşi.

Aceasta este atmosfera politică generală astăzi. Si de aci liniştea exterioară în activitatea partidelor. Este de văzut însă cât va dura.

P. B.

Scad apele fluviului Ohio

New-York, 30 (Rador). — **Apele fluviului Okio continuă să scadă.**

In urma acestui fapt, s'au început pe o scară întinsă lucrările de curăţire a terenurilor care au fost acoperite de ape.

Ninge pe întreg cuprinsul Angliei

Londra, 30 (Rador). — Furtuna care bântuie de câteva zile coastele Angliei, s'a intensificat pe ziua de ieri. Numeroase vase plutesc în voia valurilor, smulse din ancore, altele se înapoiază în port avariate. Un mare număr de marinari sunt răniţi.

Pe coasta de Nord-Est, circulaţia este virtualmente suspendată.

Zăpada care a căzut în toată ţara în ultimele 24 ore a întrerupt comunicaţiile dintre sate în diferite regiuni. Sute de automobile au fost părăsite pe şosele, fiind înzăpezite.

*

Londra, 30. (Rador). — *Vântul de Nord, care suflă de două zile, a adus ieri dimineaţă zăpadă pe aproape întregul cuprins al Angliei.*

In Marea Nordului, navigaţia este aproape în întregime întreruptă, din cauza furtunii care împiedică vapoarele de a părăsi porturile. Curierul pentru insulele Shetland, care sunt izolate de zece zile, a putut fi expediat cu avionul.

Nici o ştire despre soarta echipajului vaporului olandez „Iacobus"

Lisabona, 30 (Rador). — Tot n'au sosit ştiri despre soarta echipagiului de pe vasul olandez „Jacobus", care s'a scufundat în largul insulelor Berlingas.

Vasul olandez „Achilles" a sosit la Lisabona. Căpitanul său a declarat că a recepţionat numeroase semnale radiotelegrafice S. O. S., dintre care ultimul avea următorul cuprins: „Este prea târziu. Ne scufundăm. Ne gândim la familiile noastre".

Când „Achilles" a sosit pe poziţia indicată, n'a mai găsit nicio urmă din „Jacobus".

Vasul scufundat avea o deplasare de 1700 tone şi un echipagiu de 23 persoane.

Marea aruncă pe coastă numeroase cadavre de înnecaţi. Se crede că printre ei s'ar afla şi mateloţii de pe „Jacobus".

Ce se petrece la Industrie!?

Sentimentele noastre pentru d. ministru al industriei, VALER POP, fostul cuzist şi omul politic care a făcut întotdeauna caz de Românismul d-sale, sunt cunoscute. In acelaş măsură sunt notorii şi speranţele pe care noi le-am legat de prezenţa d-sale la cel mai important departament de azi al ţării: INDUSTRIA.

Nu vrem să facem, deocamdată, nici o acuzare, sau să schijăm măcar vre-un gest de protest. Aceasta fiindcă cercetările noastre sunt încă în curs şi nu ştim în ce măsură d. Valer Pop, este vinovat personal, de tot ceeace se petrece la ministerul de Industrie.

Un lucru este însă cert: nimic din atmosfera irespirabilă, de afacerism şi de samsarlâc, pe care am constatat-o sub ministeriatele Manolescu-Strunga şi dr. Costinescu — neruşinare împotriva căreia am protestat cu vehemenţă — nu s'a schimbat. Ne găsim pe firul unei orbile continuităţi şi provocări a demnităţii româneşti.

Ne este foarte greu, desigur, să ne dărâmăm iluziile şi să ne situăm faţă de d. Valer Pop, în acelaş ipostază, pe care am adoptat-o pentru d. Victor Iamandi, de ex. Dar nici nu vom tolera ca la adăpostul pretextului că d. Valer Pop este naţionalist şi că este luat în braţe de „Porunca Vremii", SAMSA-

D. VALER POP

RII JIDANI să-şi facă de cap. Ba din contră, un imperativ de morală elementară ne obligă să fim de o mie de ori mai vehemenţi cu aceia pe cari deşi îi socotim aderenţi ai unei idei, îi întâlnim, până la urmă, de cealaltă parte a baricadei.

Dacă d. Valer Pop este străin de dansul afacerist care se face la contingentare şi de atmosfera de adevărată havră jidovească din jurul cabinetului d-sale, pretindem din partea d-sale, o atitudine clară, o dezavuare netă. Fără aceasta ne vom socoti dezlegaţi, ba chiar obligaţi să ieşim din expectativă.

Nu proferăm aci ameninţări. Avem însă dreptul, înainte de a înfige cuţitul acolo unde ni se pare că întâlnim o cangrenă, să dăm avertismente, acelora cari s'au bucurat şi au beneficiat larg de simpatia şi de sprijinul nostru.

„Intreaga lume aşteaptă cu nelinişte discursul d-lui Hitler de azi", declară toată presa franceză

Paris, 30. (Rador). — *Agenţia Havas transmite:*

Ziarele franceze se ocupă de discursul pe care îl va ţine azi cancelarul Hitler în faţa Reichstagului.

Corespondentul din Berlin al lui „LE JOURNAL" arată că „declaraţiile d-lui Hitler vor avea un caracter eminamente pacific şi se vor sili să arunce noi punţi, mai curând decât să distrugă pe acelea care există de pe acum. Reichul doreşte sincer lichidarea aventurii spaniole şi pactele pe care Franţa şi Cehoslovacia le-au încheiat cu Rusia Sovietică nu par să constitue un obstacol în calea înţelegerii. Cancelarul do-

D. ADOLF HITLER

reşte mai mult ca oricând să se înţeleagă cu Franţa, cu tot pactul „franco-sovietic".

PERTINAX scrie în „ECHO DE PARIS": „Intreaga lume aşteaptă cu neliniste discursul d-lui Hitler de azi. De doi ani, guvernele din Londra şi din Paris nu încetează să angajeze pe Fuehrer sa negocieze un acord european. Până acum, el nu a răspuns decât prin atentate împotriva tratatelor internaţionale. Cancelarul Reichului a respins în bloc orice sistem de asistenţă mutuală, în stare de a interesa Europa Occidentală sau destinul Europei Centrale şi Orientale. Anglia nu a cedat niciodată în această privinţă, oricâtă repulsie ar simţi faţă de luarea unor angajamente precise.

Generalul Hayaşi a acceptat să formeze guvernul japonez

— Se crede că armata îi va acorda deplină încredere —

Tokio, 30 (Rador). *Generalul Genjuro Hayaşi a declarat ziariştilor că a acceptat să formeze guvernul.*

In general, în cercurile politice se crede că generalul Hayaşi, ale cărui tendinţe moderate nu neliniştesc pe parlamentari, nu va întâmpina obstacole în calea realizării noului guvern.

Intr'adevăr se crede că armata va acorda încredere generalului Hayaşi, care se bucură de o mare popularitate în cercurile militare încă din anul 1931, când fiind comandant al armatei din Koreea, şi-a trimis trupele în Manciuria fără a mai cere autorizarea guvernului japonez.

Sentinţa în procesul „centrului paralel" din Moscova

— 14 acuzate au fost condamnate la moarte —

Moscova, 30. (Rador). — **Agenţia Tass anunţă:**

In cursul nopţii s'a dat sentinţa în procesul „centrului paralel".

Acuzaţii Piatakov, Serebria, kov, Muralov, Lschwitz, Drobnis, Boguslavski, Kniazev, Rataiciak, Norkin, Sestov, Turok, Graş şi Puşin au fost condamnaţi la moarte.

Acuzaţii Radek, Sokolnikov şi Arnold au fost condamnaţi la câte zece ani închisoare.

Strolov a fost osândit la opt ani închisoare.

Naţionaliştii spanioli înaintează pe frontul Malaga

Salamanca, 30. (Rador). — Agenţia D. N. B. transmite:

Postul de radio naţionalist din Cordoba semnalează o nouă înaintare a naţionaliştilor pe frontul Malaga, în sectorul Marbella, unde au fost ocupate împrejurimile localităţii Ojen. In sectorul Alhama, forţele naţionaliste au ocupat toate satele până la Ventas de Zaffaraya, în direcţia Malaga.

Mânăstirea Santa Maria de la Cabeza, de lângă Andujar, care este asediată dela începutul războiului de marxişti şi în care se află câţiva membri ai gărzii civile şi mai multe persoane civile, a fost aprovizionată cu alimente şi munitiuni de avioanele naţionaliste. Trei trimotoare au sburat ieri pe deasupra mânăstirii, aruncând saci cu pâine, gloanţe şi corespondentă.

In Asturii, trupele naţionaliste au ocupat mai multe tranşeie ale inamicului, în apropiere de Oviedo. In tranşeele ocupate au fost găsite mari cantităţi de arme şi munitiuni, precum şi adevărate depozite de bijuterii şi lucruri de preţ.

Măsuri contra gripei

In urma epidemiei de gripă, care face ravagii, ministerul sănătăţii a hotărît ca o parte din şcolile bucureştene să se închidă şi să se procedeze la desinfectarea lor. Iar serviciul sanitar al Capitalei a primit ordin să lanseze un apel către public, prin care să se dea sfaturi, de oarece gripa este extrem de contagioasă şi trebuie combătută cu maximum de măsuri.

Triumfătorul succes al lui George Enescu la New-York

New-York, 30 (Rador). — **Dela primul său concert simfonic George Enescu a obţinut un adevărat triumf, cucerind definitiv publicul şi critica.**

Aceasta foloseşte toate superlativele şi proclamă pe George Enescu drept cel mai mare artist în viaţă.

Broscoii sărindăreni şi catolicismul

— Pentru ortacii incendiatori de la „Lupta" —

In voinţa lor bestială şi epileptică de a face rău Germaniei naţionaliste şi de a reînteţi la maximum duşmăniile oarbe din Europa, jidanii au inventat o nouă moară stricată: diferendul dintre cel de al III-lea Reich şi Biserica Romano-catolică. In cadrul acestei intrigi de ultimă oră, broscoii tărcaţi de la „LUPTA" retranşaţi ca de obiceiu în prudentul lor anonimat, au început să înseileze o campanie prostească, în care s'ar părea că vor să ia apărarea clerului catolic împotriva pretinselor persecuţii „hitleriste".

Manevra e pur şi simplu stupidă şi desigur că cei ce ar trebui să protesteze împotriva ei ar fi clerul catolic însuşi.

Care ar putea aminti cu acest prilej — în cazul absurd când ar mai fi fost nevoe — că dacă este pe lume o ţară unde umanitatea creştină îndură persecuţii infinit mai groaznice de cât acele atribuite lui Nerone şi Dioclet ian, apoi aceia este Rusia Sovietică. Unde stăpânesc în tirani tocmai jidanii, adică indubitabilii consângeni, complici şi comanditari ai celor dela „LUPTA".

Asta în ceeace priveşte înfăţişarea generală a chestiunii. Căci în ceeace priveşte înfăţişarea sa particulară, problema e şi mai simplă:

Cred că cei cari pierd realmente de pe urma rodomontadelor tâmpite ale LUPTEI, nu sunt de sigur naţional socialiştii, pe cari aceste atacuri îi înalţă în ochii tuturor românilor, ci tocmai catolicii. Pentru că după ştiinţa noastră, Sfântul Scaun îşi procură veniturile cu totul în altfel de cât Albert Honigman incendiatorul, care are mai mult figură de gorilă de cât de drept credincios accesibil prozelitismului pontifical.

Ca naţionalişti, ne bucurăm deci că Germania are la noi în România numai dusmani de înălţimea „intelectuală" (sic) a lui Albert Contrabandistul şi incendiatorul. Iar în calitatea noastră de creştini, ne doare să vedem că acelaş ins se erijează în ocrotitor din oficiu al catolicismului, funcţiune pe care însuşi d. MATEESCU-CHOSE ar îndeplini-o cu mai multă prestanţă.

Ce să-i faci însă, dacă în ţara mormolocilor Broscoiul îşi permite să adopte o astfel de atitudine? Trebue să oftăm şi să ne resemnăm. E tocmai ceeace şi facem!

N. B.

ŞTIRI ŞI POLEMICI

SOŢIA jidovului librar Marton Hertz, otrăvitorul spiritului şi culturii româneşti, a fost expulzată azi noapte în Ungaria. Noi am scris şi am cerut la vreme acest lucru, d-lui ministru Iuca. Astăzi, când dezideratul nostru şi-al ţării a devenit fapt împlinit, nu putem avea pentru titularul ministerului de interne, decât cuvinte de laudă.

*

ASEARA a avut loc la ministerul armamentului şedinţa săptămânală a delegaţiei ministeriale pentru apărarea naţională, sub preşedinţia d-lui Gh. Tătărescu.

*

ASEARA imediat după sosirea sa în Capitală, d. Victor Antonescu, ministrul afacerilor străine, însoţit de d. Victor Bădulescu, subsecretar de stat a avut o întrevedere cu d. Gh. Tătărăscu, preşedintele Consiliului de miniştri, asupra problemelor de politică externă.

Azi d. Victor Antonescu va fi primit în audienţă de M. S. Regele.

*

BOALA D-REI SANDA TATARASCU, fiica d-lui preşedinte al consiliului de miniştri, care a fost operată zilele trecute de apendicită, evoluează în mod normal.

*

MAINE are loc la Cluj sărbătorirea d-lui AL. LAPEDATU, preşedintele Senatului, cu prilejul împlinirii a 60 ani de viaţă.

Din partea guvernului va vorbi d. ministru Valer Pop.

*

AZI, Corpurile Legiuitoare iau vacanţă până Miercuri 4 Februarie, ora 4 d. a.

*

SIGURANŢA din Satu Mare a arestat pe comunistul Carol Szalomon zis Kalman, care se îndeletnicia cu adunarea de fonduri şi alimente pentru deţinuţii politici subversivi.

ESTE VORBA ca bugetul general al statului să se depună în parlament în cursul lunei Februarie. Aceasta pentru a se lăsa timp suficient, Parlamentului pentru cercetarea proectului.

*

D. CONST. ARGETOIANU, preşedintele partidului agrar, a sosit azi la amiază în Bucureşti, înapoindu-se din străinătate.

*

D. DINU BRATIANU, şeful partidului liberal, a avut o întrevedere cu d. prim ministru GH. TATARASCU.

S'a discutat, cu acest prilej, asupra proiectuiui de lege al minelor.

*

PROECTUL de modificarea legii minelor s'a discutat în şedinţa de eri a Camerei.

Proectul va fi luat săptămâna viitoare din nou în discuţia comisiei, unde se vor studia amendamentele şi când se va redacta definitiv şi articolul privitor la „drepturile câştigate".

*

ZIARELE „Brassoi Lapok" şi „Nepuisag", în urma protestului populaţiei româneşti, au fost din nou suspendate de ministerul de interne.

*

DUMINICA 7 Februarie se va ţine la Târgovişte congresul organizaţiei Frontului Românesc din Dâmboviţa.

Vor lua parte d-ni D. R. IOANIŢESCU secretarul general al Frontului Românesc, I. GR. PERIEŢEANU fost ministru, preşedintele organizaţiei judeţene, parlamentarii Jecheanu, Samoilă, Modreanu şi alţii.

*

ERI după amiază s'a întrunit la Camera de comerţ o comisiune care a examinat noul proect de lege al concordatului preventiv.

Pe baza observaţiilor acestei comisiuni, Camera de comerţ va întocmi un memoriu.

*

PROECTUL de lege pentru construirea Operei române a fost luat eri d. a. în discuţia comisiei Camerei, care l-a adoptat cu mici modificări.

*

DIRECŢIUNEA mişcării c. f. r. arată că situaţia liniilor este următoarea pe ziua de 30 Ianuarie:

Liniile Bălţi-Rezina, Bălţi-V. Lupu, Chişinău-Revaca-Căinari-Basarabeasca, Abaclia-Prut, Cetatea Albă-Bugaz, Zastavna-Ocna, Dornişoara-Tiha Bârgăului, sunt înzăpezite şi închise pentru întregul trafic.

Pe liniile Bălţi-Lipnic, Chişinău-V. Lupu, Tighina-Căinari, Lujeni-Schit, Vrânceni-Vastavna, Cernăuţi-Lipnic, circulaţia trenurilor de marfă se face cu 50% reducere din tonaj şi cu dublă tracţiune, iar pe linia Cuidei-Coscinia trenurile circulă cu 25% reducere din tonaj.

Pe linia Bălţi-Iaşi circulaţia automotoarelor este sistată, iar pe linia Iaşi-Chişinău automotoarele au fost înlocuite cu trenuri cu aburi.

Pe liniile Bălţi-Lipnic, Chişinău-V. Lupu, Tighina-Căinari şi Cernăuţi-Lipnic, trenurile de persoane circulă cu dublă tracţiune.

Circulaţia trenurilor de marfă nu este sistată nicăeri, în nici un punct al reţelei c. f. r.

*

LUNI şi MARŢI autorităţile nu lucrează, făcând punte până Miercuri.

*

Florenţa, 30 (Rador). — Agenţia Stefani transmite la ora 0 şi 30 următoarele

„Măria Sa Marele Voevod Mihai de Alba Iulia a petrecut destul de bine primele ore ale nopţii şi s'a odihnit puţin. Pe la miezul nopţii, medicii au constatat că starea generală este staţionară".

*

D. MIRCEA CANCICOV, ministrul finanţelor, a avut ieri o convorbire telefonică cu d. Zăuceanu, şeful delegaţiei financiare dela Paris.

Este probabil, ca în cursul lunii Februarie, d. Mircea Cancicov să plece în capitala Franţei, spre a semna noul aranjament de plăţi cu creditorii străini.

INSCRIERILE la biroul de cartiruit dela sediul legionar, STR. IMPRIMERIEI No. 3, în vederea cartiruirii persoanelor din provincie cari vor sosi în Capitală cu prilejul funeraliilor lui ION MOŢA şi VASILE MARIN, se fac între orele 2—4 d. a., la adresa de mai sus, la d. avocat ŞTEFAN ANASTASESCU.

Se pot face înscrieri şi prin scrisoare.

*

AZI la ora 12½ s'a inaugurat librăria Fundaţiilor culturale „Regele Carol al II-lea" în prezenţa M. S. Regelui.

*

New-York, 30 (Rador). — Cei 25.000 locuitori ai oraşelului Paducahky au primit ordinul de a evacua locuinţele, deoarece oraşelul este ameninţat să fie inundat.

Opt mii de locuitori sunt de pe acum izolaţi în casele lor.

Locuitorii din Memphis fug în toate direcţiile, deoarece fluviul Mississipi ameninţă să inunde oraşul.

Dela Louisville au fost evacuate 54.000 persoane.

*

Paris 30 (Rador). — *Ocupându-se de actuala situaţie din Spania, „Echo de Paris" observă că la Valencia se examinează posibilitatea unei crize de guvern.*

In adevăr, în sânul guvernului republican spaniol se pare că există divergenţe de vederi. D. Prieto, ministrul de Războiu, de acord de altfel cu d. Azana, preşedintele republicei, ar insista să se angajeze negocieri cu generalul Franco pentru lichidarea conflictului.

Ziarul adaogă că guvernul din Valencia a părăsit gândul de a se muta la Barcelona, temându-se că acolo ar putea întâmpina duşmănia anarhiştilor. Se presupune deci că noua reşedinţă a guvernului va fi sau la Lerida, sau la Tarragona.

S'au ciocnit două vapoare

5 oameni s'au înecat

Londra, 30 (Rador). — Vapoarele „Kakarical" şi „Caradal" s'au ciocnit în golful Hobson.

„Kakarical" s'a scufundat imediat. Cinci oameni din echipagiu au pierit în valuri, iar ceilalţi 17 au putut fi salvaţi.

Tipografia ziarului „Universul" str. Brezoianu 23-25 Bucureşti

Redactor responsabil Gh. Dumitrache